

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

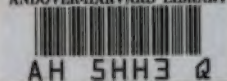
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Harvard Depository
Brittle Book

NT. Philol

242

511

Theological School

IN

HARVARD UNIVERSITY.

Received May 31. 1879.
Messrs F. L. Washburn.

F. T. Washburn.

Boston.

H a n d c o n c o r d a n z

zum

Griechischen Neuen Testament.

TAMIEION

τῆς καινῆς διαθήκης

ἘΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ

oder

Hand concordanz

zum griechischen Neuen Testament.

Bearbeitet

VON

Otto

O. Schmoller,

Diac. in Urach, Kgrch Württemberg.

Stuttgart. S. G. Liesching. 1869.

TAMIEION

τῆς καινῆς διαθήκης

ἘΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ

nive

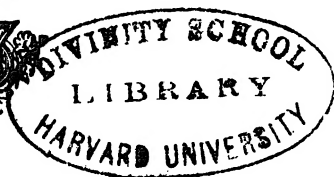
Concordantiae

Novi Testamenti graeci

in angustum deductae

cura

Ottonis Schmoller,
diaconi Uracens.

Stuttgartiae.

Sumptibus S. G. Liesching.

1869.

511

5357 ha

1869

TAMIEION

τῆς καινῆς διαθήκης

ἘΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ

oder

Handconcordanz

zum griechischen Neuen Testament.

Bearbeitet

VON

O. Schmoller,

Diac. in Urach, Kgrch Württemberg.

Stuttgart. S. G. Liesching. 1868.

Digitized by Google

Vorwort.

Auf den Wunsch der Verlagshandlung unterzog ich mich der Aufgabe, eine kleine, für den Handgebrauch bestimmte Concordanz zum griechischen Neuen Testament zu bearbeiten. Das grosse und treffliche, mit absoluter Vollständigkeit abgefasste Werk von Bruder kann natürlich bei seinem Umfang und theuren Preis nur eine verhältnissmässig beschränkere Verbreitung finden. Wer eine kleinere griechische Concordanz wünschte, musste nach dem einzigen derartigen Werkchen, das unseres Wissens existirt, einem kleinen Auszug aus dem Fundamentalwerk von Erasmus Schmid, herausgeg. von M. Greenfield (London, Samuel Bagster) greifen. Allein abgesehen von dem fremdländischen Ursprung, der das Werkchen weniger bekannt werden liess, war der weiteren Verbreitung und Benutzung auch hier noch der für den Umfang bedeutende Preis, überdiess aber die weniger sich empfehlende innere und äussere Einrichtung hinderlich, so dass man sich wundern möchte, warum die rege literarische Produktion unseres Vaterlandes nicht schon längst dem Bedürfniss abgeholfen habe, wenn nicht die ausserordentlichen Kosten des griechischen Druckes — auch bei einem Werk kleinen Umfangs — den einfachen Erklärungsgrund hiefür abgeben würden. Wir dürfen es daher der Verlagshandlung Dank wissen, dass sie energisch den gefassten Entschluss ausführte, ohne die damit verbundenen Opfer zu scheuen.

Es fragte sich aber, wie eine solche Handconcordanz einzurichten sei, und die Antwort war in der That nicht so ganz leicht. Einfacher ist es, eine Concordanz in der Vollständigkeit, wie die Bruders'che, abzufassen, da es sich hier nur darum handelt, lediglich nichts, kein Wort und keine Stelle des griech. N. T. wegzulassen, also mit absoluter Akribie Alles wiederzugeben. Dagegen ist es eine eigene Sache, während doch der Begriff einer Concordanz ein gegebener ist und man von ihr ihrem Begriff nach eine Zusammenstellung aller Stellen erwartet, nun vielmehr eine

ιδεῖν etc. Nicht selten beschränkt sich diese Unvollständigkeit bei demselben Wort auf die Stellen in den historischen Büchern, während die der Episteln vollständig gegeben sind. Ausdrücklich aber sind alle Worte, bei denen solche Auslassungen vorkommen, durch ein * namhaft gemacht.

3) Ganz weggelassen werden mussten natürlich alle Partikeln, die Präpositionen (doch sind z. B. die Hauptstellen über *ἀντί*, *περί*, *ὑπέρ* aufgenommen) und die gewöhnlichen Pronomina (Personal-, Reflexiv-, Demonstrativ-, Relativpronomina), auch theilweise die Zahlwörter und einige minder wichtige Adverbien; überdiess aber auch einzelne Verba, die man wohl selten in den Fall kommen wird, zu suchen, wie *βούλεσθαι*, *εἰπεῖν*, *ποιεῖν*.

Auf die Verschiedenheit der Lesarten wurde möglichst Rücksicht genommen durch Beifügung der Varianten mit [], beziehungsweise Einschliessung einer überhaupt zweifelhaften Stelle in [].

Die Bedeutung wenigstens bei minder bekannten Worten beizufügen, war ursprünglich auch im Plan. Allein die Rücksicht auf den Umfang gebot, darauf zu verzichten.

Durch die beschriebene Einrichtung glaube ich billigen und die Schwierigkeit der Sache in Betracht ziehenden Ansprüchen an eine solche Handconcordanz Genüge geleistet zu haben, so wenig ich hoffen darf, es Allen nach Wunsch gemacht zu haben.

Schliesslich habe ich in diesem Vorwort nur noch eine Pflicht der Dankbarkeit und Pietät zu erfüllen gegen meinen theuren, indess entschlafenen, hochbetagten Vater, G. H. Schmoller, Ephorus des theol. Seminars zu Blaubeuren a. D., indem ich bezeuge, dass er nicht nur mit unermüdlichem Eifer an dieser ausserordentlich mühsamen Arbeit sich betheiligt hat, sondern dass es mir auch ohne seine unverdrossene und sorgfältige Mitarbeit bei meiner beschränkten Zeit überhaupt nicht möglich gewesen wäre, die Arbeit fertig zu bringen. Er sollte die Vollendung nicht mehr erleben, indem er vor wenigen Wochen heimgehen durfte zu seinem Herrn.

Urach, im März 1868.

Digitized by Google
Schmoller.

A.

A

Apoc. 1, 8. ἐγώ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω
(1, 11; 21, 6. - ἡ ἀρχὴ καὶ
τὸ τέλος; 22, 13. - ὁ πρῶ-
τος καὶ ὁ ἔσχατος)

Ἀαρων Luc. 1, 5. Act. 7, 40. Heb.
5, 4; 7, 11; 9, 4.

Ἀβαδδὼν Apoc. 9, 11.

ἄβαρής 2 Cor. 11, 9.

Ἀββᾶ - ὁ πατήρ

Marc. 14, 36 (Rom. 8, 15. Gal. 4, 6).

Ἀβελ Mat. 23, 35 Luc. 11, 51. Heb.
11, 4; 12, 24.

Ἀβιὰ Mat. 1, 7. Luc. 1, 5.

Ἀβιάθαρ Mar. 2, 26.

Ἀβιληνὴ Luc. 3, 1.

Ἀβιούδ Mat. 1, 13.

Ἀβραάμ

Mat. 1, 1; 2, 17; 8, 9 (πατέρα ἔχομεν
τὸν Ἀ. - ἐγείρει τέκνα τῷ
Ἀ. Luc. 3, 8. cf. Jo. 8, 33.
37, 39)

8, 11. ἀνακληθῆς. μετὰ Ἀ.

22, 32. ἐγώ εἰμι ὁ Θ. Ἀ. (Mar.
12, 26. Luc. 20, 37. Act.
3, 13; 7, 32)

Luc. 1, 55. τῷ Ἀ. καὶ τῷ σπέρματι
- 73. πρὸς Ἀ. τὸν πατέρα
3, 34. τοῦ Ἀ., τοῦ θάρα
13, 16. θυγατέρα Ἀ. οὖσαν
- 28. ὅταν ὀψησθε Ἀ. κ. Ὑ.

Luc. 16, 22. εἰς τὸν κόλπον Ἀ.

- 23. ὁρᾷ τὸν Ἀ. ἀπὸ μακρόθεν

- 24. πάτερ Ἀ., ἐλήσόν με.

- 25. 29. 30.

19. 9. υἱὸς Ἀ. ἐστίν

Joh. 8, 39. τὰ ἔργα τοῦ Ἀ. ποιεῖτε. 40.

- 52. Ἀ. ἀπέθανε

- 53. τοῦ πατρ. ἡμῶν Ἀ.

- 56. Ἀ. - ἡγαλλιάσατο

- 57. κ. Ἀ. εἰώρακας

- 58. πρὶν Ἀ. γενέσθαι

Act. 3, 25; 7, 2. 16. 17. (ὤμοσεν ὁ Θ.
τῷ Ἀ.)

13, 26. υἱοὶ γένους Ἀ.

Rom. 4, 1. Ἀ. τὸν πατέρα ἡμ. (12.
Jac. 2, 21.)

- 2. εἰγ. Ἀ. ἐξ ἔργ. ἐδικαιώθη

- 3. „ἐπίστευσε - Ἀ. τῷ Θ.“

(Gal. 3, 6. Jac. 2, 23)

- 9. ἐλογίσθη τῷ Ἀ. ἡ πίστις. εἰς

- 13. ἡ ἐπαγγ. τῷ Ἀ.

- 16. τῷ ἐκ πίστεως Ἀ.

9, 7. ὅτι εἰσι σπέρμα Ἀβρ.
(2 Cor. 11, 22)

11, 1. ἐκ σπέρμ. Ἀ.

Gal. 3, 7. οὗτοι εἰσιν υἱοὶ Ἀ.

- 8. προσηγγελίσαστο τῷ Ἀ.

- 9. σὺν τῷ πιστῷ Ἀ.

- 14. ἡ εὐλογία τοῦ Ἀ.

- 16. τῷ - Ἀ. ἐρρήθησαν αἱ

- 18. τῷ - Ἀ. δι' ἐπαγγελίας

Gal. 3, 29. τοῦ Ἀ. σπέρμα ἐστὶ
 4, 22. Ἀ. δύο υἱοὺς ἔσχεν
 Heb. 2, 16. σπέρματος Ἀ. ἐπιλαμβ.
 6, 13; 7, 1. 2. 4 (δεκάτην Ἀ. ἑδ.).
 5 (ἐκ τῆς ὁσφ. Ἀ.). 6
 (δεδεκάτ. τὸν Ἀ.). 9.
 11, 8. πιστεῖ καλούμενος Ἀ.
 - 17. προσενήνεγκεν Ἀ. τὸν Ἰσ.
 1 Pet. 3, 6. Σάρρα ὑπήκουσε τῷ Ἀ.
 ἄβυσσος
 Luc. 8, 31. εἰς τὴν ἄβ. ἀπαλθεῖν
 Rom. 10, 7. „τίς καταβήσ. εἰς τ. ἄβ.“
 , Apoc. 9, 1. κλείς τοῦ φρέατος τῆς ἄβ.
 (cf. 2; 20, 1)
 - 11. τὸν ἄγγελον τῆς ἄβ.
 11, 7. τὸ ἀναβαίνον ἐκ τῆς ἄβ.
 (cf. 17, 8)
 20, 3. ἔβαλεν - εἰς τὴν ἄβ.
 Ἀγαθος Act. 11, 28; 21, 10.
 ἀγαθοεργεῖν 1 Tim. 6, 18.
 ἀγαθοποιεῖν
 Mar. 3, 4. - τοῖς σάββασι (Luc. 6, 9)
 Luc. 6, 33. ἀγ. τοὺς ἀγαθοπ. ὑμᾶς
 - 36. ἀγαπᾶτε - κ. ἀγαθοπ.
 Act. 14, 17. ἀγαθοποιῶν (al. 1. ἀγα-
 θουργῶν)
 1 Pet. 2, 15. ἀγαθοποιούντας φιμοῦν
 (cf. 2, 20; 3, 6. 17)
 3 Joh. 11. ὁ ἀγαθοπ. ἐκ τοῦ Θ. ἐστίν
 ἀγαθοποιεῖν 1 Pet. 4, 19.
 ἀγαθοποιός 1. Pet. 2, 14.
 ἀγαθός
 1) v. Personen:
 Mat. 5, 45. ἐπὶ πονηρ. κ. ἀγαθοῦς
 (22, 10)
 12, 34. ὁ ἀγ. ἄνθρωπος (Luc. 6, 45)
 19, 16. διδάσκαλε ἀγ. (Mar. 10, 17.
 Luc. 18, 13)

Mat. 19, 17. τί με λέγεις ἀγ.; οὐδεὶς
 ἀγ. εἰ μὴ εἰς ὁ Θ. (Mar.
 10, 18. Luc. 18, 19)
 20, 15. ὅτι ἐγὼ ἀγ. εἰμι
 25, 21. εὖ, δοῦλε ἀγ. κ. πιστὲ
 (Luc. 19, 17)
 Luc. 25, 50. ἀνὴρ ἀγ. κ. δίκαιος
 Joh. 7, 12. ὅτι ἀγαθός ἐστίν
 Act. 11, 24. ἦν ἀνὴρ ἀγ. κ. πλήρης
 πνεύματος ἀγ.
 Rom. 5, 7. ὑπὲρ γ. τοῦ ἀγαθοῦ τάχα
 Tit. 2, 5. (πρεσβυτίδας) ἀγαθός
 1 Pet. 2, 18. τ. ἀγαθοῖς κ. ἐπιεικίσιν
 2) von Sachen:
 a) absolte. (τὸ ἀγ., τὰ ἀγ.,
 ἀγαθόν, ἀγαθά):
 Mat. 7, 11. δώσει ἀγ. τοῖς αἰτοῦσιν
 12, 34. ἀγαθὰ λαλεῖν
 - - ἐκβάλλει τὰ ἀγαθὰ (cf.
 Luc. 6, 45)
 19, 16. τί ἀγ. ποιήσω, Ἰνα
 Luc. 1, 53. πεινώντας ἐνέπλ. ἀγ.
 12, 18. τὰ ἀγαθὰ μου
 - 19. ψυχῇ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ
 16, 25. ἀπίλαβες τὸ ἀγ. σου
 Joh. 1, 47. δύναται τι ἀγαθόν εἶναι
 5, 29. οἱ τὰ ἀγ. ποιήσαντες
 Rom. 2, 10. ἐργαζομ. τὸ ἀγ. (Gal. 6, 10.
 Eph. 4, 28)
 3, 8. ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθὰ
 7, 13. τὸ - ἀγ. ἐμοὶ γέγονε θά-
 νατος - διὰ τοῦ ἀγαθοῦ
 - 18. οὐκ οἶκται ἐν ἐμοὶ - ἀγ.
 - 19. οὐ γ. ὃ θίλω, ποιῶ ἀγ.
 8, 28. συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν
 9, 11. μηδὲ πράξαντων τι ἀγ.
 10, 15. „εὐηγγελίζ. τὰ ἀγ.“
 12, 9. κολλώμενος τῷ ἀγαθῷ

Rom. 12, 22. νίκα ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακ.

13, 3. τὸ ἀγ. ποιεῖ

- 4. Θεοῦ διὰ κ. - εἰς τὸ ἀγ.

14, 16. ὑμῶν τὸ ἀγ.

15, 2. ἀρρυσκίτω εἰς τὸ ἀγ.

16, 19. σοφοῦς - εἶναι εἰς τὸ ἀγ.

2 Cor. 5, 10. εἴτε ἀγαθόν, εἴτε κακ.

Gal. 6, 6. ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς

Eph. 6, 8. ὁ ἐάντιψ καστ. ποιήσῃ ἀγ.

1 Th. 5, 15. τὸ ἀγαθὸν διώκετε

Philem. 8. ἐπιγνώσκει παντὸς ἀγ.

14. μὴ ὡς κατὰ ἀνάγκ. τὸ
ἀγ. σου ἢ

Heb. 9, 11. ἀρχιερ. τῶν μελλ. αγ.
(10, 1. νόμος)

1 Pet. 3, 11. „ποιήσατε ἀγαθόν“

- 13. τοῦ ἀγαθοῦ μιμηταί

3 Joh. 11. μιμοῦ - τὸ ἀγαθόν

b) mit Substant. verbunden:

ἀναστροφὴ 1 Pet. 3, 16. - γῆ

Luc. 8, 8. - δένδρον Mat. 7, 17.

18. - δόματα Mat. 7, 11. (Luc.

11, 13). - δόσις Jac. 1, 17. -

ἐλπὶς 2 Th. 2, 16. - ἐντολὴ Rom.

7, 12. - ἔργον:

Act. 9, 36. πλήρης ἀγαθῶν ἔργων

Rom. 2, 7. κατ' ὑπομοιήν ἔργου ἀγ.

13, 3. οὐκ εἰσὶ φόβος τῶν ἀγ.

ἔργων

2 Cor. 9, 8. περισσ. εἰς πᾶν ἔργ. ἀγ.

Eph. 2, 10. κτισθέντες ἐπὶ ἔργ. ἀγ.

Phil. 1, 6. ὁ ἐναρξάμεν. - ἔργ. ἀγ.

Col. 1, 10. ἐν παντί ἔργ. ἀγ.

2 Th. 2, 17. λόγῳ κ. ἔργ. ἀγ.

1 Tim. 2, 10. δι' ἔργ. ἀγαθῶν

5, 10. παντὶ ἔργ. ἀγ. ἐπηκολούθ.

2 Tim. 2, 21. εἰς πᾶν ἔργ. ἀγ. ἡτοίμ.

3, 17. πρὸς πᾶν ἔργ. ἀγ. ἐξερστ.

Tit. 1, 16. πρὸς πᾶν ἔργ. ἀγ. ἀδόκ

3, 1. πρὸς πᾶν ἔργ. ἀγ. ἐτοίμ.

Heb. 13, 21. καταρτ. - ἐν παν. ἡ. ἀγ.

ἡμέραι 1 Pet. 3, 10. - θάλημα

τοῦ θ. Rom. 12, 2. - θησανρός

Mat. 12, 34 (Luc. 6, 45). - καρδία

Luc. 8, 15. - καρποί Jac. 3, 17. -

λόγος Eph. 4, 29. 2 Th. 2, 17. -

μερίς Luc. 10, 42. - μυσταί 1 Th.

3, 6. - πιστὶς Tit. 2, 10. -

συνείδησις Act. 23, 1. 1 Tim.

1, 5. 19. 1 Pet. 3, 16. 21.

ἀγαθὸς ὑργεῖν Act. 14. 17.

ἀγαθὸς ὑνῆ Rom. 14, 15. Gal. 5, 22.

Eph. 5, 9. 2 Th. 1, 11.

ἀγαλλιάω - ἄσθαί

Mat. 5, 2. χαίρετε κ. ἀγαλλιᾶσθε

Luc. 1, 47. ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου

ἐπὶ τῷ θ.

10, 21. ἡγαλλιάσατο τῷ πνεύμ.

Joh. 5, 35. ἀγαλλιάσθηναι πρὸς ὥραν

ἐν τῷ φωνί

8, 56. ἡγαλλιάσατο ἵνα ἴδῃ τήν

Act. 2, 26. „ἡγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά

μου“

16, 34. ἡγαλλιάσατο πανοικί

1 Pet. 1, 6. ἐν ᾧ ἀγαλλιᾶσθε

- 8. ἀγαλλιᾶσθε χαρὰ ἀνεκλ.

4, 13. ἐν τῇ ἀποκ. - χαρῆς

ἀγαλλιώμενοι

Ap. 19, 7. χαίρωμεν κ. ἀγαλλιώμεθα

ἀγαλλιάσις

Luc. 1, 14. χαρὰ σοι κ. ἀγαλλ.

- 44. ἐσκήρτησε - ἐν ἀγαλλ.

Act. 2, 46. ἐν ἀγαλλ. κ. ἀφελότητι

Heb. 1, 9. „ἔλαιον ἀγαλλιάσεως“

Jud. 24. ἀμώμους ἐν ἀγαλλ.

ἄγαμος 1 Cor. 7, 8. 11. 32. 34.

- Eph. 6, 23. ἀγ. μετὰ πίστεως
 Phil. 1, 9. ἵνα ἡ ἀγ. ὑμῶν
 - 16. οἱ μὲν ἐξ ἀγάπης
 2, 1. παραμύθιον ἀγάπης
 - 2. τὴν αὐτὴν ἀγ. ἔχοντες
 Col. 1, 4. τὴν ἀγ. τὴν εἰς πάντας
 - 8. τὴν ὑμῶν ἀγ.
 2, 2. συμβιβασθέντες ἐν ἀγ.
 3, 14. ἐπὶ πᾶσι - τοῦτοις τὴν ἀγ.
 1 Th. 1, 3. τοῦ κόπου τῆς ἀγ.
 3, 6. τὴν πίστιν κ. τὴν ἀγ. ὑμῶν
 - 12. τῇ ἀγ. εἰς ἀλλήλους
 5, 8. θώρακα πίστεως κ. ἀγ.
 - 13. ὑπερεκπερισσοῦ ἐν ἀγ.
 2 Th. 1, 3. πλεονάζει ἡ ἀγ. - ὑμῶν
 εἰς ἀλλήλους
 1 Tim. 1, 5. ἀγ. ἐκ καθαρᾶς καρδίας
 2, 15. ἀγάπη κ. ἀγιασμῷ
 4, 12. ἐν ἀγ., ἐν πίστει
 6, 11. πίστιν, ἀγ., ὑπομονὴν (cf.
 2 Tim. 2, 22)
 2 Tim. 1, 7. (πνεῦμα) - ἀγάπης
 3, 10. τῇ ἀγ., τῇ ὑπομ.
 Tit. 2, 2. ὑγιαίνοντας - τῇ ἀγ.
 Philem. 5. ἀκούων σου τὴν ἀγ. 7. 9.
 Heb. 10, 24. εἰς παροξυσμ. ἀγάπης
 1 Pet. 4, 8. τὴν εἰς ἑαυτ. ἀγ.
 - ἡ ἀγ. καλύπτει πλῆθος
 5, 14. ἐν φιλήματι ἀγάπης [al.
 ἀγίῳ]
 2 Pet. 1, 7. ἐν τῇ φιλαδ. τὴν ἀγ.
 2, 13. ἐν τοῖς ἀγ. [al. ἀπάταις]
 αὐτῶν (Jud. 12)
 2 Joh. 3. ἐν ἀληθείᾳ κ. ἀγάπῃ
 6. αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγ.
 3 Joh. 6. ἐμαρτύρησας σου τῇ ἀγ.
 Ap. 2, 4. τ. ἀγ. σου τὴν πρώτην
 - 19. οἶδα σου - τὴν ἀγ.

- 3) Zu einer Sache: 2 Th. 2, 10
 (τῆς ἀληθ.).
 ἀγαπητός
 Mat. 3, 17. ὁ υἱός μου ὁ ἀγ. (12, 18
 (ὁ παῖς μου); 17, 5. Mar.
 1, 11; 9, 7. Luc. 3, 22; 9,
 35. 2 Pet. 1, 17)
 Mar. 12, 6. ἵνα υἱὸν ἔχων ἀγαπητὸν
 αὐτοῦ (Luc. 20, 13)
 Act. 15, 25. σὺν τοῖς ἀγαπητοῖς ἡμῶν
 Rom. 1, 7. ἀγαπητοῖς Θεοῦ
 11, 28. κατὰ δὲ τ. ἐκλογὴν ἀγ.
 12, 19. ἀγαπητοί - als Anrede
 (1 Cor. 10, 14 (μου); 15, 58
 (ἀδελφ. μου ἀγ.)). 2 Cor. 7, 1;
 12, 19. Phil. 4, 1 (ἀδ. μου
 ἀγ. κ. ἐπιπόθητοι). ib.
 Heb. 6, 9. Jac. 1, 16. 19; 2, 5
 (ἀδ. μου ἀγ.). 1 Pet. 2, 11;
 4, 12. 2 Pet. 3, 1. 8. 14.
 17. 1 Joh. 2, 7; 3, 2. 21; 4,
 1. 7. 11. Jud. 3. 17. 20)
 (ἀγαπητέ 3 Joh. 2. 5. 11).
 16, 5. ἀγαπητός - bei Eigenna-
 men: 8. 9. 12. Col. 4,
 14. 2 Tim. 1, 2 (τέκνον).
 Philem. 1. 2. 3 Joh. 1.
 1 Cor. 4, 14. ὡς τέκνα μου ἀγαπητά
 (4, 17. Eph. 5, 1)
 Eph. 6, 21. ὁ ἀγ. ἀδελφός (Col. 4, 7.
 9. πιστῶ κ. ἀγ. ἀδ. Philem.
 16. 2 Pet. 3, 15)
 Col. 1, 7. τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου
 1 Th. 2, 8. ἀγ. ἡμῖν γεγέννησθε
 1 Tim. 6, 2. πιστοὶ εἰσι κ. ἀγ.
 Ἀγαθ Gal. 4, 24. 25.
 ἀγαρεύειν
 Mat. 5, 41; 27, 23. Mar. 15, 21.

ἄγγελον Mat. 13, 48; 25, 4.

ἄγγελια 1 Joh. 1, 5; 3, 11.

ἄγγελος

Mat. 1, 20. ἄγγελος Κυρίου (1, 24; 2, 13. 19; 28, 2. Luc. 1, 11; 2, 9. Act. 5, 19; 7, 30; 8, 26; 12, 7. 23)

4, 6. „τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται“ (Luc. 4, 10)

4, 11. ἄγγελοι προσήλθον

11, 10. „ἀποστέλλω τ. ἄγγελον μου“ (Mar. 1, 2. Luc. 7, 27)

13, 39. Θερισταὶ ἄγγελοι εἰσιν
- 41. „ἀποστέλει τ. ἀγγέλους αὐτοῦ“ (Mar. 13, 27)

- 49. ἐξελεύσονται οἱ ἄγγελοι

16, 27. ἔρχεσθαι - μετὰ τῶν ἄγγ. αὐτοῦ (Mar. 8, 38. - τῶν ἁγίων. Luc. 9, 26. κ. τῶν ἁγίων ἄγγ.)

18, 10. οἱ ἄγγ. αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς

22, 30. ὡς ἄγγελοι τοῦ Θ. (Mar. 12, 25. - ἐν τοῖς οὐρανοῖς)

24, 31. ἀποστέλει τοὺς ἄγγ. αὐτοῦ (Mar. 13, 27)

- 36 οὐδὲ οἱ ἄγγ. τῶν οὐρανῶν (Mar. 13, 32. - οἱ ἐν οὐρανῷ)

25, 31. πάντες οἱ ἄγγ. μετ' αὐτοῦ

- 41. τῷ διαβόλῳ κ. τοῖς ἄγγ.

26, 53. δώδεκα λεγαῖνας ἄγγ.

28, 5. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος (Luc. 1, 19. 35)

Mar. 1, 13. οἱ ἄγγ. διηκόνουν αὐτῷ

Luc. 1, 13. εἶπε - πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγ. (1, 30. αὐτῇ. 2, 10. αὐτοῖς. Act. 12, 8. πρὸς αὐτόν)

- 18. εἶπε - πρὸς τὸν ἄγγ. (1, 34)

Luc. 1, 26. ἀπεστάλη ὁ ἄγγ. Γαβριήλ

- 28. εἰς εἰθῶν ὁ ἄγγ. πρὸς αὐτήν

- 38. ἀπῆλθεν ἐπ' αὐτῆς ὁ ἄγγ.

2, 13. ἐγένετο σὺν τῷ ἄγγ.

- 15. εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγγ.

- 21. τὸ κληθῆν ὑπὸ τοῦ ἄγγ.

7, 24. τὸν ἄγγ. (Boten) τοῦ Ἰωανν.

9, 52. ἀπέστειλεν ἄγγ. (Boten)

12, 8. ἐμπροσθεν τῶν ἄγγ. τ. Θ.

- 9. ἐνώπιον τῶν ἄγγ. τοῦ Θ. (15, 10)

16, 22. ἀπενεχθῆναι ὑπὸ τ. ἄγγ.

22, 43. ὡφθῇ δὲ αὐτῷ ἄγγ.

24, 23. ὁπτασίαν ἄγγ. ἰωρακίται

Joh. 1, 52. τοὺς ἄγγ. τοῦ Θ. ἀναβαῖν.

5, 4. ἄγγ. γὰρ κατὰ καιρὸν κατ.

12, 29. ἄγγ. αὐτῷ λαλάσκειν

20, 12. Θεωρεῖ δύο ἄγγέλους

Act. 6, 15. ὡς εἰ πρόσωπον ἀγγέλου

7, 35. ἐν χαιρὶ ἀγγέλου

- 38. μετὰ τ. ἄγγ. τ. λαλοῦντος

- 53. εἰς διαταγὰς ἀγγέλων

10, 8. ἄγγ. τοῦ Θ. εἰς εἰθόνα

- 7. ὡς δὲ ἀπῆλθεν ὁ ἄγγ.

- 22. ἐχρηματίσθη ὑπὸ ἀγγέλου ἁγίου

11, 13. πῶς εἶδε τὸν ἄγγελον

12, 9. τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἄγγ.

- 10. ἀπίστη ὁ ἄγγ. ἀπ' αὐτοῦ

- 11. ἐξαπίσταίτε κύριος τὸν ἄγγ. αὐτοῦ

- 15. ὁ ἄγγ. αὐτοῦ ἵστιν

23, 8. μηδὲ ἄγγ. μήτε πνεῦμα

- 9. εἰ δὲ πνεῦμα ἐλάλ. ἢ ἄγγ.

27, 23. παρίστη μοι ἄγγ. τοῦ Θ.

Rom. 8, 38. οὐτὲ ἄγγελοι οὐτὲ ἀρχαὶ

1 Cor. 4, 9. θάλαττα ἰγνήθημεν - ἄγγ.

- 1 Cor. 6, 3. ἄγγέλους κρινούμεν
 11, 10. ἐπὶ τ. κεφαλῆς διὰ τ. ἄγγ.
 18, 1. ταῖς γλώσσαις - τῶν ἄγγ.
 2 Cor. 11, 14. εἰς ἄγγελον φωτός
 12, 7. ἄγγελος Σατάν
 Gal. 1, 8. ἡμεῖς ἢ ἄγγ. ἐξ οὐρανοῦ
 3, 19. διαταγὰς δι' ἄγγέλων
 4, 14. ὡς ἄγγελον Θ. ἐδέξασθε
 Col. 2, 18. θρησκεία τῶν ἄγγέλων
 2 Th. 1, 7. μετ' ἄγγέλων δυνάμεως
 1 Tim. 3, 16. ὡφθῇ ἄγγέλους
 5, 21. τῶν ἐκλεκτῶν ἄγγέλων
 Heb. 1, 4. κρείττων γενόμε. τῶν ἄγγ.
 - 5. τίνι γὰρ εἰπέ ποτε τ. ἄγγ.
 - 6. „πάντες ἄγγελοι Θ.“
 - 7. πρὸς μὲν τοὺς ἄγγ. λέγει
 - - „ὁ ποιῶν τοὺς ἄγγ. αὐτοῦ“
 - 13. πρὸς τίνα δὲ τῶν ἄγγέλων
 2, 2. ὁ δι' ἄγγ. λαλήσει λόγ.
 - 5. οὐ γὰρ ἄγγελοις ὑπέταξε
 - 7. „βραχύ τι παρ' ἄγγέλους“
 - 9. παρ' ἄγγ. ἡλαττωμένον
 - 16. ἄγγέλων ἐπιλαμβάνεται
 12, 22. μυριάσιν, ἄγγ. πανηγύρει
 18, 2. ξενίσαντες ἄγγέλους
 Jac. 2, 25. ὑποδεξαμένη τοὺς ἄγγ.
 1 Pet. 1, 12. ἐπιθυμοῦσιν ἄγγελοι πα-
 ρακύνῃαι
 3, 22. ὑποταγέντων αὐτῷ ἄγγ.
 2 Pet. 2, 4. ἄγγέλων ἀμαρτησάντων
 - 11. ὅπου ἄγγελοι ἰσχύϊ κ. θυ-
 νάμει μείζονες
 Jud. 6. ἄγγέλους τε τοὺς μὴ τη-
 ρήσ. τ. ἐαυτῶν ἀρχήν
 Apoc. 1, 1. ἀποστείλας διὰ τοῦ ἄγγ.
 - 20. ἄγγ. τῶν ἐπὶ ἐκκλησιῶν
 (aufgezählt 2, 1. 8. 12. 18;
 3, 1. 7. 14)

- Apoc. 3, 5. ἐνώπιον τῶν ἄγγ. αὐτοῦ
 (14, 10. τῶν ἁγίων ἄγγ.)
 5, 2. εἶδον ἄγγελον ἰσχυρόν
 (10, 1; 18, 21)
 - 11. φωνὴν ἄγγέλων πολλῶν
 7, 1. εἶδον τέσσαρας ἄγγέλους
 (cf. 7, 2; 9, 14. 15)
 - 2. εἶδον ἄλλον ἄγγ. ἀναβαίν.
 - 11. πάντες οἱ ἄγγ. ἐστήκεισαν
 8, 2. εἶδον τοὺς ἐπὶ τὰ ἄγγέλους
 (6. 7. ὁ πρῶτος ἄγγ. ἐσάλ-
 πισε. - 8. ὁ δεύτερος. -
 10. ὁ τρίτος. - 12. ὁ τέ-
 ταρτος. - 9, 1. ὁ πέμπτος. -
 9, 13. ὁ ἕκτος. - 14. λέγουσαν
 τῷ ἕκτῳ. - 10, 7. τῆς φωνῆς
 τοῦ ἐβδόμου. - 11, 15. ὁ
 ἕβδομος ἄγγ. ἐσάλπ. - 15,
 1. ἄγγ. ἐπὶ ἀρχοντας πλη-
 γὰς 6. 7. 8; 16, 1. 3. ὁ
 δεύτερος ἄγγ. ἐξέχεεν τὴν
 φιάλαν. - 4. ὁ τρίτος. -
 8. ὁ τέταρτος. - 10. ὁ
 πέμπτος. - 12. ὁ ἕκτος. -
 17. ὁ ἕβδομος. - 17, 1; 21, 9)
 8, 3. ἄλλος ἄγγ. ἦλθε
 - 4. ἐκ χειρὸς τοῦ ἄγγ. (cf.
 10, 8. 10)
 - 5. εἴληφεν ὁ ἄγγ. τὸν λι-
 βανωτόν
 - 13. ἐνὸς ἄγγέλου πετομένου
 - - τῶν τριῶν ἄγγ.
 9, 11. τὸν ἄγγ. τῆς ἀβύσσου
 10, 5. ὁ ἄγγ. ὃν εἶδον
 - 9. πῆλθον πρὸς τὸν ἄγγ.
 12, 7. Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγ. αὐτοῦ
 - - δράκων. - οἱ ἄγγ. αὐτοῦ
 (12, 9)

Αποκ.14,6. εἶδον ἄλλον ἄγγ. πετό-
μενον

- 8. ἄλλος ἄγγ. ἡκολούθησε
- 9. ἄλλος ἄγγ. τρίτος
- 15. ἄλλος ἄγγ. ἐξηλθεν (v.

17. 18)

- 19. ἐβαλεν δὲ ἄγγ. τὸ δρέπανον

16, 5. ἁγγέλου τῶν ὑδάτων

17, 7. εἶπέ μοι ὁ ἄγγ.

18, 1. εἶδον ἄλλον ἄγγ. κατα-
βαίνοντα (cf. 20, 1)

19,17. εἶδον ἕνα ἄγγ. ἐστῶτα

21,12. ἁγγέλους δώδεκα

- 17. μέτρον - ὃ ἐστὶν ἁγγέλου

22, 6. ἀπέστειλε τὸν ἄγγ.

- 8. τῶν ποδῶν τοῦ ἄγγ.

- 16. ἔπεμψε τὸν ἁγγελὸν μου

* ἄγειν

Mat. 14, 6. γενεσίαν δὲ ἀγομένων

Luc. 24,21. τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει

Act. 19,38. ἀγόραιοι ἄγονται

Rom. 2, 4. εἰς μετάνοιάν σε ἄγει

8, 14. Πνεύματι Θεοῦ ἄγονται

1 Co. 12,2. ὡς ἂν ἤγασθε

Gal. 5, 18. εἰ δὲ Πνεύματι ἄγασθε

2 Tim. 3,6. ἀγόμε. ἐπιθυμίαις ποικίλ

Heb. 2, 10. εἰς δόξαν ἀγαθόντα

Ausserdem oft in eigentlicher, lo-
caler Bedeutung = führen.

ἄγε, ἄγωμεν: Mat. 28, 40. Mar. 1, 38;

14, 42. Jo. 11, 7. 15. 16; 14, 31.

2 Tim. 4, 11. Jac. 4, 13; 5, 1.

ἀγέλη (χοίρων) Mat. 8, 30. 31. 32.

Mar. 5, 11. 13. Luc. 8, 32. 33.

ἀγενεαλόγητος Heb. 7, 3.

ἀγενής 1 Cor. 1, 28 (τὰ ἀγ. τοῦ

κόσμου)

ἀγιάζειν

Mat. 6, 9. ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου
(Luc. 11, 2)

23,19. τὸ θυσιαστ. τὸ ἀγιάζον
τὸ δῶρον

Joh. 10,36. ὃν ὁ πατήρ ἡγάσας

17,17. ἁγιάσον αὐτοὺς ἐν τῇ
ἀληθ. (17, 19)

- 19. ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἀγιάζω
ἐμᾶντόν

Act. 20,32. ἐν τοῖς ἡγιασμ. πᾶσιν

26, 18. ἐν τοῖς ἡγιασμ. πιστεῖ τῇ
εἰς ἐμέ

Rom. 13,16. ἡγιασμένη ἐν Πν. ἀγίω

1 Cor. 1, 2. ἡγιασμένοις ἐν Χ. Ι.

6,11. ἀλλὰ ἡγιάσθητε

7,14. ἡγιασται γὰρ ὁ ἀνὴρ - ἐν

- ἡγιασται ἡ γυνὴ ἡ ἀπ. ἐν

Eph. 3,28. ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ

1 Th. 5,23. ἁγιάσαι ὑμᾶς ὁλοτελεῖς

1 Tim. 4,5. ἁγιάζεται γὰρ διὰ λόγου

2 Tim. 2,21. ἔσται σκεῦος - ἡγιασμένον

Heb. 2, 11. ὁ ἀγιάζων κ. οἱ ἀγιαζόμε.

9,13. ἀγιάζει πρὸς τὴν - καθαρ.

10,10. ἡγιασμένοι ἐσμὲν διὰ τῆς

- 14. τοὺς ἀγιαζομένους

- 29. ἐν ᾧ ἡγιάσθη

13,12. ἁγίασθι διὰ τοῦ ἰδ. - λαόν

1 Pet. 3,15. Θ. ἀγιάσατε ἐν τ. καρδίαις

Jud. 1. τοῖς ἐν Θ. πατρὶ ἡγιασμέν.

Ap. 22, 11. ὁ ἅγιος ἁγιασθήτω ἐτι
ἀγιασμός

Rom. 6,19. τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμ.

- 22. τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἀγ.

1 Cor. 1,30. ἁγιασμός κ. ἀπολύτρωσις

1 Th. 4, 3. ὁ ἀγιασμός ὑμῶν

- 4. ἐν ἁγιασμῷ καὶ τιμῇ

- 7. ἐκάλεσεν - ἐν ἁγιασμῷ

2 Th. 2, 13. ἐν ἁγιασμῷ πνεύματος
1 Tim. 2, 15. ἐν πίστει κ. ἁγιασμῷ μετὰ
σωφοσύνης

Heb. 12, 14. διώκετε - τ. ἁγιασμόν

1 Pet. 1, 2. ἐν ἁγιασμῷ πνεύματος
ἅγιος

(Πνεῦμα ἅγιον κ. πνεῦμα.)

1) v. Personen:

a) v. Gott, v. Jesus:

Mar. 1, 24. ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ (Luc.
4, 34. Joh. 6, 69)

Luc. 1, 35. τὸ γεννώμενον ἅγιον

Joh. 17, 11. πᾶτερ ἅγιε, τήρησον αὐ-
τούς

Act. 3, 14. τὸν ἅγ. κ. δίκ. ἡγήσασθε
4, 27. ἐπιτ. ἅγ. παιδᾶ σου Υ. (30)

1 Pet. 1, 15. τὸν καλῆς. ὑμᾶς ἅγ.

- 16. ὅτι ἐγὼ ἅγ. εἰμι

1 Joh. 2, 20. χρίσμα ἔχετε ἀπὸ τοῦ ἅγ.

Apoc. 3, 7. ὁ ἅγιος, ὁ ἀληθ.

4, 8. ἅγ., ἅγ., ἅγ. Κ.

6, 10. ὁ δεσπότης ὁ ἅγιος

b) ἅγγελοι: Mat. 25, 31. Mar. 8, 38.

Luc. 9, 26. Act. 10, 22. Jud. 14.
Apoc. 14, 10.

c) προφηταί: Luc. 1, 70. Act. 3, 21.

2 Pet. 3, 2. Apoc. 22, 6.

d) ἀπόστολοι Eph. 3, 5.

e) οἱ ἅγιοι, absol. (οἱ ἅγ. ἀδελ.):

Mat. 27, 52. τῶν κεκοιμημ. ἁγίων

Act. 9, 13. ἐποίησε τοῖς ἅγ. σου

- 32. κατελθεῖν - πρὸς τοὺς ἅγ.

- 41. φωνήσας - τοὺς ἅγ.

26, 10. πολλοὺς τῶν ἁγίων

Rom. 1, 7. πᾶσι - κλητοῖς ἅγ. (cf.

1 Cor. 1, 2)

8, 27. ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἁγίων

12, 13. ταῖς χρεῖταις τῶν ἁγίων

Rom. 15, 25. διακονῶν τοῖς ἁγίοις (cf.
Heb. 6, 10)

- 26. εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν ἁγ.

- 31. εὐπρόσδεκτος γέν. τ. ἁγ.

16, 2. ἀξίως τῶν ἁγίων

- 15. τ. σὺν αὐτοῖς πάντας ἅγ.

1 Cor. 6, 1. οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἁγ.

- 2. οἱ ἅγ. τὸν κόσμον κριν.

14, 33. τ. ἐκκλησίαις τῶν ἁγίων

16, 1. λογίας τῆς εἰς τ. ἁγ.

- 15. εἰς διακονίαν τοῖς ἁγίοις

(cf. 2 Cor. 8, 4; 9, 1)

2 Cor. 1, 1. σὺν τοῖς ἅγ. πᾶσι

9, 12. τὰ ὑστερήματα τῶν ἁγίων

13, 12. ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἅγ.

Eph. 1, 1. τ. ἁγίοις τ. οὖσιν ἐν Ἐ.

- 15. ἀγάπην τ. εἰς πάντας ἅγ.

- 18. ἐν τοῖς ἁγίοις

- 19. συμπολιταί τῶν ἁγίων

3, 8 ἐλαχιστοί. πάντων ἁγ.

- 18. σὺν πᾶσι τοῖς ἅγ.

4, 12. τ. καταρτισμὸν τῶν ἁγ.

5, 3. καθὼς κρίπει ἅγιοις

6, 18. περὶ πάντων τ. ἁγίων

Phil. 1, 1. πᾶσι τοῖς ἅγ. ἐν Χρ. Υ.

4, 21. ἀσπασάσθε πάντα ἅγιον

- 22. πάντες οἱ ἅγ.

Col. 1, 2. τοῖς ἐν Κολ. ἁγίοις

- 4. εἰς πάντας τ. ἅγ.

- 12. τοῦ κλήρου τῶν ἁγ.

1, 26. ἐφανερώθη τοῖς ἅγ.

3, 12. τοῦ θ. ἅγ. κ. ἡγαπημ.

1 Th. 3, 13. μετὰ πάντων τ. ἁγ.

3, 27. πᾶσι τοῖς [ἅγ.] ἀδελφ.

2 Th. 1, 10. ἐν τοῖς ἅγ. αὐτοῦ

1 Tim. 5, 10. εἰ ἅγιον πόδας ἐτίψαν

Philem. 5. εἰς πάντας τ. ἅγ.

7. τὰ σπλάγχνα τῶν ἁγ.

Heb. 3, 1. ἀδελφοὶ ἅγιοι

13, 24. πάντας τοὺς ἁγίους

Jud. 3. παραδοθ. τοῖς ἁγίοις

Apoc. 5, 8. αἱ προσευχ. τῶν ἁγ. (8, 3, 4)

11, 18. τ. προφ. κ. τοῖς ἁγ.

13, 7. μετὰ τῶν ἁγ.

- 10. ἡ πλίστις τῶν ἁγ.

14, 12. ὑπομονή τῶν ἁγίων

15, 3. ὁ βασιλ. τῶν ἁγ.

16, 6. αἷμα ἁγίων κ. προφ. (cf.

17, 6; 18, 24)

18, 20. οἱ ἅγιοι κ. οἱ ἀπόστ.

19, 8. τὰ δικαιώμ. ἐστί τῶν ἁγ.

20, 9. τ. παρεμβολὴν τῶν ἁγ.

22, 21. μετὰ πάντων τῶν ἁγ.

f) übrige Stellen:

Mat. 6, 20. Ἰωάν. - ἄνδρα δ. κ. ἁγ.

Luc. 2, 23. „ἁγιοντῶ Κληθήσεται“

1 Cor. 7, 14. τέκνα - ἁγία ἐστί

- 34. ἁγία κ. σώματι κ. πνεύμ.

Eph. 1, 4. ἁγίους κ. ἀμώμους (cf.

5, 27)

Col. 1, 22. παραστήσαι ὑμᾶς ἁγ.

1 Pet. 1, 15. ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστρ.

- 16. ἅγιοι γίνεσθε

2, 5. ἐράτευμα ἁγ.

- 9. ἔθνος ἁγιον

3, 5. αἱ ἅγαι γυναῖκες

2 Pet. 1, 21. ἅγιοι Θεοῦ ἄνθρωποι

Apoc. 20, 6. μακάριος κ. ἅγιος

22, 11. ὁ ἅγιος ἁγίασθήτω

2) von Sachen:

a) absol.: τὸ ἁγ., τὰ ἁγ.

Mat. 7, 6. μὴ δῶτε τὸ ἁγ. τοῖς κ.

Heb. 8, 2. τῶν ἁγίων λειτουργὸς

9, 1. τό τε ἁγ. κοσμικόν

- 2. ἥτις λέγεται ἅγια

- 3. ἡ λαομ. ἅγια ἁγίων

Heb. 9, 8. τὴν τῶν ἁγ. ὁδόν

- 12. ἐφάπαξ εἰς τὰ ἁγ.

- 24. εἰς χειροπ. ἁγ.

- 25. εἰσέρχεται εἰς τὸ ἁγ.

10, 19. εἰς τὴν εἰσοδὸν τῶν ἁγ.

13, 11. εἰς τὰ ἁγ. διὰ τοῦ ἀρχ.

b) verbunden mit Subst.:

ἀναστροφὴ 1 Pet. 1, 15. 2 Pet.

3, 11 (- αἱ). - ἀπαρχή Rom. 11,

16. - γῆ Act. 7, 33. - γραφαί

Rom. 1, 2. - διαθήκη Luc. 1, 72.

- ἐντολή Rom. 7, 12. 2 Pet. 2, 21. -

κλήσις 2 Tim. 1, 9. - ναός 1 Cor.

3, 17. Eph. 2, 21. - νόμος Rom.

7, 12. - ὄνομα Luc. 1, 49. - ὄρος

2 Pet. 1, 18. - πλίστις Jud. 20

(ἀγίωτ.). - πόλις Mat. 4, 5; 27,

53. Apoc. 11, 2; 21, 2. 10; 22, 19. -

τόπος Mat. 24, 15. Act. 6, 13;

21, 28. - ῥίζα Rom. 11, 6. - φί-

λήμα Rom. 16, 16 (1 Cor. 16, 20.

2 Cor. 13, 12. 1 Th. 5, 26)

ἀγιότης

[2 Cor. 1, 12. ἐν ἀγιότητι κ. εὐκρινείᾳ]

Heb. 12, 10. μεταλαβεὶν τῆς ἀγιότητος

αὐτοῦ

ἀγιωσύνη

Rom. 1, 4. κατὰ Πνεῦμα ἀγιωσύνης

2 Cor. 7, 1. ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ

1 Th. 3, 13. ἀμεμπτος ἐν ἀγιωσύνῃ

αγχαλάει Luc. 2, 28.

ἁγιστρον Mat. 17, 27.

ἁγκυρα Act. 27, 29. 30. 40. Heb.

6, 19 (τῆς ψυχῆς)

ἁγναφος Mat. 9, 16. Mar. 2, 21.

ἀγνεία [Gal. 5, 22] 1 Tim. 4, 12; 5, 2.

ἀγνίσεις

Joh. 11, 55. ἵνα ἀγνίσωσιν ἑαυτοὺς

Act. 21, 24. ἀγνισθῆναι σὺν αὐτοῖς
- 26. σὺν αὐτ. ἀγνισθεῖς εἰσῆλθαι

24, 18. εὐρόν με ἡγνισμένον

Jac. 4, 8. ἀγνίστατε καρδίας

1 Pet. 1, 22. ψυχὰς ἡμῶν ἡγνικότες ἐν

1 Joh. 3, 3. ἀγνίξει ἑαυτὸν

ἀγνισμός

Act. 21, 26. τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀγνισμού

* ἀγνοεῖν

Act. 17, 23. ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε

2 Cor. 6, 9. ὡς ἀγνοούμενον

1 Tim. 1, 13. ἀγνοῶν ἐποίησα

Heb. 3, 2. τοῖς ἀγνοοῦσι κ. πλανω-
μένοις

2 Pet. 2, 12. ἐν οἷς ἀγνοοῦσι βλασφη-
μοῦντες

ἀγνόημα Heb. 9, 7.

ἀγνοια

Act. 3, 17. κατὰ ἀγνοίαν ἐπράξατε

17, 30. χρόνους τῆς ἀγνοίας

Eph. 4, 18. διὰ τὴν ἀγνοίαν τὴν οὖσαν

1 Pet. 1, 14. ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν

ἀγνός

2 Cor. 7, 11. ἀγνοῦς εἶναι ἐν τῷ πρᾶγμα.

11, 2. παρθέτον ἀγνήν παρα-
στῆσαι τ. Χριστῷ

Phil. 4, 8. ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά

1 Tim. 5, 22. σεαυτὸν ἀγνὸν τήρει

Tit. 2, 5. σώφρονας, ἀγνούς, οἰκουρ.

Jac. 3, 17. σοφία - ἀγνή ἐστιν

1 Pet. 3, 2. ἀγνήν ἀνατροφήν ὑμῶν

1 Joh. 3, 3. ἐκεῖνος ἀγνός ἐστι

ἀγνότης 2 Cor. 6, 6.

ἀγνώς Phil. 1, 17.

ἀγνωσία

1 Cor. 15, 34. ἀγνωσίαν γὰρ Θεοῦ

1 Pet. 2, 15. ἀφρόνων ἀνθ. ἀγνωσίαν

ἀγνωστος Act. 17, 23 (ἀγν. θεῶ)

ἀγορά Mat. 11, 16 (Luc. 7, 32);

20, 8; 23, 7 (Mar. 12, 38. Luc.

11, 49; 20, 16). Mar. 6, 56; 7, 4.

Act. 16, 19; 17, 17.

ἀγοράζειν

1) von der Erlösung durch
Christus:

1 Cor. 6, 20. ἡγοράσθητε γὰρ τιμῆς
(7, 23)

2 Pet. 2, 1. τὸν ἀγοράσαντα αὐτοὺς
δεσπότην

Apoc. 5, 9. ἡγόρασας τῷ Θεῷ ἡμᾶς

14, 3. οἱ ἡγορασμένοι ἀπὸ τ. γῆς

- 4. ἡγοράσθησαν ἀπὸ τῶν
ἀνθρώπων

* 2) im eigentlichen Sinn:

1 Cor. 7, 30. οἱ ἀγοράζοντες ὡς μὴ
κατεχ.

Apoc. 3, 18. ἀγορ. παρ' ἐμοῦ χρυσίον

13, 17. ἀγοράσαι ἢ πωλῆσαι

18, 11. γόμον αὐτῶν οὐδεὶς ἀγορ.

ἀγορατός Act. 17, 5; 19, 38.

ἀγρο Luc. 5, 4. 9.

ἀγράμματος Act. 4, 13.

ἀγραυλεῖν Luc. 2, 8.

ἀγρεύειν Mar. 12, 13.

ἀγρίελαῖος Rom. 11, 17. 24.

ἀγριος Mat. 3, 4 (Mar. 1, 6). Jud. 13.

Ἀγρίππας (Herodes A. II.) Act. 25,

13, 22. 23. 24. 26; 26, 1. 2. 7.

19. 27. 28. 32.

ἀγρός

Mat. 6, 28. τὰ κλήματα τοῦ ἀγροῦ

- 30. τὸν χορτόν τοῦ ἀγροῦ
(Luc. 12, 28)

13, 36. τ. ζιζανίων τοῦ ἀγροῦ

- 38. ὁ δὲ ἀγ. ἐστὶν ὁ κόσμος

27, 7. τ. ἀγρ. τοῦ κεραμέως (10)

Mat. 27, 8. ἐκλήθη-ἀγ. αἵματος (Mar. 10, 29, 30)

Uebrigc Stellen:

Mat. 13, 24. 27. 31. 44; 19, 29; 22, 5; 24, 18 (Luc. 17, 31). 40.

Mar. 5, 14; 6, 36. 56; 13, 16; 15, 21 (Luc. 23, 26); 16, 12.

Luc. 8, 34; 9, 12; 14, 18; 15, 15. 25; 17, 7. Act. 4, 37.

ἀγρυπνεῖν

Mar. 13, 33. Luc. 21, 36. Eph. 6, 18.

Heb. 13, 17.

ἀγρυπνία 2 Cor. 6, 5; 11, 27.

ἀγωγὴ 2 Tim. 3, 10.

ἀγών

Phil. 1, 30. τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἔχοντες

Col. 2, 1. ἡλίκον ἀγ. ἔχω περιύμῳ

1 Th. 2, 2. ἐν πολλῷ ἀγῶνι

1 Tim. 6, 12. ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγ. τ. πίστεως

2 Tim. 4, 7. τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἡγώνισμαι

Heb. 12, 1. τρέχωμεν τὸν προκείμεν. ἡμῖν ἀγῶνα

ἀγωνία Luc. 22, 44.

ἀγωνίζεσθαι

Luc. 30, 24. ἀγωνίζεσθε εἰς ἐλθεῖν

Joh. 18, 36. οἱ ἐμοὶ ἡγωνίζοντο ἵνα μὴ

1 Cor. 9, 25. πῶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος

Col. 1, 29. ἀγωνιζόμενος κατὰ τὴν ἐνέργειαν

4, 12. ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὕμῳ ἐν ταῖς προσευχαῖς

1 Tim. 6, 12. ἀγ. τ. καλ. ἀγῶνα (2 Tim. 4, 7)

Ἀδάμ Luc. 3, 38. Rom. 5, 14. 1 Cor. 15, 22. 45 bis (ὁ ἔσχ. Ἀδάμ).

1 Tim. 2, 13. 14. Jud. 14.

ἀδελφός 1 Cor. 9, 18.

Ἀδδὶ Luc. 3, 28.

ἄδειν Eph. 5, 19 (καὶ ψάλλειν). Col.

3, 16 (ἐν ταῖς καρδίαις). Apoc.

5, 9 (ὡδὴν καινὴν) (14, 3); 15, 3.

ἀδελφὴ

1) leiblich:

a) Jesu: Mat. 13, 56 (Mar. 3, 32). Mar. 6, 3.

b) übrige Stellen: Mat. 19, 29 (Mar. 10, 29. 30. Luc. 14, 26).

Luc. 10, 39. 40. Joh. 11, 1. 3. 5.

28. 39; 19, 25. Act. 23, 16 (Παύλου). - Rom. 16, 15. 1 Tim. 5, 2

(παρακάλει νεωτέρως ὡς ἀδ.).

2) geistlich:

Mat. 12, 50 (αὐτός μου - ἀδελφὴ - ἔστιν) (Mar. 3, 35). Rom. 16, 1

(Φοίβην τὴν ἀδ. ἡμῶν). 1 Cor.

7, 15; 9, 5. Jac. 2, 15. 2 Joh. 13

(τὰ τέκνα τῆς ἀδ. σου τῆς

ἐκλεκτῆς).

ἀδελφός

1) leiblich:

a) Brüder Jesu: Mat. 12, 46. 47. 48. (Mar. 3, 31. 32. 33. Luc. 8, 19. 20);

13, 55. Mar. 6, 3 (Jesus ἀδ. Ἰακώβου).

Joh. 2, 12; 7, 3. 5. 10.

Act. 1, 14. 1 Cor. 9, 5. Gal. 1, 19.

b) von and. Personen: Mat. 1,

2. 11; 4, 18 (Andreas, B. v. Simon

Pet. 10, 2. Mar. 1, 16. Luc. 6, 14.

Joh. 1, 41. 42; 6, 8); 4, 21 (Jo-

hannes, B. v. Jacobus 10, 2; 17, 1.

Mar. 1, 19; 3, 17; 5, 37); 14, 3

(Philippus, B. des Herodes Mar.

6, 17. 18. Luc. 3, 1. 19); 20. 24.

Joh. 11, 2 (v. Lazarus. 19, 21.

23. 32). Act. 7, 13; 12, 2. 1 Joh.
8, 12. Jud. 1.

e) unbestimmt:

Mat. 10, 21. παραδώσει - ἀδ. ἀδ. (Mar.
13, 12)

19, 29. ὅστις ἀφῆκεν - ἀδ. (Mar.
19, 29. 30. Luc. 14, 26; 18, 29)

22, 24. 25. ἐπιγαμβ. ὁ ἀδ. αὐτοῦ
τὴν γυν. - κ. ἀναστ. σπέρ-
μα τῷ ἀδ. αὐτοῦ. Ἦσαν
- ἐπὶ τῷ ἀδ. - ἀφῆκε τὴν
γυν. αὐτοῦ τῷ ἀδ. αὐτοῦ
(cf. Mar. 12, 19. 20. Luc.
20, 28. 29)

Luc. 12, 13. εἰπὲ τῷ ἀδ. μου

14, 12. μὴ φώνει - τοὺς ἀδ. σου

15, 27. ὁ ἀδελ. σου ἦκει

- 32. ὁ ἀδ. σου νεκρὸς ἦν

16, 23. ἔχω πάντες ἀδ.

21, 16. ἀδ. κ. συγγενῶν

2) geistlich:

a) als Anrede:

Act. 1, 16. ἀνδρες ἀδ. (2, 29. 37; 7,
2; 13, 15. 26. 38; 15, 7. 13;
22, 1; 23, 1. 6.; 28, 17);
3, 17; 6, 3; 9, 17 (Σαούλ
ἀδελφός) (22, 13); 20, 32;
21, 20 (ἀδελφός); 22, 18.

Rom. 1, 13; 7, 1. 4 (ἀδ. μου); 8, 12;
10, 1; 11, 25; 12, 1 [15, 14
ἀδ. μου]; 15, 15; 15, 30;
16, 17.

1 Cor. 1, 10. 11 (ἀδ. μου). 26; 2, 1; 3,
1; 4, 6; 7, 24. 29; 10, 1;
11, 2. 33 (ἀδ. μου); 12, 1;
14, 6. 20. 26. 39; 15, 1.
50. 58 (ἀδ. μου ἀγαπητοί);
16, 15.

2 Cor. 1, 8; 8, 1; 13, 11.

Gal. 1, 11; 3, 15; 4, 12. 23. 31; 5,
11. 13; 6, 1. 13.

Eph. 6, 18. ἀδ. μου

Phil. 1, 12; 3, 1 (ἀδ. μου). 13. 17; 4, 1
(ἀδ. μου). 8.

1 Th. 1, 4. (ἀδ. ἡγαπημένοι ὑπὸ Θ.);
2, 1. 9. 14. 17; 3, 7; 4, 1.
10. 13; 5, 1. 4. 12. 14. 25.

2 Th. 1, 3; 2, 1. 13 (ἀδ. ἡγαπημ. ὑπὸ
κυρίου); 15; 3, 1. 6. 13.

Philem. 7, 20.

Hebr. 3, 1 (ἀδ. ἄγιοι). 12; 10, 19; 13, 22.

Jac. 1, 1. 16 (ἀδ. μου ἀγαπ.). 19
(ebenso); 2, 1 (ἀδ. μου).

5 (ἀδ. μου ἀγ.). 14 (ἀδ.

μου); 3, 1. 10. 12 (ebenso);

4, 11; 5, 7. 9. 10 (ἀδ.

μου). 12 (ebenso). 19.

2 Pet. 1, 10. 1 Joh. 3, 13 (ἀδ. μου).

b) in and. Zusammenhang:

Mat. 5, 22. ὀργιζόμε. τῷ ἀδ. αὐτοῦ. 23.

- 24. διαλλάγηθι τῷ ἀδ. σου

- 47. ἐὰν ἀσπασ. τοὺς ἀδ.μόνον

7, 3. ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδ.
σου. 4. 5. (Luc. 6, 42)

12, 48. τίνες εἰσὶν οἱ ἀδ. μου;

49. 50. (cf. Mar. 3, 34. 35.

Luc. 8, 21)

18, 15. ἐὰν ἀμαρτ. - ὁ ἀδ. σου

- ἐκέρδησας τ. ἀδ. σου
(Luc. 17, 3)

- 21. ποσάκις ἀμαρτ. εἰς ἐμὲ
ὁ ἀδ. μου

- 35. ἐὰν μὴ ἀφῆτε ἕκαστος
τῷ ἀδ.

23, 8. πάντες - ὑμεῖς ἀδ. ἔστε

- Mat. 25, 40. ἐνὶ τούτων τῶν ἀδ. μου
 28, 10. ἀπαγγείλατε τοῖς ἀδ. μου
 Luc. 22, 32. στήριξον τοὺς ἀδ. σου
 Joh. 20, 17. πορεύου πρὸς τ. ἀδ. μου
 21, 23. ἐξηλθὲν - ὁ λόγος εἰς
 τοὺς ἀδ.
 Act. 8, 22. προφήτην ἀναστήσει - ἐκ
 τῶν ἀδ. ὑμῶν (7, 37)
 7, 23. ἐπισκίψασθαι τοὺς ἀδ.
 αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς Ἰσρ.
 (25, 26)
 9, 30. ἐπιγινόντες - οἱ ἀδ.
 10, 23. τινὲς τῶν ἀδ. τῶν ἀπὸ
 Ἰόππης
 11, 1. οἱ ἀπόστολοι κ. οἱ ἀδ.
 - 12. οἱ 11 ἀδ. οὗτοι
 - 29 τοὶς κατοικοῦσιν ἐν τῇ
 Ἰουδ. ἀδ.
 12, 17. ἀπαγγείλ. Ἰακ. κ. τοῖς
 ἀδ. ταῦτα
 14, 2. ἐκάκωσαν τὰς ψυχὰς τῶν
 ἰθνητῶν κατὰ τῶν ἀδ.
 15, 1. ἰδίδασκον τοὺς ἀδ.
 - 3. ἐποιοῦν χαρὰν πᾶσι τ. ἀδ.
 - 22. ἡγουμένους ἐν τοῖς ἀδ.
 - 23. οἱ πρὸς β. κ. οἱ ἀδ. - ἀδ.
 τοῖς ἐξ ἰθνητῶν
 - 32. παρακάλεσαν τοὺς ἀδ.
 - 33. ἀπελύθησαν μετ' εὐρήνης
 ἀπὸ τῶν ἀδ.
 - 36. ἐπισκεψώμεθα τοὺς ἀδ.
 - 40. παραδωθεῖς τῇ χάριτι
 τοῦ Θεοῦ ὑπὸ τῶν ἀδ.
 16, 2. ὅς ἐμαρτυρεῖτο ὑπὸ τῶν
 ἐν Α. - ἀδ.
 - 40. ἰδόντες τ. ἀδ. παρεκά-
 λεσαν αὐτούς
 17, 6. ἵσχυρον τὸν Ἰάκ. κ. τιν. ἀδ.

- Act. 17, 10. οἱ - ἀδ. - ἐξέπεμψαν τὸν
 τε Παῦλον (14)
 18, 18. τοῖς ἀδ. ἀποταξάμενος
 - 27. προτρεψάμενοι οἱ ἀδ.
 21, 7. ἀσπασάμενοι τοὺς ἀδ.
 - 17. ἰδὲξαντο ἡμᾶς οἱ ἀδ.
 22, 5. ἐπιστολὰς δεξάμενος πρὸς
 τ. ἀδ.
 23, 14. οὐ εὐρόντες ἀδ.
 - 15. οἱ ἀδ. - ἐξηλθον εἰς ἀπάν-
 τησιν
 - 21. οὔτε - τις τῶν ἀδ. ἀπήγγ.
 Rom. 8, 29. πρωτότοκον ἐν πολλῇ ἀδ.
 9, 3. ἀνάθεμα εἶναι - ὑπὲρ τῶν
 ἀδ. μου
 14, 10. τί κρίνεις τὸν ἀδ. σου; -
 ἐξουθενεῖς τὸν ἀδ. σου
 - 13. πρόσκομμα τῷ ἀδ.
 - 15. ὁ ἀδ. σου λυπεῖται
 - 21. - - - προσκόπτει
 16, 14. ἀσπάσασθε - τοὺς σὺν
 αὐτ. ἀδ. (1 Th. 5, 26)
 - 23. Κούαρτος ὁ ἀδ.
 1 Cor. 1, 1. Σωσθένης ὁ ἀδ.
 5, 11. ἰάν τις ἀδ. ὀνομαζόμενος
 ἢ πόρνος
 6, 5. διακρίναι ἀνὰ μέσον τοῦ
 ἀδ. αὐτοῦ
 - 6. ἀδ. μετὰ ἀδελφοῦ κρίνεται.
 - 8. καὶ ταῦτα ἀδελφούς!
 7, 12. εἰ τις ἀδ. γυναῖκα ἔχει
 ἄπιστον
 - 14. ἡγίασται ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστ.
 ἐν τῷ ἀδ. [αἱ. 1. ἀνδρὶ]
 - 15. οὐ δεοῦλνται ὁ ἀδ.
 8, 11. ἀπόλλνται ὁ ἀσθινών ἀδ.
 - 12. ἀμαρτάν. εἰς τ. ἀδ.
 - 13. σκανδαλ. τὸν ἀδ. μου (his)

- 1 Cor. 15, 6. ἄφ' ὧν ἐπάνω πεντακ. ἀδ.
 2 Cor. 1, 1. Τιμόθεος ὁ ἀδ. (Col. 1, 1.
 1 Th. 3, 2. Philem. 1. Heb.
 13, 23)
 2, 12. Τίτον τ. ἀδ. μου
 8, 18. συνεπέμψ. - τὸν ἀδ. - 22;
 (cf. 12, 18).
 - 23. εἶπε ἀδ. ἡμῶν, ἀπόστ.
 ἐκκλησιῶν
 9, 3. ἔπεμψα - τοὺς ἀδ.
 - 5. παρακαλ. τ. ἀδ.
 11, 9. τὸ ὑστέρημά μου προς-
 ανεπλήρωσαν οἱ ἀδ.
 Gal. 1, 2. οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες ἀδ
 Eph. 6, 21. Τύχικος ὁ ἀγαπητὸς ἀδ.
 (Col. 4, 7)
 - 23. εἰρήνη τοῖς ἀδ.
 Phil. 1, 14. καὶ τοὺς πλειοναστῶν ἀδ.
 ἐν κυρίῳ
 2, 25. Ἐπαφρόδ. τὸν ἀδ.
 4, 21. ἀσπάζονται - οἱ σὺν ἐμοὶ
 ἀδ. (cf. 2 Tim. 4, 21)
 Col. 1, 2. πιστοῖς ἀδ. ἐν Χρ.
 4, 9. Ὁνησίμῳ τῷ πιστῷ κ.
 ἀγαπ. ἀδ.
 - 15. ἀσπ. τοὺς ἐν Λαοδ. ἀδ.
 1 Th. 4, 6. πλεονεκεῖται ἐν τῷ πρᾶγ.
 τὸν ἀδ. αὐτοῦ
 - 10. εἰς πάντας τοὺς ἀδ. τοὺς
 ἐν ὅλῃ τῇ Μακεδ.
 5, 27. ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπιστ.
 πᾶσι τοῖς ἀγίοις ἀδ.
 2 Th. 3, 6. ἀπὸ παντὸς ἀδ. ἀτάκτως
 περιπατοῦντος
 - 15. νοουθετεῖτε ὡς ἀδ.
 1 Tim. 4, 6. ταῦτα ὑποτιθέμ. τοῖς ἀδ.
 5, 1. παρακάλε. - νεωτέρους
 ὡς ἀδ.

- 1 Tim. 6, 2. ὅτι ἀδελφοί εἰσιν
 Philem. 16. ὑπὲρ δούλον, ἀδ. ἀγαπ.
 Heb. 2, 11. οὐκ ἐκτασχ. ἀδ. αὐτοῦς
 καλεῖν
 - 12. ἀπαγγεῶ τὸ ὄν. σου τοῖς
 ἀδ. μου
 - 17. κατὰ πάντα τοῖς ἀδ. ὁμοι-
 ωθῆναι
 7, 5. δεκατοῦν τὸν λαὸν - τοῦτ'
 ἔστι τοὺς ἀδ. αὐτῶν
 8, 11. οὐ μὴ διδάξ. - ἕκαστος
 τὸν ἀδ. αὐτοῦ
 Jac. 1, 9. ὁ ἀδ. ὁ ταπεινός
 2, 15. ἰὰν ἀδ. ἡ ἀδελφὴ γυμνοὶ
 ὑπάρχωσι
 4, 11. ὁ καταλαλὼν ἀδελφοῦ ἡ
 κρίνων τὸν ἀδ. αὐτοῦ
 1 Pet. 5, 12. Σιλουανοῦ - τ. πιστοῦ ἀδ.
 2 Pet. 3, 15. ἀγαπητὸς ἡμ. ἀδ. Παῦλος
 1 Joh. 2, 9. τὸν ἀδ. αὐτοῦ μισῶν (11;
 3, 15; 4, 20)
 - 10. ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδ. αὐτοῦ
 (3, 14; 4, 21)
 3, 10. ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδ.
 (14; 4, 20)
 3, 16. ὑπὲρ τῶν ἀδ. τὰς ψυχὰς
 θεῖναι
 - 17. θεωρῇ τὸν ἀδ. αὐτοῦ
 χρεῖαν ἔχοντα
 5, 16. τὸν ἀδ. αὐτοῦ ἁμαρτάν.
 3 Joh. 3. ἐρχομένων τῶν ἀδ.
 5. δ. ἰὰν ἐργύσῃ εἰς τοὺς ἀδ.
 10. οὔτε - ἐπιδέχεται τοὺς ἀδ.
 Apoc. 1, 9. Ἰωάννης ὁ ἀδ. ὑμῶν
 6, 11. ὡς πληρωθ. - οἱ ἀδ. αὐτῶν
 12, 10. ἐβλήθη ὁ κατήγωρ τῶν
 ἀδ. ἡμῶν
 19, 10. συνδ. - τῶν ἀδ. σου (cf. 22, 9)

ἀδελφότης 1 Pet. 2, 17; 5, 9.
 ἄδελος Luc. 11, 44. 1 Cor. 14, 8.
 ἀδελότης 1 Tim. 6, 17.
 ἀδελῶς 1 Cor. 9, 26.
 ἀδημονεῖν
 Mat. 26, 27. λυπεῖσθαι κ. ἀδημ. (Mar.
 14, 33)
 Phil. 2, 26. ἀδημονῶν, διότι ἤκούσ.
 Αἰδής
 Mat. 11, 23. ἕως ἄδ. καταβιβασθήσῃ
 (Luc. 10, 15)
 16, 18. πύλαι ἔθου οὐ κατισχύ-
 σουσιν
 Luc 16, 23. ἐν τῷ ἔθῃ ἐπάρας
 Act. 2, 27. „τ. ψυχὴν μου εἰς ἔθου“
 - 31. οὐ καταλείψῃ εἰς ἔθου
 1 Cor. 15, 55. „ποῦ σου, ἔθῃ, τὸ νίκος;“
 Apoc. 1, 18. τὰς κλεῖς - τοῦ ἔθου
 6, 8. ὁ ἔθῃς ἡκολούθει
 20, 13. ὁ θάνατος κ. ὁ ἔθῃς (14)
 ἀδικάκριτος Jac. 3, 17.
 ἀδικαίεπτος
 Rom. 9, 2. ἀδικαίεπτος ὁδύνη
 2 Tim. 1, 3. ἀδ. ἔχω τ. περισσοῦ μείλαν
 ἀδικαλείπτης
 Rom. 1, 9. ἀδ. μείλαν ὑμῶν ποιοῦμαι
 1 Th. 1, 3. ἀδ. μνημονεύοντες
 2, 13. εὐχαριστοῦμεν τῷ Θ. ἀδ.
 5, 17. ἀδ. προσεύχεσθε
 ἀδικαφορία Tit. 2, 7.
 ἀδικεῖν
 Mat 20, 13. ἐταῖρα, οὐκ ἀδικῶ σε
 Luc 10, 19. οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδ.
 Act. 7, 24. ἰδὼν τινα ἀδικούμενον
 - 26. ἵνα τί ἀδικεῖτε ἀλλήλους;
 - 27. ὁ δὲ ἀδικῶν τὸν πλησίον
 25, 10. Ἰουδαίους οὐδὲν ἠδίκησα
 - 11. εἰ μὲν γὰρ ἀδικῶ

1 Cor. 6, 7. οὐχὶ μᾶλλον ἀδικεῖσθε
 - 8. ἀλλὰ ὑμῖς ἀδικεῖτε
 2 Cor. 7, 2. οὐδένα ἠδίκησαμεν
 - 12. οὐχ εἵνεκεν τ. ἀδικήσαντος
 - - οὐδὲ εἵνεκεν τ. ἀδικηθέντ.
 Gal. 4, 12. οὐδὲν με ἠδίκησατε
 Col. 3, 25. ὁ δὲ ἀδικῶν κομίζεται ὁ
 ἠδίκησας
 Philem. 18. εἰ δέ τι ἠδίκησά σε
 Apoc. 2, 11. ὁ νικῶν οὐ μὴ ἀδικηθῇ ἐκ
 6, 6. τὸν οἶνον μὴ ἀδικήσῃς
 7, 2. ἀδικῆσαι τὴν γῆν (7, 3)
 9, 4. μὴ ἀδικήσωσι τὸν χόρτον
 - 10. ἀδικῆσαι τ. ἀνθρώπους
 - 19. ἐν αὐταῖς ἀδικουσί
 11, 5. αὐτοὺς θάλει ἀδικῆσαι
 22, 11. ὁ ἀδικῶν ἀδικησάτω ἔτι
 ἀδίκημα
 Act. 18, 14. ἦν ἀδίκημά τι
 24, 20. εὖρον ἐν ἡμοῖς ἀδίκημα
 Apoc. 18, 5. τὰ ἀδικήματα αὐτῆς
 ἀδικία
 Luc. 13, 27. οἱ ἐργάται τῆς ἀδικίας
 16, 8. τ. οἰκονόμον τῆς ἀδικίας
 - 9. μαμῶνα τῆς ἀδικίας
 18, 6. ὁ κριτὴς τῆς ἀδικίας
 Joh. 7, 18. ἀδικία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν
 Act. 1, 18. ἐκ μισθοῦ τῆς ἀδικίας
 8, 23. σύνδεσμον τῆς ἀδικίας
 Rom. 1, 18. ἀδικίαν ἀνθρώπων
 - - τ. ἀλήθειαν ἐν ἀδ. κατεχ.
 - 29. πεπληρωμένους πάσῃ ἀδ.
 2, 8. πειθομένοις δὲ τῇ ἀδικίᾳ
 3, 5. εἰ δὲ ἡ ἀδικία ἡμῶν
 6, 13. ὅπλα ἀδικίας τῇ ἡμ.
 9, 14. μὴ ἀδικία παρὰ τῷ Θ.;
 1 Cor. 13, 6. οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ
 2 Cor. 12, 13. χαρίσασθαι μοι τ. ἀδικ.

2Th. 2, 10. πᾶση ἀπάτῃ τῆς ἀδικίας
 - 12. εὐδοκῆσαντες ἐν τ. ἀδικίᾳ
 2Tim. 2, 19. „ἀποστήτω ἀπὸ ἀδικίας“
 Heb. 8, 12. „ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν“
 Jac. 3, 6. ὁ κόσμος τῆς ἀδικίας
 2Pet. 2, 13. κομιούμενοι μισθὸν ἀδ.
 - 15. μισθὸν ἀδικίας ἡγάπησεν
 1Joh. 1, 9. ἀπὸ πάσης ἀδικίας
 5, 17. πᾶσα ἀδ. ἁμαρτία ἐστὶ
 ἄδικος
 Mat. 5, 45. ἐπὶ δικαίους κ. ἀδίκους
 Luc. 16, 10. ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἄδικος ἐν
 πολλῷ ἀδ. ἐστίν
 - 11. ἐν τῷ ἀδίκῳ μαμωνᾷ
 18, 11. ἄδικοι, μοιχοί
 Act. 24, 15. δικαίων τε καὶ ἀδίκων
 Rom. 3, 5. μὴ ἄδικος ὁ θεός
 1Cor. 6, 1. κρίνεσθαι ἐπὶ τ. ἀδίκων
 - 9. ἄδικοι θεοῦ βασιλείαν οὐ
 Heb. 6, 10. οὐ γὰρ ἄδικος ὁ θ.
 1Pet. 3, 18. δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων
 2Pet. 2, 9. ἀδίκους δὲ εἰς ἡμέραν
 ἀδικῶς 1Pet. 2, 19.
 ἀδόκιμος
 Rom. 1, 28. εἰς ἀδόκιμον νοῦν
 1Cor. 9, 27. αὐτοῦς ἀδόκιμος γίνωμαι
 2Cor. 13, 5. εἰ μὴ τι ἀδ. ἔσται (6. 7)
 2Tim. 3, 8. ἀδόκιμοι περὶ τὴν πίστιν
 Tit. 1, 16. πρὸς πᾶν ἔργον ἀγ. ἀδ.
 Heb. 6, 8. ἀδόκιμος καὶ κατάρας
 ἐγγύς
 ἄδολος 1Pet. 2, 2.
 Ἀδραμυττηνός Act. 27, 2.
 Ἀδρίας Act. 27, 27.
 ἀδρότης 2Cor. 8, 20.
 ἀδυνατεῖν
 Mat. 17, 20. οὐδὲν ἀδυνατήσει ὑμῖν
 Luc. 1, 37. οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ τ. θ.

ἀδύνατος
 Mat. 19, 26. παρὰ ἀνθρώποις (Mar.
 10, 27. Luc. 18, 27)
 Act. 14, 8 τοῖς ποσὶν
 Rom. 8, 3. τὸ ἀδ. τοῦ νόμου
 15, 1. ἀσθενήματα τῶν ἀδ.
 Heb. 6, 4. ἀδ. - ἀνακρινίζειν
 - 18. ἀδ. ψεύσασθαι θεόν
 10, 4. ἀδ. - αἷμα ταύρων - ἀφαι-
 ρεῖν αὐμ.
 11, 6. ἀδ. εὐαρεσίσσαι
 ἀετός Mat. 24, 28 (Luc. 17, 37). Apoc.
 4, 7; 8, 13; 12, 14.
 ἄζυμος a) eigentlich: Mat. 26, 17.
 Mar. 14, 1. 12. Luc. 22, 17. Act.
 12, 3; 20, 6.
 b) uneigentlich: 1Cor. 5, 7. 8.
 Ἀζώρ Mat. 1, 13. 14.
 Ἀζωτος Act. 8, 40.
 ἀήρ Act. 22, 23. 1Cor. 9, 26; 14, 9.
 Eph. 2, 2 (τῆς ἐξουσίας τ. ἀέρος).
 1Th. 4, 17. Apoc. 9, 2; 16, 17.
 ἀθανασία 1Cor. 15, 53. 54. 1Tim.
 6, 16.
 ἀθέμιτος Act. 10, 28. 1Pet. 4, 3.
 ἄθεος Eph. 2, 12.
 ἄθεσμος 2Pet. 2, 7; 3, 17.
 ἀθετεῖν
 Mar. 6, 26. οὐκ ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθε-
 τεῖν
 7, 9. ἀθετεῖτε τὴν ἐντολήν
 Luc. 7, 30. ἠθέτησαν εἰς ἑαυτοὺς
 10, 16. ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμὲ ἀθε-
 τεῖ etc.
 Joh. 12, 48. ὁ ἀθετῶν ἐμὲ
 1Cor. 1, 19. „τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν
 ἀθετήσω“
 Gal. 2, 21. οὐκ ἀθετῶ τὴν χάριν

Gal. 3, 15. διαθήκη οὐδεὶς ἁθεται
1 Th. 4, 8. ὁ ἁθελὼν οὐκ ἀνθρῶπον
ἁθεται

1 Tim. 5, 12. τ. πρώτῃ πλίστιν ἡθεται.

Heb. 10, 28. ἁθεται τὴν νόμον Μωϋσ.

Jud. 8. κυριότητα δὲ ἁθεται οὐσι
ἁθότησις Heb. 7, 18; 9, 26.

Ἀθῆναι Act. 17, 15. 16; 18, 1.

1 Th. 3, 1.

Ἀθῆναι Act. 17, 21. 22.

ἁθλεῖν 2 Tim. 2, 5.

ἁθλησις Heb. 10, 32.

ἁθυμεῖν Col. 3, 21.

ἁθῶς Mat. 27, 4. 24.

αἷγειος Heb. 11, 37. ἐν αἷγειοῖς
δέρμασιν

αἷγια λόγος Mat. 13, 2. 48. Joh. 21, 4.

Act. 21, 5; 27, 39. 40.

Αἷγυπτιος Act. 7, 22. 24. 28; 21. 38.

Heb. 11, 29.

Αἷγυπτος Mat. 2, 13. 14. 15. 19.

Act. 2, 10; 7, 9. 10. 11. 12. 15.

17. 34. 36. 39. 40; 13, 17. Heb. 3, 16;

8, 9; 11, 26. 27. Jud. 5. Apoc. 11, 6.

ἁθδῶς Rom. 1, 20. Jud. 6.

αἱδῶς 1 Tim. 2, 9. Heb. 12, 28.

Αἱθίωψ Act. 8, 27.

αἷμα

1) durch Tödtung verg. Blut:

a) durch Mord:

Mat. 23, 30. ἐν τ. αἷματι τ. προφητῶν

- 35. πᾶν αἷμα δίκαιον ἐκχυ-
νόμενον. - Ἀβελ τοῦ δικ. -
ἕως τοῦ αἵμ. Ζαχαρίου.
(Luc. 11, 50. 51)

27, 4. παραδούς αἷμα ἁθῶν. -

6. τιμὴ αἵματος. - 8. ἀγρός
αἵματος (cf. Act. 1, 19)

Mat. 27, 24. ἁθῶς - ἀπὸ τοῦ αἵματος
τοῦ δικαίου

- 25. τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμῶς -!

Luc. 13, 1. ὦν τὸ αἷμα Πιλάτος ἐμίξε

Act. 5, 28. τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρ. τοῦτου

18, 6. τὸ αἷμα ὑμῶν ἐπὶ

20, 26. ἀπὸ τοῦ αἵματος παντ.

22, 20. ἐξέχετο τὸ αἷμα Στεφάν.

Rom. 3, 15. „ὄξεῖς - ἐκχέται αἷμα“

Heb. 12, 4. οὐπω μέχρις αἵματος ἀν-
τικατέστητε

Apoc. 6, 10. ἐκδικεῖς τὸ αἷμα ἡμῶν

14, 20. ἐξῆλθεν αἷμα ἐκ τῆς ληνοῦ

16, 6. αἷμα ἀγίων καὶ προφητῶν
ἐξέχεαν etc.

17, 6. ἐκ τοῦ αἵμ. τῶν ἀγίων -
τῶν μαρτύρων Ὑ.

18, 24. αἵματα προφητ. κ. ἀγίων

19. 2. τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ

b) beim Opfer:

a) allgemein:

Heb. 9, 7. οὐ χωρὶς αἵματος. - 12.

δεῖ αἵματος τράγων (13. 19)

- 18. χωρὶς αἵμ. ἐγκαίνισται

- 20. τοῦτο τὸ αἷμα τ. δια-

θήκης. - 21. τῷ αἷματι

ὁμοίως ἐξήραντο. - 22. ἐν

αἷμ. πάντα καθαρῶνται.

- 25. ἐν αἷματι ἀλλοτρίῳ

10, 4. ἀδύνατ. γὰρ αἷμα τῶν

11, 28. τ. πρόσχυσιν τοῦ αἵματος

13, 11. ζῶν τὸ αἷμα περὶ ἄμαρτ.

β) von Christo:

Mat. 26, 28. τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ αἷμά

μου (Mar. 14, 24. Luc. 22,

20. 1 Cor. 11, 25. 27)

27, 24. ἁθῶς ἀπὸ τοῦ αἵματος

τοῦ δικαίου

Apoc. 10, 5. ἦρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ

18, 21. ἦρεν εἰς ἄγγελος - λίθον
αἰρεῖσθαι Phil. 1, 22. 2 Th. 2, 13.

Heb. 11, 23.

αἵρεσις Act. κ. xv. 10, 5; 24, 5. 14;
28, 5; 28, 22. 1 Cor. 11, 19. Gal.
5, 20. 2 Pet. 2, 1.

αἰρετίζειν Mat. 12, 18.

αἰρετικὸς Tit. 3, 10.

αἰσθάνεσθαι Luc. 9, 45.

αἰσθησις Phil. 1, 9.

αἰσθητήριον Heb. 5, 14.

αἰσχροκερδής 1 Tim. 3, 8. Tit. 1, 7.

αἰσχροκερδῶς 1 Pet. 5, 2.

αἰσχρολογία 1 Col. 3, 8.

αἰσχρός 1 Cor. 11, 6; 14, 36. Eph.
5, 12. Tit. 1, 11.

αἰσχροτης Eph. 5, 4.

αἰσχύνεσθαι Luc. 16, 3. 2 Cor.
10, 8. Phil. 1, 20. 1 Pet. 4, 16
1 Joh. 2, 28.

αἰσχύνη Luc. 14, 9. 2 Cor. 4, 2.
Phil. 3, 19. Heb. 12, 2. Jud. 13.

Apoc. 3, 18.

αἰτεῖν

1) bitten:

a) didactische Stellen:

Mat. 5, 42. τῷ αἰτοῦντί σε δίδου
(Luc. 6, 30)

6, 8. πρὸ τοῦ ὑμῶς αἰτῆσαι

7, 7. αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται
(Luc. 11, 9. cf. Joh. 16, 24)

- 8. πᾶς - ὁ αἰτῶν λαμβάνει
(Luc. 11, 10)

- 9. ὃν ἐάν αἰτήσῃ ὁ υἱὸς ἄρτον
(cf. Luc. 11, 11)

- 10. ἐάν ἰχθύν αἰτήσῃ (cf.
Luc. 11, 12)

Mat. 7, 11. δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτοῦ-
σιν αὐτ. (cf. Luc. 11, 13)

18, 19. περὶ παντός πράγμ. οὐ
ἐὰν αἰτήσωνται, γενήσε-
ται (cf. 21, 22. Mar. 11, 24)

Joh. 11, 22. ὅσα ἂν αἰτήσῃ τὸν Θεόν
14, 13. ὅτι ἂν αἰτήσῃτε ἐν τῷ
ὀνόματι μου (cf. 14; 15,
16. 23. 24; 16, 26)

15, 7. ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσεσθε
καὶ γενήσεται ὑμῖν

Eph. 3, 20. ποιῆσαι ὑπερεκπερισσοῦ
ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν

Jac. 1, 5. αἰτεῖτω παρὰ τοῦ διδόν-
τος (6)

4, 2. οὐκ ἔχετε διὰ τὸ μὴ αἰ-
τεῖσθαι ὑμᾶς

- 3. αἰτεῖτε καὶ οὐ λαμβάνετε,
διότι κακῶς αἰτεῖτε

1 Joh. 3, 22. ὃ ἐὰν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν.
5, 14. ἐάν τι αἰτώμεθα κατὰ

τὸ θέλημα αὐτοῦ, ἀκούει
ἡμῶν (cf. 15)

- 16. αἰτήσ. κ. δώσει αὐτῷ ζῶην

b) erzählende Stellen:

Mat. 14, 7 (cf. Mar. 6, 22. 23. 24. 25); 27,
20. 58 (Mar. 15, 43. Luc. 23, 52)

Mar. 10, 35. 38; 15, 6. 8.

Luc. 1, 63, 23, 23. 25.

Joh. 4, 9. 10.

Act. 3, 2 (ἐλεημοσ.). 14; 7, 46; 9, 2; 12,
20; 13, 21. 28; 16, 29; 25, 8. 15.

Eph. 3, 13. αἰτοῦμαι μὴ ἑκκαεῖν
Col. 1, 9. προσευχόμε. καὶ αἰτούμ.

2) fordern:

Luc. 12, 48. περισσότερον αἰτήσουσιν
αὐτὸν

1 Cor. 1, 22. οἱ Ἰουδ. σημεῖα αἰτοῦσι

1 Pet. 3, 15. τῷ αἰτοῦντι ὑμᾶς λόγον
αἵτημα Luc. 23, 24. Phil. 4, 6.
1 Joh. 5, 15.

αἰτία

a) Ursache:

Mat. 19, 3. κατὰ πᾶσαν αἰτίαν
Luc. 8, 47. δι' ἣν αἰτίαν ἤψατο
Act. 10, 21; 22, 24; 23, 28; 28,
18. 20. 2 Tim. 1, 6. 12. Tit. 1, 13.
Heb. 2, 11.

b) Verhältniss, Lage:

Mat. 19, 10. ἡ αἰτία τοῦ ἀνθρώπου
μετὰ τῆς γυναικός

c) Schuld, Beschuldigung:

Mat. 27, 37 (τ. αἰτίαν αὐτοῦ γε-
γραμμένον) (Mar. 15, 26). Joh.
18, 38; 19, 4. 6. Act. 13, 28 (αἰτία
θανάτου = Schuld, die den Tod
verdient); 25, 18. 27.

αἰτίωμα Act. 25, 7 [al. 1. αἰτίωμα]

αἰτιᾶσθαι Rom. 8, 9.

αἵτιον Luc. 23, 4. 14. 22. Act. 19, 40.

αἵτιος Heb. 5, 9.

αἰτίωμα Act. 25, 7 [al. 1. αἰτίωμα]

αἰφνίδιος Luc. 21, 34. 1 Th. 5, 3.

αἰχμαλωσία Eph. 4, 8. Apoc. 13, 10.

αἰχμαλωτεύειν Eph. 4, 8. 2 Tim.

3, 6 [al. 1. αἰχμαλωτίζ.]

αἰχμαλωτίζειν Luc. 21, 24. Rom.

7, 23. 2 Cor. 10, 5. 2 Tim. 3, 6.

αἰχμάλωτος Luc. 4, 18.

αἰών

1) πρὸ τῶν αἰώνων. 1 Cor. 2, 7.

πρὸ παντός τοῦ αἰ. Jud. 25.

2) ἀπ' αἰῶνος, ἐκ τ. αἰ., ἀπὸ τῶν
αἰώνων:

Luc. 1, 70. τῶν ἀπ' αἰ. προφητῶν

Joh. 9, 32. ἐκ τ. αἰ. οὐκ ἦν.

Act. 3, 21. ἐλάλησεν ἀπ' αἰῶν.

15, 18. γνωστὰ ἀπ' αἰῶνος

Eph. 3, 9. ἀποκεκρ. ἀπὸ τῶν - (Col.
1, 26)

3) εἰς τὸν αἰῶνα:

Mat 21, 19. μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γέν.
εἰς - - (Mar. 11, 14)

Mar. 3, 29. οὐκ ἔχει ἄφεσιν εἰς - -

Luc. 1, 55. τῷ σπέρμ. αὐτοῦ εἰς - -
[al. 1. ἐως αἰῶνος]

Joh. 4, 14. οὐ μὴ διψήσῃ εἰς - -

6, 51. ζήσεται εἰς - - (58)

8, 35. ὁ - δοῦλος οὐ μένει -

εἰς - -, ὁ υἱὸς μένει εἰς - -

- 51. θάνατον οὐ μὴ θιωρ.
εἰς - - (cf. 52)

10, 28. οὐ μὴ ἀπόλωνται εἰς - -

11, 26. οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς - -

12, 34. Χριστὸς μένει εἰς - -

13, 8. οὐ μὴ νίψῃς εἰς - -

14, 16. ἵνα μένῃ (sc. ὁ παράκλη.) -
εἰς - -

1 Cor. 8, 13. οὐ μὴ φάγῃ κρέα εἰς - -

Heb. 1, 8. εἰς τὸν αἰ. τοῦ αἰῶνος

5, 6. σὺ ἱερεὺς εἰς - - (7, 17. 21)

6, 20. ἀρχ. γενόμε. εἰς - -

7, 24. διὰ τὸ μένειν εἰς - -

- 28. υἱὸν εἰς - - τεταλειωμένον

1 Pet. 1, 25. τὸ ῥῆμα κυρίου μέν. εἰς - -

2 Pet. 2, 17. εἰς αἰῶνα τετήρηται [al.
om. εἰς αἰ.] (Jud. 13)

3, 18. εἰς ἡμέραν αἰῶνος

1 Joh. 2, 17. ὁ - ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ
μένει εἰς - -

2 Joh. 1, 2. μεθ' ἡμ. ἔσται εἰς - -

4) εἰς τοὺς αἰῶνας:

Mat. 6, 13. ἡ δόξα εἰς - - [al. om.]

Luc. 1, 33. βασιλεύσει εἰς - -
 Rom. 1, 25. εὐλογητός εἰς - - (9, 5.
 2 Cor. 11, 31)
 11, 36. δόξα εἰς - - (16, 27)
 Heb. 13, 8. ὁ αὐτὸς καὶ εἰς - -
 Jud. 25. εἰς πάντα τοὺς αἰ.
 5) εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων:
 Gal. 1, 5. ὃ ἢ δόξα εἰς - - (Phil. 4,
 20. 1 Tim. 1, 17. 2 Tim. 4, 18.
 Heb. 13, 21)
 1 Pet. 4, 11. κράτος εἰς - - (5, 11. Apoc.
 1, 6; 5, 13. cf. 7, 12)
 Apoc. 1, 18. ζῶν εἰμι εἰς - - (cf. 4, 9.
 10; 5, 14 [al. om.]; 10, 6;
 15, 7)
 11, 15. βασιλ. εἰς - - (22, 5)
 14, 11. ὁ καπνὸς τοῦ βασανισμοῦ
 - εἰς αἰώνας αἰώνων ἀνα-
 βαίνει (cf. 19, 3. εἰς τ.
 αἰ. τῶν αἰ.).
 20, 10. βασανισθ. εἰς - -
 6) οὐτος ὁ αἰών, ὁ νῦν αἰών:
 Mat. 12, 32. οὐκ ἀφεθήσεται - οὔτε
 ἐν τ. τ. αἰ. οὔτε ἐν τῷ μ.
 13, 22. μέριμνα τοῦ αἰ. τ. (cf.
 Mar. 4, 19)
 Luc. 16, 8. οἰνίστοι τοῦ αἰών. τ. (20, 34)
 Rom. 12, 2. μὴ συσχημ. τῷ αἰ. τ.
 1 Cor. 1, 20. συζητητὴς τοῦ αἰ. τ.
 2, 6. σοφίαν - οὐ τοῦ αἰ. τ.
 - ἀρχόντων τοῦ αἰ. τ. (8)
 3, 18. σοφὸς ἐν τ. αἰ. τ.
 2 Cor. 4, 11. ὁ Θεὸς τοῦ αἰ. τ.
 Gal. 1, 4. τοῦ ἑναστ. αἰώνος πον.
 Eph. 1, 21. οὐ μόνον ἐν τῷ αἰ. τ.
 2, 2. τὸν αἰ. τοῦ κόσμου τούτου
 6, 12. τοῦ σκότους [τοῦ αἰ.]
 τούτου

1 Tim. 6, 17. πλουσίοις ἐν τῷ νῦν αἰ.
 2 Tim. 4, 10. ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰ.
 Tit. 2, 12. ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰ.
 7) ὁ αἰών ἐρχόμενος, μέλ-
 λων, ἐκείνος:
 Mat. 12, 32. οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι
 19, 30. ἐν τῷ αἰ. τῷ ἐρχ. (Luc.
 18, 30)
 Luc. 29, 35. τοῦ αἰώνος ἐκεῖνου τυχεῖν
 Heb. 6, 5. δυνάμεις - μέλλοντος αἰ.
 8) συντέλεια τοῦ αἰώνος,
 τῶν αἰ.:
 Mat. 13, 39. 40. (τούτου) 49; 24, 3;
 28, 20.
 Heb. 9, 26. ἐπὶ συντ. τῶν αἰώνων
 9) übrige Stellen:
 1 Cor. 10, 11. εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώ-
 νων κατήτησεν
 Eph. 2, 7. ἐν τοῖς αἰώσι τοῖς ἐπερ-
 χομένοις
 3, 11. κατὰ πρόθεσιν τ. αἰώνων
 3, 21. γενεὰς τοῦ αἰώνος τῶν αἰ.
 1 Tim. 1, 17. τῷ - βασιλεὶ τῶν αἰώνων
 Heb. 1, 2. τοὺς αἰώνας ἐποίησεν
 11, 3. κατηρτίσθαι τοὺς αἰώνας
 αἰώνιος
 1) mit χρόνοι: Rom. 16, 25. 2 Tim.
 1, 9. Tit. 1, 2.
 2) mit ζωῇ s. bei ζωή.
 3) mit πῦρ, κόλασις, κρῖσις, ὄλε-
 θρος:
 Mat. 25, 41. 46. Mar. 3, 29. 2 Th. 1, 9.
 Heb. 6, 2. Jud. 7.
 4) in anderen Verbindungen:
 Rom. 16, 26. ἐπιταγὴν τοῦ αἰών. Θεοῦ
 2 Cor. 4, 17. αἰών. βάρος δόξης
 - 18. μὴ βλεπόμενα αἰώνια
 5, 1. αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρ.

2 Th. 2, 16. παράκλησιν αἰών.

1 Tim 6, 16. τιμὴ κ. κρίτος αἰών.

2 Tim. 2, 10. μετὰ δόξης αἰώνιου (cf.
1 Pet. 5, 10)

Philem. 15. ἵνα αἰώνιον αὐτὸν ἀπέχης

Heb. 5, 9. αἰτιος σωτηρίας αἰών.

9, 12. αἰώνιαν λύτρωσιν εὐράμ.

- 14. διὰ πνεύματος αἰών.

- 15. τῆς αἰών. κληρονομ.

13, 20. ἐναίματι διαθήκης αἰών.

2 Pet. 1, 11. εἰς τὴν αἰ. βασιλείαν

Apoc. 14, 8. εὐαγγέλιον αἰώνιον

ἀκαθαρσία

Mat. 23, 27. γέμουσι - πάσης ἀκαθ.

Rom. 1, 24. παρέδωκεν - εἰς ἀκαθ.

6, 19. δοῦλα τῇ ἀκ.

2 Cor. 12, 21. ἐπὶ τῇ ἀκ. κ. παρναίᾳ

(cf. Gal. 5, 19. Eph. 5, 3

Col. 8, 5)

Eph. 4, 19. εἰς ἐργασίαν ἀκαθ. πάσης

1 Th. 2, 3. οὐδὲ ἐξ ἀκαθ.

4, 7. οὐ γὰρ ἐκάλεσεν ἡμᾶς ὁ

Θ. ἐπὶ ἀκαθαρσίᾳ

ἀκαθάρτης Apoc. 17, 4 (al. l. τὰ

ἀκάθαρτα

ἀκάθαρτος

1) mit πνεῦμα s bei πνεῦμα

2) in anderer Verbindung:

Act. 10, 14. πᾶν κοινὸν κ. ἀκάθ. (28;

11, 8)

1 Cor. 7, 14. τὰ τέκνα ὑμῶν ἀκ.

2 Cor. 6, 17. ἀκαθάρτου μὴ ἄπτουσθαι

Eph. 5, 6. ἀκάθαρτος ἡ πλεον.

Apoc. 17, 4. τὰ ἀκάθ. τῆς πορνείας

[al. l. ἀκαθάρτης]

18, 2. παντὸς ὀρνέου ἀκ. κ. με-

μισμού.

ἀκαίρεται Phil. 4, 10.

ἀκαίρως 2 Tim. 4, 2.

ἀπακος Rom. 16, 18. Heb. 7, 26.

ἀπανθαι Mat. 7, 16 (Luc. 6, 44);

13, 7. 22 (Mar. 4, 7. 18. Luc. 8,

7. 14); 27, 29. Joh. 19, 2. Heb. 6, 8.

ἀπάνθινος Mar. 15, 17 (Joh. 19, 5).

ἀκαρπος Mat. 13, 22 (Mar. 4, 19).

1 Cor. 14, 14. Eph. 5, 11. Tit. 3, 14.

2 Pet. 1, 8. Jud. 12.

ἀκατάγνωστος Tit. 2, 8.

ἀκατακάλυπτος 1 Cor. 11, 6. 13.

ἀκατάκριτος Act. 16, 37; 22, 25.

ἀκατάλυτος Heb. 7, 16 (ζωή-)

ἀκατάπαστος 2 Pet. 2, 14 [al. 1.

ἀκατάπανστος]

ἀκατάπανστος 2 Pet. 2, 14 (-ἀμαρ-

τίας).

ἀκαταστασία Luc. 21, 9. 1 Cor.

14, 33. 2 Cor. 6, 5; 12, 20. Jac. 3, 16.

ἀκατάστατος Jac. 1, 8 (ἀνῆρ

δίψυχος-)

ἀκατάσχετος Jac. 3, 8 (γλώσσα

---- ἀκ. κακόν).

Ἀκελδαμά Act. 1, 19.

ἀκέραιος Mat. 10, 16. Rom. 16, 19.

Phil. 2, 15.

ἀκλινής Heb. 10, 23.

ἀκμάζειν Apoc. 14, 18 (αἰ στα-

φυλαί).

ἀκμήν Mat. 15, 16.

ἀκοή

1) Ohr, Gehör: Mat. 13, 14. Mar. 7, 35.

Luc. 7, 1. Act. 17, 20; 28, 26. 1 Cor.

12, 17. 2 Tim. 4, 3 (κνηθόμενοι

τὴν ἀκοήν). 4. Heb. 5, 11.

2 Pet. 2, 8.

2) Gerücht: Mat. 4, 24 (ἀπῆλθαι.

ἢ ἀκοή αὐτοῦ); 14, 1 (ἠκουσεν

Πρ. - τὴν ἀκοίῃ) 24, 6. Mar. 1, 28; 13, 7 (ἀκούσῃτε - ἀποῶς πολέμων).

- 3) Predigt: Joh. 12, 38 (ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν) (Rom. 10, 16). Rom. 10, 17. Gal. 3, 2. 5 (ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως). 1 Th. 2, 13 (παραλαβόντες λόγον ἀκοῆς). Heb. 4, 2.

ἀκολουθεῖν

1) Jesu:

- Mat. 4, 20. ἠκολούθησαν αὐτῷ (sc. Jünger) (cf. 22; 8, 23. Mar. 1, 18; 6, 1. Luc. 5, 11. Joh. 1, 37)
4, 25. ἠκολ. αὐτῷ - ὄχλοι (8, 1; 12, 15; 14, 13; 19, 2; 20, 29. cf. Mar. 3, 7; 5, 24. Luc. 7, 9; 9, 11; 23, 27. Joh. 6, 2)
8, 10. εἶπε τοῖς ἀκολουθοῦσιν - 19. ἀκολουθήσω σοι (Luc. 9, 57. 61)
- 22. ἀκολουθεῖ μοι (9, 9; 19, 22. Mar. 2, 14; 10, 21. Luc. 5, 27; 9, 59; 18, 22. Joh. 1, 44; 12, 26. 21, 19. 22)
9, 9. ἀναστὰς ἠκολούθ. αὐτῷ (Mar. 2, 14. Luc. 5, 28)
- 27. ἠκολ. αὐτῷ δύο τυφλοὶ (cf. 20, 34. Mar. 10, 52. Luc. 18, 43)
10, 38. ὅς οὐ - ἀκολ. ὀπίσω μου
16, 24. - καὶ ἀκολουθεῖτω μοι (Mar. 8, 34. Luc. 9, 23)
19, 21. ἠκολουθήσαμέν· οἱ (Mar. 10, 28. Luc. 18, 28)
- 28. ὑμεῖς οἱ ἀκολουθ. μοι
21, 9. προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες (Mar. 11, 9)

Mat. 28, 58. Π. ἠκολούθει αὐτῷ (cf. Mar. 14, 54. Luc. 22, 54. Joh. 18, 15)

27, 55. αἰτίνες ἠκολ. τῷ Ἰ. (cf. Mar. 15, 41)

Mar. 2, 15. ἦσαν - πολλοὶ κ. ἠκολ. αὐτῷ

9, 38. ὅς οὐκ. ἀκ. ἡμῖν - ὅτι οὐκ ἀκ. ἡμῖν (Luc. 9, 49)

10, 32. ἀκολουθοῦντ. ἐφοβοῦντο
14, 51. νεανίσκος ἠκολ. αὐτῷ

Luc. 22, 39. ἠκολούθ. - αὐτῷ καὶ οἱ μαθ. (sc. an den Oelberg)

Joh. 1, 38. Θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολ. - 41. - κ. ἀκολουθήσαντ. αὐτῷ

8, 12. ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ
10, 4. πρόβατα αὐτῷ ἀκ. (cf. 5, 27)

13, 36. οὐ δύνασαι μοι νῦν ἀκ. ὕστατον δὲ ἀκ. μοι (37)

21, 20. βλέπει τὸν μαθ. - ἀκ.

Apoc. 14, 4. οἱ ἀκολ. τῷ ἁγίῳ

2) mit Bez. auf Andere:

- Mat. 9, 19. Mar. 14, 13. Luc. 22, 10. Joh. 11, 31; 20, 6. Act. 12, 8. 9; 13, 43; 21. 36. 1 Cor. 10, 4 (ἀκολ. πίτρας). Apoc. 6, 8. 14, 8. 9. 13; 13, 5 [al. 1. ἐκολλήθ.]; 19, 14.

* ἀκούειν

Mat. 7, 24. ὅστις ἀκ. μου τοὺς λ. (26) (Luc. 6, 47. 49)

10, 27. ὃ εἰς τὸ οὐς ἀκ.

11, 5. κωφοὶ ἀκ. (cf. Mar. 7, 37. Luc. 7, 22)

- 15. ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω (13, 9. 43. Mar. 4, 9. 23; 7, 16. Luc. 8, 8; 14, 35.

- cf. Apoc. 2, 7. 11. 17. 29; 3, 6. 13. 22; 13, 9)
- Mat. 12, 19.** οὐδὲ ἀκούσαι τις ἐν τ. π. τὴν φωνήν
- 13, 13. ἀκούοντες οὐκ ἀκ. ετο. (cf. 14. 15. 16. Mar. 4, 12; 8, 18. Luc. 8, 10. Act. 28, 26. 27. Rom. 11, 8)
- 17. ἀκ. ἃ ἀκούετε κ. οὐκ ἤκ. (Luc. 10, 24)
- 20. ὁ τὸν λόγον ἀκ. (22. 23. Mar. 4, 15. 16. 18. 20. Luc. 8, 12. 13. 14. 15)
- 15, 10. ἀκούετε κ. συνίετε
- 17, 12. αὐτοῦ ἀκούετε (Mar. 9, 7. Luc. 9, 35)
- 18, 15. ἐάν σου ἀκούσῃ (16)
- Mar. 4, 24.** βλέπετε τί ἀκ. (cf. Luc. 8, 18)
- 7, 14 ἀκούετε μου πάντες κ. συν.
- 12, 29. ἄκουε, Ἰσρ., Κυρ. ὁ θ.
- Luc. 5, 1.** τοῦ ἀκ. τὸν λόγον τ. Θεοῦ (cf. 8, 21; 11, 28)
- 10, 16. ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκ.
- 12, 3. ἐν τῷ φωτὶ ἀκουσθήσεται
- 15, 1. ἀκούειν αὐτοῦ
- 16, 2. τί τοῦτο ἀκούω παρὶ σοῦ;
- 29. ἀκουσάτωσαν αὐτῶν
- 31. τῶν προφ. οὐκ ἀκούουσιν
- Joh. 3, 8.** τ. φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις
- 32. ὃ ἰώρακε κ. ἤκουσε τοῦτο μαρτυρεῖ
- 4, 42. αὐτοὶ ἀκηκόαμεν κ. οἶδαμ.
- 5, 24. ὁ τὸν λόγον μου ἀκ.
- 25. (bis) νεκροὶ ἀκούσονται τ. φωνῆς (28)
- 30. καθὼς ἀκούω, κρίνω
- 37. φωνὴν αὐτοῦ ἀκηκ.
- Joh. 6, 45.** πᾶς ὁ ἀκούσας παρὰ τ. θ.
- 60. τίς δύναται αὐτοῦ ἀκούειν
- 7, 51. ἐάν μὴ ἀκούσῃ πρότερον
- 8, 26. ἃ ἤκουσα παρ' αὐτοῦ ταῦτα λέγω
- 38. ἃ ἤκούσατε παρὰ τοῦ πατρὸς [αἱ. 1. ἰωρακάτε]
- 40. τὴν ἀλήθειαν ἣν ἤκουσα παρὰ τοῦ Θεοῦ
- 43. οὐ δύνασθε ἀκούειν τὸν λόγον τὸν ἐμὸν
- 47. τὰ ῥήματα τ. Θεοῦ ἀκούει· διὰ τοῦτο ὑμεῖς οὐκ ἀκ., ὅτι
- 9, 27. εἶπον ὑμῖν ἤδη, καὶ οὐκ ἤκ.· τί πάλιν θέλετε ἀκ.;
- 31. ἀμαρτωλὸν ὁ θ. οὐκ ἀκ.· ἐν τῇ Θεοσεβείᾳ - τοῦτου ἀκ.
- 32. ἐκ τ. αἰῶνος οὐκ ἤκούσθη
- 10, 3. πρόβατα τ. φωνῆς αὐτ. ἀκ. (cf. 8. 16. 27)
- 20. τί αὐτοῦ ἀκούετε;
- 11, 41. εὐχαρ. σοι, ὅτι ἤκουσάς μου (42)
- 12, 34. ἤκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου
- 47. ἐάν τις μου ἀκούσῃ τ. ῥημ.
- 14, 24. ὁ λόγος ὃν ἀκούετε
- 15, 15. ἃ ἤκουσα παρὰ τ. πατρ.
- 16, 13. ὅσα ἂν ἀκούσῃ λαλήσει
- 18, 37. πᾶς ὁ ὢν ἐκ τ. ἀληθ. ἀκ. μου τῆς φων.
- Act. 2, 8.** ἀκούομ. ἕκαστ. τῇ ἰδίᾳ θ.
- 33. ὁ νῦν ὑμεῖς βλέπετε κ. ἀκ.
- 3, 22. „αὐτοῦ ἀκούσεσθε καὶ πάντα“ (cf. 7, 37)
- 23. ἡ τις ἂν μὴ ἀκ. τοῦ προφ.
- 4, 19. ὑμῶν ἀκ. μᾶλλον ἢ τοῦ θ.

Act. 4, 20, ἃ εἶδομεν κ. ἡκούσαμεν
 7, 34., τοῦ στεναγμοῦ αὐτ. ἡκ.
 11, 22. ἡκούσθη ὁ λόγος εἰς τὰ
 ὅσα τῆς ἐκκλησ.
 18, 7. ἀκ. τὸν λόγον τοῦ θ. (44)
 (19, 10. τ. λογ. τοῦ κυρ.)
 15, 7. ἀκ. τὰ ἔθνη τ. λογ. τοῦ
 εὐαγγ.
 17, 21. λέγειν τι κ. ἀκ. καινότη.
 - 32. ἀκουσόμεθα σου πάλιν
 22, 1. ἀκουσονται μου τῆς -
 ἀπολογ.
 24, 24. ἡκουσεν αὐτοῦ περὶ τῆς
 - πλίστως
 25, 22. (bis) ἐβουλόμην - τοῦ
 ἀνθρ. ἀκ.
 26, 3. μακροθ. ἀκούσαι μου
 28, 28. αὐτοὶ καὶ ἀκούσονται
 Rom. 10, 14. πιστεύουσιν. οὐδὲν ἡκου-
 σαν - πῶς δὲ ἀκούσ.
 - 18. μὴ οὐκ ἡκουσαν;
 15, 21. οἱ οὐκ ἀκηκόασιν, συνήσ.
 1 Cor. 2, 9. ἃ - οὐς οὐκ ἡκουσε
 5, 1. ἀκούεται ἐν ἡμῖν πορνεία
 Eph. 1, 13. ἀκ. τὸν λόγ. τῆς ἀληθ.
 Heb. 3, 7., ἰάν τ. φωνῆς αὐτοῦ ἀκ.
 Jac. 1, 19. ταχὺς εἰς ἀκούσαι
 1 Joh. 1, 1. ὁ ἀκηκ., ὁ ἰωρακ. (3)
 2, 24. (bis) ὁ ἀπ' ἀρχ. ἡκούσ.
 (cf. 3, 11)
 4, 5. ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκ.
 - 6. (bis) ὁ γινώσκων τ. θ.
 ἀκ. ἡμῶν
 5, 14. ἰάν τι αἰτώμ. - ἀκούει
 ἡμῶν (15)
 Apoc. 1, 10. ἡκουσα - φωνήν (cf. 3, 20;
 4, 1; 5, 11; 6, 6; 9, 13;
 10, 4, 8; 11, 12; 12, 10;

14, 2, 13; 16, 1; 18, 4;
 19, 1, 6; 21, 3)
 ἀκροα(α Mat. 23, 25 [al. 1. εἰδικ.].
 1 Cor. 7, 5.
 ἀκρατής 2 Tim. 3, 3.
 ἀκρατον Apoc. 14, 10.
 ἀκρίβεια Act. 22, 3
 ἀκριβής Act. 26, 5 (ἀκριβεστάτην
 αἰρεσιν.)
 ἀκριβοῦν Mat. 2, 7, 16.
 ἀκριβῶς a) Mat. 2, 8. Luc. 1, 3.
 Act. 18, 25. Eph. 5, 15 (ἀκρ.
 περιπατεῖτε). 1 Th. 5, 2.
 b) ἀκριβέστερον Act. 18, 26; 23,
 15, 20; 24, 22.
 ἀκρίς Mat. 3, 4 (Mar. 1, 6). Apoc.
 9, 3, 7.
 ἀκροατήριον Act. 25, 23.
 ἀκροατής Rom. 2, 13. Jac. 1, 22,
 23, 25.
 ἀκροβυστία
 Act. 11, 3. ἄνδρας ἀκροβ. ἔχ.
 Rom. 2, 25. ἡ περιτ. σου ἀκροβ. γεγ.
 - 26. ἰάν σὺν ἡ ἀκροβ.
 - - ἡ ἀκρ. εἰς περιτ. λογισθ.
 - 27. ἡ ἐκ φύσεως ἀκρ.
 3, 30. ἀκρ. διὰ τ. πιστ.
 4, 9. ἐπὶ τ. ἀκροβ.;
 - 10. ἡ ἐν ἀκροβ.
 - - οὐκ ἐν περιτ., ἀλλ' ἐν ἀκρ.
 - 11. πιστ. τ. ἐν τῇ ἀκροβ.
 - - πιστευόντ. δι' ἀκροβ.
 - 12. τῆς ἐν ἀκρ. πιστ.
 1 Cor. 7, 18. ἐν ἀκρ. τις ἐκλήθη
 - 19. ἡ ἀκροβ. οὐδὲν ἐστιν
 Gal. 2, 7. εὐαγγ. τῆς ἀκροβ.
 5, 6. οὔτε περιτ. τι ἰσχ. οὔτε
 ἀκρ. (cf. 6, 15. Col. 3, 11)

Eph. 2, 11. οἱ λεγόμε. ἀκρ.
 Col. 2, 13. ἐν τῇ ἀκρ. τῆς σαρκός
 ἀκρογωνιαίος Eph. 2, 20. 1 Pet. 2, 6.
 ἀκροθίνιον Heb. 7, 4.
 ἄκρον Mat. 24, 31 (Mar. 13, 27).
 Luc. 16, 24. Heb. 11, 21.
 Ἀκύλας Act. 18, 2. 18. 26. Rom.
 16, 3. 1 Cor. 16, 19. 2 Tim. 4, 19
 ἀκυροῦν Mat. 15, 6 (Mar. 7, 13).
 Gal. 3, 1 7.
 ἀκωλύτως Act. 28, 31.
 ἄκων 1 Cor. 9, 17.
 ἀλάστρον Mat. 26, 7 (Mar. 14, 3).
 Luc. 7, 37.
 ἀλαζονεία Jac. 4, 16. 1 Joh. 2, 16.
 ἀλαζών Rom. 1, 30. 2 Tim. 3, 2.
 ἀλαλάζειν Mar. 5, 38. 1 Cor. 13, 1.
 ἀλάλητος Rom. 8, 26.
 ἄλαλος Mar. 7, 37; 9, 17. 25.
 ἄλας Mat. 5, 13 (Mar. 9, 50. Luc.
 14, 34). Col. 4, 6.
 ἀλείφειν Mat. 6, 17. Mar. 6, 13;
 16, 1. Luc. 7, 38. 46. Joh. 11, 2;
 12, 3. Jac. 5, 14.
 ἀλεκτοροφωνία Mar. 13, 35.
 ἀλέκτωρ Mat. 26, 34. 74. 75 (Mar.
 14, 30. 68. 72. Luc. 22, 34. 60. 61.
 Joh. 13, 38; 18, 27).
 Ἀλεξανδρεὺς Act. 16, 9; 18, 24.
 Ἀλεξανδρίνος Act. 27, 6 (πλοῖον
 Ἀλεξανδρινόν); 28, 11.
 Ἀλέξανδρος I. Sohn des Simon
 von Cyrene: Mar. 15, 21.
 II. Hoherpriester: Act. 4, 6.
 III. Jude in Ephesus: Act. 19, 38.
 IV. Schmid, Feind des Paulus: 1 Tim.
 1, 20. 2 Tim. 4, 14.
 ἄλουργον Mat. 13, 33 (Luc. 13, 21).

ἀλήθεια

Mat. 22, 16. ἐν ἀληθ. διδάσκεις
 Mar. 5, 33. πᾶσαν τ. ἀλήθ.
 12, 14. ἐπ' ἀληθείας -- διδ. (cf.
 32. Luc. 4, 25; 20, 21; 22,
 59. Act. 4, 27; 10, 34)
 Joh. 1, 14. χάριτος κ. ἀλ.
 - 17. ἡ ἀλ. διὰ Γ. Χρ.
 3, 21. ὁ θεὸς ποιῶν τὴν ἀλ.
 4, 23. ἐν πνεύμ. κ. ἀλ. (24)
 5, 33. μαμαρτύρ. τῇ ἀλ.
 8, 32. γνωσέσθαι τὴν ἀλ.
 - ἡ ἀλ. ἐλευθ. ὑμᾶς
 - 40. τὴν ἀλ. ὑμῖν λελάλη
 - 44. ἐν τῇ ἀλ. οὐχ ἔστηκεν
 - οὐκ ἔστιν ἀλ. ἐν αὐτῷ
 - 45. τὴν ἀλ. λέγω (46; 16, 7)
 14, 6. ἡ ἀλ. καὶ ἡ ζωὴ
 - 17. τὸ πν. τῆς ἀληθ. (15, 26;
 16, 18. 1 Joh. 3, 19)
 16, 13. εἰς πᾶσαν τ. ἀλ.
 17, 17. ἐν τῇ ἀλ. σου
 - ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλ. ἔστι
 - 19. ἡ γίγασμι. ἐν ἀλ.
 18, 37. μαρτυρήσω τῇ ἀλ.
 - πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀλ. (cf.
 1 Joh. 2, 21; 3, 19)
 - 38. τί ἔστιν ἀλ.;
 Act. 26, 25. ἀληθ. κ. σωφροσ.
 Rom. 1, 18. τὴν ἀλ. ἐν ἀδ. κατεχ.
 - 25. τὴν ἀλ. τοῦ Θεοῦ (cf. 3,
 7; 15, 8)
 2, 2. ἵστι κατὰ ἀλήθ.
 - 8. ἀπειθοῦσι - τῇ ἀλ.
 - 20. τῆς ἀλ. ἐν τῷ νόμῳ
 9, 1. ἀλ. λέγω ἐν Χρ.
 1 Cor. 5, 8. ἐλλίχοι. κ. ἀλ.
 13, 6. συγκαίρει - τῇ ἀλ.

2 Cor. 4, 2. τῇ φανερ. τῆς ἀλ.

6, 7. ἐν λόγῳ ἀληθείας (Eph.

1, 13 τὸν λ. τῆς ἀλ. 2 Tim.

2, 15. Jac. 1, 18)

7, 14, πάντα ἐν ἀλ. ἐλάλ.

- ἀλήθ. ἔγεν.

11, 10. ἀλ. Χριστοῦ ἐν ἡμοῖς

12, 6. ἀλήθειαν - ἔρω

13, 8. οὐ δύναμεθα τι κατὰ τῆς
ἀλ., ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἀλ.

Gal. 2, 5. ἡ ἀλ. τοῦ εὐαγγ. (14. Col.
1, 5)

8, 1. τῇ ἀλ. μὴ πειθ. [al. 1.
om.] (5, 7)

Eph. 4, 21. ἐστὶν ἀλ. ἐν τῷ Ἰ.

- 24. ὁσιότητι τῆς ἀλ.

- 25. λαλεῖτε ἀλ.

5, 9. δικαιοσ. κ. ἀλ.

6, 14. ὁσφὸν ὑμῶν ἐν ἀλ.

Phil. 1, 18. εἰτε προφ. εἰτε ἀλ.

Col. 1, 6. ἔπεγν. τ. χάριν τοῦ θ.
ἐν ἀλ.

2 Th. 2, 10. τ. ἀγάπην τῆς ἀλ.

- 12. οἱ μὴ πιστεύσ. τῇ ἀλ.

- 13. πίστει ἀληθείας

1 Tim. 2, 4. εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας
(2 Tim. 2, 25; 3, 7. Tit. 1, 1.
Heb. 10, 26)

- 7. ἀλήθειαν λέγω, οὐ ψεύθ.

- ἐν πίστει κ. ἀλήθ.

3, 15. ἰδραῖωμα τῆς ἀλ.

4, 8. ἐπιγνωκόσι τὴν ἀλ.

6, 5. ἀπιστερημ. τῆς ἀλ.

2 Tim. 2, 18. περὶ τὴν ἀλ. ἡσυχόησαν

3, 8. ἀνθίστανται τῇ ἀλ.

4, 4. ἀπὸ - τῆς ἀλ. τὴν ἀκοὴν
ἀποστρέφ.

Tit. 1, 14. ἀποστρέφ. τὴν ἀλ.

Jac. 3, 14. ψεύδασθε κατὰ τῆς ἀλ.

5, 19. πλανηθῇ ἀπὸ τῆς ἀλ.

1 Pet. 1, 22. ὑπακοῇ τῆς ἀλ.

2 Pet. 1, 12. ἐν τῇ παρουσίᾳ ἀλ.

2, 2. ἡ ὁδὸς τῆς ἀλ.

1 Joh. 1, 6. οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλ.

- 8. ἡ ἀλ. οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν
(cf. 2, 4)

2, 21. οὐκ οἴδατε τὴν ἀλ.

3, 18. ἐν ἔργῳ κ. ἀλ.

5, 6. τὸ πνεῦμά ἐστιν ἡ ἀλ.

2 Joh. 1. ἀγαπῶ ἐν ἀλ. (3 Joh. 1)
- οἱ ἐγνωκότες τὴν ἀλ.

2. διὰ τὴν ἀλ. τὴν μέν. ἐν
ἡμῖν

3. ἐν ἀλ. καὶ ἀγάπη

4. περιπατ. ἐν ἀλ. (2 Joh. 3.4)

3 Joh. 3. μαρτυρ. σου τῇ ἀλ.

8. συναργοὶ γενώμεθα τῇ ἀλ.

12. μεμαρτύρ. - ὑπ' αὐτῆς
τῆς ἀλ.

ἀλήθειαν Mat. 24, 41 (Luc. 17, 35)

ἀληθεύειν Gal. 4, 16 (Eph. 4, 15)

ἀληθής

Mat. 22, 16. οἶδαμεν ὅτι ἀλ. εἰ (Mar.
12, 14)

Joh. 3, 33. ὁ θεὸς ἀλ. ἐστιν

4, 18. τοῦτο ἀληθές εἶρηκας

5, 31. μαρτυρία (cf. 5, 32; 8, 13.
14 [al. 1. ἀληθινή]. 17;

21, 24. Tit. 1, 13. 3 Joh. 12)

6, 55. σὰρξ μου ἀλ. ἐστι βρωσίς
- αἷμα μου ἀλ. ἐστι πόσις
[al. 1. ἀληθῶς]

7, 18. οὗτος ἀληθής ἐστι

8, 16. ἡ κρῖσις ἡ ἐμὴ ἀλ. ἐστιν
[al. 1. - θινή]

- 26. ὁ πέμψας με ἀλ. ἐστι

Joh. 10, 41. ὅσα εἶπεν - ἀληθῆ ἦν
 19, 35. ὅτι ἀληθῆ λέγει
 Act. 12, 9. ἀληθὲς ἐστὶ τὸ γινόμενον
 Rom. 8, 4. γινέσθω - ὁ θεὸς ἀλ.
 2 Cor. 6, 8. ὡς πλάνοι κ. ἀληθεῖς
 Phil. 4, 8. ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ
 1 Pet. 5, 12. ἀληθῆ χάριν τοῦ θεοῦ
 2 Pet. 2, 22. τῆς ἀληθείας παρουσίας
 1 Joh. 2, 8. ὅ ἐστιν ἀληθὲς ἐν αὐτῷ
 2, 27. ἀληθὲς ἐστὶ καὶ οὐκ ἐστὶ
 ψεύδους
 ἀληθινός
 Luc. 16, 11. τὸ ἀλ. τίς ὑμῖν πιστεύσει;
 Joh. 1, 9. τὸ φῶς τὸ ἀλ. (1 Joh. 2, 8)
 4, 23. οἱ ἀλ. προσκυνῶνται
 - 37. ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀλ.
 6, 32. τ. ἄρτον - τὸν ἀλ.
 7, 28. ἀλ. ὁ πέμψας με
 8, 16. κρίσις ἡ ἐμὴ ἀλ. [al. 1.
 ἀληθῆς]
 15, 1. ἄμπλος ἡ ἀλ.
 17, 3. τ. μόνον ἀλ. θεόν
 19, 35. ἀλ. αὐτοῦ ἐστὶν ἡ μαρτυρ.
 1 Th. 1, 9. θεῷ ζῶντι κ. ἀλ. (Heb.
 9, 14. [al. 1. om.])
 Heb. 8, 2. τῆς σκηνῆς τῆς ἀλ.
 9, 24. ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν
 10, 22. μετὰ ἀληθ. καρδίας
 1 Joh. 5, 20. γινώσκ. τ. ἀληθινόν [al.
 1. add. θεόν]
 - - ἵσμεν ἐν τῷ ἀλ.
 - - οὗτός ἐστιν ὁ ἀλ. θεός
 Apoc. 3, 7. ὁ ἅγιος, ὁ ἀλ. (cf. 6, 10)
 - 14. ὁ πιστός κ. ἀλ. (cf. 19, 11)
 15, 3. ἀληθινὰ οἱ ὁδοὶ σου
 16, 7. ἀλ. κ. δίκαιαι (19, 2)
 19, 9. οἱ λόγοι ἀλ. εἰσι
 21, 5. οἱ λόγοι πιστοὶ κ. ἀλ. (22, 6)

ἀληθῶς
 Mat. 14, 38 (ἀληθῶς θεοῦ υἱὸς εἰ
 cf. 27, 54. Mar. 15, 39); 26, 78
 (Mar. 14, 70)
 Luc. 9, 27 (12, 44; 21, 8)
 Joh. 1, 48; 4, 42; 6, 14 (7, 40). 55
 [al. 1. ἀληθῆς]; 7, 26; 8, 31; 17, 8.
 Act. 12, 11. - 1 Th. 2, 13. - 1 Joh. 2, 5.
 ἀλλεύειν Joh. 21, 3.
 ἀλλεύς Mat. 4, 18. 19 (Mar. 1, 16. 17).
 Luc. 5, 2.
 ἀλλίξειν Mat. 5, 18. Mar. 9, 49.
 ἀλλίσγημα Act. 15, 20.
 ἀλλάττειν Act. 6, 14. Rom. 1, 23.
 1 Cor. 15, 51. Gal. 4, 20. Heb. 1, 12.
 ἀλλαχόθεν Joh. 10, 1.
 ἀλλαχοῦ Mar. 1, 38.
 ἀλλασθαι Joh. 4, 14. Act. 3, 8; 14, 10.
 ἀλληγορεῖν Gal. 4, 24.
 ἀλληλοῦτα Apoc. 19, 1. 3. 4. 6.
 ἀλλήλων etc.
 Mat. 24, 10. ἀλλήλους παραδώσ. - μισ.
 25, 32. ἀφορίζεσθαι ἀπ' ἀλλ.
 Mar. 4, 41. ἔλεγον πρὸς ἀλλ. (cf. Luc.
 2, 15; 8, 28; 24, 32. Joh. 4,
 38; 11, 56 (μετ' ἀλλ.) 16,
 17; 19, 24. Act. 2, 7; 26,
 31; 28, 4)
 8, 16. διελογίζοντο πρὸς ἀλλ.
 (cf. Luc. 20, 14)
 9, 34. πρὸς ἀλλ. - διελύθησαν
 - 50. εἰρηνεύετε ἐν ἀλλ.
 15, 31. ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλ.
 (cf. 6, 11)
 Luc. 4, 36. συνελάνθον πρὸς ἀλλ.
 7, 32. προσφωνοῦσιν ἀλλήλοις
 12, 1. καταπατεῖν ἀλλήλους
 23, 12. φίλοι - μετ' ἀλλ.

Luc. 24, 14. ὁμιλοῦν πρὸς ἀλλ.
 17. ἀντιβάλλ. πρὸς ἀλλ.
 Joh. 5, 44. δόξαν παρὰ ἀλλ. λαμβ.
 6, 43. μὴ γογγύζ. μετ' ἀλλ.
 - 52. ἐμάχοντο πρὸς ἀλλ.
 13, 14. ἀλλ. νίπτειν τοὺς πόδας
 - 22. ἔβλεπον - εἰς ἀλλ.
 - 34. (bis) ἵνα ἀγαπᾷτε ἀλλ. (die
 Parallelen s. b. ἀγαπᾶν)
 - 35. ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλ.
 16, 19. ζητεῖτε μετ' ἀλλ.
 Act. 4, 15. συνέβαλον πρὸς ἀλλ.
 7, 26. ἵνα τι ἀδικεῖτε ἀλλ.;
 15, 39. ἀποχωρ. - ἀπ' ἀλλ.
 19, 38. ἐγκαλεῖσθαι ἀλλ.
 21, 6. ἀσπασάμενοι ἀλλ. (Rom.
 16, 16. 1 Cor. 16, 20. 2 Cor.
 13, 12. 1 Pet. 5, 14)
 28, 25. ἀσύμφωνοι - ὄντες πρὸς
 ἀλλ.
 Rom. 1, 12. τῆς ἐν ἀλλ. πίστεως
 - 27. ἐξεκαύθησαν - εἰς ἀλλ.
 2, 15. μεταξὺ ἀλλ. τῶν λογ.
 12, 5. ἀλλήλων μίλη (Eph. 4, 25)
 - 10. εἰς ἀλλ. φιλόστοργοι
 - - ἀλλήλους προηγούμενοι
 - 16. τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλ. φορο-
 νοῦντες (cf. 15, 5)
 14, 18. μηκέτι - ἀλλ. κρῖναι
 - 19. οἰκοδομῆς τῆς εἰς ἀλλ.
 15, 7. προσλαμβάν. ἀλλήλους
 - 14. ἀλλ. νοουθετεῖν
 1 Cor. 7, 5. μὴ ἀποστορεῖτε ἀλλήλους
 11, 33. ἀλλ. ἐκδέχεσθαι
 12, 25. ὑπὲρ ἀλλ. μεριμνῶσι
 Gal. 5, 13. δουλεύετε ἀλλήλοις
 - 15. εἰ - ἀλλήλους δάκνετε -
 μὴ ὑπὸ ἀλλ. ἀναλωθῇτε

Gal. 5, 17. ἀλλήλοις ἀντίκειται
 - 26. ἀλλήλους προκαλούμενοι
 - ἀλλήλοις φθονοῦντες
 6, 2. ἀλλήλων τὰ βάρη βαστ.
 Eph. 4, 2. ἀνεχόμενοι ἀλλήλων (Col.
 3, 13)
 - 32. εἰς ἀλλ. χρηστοί
 5, 21. ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις
 (1 Pet. 5, 5)
 Phil. 2, 3. ἀλλήλους ἡγούμε. ὑπεραχ.
 Col. 3, 9. μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλ.
 1 Th. 3, 12. τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλ. (2 Th. 1, 3)
 4, 18. παρακαλεῖτε ἀλλ. (5, 11)
 5, 15. τὸ ἀγαθὸν διακρίνετε x. εἰς
 ἀλλ. καὶ εἰς πάντας
 Tit. 3, 3. μισοῦντες ἀλλ.
 Heb. 10, 24. κατανοῶμεν ἀλλήλους
 Jac. 4, 11. μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλων
 5, 9. μὴ στεναζέτε κατ' ἀλλ.
 - 16. ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις
 - - εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλ.
 1 Pet. 4, 9. φιλόξενοι εἰς ἀλλ.
 1 Joh. 1, 7. κοινωνίαν ἔχομε. μετ' ἀλλ.
 Apoc. 6, 4. ἵνα ἀλλήλους σφάξωσι
 11, 10. θῶρα πέμψουσιν ἄλλ.
 ἀλλογενεῖς Luc. 17, 18.
 ἄλλος:
 Mar. 12, 31. ἄλλη ἐντολὴ οὐκ ἔστι
 Joh. 4, 37. ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων x.
 ἄλλος ὁ θερίζων
 5, 32. ἄλλος ἐστὶν ὁ μαρτ.
 10, 16. ἄλλα πρόβατα ἔχω
 14, 16. ἄλλον παράκλητον
 18, 15. καὶ [ὁ] ἄλλος μαθητής
 (16; 20, 2. 3. 4. 8)
 21, 18. ἄλλος σε ζῶσει
 Act. 2, 12. ἄλλ. πρὸς ἄλλον λέγοντες
 4, 12. ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἡ σωτηρία

Act. 19, 32. ἄλλοι - ἄλλο τι ἔκραζον
(21, 34)
Rom. 5, 14. κ. ἄλλους [al. ἁλλήλους]
νοουθετεῖν
1 Cor. 8, 10. ἄλλος - ἰποικοδομοί
- 11. θεμέλιον - ἄλλον οὐδαίς
9, 27. μήπως ἄλλοις κηρύξας
10, 29. ὑπὸ ἄλλης συνειδήσεως
2 Cor. 1, 13. οὐ γὰρ ἄλλα γράφομεν
11, 4. ἄλλον Ἰησοῦν κηρύσσει
Gal. 1, 7. δὲ οὐκ ἔστιν ἄλλο
5, 10. οὐδὲν ἄλλο φρονήσετε
Heb. 4, 8. περὶ ἄλλ. ἐλάλει - ἡμέρας
Apoc. 17, 10. ὁ ἄλλος οὐπω ἦλθε
ἄλλοτρισεπίσκοπος 1 Pet. 4, 15.
ἄλλότριος
Mat. 17, 25. ἀπὸ τῶν ἄλλοτρίων (26)
Luc. 16, 12. ἐν τῷ ἄλλ. πιστοί
Joh. 10, 5. ἄλλοτρ. - οὐ μὴ ἀκολ. -
τῶν ἄλλοτρ. τὴν φωνήν
Act. 7, 6. „πάραικον ἐν γῇ ἄλλοτρ.“
Rom. 14, 4. ὁ κρίνων ἄλλ. οἰκτέην
15, 20. ἐπ' ἄλλότρ. θεμέλιον
2 Cor. 10, 15. ἐν ἄλλοτρ. κόποις
- 16. ἐν ἄλλ. κανόνι
1 Tim. 5, 22. ἁμαρτίαις ἄλλ.
Heb. 9, 25. ἐν αἵματι ἄλλ.
11, 9. γῆν ὡς ἄλλοτρίαν
- 34. παρευβ. ἐκλ. ἄλλοτρίων
ἄλλόφυλος Act. 10, 28.
ἄλλως 1 Tim. 5, 25.
ἀλοᾶν 1 Cor. 9, 9 (1 Tim. 5, 18). 10.
ἄλογος Act. 25, 27. 2 Pet. 2, 12.
Jud. 10.
ἀλόγη Joh. 19, 39.
ἄλς Mar. 9, 49.
ἀλυκός Jac. 3, 12.
ἀλυπος Phil. 2, 28.

ἄλυσις Mar. 5, 8. 4 (Luc. 8, 29).
Act. 12, 6. 7; 21, 33. Eph. 6, 20.
2 Tim. 1, 16. Apoc. 20, 1.
ἀλυσιτελής Heb. 13, 7.
ἄλφατος
1) Vater des Jacobus jun.:
Mat. 10, 3 (Mar. 3, 18. Luc. 6, 15.
Act. 1, 13)
2) Vater des Levi:
Mar. 2, 14.
ἄλων Mat. 3, 12 (Luc. 3, 17)
ἀλώπηξ Mat. 8, 20 (Luc. 9, 58).
Luc. 13, 32.
ἄλωσις 2 Pet. 12, 12.
ἁμαθής 2 Pet. 3, 16.
ἁμᾶν Jac. 5, 4.
ἁμαρδντινος 1 Pet. 5, 4.
ἁμάραντος 1 Pet. 1, 4.
ἁμαρτάνειν
Mat. 18, 15. ἁμ. εἰς σὲ ὁ ἀδ. (cf. 21.
Luc. 17, 3. 4)
27, 4. ἡμαρτον παραδοὺς αἷμα
Luc. 15, 18. 21. ἡμαρτον εἰς τ. οὐρανόν
Joh. 5, 14. μηκέτι ἁμάρτανε (8, 11)
9, 2. τίς ἡμαρτεν; (cf. 8)
Act. 25, 8. εἰς Καίσαρά τι ἡμαρτον
Rom. 2, 12. ἀνόμως ἡμαρτ. - ἐν νόμῳ
ἡμαρτον
8, 23. πάντες - ἡμαρτον
5, 12. ἐφ' ᾧ πάντες ἡμαρτον
- 14. τοὺς μὴ ἁμαρτήσ. ἐπὶ
- 16. δι' ἐνὸς ἁμαρτήσαντος
1 Cor. 6, 18. εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμ.
7, 28. γήμης, οὐχ ἡμαρτεῖς
- ἡ παρθένος οὐχ ἡμαρτεῖς
- 36. ποιεῖτω, οὐχ ἁμαρτ.
8, 12. ἁμαρτ. εἰς τ. ἀδελφ. - εἰς
Χρ. ἁμαρτάνετε

1Cor.15,34. καὶ μὴ ἀμαρτ.
 Eph. 4,26. ὀργιζέσθῃ καὶ μὴ ἀμαρτ.
 1Tim.5,20. τοὺς ἀμαρτ. - ἡλεγχῇ
 Tit. 3,11. ἀμ. ὃν αὐτοκατάκριτος
 Heb. 3,17. οὐχὶ τοῖς ἀμαρτήσασιν;
 [al. 1. ἀπειθήσ.]

10,26. ἰκουσίως ἀμαρτανόντων
 1Pet.2,20. ἀμ. κ. κολαφιζόμενοι
 2Pet.2, 4. ἀγγέλων ἀμαρτησάντων
 1Joh.1,10. ὅτι οὐχ ἡμαρτήκαμεν
 2, 1. ἵνα μὴ ἀμαρτήτε - ἵαν τις
 ἀμαρτη
 3, 6. πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μὲν. οὐχ
 ἀμ. - ὁ ἀμαρτ. οὐχ ἰώρακεν
 - 8. ὁ διάβολος ἀμαρτ.
 - 9. οὐ δύναται ἀμαρτ.
 5,16. ἀμαρτ. ἀμαρτίαν - ἀμ. μὴ
 πρὸς θάνατον
 - 18. ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ
 θεοῦ οὐχ ἀμαρτ.

ἀμαρτημα

Mar. 3, 28 (4, 12). 29 [al. 1. κρίσεως.
 al. ἀμαρτίας]

Rom.3,25; 5,16 [al. 1. ἀμαρτήσαντος]

1Cor. 6,18. 2Pet. 1,9 [al. 1. ἀμαρτιῶν]

ἀμαρτία

Mat. 1,21. σώσει ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν
 3, 6. ἔξομολογ. τὰς ἀμ. (Mar.
 1, 5. Jac. 5, 16)
 9, 2. ἀφίονται σοι αἱ ἀμ. (5.
 Mar. 2, 5. 9. Luc. 5, 20, 23;
 7, 47. 48. 1 Joh. 2, 12)
 - 6. ἀφίεται ἀμ. (Mar. 2, 7. 10.
 Luc. 5, 24; cf. 7, 49; 11, 4.
 Joh. 20, 23. 1 Joh. 1, 9)
 12,31. πᾶσα ἀμαρτ. κ. βλασφ.
 ἀφ' ἧς
 26,23. εἰς ἄφρῃν ἀμ. (cf. Mar.

1, 4. Luc. 1, 77; 3, 3; 22, 47.
 Act. 2, 38; 5, 31; 10, 43;
 13, 38; 26, 18. Col. 1, 14)
 Joh. 1,29. ὁ αἰρωντ. ἀμ. (cf. 1Joh.3,5)
 8,21. ἐν τῇ ἀμ. ὑμ. ἀποθα-
 νείσθῃ (cf. 24)
 - 34. ὁ ποιῶν τὴν ἀμ. δοῦλός
 ἐστι τῆς ἀμαρτ.
 - 46. ἡλεγχῇ με περὶ ἀμαρτ.
 (cf. 16, 8. 9)
 9,34. ἐν ἀμ. σὺ ἐγενήθης
 - 41. οὐκ ἂν εἴχετε ἀμ. - ἡ -
 ἀμ. ὑμῶν μένει
 15,22. ἀμαρτίαν οὐκ εἶχον (15,
 22) - πρόφασιν οὐκ ἔχ.
 περὶ τῆς ἀμ. αὐτῶν
 19,11. μελίζονα ἀμαρτ. ἔχει
 Act. 3,19. ἐξαιτιωθῆναι ὑμῶν τ. ἀμ.
 7,60. μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἀμ.
 ταύτην
 22,16. ἀπόλουνται τὰς ἀμ.
 Rom. 3, 9. ὑφ' ἀμαρτίαν εἶναι
 - 20. ἐπίγνωσις ἀμαρτίας
 4, 7. „ὧν ἡπεκαλύφθησαν αἱ
 ἀμ.“
 - 8. „οὐ μὴ λογισθῇ Κ. ἀμ.“
 5,12. ἡ ἀμ. εἰς τ. κόσμον εἰς ἡλθῇ
 - - διὰ τῆς ἀμ. ὁ θάνατος
 - 3. ἀμαρτία ἦν ἐν κόσμῳ -
 ἀμ. δὲ οὐκ ἡλλογῆται
 - 20. οὐ δὲ ἡπεκρίναντο ἡ ἀμ.
 - 21. ἡβασίλευσεν ἡ ἀμ. ἐν (cf.
 6, 12)
 6, 1. ἐπιμενούμεν τῇ ἀμαρτίᾳ
 - 6. τὸ σῶμα τῆς ἀμαρτίας
 - - δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἀμ.
 - 7. δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἀμ.
 - 10. τῇ ἀμ. ἀπέθανεν ἡφάπαξ

Rom. 6, 11. νεκροὺς μὲν τῇ ἁμαρτίᾳ
 - 13. ὅπλα ἀδικίας τῇ ἁμ.
 - 14. ἁμ. - ὑμῶν οὐ κυριεύσει
 - 16. ἁμαρτίας εἰς θάνατον
 - 17. ἦτε δοῦλοι τῆς ἁμ. (20)
 - 18. ἔλευθερ. - ἀπὸ τῆς ἁμ. (22)
 - 23. ὁψώνια τῆς ἁμ. θάνατος
 7, 5. τὰ παθήματα τ. ἁμαρτιῶν
 - 7. ὁ νόμος ἁμαρτία;
 - - τὴν ἁμ. οὐκ ἔγνω
 - 8. ἀφορμὴν - λαβ. ἡ ἁμ. (11)
 - - χωρὶς - νόμου ἁμ. νεκρά
 - 9. ἡ ἁμαρτία ἀνέζησεν
 - 13. ἀλλὰ ἡ ἁμ., ἵνα φανῇ ἁμ. -
 ἵνα γένηται καθ' ὑπερβ.
 ἁμαρτωλὸς ἡ ἁμ.
 - 14. πεπραμένος ὑπὸ τὴν ἁμ.
 - 17. ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμ. (20)
 - 23. (bis) τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτ.
 (8, 2)
 8, 3. ἐν ὁμοιωμ. σαρκὸς ἁμ. -
 καὶ περὶ ἁμ. - κατέκρινε
 τὴν ἁμ. ἐν τ. σαρκί
 - 10. νεκρὸν δι' ἁμαρτίαν
 11, 27. „ἀφίλωμαι τὰς ἁμ.“
 14, 23. ὁ οὐκ ἐκ πίστεως, ἁμ. ἐστίν
 1Cor. 15, 3. Χ. ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμ.
 - 17. ἐστὶ ἐν ταῖς ἁμ. ὑμῶν
 - 56. κέντρον τ. θανάτου ἡ ἁμ.
 - - δύναμις τ. ἁμ. ὁ νόμος
 2Cor. 5, 21. τὸν γ. μὴ γνόντα ἁμ. -
 ὑπὲρ ἡμῶν ἁμ. ἐποίησεν
 11, 7. ἡ ἁμ. ἐποίησα
 Gal. 1, 4. τ. δόντος ἑαυτὸν περὶ τῶν
 ἁμ. ἡμῶν
 2, 17. Χ. ἁμαρτίας διάκονος;
 3, 22. συνέκλεισεν - τὰ πάντα
 ὑπὸ ἁμαρτ.

Eph. 2, 1. παραπτώμ. κ. τοῖς ἁμ.
 [al. 1. ἐπιθυμίαις]
 Col. 2, 11. σώματος [τῶν ἁμ.] τῆς
 σαρκὸς
 1Th. 2, 16. ἀναπληρῶσ. αὐτῶν τ. ἁμ.
 2Th. 2, 3. ὁ ἄνθρωπος τῆς ἁμ. [al.
 1. ἀνομίας]
 1Tim. 5, 22. ἁμαρτίαις ἁλλοτρίαις
 - 24. αἱ ἁμ. προδὲλοι εἰσι
 2Tim. 3, 6. σεσωρευμένα ἁμαρτίαις
 Heb. 1, 3. καθαρισμὸν ποιῶν τ. ἁμ.
 2, 17. ἰλάσκεισθαι τὰς ἁμ.
 3, 13. ἀπάτη τῆς ἁμ.
 4, 15. χωρὶς ἁμ.
 5, 1. θυσίας ὑπὲρ ἁμ.
 - 8. προσφέρειν ὑπὲρ ἁμ. (cf.
 10, 12)
 7, 27. ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμ.
 8, 12. „τῶν ἁμ. αὐτῶν.“
 9, 26. εἰς ἀθίτησιν ἁμ.
 - 28. πολλῶν ἀνεγκ. ἁμ.
 - - χωρὶς ἁμ. ὀφθίσκεται
 10, 2. συνειδήσιν ἁμαρτιῶν
 - 3. ἀνάμνησις ἁμαρτιῶν
 - 4. ἀφαιρεῖν ἁμ.
 - 6. „περὶ ἁμ. οὐκ εὐδοκ.“
 - 8. „ὁλοκαυτώματα κ. περὶ
 ἁμ.“
 - 11. περιελεῖν ἁμ.
 - 17. „τ. ἁμ. αὐτῶν οὐ μνησθ.“
 - 18. προσφορά περὶ ἁμαρτ.
 - 28. οὐκέτι περὶ ἁμ. ἀπολείπ.
 θυσία
 11, 25. ἁμαρτίας ἀπόλαυσιν
 12, 1. τὴν εὐπερίστατον ἁμ.
 - 4. πρὸς τὴν ἁμ. ἀνταγων.
 13, 11. τὸ αἷμα περὶ ἁμαρτίας
 Jac. 1, 18. ἡ ἐπιθυμ. συλλέττει ἁμ.

Jac. 1, 18. ἡ - ἀμ. ἀποτελεισθ.
 2, 9. ἀμ. ἐργάσῃ
 4, 17. ἀμ. αὐτῷ ἔστιν
 5, 15. καὶν ἀμ. ἢ παποικ.
 - 20. καλύψει πληθὺς ἀμαρτ.
 (1 Pet. 4, 8)
 1Pet. 2, 22. ἀμ. οὐκ ἐποίησαν
 -- 24. τὰς ἀμ. ἡμῶν - ἀνήγαγον
 - ταῖς ἀμ. ἀπογενόμενοι
 3, 18. περὶ ἀμ. ἔπαθε
 4, 1. πέπνυται ἀμαρτίας
 2Pet. 1, 9. τῶν πάλοι - ἀμαρτ.
 2, 14. ἀκαταπαύστους ἀμ.
 1Joh. 1, 7. καθαρίζει - ἀπὸ πάσ. ἀμ.
 - 8. ἀμαρτ. οὐκ ἔχομεν
 - 9. ὁμολογοῦμεν τὰς ἀμ. ἡμ.
 2, 2. ἱλασμός περὶ τῶν ἀμ.
 (4, 10)
 3, 4. ὁ ποιωὺν τὴν ἀμ. - ἡ ἀμ.
 ἔστιν ἡ ἀνομία (cf. 8, 9)
 - 5. ἀμ. ἐν αὐτῇ οὐκ ἔστι
 5, 18. ἀμαρτάν. ἀμαρτ.
 - - ἔστιν ἀμ. πρὸς θάνατον
 - 17. πᾶσα ἀδικία ἀμ. ἔστι -
 ἀμ. οὐ πρὸς θάν.
 Apoc. 1, 5. λύσαντι - ἐκ τῶν ἀμ. ἡμῶν
 18, 4. μὴ συγκοινων. ταῖς ἀμ.
 αὐτῆς
 - 5. ὅτι ἐκολλήθ. αὐτῆς αἰ ἀμ.
 ἀμάρτυρος Act. 14, 17.
 ἀμαρτωλός
 Mat. 9, 10. τελῶναι κ. ἀμ. (cf. 11;
 11, 19. Mar. 2, 15. 16. Luc.
 5, 30; 7, 34; 15, 1)
 - 18. δικαίους, ἀλλ' ἀμαρτ.
 (Mar. 2, 17. Luc. 5, 32)
 26, 45. εἰς χεῖρας ἀμ. (Mar. 14, 41.
 Luc. 24, 7. ἀνθρ. ἀμ.)

Mar. 8, 38. μοιχαλ. κ. ἀμαρτ.
 Luc. 5, 8. ἀνθρ. ἀμ. εἰμι
 6, 32. καὶ γὰρ οἱ ἀμαρτ.
 - 33. οἱ ἀμ. τὸ αὐτὸ ποιοῦσι
 - 34. οἱ ἀμ. ἀμαρτωλοὶ θανατίζ.
 7, 37. ἥτις ἦν ἀμαρτ. (39)
 13, 2. ἀμ. παρὰ πάντας
 15, 2. ἀμαρτ. προσδέχεται
 - 7. ἐνὶ ἀμ. μετανοοῦντι (10)
 18, 13. ἱλασθῇ μοι τῷ ἀμ.
 19, 7. παρὰ ἀμ. ἀνδρὶ
 Joh. 9, 16. ἀνθρωπος ἀμ. (24. 25)
 - 31. ἀμαρτωλ. ὁ θ. οὐκ ἀκούει
 Rom. 8, 7. ὡς ἀμ. κρίνομαι
 5, 8. ἀμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν
 - 19. ἀμαρτ. κατεστάθησαν
 7, 13. ἀμαρτ. ἡ ἀμαρτία
 Gal. 2, 15. ἐξ ἐθνῶν ἀμαρτ. (17)
 1Tim. 1, 9. ἀσεβεῖς καὶ ἀμ.
 - 15. ἀμαρτ. σῶσαι
 Heb. 7, 26. πεχωρισμένους ἀπὸ τῶν ἀμ.
 12, 3. ὑπὸ τῶν ἀμ. - ἀντιλογ.
 Jac. 4, 8. καθαρίζετε χεῖρας, ἀμ.
 5, 20. ὁ ἐπιστρέψας ἀμ.
 1Pet. 4, 18. ἀμ. ποῦ φανεῖται
 Jud. 15. ἀμ. ἀσεβεῖς
 ἄμαχος 1 Tim. 3, 3. Tit. 3, 2.
 ἀμέθυστος Apoc. 21, 20.
 ἀμελεῖν
 Mat. 22, 5. 1 Tim. 4, 14. Heb. 2, 3;
 8, 9. 2 Pet. 1, 12.
 ἄμεμπτος
 Luc. 1, 6. Phil. 2, 15; 3, 6. 1 Th. 3, 13.
 Heb. 8, 7.
 ἀμέμπτως 1 Th. 2, 10; 5, 23.
 ἀμέτριμος Mat. 23, 14. 1 Cor. 7, 32.
 ἀμετάθετος Heb. 6, 17. 18.
 ἀμετακίνητος 1 Cor. 15, 23.

ἀμεταμέλητος

Rom. 11, 29. 2 Cor. 7, 10 (σωτηρία)

ἀμετανόητος Rom. 2, 5.

ἄμετρος 2 Cor. 10, 13, 15.

ἀμήν

1) im Anfang eines Satzes:

a) einfach: ἀμήν λέγω ὑμῖν

Mat. 5, 18, 26; 6, 2, 5, 16; 8, 10;

10, 15, 23, 42; 11, 11; 13, 17;

16, 28; 17, 20; 18, 3, 13, 18 [19];

19, 23, 28; 21, 21, 31; 23, 36;

24, 2, 34, 47; 25, 12, 40, 45;

26, 13, 21, 34.

Mar. 3, 28; [6, 11]; 8, 12; 9, 1, 41;

10, 15, 29; 11, 23; 12, 43; 13, 30;

14, 9, 18, 25, 30.

Luc. 4, 24; 12, 37; 13 [35]; 18, 17, 29;

21, 32; 28, 43.

b) doppelt: ἀμήν ἀμήν λ. ὑμῖν:

Joh. 1, 52; 3, 3, 5, 11; 5, 19, 24, 25;

6, 26, 32, 47, 53; 8, 34, 51, 58;

10, 1, 7; 12, 24; 13, 16, 20, 21, 38;

14, 12; 16, 20, 23; 21, 18.

2) am Schluss:

[Mat. 6, 13; 28, 20].

[Mar. 16, 20]. [Luc. 24, 53]. [Joh.

21, 25].

Rom. 1, 25; 9, 5; 11, 36; 15, 33;

[16, 20]. 24, 27.

[1 Cor. 16, 24]. [2 Cor. 13, 13].

Gal. 1, 5; 6, 18. Eph. 3, 21. [6, 24].

Phil. 4, 20, 23. [Col. 4, 18].

[1 Th. 3, 13; 5, 28]. [2 Th. 3, 18].

1 Tim. 1, 17; 6, 16. [21].

2 Tim. 4, 18. [22]. [Tit. 3, 15].

[Philem. 25].

Heb. 13, 21, 28.

1 Pet. 4, 11; 5, 11. [14]. 2 Pet. 3, 18.

[1 Joh. 5, 21]. [2 Joh. 13].

Jud. 25. Apoc. 1, 6, 7. [18]; 7, 12;

[22, 21].

3) Am Anfang einer Doxologie:

Apoc. 5, 14; 7, 12; 19, 4; 22, 20.

4) = Christus: Apoc. 3, 14.

5) τὸ ἀμήν:

1 Cor. 14, 16. 2 Cor. 1, 20.

ἀμήτωρ Heb. 7, 3.

ἀμίαντος

Heb. 7, 26; 13, 4. Jac. 1, 27. 1 Pet. 1, 4.

Ἀμιναδάβ Mat. 1, 4 (Luc. 3, 38).

ἄμμος

Mat. 7, 26. Rom. 9, 27. Heb. 11, 12.

Apoc. 12, 18; 20, 8.

ἀμνός

Joh. 1, 29 (36. ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ

θεοῦ). Act. 8, 32. 1 Pet. 1, 19.

ἀμοιβή 1 Tim. 5, 4.

ἀμπλος

Mat. 28, 29 (Mar. 14, 25. Luc. 22, 18).

Joh. 15, 1, 4, 5. Jac. 3, 12.

Apoc. 14, 18, 19.

ἀμπλουργός Luc. 13, 7.

ἀμπλών

Mat. 20, 1, 2, 4, 7, 8; 21, 28, 33.

39, 40, 41 (Mar. 12, 1, 2, 8, 9.

Luc. 20, 9, 10, 13, 15, 16). Luc.

13, 6, 1 Cor. 9, 7.

Ἀμπλίας Rom. 16, 8.

ἀμύνεσθαι Act. 7, 24.

ἀμφιβάλλειν Mar. 1, 16.

ἀμφίβληστρον Mat. 4, 18. (Mar.

1, 16).

ἀμφισπνύναι

Mat. 6, 30 (Luc. 12, 28); 11, 8 (Luc.

7, 25).

Ἀμφίπολις Act. 17, 1.

ἄμφοδον Mar. 11, 4.
 ἀμώμητος Phil. 2, 15. 2 Pet. 3, 14.
 ἄμωμος
 Eph. 1, 4; 5, 27. Col. 1, 22. Heb. 9, 14.
 1 Pet. 1, 9. Jud. 24. Apoc. 14, 5.
 Ἀμῶν Mat. 1, 10.
 Ἀμῶς Luc. 3, 25.
 ἀναβαθμός Act. 21, 35. 40.
 *ἀναβαίνειν
 Luc. 24, 38. διαλογισμοὶ ἀναβ. ἐν ταῖς
 καρδίαις.
 Joh. 3, 13. οὐδεὶς ἀναβ. εἰς τ. οὐρ.
 6, 62. ἀναβ. ὅπου ἦν τὸ πρ.
 20, 17. (bis) οὐπω - ἀναβίβηκα
 πρὸς τ.
 Rom. 10, 6. „τίς ἀναβήσεται εἰς τ.
 οὐρ.“
 1 Cor. 2, 9. „ἐπὶ καρδί. ἀνθ. οὐκ
 ἀνέβη.“
 Eph. 4, 8. „ἀναβάς εἰς ὕψος“
 - 9. τὸ δὲ ἀνέβη, τί ἐστίν, εἰ
 - 10. ὁ ἀναβάς ὑπεράνω πάντ.
 ἀναβάλλεσθαι Act. 24, 22.
 ἀναβιβάζειν Mat. 13, 48.
 ἀναβλέπειν
 Mat. 11, 5 (τυφλοὶ. Luc. 7, 22); 14, 19
 (εἰς τὸν οὐρανόν. Mar. 6, 41.
 Luc. 19, 16); 20, 34.
 Mar. 7, 34; 8, 24. 25; 10, 51. 52 (ἵνα
 ἀναβλέπω. Luc. 18, 41. 42. 43).
 Luc. 19, 5; 21, 1. - Joh. 9, 11. 15. 18.
 Act. 9, 12. 17. 18; 22, 13.
 ἀναβλέψαι Luc. 4, 18.
 ἀναβοᾶν Mat. 27, 46. Luc. 9, 38.
 ἀναβολή Act. 25, 17.
 ἀνάγαιον Mar. 14, 15. Luc. 22, 12.
 ἀναγγέλλειν
 Mar. 5, 19.

Joh. 4, 25; 5, 15; 16, 13. 14. 15. 25.
 Act. 14, 27; 15, 4; 16, 38; 19, 18;
 20, 20. 27.
 Rom. 15, 21. - 2 Cor. 7, 7. - 1 Pet.
 1, 12. - 1 Joh. 1, 5.
 ἀνάγειν
 Mat. 4, 1.
 Luc. 2, 22; 4, 5; 8, 22; 22, 66.
 Act. 7, 41; 9, 39; 12, 4; 13, 13; 16,
 11. 34; 18, 21; 20, 3. 13; 21, 1. 2;
 27, 2. 4. 12. 21; 28, 10. 11.
 Rom. 10, 7. ἐκ νεκρῶν (Heb. 13, 20)
 ἀναγεννᾶν 1 Pet. 1, 3. 23.
 ἀναγινώσκειν
 Mat. 12, 3 (οὐκ ἀνέγνωτε. cf. 5; 19, 4;
 21, 16. 42; 22, 31. Mar. 2, 25;
 12, 10. 26. Luc. 6, 3); 24, 15
 (ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω. Mar.
 13, 14)
 Luc. 4, 16. ἀνέστη ἀναγν.
 10, 26. πῶς ἀναγιν.;
 Joh. 19, 20. τ. τίτλον πολλ. ἀνέγν.
 Act. 8, 28. τ. προφ. (30. 32)
 - 30. γινώσκεις δ' ἀναγ.;
 13, 27. τὰς φωνὰς - ἀναγιν.
 15, 21. κατὰ πᾶν σ. ἀναγιν.
 - 31. ἀναγινόντες - ἐχάρησαν
 23, 34. ἀναγινούς - κ. ἐπερωτ.
 2 Cor. 1, 18. ἀλλ' ἢ δ' ἀναγινώσκειται
 3, 2. γινώσκ. κ. ἀναγιν.
 - 15. ἡνίκα ἀναγιν. Μωϋσῆς
 Gal. 4, 21. τὸν νόμον οὐκ ἀναγιν.
 [al. 1. ἀκούετε]
 Eph. 3, 4. ἀναγινώσκοντες νοῆσαι
 Col. 4, 16. (ter)
 1 Th. 5, 27. τὴν ἐπιστολήν
 Apoc. 1, 3. μακάριος ὁ ἀναγιν. [5, 4]

ἀναγκάζειν

Mat. 14, 22. εὐθὺς ἤνάγκασεν -- τοὺς
μαθ. (Mar. 6, 45)

Luc. 14, 23. ἀνάγκασον εἰσελθεῖν

Act. 26, 11. ἤνάγκαζον βλασφημεῖν

28, 19. ἤναγκ. ἐπικαλέσασθαι

2 Cor. 12, 11. ὑμεῖς με ἤναγκάσατε

Gal. 2, 3. οὐδὲ ἡναγκάσθη περι-
τμηθῆναι

- 14. ἔσθ' ἡ ἀναγκ. τοῦ διαίξαι

6, 12. ἀναγκ. ὑμᾶς περιτέμν.

ἀναγκαῖος

Act. 10, 24 (φίλους); 13, 46. - 1 Cor.

12, 22. - 2 Cor. 9, 5. - Phil. 1, 24;

2, 25. - Tit. 3, 14 (ἀν. χρείας). -

Heb. 8, 3.

ἀναγκαστωδῶς 1 Pet. 5, 2.

ἀνάγκη

Mat. 18, 7. ἀν. - ἵστιν ἐλθεῖν (cf.
Rom. 13, 5. Heb. 9, 16. 23)

Luc. 11, 18. ἔχω ἀν. ἐξελθεῖν (cf. 23,
17. 1 Cor. 7, 37. Heb. 7, 27.

Jud. 8)

21, 23. ἀνάγκη μεγάλη ἐπὶ τῆς

1 Cor. 7, 26. διὰ τὴν ἐνσυνωσαν ἀν.

9, 16. ἀνάγκη - μοι ἐπίκειται

2 Cor. 6, 4. ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχ.

9, 7. ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀν.

12, 10. ἐν ἀνάγκαις, ἐν διωγμ.

1 Th. 3, 7. ὅλῳ ψαι κ. ἀν. ἡμῶν

Philem. 14. μὴ ὡς κατὰ ἀν.

Heb. 7, 12. ἐξ ἀν. καὶ νόμου

ἀναγνωρίζεσθαι Act. 7, 13.

ἀνάγνωσις Act. 13, 15. 2 Cor. 3, 14.

1 Tim. 4, 13.

ἀναδεικνύναι Luc. 10, 1. Act. 1, 24.

ἀνάδειξις Luc. 1, 80.

ἀναδέχεσθαι Act. 28, 7. Heb. 11, 17.

ἀναδιδόναι Act. 23, 33.

ἀναξίην Luc. 15, 24. 34. Rom. 7, 9;

14, 9. Apoc. 20, 5.

ἀναξήτειν Luc. 2, 44. Act. 11, 25.

ἀναξώννυσθαι 1 Pet. 1, 13.

ἀναξωπυρεῖν 2 Tim. 1, 6.

ἀνατάλλειν Phil. 4, 10.

ἀναθεμα Act. 23, 14. Rom. 9, 3.

1 Cor. 12, 3; 16, 22. Gal. 1, 8. 9.

ἀναθεματίζειν Mar. 14, 71. Act.

23, 12. 14. 21.

ἀναθεωρεῖν Act. 17, 23. Heb. 13, 7.

ἀνάθημα Luc. 21, 5.

ἀναίθεια Luc. 11, 8.

ἀναιρεῖν

Mat. 2, 16. Luc. 22, 2; 23, 32.

Act. 2, 23; 5, 33. 36; 7, 21 (= auf-

heben ein Kind). 28; 9, 23. 24. 29

10, 39; 12, 2; 13, 28; 16, 27; 22,

20; 23, 15. 21. 27; 25, 3; 26, 10.

[2 Th. 2, 8. ὃν ὁ Κ. ἀνελεί]

Heb. 10, 9. ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον

ἀναιρεσις Act. 8, 1; [22, 20]

ἀναίτιος Mat. 12, 5. 7.

ἀνακαθίζειν Luc. 7, 15. Act. 9, 40.

ἀνακαινίζειν Heb. 6, 6.

ἀνακαινοῦν 2 Cor. 4, 16. Col. 3, 10.

ἀνακαινώσις Rom. 12, 2. Tit. 3, 5.

ἀνακαλύπτειν 2 Cor. 3, 14. 18.

ἀνακάμπτεν Mat. 2, 12. Luc. 10, 6.

Act. 18, 21. Heb. 11, 15.

ἀνάκεισθαι

Mat. 9, 10; 22, 10. 11; 26, 7. 20.

Mar. 5, 40; 14, 18; 16, 14.

Luc. 7, 37; 22, 27.

Joh. 6, 11; 12, 2; 13, 23. 28.

ἀνακεφαλαιοῦσθαι Rom. 13, 9.

Eph. 1, 10.

ἀνακλίνειν

Mat. 8, 11; 14, 19 (Mar. 6, 39. Luc. 9, 15)

Luc. 2, 7; 7, 36; 12, 37; 13, 29.

ἀνακράζειν

Mar. 1, 23 (Luc. 4, 33); 6, 49. Luc.

8, 28; 23, 18.

ἀνακρίνειν

Luc. 23, 14.

Act. 4, 9; 12, 19; 17, 11; 24, 8; 28, 18.

1 Cor. 2, 14. 15; 4, 3. 4; 9, 3; 10,

25. 27; 14, 24.

ἀνάκρισις Act. 25, 26.

ἀνακλύπτειν

Luc. 13, 11; 21, 28. Joh. [8, 7. 10]

ἀναλαμβάνειν

Mar. 16, 19. εις τὸν οὐρανόν (Act. 1,

2. 11. 22. 1 Tim. 3, 16 ἐν

δόξῃ)

Act. 7, 43; 10, 16; 20, 13. 14; 23, 31.

Eph. 6, 13. τὴν πανοπλίαν

- 16. τὸν θυρόν

2 Tim. 4, 11.

ἀνάληψις Luc. 9, 51.

ἀναλίσκειν

Luc. 9, 54. Gal. 5, 15. 2 Th. 2, 8.

ἀναλογία Rom. 12, 6.

ἀναλογίζεσθαι Heb. 12, 8.

ἀναλος Mar. 9, 50.

ἀνάλυσις 2 Tim. 4, 6.

ἀναλύειν Luc. 12, 36. Phil. 1, 23.

ἀναμάρτητος [Joh. 8, 7]

ἀναμένειν 1 Th. 1, 10.

ἀναμνησκείν

Mar. 11, 21; 14, 72. 1 Cor. 4, 17.

2 Cor. 7, 15. 2 Tim. 1, 6. Heb. 10, 32.

ἀνάμνησις

Luc. 22, 19 (1 Cor. 11, 24. 25). Heb. 10, 3.

ἀνανοῦσθαι Eph. 4, 23.

ἀνανήφειν 2 Tim. 2, 26.

ἀνανίας

1) Christ in Jerusalem: Act. 5, 1. 3. 5.

2) Christ in Damascus: Act. 9, 10.

12. 13. 17; 22, 12.

3) Hohepriester: Act. 23, 2; 24, 1.

ἀναντιρρήτως Act. 19, 36.

ἀναντιρρήτως Act. 10, 29. !

ἀνάξιος 1 Cor. 6, 2.

ἀναξίως 1 Cor. 11, 27. 29.

ἀναπαύειν

Mat. 11, 28. καγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς

26, 45. καθεύδετε -- κ. ἀναπαύ-

σθε (Mar. 14, 41)

Mar. 6, 31. ἀναπαύσθε ὀλίγον

Luc. 12, 19. ἀναπαύου, φάγε, πίε

1 Cor. 16, 18. ἀνέπασαν - τὸ ἐμὸν πν.

2 Cor. 7, 13. ἀναπέπνυται τὸ πνεῦμα

αὐτοῦ ἀπὸ πάντων

Philem. 7. σπλάγχχνα τ. ἀγίων ἀνα-

πέπνυται (cf. 20)

1 Pet. 4, 14. τὸ τοῦ θ. πνεῦμα ἐφ'

ὑμᾶς ἀναπαύεται

Apo. 6, 11. ἵνα ἀναπαύσωνται ἕτε-

χρόνον

14, 13. - ἐκ τῶν κόπων

ἀνάπαυσις

Mat. 11, 29. ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς

12, 43. ζητοῦν ἀνάπ. (Luc. 11, 24)

Apo. 4, 8. ἀνάπ. οὐκ ἔχουσιν (14, 11)

ἀναπεύθειν Act. 18, 13.

ἀναπέμπειν

Luc. 23, 7. 11. 15. Act. 25, 21. Philem. 11.

ἀναπηδᾷ Mar. 10, 50 [all. ἀναστάς]

ἀνάπηρος Luc. 14, 13. 21.

ἀνακλίπτειν

Mat. 15, 85. ἀνακλίπτειν ἐπὶ τὴν γῆν.

(Mar. 6, 40; 8, 6. Joh. 6, 10)

Luc. 11, 37. εἰσελθὼν ἀνέπεσον
 14, 10. ἀνάπεσαι εἰς τ. ἔσχατον
 17, 7. παρελθὼν ἀνάπεσαι
 22, 14. ἀνέπεσε καὶ οἱ δῶδεκα
 Joh. 13, 12. ἀναπέσων - εἴπεν
 - 25. ἐπὶ τὸ στήθος τ. Ἰ. (21, 20)
 ἀναπληροῦν
 Mat. 13, 14. ἀναπληροῦνται αὐτοῖς ἡ
 προφ. [αἱ 1. πληρωθῆσ.]
 1Cor. 14, 16. ὁ ἀναπληρῶν τὸν τόπον
 16, 17. ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλή-
 ρωσαν (cf. Phil. 2, 30)
 Gal. 6, 2. ἀναπλ. τὸν νόμον
 1Th. 2, 16. ἀναπλ. αὐτῶν τ. ἁμαρτίας
 ἀναπολόγητος Rom. 1, 20; 2, 1.
 ἀνάπτειν
 Luc. 12, 49. Act. 28, 2. Jac. 3, 5.
 ἀναπτύσσειν Luc. 4, 17.
 ἀναρίθμητος Heb. 11, 12.
 ἀνασεύειν Mar. 15, 11. Luc. 23, 5.
 ἀνασκευάζειν Act. 15, 24.
 ἀνασπῆν Luc. 14 5. Act. 11, 10.
 ἀνάστασις
 Mat. 22, 23. μὴ εἶναι ἐνάστασιν (Mar.
 12, 18. Luc. 20, 27. Act.
 23, 8) (cf. 18. 30. 31. Mar
 12, 23. Luc. 20, 33. 35. 36.
 τῆς ἀναστ. υἱοί)
 Luc. 2, 34. εἰς πτωσὶν κ. ἀναστ. π.
 14, 14. ἐν τῇ ἀναστ. τῶν δικαίων
 Joh. 5, 29. εἰς ἀνάστ. ζωῆς - κρήσεως
 11, 24. ἀναστήσῃ. ἐν τῇ ἀναστ. ἐν
 τ. ἔσχ. ἡμ.
 - 25. ἡ ἀνάστ. κ. ἡ ζωή
 Act. 1, 22. μάρτυρα τῆς ἀναστ. αὐτ.
 2, 31. περὶ τῆς ἀναστ. τοῦ Χρ.
 (4, 83)
 4, 2. τὴν ἀνάστ. τὴν ἐν νεκρῶν

Act. 17, 18. Ἰησοῦν κ. τὴν ἀνάστασιν
 - 32. ἀκούσ. - ἀνάστ. νεκρῶν
 23, 6. ἀλλήλῃς κ. ἀναστ. νεκρ.
 24, 15. ἀνάστ. μύλλειν ἔσ. νεκρ.
 - 21. περὶ ἀναστ. νεκρῶν
 - 23. ἐξ ἀναστ. νεκρ.
 Rom. 1, 4. ἐξ ἀναστ. νεκρ.
 6, 5. τῆς ἀναστ. ἐσόμεθα
 1Cor. 15, 12. ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ
 ἔστιν (13)
 - 21. δι' ἀνθρώπ. ἀναστ. νεκρ.
 - 42. οὕτω καὶ ἡ ἀν. τῶν νεκρ.
 Phil. 3, 10. δύνανται τῆς ἀναστ. αὐτοῦ
 2Tim. 2, 18. τὴν ἀνάστ. ἥδη γεγονέναι
 Heb. 6, 2. ἀναστάς. τε νεκρ.
 11, 35. ἐξ ἀναστ. τοὺς νεκρούς -
 κρείττονος ἀναστ. τύχῃσι
 1Pet. 1, 3. δι' ἀναστ. Ἰ. Χρ. ἐκ νεκρ.
 (cf. 3, 21)
 Apoc. 20, 5. - ἡ πρώτη (6)
 ἀναστατοῦν
 Act. 17, 6; 21, 38. Gal. 5, 12.
 ἀνασταυροῦν Heb. 6, 6.
 ἀνασταναΐζειν Mar. 8, 12.
 ἀναστρέφειν
 1) eigentlich:
 Mat. 17, 22. ἀναστρεφόμενων - αὐτῶν
 Joh. 2, 15. τὰς τραπέζας ἀνίστρεψε
 Act. 5, 22. ἀναστρέψαντες - ἀπήγγ.
 15, 16. „μετὰ τοῦτο ἀναστρέψω“
 2) tropisch:
 2Cor. 1, 12. ἀνεστράφημ. ἐν τῷ κόσμῳ
 Eph. 2, 3. ἀνεστράφ. ποτε ἐν ταῖς
 ἐπιθ.
 1Tim. 3, 15. ἐν οἴκῳ θ. ἀναστρέφ.
 Heb. 10, 33. τῶν οὕτως ἀναστρεφ.
 13, 18. καλῶς θελ. ἀναστρ.
 1Pet. 1, 17. χρόνον ἀναστρέφῃ

2Pet. 2, 18. τοὺς ἐν πλάνῃ ἀναστρεφ. ἀναστροφῇ
 Gal. 1, 13. τ. ἐμὴν ἀναστρ. ποτε ἐν
 Eph. 4, 22. κατὰ τὴν προτ. ἀναστρ.
 1Tim. 4, 12 ἐν ἀναστρ., ἐν ἀγάπῃ
 Heb. 13, 7. τ. ἐκβασιν τῆς ἀναστρ.
 Jac. 8, 13. ἐκ τῆς καλῆς ἀναστρ.
 1Pet. 1, 15. ἐν πάσῃ ἀναστρ.
 - 18. ματαίαις ὑμ. ἀναστρ.
 2, 12. τ. ἀναστρ. ὑμῶν ἐν τοῖς
 3, 1. τῆς τ. γυναικ. ἀν.
 - 2. τ. ἐν φόβῳ ἀγνῆν ἀν.
 - 16. ἀγαθὴν ἐν Χρ. ἀν.
 2Pet. 2, 7. ἐν ἀσελείᾳ ἀναστρ.
 3, 11. ἐν ἀγlais ἀναστροφαῖς
 ἀνατάσσεισθαι Luc. 1, 1.
 ἀνατέλλειν
 Mat. 4, 16. „φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς“
 5, 45. ἥλιον ἀνατέλλει (trans.)
 13, 60. ἥλιος (cf. 13. 6, Mar. 4, 6;
 16, 2. Jac. 1, 11)
 Luc. 12, 54. νεφέλην ἀνατ.
 Heb. 7, 44. ἐξ Ἰουδα ἀνατίταλκεν ὁ
 Κύρ.
 2Pet. 1, 19. φωςφόρος ἀνατίτλη ἐν τ.
 καρδίαις
 ἀνατίθεται Act. 25, 14. Gal. 2, 2.
 ἀνατολῇ
 Mat. 2, 1. μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν
 - 2. ἐν τῇ ἀνατολῇ (9)
 8, 11. ἀπὸ ἀνατολῶν κ. δυσμῶν
 (Luc. 13, 29)
 24, 27. ἐξ ἑρχ. ἀπὸ ἀνατ. - ὥς
 δυσμ.
 Luc. 1, 78. ἀνατολῇ ἐξ ὕφους
 Apoc. 7, 2. ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου (16,
 12. - λῶν [al. 1. λῆς]; 21,
 18. ohne ἡλ.)

ἀνατρέπειν 2 Tim. 2, 18. Tit. 1, 11.
 ἀνατρέφειν Act. 7, 20. 21; 22, 3.
 ἀναφαίνεσθαι
 Luc. 19, 11. Act. 21, 3.
 ἀναφέρειν

1) eigentlich: hinaufführen, tragen:
 Mat. 17, 1 (Mar. 9, 2)

Luc. 24, 51. ἀνεφέρετο - εἰς τὸν οὐρ.

2) darbringen - Opfer:

Heb. 7, 27. θυσίας (13, 15. θ. αἰνέσ.;
 1 Pet. 2, 5. πνευμ. θυσι.)

- - ἑαυτὸν ἀνενέγκας [al. 1.
 προσεν.]

Jac. 2, 5. ἀνενέγκας Ἰσαὰκ - ἐπὶ τὸ
 θυσιαστ.

3) auf sich nehmen (beim Opfer),
 wegnehmen:

Heb. 9, 28. πολλ. ἐνν. ἁμαρτίας

1Pet. 2, 24. ἁμαρτ. ἡμῶν αὐτὸς ἀνή-
 νηκεν ἐν

ἀναφωρεῖν Luc. 1, 42.

ἀνάχυσις 1 Petr. 4, 4.

ἀναχωρεῖν

Mat. 2, 12. 13. 14. 22; 4, 12; 9, 24;
 12, 15; 14, 13; 15, 21; 27, 5.

Mar. 3, 7. Joh. 3, 15. Act. 23, 19; 26, 31.

ἀνάψυξις Act. 3, 20.

ἀναψύχειν 2 Tim. 1, 16.

ἀνδροπορίστῆς 1. Tim. 1, 10.

Ἀνδρέας

Mat. 4, 18 (Mar. 1, 16); 10, 2 (Mar. 3, 18.

Luc. 3, 14)

Mar. 1, 29; 13, 3. Joh. 1, 41. 45;
 6, 8; 12, 22. Act. 1, 13.

ἀνδρεῖσθαι 1 Cor. 16, 13.

Ἀνδρόνικος Rom. 16, 7.

ἀνδροφόνος 1 Tim. 1, 9.

ἀνέγκλητος

1 Cor. 1, 8. Col. 1, 22. 1 Tim. 3, 10.

Tit. 1, 6. 7.

ἀνεκδιήγητος 2 Cor. 9, 15.

ἀνεκλόγητος 1 Pet. 1, 8.

ἀνέκλειπτος Luc. 12, 33.

ἀνεκτός

Mat. 10, 15. ἀνεκτότερον ἔσται γῆ Σ.

(cf. 11, 22. 24. [Mar. 6, 11].

Luc. 10, 12. 14)

ἀνελεήμων Rom. 1, 31.

ἀνεμίχσθαι Jac. 1, 6.

ἀνεμός

Mat. 7, 25 (27); 8, 26 (ἐπιτίμησε

τοῖς ἀν. καὶ τῇ θαλ. Mar. 4, 39.

Luc. 8, 24); 8, 27 (Mar. 4, 41);

11, 7; 14, 24 (Mar. 6, 48) 30. 32

(Mar. 6, 51); 24, 31 (Mar. 13, 27)

Mar. 4, 37 (Luc. 8, 23)

Luc. 7, 24; 8, 25 (τοῖς ἀν. ἐπιτάσσει)

Joh. 6, 18. ἀν. μεγάλου πνέοντος

Act. 27, 4. 7. 14 (ἀν. τυφωνικός) 15.

Eph. 4, 14. παντὶ ἀνέμφ τῆς διδα-

σκαλίας

Jac. 3, 4. ὑπὸ σκληρῶν ἀνέμ.

Jud. 12. ὑπὸ ἀν. παραφερόμ.

Apoc. 6, 13; 7, 1 (τ. τέσσαρας ἀν. τ. γ.)

ἀνένδεκτον Luc. 17, 1.

ἀνεξερεύνητος Rom. 11, 33.

ἀνεξίκακος 2 Tim. 2, 24.

ἀνεξιχνίαστος Rom. 11, 3. Eph. 3, 8.

ἀνεπαίσχυντος 2 Tim. 2, 15.

ἀνεπίληπτος 1 Tim. 3, 2; 5, 7; 6, 14.

ἀνεσις

Act. 24, 23. 2 Cor. 2, 12; 7, 5; 8, 13.

2 Th. 1, 7.

ἀνετάζειν Act. 22, 24. 29.

ἀνεύθετος Act. 27, 12.

ἀναυρίσκειν Luc. 2, 16. Act. 21, 4.

ἀνέχσθαι

Mat. 17, 17. (ὥς πότε ἀνέχομαι ὑμῶν;

Mar. 9, 19. Luc. 9, 41)

Act. 18, 14. (Gehör geben)

1 Cor. 4, 12. διωκόμενοι ἀνεχόμεθα

2 Cor. 11, 1. ὄφελον ἀνέχσθαι μου -

ἀνέχσθαι μου

- 4. καλῶς ἀνέχσθε

- 19. ἡδέως γ. ἀνέχ. τῶν

- 20. ἀνέχσθε γ. εἰ τις

Eph. 4, 2. ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν

ἀγάπῃ (cf. Col. 3, 13)

2 Th. 1, 4. τ. θλίψεσιν αἰς ἀνέχσθε

2 Tim. 4, 3. ὑγίαινούσης διδασκ. οὐκ

ἀνέχονται

Heb. 13, 22. ἀνέχσθε τοῦ λόγου

ἀνεψιός Col. 4, 10.

ἀνηθον Mat. 23, 23.

ἀνήκει

Eph. 5, 4. Col. 3, 18. Philem. 8.

ἀνήμερος 2 Tim. 3, 3.

ἀνήρ

1) = Ehemann:

Mat. 1, 16 (19) Ἰωσήφ, τ. ἄνδρα Μαρ.

Mar. 10, 2. εἰ ἔξεστιν ἀνδρὶ γυν. (12)

Luc. 2, 36. ζήσασα ἔτη μετὰ ἀνδρ.

ἐπτά

16, 18. ἀπολελυμ. ἀπ' ἀνδρός

Joh. 4, 16. 17. 18.

Act. 5, 9. 10.

Rom. 7, 2. 3. τ. ζῶντι ἀνδρὶ δίδ. etc.

1 Cor. 7, 2. 3. 4. τὸν ἴδιον ἀνδρα

ἐχέτω etc.

- 10. 11. ἀπὸ ἀνδρός μὴ χω-

ρισθῆναι etc.

- 13, 14. ἔχει ἄνδρα ἄπιστ. etc.

- 16. εἰ τὸν ἀνδρα σώσεις; etc.

1Cor.7,34. πῶς ἀράσει τῷ ἀνδρὶ

- 39. ζῆ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς etc.

11, 3. κεφαλὴ - γυναικὸς ὁ ἀνὴρ
(Eph. 5, 23)

- 7. γυνή - δόξα ἀνδρός ἐστιν

14,35. τ. ἰδίους ἀνδρας ἐπερω-
τάτωσαν

2Cor.11, 2. ὑμᾶς ἐνὶ ἀνδρὶ - παραστ.
τῷ Χρ.

Gal. 4,27. „τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα“

Eph. 5,22. τ. ἰδίοις ἀνδράσιν ὑπο-
τασσ. (24. Col. 3, 18. Tit.
2, 5. 1 Pet. 3, 1. 5)

- 25. οἱ ἄνδρες, ἀγαπάτε τὰς
γυν. ἡτοιμασθ. (28. Col. 3, 19)

- 33. ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα

1Tim.3, 2. μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα (cf.
12. Tit. 1, 6)

5, 9. ἐνὸς ἀνδρός γυνή

1Pet.3, 7. οἱ ἄνδρες ὁμοίως, συνοικ.

Apoc.21,2. κακοσμημ. τῷ ἀνδρὶ

2) = Mann überhaupt:

a) in der Anrede mit Beisatz:

Act. 1,11. ἄν. Γαλιλ.

- 16. ἄν. ἀδελφοί (3, 29; 7, 2.
κ. πατέρ.; 13, 15. 26. 38;
15, 7. 13; 22, 1. κ. πατ.;
23, 1, 6; 28, 17)

2,14. ἄν. Ἰουδαῖοι

- 22. ἄν. Ἰσραηλίται (3, 12; 5,
35; 13, 16; 21, 28)

17,22. ἄν. Ἀθηναῖοι

19,35. ἄν. Ἐφέσιοι

*b) von den zahlreichen übrigen
Stellen sind die wichtigeren:

a) mit Bezug auf das Geschlecht:

Luc. 1,34. ἄνδρα οὐ γινώσκω

Joh. 1,13. ἐκ θελήματος ἀνδρός

1Cor.11, 3. παντὸς ἀνδρ. ἡ κεφ. - Χρ.

- 4. πᾶς ἀνὴρ προσευχόμε.

- 7. ἀν. μὲν γ. οὐκ ὀφείλει

- 8. οὐ γὰρ ἐστὶν ἀνὴρ ἐκ
γυν. etc.

- 9. οὐκ ἐκτίσθη ἀνὴρ διὰ τ.
γ. etc.

- 11. οὐτε γυνὴ χωρὶς ἀνδρ. etc.

- 12. ἡ γυνὴ ἐκ τοῦ ἀνδρός etc.

- 14. ἀνὴρ μὲν ἐὰν κομᾷ

1Tim.2, 8. προσεύχεσθαι τοὺς ἀνδρ.

- 12. οὐδὲ αὐθιγεῖν ἀνδρός

β) ohne diese Beziehung:

Act.17,31. ἐν ἀνδρὶ φ' ἄρισσε

Rom. 4, 8. „μακάριος ἀνὴρ“ (cf. Jac.
1, 12)

1Cor.13,11. ὅτι - γέγονε ἀνὴρ

Eph. 4,13. εἰς ἄνδρα τέλειον

Jac. 1,20. ὁργὴ ἀνδρός

3, 2. οὗτος τέλειος ἀνὴρ.

ἀνθιστάναι

Mat. 5,39. μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ

Luc.21,15. ἀντιστεῖν ἢ ἀντιστῆναι

Act. 6,10. οὐκ ἴσχυον ἀντιστ. τῇ

13, 8. ἀνθίστατο δὲ αὐτοῖς Ἑλ.

Rom. 9,19. βουλήματι αὐτοῦ τις ἀνθ.

13, 2. Θεοῦ διαταγῇ ἀνθέστη-
κεν etc.

Gal. 2,11. κατὰ πρόσωπον αὐτῷ ἀν-
τίστην

Eph. 6,13. ἵνα θυνηθῇτε ἀντιστῆναι

2Tim.3, 8. ἀντίστησαν Μωϋσῇ - ἀν-

θίστανται τῇ ἀληθείᾳ

4,15. λίαν γ. ἀνθέστηκε [al. 1.
ἀντίστη] τοῖς

Jac. 4, 7. ἀντίστητε τῷ διαβόλῳ
(cf. 1 Pet. 5, 9)

ἀνθρωπολογεῖσθαι Luc. 2, 38.

ἄνθρωπος Jac. 1, 10. 11. 1 Pet. 1, 24.
 ἄνθρωποι Joh. 18, 18; 21, 9.
 ἄνθρωποι Rom. 12, 20.
 ἄνθρωποι Eph. 6, 6. Col. 3, 22.
 ἄνθρωποι Act. 17, 25. ὑπὸ χειρῶν ἀνθρ. [al. 1.
 ἀνθρώπων]
 Rom. 6, 19. ἀνθρώπινον λέγω διὰ
 1 Cor. 2, 4. [ἀνθρώπων] σοφίας λό-
 γοις; 13.
 4, 8. ὑπὸ ἀνθρώπων ἡμέρας
 10, 13. πειρασμός - ἀνθρώπινος
 Jac. 3, 7. τῇ φύσει τῇ ἀνθρ.
 1 Pet. 2, 13. πάση ἀνθρ. κτίσει
 ἀνθρώπων τόνος
 Joh. 8, 44. 1 Joh. 3, 15.
 * ἄνθρωπος
 ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρ. v. Jesus s. bei υἱός.
 Von den übrigen Stellen sind die
 wichtigeren:
 Mat. 4, 4. „ζήσεται ἀνθρ.“ (Luc. 4, 4)
 - 19. ἀλλοις ἀνθρώπων (Mar. 1,
 17. cf. Luc. 5, 10)
 5, 16. ἔμπροσθεν τ. ἀνθρ. (6, 1)
 6, 2. δοξασθῶσιν ὑπὸ τ. ἀνθρ.
 - 5. φανῶσι τοῖς ἀνθρ. (cf.
 16, 18)
 - 14. ἀφῆτε τοῖς ἀνθρ. (15)
 7, 12. ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἀνθρ.
 8, 9. ἀνθρ. εἰμι ὑπὸ ἐξουσ.
 (Luc. 7, 8)
 9, 8. ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς
 ἀνθρ.
 10, 17. προσέχετε - ἀπὸ τ. ἀνθρ.
 - 32. ὁμολογεῖν ἔμπρ. τ. ἀνθρ.
 (33. Luc. 12, 9)
 12, 12. διαφύγετε ἀνθρ. προβάτου!

Mat. 12, 25. ὁ ἀγαθὸς ἀνθρ. - ὁ πο-
 νηρὸς (Luc. 6, 45)
 13, 25. ἐν - τῷ καθεύδειν τοῦς
 ἀνθρ.
 15, 9. „ἐνέαλματα ἀνθρ.“ (Mar.
 7, 7, 8)
 - 11. κοῖνοι τὸν ἀνθρ. (18, 20.
 cf. Mar. 7, 15. 18, 20. 21, 23)
 16, 13. τίνα με λέγουσιν οἱ ἀνθρ.
 (Mar. 8, 27)
 - 23. φρονεῖς ἐὰν τῶν ἀνθρ.
 (Mar. 8, 33)
 - 26. τι-ωφελεῖται ἀνθρ. (Mar.
 8, 36. 37. Luc. 9, 25)
 17, 22. εἰς χεῖρας ἀνθρ. (Mar.
 9, 31. Luc. 9, 44; 24, 7. -
 ἄμαρτ.)
 19, 3. εἰ ἔξεστιν ἀνθρώπῳ [al.
 1. ἀνδρὶ] ἀπολύσαι
 - 5. „καταλείψει ἀνθρ. τὸν
 πατ.“ (Mar. 10, 7. Eph. 5, 31)
 - 6. ἀνθρ. μὴ χωρίζετω (Mar.
 10, 9.)
 - 10. ἡ αἰτία τοῦ ἀνθρ. [al. 1.
 τοῦ ἀνδρός] μετὰ τῆς γυν.
 - 12. εὐνοῦχίσθησαν ὑπὸ τῶν
 ἀνθρ.
 - 26. παρὰ ἀνθρώποις τοῦτο
 ἀδύνατον (Mar. 10, 27. Luc.
 18, 27)
 21, 25. ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ ἀνθρ.;
 (26. Mar. 11, 30. 32. Luc.
 20, 4. 6)
 22, 16. εἰς πρόσωπον ἀνθρ. (Mar.
 12, 14)
 23, 4. ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρ.
 - 5. θρασυῖναι τοῖς ἀνθρ.
 - 7. καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρ.

Mat. 23, 13. κλείετε τὴν βασι. τ. οὐρ.
ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρ.

- 28. φαίνασθε τοῖς ἀνθρ. δι-
καιοί

26, 24. οὐαί - ἐφ' ἀνθρ. ἐκ. (Mat.
14, 21. Luc. 22, 22)

- 72. οὐκ οἶδα τὸν ἀνθρώπον
(74. Mat. 14, 71)

Mar. 2, 27. τὸ σάββ. - διὰ τὸν ἀνθρ.
ἐγ. etc.

3, 28. ἀφεθήσ. τοῖς υἱοῖς τῶν
ἀνθρ.

15, 39. ἀληθῶς ὁ ἀνθρ. οὗτος
(Luc. 23, 47)

Luc. 1, 25. ὄνειδός μου ἐν ἀνθρ.

2, 14. ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία

- 52. παρὰ θεῶ κ. ἀνθρώποις

6, 22. μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἀνθρ.

- 31. ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἀνθρ.

11, 46. φορεῖτε τοὺς ἀνθρ.

16, 15. δικαιούντες αὐτ. ἐνώπιον
τ. ἀνθρ. - τὸ ἐν ἀνθρ.
ύψηλόν

18, 2. ἀνθρ. μὴ ἐντραπέμ. (4)

23, 4. οὐδὲν εὖρ. αἴτιον ἐν τῷ
ἀνθρ. τούτῳ (14)

Joh. 1, 4. ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρ.

2, 25. ἵνα τις μαρτυρ., περὶ τοῦ
ἀνθρ. etc.

3, 19. ἡγάπησαν οἱ ἀνθρώποι
μᾶλλον

- 27. οὐ δύναται ἀνθρ. λαμβ.

5, 34. οὐ παρὰ ἀνθρ. τὴν μαρτ.
λαμβ.

- 41. δόξαν παρὰ ἀνθρ. οὐ (cf.
1 Th. 2, 6)

7, 23. ὅλον ἀνθρ. ὑγ. ἐποίησα

8, 17. „δύο ἀνθρ. ἡ μαρτυρία“

Joh. 10, 33. σὺ ἀνθρ. ὠν ποιεῖς σεαυ-
τὸν θεόν

11, 50. ἵνα εἰς ἀνθρ. ἀποθάνῃ
ὑπὲρ (cf. 18, 14)

12, 43. τὴν δόξαν τῶν ἀνθρ.
μᾶλλον

16, 21. ὅτι ἐγεννήθη ἀνθρ. εἰς
κόσμον

17, 6. ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα
τοῖς ἀνθρώποις

18, 17. μαθ. εἰ τοῦ ἀνθρ. τούτου
- 29. κατὰ τοῦ ἀνθρ. τούτου

19, 5. ἴδε ὁ ἀνθρώπος!

Act. 5, 4. οὐκ ἐψεύσω ἀνθρ.

- 29. θεῶ μᾶλλον ἢ ἀνθρ.

- 38. ἐὰν ἡ ἐξ ἀνθρ. ἡ βουλή

10, 26. πᾶν αὐτὸς ἀνθρ. εἰμι

12, 22. θεοῦ φωνή κ. οὐκ ἀνθρ.

14, 11. οἱ θεοὶ ὁμοιωθέντες ἀν-
θρώποις

17, 25. οὐδὲ ὑπὸ χιτῶν ἀνθρ.
[al. 1. ἀνθρωπίνων] θε-
ραπεύεται

- 26. πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων

- 29. χαράγμ. - ἐνδυμήσεως
ἀνθρ.

18, 13. τοὺς ἀνθρ. σέβασθαι τ. ὑ.

21, 39. ἀνθρ. Ἰουδαῖος

22, 25. ἀνθρ. Ῥωμαῖος (26)

24, 16. ἀπρόσκοπον συναῖδ. - πρὸς
τὸν θ. κ. τοὺς ἀνθρ.

Rom. 1, 18. ἀδικίαν ἀνθρώπων

- 23. εἰκόνας φθαρτοῦ ἀνθρ.

2, 9. ἐπὶ πᾶσαν ψυχὴν ἀνθρ.

- 16. τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρ.

- 29. ἔπαινος οὐκ ἐξ ἀνθρ.

3, 4. πᾶς - ἀνθρ. ψεύστης

- 5. κατὰ ἀνθρώπον λέγω

Rom. 5, 12. δι' ἐνὸς ἄνθρ. ἡ ἁμαρτ. -
εἰς πάντας ἄνθρ. ὁ θά-
νατος

- 15. χάριτι τῇ τοῦ ἐνὸς ἄνθρ.
1. Χρ.

- 18. (bis) εἰς πάντας ἄνθρ.

- 19. παρακοῆς τοῦ ἐνὸς ἄνθρ.

6, 6. ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρ.
(Eph. 4, 22. Col. 3, 9)

7, 22. κατὰ τὸν ἔσω ἄνθρ. (cf.
2 Cor. 4, 16. Eph. 3, 16)

- 24. ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρ.

12, 17. προνοοῦμ. καλὰ ἐνώπιον
πάντων ἄνθρ.

- 18. μετὰ πάντων ἄνθρ. εἰρην.

14, 18. δόκιμος τοῖς ἄνθρ.

1 Cor. 1, 25. σοφώτερον τῶν ἄνθρ. etc.

2, 5. μὴ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων

- 11. τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων
τὰ τοῦ ἀνθρώπου εἰ μὴ
τὸ πν. τοῦ ἄνθρ.

- 14. ψυχικὸς - ἄνθρωπος

3, 3. κατὰ ἄνθρ. περιπατεῖτε

- 21. μηδ. καυχᾶσθαι ἐν ἄνθρ.

4, 1. οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω
ἄνθρωπος

- 9. θείατρον - καὶ ἀγγέλοις
καὶ ἀνθρώποις

7, 1. καλὸν ἄνθρ. γυν. μὴ ἄπτ.

- 23. μὴ γίνεσθαι δούλοι ἀνθρ.

9, 8. κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα
λαλῶ (cf. Gal. 3, 15)

11, 28. δοκιμαζέτω - ἄνθρωπος
ἑαυτόν

13, 1. ταῖς γλώσσαις τῶν ἄνθρ.
λαλῶ

14, 2. οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ,
ἀλλὰ τῷ θεῷ (cf. 3)

1 Cor. 15, 21. δι' ἄνθρ. ὁ θάνατος etc.

- 32. εἰ κατὰ ἄνθρ. ἐθρησιμάχ.

- 39. ἄλλη μὲν (sc. σάρξ) ἄνθρ.

- 45. „ὁ πρῶτος ἄνθρ. Ἀδάμ“

- 47. ὁ πρῶτος ἄνθρ. ἐκ γῆς -
ὁ δεύτερος ἄνθρ. ὁ Κύριος

2 Cor. 4, 16. ὁ ἔξι ἡμῶν ἄνθρωπος
ὁ ἔσωθεν

8, 21. προνοοῦμεν - καλὰ οὐ
μόνον ἐνώπιον Κυρίου,
ἀλλὰ κ. ἐνώπ. ἄνθρ.

12, 2. οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χρ.
(cf. 3, 4)

Gal. 1, 1. Π. ἀπόστ. οὐκ ἀπ' ἄνθρ.
οὐδὲ δι' ἄνθρ.

- 10. ἄρτι - ἀνθρώπους πείθω
etc. (cf. unten 1 Th. 2, 4)

- 11. οὐκ ἔστι κατὰ ἄνθρωπον

- 12. οὐδὲ - παρὰ ἄνθρ. παρ-
λαβὼν

2, 6. πρόσωπον Θεὸς ἄνθρ. οὐ
λαμβ.

- 16. οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος

Eph. 2, 15. κρίσις ἕνα καινὸν ἄνθρ.
(cf. unten 4, 24)

3, 5. τοῖς νίοις τῶν ἄνθρ.

4, 14. ἐν τῇ κυρίᾳ τῶν ἄνθρ.

- 24. ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν
ἄνθρ.

6, 7. δουλεύοντες ὡς τῷ Κυρίῳ
καὶ οὐκ ἄνθρ. (Col. 3, 23)

Phil. 2, 7. ἐν ὁμοίῳ. ἀνθρώπων

- 8. σχήματι εὔρεθ. ὡς ἄνθρ.

4, 5. τὸ ἐπεικὲς ὑμῶν γνωστὸν
πᾶσιν ἄνθρ.

Col. 2, 8. κατὰ τ. παράδ. τῶν ἄνθρ.

- 22. διδασκαλίας τῶν ἄνθρ.

1 Th. 2, 4. ὡς ἄνθρ. ἀρεσκοντες

1 Th. 2, 13. ἰδέεσθε οὐ λόγον ἀνθρ.

- 15. πᾶσιν ἀνθρ. ἐναντίων

4, 8. οὐκ ἀνθρ. ἀθετεῖ, ἀλλὰ
τὸν Θεόν

2 Th. 2, 3. ὁ ἄνθρωπος τῆς ἁμαρτίας

1 Tim. 2, 1. ποιεῖσθαι δεήσεις - ὑπὲρ
πάντων ἀνθρ.

- 4. πάντας ἀνθρ. θάλει σω-
θῆναι

- 5. μισίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρ.

- - ἀνθρωπος Χρ. Ἰ.

4, 10. σωτήρ πάντων ἀνθρ.

6, 10. σὺ δὲ, ὃ ἄνθρωπος τοῦ
Θεοῦ (cf. 3, 17) (cf. unten
2 Pet. 1, 21)

2 Tim. 2, 2. παράθου πιστοῖς ἀνθρ.

3, 2. ἴσονται γὰρ οἱ ἀνθρώποι

Tit. 1, 14. ἐντολαῖς ἀνθρώπων

2, 11. ἐπαφάνη - ἡ χάρις πᾶσιν
ἀνθρ.

3, 10. αἰρετικὸν ἀνθρ.

Heb. 2, 6. τί ἴστιν ἀνθρ. δεῖ etc.

5, 1. ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρ. etc.
(cf. 7, 28)

8, 2. ὁ Κύρ. καὶ οὐκ ἀνθρ.

9, 27. ἀπόκειται τ. ἀνθρ. ἅπαξ

13, 6. „τί ποιήσει μοι ἀνθρ.“

Jac. 1, 7. μὴ γὰρ οἰσθῶ ὁ ἀνθρ.

- 19. ἴστω πᾶς ἀνθρ. ταχύς

2, 20. ὃ ἄνθρωπος κενὸς

- 24. δικαιούται ἀνθρ.

- 9. καταρώμεθα τοὺς ἀνθρ.

5, 17. Ἕλλας ἀνθρωπος ἦν

1 Pet. 1, 24. πᾶσα δόξα ἀνθρώπου

2, 4. ὑπὸ ἀνθρ. - ἀποδοκιμ.

3, 4. ὁ κρυπτός τ. καρδ. ἀνθρ.

4, 2. μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυ-
μίας, ἀλλὰ θελήμ. Θεοῦ

1 Pet. 4, 6. κριθῶσι - κατὰ ἀνθρώ-
πους σαρκί

2 Pet. 1, 21. οὐ - θελήματι ἀνθρώπου

- - ἄγιοι Θεοῦ ἀνθρώποι

2, 16. εἰ ἀνθρ. φωνῇ φθεγγέ.

1 Joh. 5, 9. τὴν μαρτυρ. τῶν ἀνθρ.

Apo. 4, 7. τὸ πρόσωπον ἀνθρώπου
(cf. 9, 7)

9, 15. τὸ τρίτον τῶν ἀνθρ. (18)

11, 13. δνόματα ἀνθρώπων

13, 18. ἀριθμὸς - ἀνθρ. ἴστι

16, 18. ἀφ' οὗ οἱ ἀνθρ. ἐγένοντο
ἐπὶ τῆς γῆς

18, 13. ψυχὰς ἀνθρώπων

21, 3. σκηνὴ τοῦ Θεοῦ μετὰ τῶν
ἀνθρ.

- 17. μέτρον ἀνθρώπου

ἀνθυπατεύειν Act. 18, 12.

ἀνθύπατος Act. 13, 7. 8. 12; 19, 33.

ἀν(λ)εως Jac. 2, 13.

ἀνιπτος Mat. 15, 20 (Mar. 7, 2. 8)

ἀνιστάναι

1) transitiv:

Mat. 22, 24. „ἀναστήσει σπέρμα τῷ
ἀδ.“

Joh. 6, 39. ἀναστήσω - ἐν τῇ ἐσχάτῃ

(40. 44. 54)

Act. 2, 24. ὃν ὁ Θεὸς ἀνίστησε

- 30. [κατὰ σάρκα ἀναστ. τ. Χ.]

- 32. Ἰησοῦν ἀνίστησεν ὁ Θεός

3, 22. „προφήτην ὑμῖν ἀναστ.“
(7, 37)

- 28. ὁ Θεὸς ἀναστήσας τὸν
πατέρα

9, 41. ἀνίστησεν αὐτὴν

13, 33. ἀναστήσας Ἰησοῦν

- 34. - ἐκ νεκρῶν (17, 31)

2) intransitiv :

*a) eigentlich, local oft; die wichtigeren Stellen sind:

Act. 8, 26. ἀνάστηθι καὶ πορεύου (cf. 9, 6. 34; 10, 26; 14, 10; 26, 16)

9, 11. ἀναστὰς πορεύθητι (cf. 10, 13. 20; 11, 7; 22, 10. 16. Luc. 17, 19)

12, 7. ἀνάστα ἐν τάχει

b) auftreten :

Mar. 3, 26. εἰ δὲ σατανᾶς ἀνίστη ἐφ' ἑαυτόν

Luc. 10, 25. νομικός τις ἀνίστη

Act. 5, 36. ἀνίστη Θεοδῶς (37)

6, 9. ἀνίστησάν τινες ἐκ τῆς συναγ.

7, 18. ἄχρις οὗ ἀνίστη βασιλ. ἕτερος

c) von den Todten auferstehen :

Mat. 17, 9. ὥς οὐ - ἐκ νεκρ. ἀναστῇ [al. 1. ἐγερθῇ] (cf. Mar. 6, 14; 9, 9. 10)

Mar. 5, 42. ἀνίστη τὸ κοράσιον

8, 31. μετὰ τρεῖς ἡμ. ἀναστῆναι

12, 23. ἐν τῇ - ἀναστ. όταν ἀναστῶσι (25)

16, 9. ἀναστὰς - πρῶτ - ἐφάνη

Luc. 9, 8. προφ. εἰς τῶν ἀρχ. ἀνίστη (19)

- 22. τ. τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι [al. 1. ἐγερθῆναι] (24, 7. 46. Joh. 20, 9)

16, 31. ἐάν τις ἐκ νεκρ. ἀναστῇ

Act. 9, 40. Ταβιθά, ἀνάστηθι

10, 41. μετὰ τὸ ἀναστῆναι αὐτ. ἐκ νεκρῶν (cf. 17, 3)

Rom. 14, 9. [ἀνίστη] καὶ ἔζησεν

Eph. 5, 14. ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν

1 Th. 4, 14. ὁ ἀπέθανε καὶ ἀνίστη

3) Medium :

a) von den Todten auferstehen :

Mat. 12, 41. ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει (Luc. 11, 32)

20, 19. τῇ τρίτῃ ἡμ. ἀναστήσεται (Mar. 9, 31; 10, 34; 13, 33)

Joh. 11, 23. ἀναστήσεται ὁ ἀδελφ. σου - 24. οἶδα ὅτι ἀναστήσεται ἐν τῇ ἀναστ.

1 Cor. 15, 52. οἱ νεκροὶ ἀναστήσονται [al. 1. ἐγερθῇσ.]

1 Th. 4, 16. ἀναστήσονται πρῶτον

b) = auftreten :

Act. 20, 30. ἀναστήσονται ἄνδρες

Heb. 7, 11. ἕτερον ἀνίστασθαι ἱερεῖα (cf. 15)

Ἄννα Luc. 2, 36.

Ἄννας, Hohepriester, Luc. 3, 2. Joh. 18, 13. 24. Act. 4, 6.

ἀνόητος

Luc. 24, 25. ὦ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς

Rom. 1, 4. σοφοῖς τε καὶ ἀνοήτοις

Gal. 3, 1. ὦ ἀνόητοι Γαλάται (cf. 3)

1 Tim. 6, 9. ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοήτους [al. ἀνοητήτους]

Tit. 3, 8. ἤμεν γάρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι

ἄνοια Luc. 6, 11. 2 Tim. 3, 9.

ἀνοίγειν

1) die Thüre, ein Haus, ein Grab, einen Brunnen :

Mat. 7, 7. κρούετε καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν (8. Luc. 11, 9. 10)

25, 11. κύριε, ἀνοίξον ἡμῖν (Luc. 13, 25)

27, 52. τὰ μνημεῖα ἀνεψύθ.

Luc. 12, 36. εὐθὺς ἀνοίξουσιν αὐτῷ
 Joh. 10, 8. τοῦτο ὁ θύραρχος ἀνοίγει
 Act. 5, 19. 23; 12, 10 (αὐτομάτη
 ἡνολχθη); 14, 16. 27 (τοῖς ἔθνεσι
 θύραν); 16, 26. 27.

Rom. 3, 13. τάφος ἀνεψγμένος
 1Cor. 16, 9. θύρα - μοι ἀνέψγε μεγ.
 2Cor. 2, 12. θύρας μοι ἀνεψγμ.
 Col. 4, 3. ἀνόλξη ἡμῖν θύραν τοῦ
 λόγου

Apoc. 3, 7. ὁ ἀνοίγων καὶ οὐδαὶς
 κλείει etc. 3, 8. 20; 4, 1; 9, 2
 (τὸ φρεῖα τῆς ἁβ.); 11, 9 (ὁ ναὸς
 τοῦ θεοῦ); 15, 5 (ὁ ναὸς τῆς
 σκηνῆς)

2) den Himmel:

Mat. 3, 16. Luc. 3, 21. Joh. 1, 52.
 Act. 7, 56; 10, 11 (cf. Apoc. 4, 1).
 Apoc. 19, 11.

3) ein Buch, Siegel:

Luc. 4, 17. Apoc. 5, 2. ἄξιός ἐστιν ὁ
 βιβλ. etc. (3. 4. 5. 9); 6, 1. 8.
 5. 7. 9. 12; 8, 1; 10, 2. 8; 20, 12.

4) den Mund:

Mat. 5, 2; 13, 35; 17, 27. Luc. 1, 64.
 Act. 8, 32. 35; 10, 34; 18, 14.
 2 Cor. 6, 11. Apoc. 12, 16; 13, 6.

5) das Ohr: Mar. 7, 35.

6) die Augen:

Mat. 9, 30; 20, 33. Joh. 9, 10. 14. 17.
 21. 26. 30. 32; 10, 21; 11. 37.
 Act. 9, 8. 40.

7) Schätze: Mat. 2, 11.

ἀνοικοδομεῖν Act. 15, 16.

ἀνοίξεις Eph. 6, 19.

ἀνομία

Mat. 7, 23. ἐργαζόμε. τὴν ἀν. (18, 41.
 ποιεῖν)

Mat. 23, 28. ὑποκρίσ. κ. ἀνομίας

24, 12. πληθυνθῆναι τ. ἀνομίας

Rom. 4, 7. „ὡς ἀφείθησαν αἱ ἀνομ.“

6, 19. τῇ ἀνομίᾳ εἰς ἀνομίαν

2Cor. 6, 14. δικαιοσύνη κ. ἀνομία

2Th. 2, 7. μυστήριον - τῆς ἀνομίας

Tit. 2, 14. ἀπὸ πάσης ἀνομίας

Heb. 1, 9. „ἐμίσησας ἀνομίαν“

[8, 12. „τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν“]

10, 17. ἀμαρτιῶν αὐτῶν κ. ἀνομ.

1Joh. 3, 4. τὴν ἀνομίαν ποιεῖ - ἡ ἀμ.

ἔστιν ἡ ἀνομία

ἄνομος

Mar. 15, 28. „μετ' ἀνόμων ἐλογίσθη“
 (Luc. 22, 37)

Act. 2, 23. διὰ χειρῶν ἀνόμων

1Cor. 9, 21. τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομ. etc.

2Th. 2, 8. ἀποκαλυφθ. ὁ ἄνομος

1Tim. 1, 9. ἀνόμοις τε κ. ἀνυποτάκτοις

2Pet. 2, 8. ἀνόμ. ἔργοις ἐβασάνιζεν

ἀνόμως Rom. 2, 12.

ἀνορθοῦν

Luc. 13, 18. Act. 15, 16. Heb. 12, 12.

ἀνόσιος 1 Tim. 1, 9. 2 Tim. 3, 2.

ἀνοχή Rom. 2, 4; 3, 26.

ἀνταγωνίζεσθαι Heb. 12, 4.

ἀντάλλαγμα

Mat. 16, 26. τῆς ψυχῆς (Mar. 8, 37)

ἀντανάπληροῦν Col. 1, 24.

ἀνταποδιδόναι

Luc. 14, 14. οὐκ ἔχουσιν ἀ. - ἀντα-

ποδοθήσονται - σοι

Rom. 11, 35. ἀνταποδοθ. αὐτῷ

12, 19. „ἐγὼ ἀνταποδώσω“ (Heb.

10, 30)

1 Th. 3, 9. εὐχαριστίαν - τῷ θεῷ

ἀνταποδ. περι

2 Th. 1, 6. ἄνταποδ. τοῖς θλίβουσιν
ἐν. θλίψιν

ἀνταπόδομα

Luc. 14, 12. Rom. 11, 9.

ἀνταπόδοσις Col. 3, 24.

ἀνταποκρίνεσθαι

Luc. 14, 6. Rom. 9, 20.

ἀντειπεῖν Luc. 21, 15. Act. 4, 14.

ἀντέχεσθαι

Mat. 6, 24. ἐνός ἀνθίσταται, καὶ τοῦ
ἐτέρ. καταφρονήσει (Luc.
16, 13)

1 Th. 5, 14. ἀντέχεσθε τ. ἀσθενῶν

Tit. 1, 9. ἀντεχ. τοῦ-πιστοῦ λόγου
= ἀντὶ

Mat. 5, 38. ὁφθ. ἀντὶ ὁφθ. etc.

17, 27. δὸς αὐτοῖς ἃ. ἐμοῦ κ.

20, 28. δοῦναι - λύτρον ἃ. πολ-
λῶν (Mar. 10, 45)

Luc. 1, 20. ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπίστ.

11, 11. ἀντὶ ἰχθ. ὄφιν

12, 3 ἀνθ' ὧν ὅσα ἦν τῇ σκ.

19, 44. ἀνθ' ὧν οὐκ ἔγνωσ

Joh. 1, 16. χάριν ἀντὶ χάρ.

Act. 12, 23. ἀνθ' ὧν οὐκ ἔδωκε

Rom. 12, 27. κακὸν ἀντὶ κ. (1 Th. 5, 15.

1 Pet. 3, 9)

2 Th. 2, 10. ἀνθ' ὧν τὴν ἀγ.

ἀντιβάλλειν Luc. 24, 17.

ἀντιδιατιθέμενος 2 Tim. 2, 25.

ἀντιδικός

Mat. 5, 25 (ἐννοων τῷ ἀντιδίκῳ σου.
Luc. 12, 59)

Luc. 18, 3. ἐκδικησόν με ἀπὸ τ. ἀντ.

1 Pet. 5, 8. ὁ ἀντ. ὑμ. διάβολος

ἀντίθεσις 1 Tim. 6, 20.

ἀντικαθίσταναί Heb. 12, 4.

ἀντικαλεῖν Luc. 14, 12.

ἀντίκεισθαι

Luc. 13, 17; 21, 15.

1 Cor. 16, 9. ἀντικείμε. πολλοί

Gal. 5, 17. ταῦτα - ἀλλήλοις ἀντίκ.

Phil. 1, 28. ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων.

2 Th. 2, 4. (ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλ.) ὁ
ἀντικείμε.

1 Tim. 1, 10. τῇ ὑγιαίνουσῃ διδασκ.
ἀντίκειται

5, 14. ἀφορμὴν διδόναι τῷ ἀντ.
ἀντιλαμβάνεσθαι

Luc. 1, 54. „ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παι-
δός“

Act. 20, 35. ἀντὶ. τῶν ἀσθενούντων

1 Tim. 6, 2. οἱ τῆς εὐεργεσίας ἀντὶ.

ἀντιλέγειν

Luc. 2, 84. σημειῖον ἀντιλεγόμενον

20, 27. ἀντιλέγ. ἀνάστ. μὴ εἶναι

Joh. 19, 12. ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι

Act. 13, 45. (bis); 28, 19, 22 (πανταχοῦ
ἀντιλέγεται)

Rom. 10, 21. „λαὸν ἀπειθ. κ. ἀντὶ.“

Tit. 1, 9; 2, 9.

ἀντιλήψεις 1 Cor. 12, 28.

ἀντιλογία

Heb. 6, 16; 7, 7; 12, 3. Jud. 11.

ἀντιλοιδόρεῖν 1 Pet. 2, 23.

ἀντιλύτρον 1 Tim. 2, 6.

ἀντιμετρῶν Mat. 7, 2 (Luc. 6, 38).

ἀντιμισθία Rom. 1, 27. 2 Cor. 6, 18.

Ἀντιόχεια

1) in Syrien:

Act. 11, 19. 20. 22. 25. 26. 27; 13, 1;
14, 26; 15, 22. 23. 30. 35; 18, 22.

Gal. 2, 11.

2) in Pisidien:

Act. 13, 14; 14, 19. 21. 2 Tim. 3, 11.

Ἀντιοχεύς Act. 6, 5.

ἀντιπαρέχουσαι Luc. 10, 31. 32. ἄνωθεν
 Ἀντίπας Apoc. 2, 13.
 Ἀντιπατρίς Act. 23, 31.
 ἀντιπλῖτσιν Act. 7, 51.
 ἀντιστρατεύεσθαι Rom. 7, 23.
 ἀντιτάσσεσθαι
 Act. 18, 6. Rom. 13, 2. Jac. 4, 6
 (1 Pet. 5, 5); 5, 6.
 ἀντίτυπος Heb. 9, 24. 1 Pet. 3, 21.
 ἀντίχριστος
 1 Joh. 2, 18. 22; 4, 3. 2 Joh. 7.
 ἀντλῆσιν Joh. 2, 8. 9; 4, 7. 15.
 ἀντλημα Joh. 4, 11.
 ἀντοφθαλμεῖν Act. 27, 15.
 ἄνυδρος
 Mat. 12, 43 (Luc. 11, 24). 2 Pet. 2, 17.
 Jud. 12.
 ἀνυπόκριτος
 Rom. 12, 9. ἡ ἀγάπη (2 Cor. 6, 6)
 1 Tim. 1, 5. πίστεως (2 Tim. 1, 5)
 Jac. 3, 17. (ἡ ἄνωθεν σοφία)
 1 Pet. 1, 22. φιλαδελφίαν
 ἀνυπότακτος
 1 Tim. 1, 9. Tit. 1, 6. 10. Heb. 2, 8.
 ἄνω
 Joh. 2, 7. ὡς ἄνω
 8, 23. ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω εἰμι
 11, 41. ἦρε τ. ὄφθ. ἄνω
 Act. 2, 19. „ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω“
 Gal. 4, 26. ἡ - ἄνω Ἰερουσα.
 Phil. 3, 14. τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ Θ.
 Col. 3, 1. τὰ ἄνω ζητεῖτε
 - 2. - - φροναῖτε
 Heb. 12, 15. ῥίζα πικρίας ἄνω φύουσα
 Apoc. 5, 8. ἐν τ. οὐρανῷ [ἄνω]
 ἀνώγειον [al. l. ἀνάγειον]
 Mar. 14, 15. (Luc. 22, 12)

Mat. 27, 51. ἀπὸ ἄν. ὡς κάτω (Mar.
 15, 38)
 Luc. 1, 3. παρηκολ. ἄνωθεν πᾶσιν
 Joh. 3, 3. ἵαν μὴ τις γενν. ἄν. (3, 7)
 - 31. ὁ ἄν. ἐρχόμενος
 19, 11. σοι δεδομ. ἄν.
 - 23. ἐκ τῶν ἄν. ὑφαντός
 Act. 26, 5. προγιν. με ἄν.
 Gal. 4, 9. πάλιν ἄν. δουλ.
 Jac. 1, 17. ἄν. ἐστι καταβαίνειν
 3, 15. σοφία ἄν. κατερχ. (cf. 17)
 ἀνωτεριχός Act. 19, 1.
 ἀνώτερον Luc. 14, 10. Heb. 10, 8.
 ἀνωφελής Tit. 3, 9. Heb. 7, 18.
 ἀξίτη Mat. 8, 10 (Luc. 3, 9)
 ἀξίος
 Mat. 3, 8. καρπὸν ἀξ. τῆς μεταν.
 (Luc. 3, 8. cf. Act. 26, 20)
 10, 10. ἀξ. - ὁ ἐργάτης τῆς (Luc.
 10, 7. 1 Tim. 5, 18)
 - 11. 13 (bis)
 - 37. οὐκ ἔστι μου ἀξ. (38)
 22, 8. κακλημένοι οὐκ ἦσαν ἀξ.
 Luc. 7, 4. ἀξ. ἐστὶν ᾧ παρ.
 12, 48. ἀξία πληγῶν
 15, 19. οὐκ ἐτί εἰμι ἀξ. κληθ. (21)
 23, 15. οὐδὲν ἀξ. θαν. (cf. Act.
 23, 29; 25, 11. 25; 26, 31)
 - 41. ἀξία - ᾧ ἐπράξ.
 Joh. 1, 27. οὐκ εἰμι ἀξ. ἵνα (Act. 13, 25)
 Act. 13, 46. ἀξ. κρίνετε ἑαυτ. τῆς
 αἰων. ζωῆς
 Rom. 1, 32. ἀξ. θανάτου εἰσὶν
 8, 18. οὐκ ἀξ. τὰ παθήματα -
 πρὸς τὴν
 1 Cor. 16, 4. ἵαν δὲ ἡ ἀξ. τοῦ καμῆ
 πορεύεσθαι

2Th. 1, 3. καθὼς ἄξ. ἐστίν
1Tim. 1, 15. πάσης ἀποδοχῆς ἄξ. (4, 9)

6, 1. πάσης τιμῆς ἄξ.

Heb. 11, 28. ὧν οὐκ ἦν ἄξ. ὁ κόσμος

Apc. 8, 4. ὅτι ἄξ. εἰσιν (16, 6)

4, 11. ἄξ. εἰ, Κύριε, λαβεῖν (cf.
5, 12)

5, 2. ἄξ. ἀνοίξει τὸ βιβλ. (4)

- 9. ἄξ. εἰ λαβεῖν τὸ β.

ἀξιοῦν

1) mit Infln.:

Luc. 7, 7. (ἐμμαντὸν ἤξιωσα -)

Act. 15, 38; 28, 22.

2) mit Genitiv:

2Th. 1, 11. ἵνα ὑμᾶς ἄξ. τῆς κλήσεως
τοῦ Θ.

1Tim. 5, 17. διπλῆς τιμῆς ἀξιούσθ.

Heb. 8, 3. δόξης παρὰ Μωυσ. ἤξιωτ.

10, 29. χεῖρονος ἀξιωθήσ. τιμωρ.
ἀξίως

Rom. 16, 2. ἄξ. τῶν ἀγίων

Eph. 4, 1. ἄξ. περιπ. τῆς κλήσ.

Phil. 1, 27. ἄξ. τ. εὐαγγ. τοῦ Χρ.

Col. 1, 10. ἄξ. τοῦ Κυρίου

1Th. 2, 12. ἄξ. τοῦ Θεοῦ (3 Joh. 6)

ἀόρατος

Rom. 1, 20. τὰ - ἀόρατα αὐτοῦ

Col. 1, 15. εἰκὼν τοῦ Θ. τοῦ ἀορ.

- 16. τὰ - ὁρατὰ κ. τὰ ἀόρ.

1Tim. 1, 17. ἀορ. μόνῳ Θεῷ

Heb. 11, 27. τὸν - ἀόρατον ὡς ὁρῶν
ἐκατέτρ.

* ἀπαγγέλλειν

Mat. 12, 18. „πρίσιν τοῖς ἱθύν. ἀπαγγε-
λαίει“

Joh. 16, 25. περὶ τοῦ πατρ. ἀπαγγ.
ὑμῖν [αἰ. 1. ἀναγγ.]

Act. 26, 20. ἔθνεσιν ἀπήγγ. μεταν.

Heb. 2, 12. „ἀπαγγ. τὸ ὄνομα σου
τοῖς“

1Joh. 1, 2. ἀπαγγ. ὑμῖν π. ζωὴν

* ἀπάγειν

Mat. 7, 13. ἡ ἀπάγουσα εἰς τ. ἀπώλ.
(cf. 14)

1Cor. 12, 2. πρὸς τὰ εἰδωλα - ἀπα-
γόμενοι

ἀπάγχεσθαι Mat. 27, 5.

ἀπαίδευτος 2 Tim. 2, 23.

ἀπαίρεσθαι

Mat. 9, 15 (Mar. 2, 20. Luc. 5, 35)

ἀπαιτεῖν Luc. 6, 30; 12, 20.

ἀπαλγεῖν Eph. 4, 19.

ἀπαλλάσσειν

Luc. 12, 58. Act. 19, 12. Heb. 2, 15.

ἀπαλλοτρίουσθαι

Eph. 2, 12; 4, 18. Col. 1, 21.

ἀπαλός Mat. 24, 32 (Mar. 13, 28)

ἀπαντᾶν

Mat. 28, 9. Mar. 5, 2; 14, 13. Luc.

14, 31; 17, 12. Joh. 4, 51. Act.

16, 16.

ἀπάντησις

Mat. 25, 1. 6. Act. 28, 15.

1 Ph. 4, 17. εἰς ἀπ. τοῦ Κυρ.

ἄπαξ

2Cor. 11, 25. Phil. 4, 16 (κ. ἄπ. κ. δις.

1 Th. 2, 18)

Heb. 6, 4. τοὺς ἄπαξ φωτισθ.

9, 7. 26. 27. (ἄπ. ἀποθ.) 28 (ὁ
Χρ. ἄπ. προσεν.)

10, 2. ἄπ. κεκαθαρμ.

12, 26. 27.

1Pet. 3, 18. ἄπ. περὶ ἁμ. ἵνα θ.

- 20. ἄπ. ἐξεδήχ.

Jud. 8, 5.

ἀπαράβατος Heb. 7, 24.

ἀπαρσκεύαστος 2 Cor. 9, 4.

ἀπαρνεῖσθαι

Mat. 16, 24. ἀπαρν. ἑαυτὸν (Mar. 8, 34.

Luc. 9, 23)

26, 34. τρεῖς ἀπαρ. με (75. Mar.

14, 30. 72. Luc. 22, 34. μὴ

εἰδέναι με. 61. Joh. 13, 38)

- 35. οὐ μὴ σε ἀπ. (Mar. 14, 31)

Luc. 9, 9. ἀπαρνηθήσεται ἐνώπ. τ.

ἀγγέλων

ἀπάρτι

Apoc. 14, 13 [al. 1. ἀπ' ἄρτι].

ἀπαρτισμός Luc. 14, 28.

ἀπαρχή

Rom. 8, 23. τ. ἀπ. τοῦ πνεύμ.

11, 26. εἰ - ἡ ἀπ. ἀγία

16, 5. ἀπ. τῆς Ἰσ. εἰς Χρ.

1 Cor. 15, 20. ἀπ. τῶν κεκοιμημ. (cf. 23)

16, 15. ἀπ. τῆς Ἀγαίας

2 Th. 2, 13. εἴλατο ὑμᾶς ὁ Θ. ἀπ. [al.

1. ἀπ' ἀρχῆς]

Jac. 1, 18. ἀπ. τινα τῶν αὐτοῦ κτι-

σμάτων

Apoc. 14, 4. ἀπ. τῷ Θεῷ κ. τῷ

* ἅπας

(In den Episteln nur 3 mal)

Mar. 16, 15. παρ. εἰς τὸν κόσμ. ἅπαντα

Luc. 21, 4. ἅπαντα τὸν βίον

Act. 2, 44. εἶχον ἅπαντα κοινά (cf.

4, 32)

Gal. 3, 28. ἅπαντες - ὑμεῖς εἰς ἓστε

Eph. 6, 13. ἅπαντα κατεργασ.

Jac. 3, 2. πταίμεν ἅπαντες

ἀπασπάξουσθαι

Act. 21, 6. [al. 1. ἀσπασ.]

ἀπατῆν

Eph. 5, 6. μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατ.

1 Tim. 2, 14. Ἀδὰμ οὐκ ἦπ. etc.

Jac. 1, 26. ἀπατῶν καρδίαν αὐτοῦ

ἀπάτη

Mat. 13, 22. τοῦ πλούτου (Mar. 4, 19)

Eph. 4, 22. τ. ἐπιθυμ. τῆς ἀπάτης

Col. 2, 8. φιλοσοφ. κ. κενῆς ἀπ.

2 Th. 2, 10. πάσῃ ἀπ. τῆς ἀδικίας

Heb. 3, 13. ἀπ. τῆς ἀμαρτίας

2 Pet. 2, 13. ἐντροφῶντες ἐν ταῖς ἀπ.

[al. 1. ἀγύμναις]

ἀπάτωρ Heb. 7, 3.

ἀπαύγασμα Heb. 1, 3.

ἀπειθεία

Rom. 11, 30. 32. Eph. 2, 2; 5, 6.

Col. 3, 6. Heb. 4, 6. 11.

ἀπειθεῖν

Joh. 3, 36. ὁ - ἀπειθῶν τῷ νήφ

Act. 14, 2. οἱ - ἀπειθοῦντες Ἰουδ.

([17, 5])

19, 9. ἐσκληρύνοντο κ. ἠπειθ.

Rom. 2, 8. ἀπειθοῦσι - τῇ ἀληθείᾳ

10, 24. „πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα.“

11, 30. ἠπειθήσατε τῷ Θεῷ

- 31. οὗτοι νῦν ἠπειθήσαν,

15, 31. ἀπὸ τῶν ἀπειθοῦντων

Heb. 3, 18; 11, 31.

1 Pet. 2, 7. 8 (τῷ λόγῳ. 3, 1)

3, 20; 4, 16 (τῷ - εὐαγγ.)

ἀπειθής

Luc. 1, 17. Act. 26, 19. Rom. 1, 30

(2 Tim. 3, 2). Tit. 1, 16; 3, 3. -

ἀπειλεῖν Act. 4, 17. 1 Pet. 2, 23.

ἀπειλή Act. 4, 17. 29; 9, 1. Eph. 6, 9.

ἀπειναί

1 Cor. 5, 3. τῷ σώματι (cf. Col. 2, 5.

τῇ σαρκί)

2 Cor. 10, 1. 11; 13, 2. 10.

Phil. 1, 27.

ἀπειπεῖν 2 Cor. 4, 2.

ἀπειραστος Jac. 1, 13.

ἀπειρος Heb. 5, 13.

ἀπεκδέχεσθαι

Rom. 8, 19. τ. ἀποκάλ. (1 Cor. 1, 7)

- 23. τ. νιοθεσίαν

- 25. δι' ὑπομονῆς

Gal. 5, 5. ἐλπίδα δικαιοσύνης

Phil. 3, 20. σωτήρα

Heb. 9, 28. τοῖς αὐτὸν (sc. Χρ.) ἀπεκδ.

1 Pet. 3, 20. ἀπεξεδέχ. ἡ τοῦ Θεοῦ μα-
κροθυμία

ἀπεκδύεσθαι Col. 2, 15; 3, 9.

ἀπέκδυσις Col. 2, 11.

ἀπελαύνειν Act. 18, 16.

ἀπελεγμός Act. 19, 27.

ἀπελεύθερος 1 Cor. 7, 22.

Ἀπελλῆς Rom. 16, 10.

ἀπελπίζειν Luc. 6, 35. Eph. 4, 19.

ἀπέραντος 1 Tim. 1, 4.

ἀπερισπάστως 1 Cor. 7, 35.

ἀπερίτμητος Act. 7, 51.

* ἀπέρχεσθαι

Joh. 6, 66. ἀπῆλθον - εἰς τὰ ὀπίσω

- 68. πρὸς τίνα ἀπελευσόμεθα

12, 19. ὁ κόσμ. ὀπίσω αὐτοῦ

ἀπῆλθεν (Mar. 1, 20)

18, 6. ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω

Jud. 7. ἀπελθ. ὀπίσω σαρκ. ἐτί-
ρας

ἀπέχειν

1) Activ.

Mat. 6, 2. ἀπέχ. τὸν μισθόν (5. 16)

15, 8. πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ

(Mar. 7, 6)

Mar. 7, 6. ἀπέχει ἤλθεν ἡ ὥρα

Luc. 6, 24. ἀπέχ. τὴν παράκλησιν

Luc. 7, 6. αὐτοῦ οὐ μακρὰν ἀπέ-
χοντος ἀπὸ (cf. 15, 20)

24, 13. ἀπέχ. σταδίους ἐξ. ἀπὸ

Phil. 4, 18. ἀπέχω - πάντα

Philem. 15. ἵνα αἰώνιον αὐτὸν ἀπείχης
2) Med.

Act. 15, 20. τοῦ ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῶν
(29 mit Genit.)

1 Ph. 4, 3. ἀπέχ. ὑμᾶς ἀπὸ

5, 22. ἀπὸ παντός - ἀπέχ.

1 Tim. 4, 3. ἀπέχ. βρωμάτων

1 Pet. 2, 11. ἀπέχ. τῶν σαρκ. ἐπιθ.

ἀπιδεῖν Phil. 2, 23 [al. 1. ἀφιδῶ].

ἀπιέναι Act. 17, 10.

ἀπιστεῖν

Mar. 16, 11. ἀκούσαντες - ἠπίστησαν

- 16. ὁ - ἀπιστήσας κατακριθ.

Luc. 24, 11. ἠπίστουν αὐταῖς

- 41. ἀπιστοῦντων αὐτῶν

Act. 28, 24. οἱ δὲ ἠπίστουν

Rom. 3, 8. εἰ ἠπίστησάν τινες

2 Tim. 2, 13. εἰ ἀπιστ., ἐκεῖνος πιστὸς
μένει

ἀπιστία

Mat. 13, 58. διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν.

17, 20 (Mar. 6, 6).

Mar. 9, 24. βοήθει μου τῇ ἀπιστ.

16, 14. ὠνείδισε τ. ἀπιστ. αὐτῶν

Rom. 3, 3. μὴ ἡ ἀπ. αὐτῶν

4, 20. οὐ διεκρίθη τῇ ἀπιστίᾳ

11, 20. τῇ ἀπ. ἐξεκλάσθησαν

- 23. ἐὰν μὴ ἐπιμελιν. τῇ ἀπ.

1 Tim. 1, 13. ἐποίησα ἐν ἀπ.

Heb. 3, 12. καρδ. πονηρὰ ἀπιστίας

- 19. οὐκ ἠθύνῃς. εἰς ἐλθ. δι' ἀπ.

ἀπιστος

Mat. 17, 17. γενεὰ ἀπιστ. κ. διεστραμ.

(Mar. 9, 19. Luc. 9, 41)

Luc. 12, 46. μετὰ τῶν ἀπίστων
 Joh. 20, 27. μὴ γίνου ἀπίστος
 Act. 26, 8. ἀπίστον κρίν. παρ' ὑμῖν
 1 Cor. 6, 6. καὶ τοῦτο ἐπὶ ἀπίστων
 7, 12. γυναῖκα ἔχει ἄπ. etc. 14, 15.
 10, 27. εἰ δέ τις - τῶν ἀπίστων
 14, 22. ἀλλὰ τοῖς ἀπίστοις. 23, 24.
 2 Cor. 4, 4. τὰ νοήματα τῶν ἀπίστων
 6, 14. ἐτεροζυγοῦντες ἀπίστοις
 - 15. πιστῶ μετὰ ἀπίστου
 1 Tim. 5, 8. ἴσθιν ἀπίστου χείρων
 Tit. 1, 15. μεμιασμένοις κ. ἀπ.
 Apoc. 21, 8. τοῖς - δειλοῖς κ. ἀπ.
 ἀπλότης
 Rom. 12, 8. ὁ μεταδιδούς ἐν ἀπλ.
 2 Cor. 1, 12. ἐν ἀπλ. κ. εὐκρί.
 8, 2. πλοῦτον τῆς ἀπλ. αὐτ.
 9, 11. εἰς πᾶσαν ἀπλ.
 - 13. ἀπλ. τῆς κοινωνίας
 11, 3. ἀπλ. τῆς εἰς τὸν Χρ.
 Eph. 6, 5. ἐν ἀπλ. τῆς καρδίας (Col.
 3, 22)
 ἀπλοῦς
 Mat. 6, 22. ὁ ὀφθαλμός σου (Luc.
 11, 34)
 ἀπλωῶ Jac. 1, 5.
 ἀποβαίνειν
 1) eigentlich: Luc. 5, 2. Joh. 21, 9.
 2) uneigentlich:
 • Luc. 21, 18. ἀποβήσεται - ὑμῖν εἰς
 μαρτύρ. (cf. Phil. 1, 19.
 εἰς σωτηρ.)
 ἀποβάλλειν
 Mar. 10, 50. Heb. 10, 35.
 ἀποβλέπειν Heb. 11, 26.
 ἀπόβλητος 1 Tim. 4, 4.
 ἀποβολή Act. 27, 22. Rom. 11, 15.
 ἀπογίνασθαι 1 Pet. 2, 24.

ἀπογράφειν
 Luc. 2, 1. 8. 5. Heb. 12, 23.
 ἀπογραφὴ Luc. 2, 2. Act. 5, 37
 ἀποδεικνύειν
 Act. 2, 22; 25, 7. 1 Cor. 4, 9. 2 Th. 2, 4.
 ἀπόδειξις 1 Cor. 2, 4.
 ἀποδεκατοῦν
 Mat. 23, 23 (Luc. 11, 42). Luc. 18, 12.
 Heb. 7, 5.
 ἀπόδεκτος 1 Tim. 2, 3; 5, 4.
 ἀποδέχασθαι
 Luc. 8, 40; 9, 11.
 Act. 2, 41 (τὸν λόγον); 15, 4; 18,
 27; 21, 17; 24, 3. 28, 30.
 ἀποδημεῖν
 Mat. 21, 33 (Mar. 12, 1. Luc. 20, 9);
 25, 14. 15.
 Luc. 15, 13.
 ἀπόδημος Mar. 13, 34.
 ἀποδιδόναι
 Mat. 5, 26. ὥς ἂν ἀποδ. τὸν ἰσχ. (cf.
 Luc. 12, 59)
 - 33. „ἀποδ. - τῷ Κυρ. τοὺς
 ὄρκους σου“
 6, 4. ἀποδ. σοι ἐν τῷ φαν. (18)
 12, 36. ἀποδώσουσι περὶ αὐτοῦ
 λόγον (cf. Luc. 16, 2. Act.
 19, 40. Rom. 14, 12. Heb.
 13, 17. 1 Pet. 4, 5).
 16, 27. ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ
 τὴν (cf. Rom. 2, 6)
 18, 25. (bis) μὴ ἔχοντος - αὐτοῦ
 ἀποδ. (cf. Luc. 7, 42)
 - 26. πάντα σοι ἀποδώσω (29)
 - 28. ἀπόδος μοι εἴ τι ὀφείλεις
 - 30. ὥς οὐ ἀποδ. τὸ ὀφείλ. (34)
 20, 8. ἀπόδος αὐτοῖς τ. μισθόν
 21, 41. ἀποδ. αὐτῷ ε. καρπὸν

Mat. 22, 21. ἀπόδοτε - τὰ Καίσαρ. Καίσαρι (Mar. 12, 17. Luc. 20, 25)

27, 38. ἀποδοθ. τὸ σῶμα.

Luc. 4, 20. ἀποδοὺς τῷ ὑπηρέτῃ
9, 42. ἀπιδώκεν αὐτὸν τῷ πατρὶ

10, 35. ὅτι - ἀποδώσω σοι

19, 8. ἀποδίδωμι τετραπλοῦν

Act. 4, 33. δυνάμει ἀπεδίδ. τὸ μαρτ.

5, 8. τοσοῦτον τὸ χωρίον ἀπέδοσθε

7, 9. τ. Ἰωσ. ἀπιδόντο εἰς Αἴγ.

Rom. 12, 17. κακὸν ἀντὶ κακ. ἀποδιδ.

(1 Th. 5, 15. 1 Pet. 3, 9)

13, 7. ἀπόδοτε - πᾶσι τὰς ὀφ.

(cf. 1 Cor. 7, 3)

1 Tim. 5, 42. ἀμοιβὰς ἀποδ. τοῖς

2 Tim. 4, 8. ὅν ἀποδώσει μοι ὁ Κ.

- 14. ἀποδώῃ αὐτῷ ὁ Κ. κατὰ

[al. 1. δώσει]

Iob. 12, 11. καρπὸν εἰρην. - ἀποδιδ.

- 16. ἀντὶ βρώσεως μιᾶς ἀπέδοτο τὰ πρωτοτόκια

Apoc. 18, 6 ἀπόδοτέ αὐτῇ etc.

22, 2. ἀποδιδ. τὸν καρπὸν αὐτ.

ἀποδορίζειν Jud. 19.

ἀποδοκιμάζειν

Mat. 21, 42. „ὅν ἀπεδοκ. οἱ οἰκοδ.“

(cf. Mar. 12, 10. Luc. 20, 17.

1 Pet. 2, 7)

Mr. 8, 31. ἀποδοκιμασθ. ἀπὸ τ.

(Luc. 9, 22; 17, 25)

Hb. 12, 17. (Ἡσαΐ -) ἀπεδοκιμ.

1 Pt. 2, 4. ὑπὸ ἀνθρ. - ἀποδεδοκ.

διοδοχή 1 Tim. 1, 15; 4, 9.

ἀιόθεις 1 Pet. 3, 21. 2 Pet. 1, 14.

ἀποθνήσκειν

Mat. 3, 12. συνάξει - εἰς τὴν ἀποθ.

(cf. 6, 26; 13, 30. Luc. 8, 17)

Mat. 12, 18. καθελῶ μου τὰς ἀποθ.

- 24. οὐκ ἔστι ταμεῖνον οὐδέ τι.

ἀποθῆσιν αὐτὸν 1 Tim. 6, 19.

ἀποθλίβειν Luc. 8, 45.

ἀποθνήσκειν

*1) die wichtigsten Stellen der Evang. u. Act.:

Mat. 9, 24. οὐ γ. ἀπέθ. - ἀλλὰ κα-

θεύσει (Mar. 5, 39. Luc. 8, 52)

Luc. 20, 36. οὕτε - ἀποθ. ἔτι δύν.

Joh. 6, 50. καὶ μὴ ἀποθάνῃ (cf. 11, 26)

8, 21. ἀποθ. ἐν ταῖς ἡμέραις. 24.

11, 14. Διζήσας ἀπέθανε

- 16. ἵνα ἀποθάν. μετ' αὐτοῦ

- 25. καὶ ἀποθάνῃ, ζήσεται

- 50. ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ.

51. [(18, 14)]

12, 24. πεσὼν εἰς τ. γῆν ἀποθ. etc.

- 33. ποίω θανάτῳ ἡμελλεν ἀποθ. (18, 32)

13, 17. κατὰ τὸν νόμ. - ὀφείλει

ἀποθ.

21, 23. ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει etc.

Act. 21, 23. ἀποθ. - ὑπὲρ τοῦ ὀνόμ.

25, 11. οὐ παραιτούμα τὸ ἀποθ.

2) die Stellen der Episteln etc.:

a) von Christo:

Rom. 5, 6. ὑπὲρ ἀσεβῶν

- 8. ὑπὲρ ἡμῶν

6, 9. οὐκ ἐτί ἀποθν.

- 10. ὁ - ἀπέθ., τῇ ἀμ. ἀπέθ.

ἐφάπαξ

8, 34. Χ. ὁ ἀποθανών

14, 9. Χ. καὶ ἀπέθανε κ. ἔζησεν

- 15. ὑπὲρ οὗ Χ. ἀπέθ. (1 Cor.

8, 11. δι' ὃν)

1 Cor. 15, 3. ὑπὲρ τῶν ἁμαρτ. ἡμῶν

(1 Pet. 3, 18. περὶ)

2Cor.5,14. ὑπὲρ πάντων (15)

- 15. τῷ ὑπὲρ αὐτ. ἀποθ.

Gal. 2,21. ὁρρεῖν ἀπέθ.

1Ph.4,14. Γ. ἀπέθ. κ. ἀνίστη

5,10. ὑπὲρ ἡμῶν

b) v. Menschen (+ tropisch); v. Gewachsen:

Rom. 5, 7. ὑπὲρ δικαίου τις ἀπ. εἶσ.

- 15. οἱ πολλοὶ ἀπέθανον

+6, 2. ἀποθ. τῇ ἁμαρτίᾳ

+7. ὁ γ. ἀποθ. δεδικαιώτ.

+8. εἰ - ἀπεθάν. σὺν Χρ.

7, 2. ἐὰν δὲ ἀποθ. ὁ ἀνὴρ (3)

+8. ἀποθ. ἐν ᾧ κατειχόμεν.

+10. ἐγὼ - ἀπέθανον

+8,13. μέλλετε ἀποθ.

14, 7. οὐδεὶς ἑαυτῷ ἀποθ. 8.

- 8. τῷ Κυρίῳ

1Cor.9,15. καλὸν - μοι μᾶλλον ἀποθ.

13,22. ἐν τῷ Ἄδ. πάντες ἀποθ.

- 31. καθ' ἡμέραν ἀποθ.

- 32. „αὐτοὶ γὰρ ἀποθνήσκ.“

- 36. ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ

2Cor.5,14. ἄρα οἱ πάντες ἀπέθανον

6, 9. ὡς ἀποθνήσκ.

Gal.+2,19. διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθ.

Phil. 1,21. τὸ ἀποθανεῖν κέρδος

Col.+2,20. ἀπεθάνετε σὺν Χρ. ἀπὸ τ.

+3, 3. ἀπεθάνετε γὰρ

Heb. 7, 8. ἀποθνήσκ. ἄνθρωποι

9,27. ἅπαξ ἀποθ.

10,28. τρισὶ μάρτυσιν ἀποθ.

11, 4. ἀποθανῶν ἔτι λαλεῖ

- 13. κατὰ πλῆθυν ἀπέθ.

- 21. πλῆθυν ἔκ. ἀποθ.

- 37. ἐν φόνῳ μαχ. ἀπέθ.

Jud. 12. δένδρα - δις ἀποθ.

Apos. 8, 2. στήρison - ἃ ἔμελλον ἀπ.

Apos.8, 9. 11.

9, 6. ἐπιθυμῆς. ἀποθ.

14,13. οἱ ἐν Κ. ἀποθ.

16, 3. ἀπέθ. ἐν τῇ θαλάσσῃ

ἀποκαθιστάναί

Mat.12,13. ἀποκατεστ. [αἱ. 1. ἀπεκατεστ.] ὑγιῆς (Mar. 3,5. Luc. 6, 10)

17,11. ἀποκαταστ. πάντα (cf. Mar. 9, 12)

Mar. 8,25. ἀπεκατεστ. καὶ ἐνέβλεψε

Act. 1, 6. ἀποκαθιστάνεις τ. βασιλ. τῷ Ἰσρ.

Heb.13,19. τάχιον ἀποκαταστ. ὑμῖν ἀποκαλύπτειν

Mat.10,26. ὁ οὐκ ἀποκαλυφθ. (Luc. 12, 2)

11,25. ἀπεκάλ. - νηπίοις (Luc. 10, 21)

- 27. ᾧ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκ. (Luc. 10, 22)

16,27. οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι

Luc. 2,35. ὅπως ἂν ἀποκαλυφθ.

17,30. ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρ. ἀποκαλ.

Joh.12,38. „τίνοι ἀπεκαλύφθη“

Rom.1,17. δικαιοσ. Θεοῦ - ἀποκαλ.

- 18. - ὀργὴ Θεοῦ - ἐπὶ

8,18. μέλλουσιν δόξαν ἀποκαλ. εἰς ἡμᾶς (cf. 1 Pet. 4, 1)

1Cor.2,10. ἡμῖν - ἀπεκαλ. ὁ Θ.

3,13. ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται

14,30. ἄλλῃ ἀποκαλυφθῇ

Gal. 1,16. ἀποκαλ. τ. υἱὸν αὐτοῦ ἐν

3,23. μέλλουσιν πλῆθυν ἀποκ.

Eph. 3, 5. ἀπεκαλύφθη τοῖς ἁγίοις

Phil. 3,15. τοῦτο ὁ Θ. ὑμῖν ἀποκαλ.

2Th. 2, 3. ἀποκ. ὁ ἀνθρ. τ. ἀμαρτ. 6.

- 8. - ὁ ἄνομος

1Pet. 1, 5. (σωτηρ.) - ἀποκαλ. ἐν
καιρῷ ἰσχύων

- 12. οἷς ἀπεκαλύφθη ὅτι

ἀποκάλυψις

Luc. 2, 32. εἰς ἀπ. ἐθνῶν

Rom. 2, 5. ἡμ. - ἀποκ. δικαιοκρ. τ. θ.

8, 19. ἀποκ. τῶν νιῶν τοῦ θ.

16, 25. κατὰ ἀποκ. μυστηρίου

1Cor. 1, 7. τοῦ Κυρίου

14, 6. ἡ ἐν ἀποκ.

- 26. ἀποκ. ἔχει

2Cor. 12, 1. ἀποκαλύψεις Κυρίου

- 7. τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκ.

Gal. 1, 12. δι' ἀποκ. Ἰ. Χρ.

2, 2. ἀνέβην - κατὰ ἀποκάλ.

Eph. 1, 17. πνεῦμα σοφίας κ. ἀποκ.

3, 3. κατὰ ἀποκ. ἐγνωρίσθη

2Th. 1, 7. ἐν τῇ ἀποκ. τοῦ Κ.

1Pet. 1, 7. ἐν ἀπ. Ἰησοῦ Χ. (13)

4, 13. ἐν τῇ ἀποκ. τῆς δόξης

Apoc. 1, 1. ἀποκ. Ἰησοῦ Χ.

ἀποκαρδοκία

Rom. 8, 19. Phil. 1, 20.

ἀποκαταλλάττειν

Eph. 2, 16. Col. 1, 20, 21.

ἀποκατάστασις Act. 3, 21.

ἀπόκρυσθαι

Luc. 19, 20. Col. 1, 5. 2 Tim. 4, 8.

Heb. 9, 27.

ἀποκρυπλίζειν

Mat. 14, 10 (Mar. 6, 16. 27. Luc. 9, 9)

ἀποκλίσσειν Luc. 13, 25.

ἀποκόπτειν

Mar. 9, 43. 45. Joh. 18, 10. 26. Act.

27, 32. Gal. 5, 12.

ἀπόκριμα 2 Cor. 1, 9.

* ἀποκρίνεσθαι - sehr oft in den
gesch. Büchern; ausserdem nur:

Col. 4, 6. ἐν ἑκάστῳ ἀποκρ.

Apoc. 7, 13.

ἀπόκρισις

Luc. 2, 47; 20, 26. Joh. 1, 22; 19, 9.

ἀποκρύπτειν

Mat. 11, 25 (Luc. 10, 21); 25, 18.

1Cor. 2, 7. σοφίαν - τὴν ἀποκρυπν.

Eph. 3, 9. μυστηρίου τοῦ ἀποκακρ.

(Col. 1, 26)

ἀπόκρυφος

Mar. 4, 22. Luc. 8, 17. Col. 2, 3.

* ἀποκτείνειν: sehr oft in d. gesch.

Büchern u. Apoc.; wichtigere

Stellen sind:

Mat. 10, 28. τ. ἀποκτείνόν. τὸ σῶμα

etc (Mar. 3, 4. Luc. 12, 4)

28, 37. ἡ ἀποκτ. τ. προφ. (Luc.

13, 34. cf. Rom. 11, 3)

Luc. 6, 9. ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀποκτ.

[al. 1. ἀπολίσσειν]

Joh. 5, 18. ἐξήτουν αὐτὸν οἱ Ἰ. ἀποκτ.

(7, 1. cf. 7, 19. 20. 25;

8, 37. 40)

8, 22 μὴτι ἀποκτενεῖ αὐτὸν

Act. 3, 15. ἀρχηγὸν τ. ζωῆς ἀπεκτ.

Rom. 7, 11. ἡ ἀμ. - δι' αὐτῆς (sc. τῆς

ἐντολῆς) ἀπέκτεινεν

2Cor. 3, 6. τὸ - γράμμα ἀποκτ.

Eph. 2, 16. ἀποκτείνας τὴν ἐχθρὰν

1Th. 2, 15. Κύριον ἀποκτ. Ἰ.

ἀποκνεῖν Jac. 1, 15. 18.

ἀποκνύλλειν

Mat. 23, 2. Mar. 16, 3. 4. Luc. 24, 2.

ἀπολαμβάνειν

Mar. 7, 33. Luc. 6, 34 (bis); 15, 27; 16, 25

(τὰ ἀγαθά σου); 18, 30; 23, 41.

Rom. 1, 27. ἀντιμισθίαν - ἐν ἑαυτοῖς ἀπολαμβ.

Gal. 4, 5. τὴν νίκοιτο. ἀπολάβωμεν

Col. 3, 24. ἀπολήψεσθε τ. ἀνταπόδ.

2 Joh. 8. μισθὸν πλήρη ἀπολάβ.

3 Joh. 8. ἀπολ. τ. τοιούτους ἀπόλαυσις

1 Tim. 6, 17. Heb. 11, 25.

ἀπολείπειν

2 Tim. 4, 13. 20. Tit. 1, 5 [al. 1. κατέλ.]

Heb. 4, 6. ἀπολείπεται τινος εἰς-ελεῖν

- 9. ἀπολείπεται σάββατον τ.

10, 26. ἀπολείπ. θυσία

Jud. 6. ἀπολ. τὸ ἴδιον οἰκητήρ.

ἀπολείχσειν

Luc. 16, 21 [al. 1. ἐπέλ. u. ἔλ.]

ἀπολλύναι

Mat. 2, 13. τοῦ ἀπολέσαι αὐτό

5, 29. ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν μαλ. (30)

8, 25. σῶσον ἡμᾶς! ἀπολλύμε-θα! (Mar. 4, 38. Luc. 8, 24)

9, 17. οἱ ἄσχοι ἀπολοῦνται (Mar. 2, 22. Luc. 5, 37)

10, 6. τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλ. (cf. 15, 24)

- 28. σῶμα ἀπολ. ἐν γεννῇ

- 89. ἀπολέσαι αὐτήν (sc. τ. ψυχ.) etc. (16, 25. Mar. 8, 35. Luc. 9, 24; 17, 33. Joh. 12, 25)

- 42. οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθόν

12, 14. ὅπως αὐτὸν ἀπολέσ. (Mar. 3, 6; 11, 18)

18, 11. σῶσαι τὸ ἀπολωλός

- 14. ἵνα ἀπόληται εἰς τ. μικρ.

21, 41; 22, 7; 26, 52.

Mat. 27, 20. τὸν Ἰησ. ἀπολέσασιν

Mar. 1, 24. ἦλθες ἀπολέσ. ἡμᾶς (Luc. 4, 34)

9, 22. ἵνα ἀπολέσῃ αὐτὸν

- 41. οὐ μὴ ἀπολ. τὸν μισθόν

12, 9. ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς (cf. 20, 16)

Luc. 6, 9. ψυχὴν σώσαι ἢ ἀπολ. [al. 1. ἀποκτ.]

9, 25. ἑαυτὸν - ἀπολέσας

[- 56. ψυχὰς ἀνθρ. ἀπολ.]

11, 51. τοῦ ἀπολομένου μεταξὺ

13, 3. πάντες ὡς αὐτῶς ἀπο-λέσθαι (5)

- 33. προφήτην ἀπολέσθαι

15, 4. ἀπολέσας ἐν ἐξ αὐτῶν etc.

- 6. πρόβατόν μου τὸ ἀπολ.

- 8. ἐὰν ἀπολέσῃ δραχμὴν. 9.

- 17. λιμῶ ἀπόλλυμαι

- 24. ἀπολωλ. ἦν κ. εὐρέσθῃ (32)

17, 27. ἀπώλεσεν ἅπαντας (29)

19, 10. σῶσαι τὸ ἀπολωλός

- 47. ἔξήτουν αὐτὸν ἀπολέσαι

21, 18. ἐκ τ. κεφαλ. ὅ. οὐ μὴ ἀπόληται

Joh. 3, 15. μὴ ἀπόληται ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰων. (16)

6, 12. ἵνα μὴ τι ἀπόληται

- 27. τ. βρωσιν τὴν ἀπολλυμ.

- 39. ἵνα πᾶν - μὴ ἀπολ. ἐξ αὐτ.

10, 10. καὶ θύσῃ κ. ἀπολ.

- 28. οὐ μὴ ἀπόλωνται εἰς τ. αἰῶνα

11, 50. μὴ ὅλον τὸ ἔθν. ἀπόλ.

17, 12. οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλ.

18, 9. ἀπώλεσα ἐξ αὐτ. οὐδένα

- 14. ἀπολέσθαι ὑπὲρ τ. λαοῦ [al. 1. ἀποθαν.]

Act. 5, 27; 37, 34.

Rom. 2, 12; 14, 15.

1Cor. 1, 18. τοῖς μὲν ἀπολλύμ. (cf.

2Cor. 2, 15; 4, 3. 2Th. 2, 10)

- 19. „ἀπολώ τὴν σοφίαν“

8, 11; 10, 9, 10.

15, 18. οἱ κοιμηθέντες ἐν Χρ.
ἀπώλοντο

2Cor. 4, 9. ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι

Heb. 1, 11. „αὐτοὶ ἀπολούνται“

Jac. 1, 11. ἡ εὐπρέπ. - ἀπώλετο

4, 12. σώσαι κ. ἀπολέσαι

1Pet. 1, 7. χρυσίου τοῦ ἀπολλ.

2Pet. 8, 6. ὕδατι κατακλ. ἀπώλετο

- 9. μὴ βουλόμ. τινος ἀπολ.

2 Joh. 8. ἵνα μὴ ἀπολέσωμ. ἀ εἰργ.

Jud. 5, 11. Apoc. 18, 14.

Ἀπολλύων Apoc. 9, 11.

Ἀπολλωνία Act. 17, 1.

Ἀπολλώς

Act. 18, 24 [al. 1. Ἀπολλώνιος]; 19, 1.

1Cor. 1, 12; 3, 4. 5. 6. 22; 4, 6;

16, 12. Tit. 3, 18.

ἀπολογεῖσθαι

Luc. 12, 11; 21, 14. Act. 19, 38; 24,

10; 25, 8; 26, 1. 2. 24. Rom. 2,

15, 2 Cor. 12, 19.

ἀπολογία

Act. 22, 1; 25, 16. 1Cor. 9, 8. 2Cor.

7, 11. Phil. 1, 7. 16 (τοῦ εὐαγγ.).

2 Tim. 4, 16. 1Pet. 3, 15.

ἀπολούειν Act. 22, 16. 1Cor. 6, 11.

*ἀπολύειν

In den gesch. Büchern oft (ausserdem

nur Heb. 13, 23); die wichtigsten

Stellen sind:

Mat. 1, 19. λάθρα ἀπολύσαι αὐτήν

5, 31. ὅς ἂν ἀπολύσῃ τ. γυν.

(32; 19, 3. 7. 8. 9. cf. Mar.

10, 2, 4. 11. 12 (τὸν ἄνδρα)

Luc. 16, 18)

Mat. 27, 15. ἀπολύειν ἵνα τῷ ὄχλῳ

(cf. 17. 21. 26. Mar. 15, 6.

9. 11. 18. Luc. 23, 16. 17.

18. 20. 22. 25). Joh. 18, 39;

19, 10. 12 (bis).

Luc. 2, 29. ἀπολύεις τὸν δοῦλον - ἐν

εὐρίηνῃ

13, 12. ἀπολύσαι τῆς ἀσθεν.

Act. 19, 41. ἀπέλυσε τὴν ἐκκλησίαν.

26, 32. ἀπολελύσθαι ἐδύνατο ὁ

ἄνθρ. οὗτος

28, 25. ἀσύμφωνοι - ἀπαλύνοντο

(= abtreten)

ἀπολύτρωσις

Luc. 21, 28. ἐγγίξει ἡ ἀπολ. ὑμῶν

Rom. 3, 24. διὰ τῆς ἀπ. τῆς ἐν Χ. Ἰ.

8, 23. τὴν ἀπ. τοῦ σώματος

1Cor. 1, 30. ὀγιάσμος κ. ἀπολ.

Eph. 1, 7. ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀ. (Col.

1, 14)

- 14. εἰς ἀπ. τῆς περιποιήσεως

4, 30. εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως

Heb. 9, 15. εἰς ἀπ. τῶν ἐπὶ τῇ πρ.

11, 35. προσδεζάμενοι τὴν ἀπ.

ἀπομάσσειν Luc. 10, 11.

ἀπονέμειν 1Pet. 3, 7.

ἀπονίπτειν Mat. 27, 24.

ἀποπίπτειν Act. 9, 18.

ἀποπλανᾶν

Mar. 13, 22. 1Tim. 6, 10.

ἀποπλεῖν

Act. 13, 4; 14, 26; 20, 15; 27, 1.

ἀποπλύνειν

Luc. 5, 2 [al. 1. ἔπλυναν].

ἀποπνίγειν

Mat. 18, 7. Luc. 8, 7. 33.

ἀπορεῖσθαι

Luc. 24, 4 [al. 1 διαπ.]. Joh. 13, 22.

Act. 25, 20.

2 Cor. 4, 8. ἀπορούμενοι, ἀλλ' οὐκ
ἐξαπορ.

Gal. 4, 20. ἀπορούμαι ἐν ὑμῖν

ἀπορία Luc. 21, 25.

ἀπορῶριπτεῖν Act. 27, 43.

ἀπορφανίζειν 1 Th. 2, 17.

ἀποσκευάζειν

Act. 21, 15 [al. 1 ἐπεσκ. al. παρασκ.
al. ἀποταξάμ].

ἀποσκίασμα Jac. 1, 17.

ἀποσπᾶν

Mat. 26, 51. Luc. 22, 41. Act. 20,
30; 21, 1.ἀποστασία Act. 21, 21. 2 Th. 2, 3.
ἀποστάσιον

Mat. 5, 31; 19, 7 (cf. Mar. 10, 4)

ἀποστεγάζειν Mar. 2, 4.

ἀποστέλλειν

1) Jesum:

Mat. 10, 40. τὸν ἀποστείλ. με (Mar. 9,
37. Luc. 9, 48; 10, 16)15, 24. οὐκ ἀπεστ. εἰ μὴ εἰς
(21, 37. ἀπέστ. - τ. υἱὸν (Mar. 12, 6))

Luc. 4, 18. ἀπέσταλκέ με [ἰάσασθαι-]

- 43. εἰς τοῦτο ἀπέσταλμαι

Joh. 3, 17. ἀπέστειλεν ὁ Θ. τ. υἱὸν
- 34. ὃν - ἀπέστ. ὁ Θ.

5, 36. ὁ πατὴρ με ἀπ. 38.

6, 29. πιστεύσητε εἰς ὃν ἀπέστ.

- 57. καθὼς ἀπέστ. με (20, 21)

7, 29. κάκεινός με ἀπέστ. (8, 42)

10, 38. ἀπέστ. εἰς τὸν κόσμον
(17, 18)Joh. 11, 42. ὅτι σύ με ἀπέστ. (17, 8.
21. 23. 25)

17, 8. ὃν ἀπέστ. Ἰησοῦν Χ.

Act. 3, 20. ἀποστ. τὸν προκεχειρισμ.

- 26. ἀπ. αὐτὸν εὐλογοῦντα

1 Joh. 4, 9. τ. μονογ. ἀπέστ. ὁ Θ.
εἰς τὸν

- 10. ἀπ. τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἰλασμ.

- 14. ἀπέσταλκε τ. υἱὸν σωτήρα

2) den h Geist. 1 Pet. 1, 12.

3) Engel, den Engel d. H., Geister:

Mat. 11, 10 (Mar. 1, 2; 7, 27 = Joh. B.);

13, 41 (24, 31. Mar. 13, 27).

Luc. 1, 19. 26. Heb. 1, 14. Apoc.

5, 6; 22, 6.

4) Propheten:

Mat. 23, 31. 37 (Luc. 11, 49; 13, 34)

5) Johannes den Täufer:

Joh. 1, 6; 3, 23.

6) der Herr d. Jünger:

Mat. 10, 5. τοὺς δώδεκα (cf. Luc. 9, 2)

- 16. ἀ. ὑμᾶς - ἐν μέσφ λύκων
(Luc. 10, 3)21, 1. (Mar. 11, 1; 14, 13. Luc.
19, 29. 32)Mar. 3, 14. δώδεκα - ἵνα ἀποστ. αὐτ.
κηρύττειν

6, 7. δύο δύο (cf. Luc. 10, 1)

Luc. 22, 8. Πέτρ. κ. Ἰω.

- 35. ὅτε ἀπέστ. ὑμᾶς

Joh. 4, 38. ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς

Act. 9, 17. ὁ Κύρ. ἀπέσταλκέ με

26, 17. εἰς οὓς ἐγὼ σε ἀποστ.

Rom. 10, 15. ἂν μὴ ἀποσταλῶσι

1 Cor. 1, 17. ἀπέστ. με Χρ. βαπτ.

7) andere Personen; mit u. ohne
Object: oft.

8) Sachen:
 Mar. 4, 29. τὸ δρέπανον
 24, 49. τὴν ἐπαγγελίαν
 Act. 10, 36. λόγον (13, 26)
 28, 23. τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ
 ἀποστρέφειν
 Mar. 10, 19. „μὴ ἀποστρεφῆσης“
 1 Cor. 6, 7. 8 (ἀδελφ.); 7, 5 (ἀλλήλ.)
 1 Tim. 6, 5. ἀπειστερημ. τῆς ἀληθ. [al.
 1. ἀπειστραμμ.]
 Jac. 5, 4. ὁ ἀπειστερημ. ἀφ' ὧν
 ἀποστολή
 Act. 1, 25. διακονίας τ. κ. ἀποστ.
 Rom. 1, 5. ἀπ. εἰς ὑπακοήν
 1 Cor. 9, 2. σφραγίς τ. ἐμῆς ἀποστ.
 Gal. 2, 8. εἰς ἀπ. τῆς περιτομῆς
 ἀπόστολος
 Mat. 10, 2. τῶν δώδ. ἀπ. (Luc. 6, 13)
 Mar. 6, 80.
 Luc. 9, 10; 11, 49 (προφ. κ. ἀπ.);
 17, 5; 22, 14; 24, 10.
 Joh. 13, 6. οὐδὲ ἀπ. μείζων
 Act. 1, 2. 26 (μετὰ τῶν ἑνδεκα ἀπ.)
 2, 37. 42 (τῇ διδασκίᾳ τῶν ἀπ.).
 43; 4, 33. 35 (παρὰ τ. πό-
 δας τῶν ἀπ. 37; 5, 2). 36.
 5, 12. διὰ - τ. χειρῶν τῶν ἀπ.
 (8, 18). 18. 29. 34. 40.
 6, 6; 8, 1. 14 (οἱ ἐν Ἱερ. ἀπ.);
 9, 27; 11, 1; 14, 4. 14.
 15, 2. πρὸς τ. ἀπ. κ. πρεσβ.
 (4. 6. 22. 23; 16, 4)
 Rom. 1, 1. Παῦλος - κλητὸς ἀπ.
 (1 Cor. 1, 1. ἀπ. Ἰ. Χρ.)
 (ἀπ. Ἰ. Χρ. 2 Cor. 1, 1.
 Eph. 1, 1. Col. 1, 1. 1 Tim.
 1, 1. 2 Tim. 1, 1. Tit. 1, 1) ἀπ.
 οὐκ. ἀπ' ἀνθρ. Gal. 1, 1)

Rom. 11, 13. ἐγὼ ἰθὺν ἀπ.
 16, 17. ἐπίσημον ἐν τοῖς ἀπ.
 1 Cor. 4, 9. τοὺς ἀπ. ἰσχυροὺς ἀπὸδ.
 9, 1. οὐκ εἰμι ἀπόστ.; 2. 5.
 12, 28. ἔθεται - πρῶτον ἀπ.
 - 29. μὴ πάντας ἀπ.;
 15, 7. εἰτα τοῖς ἀπ. πᾶσιν
 - 9. ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀπ. etc.
 2 Cor. 8, 23. ἀπ. ἐκκλησιῶν
 11, 5. τῶν ὑπερλίαν ἀποστ.
 - 12. σημεῖα τοῦ ἀπ.
 Gal. 1, 17. 19.
 Eph. 2, 20. ἐπὶ τῷ θεμελ. τῶν ἀπ.
 3, 5. τοῖς ἁγίοις ἀπ. αὐτοῦ
 4, 11. ἔδωκε τοὺς μὲν ἀπ.
 Phil. 2, 25. ὧν - ἀπόστ.
 1 Th. 2, 6. ὡς Χριστοῦ ἀπ.
 1 Tim. 2, 7. κήρυξ κ. ἀπ. (2 Tim. 1, 11)
 Heb. 3, 1. τὸν ἀπ. κ. ἀρχιερ.
 1 Pet. 1, 1. Πέτρος ἀπ. Ἰ. Χρ.
 2 Pet. 1, 1. - δοῦλος κ. ἀπ. Ἰ. Χρ.
 3, 2. τῆς τῶν ἀποστ. ἡμῶν
 ἐντολῆς
 Jud. 17. τ. ἀποστ. τοῦ Ε. ἡμῶν
 Apoc. 2, 2. λέγοντ. ἑαυτοὺς ἀπ. εἶναι
 18, 20. οἱ ἀπ. κ. οἱ προφ.
 21, 14. τῶν δώδεκα προφ.
 ἀποστοματίζειν
 Luc. 11, 53 [al. 1. ἀποστομιζέειν]
 ἀποστρέφειν
 Mat. 5, 42. τ. Θέλοντα - μὴ ἀποστρ.
 28, 52; 27, 3.
 Luc. 23, 14. ὡς ἀποστρέφ. τὸν λαόν
 Act. 3, 26. ἀποστρ. ἑκαστον ἀπὸ τ.
 Rom. 11, 26. „ἀποστρ. ἀσβεστίας ἀπὸ“
 2 Tim. 1, 15. ἀπειστράφησάν με πάντας
 4, 4. ἀπὸ μὲν τ. ἀληθ. τὴν
 ἀκοήν ἀποστρεψ.

Tit. 1, 14. ἀποστρεφου. τὴν ἀλήθ.
 Heb. 12, 25. οἱ τὸν ἀπ' οὐραν. ἀποστρ.
 ἀποστύγειν Rom. 12, 9.
 ἀποσυνείγωγος
 Joh. 9, 22; 12, 42; 16, 2.
 ἀποτάσσειν
 Mar. 6, 46. Luc. 9, 61; 14, 33. Act.
 18, 18. 21. 2 Cor. 2, 13.
 ἀποτελεῖν
 Luc. 13, 32 [al. 1. ἐπιτ.]. Jac. 1, 15.
 ἀποτίθασθαι
 Act. 7, 58. τὰ ἱμάτια
 Rom. 13, 12. τὰ ἔργα τοῦ σκότους [al.
 1. ἀποβαλ.]
 Eph. 4, 22. τὸν παλ. ἄνθρ.
 - 25. τὸ ψεῦδος
 Col. 3, 8. τὰ πάντα, ὀργὴν etc.
 Heb. 12, 1. ὄγκον ἀποθ. πάντα
 Jac. 1, 21. πᾶσαν ῥυπαρίαν
 1 Pet. 2, 1. πᾶσαν κακίαν
 ἀποτινάζειν
 Luc. 9, 5. Act. 28, 5.
 ἀποτίλειν Philem. 19.
 ἀποτολμᾶν Rom. 10, 20.
 ἀποτομία Rom. 11, 22 (bis)
 ἀποτόμως 2 Cor. 13, 10. Tit. 1, 13.
 ἀποτρέπειν 2 Tim. 3, 5.
 ἀπουσία Phil. 2, 12.
 ἀποφέρειν
 Mar. 15, 1. Luc. 16, 22. Act. 19, 12.
 1 Cor. 16, 8. Apoc. 17, 8; 21, 10.
 ἀποφεύγειν 2 Pet. 1, 4. 18. 20.
 ἀποφθίγγεσθαι
 Act. 2, 4. 14; 26. 25.
 ἀποφορτίζεσθαι Act. 21, 8.
 ἀπόχρησις Col. 2, 22.
 ἀποχωρεῖν
 Mat. 7, 23. Luc. 9, 39. Act. 18, 13.

ἀποχωρίζειν
 Act. 15, 39. Apoc. 6, 14.
 ἀπουύχειν Luc. 21, 26.
 Ἀππίου φόρον Act. 28, 15.
 ἀπρόσιτος 1 Tim. 6, 16.
 ἀπρόσκοπος
 Act. 24, 16. - συνιδ. ἔχειν πρὸς τ. θ.
 1 Cor. 10, 32. - καὶ Ἰουδαίους
 Phil. 1, 10 - εἰς ἡμέραν Χρ.
 ἀπρὸς πολλήν τιμῶν 1 Pet. 1, 17.
 ἄπταιστος Jud. 24.
 ἄπτειν
 Mar. 4, 21. Luc. 8, 16; 11, 33; 15, 8;
 22, 55. Act. 28, 2 [al. 1. ἀναψ.]
 ἄπτεισθαι
 Mat. 8, 3. ἤψατο αὐτοῦ ὁ Ἰ. (Mar.
 1, 41. Luc. 5, 13)
 - 15. ἤψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς
 9, 20. ἤψατο τοῦ κρασπέδου (21)
 (cf. 14, 36. Mar. 5, 27. 28.
 30. 31; 6, 56. Luc. 8, 44.
 45. 46. 47)
 - 29. τῶν ὀφθ. αὐτῶν (20, 34)
 17, 7. ὁ Ἰ. ἤψατο αὐτῶν
 Mar. 3, 10. ἔφα αὐτοῦ ἄψωνται
 7, 33. ἤψατο τ. γλώσσης αὐτοῦ
 8, 22. ἵνα αὐτοῦ ἄψηται (cf. 10,
 13. Luc. 18, 15)
 Luc. 6, 19. ἐξῆτει ἄπτεσθαι αὐτοῦ
 7, 14. ἤψατο τῆς σοροῦ
 - 89. ἡ γυνὴ ἤτις ἄπτεται αὐτ.
 22, 51. ἀψάμενος τοῦ ὠτίου
 Joh. 20, 17. μὴ μου ἄπτου
 1 Cor. 7, 1. γυναικὸς μὴ ἄπτ.
 2 Cor. 6, 17. „ἀκαθάρτου μὴ ἄπτ.“
 Col. 2, 21. μὴ ἄψη μηδὲ γέυσῃ
 1 Joh. 5, 18. πονηρὸς οὐχ ἄπτεται αὐτ.
 Ἀπφία Philem. 2.

ἀπώλεισθαι, med.

Act. 7, 27. 39; 13, 46. Rom. 11, 1. 2.

1 Tim. 1, 19.

ἀπώλεια

Mat. 7, 13. ἀπάγουσα εἰς τὴν ἀπ.

26, 8. εἰς τί ἢ ἀπ. αὐτῇ; (Mar.

14, 4)

Joh. 17, 12. ὁ υἱὸς τῆς ἀπ. (2 Th. 2, 3)

Act. 8, 20. σὺν σοὶ εἶη εἰς ἀπ. [25,

16. εἰς ἀπ.]

Rom. 9, 22. κατηγορισμ. εἰς ἀπ.

Phil. 1, 28. ἐνδείξεις ἀπωλείας

3, 19. ὃν τὸ τέλος ἀπ.

1 Tim. 6, 9. εἰς ὀλεθρον κ. ἀπ.

Heb. 10, 39. ὑποστολῆς εἰς ἀπώλ.

2 Pet. 2, 1. αἰρέσεις ἀπ. - ταχινῆν ἀπ.

- 2. αὐτῶν ταῖς ἀπ. [al. 1.
ἀσελείαις]

- 3. ἡ ἀπ. αὐτῶν οὐ νυστάζει

3, 7. ἀπ. τῶν ἀσεβῶν

- 16. τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀπ.

Apoc. 17, 8. εἰς ἀπώλ. ὑπάγει (11)

ἀρά Rom. 3, 14.

Ἄραβες Act. 2, 11.

Ἀραβία Gal. 1, 17; 4, 25.

Ἀράμ Mat. 1, 3. 4. Luc. 3, 33.

ἀργεῖν 2 Pet. 2, 3.

ἀργός

Mat. 12, 36. πᾶν ῥῆμα ἀργόν [al. 1.
πονηρόν]

20, 3. ἐστῶτας ἀργούς (6)

1 Tim. 5, 13. ἅμα δὲ καὶ ἀργαί

Tit. 1, 12. „Κρήτες - γαστ. ἀργαί“

Jac. 2, 20. πίστις χωρὶς τ. ἔργ. ἀργή
[al. 1. νεκρά]2 Pet. 1, 8. οὐκ ἀργ. οὐδὲ ἀκάρπους
ἀργύριον

Mat. 25, 18. 27; 26, 15 (τριάκοντα

ἀργύρια; 27, 3. 5. 6. 9; 28, 12.

15. Mar. 14, 11. Luc. 22, 5. - on)

Luc. 9, 13; 19, 15. 23.

Act. 3, 6; 7, 16; 8, 20; 19, 19; 20, 33.

1 Pet. 1, 18. ἀργυρ. ἢ χρ. ἐλυτρ.

ἀργυροκόπος Act. 19, 24.

ἄργυρος

Mat. 10, 9. Act. 17, 29. 1 Cor. 3, 12.

Jac. 5, 3. Apoc. 18, 12.

ἀργυροῦς

Act. 19, 24. 2 Tim. 2, 20. Apoc. 9, 20.

Ἄρειος Πάγος Act. 17, 19. 22.

Ἀρεοπαγίτης Act. 17, 34.

ἀρέσκεια Col. 1, 16.

ἀρέσκειν

Mat. 14, 6. Mar. 6, 22. Act. 6, 5.

Rom. 8, 8. Θεῷ ἀρεῖσαι οὐ δύνανται

15, 1. μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν

- 2. τῷ πλησ. ἀρεσκέτω εἰς τὸ

- 3. οὐχ ἑαυτῷ ἤρεσεν

1 Cor. 7, 32. πῶς ἀρεῖσαι τῷ Κ.

- 33. - - τῇ γυν.

- 34. - - τῷ ἀνδρὶ

10, 33. πάντα πᾶσιν ἀρέσκω

Gal. 1, 10. ζητῶ ἀνθρώποις ἀρ. etc.

(1 Th. 2, 4)

1 Th. 2, 15. Θεῷ μὴ ἀρ. (4, 1)

2 Tim. 2, 4. τῷ στρατολογ. ἀρίστη

ἀρεστικός

Joh. 8, 29. Act. 6, 2; 12, 3. 1 Joh. 3, 22.

Ἀρέτας 2 Cor. 11, 32.

ἀρετή

Phil. 4, 8. 1 Pet. 2, 9. 2 Pet. 1, 3. 5.

ἀρετή Luc. 10, 8.

ἀριθμεῖν

Mat. 10, 30. Luc. 12, 7. Apoc. 7, 9.

ἀριθμός

Luc. 22, 3. Joh. 6, 10.

Act. 4, 4; 5, 36; 6, 7; 11, 21; 16, 5.
Rom. 9, 27.

Apoc. 5, 11; 7, 4; 9, 16; 13, 17, 18;
15, 2; 20, 8.

Ἀριμαθαία

Mat. 27, 57 (Mar. 15, 13. Luc. 23, 51.
Joh. 19, 38).

ἄριστῶν Luc. 11, 37. Joh. 21, 12, 15.

ἄρισταρχος

Act. 19, 29; 20, 4; 27, 2. Col. 4, 10.
Philem. 24.

ἄριστερός

Mat. 6, 3. Luc. 23, 83. 2 Cor. 6, 7.

ἄριστόβουλος Rom. 16, 10.

ἄριστον

Mat. 22, 4. Luc. 11, 38; 14, 12.

ἄρξειν

Mat. 25, 9. Luc. 3, 14. Joh. 6, 7;
14, 8. 2 Cor. 12, 9. 1 Tim. 6, 8.
Heb. 13, 5. 3 Joh. 10.

ἄρκατός

Mat. 6, 34; 10, 25. 1 Pet. 4, 3.

ἄρκατος Apoc. 13, 2.

ἄρμα Act. 8, 28, 29, 38. Apoc. 9, 9.

ἄρμαγεδών Apoc. 16, 16.

ἄρμόζειν 2 Cor. 11, 2.

ἄρμός Heb. 4, 12.

ἄρνεισθαι

Mat. 10, 83. ἄρνήσεται με ἔμπρ. τ. εἰς.

26, 70. ὁ δὲ ἄρνήσεται ἔμπρ. (72.

cf. Mar. 14, 68. 70. Luc.

22, 57. Joh. 13, 38 [al.

ἀπαρν.]; 18, 25, 27)

Luc. 8, 45. ἄρνούμενων - πάντων

9, 23. ἄρνησάσθω ἑαυτὸν [al. l.
ἀπαρ.]

12, 9. ὁ δὲ ἄρνησάμ. με

Joh. 1, 20. ὡμολόγ. καὶ οὐκ ἄρνήσ.

Act. 3, 13. ἠρνήσασθε αὐτ. κατὰ
πρόσωπ.

- 14. δίκαιον ἠρνήσ.

4, 16. οὐ δυνάμεθα ἀρνήσ.

7, 35. ὃν ἠρνήσαντο εἰπόντες

1 Tim. 5, 8. τὴν πίστιν ἠρνηταί

2 Tim. 2, 12. εἰ ἀρνούμεθα, κάκεινος
ἀρνήσεται ἡμᾶς

- 13. ἀρνήσ. ἑαυτὸν οὐ δύν.

3, 5. δύναμιν αὐτῆς ἠρνημένοι

Tit. 1, 16. τοῖς - ἔργοις ἀρνοῦνται

2, 12. ἀρνησάμενοι τ. ἀσέβειαν

Heb. 11, 24. ἠρνήσατο λέγασθαι υἱός

2 Pet. 2, 1. θεσπότην ἀρνούμενοι

1 Joh. 2, 22. ὁ ἀρν. ὅτι Ἰησ. οὐκ ἔστιν
etc. 23.

Jud. 4, 7. Χρ. ἀρνούμ.

Apoc. 2, 13. οὐκ ἠρνήσω τ. πίστιν μου

3, 8. - τὸ ὄνομά μου

ἄρνιον

Joh. 21, 15. βόσκει τὰ ἀρν. μου [al. l.
πρόβ.]

Apoc. 5, 6. ἀρν. ἐστηκός ὡς ἐσφαγμ.
(cf. 5, 12; 13, 8)

- 8. ἔπεσον ἐνώπιον τοῦ ἀρν.

- 10. τῷ ἀρν. ἡ εὐλογία

6, 1 ἤνοιξε τὸ ἀρν. μίαν

- 16. ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ ἀρν.

7, 9. ἐστῶτες - ἐνώπ. τοῦ ἀρν.

- 10. ἡ σωτηρ. τῷ θεῷ - κ. τ. ἀρν.

- 14. ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἀρν.

(cf. 12, 11)

- 17. τὸ ἀρν. τὸ ἀνὰ μέσον

13, 11. κίρτα δύο ὅμοια ἀρν.

14, 1. τὸ ἀρν. ἐστηκός

- 4. οἱ ἀκολουθ. τῷ ἀρνίῳ εἰς.

- 10. βασαν. - ἐνώπ. τοῦ ἀρν.

15, 3. τὴν ψδὴν τοῦ ἀρν.

Apoc. 17, 14. μετὰ τοῦ ἄρν. πολέμ.
 - - τὸ ἄρν. νικήσει αὐτούς
 19, 7. ὁ γάμος τοῦ ἄρν. (9)
 21, 9. τὴν νύμφην τοῦ ἄρν.
 - 14. δώδεκα ἄποστ. τ. ἄρν.
 - 22. ὁ Θεὸς - κ. τὸ ἄρν.
 - 23. ὁ λύχνος αὐτῆς τὸ ἄρν.
 - 27. βιβλίω τῆς ζωῆς τοῦ ἄρν.
 22, 1. τοῦ θρόνου τοῦ Θ. κ. τοῦ
 ἄρν. (3)
 ἀροτριᾶν Luc. 17, 7. 1 Cor. 9, 10.
 ἀροτρον Luc. 9, 62.
 ἀρπαγή
 Mat. 23, 25 (Luc. 11, 39). Heb. 10, 34.
 ἀρπαγμός Phil. 2, 6.
 ἀρπάζειν
 Mat. 11, 12. βιασται ἀρπάζουσ. αὐτήν
 13, 19. ἀρπ. τὸ ἱσπαρμ. ἐν τῇ
 καρδίᾳ
 Joh. 6, 15. ἔλθουσιν κ. ἀρπάξ. αὐτόν
 10, 12. λύκος ἀρπ. αὐτά
 - 23. οὐχ ἀρπ. τις αὐτὰ ἐκ (29)
 Act. 8, 39; 23, 10.
 2 Cor. 12, 2. ἀρπαγ. - ἔως τρίτου οὐρ.
 - 4. - εἰς τὸν παράδ.
 1 Th. 4, 17. σὺν αὐτ. ἀρπαγῆς. ἐν νεφ.
 Jud. 23. ἐκ τοῦ πυρός
 Apoc. 12, 5. ἦρπ. τὸ τέκνον αὐτῆς
 πρὸς τὸν Θ.
 ἄρπαξ
 Mat. 7, 15. Luc. 18, 11. 1 Cor. 5,
 10, 11; 6, 10.
 ἀρράβων
 2 Cor. 1, 22. τοῦ πνεύμ. (5, 5)
 Eph. 1, 14. (πνεῦμα) - ἵστίον ἀρράβ. τῆς
 κληρονομ. ἡμῶν
 ἀρράφος Joh. 19, 23.

ἄρρηκτον
 Rom. 1, 27 [al. 1. ἄρρηκτος]
 Apoc. 12, 5 [al. 1. ἄρρηκτον]. 18.
 ἀρρηκτος 2 Cor. 12, 4.
 ἀρρώστος
 Mat. 14, 14. Mar. 6, 5. 13; 16, 18.
 1 Cor. 11, 30.
 ἄρς Luc. 10, 3.
 ἀρσενολίτης
 1 Cor. 6, 9. 1 Tim. 1, 10.
 ἄρσην
 Mat. 19, 4. Mar. 10, 6. Luc. 2, 23.
 Rom. 1, 27. Gal. 3, 28. Apoc.
 12, 5 [al. 1. ἄρσενον]
 ἄρτεμας Tit. 3, 12.
 ἄρτεμις Act. 19, 24. 27. 28. 34. 35.
 ἀρτέμων Act. 27, 40.
 ἀρτιγέννητος 1 Pet. 2, 2.
 ἀρτιος 2 Tim. 3, 17.
 ἄρτος
 Mat. 4, 3. λίθοι οὗτοι ἄρτοι γέ-
 νωνται (Luc. 4, 3)
 4, 4. οὐκ ἐπ' ἄρτω μόνω (Luc.
 4, 4)
 6, 11. τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπι-
 ούσιον (Luc. 11, 3)
 7, 9. δὲ ἂν αἰτήσῃ - ἄρτον
 (Luc. 11, 11)
 12, 4. τοὺς ἄρτους τῆς προθέ-
 σεως (Mar. 2, 26. Luc. 6, 4)
 14, 17. 19. εἰ μὴ πάντα ἄρτους
 (Mar. 6, 36. 37. 38. 41. 44.
 Luc. 9, 13. 16. Joh. 6, 5.
 7. 9. 11. 13)
 15, 2. ὅταν ἄρτον ἐσθίωσιν (Mar.
 7, 2. 5)
 - 26. τὸν ἄρτον τῶν τέκνων
 (Mar. 7, 27)

Mat. 15, 33. ἐν ἑρημῇ ἄρτοι τοσοῦτοι
(Mar. 8, 4)

- 34. πόσους ἄρτους ἔχετε (Mar. 8, 5)

- 36. λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους
(Mar. 8, 6)

16, 5. ἐπελάθοντο ἄρτους λα-
βεῖν (Mar. 8, 14)

- 7. ἄρτους οὐκ ἐλάβομεν (Mar. 8, 16)

- 8. ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλάβετε
(Mar. 8, 17)

- 9. τοὺς πάντες ἄρτους τῶν

- 10. τοὺς ἑπτὰ ἄρτους τῶν
(Mar. 8, 19, 20)

- 11. οὐ περὶ ἄρτου εἶπον

- 12. τῆς ζύμης τοῦ ἄρτου

26, 26. λαβὼν ὁ Ἰ. τὸν ἄρτον
(Mar. 14, 22. Luc. 22, 19.

cf. 1 Cor. 10, 16, 17; 11,
23, 26, 27, 28)

Mar. 6, 52. οὐ - συνῆκαν ἐπὶ τοῖς
ἄρτοις

Luc. 7, 33; 11, 5; 14, 1 (σαββ. φαγεῖν
ἄρτ.); 15 (ὅς φάγεται ἄ.

ἐν τῇ βασιλ. τοῦ θ.). 15, 17.

24, 30. λαβὼν τὸν ἄ. εὐλόγησε

- 35. ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου

Joh. 6, 23, 26.

- 31. „ἄ. ἐκ τοῦ οὐραν.“ (32, 58)

- 33. ὁ - ἄ. τοῦ Θεοῦ (34)

- 35. ἐγώ εἰμι ὁ ἄ. τῆς ζωῆς (48)

- 41. ὁ ἄ. ὁ καταβάς ἐκ τοῦ
οὐρ. (50)

- 51. ἐγώ εἰμι ὁ ἄ. ὁ ζῶν

- 58. ὁ τρώγων τούτον τ. ἄ.

13, 18. „ὁ τρώγ. μετ' ἐμοῦ τὸν ἄ.“

21, 9, 13.

Act. 2, 42. τῇ κλάσει τοῦ ἄρτ. (cf.
46; 20, 7, 11)

27, 35. κ. λαβὼν ἄρτον

2Cor. 9, 10. ἄρτον εἰς βρωσιν χορη-
γήσει

2 Th. 3, 8, 12. Heb. 9, 2.
ἀρτύειν

Mar. 9, 50 (Luc. 14, 34). Col. 4, 6.
Ἀρφαξάδ Luc. 3, 16.

ἀρχάγγελος 1 Th. 4, 16. Jud. 9.
ἀρχαῖος

Mat. 5, 21 (27, 33). Luc. 9, 8, 19.
Act. 15, 7, 21; 21, 16.

2Cor. 3, 17. τὰ ἀρχαῖα παρήλθεν

2Pet. 2, 5. ἀρχαίου κόσμου. οὐκ ἔφεισ.

Apoc. 12, 9. ὁ ὄφις ὁ ἀρχ. (20, 2)

ἀρχεῖν Mar. 10, 42. Rom. 15, 12.

* ἀρχεσθαι

1) mit folg. Inf. oft, bes. b. d. Syn.

2) mit ἀπό c. gen. Luc. 23, 5;
24, 27, 47. Act. 1, 22; 8, 35;
10, 37.

3) übrige Stellen: Luc. 3, 23. Act.
11, 4. 1 Pet. 4, 17.

Ἀρχέλαος Mat. 2, 22.

ἀρχή

1) = Anfang; Aeusserstes;
Ende:

Mat. 19, 4. ὁ ποιήσας ἀπ' ἀρχῆς (8)

- 8. ἀπ' ἀρχῆς οὐ γέγονεν

24, 8. ταῦτα ἀρχὴ οὐδίνων (cf.
Mar. 13, 9)

- 21. ἀπ' ἀρχ. κόσμου ἵως τ.

νῦν (cf. Mar. 10, 6 (κτί-
σεως. 13, 19. 2 Pet. 3, 4.
Apoc. 3, 14))

Mar. 1, 6. ἀρχὴ τοῦ εὐαγγ. Ἰ. Χ.

Luc. 1, 2. οἱ ἀπ' ἀρχ. αὐτόπται

Joh. 1, 1. ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος (2)
 2, 11. τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων
 6, 64. ἦδαι ἐξ ἀρχ.
 8, 25. τὴν ἀρχὴν ὅ, τι καὶ λαλῶ
 - 44. ἀνθροποκτ. - ἀπ' ἀρχ.
 15, 27. ἀπ' ἀρχ. μετ' ἐμοῦ ἔστι
 16, 4. ὑμῖν ἐξ ἀρχ. οὐκ εἶπον
 Act. 10, 11. τέσσαραις ἀρχαῖς δεδ.
 (11, 5)
 11, 15. ὡς ἐφ' ἡμᾶς ἐν ἀρχ.
 26, 4. τὴν ἀπ' ἀρχ. γενομ.
 Phil. 4, 15. ἐν ἀρχῇ τοῦ εὐαγγ.
 Col. 1, 18. ὅς ἐστιν ἀρχή [al. l.
 ἀπαρχ.]
 2 Th. 2, 18. εἴλατο ὑμᾶς ὁ Θ. ἀπ'
 ἀρχῆς [al. l. ἀπαρχ.]
 Heb. 1, 10. „κατ' ἀρχαῖς - τὴν γῆν
 ἰδεμεν.“
 2, 3. ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι
 3, 14. τὴν ἀρχὴν τ. ὑποστάσεως
 5, 12. τ. ἀρχῆς τῶν λογίων τ. Θ.
 6, 1. τὸν τῆς ἀρχ. τοῦ Χ. λόγον
 7, 3. μῆτε ἀρχ. ἡμερῶν
 1 Joh. 1, 1. ὁ ἦν ἀπ' ἀρχῆς
 2, 7. ἦν εἴχετε ἀπ' ἀρχ. etc.
 (cf. 2, 24 (bis); 3, 11. 2 Joh.
 5, 6)
 - 13. ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχ. (14)
 3, 8. ἀπ' ἀρχ. ὁ διάβολ.
 Apoc. 1, 8. [ἀρχὴ κ. τέλος] (21, 6.
 22, 13)
 2) = Gewalt; auch v. Per-
 sonen (z. B. Engeln):
 Luc. 12, 11. τὰς ἀρχ. κ. τὰς ἐξουσ.
 (in dieser Verbindung: 20,
 20. 1 Cor. 15, 24. Eph. 1,
 21; 3, 10; 6, 12. Col. 1,
 16; 2, 10. Tit. 3, 1)

Rom. 8, 38. οὔτε ἀγγ. οὔτε ἀρχ. [οὔτε
 ἐξουσ.]

Jud. 6. ἀγγ. μὴ τηρήσαντες τὴν
 ἐναντ. ἀ.

ἀρχηγός

Act. 3, 15; 5, 31. Heb. 2, 10; 12, 2.
 ἀρχιερατικός Act. 4, 6.

ἀρχιερεύς

1) In d. Evang. u. Act:

a) im Sing.:

Mat. 26, 3. 51. 57. 58. 62. 63. 65.

Mar. 2, 26; 14, 47. 53. 54. 60. 61. 63. 66.

Luc. 3, 2; 22, 50. 54.

Joh. 11, 49. 51; 18, 10. 13. 15. 16.

19. 22. 24. 26.

Act. 4, 6; 5, 17. 21. 27; 7, 1; 9, 1;

19, 14 (Ἰουδαίου ἀ.); 22, 5;

23, 2. 4 (ἀ. τοῦ Θεοῦ). 5; 24, 1.

b) im Plural: α) allein:

Mat. 2, 4; 26, 14; 27, 6. 41; 28, 11.

Mar. 14, 10. 55; 15, 1. 3. 10. 11. 31.

Luc. 20, 1, 19; 22, 4; 23, 4. 10. 23.

Joh. 12, 10; 18, 35; 19, 6. 15. 21

(τῶν Ἰουδ.)

Act. 9, 14. 21; 25, 15; 26, 10. 12.

β) mit γραμματεῖς (ἀ. κ. γρ.):

Mat. 16, 21; 20, 18; 21, 15; 26, 3.

Mar. 8, 31; 10, 33; 11, 18 (γρ. κ. ἀ).

27; 14, 1. 43.

Luc. 9, 22; 19, 47; 22, 2. 66.

γ) mit πρεσβύτεροι (ἀ. κ. πρ.):

Mat. 21, 23; 26, 47. 59; 27, 1. 3. 12. 20.

Mar. 14, 53. Act. 1, 23; 23, 14.

δ) mit οἱ Φαρις. (ἀ. κ. Φ.):

Mat. 21, 45; 27, 62.

Joh. 7, 82 (οἱ Φ. κ. οἱ ἀ.). 45; 11,

47. 57; 18, 3.

- a) mit οἱ ἄρχοντες: Luc. 23, 13; 24, 20.
 ζ) mit στρατηγοί: Luc. 22, 52.
 η) mit ὁ ἱερεὺς: Act. 5, 24.
 θ) mit πᾶν τὸ συνέδριον: Act. 22, 30.
 ι) mit οἱ πρῶτοι: Act. 25, 2.
 2) Im Hebräerbrief:
 a) vom alttestam. Hohepr.:
 Heb. 4, 15. οὐ γὰρ ἔχ. ἀρχ.
 5, 1. πᾶς γ. ἀρχ. (8, 3)
 - 5. γενηθ. ἀρχ.
 7, 27. ὥστε οἱ ἀρχ.
 - 28. καθίστησιν ἀρχ.
 9, 7. μόνος ὁ ἄ.
 - 25. ὥστε ὁ ἄ. εἰσέρχεται
 18, 11. διὰ τοῦ ἀρχ.
 b) von Christus:
 Heb. 2, 17. πιστὸς ἄ. τὰ πρὸς τὸν θ.
 3, 1. ἀρ. τῆς ὁμολογίας
 4, 14. ἔχ. - ἄ. μέγαν
 5, 10. ὑπὸ τοῦ θ. ἀρ.
 6, 20. ἄ. γενόμε. εἰς τὸν αἰῶνα
 7, 26. ἡμῖν ἔκρεπεν ἄ.
 8, 1. τοιοῦτον ἔχ. ἀρ.
 9, 11. ἄ. τῶν μελλόντων
 ἀρχιποίμην 1 Pet. 5, 4.
 Ἀρχιππος Col. 4, 17. Philem. 2.
 ἀρχισυνάγωγος
 Mar. 5, 22. 35. 36. 38. Luc. 8, 49;
 13, 14. Act. 18, 15; 18, 8. 17.
 ἀρχιτέκτων 1 Cor. 3, 10.
 ἀρχιτελώνης Luc. 19, 2.
 ἀρχιτρίκλινος Joh. 2, 8. 9 (bis).
 ἀρχων
 1) v. Menschen:
 Mat. 9, 18. ἄ. εἰς ἡλθὼν (cf. 23. Luc. 8, 41)
 20, 25. οἱ ἄ. τῶν θνητῶν κατακυρ.
 Luc. 12, 58. ὑπάγεις ἐπ' ἀρχ.
 14, 1. τινὸς τῶν ἀρχ. τῶν Φαρ.
 18, 18. ἐπηρώτ. τις αὐτ. ἀρχ.
 23, 13. τοὺς ἄρχοντας κ. τ. λαόν
 (cf. 35)
 24, 20. οἱ ἀρχ. ἡμῶν (cf. Act. 3, 17; 13, 27)
 Joh. 3, 1. Νικοδ. ἀρχ. τῶν Ἰουδ.
 7, 26. ἔγνωσαν οἱ ἀρχ.
 - 48. μή τις ἐκ τῶν ἀρχ. - 12, 42.
 Act. 4, 5. αὐτῶν τοὺς ἀρχ. - κ.
 πρεσβ. κ. γράμμι.
 - 8. ἀρχ. τοῦ λαοῦ κ. πρεσβ.
 τοῦ Ἰσρ.
 - 26. „οἱ ἀρχ. συνήχθησαν“
 7, 27. τίς σε κατέστησεν ἀρχ. (35)
 - 35. ἀρχ. καὶ λυτρωτὴν
 14, 5; 16, 19; 23, 5 („ἀρχ. τοῦ
 λαοῦ σου“)
 Rom. 13, 3. οἱ γὰρ ἀρχ. οὐκ εἰσὶ
 1 Cor. 2, 6. τ. ἀρχ. τ. αἰῶνος τούτου (8)
 Apoc. 1, 5. ὁ ἀρχ. τ. βασιλείων τ. γῆς
 2) ἄ. τ. δαιμ., τοῦ κόσμου. τ.
 Mat. 9, 34. ἐν τῷ ἀρχ. τῶν δαιμ. (12,
 24. Mar. 3, 22. Luc. 11, 15)
 Joh. 12, 31. ὁ ἀρχ. τ. κόσμου τούτου
 (14, 30; 16, 11)
 Eph. 2, 2. τὸν ἀρχ. τῆς ἐξουσίας τοῦ
 αἵρος
 ἄρωμα
 Mar. 16, 1 (Luc. 23, 56; 24, 1. Joh. 19, 40)
 Ἀσά Mat. 1, 7. 8.
 ἀσάλευτος Act. 27, 41. Heb. 12, 28.
 ἄσβεστος
 Mat. 3, 12 (Mar. 9, 43. 45. Luc. 3, 17)
 ἀσέβεια
 Rom. 1, 18; 11, 26.

2Tim.2,16. ἐπὶ πλεῖον - προκρίψ.
ἀσθενείας
Tit. 2,12. ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβ.
Jud. 15. τῶν ἔργων ἀσέβ. αὐτῶν
18. ἐπιθυμίας πορ. τ. ἀσ-
βειῶν
ἀσθενεῖν 2 Pet. 2, 6. Jud. 15.
ἀσέβης
Rom. 4, 5. δικαιοῦντα τὸν ἀσέβῃ
5, 6. ὅτι ἀσέβων ἀπέθανε
1Tim.1, 9. ἀσέβεισι καὶ ἁμαρτ. (cf.
1 Pet. 4, 18. Jud. 15)
2Pet. 2, 5. κόσμῳ ἀσέβων ἐπάξας
3, 7. τῶν ἀσέβων ἄνθρ.
Jud. 4. 15.
ἀσέλγεια
Mar. 7, 22. Rom. 13, 18. 2 Cor. 12, 21.
Gal. 5, 19. Eph. 4, 19. 1 Pet. 4, 3.
2 Pet. 2, 2 [al. l. ἀπωλ.]. 7. 18.
Jud. 4.
ἀσημος Act. 21, 39.
Ἀσήρ Luc. 2, 36. Apoc. 7, 6.
ἀσθένεια
a) = Krankheit:
Mat. 8, 17. „ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε“
Luc. 5, 15. ἀπὸ τ. ἀσθενειῶν αὐτῶν
(cf. 8, 2)
13, 11. πνεῦμα - ἀσθεν.
- 12. ἀπολύσαι τῆς ἀσθ.
Joh. 5, 5. ἔχων ἐν τῇ ἀσθ.
11, 4. αὕτη ἡ ἀσθ. οὐκ ἔστι
Act 28, 9. οἱ ἔχοντες ἀσθ.
Gal. 4, 13. δι' ἀσθ. τῆς σαρκός
1Tim.5, 3. τὰς πυκνάς σου ἀσθ.
Heb.11,34. ἐναδύν. ἀπὸ ἀσθ. (viell.
sub b. gehörig)
b) = Schwachheit:
Rom. 6, 19. διὰ τὴν ἀσθ. τῆς σαρκός

Rom. 8, 26. ταῖς ἀσθ. [al. l. τῇ ἀσθ.]
ἡμῶν
1 Cor. 2, 3. ἐν ἀσθενείᾳ κ. ἐν φόβῳ
15, 43. σπάζεται ἐν ἀσθ.
2Cor.11,30. τὰ τῆς ἀσθ. μου
12, 5. ἐν ταῖς ἀσθ. μου (9)
- 9. ἐν ἀσθ. τελειοῦται
- 10. ἐνδοκῶ ἐν ἀσθενείαις
13, 4. ἰσταυρωθῇ ἐξ ἀσθ.
Heb. 4, 15. συμπάθησαι τ. ἀσθεν.
5, 2. αὐτὸς περικείται ἀ. - αν.
7, 28. ἔχοντας ἀσθ.

ἀσθενεῖν

1) = krank sein:

Mat. 10, 8; 25, 36. 39. Mar. 6, 56.
Luc. 4, 40; 7, 10; 9, 2. Joh. 4,
46; 5, 3. 7; 6, 2; 11, 1. 2. 3. 6.
Act. 9, 37; 19, 12; 20, 35. Phil.
2, 26. 27. 2 Tim. 4, 20. Jac. 5, 14.

2) = schwach sein:

Rom. 4, 19. μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει
(14, 1)
8, 3. ἐν ᾧ ἡσθάνει διὰ τ. σαρκ.
14. 2. ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχ. ἐσθ.
- 21. [τῇ σκανδαλ. ἡ ἀσθ.]
1Cor. 8, 9. πρόσκομμα τοῖς ἀσθ.
- 11. ὁ ἀσθενῶν ἀδ.
- 12. τὴν συνείδησιν ἀσθεν.
2Cor.11,21. ἡμεῖς ἡσθενήσαμεν
- 29. τίς ἀσθενεῖ κ. οὐκ ἀσθ.;
12, 10. διὰ γ. ἀσθενῶ, τότε
δυν. εἰμι
13, 3. Χρ. ὅς εἰς ὑμᾶς οὐκ ἀσθ.
- 4. ἡμεῖς ἀσθεν. ἐν αὐτῷ
(sc. Χρ.)
- 9. ἡμεῖς ἀσθ., ὑμεῖς δὲ δυν.

ἀσθένημα Rom. 15, 1.

ἀσθενής

1) = krank:

Mat. 25, 39. 43. 44. Luc. 9, 2; 10, 9.

Act. 4, 9; 5, 15. 16. 1 Cor. 11, 30.

2) = schwach:

Mat. 26, 41. ἡ - σὺρξ ἀσθ. (Mar. 14, 38)

Rom. 5, 6. ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν

1 Cor. 1, 25. τὸ ἀσθενὲς τοῦ Θεοῦ

- 27. τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου

4, 10. ἡμεῖς ἀσθενεῖς

8, 7. συνειδησις - ἀσθ. οὐσα

- 9. πρόσκομμα - τοῖς ἀσθεν.

- 10. συνειδ. αὐτοῦ ἀσθενούς

ὄντος

9, 22. τ. ἀσθενέσιν ὡς ἀσθ. etc.

12, 22. τὰ δοκ. μέλη - ἀσθεν.

ὑπάρχειν

2 Cor. 10, 10. ἡ - παρουσία τοῦ σώ-

ματος ἀσθ.

Gal. 4, 9. ἀσθενῆ κ. πτωχὰ στοιχ.

1 Th. 5, 14. ἀντέχεσθαι τῶν ἀσθενῶν

Heb. 7, 18. τὸ αὐτῆς ἀσθ. καὶ ἀνα-

φελές

1 Pet. 3, 7. ὡς ἀσθεναστέρῳ σκεύει

Ἀσία

Act. 2, 9; 6, 9; 16, 6; 19, 10. 22. 26. 27;

20, 4. 16. 18; 21, 27; 24, 18; 27, 2.

Rom. 16, 5. ἀπαρχὴ τῆς Ἀσίας εἰς Χρ.

1 Cor. 16, 19. αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσ.

2 Cor. 1, 8. 2 Tim. 1, 15. 1 Pet. 1, 1.

Αποκ. 1, 4. ἐκκλ. ταῖς ἐν τῇ Ἀσ. ([11]).

Ἀσιανός Act. 20, 4.

Ἀσιάρχαι Act. 19, 31.

ἀσιτία Act. 27, 21.

ἔσιτος Act. 27, 33.

ἀσκεῖν Act. 24, 16.

ἀσκός

t. 9, 17 (Mar. 2, 22. Luc. 5, 37. 38)

ἀσμένως Act. 2, 41; 21, 17.

ἀσοφος Eph. 5, 15.

ἀσπάζεσθαι

Mat. 5, 47. ἐὰν ἀσπάσῃς

10, 12. ἀσπάσασθαι αὐτήν

Mar. 9, 15. ἡσπάζοντο αὐτόν. 15, 18.

Luc. 1, 40. ἡσπάσατο τὴν Ἐλισαβ.

10. 4. μηδένα - ἀσπάζ.

Act. 18, 22; 20, 1; 21, 6. 7. 19; 25, 13.

Rom. 16, v. 3-16: 16 mal ἀσπάσασθαι

mit Acc. der Person (v. 16.

- ἀλλήλους ἐν φιλήματι)

(ebenso 2 Cor. 13, 12. ἐν

ἀγίῳ φιλ. Phil. 4, 21.

πάντα ἅγιον ἐν Χρ. Col.

4, 15. 1 Th. 5, 26. ἐν φιλ.

Heb. 13, 24. 1 Pet. 5, 14.

ἐν φιλ.) (ἀσπασαί mit Acc.

2 Tim. 4, 19. Tit. 3, 15.

τοὺς φιλοῦντας ἡμ. 3 Joh.

15. ἀσπάζου τοὺς φίλους

κατ' ὄνομα)

- 16. ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκ-

κλησίαι (cf. 1 Pet. 5, 13)

(1 Cor. 16, 19)

- 21. ἀσπάζονται ὑμᾶς Τιμό-

θεος (ebenso mit Nom. be-

stimmt. Pers. v. 23. Col.

4, 10. 12. 14. Philem. 23).

- 22. ἀσπάζομαι ὑμᾶς ἐν Κ.

1 Cor. 16, 20. ἀσπάζονται ὑμ. οἱ ἀδελφ.

2 Cor. 13, 12. - - οἱ ἅγιοι

Phil. 4, 21. - - οἱ σὺν ἐμοὶ ἀδ.

- 22. πάντες οἱ ἅγιοι

Tit. 3, 15. - σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες

Heb. 11, 13. πόρρωθεν αὐτὰς (sc. τὰς

ἐπαγγ.) ἰδόντες κ. ἀσπασ.

Heb. 18, 24. ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀπὸ
τῆς Ἰταλίας

2 Joh. 18. ἀσπάζεται σε τὰ τέκνα

3 Joh. 15. - οἱ φίλοι

ἀσπασμός

Mat. 23, 7. ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγο-
ραῖς (Mar. 12, 48. Luc. 11,
43; 20, 46)

Luc. 1, 29. 41. 44.

1 Cor. 16, 21. ὁ ἀσπ. τῇ ἐμῇ χειρὶ (2 Cor.
4, 18. 2 Th. 3, 17)

ἀσπιλος

1 Tim. 6, 14. Jac. 1, 27. 1 Pet. 1, 19.

2 Pet. 3, 14.

ἀσπις Rom. 3, 18.

ἀσπονδος Rom. 1, 31. 2 Tim. 3, 3.

ἀσσάριον Mat. 10, 29 (Luc. 12, 6)

ἄσσοις

1) in Mysien: Act. 20, 13. 14.

2) in Creta: Act. 27, 13 [al. 1.
ἄσσαν = πλῆστον]

ἀστειος Act. 7, 20. Heb. 11, 23.

ἀστήρ

Mat. 2, 2. 7. 9. 10; 24, 29 (οἱ ἀστέρες
πεσοῦνται ἀπὸ Mar. 13, 25)

1 Cor. 15, 41. Jud. 13.

Apoc. 1, 16. 20; 2, 1. 28; 3, 1; 6, 13;
8, 10. 11. 12; 9, 1; 12, 1. 4; 22, 16.

ἀστήρικτος 2 Pet. 2, 14; 3, 16.

ἀστοργος Rom. 1, 31. 2 Tim. 3, 3.

ἀστοχεῖν

1 Tim. 1, 6; 6, 21. 2 Tim. 2, 18.

ἀστραπή

Mat. 24, 27 (ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστρ.
ἵξεσθαι. Luc. 17, 24); 28, 3.

Luc. 10, 18; 11, 36.

Apoc. 4, 5; 8, 5; 11, 19; 16, 18.

ἀστράπτειν Luc. 17, 24; 24, 4.

ἄστρον

Luc. 21, 25. Act. 7, 43; 27, 20.

Heb. 11, 12.

Ἀσύγκριτος Rom. 16, 14.

ἀσύμφωνος Act. 28, 25.

ἀσύνετος

Mat. 15, 16 (ὕμεις ἀσύνετοί ἐστε.
Mar. 7, 18)

Rom. 1, 21. 31; 10, 19.

ἀσύνθετος Rom. 1, 31.

ἀσφάλεια

Luc. 1, 4. Act. 5, 23. 1 Th. 5, 3.

ἀσφαλής

Act. 21, 24 (22, 30); 25, 26. Phil.

3, 1. Heb. 6, 9.

ἀσφαλιζέειν

Mat. 27, 64. 65. 66. Act. 16, 24.

ἀσφαλῶς

Mar. 14, 44. Act. 2, 36; 16, 23.

ἀσχημονεῖν 1 Cor. 7, 36; 13, 5.

ἀσχημοσύνη

Rom. 1, 27. Apoc. 16, 15.

ἀσχήμων 1 Cor. 12, 23.

ἀσωτία

Eph. 5, 18. Tit. 1, 6. 1 Pet. 4, 4.

ἀσώτως Luc. 15, 13.

ἀτακτεῖν 2 Th. 3, 7.

ἀτακτος 1 Th. 5, 14.

ἀτάκτως 2 Th. 3, 6. 11.

ἀτεκνος Luc. 20, 28. 29. 30.

ἀτενίζειν

Luc. 4, 20; 22, 56. Act. 1, 10; 3, 4. 12;

6, 15; 7, 55; 10, 4; 11, 6; 13, 9;

14, 9; 23, 1. 2 Cor. 3, 7. 13.

ἄτερ Luc. 22, 6. 35.

ἀτιμάζειν

Luc. 20, 11. Joh. 8, 49. Act. 5, 41.

Rom. 1, 24; 2, 23. Jac. 2, 6.

ἀτιμία

Rom. 1, 26. εἰς πάθῃ ἀτιμίας

9, 21. ὁ δὲ εἰς ἀτιμίαν

1 Cor. 11, 14; 15, 43 (σπείρεται ἐν ἀτ.)

2 Cor. 6, 8. διὰ δόξης κ. ἀτιμίας

11, 21. κατὰ ἀτ. λόγῳ

2 Tim. 2, 20. ᾧ δὲ εἰς ἀτιμίαν

ἀτιμος

Mat. 13, 57. οὐκ ἔστι προφήτης ἀτ.

(Mar. 6, 4)

1 Cor. 4, 10; 12, 23.

ἀτιμοῦν Mar. 12, 4.

ἀτμίς Act. 2, 19. Jac. 4, 14.

ἄτομος 1 Cor. 15, 52.

ἄτοπος

Luc. 23, 41 [al. 1. πονηρόν]

Act. 25, 5; 28, 6. 2 Th. 3, 2.

Ἀττάλεια Act. 14, 25.

αὐγάζειν 2 Cor. 4, 4.

αὐγή Act. 20, 11.

Ἀῤγουστος Luc. 2, 1.

αὐθαδέης Tit. 1, 7. 2 Pet. 2, 10.

αὐθαίρετος 2 Cor. 8, 3. 17.

αὐθεντεῖν 1 Tim. 2, 12.

αὐλεῖν

Mat. 11, 17 (Luc. 7, 32). 1 Cor. 4, 7.

αὐλή

Mat. 26, 8. 58. 69. (ὥς τῆς αὐλῆς τοῦ

ἀρχιερ. cf. Mar. 14, 54.

66; 15, 16. Luc. 22, 55.

Joh. 18, 15)

Luc. 11, 21. φυλάσσει τὴν ἑαυτ. αὐλ.

Joh. 10, 1. εἰς τ. αὐλ. τῶν προσβ. (16)

18, 15. εἰς τ. αὐλ. τοῦ ἀρχιερ.

Apoc. 11, 2. τ. αὐλ. τ. ἔξωθεν τ. ναοῦ

αὐλήτης Mat. 9, 23. Apoc. 18, 22.

αὐλλίεσθαι Mat. 21, 17. Luc. 21, 87.

αὐλός 1 Cor. 14, 7.

αὐξάνειν

Mat. 6, 28. τὰ κρίνα - πῶς αὐξ. (Luc.

12, 27)

13, 32. ὅταν δὲ αὐξηθῇ

Mar. 4, 8. καρπὸν αὐξάν.

Luc. 1, 80. τὸ δὲ παιδ. ἠύξανε (cf.

2, 40)

13, 19. ἠύξετο κ. ἐγένετο εἰς

Joh. 3, 30. ἐκείνον δεῖ αὐξ.

Act. 6, 7. ὁ λόγος τοῦ Θ. ἠύξανε

(12, 24; 19, 20. τοῦ Κ.)

7, 17. ἠύξησεν ὁ λαός

1 Cor. 3, 6. ὁ Θεὸς ἠύξανε (7)

2 Cor. 9, 10. αὐξήσαι τὰ γενήματα

10, 15. αὐξανομ. τῆς πίστεως

Eph. 2, 21. αὐξεί εἰς ναὸν ἁγ. ἐν Κ.

4, 15. αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ

πάντα

Col. 1, 6. καρποφορ. κ. αὐξάν.

- 10. αὐξανόμενοι τῇ ἐπιγνώσει

2, 19. αὐξεί τὴν αὐξήσιν τοῦ Θ.

1 Pet. 2, 2. ἐν αὐτῷ αὐξηθ. εἰς σω-

τηρίαν

2 Pet. 3, 18. αὐξάνετε - ἐν χάριτι

αὐξήσεις Eph. 4, 16. Col. 2, 19.

αὐριον

Mat. 6, 30. αὐριον εἰς κλίβ. βαλλ.

(Luc. 12, 28)

- 34. μεριμ. εἰς τὴν αὐριον etc.

Luc. 10, 35. ἐπὶ τὴν αὐριον

13, 32. σήμερον κ. αὐριον (33.

Jac. 4, 13)

Act. 4, 3. 5; 23, [15.] 20; 25, 23.

1 Cor. 15, 32. „αὐριον γ. ἀποθνήσκ.“

Jac. 4, 14. οὐκ ἐπίσθ. τὸ τῆς αὐρ.

αὐστηρὸς Luc. 19, 21 (22).

αὐτάρκεια 2 Cor. 9, 8. 1 Tim. 6, 6.

αὐτάρκης Phil. 4, 11.

αὐτοκατάκριτος Tit. 3, 11.
 αὐτόματος Mar. 4, 28. Act. 12, 10.
 αὐτόπτης Luc. 1, 2.
 αὐτόφωρον Joh. 8, 4.
 αὐτόχειρ Act. 27, 19.
 αὐχμηρός 2 Pet. 1, 19.
 ἀφαιρῶ
 Mat. 26, 51 (Mar. 14, 47. Luc. 22, 50)
 Luc. 1, 25. τὸ ὀνειδὸς μου
 10, 42. οὐκ ἀφαιρῶ. ἀπ' αὐτῆς
 16, 3. ἀφαιρ. τ. οἶκον. ἀπ' ἐμοῦ
 Rom. 11, 27. τὰς ἀμαρτίας (Heb. 10, 4)
 Apoc. 22, 19 (bis)
 ἀφανής Heb. 4, 13.
 ἀφανίζειν
 Mat. 6, 16. 19. 20. Act. 13, 41. Jac. 4, 14.
 ἀφανισμός Heb. 8, 13.
 ἀφαντος Luc. 24, 31.
 ἀφαιδρών Mat. 15, 17 (Mar. 7, 19).
 ἀφαιδρία Col. 2, 23.
 ἀφελότης Act. 2, 46 (47).
 ἀφεςις
 1) ἀμαρτιῶν:
 Mat. 26, 28. Mar. 1, 4; 3, 29.
 Luc. 1, 77; 3, 3; 24, 47.
 Act. 2, 38; 5, 31; 10, 43; 13, 38; 26, 18.
 Eph. 1, 7 (τῶν παραπτ.). Col. 1, 14.
 Heb. 9, 22; 10, 18.
 2) = Befreiung: Luc. 4, 18 (bis)
 ἀφή Eph. 4, 16. Col. 2, 19.
 ἀφθαρσία
 Rom. 2, 7. τιμὴν κ. ἀφθ. ζητοῦσι
 1Cor. 15, 42. ἐγείρεται ἐν ἀφθ. 50. 53. 54.
 Eph. 6, 24. ἀγαπῶντον - ἐν ἀφθ.
 2Tim. 1, 10. ζωὴν κ. ἀφθ.
 Tit. 2, 7. σεμνότητα, ἀφθ.
 ἀφθαρτος
 Rom. 1, 23. δόξαν τοῦ ἀφθ. Θεοῦ

1Cor. 9, 25. ἡμεῖς δὲ ἀφθ. (sc. σιῶν.)
 15, 52. ἐγερθ. ἀφθ.
 1Tim. 1, 17. βασι. τῶν αἰών. ἀφθ.
 1Pet. 1, 4. εἰς κληρ. ἀφθ.
 - 23. ἐκ σποράς - ἀφθ.
 3, 4. ἐν τῷ ἀφθ. τ. πρῶτος - πν.
 ἀφθορία
 Tit. 2, 7 [al. 1. ἀδιαφθορ. al. ἀφθον.].
 ἀφίναί
 1) lassen (etwas oder Jemand in statu quo):
 Mat. 15, 14. ἀφίνα αὐτούς
 19, 14. ἀφίνα τὰ παιδία καὶ μὴ
 24, 2. μὴ ἀφίνα - λίθος ἐπὶ
 (Mar. 13, 2. Luc. 19, 44;
 21, 6)
 Mar. 11, 6. κ. ἀφίκαν αὐτούς
 14, 6. ἀφίνα αὐτήν (Joh. 12, 7)
 Luc. 10, 30. ἀφίνας ἡμῶν. τυγχ.
 13, 8. ἀφίνα αὐτήν κ. τοῦτο τὸ
 ἔτος
 Joh. 8, 29. οὐκ ἀφίκα με μόνον
 11, 48. ἐὰν ἀφώμεν αὐτὸν οὕτω
 14, 18. οὐκ ἀφίσω ὑμᾶς ὀρφαν.
 16, 32. καὶ ἐμὲ μόνον ἀφίκα
 Act. 5, 38. ἀφίκα αὐτ. [al. 1. ἀάσατε]
 14, 17. ἀμάρτυρον ἐαυτὸν ἀφίκαν
 Heb. 2, 8. οὐδὲν ἀφίκαν αὐτῷ ἄνθρωπ.
 Apoc. 2, 20. ὅτι ἀφίκα τὴν γυναῖκα
 2) zulassen, erlauben:
 Mat. 3, 15. ἀφίκα ἄρτι etc.
 7, 4. ἀφίκα, ἐκβάλω πάρος
 (Luc. 6, 42)
 13, 30. ἀφίκα συναυξάνειν
 23, 14. οὐδὲ τοὺς εἰσερχ. ἀφίκα
 εἰσελθεῖν
 Mar. 1, 34. οὐκ ἤφικε λαλ. τὰ δαίμ.
 5, 19. οὐκ ἀφίκαν αὐτόν

Mar. 5, 37. οὐκ ἀφῆκεν οὐδένα c. Inf.
(cf. Luc. 8, 51)

7, 12. οὐκ ἐτί ἀφίετα αὐτόν
- 27. ἄφες πρῶτον χορτασθ.
τὰ τέκνα

8, 13. ἄφετε τὰ παιδ. ἔρχ. (Luc.
18, 16)

11, 16. οὐκ ἤφισεν ἵνα

Luc. 12, 39. οὐκ ἂν ἀφῆκε διορυγ.

Joh. 18, 8. ἄφετε τούτους ἀπάγειν

Apoc. 11, 9. τὰ πτώμα. - οὐκ ἀφησ.
τεθῆναι εἰς μνήμα

3) überlassen (Einem etwas):

Mat. 5, 40. ἄφες αὐτῷ τὸ ἱμάτιον

8, 22. ἄφες τοὺς νεκρ. θάψαι
(Luc. 9, 60)

23, 28. ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκ. ὑμ.
ἔρημος (Luc. 13, 35)

4) erlassen (Schuld, Sünde):

Mat. 6, 12. ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλ. etc.
(cf. Luc. 11, 4)

- 14. ἂν - ἀφῆτε τοῖς ἀνθρ.
τὰ παραπτ. - ἀφήσει κ.
ὑμῖν ὁ πατ. (cf. 15. Mar.
11, 25. 26)

9, 2. ἀφείωνται σοι αἱ ἀμ. (5.
Mar. 2, 5. 9. Luc. 5, 23; 7, 48)

- 6. ἐξουσίαν - ἐπὶ τῆς γ. ἀφ.
ἀμ. (Mar. 2, 10. Luc. 5, 24)

12, 31. ἀφεθήσεται τ. ἀνθρ. -
οὐκ ἀφεθ. (cf. 32. Mar.
3, 28. Luc. 12, 10)

18, 21. καὶ ἀφήσω αὐτῷ;

- 27. τὸ δάνειον ἀφῆκεν αὐτῷ
- 32. τὴν ὀφειλὴν ἐκ. ἀφ. σοι
- 35. ἂν μὴ ἀφῆτε ἕκαστος τῷ

Mar. 2, 7. τίς δύναται ἀφ. ἀμ.; (Luc.
5, 21)

Mar. 4, 12. ἀφεθῇ αὐτ. τὰ ἄμαρτ.

Luc. 7, 47. ἀφίωντ. αἱ ἀμ. αὐτῆς etc.

- 49. δς καὶ ἀμ. ἀφίησιν

17, 3. ἂν μεταν., ἄφες αὐτῷ. 4.

23, 34. πάτερ, ἄφες αὐτοῖς

Joh. 20, 23. ἂν τινων ἀφῆτε τ. ἀμ. etc.

Act. 8, 22. εἰ ἄρα ἀφεθ. σοι

Rom. 4, 7. „ὦν ἀφέθης. αἱ ἀνομίαι“

Jac. 5, 15. ἀφεθήσεται αὐτῷ

1 Joh. 1, 9. ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἀμ.
(cf. 2, 12)

5) Jemand hinterlassen:

Mat. 22, 25. ἀφῆκε τὴν γυναῖκα

Mar. 12, 19. „καὶ τέκνα μὴ ἀφῇ (cf.
20. 21. 22)

6) etwas zurücklassen:

Mat. 5, 24. ἄφες ἔχει τὸ δῶρόν σου

18, 12. οὐχὶ ἀφείς τὰ ἐννενηκ.

Mar. 13, 34. ἀφείς τὴν οἶκ. αὐτοῦ

Joh. 4, 28. ἀφῆκεν - τὴν ὕδριαν

14, 27. εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν

7) verlassen:

Mat. 4, 11. ἀφίησιν αὐτὸν ὁ διάβ.

- 20. εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα
(Mar. 1, 18. cf. Luc. 5, 11)

- 22. - τὸ πλοῖον

8, 15. ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρ. (Mar.
1, 31. Luc. 4, 39. cf. Joh.
4, 52)

19, 27. ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα
(cf. 29. Mar. 10, 28. 29.
Luc. 18, 28. 29)

22, 22. ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον
(Mar. 12, 12)

24, 40. ὁ εἰς ἀφίεται (41. Luc.
17, 34. 35. [36])

26, 44 ἀφείς αὐτοῖς

Mat. 26, 56. ἀφίντες αὐτὸν ἔφυγον
(Mar. 14, 50)

Mar. 1, 20. ἀφίντες τὸν πατέρα αὐτ.

7, 8. ἀφίντες - τὴν ἐντολήν
Joh. 4, 3. τὴν Ἰουδαίαν

10, 12. ἀφίησι τὰ πρόβ.

16, 28. πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον

Rom. 1, 27. ἀφίντες τὴν φυσικὴν
χρῆσιν

Heb. 6, 1. ἀφίντες τὸν τῆς ἀρχῆς -
λόγον

Apoc. 2, 4. ἀγάπην σου τὴν πρώτην
8) herauslassen; entlassen:

Mat. 27, 50. ἀφ. τὸ πνεῦμα

Mar. 4, 36. ἀφίντες τὸν ὄχλον (cf. 8, 13)

15, 37. ἀφεις φωνὴν μογ.

1 Cor. 7, 11. γυν. μὴ ἀφίενται (cf. 12, 13)

9) unterlassen:

Mat. 23, 23. ἀφήκατε τὰ βαρύτερα etc.
(Luc. 11, 42)

27, 49. ἄφεις, ἴδωμεν (cf. Mar.
15, 36)

ἀφικνεῖσθαι Rom. 16, 19.

ἀφιλάγαθος 2 Tim. 3, 3.

ἀφιλάργυρος

1 Tim. 3, 3. Heb. 13, 5.

ἀφιξίς Act. 20, 29.

ἀφιστάναι

Luc. 2, 37; 4, 13.

8, 13. ἐν καιρ. πειρ. ἀφίσταντα

13, 27. ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντ.

Act. 5, 37, 38; 12, 10; 15, 38; 19, 9;

22, 29. 2 Cor. 12, 8. 1 Tim. 4, 1

(ἀποστήσ. - τῆς πίστε.); 6, 5.

2 Tim. 2, 19. Heb. 8, 12 (ἀπὸ
θεοῦ)

ἀφόβως

Luc. 1, 74. 1 Cor. 16, 10. Phil. 1, 14. Jud. 12.

ἀφομοιοῦν Heb. 7, 3.

ἀφορῶν Phil. 2, 23. Heb. 12, 3.

ἀφορίζειν

Mat. 13, 49. τοὺς πονηροὺς ἐκ

25, 32. - ἀπ' ἀλλήλων etc.

Luc. 6, 22. ὅταν ἀφορίσ. ὑμᾶς

Act. 13, 2. ἀφορίσατε - μοι τ. Βαρν.

19, 2. ἀφώρισε τοὺς μαθ.

Rom. 1, 1. ἀφωρισμ. εἰς εὐαγγ.

2 Cor. 6, 17. „ἐξέλθετε - κ. ἀφορίσθ.“

Gal. 1, 15. ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλ.

2, 12. ὑπίστ. κ. ἀφώριζεν ἑαυτ.

ἀφορμὴ

Rom. 7, 8 (11). 2 Cor. 5, 12; 11, 12.

Gal. 5, 13. εἰς ἀφ. τῇ σαρκί

1 Tim. 5, 14. μηδ. ἀφ. διδ. τῷ ἀντικειμ.

ἀφορίζειν Mar. 9, 18. 20.

ἀφρός Luc. 9, 39.

ἀφροσύνη

Mar. 7, 22. 2 Col. 11, 1. 17. 21.

ἄφρων

Luc. 11, 40; 12, 20 (cf. 1 Cor. 15, 36).

Rom. 2, 20. 2 Cor. 11, 16. 19;

12, 6. 11. Eph. 5, 17. 1 Pet. 2, 15.

ἀφυνουὶν Luc. 8, 23.

ἄφωνος

Act. 8, 32. 1 Cor. 12, 2; 14, 10. 2 Pet. 2, 16.

ἄχας Mat. 1, 9.

ἄχατα

Act. 18, 12. 27; 19, 21. Rom. 15, 26;

16, 5. 1 Cor. 16, 15. 2 Cor. 1, 1;

9, 2; 11, 10. 1 Th. 1, 7. 8.

ἄχατικός 1 Cor. 16, 17.

ἄχαριστος

Luc. 6, 35. 2 Tim. 3, 2 [al. 1. ἄχρηστ.]

ἄχισμ Mat. 1, 14.

ἀχειροποίητος

Mar. 14, 58. 2 Cor. 5, 1. Col. 2, 11.

βάπτισμα

Mat. 3, 7. ἐπὶ τὸ β. αὐτοῦ

20, 22, 23. τὸ β. ὃ ἐγὼ βαπτ.

(Mar. 10, 38, 39)

21, 25. τὸ β. Ἰωv. (Mar. 11, 30.

Luc. 7, 29; 20, 4. Act. 1,

22; 18, 23; 19, 3)

Mar. 1, 4. β. μετανόας (Luc. 3, 3.

Act. 13, 24; 19, 4)

Luc. 12, 50. β. δὲ ἔχω βαπτ.

Act. 10, 37. β., ὃ ἐκήρυξεν Ἰω.

Rom. 6, 4. διὰ τοῦ βαπτ. εἰς τὸν θάv.

Eph. 4, 5. μία πίστις, ἐν β.

Col. 2, 12. συναφέντες ἐν τῷ β.

1 Pet. 3, 21. ἀντιτυπον - τὸ β.

βαπτισμός

Mar. 7, 4. 8. Heb. 6, 2; 9, 10.

βαπτιστής (Ἰωάννης ὁ β.)

Mat. 3, 1; 11, 11. 12; 14, 2. 8 (Mar. 6, 24. 25); 16, 14; 17, 13.

Mar. 8, 28 (Luc. 9, 19).

Luc. 7, 20. 28. 33.

βαρᾶββās

Mat. 27, 16. 17. 20. 21. 26. Mar. 15,

7. 11. 15. Luc. 23, 18. Joh. 18, 40.

βαράκ Heb. 11, 32.

βαρχίας Mat. 23, 35.

βάρβαρος

Act. 28, 2. οἱ δὲ βάρβ. (4)

Rom. 1, 4. Ἑλλήσι τε κ. β.

1 Cor. 14, 11. ἔσονται τῷ λαλοῦντι β. etc.

βαρεῖν

Mat. 26, 43. ὀφθαλμοὶ βεβαρ. (Mar. 14, 40)

Luc. 9, 32. βεβαρ. ὕπνω

21, 34. βαρηθῶσαν [α. l. βαρυνθ.]
ἱμῶν αἱ καρδ.

2 Cor. 1, 8. καθ' ἵπερ β. ἐβαρήθημεν

2 Cor. 5, 4. στενάζομεν βαρύνμενοι

1 Tim. 5, 16. μὴ βαρεῖσθω ἡ ἐκκλησία

βαρέως Mat. 13, 15. Act. 28, 27.

βαρδολοματος

Mat. 10, 3. Mar. 3, 18. Luc. 6, 14.

Act. 1, 13.

Βαριησοῦς Act. 13, 6.

Βαρ-Ἰωνᾶ Mat. 16, 17.

Βαρνάβας

Act. 4, 36; 9, 27; 11, 22. 25. 30;

12, 25; 13, 1. 2. 7. 43. 46. 50;

14, 12. 14. 20; 15, 2. 12. 22. 25.

35. 36. 37. 39.

1 Cor. 9, 6.

Gal. 2, 1. 9. 13.

Col. 4, 10. ἀνεψιος Β.

βάρος

Mat. 20, 12. β. τῆς ἡμέρας

Act. 15, 28. μηδὲν πλὺν ἐπιτίθ. - β.

2 Cor. 4, 17. αἰώντων β. δόξης

Gal. 6, 2. ἀλλ. τὰ β. βασιάζετε

1 Th. 2, 6. δυνάμενον ἐν β. εἶναι

Apoc. 2, 24. οὐ βάλλω ἐφ' ὑμᾶς ἄλλο β.

Βαρσαβᾶς Act. 1, 23; 15, 22.

Βαρτίμαιος Mar. 10, 46.

βαρύνειν Luc. 21, 34.

βαρύς

Mat. 23, 4. φορτία βαρέα

- 23. τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου

Act. 20, 29. λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς

25, 7. βαρέα αἰτιάματα

2 Cor. 10, 10. ἐπιστολαὶ - βαρεῖται

1 Joh. 5, 3. ἐντολαὶ βαρεῖται οὐκ

βαρύντιμος Mat. 28, 7.

βασανίζειν

Mat. 8, 6. δεινῶς βασανιζόμενος

- 29. ἡλθες - βασ. ἡμᾶς

14, 24. βασανιζ. ὑπὸ τ. κυμάτων

Mar. 5, 7. μή με βασανίσῃς! (Luc. 8, 28)

6, 48. βασανίζ. ἐν τῷ ἐλαύνειν

2Pet. 2, 8. ψυχὴν δικαίαν ἀνόμοις ἔργοις ἐβασάνιζεν

Apor. 9, 5. ἵνα βασανισθῶσι μὴνας
11, 10. ἐβασάνισαν τοὺς πατο-
κοῦντας

12, 2. βασανιζόμενη τεκεῖν

14, 10. βασανισθήσεται ἐν πυρὶ

20, 10. βασανισθ. ἡμέρας κ. νύκτ.

βασανισμός

Apor. 9, 5. bis; 14, 11; 18, 7. 10. 15.

βασανιστής Mat. 18, 34.

βάσανος

Mat. 4, 24. Luc. 16, 23. 28.

βασιλεία

1) ἡ βασ. τῶν οὐρανῶν:

Mat. 3, 2. ἤγγικε - ἡ β. - (4, 17; 10, 7)

5, 3. αὐτῶν ἐστὶν ἡ β. - (10)

- 19. ἐλάχιστος - μέγας ἐν τῇ β.

- 20. οὐ μὴ εἰσέλθῃτε εἰς τὴν
β. - (cf. 7, 21; 18, 3)

11, 11. μικρότερος ἐν τῇ β. -

- 12. ἡ β. - βιάζεται

13, 11. τὰ μυστήρια τῆς β. -

- 24. ὁμοιωθῇ ἡ β. - (18, 23; 22,
2; 25, 1. ὁμοιωθήσεται)

- 31. ὁμοία ἐστὶν ἡ β. - (33. 44.
45. 47; 20, 1)

- 52. μαθηταὶ εἰς τὴν β. -

16, 19. τὰς κλαῖς τῆς β. -

18, 1. μιλῶν ἐν τῇ β. - (4)

19, 12. εὐνούχισαν ἑαυτοὺς διὰ
τὴν β. -

23, 13. κλαίετε τὴν β. -

2) ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ:

Mat. 6, 33. ζητεῖτε πρῶτον τὴν β. -
(Luc. 12, 31. ohne πρῶτον)

12, 28. ἐφ' ὧν εἶπα ὑμῖν ἡ β. -
(Luc. 11, 20)

19, 24. πλοῦσιον εἰς τὴν β. -

21, 31. προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν
βασ. -

- 43. ἀρθθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ β. -

Mar. 1, 14. τὸ εὐαγγ. τῆς β. -

- 15. ἤγγικεν ἡ β. - (Luc. 10,
9. 11. ἐφ' ὧν εἶπα. Luc. 21, 31.
ἤγγύς ἐστιν)

4, 11. τὸ μυστήριον τῆς β. -
(Luc. 8, 10. μυστήρια)

- 26. οὕτως ἐστὶν ἡ β. -

- 30. τίνοι ὁμοιώσωμεν τὴν β. -
(Luc. 13, 20)

9, 1. ἕως ἂν ἴδωσι τὴν β.
ἐληλυθῆσαν (Luc. 9, 27)

- 47. εἰσελθεῖν εἰς τ. β. - (cf.
10, 23. 25. Luc. 18, 24. 25.
Joh. 3, 5. Act. 14, 22)

10, 14. τοιούτων ἐστὶν ἡ β. - (Luc.
18, 16)

- 15. μὴ δέξῃται τὴν β. - (Luc.
18, 17)

12, 34. οὐ μακρὰν εἰ ἀπὸ τῆς β. -

14, 25. πίνω καινὸν ἐν τῇ β. -

15, 43. προσδεχόμενος τὴν β. -
(cf. Luc. 23, 51)

Luc. 4, 43. εὐαγγελισασθαι τὴν β. -
(8, 1; 9, 2. κηρύσσειν)

6, 20. ὑμεῖρα ἐστὶν ἡ β. -

7, 28. ὁ μικρότερος ἐν τῇ β. -

9, 2. κηρύσσειν τὴν β. (Act.
28, 31)

- 11. ἐλάλει περὶ τῆς β. -

- Luc. 9, 60. διαγγαλλε τὴν β. -
 - 62. εὐθετος - εἰς τὴν β. -
 13, 18. τίνι ὁμοία ἐστὶν ἡ β. -
 - 28. δψησθ - ἐν τῇ β. -
 - 29. ἀνακληθῆσονται ἐν τῇ β. -
 14, 15. φάγεται ἄρτον ἐν τῇ β. -
 16, 16. ἀπὸ τότε ἡ β. - - εὐαγγ-
 γελίζεται
 17, 20. πότε ἔρχεται ἡ β. -
 - 21. ἡ β. - - ἐντὸς ὧμων
 18, 29. ἀφῆκενοιχ. - ἔνεκεν τῆς β. -
 19, 11. μέλλει ἡ β. - - ἀναπαί-
 νεσθαι
 22, 16. ὥς οὗτου πληρωθῇ ἐν τῇ
 β. -
 - 18. ὥς οὗτου ἡ β. - - ἔλθῃ
 Joh. 3, 3. ἰδεῖν τὴν β. -
 Act. 1, 8. λέγων τὰ περὶ τῆς β. -
 8, 12. εὐαγγελίζ. τὰ περὶ τῆς β. -
 19, 8. πείθων τὰ περὶ τῆς β. -
 28, 23. διαμαρτυρόμενος τὴν β. -
 Rom. 14, 17. οὐ γὰρ ἐστὶν ἡ β. -
 1Cor. 4, 20. οὐ γὰρ ἐν λόγῳ ἡ β. -
 6, 9. ἄδικοι β. θ. οὐ κληρ.
 (10; 15, 50. Gal. 5, 21)
 Col. 4, 11. συνεργοὶ εἰς τὴν β. -
 2Th. 1, 5. καταζωσθῆναι - τῆς β. -
 Apoc. 12, 10. δύνამεις κ. ἡ β. -
 3) übrige Stellen (a = R. Got-
 tes (des Vaters), b = R. Christi):
 Mat. 4, 8. βασιλείας τοῦ κόσμου
 (cf. Luc. 4, 5)
 - 23. κηρύσσειν τὸ εὐαγγ. τῆς
 β. (9, 35; 24, 14) [a]
 6, 10. ἐλθέτω ἡ β. σου (Luc.
 11, 2) [a]
 - 13. σοὺ ἐστὶν ἡ β. [a]
 8, 12. υἱοὶ τῆς β. (13, 38) [a]

- Mat. 12, 25. πᾶσα β. μερισθεῖσα (cf.
 Luc. 11, 17)
 - 26. πῶς οὖν σταθῆσεται ἡ β.
 (Luc. 11, 18)
 13, 29. τὸν λόγον τῆς β. [a]
 - 41. ἐκ τῆς β. αὐτοῦ [a]
 - 43. ἐν τῇ β. τοῦ πατρὸς (26,
 29) [a]
 16, 28. ἐν τῇ β. αὐτοῦ [b]
 20, 21. ἐξ ὧων. ἐν τῇ β. σου [b]
 24, 7. βασ. ἐπὶ β. (Mar. 13, 8.
 Luc. 21, 10)
 25, 34. ἡτοιμασμένην ὑμῖν β. [a]
 26, 29. ἐν τῇ β. τοῦ πατρὸς [a]
 Mar. 3, 24. εἰς β. ἐφ' ἑαυτὴν - στα-
 θῆναι ἡ β. ἔκεινη
 6, 23. ὥς ἡμίσεος τῆς β. μου
 11, 10. ἡ ἐρχομένη β. τοῦ πατρὸς
 ἡμῶν Δαυὶδ
 Luc. 1, 33. τῆς β. αὐτοῦ οὐκ ἔσται
 τέλος [b]
 12, 32. δοῦναι ὑμῖν τὴν β. [a]
 19, 12. λαβεῖν ἑαυτῷ β. (15)
 22, 29. διέθετό μοι ὁ π. τὴν β. [b]
 - 30. ἐν τῇ β. μου [b]
 23, 42. ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ β. σου [b]
 Joh. 18, 36. τὴν β. ἡ ἐμὴ [b]
 Act. 1, 6. τὴν β. τοῦ Ἰσραὴλ
 1Cor. 15, 24. ὅταν παραδῶ τὴν β. [b]
 Eph. 5, 5. ἐν τῇ β. τοῦ Χριστοῦ [b]
 Col. 1, 13. εἰς τὴν β. τοῦ υἱοῦ [b]
 1Th. 2, 12. καλοῦντος εἰς τὴν ἑαυτοῦ
 β. [a]
 2Tim. 4, 1. κρίναι - κατὰ - τὴν β.
 αὐτοῦ [b]
 - 18. σώσει εἰς τὴν β. αὐτοῦ
 τὴν ἐπουρ. [b]
 Heb. 1, 8. ἡ φάβδος τῆς β. σου [b]

Heb. 11, 33. κατηγωνίσαντο βασιλείας
 12, 28. β. ἀσάλευτον [a]
 Jac. 2, 5. κληρονόμους τῆς β. [a]
 2Pet. 1, 11. εἰς τὴν αἰώνιον β. [b]
 Apoc. 1, 9. ἐν τῇ β. καὶ ὑπομονῇ [b]
 11, 25. ἐγένοντο αἱ β. τοῦ κόσμου
 16, 10. ἡ β. αὐτοῦ ἐσκοτωμένη
 17, 12. β. οὐπὼν ἔλαβον
 - 17. δοῦναι τὴν β. αὐτῶν τῷ
 Θηρίῳ
 - 18. ἡ ἔχουσα β. ἐπὶ τῶν βασ.
 βασιλειον Luc. 7, 25.
 βασιλείος 1 Pet. 2, 9.
 βασιλεύειν
 Mat. 2, 22. β. ἐπὶ τῆς Ἰουδ.
 Luc. 1, 33. β. ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ
 19, 14. οὐ θέλομεν τοῦτον β. ἐφ'
 ἡμᾶς
 - 27. βασιλεῦσαι ἐπ' αὐτούς
 Rom. 5, 14. ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος. (17)
 - 17. ἐν ζωῇ βασιλεύσουσι
 - 21. ἐβασίλ. ἡ ἁμαρτία
 - - χάρις βασιλ. διὰ δικ.
 6, 22. μὴ οὖν βασιλ. ἡ ἁμαρτία
 1Cor. 4, 8. bis ἐβασίλευσατε
 15, 25. δαί γὰρ αὐτὸν βασιλ.
 1Tim. 6, 15. β. τῶν βασιλευόντων
 Apoc. 5, 10. βασιλεύσομεν ἐπὶ τῆς γῆς
 11, 15. βασιλεύσαι εἰς τοὺς αἰῶ-
 νας (22, 5)
 - 17. καὶ ἐβασίλευσας
 19, 6. ἐβασίλευσε Κύριος
 20, 4. ἔζησαν κ. ἐβασίλ.
 - 6. βασιλεύσουσι μετ' αὐτοῦ
 βασιλεύς
 1) = Gott — Christus:
 Mat. 2, 2. ὁ β. τῶν Ἰουδαίων (27,
 11, 29, 37. Mar. 15, 2, 9.

12, 18, 26. Luc. 23, 3, 37.
 38. Joh. 18, 33, 39; 19, 3.
 14, 15, 19, 21)
 Mat. 5, 35. πόλις - τοῦ μεγάλου β.
 21, 5. „ὁ β. σου ἔρχεται σοι“
 25, 34. ἔρει ὁ β. τοῖς ἐκ δεξ.
 - 40. ἀποκριθεὶς ὁ β. ἔρει
 27, 42. β. Ἰσραὴλ (Mar. 15, 32.
 τοῦ Ἰ. Joh. 1, 50; 12, 13, 15)
 Luc. 19, 38. ὁ ἐρχόμενος β.
 23, 2. Χριστὸν β. εἶναι
 Joh. 6, 15. ποιήσωσιν αὐτὸν β.
 18, 37. οὐκ οὖν β. εἰ σύ;
 - - ὅτι β. εἰμι ἐγώ
 Act. 17, 7. β. λέγοντες ἕτερον εἶναι
 Ἰησοῦν
 1Tim. 1, 17. τῷ δὲ β. τῶν αἰώνων
 6, 15. ὁ β. τῶν βασιλευόντων
 Apoc. 15, 3. ὁ β. τῶν ἁγίων
 17, 14. β. βασιλέων (19, 16)
 2) v. Menschen:
 a) David: Mat. 1, 6. Act. 13, 22.
 b) Herodes (d. Grosse): Mat. 2,
 1, 3, 9. Luc. 1, 5.
 c) H. (Antipas): Mat. 14, 9. Mar.
 6, 14, 22, 25, 26, 27.
 d) H. (Agrippa): Act. 12, 1, 20.
 e) Agrippa: Act. 25, 13, 24, 26;
 26, 2, 7, 13, 19, 26, 27, 30.
 f) Aretas: 2 Cor. 11, 32.
 g) Pharao: Act. 7, 10, 18. Heb.
 11, 23, 27.
 h) Melchisedek: Heb. 7, 12 (β.
 Σαλήμ ειρήνης). 2 (β. δι-
 καιοσύνης).
 3) allgemein:
 Mat. 10, 18. ἡγεμόνας δὲ κ. β. (αἱ.
 Mar. 13, 9. Luc. 21, 19)

Mat. 11, 8. ἐν τοῖς οἴκοις τῶν β.
 17, 25. οἱ β. τῆς γῆς (Act. 4, 26.
 Apoc. 1, 5; 6, 15; 16, 14;
 17, 2. 18; 18, 3. 9; 19,
 19. 24)
 18, 23. ἀνθρώπων β. (22, 2)
 22, 7. ὁ β. ὠργίσθη
 - 11. εἰς ἐλθῶν ὁ β.
 - 18. εἶπεν ὁ β. τοῖς διακόνοις
 Luc. 10, 24. προφηταὶ κ. β.
 14, 31. ἡ τίς β. πορευόμενος συμ-
 βαλεῖν ἐτέρῳ β.
 22, 25. οἱ β. τῶν ἐθνῶν
 Act. 4, 26. παρέστησαν οἱ β. τ. γῆς
 9, 15. ἐνώπιον ἐθνῶν κ. β.
 18, 21. ἤτήσαντο β.
 1 Tim. 2, 2. ποιεῖσθαι δεήσεις - ὑπὲρ
 βασιλέων
 Heb. 7, 1. ἀπὸ τῆς κοπῆς τῶν β.
 1 Pet. 2, 18. εἴτε βασιλεῖ, ὡς ὑπερεχ.
 - 17. τὸν β. τιμάτε
 Apoc. 1, 6. ἐποίησεν ἡμᾶς βασ.
 5, 10. βασ. κ. ἱερεῖς
 9, 11. βασ. τὸν ἄγγελον τῆς ἀρ.
 10, 11. κ. βασιλεύει πολλοῖς
 16, 12. ἡ ὁδὸς τῶν β.
 17, 9. β. ἐπὶ αἰσιν
 - 12. δέκα β. αἰσιν
 - - ἐξουσίαν ὡς β.
 19, 18. σάρκας βασιλέων
 βασιλικός
 Joh. 4, 46. 49. Act. 12, 20. 21.
 Jac. 2, 8. νόμος β.
 βασιλίσσα
 Mat. 12, 42. Luc. 11, 31. Act. 8, 27.
 Apoc. 18, 7.
 βάσις Act. 3, 7.
 βασκαίνειν Gal. 3, 1.

βαστάζειν
 Mat. 3, 11. οὐκ - ἱκανὸς τὰ ὑποδήμ. β.
 8, 17. τὰς νόσους
 20, 12. τὸ βάρος τῆς ἡμέρας
 Mar. 14, 13. κεράμιον ὕδατος (Luc.
 22, 10)
 Luc. 7, 14. οἱ - βαστάζοντες ἔστησαν
 10, 4. βαλάντιον
 11, 27. κοιλία ἡ βαστάσασά σε
 14, 27. τὸν σταυρὸν (cf. Joh. 19, 17)
 Joh. 10, 31. λίθους
 12, 6. τὰ βαλλόμενα
 16, 12. οὐ δύνασθε βαστάζειν
 20, 15. εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν
 Act. 8, 2. χωλὸς - ἐβαστάζετο
 9, 15. τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον
 15, 10. ἑυγὸν
 21, 35. βαστάζεσθαι αὐτὸν ὑπὸ
 τῶν στρατ.
 Rom. 11, 18. τὴν ῥίζαν
 15, 1. ἀσθενήματα
 Gal. 5, 10. τὸ κριμα
 6, 2. ἀλλήλων τὰ βάρη
 - 5. ἴδιον φορτίον
 - 17. τὰ στίγματα τοῦ Ἰ.
 Apoc. 2, 2. 3. κακοὺς
 17, 37. τὴν γυναῖκα
 βάτος, ἡ,
 Mar. 12, 26. Luc. 6, 44; 20, 37. Act.
 7, 30. 35.
 βάτος, ὁ, Luc. 16, 6.
 βάτραχος Apoc. 16, 13.
 βαττολογεῖν Mat. 6, 7.
 βδέλυγμα
 Mat. 24, 15. - τῆς ἐρημώσεως (Mar.
 13, 14)
 Luc. 16, 15. - ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ
 Apoc. 17, 4. γέμον βδελυγμάτων

Apoc. 17, 5. βδελ. τῆς γῆς

21, 27. ποιοῦν βδ. καὶ ψεύδους

βδελυκτός Tit. 1, 16.

βδελύσσεσθαι

Rom. 2, 22. Apoc. 21, 8.

βέβαιος

Rom. 4, 16. εἰς τὸ εἶναι β. τὴν ἐπαγγ.

2 Cor. 1, 7. ἐλπὶς

Heb. 2, 2. λόγος

3, 6. βεβαίαν κατάσχωμ. (14)

6, 19. ἄγκυραν ἀσφαλῆ κ. β.

9, 17. διαθήκη

2 Pet. 1, 10. β. ὑμῶν ποιεῖσθ. τ. κλησιν

1, 19. βεβαιότερον τὸν προφη-

τικὸν λόγον

βεβαιοῦν

Mar. 16, 20. τὸν λόγον

Rom. 15, 8. τὰς ἐπαγγελίας τῶν πα-

τέρων

1 Cor. 1, 6. τὸ μαρτύριον τοῦ Χρ.

βεβαιώθη ἐν ὑμῖν

- 8. βεβαιώσει ὑμᾶς

2 Cor. 1, 21. ὁ δὲ βεβαιῶν ἡμᾶς

Col. 2, 7. βεβαιούμενοι ἐν τῇ πίστει

Heb. 2, 8. σωτηρία - εἰς ἡμᾶς ἐβε-

βαιώθη

18, 9. βεβαιοῦσθαι τὴν καρδίαν

βεβαιώσεις Phil. 1, 7. Heb. 6, 16.

βέβηλος

1 Tim. 1, 9. ἀνοσίους κ. β.

4, 7. β. κ. γραῶδεις μύθους

6, 20. β. κενοφωνίας (2 Tim. 2, 16)

Heb. 12, 16. β. ὡς Ἡσαΐ

βεβηλοῦν

Mat. 12, 5. τὸ σάββατον

Act. 24, 6. τὸ ἱερόν

Βελλεσβούλ Mat. 10, 25; 12, 24.

27. Mar. 3, 22. Luc. 11, 15. 18. 19.

Βελιάλ 2 Cor. 6, 15.

βέλος Eph. 6, 16.

βέλτιον 2 Tim. 1, 18.

Βενιαμίν (φυλή)

Act. 13, 21. Rom. 11, 1. Phil. 3, 6.

Apoc. 7, 8.

Βερνίκη Act. 25, 13. 23; 26, 30.

Βέροια Act. 17, 10. 13.

Βεροιάτος Act. 20, 4.

Βηθαβαρά Joh. 1, 28.

Βηθανία

Mat. 21, 17; 26, 6. Mar. 11, 1. 11.

12; 14, 3. Luc. 19, 29; 24, 50.

Joh. 11, 1. 18; 12, 1.

Βηθεσδά Joh. 5, 2.

Βηθλεέμ

Mat. 2, 1. 5. 6. 8. 16. Luc. 2, 4. 15.

Joh. 7, 42.

Βηθσαιθάν

Mat. 11, 21. Mar. 6, 45; 8, 22. Luc.

9, 10; 10, 13. Joh. 1, 45; 12, 21.

Βηθφαγή

Mat. 21, 1. Mar. 11, 1. Luc. 19, 29.

βῆμα

Mat. 27, 19. ἐπὶ τοῦ β. (Joh. 19, 18.

Act. 12, 21; 25, 6. 10. 17)

Act. 7, 5. οὐδὲ β. ποδός

18, 12. ἐπὶ τὸ βῆμα

- 16. ἀπὸ τοῦ β.

- 17. ἔμπροσθεν τοῦ β. (2 Cor.

5, 10)

Rom. 14, 10. παραστησόμεθα τῷ β.

βήρυλλος Apoc. 21, 20.

βία Act. 5, 26; 21, 35; 24, 7; 27, 41.

βιάσσεσθαι Mat. 11, 12. Luc. 16, 16.

βίαιος Act. 2, 2. πνοή β.

βιαστής Mat. 11, 12.

βιβλαρίδιον Apoc. 10, 2. 8. 9. 10.

βιβλίον

Mat. 19, 7. β. ἀποστασίου (Mar. 10, 4)

Luc. 4, 17. bis β. Ἑσαίου

- 20. πτύξας τὸ β.

Joh. 20, 30. ἐν τῷ β. τούτῳ

21, 25. τὰ γραφόμενα β.

Gal. 3, 10. ἐν τῷ β. τοῦ νόμου

2Tim. 4, 13. τὰ β., μάλιστα τὰς μεμβράνας

Heb. 9, 19. αὐτό τε τὸ β.

10, 7. ἐν κεφαλίδι β.

Apoc. 1, 11. γράφον εἰς β.

5, 1. β. γεγραμμένον ἔσωθεν

- 2. ἀνοίξαι τὸ β. (3. 5. cf. 20, 12)

- 4. ἀναγνῶναι τὸ β.

- 7. εἴληψε τὸ β. (cf. 8, 9)

6, 14. ὡς β. εἰλισσόμενον

17, 8. β. τῆς ζωῆς (cf. 21, 27)

20, 12. γεγραμμ. ἐν τοῖς β. (cf. 22, 18, 19)

22, 7. προφητείας τοῦ β. τούτου (10, 18)

- 9. λόγους τοῦ β. τούτου

βίβλος

Mat. 1, 1. β. γενέσεως Ἰ. Χρ.

Mar. 12, 16. β. Μωϋσέως

Luc. 3, 4. β. λόγων Ἑσαίου

20, 40. β. ψαλμῶν (Act. 1, 20)

Act. 7, 42. β. τῶν προφητῶν

19, 19. τὰς β. κατέκαιον

Phil. 4, 3. β. ζωῆς (Apoc. 3, 5; 13, 8; 20, 15; 22, 19)

Apoc. 22, 19. β. τῆς προφητείας ταύτης

Βιβλία Act. 16, 7. 1 Pet. 1, 1.

βίος

Mar. 12, 44. ὅλον τὸν βίον αὐτῆς (cf.

Luc. 21, 4)

Luc. 8, 14. ἡδονῶν τοῦ βίου

Luc. 8, 43. ὅλον τὸν β.

15, 12. διείλεν αὐτοῖς τὸν β.

- 30. καταφαγῶν σου τὸν β.

1 Tim. 2, 2. ἡσύχιον β. διάγωμεν

2 Tim. 2, 4. ταῖς τοῦ β. πραγματείαις

1 Pet. 4, 3. χρόνος τοῦ β.

1 Joh. 2, 16. ἀλαζονεία τοῦ β.

3, 17. ἔχη τὸν β. τοῦ κόσμου

βιοῦν 1 Pet. 4, 2.

βίωσις Act. 46, 4.

βιωτικός Luc. 21, 34. 1 Cor. 6, 3. 4.

βλαβερός 1 Tim. 6, 9.

βλάπτειν Mar. 16, 18. Luc. 4, 35.

βλαστάνειν

Mat. 13, 26. Mar. 4, 27. Heb. 9, 4. Jac. 5, 18.

Βλαστός Act. 12, 20.

βλασφημεῖν

Mat. 9, 3. οὗτος βλασφημεῖ

26, 65. ὅτι ἐβλασφήμησε

27, 39. ἐβλασφημοῦν αὐτόν (Mar. 15, 29)

Mar. 3, 28. ὅσας ἂν βλασφημήσωσιν

- 29. βλ. εἰς τὸ πν. τὸ ἅγιον (Luc. 12, 10)

Luc. 22, 65. πολλοὶ βλασφημοῦντες

23, 39. ἐβλασφήμει αὐτόν

Joh. 10, 36. λέγετε ὅτι βλασφημεῖς

Act. 13, 45. ἀντιλ. κ. βλασφ.

18, 6. ἀντιτασσ. - κ. βλ.

19, 37. βλ. τὴν Θεὰν ὑμῶν

26, 11. ἡνάγκαζον βλ.

Rom. 2, 24. δι' ὑμᾶς βλασφημεῖται

3, 8. καθὼς βλασφημοῦμεθα

14, 16. μὴ βλασφημεῖσθω - ὑμῶν τὸ ἄγαθόν

1 Cor. 4, 13. βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν

1Cor.10,30. τί βλασφημοῦμαι,
 1Tim.1,20. ἵνα παιδευθῶσι μὴ βλασφημοῦν
 6, 1. ἡ διδασκαλία βλασφ.
 Tit. 2, 6. ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ βλασφ.
 3, 2. μηδὲνα βλ.
 Jac. 2, 7. βλ. τὸ καλὸν ὄνομα
 1Pet. 4, 4. ξενίζονται-βλασφημοῦντ.
 - 14. κατὰ μὲν αὐτοὺς βλασφημεῖται
 2Pet. 2, 2. ἡ ὁδὸς τῆς ἀληθείας
 - 10. οὐ τρέμ. βλασφημοῦντες
 - 12. ἀγνοοῦσι βλασφημοῦντες
 Jud. 8. δόξας - βλασφημοῦσι
 10. οὗτοι δὲ - βλασφημοῦσιν
 Apoc.13,6. τὸ ὄνομα Θεοῦ (16, 9)
 16,11. τὸν Θεόν
 - 21. ἐβλασφήμησαν οἱ ἄνθρ.
βλασφημία
 Mat.12,31. ἁμαρτία κ. βλασφ.
 - - ἡ δὲ τοῦ πν. ἁγίου βλ.
 15,19. ἐκ τῆς καρδ. ἐξέρχονται
 - βλ.
 26,65. ἠκούσατε τὴν βλ. αὐτοῦ
 (cf. Mar. 14, 64)
 Mar. 2, 7. λαλεῖ βλασφ. (Luc. 5, 21)
 3,28. βλασφημαὶ ὅσας ἄν
 7,22. βλασφ., ὑπερηφανία
 Joh.10,33. περὶ βλασφημίας
 Eph. 4,31. κραυγὴ κ. βλασφ.
 Col. 3, 8. κακίαν, βλασφ.
 1Tim.6, 4. ἱρις, βλασφημαί,
 Jud. 9. κρίσιν ἔπεν. βλασφημίας
 Apoc.2, 9. τὴν βλ. τῶν λαγόντων
 13, 1. ὀνόματα βλασφημ. (17, 3)
 - 5. μεγάλα κ. βλασφημίας
 13, 6 βλ. εἰς Θεόν

βλάσφημος
 Act. 6, 11. 13. 1 Tim. 1, 13. 2 Tim.
 3, 2. 2 Pet. 2, 11.
βλέμμα 2 Pet. 2, 8.
βλέπειν
 *1) sehen (ansehen):
 Mat. 5,28. πῶς ὁ βλέπων γυναῖκα
 6, 4. ὁ βλ. ἐν τῷ κρυπτῷ (6,18)
 7, 3. τί - βλέπεις τὸ κάρφος
 (Luc. 6, 41. 42)
 11, 4. ὁ ἀκούεις κ. βλέπεις
 12,22. τὸν κωφὸν λαλεῖν κ. β.
 13,18. ὅτι βλέπ. οὐ βλέπουνσι
 - 14. „βλέπ. βλέπετε κ. οὐ μὴ
 ἴδητε“ (cf. Mar. 4, 12. Luc.
 8, 10. Act. 28, 26)
 - 16. ὑμῶν - μακάροι οἱ ὁφθ.
 ὅτι βλ.
 - 17. ἐπεθύμησαν ἰδεῖν ὁ βλ.
 (cf. Luc. 10, 23. 24)
 15,31. βλέποντας - τυφλοὺς βλ.
 18,10. βλ. τὸ πρόσωπον τοῦ πατρ.
 22,16. οὐ βλ. - εἰς πρόσωπον
 ἄνθρ. (Mar. 12, 14)
 Mar. 8,18. ὁφθαλμοὺς ἔχ. οὐ βλέπεις
 - 23. εἴ τι βλέπεις;
 Luc. 7,21. ἔχαρισατο τὸ βλέπειν
 8,16. βλέπωσι τὸ φῶς
 9,62. βλ. εἰς τὰ ὀπίσω
 11,33. τὸ φέγγος βλέπωσιν
 Joh. 5,19. ἵνα μὴ τι βλέπῃ τὸν πατ.
 9, 7. κ. ἤλθῃ βλέπων
 - 15. ἐνιψάμην κ. βλέπω
 - 19. πῶς οὖν ἄρτι βλέπεις;
 - 21. πῶς δὲ νῦν βλέπει, οὐκ
 - 25. τυφλὸς ὢν ἄρτι βλέπω
 - 39. ἵνα οἱ μὴ βλέποντες βλέπωσι κ. οἱ βλ. τυφλοὶ γίν.

- Joh. 5, 41. λέγετε ὅτι βλέπομεν
 11, 9. φῶς τοῦ κόσμου. τούτου βλ.
 13, 22. ἔβλεπον - εἰς ἀλλήλ.
 Act. 1, 9. βλέπόντων αὐτῶν ἐπὶ ἡρῶθ
 2, 33. ὁ νῦν βλέπετε κ. ἀκούετε
 3, 4. βλέψον εἰς ἡμᾶς
 9, 8. οὐδένα ἔβλεπε
 - 9. ἡμέρας τρεῖς μὴ βλ.
 27, 12. βλέποντα κατὰ Δίβα
 Rom. 7, 23. βλ. δὲ ἕτερον νόμον
 8, 24. ἐλπὶς δὲ βλεπομένη
 - 9. δ γὰρ βλέπει τις
 - 25. δ οὐ βλέπομεν, ἐλπίζομεν
 11, 8. „ὁφθαλμοὺς τοῦ μὴ βλέπειν“ (10)
 1Cor. 1, 26. βλέπετε - τὴν κλήσιν
 10, 28. βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ
 13, 12. βλέπομεν - ἀρτιδὶ ἐσόπτρ.
 2Cor. 4, 18. μὴ - τὰ βλεπόμενα, ἀλλὰ
 τὰ μὴ βλεπόμενα. Τὰ γὰρ
 βλεπ. πρόσκαιρα, τὰ δὲ
 μὴ βλεπ. αἰώνια.
 10, 7. τὰ κατὰ πρόσωπον βλέπ.
 Heb. 11, 1. ἔλεγχος οὐ βλεπομένων
 - 3. τὰ βλεπόμενα γαγονέναι
 - 7. τῶν μηδέπως βλεπομένων
 Apoc. 1, 11. ὁ βλέπεις, γράψον
 - 12. βλέπειν τὴν φωνήν
 3, 18. ἐγγρῆσαι τοὺς ὁφθ. - ἵνα
 βλέπῃς
 6, 1. ἔρχου κ. βλέπε (3. 5. 7)
 16, 15. βλέπωσι τὴν ἀσχημοσ.
 17, 8. βλέποντος τὸ θηρίον
 18, 9. ὅταν βλέπωσι τὸν καπνὸν
 27, 8. ἐγὼ Ἰωαν. ὁ ἀκούων καὶ
 βλέπων ταῦτα
 - - ὅτε ἤκουσα καὶ ἔβλεψα

- 2) = zusehen, Acht haben:
 Mat. 24, 1. βλέπετε μὴ etc. (Mar. 13, 5.
 Luc. 21, 8. Act. 13, 40.
 1Cor. 8, 9 (μὴπως); 10, 12.
 Gal. 5, 15. Col. 2, 8. Heb.
 3, 12 (μὴποτε); 12, 25)
 Mar. 4, 24. βλέπετε, τί ἀκούετε
 8, 15. βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης
 12, 38. βλ. ἀπὸ τῶν γραμμ.
 13, 9. βλ. - ὑμεῖς αὐτοὺς (cf.
 2 Joh. 8)
 - 23. ὑμεῖς δὲ βλέπετε
 - 33. βλέπετε, ἀγρυπνεῖτε
 Luc. 8, 18. βλέπετε -, πῶς ἀκούετε
 1Cor. 3, 10. ἕκαστος - βλέπέτω
 16, 10. βλέπετε ἵνα ἀφόβως
 Eph. 5, 15. βλέπετε - πῶς ἀκριβ.
 Phil. 8, 2. βλέπετε τοὺς κύνες, βλ.
 τοὺς κακοὺς ἐργάτας, βλ.
 τὴν κατατομήν
 Βοανεργές Mar. 8, 17.
 βοῶν
 Mat. 3, 3. φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρ.
 (Mar. 1, 3. Luc. 3, 4; 1, 23)
 Mar. 15, 34. ἐβόησεν ὁ Ἰ. φωνὴ μεγ.
 Luc. 18, 7. βοῶντων πρὸς αὐτόν
 - 38. καὶ ἐβόησε, λέγων Ἰησοῦ
 Act. 8, 7. βοῶντα μεγ. φωνῇ
 17, 6. βοῶντες
 21, 34. ἐβόων ἐν τῷ ὄχλῳ
 Gal. 4, 27. „βόησον ἢ οὐκ ὠδίνουσα“
 βοή Jac. 5. 4.
 βοήθεια Act. 27, 17. Heb. 4, 16.
 βοηθεῖν
 Mat. 15, 25. Κύριε, βοήθει μοι
 Mar. 9, 22. βοήθησον ἡμῖν (Act. 16, 9)
 - 24. βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ
 Act. 21, 28. ἄνδρες Ἰσρ., βοηθεῖτε

2 Cor. 6, 2. ἐν ἡμέρᾳ σωτηρ. βοηθ-
ήσά σοι

Heb. 2, 18. πειραζομένοις βοηθήσαι
Apoc. 12, 16. ἐβοήθησεν ἡ γῆ τῇ γυν.

βοηθός Heb. 13, 6.

βόθυνος

Mat. 12, 11; 15, 14. Luc. 6, 39.

βολή Luc. 22, 41.

βολίζειν Act. 27, 28.

[βολίς Heb. 12, 20.]

Βοόζ Mat. 1, 5. Luc. 3, 32.

βόρβορος 2 Pet. 2, 22.

Βορέας Luc. 13, 29. Apoc. 21, 13.

βόσκειν

Mat. 8, 30. ἀγάλη χοίρων - βουνομ.

(cf. 33. Mar. 5, 11. 14.

Luc. 8, 32. 34; 15, 15)

Joh. 21, 15. βόσκει τὰ ἀρνία μου

- 17. β. τὰ πρόβατά μου

Βουσός 2 Pet. 2, 15.

βοτάνη Heb. 6, 7.

βότρυς Apoc. 14, 18.

βουλεύεσθαι

Luc. 14, 31. Joh. 12, 10. Act. 5, 33;

15, 37; 27, 39. 2 Cor. 1, 17.

βουλευτής Mar. 15, 43. Luc. 23, 50.

βουλή

Luc. 7, 30. - τοῦ Θεοῦ

23, 51. τῇ β. κ. τῇ πράξει αὐτῶν

Act. 2, 23. τῇ ὀρισμένῃ β.

4, 23. ὅσα ἡ β. σου - προώρισε

5, 38. ἰὰν ἡ ἐξ ἀνθρ. ἡ β. αὐτῇ

13, 36. ὑπηρετήσας τῇ τ. Θεοῦ β.

20, 27. πᾶσαν τ. β. τοῦ Θεοῦ

27, 12. ἔσται βουλὴν

- 42. στρατιωτῶν β. ἐγίν.

1 Cor. 4, 5. βουλὰς τῶν καρδιῶν

Eph. 1, 11. κατὰ τὴν β. τοῦ Θεοῦ.

Heb. 6, 17. τὸ ἀμετάθ. τῆς β. αὐτοῦ
βούλημα Act. 27, 43. Rom. 9, 19.

1 Pet. 4, 3.

βουνός Luc. 3, 5; 23, 50.

βούς

Luc. 13, 15; 14, 5. 19. Joh. 2, 14. 15.

1 Cor. 9, 9. 1 Tim. 5, 18.

βραβεῖον 1 Cor. 9, 24. Phil. 3, 14.

βραβύειν Col. 3, 15.

βραδύειν 1 Tim. 3, 15. 2 Pet. 3, 9.

βραδυπλοεῖν Act. 27, 7.

βραδύς Luc. 24, 25. Jac. 1, 19.

βραδυτής 2 Pet. 3, 9.

βραχίων

Luc. 1, 51. Joh. 12, 38. Act. 13, 17.

βραχύς

Luc. 22, 53. Joh. 6, 7. Act. 5, 34;

27, 28. Heb. 2, 7. 9; 13, 22.

βρέφος

Luc. 1, 41. 44; 2, 12. 16; 18, 15.

Act. 7, 19. 2 Tim. 3, 15. 1 Pet. 2, 2.

βρέχειν a) regnen; b) benetzen:

a) Mat. 5, 45. Luc. 17, 29. Jac. 5,

17. Apoc. 11, 6.

b) Luc. 7, 38. 44.

βροντή

Mar. 8, 17. Joh. 12, 29. Apoc. 4, 5;

6, 1; 8, 5; 10, 3. 4 bis; 11, 19;

14, 2; 16, 18; 19, 6.

βροχή Mat. 7, 25. 27.

βρόχος 1 Cor. 7, 35.

βρυγμός τῶν ὀδόντων

Mat. 8, 12; 13, 42. 50; 23, 13; 24,

51; 25, 30. Luc. 13, 28.

βρῦειν Jac. 3, 11.

βρύχειν Act. 7, 54.

βρωμα

Mat. 14, 15. Mar. 7, 19. Luc. 8, 11; 9, 13.

Joh. 4, 34. ἐμὸν βρ. ἔστιν, ἵνα

Rom. 14, 15. bis. 20.

1 Cor. 3, 2. γάλα - καὶ οὐ βρώμα

6, 13. τὰ βρώματα τῇ κοιλίᾳ π.
ἡ κοιλία τοῖς βρώμ.

8, 8. 13 (σκανδαλίζει)

10, 3. τὸ αὐτὸ βρ. πνευματικόν

1 Tim. 4, 3. ἀπέχου βρωμάτων

Heb. 9, 10; 13, 9.

βρώσιμος Luc. 24, 41.

βρώσις

a) Rost: Mat. 6, 19, 20.

b) Speise:

Joh. 4, 32; 6, 27 (τὴν βρ. τὴν ἀπολ-
λυμ. - τὴν μένουσαν). 55.
(ἀληθῶς ἔστι βρ.).

Rom. 14, 17. οὐ - ἡ βασ. τ. θ. βρώσις

1 Cor. 8, 4. 2 Cor. 9, 10. Col. 2, 16.

Heb. 12, 16.

βρώσκειν Joh. 6, 13.

βυθίζειν Luc. 5, 7. 1 Tim. 6, 9.

βυθός 2 Cor. 11, 25.

βυρσεύς Act. 9, 43; 10, 6. 32.

βύσσινος Apoc. 18, 16; 19, 8. bis. 14.

βύσσος Luc. 16, 19. Apoc. 18, 12.

βωμός Act. 17, 23.

Γ

Γαββαθα Joh. 19, 13.

Γαβριήλ Luc. 1, 19. 26.

γάγγραινα 2 Tim. 2, 17.

Γάδ Apoc. 7, 5.

Γαδαρηνός Mar. 5, 1. Luc. 8, 26. 37.

Γάζα Act. 8, 26.

Γάζα Act. 8, 27.

γαζοφυλάκιον

Mar. 12, 41. bis. 43. Luc. 21, 1. Joh. 8, 20.

Γάτος

Act. 19, 29; 20, 4. Rom. 16, 23.

1 Cor. 1, 14. 3 Joh. 1.

γάλα

1 Cor. 8, 2; 9, 7. Heb. 5, 12. 13.

2 Pet. 2, 2.

Γαλάται Gal. 3, 1.

Γαλατία

1 Cor. 16, 1. Gal. 1, 2. 2 Tim. 4, 10.

1 Pet. 1, 1.

Γαλατικός Act. 16, 6; 18, 23.

γαλήνη

Mat. 8, 23. Mar. 4, 39. Luc. 8, 24.

Γαλιλαία

Mat. 2, 22; 3, 13; 4, 12. 15. (Γ. τῶν
ἐθνῶν); 18 (θάλασσα τῆς Γ.) (15,
29. Mar. 1, 16; 7, 31. Joh. 6, 1).

23. 25; 17, 22; 19, 11; 21, 11;
26, 32; 27, 53; 29, 7. 10. 16.

Mar. 1, 9. 14. 23 (περίχωρον τ. Γ.).

39; 3, 7; 6, 21; 9, 30; 14, 23;
15, 41; 16, 7.

Luc. 1, 26; 2, 4. 39; 3, 1; 4, 14. 31.

44; 5, 17; 8, 26; 17, 11; 23, 5.

6. 49. 55; 24, 6.

Joh. 1, 44; 2, 1. 11; 4, 3. 43. 45. 46.

47. 54; 7, 1. 9. 41. 52 (bis); 12,

21; 21, 2.

Act. 9, 31; 10, 37; 13, 31.

Γαλιλαίος

Mat. 26, 69 (μετὰ Ἰησ. τ. Γ.). Mar.

14, 70. Luc. 13, 1. 2; 22. 59. Joh.

4, 45. Act. 1, 11; 2, 7; 5, 37.

Γαλλίων Act. 18, 12. 14. 17.

Γαμαλιήλ Act. 5, 34; 22, 3.

γαμεῖν

Mat. 5, 32. ἀπολελυμένην γαμήσῃ (cf.
19, 9. 10. Mar. 10, 11. 12.
Luc. 16, 18)

22, 25. γαμήσας ἐταλεύτῃς

- 30. οὔτε γαμοῦσιν, οὔτε - (cf.
Mar. 12, 25. Luc. 20, 34. 35)

24, 38. γαμοῦντες καὶ ἀγαμ. (cf.
Luc. 17, 27)

Luc. 14, 20. γυναῖκα ἱγῆμα

1 Cor. 7, 9. γαμησάτωσαν κρείττον-
γαμήσαι ἢ (cf. 10. 28 bis.
33 (ὁ γαμ. μεριμνῶ). 34.
(ἡ γαμ. μερ.). 36. 39).

1 Tim. 4, 3. καλυόντων γαμεῖν

5, 11. γαμεῖν θείλουσιν

- 14. νεωτέρως γαμεῖν

γαμίσκεσθαι Mar. 12, 25. [Luc.
20, 34. 35]

γάμος

Mat. 22, 2. ἐποίησα γάμους τῷ υἱῷ

- 3. κακλημένους εἰς τοὺς γ.

- 4. δεῦτε εἰς τοὺς γ.

- 8. ὁ μὲν γ. ἕτοιμός ἐ.

- 9. καλίσσατε εἰς τοὺς γ.

- 10. ἐπλήσθη ὁ γ. ἀνακ.

- 11. ἔνδυμα γάμου (12)

25, 10. εἰσῆλθον εἰς τοὺς γ.

Luc. 12, 36. πότε ἀναλύσει ἐκ τῶν γ.

14, 8. ὅταν κληθῇς - εἰς γ.

Joh. 2, 1. γ. ἐγένετο ἐν Κανᾷ

- 2. ἐκλήθη - ὁ Ἰησ. - εἰς τὸν γ.

Heb. 13, 4. τίμιος ὁ γ. ἐν πᾶσι

Apo. 19, 7. ὁ γ. τοῦ ἀρνίου

- 9. εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ γ.

γαστήρ

ἐν γ. ἔχειν: Mat. 1, 18. 23; 24, 19.

Mar. 13, 17. Luc. 21, 23. 1 Th.

5, 3. Apo. 12, 2 (Luc. 1, 8.
συνλήψῃ ἐν γ.)

Tit. 1, 12. γαστέρας ἀργαί

Γαστρῶν Heb. 11, 32.

γαίοννα

Mat. 5, 22. ἔνοχος ἔσται εἰς τὴν γ.
τοῦ πυρός

- 29. βληθῇ εἰς γ. (30; 18, 9.

Mar. 9, 45. 47. γ. τοῦ
πυρός)

10, 28. ἀπολίσαι ἐν γαίοννῃ

23, 15. υἱὸν γαίοννης διπλότερον

- 23. κρίσεως τῆς γαίοννης

Mar. 9, 43. ἀπελθεῖν εἰς τὴν γ.

Luc. 12, 5. ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γ.

Jac. 3, 6. φλογιζομένη ὑπὸ τῆς γ.

Γεθσημανῇ Mat. 26, 36. Mar. 14, 32.

γαίτων Luc. 14, 12; 15, 6. 9. Joh. 9, 8.

γελῶν Luc. 6, 21. 25.

γέλως Jac. 4, 9.

γάμειν

Mat. 23, 25. 27. Luc. 11, 39. Rom.

3, 14. Apo. 4, 6. 8; 5, 8; 15, 7;

17, 3. 4; 21, 9.

γαμίζειν

Mar. 4, 37; 15, 36. Luc. 14, 23; 15, 26.

Joh. 2, 7 bis; 6, 13. Apo. 8,

5; 15, 8.

γεναί

1) γεν. αὐτῇ im Allg.: Mat. 11,

16; 12, 41. 42; 23, 36; 24, 34

(οὐ μὴ παρέλθῃ -) (Mar. 13, 30.

Luc. 21, 32). Mar. 8, 12. Luc.

7, 31; 11, 30. 81. 82. 50. 51; 17, 25.

2) γεν. mit Prädic.:

πονηρὰ κ. μοιχαλῖς Mat. 12, 39; 16, 4.

πονηρὰ Mat. 12, 45. Luc. 11, 29.

μοιχαλῖς Mar. 8, 33.

ἀπιστος κ. διαστραμμένη Mat. 17,
17. Luc. 9, 41.

ἀπιστος Mar. 9, 19.

σκολιά Act. 2, 40. Phil. 2, 15.

3) γεν. ohne Präd.:

Luc. 16, 8. εἰς τ. γεν. τὴν αὐτῶν

Act. 8, 33. τὴν δὲ γεν. αὐτοῦ

13, 36. ἰδίᾳ γενεᾷ ὑπηρετήσας

Heb. 3, 10. „πρόσωχθ. τῇ γεν. ἐκείνῃ“

4) γενεαί:

Mat. 1, 17. τερ πᾶσαι αἱ γενεαί

Luc. 1, 48. μακαριοῦσί με π. αἱ γ.

- 50. εἰς γενεὰς γενεῶν

Act. 14, 16. παρωχημέναις γενεαῖς

15, 21. ἐκ γενεῶν ἀρχαίων

Eph. 3, 5. ἐν ἱεραῖς γενεαῖς

- 21. εἰς πάσας τὰς γενεὰς

Col. 1, 26. ἀπὸ τῶν γενεῶν

γενεαλογεῖσθαι Heb. 7, 6.

γενεαλογία 1 Tim. 1, 4; 3, 9.

γενέσις Mat. 14, 6. Mar. 6, 21.

γένεσις

Mat. 1, 1. βίβλος γενέσεως Ἰ. Χρ.

Jac. 1, 23. κατανοοῦντι τὸ πρόσωπον
τῆς γεν. αὐτοῦ

3, 6. τὸν τροχὸν τῆς γεν.

γενετῇ Joh. 9, 1.

γέννημα Luc. 12, 18. 2 Cor. 9, 10.

γεννῆν

a) uneigentlich:

Joh. 1, 13. ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν

3, 8. ἐὰν μή τις γεννηθῇ ὄντω-
θεν (τ. 7)

- 5. γεννηθῇ ἐξ ὕδατος κ.

- 6. τὸ γεγενν. ἐκ τῆς σαρκ. -
ἐκ τ. πνεύμ.

- 8. πᾶς ὁ γεγενν. ἐκ τ. πνεύμ.

1 Cor. 4, 15. ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα

Gal. 4, 24. εἰς δουλείαν γεννώσα

2 Tim. 2, 23. ὅτι γεννώσι μάχας

Philem. 10. ὃν ἐγέννησα ἐν τ. δεσμοῖς

1 Joh. 2, 29. ἐξ αὐτοῦ γεγέννηται

3, 9. πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ
τοῦ Θ. (cf. 9; 4, 7; 5,
1 bis. 4. 18 bis)

5, 1. ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα

b) eigentlich:

Mat. 1, 2 u. oft in diesem Cap. 16.

20; 2, 1. 4; 19, 12; 26, 24 (Mar.

14, 21). Luc. 1, 18. 35. 57; 23,

29. Joh. 3, 4 bis; 8, 41; 9, 2.

19. 20. 32. 34. (ἐν ἁμαρτ.); 16,

21 bis; 18, 37. Act. 2, 8; 7, 8.

20, 29; 13, 33 (σήμερον γεγένν.

σε) (Heb. 1, 5; 5, 5); 22, 3. 23.

Rom. 9, 11. Gal. 4, 23. 29 (κατὰ

σάρκα). Heb. 11, 12. 23. 2 Pet. 2, 12.

γέννημα

Mat. 3, 7. γεννήματα ἐχιδνῶν (12,

34; 23, 33. Luc. 3, 7)

26, 29. γ. τῆς ἀμπέλου (Mar. 14,

25. Luc. 22, 18)

Γεννησαρετ

Mat. 14, 31. ἡ γῆ Γ. (Mar. 6, 53).

Luc. 5, 1. ἡ λίμνη Γ.

γέννησις Mat. 1, 18. Luc. 1, 14.

γεννητός Mat. 11, 11. Luc. 7, 28.

γένος

Mat. 13, 47. ἐκ παντός γένους

17, 21. τοῦτο δὲ τὸ γένος (Mar.
9, 29)

Mar. 7, 26. τῇ γένει· (cf. Act. 4, 36;
18, 2. 24)

Act. 4, 6. ἐκ γένους ἀρχιερατικοῦ

7, 13. τὸ γένος τοῦ Ἰωσήφ

- 19. κατασοφ. τὸ γένος ὑμῶν

Act. 13, 26. υἱοὶ γένους Ἀβρ.

17, 28. τοῦ γὰρ καὶ γένος ἰσμεν

- 29. γένος οὖν ὑπάρχοντες

1 Cor. 12, 10. ἐτέρῳ δὲ γίνῃ γλωσσῶν

(28; 14, 10. γ. φωνῶν)

2 Cor. 11, 26. κινδύνους ἐκ γένους

Gal. 1, 14. ἐν τῷ γένει μου

Phil. 3, 5. ἐκ γένους Ἰσραὴλ

1 Pet. 2, 9. γ. ἐκλεκτὸν

Apoc. 22, 16. τὸ γένος τοῦ Δαυὶδ

Γεργασηνός Mat. 8, 28.

γερούσια Act. 5, 21.

γέρων Joh. 8, 4.

γεύεσθαι

Mat. 16, 28. θανάτου (Mar. 9, 1. Luc.

9, 27. Joh. 8, 52. Heb. 2, 9)

27, 34. γευσάμενος οὐκ ἤθελε

Luc. 14, 24. γεύσεται μου τοῦ δεῖπνου

Joh. 2, 9. Act. 19, 10; 20, 11; 23, 14.

Col. 2, 21. μηδὲ γεύση μηδὲ θίγης

Heb. 6, 4. τῆς δωρεᾶς τ. ἐπουρανίου

- 5. γ. Θεοῦ ῥῆμα

1 Pet. 2, 1. εἵπερ ἀγεύσασθε οὗτοι

γεωργεῖσθαι Heb. 6, 7.

γεώργιον 1 Cor. 3, 9.

γεωργός

Mat. 21, 33. 34. 35. 38. 40. 41.

Mar. 12, 1. 2 bis. 7. 9.

Luc. 20, 9. 10 bis. 14. 16.

Joh. 15, 1. ὁ πατήρ μου ὁ γ.

2 Tim. 2, 6. Jac. 5, 7.

γῆ

1) = Erde, orbis terrarum:

Mat. 5, 5. κληρονομ. τὴν γ.

- 13. τὸ ἅλας τῆς γ.

- 18. ὥς ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρ.

κ. ἡ γῆ (cf. 24, 35. Mar.

13, 31. Luc. 16, 17; 21, 33)

Mat. 6, 10. ὡς ἐν οὐρ. καὶ ἐπὶ τῆς γ.

(Luc. 11, 2)

9, 6. ἐπὶ τῆς γ. ἀφίναί ἀμ.

(Mar. 2, 20)

10, 34. εἰρήνην ἐπὶ τὴν γ.

11, 25. Κύριε τοῦ οὐρ. κ. τῆς γ.

(Luc. 10, 21. Act. 17, 24)

12, 40. ἐν τῇ καρδ. τῆς γ.

- 42. ἐκ τῶν περάτων τῆς γ.

(Luc. 11, 31)

16, 19. δόξης - λύσης ἐπὶ τῆς γ.

(cf. 18, 18)

17, 25. οἱ βασιλ. τῆς γ. (d. ubrigen

Stellen s. b. βασιλεῦς)

23, 9. πατέρα μὴ καλ. ὑμῶν ἐπὶ

τῆς γ.

- 35. ἐκχυνόμε. ἐπὶ τῆς γῆς

24, 30. πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς

- 51. ἡ γῆ ἐσείσθη

28, 18. πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρ. κ.

ἐπὶ γῆς

Mar. 9, 3. γναφεὺς ἐπὶ τ. γῆς

13, 27. ἀπ' ἀκρου γῆς ὥς ἀκ. οὐρ.

Luc. 2, 14. ἐπὶ γῆς εἰρήνη

12, 49. πῦρ βαλεῖν εἰς τὴν γῆν

- 51. εἰρήνην δοῦναι ἐν τῇ γῇ

- 56. τὸ πρόσωπον τῆς γῆς κ.

τ. οὐρ.

18, 3. πλοῖον ἐπὶ τῆς γῆς

21, 23. ἀνάγκη μεγ. ἐπὶ τ. γῆς

- 25. ἐπὶ τ. γῆς συνοχὴ ἰθυσῶν

- 35. ἐπὶ πρόσωπον πᾶσ. τ. γῆς

(cf. Act. 17, 26)

Joh. 3, 22. ὁ ὢν ἐκ τῆς γῆς etc.

12, 32. ἰάν ὑμῶσθαι ἐκ τ. γῆς

17, 4. σε ἐδόξασα ἐπὶ τ. γῆς

Act. 1, 8. ὥς ἐσχάτου τῆς γ. (13, 47)

2, 19. ἐπὶ τ. γῆς κάτω

- Act. 8,25. αἱ πατρίαι τ. γῆς
 4,24. ὁ ποιήσας τ. οὐρ. κ. τ.
 γῆν (cf. 14, 15. Aroc. 14, 7)
 7,49. „ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον“
 8,33. „αἴρεται ἀπὸ τ. γ. ἢ ζωῆ“
 (cf. 22, 22)
 10,11. καθιέμενον ἐπὶ τ. γῆς
 - 12. τετράποδα τῆς γ. (11, 6)
 22,22. αἴρε ἀπὸ τ. γῆς τ. τοι-
 οῦτον
 Rom. 9,17. „διαγγελῇ - ἐν πάσῃ τ. γῇ“
 - 28. „ποιήσαι Κύρ. ἐπὶ τ. γῆς“
 10,18. „εἰς πᾶσ. τ. γῆν ἐξῆλθεν“
 1Cor. 8, 5. εἶτε ἐν οὐρ. εἶτε ἐπὶ τ. γῆς
 10,26. „τοῦ - Κυρίου ἡ γῆ“ (28)
 15,47. ὁ πρῶτος ἀνθρώπων. ἐκ γῆς
 Eph. 1,10. τὰ ἐπὶ τ. γῆς (Col. 1, 16.
 20; 3, 2. 5)
 3,15. πᾶσα πατριά ἐν οὐρ. κ.
 ἐπὶ γῆς
 4, 9. κατώτερα μέρη τ. γῆς
 6, 3. „μακροχρόνιος ἐπὶ τ. γ.“
 Heb. 1,10. „τ. γῆν ἐθεμελίωσας“
 8, 4. εἰ μὲν γὰρ ἦν ἐπὶ γῆς
 11,13. παρεπιδήμιοι - ἐπὶ τ. γῆς
 - 38. ταῖς ὁπαῖς τ. γῆς
 12,25. τὸν ἐπὶ τ. γῆς παραιτησ.
 - 26. τ. γῆν ἐσάλυσεν - σείων
 τ. γῆν
 Jac. 5, 5. ἐρυφήσατε ἐπὶ τ. γῆς
 - 12. μὴ ὀμνύετε - μῆτε τ. γῆν
 2Pet. 3, 5. κ. γῆ ἐξ ὕδατος
 - 7. οἱ - οὐρανοὶ κ. ἡ γῆ
 - 10. κ. γῆ κ. τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα
 - 13. κ. γ. καινὴν
 1Joh. 5, 8. μαρτυροῦντες ἐν τ. γῇ
 Aroc. 1, 7. αἱ φυλαὶ τ. γῆς
 3,10. κατοικοῦντας ἐπὶ τ. γῆς

- (cf. 6, 10; 8, 13; 11, 10
 bis; 12, 12; 13, 8. 14;
 14, 6; 17, 2. 8)
 Aroc. 5, 8. οὐδὲ ἐπὶ τ. γῆς οὐδὲ ὑπο-
 κάτω τ. γῆς
 - 6. ἀπεσταλμένα εἰς πᾶσ. τ.
 γῆν
 - 10. βασιλεύσουσιν ἐπὶ τ. γῆς
 - 13. ἐν τῇ γῇ κ. ὑποκάτω τ. γ.
 6, 4. εἰρήνην ἀπὸ τ. γῆς
 - 8. τέταρτον τ. γῆς
 - - θηρίων τ. γῆς
 - 13. ἀστέρους ἔπεσαν εἰς τ. γ.
 (cf. 9, 1)
 7, 1. γωνίας τῆς γ. (cf. 20, 8)
 - - ἀνέμους τ. γ. - ἀνεμος
 ἐπὶ τ. γ.
 - 3. μὴ ἀδικήσητε τὴν γ.
 8, 5. ἔβαλεν εἰς τ. γ. (cf. v. 7;
 12, 9. 13)
 9, 3. ἀκρίδες εἰς τ. γῆν
 - - οἱ σκορπιοὶ τ. γῆς
 - 4. τ. χόρτον τ. γῆς
 10, 2. ἔθηκε τ. πόδα - ἐπὶ τ. γῆν
 - 5. ἐστῶτα ἐπὶ τ. θαλ. κ. ἐπὶ
 τ. γῆς (v. 8)
 - 6. τ. γῆν κ. τὰ ἐν αὐτῇ
 11, 4. ἐνώπιον τοῦ Κυρίου τ. γ.
 - 6. πατάξει τ. γῆν
 - 18. διαφθείροντας τ. γῆν
 12,16. ἤνοιξεν ἡ γῆ τὸ στόμα
 13, 3. ἐθαύμασεν ὅλη ἡ γῆ
 - 11. ἀναβατῖνον ἐκ τῆς γῆς
 - 12. ποιεῖ τὴν γῆν
 - 13. ἐκ τοῦ οὐρανοῦ - εἰς τ. γῆν
 14, 3. ἡγορασμένοι ἀπὸ τ. γῆς
 - 15. ὁ θειρισμὸς τῆς γῆς
 - 16. ἐπὶ τ. γῆν κ. ἐθαρίσθη ἡ γῆ

- Αποκ. 14, 18.** τοὺς βότρυας τ. γῆς
 - 19. εἰς τ. γῆν κ. ἐτρούγησε
 τὴν ἄμπελον τ. γῆς
16, 1. ἐκχέετε εἰς τ. γῆν (v. 2)
 - 18. ἄνθρωποι ἐγένοντο ἐπὶ
 τ. γῆς
17, 5. βδελυγμάτων τ. γῆς
18, 1. κ. ἡ γῆ ἐφωτίσθη
 - 3. κ. οἱ ἔμποροι τ. γῆς (v. 11)
 - 23. οἱ μεγιστᾶνες τ. γῆς
 - 24. ἐσφαγμένων ἐπὶ τ. γῆς
19, 2. ἥτις ἐφθίρεα τ. γῆν
29, 9. ἐπὶ τὸ πλάτος τ. γῆς
 - 11. ἔφυγεν ἡ γῆ κ. ὁ οὐρ.
21, 1. κ. γῆν καινὴν
 - ἡ πρώτη γῆ καρῆλθῃ

2) = ein einzelnes Land:

- Mat. 2, 6.** γ. Ἰουδα
 - 20. γ. Ἰσρ. (21)
 4, 15. „γ. Ζαβουλ. κ. γ. Νεφθ.“
 9, 26. εἰς ὅλην τ. γ. ἐκ. (31)
 10, 15. γῆ Σοδ. κ. Γομ. (11, 34)
 14, 34. γ. Γεννησ. (Mar. 6, 53)
 27, 45. ἐπὶ πᾶσαν τ. γῆν (Mar.
 15, 83. Luc. 23, 44)

- Joh. 3, 22.** εἰς τ. Ἰουδαίαν γῆν
Act. 7, 8. ἐκ τῆς γ. σου etc.
 - 4. γ. Χαλδαίων etc.
 - 6. „ἐν γ. ἀλλοτρίᾳ“
 - 11. γ. Αἰγύπτου (36, 40; 13, 17.
 Heb. 8, 9. Jud. 5)
 - 29. (γ. Μαδιάμ) 13, 19. (γ.
 Χαναάν)

3) Land = Festland, Ufer:

- Mar. [4, 1]; 6, 42. Luc. 5, 3. 11;
 8, 27. Joh. 6, 21; 21, 8. 9. 11.
 Act. 27, 39. 43. 44.**

4) = Boden:

- Mat. 10, 29; 13, 5** (γ. πολλήν etc.).
 8. 23 (καλὴν) (Mar. 4, 5.
 8. 20. Luc. 8, 8. 15)
 15, 35. ἀναπ. ἐπὶ τ. γῆν (cf. Mar.
 8, 6; 9, 20; 14, 35. Act.
 9, 4. 8; 26, 14)
 25, 18. 25.
Mar. 4, 26. τὸ σπέρμα ἐπὶ τῆς γ.
 - 28. αὐτομάτῃ - ἡ γ. καρποφ.
 31.
Luc. 6, 49. οἰκοδ. οἰκ. ἐπὶ τ. γῆν
 13, 7. τί καὶ τὴν γ. καταργεῖ;
 14, 35. οὔτε εἰς τ. γῆν οὔτε
 22, 44. καταβ. εἰς τὴν γ.
 24, 5. κλινουσῶν τὸ πρὸς εἰς τ. γ.
Joh. [8, 6. 8]; 12, 24. πεσῶν εἰς τ. γ.
1 Cor. 15, 47. ἐκ γῆς χοϊκός
Heb. 6, 7. γῆ γ. ἡ πιουσα τόν
Jac. 5, 7. καρπὸν τῆς γῆς
 - 17. οὐκ ἐβρεξεν ἐπὶ τ. γ.
 - 18. ἡ γ. ἐβλάστησε
 γῆρας **Luc. 1, 36.**
 γηράσκειν **Joh. 25, 18. Heb. 8, 13.**
 *γίνεσθαι
Mat. 5, 18. ὥς ἂν πάντα γένηται
 6, 10. γενήσῃτω τὸ θέλημά σου
 (Luc. 11, 2)
 7, 28. (καὶ) ἐγένετο impera. (b.
 Mat. 6 mal, b. Mar. 4 mal,
 b. Luc. 43 mal, in Act. 18
 mal; sonst nicht im N. T.)
 8, 13. ὥς ἐπιστευσας γενήσῃ σοι
 (cf. 9, 29)
 11, 21. ἐγεν. αἱ θανάμ. αἱ γενόμ.
 ἐν ὕμ. (23)
 15, 28. γενήσῃτω σοι ὥς θέλεις
 21, 21. καὶ εἰπῆτε - γενήσεται

Mat. 21, 42. „παρὰ Κ. ἐγέν. αὐτή“
(Mar. 12, 11)

24, 6. δεῖ - πάντα γενέσθαι
(cf. 32)

26, 42. γενηθήτω τὸ θάλημα σου
- 54. οὕτως δεῖ γενέσθαι

Mar. 11, 23. ὅτι ἂν λέγω γίνεται
13, 30. πάντα ταῦτα γίνονται (Luc.
21, 32)

Luc. 1, 38. γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμα

14, 22. γέγονεν ὡς ἐπέταξας

19, 19. γίνου ἐπάνω πάντες πόλεων

20, 16. μὴ γένοιτο (Rom. 3, 4. 6.
31; 6, 2. 15; 7, 7. 13; 9,
14; 11, 1. 11. 1 Cor. 6, 15.
Gal. 2, 17; 3, 21)

22, 42. ἀλλὰ τὸ σὸν γενέσθω

Joh. 1, 3. πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο
etc. 6.

10, 35. πρὸς οὗς ὁ 2. τοῦ Θ.
ἐγένετο

Act. 20, 16. γενέσθαι εἰς Ἱεροσ. (25, 15)

21, 14. τὸ θάλημα τοῦ Κ. γενέσθω

Rom. 7, 3. ἂν γένηται ἀνδρὶ ἐκ. 4.

1 Cor. 4, 5. ὁ ἔπαινος γενήσ. ἐκαστῷ

Eph. 6, 3. „ἵνα εὖ σοι γένηται“

2 Th. 2, 7. ἕως ἐκ μέσου γένηται

Apoc. 16, 17. λέγουσα· Ἦγונה (21, 6)

γινώσκειν

*1) In d. Evang. u. Act.:

Mat. 1, 25. οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτήν (cf.

Luc. 1, 34)

7, 23. οὐδέποτε ἔγνω ὑμᾶς

12, 33. ἐκ - τ. καρπ. τὸ δένδρον

γινώσκ. (Luc. 6, 44)

13, 11. γινῶναι τὰ μυστ. (Mar. 4,

11. Luc. 8, 10)

Mat. 16, 3. πρόσωπον τοῦ οὐρ. γι-
νώσκ. διακρίνειν

Luc. 12, 47. ὁ γνοὺς τὸ θάλημα. 48.

16, 15. γινώσκει τὰς καρδ.

24, 35. ἐγνώσθη - ἐν τῇ κλάσει

Joh. 1, 10. κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω

2, 24. διὰ τοῦ αὐτοῦ γιν. πάν-
τας. 25.

6, 29. ἐγνώκαμεν ὅτι σὺ εἶ ὁ Χρ.

8, 32. γνῶσθε τὴν ἀλήθειαν

- 43. τὴν λαλίαν τὴν ἐ. οὐ γιν.

10, 14. γινώσκω τὰ ἑμὰ etc. 27.

- 15. καθὼς γινώσκει με ὁ πα-

τήρ etc.

14, 7. εἰ ἐγνώκειτέ με καὶ τὸν

πατ. μου ἐγνώκ. ἄν. etc. 9.

- 17. οὐδὲ γινώσκει αὐτό (sc.

τὸ πν.)

16, 3. ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατ.

17, 3. ἵνα γινώσκ. σε τὸν

- 25. ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω etc.

Act. 1, 7. οὐχ ὑμ. ἔστι γινῶναι χρό-

νους

8, 30. γινώσκεις ἀναγινώσκεις;

19, 15. τὸν Ἰησοῦν γιν.

21, 37. Ἑλληνιστὶ γιν.;

2) in d. übrigen Schriften:

Rom. 1, 21. γνόντες τὸν Θεόν

2, 18. γινώσκεις τὸ θάλημα

3, 17. „ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνω-

σαν“

6, 6. τοῦτο γινώσκ. ὅτι ὁ παλ.

7, 1. γινώσκ. γ. νόμον λαλοῦ

- 7. τ. ἁμαρτ. οὐκ ἔγνω

- 15. ὁ γὰρ κατεργ. οὐ γιν.

10, 19. μὴ Ἰσραὴλ οὐκ ἔγνω;

11, 34. „τίς γ. ἔγνω νοῦν Κυρ.“

(1 Cor. 2, 16)

1Cor.1,21. οὐκ ἔγνω ὁ κόσμ. διὰ τῆς σοφ. τὸν Θ.

2, 8. ἦν οὐδεις τῶν - ἔγν. etc.

- 11. τὰ τοῦ Θεοῦ οὐδεις ἔγν.

[al. l. οἶδεν]

- 14. καὶ οὐ δύναται γινῶναι

3,20. „Κ. γιν. τοὺς διαλογ.“ -

4,19. κ. γινώσομαι οὐ τὸν λόγον

8, 2. δοκεῖ ἔγνωκ. τι etc.

- 3. οὗτος ἔγνωσται ὑπ' αὐτ.

13, 9. ἐκ μέρους - γινώσκομ. 12.

14, 7. πῶς γνωσθήσ. τὸ αὐτ. 9.

2Cor.2, 4. τὴν ἀγάπην ἵνα γνωῖτε

- 9. ἵνα γνωῖ τὴν δοκιμὴν ὑ.

3, 2. γινώσκομένη κ. ἀναγιν.

5,16. ἔγνωκ.κατὰ σάρκα.Χρ.etc.

- 21. τὸν γ. μὴ γνόντα ἁμαρτ.

8, 9. γινώσκ. γ. τὴν χάριν

18, 6. ἐλπίζω ὅτι γνωσέσθαι

Gal. 2, 9. γνόντες τὴν χάριν τὴν δ.

3, 7. γινώσκετε - ὅτι οἱ

4, 9. γνόντες Θεόν, μᾶλλον δὲ

γνωσθέντες ὑπὸ Θ.

Eph. 3,19. γνωῖναι - τὴν ὑπερβάλλ. -

ἀγάπην

5, 5; 6, 22.

Phil. 1,12; 2, 19 (Col. 4, 8). 22.

3,10. τοῦ γνωῖναι αὐτόν

4, 5. γνωσθήτω πᾶσιν ἄνθρ.

1Th. 3, 5. εἰς τὸ γνωῖναι τὴν πίστ. ὁ.

2Tim.1,18; 2, 19 („ἔγνω Κ. τοὺς

δοντας αὐτοῦ“).

3, 1. τοῦτο - γινώσκετε ὅτι

Heb. 3,10. „οὐκ ἔγνωσαν τ. ὁδοὺς

μου“

8,11. „γνώθι τὸν Κ.“

10,34; 13, 23.

Jac.1,3; 2,20; 5,20 (γινωσκέτω δτι).

2 Pet. 1, 20; 3, 3.

1Joh.2, 8. ἐν τούτῳ γινώσκ. ὅτι

ἔγνωκ. αὐτόν (cf. 2, 5. 18;

3, 19. 24; 4, 2. 13; 5, 2)

- 4. ὁ λέγων ἔγνωκα αὐτόν

- 13. ἔγνωκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς

(14)

- ἔγνωκατε τὸν πατέρα

- 29. γινώσκετε ὅτι

3, 1. ὁ κόσμος οὐ γιν. ἡμᾶς

- ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν

- 6. οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν

- 16. ἐν τούτῳ ἔγνωκαμ.τὴν ἀγ.

- 20. γινώσκει πάντα

4, 6. ὁ γινώσκων τὸν Θεόν (cf.

6. 8)

- ἐκ τούτου γινώσκ. τὸ

- 16. ἔγνωκαμεν κ. πεπιστεύκ.

5,20. γινώσκωμεν τὸν ἀληθινόν

2 Joh. 1. οἱ ἔγνωκότες τὴν ἀλήθ.

Apoc.2,17. 23. 24 (οὐκ ἔγν. τὰ βαθεῖα

τοῦ σατανᾶ)

3, 3. 9.

γλεῦκος Act. 2, 13.

γλυκύς Jac. 3, 11. 12. Apoc.10,9. 10.

γλώσσα

1) Zunge; Mund:

Mar.7, 33. 35 (ὁ δεσμός τῆς γ.)

Luc. 1,64. ἀναψύξῃ ἡ γλ. αὐτοῦ

16,64. καταψύξῃ τὴν γλ. μου

Act. 2,26. „ἡγαλλιάσ. ἡ γλ. μου“

Rom.3,13. „ταῖς γλ. αὐτῶν ἐδολι-

οῦσαν“

14,11. „πᾶσα γλ. ἐξομολογ.“

(Phil. 2, 11)

1Cor.14,1. διὰ τῆς γλώσσης

Jac. 1,26. μὴ χαλιναγωγῶν γλ.

3, 5. ἡ γλ. μικρὸν μέλος (6. 8)

1Pet.3,10. „παυσάτω τὴν γλ.“

1Joh.3,18. μηδὲ τῇ γλώσσῃ

Apoc.16,11. ἐμασσῶντο τὰς γλ.

2) = zungenähnliche Flamme:

Act. 2, 3.

3) = Sprache:

Act. 2, 4. λαλεῖν ἑτέραις γλ.

- 11. ταῖς ἡμετέραις γλ.

1Cor.13,1. τ. γλώσσαις τῶν ἀνθρ.

λαλῶ

4) von der Sprachengabe:

Act. 10,46. λαλοῦντων γλώσσαις (19,

6. 1 Cor. 12, 30; 14, 5. 6.

18. 23. 39) (λ. γλώσσῃ:

1 Cor. 14, 2. 4. 13. 14

(προσεύχ.). 27) (λόγους ἐν

γλώσσῃ: 1 Cor. 14, 19)

1Cor.12,10. ἐτέρῳ δὲ γένη γλωσσῶν
etc. (28)

13, 8. εἴτε γλῶσσαι παύσονται

14,22. γλῶσσαι εἰς σημεῖον

- 26 γλῶσσαν ἔχει

5) = Sprachstamm, Volk:

Apoc. 5, 9; 7, 9; 10, 11; 11, 9; 13,

7; 14, 6; 17, 15.

γλωσσόκομον Joh. 12, 6; 13, 29.

γναφεύς Mar. 9, 3.

γνήσιος

2 Cor. 8, 8. Phil. 4, 8. 1 Tim. 1, 2.

Tit. 1, 4.

γνησίως Phil. 2, 20.

γνόφος Heb. 12, 18.

γνώμη

Act. 20, 3. ἐγένετο γνώμη τ. ὑποστρ.

1Cor.1,10. ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ

7,25. γνώμην δὲ δίδωμι (40.

2 Cor. 8, 10)

Philem.14. χωρὶς δὲ τῆς σῆς γνώμης

Apoc.17,3. μίαν ἔχουσι γνώμην (17)
γνωρίζειν

Luc. 2, 15. 17.

Joh. 15,15. πάντα - ἐγν. ὑμῖν

17,26. τὸ ὄνομά σου

Act. 2,28. „ἐγνώρ. μοι ὁδοὺς ζωῆς“

Rom.9,22. γνωρ. τὸ δυνατόν αὐτοῦ

- 23. ἵνα γνωρίσῃ τὸν πλοῦστον

16,26. εἰς πάντα τὰ ἔθνη γνωρ.

1 Cor. 12, 1. γνωρίζω - ὑμῖν (5, 1.

2 Cor. 8, 1. Gal. 1, 11)

Eph. 1,11. γνωρίσας ἡμῖν τὰ μυστ.

(cf. 3, 3. 5. 10; 6, 19)

6,21. πάντα - γνωρίσει τ. (Col.

4, 7. cf. 9)

Phil. 1,22. γνωρίζεσθαι πρὸς τὸν Θ.

(4, 6)

Col. 1,27. ἡθέλησεν ὁ Θ. γνωρ.

2Pet.1,16. ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν

γνώσις

Luc. 1,77. δοῦναι γνώσιν σωτηρίας

11,52. τὴν κλεῖδα τῆς γνώσεως

Rom.2,20. τ. μόρφωσιν τῆς γνώσεως

κ. τῆς ἀληθείας

11,33. βάθος πλούτου - γνώ-

σεως Θ.

15,14. πεπληρ. πάσης γνώσεως

1Cor.1, 5. λόγῳ καὶ πάσῃ γνώσει

8, 1. πάντες γνώσιν ἔχομεν

- 7. οὐκ ἐν πᾶσιν ἡ γνώσις

- 10. σὰ τὸν ἔχοντα γνώσιν

- 11. ἀπόλλυται - ἐπὶ τ. σῇ γν

12, 8. ἄλλῃ δὲ λόγος γνώσεως

13, 2. πᾶσαν τὴν γνώσιν

- 8. εἴτε γνώσις καταργηθή-

σεται

14, 6. ἡ ἐν γνώσει

2Cor.2,14. τ. ὁσμὴν τ. γνώσ. αὐτοῦ

- 2Cor.4, 6. φωτισμὸν τῆς γνώσεως
τῆς δόξης
6, 6. ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ
8, 7. λόγῳ κ. γνώσει
10, 5. κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ θ.
11, 6. τῷ λόγῳ, ἀλλ' οὐ τῇ
γνώσει
Eph. 3, 19. γνωῖναι τὰ τ. ὑπερβάλλου-
σαν τῆς γνώσεως ἀγάπην
τοῦ Χ.
Phil. 3, 8. τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως
Χριστοῦ
Col. 2, 3. τ. σοφίας κ. τῆς γνώσεως
1Tim.6, 20. τῆς ψευδωνύμου γνώσεως
1Pet.3, 7. συνοικούντες κατὰ γνῶσιν
2Pet.1, 5. ἐν δὲ τῇ ἀρετῇ τὴν γνῶσιν
- 6. ἐν δὲ τῇ γνώσει τ. ἐγκρά-
τειαν
3, 18. γνώσει τοῦ Κυρίου ἡμῶν
γνώσεως Act. 26, 3.
γνωστὸς
Luc. 2, 44. ἐν τ. συγγενέσι καὶ τοῖς
γνωστοῖς (23, 49)
Joh. 18, 15. ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ
(16)
Act. 1, 19. γνωστὸν ἐγένετο πᾶσι (4,
16; 9, 42; 19, 17)
2, 14. ὑμῖν γν. ἔστω (4, 10; 13,
38; 28, 28)
28, 22. περὶ - αἰρέσ. τ. γν. ἔστιν
ἡμῖν
Rom. 1, 19. τὸ γνωστὸν τοῦ Θεοῦ
γογγυῦσιν
Mat. 20, 11. Luc. 5, 30. Joh. 6, 41.
43, 61; 7, 32. 1 Cor. 10, 10. bis.
γογγυσμός
Joh. 7, 12. Act. 6, 1. Phil. 2, 14.
1 Pet. 4, 9.
γογγυστής Jud. 16.
γόης 2 Tim. 3, 13.
Γολγοθᾶ
Mat. 27, 33. Mar. 15, 22. Joh. 19, 17.
Γόμορφα
Mat. 10, 15. Mar. 6, 11. Rom. 9, 29.
2 Pet. 2, 6. Jud. 7.
γόμος
Act. 21, 3. Apoc. 18, 11. 12.
γονεῖς, οἱ
Mat. 10, 21. τέκνα ἐπὶ γονεῖς (Mar. 13,
12. Luc. 21, 16)
Luc. 2, 27. εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς.
- 41. 43.
8, 56. ἐξέστησαν οἱ γ. αὐτῆς
18, 29. γονεῖς ἢ ἀδ.
21, 16. κ. ὑπὸ γονέων
Joh. 9, 2. οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ
(3. 20. 22. 23)
Rom. 1, 30. γονεῦσιν ἀπειθεῖς (2 Tim.
3, 2)
2Cor. 12, 14. τοῖς γονεῦσι θησαυρί-
ζουσιν etc.
Eph. 6, 1. ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν
ὑμῶν (Col. 3, 20)
γόνυ
Mar. 15, 19. τιθέντες τὰ γόνατα πρὸς-
κύβου
Luc. 5, 8. προσέπεσε τοῖς γόνασι
τοῦ Ἰ.
22, 41. θεῖς τὰ γόν. προσηύχετο
Act. 7, 60. θεῖς δὲ τὰ γόνατα ἐκραξῆς
(9, 40; 20, 36; 21, 5)
Rom. 11, 4. „οἵτινες οὐκ ἔκαμψαν
γόνυ τῇ Βαβλ.“
14, 11. ἐμοὶ κάμψαι πᾶν γόνυ
Eph. 3, 14. κάμπτω τὰ γόνατά μου
πρός

Phil. 2, 10. ἐν τῷ ὀνόματι Ἰ. πᾶν
γόνυ κάμψῃ ἱπουργαν.

Heb. 12, 12. παραλελυμένα γόνατα
γουνυπετεῖν

Mat. 17, 14; 27, 29. Mar. 1, 40; 10, 17.
γράμμα

Luc. 16, 6. δέξαι σου τὸ γράμμα (7)
23, 38. γράμμασιν ἔλλ.

Joh. 5, 47. τοῖς ἐκείνου γράμμασιν
7, 5. πῶς οὗτος γράμματα οἶδε

Act. 26, 24. τὰ πολλὰ σε γράμματα
28, 21. οὕτε γράμματα περὶ σοῦ

Rom. 2, 27. διὰ γράμματος κ. περι-
τομῆς

- 29. ἐν πνεύματι, οὐ γράμματι
7, 6. οὐ καλαιότητι γράμματος

2Cor. 3, 6. οὐ γράμματος, ἀλλὰ πνεύμ.
etc.

- 7. ἐν γράμμασιν

Gal. 6, 11. πηλικοῖς ὕμιν γράμμασιν
2Tim. 3, 15. τὰ ἱερὰ γράμματα οἶδας

γραμματεὺς

Mat. 2, 4. ἀρχ. κ. γραμματεῖς τ.
λαοῦ (cf. 16, 21; 20, 18;
21, 15. Mar. 8, 31; 10, 33;
11, 18. 27; 14, 1. Luc. 9, 22;
19, 47; 20, 1. 19; 22, 2.
66; 23, 10)

5, 20. τ. γραμματέων καὶ Φαρισ.
(cf. 12, 38; 23, 2. Mar. 7, 5.
Luc. 5, 30; 6, 7; 11, 53;
15, 2)

7, 29. οὐχ ὥς οἱ γραμματεῖς
(Mar. 1, 22. [Joh. 8, 31])

8, 19. προσελθὼν εἰς γρ. (cf.
Mar. 12, 28. 32)

9, 3. τινὲς τῶν γραμματέων
(Mar. 2, 6; 7, 1. Luc. 5, 21)

Mat. 13, 52. πᾶς γρ. μαθητευθεὶς τῇ
βασ. τῶν οὐρ.

15, 1. οἱ ἀπὸ Ἱερ. γραμματεῖς
(Mar. 3, 22)

17, 10. τί οὖν οἱ γραμμ. λέγ.
(Mar. 9, 11; 12, 35)

23, 13. οὐαὶ ὑμῖν, γρ. κ. Φαρισ.
(14. 15. 23. 25. 27. 29.
[Luc. 11, 44])

- 34. σοφοὺς κ. γραμμ.

26, 3. οἱ γραμματεῖς κ. οἱ πρεσβ.
(57; 27, 41. Mar. 14, 43.
53; 15, 1. Act. 4, 5;
6, 12)

Mar. 9, 14. γραμμ. συζητοῦντες
[- 16. ἐπηρώτ. τοὺς γρ.]

12, 38. βλέπετε ἀπὸ τ. γρ. (cf.
Luc. 20, 46)

Act. 19, 35. καταστειλας - ὁ γρ. τὸν
ὄχλον

23, 9. γρ. τ. μέρους τῶν Φ.

1Cor. 1, 20. ποῦ σοφός; ποῦ γραμ-
ματεὺς
γραπτός Rom. 2, 15.

γράφειν

1) γέγραπται, γεγράμμ. etc.
mit Bezug auf die heilige
Schrift:

a) γέγραπται mit bestimmtem
Citat (vor- oder nachher):

Mat. 2, 5 (διὰ τοῦ προφ.); 4, 4. 6.
7. 10; 11, 10; 21, 13; 26, 31.

Mar. 1, 2 (ἐν Ἠσ.); 7, 6; 11, 17;
14, 27.

Luc. 2, 23 (ἐν νόμῳ Κ.); 3, 4 (ἐν βιβ.
λόγων Ἠσ. τοῦ προφ.);
4, 4. 8. 10; 7, 27; 10, 26
(ἐν τῷ νόμῳ); 19, 46.

Joh. 8, 17. ἐν τῷ νόμῳ τῷ ὑμετ.
 Act. 1, 20. (ἐν βιβ. ψαλμῶν); 7, 42
 (ἐν β. τῶν προφ.); 13, 33
 (ἐν τῷ πρώτῳ ψαλμῷ); 15,
 15; 23, 5.
 Rom. 1, 17; 2, 24; 3, 4. 10; 4, 17;
 8, 36; 9, 13. 38; 10, 15; 11, 8.
 26; 12, 19; 14, 11; 15, 3. (4.) 9. 21.
 1 Cor. 1, 19. 31; 2, 9; 3, 19; 9, 9
 (ἐν τῷ Μ. νόμῳ). 10; 10, 7;
 14, 21 (ἐν τῷ νόμῳ); 15, 45
 2 Cor. 8, 15; 9, 9.
 Gal. 3, 10. 13; 4, 22. 27.
 1 Pet. 1, 16.
 b) γεγραμμ. (ἰστέ, ἦν) mit be-
 stimmtem Citat:
 Luc. 4, 17; 22, 37.
 Joh. 2, 17; 6, 31. 45 (ἐν τοῖς προφ.);
 10, 34 (ἐν τῷ νόμῳ ὑμ.); 12, 14;
 15, 18. 25 (ὁ λόγ. ὁ γεγρ. ἐν
 τῷ νόμ. αὐτ.)
 1 Cor. 15, 54 (ὁ λόγ. ὁ γεγρ.). 2 Cor.
 4, 13.
 c) ἔγραψεν mit bestimmtem Citat:
 Mar. 12, 19. Μωϋσῆς (Luc. 20, 28).
 Rom. 10, 5.
 d) γεγραμμ. γέγραπτ. etc. ohne
 bestimmtes Citat:
 Mat. 26, 24. καθὼς γέγρ. περὶ αὐτοῦ
 (Mar. 14, 21)
 Mar. 9, 12. πῶς γέγρ. ἐπὶ τ. υἱὸν τ. ἀν.
 - 13. καθὼς γεγρ. ἐπ' αὐτόν
 (Ηλ.)
 Luc. 18, 31. πάντα τὰ γεγρ. διὰ τῶν
 προφ. (cf. 21, 22; 24, 44.
 46. Act. 13, 29).
 Joh. 1, 46. ὃν ἔγραψε Μωϋσῆς
 5, 46. περὶ - ἐμοῦ ἐκεῖνος ἔγρ.

Act. 24, 14. πιστεύων πᾶσι τοῖς κατὰ
 τὸν νόμ. καὶ τοῖς ἐν τοῖς
 προφ. γεγραμμ.
 Rom. 4, 23. 1 Cor. 10, 11. Gal. 3, 10.
 Heb. 10, 7.
 2) allgemein:
 Mat. 27, 37. τ. αἰτίαν αὐτοῦ γεγρ.
 Mar. 10, 4. 5. (ἔγραψεν - τὴν ἐντολήν)
 Luc. 1, 3. 63; 10, 20 (τὰ ὀνόματα
 ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρ.)
 16, 6. 7; 23, 38 (Joh. 19,
 19. 20. 21. 22)
 Joh. [8, 6. 8;] 20, 30. 31; 21, 24. 25.
 Act. 15, 23; 18, 27; 23, 25; 25, 26.
 Rom. 15, 15; 16, 22.
 1 Cor. 4, 6. 14; 5, 9. 11; 7, 1; 9, 15;
 14, 37.
 2 Cor. 1, 18; 2, 3. 4. 9; 7, 12; 9, 1;
 13, [2] 10.
 Gal. 1, 20; 6, 11.
 Phil. 3, 1. 1 Th. 4, 9; 5, 1. 2 Th. 3, 17.
 1 Tim. 3, 14. Phil. 19 (τῇ ἐμῇ χειρὶ). 21.
 1 Pet. 5, 12. 2 Pet. 3, 1. 15.
 1 Joh. 1, 4; 2, 1; 7 (καὶ νῦν ἐντ. 8).
 12. 13. 14. 21. 26; 5, 13.
 2 Joh. 5, 12. 3 Joh. 9, 13 (bis) Jud.
 3 (bis)
 Apoc. 1, 3. 10. 19; 2, 1 (τῷ ἀγγ.
 τῆς - ἐκκλ. 8. 12. 18; 3, 1. 7.
 14) 17; 3, 12; 5, 1. (βιβ. γεγρ.
 Ἰωθάν κ. ὀπισθάν) 10, 4; 13, 8;
 14, 1 (17, 5 ἐπὶ τῷ μετωπ.). 18
 (γράφον 19, 9; 21, 5); 17, 8;
 19, 12. 16; 20, 12. 15 (ἐν τῇ βιβ.
 τῆς ζωῆς. 21, 17); 22, 18. 19.
 γραφή
 Mat. 21, 42. ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γρ. (cf.
 Mar. 12, 10)

Mat. 22, 29. μὴ εἰδότες τὰς γρ. (Mar. 12, 24)

26, 54. πληρωθῶσιν αἱ γρ. (cf. 56. Mar. 14, 49; 15, 28. Luc. 4, 21. Joh. 13, 18; 17, 12; 19, 24. 28 (τελειωθῇ). 36. Act. 1, 18)

Luc. 24, 27. ἐν πάσαις τ. γρ.

- 32. διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γρ.

- 45. συνίεναι τὰς γρ.

Joh. 2, 22. ἐπίστευσαν τῇ γρ.

5, 39. ἐρευνᾶτε τὰς γρ.

7, 38. καθὼς εἶπεν ἡ γρ. (49)

10, 35. οὐ δύναται λυθῆναι ἡ γρ.

19, 37. ἐτίρα γρ. λέγει

20, 9. ᾗδισαν τὴν γρ.

Act. 8, 32. ἡ - περιοχὴ τῆς γραφῆς

- 35. ἀπὸ τῆς γρ. ταύτης

17, 2. διελέγετο ἀπὸ τῶν γρ.

- 11. ἀνακρίνοντες τὰς γρ.

18, 24. δυνατοὶ ὦν ἐν ταῖς γρ.

- 28. ἐνδεικνύς διὰ τ. γρ.

Rom. 1, 2. ἐν γραφαῖς ἀγλαῖς

4, 3. τί γὰρ ἡ γραφὴ λέγει;

(9, 17; 10, 11; 11, 2; Gal.

4, 30. 1 Tim. 5, 18)

15, 4. τ. παρακλήσεως τ. γραφῶν

16, 26. διὰ τ. γραφῶν προφητε-
κῶν

1Cor. 15, 3. κατὰ τὰς γραφάς (4)

Gal. 3, 8. προϊδούσα δὲ ἡ γραφὴ

- 22. συνέκλεισεν ἡ γραφὴ

2Tim. 3, 16. πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος

Jac. 2, 8. κατὰ τὴν γραφὴν

- 23. ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα

4, 5. ὅτι κενῶς ἡ γραφὴ λέγει

1Pet. 2, 6. περιέχει ἐν τῇ γραφῇ

2Pet. 1, 20. πᾶσα προφητεία γραφῆς

2Pet. 3, 16. ὡς καὶ τ. λοιπὰς γραφάς
γραμμῆς 1 Tim. 4, 7

γρηγορεῖν

Mat. 24, 42. γρηγορεῖτε οὖν (25, 13.

Mar. 13, 35. 37. Act. 20, 31.

1 Cor. 16, 13)

- 43. ἐγρηγόρησεν ἄν (cf. Luc. 12, 37. 39)

26, 38. γρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ (40.

Mar. 14, 34. 37)

- 41. γρηγ. x. προσεύχασθε
(Mar. 14, 38)

Mar. 13, 34. ἵνα γρηγορῇ

Col. 4, 2. γρηγ. ἐν αὐτῇ (sc. προς-
ευχῇ)

1Th. 5, 6. ἀλλὰ γρηγορῶμεν

- 10. εἰτε γρηγ. εἰτε καθυπόδ.

1Pet. 5, 8. νήψατε, γρηγορ.

Apos. 3, 2. γίνου γρηγ. - 8.

16, 15. μακάριος ὁ γρηγ.

γυμνάζειν

1 Tim. 4, 7. Heb. 5, 14; 12, 11.

2 Pet. 2, 14.

γυμνασία 1 Cor. 4, 11

γυμνητεύειν 1 Cor. 4, 11

γυμνός

Mat. 25, 36 (38. 43. 44). γυμνός καὶ
περιεβάλλετέ με etc.

Mar. 14, 51. 52. - Joh. 21, 7. - Act. 19, 6.

1Cor. 15, 37. ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον

2Cor. 5, 3. οὐ γυμνοὶ εὐρεθησόμεθα

Heb. 3, 14. πάντα δὲ γυμνά

Apos. 3, 17 (τυφλὸς x. γυμνός); 16, 15;
17, 16.

γυμνότης Rom. 8, 35. 2Cor. 11, 27.

Apos. 3, 18.

γυναικάριον 2 Tim. 3, 6

γυναικεῖος 1 Pet. 3, 7

γυνή

Mat. 1,20. Μαριάμ τὴν γυν. σου etc. (24)

5,28. πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα

5,31. ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ etc. (32. cf. 19, 8. 5. 8. 9. 10. Mar. 10, 2. 7. 11. 12. Luc. 16, 18)

9,20. γυνὴ αἰμορροοῦσα (22)

(Mar. 5,25. 33. Luc. 8,43.47)

11,11. ἐν γεννητοῖς γυναικῶν (Luc. 7, 28)

13,33. λαβοῦσα γυνὴ ἐνεκρύβη (Luc. 13, 21)

14, 3. Ἡρωδιάδα τ. γυν. Φιλ. (Mar. 6,17.18. Luc. 3,19) - 21

15,22. (28) ἰδοὺ γυνὴ Χαναταῖα etc. (Mar. 7, 25. 26)

15,38; 18, 25.

19,29. ἡ γυναῖκα ἡ τέκνα (Mar. 10, 29. Luc. 18, 29)

22,24. (25. 27. 28) ἐπιγαμβρεύσει ὁ ἀδ. αὐτοῦ τὴν γυν. αὐτοῦ (Mar. 12, 19. 20. 22. 23. Luc. 20, 28. 29. 30. 32. 33)

26, 7. πρὸς ἡλθεν αὐτῷ γυνή (cf. Mar. 14, 3)

- 10. τί κόπους παρέχ. τῇ γ. 27,19. ἀπέστειλε πρὸς αὐτ. ἡ γ. 27,35. ἐκαὶ γυναῖκες πολλαί (Mar. 15, 40. Luc. 13, 49. 55)

28, 5. εἶπε ταῖς γυναῖξι

Luc. 1, 5. ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ τῶν θυγ. (13. 18. 24)

1,23. εὐλογημένη σὺ ἐν γυναῖξιν (42)

2, 5. Μαριάμ εἴη μνηστέου- μένη αὐτῷ γυναικί

Luc. 7,37. γυνὴ ἐν πόλει (39. 44. 50)

8. 2. 3; 10, 38; 11, 27; 13, 11. 12.

14,20. γυναῖκα ἔγημα

14,26; 15, 8; 17, 32; 22, 57; 23, 27; 24, 22 (24).

Joh. 2, 4. τί ἐμοὶ καὶ σοί, γύναι;

4, 7. (9. 11. 15. 17. 19. 21. 25. 27. 28. 39. 42).

[8, 3. 4. 9. 10.]

16,21. ἡ γυνὴ ὅταν τίκῃ

19,26. γύναι, ἴδε ὁ υἱός σου

20,13. γύναι, τί κλάσεις (15)

Act. 1,14; 5, 1 (2. 7). 14 (8, 3. 12;

9, 2; 22, 4); 13, 50 (τὰς σεβομ. γυν.); 16, 1. 13.

14; 17, 4. 12. 34; 18, 2; 21, 5; 24, 24.

Rom. 7, 2. ὕπανδρος γυνή

1Cor. 5, 1. γυναῖκά τινα τοῦ πατρὸς

7, 1. γυναικὸς μὴ ἄπεισθαι - 2 (cf. 3. 4. 10. 11. 12. (ἀπιστ.). 13. 14. 16).

- 16. αἱ τὴν γυναῖκα σώσεις

- 27. δίδεσαι γυναικί etc.

- 29. οἱ ἔχοντες γυναῖκας

- 33. πῶς ἀρίστη τῇ γυναικί

- 34. ἡ γυνὴ καὶ ἡ παρθένος

- 39. γυνὴ δίδεται ἐφ' ὅσον

9, 5. ἀδελφὴν γυν. περιάγειν

11, 3. καφαλὴ δὲ γυναικὸς ὁ ἀνὴρ

- 5. πᾶσα δὲ γυνὴ προσευχομ.

- 6. οὐ κατακαλύπτεται γυνὴ etc.

- 7. γυνὴ δὲ δόξα ἀνδρός ἐστιν

- 8. οὐ γὰρ ἐστιν ἀνὴρ ἐκ γυν. etc.

1. Cor. 11, 9. οὐκ ἐκτίσθη ἀνὴρ διὰ τὴν γ. etc.
- 10. ὀφείλει ἡ γυνὴ ἐξουσίαν ἔχειν
 - 11. οὕτε γ. χωρὶς ἀνδρός etc.
 - 12. ἡ γυνὴ ἐκ τοῦ ἀνδρός etc.
 - 13. γυναῖκα ἀκατακάλυπτον
 - 15. γυνὴ δὲ ἐὰν κομᾷ
- 14, 34. αἱ γυναῖκες ὑμῶν ἐν ταῖς ἐκκλησ. σιγαῖσιν (cf. 35. cf. 1 Tim. 2, 12)
- Gal. 4, 4. γενόμενον ἐκ γυναικός
- Eph. 5, 22. αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδρ. (24. Col. 3, 18. 1 Pet. 3, 1)
- 23. κεφαλὴ τῆς γυναικός
 - 25. ἀγαπᾷτε τὰς γυναῖκας (28. 33. Col. 3, 19)
 - 31. πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ
 - 33. ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται
- 1 Tim. 2, 9. ὡσαύτως κ. τὰς γυναῖκας
- 10. δ. πρέπει γυναῖξιν
 - 11. γ. ἐν ἡσυχίᾳ μαρτανέτις
 - 14. ἡ δὲ γυνὴ ἀπατηθεῖσα

- 1 Tim. 3, 2. μιᾶς γυναικὸς ἀνδρα (cf. 12. Tit. 1, 6)
- 11. γυναικας ὡσαύτως σεμνάς
- 5, 9. ἐνὸς ἀνδρός γυνή
- Heb. 11, 35. ἔλαβον γυναῖκας ἐξ ἀναστ.
- 1 Pet. 3, 1. διὰ τῆς τῶν γυν. ἀναστροφῆς
- 5. αἱ ἄγιοι γυναῖκες
- Apc. 2, 20. τὴν γυναῖκα σου Ἰεζάβελ
- 9, 8. ὡς τρεῖς γυναικῶν
- 12, 1. 4. 6 (ἐφυγεν εἰς τὴν ἔρ.). 13. 14. 15. 16. 17.
- 14, 4. μετὰ γυν. οὐκ ἐμολύνθ.
- 17, 3. 4. 6. 7 (τὸ μυστ. τῆς γ.). 9, 18; 19, 7; 21, 9.

Γὼ γ. Apc. 20, 8.

γωνία

- Mat. 6, 5. ἐν τ. γωνίαις τ. πλαταιῶν
- 21, 42. ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας (Mar. 12, 10. Luc. 20, 17. Act. 4, 11. 1 Pet. 2, 7)
- Act. 26, 26. οὐ γάρ ἐστιν ἐν γωνίᾳ
- Apc. 7, 1. τ. τέσσαρας γ. τῆς γῆς (cf. 20)

Δ.

δαιμονίζεσθαι

- Mat. 4, 25. δαιμον. κ. σαληνιᾶζ.
- 8, 16. δαιμον. πολλ. (Mar. 1, 32)
- 28. δύο δαιμ. (33. cf. Mar. 5, 15. 16. 18. Luc. 8, 36)
 - 9, 32. ἀνθρ. κωφ., δαιμονιζ.
 - 12, 22. - 15, 22 (κακῶς δαιμ.).
- Joh. 10, 21. οὐκ ἵσται δαιμονιζόμενον
- δαιμόνιον
- Mat. 7, 22. δαιμόντα ἐξεβάλεον
- 9, 33. 34. ἐκβλήθη ἐντος τοῦ δαιμ.

- ἐν τ. ἀρχ. τ. δαιμ. ἐκβ. τὰ δαιμ. (cf. 12, 24. 27. 28. Mar. 3, 22. Luc. 4, 14. 15. 18. 19. 20).
- Mat. 10, 8. δαιμόν. ἐκβάλλετε (Mar. 3, 15. cf. Luc. 9, 1)
- 11, 18. λέγ. δαιμόν. ἔχει (Luc. 7, 33. cf. Joh. 7, 20; 8, 48. 49. 52; 10, 20. 21)
- 17, 18. ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτ. τὸ δαιμ. (Luc. 9, 42)

Mar. 1, 34. δαίμ. πολλὰ ἐξέβ. etc. (39)
 6, 13. δαίμ. πολλὰ ἐξέβαλλον
 7, 26. Ἰνα τὸ δαίμ. ἐκβάλῃ. 29. 30.
 9, 38. εἰδομέν τινα - ἐκβάλλ.
 δαίμ. (Luc. 9, 49)
 16, 9. ἐκβεβλ. ἐπὶ δαίμ. (cf.
 Luc. 8, 2)
 - 17. δαιμόνια ἐκβαλοῦσι
 Luc. 4, 33. πν. δαιμονίου ἀπαθ.
 - 35. ῥίψαν αὐτὸν τὸ δαίμ.
 - 41. ἐξήρχετο - δαίμ. ἀπὸ πολλ.
 8, 27. ὃς εἶχε δαίμ.
 8, 30. 33. 35. 38.
 9, 42. ῥῥήξεν αὐτὸν τὸ δαίμ.
 10, 17. τὰ δ. ὑποτάσσεται ἡμῖν
 13, 32. ἰδοὺ ἐκβ. τὰ δαίμ.
 Act. 17, 18. ξένων δαίμ. δοκεῖ κατ.
 1 Cor. 10, 20. δαιμονίοις θύει καὶ οὐ
 θεῶ etc.
 - 21. ποτήριον δαίμ. - τραπέ-
 ζης δαίμ.
 1 Tim. 4, 1. διδασκαλλίας δαιμονίων
 Jac. 2, 19. τὰ δαίμ. πιστεύει
 Apoc. 9, 20. μὴ προσκυν. τὰ δαίμ.
 13, 14. πνεύματα δαιμονίων
 δαιμονιώδης Jac. 3, 15.
 δαίμων
 Mat. 8, 31 (Mar. 5, 12. Luc. 8, 29).
 Apoc. 16, 14; 18. 2.
 δάκρυ
 Mar. 9, 24. μετὰ δακρύων ἤλγε
 Luc. 7, 38. βρέχειν τ. πόδας αὐτοῦ
 τοῖς δάκρυσιν etc. (44)
 Act. 20, 19. δακρύων καὶ πειρασμῶν
 - 31. μετὰ δακρύων νοθεύων
 2 Cor. 2, 4. διὰ πολλῶν δακρύων
 2 Tim. 1, 4. σου τῶν δακρύων

Heb. 5, 7. μετὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς καὶ
 δακρύων
 12, 17. καί περ μετὰ δακρύων
 Apoc. 7, 17. ἐξαλείψει ὁ θ. πᾶν δά-
 κρυον (21, 4)
 δακρύειν Gal. 5, 15.
 δακτύλιος Luc. 15, 22.
 δάκτυλος
 Mat. 23, 4 (Luc. 11, 46).
 Mar. 7, 33. ἔβαλε τ. δακτ. αὐτοῦ
 Luc. 11, 20. (ἐν δακτ. Θεοῦ ἐκβ.) 46;
 16, 24.
 Joh. [8, 6;] 20, 25. 27.
 Δαλμανουθά Mar. 8, 10.
 Δαλματία 2 Tim. 4, 10.
 δαμάζειν Mar. 5, 4. Jac. 3, 7. 8.
 δάμαλις Heb. 9, 13.
 Δάμαρις Act. 17, 34.
 Δαμασκηνός 2 Cor. 11, 32.
 Δαμασκός
 Act. 9, 2. 3. 8. 10. 19. 22. 27; 23, 5.
 6. 10. 11; 26. 12. 20.
 2 Cor. 11, 32. Gal. 1, 17.
 δανείζειν Mat. 5, 42. Luc. 6, 34. 35.
 δάνειον Mat. 18, 27.
 δανειστής Luc. 7, 44.
 Δανιήλ Mat. 24, 15 [Mar. 13, 14].
 δαπανᾶν
 Mar. 5, 26. Luc. 15, 14. Act. 21, 24.
 2 Cor. 12, 15. Jac. 4, 3.
 δαπάνη Luc. 14, 28.
 Δαυίδ
 1) υἱὸς Δ. etc. = Christus:
 Mat. 1, 1. Ἰ. Χ. υἱοῦ Δ.
 9, 27. ἠλέησον ἡμᾶς, υἱέ Δ. (cf.
 15, 22 (mit Κύριε 20, 30. 31).
 Mar. 10, 47 (mit Ἰησοῦ
 Luc. 18, 38). 48. Luc. 18, 39)

Mat. 12, 23. ἵστιν ὁ υἱὸς Δ.

21, 9. ὥσαντὰ τῷ υἱῷ Δ. (15)

22, 42. λέγουσιν - Τοῦ Δαυὶδ (cf.

Mar. 12, 35 (ὁ Χρ. υἱὸς
Ἰσσι Δ.). Luc. 20, 41)

Joh. 7, 42. ἐκ τοῦ σπέρμ. Δ. (Rom.

1, 3, 2 Tim. 2, 8)

Apoc. 5, 5. ἡ ῥίζα Δ. (22, 16. - κ. τὸ
γένος Δ.)

2) übrige Stellen:

Mat. 1, 6 (bis). 17 (bis)

- 20. Ἰωσήφ, υἱὸς Δ. (cf. Luc.
1, 27)

12, 3 (Mar. 2, 25. Luc. 6, 3);

22, 43. 45 (Mar. 12, 36. 37. Luc.
20, 42. 44)

Mar. 11, 10. βασιλεία τ. πατρὸς ἡμ. Δ.

Luc. 1, 32. τὸν Θρόνον Δ. πατρὸς

1, 69; 2, 4 (bis). 11; 3, 31.

Joh. 7, 42. Act. 1, 16 (4. 25); 2, 25. 29. 34.

7, 45; 13, 22 (bis). 34; 15, 16.

Rom. 4, 6; 11, 9. Heb. 4, 7; 11, 32.

Apoc. 3, 7. ἔχων τὴν κλεῖν τοῦ Δ.
δείειν

Mat. 12, 29. δέσητ. λοχυρόν (Mar. 3, 27)

13, 30; 14, 3.

16, 19. δὲ ἂν δέσης ἐπὶ τῆς γ. etc.
(18, 18)

21, 2 (cf. Mar. 11, 2. 4. Luc.

19, 30); 22, 13; 27, 2 (Mar.
15, 1. Joh. 18, 12. 24)

Mar. 5, 3. 4; 6, 17; 15, 7.

Luc. 13, 16. ἦν ἔδραον ὁ σατανᾶς

Joh. 11, 44. δεδεμένος τοὺς πόδας

19, 40. ἔδραον - ὁ θονοῖς

Act. 9, 2 (14. 21); 10, 11; 12, 6;

20, 22 (τῷ πνεύμ.); 21, 11 (bis).

13. 33; 22, 5. 29; 24, 27.

Rom. 7, 2. ἀνδρὶ δίδεται νόμῳ (cf.
1 Cor. 7, 27. 39)

Col. 4, 3. δι' ὃ καὶ δίδεσθαι

2 Tim. 2, 9. ὁ λόγος τοῦ Θ. οὐ δίδεται

Apoc. 9, 14; 20, 2 (- χίλια ἔτη)

δέσεις

Luc. 1, 13. εἰς ἐκούσθῃ ἡ δέσεις σου

2, 37. νηστειαῖς καὶ δεήσεσι

5, 33. καὶ δεήσεις ποιοῦνται

Act. 1, 14. τ. προσευχῇ [κ. τῇ δεήσει]

Rom. 10, 1. ἡ δέσεις ἡ πρὸς τὸν Θ.
ὑπὲρ αὐτῶν

2 Cor. 1, 11. ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει

9, 11. καὶ αὐτῶν δεήσει

Eph. 6, 18. διὰ π. προσευχῆς κ. δεή-
σεως προσευχόμενοι

- - προσκαρτερήσαι κ. δεήσει
περὶ

Phil. 1, 4. ἐν πάσῃ δεήσει μου ὑπὲρ εὐε.

1, 19. διὰ τῆς ὑμῶν δεήσεως

4, 6. τῇ προσευχῇ κ. τῇ δεήσει

1 Tim. 2, 1. ποιησθε δεήσεις, προσευχ.

5, 5. τ. δεήσ. κ. τ. προσευχαῖς

2 Tim. 1, 3. ἐν ταῖς δεήσεσιν μου

Heb. 5, 7. δεήσεις τε κ. ἱκετηρίας

Jac. 5, 16. πολὺν ἰσχύει δέσεις δι-
καίου

1 Pet. 3, 12. „ὅσα αὐτοῦ εἰς δεήσ. αὐτ.“

δείγμα Jud. 7.

δείγμα τι εἰς Mat. 1, 19. Col. 2, 15.

δεικνύναι

Mat. 4, 8 (Luc. 4, 5)

8, 4. σεαυτὸν δ. τῷ ἰσρεῖ (Mar.
1, 44. Luc. 5, 14)

16, 21. δεικν. τοῖς μαθ. αὐτ. δε.

Mar. 14, 15. δ. ἀνάγειον (Luc. 22, 12)

Luc. 20, 24; 24, 40.

Joh. 2, 18. τί σημεῖον δεικνύεις

Joh. 5, 20. πάντα δεικνυσιν αὐτῷ etc.
10, 32. ἔργα ἰδεῖα ὑμῖν

14, 8. δειξόν ἡμῖν τὸν πατ. (9)

Act. 7, 8; 10, 28.

1 Cor. 12, 31. 1 Tim. 6, 15. Heb. 8, 5.

Jac. 2, 18. δειξόν μοι τὴν πίστιν σου etc.

3, 18. δειξάτω - τὰ ἔργα αὐτοῦ

Apoc. 1, 1 (22, 6); 4, 1 (δ. σοι ᾧ δει γενέσθαι); 17, 1; 21, 9, 10; 22, 1, 8.

δέλτα 2 Tim. 1, 7.

δέλτα Joh. 14, 27.

δέλτος

Mat. 8, 28 (Mar. 4, 40). Apoc. 21, 8.

δει, δεῖν

1) von der Erfüllung der Schrift (im Leben Jesu):

Mat. 16, 21. δεῖ αὐτὸν - πολλὰ παθεῖν (Mar. 8, 31. Luc. 9, 22; 17, 25; 24, 7. 26. 46. Act. 17, 3)

17, 10. Ἥλιον δεῖ εἰλεῖν πρ. (Mar. 9, 11)

24, 6. δεῖ γ. πάντα γενέσθαι (cf. 26, 54. Mar. 13, 7. Luc. 21, 9)

Luc. 22, 37. τὸ γεγρ. δεῖ τελεσθῆναι

24, 41. δεῖ πληρωθῆναι πάντα

Joh. 3, 14. ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱόν (12, 34)

20, 9. δεῖ αὐτὸν ἐκ ν. ἀναστ.

Act. 1, 16. ἴδει πληρωθ. τὴν γρ.

2) übrige Stellen:

Mat. 18, 33. οὐκ ἴδει κ. σὲ ἐλεῆσαι
28, 23. ταῦτα - ἴδει ποιῆσαι (Luc. 11, 42)

25, 27; 26, 35 (Mar. 14, 31)

Mar. 13, 10. δεῖ πρῶτον κηρυχθ.

- 14. ἰσχύς οὐκ οὐ δεῖ

Luc. 2, 49. ἐν τοῖς τοῦ πατρ. μου δεῖ εἶναι με;

4, 43. εὐαγγελισσασθαι με δεῖ

12, 12. ἔ. δεῖ εἰπεῖν

18, 14. ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι

- 16. οὐκ ἴδει λυθῆναι ἀπό

- 33. (δ. με πορεύεσθ.). 15, 32.

18, 1. τὸ δεῖν πάντοτε προσεύχ.

19, 5; 22, 7.

Joh. 3, 7. δεῖ ὑμᾶς γεννηθ. ἀνωθεν

- 30. ἔπεινον δεῖ αὐξάνειν

4, 4. 20, 24 (δεῖ προσκυνεῖν)

9, 4. ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ

10, 16. κακείνα με δεῖ ἀγαγεῖν

Act. 1, 21. δεῖ - μάρτυρα - γενέσθαι

8, 21. δεῖ οὐρανὸν - δέξασθαι

4, 12. ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς

5, 29. παιδαρχεῖν δεῖ Θεοῦ μᾶλλον.

9, 6. τί σε δεῖ ποιεῖν [10, 6]

- 16. ὅσα δεῖ αὐτὸν - παθεῖν

14, 22. διὰ πολλ. θλίψ. δεῖ ἡμᾶς

εἰσελθ. εἰς τ. βασιλ. τ. Θεοῦ

15, 5. δεῖ περιτέμνειν αὐτοῦς

16, 30. τί με δεῖ ποιεῖν

18, 21. δεῖ με - ποιῆσαι

19, 21. δεῖ με καὶ ῥώμην ἰδεῖν

- 36; 20, 35; 21, 22.

23, 11 (σε δεῖ μαρτυρ.); 24, 19.

25, 10, 24; 26, 9; 27, 21. 24. 26.

Rom. 1, 27; 8, 26 (καθὸ δεῖ, οὐκ οἶδαμεν)

12, 8. παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν

1 Cor. 8, 2. καθὼς δεῖ γινῶναι

11, 19. δεῖ - αἰρέσεις - εἶναι

15, 25. δεῖ - αὐτὸν βασιλεύειν

- 53. δεῖ - τοῦτο ἐνδύσασθαι

2 Cor. 2, 3; 5, 10 (ἡμᾶς φανερ. δεῖ)

11, 30; 12, 1.

Eph. 6, 20. ὡς δεῖμα λαλήσ. (Col. 4, 4)
Col. 4, 6. δεῖ ὑμᾶς - ἀποκρινοσθαι
1 Th. 4, 1, 2 Th. 3, 7.

1 Tim. 8, 2 (δεῖ - τ. ἐπισκ. ἀν. εἶναι.
Tit. 1, 7). 7. 15.

5, 18. λαλοῦσαι τὰ μὴ δέοντα
2 Tim. 2, 6. 24. Tit. 1, 11 (διδάσκ. ἀ
μὴ δεῖ)

Heb. 2, 1; 9, 26 (ἴδει αὐτὸν πολ-
λάκις παθεῖν)

11, 6. πιστεῦσαι - δεῖ τὸν
1 Pet. 1, 6 (εἰ δέον ἐστὶ). 2 Pet. 3, 11.
Apoc. 1, 11. ἀ δεῖ γενέσθαι (4, 1; 22, 6)
10, 11; 11, 5; 13, 10; 17, 10; 20, 3.

δεῖνα Mat. 26, 18.

δεῖνωσ Mat. 8, 6. Luc. 11, 53.

δεῖπνεῖν

Luc. 17, 8; 22, 20 (1 Cor. 11, 25).

Apoc. 3, 20.

δεῖπνον

Mat. 23, 6. πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δεῖ-
πνοις (Mar. 12, 39. Luc.
[11, 43] 20, 46)

Mar. 6, 21. δ. ἐποίει τοῖς μεγιστάσιν
Luc. 14, 12. 16 (ἐποίησε δ. μέγα). 17.
24 (γεύσεται μου τοῦ δ.)

Joh. 12, 2; 13, 24; 21, 20.

1 Cor. 10, 27; 11, 20 (κυριακὸν δ.
φαγεῖν). 21.

Apoc. 19, 9 (τοῦ γάμου). 17 (τὸ δ. τὸ
μέγα τοῦ Θ.)

δεῖσθαι

Mat. 9, 38. δεήθητε - τοῦ Κ. - ὅπως
(Luc. 10, 2)

Luc. 5, 12; 8, 28. 38.

9, 38 (διδάσκαλα, δέομαί σου). 40.

21, 36; 22, 32 (ἐγὼ - ἐδεήθη
περὶ σοῦ)

Act. 4, 31. δεηθέντων αὐτ. ἐσαλεύθη
8, 22 (τοῦ Θεοῦ). 24 (δεήθ. -
ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Κ.
ὅπως). 34.

10, 2 (τοῦ Θεοῦ); 21, 39; 26, 3.
Rom. 1, 10. 2 Cor. 5, 20; 8, 4; 10, 2.
Gal. 4, 12. 1 Th. 3, 10.

δεῖσιδαιμονέστερος Act. 25, 19.

δεῖσιδαιμονία Act. 25, 19.

δέκα

Oester, z. B. Apoc. 12, 3 (κίρτα δ.,
17, 3. 7. 12. 16); 13, 1 (δ. δια-
δήματα); 17, 12 (δ. βασιλεῖς).

δεκαπέντε

Joh. 11, 18. Act. 27, 23. Gal. 1, 18.

δεκάπολις

Mat. 4, 25. Mar. 5, 20; 7, 31.

δεκατέσσαρες

Mat. 1, 17. 2 Cor. 12, 2. Gal. 2, 1.

δεκάτη Heb. 7, 2. 4. 8. 9.

δεκατοῦν Heb. 7, 6. 9.

δεκτός

Luc. 4, 19. „ἐνιαντ. Κυρίου δ.“

- 24. οὐδεὶς προφ. δ. ἐστι

Act. 10, 35. 2 Cor. 6, 2 (καιρὸς δ.)

Phil. 4, 18. θυσίαν δ.

δελεάζειν Jac. 1, 14. 2 Pet. 2, 14. 18.

δένδρον

Mat. 3, 10 (πρὸς τ. ῥίζαν τῶν δέν-
δρων etc. Luc. 3, 9); 7, 17. 18.

19 (πᾶν δένδρον μὴ ποιοῦν.
Luc. 6, 43. 44); 12, 33; 13, 32

(καὶ γίνεται δένδρον. Luc. 13,
19); 21, 8 (κλάδους ἀπὸ τῶν

δένδρων. Mar. 11, 8).

Mar. 8, 24. Luc. 21, 29. Jud. 12.

Apoc. 7, 1. 3; 8, 7; 9, 4.

[δεξιολάβοι Act. 23, 23]

δεξιός

1) in der Redensart: zur Rechten Gottes, Christi (im Stand der Erhöhung):

Mat. 20, 21. καθίσθαι - εἰς δεξιὰ σου (23. Mar. 10, 37)

22, 44. „κάθου δεξιᾶ μου“ (Mar. 12, 36. Luc. 20, 42. Act. 2, 34. Heb. 1, 13)

25, 33. πρόβατα δεξιᾶ αὐτοῦ (34)

26, 64. καθήμενος δεξιᾶ τῆς δυνάμεως (Mar. 14, 62. Luc. 22, 69. cf. Col. 3, 1)

Mar. 16, 19. ἐκάθισεν δεξιᾶ τοῦ Θ. (cf. Eph. 1, 20. - Heb. 10, 12. ἐν δεξιᾷ etc. 1 Pet. 3, 22. ἔστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θ.)

Act. 2, 33. τῇ δεξιᾷ τοῦ Θ. ὑψωθείς 5, 31. ὑψώσῃ τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ 7, 55. ἰσχύοντα δεξιᾷ τοῦ Θ. (56)

Heb. 1, 3. ἐκάθ. ἐν δεξιᾷ μεγαλῶσ. 8, 1. ἐκάθ. ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλ.

12, 2. ἐν δεξιᾷ - τοῦ θρόνου τοῦ Θ.

2) übrige Stellen:

Mat. 5, 29. 30. 39; 6, 3 (τί ποιεῖς ἡ δεξιὰ σου) 27, 29. 38 (εἰς δεξιὰ σου) Mar. 15, 27. Luc. 23, 33).

Mar. 16, 5. καθήμενος ἐν τοῖς δεξιῶν Luc. 1, 11; 6, 6; 22, 50 (Joh. 18, 10).

Joh. 21, 6. εἰς δεξιὰ μέρη

Act. 2, 25; 3, 7.

2Cor. 6, 7. διὰ τ. δόλων τ. δικαιοσύνης δεξιῶν κ. ἀριστ.

Gal. 2, 9. δεξιᾶς ἰσχυῶν ἐμοί

Apoc. 1, 16. 17. 20; 2, 1; 5, 1. 7; 10, 2. 5; 13, 16.

[δέος Heb. 12, 28]

Δεσβατός Act. 20, 4.

Δεσβη Act. 14, 6. 20; 16, 1.

δέρειν

Mat. 21, 35. Mar. 12, 3. 5; 13, 9.

Luc. 12, 47 (δαρῆσεται πολλὰς. 48) 20, 10. 11; 23, 63.

Joh. 18, 23. Act. 5, 40; 16, 37; 23, 19.

1 Cor. 9, 26. 2 Cor. 11, 20.

δέρμα Heb. 11, 37.

δεσμάτινος Mat. 3, 4 (Mar. 1, 6).

δεσμεῖν Luc. 8, 29.

δεσμεύειν Mat. 23, 4. Act. 23, 4.

δέσμη Mat. 13, 30.

δέσμιος

Mat. 27, 15. 16 (ἀπολύειν δέσμιον Mar. 15, 6).

Act. 16, 25. 27; 23, 8; 25, 14. 27; 28, 16. 17.

Eph. 3, 1. ὁ δέσμ. τοῦ Χρ. (cf. 4, 1 ἐν Κ.) (Philem. 1. 9. 2 Tim. 1, 8)

Heb. [10, 34]. 13, 3. μισησὶν τῶν δ.

δεσμός, ὁ (τὰ δεσμά pl. bei Luc.)

Mar. 7, 35. ἐλύθη ὁ δεσμός τ. γλώσσης

Luc. 8, 29. διαλύθησαν τὰ δεσμά

13, 16. ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου

Act. 16, 28. πάντων τὰ δεσμά ἀνέθη

20, 23. δεσμά με καὶ θλίψεις

[22, 30. ἀπὸ τ. δεσμῶν]

23, 29. ἄξιον θανάτου ἢ δεσμῶν

26, 29. παρὲς τ. δεσμ. τούτων

- 31. θανάτου ἄξιον ἢ δεσμῶν

Phil. 1, 7. ἐν ταῖς δεσμοῖς μου

- 13. ὥστε τοὺς δεσμούς μου

- 14. πεποιθότας τ. δεσμ. μου

- 17. ἐπιφέρειν τοῖς δεσμ. μου

Col. 4, 18. μνημονεύετε μου τῶν δ.

2Tim. 2, 9. κακοπαθεῖ μέχρι δεσμῶν

Philem. 10. ἐγέννησα ἐν τ. δεσμ. μου
13. ἐν τ. δεσμ. τ. εὐαγγελίου

Heb. 10, 34. τοῖς δεσμοῖς μου συν-
παθήσατε

11, 36. ἔτι δὲ δεσμ. καὶ φυλακῆς
Jud. 6. δεσμ. αἰθίοις ὑπὸ ζόφον
δεσμοφύλαξ Act. 16, 23. 27. 36.
δεσμωντήριον

Mat. 11, 2. Act. 5, 21. 23; 16, 26.
δεσμώτης Act. 27, 1. 42.

δεσπότης

Luc. 2, 29. τὸν δοῦλόν σου, δεσποτα
Act. 4, 24. δεσποτα, σὺ ὁ θ. ὁ ποιήσας
1 Tim. 6, 1, 2. τοὺς ἰδίους δεσπότας etc.
2 Tim. 2, 21. εὐχρηστον τῷ δεσπότη
Tit. 2, 9. ἰδίους δεσπότη. ὑποτάσσ.
1 Pet. 2, 13. ὑποτασσόμενοι τοῖς δεσπ.
2 Pet. 2, 1. τὸν ἀγοράσαντα αὐτοὺς
δεσπότην

Jud. 4. δεσπότην κ. κύριον ἡμῶν Ἰ.
Apoc. 8, 10. ὁ δεσπότης ὁ ἄγιος

δευτεράριος Act. 28, 13.

δευτερόπρωτος Luc. 6, 1.

* δεύτερος

1 Cor. 15, 47. ὁ δεύτερος ἄνθρ.

Apoc. 2, 11. ἐκ τοῦ θανάτου δευτέρου
(20, 6. 14; 21, 8)

δέχασθαι

Mat. 10, 14. ὅς ἐάν μὴ δέξηται ὑμᾶς
(Mar. 6, 4. Luc. 9, 5)

- 40. ὁ δεξιόμενος ὑμᾶς ἐμὲ δεχ.
etc. (cf. 41; 18, 5 παιδίον
Mar. 9, 37. Luc. 9, 48; 10,
8. 10)

- 41. προφήτην - δίκαιον

11, 14. εἰ θέλετε δέξασθαι

Mar. 10, 15. δέξεται τὴν βασιλ. τ. θ. ὡς
παιδ. (Luc. 18, 17)

Luc. 2, 28; 8, 13 (μετὰ χαρᾶς δέχ-
τὸν λόγον)

9, 53. καὶ οὐκ ἰδέξαντο αὐτόν
16, 4. 6. 7. 9; 22, 17.

Joh. 4, 45. ἰδέξαντο αὐτ. οἱ Γ.

Act. 3, 31. ὃν θεὸς οὐρανὸν - δέξ.

7, 68. 59 (δέξαι τὸ πν. μου)

8, 14. δέδεκται ἡ Σαμ. τὸν λόγον
(cf. 17, 1; 17, 11. 1 Th. 1, 6;
2, 13. Jac. 1, 21)

21, 17; 22, 5; 28, 21.

1 Cor. 2, 14. οὐ δέχεται τὰ τοῦ πν.

2 Cor. 6, 1. τ. χάριν τοῦ θ. δέξ.

7, 15; 8, 17. παράκλη. ἰδέξ.

11, 4. 16.

Gal. 4, 14. ὡς ἄγγελ. θ. ἰδέξ. με

Eph. 6, 17. Phil. 4, 18. Col. 4, 10.

2 Th. 2, 10. Heb. 11, 31.

δῆλος

Mat. 26, 73. 1 Cor. 15, 22. Gal. 3, 11.
1 Tim. 6, 7.

δηλοῦν

1 Cor. 1, 11; 3, 13 (ἡ ἡμέρα δηλωσάτω)

Col. 1, 8. Heb. 9, 8; 12, 27. 1 Pet.

1, 11. 2 Pet. 1, 14.

Δημᾶς Col. 4, 14. 2 Tim. 4, 10.

Philem. 24.

δημηγορεῖν Act. 12, 21.

Δημήτριος

1) Goldschmid zu Ephesus.

Act. 19, 24. 38.

2) ein Christ. 3 Joh. 12.

δημιουργός Heb. 11, 10.

δήμος Act. 12, 22; 17, 5; 19, 30. 33.

δημόσιος Act. 5, 18.

δημοσίᾳ Act. 16, 37; 18, 28; 20, 20.

δηνάριον Mat. 18, 28; 20, 2. 9.

10.13; 22, 19 (προσέηνεγκαν αὐτῷ
 δηνάριον. Mar. 12, 15. Luc. 20, 24).
 Mar. 6, 37 (δ. διακοσίων ἄρτους.
 Joh. 6, 7); 14, 5.
 Luc. 7, 41; 10, 35 (ἐπάνω τριακοσίων
 δ. Joh. 12, 5).
 Apoc. 6, 6 bis.
 διαβαίνειν
 Luc. 16, 26. Act. 16, 9. Heb. 11, 29.
 διαβάλλειν Luc. 16, 6.
 διαβεβαιούσθαι
 1 Tim. 1, 7. Tit. 3, 8.
 διαβλέπειν
 Mat. 7, 5 (Mar. 8, 25. Luc. 6, 42).
 διάβολος
 Mat. 4, 1. 5. 8. 11. πειρασθῆναι ὑπὸ
 τοῦ διαβ. etc. (Luc. 4, 2.
 3. 5. 6. 13).
 13, 39. ὁ ἐχθρὸς ἔστιν ὁ διάβ.
 25, 41. ἡτοιμασμένον τῷ διαβ.
 Luc. 8, 12. εἴτα ἔρχεται ὁ διάβολος
 Joh. 6, 70. ἐξ ὧν εἰς διάβ. ἐστίν
 8, 44. ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ δ. ἐστὶ
 13, 2. τοῦ διαβ. ἡδη βεβληκότος
 Act. 10, 38. καταδυναστὴ ὑπὸ τ. διαβ.
 13, 10. υἱὸς διαβ., ἐχθρὸς π. δικ.
 Eph. 4, 27. μήτε δίδως τόπον τῷ
 διαβ.
 6, 11. πρὸς τοὺς μεθοδείας τοῦ
 διαβ.
 1 Tim. 3, 6. εἰς κρίμα ἐμπέση τ. διαβ.
 - 7. παγίδα τοῦ διαβόλου (cf.
 [6, 9]. 2 Tim. 2, 26)
 - 11. γυναῖκας - μὴ διαβόλους
 2 Tim. 3, 3. ἄσπονδοι, διάβολοι
 Tit. 2, 3. μὴ διαβόλους, μὴ οἴνω
 Heb. 2, 14. τουτέστι τὸν διάβολον
 Jac. 4, 7. ἀντίστητε τῷ διαβόλῳ

1 Pet. 5, 8. ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβ.
 1 Joh. 3, 8. ἐκ τοῦ διαβ. ἐστίν etc.
 - 10. τὰ τέκνα τοῦ διαβ.
 Jud. 9. τῷ διαβ. διακρινόμενος
 Apoc. 2, 10. μίλλαι βαλεῖν ὁ διάβολος
 12, 9. ὁ καλούμενος διάβολος
 - 12. κατέβη ὁ διάβολος πρὸς
 20, 2. διάβολος καὶ σατανᾶς
 - 10. ὁ διαβ. ὁ πλανῶν αὐτούς
 διαγγέλλειν
 Luc. 9, 60. Act. 21, 26. Rom. 9, 17.
 διάγειν 1 Tim. 2, 2. Tit. 3, 3.
 διαγίνεσθαι
 Mar. 16, 1. Act. 25, 13; 27, 9.
 διαγινώσκειν Act. 23, 15; 24, 22.
 διαγνωρίζειν Luc. 2, 17.
 διαγνώσις Act. 25, 21.
 διαγογγύζειν Luc. 15, 2; 19, 7
 διαγορηγορεῖν Luc. 9, 32.
 διαδέχεσθαι Act. 7, 45.
 διάδημα Apoc. 12, 3; 13, 1; 19, 12.
 διαδιδόναι
 Luc. 11, 22; 18, 22. - Joh. 6, 11.
 Act. 4, 35 - [Apoc. 17, 13].
 διάδοχος Act. 24, 27.
 διαζωννύναι Joh. 13, 4. 5; 21, 7.
 διαθήκη
 Mat. 26, 28. τὸ τῆς καινῆς διαθήκης
 (Mar. 14, 24. Luc. 22, 20.
 1 Cor. 11, 25)
 Luc. 1, 72. διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ
 Act. 3, 25. τ. διαθ. ἥς διέθετο ὁ θ.
 7, 8. διαθήκης περιτομῆς
 Rom. 9, 4. ἡ δόξα καὶ αἱ διαθήκαι
 11, 27. ἡ παρ' ἡμῶν διαθήκη
 2 Cor. 3, 6. διακόνους καινῆς διαθ.
 - 14. ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς
 διαθήκης

Gal. 3, 15. πεκυρωμένην διαθήκην
 - 17. διαθ. προκεκυρωμένην
 4. 24. εἰς δύο διαθήκας
 Eph. 2, 12. τ. διαθηκῶν τ. ἐπαγγελίας
 Heb 7, 22. κρείττενος διαθήκης (8, 6)
 8, 8. „διαθήκην καινὴν“ - 9. 10.
 9, 4. τ. κιβωτὸν τῆς διαθ. etc.
 - 15. διαθήκης καινῆς μεσί-
 της etc.
 - 16. ὅπου γὰρ διαθήκη
 - 17. διαθήκη γὰρ ἐπὶ νεκροῖς
 - 20. τοῦτο τὸ αἷμα τῆς διαθ.
 10, 16. αὐτὴ ἡ διαθήκη, ἣν δια-
 θήσομαι
 10, 29. τὸ αἷμα τῆς διαθήκης
 12, 24. διαθήκης νέας μεσίτη Ἰ.
 13. 20. αἵματι διαθήκης αἰωνίου
 Apoc. 11, 19. ἡ κιβωτὸς τῆς διαθ. τ. Κ.
 διαίρειν Luc. 15, 12. 1 Cor. 12, 11.
 διαίρεσις 1 Cor. 12, 4. 5. 6.
 διακαθαρίζειν
 Mar. 3, 12. Luc. 3, 17.
 διακατελέχθησθαι Act. 18, 28.
 διακονεῖν
 Mat. 4, 11 (Mar. 1, 13); 8, 15 (Mar.
 1, 31. Luc. 4, 39); 20, 28 (οὐκ
 ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ δια-
 κονῆσαι Mar. 10, 45).
 25, 44; 27, 55. (Mar. 15, 41).
 Luc. 8, 3; 10, 40; 12, 37; 17, 8.
 22, 26. ὡς ὁ διακονῶν (27)
 Joh. 12, 2. 26. (ὁ δὲ ἐμοὶ διακονῇ τις)
 Act. 6, 2. (τραπέζαις); 19, 22.
 Rom. 15, 25. διακ. τοῖς ἁγίοις (cf.
 Heb. 6, 10)
 2Cor. 3, 8. ἐπιστολῇ Χρ. διακονη-
 θείσα ὑπ' ἡμῶν

2Cor. 8, 19. χάριτι διακονοῦμ. ὑφ' ἡμ.
 - 20. ἀδρότης διακον. ὑφ' ἡμ.
 1 Tim. 3, 10. 13. 2 Tim. 1, 18. Phi-
 lem. 13. 1 Pet. 1, 12; 4, 10. 11.
 διακονία
 Luc. 10, 40. περὶ πολλὴν διακονίαν
 Act. 1, 17. 25. τὸν κλῆρον τῆς διακ.
 ταύτης etc.
 6, 1. ἐν τῇ διακ. τῇ καθημερινῇ
 6, 4. τῇ διακ. τοῦ λόγου
 11, 20. εἰς διακονίαν πέμψαι
 12, 25. πληρώσαντες τὴν διακ.
 20, 24. διακονίαν ἣν ἔλαβον
 21, 19. διὰ τῆς διακονίας αὐτοῦ
 Rom. 11, 13. τὴν διακονίαν μου δοξάζω
 12, 7. διακονίαν ἐν τῇ διακονίᾳ
 15, 13. ἡ διακονία μου ἡ εἰς Ἰερ.
 1Cor. 12, 5. διαίρεσις διακονιῶν εἰς
 16, 15. εἰς διακονίαν τοῖς ἁγ.
 2Cor. 3, 7. 8. 9. ἡ δ. τοῦ θανάτου -
 τοῦ πνεύμ. - τῆς κατακρ.
 - τῆς δικαιοσ.
 4, 1. ἔχοντες τὴν διακ. ταύτην
 5, 18. τ. διακ. τ. καταλλαγῆς
 6, 3. ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακ.
 8. 4. κοινωνίαν τῆς διακονίας
 9, 1. περὶ μὲν γὰρ τ. διακονίας
 - 12. ἡ δ. τῆς λειτουργίας
 - 13. διὰ τ. δοκιμῆς τῆς δ.
 ταύτ.
 11, 18. πρὸς τὴν ὑμῶν διακονίαν
 Eph. 4, 12. εἰς ἔργον διακονίας
 Col. 4, 17. βλέπε τὴν διακονίαν
 1Tim. 1, 12. θύμενος εἰς διακονίαν
 2Tim. 4, 5. τὴν διακ. σου πληροφόρ.
 - 11. εὐχρηστος εἰς διακονίαν
 Heb. 1, 14. εἰς διακ. ἀποσταλλόμενα
 Apoc. 2, 19. τὴν διακ. καὶ τὴν πίστιν

διάκονος

Mat. 20, 26. ἴστω ὑμῶν διάκονος (cf. 23, 11. Mar. 10, 43).

22, 13. εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς δ.

Mar. 9, 35. πάντων διάκονος

Joh. 2, 5. 9. λέγει τ. τοῖς διακ. εἶτο.

12, 26. ἔκει καὶ ὁ δ. μου ἵσταται

Rom. 13, 4 bis. Θεοῦ γὰρ διάκ. ἵστιν

15, 8. Ὑ. Χρ. διάκονον γεγε-

νησθαι περιτομῆς

16, 1. οὐσαν διάκ. τῆς ἐκκλησ.

1 Cor. 3, 5. διάκ. δι' ὧν ἐπιστεύσατε

6, 4. ὡς Θεοῦ διάκονοι

11, 15. εἰ καὶ οἱ διάκ. αὐτοῦ (τοῦ

σατ.) μετασχ. ὡς δ. δικ.

11, 23. διάκονοι Χριστοῦ

Gal. 2, 17. Χρ. ἁμαρτίας διάκονος;

Eph. 3, 7. οὐ ἰσχυρὸν διάκονος

6, 21. πιστὸς διάκ. ἐν Κυρίῳ

Phil. 1, 1. σὺν ἐπισκόποις κ. διακ.

Col. 1, 7. πιστὸς ὑπὲρ ὑμῶν διάκ.

τοῦ Χριστοῦ

1, 23. 25. οὐ ἰσχυρὸν ἰσχυρὸν Π.

διάκονος εἶτο.

4, 7. πιστὸς δ. κ. σύνδουλος

1 Th. 3, 2. διάκονον τοῦ Θ. καὶ

συνεργόν ἡμῶν

1 Tim. 3, 8. διακόν. ὡσαύτως σεμνοῦς

- 12. διακόν. ἵσονται μίαις γυν.

4, 6. καλὸς ἴσῃ διάκ. Ι. Χρ.

διακόσιοι Mar. 6, 37 (Joh. 6, 7).

Joh. 21, 8. Act. 23, 23 bis; 27, 37.

Apoc. 11, 3 (12, 6)

διακούσιν Act. 23, 35.

διακρίνειν

1) Act.: unterscheiden; vorziehen;

beurtheilen; Recht sprechen:

Mat. 16, 8. τὸ πρόσωπον τ. οὐρανοῦ

Act. 15, 9. οὐδὲν διακρίνει μεταξὺ ἡμῶν

1 Cor. 4, 7. τίς - σε διακρίνει

6, 5. διακρ. ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδ.

11, 29. μὴ διακρίνων τὸ σῶμα

- 31. εἰ - ἵαντοὺς διακρίνομεν,

οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα

14, 29. οἱ ἄλλοι διακρινέτωσαν

2) Medium (u. Pass.): zweifeln; streiten.

Mat. 21, 21. ἐχητε πίστιν κ. μὴ διακρίνητε (Mar. 11, 23)

Act. 10, 10. μὴδὲν διακρινόμε. (11, 12)

11, 2. διακρίνοντο πρὸς αὐτόν

Rom. 4, 20. οὐ διακρίθη τῇ ἀπιστίᾳ

14, 23. ὁ δὲ διακρινόμενος ἂν

Jac. 1, 6. αἰτείτω - ἐν πίστι., μὴδὲν διακρ.

2, 4. οὐ διακρίνητε ἐν ἑαυτοῖς

Jud. 9. τῷ διαβ. διακρινόμενος

22. οὓς μὲν ἔλεγετε διακρινόμε.

διακρίσεις

Rom. 14, 1. 1 Cor. 12, 10. Heb. 5, 14.

διακωλύειν Mat. 3, 14.

διαλαλεῖν Luc. 1, 65; 6, 11.

διαλέγεσθαι

Mar. 9, 34. Act. 17, 2. 17; 18, 4. 19;

19, 8. 9; 20, 7. 9; 24, 12. 25.

Heb. 12, 5. Jud. 9.

διαλέπειν Luc. 7, 45.

διάλεκτος

Act. 1, 19; 2. 6. 8; 21, 40; 22, 2; 26, 14.

διαλλάττεσθαι Mat. 5, 24.

διαλογίζεσθαι

Mat. 16, 7. 8; 21, 25.

Mar. 2, 6. 8 (bis); 8, 16. 17; 9, 33; 11, 3.

Luc. 1, 29; 3, 15; 5, 21. 22; 12, 17;

20, 14. Joh. 11, 50.

διαφημίσειν

Mat. 9, 31; 28, 15. Mar. 1, 45.

διαφθείρειν

Luc. 12, 33. οὐδὲ σὴς διαφθείρει

2Cor. 4, 16. ὁ ἐξω ἄνθρ. διαφθείρεται

1Tim. 6, 5. διεφθαρμένων ἄνθρ. τὸν νοῦν

Apoc. 8, 9; 11, 18; 19, 2.

διαφθορά

Act. 2, 27 (31; 13, 35. 36. 37); 13, 34.

διάφορος Rom. 12, 6. Heb. 9, 10.

διαφορώτερος Heb. 1, 4; 8, 6.

διαφυλάττειν Luc. 4, 10.

διαχειρίζεσθαι Act. 5, 30; 26, 21.

διαχλευάζειν Act. 2, 13.

διαχωρίζεσθαι Luc. 9, 33.

διδασκτικός 1 Tim. 3, 2. 2 Tim. 2, 24.

διδασκτός Joh. 6, 45. 1 Cor. 2, 13.

διδασκαλία

Mat. 15, 9. διδάσκοντες διδασκαλίας
ἐντάλματα ἁνθρῶπων
(Mar. 7, 7)

Rom. 12, 7. ὁ διδάσκων, τῇ διδασκ.

15, 4. εἰς τὴν ἡμετ. διδασκαλίαν
Eph. 4, 14. παντὶ ἀνέμῳ τ. διδασκα-
λίας

Col. 2, 22. διδασκαλίας τῶν ἁνθρ.

1Tim. 1, 10. τῇ ὑγίαινούσῃ διδασκαλίᾳ
(cf. 2 Tim. 4, 3. Tit. 1, 9; 2, 1)

4, 1. διδασκαλίαις δαιμονίων

- 6. τῆς καλῆς διδασκαλίας

- 13. πρός ἑα τῇ διδ.

- 16. σεαυτῷ κ. διδασκαλίᾳ

5, 17. ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ

6, 1. ἡ διδασκ. βλασφημῆται

- 8. τῇ κατ' εὐσέβειαν διδασκ.

2Tim. 3, 10. μοῦ τῇ διδασκαλίᾳ

- 16. ἀφ' ἐλπίδος πρὸς διδασκ.

Tit. 2, 7. ἐν τῇ διδασκ. ἀδιαφθορ.
- 10. τὴν διδασκαλίαν τοῦ σω-
τῆρος

διδάσκαλος

Mat. 8, 19; 9, 11; 10, 24. 25; 12, 38;

17, 24; 19, 16 (διδάσκαλε ἀγαθέ.

Mar. 10, 17. 20. Luc. 18, 18);

22, 16 (διδάσκαλε, οὐδαμην. Mar.

12, 14. Luc. 20, 21); 22, 24

(λέγοντες· Διδάσκαλε. Mar. 12,

19. Luc. 20, 28); 22, 36 (διδά-

σκαλε, ποῖα ἐντολή. Luc. 10, 25);

26, 18 (εἶπατε αὐτῷ· Ὁ διδάσκαλ

Mar. 14, 14. Luc. 22, 11).

Mar. 4, 38 (διδάσκαλε, οὐ μέλει σοι);

5, 25 (τί ἐτι σκύλλεις τὸν διδ.

Luc. 8, 49); 9, 17 (διδάσκαλε,

ἤνεγκα τόν. Luc. 9, 38); 9, 38

(διδάσκαλε, εἰδομέν τινα); 10,

35 (διδάσκαλε, θέλομεν); 12, 32

(καλῶς, διδάσκαλε, ἐπ' αὐτ.);

13, 1 (διδάσκαλε, ἴδε ποταποί.

Luc. 21, 7).

Luc. 2, 46 (ἐν μέσῳ διδασκάλων);

3, 12 (διδάσκαλε, τί ποιήσω-

μεν); 6, 40 (οὐκ ἔστι μαθὺν ἐπὶ τ.

διδάσκ. αὐτοῦ); 7, 40; 11, 45;

12, 13; 19, 39; 20, 39.

Joh. 1, 39; 3, 2. 10; 8, 4 [λέγουσιν

αὐτῷ· Διδάσκ.]; 11, 28 (ὁ διδάσκ.

πάρεστι); 13, 13. 14 (ὁ διδά-

σκαλος κ. ὁ Κύριος); 20, 16.

Act. 13, 1. προφηταὶ κ. διδάσκαλοι

Rom. 2, 20. διδάσκ. νηπίων

1Cor. 12, 28. τρίτον διδασκάλους

- 29. μὴ πάντες διδασκαλοὶ

Eph. 4, 11. ποιμένας κ. διδασκάλους

1Tim. 2, 7. διδάσκαλος ἰθνηῶν

2Tim. 1, 11. διδάσκαλος ἐθῶν

4, 8. ἐπισωρεύουσιν διδασκάλ.

Heb. 5, 12. ὁφείλοντες εἶναι διδάσκ.

Jac. 3, 1. μὴ πολλοὶ διδ. γίνεσθε διδάσκειν

Mat. 4, 23 (διδάσκων ἐν ταῖς συναγ.

Luc. 5, 3); 5, 2. 19; 7, 29 (ἡν-

διδάσκων - ὡς ἐξουσίαν ἔχων);

9, 35; 11, 1; 13, 54 (ἐδίδασκεν

αὐτοὺς ἐν τῇ. Mar. 6, 2. 6.

Luc. 4, 15); 15, 9 (διδάσκοντες

διδασκαλίας Mar. 7, 7); 21, 23

(προσῆλθον αὐτῷ διδάσκ. Luc.

20, 1); 22, 16 (τὴν ὁδὸν τοῦ θ.

ἐν ἀληθ. διδ. Mar. 12, 14. Luc.

20, 21); 26, 55 (διδάσκων ἐν τῷ

ισραῦ. Mar. 14, 49); 28, 15. 20.

Mar. 1, 21. 22 (εἰσελθ. εἰς τ. συν.

ἐδίδασκε. Luc. 4, 31); 2, 13;

4, 1. 2; 6, 30. 34; 8, 31; 9,

31; 10, 1; 11, 17; 12, 35.

Luc. 5, 17; 6, 6; 11, 1; 12, 12; 13,

10. 22. 26; 19, 47; 21, 37; 28, 5.

Joh. 6, 59; 7, 14. 28. 35; [8, 2 κα-

θίσας ἐδίδασκεν αὐτοὺς]; 20,

28 (καθὼς ἐδίδαξε με ὁ π.);

9, 34; 14, 26 (ὕμᾱς διδάξει

πάντα); 18, 20 (πάντοτε ἐδίδαξα

ἐν συναγ.)

Act. 1, 1; 4, 2. 18; 5, 21. 26. 28.

42; 11, 26 [14, 18]; 15, 1. 35;

18, 11. 25; 20, 20; 21, 21. 28;

28, 31.

Rom. 2, 21. ὁ οὖν διδάσκων ἕτερον

σεαυτὸν οὐ διδάσκει;

12, 7. ὁ διδάσκων, ἐν τῇ διδα-

σκαλίᾳ

1Cor. 4, 17. καθὼς πανταχοῦ ἐν πάσῃ
ἐκκλ. διδάσκω

11, 14. ἡ φύσις διδάσκει ὑμᾶς

Gal 1, 12. οὕτως ἐδιδάχθη

Eph. 4, 21. ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε

Col. 1, 28. διδάσκοντες πάντα ἀν-

θρώπον ἐν

2, 7. καθὼς ἐδιδάχθητε

8, 16. διδάσκοντες κ. νοουθε-

τοῦντες

2 Th. 2, 15. τὰς παραδ. ἀς ἐδιδάχθητε

1Tim. 2, 12. γυναῖκι δὲ διδάσκειν οὐκ

4, 11. παράγγελλε ταῦτα κ. δι-

δάσκει

6, 2. ταῦτα διδάσκει κ. παρα-

κάλει

2Tim. 2, 2. ἱκανοὶ - ἐτίρους διδάξαι

Tit. 1, 11. διδάσκοντες ἃ μὴ δεῖ

Heb. 5, 12. τοῦ διδάσκειν ὑμᾶς τινα

8, 11. „μὴ διδάξωσιν ἑκαστ. τ.“

1Joh. 2, 27. ἵνα τις διδάσκη ὑμᾶς etc.

Apoc. 2, 14. ἐδίδασκεν τῷ Βαλ. βαλεῖν

- 20. διδάσκει καὶ πλανᾷ τ.

ἰμούς

διδασχῇ

Mat. 7, 28. ἐξεπλήρυσοντο - ἐπὶ τῇ δι-

δαχῇ αὐτοῦ (cf. 23, 33.

Mar. 1, 22; 11, 18. Luc.

4, 32)

16, 12. προσέχειν - ἀπὸ τῆς διδ.

Mar. 1, 27. τίς ἢ διδ. καινὴ αὐτῇ;

4, 2. ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ

12, 38. ἔλαγεν αὐτοὺς ἐν τῇ διδ.

αὐτοῦ

Joh. 7, 16. ἐμὴ διδ. οὐκ ἔστιν ἐμῆ etc.

- 17. γινώσκειται περὶ τῆς διδ.,

πότερον ἐκ τοῦ θ.

18, 19. περὶ τῆς διδ. αὐτοῦ

Act. 2, 42. τῇ διδ. τῶν ἀποστόλων
 5, 28. τῆς διδασχῆς ὑμῶν
 13, 12. ἐκπλησσομένου ἐπὶ τ. διδ.
 17, 19. ὑπὸ σοῦ λαλουμένη διδ.
 Rom. 6, 17. τύπον διδασχῆς
 16, 17. τὴν δ. ἣν ὑμεῖς ἐμάθετε
 1 Cor. 14, 6. λαλήσω - ἐν διδασχῇ
 - 28. διδασχὴν ἔχει
 2 Tim. 4, 2. μακροθυμίᾳ καὶ διδασχῇ
 Tit. 1, 9. τοῦ κατὰ τὴν διδασχὴν
 πιστοῦ λόγου
 Heb. 6, 2. βαπτισμῶν διδασχῆς
 13, 9. διδασκαίς ποιικίλαις
 2 Joh. 9 bis. ἐν τῇ διδ. τοῦ Χριστοῦ
 10. ταύτην τὴν διδασχὴν
 Apoc. 2, 14. τὴν διδασχὴν Βαλαάμ
 - 15. τὴν διδ. τῶν Νικολαϊτῶν
 - 24. οὐκ ἔχουσι τὴν δ. ταύτην
 * διδόναι
 Mat. 5, 42. τῷ αἰτοῦντί σε δίδου
 (Luc. 6, 30. cf. 38)
 7, 7. αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται
 ὑμῖν (Luc. 11, 9)
 10, 8. θωρεῶν δότα
 - 19. δοθήσεται - ὑμῖν - τί
 λαλήσετε
 13, 11. ὑμῖν δέδοται γινῶναι (Mar.
 4, 11. Luc. 8, 10)
 - 12. δοθήσεται αὐτῷ (25, 29.
 Mar. 4, 25. Luc. 8, 18; 19, 26)
 19, 11. ἀλλ' οἷς δέδοται
 - 21. δὸς πτωχοῖς (Mar. 10, 21.
 Luc. 12, 33)
 26, 15. τί θέλετέ μοι δοῦναι;
 Luc. 22, 19. τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ
 ὑμῶν διδόμενον
 Joh. 3, 27. ἡ δεδομένη αὐτῷ ἐκ τοῦ
 3, 35. πάντα δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ

Joh. 5, 38. ἔργα ᾧ ἴδωκέ μοι ὁ πατήρ
 6, 37. πᾶν ὃ δίδ. μοι ὁ πατ. (39)
 - 65. δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ
 πατρὸς
 13, 3. πάντα δέδωκεν αὐτῷ - εἰς
 τὰς χεῖρας
 14, 27. εἰρήνην τ. ἐμὴν δίδωμι
 ὑμῖν
 15, 16. ὃ τι ἂν αἰτήσητε - δῶ
 ὑμῖν (18, 23)
 17, 2. πᾶν ὃ ἴδωκάς αὐτῷ (4)
 - 6. οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ π.
 - 7. πάντα ὅσα δέδωκάς μοι (8)
 - 11. δνῶματί σου ᾧ δέδωκάς
 μοι
 - 12. οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα
 (24; 18, 9)
 19, 11. ἣν σοι δεδομένην ἄνωθεν
 Act. 20, 35. μᾶλλον δίδόναι ἢ λαμβ.
 Gal. 1, 4. τοῦ θόντος ἑαυτὸν περὶ τ.
 1 Tim. 2, 6. ὁ δοὺς ἑαυτὸν ἀντιλυτρον
 Tit. 2, 14. ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν
 Jac. 1, 5. δοθήσεται αὐτῷ
 δίδραχμον Mat. 17, 24.
 Δίδρυμος Joh. 11, 16; 20, 24; 21, 2.
 διαγείρειν
 Mat. 1, 24 (Mar. 4, 38. 39. Luc. 8, 24)
 Joh. 6, 18. ἡ - θάλασσα - διεγείρετο.
 2 Pet. 1, 13; 3, 1.
 διενθρυσθῆναι Act. 10, 19.
 διεξέρχασθαι Act. 23, 3.
 διεξόδος Mat. 22, 9.
 διερμηνεύειν
 Luc. 24, 27. Act. 9, 36. 1 Cor. 12, 30;
 14, 5. 13. 27.
 διερμηνευτής 1 Cor. 14, 28.
 διέρχασθαι
 Mat. 12, 43 (Luc. 11, 24); 19, 24.

Mar. 4, 35 (Luc. 8, 22).
 Luc. 2, 15, 35; 4, 30; 5, 15; 9, 6;
 17, 11; 19, 1, 4.
 Joh. 4, 4; [8, 59].
 Act. 8, 4, 40; 9, 32, 38; 10, 38; 11,
 19, 22; 12, 10; 13, 6, 14; 14, 24;
 15, 3, 41; 16, 6; 17, 23; 18, 23.
 27; 19, 1, 21; 20, 2, 25.
 Rom. 5, 12. εἰς πάντας ἀνθρ. ὁ θά-
 νατος διήλθεν
 1 Cor. 10, 1; 16, 5, 2 Cor. 1, 16.
 Heb. 4, 14. διεληλυθότα τοὺς οὐραν.
 διερωτῶν Act. 10, 17.
 διεστῆς Mat. 2, 16.
 διεστία Act. 24, 27; 28, 30.
 διηγέισθαι
 Mar.. 5, 16; 9, 9. Luc. 8, 39; 9, 10.
 Act. 8, 33; 9, 27; 12, 17. Heb. 11, 32.
 διήγησις Luc. 1, 1.
 διηνακῆς Heb. 7, 3; 10, 1, 12, 14.
 διθάλασσος Act. 27, 41.
 διῴκναισθαι Heb. 4, 12.
 διῴσταναι
 Luc. 22, 59; 24, 51. Act. 27, 28.
 διῴσχυρίζεσθαι
 Luc. 22, 59. Act. 12, 15.
 δικαιοκρισία Rom. 2, 5.
 δίκαιος *von Gott u. Christus;
 † δίκαιον, τὸ δ., δ. ἐστίν:
 Mat. 1, 19. ἀνὴρ αὐτῆς δίκαιος ὢν
 5, 45. ἐπὶ δικαίους κ. ἀδίκους
 9, 13. καλεῖσαι δικαίους (Mar.
 2, 17. Luc. 5, 32)
 10, 41. ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς
 ὄνομα δικαίου μισθὸν
 δικαίου λήψεται
 13, 17. πολλοὶ προφ. κ. δίκαιοι
 13, 43. οἱ δίκ. ἐκλάμπουσιν ὡς

Mat. 13, 49. ἐκ μέσου τῶν δικαίων
 † 20, 4, 7. δ. ἐὰν ἡ δίκ. δώσω etc.
 - 28. φαίνεσθαι - δίκαιοι
 - 29. τὰ μνημεῖα τῶν δ.
 - 35. πᾶν αἷμα δ. - Ἀβελ. τοῦ δ.
 25, 37. ἀποκριθ. αὐτῷ οἱ δίκ.
 - 46. οἱ δὲ δίκ. εἰς ζωὴν
 * 27, 19. σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ
 * - 24. αἵματος τοῦ δίκ. τούτου
 Mar. 6, 20. ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον
 Luc. 1, 6. ἦσαν δὲ δίκ. ἀμφοτέρω
 1, 17. ἐν φρονήσει δικαίων
 2, 25. δίκαιος καὶ εὐλαβής
 † 12, 57. οὐ κρίνετε τὸ δίκαιον
 14, 14. ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικ.
 15, 7. ἡ ἐπὶ ἐννενηκ. δικαίους
 18, 9. ὅτι εἰσὶ δίκαιοι
 20, 20. ἐάντους δικαίους εἶναι
 * 23, 47. δ. ἀνθρ. οὗτος δίκαιος ἦν
 23, 50. ἀνὴρ ἀγαθὸς κ. δίκαιος
 Joh. 5, 30. ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δίκ. ἐστίν
 7, 24. τ. δικαίων κρίνουν κρίνεται
 * 17, 26. πᾶτες δίκαιοι, κ. ὁ κόσμος
 * Act. 3, 14. τὸν ἅγιον καὶ δίκαιον
 ἡρνήσασθαι
 † 4, 19. εἰ δίκαιόν ἐστιν ἐνώ-
 πιον τ. Θ.
 * 7, 52. περὶ τῆς ἐλεύσεως τ. δικ.
 10, 22. δίκαιος κ. φοβ. τὸν Θ.
 * 22, 14. ἴδεν τὸν δίκαιον
 24, 15. δικαίων τε καὶ ἀδίκων
 Rom. 1, 17. ὁ δὲ δίκ. ἐκ πίστεως ζ.
 (Gal. 3, 11. Heb. 10, 38)
 2, 13. δίκαιοι παρὰ τῷ Θ.
 3, 10. „οὐκ ἐστὶ δίκ. οὐδὲ εἰς“
 * - 26. δικαίων καὶ δικαιοσύνη
 5, 7. μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου
 - 19. δίκ. κατασταθήσονται

Rom. 7, 12. ἡ ἐντολὴ ἀγία καὶ δικ.
 † Eph. 6, 1. τοῦτο γάρ ἐστι δικαίον
 † Phil. 1, 7. καθὼς ἐστι δικαίον
 † 4, 8. ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγία
 † Col. 4, 1. τὸ δικ. κ. τὴν ἰσότητα
 2 Th. 1, 5. τ. δικαίας κρίσεως τοῦ Θ.
 † - 6. εἰπερ δικ. παρὰ Θ.
 1 Tim. 1, 9. δικαίῳ νόμος οὐ καίται
 * 2 Tim. 4, 8. ὁ δίκαιος κριτὴς
 Heb. 11, 4. ἐμαρτυρήθη εἶναι δίκαιος
 12, 23. δικαίων τεταλειωμένων
 Jac. 5, 6. ἐφρονεύσατε τὸν δίκαιον
 - 16. δέησις δικ. ἐνεργουμένη
 1 Pet. 3, 12. „ὁφθαλμοὶ Κ. ἐπὶ δικ.“
 * - 18. δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων
 4, 18. εἰ ὁ δικ. μόλις σώζεται
 † 2 Pet. 1, 13. δικαίον δὲ ἡγοῦμαι
 2, 7. δίκαιον ὡς καταπονού-
 μενον
 - 8. ὁ δίκαιος ἐγκατοικῶν ἐν
 - ψυχῇ δικαίαν
 * 1 Joh. 1, 9. πιστός ἐστι καὶ δίκαιος
 * 2, 1. Ἰησ. Χριστὸν δίκαιον
 * - 29. ὅτι δικαίος ἐστι
 * 3, 7. ὁ ποιῶν τὴν δικ. δικάιός
 ἐστι, καθὼς ἐκείνος δικ. ἐ.
 - 12. τὰ δὲ τοῦ ἀδ. αὐτοῦ δικ.
 Apoc. 15, 3. δίκαιαι καὶ ἀληθιναι
 * 16, 5. δίκαιος εἰ, ὁ ὢν
 - 7. δίκαιαι αἱ κρίσεις (cf. 19, 2)
 22, 11. ὁ δίκαιος δικαιοσύνην
 ποιησάτω
 δικαιοσύνη * ἐκ τ. νόμου, ἐν ν.;
 τῆς πίστ., ἐκ τῆς π.
 Mat. 3, 15. πληρῶσαι πᾶσαν δικ.
 5, 6. διψῶντες τὴν δικαιοσ.
 - 10. δεδιωγμ. ἔνεκ. δικαιοσ.
 - 20. ἡ δ. ὑμῶν πλεονεχ. γραμμ.

Mat. 6, 1. προσέχετε τὴν δ. ὑμῶν
 - 33. καὶ τ. δικαιοσύνην αὐτοῦ
 21, 32. ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης
 Luc. 1, 75. ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσ.
 Joh. 16, 8. 10. παρὶ δικαιοσύνης etc.
 Act. 10, 35. ἐργαζόμενος δικαιοσύνην
 13, 10. ἐχθρὰ πώσης δικαιοσύνης
 17, 31. κρίναι - ἐν δικαιοσύνῃ
 24, 25. παρὶ δικ. καὶ ἐγκρατείας
 Rom. 1, 17. δικαιοσ. - Θεοῦ (3. 5. 21.
 22. 25 (εἰς ἔνδειξ. τῆς δ.
 αὐτ. 26); 10, 3 (τὴν τοῦ Θ.
 δ.). 2 Cor. 5, 21. 2 Pet. 1, 1)
 4, 3. „ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικ.“
 (9. 22. Gal. 3, 6. Jac. 2, 23)
 - 5. λογίζεται - εἰς δικ.
 - 6. ὃ ὁ Θ. λογίζ. δικαιοσύνην
 * - 11. τῆς δικ. τῆς πίστ. (13)
 - - λογισθ. καὶ αὐτοῖς τὴν δ.
 5, 17. τ. θωρεᾶς τῆς δικαιοσ.
 - 21. βασιλεύση διὰ δικαιοσ.
 6, 13. ὅπλα δικαιοσ. τῷ Θ.
 - 16. ὑπακοῆς εἰς δικαιοσ.
 - 18. ἐδουλώθητε τῇ δ. (cf. 19)
 - 20. ἐλευθεροὶ ἦτε τῇ δικ.
 8, 10. ζωὴ διὰ δικαιοσύνην
 9, 28. „συντέμνων ἐν δικαιοσ.“
 * - 30. μὴ διώκ. δικ. - κατέλαβε
 δ. - δ. δὲ τὴν ἐκ πίστ.
 (cf. 10, 6)
 - 31. διώκων νόμον δικαιοσ.
 10, 3. τ. ἰδίαν [δικ.] ζητοῦντες
 στήσαι
 - 4. εἰς δικ. παντὶ τῷ πιστ.
 * - 5. τὴν δικ. τὴν ἐκ τοῦ νόμου
 - 10. πιστεύεται εἰς δικαιοσ.
 14, 17. ἀλλὰ δικ. καὶ εἰρήνη
 1 Cor. 1, 30. δικ. τε κ. ἀγιασμός

2Cor. 3, 9. ἡ διακονία τῆς δικαιοσ.
 6, 7. διὰ τῶν ὅπλων τῆς δικ.
 - 14. μετοχή δ. - η κ. ἀνομία
 9, 9. ἡ δικαιοσ. αὐτοῦ μένει
 - 10. γενήματα τῆς δικ. ὑμῶν
 11, 15. ὡς διάκονοι δικαιοσύνης
 *Gal. 2, 21. διὰ νόμου δικαιοσύνη
 * 3, 21. ἐκ νόμου ἦν ἡ δικαιοσ.
 * 5, 5. ἐκ. πλστ. ἐλπίδα δικαιοσ.
 Eph. 3, 24. ἐν δικαιοσ. καὶ ὁσιότητι
 5, 9. δικαιοσύνη καὶ ἀληθεία
 6, 14. τὸν θώρακα τ. δικαιοσ.
 Phil. 1, 11. καρπὸν δικαιοσύνης
 * 3, 6. κατὰ δικ. τὴν ἐν νόμῳ
 * - 9. ἐμὴν δικ. τὴν ἐκ νόμου
 * - 9. τὴν ἐκ θ. δικ. ἐπὶ τ. πλστει
 1Tim. 6, 11. θίωκε δὲ δικαιοσύνην
 (2 Tim. 2, 22)
 2Tim. 3, 16. παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσ.
 4, 8. ὁ τῆς δικαιοσ. στέφανος
 Tit. 3, 5. ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσ.
 Heb. 1, 9. ἡγάπησας δικαιοσύνην
 5, 13. ἀπειρος λόγου δικαιοσ.
 7, 2. βασιλεὺς δικαιοσύνης
 * 11, 7. τῆς κατὰ πλστιν δικαιοσ.
 - 33. ἐργάσατο δικαιοσύνην
 12, 11. καρπὸν - δικαιοσύνης
 13, 18. καρπὸς δὲ δικαιοσύνης
 Jac. 1, 20. ὀργή - δ. Θεοῦ οὐ κατεργ.
 1Pet. 2, 34. τῇ δικ. ζήσωμεν
 3, 14. πάσχοιτε διὰ δικαιοσ.
 2Pet. 2, 5. δικαιοσύνης κήρυκα
 2, 21. τὴν δόδον τῆς δικαιοσ.
 3, 13. ἐν οἷς δικαιοσ. κατοικεῖ
 1Joh. 2, 29. ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην
 (3, 7. cf 10)
 Apoc. 19, 11. ἐν δικαιοσύνῃ κρίνει
 22, 11. ὁ δ. δικαιοσύν. ποιησάτω

δικαιοῦν
 Mat. 11, 19. ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ
 τῶν
 Mat. 12, 37. ἐκ γὰρ τῶν λόγων σου
 δικαιώθησῃ
 Luc. 7, 29. ἐδικαίωσαν τὸν Θεόν
 10, 29. θάλλων δικαιοῦν ἑαυτὸν
 16, 15. οἱ δικαιοῦντες ἑαυτούς
 18, 14. οὗτος δεδικαιωμένος
 Act. 13, 39. ἀπὸ πάντων ὧν οὐκ ἰδου-
 νήθηται δικαιωθῆναι etc.
 Rom. 2, 13. οἱ ποιηταὶ . . δικαιώθη-
 σονται
 3, 4. ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν
 - 20. ἐξ ἔργων νόμου οὐ δι-
 καιωθήσεται . ἐνώπιον
 αὐτοῦ
 - 24. δικαιοῦμενοι δωρεὰν τῇ
 - 26. δικαίον κ. δικαιοῦντα τὸν
 - 28. δικαιοῦσθαι πλστει ἄνθρ.
 - 30. δικαιώσει περιτομὴν ἐκ
 πλστως
 4, 2. ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη
 - 5. ἐπὶ τὸν δικαιοῦντα τὸν
 ἀσεβῆ
 5, 1. δικαιωθέντες οὖν ἐκ πλ-
 στως
 - 9. δικαιωθέντες νῦν ἐν τῷ
 αἵματι
 6, 7. δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἡμ.
 8, 30. τούτους κ. ἐδικαίωσαν etc.
 - 33. Θεὸς ὁ δικαίων
 1Cor. 4, 4. οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαίωμαι
 6, 11. ἐδικαιώθητε ἐν τῷ ὀνόμ.
 Gal. 2, 16. οὐ δικαιοῦται ἄνθρ. ἐξ
 ἔργ. νόμ. (bis) - δικ. ἐκ πλστ.
 2, 17. ζητοῦντες δικαιωθῆναι
 ἐν Χριστῷ

Gal. 3, 8. ἐκ πίστεως δίκαιοι τὰ
ἔθνη ὁ θεός .

- 11. ἐν νόμῳ οὐδ. δίκ. παρὰ
τῷ θ.

- 24. ἐκ πίστ. δικαιωθῶμεν

5, 4. ἐν νόμῳ δικαιούσθαι

1Tim. 3, 16. ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι

Tit. 3, 7. δικαιωθέντες τῇ - χάριτι

Jac. 2, 21. ἐξ ἔργων ἐδικ. (cf. 24, 25)

Apoc. 22, 11. ὁ δ. δικαιωθήτω [al.

δικαιοσύνην ποιῆσ.]

δικαίωμα

Luc. 1, 6. δικαίωμασι τ. Κυρίου

Rom. 1, 32. τὸ δίκ. τοῦ θ. ἐπιγν.

2, 26. τὰ δικαίωματα τ. νόμου

5, 16. χάρισμα . . εἰς δικαίωμα

- 18. δι' ἐνός δικαιώματος

8, 4. τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου

Heb. 9, 1. δικαίωματα λατρείας

- 10. δικαίωμασι σαρκός

Apoc. 15, 4. τὰ δίκ. σου ἔφανερῶθ.

19, 8. τὰ δικαίωμ. ἐστί τ. ἀγίων
δικαίως

Luc. 23, 41. ἡμεῖς μὲν δικαίως

1Cor. 15, 34. ἐκνήψατε δικαίως

1Th. 2, 10. ὁσίως κ. δικαίως

- 12. σωφρόνως κ. δικαίως

1Pet. 2, 23. τῷ κρίνοντι δικαίως

δικαίωσις Rom. 4, 25; 5, 18.

δικαστής Luc. 12, 14. Act. 7, 27. 35.

δίκη

Act. 25, 15; 28, 4. 2 Th. 1, 9. Jud. 7.

δίκτηνον

Mat. 4, 20. (Mar. 1, 18.); 21. (Mar. 1, 19)

Luc. 5, 2. 4. 5. 6. (Joh. 21, 6. 8. 11).

δίλογος 1 Tim. 3, 8.

διοδεύειν Luc. 8, 1. Act. 17, 1.

διονύσιος Act. 17, 34.

Διοπετές Act. 19, 35.

διόρθωσις Heb. 9, 10.

διορύσσειν

Mat. 6, 19. 20; 24, 43. (Luc. 12, 39).

Διόσκουροι Act. 28, 11.

Διοτρεφής 3 Joh. 9.

διπλοῦν Apoc. 18, 6

διπλοῦς

Mat. 23, 15. 1 Tim. 5, 17. Apoc. 18, 6.

δύς Mar. 14, 30 (72). Luc. 18, 12.

Phil. 4, 18. (κ. ἀπαξ κ. δ. 1 Th.

2, 18). Jud. 12.

διστάζειν Mat. 14, 31; 28, 17.

δίστομος

Heb. 4, 2. Apoc. 1, 16; 2, 12; 19, 15.

δισχίλιοι Mar. 5, 13.

δινυλίζειν Mat. 23, 24.

διχάζειν Mat. 10, 35.

διχοστασία

Rom. 16, 17. 1 Cor. 3, 3. Gal. 5, 20.

διχοτομεῖν

Mat. 24, 51. Luc. 12, 46.

διψῆν

Mat. 5, 6 (διψῶντες τὴν δικαιο-

σύνην); 25, 35. 37. 42. 44.

Joh. 4, 13. 14. (οὐ μὴ διψ. εἰς τ.

αἰ. 15; 6, 35); 7, 37; 19, 28.

Rom. 12, 20. 1 Cor. 4, 11.

Apoc. 7, 16; 21, 6; 22, 17.

δίψος 2 Cor. 11, 27.

δίψυχος Jac. 1, 8; 4, 8.

διωγμός

Mat. 13, 21. γενομ. - θλίψεως ἢ διωγ.

(Mar. 4, 17)

Mar. 10, 30. μετὰ διωγμῶν

Act. 8, 1. διωγ. μέγας ἐπὶ τὴν ἐκκλ.

13, 50. ἐπήγειραν διωγ. ἐπὶ τὸν

Rom. 8, 35. διωγμός ἢ λιμός

2Cor.12,10. ἐν ἀνάγκαις, ἐν διωγμοῖς
 2Th. 1, 4. ἐν πᾶσι τοῖς διωγμ. ὑμῶν
 2Tim.3,11. τ. διωγμοῖς, τ. παθή-
 μασιν. . διωγμούς ὑπὴν.

διώκειν † metaph.

Mat. 5,10. οἱ διωγμ. ἕνεκ. δικ.
 - 11. ὀνειδίσ. ὑμ. κ. διώξωσι
 - 12. οὕτω γ. ἐδίωξαν τοὺς
 5,44. ὑπὲρ πάν. - διωκόντες. ὑμᾶς
 10,23. ὅταν δὲ διώκωσιν ὑμᾶς
 23,34. διώξετε ἀπὸ πόλ. εἰς πόλ.
 Luc.17,23. μὴ ἀπέλθῃτε, μηδὲ διώ-
 ξετε

21,12. διώξουσιν παραδιδόντες

Joh. 5,16. ἐδίωκον τὸν Ἰησοῦν
 15,20. εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς
 διώξουσιν

Act. 7,52. τίνα. . οὐκ ἐδίωξαν οἱ π.
 9, 4. τί με διώκεις (22,7; 26,14)
 - 5. Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκ. (22,8;
 26, 15)

† 22, 4 τ. ὁδὸν ἐδίωξα ἄχρι θά-
 νάτου

26, 11. ἐδίωκον ἕως κ. εἰς τὰς etc.

† Rom. 9,30. τὰ μὴ διώκοντα δικαιοσ.

† - 31. διώκων νόμον δικαιοσ.

† 12,13. τ. φιλοξενίαν διώκ.

- 14. τοὺς διώκοντας ὑμᾶς

† 14,19. τὰ τῆς εἰρήνης διώκωμεν

1Cor.4,12. διωκόμενοι ἀνεχόμεθα

† 14, 1. διώκετε τὴν ἀγάπην

15, 9. διότι ἐδίωξα τ. ἐκκλησίαν

2Cor.4, 9. διωκόμενοι, ἀλλ' οὐκ
 ῥηγκαταλείπομενοι

Gal. 1,13. καθ' ὑπερβ. ἐδίωκον τὴν

- 23. ὁ διώκων ἡμᾶς ποτε

4,29. ἐδίωκε τὸν κατὰ πνεῦμα

5,11. τί ἐτι διώχομαι

Gal. 6,12. τῷ σταυρῷ τοῦ Χρ. διώ-
 κονται

Phil. 3, 6. κατὰ ζήλον διώκων τὴν
 † - 12,14. διώκω εἰ καὶ κατα-
 λάβω etc.

† 1Th.5,15. τὸ ἀγαθὸν διώκετε

† 1Tim.6,11. διώκε δὲ δικαιοσύνην
 (2 Tim. 2, 22)

2Tim.3,12. θάλλοντες. . διωχθήσονται

† Heb.12,14. εἰρήν. διώκ. μετὰ πάντ.

† 1Pet.3,11. „ζητησάτω εἰρήνην καὶ
 διωξάτω αὐτήν“

Apo.12,13 ἐδίωξε τὴν γυναῖκα

διώκτης 1 Tim. 1, 18.

δόγμα

Luc. 2, 1. Act. 16, 4; 17, 7. Eph.2, 15.

Col. 2, 14. [Heb. 11. 23]

δογματίζεσθαι Col. 2, 20.

*δοκεῖν

Mat. 7,25. τί σοι δοκεῖ (cf. 18, 12;
 21, 28; 22, 17. 42; 26, 66
 (περὶ τοῦ Χρ.). Joh. 11,56)

Act.15,28. ἰδοὺς τῷ ἁγ. πνεύμ.

1Cor.3,18. εἰ τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι
 (cf. 8, 2; 11, 16; 14, 37.

Gal. 6, 31 (εἶναι τι). Jac.
 1, 26).

10,12. ὁ δοκῶν ιστάναι βλεπέτω

Gal. 2, 2. κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς δο-
 κοῦσι (cf. 6. 9)

δοκιμάζειν

Luc.12,56. τὸ πρὸς. - οἰδατε δοκιμ.

14,19. πορεύομαι δοκιμ. αὐτά

Rom.1,28. οὐκ ἐδοκίμασαν τὸν Θεὸν
 ἔχειν

2,18. δοκιμάζεις τὰ διαφέρ.

12, 2. εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τι

14,22. ἐν ᾧ δοκιμάζει

1Cor. 8, 13. τὸ πῦρ δοκιμάσει
 11, 28. δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρ.
 ἑαυτὸν
 16, 3. οὗς ἐὰν δοκιμάσῃ
 2Cor. 8, 8. τὸ τῆς ὑμ. ἀγάπης γνή-
 σιον δοκιμάζων
 - 22. ὃν ἐδοκιμάσαμεν ἐν π.
 13, 5. ἑαυτοὺς δοκιμάζετε
 Gal. 5, 4. τὸ δὲ ἔργον ἐ. δοκιμαζέτω
 Eph. 5, 10. δοκιμάζοντες τί ἐστὶν
 Phil. 1, 10. εἰς τὸ δ. ὑμᾶς τὰ διαφέρ.
 1Th. 2, 4. δεδοκιμάσμεθα ὑπὸ τοῦ
 θ. . . τῷ δοκ. τὰς καρδίας
 5, 21. πάντα δὲ δοκιμάζετε
 1Tim. 3, 10. - Heb. 3, 9 [ἐν δοκιμασίᾳ]
 1Pet. 1, 7. χρυσοῦ - διὰ πυρὸς -
 δοκιμαζομένου
 1Joh. 4, 1. δοκιμάζετε τὰ πνεύματα
 [δοκιμασίᾳ Heb. 3, 9]
 δοκιμή
 Rom. 5, 4 (bis). 2 Cor. 2, 9; 8, 2;
 9, 13; 18, 3. Phil. 2, 22.
 δοκίμιον Jac. 1, 3. 1 Pet. 1, 7.
 δόκιμος
 Rom. 14, 18. τοῖς ἄνθρ.
 16, 10. ἐν Χριστῷ
 1Cor. 11, 19. ἵνα οἱ δόκιμοι φανεροί
 2Cor. 10, 18. ἐκεῖνός ἐστι δ.
 13, 7. ἵνα ἡμεῖς δ. φανεῖμεν
 2Tim. 2, 15. δόκ. παραστήσαι τῷ θεῷ
 Jac. 1, 12. ὅτι δόκιμ. γενόμενος
 δοκός
 Mat. 7, 3. 4. 5. (Luc. 6, 41. 42).
 δόλιος 2 Cor. 11, 13.
 δολιούν Rom. 3, 13.
 δόλος
 Mat. 26, 4. δόλφ κρατήσωσι (Mar.
 14, 1)

Mar. 7, 22. δόλος, ἀσέλγεια
 Joh. 1, 48. ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι
 Act. 13, 10. ὁ πλήρης παντὸς δόλου
 Rom. 1, 29. ἔριδος, δόλου, κακοηθείας
 2Cor. 12, 16. δόλφ ὑμᾶς ἔλαβον
 1Th. 2, 3. οὐτε ἐν δόλφ
 1Pet. 2, 1. κακίαν καὶ πάντα δόλων
 - 22. οὐδὲ εὐρέθη δόλ. ἐν τῷ
 στόματι
 3, 10. τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον
 Apoc. 14, 5. οὐχ εὐρέθη δόλος
 δολοῦν [1 Cor. 5, 6]. 2 Cor. 4, 2.
 δόμα
 Mat. 7, 11. δόματα ἀγαθὰ διδόναι
 (Luc. 11, 13)
 Eph. 4, 8. Phil. 4, 17.
 δόξα (+δ. Θεοῦ, οὐ πατρός,
 τοῦ Κ., Χριστοῦ)
 Mat. 4, 8. δεικνυσιν . . τ. δόξαν αὐ-
 τῶν (Luc. 4, 6)
 [6, 13. ἡ δύναμις κ. ἡ δόξα]
 - 29. ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ
 (Luc. 12, 27)
 † 16, 27. ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς
 (Mar. 8, 38. Luc. 9, 26)
 † 19, 28. ἐπὶ θρόνον δόξης αὐτοῦ
 24, 30. δυνάμεις κ. δόξης πολλῆς
 (Mar. 13, 26. Luc. 21, 27)
 † 25, 31. ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ etc.
 † Mar. 10, 37. ἐν τῇ δόξῃ σου
 † Luc. 2, 9. δ. Κυρίου περιέλαμψεν
 - 14. δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ
 - 32. δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ
 9, 31. οἱ ὀφθέντες ἐν δόξῃ. † 32.
 14, 10. τότε ἵσται σοι δόξα
 17, 18. δοῦναι δόξαν τῷ Θεῷ
 19, 38. δόξα ἐν ὑψίστοις
 † 24, 26. εἰς ἐλθεῖν εἰς τὴν δ. αὐτοῦ.

† Joh. 1, 14. ἐθεασάμεθα τὴν δ. αὐ-
του, δόξαν ὡς μονογενοῦς
παρὰ πατρός

† 2, 11. ἐφανέρωσεν τὴν δ. αὐτοῦ

5, 41. δόξαν παρὰ ἀνθρώπων
οὐ λαμβάνω

- 44. δ. παρὰ ἀλλήλων λαμβ.

7, 18. τὴν δ. τὴν ἰδίαν ζητεῖ. -

τ. δ. τοῦ πέμψαντος

8, 50. οὐ ζητῶ τὴν δ. μου

- 54. ἡ δόξα μου οὐδὲν ἔστιν

9, 24. δὸς δόξαν τῷ Θεῷ

† 11, 4. ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Θ.

† - 40. ὅψει τὴν δόξαν τοῦ Θ.

† 12, 41. ὅτι εἶδε τὴν δόξαν αὐτοῦ

† - 43. τὴν δ. τῶν ἀνθρ. - τοῦ Θ.

† 17, 5. τῇ δόξῃ ἣ εἶχον

† - 22. τὴν δόξαν ἣν δέδωκας

† - 24. τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν

Act. 7, 2. ὁ Θεὸς δόξης ᾤφθη

† 7, 55. εἶδε δόξαν Θεοῦ

12, 23. οὐκ ἔδωκε δόξαν τῷ Θ.

22, 11. ἀπὸ τῆς δόξης τοῦ φωτός

† Rom. 1, 23. τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρ-
του Θ.

2, 7. δόξαν καὶ τιμὴν καὶ ἀφθ.

- 10. δόξα δὲ καὶ τιμὴ καὶ εἰρ.

† 3, 7. εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ

† - 23. ὑστεροῦνται τῆς δόξης
τοῦ Θ.

4, 20. δοὺς δόξαν τῷ Θεῷ

† 5, 2. ἐπ' ἐλπίδι. τῆς δόξης
τοῦ Θ.

† 6, 4. διὰ τῆς δόξης τ. πατρός

8, 18. πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξ.

- 21. τ. ἐλευθερίαν τ. δόξης
τῶν τέκνων τοῦ Θ.

9, 4. ἡ δόξα καὶ αἱ διαθήκαι

† Rom. 9, 23. τ. πλοῦτον τῆς δ. αὐτ.

- 23. ἃ προητοίμασεν εἰς δόξαν

11, 36. αὐτῷ ἡ δ. εἰς τοὺς αἰῶνας

† 15, 7. εἰς δόξαν Θεοῦ

16, 27. ᾧ ἡ δ. εἰς τοὺς αἰῶνας

1 Cor. 2, 7. εἰς δόξαν ἡμῶν

- 8. τ. Κυρίου τῆς δόξ. ἰσταύρ.

† 10, 31. πάντα εἰς δ. Θεοῦ ποιεῖται

† 11, 7. εἰκὼν καὶ δόξα Θεοῦ

ὑπάρχ. - γυνὴ δ. ἀνδρ.

- 15. δόξα αὐτῇ ἔστιν

15, 40. 41. ἐτέρα μέντων ἐπ. δ. οὐα.

- 43. ἐγείρεται ἐν δόξῃ

2 Cor. 1, 20. τῷ Θ. πρὸς δόξαν δι' ἡμ.

3, 7. ἐγενήθη ἐν δόξῃ - διὰ
τὴν δ. τοῦ προσώπου

- 8. ἔσται ἐν δ.

- 9. ἡ διακ. τῆς κατακρ. δ. -

ἡ διακ. τῆς δικ. ἐν δ.

- 10. τῆς ὑπερβαλλ. δόξης

- 11. τὸ καταργοῦν. διὰ δ. -

μᾶλλον τὸ μένον ἐν δ.

† - 18. δόξαν Κ. κατοπιριζόμ.

† 4, 4. τ. εὐαγγ. τῆς δόξ. τοῦ Χρ.

† - 6. τ. γνώσεως τῆς δ. τοῦ Θ.

† - 15. εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ

- 17. αἰώνιον βάρος δόξης

6, 8. διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας

† 8, 19. πρὸς τὴν αὐτ. τοῦ Κ. δόξαν

† - 23. δόξα Χριστοῦ

Gal. 1, 5. ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας

Eph. 1, 6. εἰς ἔκπαιν. δόξης τ. χάρ.

† - 12. 14. εἰς ἔκπαιν. τῆς δ. αὐτ.

- 17. ὁ πατὴρ τῆς δόξης

- 18. τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης

3, 13. ἥτις ἐστὶ δόξα ὡμῶν

† - 16. τ. πλοῦτον τ. δόξης αὐτοῦ

- 21. αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ

Gal. 4, 8. ἰδουλεύσ. τοῖς φύσει μὴ
 - 9. οἷς πάλιν ἀνωθεν δουλ.
 - 25. δουλ. γὰρ μετὰ τ. τέκνων
 5, 13. δουλεύετε ἀλλήλοις
 Eph. 6, 7. μετ' ἐννοίας δουλεύοντες
 ὡς τῷ Κ.
 Phil. 2, 22. ὡς πατρὶ τέκνον σὺν ἡμοῖ
 ἰδουλεύσιν εἰς τὸ εὐαγγ.
 Col. 3, 24. Χριστῷ δουλεύετε
 1Th. 1, 9. δουλεύειν Θεῷ ζῶντι
 1Tim. 6, 2. μάλλον δουλεύετωσαν
 Tit. 3, 3. δουλεύοντες ἐπιθυμίαις
 δούλη Luc. 1, 38. 48. Act. 2, 18.
 δοῦλος, η, ον Rom. 6, 19.
 δοῦλος († metaph.)
 Mat. 8, 9; 10, 24. 25; 13, 27. 28; 18,
 23. 26. 27. 28. 32; 20, 27
 (ἵστα ἱμῶν δοῦλος Mar.
 10, 44); 21, 34 (35. 36.
 ἀπέστειλε τοὺς δ. αὐτοῦ
 etc.) (Mar. 12, 2. 4. Luc.
 20, 10, 11); 22, 3 (4. 6.
 8. 10. ἀπέστειλε τοὺς δ.
 αὐτοῦ etc. Luc. 14, 17.
 21. 22. 23); 24, 45 (46. 48.
 50. πιστὸς δοῦλος κ. φρό-
 νιμος etc. Mar. 13, 34); 25, 14
 (ἐκάλεσε τοὺς ἰδίους δοῦ-
 λους etc. 19. 21 (εὐδ. ἀγαθὸν
 κ. πιστὸν) 23. 26. 30. Luc.
 19, 13. 15. 17. 22); 26, 51
 (πατάξας τὸν δοῦλον τοῦ
 ἀρχ. Mar. 14, 47. Luc. 22, 50.
 Joh. 18, 10, 18. 26)
 † Luc. 2, 29. ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.
 7, 2. 3. 8. 10; 12, 37. 38.
 43. 45. 46. 47; 15, 22; 17,
 7. 9. † 10 (δ. ἀχρεῖοι ἐσμ.)

Joh. 4, 51; † 8, 34 (δ. ἐστι τῆς ἁμαρ-
 τίας); 85; 13, 16 (οὐκ ἔστι
 δ. μεῖζων τοῦ 15, 20);
 15, 15 (οὐκέτι ὑμᾶς λέγω
 δ.)
 † Act. 2, 18; 4, 29; 16, 17 (τοῦ Θεοῦ)
 † Rom. 1, 1. Παῦλος δ. Ἰ. Χρ. (Tit. 1, 1)
 † 6, 16. δούλους εἰς ὑπακοήν etc.
 † - 17. ἦτοι δοῦλ. τῆς ἁμαρτ. (20)
 1Cor. 7, 21. δοῦλος ἐκλήθης (22)
 † - 22. δοῦλ. ἐστι Χριστ. (Eph. 6, 6)
 † - 23. μὴ γίνεσθε δοῦλ. ἀνθρ.
 12, 13. εἴτε δοῦλοι εἴτε ἐλεύθ.
 (cf. Eph. 6, 8)
 † 2Cor. 4, 5. δούλους ὑμῶν διὰ Ἰησ.
 † 10, 7. Χρ. [δοῦλ.] εἶναι
 † Gal. 1, 10. Χρ. δ. οὐκ ἂν ἤμην
 3, 28. οὐκ ἐνι δ. οὐδὲ ἐλεύθ.
 4, 1. οὐδὲν διαφ. δούλου
 - 7. οὐκέτι εἰ δ.
 Eph. 6, 5. οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε
 (Col. 3, 22)
 † Phil. 1, 1. δοῦλοι Ἰησοῦ Χρ.
 2, 7. μορφὴν δούλου λαβών
 Col. 3, 11. δοῦλος, ἐλεύθ.
 4, 1. ἰσότητά τ. δούλοις παρέχ.
 † - 12. ὁ ἐξ ὑμῶν δοῦλ. Χρ.
 1Tim. 6, 1. ὑπὸ ζυγὸν δοῦλοι
 † 2Tim. 2, 24. δ. - Κυρίου οὐ δεῖ μάχ.
 Tit. 2, 9. δούλους ἰδίους δεσπόταις
 Philem. 16. ὡς δοῦλον, ἀλλ' ὑπὲρ δ.
 † Jac. 1, 1. Κυρίου Ἰ. Χρ. δ.
 † 1Pet. 2, 16. ὡς δοῦλοι Θεοῦ
 † 2Pet. 1, 1. Πέτρ. δ. κ. ἀπόστ. Ἰ. Χρ.
 † 2, 19. δ. ὑπάρχ. τῆς φθορᾶς
 † Jud. 1. Ἰησοῦ Χρ. δοῦλος
 † Apoc. 1, 1. δεῖξαι τοῖς δ. αὐτοῦ (22, 6)
 † - τῷ δ. αὐτοῦ Ἰωάννη

† Aroc. 2, 20. *πλανῶ τ. ἡμούς δ.*
 6, 15. *πᾶς δ. κ. πᾶς ἐλεύθ.*
 † 7, 3. *σφραγίσωμεν τοὺς δ. τ. θ.*
 † 10, 7. *τοὺς ἰαντ. δ. τοὺς προφ.*
 † 11, 18. *τὸν μισθ. τοῖς δ. σου*
 13, 16. *τοὺς ἐλευθ. κ. τοὺς δ.*
 (cf. 19, 18)
 † 15, 3. *Μωϋσῆως δούλου τοῦ θ.*
 † 19, 2. *τὸ αἷμα τ. δούλων αὐτοῦ*
 † 5. *πάντες οἱ δ. αὐτοῦ*
 † 22, 3. *οἱ δ. αὐτοῦ λατρεύσουσιν*
δουλοῦν
 Act. 7, 6. Rom. 6, 18. 22. 1 Cor. 7,
 15; 9, 19, Gal. 4, 3. Tit. 2, 3.
 2 Pet. 2, 19.
δοχή Luc. 5, 29; 14, 13.
δράκων
 Aroc. 12, 3. 4. 7. 9. 13. 16. 17; 13,
 2. 4. 11; 16, 18; 20, 2 (*ἐκράτησε*
τὸν δράκ. ... ὅς ἐστι διάβολος)
δράσσεσθαι 1 Cor. 3, 19.
δραχμή Luc. 15, 8. 9.
δρέπανον Mar. 4, 29. Aroc. 14, 14.
 15. 16. 17. 18. 19.
δρόμος Act. 18, 25; 20, 24. 2 Tim.
 4, 7 (*τὸν δρόμον τετέλεκα*)
δρούσιλλα Act. 24, 24.
δύναμις
 Mat. [6, 13. ἡ δύν. κ. ἡ δόξα]
 7, 22. *δυνάμεις πολλὰς ἐποίησε*
 (cf. 11, 20. 21. 23; 13, 58.
 Mar. 6, 2. Luc. 10, 13)
 13, 54. *ἡ σοφ. αὐτοῦ κ. αἱ δυν.*
 14, 2. *αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν*
 (Mar. 6, 14)
 22, 29. *τὴν δύν. τοῦ θ.* (Mar. 12, 24)
 24, 29. *αἱ δυνάμεις τ. οὐρανῶν*
 (Mar. 13, 25. Luc. 21, 26)

Mat. 24, 30. *μετὰ δυν. κ. δόξης* (Mar.
 13, 26. Luc. 21, 27)
 25, 15. *κατὰ τ. ἰδίαν δύν.*
 26, 64. *ἐκ δεξιῶν τῆς δυν.* (Mar.
 14, 62. Luc. 22, 69)
 Mar. 5, 30. *τὴν ἐξ αὐτ. δύν. ἐξελθ.*
 6, 5. *οὐδεμίαν δύν. ποιῆσαι*
 9, 1. *ἐηλυθυσαν ἐν δυν.*
 - 39. *ποιήσῃ δύν. ἐπὶ τῷ ὄν.*
 Luc. 1, 17. *ἐν πν. κ. δυν. Ἑλλων*
 - 35. *δύν. ὑψίστου ἐπισκιάσει*
 4, 14. *ἐν τῇ δυν. τοῦ πνεύμ.*
 - 36. *ἐν ἐξουσίᾳ κ. δυν.* (9, 1)
 5, 17. *δ. Κυρίου ἦν εἰς τό*
 6, 19. *δ. παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο*
 8, 46. *ἔγω γὰρ ἔγνω δύναμιν*
 10, 19. *ἐπὶ πᾶσαν τὴν δ. τ. ἐχθροῦ*
 19, 37. *ὡς εἶδον δυνάμειν*
 24, 49. *ἐνδύσ. δύναιμι ἐξ ἑνους*
 Act. 1, 8. *λήψεσθε δύναιμι - πν.*
 2, 22. *δυνάμει κ. τέρασι* (8, 13.
 2 Cor. 12, 12)
 3, 12. *ὡς ἰδίᾳ δυν. ἡ* (cf. 4, 7)
 4, 33. *μεγάλῃ δυνάμει ἀπεδίδ.*
 6, 8. *χάριτος κ. δυνάμ.*
 8, 10. *οὕτως ἐστὶν ἡ δ. τοῦ θ.*
 10, 38. *πν. ἀγίῳ κ. δυνάμει*
 19, 11. *δυνάμεις - οὐ τὰς τυχοῦς.*
 Rom. 1, 4. *ἐν δυνάμει κατὰ πν.*
 - 16. *δύναμις - Θεοῦ ἐστὶν*
 (1 Cor. 1, 18. 24)
 - 20. *ἡ - αὐτοῦ αὐτοῦ δύν.*
 8, 38. *οὕτε δυνάμει*
 9, 17. *„ἐν σοὶ τὴν δυνάμιν μου“*
 15, 13. *ἐν δυνάμει πν. ἀγ.* (19)
 - 19. *ἐν δυν. σημειῶν*
 1 Cor. 2, 4. *πνεύματος καὶ δυνάμεως*

1Cor. 2, 5. ἀλλ' ἐν δυνάμει Θεοῦ
(2 Cor. 6, 7; 13, 4 [ἐκ δ.])
4, 19. οὐ τ. λόγον - ἀλλὰ τὴν
δύν. (20. 1 Th. 1, 5)
5, 4. σὺν τῇ δυνάμει τοῦ Κ.
6, 14. διὰ τῆς δυνάμ. αὐτοῦ
12, 10. ἐνεργήματα δυνάμεων
- 28. ἐπείτα δυνάμεις
- 29. μὴ πάντες δυνάμεις
14, 11. τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς
15, 24. πᾶσαν ἐξουσ. κ. δύν.
- 43. ἐγείρεται ἐν δυνάμει
- 56. ἡ - δύναμις τῆς ἁμαρτίας
2Cor. 1, 8. ἐβαρύνθημεν ὑπὲρ δύν.
4, 7. ὑπερβολὴ τῆς δυν. ἡ τοῦ Θ.
8, 3. κατὰ δύν. - κ. ὑπὲρ δύν.
αὐθαίρετοι
12, 9. ἡ - δ. μου... τοῦ Χριστοῦ
Gal. 3, 5. ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν
Eph. 1, 19. μέγας τῆς δυν. αὐτοῦ
- 21. δυνάμεις κ. κυριότητος
3, 7. τ. ἐνέργειαν τῆς δυν. αὐτ.
- 16. δυνάμει κραταιωθῆναι
- 20. κατὰ τὴν δύν. τὴν ενεργ.
Phil. 3, 10. τὴν δύν. τῆς ἀναστ.
Col. 1, 11. ἐν πάσῃ δυν. δυναμού-
μενοι
- 29. ἐν ἱμοῖ ἐν δυνάμει
2Th. 1, 7. μετ' ἀγγέλων δυν. αὐτοῦ
- 11. ἔργον πίστεως ἐν δυνάμει
2, 9. ἐν πάσῃ δ. κ. σημείοις
2Tim. 1, 7. πν. - δυνάμεις κ. ἀγάπης
- 8. κατὰ δύναντα Θεοῦ
3, 5. τῇ - δυνάμει αὐτῆς (sc.
εὐσεβείας)
Heb. 1, 3. τῷ ῥήματι τῆς δυν. αὐτοῦ
2, 4. ποικίλαις δυνάμει
6, 5. δυνάμεις - μέλλοντος αἰ.

Heb. 7, 16. κατὰ δύν. ζωῆς ἀπαστ.
11, 11. δύνανται - ἔλαβε
- 34. ἐσβασαν δύναντα πυρός
1Pet. 1, 5. τοὺς ἐν δυν. Θεοῦ φρουρ.
3, 22. ἐξουσιῶν κ. δυνάμεων
4, 14. τὸ τῆς δόξης [κ. τῆς δυν.]
2Pet. 1, 3. τῆς θείας δυνάμ. αὐτοῦ
- 18. Ἰησοῦ Χρ. δύναντα
2, 11. ἰσχύι κ. δυνάμει μερίζοντες
Apo. 1, 16. φαίνει ἐν τῇ δυν. αὐτοῦ
3, 8. μικρὰν ἔχεις δύν.
4, 11. ἄξιός ἐστι λαβεῖν - τὴν δύν.
5, 12. τὴν δ. κ. πλοῦτον
7, 12. ἡ τιμὴ κ. ἡ δύναμις
11, 17. τ. δύναντα σου τὴν μεγ.
12, 10. ἡ δύναμις κ. ἡ βασιλ.
13, 2; 15, 8; 17, 13 (τ. δύν. κ.
τὴν ἐξουσ.).
18, 8; 19, 1 (ἡ δόξα κ. ἡ δύν. τ. Θ.).
δυναμοῦν
Col. 1, 11. ἐν πάσῃ δυν. δυναμούμ.
* δύνασθαι
1Cor. 10, 13. ὑπὲρ δ δύνασθαι
2Cor. 13, 8. οὐ γὰρ δυνάμεθα τι κατὰ
δυναστέας
Luc. 1, 52. καθεύετε δυνάστες ἀπὸ
θρόνων
Act. 8, 27. δυν. Κανθάκης τῆς βασ.
1Tim. 6, 15. ὁ μακάριος κ. μόνος δυν.
δυναστεῖν
2Cor. 13, 3. ἀλλὰ δυνατὰ ἐν ὑμῖν.
δυνατός
Mat. 19, 26. παρὰ δὲ Θ. πάντα δυνατά
(Mar. 10, 27. Luc. 18, 27)
24, 24. πλανῆσαι, αἱ δυνατόν
(cf. Mar. 13, 22)
26, 39. πάτερ μου, εἰ δυνατόν
ἔστι (Mar. 14, 35. 36).

Mar. 9, 23. πάντα δυνατὰ τῷ πνεύματι
 Luc. 1, 49 (ἀποίησέ μοι μαγ. ὁ δ.);
 14, 31; 24, 19 (δ. ἐν ἔργ.
 κ. λόγ.)
 Act. 2, 24; 7, 22 (δ. ἐν λόγοις); 11,
 17; 18, 24 (ἐν τ. γραφαῖς);
 20, 16; 25, 5 (οἱ - δυνατοὶ
 ἐν ὑμῖν)
 Rom. 4, 21. δυνατὸς ἐστι κ. ποιῆσαι
 9, 22. γνωρίσαι τὸ θυν. αὐτοῦ
 11, 23. δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ θ. -
 ἐγκρατεῖσαι
 12, 18. εἰ δυνατόν, τὸ ἐξ ὑμῶν
 14, 4. δ. γάρ ἐστιν ὁ θ. στήσαι
 15, 1. ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθ.
 1Cor. 1, 26. οὐ πολλοὶ δυνατοὶ
 2Cor. 9, 8. δυνατὸς δὲ ὁ θ. ... πε-
 ρισσεύσαι
 10, 4. ἀλλὰ δυνατὰ τῷ θ. πρὸς
 12, 10. τότε δυνατὸς εἰμι
 13, 9. ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ ἦτε
 Gal. 4, 15. ὅτι εἰ δυνατόν
 2Tim. 1, 12. δυνατὸς ἐστι ... φυλάξαι
 Tit. 1, 9. ἵνα θυν. ἡ κ. παρακαλεῖν
 Heb. 11, 19. ἐγείρειν θυν. ὁ θ.
 Jac. 3, 2. δυνατὸς χαλιναγωγῆσαι
 Apoc. 8, 15. οἱ πλούσιοι καὶ οἱ θυν.
 δύνειν Mar. 1, 32 (Luc. 4, 40).
 * δῖο
 Mat. 18, 19. ἐὰν δύο ὑμῶν συμφωνήσ.
 - 20. οὐ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς
 19, 5. 6. ἴσονται οἱ δύο εἰς
 σάρκα μ. etc. (Mar. 10, 8)
 (cf. 1 Cor. 6, 16. Eph. 5, 31).
 Mar. 6, 7. ἀποστ. δύο δύο (Luc. 10, 1)
 Joh. 8, 17. „δύο ἀνθρώπων ἡ μαρ-
 τυρ. ἀληθείας ἐστίν“

2Cor. 13, 1. „ἐπὶ στόματος δ. μαρτ.“
 (1 Tim. 5, 19. Heb. 10, 28)
 δυσβάστακτος
 Mat. 23, 4 (Luc. 11, 46).
 δυσεντερία Act. 28, 8.
 δυσερμήνευτος Heb. 5, 11.
 δύσκολος Mar. 10, 24.
 δυσκόλως
 Mat. 19, 23 (Mar. 10, 23. Luc. 18, 24).
 δυσμή
 Mat. 8, 11 (Luc. 13, 29); 24, 27. Luc.
 12, 54. Apoc. 21, 13.
 δυσνόητος 2 Pet. 3, 16.
 δυσφημία 2 Cor. 6, 8.
 * δώδεκα
 1) = die 12 Jünger:
 Mat. 10, 1. 2. 5; 11, 1; 20, 17; 26,
 14. 20. 47.
 Mar. 3, 14; 4, 10; 6, 7; 9, 35; 10,
 32; 11, 11; 14, 10. 17. 20. 43.
 Luc. 6, 13; 8, 1; 9, 1. 12; 18, 31;
 22, 3. 14. 47.
 Joh. 6, 67. 70. 71; 20, 24.
 Act. 6, 2. Apoc. 21, 14.
 2) = die 12 Stämme Israels:
 Mat. 19, 28. Luc. 22, 30. Jac. 1, 1.
 Apoc. 21, 12 (14).
 δωδεκάφυλον Act. 26, 7.
 δῶμα
 Mat. 10, 27 (Luc. 12, 3). 24, 17. (Mar.
 13, 15. Luc. 17, 31). Luc. 5, 19.
 Act. 10, 9.
 θωρεά
 Joh. 4, 10. τ. δ. τοῦ Θεοῦ (cf. Act. 8, 20)
 Act. 2, 38. τ. δ. τοῦ ἀγίου πν. (10, 45)
 11, 17. τὴν ἰσὴν δ. ἔδωκεν - ὁ θ.
 Rom. 5, 15. ἡ δ. ἐν χάριτι τῇ τοῦ ἐνός
 - 17. τῆς δ. τῆς δικαιοσύνης

2Cor.9, 15. ἐπὶ τῇ ἀνεκδιηγῆται αὐτ.
δωρεᾷ

Eph. 3, 7. κατὰ τὴν δ. τῆς χάριτος
4, 7. τὸ μέτρον τῆς δ. τοῦ Χρ.

Heb. 6, 4. τῆς δ. τῆς ἐπουριανίου
δωρεάν

Mat. 10, 8. δωρ. ἐλάβετε, δωρ. δότε

Joh. 15, 25. ἐμίσησάν με δωρεάν

2Cor. 11, 7. δ. τὸ τοῦ Θ. εὐαγγ. εὐηγ-
γελισάμην

Gal. 2, 21. ἄρα Χριστὸς δ. ἀπέθανεν

2Th. 3, 8. οὐδὲ δ. ἄρτον ἐφάγομεν

Apo. 21, 6. διψῶντι δώσω δωρεάν

22, 17. λαβέτω ὕδωρ ζωῆς δωρ.

δωρεῖσθαι

Mar. 15, 45. ἰδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ Ὑ.

2Pet. 1, 3. πάντα ἡμῖν τῆς θείας δυ-
ναμ. αὐτοῦ . . . δωρη-
μένης [al. - να]

δωρημα

Rom. 5, 16. οὐχ ὡς δι' ἑνὸς ἄμ. τὸ δῶρ.

Jac. 1, 17. πᾶν δῶρ. τέλειον ἄνωθεν

δῶρον

Mat. 2, 11. προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα

5, 23, 24; 8, 4;

15, 5. δῶρον δ' ἐὰν ἐξ ἑμοῦ ᾧφ.

(Mar. 7, 11)

23, 18, 19. - Luc. 21, 1. 4.

Eph. 2, 8. Θεοῦ τὸ δῶρ., οὐκ ἐξ ἔργ.

Heb. 5, 1. δῶρά τε καὶ θυσίας

8, 3. 4. 9, 9. 11, 4. - Apoc. 11, 10.

[δωροφορία Rom. 15, 31.]

E.

ἔα Mar. 1, 24 (Luc. 4, 34).

ἐᾶν

Mat. 24, 23. οὐκ ἂν εἴασε διορυγῆναι

Luc. 4, 41. οὐκ εἴα αὐτὰ λαλεῖν

22, 51. ἔατε ἕως τούτου

Act. 5, 38. ἐάσατε αὐτούς

14, 16. εἴασε πάντα τὰ ἔθνη

16, 7. οὐκ εἴασεν αὐτοὺς τὸ Πν.

19, 30. οὐκ εἴων αὐτὸν οἱ μαθ.

23, 32; 27, 32.

27, 40. εἴων εἰς τὴν θάλασσαν

28, 4. ἡ δίκη ἤν οὐκ εἴασεν

1Cor. 10, 13. οὐκ ἐάσει ὑμᾶς πειρα-
σθῆναι

Apo. 2, 20. ἔφς τὴν γυναῖκά σου

ἰβδομήκοντα Luc. 10, 1. 17. Act.

7, 14; 23, 23; 27, 37.

ἰομήκοντάκις Mat. 18, 22.

ἰβδομος

Joh. 4, 52. χθὲς ὤραν ἰβδόμην

Heb. 4, 4. παρὶ τῆς ἰβ. - ἐν τῇ ἡμ. τ. ἰβ.

Jud. 14. ἰβδ. ἀπὸ Ἀδάμ

Apo. 8, 1; 10, 7; 11, 15; 16, 17; 21, 20.

Ἐβίρ Luc. 3, 35.

Ἐβραϊκός Luc. 23, 38.

Ἐβραῖος Act. 6, 1. 2 Cor. 11, 22.

Phil. 3, 5.

Ἐβραῖς Act. 21, 40; 22, 2; 26, 14.

Ἐβραῖσι

Joh. 5, 2; 19, 13. 17. 20; [20, 16]

Apo. 9, 11; 16, 16.

ἐγγίξιν

Mat. 3, 2. ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία

(4, 17; 10, 7. Mar. 1, 15. cf. Luc.

19, 9. 11)

15, 8. [ἐγγίξει μοι] ὁ λαός

Mat. 21, 1. ὅτε ἤγγισαν εἰς Ἱεροσ.
(Mar. 11, 1)

21, 34. ὅτε - ἤγγισεν ὁ καιρὸς

26, 45. ἤγγικεν ἡ ὥρα

26, 46. ἤγγικεν ὁ παραδιδούμενος
(Mar. 14, 42)

Luc. 7, 12; 12, 33; 15, 1. 25; 18, 35.

40; 19, 29. 37. 41; 21, 8

(ὁ καιρὸς). 20 (ἡ ἐρήμω-

σις). 28 (ἡ ἀπολύτρωσις);

22, 1. 47; 24, 15. 28.

Act. 7, 17; 9, 3; 10, 9; 21, 33; 22, 6;
23, 15.

Rom. 13, 12. ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν

Phil. 2, 30. μέχρι θανάτου ἤγγισα

Heb. 7, 19. δι' ἧς ἐγγιζομεν τῷ Θ.

10, 25. ἐγγιζουσιν τὴν ἡμέραν

Jac. 4, 8. ἐγγίσατε τῷ Θ. καὶ ἐγ-
γιστὶ ὑμῖν

5, 8. ἡ παρουσία τοῦ Χ. ἤγγικε

1 Pet. 4, 7. τὸ τέλος ἤγγικε

ἐγγράφειν 2 Cor. 3, 2. 3.

ἐγγυος Heb. 7, 22.

ἐγγύς

Mat. 24, 32. 33. ἐγγὺς τὸ θάνατος etc.

(Mar. 13, 28. 29. Luc. 21,
30. 31)

26, 18. ὁ καιρὸς μὲν ἐστίν

Luc. 19, 11. ἐγγὺς - Ἱερουσαλὴμ

Joh. 2, 13. τὸ πάσχα (6, 4 (7, 2);
11, 55)

8, 28; 6, 19. 23; 11, 18. 54; 19, 20. 42.

Act. 1, 12; 9, 38; 27, 8.

Rom. 10, 8. „ἐ. σου τὸ ῥῆμά ἐστιν“

Eph. 2, 13. ὄντες μακρὰν ἐγγ. ἐγενήθ.

- 17. τοῖς μακρὰν κ. τοῖς ἐγγύς

Phil. 4, 5. ὁ Κύριος ἐγγύς

Heb. 6, 8. ἀδόκιμος κ. κατάρας ἐγγ
8, 13. ἐγγὺς ἀφανισμοῦ

Apoc. 1, 3. ὁ - καιρὸς ἐγγ. (22, 10)

ἐγγύτερον Rom. 13, 11.

ἐγείρειν

1) aufwecken:

a) aus dem Schlaf:

α) eigentlich: Mat. 1, 24; 8, 25.

Act. 12, 7.

β) uneigentlich: Rom. 13, 11.

Eph. 5, 14.

b) vom Tod, ἐκ νεκρῶν:

α) in Bezug auf Jesum:

Mat. 16, 21. καὶ τρίτῃ ἡμέρᾳ (17, 23.

cf. 27, 63) Luc. 9, 22; Act.

10, 40. 1 Cor. 15, 4)

17, 9; 26, 32; 27, 64; 28, 6. 7.

(Mar. 16, 6. Luc. 24, 6)

Mar. 14, 28; 16, 14.

Luc. 24, 34. ἡ γ. ὁ Κύριος ὄντως

Joh. 2, 22; 21, 14.

Act. 3, 15. (4, 10). 13, 30. 37)

Rom. 4, 24. 25; 6, 4. 9.; 7, 4; 8, 11.

34; 10, 9.

1 Cor. 6, 14; 15, 12. 13. 14. 15. 16. 17. 20.

2 Cor. 4, 14; 5, 15.

Gal. 1, 1. Eph. 1, 20. Col. 2, 12. -

1 Th. 1, 10.

2 Tim. 2, 2. 1 Pet. 1, 21.

β) allgemein:

Mat. 9, 25. ἡ γέρθη τὸ κοράσιον (cf.

Mat. 5, 41. Luc. 8, 54)

10, 8. νεκροὺς ἐγείρει

11, 5. νεκροὶ ἐγείρονται (Luc.

7, 22; 20, 37)

14, 2. Ἰωανν. - ἡ γ. ἐκ τῶν ν.

(Mar. 6, 14. 16. Luc. 9, 7)

27, 52. σώματα τῶν κ. ἀγ. ἡ γέρθη

Mar. 12, 26. περὶ δὲ τ. νεκρῶν ὅτι ἐγείρονται

Luc. 7, 14. σοὶ λέγω Ἐγέρθητι

Joh. 5, 21. ἐγ. τοὺς νεκρούς

12, 1. ὃν ἤγειρεν ἐκ ν. (9, 17)

Act. 26, 8. εἰ ὁ θεὸς νεκρ. ἐγείρει

1Cor. 15, 15. ἄρα νεκ. οὐκ ἐγείρονται (16, 29. 32. 35)

- 42. ἐγείρ. ἐν ἀφθαρσίᾳ ὅτε.

- 44. ἐγ. σῶμα πνευματικόν

- 52. οἱ ν. ἐγερθήσονται

2Cor. 1, 9. τῷ ἐγείροντι τοὺς ν.

4, 14. ἡμᾶς διὰ Ἰ. ἐγερσε

Heb. 11, 19. ἐκ. ν. ἐγ. δύναται ὁ Θ.

2) aufrichten, erheben (eigentlich und uneigentlich)

(Pass.: sich erheben, auftreten):

Mat. 2, 13. ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ (14, 20. 21)

3, 9. ἐγ. τέκνα τῷ Ἀβ. (Luc. 3, 8)

8, 15. ἡγέρθη κ. διηκόνει

- 26. ἐγερθεὶς ἐπετίμησε (Luc. 8, 24)

9, 5. ἔγειραι κ. περιεπ. (cf. 6,

7. Mar. 2, 9. 11. 12. Luc.

5, 23. 24.

- 19. ἐγερθεὶς ὁ Ἰησ. ἡμολ.

11, 11. οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς

12, 11. κρατήσεται αὐτὸ κ. ἐγερσε

- 42. ἐγερθήσεται ἐν τ. κρίσει (Luc. 11, 31)

17, 7. ἐγέρθητε κ. μὴ φοβησθε

24, 7. ἐγερθήσεται - ἔθνος ἐπὶ ἔθνος (Mar. 13, 8. Luc.

21, 10)

- 11. ψευδοπροφ. ἐγερθήσονται (Mar. 13, 22)

Mat. 24, 24. ἐγερθ. - ψευδόχρ. (Mar. 13, 22)

25, 7. ἡγέρθ. πᾶσαι αἱ παρθ.

26, 46. ἐγέρσθε, ἄγωμεν (Mar. 14, 42. Joh. 14, 31)

Mar. 1, 31. ἡγείρεν αὐτήν

3, 3. ἔγειρε εἰς τὸ μέσον (Luc. 6, 8)

4, 27. ἐγείρεται νύκτα κ. ἡμ.

9, 27. ἡγείρεν αὐτὸν κ. ἀνέστη

10, 49. θάρσει, ἔγειρε[αι]. ἔγειραι[αι]

Luc. 1, 69. ἡγείρε κίρας σωτηρίας

7, 16. προφ. μάγας - ἐγ. ἐν ἡμ.

11, 8. ἐγερθεὶς δώσαι αὐτῷ

- 31. βασίλισσα ν. ἐγερθ.

13, 25. ἀφ' οὗ ἂν ἐγερθῇ ὁ οἶκ.

Joh. 2, 19. ἐν τρισὶν ἡμ. ἐγ. αὐτ. (20)

5, 8. λέγ. αὐτῷ ὁ Ἰ. Ἐγείραι

7, 52. ἐκ τῆς Γαλ. οὐκ ἐγήγερται

11, 29. ἐγείρεται ταχὺ κ. ἔρχεται

13, 4. ἐγείρεται ἐκ τοῦ δαίμονος

Act. 3, 6. ἔγειραι κ. περιπάτει

- 7. πιάσας αὐτὸν - ἡγείρε

5, 30. ἡγείρεν Ἰησοῦν

9, 8. ἡγέρθη - ὁ Σ. ἀπὸ τῆς γῆς

10, 26. Πέτρ. αὐτὸν ἡγείρε

12, 22. ἡγείρ. - τὸν Δαυὶδ εἰς βασ.

- 23. ἡγείρε [αι. 1. ἡγαγε] τῷ Ἰσρ. σωτήρα Ἰησ.

Jac. 5, 15. ἐγερσε αὐτὸν ὁ Κύρ.

Apoc. 11, 1. ἔγειραι κ. μέρησον ἔγερσις Mat. 17, 53.

ἐγκάθ' εἰς Luc. 20, 20.

ἐγκαίνεια Joh. 10, 22.

ἐγκατετίθειν Heb. 9, 18; 10, 20

ἐγκατεῖν Luc. 18, 1.

2 Cor. 4, 1 [αι. 1. ἐκκακ.] (16).

Gal. 6, 9. Eph. 3, 13. 2 Th. 3, 13.

ἐγκαλεῖν

Act. 19, 38. ἐγκαλείωσαν ἀλλήλοις
19, 40. 28., 28. 29.; 26., 2. 7.

Rom. 8, 38. τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλε-
πτῶν

ἐγκαταλείπειν

Mat. 27, 46. ἵνα τί με ἐγκατέλιπας
(Mar. 15, 34)

Act. 2, 27. „οὐκ ἐγκαταλείψεις τ.
ψυχὴν μου“ [2, 31]

Rom. 9, 29. ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα
2 Cor. 4, 9. ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλείπο-
μενοι

2 Tim. 4, 10. Αἰῶμας γάρ με ἐγκατέλιπ.
- 16. πάντες με ἐγκατέλιπον

Heb. 10, 26. μὴ ἐγκαταλείποντες τ.
ἐπισυναγωγὴν

18, 5. „οὐδ' οὐ μὴ σε ἐγκαταλ.“

ἐγκατοικεῖν 2 Pet. 2, 8.

[ἐγκαυχᾶσθαι 2 Th. 1, 4]

ἐγκεντρίζειν

Rom. 11, 17. ἐνεκεντρίσθης ἐν αὐτοῖς
(cf. 19. 23. 24).

ἐγκλημα Act. 23, 29; 25, 16.

ἐγκομβοῦσθαι 1 Pet. 5, 5.

ἐγκοπή 1 Cor. 9, 12.

ἐγκόπτειν

Act. 24, 4. μὴ ἐπὶ πλείονσι ἐγκόπτω

Rom. 15, 22. διὸ καὶ ἐνεκοπτόμην

Gal. 5, 7. τίς ὑμᾶς ἐνέκοψεν

1 Th. 2, 18. ἐνέκοψεν ἡμᾶς ὁ σατανᾶς

1 Pet. 3, 7. εἰς τὸ μὴ ἐγκόπτεσθαι
τ. πρὸς ευχὰς

ἐγκράτεια

Act. 24, 25. περὶ δικαιοσ. κ. ἐγκρατ.

Gal. 5, 23. πραότης, ἐγκράτεια

2 Pet. 1, 6. ἐν-τῇ γνώσει τὴν ἐγκρ.,
ἐν δὲ τῇ ἐγκρ. τὴν ὑπόμον.

ἐγκρατεῦσθαι 1 Cor. 7, 9; 9, 25.

ἐγκρατής Tit. 1, 8.

ἐγκρίνειν 2 Cor. 10, 12.

ἐγκρύπτειν

Mat. 18, 33 (Luc. 18, 21).

ἐγκυος Luc. 2, 5.

ἐγχρίσειν Apoc. 3, 18.

ἐδαφίζειν Luc. 19, 44.

ἐδαφος Act. 22, 7.

ἐδραῖος

1 Cor. 7, 37; 15, 58. Col. 1, 23.

ἐδραῖωμα 1 Tim. 8, 15.

Ἐξαιτίας Mat. 1, 9. 10.

ἐλαίον, εἰωθα

Mat. 27, 15. εἰωθεὶ ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν

Mar. 10, 1. εἰωθεὶς, πάλιν ἐδίδα-
σκεν

Luc. 4, 18. κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτοῦ

Act. 17, 2. κατὰ δὲ τὸ εἰωθὸς τοῦ
Παύλου

ἐθελοθρησκεία Col. 2, 23.

ἐθίζειν Luc. 2, 27.

ἐθνάρχης 2 Cor. 11, 32.

ἐθνικός [5, 47]; 6, 7; 18, 17.

ἐθνικῶς Gal. 2, 14.

ἔθνος

1) Volk (namentlich Sing.; im
Plural häufig zweifelhaft, ob
= Volk oder = Heiden)

a) allgemein u. von and.
Völkern, als Israel:

Mat. 21, 43. δοθήσεται ἔθνη ποιῶντι
24, 7. ἔθνος ἐπὶ ἔθνος (Mar. 18,

8. Luc. 21, 10)

- 9 ὑπὸ πάντων τ. ἔθν. 14.

25, 32. πάντα τ. ἔθνη

28, 19. μαθητεύσατε πάντα τ. ἔθ.

Mar. 11, 17. „πᾶσι τοῖς ἔθνεσι“

Mar. 13, 10. εἰς πάντα τ. Ἰθ. - κηρυχθ.

(Luc. 24, 47)

Luc. 21, 25. συνοχή Ἰθνῶν ἐν ἀπ.

Act. 2, 5. ἀπὸ παντός Ἰθν. τῶν ὑπὸ

7, 7. „τὸ Ἰθνος φ' ἐὰν δουλ.“

8, 9. τὸ Ἰθνος τῆς Σαμαρ.

10, 35. ἐν παντὶ Ἰθνεὶ ὁ φοβ.

13, 19. Ἰθνη ἐπτά ἐν γῇ Χαν.

17, 26. πᾶν Ἰθνος ἀνθρώπων

Rom. 4, 17. 18. πατέρα πολλῶν Ἰθν.

10, 19. ἐπ' οὐκ Ἰθνεὶ εἶτο.

Gal. 3, 8. „ἐνευλογ. ἐν σοὶ πάντα τὰ Ἰθ.“

1 Pet. 2, 9. „Ἰθνος ἄγιον“

Apoc. 5, 9. καὶ λαοῦ κ. Ἰθνους (cf.

7, 9; 10, 11; 11, 9; 13, 7;

14, 6; 17, 15)

11, 18. τὰ Ἰθνη ὠργίσθησαν

12, 5. ποιμαίνειν πάντα τὰ Ἰθ.

14, 8. πεπότικε πάντα Ἰ.

15, 3. ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰθ.

- 4. πάντα τὰ Ἰ. ἤξουσι

16, 19. αἱ πόλεις τῶν Ἰθνῶν

18, 3. πέπωκε πάντα τὰ Ἰ.

- 23. ἐπλανήθησαν πάντα τὰ Ἰ.

19, 15. πατάξῃ τὰ Ἰθνη

20, 3. πλανᾷ ἔτι τὰ Ἰθνη

- 8. τὰ Ἰθνη τὰ ἐν τοῖς τέσσ.

21, 24. περιπατήσουσι τὰ Ἰ.

- 26. τὴν τιμὴν τῶν Ἰθνῶν

22, 2. εἰς θεραπείαν τῶν Ἰθνῶν

b) = von d. Jüdischen Volk:

Luc. 7, 5; 23, 2. Joh. 11, 48. 50. 51.

52; 18, 35. Act. 10, 22; 24, 3.

10, 17; 26, 4; 28, 19.

2) Ἰθνη = Heiden:

Mat. 4, 15. Γαλιλαία τῶν Ἰθνῶν.

Mat. 6, 32. ταῦτα τὰ Ἰθ. ἐπιζητεῖ

(Luc. 12, 30)

10, 5. εἰς ὁδὸν Ἰθνῶν μὴ ἀπ.

- 18. αὐτοῖς κ. τοῖς Ἰθνεσιν

12, 18. „κρίσιν τοῖς Ἰθν. ἀπ.“

- 21. „Ἰθνη ἁλλιοῦσι“ (Rom.

15, 12)

20, 19. παραδώσ. - τοῖς Ἰθνεσιν

(Mar. 10, 33. Luc. 18, 32)

- 25. οἱ ἄρχοντες τ. Ἰθνῶν (cf.

Mar. 10, 42. Luc. 22, 25)

Luc. 2, 32. εἰς ἀποκάλυψιν Ἰθνῶν

21, 24. εἰς πάντα τὰ Ἰθ. - πατου-

μένη ὑπὸ Ἰθ. - καιροὶ Ἰθ.

Act. 4, 25. „ἐφρούαζον Ἰθνη“

- 27. σὺν Ἰθνεσι κ. λαοῖς Ἰσρ.

7, 45. τῇ κατασχέσει τῶν Ἰθνῶν

9, 15. ἐνώπιον Ἰθνῶν

11, 1. τὰ Ἰθ. ἰδέξαντο τὸν λόγον

- 18. τοῖς Ἰθνεσιν ὁ θ. - ἔδωκεν

13, 42. παρεκάλουν [τὰ Ἰθν.]

- 46. στρεφόμεθα εἰς τὰ Ἰθνη

- 47. „εἰς φῶς Ἰθνῶν“

- 48. ἀκούοντα - τὰ Ἰθ. ἔχαιρ.

14, 2. τὰς ψυχὰς τῶν Ἰθνῶν

- 5. ὁρμὴ τῶν Ἰθν. - κ. Ἰουδ.

- 16. πάντα τὰ Ἰθ. πορεύεσθαι

- 27. ἤνοιξε τοῖς Ἰθνεσι θύραν

15, 3. ἐπιστροφὴν τῶν Ἰθνῶν

- 7. ἀκούσαι τὰ Ἰθ. τ. λόγον

- 12. τέρατα ἐν τοῖς Ἰθνεσι

- 14. λαβεῖν ἐξ Ἰθνῶν λαόν

- 17. „πάντα τὰ Ἰθνη“

- 19. τοῖς ἀπὸ τῶν Ἰθν. ἐπι-

στρέφ.

- 23. ἀδελφοῖς τοῖς ἐξ Ἰθν.

18, 6. εἰς τὰ Ἰθνη πορεύομαι

21, 11. εἰς χεῖρας Ἰθνῶν

Act. 21, 19. ἐν τοῖς ἔθνεσι διὰ τῆς δ.

- 21. τοὺς κατὰ τὰ ἔθ.

- 26. τῶν πεπιστευκότων ἐθ.

22, 21. εἰς ἔθνη - ἐξαποστελῶ

26, 17. τοῦ λαοῦ κ. τῶν ἔθνῶν
(cf. 28)

- 20. τοῖς ἔθνεσιν ἀπήγγελλον

28, 28. τοῖς ἔθν. ἀπεισάλη

Rom. 1, 5. ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν (18)

2, 14. ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα

- 24. „βλασφημεῖται ἐν τ. ἔθν.“

3, 29. Ἰουδ. ὁ θ. μόνον, οὐχί καὶ
ἔθνων; καὶ καὶ ἔθνῶν

9, 24. ἐξ Ἰουδαίων - ἐξ ἔθνῶν

- 30. ἔθνη τὰ μὴ διώκοντα

11, 11. ἡ σωτηρία τοῖς ἔθνεσιν

- 12. πλοῦτος ἔθνῶν

- 13. ἐγὼ ἔθνῶν ἀπόστολος

- 25. τὸ πλήρωμα τῶν ἔθνῶν

15, 9. τὰ θεῖα ἔθνη ὑπερ ἐλλείους -
„ἐξομολ. σοὶ ἐν ἔθ.“ -
10. 11. 12.

- 16. λειτουργ. Ἰ. Χρ. εἰς τὰ
ἔθ. - ἡ προσφορὰ τῶν ἔθν.

- 18. εἰς ὑποκοήν ἔθνῶν

16, 26. εἰς πάντα τὰ ἔθνη

1 Cor. [1, 23] 5, 1. οὐδὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν

10, 20. θύει τὰ ἔθνη δαιμονίοις

12, 2. οἶδατε, ὅτι ἔθνη ἦτε

2 Cor. 11, 26. κινδύνοις ἐξ ἔθνῶν

Gal. 1, 16. εὐαγγ. αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθν.

2, 2. δ κηρύσσω ἐν τοῖς ἔθνεσι

- 8. ἐνῆργησε καὶ ἔθνη εἰς τὰ
ἔθνη

- 9. ἡμεῖς μὲν εἰς τὰ ἔθνη

- 15. οὐκ ἐξ ἔθνῶν ἁμαρτωλοὶ

3, 8. δικαιοὶ τὰ ἔθνη ὁ θ. -
„ἐνευλογ. ἐν σοὶ π. τὰ ἔ.“

Gal. 3, 14. εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία

Eph. 2, 11. ὑμῖς ποτε τὰ ἔθνη ἐν σ.

3, 8. ἐν τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελισ.

- 17. καθώς καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη

Col. 1, 27. ἐν τοῖς ἔθνεσιν

1 Th. 2, 16. τοῖς ἔθνεσι λαλήσαι

4, 5. τὰ ἔθνη τὰ μὴ εἰδόντα
τὸν θεόν

1 Tim. 2, 7. διδάσκαλος ἔθνῶν (2 Tim.
1, 11)

3, 16. ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν

2 Tim. [1, 11] 4, 17. ἀκούσῃ πάντα
τὰ ἔθνη

1 Pet. 2, 12. ἐν τοῖς ἔθνεσιν

4, 3. τὸ βούλημα τῶν ἔθνῶν

8 Joh. 7. μηδὲν λαμβ. ἀπὸ τ. ἔθνῶν

Apoc. 2, 6. ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἔθνῶν

11, 2. ἐδόθη τοῖς ἔθνεσι

- 18. τὰ ἔθνη ὠργισθησαν

3) ἔθνη = Heidenchristen:

Rom. 11, 13. ὑμῖν - λέγω τοῖς ἔθνεσιν

15, 27. ἐκοινώνησαν τὰ ἔθνη

16, 4. αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἔθνῶν

Gal. 2, 12. μετὰ τ. ἔθνῶν συνήσθιον

- 14. τὰ ἔθνη ἀναγκάζεις Ἰου-
δαῖζειν

Eph. 3, 1. ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἔθνῶν

- 6. τὰ ἔθνη συγκληρονόμα

ἔθνος

Luc. 1, 9. κατὰ τὸ ἔθνος τ. ἱερατείας

2, 42. κατὰ τ. ἔ. τῆς ἱερωτικῆς

22, 39. ἠπορεύθη κατὰ τ. ἔ.

Joh. 19, 40. καθὼς ἔ. ὅτι τοῖς Ἰουδ.

Act. 6, 14. Ἰησ. ἀλλάξει τὰ ἔθνη

15, 1. περιτέμνησθε τῷ ἔθν.

Μωϋσ.

16, 21. καταγγέλλουσιν ἔθνη

Gal. 4, 8. ἰδοὺλεύς. τοῖς φύσει μὴ
- 9. οἷς πάλιν ἄνωθεν δουλ.
- 25. δουλ. γὰρ μετὰ τ. τέκνων
5, 13. δουλεύετε ἀλλήλοις

Eph. 6, 7. μετ' εὐνοίας δουλεύοντας
ὡς τῷ Κ.

Phil. 2, 22. ὡς πατρὶ τέκνον σὺν ἡμοῖς
ἰδοὺλεύσαν εἰς τὸ εὐαγγ.

Col. 3, 24. Χριστῷ δουλεύετε

1Th. 1, 9. δουλεύειν Θεῷ ζῶντι

1Tim. 6, 2. μᾶλλον δουλεύειν τῳ

Tit. 3, 3. δουλεύοντες ἐπιθυμίαις

δοῦλη Luc. 1, 38. 48. Act. 2, 18.

δοῦλος, ἡ, ον Rom. 6, 19.

δοῦλος († metaph.)

Mat. 8, 9; 10, 24. 25; 13, 27. 28; 18,

23. 26. 27. 28. 32; 20, 27

(ἵστω ἱμῶν δούλος Mar.

10, 44); 21, 34 (35. 36,

ἀπίσταιτε τοὺς δ. αὐτοῦ

etc.) (Mar. 12, 2. 4. Luc.

20, 10, 11); 22, 3 (4. 6.

8. 10. ἀπίσταιτε τοὺς δ.

αὐτοῦ etc. Luc. 14, 17.

21. 22. 23); 24, 45 (46. 48.

50. πιστὸς δούλος κ. φρό-

νιμος etc. Mar. 13, 34); 25, 14

(ἐκάλεσε τοὺς ἰδίους δού-

λους etc. 19. 21 (εὐδ. ἀγαθὸς

κ. πιστός) 23. 26. 30. Luc.

19, 13. 15. 17. 22); 26, 51

(πατάξας τὸν δούλον τοῦ

ἀρχ. Mar. 14, 47. Luc. 22, 50.

Joh. 18, 10, 18. 26)

† Luc. 2, 29. ἀπολύεις τὸν δούλόν σου.

7, 2. 3. 8. 10; 12, 37. 38.

43. 45. 46. 47; 15, 22; 17,

7. 9. † 10 (δ. ἀχρεῖοι ἴσμεν.)

Joh. 4, 51; † 8, 34 (δ. ἔστι τῆς ἀμαρ-
τίας); 35; 13, 16 (οὐκ ἔστι
δ. μερίζων τοῦ 15, 20);
15, 15 (οὐκ ἐτι ὑμᾶς λέγω
δ.)

† Act. 2, 18; 4, 29; 16, 17 (τοῦ Θεοῦ)

† Rom. 1, 1. Παῦλος δ. Ἰ. Χρ. (Tit. 1, 1)

† 6, 16. δούλους εἰς ὑπακοήν etc.

† - 17. ἤτοι δοῦλ. τῆς ἀμαρτ. (20)

1Cor. 7, 21. δοῦλος ἐκλήθης (22)

† - 22. δοῦλ. ἔστι Χριστ. (Eph. 6, 6)

† - 23. μὴ γίνεσθε δοῦλ. ἀνθρ.

12, 13. εἴτε δοῦλοι εἴτε ἐλεύθ.

(cf. Eph. 6, 8)

† 2Cor. 4, 5. δούλους ὑμῶν διὰ Ἰησ.

† 10, 7. Χρ. [δοῦλ.] εἶναι

† Gal. 1, 10. Χρ. δ. οὐκ ἂν ἤμην

3, 28. οὐκ ἔνι δ. οὐδὲ ἐλεύθ.

4, 1, οὐδὲν διαφ. δούλου

- 7. οὐκ ἐτι εἰ δ.

Eph. 6, 5. οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε

(Col. 3, 22)

† Phil. 1, 1. δοῦλοι Ἰησοῦ Χρ.

2, 7. μορφὴν δούλου λαβών

Col. 3, 11. δοῦλος, ἐλεύθ.

4, 1. ἰσότητα τ. δούλοις παρέχ.

† - 12. ὁ ἐξ ὑμῶν δοῦλ. Χρ.

1Tim. 6, 1. ὑπὸ ζυγὸν δούλοι

† 2Tim. 2, 24. δ. - Κυρίου οὐ δεῖ μάχ.

Tit. 2, 9. δούλους ἰδίοις δεσπόταις

Philem. 16. ὡς δούλον, ἀλλ' ὑπὲρ δ.

† Jac. 1, 1. Κυρίου Ἰ. Χρ. δ.

† 1Pet. 2, 16. ὡς δοῦλοι Θεοῦ

† 2Pet. 1, 1. Πέτρο. δ. κ. ἀπόστ. Ἰ. Χρ.

† 2, 19. δ. ὑπάρχ. τῆς φθοράς

† Jud. 1. Ἰησοῦ Χρ. δούλος

† Apoc. 1, 1. δεῖξαι τοῖς δ. αὐτοῦ (22, 6)

† - τῷ δ. αὐτοῦ Ἰωάννη

† Αποκ 2, 20. πλανᾷ τ. ἱμοὺς δ.
6, 15. πᾶς δ. κ. πᾶς ἐλεύθ.
† 7, 3. σφραγισωμεν τοὺς δ. τ. Θ.
† 10, 7. τοὺς ἱαντ. δ. τοὺς προφ.
† 11, 18. τὸν μισθ. τοῖς δ. σου
13, 18. τοὺς ἔλευθ. κ. τοὺς δ.
(cf. 19, 18)
† 15, 3. Μωϋσέως δούλου τοῦ Θ.
† 19, 2. τὸ αἷμα τ. δούλων αὐτοῦ
† - 5. πάντες οἱ δ. αὐτοῦ
† 22, 3. οἱ δ. αὐτοῦ λατρεύουσιν
δουλοῦν
Act. 7, 6. Rom. 6, 18. 22. 1 Cor. 7,
15; 9, 19. Gal. 4, 3. Tit. 2, 3.
2 Pet. 2, 19.
δοχή Luc. 5, 29; 14, 13.
δράκων
Αποκ. 12, 3. 4. 7. 9. 13. 16. 17; 13,
2. 4. 11; 16, 13; 20, 2 (ἐκράτησε
τὸν δράκ. . . ὃς ἐστι διάβολος)
δράσσεσθαι 1 Cor. 3, 19.
δραχμή Luc. 15, 8. 9.
δρέπανον Mar. 4, 29. Αποκ. 14, 14.
15. 16. 17. 18. 19.
δρόμος Act. 13, 25; 20, 24. 2 Tim.
4, 7 (τὸν δρόμον τετέλεκα)
δροῦσιλλα Act. 24, 24.
δύναμις
Mat. [6, 13. ἡ δύν. κ. ἡ δόξα]
7, 22. δυνάμεις πολλὰς ἐποίησα
(cf. 11, 20. 21. 23; 13, 58.
Mar. 6, 2. Luc. 10, 13)
13, 54. ἡ σοφ. αὐτοῦ κ. αἱ δυν.
14, 2. αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν
(Mar. 6, 14)
22, 29. τὴν δύν. τοῦ Θ. (Mar. 12, 24)
24, 29. αἱ δυνάμεις τ. οὐρανῶν
(Mar. 13, 25. Luc. 21, 26)

Mat. 24, 30. μετὰ δυν. κ. δόξης (Mar.
13, 26. Luc. 21, 27)
25, 15. κατὰ τ. ἰδίαν δύν.
26, 64. ἐκ δεξιῶν τῆς δυν. (Mar.
14, 62. Luc. 22, 69)
Mar. 5, 30. τὴν ἐξ αὐτ. δύν. ἐξέλθ.
6, 5. οὐδεμίαν δύν. ποιῆσαι
9, 1. ἐληλυθυῖαν ἐν δυν.
- 39. ποιήσαι δύν. ἐπὶ τῷ θν.
Luc. 1, 17. ἐν πν. κ. δυν. Ἥλιου
- 35. δύν. ὑψίστου ἐπισκιάσει
4, 14. ἐν τῇ δυν. τοῦ πνεύμ.
- 36. ἐν ἔξουσίᾳ κ. δυν. (9, 1)
5, 17. δ. Κυρίου ἦν εἰς τὸ
6, 19. δ. παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο
8, 46. ἐγὼ γὰρ ἔγνω δύναμιν
10, 19. ἐπὶ πᾶσαν τὴν δ. τ. ἐχθροῦ
19, 37. ὧν εἶδον δυνάμεων
24, 49. ἐνδύσ. δύναιμι ἐξ ὕψους
Act. 1, 8. λήψετε δύναμιν - πν.
2, 22. δυνάμεσι κ. τέρασι (8, 13.
2 Cor. 12, 12)
3, 12. ὡς ἰδίᾳ δυν. ἡ (cf. 4, 7)
4, 33. μεγάλη δυνάμει ἀπεθίδ.
6, 8. χάριτος κ. δυνάμ.
8, 10. οὕτως ἐστὶν ἡ δ. τοῦ Θ.
10, 38. πν. ἀγίῳ κ. δυνάμει
19, 11. δυνάμεις - οὐ τὰς τυχοῦς.
Rom. 1, 4. ἐν δυνάμει κατὰ πν.
- 16. δύναμις - Θεοῦ ἐστὶν
(1 Cor. 1, 18. 24)
- 20. ἡ - ἀίδιος αὐτοῦ δύν.
8, 38. οὕτα δυνάμει
9, 17. „ἐν σοὶ τὴν δυνάμιν μου“
15, 13. ἐν δυνάμει πν. ἀγ. (19)
- 19. ἐν δυν. σημειῶν
1 Cor. 2, 4. πνεύματος καὶ δυνάμεως

1Cor. 2, 5. ἀλλ' ἐν δυνάμει Θεοῦ
(2 Cor. 6, 7; 13, 4 [ἐκ δ.])
4, 19. οὐ τ. λόγον - ἀλλὰ τὴν
δύν. (20. 1 Th. 1, 5)
5, 4. σὺν τῇ δυνάμει τοῦ Κ.
6, 14. διὰ τῆς δυνάμ. αὐτοῦ
12, 10. ἐνεργήματα δυνάμεων
- 28. ἔπειτα δυνάμεις
- 29. μὴ πάντες δυνάμεις
14, 11. τὴν δυνάμιν τῆς φωνῆς
15, 24. πᾶσαν ἔξουσ. κ. δύν.
- 43. ἐγείρεται ἐν δυνάμει
- 56. ἡ - δυνάμις τῆς ἁμαρτίας
2Cor. 1, 8. ἐβαρύνθημεν ὑπὲρ δύν.
4, 7. ὑπερβολὴ τῆς δυν. ἡ τοῦ Θ.
8, 3. κατὰ δύν. - κ. ὑπὲρ δύν.
αὐθαίρετοι
19, 9. ἡ - δ. μου . . τοῦ Χριστοῦ
Gal. 3, 5. ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν
Eph. 1, 19. μέγεθος τῆς δυν. αὐτοῦ
- 21. δυνάμειος κ. κυριότητος
3, 7. τ. ἐνέργειαν τῆς δυν. αὐτ.
- 16. δυνάμει κραταιωθῆναι
- 20. κατὰ τὴν δύν. τὴν ενεργ.
Phil. 3, 10. τὴν δύν. τῆς ἀναστ.
Col. 1, 11. ἐν πάσῃ δυν. δυναμού-
μενοι
- 29. ἐν ἡμοῖς ἐν δυνάμει
2Th. 1, 7. μετ' ἀγγέλων δυν. αὐτοῦ
- 11. ἔργον πίστεως ἐν δυνάμει
2, 9. ἐν πάσῃ δ. κ. σημείοις
2Tim. 1, 7. πν. - δυνάμειος κ. ἀγάπης
- 8. κατὰ δυνάμιν Θεοῦ
3, 5. τὴν - δυνάμιν αὐτῆς (sc.
εὐσεβείας)
Heb. 1, 3. τῷ ῥήματι τῆς δυν. αὐτοῦ
2, 4. ποιικίλαις δυνάμει
6, 5. δυνάμεις - μέλλοντες αἰ.

Heb. 7, 18. κατὰ δύν. ζωῆς ἀναστ.
11, 11. δυνάμιν - ἑλθα
- 34. ἰσθασαν δυνάμιν πυρός
1Pet. 1, 5. τοὺς ἐν δυν. Θεοῦ φρουρ.
3, 22. ἔξουσιν κ. δυνάμειον
4, 14. τὸ τῆς δόξης [κ. τῆς δυν.]
2Pet. 1, 3. τῆς Φύλας δυνάμ. αὐτοῦ
- 16. Ἰησοῦ Χρ. δυνάμιν
2, 11. ἰσχύι κ. δυνάμει μείζονας
Apo. 1, 16. φαίνει ἐν τῇ δυν. αὐτοῦ
3, 8. μικρὰν ἔχεις δύν.
4, 11. ἄξιός ἐστι λαβεῖν - τὴν δύν.
5, 12. τὴν δ. κ. πλοῦτον
7, 12. ἡ τιμὴ κ. ἡ δυνάμις
11, 17. τ. δυνάμιν σου τὴν μεγ.
12, 10. ἡ δυνάμις κ. ἡ βασιλ.
13, 2; 15, 8; 17, 13 (τ. δύν. κ.
τὴν ἔξουσ.).
18, 3; 19, 1 (ἡ δόξα κ. ἡ δύν. τ. Θ.).

δυναμοῦν

Col. 1, 11. ἐν πάσῃ δυν. δυναμούμ.
* δύνασθαι

1Cor. 10, 13. ὑπὲρ δ. δύνασθε
2Cor. 13, 8. οὐ γὰρ δυνάμεθα τι κατὰ
δυνάστης

Luc. 1, 52. καθεύλε δυνάστας ἀπὸ
θρόνων

Act. 8, 27. δυν. Κανθάκης τῆς βασι.

1Tim. 6, 15. ὁ μακάριος κ. μόνος δυν.
δυνατεῖν

2Cor. 13, 3. ἀλλὰ δυνατοί ἐν ὑμῖν.

δυνατός

Mat. 19, 26. παρὰ δὲ Θ. πάντα δυνατά
(Mar. 10, 27. Luc. 18, 27)

24, 24. πλανῆσαι, αἱ δυνατὸν
(cf. Mar. 13, 22)

26, 29. πᾶτερ μου, εἰ δυνατὸν
ἵσθι (Mar. 14, 35. 36).

Mar. 9, 23. πάντα δυνατὰ ἐφ' ὁμοτιεύονται
 Luc. 1, 49 (ἐποίησέ μοι μεγ. ὁ δ.): 14, 31; 24, 19 (δ. ἐν ἔργ. κ. λόγ.)
 Act. 2, 24; 7, 22 (δ. ἐν λόγοις); 11, 17; 18, 24 (ἐν τ. γραφαῖς); 20, 16; 25, 5 (οἱ - δυνατοὶ ἐν ὑμῖν)
 Rom. 4, 21. δυνατός ἐστι κ. ποιῆσαι 9, 22. γνωρίσαι τὸ δυν. αὐτοῦ 11, 23. δυνατός γάρ ἐστιν ὁ θ. - ἐγκρατεῖσαι 12, 18. εἰ δυνατόν, τὸ ἐξ ὑμῶν 14, 4. δ. γάρ ἐστιν ὁ θ. στήσαι 15, 1. ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἄσθ.
 1Cor. 1, 26. οὐ πολλοὶ δυνατοὶ
 2Cor. 9, 8. δυνατός δὲ ὁ θ. ... περισσεύσαι 10, 4. ἀλλὰ δυνατὰ ἐφ' ὁ. πρὸς 12, 10. ὅτε δυνατός εἰμι 13, 9. ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ ἦτε
 Gal. 4, 15. ὅτι εἰ δυνατόν
 2Tim. 1, 12. δυνατός ἐστι ... φυλάξαι
 Tit. 1, 9. ἵνα δυν. ἡ κ. παρακαλεῖν
 Heb. 11, 19. ἐγείρειν δυν. ὁ θ.
 Jac. 3, 2. δυνατός χαλιναγωγῆσαι
 Apoc. 8, 15. οἱ πλοῦσοι καὶ οἱ δυν. δύνειν Mar. 1, 32 (Luc. 4, 40).
 *δ'ίο
 Mat. 18, 19. ἂν δύο ὑμῶν συμφωνήσ. - 20. οὐ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς 19, 5. 6. ἴσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μ. etc. (Mar. 10, 8) (cf. 1 Cor. 6, 16. Eph. 8, 31).
 Mar. 6, 7. ἀποστ. δύοδύο (Luc. 10, 1)
 Joh. 8, 17. „δύο ἀνθρώπων ἢ ματ. τερ. ἀληθείας ἐστίν“

2Cor. 13, 1. „ἐπὶ στόματος δ. μαρτ.“ (1 Tim. 5, 19. Heb. 10, 28)
 δυσβάστακτος
 Mat. 23, 4 (Luc. 11, 46).
 δυσαντερία Act. 28, 8.
 δυσερμήνευτος Heb. 5, 11.
 δύσκολος Mar. 10, 24.
 δυσκόλως
 Mat. 19, 23 (Mar. 10, 23. Luc. 18, 24).
 δυσμή
 Mat. 8, 11 (Luc. 13, 29); 24, 27. Luc. 12, 54. Apoc. 21, 13.
 δυσνόητος 2 Pet. 3, 16.
 δυσσημία 2 Cor. 6, 8.
 *δώδεκα
 1) = die 12 Jünger:
 Mat. 10, 1. 2. 5; 11, 1; 20, 17; 26, 14. 20. 47.
 Mar. 3, 14; 4, 10; 6, 7; 9, 35; 10, 32; 11, 11; 14, 10. 17. 20. 43.
 Luc. 6, 13; 8, 1; 9, 1. 12; 18, 31; 22, 3. 14. 47.
 Joh. 6, 67. 70. 71; 20, 24.
 Act. 6, 2. Apoc. 21, 14.
 2) = die 12 Stämme Israels:
 Mat. 19, 28. Luc. 22, 30. Jac. 1, 1. Apoc. 21, 12 (14).
 δωδεκάφυλον Act. 26, 7.
 δῶμα
 Mat. 10, 27 (Luc. 12, 3). 24, 17. (Mar. 13, 15. Luc. 17, 31). Luc. 5, 19. Act. 10, 9.
 δωρεά
 Joh. 4, 10. τ. δ. τοῦ Θεοῦ (cf. Act. 8, 20)
 Act. 2, 38. τ. δ. τοῦ ἀγίου πν. (10, 45)
 11, 17. τὴν ἴσθη δ. ἐδωκεν - ὁ θ.
 Rom. 5, 15. ἡ δ. ἐν χάριτι τῇ τοῦ ἐνός - 17. τῆς δ. τῆς δικαιοσύνης

2Cor.9, 15. ἐπὶ τῇ ἀνεκδιηγῆται αὐτ.
 δωρεᾷ
 Eph. 3, 7. κατὰ τὴν δ. τῆς χάριτος
 4, 7. τὸ μέτρον τῆς δ. τοῦ Χρ.
 Heb. 6, 4. τῆς δ. τῆς ἐπουριανίου
 δωρεάν
 Mat. 10, 8. δωρ. ἐλάβετε, δωρ. δότε
 Joh. 15, 25. ἐμίσησάν με δωρεάν
 2Cor. 11, 7. δ. τὸ τοῦ Θ. εὐαγγ. εὐηγ-
 γαλισάμην
 Gal. 2, 21. ἄρα Χριστός δ. ἀπέθανεν
 2Th. 3, 8. οὐδὲ δ. ἄρτον ἐφάγομεν
 Apoc. 21, 6. διψῶντι δώσω δωρεάν
 22, 17. λαβέτω ὕδωρ ζωῆς δωρ.
 δωρεῖσθαι
 Mar. 15, 45. ἐδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ Ὑ.

2Pet. 1, 3. πάντα ἡμῖν τῆς θείας δυν-
 αμ. αὐτοῦ . . . δεδωρη-
 μένης [al. - να]

δωρημα

Rom. 5, 16. οὐχ ὡς δι' ἑνὸς ἀμ. τὸ δῶρ.
 Jac. 1, 17. πᾶν δῶρ. τέλειον ἄνωθεν
 δῶρον

Mat. 2, 11. προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα
 5, 23, 24; 8, 4;
 15, 5. δῶρον δ' ἐὰν ἐξ ἑμοῦ ᾧφ.
 (Mar. 7, 11)

23, 18, 19. - Luc. 21, 1, 4.

Eph. 2, 8. Θεοῦ τὸ δῶρ., οὐκ ἐξ ἔργ.
 Heb. 5, 1. δῶρά τε καὶ θυσίας
 8, 3, 4, 9, 11, 4. - Apoc. 11, 10.
 [δωροφορία Rom. 15, 31.]

E.

Ἰα Mar. 1, 24 (Luc. 4, 34).

ἐᾶν

Mat. 24, 23. οὐκ ἂν εἴασε διορυγῆναι

Luc. 4, 41. οὐκ εἴα αὐτὰ λαλεῖν

22, 51. ἔατε ἕως τούτου

Act. 5, 38. ἐάσατε αὐτούς

14, 16. εἴασε πάντα τὰ ἔθνη

16, 7. οὐκ εἴασεν αὐτούς τὸ Ἰν.

19, 30. οὐκ εἴων αὐτὸν οἱ μαθ.

23, 32; 27, 32.

27, 40. εἴων εἰς τὴν θάλασσαν

28, 4. ἡ δίκη ἤν οὐκ εἴασεν

1Cor. 10, 13. οὐκ ἐάσει ὑμᾶς πειρα-
 σθῆναι

Apoc. 2, 20. ἔξ τὴν γυναῖκά σου

ἐβδόμηκοντα Luc. 10, 1, 17. Act.

7, 14; 23, 23; 27, 37.

ἐβδόμηκοντάκις Mat. 13, 22.

ἑβδομος

Joh. 4, 52. χθὲς ὦραν ἐβδόμην

Heb. 4, 4. περὶ τῆς ἐβ.-ἐν τῇ ἡμ. τ. ἐβ.

Jud. 14. ἑβδ. ἀπὸ Ἀδάμ

Apoc. 8, 1; 10, 7; 11, 15; 16, 17; 21, 20.

ἑβέρ Luc. 3, 35.

ἑβραϊκός Luc. 23, 38.

ἑβραῖος Act. 6, 1. 2 Cor. 11, 22.

Phil. 3, 5.

ἑβραῖς Act. 21, 40; 22, 2; 26, 14.

ἑβραῖσι

Joh. 5, 2; 19, 13, 17, 20; [20, 16]

Apoc. 9, 11; 16, 16.

ἐγγίξειν

Mat. 3, 2. ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία
 (4, 17; 10, 7. Mar. 1, 15. cf. Luc.
 19, 9, 11)

15, 8. [ἐγγίξει μοι] ὁ λαός

Mat. 21, 1. ὅτε ἤγγισαν εἰς Ἱερου.
(Mar. 11, 1)

21, 34. ὅτε - ἤγγισεν ὁ καιρὸς

26, 45. ἤγγικεν ἡ ὥρα

26, 46. ἤγγικεν ὁ παραδιδούς με
(Mar. 14, 42)

Luc. 7, 12; 12, 33; 15, 1, 25; 18, 35.

40; 19, 29. 37. 41; 21, 8

(ὁ καιρὸς). 20 (ἡ ἐρήμω-

σις). 28 (ἡ ἀπολύτρωσις);

22, 1. 47; 24, 15. 28.

Act. 7, 17; 9, 8; 10, 9; 21, 38; 22, 6;
23, 15.

Rom. 13, 12. ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν

Phil. 2, 30. μέχρι θανάτου ἤγγισα

Heb. 7, 19. δι' ἧς ἐγγιζομεν τῷ Θ.

10, 25. ἐγγιζουσιν τὴν ἡμέραν

Jac. 4, 8. ἐγγίσατε τῷ Θ. καὶ ἐγ-
γιστὶ ὑμῖν

5, 8. ἡ παρουσία τοῦ Κ. ἤγγικε

1 Pet. 4, 7. τὸ τέλος ἤγγικε

ἐγγράφειν 2 Cor. 3, 2. 3.

ἐγγυος Heb. 7, 22.

ἐγγύς

Mat. 24, 22. 33. ἐγγὺς τὸ θάνατος etc.

(Mar. 13, 28. 29. Luc. 21,
30. 31)

26, 18. ὁ καιρὸς μὲν ἐ. ἔστιν

Luc. 19, 11. ἐγγὺς - Ἱερουσαλὴμ

Joh. 2, 13. τὸ πάσχα (6, 4 (7, 2);
11, 55)

3, 28; 6, 19. 23; 11, 18. 54; 19, 20. 42.

Act. 1, 12; 9, 38; 27, 8.

Rom. 10, 8. „ἐ. σου τὸ ρῆμά ἐστιν“

Eph. 2, 13. ὄντας μακρὰν ἐγγ. ἐγενήθ.

- 17. τοῖς μακρὰν κ. τοῖς ἐγγύς

Phil. 4, 5. ὁ Κύριος ἐγγύς

Heb. 6, 8. ἀδόκιμος κ. κατάρας ἐγγ

8, 13. ἐγγὺς ἀφανισμοῦ

Apoc. 1, 3. ὁ - καιρὸς ἐγγ. (22, 10)

ἐγγύτερον Rom. 13, 11.

ἐγείρειν

1) aufwecken:

a) aus dem Schlaf:

α) eigentlich: Mat. 1, 24; 8, 25.

Act. 12, 7.

β) uneigentlich: Rom. 13, 11.

Eph. 5, 14.

b) vom Tod, ἐκ νεκρῶν:

α) in Bezug auf Jesum:

Mat. 16, 21. τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ (17, 23.

cf. 27, 63) Luc. 9, 22; Act.

10, 40. 1 Cor. 15, 4)

17, 9; 26, 32; 27, 64; 28, 6. 7.

(Mar. 16, 6. Luc. 24, 6)

Mar. 14, 28; 16, 14.

Luc. 24, 34. ἡ γ. ὁ Κύριος ὄντως

Joh. 2, 22; 21, 14.

Act. 3, 15. (4, 10). 13, 30. 37)

Rom. 4, 24. 25; 6, 4. 9.; 7, 4; 8, 11.

34; 10, 9.

1 Cor. 6, 14; 15, 12. 13. 14. 15. 16. 17. 20.

2 Cor. 4, 14; 5, 15.

Gal. 1, 1. Eph. 1, 20. Col. 2, 12. -

1 Th. 1, 10.

2 Tim. 2, 2. 1 Pet. 1, 21.

β) allgemein:

Mat. 9, 25. ἡ γέρθη τὸ κοράσιον (cf.

Mat. 5, 41. Luc. 8, 54)

10, 8. νεκροὺς ἐγείρει

11, 5. νεκροὶ ἐγείρονται (Luc.

7, 22; 20, 37)

14, 2. Ἰωανν. - ἡ γ. ἐν τῶν ν.

(Mar. 6, 14. 16. Luc. 9, 7)

27, 52. σώματα τῶν κ. ἀγ. ἡ γέρθη

Mar. 12, 26. περὶ δὲ τ. νεκρῶν ὅτι ἐγείρονται
 Luc. 7, 14. σοὶ λέγω· Ἐγέρθητι
 Joh. 5, 21. ἐγ. τοὺς νεκρούς
 12, 1. ὃν ἤγειρεν ἐκ ν. (9. 17)
 Act. 26, 8. εἰ ὁ Θεὸς νεκρ. ἐγείρει
 1 Cor. 15, 15. ἄρα νεκ. οὐκ ἐγείρονται
 (16. 29. 32. 35)
 - 42. ἐγείρ. ἐν ἀφ' ὧν οὐκ ἔστι
 - 44. ἐγ. σῶμα πνευματικόν
 - 52. οἱ ν. ἐγερθήσονται
 2 Cor. 1, 9. τῷ ἐγείροντι τοὺς ν.
 4, 14. ἡμᾶς διὰ Ἰ. ἐγερθεῖ
 Heb. 11, 19. ἐκ ν. ἐγ. δύναται ὁ Θ.
 2) aufrichten, erheben (eigentlich und uneigentlich)
 (Pass.: sich erheben, auftreten):
 Mat. 2, 13. ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ
 (14. 20. 21)
 3, 9. ἐγ. τίνα τῷ Ἀβ. (Luc. 3, 8)
 8, 15. ἠγέρθη κ. διηκόνει
 - 26. ἐγερθεὶς ἐπετίμησε (Luc. 8, 24)
 9, 5. ἔγειραι κ. περιεπ. (cf. 6. 7. Mar. 2, 9. 11. 12. Luc. 5, 23. 24.)
 - 19. ἐγερθεὶς ὁ Ἰησ. ἡμολ.
 11, 11. οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννη-
 τοῖς
 12, 11. κρατήσῃ αὐτὸ κ. ἐγερθεῖ
 - 42. ἐγερθήσεται ἐν τ. κρίσει
 (Luc. 11, 31)
 17, 7. ἐγέρθητε κ. μὴ φοβεῖσθε
 24, 7. ἐγερθήσεται - ἔθνος ἐπὶ
 ἔθνος (Mar. 13, 8. Luc. 21, 10)
 - 11. ψευδοπροφ. ἐγερθήσονται (Mar. 13, 22)

Mat. 24, 24. ἐγερθ. - ψευδόχρ. (Mar. 13, 22)
 25, 7. ἠγέρθη. πᾶσαι αἱ παρθ.
 26, 46. ἐγείρεσθε, ἄγωμεν (Mar. 14, 42. Joh. 14, 31)
 Mar. 1, 31. ἤγειρεν αὐτήν
 3, 3. ἔγειρε εἰς τὸ μέσον (Luc. 6, 8)
 4, 27. ἐγείρεται νύκτα κ. ἡμ.
 9, 27. ἤγειρεν αὐτὸν κ. ἀνέστη
 10, 49. θάρσει, ἔγειρε[ai]. ἔγειραι[ai]
 Luc. 1, 69. ἤγειρε κέρας σωτηρίας
 7, 16. προφ. μέγας - ἐγ. ἐν ἡμ.
 11, 8. ἐγερθεὶς δώσει αὐτῷ
 - 31. βασίλισσα ν. ἐγερθ.
 13, 25. ἀπ' οὗ ἂν ἐγερθῇ ὁ οἶκ.
 Joh. 2, 19. ἐν τρισὶν ἡμ. ἐγ. αὐτ. (20)
 5, 8. λέγ. αὐτῷ ὁ Ἰ. Ἐγειραι
 7, 52. ἐκ τῆς Γαλ. οὐκ ἐγήγερται
 11, 29. ἐγείρεται ταχὺ κ. ἔρχεται
 13, 4. ἐγείρεται ἐκ τοῦ δαίμονος
 Act. 3, 6. ἔγειραι κ. περιπάτει
 - 7. πιάσας αὐτὸν - ἤγειρε
 5, 30. ἤγειρεν Ἰησοῦν
 9, 8. ἠγέρθη - ὁ Σ. ἀπὸ τῆς γῆς
 10, 26. Πέτρ. αὐτὸν ἤγειρε
 13, 22. ἤγειρε - τὸν Δαυὶδ εἰς βασ.
 - 23. ἤγειρε [ai. 1. ἤγαγε] τῷ
 Ἰσρ. σωτήρα Ἰησ.
 Jac. 5, 15. ἐγερθεῖ αὐτὸν ὁ Κύρ.
 Apoc. 11, 1. ἔγειραι κ. μέτρησον
 ἔγερσις Mat. 17, 53.
 ἐγκαταίειν Luc. 20, 29.
 ἐγκαίειν Joh. 10, 22.
 ἐγκατενέζειν Heb. 9, 18; 10, 20
 ἐγκαταίειν Luc. 18, 1.
 2 Cor. 4, 1 [ai. 1. ἐκκακ.] (16).
 Gal. 6, 9. Eph. 3, 13. 2 Th. 3, 13.

ἐγκαλεῖν

Act. 19, 38. ἐγκαλείτωσαν ἀλλήλοις
19, 40. 23, 26. 29; 26, 2. 7.

Rom. 8, 38. τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλε-
πτῶν

ἐγκαταλείπειν

Mat. 27, 46. ἵνα τί με ἐγκατέλιπες
(Mar. 15, 34)

Act. 2, 27. „οὐκ ἐγκαταλείψεις τ.
ψυχὴν μου“ [2, 31]

Rom. 9, 29. ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα
2 Cor. 4, 9. ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλείπο-
μενοι

2 Tim. 4, 10. Αἰῶμας γάρ με ἐγκατέλιπ.
- 16. πάντες με ἐγκατέλιπον

Heb. 10, 25. μὴ ἐγκαταλείποντες τ.
ἐπισυναγωγὴν

13, 5. „οὐδ' οὐ μὲν σε ἐγκαταλ.“

ἐγκατοικεῖν 2 Pet. 2, 8.

[ἐγκαυχᾶσθαι 2 Th. 1, 4]

ἐγκεντρίζειν

Rom. 11, 17. ἐνεκεντρίσθης ἐν αὐτοῖς
(cf. 19. 23. 24).

ἐγκλημα Act. 23, 29; 25, 16.

ἐγκομβοῦσθαι 1 Pet. 5, 5.

ἐγκοπὴ 1 Cor. 9, 12.

ἐγκόπτειν

Act. 24, 4. μὴ ἐπὶ πλείον σε ἐγκόπτω

Rom. 15, 22. θεὸς καὶ ἐνεκοπτόμεν

Gal. 5, 7. τίς ὑμᾶς ἐνέκοψε

1 Th. 2, 18. ἐνέκοψεν ἡμᾶς ὁ σατανᾶς

1 Pet. 3, 7. εἰς τὸ μὴ ἐγκόπτεσθαι
τ. προσευχάς

ἐγκράτεια

Act. 24, 25. περὶ δικαιοσ. κ. ἐγκρατ.

Gal. 5, 23. πραότης, ἐγκράτεια

2 Pet. 1, 6. ἐν-τῇ γνώσει τὴν ἐγκρ.,
ἐν δὲ τῇ ἐγκρ. τὴν ὑπομον.

ἐγκρατεῦσθαι 1 Cor. 7, 9; 9, 25.

ἐγκρατής Tit. 1, 8.

ἐγκρίνειν 2 Cor. 10, 12.

ἐγκρύπτειν

Mat. 13, 35 (Luc. 18, 21).

ἐγκυος Luc. 2, 5.

ἐγχρίσειν Apoc. 3, 18.

ἐδαφίζειν Luc. 19, 44.

ἔδαφος Act. 22, 7.

ἐδραϊος

1 Cor. 7, 37; 15, 58. Col. 1, 23.

ἐδραϊώμα 1 Tim. 3, 15.

ἔξελις Mat. 1, 9. 10.

ἐθαῖν, εἶωθα

Mat. 27, 15. εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν

Mar. 10, 1. ὡς εἰώθει, πάλιν ἐδίδα-
σκεν

Luc. 4, 16. κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ

Act. 17, 2. κατὰ δὲ τὸ εἰωθὸς τῷ

Παύλῳ

ἐθαλοθρησκεία Col. 2, 23.

ἐθίζειν Luc. 2, 27.

ἐθνάρχης 2 Cor. 11, 32.

ἐθνικός [5, 47]; 6, 7; 18, 17.

ἐθνικῶς Gal. 2, 14.

ἔθνος

1) Volk (namentlich Sing.; im
Plural häufig zweifelhaft, ob
= Volk oder = Heiden)

a) allgemein u. von and.
Völkern, als Israel:

Mat. 21, 43. δοθήσεται ἔθνη ποιῶντι

24, 7. ἔθνος ἐπὶ ἔθνος (Mar. 13,
8. Luc. 21, 10)

- 9. ὑπὸ πάντων τ. ἔθν. 14.

25, 32. πάντα τ. ἔθνη

28, 19. μαθητεύσατε πάντα τ. ἔθ.

Mar. 11, 17. „πᾶσι τοῖς ἔθνεσι“

Mar. 13, 10. εἰς πάντα τ. Ἰθ. - κηρυχθ. (Luc. 24, 47)

Luc. 21, 25. συνοχή Ἰθνῶν ἐν ἀπ.

Act. 2, 5. ἀπὸ παντός Ἰθν. τῶν ὑπὸ

7, 7. „τὸ Ἰθνος ᾧ ἐὰν δουλ.“

8, 9. τὸ Ἰθνος τῆς Σαμαρ.

10, 35. ἐν παντὶ Ἰθνεῖ ὁ φοβ.

13, 19. Ἰθνη ἐπτα ἐν γῇ Χαν.

17, 26. πᾶν Ἰθνος ἀνθρώπων

Rom. 4, 17, 18. πατέρα πολλῶν Ἰθν.

10, 19. ἐπ' οὐκ Ἰθνεῖ εἰς.

Gal. 3, 8. „ἐνευλογ. ἐν σοὶ πάντα τὰ Ἰθ.“

1 Pet. 2, 9. „Ἰθνος ἄγιον“

Apoc. 5, 9. καὶ λαοῦ κ. Ἰθνους (cf.

7, 9; 10, 11; 11, 9; 13, 7;

14, 6; 17, 15)

11, 18. τὰ Ἰθνη ὠργίσθησαν

12, 5. ποιμαίνειν πάντα τὰ Ἰθ.

14, 8. πεπότισε πάντα Ἰθ.

15, 3. ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰθ.

- 4. πάντα τὰ Ἰθ. ἤξουσι

16, 19. αἱ πόλεις τῶν Ἰθνῶν

18, 8. πέτωκε πάντα τὰ Ἰθ.

- 23. ἐπλανήθησαν πάντα τὰ Ἰθ.

19, 15. πατάξῃ τὰ Ἰθνη

20, 3. πλανᾷ ἔτι τὰ Ἰθνη

- 8. τὰ Ἰθνη τὰ ἐν τοῖς τόσ.

21, 24. περιπατήσουσι τὰ Ἰθ.

- 26. τὴν τιμὴν τῶν Ἰθνῶν

22, 2. εἰς θραύσειαν τῶν Ἰθνῶν

b) = von d. Jüdischen Volk:

Luc. 7, 5; 23, 2. Joh. 11, 48. 60. 51.

52; 18, 35. Act. 10, 22; 24, 3.

10. 17; 26, 4; 28, 19.

2) Ἰθνη = Heiden:

Mat. 4, 15. Γαλιλαία τῶν Ἰθνῶν.

Mat. 6, 32. ταῦτα τὰ Ἰθ. ἐπιζητεῖ (Luc. 12, 30)

10, 5. εἰς ὁδὸν Ἰθνῶν μὴ ἀπ.

- 18. αὐτοῖς κ. τοῖς Ἰθνεσιν

12, 18. „κρίσιν τοῖς Ἰθν. ἀπ.“

- 21. „Ἰθνη ἑλπιούσι“ (Rom. 15, 12)

20, 19. παραδώσ. - τοῖς Ἰθνεσιν (Mar. 10, 33. Luc. 18, 32)

- 25. οἱ ἄρχοντες τ. Ἰθνῶν (cf. Mar. 10, 42. Luc. 22, 25)

Luc. 2, 32. εἰς ἀποκάλυψιν Ἰθνῶν

21, 24. εἰς πάντα τὰ Ἰθ. - πατομένη ὑπὸ Ἰθ. - καιροὶ Ἰθ.

Act. 4, 25. „ἀφρούαζον Ἰθνη“

- 27. σὺν Ἰθνεσιν κ. λαοῖς Ἰθρ.

7, 45. τῇ κατασχέσει τῶν Ἰθνῶν

9, 15. ἐνώπιον Ἰθνῶν

11, 1. τὰ Ἰθ. ἐδέξαντο τὸν λόγον

- 18. τοῖς Ἰθνεσιν ὁ Θ. - ἔδωκεν

13, 42. παρεκάλουν [τὰ Ἰθν.]

- 46. στρεφόμεθα εἰς τὰ Ἰθνη

- 47. „εἰς φῶς Ἰθνῶν“

- 48. ἀκούοντα - τὰ Ἰθ. ἔχαιρ.

14, 2. τὰς ψυχὰς τῶν Ἰθνῶν

- 5. ὁρμὴ τῶν Ἰθν. - κ. Ἰουδ.

- 16. πάντα τὰ Ἰθ. πορεύεσθαι

- 27. ἤνοιξε τοῖς Ἰθνεσι θύραν

15, 3. ἐπιστροφὴν τῶν Ἰθνῶν

- 7. ἀκούσαι τὰ Ἰθ. τ. λόγον

- 12. τέρατα ἐν τοῖς Ἰθνεσιν

- 14. λαβεῖν ἐξ Ἰθνῶν λαόν

- 17. „πάντα τὰ Ἰθνη“

- 19. τοῖς ἀπὸ τῶν Ἰθν. ἐπισ-

στρίψ.

- 23. ἀδελφοῖς τοῖς ἐξ Ἰθν.

18, 6. εἰς τὰ Ἰθνη πορεύεσθαι

21, 11. εἰς χεῖρας Ἰθνῶν

Act. 21, 19. ἐν τοῖς Ἰθνεσι διὰ τῆς θ.

- 21. τοὺς κατὰ τὰ Ἰθ.

- 25. τῶν πεπιστευκότων Ἰθ.

22, 21. εἰς Ἰθνη - ἐξαποστελῶ

26, 17. τοῦ λαοῦ κ. τῶν Ἰθνῶν
(cf. 23)

- 20. τοῖς Ἰθνεσιν ἀπήγγελλον

28, 28. τοῖς Ἰθν. ἀπεισάλη

Rom. 1, 5. ἐν πᾶσι τοῖς Ἰθνεσιν (18)

2, 14. Ἰθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα

- 24. „βλασφημεῖται ἐν τ. Ἰθν.“

8, 29. Ἰουδ. ὁ θ. μόνον, οὐχί καὶ
Ἰθνῶν; καὶ καὶ Ἰθνῶν

9, 24. ἐξ Ἰουδαίων - ἐξ Ἰθνῶν

- 30. Ἰθνη τὰ μὴ διώκοντα

11, 11. ἡ σωτηρία τοῖς Ἰθνεσιν

- 12. πλοῦτος Ἰθνῶν

- 13. ἐγὼ Ἰθνῶν ἀπόστολος

- 25. τὸ πλήρωμα τῶν Ἰθνῶν

15, 9. τὰ δὲ Ἰθνη ὑπὲρ ἑλλίους -
„ἐξομολ. σοι ἐν Ἰθ.“ -

10. 11. 12.

- 16. λειτουργ. Ἰ. Χρ. εἰς τὰ
Ἰθ. - ἡ προσφορὰ τῶν Ἰθν.

- 18. εἰς ὑποκοὴν Ἰθνῶν

16, 26. εἰς πάντα τὰ Ἰθνη

1 Cor. [1, 23] 5, 1. οὐδὲ ἐν τοῖς Ἰθνεσιν

10, 20. θύει τὰ Ἰθνη δαιμονίοις

12, 2. οἶδατε, ὅτι Ἰθνη ἦτε

2 Cor. 11, 26. κινδύνους ἐξ Ἰθνῶν

Gal. 1, 16. εὐαγγ. αὐτὸν ἐν τοῖς Ἰθν.

2, 2. ὁ κηρύσσω ἐν τοῖς Ἰθνεσι

- 8. ἐνήργησε καὶ ἐμοὶ εἰς τὰ
Ἰθνη

- 9. ἡμεῖς μὲν εἰς τὰ Ἰθνη

- 15. οὐκ ἐξ Ἰθνῶν ἀμαρτωλοὶ

8, 8. δίκαιοι τὰ Ἰθνη ὁ θ. -

„ἐνευλογ. ἐν σοὶ π. τὰ Ἰ.“

Gal. 3, 14. εἰς τὰ Ἰθνη ἢ εὐλογία

Eph. 2, 11. ὑμεῖς ποτε τὰ Ἰθνη ἐν σ.

3, 8. ἐν τοῖς Ἰθνεσιν εὐαγγελισ.

- 17. καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ Ἰθνη

Col. 1, 27. ἐν τοῖς Ἰθνεσιν

1 Th. 2, 16. τοῖς Ἰθνεσι λαλήσαι

4, 5. τὰ Ἰθνη τὰ μὴ εἰδότες
τὸν θεόν

1 Tim. 2, 7. διδάσκαλος Ἰθνῶν (2 Tim.
1, 11)

3, 16. ἐκηρύχθη ἐν Ἰθνεσιν

2 Tim. [1, 11] 4, 17. ἀκούσῃ πάντα
τὰ Ἰθνη

1 Pet. 2, 12. ἐν τοῖς Ἰθνεσιν

4, 3. τὸ βούλημα τῶν Ἰθνῶν

3 Joh. 7. μηδὲν λαμβ. ἀπὸ τ. Ἰθνῶν

Apoc. 2, 6. ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν Ἰθνῶν

11, 2. ἐδόθη τοῖς Ἰθνεσι

- 18. τὰ Ἰθνη ὠργισθησαν

3) Ἰθνη = Heidenchristen:

Rom. 11, 18. ὑμῖν - λέγω τοῖς Ἰθνεσιν

15, 27. ἐκοινώνησαν τὰ Ἰθνη

16, 4. αἱ ἐκκλησίαι τῶν Ἰθνῶν

Gal. 2, 12. μετὰ τ. Ἰθνῶν συνήσθιον

- 14. τὰ Ἰθνη ἀναγκάζεις Ἰου-
δαῖзин

Eph. 3, 1. ὑπὲρ ὑμῶν τῶν Ἰθνῶν

- 6. τὰ Ἰθνη συγκληρονόμα

Ἰθός

Luc. 1, 9. κατὰ τὸ Ἰθός τ. ἱσρατείας

2, 42. κατὰ τ. Ἰ. τῆς ἰερουσῆς

22, 39. ἐπορεύθη κατὰ τ. Ἰ.

Joh. 19, 40. καθὼς Ἰ. ἐστὶ τοῖς Ἰουδ.

Act. 6, 14. ἦσθ. ἀλλάξει τὰ Ἰθνη

15, 1. περικείμενησθε τῷ Ἰθι
Μωϋσ.

16, 21. καταγγέλλουσιν Ἰθνη

Act. 21, 21. μὴ δὲ τοῖς ἔθνεσι περι-
πατεῖν

25, 16. οὐκ ἔστιν ἔθνος Ῥωμαίοις

26, 3. τῶν κατὰ Ἰουδαίους ἔθων
[αἱ. 1. ἡ ἔθων]

28, 17. τοῖς ἔθνεσι τοῖς πατρώοις
Heb. 10, 25. καθὼς ἔθες τισὶν

* εἶδον, ἰδεῖν

Mat. 12, 38. ἀπὸ σοῦ σημεῖον ἰδεῖν

13, 14. καὶ οὐ μὴ ἴδῃτε (15. Mar.
4, 12. Joh. 12, 40. Act. 28,
26, 27)

- 17. ἐπεθύμησαν ἰδεῖν ἃ βλέ-
πετε (Luc. 10, 24)

27, 49. ἴδωμεν εἰ ἔρχεται (Mar.
15, 36)

Luc. 2, 26. μὴ ἰδεῖν θάνατον

- 30. εἶδον οἱ ὄφθ. μου τὸ
σωτήριον

18, 35. ὅτι οὐ μὴ με ἴδῃτε

17, 22. μίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ -
ἰδεῖν (cf. Joh. 8, 56)

Joh. 1, 40. ἔρχεσθε κ. ἴδετε (47. cf.
11, 34. Apoc. 6, 1. 5. 7)

3, 3. οὐ δύναται ἰδεῖν τ. βασιλ.

4, 8. ἵαν μὴ - τέρατα ἴδῃτε

20, 29. μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες

Act. 2, 27. „ἰδεῖν διαφθοράν“ (31;
13, 3. 36. 37)

1 Cor. 2, 9. „ἃ ὀφθαλμός οὐκ εἶδε“

1 Th. 2, 17. τὸ πρόσωπον νυμῶν ἰδεῖν
(3, 10)

1 Tim. 6, 16. ὃν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώ-
πων οὐδὲ ἰδεῖν δύν.

Heb. 11, 5. τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον

1 Pet. 3, 10. „ἰδεῖν ἡμέρας ἀγαθὰς“

* οἶδα, εἰδέναι

Mat. 7, 11. οἴσασθε θόματα ἀγ. διδόν-
ναι (Luc. 11, 13)

12, 25. εἰδὼς δὲ ὁ Ἰ. τὰς ἐνθύμ.
(Luc. 11, 17)

20, 22. οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε
(Mar. 10, 38)

22, 16. οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἰ
(Mar. 12, 14. Luc. 20, 21)

- 29. μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς
(Mar. 12, 24)

24, 36. περὶ δὲ τῆς ἡμ. - οὐδεὶς
οἶδεν (cf. 42, 43; 25, 13) (Mar.
13, 32. 33. 35. Luc. 12, 39)

25, 12. οὐκ οἶδα ὑμᾶς

26, 27. οὐκ οἶδα τὸν ἀνθρώπον
(74. Mar. 14, 71. Luc. 22, 57)

Mar. 1, 24. οἶδά νῃ τίς εἰ (Luc. 4, 34)

4, 18. οὐκ οἴδατε τὴν παραβ.

9, 6. οὐ γὰρ ᾔδει τί λαλήσῃ
(Luc. 9, 38)

10, 19. τὰς ἐντολάς οἶδας (Luc.
18, 20)

Luc. 22, 34. ἀπαρνήσῃ μὴ εἰδέναι με

23, 34. οὐ γὰρ οἶδασι τί ποιοῦσι

Joh. 3, 4. δ. οἴδαμεν, λαλοῦμεν

4, 22. πρὸς κυνεῖτε δ. οὐκ οἴδατε

7, 28. καμὶ οἴδατε κ. οἴδατε
πόθ. - δυνάμεις οὐκ οἴδατε

- 29. ἐγὼ οἶδα αὐτὸν

8, 19. οὐτε ἐμὲ οἴδατε, οὐτε τ.
πατ. - εἰ ἐμὲ ᾔδειτε etc.

- 55. ἐγὼ - οἶδα αὐτὸν etc.

10, 4. οἴδασι τὴν φωνὴν αὐτοῦ. 5.

11, 49. ὑμεῖς οὐκ οἴδατε οὐδὲν

15, 21. οὐκ οἴδασι τὸν πέμψαντα

21, 15. σὺ οἶδ. ὅτι φιλω σε. 16. 17.

1 Cor. 13, 2. εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα

2Cor.5, 16. οὐδένα οἶδαμ. κατὰ σάρκα
11, 11. ὁ Θεὸς οἶδεν. - 12, 2. 3.

Gal. 4, 8. οὐκ εἰδότες Θεόν

1 Th. 4, 5. τὰ μὴ εἰδόμενα τὸν Θεόν

2 Th. 1, 8. τοῖς μὴ εἰδόμενοι Θεόν

2 Tim. 3, 15. τὰ ἱερὰ γράμματα οἶδας

Tit. 1, 16. Θεὸν ὁμολογοῦσιν εἰδέναι

1 Pet. 1, 8. ὅν οὐκ εἰδότες ἀγαπᾶτε

Apoc. 2, 2. οἶδα τὰ ἔργα σου (9. 13.

19; 3, 1. 8. 15)

εἶδος

Luc. 3, 22; 9, 20. Joh. 5, 37. 2 Cor.

5, 7. 1 Th. 5, 22

εἰδωλεῖον 1 Cor. 8, 10.

εἰδωλόθυτον

Act. 15, 29. ἀπέχεσθαι εἰδωλοθύτων

κ. αἵματος (21, 25)

1 Cor. 8, 1. περὶ - τῶν εἰδωλοθύτων

(4; 7, 10; 10, 19. 28)

Apoc. 2, 14. φαγεῖν εἶδ. (30)

εἰδωλολατρεία

1 Cor. 10, 14. φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολ.

Gal. 5, 20. εἰδωλολατρεία, φαρμα-

κεία

Col. 3, 5. ἥτις ἐστὶν εἰδωλ.

1 Pet. 4, 3. ἀθιμίοις εἶδ.

εἰδωλολάτρης

1 Cor. 5, 10. ἡ εἰδωλολάτραις

- 11. πλεονέκτης ἡ εἰδωλολ.

6, 9. οὕτε εἰδωλολύτραι. 10, 7.

Eph. 5, 5. ὅς ἐστιν εἶδ.

Apoc. 21, 8. φαρμακοὶς κ. εἶδ.

22, 15. οἱ φονεῖς κ. οἱ εἶδ.

εἰδωλον

Act. 7, 41. ἀνὴγ. θυσίαν τῷ εἶδ.

15, 20. ἀπὸ τ. ἀλισγημάτων τῶν

εἶδ.

Rom. 2, 22. ὁ βδελυσσόμενος τὰ εἶδ.

1 Cor. 8, 4. οὐδὲν εἰδωλον ἐν τῷ κόσμῳ
- 7. ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ εἰ-

δωλου

10, 19. ὅτι εἶδ. τί ἐστίν;

12, 2. πρὸς τὰ εἶδ. τὰ ἄφωνα

2 Cor. 8, 16. τίς - συγκατάθεσις ναῶ

Θεοῦ μετὰ εἰδωλῶν;

1 Th. 1, 9. πρὸς τὸν Θ. ἀπὸ τ. εἶδ.

1 Joh. 5, 21. φυλάξατε ἑ. ἀπὸ τῶν εἶδ.

Apoc. 9, 20. τὰ εἰδωλα τὰ χρυσᾶ

εἴκειν Gal. 2, 5.

ἔοικα Jac. 1, 6. 23.

εἰκὴ

[Mat. 5, 22. ὁ ὀργιζ. τῷ ἀδ. αὐτ. εἰκὴ]

Rom. 13, 14. οὐ γ. εἰκ. τὴν μάχαιρ. φορεῖ

1 Cor. 15, 2. εἰ μὴ εἰκὴ ἐπιστεύσατε

Gal. 3, 4. ἐπάθετε εἰκὴ; εἴγε κ. εἰκὴ

4, 11. μήπως εἰκὴ κακοπίακα

Col. 2, 18. εἰκὴ φουσιούμενος

εἰκῶν

Mat. 22, 20. τίνας ἢ εἰκῶν αὐτῇ; (Mar.

12, 16. Luc. 20, 24)

Rom. 1, 23. ὁμοιώματι εἰκόνας φθαρτ.

8, 29. συμμόρφους τ. εἰκόνας τοῦ

1 Cor. 11, 7. εἰκῶν καὶ δόξα Θεοῦ

15, 49. τὴν εἰκ. τοῦ χοῦ - τοῦ

ἐπουρανίου

2 Cor. 3, 18. τ. αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφ.

4, 4. ὅς ἐστιν εἰκῶν τοῦ Θεοῦ

Col. 1, 15. εἰκῶν τ. Θεοῦ τοῦ ἀοράτου

3, 10. κατ' εἰκόνα τοῦ πλῆσαντος

Heb. 10, 1. αὐτὴν τ. εἰκόνα τ. πραγ-

μάτων

Apoc. 13, 14. ποιῆσαι εἰκόνα τῷ θηρὶ

(cf. 15; 14, 9. 11; 15, 2;

16, 2; 19, 20; 20, 4)

εἰλικρίνεια

1 Cor. 5, 8. 2 Cor. 1, 12; 2, 17.

εἰλικρινής Phil. 1, 10. 2 Pet. 3, 1.

εἰλίσσειν Apoc. 6, 14.

εἰρηνεύειν

Mar. 9, 50. εἰρηνεύετε ἐν ἀλλήλοις

Rom. 12, 18. μετὰ πάντων ἀνθρώπων
εἰρηνεύοντες

2Cor. 13, 11. τὸ αὐτὸ φρονεῖτε, εἰρηνεύετε

1 Th. 5, 13. εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς

εἰρήνη

1) in Wunschformeln (m. folg.

Dativ, einmal mit ἐπὶ):

Mat. [10, 12. εἰρ. τῷ οἴκῳ τούτῳ]
(Luc. 10, 5)

Luc. 24, 36. εἰρήνη ὑμῖν (Joh. 20, 19.
21. 28)

Rom. 1, 7. χάρις ὑμῖν κ. εἰρ. ἀπὸ Θ.

(1 Cor. 1, 3. 2 Cor. 1, 2.

Gal. 1, 3. Eph. 1, 2. Phil.

1, 2. Col. 1, 2. 1 Th. 1, 1.

2 Th. 1, 2. Philem. 3. cf.

Apoc. 1, 4).

Gal. 6, 16. εἰρ. ἐπ' αὐτ. κ. ἔλεος

Eph. 6, 23. εἰρ. τοῖς ἀδελφοῖς

1 Tim. 1, 2. χάρις, ἔλεος, εἰρ. ἀπὸ Θ.

(2 Tim. 1, 2. Tit. 1, 4.

cf. 2 Joh. 3. Jud. 2)

1 Pet. 1, 2. χάρις ὑμῖν κ. εἰρ. πλη-
θυνθεῖη (2 Pet. 1, 2)

5, 14. εἰρ. ὑμῖν πᾶσι

3 Joh. 15. εἰρήνη σοι

2) übrige Stellen:

Mat. 10, 13. ἐλθέτω ἡ εἰρ. ὑμ. ἐπ' αὐτ.

- πρὸς ὑμ. ἐπιστραφ.

- 34. βαλεῖν εἰρ. ἐπὶ τὴν γῆν etc.

Mar. 5, 34. ὑπάγε εἰς εἰρήνην (cf.

Luc. 8, 48)

κ. 1, 79. εἰς ὁδὸν εἰρήνης

Luc. 2, 14. κ. ἐπὶ γῆς εἰρήνη

- 29. ἀπολύεις - ἐν εἰρήνῃ

10, 6. ἐὰν ἡ βασιλεία τοῦ εἰρήνης etc.

11, 21. ἐν εἰρήνῃ ἐστὶ τὰ ὑπάρχ.

12, 51. εἰρήνην παρεγενόμ. δοῦν.

14, 32. ἐρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρήνην

19, 38. εἰρ. ἐν οὐρανῷ

- 42. τὰ πρὸς εἰρήνην σου

Joh. 14, 27. εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν etc.

16, 33. ἐν ἡμοῖς εἰρήνην ἔχητε

Act. 7, 26. συνήλασεν αὐτοὺς εἰς εἰρ.

9, 31. εἰχον εἰρήνην

10, 36. εὐαγγ. εἰρήνην διὰ Ἰησοῦ

12, 20. ἤκουοντο εἰρήνην

15, 33. ἀπελύθησαν μετ' εἰρήνης

16, 36. πορεύεσθε ἐν εἰρ.

24, 2. πολλῆς εἰρ. τυγχάνοντες

Rom. 2, 10. τιμὴ κ. εἰρ. παντί

3, 17. „ὁδὸν εἰρ. οὐκ ἔγνωσαν“

5, 1. εἰρήνην ἔχομεν πρὸς τ. Θ.

8, 6. ζωὴ κ. εἰρήνη

10, 15. „εὐαγγελιζομένων εἰρ.“

14, 17. δικαιοσύνη κ. εἰρήνη

- 19. τὰ τῆς εἰρήνης διώκωμεν

15, 17. πάσης χαρᾶς κ. εἰρ.

- 33. ὁ Θεὸς τῆς εἰρ. (16, 20.

2 Cor. 13, 11. τῆς ἀγάπ.

κ. τῆς εἰρ. Phil. 4, 9. 1 Th.

5, 23. 2 Th. 3, 16. ὁ Κύρ.

τῆς εἰρ. Heb. 13, 20)

1 Cor. 7, 15. ἐν - εἰρ. κίεληκεν - Θ.

14, 33. οὐ - ἀκαταστασίας ὁ Θ.,

ἀλλ' εἰρήνης

16, 11. προπέμψατε - αὐτ. ἐν εἰρ.

Gal. 5, 22. ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη

Eph. 2, 14. αὐτὸς γ. ἵσταν ἡ εἰρ. ἡμῶν

- 15. ποιῶν εἰρήνην

- 17. εὐηγγελισατο εἰρ. ὑμῖν

Eph. 4, 3. τ. συνδίσμῳ τῆς ειρ.
6, 15. τοῦ εὐαγγ. τῆς ειρ.
Phil. 4, 7. ἡ ειρ. τοῦ Θ.
Col. 3, 15. ἡ ειρ. τοῦ Χρ.
1 Th. 5, 3. εἰρήνη κ. ἀσφάλεια
2 Tim. 2, 22. πίστιν, ἀγάπην, εἰρήνην
Heb. 7, 2. βασιλ. Σαλήμ - βασιλ. ειρ.
11, 31. θεξαμένη κ. μετ' εἰρήν.
12, 14. ειρ. διακίετα μετὰ πάντ.
Jac. 2, 16. ὑπάγετε ἐν ειρ.
3, 18. ἐν εἰρήνῃ σπείρεται - τοῖς
ποιοῦσιν εἰρήνην
1 Pet. 3, 11. „ζητησάτω εἰρήνην“
2 Pet. 3, 14. αὐτῷ εὐρεθῆναι ἐν ειρ.
Apos. 6, 4. λαβεῖν τὴν ειρ. ἐκ τῆς γῆς
ειρηνικός Heb. 12, 11. Jac. 3, 17.
εἰρηνοποιεῖν Col. 1, 20.
εἰρηνοποιός Mat. 5, 9.
*εἰς, μία, ἔν
1) εἰς, ἔν:
Mat. 5, 18. ἵνα ἐν ἡ μία κ. οὐ μὴ
(cf. Luc. 16, 17)
6, 24. ἡ γὰρ τὸν ἕνα μισήσῃ
κ. τὸν ἕτερον ἀγαπήσῃ
etc. (Luc. 16, 13)
- 27. προσθεῖναι - πῆχυν ἵνα
12, 11. ὃς ἔξει πρόβατον ἕν
13, 46. ἵνα πολύτιμον μαργαρ.
18, 5. παιδίον τοιοῦτον ἔν (6.
10. 12. 14) (Mar. 9, 42.
Luc. 17, 2)
19, 17. οὐδαίς ἀγαθός, εἰ μὴ εἰς
ὁ Θ. (Mar. 10, 18. Luc.
18, 19)
23, 8. 9. 10. εἰς γὰρ ἐστὶν ὑμῶν
ὁ καθηγ. - ὁ πατήρ etc.
(Mar. 12, 32)
- 15. ποιῆσαι ἵνα προσήλυτον

Mat. 24, 20. ὁ εἰς παραλαμβ. καὶ ὁ
εἰς ἀφίσταται (Luc. 17, 34)
25, 40. ἐνὶ τούτ. τῶν ἀδελφ. (45)
26, 21. εἰς ἐξ ὑμ. παραδώσει με
(Mar. 14, 18. 20. Joh. 18, 21)
Mar. 2, 7. εἰ μὴ εἰς ὁ Θεός
12, 29. ὁ Θ. ἡμῶν Κύριος εἰς ἐστι
Luc. 10, 42. ἐνός δὲ ἐστι χρεῖα
15, 7. ἐπὶ ἐνὶ ἀμαρτωλῷ
18, 22. ἔτι ἔν σοι λείπει
Joh. 6, 70. ἐξ ὑμῶν εἰς διάβολος
8, 41. ἕνα πατέρα ἔχομεν ὃν Θ.
10, 16. μία ποιμνῆ, εἰς ποιμνῆν
- 30. ἐγὼ κ. ὁ πατήρ ἔν ἐσμεν
11, 50. ἵνα εἰς ἄνθρ. ἀποθάνῃ
- 52. συναγάγει εἰς ἔν
17, 11. ἵνα ὧσιν ἔν καθ. ἡμεῖς (22)
- 21. πάντες ἐν ὧσιν, καθ. σὺ -
ἐν ἐμοί - ἵνα κ. αὐτοὶ ἐν
ἡμῖν ἔν ὧσιν
- 23. ἵνα ὧσιν τεταλειωμ. εἰς ἔν
18, 14. ἵνα ἄνθρ. πονοῦν ἀπολέσθαι
Act. 17, 26. ἐξ ἐνός αἵματος
Rom. 3, 10. οὐκ ἐστι δίκαιος οὐδὲ εἰς
- 12. οὐκ ἐστὶν ἕως ἐνός
- 30. ἐπείπερ εἰς ὁ Θεός
5, 12. ὥσπερ δι' ἐνός ἀνθρ.
- 15. τῷ τοῦ ἐνός παραπτώ-
ματι (17)
- - ἐν χάρ. τῇ τοῦ ἐν. ἀνθρ.
- 16. δι' ἐνός ἀμαρτήσαντος
- - τὸ μὲν κριμα ἐξ ἐνός
- 17. ἐβασίλευσε διὰ τοῦ ἐνός
- - διὰ τοῦ ἐνός Ἰησ. Χρ.
- 18. δι' ἐνός παραπτώματος
- - δι' ἐνός δικαιώματος
- 19. παρακοῆς τοῦ ἐνός ἀνθρ.
- - διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἐνός

Rom. 12, 4. καθάπερ γ. ἐν ἐνὶ σώματι
 - 5. οὗ πολλοὶ ἐν σώμα
 15, 6. ὁμοθυμαδὸν ἐν ἐνὶ σώματι.
 1 Cor. 4, 6. μὴ εἰς ὑπὲρ τοῦ ἐνὸς
 φυσιοῦσθαι
 6, 5. οὐκ ἐνι... σοφὸς οὐδὲ εἰς
 - 16. ἐν σώματι ἐστι
 - 17. ὁ δὲ - ἐν πνεύματι ἐστι
 8, 4. οὐδὲ εἰς Θ. ἡμεῖς εἰ μὴ εἰς
 - 5. ἡμεῖς εἰς Θ. ὁ πατήρ
 - - εἰς Κύριος Ἰ. Χ.
 10, 17. εἰς ἄρτος, ἐν σώματι etc.
 12, 9. ἐν τῷ ἐνὶ [αἰ. αὐτῷ] πνεύματι.
 (11, 3)
 - 12. τὸ σώμα ἐν ἐστι
 - 13. εἰς ἐν σώματι ἐβαπτισθήμεν
 - εἰς ἐν πνεύματι ἐποισθῶ.
 - 14. οὐκ ἐστιν ἐν μέλος (cf.
 18. 19. 20. 26)
 2 Cor. 5, 14. εἰς ὑπὲρ πάντων ἀπὲθ.
 Gal. 3, 20. μεσότης ἐνὸς οὐκ ἐστιν etc.
 - 23. πάντες - ὑμεῖς εἰς ἐστε
 ἐν Χρ.
 5, 14. ἐν ἐνὶ λόγῳ πληροῦται
 Eph. 2, 14. ποιήσας τὰ ἀμφοτέρω ἐν
 - 15. τοὺς δύο - εἰς ἕνα καινὸν
 ἄνθρωπον.
 - 16. τ. ἀμφοτέρους ἐν ἐνὶ σώματι.
 - 18. - ἐν ἐνὶ πνεύματι
 4, 4. ἐν σώματι καὶ ἐν πνεύματι
 - 5. εἰς Κύριον, μία πίστις, ἐν
 βάπτ.
 - 6. εἰς Θ. καὶ πατὴρ
 Phil. 1, 27. στήκετε ἐν ἐνὶ πνεύματι
 2, 2. τὸ ἐν φρονεῖντες
 Col. 3, 15. ἐκλήθητε ἐν ἐνὶ σώματι
 1 Tim. 2, 5. εἰς - Θ., εἰς καὶ μεσότης
 5, 9. ἐνὸς ἀνδρὸς γυνή

Heb. 2, 11. ἐξ ἐνὸς πάντας
 Jac. 2, 10. πταίσει - ἐν ἐνὶ
 - 19. ὁ Θεὸς εἰς ἐστι
 4, 12. εἰς ἐστιν ὁ νομοθέτης
 1 Joh. 5, [7] 8. οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἐν εἰσιν
 2) μία
 Mat. 19, 5. „οὗ δύο εἰς σάρκα μίαν“
 (6. Mar. 10, 8. 1 Cor. 6, 16.
 Eph. 5, 31)
 28, 1. εἰς μίαν σαββάτων (cf.
 Mar. 16, 2. Luc. 24, 1.
 Joh. 20, 1. 19. Act. 20, 7.
 1 Cor. 16, 2)
 Act. 4, 32. ἦν ἡ καρδία καὶ ἡ ψυχὴ μία
 Eph. 4, 4. ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι
 - 5. μία πίστις, ἐν βάπτ.
 Phil. 1, 27. μιᾷ ψυχῇ συναθροῦντες
 1 Tim. 3, 2. μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα (12.
 Tit. 1, 6)
 Heb. 10, 11. αὐτὸς δὲ μίαν... θυσίαν
 - 14. μιᾷ - προσφορᾷ
 2 Pet. 3, 8. μία ἡμέρα παρὰ Χ. ὡς.
 Apoc. 17, 12. μίαν ὥραν λαμβάν.
 - 13. μίαν ἔχουσι γνώμην (cf. 17)
 18, 8. ἐν μιᾷ ἡμ. ἤξουσιν
 - 10. μιᾷ ὥρᾳ (16. 19)
 εἰσαγεῖν
 Luc. 2, 27. ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς γ. τὸ
 14, 21; 22, 54. - Joh. 18, 16.
 Act. 7, 45; 9, 8; 21, 28. 29. 37; 22, 24.
 Heb. 1, 6. ὅταν-πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν
 πρωτ. εἰς τ. οἶκον.
 εἰσακούειν
 Mat. 6, 7. ἐν τῇ πολυλογίᾳ αὐτ. εἰς-
 ακουσθήσονται
 Luc. 1, 13. εἰσ ακουσθή ἡ δέησίς σου
 (cf. Act. 10, 31)

1Cor.14,21. „οὐδ' οὕτως εἰσακούσονται μου“
 Heb. 5, 7. εἰσακουσθαις ἀπὸ τῆς
 εὐλαβείας
 εἰσδέχεσθαι 2 Cor. 6, 17.
 *εἰσερχεσθαι
 Mat. 5,20. εἰς τὴν βασ. τ. οὐρανοῦν
 (cf. 7, 21; 18, 3; 19, 23.
 24; 23, 13. Mar. 9, 47; 10,
 15. 23. 24. 25. Luc. 18, 17.
 24. 25. Joh. 3, 5. Act. 14, 22)
 7, 13. εἰσελθετε διὰ τῆς στε-
 νῆς etc. (Luc. 13, 24)
 18, 8. εἰσελθεῖν εἰς τ. ζωὴν (9.
 19, 7. Mar. 9, 45)
 19, 24. διὰ τρυπήμ. ῥαφίδος εἰς-
 ελθ. (Mar.10,25. Luc.18,25)
 25, 21. εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν
 τοῦ Κ. (23)
 26, 41. μὴ εἰσελθῆτε εἰς πειρασ-
 μόν (Mar. 14, 38. Luc.
 22, 40. 46)
 Luc.24,26. εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ
 Rom.5,12. δι' ἐνός - - εἰς τὸν κόσ-
 μον εἰσηλθῶ
 11,25. πλήρωμα τῶν ἐθν. εἰς-
 ἔλθῃ
 Heb. 3, 11. „εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν
 κατάπαυσιν μου“ (3, 18.
 19; 4, 1. 3. 5. 6. 10. 11)
 6, 19. 20; 9, 12. 24.
 6, 29. εἰσερχ. εἰς τὸ ἱερόν. (20)
 9, 12. εἰσηλθ. ἐφ. εἰς τὰ ἅγια (25)
 - 24. εἰς χ. ἅγια εἰσηλθ. ὁ Χρ.
 10, 5. εἰσερχόμε. εἰς τὸν κόσμον
 2Joh. 7. πλάνοι εἰσηλθόντες εἰς τ.
 κόσμον .

εἰσεῖναι, εἰσεῖμι
 Act. 3, 3; 21, 18. 26. Heb. 9, 6.
 εἰσκαλεῖν Act. 10, 23.
 εἰσοδος
 Act.13,24. πρὸ προσώπου τῆς εἰς-
 ὁδου αὐτοῦ
 1Th. 1, 9. ὅποیان εἰσόδον ἔσχομεν
 πρὸς (cf. 2, 1).
 Heb.10,19. εἰς τὴν εἰσόδον τῶν ἁγίων.
 2Pet.1, 11. ἡ εἰσοδ. εἰς τὴν αἰώνιον β.
 εἰς πηδῶν Act. [14, 14] 16, 29.
 *εἰσπορεύεσθαι
 Mat.15,17. πᾶν τὸ εἰσπορευόμενον
 εἰς (Luc. 7, 15. 18. 19)
 Act. 9,23. ἦν μετ' αὐτῶν εἰσπορ. κ.
 ἔκπορ. ἐν ᾧ.
 εἰςτρέχειν Act. 12, 14.
 *εἰσφέρειν
 Mat. 6, 13. μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς
 πειρασμόν (Luc. 11, 4)
 Luc. 5, 18. 19. Act. 17, 20.
 Act. 17, 20. ἐνέιζοντα - εἰσφέρεις εἰς
 τὰς ἀκοὰς ἡμῶν
 1Tim.6, 7. οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκαμ. εἰς
 Heb.13, 11. εἰσφέρεται -- εἰς τὰ ἅγια
 διὰ τοῦ
 *ἕκαστος
 Mat.16,27. ἀποδώσει ἑκάστῳ
 18, 35. ἂν μὴ ἀφῆτε ἕκαστος
 τῷ ἀδελφῷ
 Act. 2, 38. βαπτισθῆτω ἕκαστ. ὑμῶν
 3, 26. ἐν τῷ ὑποστρέφειν ἕκαστ.
 Rom. 2, 6. ἐκάστω κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.
 12, 3. ἐκάστω ὡς ὁ Θ. ἀμέριστε
 14, 5. ἕκ. ἐν τῷ ἰδίῳ νοτὶ πληρ.
 - 12. ἕκ. - περὶ ἐαυτοῦ λόγον δ.
 15, 2. ἕκ. - τῷ πλησίον ἀρεσκ.
 1Cor. 3, 5. ἐκάστω ὡς ὁ Κ. ἰδῶκεν

- 1Cor. 8, 8. ἕκ. - τ. ἴδιον μισθὸν λ.
 - 10. ἕκ. - βλέπω
 - 13. ἐκάστου τὸ ἔργον φανε-
 ρὸν γ.
 4, 5. γενήσεται ἐκάστῳ ἀπὸ τ.
 7, 2. ἕκ. τὴν ἑαυτ. γυν. ἐχ. etc.
 - 7. ἕκ. ἴδιον ἔχει χάρισμα
 - 17. ἐκάστῳ ὡς ἐμέρισεν ὁ Χ.
 - - ἑκαστον ὡς κίκληκεν ὁ Θ.
 - 20. ἑκαστος - μινέτω (24)
 10, 24. τὸ τοῦ ἐτέρου [ἕκ.]
 12, 7. ἐκάστῳ - δίδεται ἡ φαν.
 - 11. διαιροῦν - ἐκάστῳ κα-
 θὼς βούλεται
 - 18. τὰ μέλη, ἐν ἑκαστον - ἐν
 τῷ σώμ.
 14, 26. ἕκ. ὑμῶν ψαλμὸν ἔχει
 15, 23. ἕκ. - ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι
 2Cor. 5, 10. ἵνα κομισηται ἑκαστος
 9, 7. ἕκ. καθὼς προαιρεῖται
 Gal. 6, 4. δοκιμαζέτω ἕκ.
 - 5. ἕκ. - τὸ ἴδιον φορτίον
 Eph. 4, 7. ἐν ἑκ. - ἰδόθῃ ἡ χάρις
 - 16. ἐν μέτρῳ ἐνὸς ἐκάστου
 μέρους
 - 25. λαλ. ἀλλήθ. ἕκ. μετὰ
 5, 33. ὑμεῖς οἱ καθ' ἕνα ἕκ. -
 ἀγαπάτω
 6, 8. ὁ ἅν τι ἕκ. ποιήσῃ
 Phil. 2, 4. τὰ ἑαυτῶν ἕκ. σκοπ. etc.
 Col. 4, 6. ἐν ἐκάστῳ ἀποκρίν.
 1Th. 2, 11. ὡς ἵνα ἑκαστον ὑμῶν
 4, 4. εἰδέναι ἕκ. - τὸ ἑαυτοῦ
 σκεῦος
 2Th. 1, 3. ἀγάπη ἐνὸς ἐκάστου πάν.
 Heb. 8, 18. παρακαλ. ἑαυτ. καθ' ἕκ.
 ἡμέραν
 Jac. 1, 14 ἕκ. - πειράζεται

- 1Pet. 1, 17. κατὰ τὸ ἐκάστου ἔργον
 4, 10. ἕκ. καθὼς ἔλαβε
 Apoc. 2, 23. δώσω ὑμῖν ἐκάστῳ κατὰ
 20, 13. ἐκρίθησαν ἕκ. κατὰ τὰ
 ἔργα αὐτῶν (cf. 22, 12)
 ἐκάστοτε 2 Pet. 1, 15.
 ἐκατονταετίας Rom. 4, 19.
 ἐκατονταπλασίων
 Mat. 19, 29. (Mar. 10, 30. Luc. 8, 8)
 ἐκατοντάρχη, ἐκατόνταρχος
 Mat. 8, 5. 8. 13. πρὸς ἤλθεν αὐτῷ
 ἐκατόντ. (Luc. 7, 26)
 27, 54. ὁ δὲ ἐκατόνταρχος (Luc.
 23, 47)
 Act. 10, 1. 22; 21, 32; 22, 25. 26;
 23, 17. 23; 24, 23; 27, 1. 6. 11.
 31. 43; 28, 16.
 [ἐκβάλλειν Heb. 11, 15]
 *ἐκβάλλειν
 Mat. 7, 4 τὸ κάρφος (cf. 5. Luc. 6,
 41. 42)
 - 22. δαιμόνια (cf. 8, 16; 9, 33.
 34; 10, 1. 8; 12, 24. 26.
 27. 28; 17, 19. Mar. 1, 34.
 39; 3, 15. 22. 23; 6, 13;
 7, 26; 9, 18. 28. 38; 16, 9. 17.
 Luc. 9, 40; 11, 14. 15. 18.
 19. 20; 13, 32)
 8, 12. υἱοὶ - ἐκβληθήσονται (cf.
 Luc. 13, 28)
 12, 20. „ὥς ἂν ἐκβάλῃ εἰς νίκος
 τὴν κρίσιν“
 - 35. ἐκ τοῦ ἀγ. θ. ἑκβάλλει
 τὰ ἀγαθὰ (cf. 13, 52)
 21, 12. ἐξέβαλε πάντας τοὺς πωλ.
 (Mar. 11, 15. Luc. 19, 45.
 Joh. 2, 15)

Mat. 22, 18. ἑκβάλετε εἰς τὸ σκότος (25, 30)

Mar. 5, 40. ὁ δὲ ἐκβαλὼν πάντας (Luc. 8, 54)

9, 47. ἑκβαλε αὐτὸν (sc. τὸν ὄφθ.)

10, 35. ἐκβαλὼν δύο θηνάρια

Joh. 6, 37. τὸν ἔρχ. - μὴ ἐκβάλω ἕξω

10, 4. τὰ ἴδια πρόβ. ἐκβάλῃ

12, 31. ἐκβληθήσεται ἕξω

3 Joh. 10. ἐκ τῆς ἐκκλησ. ἐκβάλλει

ἑκβασις 1 Cor. 10, 13. Heb. 13, 7.

ἐκβολή Act. 27, 18.

ἐκγαμίζειν [al. 1. γαμίζ.]

Mat. 22, 30; 24, 38 (Luc. 17, 27).

1 Cor. 7, 38.

ἐκγαμίσασθαι [al. 1. γαμίσκ., γαμίζ., ἐκγαμίζ.]

Luc. 20, 34. 35.

ἐκγονα 1 Tim. 5, 4.

ἐκδανανᾶσθαι 2 Cor. 12, 15.

ἐκδέχασθαι

[Joh. 5, 3.] - Act. 17, 16.

1 Cor. 11, 33. ἀλλήλους ἐκδέχ. - 16, 11.

Heb. 10, 13. τὸ λοιπὸν ἐκδεχόμεν. ἕως

11, 10. ἐξεδέχ. γὰρ τὴν - πᾶλιν

Jac. 5, 7. ὁ γεωργ. ἐκδέχ. - καρπὸν

[1 Pet. 3, 20]

ἐκδηλος 2 Tim. 3, 9.

ἐκδημεῖν 2 Cor. 5, 6. 8. 9.

ἐκδιδόναι, ἐκδιδόσθαι

Mat. 21, 33. 41. (Mar. 12, 1. Luc. 20, 9)

ἐκδιηγείσθαι Act. 13, 41; 15, 3.

ἐκδικεῖν

Luc. 18, 3. ἐκδικήσόν με, ἀπὸ τ. ἀντι-

δίκου

- 5. ἐκδικήσω αὐτήν

Rom. 12, 19. μὴ ἑαυτοὺς ἐκδικοῦντες

2 Cor. 10, 6. ἐκδικήσ. πᾶσαν παρακλήν
Apoc. 8, 10. τὸ αἷμα (cf. 19, 2)

ἐκδικησις

Luc 18, 7. ποιήσῃ τὴν ἐκδικήσιν
τῶν ἐκλεκτῶν (8)

21, 22. ἡμέραι ἐκδικήσεως

Act. 7, 24. ἐποίησαν ἐκδικήσιν ἐφ'
καταπονομένῳ

Rom. 12, 19. ἐμοὶ ἐκδικησις (Heb. 10, 30)

2 Cor. 7, 11. κατεργάσατο -- ἐκδικήσ.

2 Th. 1, 8. διδόντες ἐκδικήσιν τοῖς

1 Pet. 2, 14. εἰς ἐκδικήσιν κακοποιῶν

ἐκδικος Rom. 13, 4. 1 Th. 4, 6.

ἐκδικῶσιν Luc. 11, 49. 1 Th. 2, 15.

ἐκδοτος Act. 2, 23.

ἐκδοχή Heb. 10, 27.

ἐκδύειν

Mat. 27, 28. 31. ἐκδύσαντες αὐτὸν (Mar.
15, 20)

Luc. 10, 30. οἱ καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν

2 Cor. 5, 4. οὐ θάλομεν ἐκδύσασθαι

ἐκζητεῖν

Luc. 11, 50. ἵνα ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα

πάντων - ἀπὸ τῆς γεν. 51.

Act. 15, 17. „ὅπως ἂν ἐκζητήσωσιν οἱ

κατάλοιποι - τὸν Κύρ.“

Rom. 3, 11. ὁ ἐκζητῶν τὸν Θ.

Heb. 11, 6; 12, 17.

1 Pet. 1, 10. περιτὴς σωτηρ. ἐξεζήτησαν

ἐκθαμβεῖσθαι

Mar. 9, 15; 14, 33; 16, 5. 6.

ἐκθαμβος Act. 3, 11

ἐκθετος Act. 7, 19.

ἐκκαθαίρειν

1 Cor. 3, 7. 2 Tim. 2, 21.

ἐκκαίειν Rom. 1, 27.

ἐκκακεῖν [al. 1. ἐγκακ.]

Luc. 18, 1. προσεύχεσθαι καὶ μὴ ἐκ.

2Cor. 4, 1. οὐκ ἐκκακοῦμεν. 16.
 Gal. 6, 9. ποιοῦντες μὴ ἐκκακοῦμεν
 Eph. 3, 13. μὴ ἐκκακεῖν ἐν τ. θλίψεσι
 2Th. 3, 13. μὴ ἐκκακ. καλοποιοῦντες
 ἐκκεντεῖν Joh. 19, 37. Ἀποκ. 1, 7.
 ἐκκλῆν, ἐκκλᾶζειν
 Ῥομ. 11, 17. 19. 20.
 ἐκκλᾶσειν Rom. 3, 27. Gal. 4, 17.
 ἐκκλησία
 Mat. 16, 18. οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλ.
 18, 17. εἰπὲ τῇ ἐκκλησίᾳ - τῆς
 ἐκκλησίας παρακούσης
 Act. 2, 47. προσετίθει τῇ ἐκκλ.
 5, 11. ἐφ' ὅλην τὴν ἐκκλ.
 7, 30. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
 8, 1. τὴν ἐκκλ. τὴν ἐν Ἱερο-
 σολ. (11, 22)
 - 3. ἐλυμαίνετο τὴν ἐκκλ.
 9, 31. αἱ μὲν οὖν ἐκκλησίαι
 11, 22. τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἱερ.
 - 26. συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλ.
 12, 1. τῶν ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας
 - 5. γενομένη ὑπὸ τ. ἐκκλ.
 13, 1. ἐν Ἀ. κατὰ τὴν οὐσαν ἐκκλ.
 14, 23. πρεσβυτέρους κατ' ἐκκλ.
 - 27. συναγαγ. τ. ἐκκλησίαν
 15, 3. προπεμφθ. ὑπὸ τῆς ἐκκλ.
 - 4. ἀπεδήχθησαν ὑπὸ τῆς
 ἐκκλ.
 - 22. σὺν ὅλῃ τῇ ἐκκλησίᾳ
 - 41. ἐπιστηρίζων τὰς ἐκκλ.
 16, 5. αἱ - ἐκκλ. ἰσπερεοῦντο
 18, 22. ἀσπασάμενος τὴν ἐκκλ.
 19, 32. ἡ ἐκκλ. συγκεχυμένη
 - 39. ἐν τῇ ἐννόμῳ ἐκκλησίᾳ
 - 41. ἀπέλυσε τ. ἐκκλησίαν
 20, 17. πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλ.
 - 28. ποιμαίνειν τὴν ἐκκλ. τ. Κ.

Rom. 16, 1. διάκονον τῆς ἐκκλ. τῆς
 ἐν Κ.
 - 4. αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἑθνῶν
 - 5. τὴν κατ' οἶκον αὐτ. ἐκκλ.
 (cf. 1Cor. 16, 19. Col. 4, 15.
 Philem. 2)
 - 16. αἱ ἐκκλ. πᾶσαι τοῦ Χρ.
 - 23. μου κ. τῆς ἐκκλ. ὅλης
 1Cor. 1, 2. τῇ ἐκκλ. τοῦ Θ. τῇ οὐσῃ
 ἐν Κ. (2 Cor. 1, 1) (ἐκκλ.
 τοῦ Θ.: 10, 32; 11, 16
 (Plur.) 22; 15, 9. (ἐδῶξα
 τὴν ἐκκλ. τ. Θ. Gal. 1, 13)
 2 Cor. 1, 1. 1 Th. 2, 14.
 2 Th. 1, 4 (Plur.). 1 Tim.
 3, 5. 15)
 4, 17. ἐν πάσῃ ἐκκλ. διδάσκων
 6, 4. ἐξουθενημ. ἐν τῇ ἐκκλ.
 7, 17. ἐα ταῖς ἐκκλ. πάσαις
 11, 18. συνερχ. ὁμῶν ἐν ἐκκλ.
 - 28. ἔφετο ὁ Θ. ἐν τῇ ἐκκλ.
 14, 4. ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ
 - 5. ἡ ἐκκλ. οἰκοδομὴν λάβη
 - 12. τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλ.
 - 19. ἐν ἐκκλ. θείῳ
 - 23. συνέλθῃ ἡ ἐκκλ. ὅλη
 - 28. σιγάτω ἐν ἐκκλ. (34)
 - 33. ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλ. τῶν
 ἀγίων
 - 35. ἐν ἐκκλ. λαλεῖν
 16, 1. ταῖς ἐκκλ. τῆς Γαλατίας
 (Gal. 1, 2)
 - 19. αἱ ἐκκλ. τῆς Ἀσίας
 2Cor. 8, 1. ἐν ταῖς ἐκκλ. τῆς Μακεδ.
 - 18. διὰ πασῶν τ. ἐκκλησιῶν
 - 19. χειροτονηθεῖς ὑπὸ τῶν
 ἐκκλ.
 - 23. ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν

2Cor.8. 24. εἰς προσωπον τῶν ἐκκλ.
 11, 8. ἄλλας ἐκκλ. ἐσύλησα
 - 28. μέριμνα πασῶν τῶν ἐκκλ.
 12, 13. ὑπὲρ τὰς λοιπὰς ἐκκλ.
 Gal. 1, 22. ταῖς ἐκκλ. τῆς Ἰουδ. ταῖς
 ἐν Χρ.
 Eph. 1, 22. κεφαλὴν ἐπὶ πάντα τῇ
 ἐκκλ.
 8, 10. διὰ τῆς ἐκκλ.
 - 21. ἐν τῇ ἐκκλ. ἐν Χρ. ὕ.
 5, 23. ὁ Χρ. κεφαλὴ τῆς ἐκκλ.
 - 24. ἡ ἐκκλ. ὑποτάσσεται τῷ
 Χρ.
 - 25. Χρ. ἡγάπησε τὴν ἐκκλ.
 - 27. ἑνδοξον τὴν ἐκκλ.
 - 29. ὁ Χρ. [αἱ. Κύρ.] τὴν ἐκκλ.
 - 32 εἰς Χρ. κ. εἰς τὴν ἐκκλ.
 Phil. 3, 6. διώκων τὴν ἐκκλ. (cf. 1Cor.
 15, 9. Gal. 1, 13),
 4, 15. οὐδεμία μοι ἐκκλ.
 Col. 1, 18. τ. σώματος τῆς ἐκκλ.
 - 24. ὁ ἵστιν ἡ ἐκκλ.
 4, 16. ἐν τῇ Λαοδ. ἐκκλησίᾳ
 1Th. 1, 1. τῇ ἐκκλ. Θεσσαλον. (2 Th.
 1, 1)
 1Tim. 5, 16. μὴ βαρεῖσθω ἡ ἐκκλ.
 Heb. 2, 12. „ἐν μέσῳ ἐκκλ.“
 12, 23 πανηγ. κ. ἐκκλ. πρωτο-
 τόκων
 Jac. 5, 14. τοὺς πρῶστ. τῆς ἐκκλ.
 3Joh. 6. ἐνώπιον ἐκκλησίας
 9. ἔγραψα τῇ ἐκκλ.
 10. ἐκ τῆς ἐκκλ. ἐκβάλλει
 Apoc. 1, 4. ἰωάννης ταῖς ἐπὶ τὰς ἐκκλ.
 ταῖς ἐν Ἀσίᾳ
 - 11. ταῖς ἐπὶ τὰς ἐκκλ.
 - 20. ἄγγελοι τῶν ἐπὶ τὰς ἐκκλ.
 etc.

Apoc. 2, 1. τῆς ἐν Ἐφέσῳ ἐκκλ. (8.
 ἐν Σμύρνῃ. 12. ἐν Περ-
 γάμῳ. 18. ἐν Θυατείροις.
 3, 1. ἐν Σάρδεσιν. 7. ἐν
 Φιλαδελφείᾳ. 14. ἐν Λαοδ.)
 - 7. τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς
 ἐκκλ. (11. 17. 29; 3, 6. 13. 22)
 - 23. γινώσκονται πᾶσαι αἱ ἐκκλ.
 22, 16. ἐπὶ ταῖς ἐκκλησίαις
 ἐκκλίνειν
 Rom. 8, 12; 16, 17. 1 Pet. 3, 11.
 ἐκκολυμβᾶν Act. 27, 42.
 ἐκκομίζειν Luc. 7, 12.
 ἐκκόπτειν
 Mat. 3, 10. ἐκκόπτεται κ. εἰς πῦρ
 βάλλεται (Luc. 3, 9).
 5, 30. ἐκκοπον αὐτὴν καὶ βάλε
 (18, 8).
 7, 19. δένδρον - ἐκκόπτεται
 Luc. 18, 7. 9. ἐκκοπον αὐτὴν etc.
 Rom. 11, 22. ἐπὶ καὶ σὺ ἐκκοπήσῃ
 - 24. ἐκτὴς κατὰ φύσιν. ἐξεκόπη
 ἀγριελαίου
 2Cor. 11, 12. ἵνα ἐκκόψω τὴν ἀφορμὴν
 1Pet. 3, 7. εἰς τὸ μὴ ἐκκόπτεσθαι
 ἐκκρέμασθαι Luc. 19, 48.
 ἐκλαλεῖν Act. 23, 22.
 ἐκλάμπειν Mat. 13, 43.
 ἐκλανθάνεσθαι Heb. 12, 5.
 ἐκλέγεσθαι
 Mar. 13, 20. ἐκλεπτὸς οὗς ἐξελέξατο
 Luc. 6, 13. ἐκλεξάμενος ἀπ' αὐτῶν δ.
 9, 35. ὁ υἱός μου ὁ ἐκλελεγμένος
 [αἱ. 1. ἀγαπητός]
 10, 42. ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξ.
 14, 7. πρωτοκλισίας ἐξελέγοντο
 Joh. 6, 70. ὑμᾶς τοὺς δώδεκα ἐξελεξ.
 13, 18. οἶδα οὗς ἐξελεξ.

Joh. 15, 16. οὐχ ὑμῖς με ἐξελεῖτε. etc.
 - 19. ἐξελεξάμεν ὑμᾶς ἐκ τοῦ κ.
 Act. 1, 2. ἀποστόλους - οὓς ἐξελεῖτε.
 - 24. ὃν ἐξελεῖς ἐκ τούτων
 6, 5. ἐξελέξατο Στέφανον
 13, 17. ἐξελ. τοὺς πατέρας ἡμ.
 15, 7. ὁ Θ. ἐν ἡμῖν ἐξελέξατο
 - 22. ἐκλεξαμ. ἄνδρας ἐξ αὐτῶν
 πέμψαι (25)
 1Cor. 1, 27. μωρὰ - ἐξελέξατο ὁ Θ. 28.
 Eph. 1, 4. ἐξελέξατο ἡμᾶς ἐν αὐτῷ -
 εἶναι
 Jac. 2, 5. ἐξελέξατο τοὺς πτωχοὺς
 ἐκλείπειν
 Luc. 16, 9. ἵνα ὅταν ἐκλείπη
 22, 32. μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου
 Heb. 1, 12. „τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψ.“
 ἐκλεκτός
 Mat. 20, 6. ὅλλοι δὲ ἐκλεκτοὶ (14)
 24, 22. 24. 31. διὰ δὲ τοὺς ἐκ-
 λεκτούς etc. (Mar. 13, 20.
 22. 27)
 Luc. 18, 7. τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ
 23, 35. ὁ Χρ. ὁ τοῦ Θ. ἐκλ.
 Rom. 8, 33. κατὰ ἐκλεκτῶν Θεοῦ
 16, 13. Προϋφορτόν ἐκλεκτὸν ἐν Κ.
 Col. 3, 12. ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ
 1Tim. 5, 21. τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων
 2Tim. 2, 10. ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλ.
 Tit. 1, 1. κατὰ πίστιν ἐκλεκτ. Θεοῦ
 1Pet. 1, 1. ἐκλεκτοὶς παραπεδήμοις
 2, 4. παρὰ - Θεοῦ ἐκλ.
 - 6. „λίθον - ἐκλ.“
 - 9. ὑμῖς - „γένος ἐκλ.“
 2Joh. 1. ἐκλεκτῇ Κυρίᾳ
 13. τῆς ἀδελφῆς σου τῆς ἐκλ.
 Apoc. 17, 14. κλητοὶ κ. ἐκλεκτοὶ κ.
 πιστοί

ἐκλογή
 Act. 9, 15. σκεῦος ἐκλογῆς μοί ἐστιν
 Rom. 9, 11. ἡ κατ' ἐκλογὴν πρόθεσις
 11, 5. κατ' ἐκλογ. χάριτος. 7. 23.
 1Th. 1, 4. εἰδότες - - τ. ἐκλ. ὑμῶν
 2Pet. 1, 10. βαβαίαν ὑμῶν τὴν κλησιν
 καὶ ἐκλογὴν ποιησθαι
 ἐκλύειν, ἐκλύεσθαι
 Mat. [9, 36.] 15, 32. μήποτε ἐκλυθῶ-
 σιν ἐν τῇ (Mar. 8, 3)
 Gal. 6, 9. μὴ ἐκλυόμενοι
 Heb. 12, 3. ψυχὰς ὑμῶν ἐκλυόμενοι
 - 5. „μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτ. ἐλ.“
 ἐκμάσσειν
 Luc. 7, 38. ταῖς θριξί - - ἐξέμασσε
 (44)
 Joh. 11, 2. ἐκμάξασα τ. πόδας αὐτοῦ
 ταῖς θριξίν αὐτῆς. 12, 3.
 13, 5. ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ
 ἐκμυκτηρίζειν
 Luc. 16, 14; 23, 35.
 ἐκνεύειν Joh. 5, 13.
 ἐκνήφειν 1 Cor. 15, 34.
 ἐκούσιος Philem. 14.
 ἐκουσίως Heb. 10, 26. 1 Pet. 5, 2.
 ἐκπαλαί 2 Pet. 2, 2; 3, 5.
 ἐκπειράζειν
 Mat. 4, 7. (Luc. 4, 12). Luc. 10, 25.
 1 Cor. 10, 9.
 ἐκπέμπειν Act. 13, 4; 17, 10.
 ἐκπεταννύναι Rom. 10, 21.
 ἐκπηδῶν Act. 14, 14.
 ἐκπίπτειν
 Mar. 13, 25. οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρ. ἔσονται
 ἐκπίπτοντες
 Act. 12, 7. ἐξέπεσον αὐτοῦ αἰδύσεις
 ἐκ τῶν χειρῶν

Act. 27, 17. μὴ εἰς τὴν Σύρτιν ἐκπύ-
σωσι. 26. 29. 32.

Rom. 9, 6. ἐκπύπτωκεν ὁ λόγος τ. Θ.

1 Cor. 13, 8. ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπ.

Gal. 5, 4. τῆς χάριτος ἐξέπυσσε

Jac. 1, 11. τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπυσσε
(1 Pet. 1, 24)

2 Pet. 3, 17. ἐκπύσητε τοῦ ἰδίου στη-
ριγμοῦ

Apo. 2, 5. πόθεν ἐκπύπτωκας

ἀκπλίειν Act. 15, 39; 18, 18; 20, 6.

ἀκπλήρουν Act. 13, 33.

ἐκπλήρωσις Act. 21, 26.

ἀκπλήρῳσιν

Mat. 7, 28. ἐξεπλήρουντο ἐπὶ τῇ θ.
(22, 23. Mar. 1, 22; 11, 18.

Luc. 4, 32) (cf. Act. 13, 12)

13, 54. ὥστε ἐκπλήρουντο αὐτοὺς
(cf. Mar. 6, 2)

19, 25. ἐξεπλήρωσ. σφόδρα (Mar.
10, 26)

Mar. 7, 37. ὑπερεκπερισσῶς ἐξεπλ.

Luc. 2, 48. ἰδόντες αὐτὸν ἐξεπλάγ.

9, 43. - ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τ. Θ.

ἀκπνέειν

Mar. 15, 37. 39. ὁ δὲ Ἰησοῦς - - ἐξέ-
πνευσεν etc. (Luc. 23, 46)

ἀκπορεύεσθαι

Mat. 4, 4. ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπο-
ρευομένην διὰ στόμ.

17, 21. τὸ γένος οὐκ ἐκπορεύεται.

Luc. 4, 22. λόγους τοῖς ἐκπορ. ἐκ
τοῦ στόμ.

- 37. ἐξεπορ. ἤχος περὶ αὐτ.
εἰς πάντα τόπον

Joh. 5, 29. ἐκπορεύσ. - εἰς ἀνάστασιν

15, 26. παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπο-
ρεύεται

Act. 9, 28. ἦν μετ' αὐτῶν εἰσπορ. κ.
ἐκπορ.

19, 12. πνεύματα τὰ πον. ἐκπορ.

Eph. 4, 29. λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόμ.
- μὴ ἐκπορευέσθω

Apo. 1, 16. ἐκ τοῦ στόμ. (cf. 9, 17.
18; 11, 5; 19, 15. 21)

4, 5. ἐκ τ. θρόνου (cf. 22, 1)

ἐκπορευέσιν Jud. 7.

ἐκπύουσιν Gal. 4, 14.

ἐκρίζουσιν Mat. 13, 29; 15, 13. Luc.
17, 6. Jud. 12.

ἐκστασις

1) Staunen: Mar. 5, 42; 16, 8. Luc.
5, 26. Act. 2, 10.

2) visionäre Entrückung: Act. 10,
10; 11, 5; 22, 17.

ἐκστρέφασθαι Tit. 3, 11.

ἐκταράσσειν Act. 16, 20.

ἐκτείνειν - τὴν χεῖρα

a) von Jesus, von Gott:

Mat. 8, 3. (Mar. 1, 41. Luc. 5, 13)
12, 49; 14, 31. Act. 4, 30.

b) von Anderen:

Mat. 12, 13. (ἐκτείνον τὴν χεῖρά σου
etc. Mar. 3, 5. Luc. 6, 10); 26, 51.

Luc. 22, 53. Joh. 21, 18. Act. 26, 1.

ἐκτ. - ἀγκύρας Act. 27, 30.

ἐκτελεῖν Luc. 14, 29. 30.

ἐκτένεια Act. 26, 7.

ἐκτανῆς Act. 12, 5. 1 Pet. 4, 8.

ἐκτανῶς 1 Pet. 1, 22.

ἐκτανέστερον Luc. 22, 44.

ἐκτιθῆναι, ἐκτίθεσθαι

Act. 7, 21. ἐκτιθέντα δὲ αὐτὸν

11, 4. ἐξέτιθετο αὐτ. καθεξῆς

18, 26. αὐτῷ ἐξέθρονον τὴν τοῦ Θ.
οδόν

Act. 23, 23. οἷς ἐξέτιθ. διαμαρτ. τὴν
βασ. τοῦ Θ.

ἐκτινάσσειν

Mat. 10, 14. ἐκτινάξ. τ. κονιορτὸν τ.
ποδῶν (cf. Mar. 6, 11. Act.
13, 51) Act. 18, 6. (τὰ ἱμάτ.)

ἐκτρέψουσθαι

1 Tim. 1, 6. ἐξετράπησαν εἰς ματαιολ.
5, 15. ἐξετράπησαν ὀπίσω τοῦ
σατανᾶ

6, 20. ἐκτραπόμενος τὰς βεβήλ.

2 Tim. 4, 4. ἐπι δὲ τοὺς μύθους ἐκ-
τραπήσονται

Heb. 12, 13. ἵνα μὴ τὸ χωλὸν ἐκτραπῇ
ἐκτρέφειν Eph. 5, 29; 6, 4.

ἐκτρωμα 1 Cor. 15, 8.

ἐκφέρειν

Luc. 15, 22. ἐξενέγκατε τὴν στολὴν

Act. 5, 6. ἐξενέγκαντες ἔθαψαν (9.
10)

- 15. ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς

1 Tim. 6, 7. οὐδὲ ἐξενεγκεῖν τι δυνάμ.

Heb. 6, 8. ἐκφέρουσα δὲ ἀκάνθας
ἐκφύγειν

Luc. 21, 36. καταξίωθ. ἐκφυγεῖν ταῦτα

Act. 16, 27; 19, 16.

Rom. 2, 3. ἀκφεύξῃ τὸ κρῖμα τοῦ Θ.

2 Cor. 11, 33. ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτ.

1 Th. 5, 3. καὶ οὐ μὴ ἐκφύγωσιν

Heb. 2, 3. πῶς ἡμεῖς ἐκφευδόμαθα
ἐκφοβῶσιν 2 Cor. 10, 9.

ἐκφοβός Mar. 9, 6. Heb. 12, 21.

ἐκφύειν Mat. 24, 32. (Mar. 13, 28)

ἐκχέειν, ἐκχύνειν

Mat. 9, 17. ὁ οἶνος ἐκχέεται (Mar. 2,
22. Luc. 5, 3, 7)

Joh. 2, 15. κολλυβιστῶν ἐξέχει τὸ
κέρμα

Act. 2, 17. 18. 33. „ἐκχεῖ ἀπὸ τοῦ
Πν. μου“ etc.

22. 20. τὸ αἷμα Στεφανοῦ

Rom. 3, 15. „ἐκχίται αἷμα“

Tit. 3, 6. οὐ ἐξέχ. ἐφ’ ἡμᾶς πλουσ.

Apoc. 16, 1. τὰς φιάλας (cf. 2. 3. 4.
6. 8. 10. 12. 17)

ἐκχύνουσθαι

Mat. 23, 35. πᾶν αἷμα δικ. ἐκχυνό-
μενον (Luc. 11, 50)

26, 28. τὸ αἷμά μου - ἐκχυνόμε-
νον (Mar. 14, 24. Luc. 22, 20)

Act. 1, 18. πάντα τὰ σπλάγχνα

10, 45. ἡ ὄρεα τοῦ ἁγ. Πν.

Rom. 5, 5 ἡ ἀγάπη τοῦ Θ. ἐκκέ-
χεται

Jud. 11. τῇ πλάνῃ τοῦ Βαλαάμ
μισθοῦ ἐξεχύθησαν

ἐκχωρεῖν Luc. 21, 21.

ἐκψύχειν Act. 5, 5. 10; 12, 23.

ἐκῶν Rom. 8, 20. 1 Cor. 9, 17.

ἐλαία

Mat. 21, 1. πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν
(cf. 24, 3; 26, 30. Mar. 11,
1; 13, 3; 14, 26. Luc. 19,
29. 37; 21, 37; 22, 39.
[Joh. 8, 1])

Rom. 11, 17. τῆς πιότητος τῆς ἐλ. 24.

Jac. 3, 12. μὴ δύναται -- συνηέλαιας
ποιῆσαι

Apoc. 11, 4. αἱ δύο ἐλαίαι
ἐλαίον

Mat. 25, 3. 4. ἔλαβον ἑμὲ ἑαυτῶν
ἐλαίον etc.

- 8. ὅτε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλ. ὕμ.

Mar. 6, 13. ἡλειφον ἐλαίῳ πολλοὺς
ἀρρώστους

Luc. 7, 46. ἐλαίῳ -- οὐκ ἡλειψας

Luc. 10, 34. ἐπιχίων ἔλαιον κ. οἶνον
 16, 6. ἐκατόν βότους ἔλαιου
 Heb. 1, 9. „ἔλαιον ἀγαλλιάσ.“
 Jac. 5, 14. ἀλείψαντες αὐτὸν ἔλαιον
 Apoc. 6, 6 (18, 18).
 ἐλαίων Act. 1, 12.
 Ἐλαμίται Act. 2, 9.
 ἐλάσσω, ἔλαττον Joh. 2, 10.
 Rom. 9, 12. Heb. 7, 7.
 ἔλαττον adv. 1 Tim. 5, 9.
 ἐλαττονεῖν 2 Cor. 8, 15.
 ἐλαττοῦν Joh. 3, 30. Heb. 2, 7. 9.
 ἐλαύνειν, ἐλᾶν
 Mar. 6, 48. ἐν τῷ ἐλαύνειν
 Luc. 8, 29. ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαι-
 μονος εἰς
 Joh. 6, 19. ἐηλακότες οὖν ὡς στα-
 δίους
 Jac. 3, 4. τὰ πλοῖα - - ὑπὸ σκλ.
 ἀνέμων ἐλαυνόμενα
 2 Pet. 2, 17. ὁμίχλαι ὑπὸ λαίλαπος
 ἐλαυνόμεναι
 ἐλαφρία 2 Cor. 1, 17.
 ἐλαφρός Mat. 11, 30. 2 Cor. 4, 17.
 ἐλάχιστος
 Mat. 2, 6. „οὐδαμῶς ἐλαχίστη ἐλίν“
 5, 19. ἐντολῶν τ. τῶν ἐλαχίστ.
 - ἐλάχ. κληθήσεται ἐν τῇ
 25, 40. 45. ἀδελφῶν μου τ. ἐλα-
 χίστων etc.
 Luc. 12, 28. οὐτε ἐλάχιστον δύνασθε
 16, 10. ὁ πιστός ἐν ἐλαχίστῳ (cf.
 19, 17) - ὁ ἐν ἐλαχ. ἄδικος
 1 Cor. 4, 3. ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστ. ἔστιν
 6, 2. κριτηρίων ἐλαχίστων
 15, 9. ὁ ἐλάχιστος τ. ἀποστόλων
 Jac. 3, 4. ὑπὸ ἐλαχίστου πηδαλίου
 ἐλαχιστοτέρου Eph. 3, 8.

Ἐλεάζαρ Mat. 1, 15.
 ἔλεγξις 2 Pet. 2, 16.
 ἐλέγχειν
 Mat. 18, 15. ὑπάγε ἔλεξον αὐτὸν με-
 ταξὺ σου κ. αὐτοῦ
 Luc. 3, 19. ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ
 περὶ Ἡρωδιάδος
 Joh. 3, 20. ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα
 [8, 9. ὑπὸ τ. συνειδήσεως ἐλεγ-
 χόμενοι]
 - 46. τίς - ἐλέγχει με περὶ ἁμ.
 16, 8. ἐλέγξει τὸν κόσμ. περὶ ἁμ.
 1 Cor. 14, 24. ἐλέγχεται ὑπὸ πάντων
 Eph. 5, 11. μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε
 - 13. τὰ - πάντα ἐλεγχόμε. ὑπὸ
 τ. φωτὸς φανεροῦται
 1 Tim. 5, 20. ἐνώπιον πάντων ἐλέγχε
 2 Tim. 4, 2. ἔλεξον, ἐπετίμησον
 Tit. 1, 9. τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχ.
 - 13. ἔλεγχε αὐτοὺς ἀποτόμως
 2, 15. παρακάλει κ. ἔλεγχε
 Heb. 12, 5. ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος
 Jac. 2, 9. ἐλεγχόμεν. ὑπὸ τοῦ νόμου
 [Jud. 15. 22]
 Apoc. 3, 19. δούεις ἐὰν φιλῶ ἐλέγχω
 καὶ παιδεύω
 ἔλεγχος 1 Tim. 3, 16. Heb. 11, 1.
 ἐλεειν
 Mat. 5, 7. αὐτοὶ ἐλεηθήσονται
 9, 27; 20, 30. 31. ἐλέησον ἡμᾶς,
 (ὡς Δαυὶδ) etc. (Mar. 10,
 47. 48. Luc. 18, 38. 39)
 (cf. 15, 22; 17, 15. Luc.
 17, 13)
 18, 33. ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλόν
 σου - ἐγὼ σε ἠλέησα
 Mar. 5, 19. ὁ Κ. - ἠλέησέ σε
 Luc. 16, 24. πάτερ Ἀ., ἐλέησόν με

Rom. 9, 15. „ἐλεήσω ὃν ἂν ἠθεῶ“
 - 16. τοῦ ἐλεούντος Θεοῦ. 18.
 11, 30. νῦν δὲ ἠλεήθητε
 - 31. ἵνα κ. αὐτοὶ ἐλεηθῶσι
 - 32. ἵνα τοὺς πάντας ἐλεήσῃ
 12, 8. ὁ ἐλεῶν ἐν ἰαρότητι
 1Cor. 7, 25. ἠλεημένος ὑπὸ Κυρίου
 2Cor. 4, 1. καθὼς ἠλεήθημεν
 Phil. 2, 27. ὁ Θεὸς αὐτὸν ἠλέησεν
 1Tim. 1, 13. ἀλλ' ἠλεήθη. 16.
 1Pet. 2, 10. οἱ οὐκ ἠλεημένοι, νῦν δὲ
 ἐλεηθέντες
 Jud. 22. οὓς μὲν ἔλαττε διακρίν.
 ἐλεεινός 1 Cor. 15, 19. Apoc. 3, 17.
 ἐλεημοσύνη
 Mat. 6, 1. προσέχετε τὴν ἐλ. ὑμῶν.
 2. 3. 4.
 Luc. 11, 41. τὰ ἐνόητα δοτε ἐλεημοσ.
 12, 33. δοτε ἐλεημοσύνην
 Act. 3, 2. τοῦ αἰτεῖν ἐλεημοσύνην
 (3. 10)
 9, 36. πλήρης - ἐλεημοσυνῶν
 10, 2. 4. 31; 24, 17.
 ἐλεήμων Mat. 5, 7. Heb. 2, 17.
 ὁ ἔλεος [al. 1. τὸ ἔλεος]
 Mat. 9, 13. ἔ. θάλω κ. οὐ θυσίαν (12, 7)
 23, 23. τὴν κρίσιν κ. τὸν ἔλεον
 Tit. 3, 3. κατὰ τὸν αὐτοῦ ἔλεον
 Heb. 4, 16. ἵνα λάβωμεν ἔλεον
 τὸ ἔλεος
 Luc. 1, 50. τὸ ἔ. αὐτοῦ εἰς γενεάς.
 54. 58. 72.
 - 78. διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θ.
 10, 87. ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ'
 αὐτοῦ
 Rom. 9, 23. ἐπὶ σκευὴ ἐλέους ἀπροητ.
 11, 31; 15, 9 (ὕπερ ἐλέους δοξά-
 σαι)

Gal. 6, 16. εἰρήνην ἐπ' αὐτοὺς κ. ἔ.
 Eph. 2, 4. πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει
 1Tim. 1, 2. χάρις, ἔλεος, εἰρήνη (2Tim.
 1, 2. Tit. 1, 4. 2 Joh. 3)
 2Tim. 1, 16. δώῃ ἔλεος ὁ Κ. τῷ
 - 18. εὐρεῖν ἔλεος παρὰ Κ.
 Jac. 2, 13. τῷ μὴ ποιήσαντι ἔλ. -
 κατακαυχ. ἔλ. κρίσεως
 3, 17. ἡ ἀν. σοφία - - μιστή
 ἐλέους καὶ καρπῶν
 1Pet. 1, 3. κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος
 Jud. 2. ἔλεος ὕμιν καὶ εἰρήνη
 21. προσδεχόμενοι τὸ ἔλ. τ. Κ.
 ἐλευθερία
 Rom. 8, 21. εἰς τὴν ἐλ. τῆς δόξης τῶν κ.
 1Cor. 10, 29. ἡ ἐλ. μου κρίνεται ὑπὸ
 2Cor. 3, 17. οὐ δὲ τὸ Πν. Κ., ἀλλ'
 ἐλευθερία
 Gal. 2, 4. κατασκοπῆσαι τὴν ἐλευθ.
 ἡμῶν
 5, 1. τῇ ἐλ. ἡ ἡμᾶς Χρ. ἡλευ-
 θέρωσε
 5, 13. ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε -
 μὴ τὴν ἐλ. εἰς ἀφορμὴν πῆ
 Jac. 1, 25. νόμον τέλειον τὸν τῆς ἐλ.
 2, 12. ὡς διὰ νόμου ἐλευθερ.
 1Pet. 2, 16. ὡς ἐπιτάλῃμα ἔχ. τῆς
 κακίας τὴν ἐλευθερίαν
 2Pet. 2, 19. ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἀπαγ-
 γελλόμενον
 ἐλεύθερος
 Mat. 17, 26. ἐλεύθεροὶ εἰσιν οἱ υἱοὶ
 Joh. 8, 33. ἐλεύθεροὶ γενήσασθε
 - 36. ὅπως ἐλεύθεροὶ ἴσασθε
 Rom. 6, 20. ἐλεύθ. ἦτε τῇ δικαιοσ.
 7, 3. ἐλευθ. ἔστιν ἀπὸ τ. νόμου
 1Cor. 7, 21. δύνασαι ἐλεύθερος γεν-
 ἔσθαι

1Cor.7,22. ὁ ἑλ. κληθεὶς δοῦλός ἐστι
Χριστοῦ

- 39. ἑλευθέρῳ ἐστὶν ὃ θάλει
9, 1. οὐκ ἐμὲ ἑλευθερὸς;

- 19. ἑλεύθερ. γ. ὦν ἐκ πάντων
12,13. εἴτε δοῦλοι, εἴτε ἑλεύθ.

Gal. 3,28. οὐκ ἐνι δοῦλος οὐδὲ ἑλ.

4,22,23. ἵνα ἐκ τῆς ἑλευθ. etc.

- 26. ἡ δὲ ἄνω Ἰ. ἑλευθ. ἐστὶν

- 30. „μετὰ τ. υἱοῦ τῆς ἑλευθ.“

- 31. οὐκ ἐσμέν παιδίσκης τέ-
κνα, ἀλλὰ τῆς ἑλευθέρου

Eph. 6, 8. εἴτε δοῦλος, εἴτε ἑλεύθ.

Col. 3,11. δοῦλος καὶ ἑλευθερὸς

1Pet.2,16. ὡς ἑλεύθεροι -- ὡς δοῦ-
λοι Θεοῦ

Apoc.6,15. π. δοῦλος κ. πᾶς ἑλεύ-
θερος (13, 16; 19, 18)

ἑλευθεροῦν

Joh. 8,32. ἡ ἀλήθεια ἑλευθερώσει
ὑμᾶς

- 36. ὁ υἱὸς ὑμᾶς ἑλευθερώσῃ

Rom.6,18.22. ἑλευθερωθέντες δὲ
ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας etc.

8, 2. ἡλευθέρωσά με ἀπὸ τοῦν.

- 21. ἑλευθερωθήσεται ἀπὸ τ.
δουλείας -- εἰς τ. ἑλευ-
θερίαν

Gal. 5, 1. τῇ ἑλευθερίᾳ ἣ Χριστὸς
ὑμᾶς ἡλευθέρωσε

ἑλευσις Act. 7, 52.

ἑλεφάντινος Apoc. 18, 12.

ἑλιακίμ Mat. 1, 13. Luc. 3, 30.

ἑλιέζερ Luc. 3, 29.

ἑλιούδ Mat. 1, 14. 15

ἑλισάβητ Luc. 1, 5. 7. 13. 24. 36.
40. 41. 57.

ἑλισσαίος Luc. 4, 27.

ἑλίσσειν Heb. 1, 12. Apoc. 6, 14.
ἑλπειν Act. 21, 30. Jac. 2, 6.

ἑλκος Luc. 16, 21. Apoc. 16, 2. 11.

ἑλκοῦν Luc. 16, 20.

ἑλκύειν

Joh. 6,44. ἵαν μὴ ὁ πατήρ -- ἑλ-
κύσῃ αὐτόν

12,32. πάντ. ἑλκύσω πρὸς ἑμαυτ.

18,10. ἔχων μάχαιραν ἑλκυσεν

21, 6. οὐκέτι αὐτὸ ἑλκύσαι ἔχου-
σαν 11.

Act.16, 9. τὸν Σίλαν ἑλκυσαν εἰς
τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς ἀρχ.

ἑλλάς Act. 20, 2.

ἑλλήν, ἑλληνες

Joh. 7,35. τὴν διασπορὰν τῶν ἑλ-
λήν. - διδάσκουσιν τοὺς ἑ.

12,20. ἦσαν δὲ τινες ἑλληνες

Act.11,20. ἑλάλουν πρὸς τοὺς ἑλλ.
14, 1. Ἰουδαίωι τε καὶ ἑλλήνων

16, 1. πατὴρ δὲ ἑλληνος. 3.

17, 4. πῶν τε σεβομένων ἑλλή-
νων πολὺ πλῆθος

18, 4. Ἰουδαίους καὶ ἑλληνας

- 17. πάντας οἱ ἑλληνες

19,10. Ἰουδαίους τε καὶ ἑλλη-
νας (17; 20, 21)

21, 8. ἑλληνας εἰσέγαγ. εἰς τὸ ἱ.

Rom.1,14. ἑλλησί τε καὶ βαρβάρους
- 16. Ἰουδαίωι τε πρῶτον καὶ

ἑλληνι (2, 9. 10)

8, 9. Ἰουδ. τε κ. ἑλλ. (10, 12.

1 Cor. 1, 24; 10, 33; 12, 13)

1Cor.1,22. ἑλληνες σοφίαν ζητοῦσιν

- 23. ἑλλησι δὲ μωρίαν

Gal. 2, 3. τίτος -- ἑλλήν ὢν

8,28. οὐκ ἐνι Ἰουδαίῳ οὐδὲ ἑλλ.

Col. 3, 11. Ἑλλήν καὶ Ἰουδαίος
Ἑλληνικός
Luc. 23, 38. Apoc. 9, 11.
Ἑλληνίς Mar. 17, 26. Act. 17, 12.
Ἑλληνιστής
Act. 6, 1; 9, 29 [11, 20].
Ἑλληνιστί
Joh. 19, 20. Act. 21, 37.
ἐλλογᾶν
Rom. 5, 18. Philem. 18.
Ἐλμωδὰμ Luc. 3, 28.
ἐλπίζειν
Mat. 12, 21. καὶ τῷ ὀνόμῳ -- ἐλπιούσι
Luc. 6, 84. παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀπο-
λαβεῖν
23, 8. ἡλπίζε τι σημεῖον ἰδεῖν
24, 21. ἡμεῖς δὲ ἡλπίζομεν ὅτι
Joh. 5, 45. εἰς ὃν ὑμεῖς ἡλπίκατε
Act. 24, 26; 26, 7.
Rom. 8, 24, 25. ὁ γὰρ βλέπει τις τί κ.
ἐλπίζει; etc.
15, 12. „ἐπ' αὐτῷ ἔσθην ἐλπιούσ.“
- 24. ἐλπίζω διαπ. θεάσασθαι
1Cor. 13, 7. ἡ ἀγάπη -- πάντα ἐλπ.
15, 19. ἡλπιότες ἴσμεν ἐν Χρ.
16, 7. ἐλπίζω -- ἐπιμαίμαι
2Cor. 1, 10. εἰς ὃν ἡλπίκαμεν
- 13; 5, 11; 8, 5; 13, 6.
Phil. 2, 19. ἐλπίζω δὲ ἐν Κυρίῳ --
πέμψαι (23)
1Tim. 3, 14. ἐλπίζω ἐλθεῖν πρὸς σε
4, 10. ἡλπίκαμεν ἐπὶ Θεῷ ζ.
5, 5. ἡλπίκαμεν ἐπὶ τὸν Θεόν.
6, 17. ἡλπίκα. ἐπὶ πλούτου ἀδ-
λόγηται
Philem. 22. ἐλπίζω, ὅτι -- χαρισθ.
Heb. 11, 1. ἐλπίζομένων ὑπόστασις
1Pet. 1, 18. τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τῇν

1Pet. 3, 5. ἐλπίζουσαι ἐπὶ τὸν Θεόν.
2 Joh. 12. 3 Joh. 14.
ἐλπὶς
Act. 2, 26. „κατασκηνώσ. ἐπ' ἐλπίδι.“
16, 19; 23, 6 (περὶ ἐλπίδος καὶ
ἀναστάσεως)
24, 15. ἐλπίδα ἔχων εἰς τὸν Θεόν.
ἀνάστασιν μέλλειν ἔσασθαι.
26, 6. ἐπ' ἐλπίδι τῆς ἐπαγγελίας
- 7. περὶ ἧς ἐλπ. ἔγκαλ.
27, 20; 27, 20. (ἐλπ. τοῦ Ἰσρ.)
Rom. 4, 18. παρ' ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι
ἐπίστευσαν
5, 2. ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης
- 4. ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα
- 5. ἡ δὲ ἐλπίς οὐ κατασχύνει
8, 20. ὑποτάξαντα ἐπ' ἐλπίδι
- 24. τῇ -- ἐλπίδι ἐσώθημεν -- ἐλ.
βλεπομένη οὐκ ἔστιν ἐ.
12, 12. τῇ ἐλπίδι χαίροντες
15, 4. τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν
- 13. ὁ δὲ Θεὸς τῆς ἐλπίδος
- - περισσεύειν ὑμ. ἐν τῇ ἐλ.
1Cor. 9, 10. ἐπ' ἐλπίδι -- ἀροτριᾶν etc.
13, 13. πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη
2Cor. 1, 7. ἡ ἐλπίς ἡμῶν βεβαία
3, 12. ἔχοντες οὖν τοιαύτην ἐλπ.
10, 15. ἐλπίδα ἔχοντες -- μα-
γαλυνθῆναι
Gal. 5, 5. ἐλπίδα δικαιοσύνης
Eph. 1, 18. ἡ ἐλπίς τῆς κλήσεως
2, 12. ἐλπίδα μὴ ἔχοντες
4, 4. ἐν μιᾷ ἐλπ. τ. κλήσεως
Phil. 1, 20. κατὰ τὴν ἀπ. κ. ἐλπ. μου
Col. 1, 5. διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν ἀπ.
- 23. ἀπὸ τ. ἐλπίδος τοῦ εὐαγγ.
- 27. ἡ ἐλπίς τῆς δόξης
1Th. 1, 8. τ. ὑπομονῆς τῆς ἐλπ. τ. Κ.

1Th. 2, 19. τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπὶς
4, 13. οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα
5, 8. ἐλπίδα σωτηρίας
2Th. 2, 16. δοὺς -- ἐλπίδα ἀγαθὴν
ἐν Χ.
1Tim. 1, 1. Ἰησοῦ, τῆς ἐλπίδος ἡμῶν
Tit. 1, 2. ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰων.
2, 13. τὴν μακαρίαν ἐλπίδα
3, 7. κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰων.
Heb. 3, 6. τὸ καίχημα τῆς ἐλπίδος
6, 11. π. πληροφориαν τῆς ἐλπ.
- 18. τῆς προκειμένης ἐλπίδος
10, 23. ὁμολογίαν τῆς ἐλπ. ἀκλινῇ
1Pet. 1, 3. εἰς ἐλπίδα ζωσαν δι' ἀν.
- 21. ἐλπίδα εἶναι εἰς Θ.
3, 15. τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος
1Joh. 3, 3. ὁ ἔχων τὴν ἐλπίδα ταύ-
την ἐπ' αὐτῷ
Ἑλύμας Act. 13, 8.
ἔλωτ Mar. 15, 34
* ἔμαντοῦ, ἔμαντοῦ, ἔμαντοῦ
Joh. 5, 30. 31. οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν
ἀπ' ἔμαντοῦ οὐδὲν etc.
7, 17. 23 (ἀπ. ἐμ. οὐκ ἐλήλυθα.
8, 42); 8, 14. 18. 28. 54; 10, 18;
12, 49; 14, 10; 17, 19.
Act. 20, 24. οὐδὲ ἔχω -- τιμᾶν ἔμαντοῦ
26, 9. ἡγῆμαι ἔμαντ. μακάριον
1Cor. 4, 3. οὐδὲ ἔμαντόν ἀνακρίνω
7, 7. ὡς καὶ ἔμαντόν
2Cor. 11, 7. ἔμαντόν ταπεινῶν 12, 5.
Gal. 2, 18. παραβάτην ἔμαντόν συν-
ιστάνω
Phil. 3, 13. ἐγὼ ἔμαντ. οὐ λογιζομαι
ἐμβαλίνειν (εἰς τὸ πλοῖον)
Mat. 8, 23 (Luc. 8, 22); 9, 1; 13, 2
(Mar. 4, 1); 14, 22. 32 (Mar. 6, 45.
Joh. 6, 17); 15, 39 (Mar. 8, 10).

Mar. 5, 18 (Luc. 8, 37); 8, 13.
Luc. 5, 3. Joh. 5, 4; 6, 22. 24;
21, 3.
ἐμβάλλειν Luc. 12, 5.
ἐμβάπτειν
Mat. 26, 23. (Mar. 14, 20. Joh. 13, 26)
ἐμβατεύειν Col. 2, 18.
ἐμβιβάζειν Act. 27, 6.
ἐμβλέπειν
Mat. 6, 26. ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινά
19, 26. ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς
(Mar. 10, 21. 27) Mar. 8, 25.
Mar. 14, 67. ἰδοῦσα τὸν -- ἐμβλέψασα
αὐτῷ (Luc. 22, 61) Luc.
20, 17. Joh. 1, 36. 43. Act.
1, 11; 22, 11.
ἐμβριμᾶσθαι
Mat. 9, 30. ἐνεβριμῆσατο αὐτοῖς ὁ Ἰ.
Mar. 1, 43; 14, 5. ἐνεβριμῶντο αὐτῇ
Joh. 11, 33. (τῷ πνεύμ.). 38 (ἐν ἑαυτῷ)
ἐμεῖν Apoc. 3, 16.
ἐμβαίνεσθαι Act. 26, 11.
Ἐμμανουήλ Mat. 1, 23.
Ἐμμοῦς Luc. 24, 13.
ἐμμένειν
Act. 14, 23. ἐμμένειν τῇ πίστει
Gal. 3, 10. ὅς οὐκ ἐμμένει ἐν πᾶσι
Heb. 8, 9. οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ δια-
θήκῃ
Ἐμμόρ Act. 7, 16.
* ἔμός
Mat. 20, 15. ὁ θάλλω ποιήσ. ἐν τοῖς ἔμοις
- 23. οὐκ ἔστιν ἔμὸν δοῦναί
(Mar. 10, 40)
25, 27. τὸ ἔμὸν σὺν τόκῳ
Luc. 15, 31. πάντα τὰ ἐμὰ σὰ ἔστι
Joh. 5, 30. οὐ ζητῶ τὸ θάλημα τὸ
ἐμὸν

Joh. 6, 38. τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν
 7, 16. ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς (8)
 - - ἡ ἐμὴ διδ. οὐκ ἔστιν ἐμὴ
 8, 56. ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐμὴν
 10, 14. γινώσκω τὰ ἐμά etc.
 14, 24. ὁ λόγος - - οὐκ ἔστιν ἐμὸς
 - 27. εἰρήνην τὴν ἐμὴν
 16, 14. ἐκ τ. ἐμοῦ λήψεται
 - 15. πάντα - - ἐμά ἐστι
 17, 10. τὰ ἐμά πάντα σὰ ἐσσι
 καὶ τὰ σὰ ἐμά
 1Cor. 5, 4. ὑμῶν κ. τοῦ ἐμοῦ πνεύ-
 ματος (16, 18)
 16, 21. τῇ ἐμῇ χεὶρὶ II. (Gal. 6, 11.
 Col. 4, 18. 2 Th. 3, 17.
 Philem. 19)
 Phil. 3, 9. μὴ ἔχων ἐμὴν δικαιοσ.
 ἐμπαιγμονή 2 Pet. 3, 3.
 ἐμπαιγμός Heb. 11, 36.
 ἐμπαιζειν
 Mar. 2, 16. ἐνεπαύθη ὑπὸ τ. μάγων
 20, 19. εἰς τὸ ἐμπαῖξαι κ. μαστιγ.
 (Mar. 10, 34. Luc. 18, 32)
 27, 29. ἐνέπαιζον αὐτῷ λέγοντες
 (Mar. 15, 20. Luc. 22, 63.
 23, 11). 31. 41. Mar. 15, 31.
 Luc. 14, 29; 23, 36.
 ἐμπαίσκεται 2 Pet. 3, 3. Jud. 18.
 ἐμπαριπατεῖν 2 Cor. 6, 16.
 ἐμπιμπλάναι
 Luc. 1, 53. πεινῶντας ἐνέπλ. ἀγαθ.
 6, 25. ὑμῖν, οἱ ἐμπαλησμένοι
 Joh. 6, 12. Act. 14, 17.
 Rom. 15, 24. ἵνα ὑμῶν πρῶτον ἀπὸ
 μέρους ἐμπλησθῶ
 ἐμπίπτειν
 Mat. 12, 11. ἵνα ἐμπέσῃ - εἰς βέθ. (14, 5)
 Luc. 6, 39; 14, 5.

1Tim. 3, 6. εἰς πρῆμα ἐμπέσῃ τοῦ διαβ.
 - 7. μὴ εἰς ὀνειδισμόν. ἐμπέσῃ
 6, 9. ἐμπέσῃ. εἰς πειρασμόν
 Heb. 10, 31. φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς
 χεῖρας Θεοῦ ζώντος
 ἐμπλέκειν 2Tim. 2, 4. 2Pet. 2, 20.
 ἐμπλοκή 1 Pet. 3, 3.
 ἐμπνέειν Act. 9, 1.
 ἐμπορεύσθαι
 Jac. 4, 13. 2 Pet. 2, 3.
 ἐμπορία Mat. 22, 5.
 ἐμπόριον Joh. 2, 16.
 ἐμπορος
 Mat. 13, 45. Apoc. 18, 3. M. 15, 23.
 ἐμπρῆθαι Mat. 22, 7.
 *ἐμπροσθεν
 Mat. 6, 1. ποιεῖν ἐμπροσθ. τῶν ἀνθ.
 10, 32. 33. ὁμολογήσει - - ἐμπρ.
 τῶν ἀνθρῶπων etc. (Luc.
 12, 8)
 Joh. 1, 15. 27. 30. ἐμπροσθέν μου
 γέγονεν
 3, 28. ἀπεσταλμένος εἰμι ἐμπ.
 ἐκείνου
 Act. 10, 4. ἐμπρ. τ. Θ. (al. I. ἐνώπιον)
 2Cor. 5, 10. ἐμπ. τοῦ βήματος τοῦ Χ.
 Gal. 2, 14. εἰπον τῷ II. ἐμπ. πάντων
 Phil. 3, 18. τοῖς δὲ ἐμπρ. ἐπακται-
 νόμενος
 1Th. 1, 3. ἐμπ. τοῦ Θ. (2, 19. τοῦ
 Χ.; 3, 9. 13)
 1Joh. 3, 19. ἐμπ. αὐτοῦ πείσομεν
 Apoc. 4, 6. ἐμπροσθεν καὶ ὀπίσθεν
 ἐμπύειν
 Mat. 26, 67. ἐνέπυσαν εἰς τὸ πρόσω-
 πον (Mar. 14, 65)
 27, 30. ἐμπύσαντες εἰς αὐτόν
 (Mar. 15, 19)

Mar. 10, 34. ἐμπεύουσιν αὐτῷ (Luc. 18, 32)

ἐμφανής Act. 10, 40. Rom. 10, 20. ἐμφανίζειν

Mat. 27, 53. ἐνεφανίσθησαν πολλοίς

Joh. 14, 21. 22. ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμνυ-
τόν ἐσθ.

Act. 23, 15. 22; 24, 1; 25, 2. 15.

Heb. 9, 24. ἐμφανισθῆναι τῷ προ-
σώπῳ τοῦ θ. ὑπὲρ ἡμῶν

11, 14. ἐμφανίζουσιν, ὅτι πατρίδα
ἔμφορος

Luc. 24, 5. ἐμφόβων-γινομένων - 37.

Act. 10, 4; 22, 9; 24, 25.

Apoc. 11, 18.

ἐμφυσᾶν Joh. 20, 22.

ἔμφυτος Jac. 1, 21.

ἐναγκαλίζεσθαι

Mar. 9, 36; 10, 16.

ἐνάλιος Jac. 3, 7.

ἐναντι- τοῦ θ. Luc. 1, 8. Act. 8, 21.

ἐναντίον - τοῦ θ.

Mat. 2, 12. Luc. 20, 26; 24, 19.

Act. 7, 10; 8, 32.

ἐναντίος

Mat. 14, 24. ἐν. ὁ ἄνεμος (Mar. 6, 48)

Mar. 15, 39. παρῆσθη. ἐξ ἐναντίας αὐτ.

Act. 26, 9. πρὸς τὸ ὄν. Ἰησοῦ-πολλὰ
ἐναντία πρᾶξαι

27, 4; 28, 17.

1Th. 2, 15. πᾶσιν ἀνθρώποις ἐναντ.

Tit. 2, 8. ἵνα ὁ ἐξ ἐναντίας ἐντραπῇ

ἐνάρχεσθαι [2 Cor. 8, 6] Gal. 3, 3.

Phil. 1, 6.

ἐνδοξός Act. 4, 34.

ἐνδοιγμα 2 Th. 1, 5.

ἐνδείκνυσθαι

Rom. 2, 15. ἐνδείκ. τὸ ἔργον-γραφτόν

Rom. 9, 17. ὅπως ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ
τ. δύναμιν

- 22. ἐνδείξασθαι τὴν δόξην
2Cor. 8, 24. τὴν οὖν ἐνδείξιν - - εἰς

αὐτοὺς ἐνδείξασθαι εἰς
πρόσωπον

Eph. 2, 7. ἵνα ἐνδείξ. ἐν τοῖς αἰῶσι
- τὸν ὕμ. πλοῦτον

1Tim. 1, 16. ἐν ἐμοὶ πρῶτον ἐνδείχεται
Ἰ. Χριστὸς τὴν πᾶσαν

2Tim. 4, 14. πολλὰ μοι κατὰ ἐνδείξ.

Tit. 2, 10. πιστιν πᾶσαν ἐνδείκν.

3, 2. ἐνδεικνυμένους πρᾶότητα

Heb. 6, 10. τ. ἀγάπης ἧς ἐνδείξασθε
εἰς τὸ ὄνομα

- 11. ἐνδ. σπουδὴν πρὸς

ἐνδείξις

Rom. 3, 25. εἰς ἑνδ. τῆς δικαιοσ. (26)

2Cor. 8, 24. τὴν οὖν ἐνδείξιν τῆς ἀγάπ.

Phil. 1, 28. ἐνδείξις ἀπωλείας

ἐνδοξα = μαθ., ἀπ. Mat. 28, 16.

Mar. 16, 14. Luc. 24, 9. 38. Act.

1, 26; 2, 14.

ἐνδοκτος

Mat. 20, 6 (ὥρα. 9). Apoc. 21, 20.

ἐνδοχεσθαι Luc. 13, 33.

ἐνδημεῖν 2 Cor. 8, 6. 8. 9.

ἐνδιδύσκειν [Mat. 15, 17.] Luc.

8, 27; 16, 19.

ἐνδοκος Rom. 8, 8. Heb. 2, 2.

ἐνδόμησις Apoc. 21, 18.

ἐνδοξάζεσθαι 2 Th. 1, 10. 12.

ἐνδοξος

Luc. 7, 25. οἱ ἐν ἱματισμῷ ἐνδόξῳ

13, 17. ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις

τοῖς γινομένοις ὑπ' αὐτοῦ

1Cor. 4, 10. ὑμεῖς ἐνδ., ἡμεῖς διὰ δέμιοι

Eph. 5, 27. ἐνδοξον τὴν ἐκκλησίαν

ἐνδύειν

Mat. 6, 25. σώματι ὑμῶν τί ἐνδύσῃσθε (Luc. 12, 22)

22, 11. οὐκ ἐνδεδυμένον ἐνδυμα

27, 31. ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια (Mar. 15, 20)

Mar. 1, 6. ἐνδεδυμένος τρίχας καμ. 6, 9; 15, 17.

Luc. 15, 22; 24, 49 (δύναμιν ἐξ ὕψους)

Act. 12, 21. ἐνδυσάμ. ἐσθῆτα βασι.

Rom. 13, 12. κ. ἐνδυσώμεθα τὰ ὅπλα τοῦ φωτός

- 14. ἐνδύσασθε τὸν Κύριον ὁ.

1Cor. 15, 53. 54. ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν - ἀθανάσιαν

2Cor. 5, 3. εἶγε καὶ ἐνδυσάμενοι

Gal. 3, 27. Χριστὸν ἐνδύσασθε

Eph. 4, 24. ἐνδύσασθε. τ. καινὸν ἄνθρ.

6, 11. ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ θ.

- 14. ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τ. δικαιοσύνης

Col. 3, 10. ἐνδυσάμενοι τὸν νέον

- 12 ἐνδύσασθε - σπλάγχνα οἰκτιρμοῦ

1Th. 5, 8. ἐνδυσάμ. θώρακα πίστε.

Apoc. 1, 13. ἐνδεδυμένον ποδήρη. 15, 6; 19, 14.

ἐνδυμα

Mat. 3, 4. εἶχε τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ 6, 25. 28. πλεῖον τὸ σῶμα τοῦ

ἐνδ. etc. (Luc. 12, 28)

7, 15. ἐν ἐνδύμασι προβάτων

22, 11. οὐκ ἐνδεδ. ἐνδ. γάμου (12)

28, 3. τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκόν

ἐνδυναμοῦν

Act. 9, 22. μάλλον ἐνδυναμοῦτο

Rom. 4, 20. ἐνδυναμώθη τῇ πίστει

Eph. 6, 10. ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ

Phil. 4, 13. ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με

1Tim. 1, 12. τῷ ἐνδυναμώσαντί με Χρ.

2Tim. 2, 1. ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι

4, 17. Κ. - ἐνδυνάμωσέ με ἵνα

Heb. 11, 34. ἐνδυναμώθησ. ἀπὸ ἀσθενείας

ἐνδύειν 2 Tim. 3, 6.

ἐνδύσις 1 Pet. 3, 3.

ἐνέδρα Act. 13, 16; 25, 3.

ἐνεδρεύειν Luc. 11, 54.

ἐνελεῖν Mar. 15, 46.

ἐνεῖναι Luc. 11, 41.

ἐνέργεια

Eph. 1, 19. κατὰ τ. ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ἰσχύος αὐτ.

3, 7. (κατὰ τὴν ἐν. τῆς δυν.) 4, 16.

Phil. 3, 21. κατὰ τὴν ἐνέργ. τοῦ θύν.

Col. 1, 29. κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ τὴν ἐνεργουμένην

2, 12 τ. πίστεως τῆς ἐνεργ. τοῦ θ.

2Th. 2, 9. κατ' ἐνέργειαν τοῦ σατανᾶ

- 11. πέμψει - ἐνέργειαν πλάνης

ἐνεργεῖν

Mat. 14, 2. δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ (Mar. 6, 14)

Rom. 7, 5. τὰ παθήματα - ἐνεργεῖτο

ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν εἰς τὸ

1Cor. 12, 6. ὁ - αὐτὸς θ. ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν ὑμῖν

- 11. πάντα - ἐν. τὸ ἐν - πνεῦμα

2Cor. 1, 6. ἐνεργουμένη ἐν ὑπομονῇ

4, 12. ὁ θάν. ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται

Gal. 2, 8. ὁ γὰρ ἐνεργήσας Πέτρος εἰς ἀποστολὴν etc.

3, 5. ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν

Gal. 5, 6. δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη
 Eph. 1, 11. τοῦτ' ἅπαντα ἐνεργοῦντος
 - 20. ἣν ἐνέργησεν ἐν τῷ Χ.
 2, 20. τοῦ νῦν ἐνεργοῦντος ἐν
 3, 20. τ. ἐνεργουμένην ἐν ὑμῖν
 Phil. 2, 13. ὁ θ. - ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν
 κ. τὸ θέλειν κ. τὸ ἐνεργεῖν
 Col. 1, 29. τ. ἐνεργείαν αὐτ. τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἡμῶν ἐν δου-
 νάμει
 1Th. 2, 13. ὅς κ. ἐνεργεῖται ἐν ὑμῖν
 2Th. 2, 7. μυστήριον ἡδὴ ἐνεργεῖται
 Jac. 5, 16. δέησις δικαίου ἐνεργοῦμ.
 ἐνέργημα 1 Cor. 12, 6. 10.
 ἐνεργής
 1Cor. 16, 9. θύρα γὰρ μοι ἀνέψα
 μεγάλη καὶ ἐνεργής
 Philem. 6. κοινωνία - ἐνεργής γέν.
 Heb. 4, 12. λόγος - ἐνεργής κ. το-
 μώτερος
 ἐνευλογεῖσθαι
 Act. 3, 25. Gal. 3, 8.
 ἐνέχειν
 Mar. 6, 19. Luc. 11, 53. Gal. 5, 1.
 ἐνθυμεῖσθαι
 Mat. 1, 20. ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμη-
 θέντος
 9, 4. ἐνθυμεῖσθαι πονηρὰ ἐν
 ταῖς καρδίαις ὑμῶν
 ἐνθύμησις
 Mat. 9, 4; 12, 25. Act. 17, 29.
 Heb. 4, 12. κριτικὸς ἐνθυμήσεων
 ἐνιαντός
 Luc. 4, 19. ἐνιαντὸν Κυρίου δεκτόν
 Joh. 11, 49. ἀρχιερεὺς ὢν τ. ἐνιαντοῦ
 ἐκείνου (51; 18, 13)
 Act. 11, 26. ἐν. ὅλον συναχθῆναι
 18, 11. ἐν. καὶ μῆνας ἕξ

Gal. 4, 10. καιροὺς καὶ ἐνιαυτούς
 Heb. 9, 7. ἀπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ
 - 25. εἰσέρχεται - κατ' ἐν.
 10, 1. κατ' ἐν. - πρὸς φ.
 - 3. ἀνάμν. ἀμαρτιῶν κατ' ἐν.
 Jac. 4, 13; 5, 17.
 Apoc. 9, 15. εἰς - μῆνα καὶ ἐνιαυτὸν
 ἐνιστάται
 Rom. 8, 38. οὔτε ἐνεστώτα οὔτε μέλ-
 λοντα (cf. 1 Cor. 3, 22)
 1 Cor. 7, 26. διὰ τ. ἐνεστώσαν ἀνάγκην
 Gal. 1, 4. ἐκ τοῦ ἐνεστώτος αἰῶνος
 πονηροῦ
 2Th. 2, 2. ἐνέστηκεν ἡ ἡμέρα τοῦ Κ.
 2Tim. 3, 1. ἐνστήσονται καιροὶ χαλ..
 Heb. 9, 9. εἰς τ. καιρὸν τ. ἐνεστηκότα
 ἐνισχύειν Luc. 22, 43. Act. 9, 19.
 ἐννεός Act. 9, 7.
 ἐννεύειν Luc. 1, 62.
 ἐννοία Heb. 4, 12. 1 Pet. 4, 1. 2.
 ἐννομος Act. 19, 39. 1 Cor. 9, 21.
 ἐννυχον Mar. 1, 35.
 ἐνοικεῖν
 Rom. 8, 11. διὰ τὸ ἐνοικεῖν αὐτοῦ
 πν. ἐν ὑμῖν
 2Cor. 6, 16. ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς
 Col. 3, 16. ἐνοικεῖτω ἐν ὑμῖν πλου-
 σίως
 2Tim. 1, 5. ἥτις ἐνέψησε πρῶτον ἐν τῇ
 - 14. τοῦ ἐνοικούντος ἐν ὑμῖν
 ἐνότης Eph. 4, 3. 13.
 ἐνοχλεῖν [Luc. 6, 18]. Heb. 12, 15.
 ἐνοχος
 Mat. 5, 21. ἔνοχος ἵσταται τῇ κρίσει
 (22; 23, 66. Mar. 3, 29; .
 14, 64)
 1Cor. 11, 27. ἔνοχος ἵσταται τοῦ σώματος
 Heb. 2, 15. ἔνοχοι ἦσαν δουλείας

Jac. 2, 10. γέγονε πάντων ἔνοχος
 ἔνταλμα
 Mat. 15, 9. Mar. 7, 7. Col. 2, 22.
 ἐνταφιάζειν
 Mat. 26, 12. Joh. 19, 40.
 ἐνταφιασμός
 Mar. 14, 8. Joh. 12, 7.
 ἐντέλλασθαι
 Mat. 4, 6., γ. ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντα-
 λείται (Luc. 4, 10)
 15, 4; 17, 9; 19, 7. (Mar. 10, 8);
 28, 20.
 Mar. 11, 6; 13, 34.
 Joh. 8, 5; 14, 31; 15, 14. 17.
 Act. 13, 47. οὕτω γ. ἐντέταται ἡμ.
 ὁ Κ.
 Heb. 9, 20. τ. διαθήκης ἥς ἐντεταίλατο
 πρὸς ὑμᾶς ὁ Θ.
 11, 22. περὶ τῶν δοτ.- ἐντεταίλατο
 ἔντευξις 1 Tim. 2, 1; 4, 5.
 ἔντιμος
 Luc. 7, 2 (ὅς ἦν αὐτῷ ἔντιμος). 14, 8.
 Phil. 2, 29. τοιοῦτους ἐντιμούς ἔχετε
 1 Pet. 2, 4. λίθον - ἀλεκτὶν, ἔντι-
 μον (6).
 ἐντολή
 Mat. 5, 19. τῶν ἐντ. τούτων τῶν ἀλαχ.
 15, 3. 6. παραβαίν. τ. ἐντολὴν τοῦ
 Θ. etc. (Mar. 7, 8. 9)
 19, 17. τήρησον τὰς ἐντολάς (Mar.
 10, 19. Luc. 18, 20)
 22, 36. 38. 40. ποία ἐντ. μεγάλη
 ἐν τῷ νόμῳ etc. (Mar. 12,
 28. 29. 30. 31.)
 Luc. 1, 6; 15, 29; 23, 56.
 Joh. 10, 18. τὴν ἐντολὴν ἔλαβον παρὰ
 11, 57. δεδώκεισαν - ἐντολὴν ἵνα
 12, 49. μοι ἐντ. ἰδωκε τί εἶπω

Joh. 12, 50. ἡ ἐντ. αὐτοῦ ζωὴ αἰών. 3.
 13, 34. ἐντ. καὶ νῆν διδοῦμι
 14, 15. τὰς ἐντ. τὰς ἐμὰς τηρήσατο
 - 21. ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου
 - 31. ἐντολὴν ἰδωκέν μοι [al. 1.
 ἐντελ.]
 15, 10. ἴδαν τὰς ἐντ. μου τηρήσητε
 - τὰς ἐντ. τοῦ πατρὸς μου
 τετήρηκα
 - 12. αὐτὴ ἐστὶν ἡ ἐντ. ἡ ἐμὴ ἵνα
 Act. 17, 15. λαβόντες ἐντολὴν πρὸς τόν
 Rom. 7, 8. διὰ τῆς ἐντ. κατεργάσατο
 - 9. ἐλθούσης - τῆς ἐντολῆς
 - 10. εὐρέθη μοι ἡ ἐντ. ἡ εἰς
 ζωὴν
 - 11. διὰ τῆς ἐντ. ἐξηπάτησά με
 - 12. ἡ ἐντ. ἀγία κ. δικαία
 - 13. διὰ τῆς ἐντολῆς
 13, 9. εἰ τις ἐτίμα ἐντολὴν
 1 Cor. 7, 19. τήρησις ἐντολῶν Θεοῦ
 14, 37. Κυρίου εἰσὶν ἐντολαί
 Eph. 2, 15. τ. νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν
 δόγμασι
 6, 2. ἦτις ἐστὶν ἐντ. πρώτη
 ἐν ἐπαγγελίᾳ
 Col. 4, 10. περὶ οὗ ἀλάβετε ἐντολάς
 1 Tim. 6, 14. τηρήσαι σε τὴν ἐντ. ἄσπιλ.
 Tit. 1, 14. ἐντολαῖς ἀνθρώπων
 Heb. 7, 5. ἐντολὴν ἔχουσιν ἀποδεκ.
 - 16. νόμον ἐντολῆς σαρκίνης
 - 18. προαγούσης ἐντολῆς
 9, 19. λαλήθεισης γ. πάσης ἐντ.
 2 Pet. 2, 21. παραδ. αὐτοῖς ἀγίας ἐντ.
 3, 2. τῆς τῶν ἀποστ. ἡμῶν ἐντ.
 τοῦ Κ.
 1 Joh. 2, 3. ἴδαν τὰς ἐντ. αὐτοῦ τη-
 ροῦμεν (cf. 4; 3, 22. 24;
 5, 2. 3)

1 Joh.2, 7. οὐκ ἐντ. καινήν γράφω -
 ἀλλ' ἐντ. παλαιάν etc. (8)
 3,23. αὕτη ἐστίν ἡ ἐντ. αὐτοῦ
 ἴνα etc.
 4,21. ταύτην τὴν ἐντ. ἔχομεν
 5, 3. αἱ ἐντ. αὐτ. βαρύνονται οὐκ
 2 Joh. 4. καθὼς ἐντολὴν ἐλάβομεν
 5. ἐντ. γράφω σοι καινήν
 8. κατὰ τὰς ἐντ. αὐτοῦ etc.
 Apos.12,17. τηρούντων τὰς ἐντ. τοῦ
 Θ. (14, 12)
 22,14. οἱ ποιοῦντες τὰς ἐντ. αὐτ.
 ἐντόπιος Act. 21, 12.
 ἐντός Mat. 23, 26. Luc. 7, 21.
 ἐντρέπαιιν
 Mat.21,37. ἐντραπήσονται τ. υἱόν μου
 (Mar. 12, 6. Luc. 20, 13)
 Luc.18, 2. ἀνθρώπων μὴ ἐντραπό-
 μενος (4)
 1 Cor.4,14. οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς
 2 Th.3,14. ἴνα ἐντραπήῃ
 Tit. 2, 8. ὁ ἐξ ἐναντίας ἐντραπή
 Heb.12, 9. πατέρας - ἐντραπέομεθα
 ἐντρέφουσθαι 1 Tim. 4, 6.
 ἐντρομος
 Act. 7, 32; 16, 29. Heb. 12, 21.
 ἐντροπή 1 Cor. 6, 5; 15, 34.
 ἐντροφᾶν 2 Pet. 2, 13.
 ἐντυγχάνειν
 Act.25,24. ἐντεύχον μοι ἔν τε Ἱεροσ.
 Rom.8,27. κατὰ θεὸν ἐντ. ὑπὲρ ἀγίων
 8,34. ἐντυγχ. ὑπὲρ ἡμῶν
 11, 2. ἐντυγχ. τῷ Θ. κατὰ τοῦ
 Heb. 7,25. τὸ ἐντυγχάνειν ὑπὲρ αὐτ.
 ἐντυλίττειν
 Mat. 27, 59. Luc. 23, 53. Joh. 20, 7.
 ἐντυποῦν 2 Cor. 3, 7.
 ἐνυβρίζειν Heb. 10, 29.

ἐνυπνιάσθαι Act. 2, 17.
 ἐνύπνιον Act. 2, 17.
 ἐνώπιον
 1) τοῦ Θ., Κυρίου:
 Luc. 1, 6. δίκαιοι ἀ. ἐν. τοῦ Θ.
 - 15. μέγας ἐν. Κυρίου
 - 19. ὁ παρστηκὼς ἐν. τοῦ Θ.
 - 75. λατρεύειν - ἐν. αὐτοῦ
 12, 6. ἐπιλελησμένον ἐν. τοῦ Θ.
 (15, 18. ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρ. κ.
 ἐν. σου. 21)
 16,15. βδέλυσμα ἐν. τοῦ Θ.
 Act. 4,19. εἰ δίκαιόν ἐστιν ἐν. τοῦ Θ.
 7,46. εὖρε χάριν ἐν. τοῦ Θ.
 8,21. ἐστὶν εὐθεΐα ἐν. τοῦ Θ.
 10, 4. ἀνέβησαν εἰς μνημόσ. ἐν.
 τοῦ Θ.
 - 31. ἐμνήσθησαν ἐν. τοῦ Θ.
 - 33. ἐν. τοῦ Θ. πάρεσμεν
 Rom. 8,20. οὐ δικάζονται - ἐν. αὐτοῦ
 14,22. ἔχα ἐν. τοῦ Θ.
 1 Cor. 1,29. μὴ καυχῆσθαι - ἐν. τοῦ Θ.
 2 Cor. 4, 2. συνιστ. ἑαυτ. - ἐν. τοῦ Θ.
 7,12. φανερωθῆναι - ἐν. τοῦ Θ.
 8,21. προνοούμενοι - ἐν. Κυρίου
 Gal. 1,20. ἀ δὲ γράφω - ἰδοὺ ἐν.
 τοῦ Θ.
 1 Tim.2, 3. ἀποδέκτον ἐν. τοῦ σωτή-
 ρος ἡμῶν Θ. (5, 4)
 5,21. διαμαρτύρομαι ἐν. τοῦ Θ.
 (2 Tim. 2, 14; 4, 1)
 6,13. παραγγ. σοι ἐν. τοῦ Θ.
 Heb.13,21. τὸ εὐάρεστον ἐν. αὐτοῦ
 Jac. 4,10. ταπεινώθητε ἐν. τοῦ Κ.
 1 Pet.3, 4. ἐστὶν ἐν. τοῦ Θ. πολυτελής
 1 Joh.3,22. ἀρεσά ἐν. αὐτοῦ ποιουμ.
 Apos.3, 2. πεπληρωμ. ἐν. τοῦ Θ.
 - 5. ὁμολόγησιν - ἐν. τοῦ πα-

τρός μου κ. ἐν. τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ

Αποκ. 8, 2. ἐν. τοῦ Θ. ἐστήκασιν

- 4. ἀνέβη - ἐν. τοῦ Θ.

9, 13. τοῦ θρονοῦ τοῦ ἐν. τ. Θ.

11, 4. ἐν. τοῦ Κ. - ἐστῶσαι

- 16. ἐν. τοῦ Θ. καθήμενοι

12, 10. κατηγορῶν αὐτ. ἐν. τοῦ Θ.

15, 4. προσκυνῆσ. ἐν. σου

16, 19. ἐμνήσθη ἐν. τοῦ Θ.

2) τοῦ θρόνου, τοῦ ἁγίου.

Αποκ. 1, 4; 4, 5. 6. 10; 5, 8; 7, 9.

11. 15; 8, 3; 14, 3 [5]. 10; 20, 12.

3) τῶν ἀγγέλων:

Luc. 12, 9 [al. 1. ἔμπρ.]; 15, 10.

Αποκ. 3, 5; 14, 10.

*4) in Bezug auf Menschen:

Luc. 12, 9 [al. 1. ἔμπρ.]; 16, 15.

Act. 6, 5; 9, 15. Rom. 12, 7.

2 Cor. 8, 21. 1 Tim. 5, 20. 3 Joh. 6.

Aποκ. 2, 14.

Ἐνώς Luc. 8, 38.

ἐνωπίεσθαι Act. 2, 14.

Ἐνώχ Luc. 3, 37. Heb. 11, 5. Jud. 14.

ἐξαγγέλλειν 1 Pet. 2, 9.

ἐξάγειν

Mar. 8, 28. ἐξήγαγεν αὐτὸν ἐξω τῆς

15, 20. ἐξάγ. αὐτὸν ἵνα σταυρ.

Luc. 24, 50. Joh. 10, 3.

Act. 5, 19; 7, 86. 40; 12, 17; 13, 17;

16, 37. 39; 21, 38.

Heb. 8, 9. „ἐξαγαγ. αὐτοὺς ἐκ γῆς“

ἐξαγοράζειν

Gal. 3, 13. Χρ. ἡμᾶς ἐξηγόρασε ἐκ

τῆς κατάρως τοῦ νόμου

4, 5. τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ

Eph. 5, 16. ἐξαγοραζόμενοι τ. καιρὸν

Col. 4, 5. τ. καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι

ἐξαίρειν

Mat. 5, 29. ἔξελε αὐτὸν κ. βάλε. (18, 9)

Act. 7, 10. ἐξείλατο αὐτὸν ἐκ πασῶν

- 34; 12, 11; 23, 27; 26, 17.

Gal. 1, 4. ὅπως ἐξέλθῃται ἡμᾶς ἐκ τοῦ

ἐξαίρειν 1 Cor. 5, 13.

ἐξαίτείσθα' Luc. 22, 31.

ἐξαίφνης

Mar. 13, 36. Luc. 2, 13; 9, 39. Act.

9, 3; 22, 6.

ἐξακολουθεῖν

2 Pet. 1, 16. μύθοις ἐξακολουθήσαντ.

2, 2. ἐξακολουθήσουσιν αὐτ.

ταῖς ἀσελγείαις

2, 15. ἐξακολουθήσαντ. τῇ ὁδοῦ

ἐξαλείφειν

Act. 3, 19. εἰς τὸ ἐξαλείφθῃν αἰμαῖν

τὰς ἁμαρτίας

Col. 2, 14. ἐξαλείψας τὸ κατ' ἡμῶν

χειρόγραφον τοῖς δόγμασιν

Aποκ. 3, 5. οὐ μὴ ἐξαλ. τὸ ὄνομα αὐτ.

ἐκ τῆς βίβ.

7, 17. ἐξαλείψει ὁ Θ. πᾶν θά-

κρονον ἐκ τῶν ὁφθ. (21, 4)

ἐξάλλεσθαι Act. 3, 8.

ἐξανάστασις Phil. 3, 11.

ἐξαναστῆναι Mat. 13, 5. Mar. 4, 5.

ἐξανιστάναι

Mar. 12, 19. (Luc. 20, 28). Act. 15, 5.

ἐξαπατῶν

Rom. 7, 11. ἁμαρτία - διὰ τῆς ἐντολῆς

ἐξηπάτησέ με

16, 18. ἐξαπατῶσι τὰς καρδίας

τῶν

1 Cor. 3, 18. μηδεὶς ἐαυτὸν ἐξαπατάτω

2 Cor. 11, 3. ὁ ὅρις ἔθαν ἐξηπάτησιν

2 Th. 2, 3. μή τις ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ

ἡξάπινα Mar. 9, 8.

ἡξαπορεῖσθαι 2 Cor. 1, 8; 4, 8.

ἡξαποστείλλειν

Luc. 1, 53. πλουτοῦντας ἡξαπέστειλε
κανούς. - 20, 10, 11.

Act. 7, 12; 9, 30; 11, 22; 12, 4; 13,
26 (ὅμιν ὁ λόγ. - ἡξα-
πεστ.); 17, 14; 22, 21.

Gal. 4, 4. ἡξαπέστειλεν ὁ θ. τὸν υἱόν
- 6. ἡξαπέστ. ὁ θ. τὸ πνεῦμα

ἡξαρχίζειν

Act. 21, 5. 2 Tim. 3, 17.

ἡξαστράπτειν Luc. 9, 29.

ἡξαντῆς

Mar. 6, 25. θάλω ἵνα μοι θῶς ἡξαντῆς

Act. 10, 33; 11, 11; 21, 32; 23, 30.

Phil. 2, 23. ἡλλίξω πέμψαι - ἡξαντῆς

ἡξεγείρειν Rom. 9, 17. 1 Cor. 6, 14.

ἡξελέγχειν Jud. 15

ἡξέλασθαι Jac. 1, 14.

ἡξέγραμα 2 Pet. 2, 22.

ἡξερευνᾶν 1 Pet. 1, 10.

ἡξέρεσθαι

Mat. 2, 6. „ἐκ σου γὰρ ἡξελεύσεται“

[4, 24.] ἡξήλθεν ἡ ἀκοή (cf. Mar.
1, 28. Luc. 4, 14; 7, 17)

12, 43. τὸ ἀκάθ. πνεῦμα ἡξέλθῃ
ἀπὸ τοῦ ἀνθρ. (Vom Ans-
fahren böser Geister: Mar.
1, 25. 26; 5, 8. 13; 7, 29.
30; 9, 25. 26. 29. Luc.
4, 35. 36. 41; 8, 2; 8, 29.
33. 35. 38; 11, 14. 24)

13, 49. ἡξελεύσονται οἱ ἄγγελοι
15, 18. ἐκ τῆς καρδ. ἡξέρχ. (19)

Mar. 5, 30. ἡξ αὐτοῦ δύναμιν ἡξελ-
θοῦσαν (Luc. 6, 19; 8, 46)

Luc. 2, 1. ἡξήλθε δόγμα παρὰ Κ.

Joh. 8, 42. ἐκ τοῦ θ. ἡξήλθον

10, 9. εἰσελεύσεται κ. ἡξελ.

13, 3. ἀπὸ θ. ἡξήλθε κ. πρὸς
τ. θ. ὑπάγει

16, 27. παρὰ τοῦ θ. ἡξήλθον

- 28. ἡξήλθον παρὰ τοῦ πατρ.

- 30. ὅτι ἀπὸ θ. ἡξήλθες

17, 8. ὅτι παρὰ σου ἡξήλθον

Act. 1, 21. εἰσῆλθε κ. ἡξήλθεν ἐρ’
ἡμᾶς

16, 19. ἡξήλθεν ἡ ἐκπλις τῆς ἐργ.

Rom. 10, 18. εἰς κ. τὴν γῆν ἡξήλθεν
ὁ φθόγγος

1 Cor. 5, 10. ἐκ τοῦ κόσμου ἡξελθῇ

14, 36. ἡ ἀφ’ ὧν ὁ λόγος τοῦ
θ. ἡξήλθεν;

2 Cor. 2, 13; 6, 17; 8, 17. Phil. 4, 15.

1 Th. 1, 8. ἐν παντὶ τόπῳ ἡ πίστις
ὧν - ἡξελήλυθεν

Heb. 3, 16; 7, 5; 11, 8. 15; 13, 13.

Jac. 3, 10. ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος
ἡξέρχεται εὐλογία

1 Joh. 2, 19. ἡξ ἡμῶν ἡξήλθον

4, 1. ἡξελήλυθας. εἰς τὸν κόσμ.

3 Joh. 7. ὑπὲρ γὰρ τοῦ ὄν. ἡξήλθον
ἔξεστι

Mat. 12, 2. δ οὐκ ἔξ. ποιεῖν ἐν σαββ.

(cf. 12, 10. 12. Mar. 2, 24;

3, 4. Luc. 6, 2. 9; 14, 3.

Joh. 5, 10)

- 4. οὐς οὐκ ἐξόν ἦν αὐτῷ
φάγειν (cf. Mar. 2, 26.

Luc. 6, 4)

14, 4. οὐκ ἔξεστὶ σῶσαι αὐτήν
(Mar. 6, 18)

19, 3. ἔξεστι ἀνθρ. ἀπολύσαι
(Mar. 10, 2)

20, 15. ἔξεστὶ μοι ποιῆσαι ὁ θ.

Mat. 22, 17. ἔξεσσι δοῦναι κήνσον (Mar. 12, 14. Luc. 20, 22)

27, 6. οὐκ ἔξεσσι βυλεῖν αὐτὰ
Joh. 18, 31. ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀπο-
κτεῖναι

Act. 2, 29. ἔξὸν εἰπεῖν μετὰ πατρὸς.
[8, 37.] 16, 21; 21, 37; 22, 25.

1Cor. 6, 12. bis. πάντα μοι ἔξεστιν,
ἀλλ' (10, 23 bis)

2Cor. 12, 4. ἃ οὐκ ἔξὸν ἀνθρ. λαλῆσαι
ἔξετάζειν

Mat. 2, 8; 10, 11. Joh. 21, 12.

ἐξηγεῖσθαι

Luc. 24, 35. ἐξηγούντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ

Joh. 1, 18. ἐκεῖνος ἐξηγήσατο

Act. 10, 8; 15, 12. 14; 21, 19.

ἐξῆς

Luc. 7, 11; 9, 37. Act. 21, 1; 25,
17; 27, 18.

ἐξηχέεισθαι 1 Th. 1, 8.

ἐξιέναι

Act. 13, 42; 17, 15; 20, 7; 27, 43.

ἔξεις Heb. 5, 14.

ἐξιστάναι

Mat. 12, 23. ἐξίσταντο πάντες οἱ ὄχλοι

Mar. 2, 12; 3, 21 (ὅτι ἐξίστη); 5, 42; 6, 51.

Luc. 2, 47; 8, 56; 24, 22.

Act. 2, 7. 12; 8, 9. 11. 13; 9, 21;
10, 45; 12, 16.

2Cor. 5, 13. εἴτε γὰρ ἐξίστημεν, Θεῷ
ἐξισχύειν Eph. 3, 18.

ἐξοδος

Luc. 9, 31. ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτοῦ

Heb. 11, 22. περὶ τῆς ἐξόδου τ. υἱῶν
Ἰσρ.

2Pet. 1, 15. κατὰ τὴν ἐμὴν ἔξοδον

ἐξολοθρεύειν Act. 8, 23.

ἐξομολογεῖσθαι

Mat. 3, 6. ἐξομολογούμε. τὰς ἁμαρτί.
(Mar. 1, 5)

11, 25. ἐξομολογούμεαι σοι, πά-
τερ - ὅτι (Luc. 10, 21)

Luc. 22, 6. συνέθεντο - κ. ἐξωμολόγ.

Act. 19, 18. ἐξομολογούμενοι κ. ἀναγ-
γέλλοντες τ. πράξεις αὐτ.

Rom. 14, 11. πᾶσα γλῶσσα ἐξομολο-
γῆσεται τῷ Θ.

15, 9. „ἐξομολογ. σοὶ ἐν ἔθνεσι“

Phil. 2, 11. πᾶσα γλῶσσα ἐξομολο-
γῆσεται ὅτι

Jac. 5, 16. ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις
τὰ παραπτώματα

Apos. 3, 5. τὸ ὄνομα αὐτοῦ

ἐξορκίζειν Mat. 26, 63.

ἐξορκιστής Act. 19, 13.

ἐξορύττειν Mar. 2, 4. Gal. 4, 15.

ἐξουθενοῦν [al. 1. - εἶν]

Mar. 9, 12. πολλὰ πάθῃ κ. ἐξουθε-
νωθῇ. - [2 Cor. 10, 10]

ἐξουθενεῖν

Luc. 18, 9. ἐξουθενούντας τοὺς λοι-
πούς

23, 11. ἐξουθενήσας αὐτὸν ὁ Ἥρ.

Act. 4, 11. „ὁ λίθος ἐξουθενήθεις
ὑπ' ὑμῶν“

Rom. 14, 3. τὸν - μὴ ἐξουθενείτω
(14, 10)

1Cor. 1, 28. τὰ ἐξουθενημ. ἐξελέξατο
6, 4. τ. ἐξουθενημέν. ἐν τῇ ἐκκλ.

16, 11. μὴ τις - αὐτὸν ἐξουθεν.

2Cor. 10, 10. ὁ λόγος ἐξουθενημένος

Gal. 4, 14. τὸν πειρασμόν μου - οὐκ
ἐξουθενήσατε

1Th. 5, 20. προφητείας μὴ ἐξουθε-
νεῖτε

ἔξουσια († αἱ ἐξουσίαι)

Mat. 7, 29. ὡς ἐξουσίαν ἔχων (Mar. 1, 22. Luc. 4, 32)

8, 9. ἀνθρώπος εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν (Luc. 7, 8)

9, 6. 8. ἐξουσίαν ἔχει -- ἀφιεῖναι (Mar. 2, 10. Luc. 7, 8)

10, 1. ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν πνευμάτων (Mar. 6, 7. Luc. 9, 1)

21, 23. 24. 27. ἐν ποίᾳ ἐξ. ταῦτα ποιεῖς; (Mar. 11, 28. 29. 33. Luc. 20, 2. 8)

25, 18. ἀδόθη μοι πᾶσα ἐξ.

Mar. 1, 27. κατ' ἐξουσίαν - ἐπιτάσσει (Luc. 4, 36)

3, 15. ἔχειν ἐξουσι. θεραπεύειν

13, 34. δούς τοῖς δούλοις αὐτοῦ τὴν ἐξ.

Luc. 4, 6. σοὶ δώσω τὴν ἐξ. ταύτην ἅπασαν

10, 19. δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξ. τοῦ πατρὸς

12, 5. ἐξουσι. ἔχοντα ἐμβαλεῖν

† - 11. τὰς ἀρχάς κ. τὰς ἐξουσίας

19, 17. ἐξουσίας ἔχων ἐπάνω δέκκι

20, 20. παραδοῦναι αὐτ. τῇ ἀρχῇ καὶ τῇ ἐξ. τοῦ ἡγεμόνος

22, 53. ἡ ἐξουσι. τοῦ σκοπούς

23, 7. ἐκ τῆς ἐξ. Ἡρώδου ἴσθιν

Joh. 1, 12. ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξ. - γεν 5, 27. ἐξουσι. ἔδωκεν αὐτῷ καὶ κρίσιν ποιεῖν

10, 18. ἐξ. ἔχω θεῖναι αὐτήν etc.

17, 2. ἔδωκες αὐτῷ ἐξ. πάσης σαρκός

19, 10. ἐξ. ἔχω σταυρῶσαι σε 11.

Act. 1, 7. ἔσθιτο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξ.

Act. 5, 4. ἐν τῇ σῇ ἐξ. ὑπῆρχε

8, 19. ὅτε κάμολ τὴν ἐξ. ταύτην

9, 14. ἔχει ἐξουσίαν δεῖναι

26, 10. τὴν παρὰ τῶν ἀρχ. ἐξουσι. λαβών

- 12. μετ' ἐξ. κ. ἐπιτροπῆς

- 18. τῆς ἐξουσι. τοῦ σατανᾶ

Rom. 9, 21. ἔχει ἐξουσίαν -- ποιῆσαι

† 13, 1. ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις - οὐ γ. ἴσθιν ἐξ. εἰ μὴ ἀπὸ

- 2. ὁ ἀντιπασσόμε. τῇ ἐξ.

- 3. μὴ φοβεῖσθαι τὴν ἐξ.

1Cor. 7, 37. ἐξ. - ἔχει περὶ τοῦ ἰδ. θ.

8, 9. μήπως ἡ ἐξ. ὑμῶν αὐτῇ

9, 4. ἔχοντες ἐξουσίαν φάγειν (cf. 5. 6. 12. 18)

11, 10. ἀφαιλεῖ ἡ γυνὴ ἐξουσίαν ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς

15, 24. πᾶσαν ἐξ. κ. δύναμιν

2Cor. 10, 8. περὶ τῆς ἐξ. ἡμῶν ἧς ἔδωκεν (13, 10)

Eph 1, 21. ἐξουσίας κ. δυνάμεις

2, 2. ἀρχοντα τῆς ἐξ. τοῦ αἵρος

† 3, 10. ταῖς ἀρχαῖς κ. ταῖς ἐξουσίαις

† 6, 12. πάλιν -- πρὸς τὰς ἐξουσι.

Col. 1, 13. ἐκ τῆς ἐξ. τοῦ σκοπούς

† - 16. εἴτε ἀρχαὶ εἴτε ἐξουσίαι

2, 10. πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας

† - 15. τὰς ἀρχάς κ. τὰς ἐξ.

2Th. 3, 9. οὐχ ὅτι οὐκ ἔχοντες ἐξ.

† 1Th. 3, 1. ἀρχαῖς κ. ἐξουσίαις ὑποτάσσασθαι

Heb 13, 10. φάγειν οὐκ ἔχουσιν ἐξ.

† 1Pet. 3, 22. ἐξουσιῶν κ. δυνάμεων

Jud. 25. κράτος καὶ ἐξουσία

Apoc. 2, 28. δώσω αὐτῷ ἐξουσι. ἐπὶ τῶν ἰσθμῶν

6, 8. ἀδόθη αὐτῷ ἐξουσία ἐπὶ

Αποκ.9, 3. ἐδόθη αὐταῖς ἐξ., ὡς
ἐχουσιν ἐξ.

- 10 ἢ ἐξ. αὐτῶν ἀδικῆσαι

- 19. ἢ γ. ἐξ. τῶν ἵππων ἐν
τῷ στόμῳ.

11, 6. ἐχουσιν - ἐξ. κλεῖσαι etc.

12, 10. ἐγένετο - ἡ ἐξ τοῦ Χρ.

13, 2. ἔδωκέν αὐτῷ - ἐξ. μεγάλην

- 4. ἔδωκε τὴν ἐξ. τῷ θηρίῳ

- 5. ἐδόθη αὐτῷ ἐξ. ποιῆσαι 7.

- 12. τὴν ἐξ. τοῦ πρώτου θηρίου

14, 18. ἔχων ἐξ. ἐπὶ τοῦ πυρός

16, 9. τ. ἐχοντος ἐξ. ἐπὶ τῆς

17, 12. ἐξουσιαν ὡς βασιλ. λαμβάν.

- 13. τὴν ἐξ. αὐτῶν τῷ θηρ.
διδόσκει

18, 1. ἔχοντα ἐξουσίαν μεγάλην

20, 6. ἐπὶ τοῦτων - ἔχει ἐξ.

22, 14. ἔσται ἡ ἐξ. αὐτῶν ἐπὶ τὸ
ξύλον

ἐξουσιάζειν

Luc. 22, 26. οἱ ἐξουσιάζοντες αὐτῶν

1 Cor. 6, 12. οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι
ὑπὸ τινος

7, 4. ἰδίου σώματος οὐκ ἐξου-
σιάζει

ἐξοχή

Act. 25, 23. ἀνδράσι τοῖς κατ' ἐξοχὴν
οὖσι τῆς πόλεως

ἐξυπνίζειν

Joh. 11, 11 πορεύομαι. ἵνα ἐξυπνίσω
αὐτόν

ἐξυπνος

Act. 16, 27. ἐξυπνος δὲ γινόμενος ὁ δ.

*ἐξω

Mar. 4, 11. ἐκείνοις - τοῖς ἔξω

1 Cor. 5, 12. τοὺς ἔξω κρίνειν. 13.

2 Cor. 4, 16. ὁ ἔξω ἡμῶν ἀνθρ.

Col. 4, 5. πρὸς τοὺς ἔξω (1 Th. 4, 12)
Heb. 13, 11. ἔξω τῆς παρεμβ.

1 Joh. 4, 18. ἔξω βάλλει τὸν φόβον

Apo. 22, 15. ἔξω οἱ κύνες
ἐξωθεῖν Act. 7, 45; 27, 39.

*ἐξωθεν

Mat. 23, 25 τὸ ἐξωθεν τοῦ ποτηρ.
(Luc. 11, 39)

- 27. οἵτινες ἐξ. - φαίνονται. 28.

Luc. 11, 40. ὁ ποιήσας τὸ ἐξωθεν

2 Cor. 7, 5. ἐξ. μάχαι, ἔσωθεν φόβοι

1 Tim. 3, 7. ἀπὸ τῶν ἐξωθεν

1 Pet. 3, 3. ὡς ἔσωθεν οὐχ ὁ ἐξ. - κόσμος

Apo. 5, 1. γεγραμμ. ἔσωθεν κ. ἐξ.
[al. 1. ὀπισθεν]

11, 2. τὴν αὐλήν τὴν ἐξ.

ἐξώτερος Mat. 8, 12. (22, 13; 25, 30)

ἐορτάζειν 1 Cor. 5, 8.

ἐορτή

Mat. 26, 5. μὴ ἐν τῇ ἐορτῇ (cf. Mar.
14, 2)

27, 15. κατὰ δὲ ἐορτὴν ἰσθῆσαι
(Mar. 15, 6. Luc. 23, 17)

Luc. 2, 41. τῇ ἐορτῇ τοῦ πάσχα

- 42. κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἐορτῆς

22, 1. ἡ γὰρ ἐ. δ. ἡ ἐ. τῶν ἀζύμων

Joh. 2, 23. ἐν τῷ πάσχα ἐν τῇ ἐορτῇ

4, 45. ἐν Ἱεροσολ. ἐν τῇ ἐ. etc.

5, 1. ἥν ἐορτὴ τῶν Ἰουδαίων

6, 4. τὸ πάσχα ἡ ἐ. τῶν Ἰουδ.

7, 2. ἡ ἐ. τῶν Ἰουδ. ἡ σκηνοκ.

- 8 ἀνάβητες ἐπὶ τὴν ἐ. ταύτην.

- 10. ἀνέβη εἰς τὴν ἐ.

- 11. ἐξήκουν αὐτ. ἐν τ. ἐ.

- 14. τῆς ἐορτῆς μεσοῦσης

- 37. ἡμέρα τῇ μεγάλῃ τῆς ἐ.

11, 56. μὴ ἔλθῃ εἰς τ. ἐ.

12, 12. ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἐ.

Joh. 12, 20. προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
 18, 1. πρὸς τὴν ἑορτήν τοῦ πάσχα
 - 29. ὧν χρεῖαν ἔχομεν εἰς τὴν ἡμέραν.
 Act. 18, 21. τὴν ἑορτήν. τὴν ἐρχομένην
 ποιῆσαι
 Col. 2, 16. ἐν μέρει ἑορτῆς ἢ νομῆς.
 ἐπαγγελία
 Luc. 24, 49. ἀποστέλλω τὴν ἐπ. τοῦ
 πατρὸς μου
 Act. 1, 4. περιμένειν τὴν ἐπ. τοῦ
 πατρὸς
 2, 33. τὴν ἐπ. τ. ἁγίου Πν. λαβών
 - 39. ὑμῖν - ἐστὶν ἡ ἐπ.
 7, 17. ἡγγίζεν ὁ χρόνος τῆς ἐπ.
 13, 23. κατ' ἐπαγγ. ἤγαγε
 - 32. εὐαγγελ. τὴν πρὸς τοὺς
 πατέρας ἐπ. γενομένην
 (cf. 28, 6)
 23, 21. τὴν ἀπὸ σοῦ ἐπαγγ.
 Rom. 4, 13. οὐ γὰρ διὰ νόμου ἡ ἐπ.
 τῷ Ἀβρ.
 - 14. κατήργηται ἡ ἐπ.
 - 16. εἶναι βεβαίαν τ. ἐπ.
 - 20. εἰς - τὴν ἐπ. τοῦ Θ.
 9, 4. λατρεία κ. αἱ ἐπαγγελίαι
 - 8, 9. τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγ.
 15, 8. βεβαιῶσαι τὰς ἐπ. τῶν
 πατέρων
 2Cor. 1, 20. ὅσαι γὰρ ἐπαγγ. Θεοῦ
 7, 1. ταύτας σὺν ἔχοντες τὰς ἐπ.
 Gal. 3, 14. τὴν ἐπ. τοῦ Πν. λάβωμεν
 - 16. ἐξ ὧν ἔθνησαν αἱ ἐπαγγ.
 - 17. καταργῆσαι τὴν ἐπ.
 - 18. οὐκ ἐστὶν ἐξ ἐπαγγ. - δι'
 ἐπαγγελίας χαράρισται
 - 21. κατὰ τῶν ἐπ. τ. Θεοῦ
 - 22. ἡ ἐπ. ἐκ πίστεως Ἰ. Χρ.
 δοθῇ

Gal. 3, 29. κατ' ἐπαγγ. κληρονόμοι
 4, 23. διὰ τῆς ἐπαγγ.
 - 28. ἐπαγγ. τέκνα ἰσμεν
 Eph. 1, 13. πνεύματι τῆς ἐπ. τῷ ἁγίῳ
 2, 12. ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς
 ἐπ. ἐλπίδα μὴ ἔχ.
 3, 6. συμμέτοχα τῆς ἐπ. αὐτοῦ
 6, 2. ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη ἐν ἐπ.
 1Tim. 4, 8. ἐπαγγελίας ἔχουσα ζωῆς
 2Tim. 1, 1. κατ' ἐπαγγ. ζωῆς
 Heb. 4, 1. καταλειπομένης ἐπαγγ.
 6, 12. κληρονομούντων τὰς ἐπ.
 - 15. ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγ.
 - 17. τ. κληρονόμοις τῆς ἐπ.
 7, 6. τὸν ἔχοντα τὰς ἐπ.
 8, 6. ἐπὶ κρείττους ἐπαγγελ.
 9, 15. τὴν ἐπαγγ. λάβωσιν
 10, 36. κομίσησθε τὴν ἐπ.
 11, 9. εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπ.
 - - συγκληρον. τῆς ἐπ. τῆς
 αὐτῆς
 - 13. μὴ λαβόντες τὰς ἐπ.
 - 17. ὁ τὰς ἐπ. ἀναδεξάμενος
 - 33. ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν
 - 39. οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπ.
 2Pet. 3, 4. ἡ ἐπ. τῆς παρουσίας αὐτοῦ
 - 9. ὁ Κύριος τῆς ἐπαγγ.
 1Joh. [1, 5:] 2, 25. αὐτὴ ἐστὶν ἡ ἐπ. ἣν
 αὐτὸς ἐπηγγείλατο ἡμῖν
 ἐπαγγέλλεσθαι
 Mar. 14, 11. ἐπηγγείλαντο αὐτῷ ἀρ-
 γύριον δοῦναι
 Act. 7, 5. ἐπηγγείλατο αὐτῷ δοῦναι
 Rom. 4, 21. ὁ ἐπηγγέλλεται, δυνατός
 ἐστὶ καὶ ποιῆσαι
 Gal. 3, 19. τὸ σπέρμα ᾧ ἐπηγγέλλεται
 1Tim. 2, 10. ἐπαγγελλομένης θεοδό-
 βειαν

1Tim. 6, 21. γνώσεως, ἣν τινες ἐπαγγελλόμενοι

Tit. 1, 2. ἐπ' ἡλπιδι ζωῆς αἰων. ἣν ἐπηγγέλματο ὁ - Θ.

Heb. 6, 18. τῷ γὰρ Ἀ. ἐπαγγειλόμενοι.

10, 23. πιστὸς γ. ὁ ἐπαγγειλόμενος

11, 11; 12, 26.

Jac. 1, 12. στέφανον - - ὃν ἐπηγγέλματο ὁ Κ. τοῖς

2, 5. τῆς βασιλείας ἧς ἐπηγγέλματο ὁ Κ. τοῖς

2Pet. 2, 19. ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἐπαγγελλόμενοι

1Joh. 2, 25. ἡ ἐπαγγελία ἣν αὐτὸς ἐπηγγέλματο ἡμῖν

ἐπάγγελμα 2 Pet. 1, 4; 3, 13.

ἐπάγειν

Act. 5, 28. ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷμα

2Pet. 2, 1. ἐπάγοντες αὐτοῖς ταχινὴν ἀπώλειαν

- 5. κατακλυσθὲν κόσμῳ ἀσεβῶν ἐπάξας

ἐπαγωνίζεσθαι Jud. 3.

ἐπαθροίζεσθαι Luc. 11, 29.

ἐπαινεῖν

Luc. 16, 8. ἐπήνεσεν ὁ Κύριος τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας

Rom. 15, 11. „ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντα τὰ ἔθνη“

1Cor. 11, 2. ἐπαινῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδ., ὅτι - 17. τοῦτο δὲ παραγγέλλω

οὐκ ἐπαινῶ

- 22. ἐπαινέσω ὑμᾶς; Ἐν τούτῳ οὐκ ἐπαινῶ

Ἐπαινετός Rom. 16, 5.

ἐπαινος

Rom. 2, 29. οὐ ὁ ἔπ. οὐκ ἐξ ἀνθρώπων

13, 8. ἔξεις ἐπαινον ἐξ αὐτῆς

1Cor. 4, 5. ὁ ἔπ. γενήσεται ἐκάστω ἀπὸ

2Cor. 8, 18. οὐ ὁ ἔπ. ἐν τῷ εὐαγγελίῳ

Eph. 1, 6. εἰς ἐπαινον δόξης τῆς Χ (12. 14)

Phil. 1, 11. εἰς δόξαν κ. ἐπαινον Θεοῦ

4, 8. εἴ τις ἐπαινος

1Pet. 1, 7. εἰς ἐπαινον καὶ τιμὴν

2, 14. εἰς - - ἐπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν

ἐπαίρειν

Mat. 17, 8. ἐπάραντες δὲ τ. ὄφθαλμούς (cf. Luc. 6, 20; 16, 23; 18, 13. Joh. 4, 35; 6, 5; 17, 1)

Luc. 11, 27. ἐπάρασά τις γυνὴ φωνήν (cf. Act. 14, 11; 22, 22)

21, 28. τὰς κεφαλὰς

24, 50. τὰς χεῖρας

Joh. 13, 18. „ἐπῆραν ἐπ' ἐμὲ τὴν πτέρναν“

Act. 1, 9. βλεπόντων αὐτῶν ἐπῆρθη 27, 40. ἐπάραντες τὸν ἀρτεμόνα

2Cor. 10, 5. ὕψωμα ἐπαιρούμενον

11, 20. εἴ τις ἐπαίρεται

1Tim. 2, 8. ἐπαίροντας ὁσίοις χεῖρας ἐπαισχύνεσθαι

Mar. 8, 38. ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῇ με etc. (Luc. 9, 26)

Rom. 1, 16. οὐ γ. ἐπαισχύνομαι τὸ εὐ. 6, 24. ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε

2Tim. 1, 8. μὴ οὖν ἐπαισχ. τὸ μικρ.

- 12. ταῦτα πάσχω, ἀλλ' οὐκ ἐπ.

- 16. τὴν ἄλυσίν μου οὐκ ἐπῆσχ.

Heb. 2, 11. οἷα ἐπαισχύν. - - καλεῖν

Heb. 11, 16. οὐκ ἐπαισχύνεται αὐτοὺς
ὁ θ. θεὸς ἐπικαλεῖσθαι

ἐπαιτεῖν Luc. 16, 3 [18, 35].

ἐπακολουθεῖν

Mar. 16, 20. ἐπακολουθοῦντ. σημείων

1 Tim. 5, 10. ἔργῳ ἁγ. ἐπηκολούθησε

- 24. τοῖς δὲ κ. ἐπακολουθοῦσιν

1 Pet. 2, 21. ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς

ἰχνεσιν αὐτοῦ

ἐπακούειν 2 Cor. 6, 2.

ἐπακροῦσθαι Act. 16, 25.

ἐπανάγειν Mat. 21, 18. Luc. 5, 3, 4.

ἐπάναγκες Act. 15, 28.

ἐπαναμιμνήσκειν Rom. 15, 15.

ἐπαναπαύεσθαι

Luc. 10, 6. Rom. 2, 17.

ἐπανέρχεσθαι Luc. 10, 35; 19, 15.

ἐπανίστασθαι

Mat. 10, 21. (Mar. 13, 12)

ἐπανόρθωσις 2 Tim. 3, 16.

*ἐπάνω

Mat. 23, 20. ἐν πᾶσι τοῖς ἐπ. αὐτοῦ

etc.

27, 37. ἐπ. τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ

Joh. 3, 31. ἐπάνω πάντων ἐστίν

Αποκ. 6, 8. καθήμενος ἐπ. αὐτοῦ

20, 3. ἐσφράγισεν ἐπ. αὐτοῦ

ἐπαρκεῖν 1 Tim. 5, 10. 16.

ἐπαρχία Act. 23, 24; 25, 1.

ἐπαυλὶς Act. 1, 20.

ἐπαυτοφώρῳ Joh. 8, 4.

Ἐπαφροῦς

Col. 1, 7; 4, 12. Philem. 23.

ἐπαφρίζειν Jud. 13.

Ἐπαφροδίτος Phil. 2, 25; 4, 18.

ἐπεγείρειν Act. 13, 50; 14, 2.

ἐπεισαγωγή Heb. 7, 19.

ἐπεκτείνεσθαι

Phil. 3, 14. τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπ-
εκτεινόμενος

ἐπενδύεσθαι 2 Cor. 5, 2. 4.

ἐπενδύτης Joh. 21, 7.

ἐπέρχεσθαι

Luc. 1, 35. Πν. ἁγ. ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ
11, 25; 21, 26. 35.

Act. 1, 8; 8, 24; 13, 40; 14, 19.

Eph. 2, 7. ἐν τ. αἰώσει τοῖς ἐπερχο-
μένοις

Jac. 3, 11. τ. ταλαιπωρίαις ὑμῶν
ἐπερχομέναις

*ἐπερωτᾶν oft in Evgl. (nament-
lich Synpt.) und Act., ausserdem
nur 2mal:

Rom. 10, 20. „τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσι“

1 Cor. 14, 35. ἄνδρας ἐπερωτᾶτωσαν

ἐπερώτημα 1 Pet. 3, 21

ἐπέχρειν

Luc. 14, 7. ἐπέχων πῶς -- ἐξελέγοντο

Act. 8, 5. ὁ δὲ ἐπείχεν αὐτοῖς

19, 22. ἐπέσχε χρόνον εἰς τὴν Α.

Phil. 2, 16. λόγον ζωῆς ἐπέχοντες

1 Tim. 4, 16. ἐπέχε σεαυτῷ κ. τῇ διδ.

ἐπηρεάζειν

Mat. 5, 44. (Luc. 6, 28) ἰ Pet. 3, 16.

ἐπιβαίνειν

Mat. 21, 5. „ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὄνον“

Act. 20, 18. ἐπέβην εἰς τὴν Ἀσίαν

21, 2. 6; 25, 1; 27, 2.

ἐπιβάλλειν

Mat. 9, 16. ἐπιβάλλει ἐπὶ βλήμα --
ἐπὶ ἱματίῳ (Luc. 5, 36)

26, 50. τὰς χεῖρας ἐπὶ (Mar. 14. 46.

Luc. 20, 19; 21, 12. Joh.

7, 30. 44. Act. 4, 3; 5, 18;

12, 1; 21, 27)

Mar. 4, 37. τὰ κύματα ἐπέβαλλον εἰς
τὸ

11, 7. ἐπιβ. αὐτῶ τὰ ἱμάτ.

14, 72. κ. ἐπιβαλὼν ἔκλειε

Luc. 15, 12. δὸς μοι τὸ ἐπιβ. μέρος

1Cor. 7, 35. ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω
ἐπιβαρεῖν

2 Cor. 2, 5. 1 Th. 2, 9. 2 Th. 3, 8.
ἐπιβιβάζειν

Luc. 10, 34; 19, 35. Act. 23, 24.

ἐπιβλέπειν

Luc. 1, 48; 9, 38. Jac. 2, 3.

ἐπιβλημα

Mat. 9, 16. (Mar. 2, 21. Luc. 5, 36)

ἐπιβοῶν Act. 25, 24.

ἐπιβουλή

Act. 9, 24. ἐγνώσθη -- ἡ ἐπ. αὐτῶν
20, 3. 19; 23, 30.

ἐπιγαμβρεύειν Mat. 22, 24.

ἐπίγισος

Joh. 3, 12. εἰ τὰ ἐπίγισια εἶπον

1Cor. 15, 40. σώματα ἐπίγισια εἶσι.

2Cor. 5, 1. ἡ ἐπίγισος ἡμῶν οἰκία

Phil. 2, 10. ἐπιγελῶν κ. καταχθονίων

3, 19. τὰ ἐπίγισια φρονοῦντας

Jac. 3, 15. σοφία -- ἐπίγ., ψυχικὴ

ἐπιγίνεσθαι Act. [27, 27] 28, 13.

*ἐπιγινώσκειν

Mat. 7, 16. ἀπὸ τῶν -- ἐπιγινώσσεσθε
αὐτ. (20)

11, 27. οὐδεὶς ἐπιγιν. τὸν υἱόν etc.

Rom. 1, 32. δικαίωμα τοῦ Θ. ἐπιγιν.

1Cor. 13, 12. τότε δὲ ἐπιγινώσομαι --
καθὼς καὶ ἐπαγινώσθην

14, 37. ἐπιγινώσκω αὐτὸν γράφω

16, 18. ἐπιγινώσκειτε οὐκ οὐκ τοὺς τοι.

2Cor. 1, 13. αὐτὸ ἀναγινώσκειτε ἢ καὶ
ἐπιγινώσκειτε etc.

2Cor. 6, 9. ὡς ἀγνοούμενοι κ. ἐπι-
γινώσκοντες

13, 5. ἐπιγινώσκειτε ἑαυτοὺς δεῖ

Col. 1, 6. ἐπιγινώσκω τὴν χάριν τοῦ Θ.

1Tim. 4, 3. ἐπαγινώσκω τὴν ἀλήθειαν

2Pet. 2, 21. μὴ ἐπαγινώσκω τὴν ὁδόν
-- ἢ ἐπιγινώσκω ἐπιστρέψαι

ἐπίγινωσις

Rom. 1, 28. τὸν Θ. ἔχειν ἐν ἐπιγινώσκει

3, 20. ἐπίγινωσις ἀμαρτίας

10, 2. οὐ κατ' ἐπίγινωσιν

Eph. 1, 17. ἐν ἐπιγινώσκει αὐτοῦ

4, 13. τ. ἐπιγινώσεως κ. υἱοῦ
τοῦ Θ.

Phil. 1, 9. ἐν ἐπιγινώσκει κ. πάσῃ αἰσθ.

Col. 1, 9. τὴν ἐπ. τοῦ θαλήματος

- 10. τοῦ Θεοῦ

2, 2. εἰς ἐπίγινωσ. τ. μυστηρίου

3, 10. ἀνακαινούμ. εἰς ἐπίγινωσ.

1Tim. 2, 4. εἰς ἐπίγινωσιν ἀληθείας

2Tim. 2, 25. εἰς ἐπ. ἀληθείας (3, 7)

Tit. 1, 1. κατὰ -- ἐπ. ἀληθείας τῆς
κατ' εὐσέβειαν

Philem. 6. ἐν ἐπιγιν. παντὸς ἀγαθοῦ

Heb. 10, 26. μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπ. τῆς

2Pet. 1, 2. πληθυνθείη ἐν ἐπ. τοῦ Θ.
- 3. διὰ τῆς ἐπ. τοῦ καλέ-
σαντος Θ.

- 3. εἰς τὴν τοῦ Κ. -- ἐπίγιν.
(2, 20)

ἐπιγράφειν

Mar. 15, 26. ἣν ἡ ἐπιγραφὴ -- ἐπι-
γεγραμμένη [Luc. 23, 38].

Act. 17, 23. βωμόν ἐν ᾧ ἐπαγγέγραπτο

Heb. 8, 10. „ἐπὶ καρδίας αὐτῶν ἐπι-
γράφω αὐτοὺς“

10, 16. „ἐπὶ τῶν διανοειῶν αὐτ.
ἐπιγ. αὐτοὺς“

Αποκ.21,12. ὀνόματα ἐπιγραφ.

ἐπιγραφὴ

Mat.22,20. τίνος -- ἡ ἐπιγραφὴ;

(Mar. 12, 16. Luc. 20, 24)

Mar.15,26. ἡ ἐπ. τῆς αἰτίας αὐτοῦ

(Luc. 23, 38)

ἐπιδεικνύναι

Mat.18, 1. σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρ. ἐπιδ.

22,19. ἐπιδείξατέ μοι τὸ νό-

μισμα

24, 1. ἐπιδείξαι αὐτῷ τὰς οἰκοδ.

Luc.17,14; 24, 40. Act. 9, 39; 18, 28.

Heb. 6,17. ἐπιδείξαι τοῖς κληρον. --

τὸ ἀμετάθετον

ἐπιδείν Luc. 1, 25. Act. 4, 29.

ἐπιδέχασθαι 8 Joh. 9, 10.

ἐπιδημεῖν Act. 2, 10; 17, 21.

ἐπιδιατάσσεσθαι Gal. 3, 15.

ἐπιδιδόναι

Mat. 7, 9.10. μὴ λίθον ἐπιδώσει

αὐτῷ; etc. (Luc. 11, 11.12)

Luc. 4, 17; 24, 20, 42.

Joh. 13, 26. Act. 15, 30; 27, 15.

ἐπιδιορθοῦν Tit. 1, 5.

ἐπιδύειν Eph. 4, 26.

ἐπιείκεια Act. 24, 4. 2 Cor. 10, 1.

ἐπιεικὴς

Phil. 4, 5. τὸ ἐπιεικὲς ἔμ. γνωσθήτω

1Tim. 3, 3. δεῖ - τὸν ἐπίσκοπον --

ἐπιεικῇ, ἄμαχον

Tit. 3, 2. ἀμάχους εἶναι, ἐπιεικὲς

Jac. 3,17. σοφία -- ἐπιεικὴς, εὐπει-

θὴς

1Pet. 2,18. δεσπόταις -- τοῖς ἀγα-

θοῦ καὶ ἐπιεικέσιν

ἐπιέναι - τῇ ἐπιούσῃ (ἡμέρα -

νυκτὶ)

Act. 7, 26; 16, 11; 20, 15; 21, 18; 23, 11.

ἐπιζητεῖν

Mat. 6,32. ταῦτα τὰ ἔσθθ ἐπιζητεῖ

(Luc. 12, 30)

12,39; 16, 4. σημεῖον ἐπιζητεῖ

(Mar. 8, 12. Luc. 11, 29)

Luc. 4,42. Act. 12, 19; 18, 7; 19, 39.

Rom.11, 7. δ ἐπιζητεῖ Ἰσραὴλ

Phil. 4, 17. οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ δόμα

Heb.11,14. πατρίδα ἐπιζητοῦσι

18,14. τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦ-

μεν

ἐπιθανάτιος 1 Cor. 4, 9.

ἐπίθεσις

Act. 8,18. διὰ τῆς ἐπ. τῶν χειρῶν

(1 Tim. 4, 14. 2 Tim. 1, 6.

Heb. 6, 2)

ἐπιθυμεῖν

Mat. 5,28. πρὸς τὸ ἐπιθ. αὐτ. 13, 17.

Luc. 15, 16; 16, 21; 17, 22; 22, 15. -

Act. 20, 33.

Rom. 7, 7. „οὐκ ἐπιθυμήσεις“ (13,9)

1Cor.10, 6. καθὼς καὶ. ἐπεθύμησαν

Gal. 5,17. σὰρξ ἐπιθ. κατὰ τ. πν.

1Tim.3, 1. καλοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ

Heb. 6,11. ἐπιθυμοῦμεν δὲ ἑκαστον-

ἐπιδείκνυσθαι

Jac. 4, 2. ἐπιθυμεῖτε κ. οὐκ ἔχετε

1Pet.1,12. εἰς ᾧ ἐπιθυμοῦσιν ἄγγαλοι

παρακύψαι

Αποκ.9, 6. ἐπιθυμήσουσιν ἀποθα-

νεῖν

ἐπιθυμητῆς 1 Cor. 10, 6.

ἐπιθυμία

Mar. 4,19. αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμ.

Luc.22,15. ἐπιθυμία ἐπεθύμησα

Joh. 8,44. τὰς ἐπιθ. τοῦ πατρὸς

ὑμῶν θέλετε ποιεῖν

Rom.1,24. ἐν ταῖς ἐπιθ. τῶν καρδιῶν

Rom. 6, 12. ὑπακούειν αὐτῇ ἐν τ. ἐπ.
αὐτοῦ

7, 7. τὴν - ἐπ. οὐκ ἤθειν
- 8. κατειργ. - πᾶσαν ἐ.

18, 14. μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμ.

Gal. 5, 16. ἐπιθυμ. σαρκὸς οὐ μὴ τελ.
- 24. τ. σάρκα ἰσταύρωσαν σὺν-
ταῖς ἐπιθ.

Eph. 2, 3. ἐν ταῖς ἐπ. τῆς σαρκὸς

4, 22. κατὰ τὰς ἐπ. τῆς ἀπάτης

Phil. 1, 23. τὴν ἐπ. ἔχων εἰς τὸ ἀναλ.

Col. 3, 5. νεκρώσατε - ἐπιθ. κακὴν

1Th. 2, 17. ἐσπουδάσαμεν - ἐν πολλῇ
ἐπιθ.

4, 5. μὴ ἐν πάθει ἐπιθυμίας

1Tim. 6, 9. ἐπ. πολλὰς ἀνοήτους

2Tim. 2, 22. τὰς δὲ νεωτερικὰς ἐπιθ.

8, 6. ἀγόμενα ἐπιθ. ποικίλαις

4, 3. κατὰ τὰς ἰδίας ἐπιθυμίας

Tit. 2, 12. τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας

3, 8. δουλεύοντες ἐπιθυμίαις

Jac. 1, 14. 15. ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπ.
ἐξελχόμε. etc.

1Pet. 1, 14. ταῖς πρότερον - ἐπιθυμ.

2, 11. ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν
ἐπιθ.

4, 2. ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις

- 8. πεπορευμ. ἐν ἀσ., ἐπιθ.

2Pet. 1, 4. ἐν ἐπιθυμίᾳ φθορᾶς

2, 10. ἐν ἐπιθυμίᾳ μiasμοῦ

- 18. δαλεάζουσιν ἐν ἐπιθυμ.

3, 3. τ. ἰδίαις ἐπ. αὐτῶν

1Joh. 2, 16. ἡ ἐπιθυμ. τῆς σαρκὸς etc.

- 17. κόσμος παράγεται κ. ἡ
ἐπ. αὐτοῦ

Jud. 16. κατὰ τὰς ἐπιθυμ. αὐτῶν
πορ. (18)

Apoc. 18, 14. τῆς ἐπ. τῆς ψυχῆς σου

ἐπικαλεῖσθαι Mat. 21, 7.

ἐπικαλεῖν Mat. 10, 25.

ἐπικαλεῖσθαι

I. ἐπικαλεῖσθαι, Passiv.

Mat. 10, 3. Luc. 22, 3.

Act. 1, 23. 36; 10, 5. 18. 32; 11, 13;
12, 12. 25; 15, 17. 22.

Heb. 11, 16. Θεὸς ἐπικαλεῖσθαι αὐτ.

Jac. 2, 7. τὸ καλὸν ὄνομα τὸ ἐπι-
κληθὲν ἐφ' ὑμᾶς

II. ἐπικαλεῖσθαι τι, τινά

Act. 2, 21. „ὅς ἐν ἐπικαλῆσθαι τὸ
ὄν.“ (cf. Rom. 10, 13)

7, 59. τὸν Στέφανον ἐπικαλού-
μενον καὶ λέγοντα

9, 14. τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ
ὄνομά σου (cf. 21; 22, 16)

25, 11. Καίσαρα ἐπικαλουμαι (cf.
12; 26, 32; 28, 19)

- 21. Παύλου ἐπικαλεσαμένον
τηρηθῆναι

- 25. ἐπικαλεσ. τὸν Σεβαστόν

Rom. 10, 12. ἐπικαλουμένους αὐτόν

- 14. πῶς οὖν ἐπικαλέσονται

1Cor. 1, 2. τ. ἐπικαλουμένοις τὸ ὄν.

2Cor. 1, 23. μάρτυρα τὸν Θ. ἐπικαλ.

2Tim. 2, 22. μετὰ τῶν ἐπικαλ. τ. Κύρ.

1Pet. 1, 17. εἰ πατέρα ἐπικαλεῖσθαι

ἐπικάλυμμα 1 Pet. 2, 16.

ἐπικαλύπτειν Rom. 4, 7.

ἐπικατάρατος

Joh. 7, 49. Gal. 3, 10. 13.

ἐπικεῖσθαι

Luc. 5, 1. τ. ὄχλον ἐπικεῖσθαι αὐτῷ

23, 23. ἐπέκειντο φωναὶς μεγά-
λαις

Joh. 11, 38. λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ

21, 9. ὀψάριον ἐπικείμενον

Act. 27, 20. χειμῶνός τε - ἐπικαιμένου
1Cor. 9, 16. ἀνάγκη γ. μοι ἐπικαιται

Heb. 9, 10. μέχρι καιροῦ θ. ἐπικαίμ.

Ἐπικουρείοι Act. 17, 18.

ἐπικουρία Act. 28, 22.

ἐπικρίνειν Luc. 28, 24.

ἐπιλαμβάνεσθαι

Mat. 14, 31. ἐπιάβετο αὐτοῦ

Mar. 8, 23. ἐπιλαβόμενος τῆς χειρὸς

Luc. 9, 47. ἐπιλαβόμενος παιδίου

14, 4. ἐπιλαβ. λάσαστο αὐτόν

20, 20. ἐπιλάβωνται αὐτοῦ λόγον

(28)

23, 28. ἐπιλαβ. Σίμωνος

Act. 9, 27; 16, 19; 17, 19; 18, 17; 21,

30. 33; 23, 19.

1Tim. 6, 12. ἐπιλαβοῦ τῆς αἰων. ζωῆς

(cf. 19)

Heb. 2, 16. οὐ γ. - ἀγγέλων ἐπιλαμ-

βάν. ἀλλὰ σπέρμ. Ἀρ. ἐπιλ.

8, 9. „ἐπιλαβομένου μου τῆς

χειρὸς“

ἐπιλανθάνεσθαι

Mat. 16, 5. ἐπείλθοιτο ἄρτους λα-

βεῖν (Mar. 8, 14)

Luc. 12, 6. ἐν - οὐκ ἔστι. ἐπιλελ. ἐνω-

πιον τοῦ θ.

Phil. 3, 13. τὰ - ὀπίσω ἐπιλανθάν.

Heb. 6, 10. ἐπιλαθῆσθαι τ. ἔργον ὑμ.

13, 2. τ. φιλοξενίας μὴ ἐπιλ

- 16. τῆς - εὐποιίας - μὴ ἐπιλ.

Jac. 1, 24. ἐπείλθετο ὁποῖος ἦν

ἐπιλέγειν Joh. 5, 2. Act. 15, 40.

ἐπιλείπειν Heb. 11, 32.

ἐπιλείχειν Luc. 16, 21.

ἐπιλησμονή Jac. 1, 25.

ἐπίλοιπος 1 Pet. 4, 2.

ἐπιλύειν Mar. 4, 34. Act. 19, 39.

ἐπίλυσις 2 Pet. 1, 20.

ἐπιμαρτυρεῖν 1 Pet. 5, 12.

ἐπιμέλεια Act. 27, 3.

ἐπιμελεῖσθαι

Luc. 10, 34. 35. 1 Tim. 3, 5.

ἐπιμελῶς Luc. 15, 8.

ἐπιμένειν

[Joh. 8, 7. ὡς δὲ ἐπέμεν. ὁρωτῶντες]

Act. 10, 48. ἐπιμένειν ἡμέρας τινάς

12, 16; 13, 43; 15, 34; 21, 4. 10;

28, 12. 14.

Rom. 6, 1. ἐπιμένωμεν τῇ ἁμαρτίᾳ

11, 22. ἂν ἐπιμείνης τῇ χρηστ.

- 23. μὴ ἐπιμείνωσι τῇ ἀπιστίᾳ

1Cor. 16, 7. ἐπιμεῖναι πρὸς ὑμᾶς. - 8.

Gal. 1, 18. ἐπέμεινα πρὸς αὐτόν

Phil. 1, 24. τὸ δὲ ἐπιμέν. ἐν τῇ σαρκί

Col. 1, 23. εἴγε ἐπιμένετε τῇ πίστει

1Tim. 4, 16. ἐπιμενε αὐτοῖς

ἐπινεύειν Act. 18, 20.

ἐπίνοια Act. 8, 22.

ἐπιορκεῖν Mat. 5, 33.

ἐπιόρκος 1 Tim. 1, 10.

ἐπιούσιος Mat. 6, 11. (Luc. 11, 3)

ἐπιπίπτειν

Mar. 3, 10. ὥστε ἐπιπίπτειν αὐτῷ

Luc. 1, 12. φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν

(cf. Act. 19, 17 [Aroc. 11, 11])

15, 20 (cf. Act. 20, 37)

Joh. 13, 25. - ἐπὶ τὸ στήθος τοῦ Ἰ.

Act. 8, 16. ἦν ἐπ' οὐδενὶ αὐτ. ἐπι-

πατωκός

10, 10. ἐπέπ. ἐπ' αὐτ. ἔκστασις

- 44. τὸ Πν. (11, 15)

13, 11; 20, 10.

Rom. 15, 3. ὀνειδισμοὶ - - ἐπέπεσον

ἐπ' ἐμέ

ἐπιπλήττειν 1 Tim. 3, 1.

ἐπιποθεῖν

Rom. 1, 11. ἐπιποθῶ γὰρ ἰδεῖν ὑμᾶς

2Cor. 5, 2. ἐπενδύσασθαι ἐπιπο-
θοῦντες

9, 14. ὑμῶν ἐπιποθοῦντων ὑμ.

Phil. 1, 8. ὡς ἐπιποθῶ πάντας ὑμᾶς
ἐν σπλάγχνοις Χρ. (cf.
2, 26.)1Th. 3, 6. ἐπιποθοῦντες ὑμᾶς ἰδεῖν
(cf. 2 Tim. 1, 4)

Jac. 4, 5. πρὸς φθόρον ἐπιποθεῖ τό

1Pet. 2, 2. ἄβολον γάλα ἐπιποθη-
σάτα

ἐπιπόθησις 2 Cor. 7, 7.

ἐπιπόθητος Phil. 4, 1.

ἐπιποθία Rom. 15, 23,

ἐπιπορεύεσθαι Luc. 8, 4.

ἐπιρρέπτειν Mar. 2, 21.

ἐπιρρίπτειν

Luc. 19, 35. 1 Pet. 5, 7.

ἐπλησμος Mat. 27, 16. Rom. 16, 7.

ἐπισιτισμός Luc. 9, 12.

ἐπισκέπτεσθαι

Mat. 25, 36. ἐπισκέψασθέ με. (43)

Luc. 1, 68. ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησα
λύτρωσιν- 78. ἐν οἷς ἐπεσκ. ἡμᾶς ἀν. ἐξ
ὑπνους

7, 16. ἐπεσκ. ὁ Θ. τὸν λαόν

Act. 6, 3; 7, 23.

15, 14. ὁ Θεὸς ἐπεσκέψατο λα-
βεῖν ἐξ ἐθνῶν λαόν- 36. ἐπισκεψώμεθα τοὺς ἀδελ-
φούς

Heb. 3, 6. „ὅτι ἐπισκέπη αὐτόν“

Jac. 1, 27. ἐπισκέπτεσθαι ὀρφανούς
ἐπισκηνοῦν 2 Cor. 12, 9.

ἐπισκιάζειν

Mat. 17, 5. νεφέλῃ φ. ἐπεσκίασεν
αὐτούς (Mar. 9, 7. Luc.
9, 34)Luc. 1, 35. δυνάμεις ὑψίστου ἐπι-
σκιάσει σοιAct. 5, 15. ἡ σκιὰ ἐπισκιάσῃ ἐνὶ
ἐπισκοπῇ Heb. 12, 15. 1 Pet. 5, 2.

ἐπισκοπή

Luc. 19, 44. καιρὸν τῆς ἐπισκοπ. σου

Act. 1, 20. „τ. ἐπισκοπὴν αὐτ. λάβοι“

1Tim. 3, 1. εἴ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται

1Pet. 2, 12. ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς. 5, 6.

ἐπίσκοπος

Act. 20, 28. ὑμᾶς τὸ Πν. τὸ ἁγ. ἔστω
ἐπισκόπους

Phil. 1, 1. ἐπισκόποις κ. διακόνους

1Tim. 3, 2. δεῖ οὖν τὸν ἐπ. ἀνεπί-
ληπτον (cf. Tit. 1, 7)1Pet. 2, 25. ἐπὶ τ. ποιμένα καὶ ἐπι-
σκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν

ἐπισπᾶσθαι 1 Cor. 7, 13.

[ἐπισπείρειν Mat. 13, 25]

ἐπίστασθαι

Mar. 14, 68. οὐδὲ ἐπίσταμαι τί σὺ λ.

Act. 10, 28. ὑμεῖς ἐπίστασθε ὡς ἀθέμ.
15, 7; 18, 25; 19, 15. 25; 20, 18;
22, 19; 24, 10; 26, 3. 26.

1Tim. 6, 4. μὴ δὴν ἐπιστάμενος

Heb. 11, 8. μὴ ἐπιστάμενος κοῦ ἔρχ.

Jac. 4, 14. οὐκ ἐπιστ. τὸ τῆς αὔριον

Jud. 10. ὅσα δὲ φυσικῶς - ἐπι-
στάνται

[ἐπίστασις Act. 24, 12. 2 Cor. 11, 28]

ἐπιστάτης

Luc. 5, 5. ὁ Σίμων εἶπεν αὐτῷ· Ἐπι-
στάτα (cf. 8, 24. 45; 9, 33.
49; 17, 13 (Ἰησοῦ ἐπ.))

ἐπιστέλλειν

Act. 15, 20; 21, 25. Heb. 13, 22.

ἐπιστήμων Jac. 3, 13.

ἐπιστηρίζειν

Act. 14, 22. ἐπιστηρίζοντες τὰς ψυχὰς τῶν

15, 32. τ. ἀδελφούς

- 41. τὰς ἐκκλησίας

18, 23. πάντας

ἐπιστολή

Act. 9, 2. ἡγήσατο - ἐπιστολὰς εἰς Λαμασκόν

15, 30; 22, 5; 23, 25, 33.

Rom. 16, 22. ὁ γράψας τὴν ἐπιστολήν

1 Cor. 3, 9; 16, 8.

2 Cor. 5, 1. συστατικῶν ἐπιστ. πρὸς

- 2. ἡ ἐπ. ὑμῶν ὑμεῖς ἴστα

- 3. ἵστα ἐπιστολή Χριστοῦ

7, 8. ἐλύπησάμην ἐν τῇ ἐπ. etc.

10, 9. ἐκφοβεῖν ὑμ. διὰ τῶν ἐπ.

- 10. αἱ μ. ἐπ. φ. βαρεῖται

- 11. δι' ἐπιστολῶν ἀπόντες

Col. 4, 16. ἀναγνωσθῇ παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστ.

1 Th. 5, 27. ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπ.

2 Th. 2, 2. μήτε διὰ λόγου, μήτε δι' ἐπ. 15; 3, 14.

3, 17. ἵστι σημεῖον ἐν πάσῃ ἐπ.

2 Pet. 3, 1. 16.

ἐπιστομίζειν Tit. 1, 11.

ἐπιστρέφειν † metaph.

Mat. 9, 22. ὁ δὲ ὁ Ἰ. ἐπιστραφεὶς κ. ἰδὼν (Mar. 5, 30. cf. 8, 33)

10, 13. πρὸς ἡμᾶς ἐπιστραφήτω

12, 44. ἐπιστρ. εἰς τὸν οἶκόν μου

† 13, 15. „μή - ἐπιστρέψωσι καὶ ἰδῶμαι“ (Mar. 4, 12. Joh.

12, 40. Act. 28, 27)

Mat. 24, 18. μὴ ἐπιστρέψατω ὀπίσω (Mar. 13, 16. Luc. 17, 31)

† Luc. 1, 18. πολλοὺς - ἐπιστ. ἐπὶ

† - 17. ἐπ. καρδίας πατ. ἐπὶ

8, 55. ἐπιστρέψετε τὸ πνεῦμα αὐτ.

17, 4; † 22, 32 (οὐ ποτε ἐπιστρέψας στήρ.)

Joh. 21, 20. ἐπιστραφεὶς - ὁ Π.

† Act. 3, 19. μετανοήσατε - κ. ἐπιστ.

† 9, 35. ἐπιστρέψαν ἐπὶ τὸν Κ. (11, 21)

- 40. ἐπιστ. πρὸς τὸ σῶμα

† 14, 15. ἀπὸ τούτων - ἐπιστρ.

ἐπὶ τὸν Θ. (cf. 15, 19; 26, 20)

15, 36; 16, 18.

† 26, 18. ἐ. ἀπὸ σκότους εἰς φῶς

† 2 Cor. 3, 16. ἂν ἐπιστρέψῃ πρὸς Κ.

† Gal. 4, 9. ἐπιστρέφετε πάλιν ἐπὶ τὰ

† 1 Th. 1, 9. πῶς ἐπιστρέψατε πρὸς τὸν Θ. ἀπὸ τῶν εἰδῶλων

† Jac. 5, 19. ἰάν - ἐπιστρέψῃ τις αὐτ.

† - 20. ὁ ἐπ. ἁμαρτωλὸν ἐκ πλάνης

† 1 Pet. 2, 26. ἐπιστρέφῃτε - ἐπὶ τὸν

† 2 Pet. 2, 21. ἐπ. ἐκ τῆς - ἐντολῆς

- 22. „κύων ἐπιστρέφ. ἐπὶ τό“

Apoc. 1, 12. bis

ἐπιστροφὴ Act. 15, 3.

ἐπισυνάγειν

Mat. 23, 37. ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα

σου, ὃν τρόπον ἐπισυν-

άγει ὄρνις τὰ νοσσία ἐ.

ὑπὸ τὰς πτέρ. (Luc. 13, 34)

24, 31. ἐπισυνάξουσιν τοὺς ἐκλ.

αὐτ. ἐκ τῶν τεσσάρων

ἀνέμων (Mar. 13, 27)

Mar. 1, 33. Luc. 12, 1.

ἐπισυναγωγή

2 Th. 2, 1. Heb. 10, 25.

ἐπισυντρέχειν Mar. 9, 25.

ἐπισύστασις

Act. 24, 12. 2 Cor. 11, 28.

ἐπισφαλής Act. 27, 9.

ἐπισχύειν Luc. 23, 5.

ἐπισωρεύειν 2 Tim. 4, 8.

ἐπιταγή

Rom. 16, 26. κατ' ἐπιταγὴν αἰωνίου Θ.

1 Cor. 7, 6. λέγω - οὐ κατ' ἐπιταγὴν

- 25. ἐπιταγὴν Κυρίου οὐκ ἔχω

(cf. 2 Cor. 8, 8)

1 Tim. 1, 1. κατ' ἐπιταγὴν Θεοῦ

Tit. 1, 3. κατ' ἐπιτ. τ. σωτήρος ἡμ.

2, 15. ἔλεγγε μετὰ πάσης ἐπιτ.

ἐπιτάττειν

Mar. 1, 27. τοῖς πνεύμασι - ἐπιτάσσει

(Luc. 4, 36)

6, 27. ἐπέταξεν ἐναχθῆναι τὴν

6, 39; 9, 25.

Luc. 8, 25. (τοῖς ἀνέμοις) 31; 14, 22.

Act. 23, 2. ἐπέτ. - τύπτειν

Philem. 8. ἐπιτάσσειν σοι τὸ ἀνῆκον

ἐπιτελεῖν

Luc. 13, 32. ἰάσεις ἐπιτελεῶ σήμερον

Rom. 15, 28. τοῦτο οὖν ἐπιτελέσας

2 Cor. 7, 1. ἐπιτελοῦντες ἀγιοσύνην

8, 6. ἐπιτελέσῃ εἰς ὑμᾶς καὶ

τὴν χάριν ταύτην

- 11. τὸ ποιῆσαι ἐπιτελέσ. etc.

Gal. 3, 8. ἐναρξάμενοι πν. νῦν σαρκὶ

ἐπιτελεῖσθε;

Phil. 1, 6. ὁ ἐναρξάμενος - ἔργον ἀγ.

ἐπιτελέσει ἄχρις ἡμέρας

Heb. 8, 5. ἐπιτελεῖν τὴν σκηνὴν

9, 6. τὰς λατρείας ἐπιτελοῦν-

τες

1 Pet. 5, 9. τὰ αὐτὰ - ἀδελφοῦν

ἐπιτελεῖσθαι

ἐπιτήδειος Jac. 2, 16.

ἐπιτιθεῖναι

Mat. 9, 18. ἐπιθες τ. χεῖρά σου ἐπ'

αὐτὴν (Mar. 5, 23) (cf. 19,

13, 15. Mar. 6, 5; 7, 32;

8, 23, 25; 16, 18. Luc. 4,

40; 13, 13. Act. 6, 6; 8,

17, 19; 9, 12, 17; 13, 3;

19, 6; 28, 8)

21, 7. ἐπέθηκαν ἐπάνω αὐτ.

τὰ ἱμ.

23, 4. ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τ. ὤμοις;

27, 29. ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφα-

λὴν αὐτοῦ (Joh. 19, 2)

- 37. ἐπέθ. - τὴν αἰτίαν

Mar. 3, 16. ὄνομα (cf. 17)

4, 21. ἐπὶ τὴν λυχνίαν ἐπιτεθῆ

(Luc. 8, 16)

Luc. 10, 30. πληγὰς ἐπιθέντες (cf. Act.

16, 23)

15, 5. ἐπιτ. ἐπὶ τ. ὤμοις

23, 26. ἐπέθηκαν αὐτῷ σταυρόν

Joh. 9, 15. πηλὸν ἐπέθ. μου ἐπὶ

Act. 15, 10. ζυγὸν ἐπὶ τὸν τρόχ. 28.

18, 10. οὐδεὶς ἐπιθήσεται σοι

τοῦ κακῶσαι σι

28, 3, 10.

1 Tim. 5, 22. χεῖρας ταχέως μηθεὶν

ἐπιτίθει

Apoc. 1, 17. τὴν δεξιάν

22, 18. ἵάν τις ἐπιθῇ ἐπ' αὐτὰ,

ἐπιθήσει ὁ Θ. ἐπ' αὐτὸν

τὰς πληγὰς

ἐπιτιμῶν

Mat. 8, 26. ἐπετίμησε τοῖς ἀνέμοις

(Mar. 4, 39. Luc. 8, 24)

Mat. 12, 18. κ. ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα
(Mar. 3, 12)

16, 22. ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ
λέγων (Mar. 8, 32. 33)

17, 18. ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησ.
(Mar. 9, 25. Luc. 9, 42)

19, 13. μαθῆται ἐπετίμησαν αὐτ.
(Mar. 10, 13. Luc. 18, 15)

20, 31. ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα
(Mar. 10, 48. Luc. 18, 39)

Mar. 1, 25. ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰ. λέ-
γων (Luc. 4, 35)

8, 30. ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα
μὴ δεύῃ (Luc. 9, 21)

Luc. 4, 39. ἐπέτιμῃσε τῷ πυρετῷ
- 41. ἐπιτιμῶν οὐκ εἶα αὐτὰ λ.
9, 55; 17, 3; 19, 39; 23, 40.

2Tim. 4, 2. ἔλεξον, ἐπιτίμησον.

Jud. 9. ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος
ἐπιτιμία 2 Cor. 2, 6.

ἐπιτρέπειν

Mat. 8, 21. ἐπιτρέψόν μοι πρῶτον
ἀπελθεῖν (Luc. 9, 59)

[8, 31. ἐπιτρέψον ἡμῖν ἀπελθεῖν]
(cf. Mar. 5, 13. Luc. 8, 32)

19, 8. ἐπέτρεψεν ἡμῖν ἀπολύσαι
(Mar. 10, 4)

Luc. 9, 61. Joh. 19, 38.

Act. 21, 39. 40; 26, 1; 27, 3; 28, 16.

1Cor. 14, 34. οὐ γὰρ ἐπιτρέπεται [ἐπι-
τρέπεται] αὐταῖς λαλεῖν

16, 7. ἐὰν ὁ Κ. ἐπιτρέπῃ

1Tim. 2, 12. γυναικὶ δὲ διδάσκειν οὐκ
ἐπιτρέπω

Heb. 6, 8. ἐὰν περ ἐπιτρέπῃ ὁ Θ.

ἐπιτροπή Act. 26, 12.

ἐπιτροπος

Mat. 20, 8. Luc. 8, 3. Gal. 4, 2.

ἐπιτυγχάνειν

Rom. 11, 7. ὃ ἐπιζητεῖ Ἰ., τοῦτο οὐκ
ἐπέτυχεν, ἡ δὲ ἐκλογὴ
ἐπέτυχεν

Heb. 6, 15. ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγελίας
11, 23. ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν

Jac. 4, 2. ζηλοῦτε κ. οὐ δύνασθε
ἐπιτυχεῖν

ἐπιφαίνειν

Luc. 1, 79. ἐπιφάναι τοῖς ἐν σκότει

Act. 27, 20. μήτε ὕστρων ἐπιφαίνον-
των

Tit. 2, 11. ἐπεφάνη γ. ἡ χάρις - -
πᾶσιν

8, 4. ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη

ἐπιφάνεια

2Th. 2, 8. τῇ ἐπ. τῆς παρουσίας αὐτ.

1Tim. 6, 14. μέχρι τῆς ἐπ. τοῦ Κυρίου

2Tim. 1, 10. διὰ τῆς ἐπ. τ. σωτηρίας
4, 1. τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ (8)

Tit. 2, 13. ἐπιφάνειαν τ. δόξης τοῦ
μεγάλου Θ.

ἐπιφανής Act. 2, 20.

ἐπιφάυσκειν Eph. 5, 14.

ἐπιφέρειν

Act. 19, 12. ἐπὶ τ. ἀσθενούντας ἐπι-
φέρεσθαι ἀπὸ τοῦ χρω-
τὸς αὐτ. σουδάρια

25, 18. οὐδεμίαν αἰτίαν ἐπέφερον

Rom. 3, 5. Θ. ὁ ἐπιφέρων τὴν ὀργὴν

Phil. 1, 16. θλίβειν ἐπιφέρειν τοῖς
δεσμοῖς

Jud. 9. κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφ.

ἐπίφωσκειν

Luc. 23, 31. Act. 12, 22; [21, 34;] 22, 24.

ἐπιφώσκειν

Mat. 28, 1. (Luc. 23, 54)

ἐπιχειρεῖν

Luc. 1, 1. Act. 9, 29: 19, 13.

ἐπιχέειν Luc. 10, 34.

ἐπιχειροῦν

Μ.κ. 9, 10. ὁ δὲ ἐπιχειροῦντων σπείρα

τῷ σπείρῳτι κ. ἄρτον αἰ;

Gal. 3, 5. ὅς ἐστιν ἐπιχειροῦντων ταῖς

τῷ πνεύματι

Col. 2, 12. τὸ σῶμα διὰ τ. ἁρῶν -

ἐπιχειροῦντων κ. στυ-

βιζαζόμενον

2Pet. 1, 5. ἐπιχειροῦντες ἐν τῇ πί-

στει ἡμῶν τ. ἀρετῇ

- 11. πλουσίως ἐπιχειροῦντες

σεται αὐτῇ ἡ εἰσοδος εἰς

ἐπιχειροῦντες Eph. 4, 16. Phil. 1, 19.

ἐπιχέειν Joh. 9, 6, 11.

ἐποικοδομεῖν

Act. 20, 32. τῷ θυναμένῳ ἐποικοδομ.

1Cor. 3, 10. ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ etc.

8, 12. ἐποικοδ. ἐπὶ τὸν θεμέλιον

τ. χρυσόν

- 14. μενεῖ ὁ ἐποικοδόμησος

Eph. 2, 20. ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ

θεμελίῳ τ. ἀποστόλων

Col. 2, 7. ἐποικοδομοῦμεν ἐν αὐτῷ

Jed. 20. πιστεῖ ἐποικοδ. αὐτοῖς

ἐποκίλλειν Act. 27, 41.

ἐπονομάζεσθαι Rom. 2, 17.

ἐποπτεύειν 1 Pet. 2, 12; 3, 2.

ἐπόπτης 2 Pet. 1, 16.

ἐπος Heb. 7, 9.

ἐπουράνιος

Mat. 18, 35. ὁ πατήρ μου ὁ ἐπουράν.

Joh. 3, 12. εἰπὼν ὑμῖν τὰ ἐπουρ.

1Cor. 15, 40. σώματα ἐπουράνια etc.

- 48. οἶκος ἐπ., τοιοῦτοι κ. οἱ ἐπ.

- 49. τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουραν.

Eph. 1, 3. ἐκλογῆς - ἐν τῷ ἐπ.

- 39. ἐκδοῦν ἐν τοῖς ἐπορ.

2, 4.

3, 19. ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπ.

'cf. 6, 12)

Phil. 2, 10. ἐκταράντων κ. ἐπιχειρῶν

κ. καταχθονίων

2Tim. 4, 13. αἰ; κ. βασιλείαν αὐτ. ἐπ.

Heb. 3, 1. κληρώσας ἐκταράντων μετ.

6, 4. τ. δουρῶς τῆς ἐπορ.

8, 5. σκιῇ λατρεύουσιν τῶν ἐπ.

9, 23. αὐτὰ - τὰ ἐπορ.

11, 16. κρείττερος - τοῦ ἐ. ἐπορ.

12, 12. ἱεροῦ. ἐκταράντων

ἐπτά

Mat. 12, 45. ἐπτά ἑτέρα πνεύματα

(Luc. 20, 26)

15, 34. ἐπτά (sc. ἁρτους) 36, 37:

16, 10 (Mar. 8, 5. 6. 8. 20)

18, 22. ἴσος ἰσοδομηκοντάκις ἐπτά

22, 25. ἦσαν - ἐπτά ἀδελφοί. 26.

28 (Mar. 12, 20. 22. 23.

Luc. 20, 29. 31. 33)

Mar. 16, 9. ἐκβεβλήκει ἐπτά δαιμό-

νια (cf. Luc. 8, 2)

Luc. 2, 36. ἔτη μετὰ ἀνδρὸς ἐπτά

Act. 6, 3. ἄνδρες ἐξ ὑμ. μ. ἐπτά

13, 19. ἔθνη ἐπτά

19, 14. τινὰ; υἱοὶ Σκευᾶ - ἐπτά

20, 6; 21, 4. 8. 27; 28, 14.

Heb. 11, 30. κυκλώθ. - ἐπὶ ἐπτά ἡμ.

Apoc. 1, 4. ταῖς ἐπτά ἐκκλησίαις (11.

20; 2, 7)

- ἀπὸ τῶν ἐπτά πνευμάτων

(3, 1; 4, 5; 5, 6)

- 12. ἐπτά λυχνίας χρυσαῖς (13.

20; 2, 1)

Digitized by Google

Αποκ.1.16. ἔχων - ἀστὶρας ἐπιτά (20;
2, 1; 3, 1)

4, 5. ἐπὶ λαμπάδες πυρός

5, 1. σφραγιστοὶ ἐπιτά (5; 6, 1)

- 6. ἔχον κίρατα ἐπιτά κ. ὁφθ.
ἐπιτά

8, 2. τοὺς ἐπιτά ἀγγ. (6; 15, 1.

6. 7. 8; 16, 1; 17, 1; 21, 9)

- - ἐπιτά σάλπιγγας (6)

10, 3. αἱ ἐπιτά βροτοὶ (4)

11, 13. ἀνθρώπων χιλιάδες ἐπιτά

12, 3. ἔχων κεφαλὰς ἐπιτά (13,
1; 17, 3, 7. 9)

- - ἐπιτά διαδήματα

15, 1. πληγὰς ἐπιτά (6. 8; 21, 9)

16, 1. τὰς ἐπιτά φιάλας (17, 1;
21, 9)

17, 10. βασιλεῖς ἐπιτά εἰσιν (11)

ἐπιτάκις

Mat. 18, 21. 22 (cf. Luc. 17, 4)

Ἔργαστος

Act. 19, 22. Rom. 16, 23. 2 Tim. 4, 20.

ἐργάζεσθαι

Mat. 7, 23. οἱ ἐργαζόμενοι τ. ἀνομίαν

21, 28. σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ
ἀμπ.

25, 16. ἐργάσατο ἐν αὐτοῖς

26, 10. ἔργον γὰρ καλὸν ἐργά-
σατο εἰς ἐμέ (Mar. 14, 6)

Luc. 18, 14. ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι

Joh. 8, 21. ἐν θεῷ ἐργασμένα

5, 17. ἐργάζεται, καὶ γὰρ ἐργά-
ζομαι

6, 27. ἐργάζεσθαι μὴ τὴν βρωσιν

- 28. ἵνα ἐργαζόμεθα τὴν ἔργα

- 30. τί ἐργάζη;

9, 4. ἐμέ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ
ἔργα

Joh. 9, 4. οὐδεὶς δύναται ἐργ.

Act. 10, 35. ἐργαζόμενος δικαιοσύνην

13, 41. „ἔργον ἐγὼ ἐργάζομαι“

18, 8. ἔμεινε - καὶ ἐργάζετο

Rom. 2, 10. τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν

4, 4. τῷ δὲ ἐργαζομένῳ ὁμοιοθ.

- 5. τῷ δὲ μὴ ἐργαζομένῳ

13, 10. τῷ πλησίον κακὸν οὐκ
ἐργάζεται

1 Cor. 4, 12. ἐργαζόμεν. ταῖς ἰδ. χερσὶ

9, 6. ἐξουσίαν τοῦ μὴ ἐργά-
ζεσθαι

- 13. τὰ ἱερὰ ἐργαζόμενοι

16, 10. τὸ γ. ἔργον Κυρίου ἐρ-
γάζεται

Gal. 6, 10. ἐργαζώμεθα τὸ ἀγαθὸν
πρὸς πάντας

Eph. 4, 28. κοπιᾷτω ἐργαζόμενος τὸ
ἀγαθὸν ταῖς χερσὶν

Col. 3, 23. πᾶν ὃ τι ἂν ποιῇτε ἐκ
ψυχῆς ἐργάζεσθαι ὡς τῷ Κ.

1 Th. 2, 9. πικρὸς καὶ ἡμ. ἐργαζόμε-
(2 Th. 3, 8)

4, 11. ἐργ. ταῖς ἰδίαις χερσὶν

2 Th. 3, 10. εἴ τις οὐ θέλει ἐργ.

- 11. μηδὲν ἐργάζ.

- 12. μετὰ ἡσυχίας ἐργ.

Heb. 11, 33. ἐργάσαντο δικαιοσ.

Jac. 1, 20. δικαιοσ. θ. οὐκ ἐργάζεται
[αἱ 1. κατεργ.]

2, 9. ἀμαρτίαν ἐργάζεσθαι

2 Joh. 8. ἡ ἐργασύμεθα

3 Joh. 5. ὁ ἐὰν ἐργάσῃ εἰς τοὺς ἀδ.

Αποκ. 18, 17. ὅσοι τ. θάλασσαν ἐργά-
ζονται

ἐργασία

Luc. 12, 58. ἐν τῇ ὁδῷ δὸς ἐργασίαν
ἀπὸ πλάχου

Act. 16, 16. ἐργ. πολλὴν παρείχε τοῖς
 - 19. ἡ ἐλπίς τῆς ἐργ. αὐτῶν
 19, 24. παρείχετο τοῖς τεχνίταις
 ἐργασίαν οὐκ ὀλίγην
 - 25. ἐκ ταύτης τ. ἐργ. ἡ εὐπορία
 Eph. 4, 19. εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας
 ἐργάτης

Mat. 9, 37. οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι
 (Luc. 10, 2)

- 38. ὅπως ἐκβάλλῃ ἐργάτας
 10, 10. ὅστις γ. ὁ ἐργάτης τῆς
 τροφῆς (Luc. 10, 7. 1 Tim.
 5, 18)

20, 1. μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς
 - 2. συμφωνήσας - μετὰ τ. ἐργ.
 - 8. κάλεσον τοὺς ἐργάτας

Luc. 18, 27. οἱ ἐργάται τῆς ἀδικίας

Act. 19, 25. τοὺς περὶ τ. τοιαῦτα ἐργάτας

2 Cor. 11, 13. ψευδᾶπόστ. ἐργάται δόλιοι

Phil. 3, 2. βλέπετε τ. κακοὺς ἐργάτας

2 Tim. 2, 15. ἐργάτην ἀνεπαλοχυντον

Jac. 5, 4. ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν
 ἔργον

1) von Gott, Christus:

Mat. 11, 2. τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ

Luc. 24, 19. δυνατός ἐν ἔργῳ κ. λόγῳ
 (cf. Act. 7, 22 v. Moses)

Joh. 4, 34. τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον
 5, 20. μείζονα - δείξει αὐτῷ ἔ.

- 36. τὰ - ἔ. ἃ ἔδωκέ μοι ὁ πατήρ ἵνα τελειώσω αὐτά

- - αὐτὰ τὰ ἔ. ἃ ἐγὼ ποιῶ
 (6, 28. τί ποιῶμεν ἵνα ἐργαζώμεθα τὰ ἔ. τοῦ θ.)

(- 29. τοῦτό ἐστι τὸ ἔ. τοῦ θ. ἵνα)

7, 3. τὰ ἔργα σου ἃ ποιεῖς

Joh. 7, 21. ἐν ἔργον ἐποίησα

9, 3. φανερά τὰ ἔργα τοῦ θ.

- 4. ἐργάζ. τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με

10, 25. τὰ ἔ. ἃ ἐγὼ ποιῶ (14, 12)

- 32. πολλὰ καλὰ ἔργα ἔδειξα

- - διὰ ποῖον αὐτῶν ἔργον

- 33. περὶ καλοῦ ἔ. οὐ λιθάζ.

- 37. ποιῶ τὰ ἔ. τοῦ πατρὸς μου

- 38. τοῖς ἔργοις πιστεύσατε

14, 10. αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα

- 11. διὰ τὰ ἔ. αὐτὰ πιστεύετε

15, 24. εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα

17, 4. τὸ ἔργον ἐτελείωσα

Act. 13, 41. „ἔ. ἐγὼ ἐργάζομαι - ἔ. ᾧ οὐ μὴ πιστεύσητε“

15, 18. πάντα τὰ ἔ. [αἱ. τὸ ἔ.] αὐτοῦ

Rom. 2, 15. τὸ ἔ. τοῦ νόμου γραπτὸν

14, 20. κατάλυε τὸ ἔ. τοῦ θ.

1 Cor. 15, 58. ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ Κυρ.

16, 10. τὸ γ. ἔργον Κ. ἐργάζεται

Phil. 1, 6. ὁ ἐναρξάμενος ἐν ἡμ. ἔ. ἀγ.

2, 30. διὰ τὸ ἔργ. τοῦ Χρ.

Heb. 1, 10. „ἔργα τ. χειρῶν σου“
 ([2, 7])

3, 9. „εἶδον τὰ ἔργα μου“

4, 3. τ. ἔργων ἀπὸ καταβ. κόσμ. γενηθέντων

- 4. „ἀπὸ πάντων τῶν ἔ. αὐτοῦ“ (10)

Apoc. 2, 26. ὁ τηρῶν - τὰ ἔργα μου

15, 3. θαυμαστά τὰ ἔργα σου

2) v. Menschen:

a) ἔργα, ἔ. νόμου opp. πῆστις; χάρις, ἔλεος:

Rom. 2, 15. ἐξ ἔργων νόμοι οὐ δικαιοσύνη.

Rom.3,28. πίστει - χωρὶς ἔργ. νόμου
 4, 2. ἐξ ἔργων ἰδικαιώθη
 - 6. δικαιοσύνην χωρὶς ἔργων
 9,11. οὐκ ἐξ ἔργων, ἀλλ' ἐκ τοῦ
 - 32. οὐκ ἐκ πίστε. ἀλλ' ὡς ἐξ
 ἔργ. νόμου
 11, 6. χάριτι, οὐκ ἐτι ἐξ ἔργων
 Gal. 2,16. ἐξ ἔργ. ν., ἐάν μὴ διὰ πίστε.
 - ἐκ πίστε. Χρ. κ. οὐκ ἐξ
 ἔργων ν. - ἐξ ἔργ. ν. οὐ δικ.
 3, 2. ἐξ ἔ. ν. - ἡ ἐξ ἀκοῆς πίστε. (5)
 - 10. ἐξ ἔργων νόμου εἰσὶν
 Eph. 2, 9. Θεοῦ τὸ δῶρον, οὐκ ἐξ ἔ.
 2Tim.1, 9. οὐ κατὰ τὰ ἔ. ἡμῶν
 Tit. 3, 5. οὐκ ἐξ ἔ. τῶν ἐν δικ.
 Jac. 2,14. πίστιν - ἔργα δὲ μὴ ἔχη
 - 17. ἡ πίστις, ἐάν μὴ ἔχη ἔργα
 2,18. πίστιν ἔχω κἀγὼ ἔ. ἔχω
 - χωρὶς τῶν ἔ. σου - ἐκ
 τῶν ἔ. μου κ. πίστιν
 - 20. ἡ πίστις. χωρὶς ἔ. νεκρά (26)
 - 21. ἐξ ἔργων ἰδικαιώθη (25)
 - 22. ἡ πίστις συνήργει κ. ἔρ-
 γοις - ἐκ τῶν ἔ. ἡ πίστις.
 ἀτελειώθη
 - 24. ἐξ ἔργ. δικαιοῦται ἄνθρ.
 b) ἔργ. ἀγαθ. κ. ἀγαθός.
 ἔργον καλόν, ἔ. καλὰ:
 Mat. 5,16. ὑμῶν τὰ καλὰ ἔ.
 26,10. ἔργον - καλὸν εἰργάσατο
 εἰς ἐμέ (Mar. 14, 6)
 Joh. 10, 32. 33. κ. oben sub 1.
 1Tim.3, 1. καλοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ
 5,10. ἐν ἔργοις καλοῖς μαρτ.
 - 25. τὰ καλὰ ἔργα πρόδηλα
 6,18. πλουτεῖν ἐν ἔργοις καλοῖς
 Tit. 2, 7. τύπον καλῶν ἔργων
 - 14. ζηλωτὴν καλῶν ἔργων

Tit. 3, 8. καλῶν ἔ. προτίστασθαι (14)
 Heb.10,24. ἀγάπης κ. καλῶν ἔ.
 1Pet.2, 12. ἐκ τῶν καλῶν ἔ.
 [2Pet.1,10. διὰ τῶν κ. ὑμ. ἔργων]

c) übrige Stellen:

Mat.23, 8. κατὰ - τὰ ἔ. αὐτῶν μὴ
 ποιεῖτε
 - 5. πάντα - τὰ ἔ. αὐτῶν ποι-
 οῦσι
 Mar.18,34. δοὺς - ἐκάστω τὸ ἔργ.
 αὐτοῦ
 Luc.11,48. κ. ἔργοις τῶν πατέρων ὑμ.
 Joh. 3,19. πονηρὰ αὐτῶν τὰ ἔργ.
 (ἔ. πονηρ.: 7, 7. Col. 1, 21.
 2 Tim. 4, 18. 1 Joh. 8, 12.
 2 Joh. 11)
 - 20. μὴ ἐλαγχθῇ τὰ ἔ. αὐτοῦ
 6,28.29. κ. oben sub 1.
 8,39. τὰ ἔ. τοῦ Ἀβρ. ἐποιεῖτε
 - 41. ποιεῖτε τὰ ἔ. τοῦ πατρός
 Act. 5,38. ἡ βουλὴ αὐτ. ἡ τὸ ἔ. τοῦτο
 7,41. ἐν κ. ἔργοις τῶν χειρῶν
 αὐτ.
 13, 2. εἰς τὸ ἔ. ὁ προσκέκλημαι
 14,26. εἰς τὸ ἔ. ὁ ἐπλήρωσαν
 15,38. συνελθ. αὐτοῖς εἰς τὸ ἔ.
 26,20. μετανοίας ἔ. πράσσοντας
 Rom. 2, 6. ἐκάστω κατὰ τὰ ἔργα
 αὐτοῦ
 13,12. τὰ ἔργα τοῦ σκότους (cf.
 Eph. 5, 11)
 15,18. λόγῳ κ. ἔργῳ
 1Cor.3,13. ἐκάστω τοῦ ἔ. φανερόν ἐστι.
 - 14. εἴ τινας τὸ ἔ. μανει
 - 15. εἴ τινας τὸ ἔ. κατακαίησ.
 5, 2. ὁ τὸ ἔργ. τοῦτο ποιήσας
 9, 1. τὸ ἔργ. μου ὑμεῖς ἴσατε

2Cor. 10, 11. τῷ λόγῳ δι' ἐπιστ. ἀπόν-
τες - παρόντες τῷ ἔργῳ
11, 15. ἔσται κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν
Gal. 5, 19. τὰ ἔργα τῆς σαρκός
6, 4. τὸ ἔργον ἑαυτοῦ δοκιμ.
Eph. 4, 12. εἰς ἔργον διακονίας
Phil. 1, 22. τοῦτό μοι καρπὸς ἔργου
Col. 3, 17. ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ
1 Th. 1, 3. τοῦ ἔργου τῆς πίστεως
(cf. 2 Th. 1, 11)
2 Tim. 4, 5. ἔ. ποιήσον εὐαγγελιστοῦ
- 14. ἀποδώῃ αὐτῷ ὁ Κ. κατὰ
τὰ ἔργα αὐτοῦ
Tit. 1, 16. τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνούνται
Heb. 6, 1. ἀπὸ νεκρῶν ἔργων (9, 14)
- 10. οὐ γ. ἄδικος ὁ Θ. ἐπιλα-
θῆσθαι τοῦ ἔ. ὑμῶν
Jac. 1, 4. ἔργον τέλειον ἐχέτω
- 25. ἀλλὰ ποιητὴς ἔργου
3, 13. δεξιᾶτω - τὰ ἔργα αὐτοῦ
1 Pet. 1, 17. κατὰ τὸ ἐκάστου ἔργον
2 Pet. 2, 8. ἀνόμοις ἔργοις ἐβασάνιζ.
3, 10. γῆ κ. τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα
1 Joh. 3, 8. λύση τὰ ἔ. τοῦ διαβόλου
- 18. ἐν ἔργῳ κ. ἀληθείᾳ
3 Joh. 10. αὐτοῦ τὰ ἔργα ἃ ποιεῖ
Jud. 15. πάντων τῶν ἔ. ἀσεβείας
Apoc. 2, 2. οἶδα τὰ ἔργα σου (cf. 9.
13, 19; 3, 1. 8. 15)
- 5. τὰ πρῶτα ἔργα ποιήσον
- 6. τὰ ἔργα τῶν Νικολαϊτῶν
- 19. τὰ ἔργα σου τὰ ἔσχατα
- 22. μεταν. ἐκ τῶν ἔ. αὐτῆς (cf.
16, 11)
- 23. ἐκάστω κατὰ τὰ ἔ. ὑμῶν
3, 2. οὐ γ. εὐρηκά σου τὰ ἔργα
πεπληρωμένα
9, 20. ἐκ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν

Apoc. 14, 13. τὰ - ἔργα αὐτῶν ἀκολουθ.
μετ' αὐτῶν
18, 6. κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς (cf.
20, 12. 13)
22, 12. ὡς τὸ ἔργον αὐτοῦ ἔσται
ἐρεθίζειν 2 Cor. 9, 2. Col. 3, 21.
ἐρεΐδειν Act. 27, 41.
* ἐρεῖν
1) ἐρεῖν:
Act. 23, 5. „ἄρχοντα - οὐκ ἐρ. κακῶς“
Rom. 3, 5. τί ἐροῦμεν (4, 1; 6, 1;
7, 7; 8, 31 (πρὸς ταῦτα);
9, 14. 30)
2 Cor. 12, 6. ἀλήθειαν - ἐρεῖν
2) εἰρηκα, εἰρημαί:
τὸ εἰρημένον: Luc. 2, 24 (cf. Rom.
4, 18). Act. 2, 16; 13, 40.
εἰρηται: Luc. 4, 12. Heb. 4, 7.
Joh. 15, 15. ὑμᾶς - εἰρηκα φίλους
3) ἐρεθίζην, ἐρεθίστην:
τὸ ἐρεθίζην: Mat. 1, 22; 2, 15. 17. 23;
3, 3; 4, 14; 8, 17; 12, 17; 13,
35; 21, 4; 22, 31; 24, 15; 27, 9.
[35] [Mar. 13, 14]
Mat. 5, 21. ἐρεθίστη τοῖς ἀρχαίοις (27.
33. 38. 43)
Gal. 3, 16. τοῦ - Ἀβρ. ἐρεθίστησαν αἱ
ἐπαγγελίαι
ἐρεῦγεςθαι Mat. 13, 35.
ἐρευνᾶν
Joh. 5, 39. ἐρευνᾶτε τ. γραφάς (7, 52)
Rom. 8, 27. ὁ δὲ ἐρευνῶν τὰς καρδίας
1 Cor. 2, 10. τὸ γ. πνεῦμα πάντα ἐρευν-
νᾶ, καὶ τὰ βᾶθρα τοῦ Θ.
1 Pet. 1, 11. ἐρευνῶντες εἰς τίνα ἢ
ποῖον
Apoc. 2, 23. ὁ ἐρευνῶν νεφροὺς κ. καρ-
δίας

ἐρημία

Mat. 15, 33. πόθεν ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ
ἄρτοι (Mar. 8, 4)

2Cor. 11, 26. κινδύνους ἐν ἐρημίᾳ

Heb. 11, 38. ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι
ἐρημος, ον

Mat. 14, 18. εἰς ἔρημον τόπον (Mar.
6, 31. 32. 35. Luc. 9, 10. 12)

- 15. ἐρημός ἐστιν ὁ τόπος

23, 38. ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν
ἐρ. (Luc. 13, 35)

Mar. 1, 35. ἀπῆλθεν εἰς ἔρημον τό-
πον (Luc. 4, 42)

- 45. ἔξω ἐν ἐρήμοις τόποις

Act. 1, 20. „ἡ ἑπαυλὶς αὐτοῦ ἐρη-
μος“ (8, 26)

Gal. 4, 27. τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μαλ-
λον ἢ τῆς ἐχούσης τ.
ἄνδρα

ἐρημος, ἡ

Mat. 3, 1. ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας
(cf. Mar. 1, 4. Luc. 3, 2)

- 3. „βωῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ“
(Mar. 1, 3. Luc. 3, 4. Joh. 1, 23)

4, 1. ἀνέχθη εἰς τὴν ἔρημον
(Mar. 1, 12. 13. Luc. 4, 1)

11, 7. τί ἐξήλθετε εἰς τὴν ἔρη-
μον (Luc. 7, 24)

24, 26. ἰδοὺ ἐν τῇ ἐρ. ἐστὶ

Luc. 1, 80. ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις

5, 16. ὑποχωρῶν ἐν ταῖς ἐρήμοις

8, 29. ἡλαύνετο - εἰς τὰς ἐρ.

15, 4. καταλείπει - ἐν τῇ ἐρ.

Joh. 3, 14. ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρ.
6, 31. μάννα ἔφαγον ἐν τῇ ἐρ.
(49)

11, 54. εἰς τ. χώραν ἐγγὺς τῆς ἐρ.
Act. 7, 30. 36. 38. 42. 44; 13, 18; 21, 38.

1Cor. 10, 5. κατεστρώθησαν γ. ἐν τῇ
ἐρήμῳ

Heb. 3, 8. τὰ κῶλα ἔπεσαν ἐν τῇ ἐρ.
(17)

Apos. 12, 6. ἔφηνεν εἰς τὴν ἔρημον (14)
17, 3. ἀπῆνεγκέ με εἰς ἔρημον

ἐρημοῦν

Mat. 12, 25. βασιλεῖα μερ. - ἐρημοῦται
(Luc. 11, 17)

Apos. 17, 16. ἡρημωμένην ποιήσουσιν
αὐτήν

18, 16. ἡρημώθη ὁ τοσοῦτος
πλοῦτος

- 19. μετ' ὧρα ἡρημώθη

ἐρήμωσις

Mat. 24, 15. τὸ βδέλυγμα τ. ἐρημώ-
σεως (Mar. 13, 14. Luc.
21, 20)

ἐρίζειν Mat. 12, 19.

ἐριθεία

Rom. 2, 8. τοῖς δὲ ἐξ ἐριθείας (Phil.
1, 17)

2Cor. 12, 20. ζῆλοι, θυμοί, ἐριθεῖαι
(Gal. 5, 20)

Phil. 2, 3. μηδὲν κατ' ἐριθείαν

Jac. 3, 14. ἔχετε κ. ἐριθείαν ἐν τῇ
καρδίᾳ ὑμ.

- 16. ὅπου γ. ζῆλος κ. ἐριθεία

ἐριον Heb. 9, 19. Apos. 1, 14.

ἐρις

Rom. 1, 29. φθόνου, φόνου, ἐριδος
13, 13. μὴ ἐριδι καὶ ζήλῳ

1Cor. 1, 11. ἐριδες ἐν ὑμῖν εἰσι

3, 3. ἐρις κ. διχοστασίαι

2Cor. 12, 20. ἐρις, ζῆλοι, θυμοί, ἐρι-
θεῖαι (Gal. 5, 20)

Phil. 1, 15. διὰ φθόνου καὶ ἐριν

1Tim. 8, 4. φθόρος, ἔρις, βλασφημία
Tit. 3, 9. γενεαλογίας καὶ ἔρεις

ἐρίφιον Mat. 25, 33.

ἐρίφος Mat. 25, 32. Luc. 15, 29.

Ἑρμᾶς Rom. 16, 14.

ἐρμηνεῖα 1 Cor. 12, 10; 14, 26.

ἐρμηνεύειν

Joh. 1, 39. 43; 9, 7. Heb. 7, 2.

[ἐρμηνευτῆς 1 Cor. 14, 28]

Ἑρμῆς

I. Römische Gottheit:

Act. 14, 20.

II. Ein Christenname:

Rom. 16, 14.

Ἑρμογένης 2 Tim. 1, 15.

ἐρπετά, τῶ

Act. 10, 12 (11, 6). Rom. 1, 23.

Jac. 3, 7.

Ἑρυσθὰ θάλασσα

Act. 7, 36. Heb. 11, 29.

*ἔρχεσθαι

Mat. 3. 11. ὁ - ὁπίσω μου ἐρχόμενος (cf. Mar. 1, 7. Luc. 3, 16. Joh. 1, 15. 27. 30)

5, 17. μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι (ἦλθον mit Inf. des Zwecks v. Christus: 9, 13; 10, 34, 35; 18, 11; 20, 28. Mar. 2, 17; 10, 45. Luc. 5, 32; 12, 49; 19, 10)

6, 10. ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου (Luc. 11, 2)

10, 13. ἐλθέτω ὁ εἰρήνῃ υἱ. ἐπ' αὐτῇν

Mat. 11, 3. σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος (Luc. 7, 19. 20. cf. Joh. 6, 14; 11, 27)

- 14. Ἠλίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι (cf. 17, 10. 11. 12. Mar. 9, 11. 12. 13)

11, 18. ἦλθε Ἰωάννης - ὁ υἱὸς τοῦ Ἀ. (Luc. 7, 33. 34.)

13, 19. ἔρχεται ὁ πονηρὸς (25) (Mar. 4, 15. Luc. 8, 12)

14, 29. ὁ δὲ εἶπεν Ἐλθέ

16, 24. ὁπίσω μου ἐλθεῖν ([Mar. 8, 34.] Luc. 9, 23; 14, 27)

- 27. - ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ - ἐν τῇ βασ. (25, 31. Mar. 8, 38; 9, 1. Luc. 9, 26; 23, 42)

18, 7. ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα etc. (Luc. 17, 1)

21, 5. „ἐρχεται σοι πρᾶνς“ (cf. Joh. 12, 15)

- 9. ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόμ. Κ. (23, 39. Mar. 11, 9. Luc. 13, 35; 19, 38. Joh. 12, 13)

21, 32. ἦλθε - πρὸς ὑμᾶς - ἐν ὁδῷ δικαίους.

23, 35. ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα

24, 5. ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματι μου (Mar. 13, 6. Luc. 21, 8)

- 30. ἐρχόμενον ἐπὶ τ. νεφελῶν (26, 64. Mar. 13, 26; 14, 62. Luc. 21, 27)

24, 42. ποῖα ὥρα - ἔρχεται (cf. 43. 44. 48. Mar. 13, 35. 36.

Luc. 12, 37. 38. 39. 40. 45)

25, 6. ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχ. (10)

- Mar. 2, 20.** ἐλεύσονται - ἡμεῖς (Luc. 5, 35; 17, 22; 21, 6; 23, 29)
4, 22. ἵνα εἰς φανερόν ἔλθῃ (Luc. 8, 17)
10, 14. παιδία ἐρχεσθαι πρὸς με (Luc. 18, 16)
 - 30. ἐν τῷ αἰῶνι τ. ἐρχομένων (Luc. 18, 30)
11, 10. ἡ ἐρχομένη βασιλεία
14, 41. ἦλθεν ἡ ὥρα (cf. Joh. 12, 23; 13, 1; 17, 1)
Luc. 2, 27. ἦλθεν ἐν τῷ πνεύματι
 6, 47. πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρὸς με (14, 26. cf. Joh. 6, 35. 37. 44. 45. 65; 7, 37)
 7, 8. ἐρχου καὶ ἐρχεται
 14, 17. ἐρχεσθε, ὅτι ἤδη ἔτοιμα
 15, 17. εἰς αὐτὸν - ἐλθὼν
 17, 20. πότε ἐρχεται ἡ βασ. τ. θ.
 22, 18. ἕως οὗ ἡ βασ. τοῦ θ. ἔλθῃ
Joh. 1, 9. ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον
 - 11. εἰς τὰ ἴδια ἦλθε
 - 31. ἦλθον ἐγὼ ἐν τῷ ὕδατι βαπτ.
 - 40. ἐρχεσθε κ. ἴδετε (cf. 47)
 3, 2. ἀπὸ θ. ἐλήλυθας διδ.
 - 8. οὐκ οἶδας πόθεν ἐρχεται
 - 19. φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμ.
 - 20. οὐκ ἐρχεται πρὸς τὸ φῶς (21)
 - 31. ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος - ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐρχ.
 4, 21. ἐρχεται ὥρα (23; 5, 25. 28; 16, 2. 4. 25. 32)
 - 25. ὅτι Μεσσίας ἐρχεται
 5, 24. εἰς κτίσιν οὐκ ἐρχεται

- Joh. 5, 40.** οὐ θέλετε ἐλθεῖν πρὸς με
 - 43. ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν τῷ ὀνόμ. τοῦ πατρὸς
7, 27. Χριστὸς ὅταν ἐρχεται (cf. 31. 41. 42)
 - 28. ἀπ' ἐμαντοῦ οὐκ ἐλήλυθα (8, 42)
 - 30. οὐπω ἐληλύθει ἡ ὥρα (8, 20)
8, 14. πόθεν ἦλθον καὶ πού ἐπάγω
9, 39. εἰς κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον τ. ἦλθον
10, 8. ὅσοι ἦλθον πρὸ ἐμοῦ
 - 10. ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχ.
12, 27. ἦλθον εἰς τὴν ὥραν τ.
 - 46. εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα
14, 3. πάλιν ἐρχομαι κ. παραλήψομαι
 - 6. οὐδεὶς ἐρχεται πρὸς τὸν π.
 - 18. ἐρχομαι πρὸς ὑμᾶς
 - 30. ἐρχεται - ὁ τοῦ κόσμου ἄ.
15, 26. ὅταν - ἔλθῃ ὁ παράκλη. (16, 7. 8. 13)
16, 18. τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ
 - 28. ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον (18, 37)
17, 11. ἐγὼ πρὸς σὲ ἐρχομαι (13)
18, 4. πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτόν
21, 22. θέλω μένειν ἕως ἐρχομαι
Act. 1, 11. οὕτως ἐλεύσεται
 2, 20. „πρὶν ἢ ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν“
 3, 20. ὅπως ἂν ἔλθωσι καιροί
Rom. 3, 8. ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθὰ
 7, 9. ἐλθούσης τῆς ἐντολῆς
1Cor. 4, 5. ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ Κ.

1Cor.4, 21. ἐν ῥάβδῳ ἔλθω
 11, 28. ἄχρῃς οὐ ἔλθῃ
 13, 10. ὅταν - ἔλθῃ τὸ τέλειον
 15, 35. ποίῳ σώματι ἔρχονται;
 2Cor.2, 1. ἐν λύπῃ - ἔλθῃ
 Gal. 3, 23. πρὸ τοῦ - ἔλθῃ τ. πλ-
 σιν (25)
 Eph. 5, 6. ἔρχεται ἡ ὀργή - ἐπὶ τοὺς
 ὑ. (Col. 3, 6)
 1Th. 1, 10. ἀπὸ τ. ὀργῆς τῆς ἐρχο-
 μένης
 5, 2. ὡς κλέπτῃς - οὕτως ἔρχ.
 1Tim.1, 15. ἦλθεν εἰς τ. κόσμον
 2, 4. εἰς ἐπὶ γινώσκιν ἀληθ. ἐλ-
 θῆν (2 Tim. 3, 7)
 2Pet. 3, 3. ἐλεύσονται ἐπ' ἐσχάτου
 1Joh.2, 18. ὁ ἀντίχριστος ἔρχ.
 4, 2. Ἰ. Χρ. ἐν σαρκὶ ἐληλ. (cf.
 2 Joh. 7)
 5, 6. ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος κ. αἵμ.
 Apoc.1, 4. ὁ ὢν κ. ὁ ἦν κ. ὁ ἔρχ.
 (8; 4, 8; 11, 17)
 - 7. ἔρχεται μετὰ τῶν νεφ.
 2, 5. ἔρχομαί σοι ταχύ (18; 3,
 11; cf. 22, 7. 12. 20)
 6, 1. ἔρχου κ. ἴδε (5. 7)
 - 3. ἔρχου (22, 17)
 - 17. ἦλθεν ἡ ἡμ. ἡ μεγ.
 7, 14. οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τ. θλί-
 ψεως
 11, 18. ἦλθεν ἡ ὀργή σου
 14, 7. ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς κρι-
 σεως (cf. 15; 8, 10)
 22, 17. ὁ διψῶν ἐρχέσθω
 - 20. ἀμὴν ἔρχου Κύριε Ἰησοῦ
 *ἑρωτᾶν
 1) fragen:
 Mat.19, 17. τί με ἑρωτᾷς περὶ τ. ἀγ.

Joh. 16, 23. ἐμὲ οὐκ ἑρωτήσετε οὐδέν
 2) bitten:
 Joh. 14, 16. ἐγὼ ἑρωτήσω τὸν πατέρα
 (16, 26)
 17, 9. περὶ αὐτῶν ἑρωτῶ. 15. 20.
 ἐσθῆς
 Luc.23, 11. ἐσθῆτα λαμπράν (cf. Act.
 10, 30. Jac. 2, 2. 3)
 Act. 1, 10; 12, 21. Jac. 2, 2.
 ἐσθῆσις Luc. 24, 4.
 *ἐσθίειν
 Mat. 9, 11. μετὰ τῶν τελ. ἐσθίει
 (Mar. 2, 16. Luc. 5, 30)
 11, 18. Ἰω. μήτε ἐσθ. μήτε πί-
 νων. 19. (Luc. 7, 33. 34)
 15, 2. ὅταν ἄρτον ἐσθ. (cf. Mar.
 7, 2. 5)
 - 27. κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν
 φ. (Mar. 7, 28)
 Mar.14, 18. ὁ ἐσθίων μετ' ἐμοῦ
 Luc.17, 27. ἤσθιον, ἐπίνον, ἐγάμων
 (28)
 22, 30. ἵνα ἐσθίητε κ. πίνητε
 ἐπὶ τ. τραπ. μουν ἐν τῇ βασ.
 Rom.14, 6. ὁ ἐσθίων Κυρίῳ ἐσθ. 20.
 1Cor.8, 7. τὸ εἰδωλόθ. ἐσθίουσι (10)
 10, 31. εἴτε - ἐσθίετε εἴτε πίνετε
 11, 28. ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦ-
 τον (cf. 27. 28. 29)
 2Th. 3, 10. εἰ τις οὐ θέλει ἐργάζε-
 σθαι, μηδὲ ἐσθίετω (cf. 12)
 Heb.10, 27. πυρὸς ζῆλος ἐσθίειν μέλ-
 λοντος τ. ὑπεναντίους
 Ἑσθί Luc. 3, 25.
 ἑσοπτρον 1 Cor. 13, 12. Jac. 1, 23.
 ἐσπέρα
 Luc. 24, 29. Act. 4, 3; 28, 28.
 Ἑσρώμ Mat. 1, 8. Luc. 3, 33.

*ἰσχατος

Mat. 5, 26. τὸν ἰσχατον κοδράντην
(cf. Luc. 12, 59)

12, 45. τὰ ἰσχατα τοῦ ἀνθρ.
ἐκείνου (Luc. 11, 26)

19, 30. ἴσονται πρῶτοι ἰσχ. κ.
ἰσχ. πρ. (20, 16. Mar. 10,
31. Luc. 13, 30)

20, 8. ἀπὸ τῶν ἰσχάτων ἔως
τῶν πρ.

- 12. οὗτοι οἱ ἰσχ. μίαν ὥραν

27, 64. ἡ ἰσχάτη πλάνη χεῖρων

Mar. 9, 35. ἴσται πάντων ἰσχατος

Luc. 14, 9. ἰσχατον τόπον κατέχειν

Joh. 6, 39. ἐν τῇ ἰσχάτῃ ἡμέρῃ (40,
44. 54; 7, 37; 11, 24; 12, 48)

Act. 1, 8. ἕως ἰσχάτου τῆς γῆς (13, 47)

2, 17. „ἐν τ. ἰσχάταις ἡμέραις“
(cf. 2 Tim. 3, 1. Jac. 5, 3)

1 Cor. 4, 9. ἡμ. - ἰσχάτους ἀπέδειξεν

15, 26. ἰσχατος ἐχθρός

- 45. ὁ ἰσχατος Ἀδάμ

- 52. ἐν τῇ ἰσχάτῃ σάλλιγγι

Heb. 1, 2. ἐπ' ἰσχάτου τῶν ἡμερῶν
[al. 1. ἐπ' ἰσχάτων] (2 Pet.
3, 9)

1 Pet. 1, 5. ἐν καιρῷ ἰσχάτῃ

- 20. ἐπ' ἰσχάτων χρόνων [al. 1.
ἐπ' ἰσχάτου]

2 Pet. 2, 20. τὰ ἰσχατα χεῖρονα τῶν

1 Joh. 2, 18. ἰσχάτῃ ὥρα ἴσται

Jud. 18. ἐν ἰσχάτῃ χρόνῳ ἴσονται
[al. 1. ἐπ - ου - ου]

Apoc 1, [11]. 17. ὁ πρῶτος κ. ὁ ἰσχ.
(2, 18; 22, 13)

2, 19. τὰ ἔργα σου τὰ ἰσχατα

15, 1. πληγὰς ἐπὶ τὰς ἰσχ.
(21, 9)

ἰσχάτως Mar. 5, 23.

*ἴσω

Rom. 7, 22. κατὰ τὸν ἴσω ἀνθρ.
(2 Cor. 4, 16. [al. 1. ἴσω-
θεν] Eph. 3, 16)

1 Cor. 5, 12. τοὺς ἴσω ὑμεῖς κρίνετε
ἴσωθεν

Mat. 7, 15. ἴσωθεν - εἰσι λύκοι (cf.
23, 25. 27. 28. Luc. 11, 39. 40)

Mar. 7, 21. ἴσωθεν - ἐκ τῆς καρδ. (23)
Luc. 11, 7.

2 Cor. 4, 16. ὁ ἴσωθεν ἀνακ. [al. 1. ἴσω]
7, 5. ἴσωθεν μάχαι, ἴσωθεν
φόβοι

Apoc. 4, 8; 5, 1; 11, 2.

ἰσώτερος Act. 16, 24. Heb. 6, 19.
ἰταίρος

Mat. 11, 26. προσφωνοῦσι τοῖς ἰταί-
ροις αὐτῶν

20, 13. ἰταίρε, οὐκ ἀδικῶ σε (cf.
22, 12; 26, 50)

ἰτερόγλωσσος 1 Cor. 14, 21.

ἰτεροδιδασκαλεῖν

1 Tim. 1, 3; 6, 3.

ἰτεροζυγεῖν 2 Cor. 6, 14.

*ἕτερος

Mat. 11, 3. ἡ ἕτερον προσδοκῶμεν;

12, 45. ἐπὶ ἕτερα πνεύματα
(Luc. 11, 26)

Act. 2, 4. λαλεῖν ἐτέραις γλώσσαις

Rom. 2, 1. κρίνεις τὸν ἕτερον (cf. 21)
Jac. 4, 12. [al. 1. τ. πλη-
σίον]

4, 6. μὴ εἰς ὑπὲρ τοῦ ἐνός φυ-
σιουῖσθε κατὰ τοῦ ἐτέρου

6, 1. τολμᾷ τις ὑμ. πρᾶγμα
ἔχων πρὸς τὸν ἕτ.

7, 23. βλέπω - ἕτερον νόμον

Rom. 8, 4. οὐδαίς θ. ἕτερος εἰ μὴ εἰς
10, 24. τὸ ἑαυτοῦ - τὸ τοῦ ἐτέ-
ρου (cf. 29)

13, 8. ὁ - ἀγαπῶν τὸν ἕτερον

14, 21. „ἐν χεῖλεσιν ἐτέροις λαλ.“

2Cor. 11, 4. πνεῦμα ἕτερον λαμβάνετε

Gal. 1, 6. εἰς ἕτερον εὐαγγ. (2 Cor.
11, 4)

6, 4. εἰς ἑαυτὸν μόνον - καὶ
οὐκ εἰς τὸν ἕτερον

Phil. 2, 4. μὴ τὰ ἑαυτῶν - ἀλλὰ κ.
τὰ ἐτέρων ἕκαστοι

Jud. 7. ἀπελθ. ὀπίσω σαρκὸς
ἐτέρ.

ἐτέρως Phil. 3, 15.

ἐτοιμάζειν

Mat. 3, 3. ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυ-
ρίου (Mar. 1, 3. Luc. 3, 4)

20, 23. οἷς ἕτοιμασται ὑπὸ τοῦ
π. (Mar. 10, 40.) - 22, 4.

25, 34. τ. ἕτοιμασμ. ὑμῖν βασ.
- 41. πύρ - τὸ ἕτοιμ.

26, 17. Θέλεις ἐτοιμάσωμέν σοι
τὸ π. (cf. Mar. 14, 12. 15.
Luc. 22, 8. 9. 12)

- 19. ἕτοιμασ. τὸ πάσχα (Mar.
14, 16. Luc. 22, 13)

Luc. 1, 17. ἐτοιμάσαι Κυρίῳ λαὸν

- 76. ἕτοιμ. ὁδοὺς αὐτοῦ

2, 31. σωτήριόν σου ὃ ἕτοιμ.

9, 52. ὥστε ἐτοιμάσαι αὐτῷ

12, 20. ἃ - ἕτοιμασας, τίνοι ἔσται
- 47. μὴ ἐτοιμάσας μηδὲ π.

17, 8. ἐτοιμασον τί δειπνήσω

23, 56. ἕτοιμασαν ἀρώματα (24, 1)

Joh. 14, 2. ἐτοιμάσαι τόπον (3)

Act. 23, 23. στρατιώτας

1Cor. 2, 9. ἃ ἕτοιμασεν ὁ θεὸς τοῖς

2Tim. 2, 21. εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν
ἕτοιμασμένον

Philem. 22. ἐτοιμαζέ μοι ξέναν

Heb. 11, 16. ἕτοιμασε γ. αὐτοῖς πόλιν

Apos. 8, 6. ἕτοιμασ. ἑαυτοὺς ἵνα σ.

9, 7. ἵπποις ἕτοιμασμένοις εἰς
πόλεμον

- 15. ἄγγελοι οἱ ἕτοιμ. εἰς τὴν
ὥραν

12, 6. τόπον ἕτοιμ. ἀπὸ τ. θ.

16, 12. ἵνα ἕτοιμ. ἡ ὁδὸς τῶν βασι.

19, 7. γυνὴ αὐτοῦ ἕτοιμ. ἑαυτῇ

21, 2. τὴν πόλιν - ἕτοιμασμ.
ὡς νύμφην

ἐτοιμασία Eph. 6, 15.

ἕτοιμος

Mat. 22, 4. καὶ πάντα ἕτοιμα (Luc.
14, 17)

- 8. ὁ - γάμος ἔτ. ἔστιν

24, 44. ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι
(Luc. 12, 40)

25, 10. αἱ ἕτοιμοι εἰσεῖλθον

Mar. 14, 15. ἀνάγειον - ἕτοιμον

Luc. 22, 23. μετὰ σοῦ ἕτοιμός εἰμι -
πορεύεσθαι

Joh. 7, 6. ὁ - καιρὸς ὃ ὅμ. πᾶν-
τοτὲ ἔστιν ἔτ.

Act. 23, 15. 21.

2Cor. 9, 5. ταύτην ἐτοίμην εἶναι οὗ-
τως ὡς εὐλογίαν

10, 6. ἐν ἐτοίμῳ ἔχοντες ἐκδι-
κῆσαι

- 16. εἰς τὰ ἔτ. καυχῆσασθαι

Tit. 3, 1. εἰς σωτηρίαν ἐτοίμην
ἀποκαλυφθῆναι

3, 15. ἕτοιμοι δὲ αἱ πρὸς ἀπο-
λογία

ἁποίμως

Act. 21, 13, 2 Cor. 12, 14. 1 Pet. 4, 5.

* ἔτος

Heb. 1, 12, „τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν“

2 Pet. 3, 8. μία ἡμέρα — ὡς χίλια ἔτη

Apo. 20, 2. ἔδωκεν αὐτοῖς χίλια ἔτη (3. 4. 5. 6. 7)

εὐ

Mat. 25, 21. εὐ, δοῦλε ἀγ. (23. Luc. 19, 17)

Mar. 14, 7. δόνασθαι. αὐτοὺς εὐποιῆσθαι.

Act. 15, 29. εὐ πράττετε

Eph. 6, 3, „ἵνα εὐ σοι γένηται“

Εὐα 2 Cor. 11, 13. 1 Tim. 2, 13.

εὐαγγελίζεσθαι

1) εὐαγγελίζεσθαι τινά

Apo. 10, 7. ὡς εὐηγγέλισε τοὺς ἑαυτ. δούλους τ. προφ. — 14, 6.

2) εὐαγγελίζεσθαι Pass.

Mat. 11, 5. πτωχοὶ εὐαγγελίζονται (Luc. 7, 22)

Luc. 16, 6. ἡ βασιλ. τοῦ Θεοῦ εὐαγγ.

Gal. 1, 11. τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ

Heb. 4, 2. ἔσμεν εὐηγγελισμένοι. 6.

1 Pet. 1, 25. τὸ ῥῆμα τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς

4, 6. νεκροῖς εὐηγγελισθῆναι

3) εὐαγγελίζεσθαι τι, τινά, τινί τι

Luc. 1, 19. εὐαγγελίσασθαι σοι ταῦτα

2, 10. εὐαγγελίζομαι ὑμ. χαράν

3, 18. εὐαγγελίζετο τὸν λαόν

4, 18. εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς

— 43. τ. ἐτίραις πόλεσιν εὐαγγελίσασθαι με δεῖ τὴν βασιλείαν (cf. 8, 1)

Luc. 9, 6. διήρχοντο — εὐαγγελιζόμενοι. κ. θερά.

20, 1. διδάσκ. αὐτοῦ τ. λαόν κ. εὐαγγ.

Act. 5, 42. εὐαγγ. Ἰησοῦν (8, 35; cf. 11, 20)

8, 4. τὸν λόγον (15, 35)

— 12. τὰ περὶ τῆς βασιλ.

— 25. πολλὰς — κώμας — εὐηγγ. (cf. 40; 14, 21)

10, 36. εἰρήνην

13, 32. ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγ. τὴν — ἐπαγγ.

14, 7. καὶ ἦσαν εὐαγγ.

— 15. εὐαγγ. ὑμᾶς — ἐπιστρέφειν

16, 10. εὐαγγ. αὐτοὺς

17, 18. ἀνάστασ. αὐτοῖς εὐηγγ.

Rom. 1, 15. τοῖς ἐν Ῥώμῃ εὐαγγελίσασθαι

10, 15. „τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην“ — τῶν εὐαγγ. τὰ ἀγαθά

15, 20. οὕτω δὲ φιλοτιμούμενον εὐαγγελίζεσθαι

1 Cor. 1, 17. οὐ — βαπτίζεις, ἀλλ' εὐαγγελίζεσθαι — 9, 16.

9, 18. εὐαγγελιζόμενος ἀδάπανον θῆσω τὸ εὐαγγ.

15, 1. τὸ εὐαγγ. ὁ εὐηγγ. ὑμῖν. 2.

2 Cor. 10, 16. εἰς τὰ ὑπερέκεινα ὑμῶν εὐαγγελίσασθαι

11, 7. τὸ τοῦ Θεοῦ εὐαγγ. εὐηγγ. ὑμῖν

Gal. 1, 8. εὐαγγελίζεται ὑμῖν παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν

— 9. εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβετε

- Gal. 1, 16. ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν
ἐν τ. ἔθνεσιν
- 23. εὐαγγελίζεται τὴν πιστίν
4, 13. εὐαγγελισάμ. ὑμῖν τὸ πρ.
Eph. 2, 17. εὐηγγελισατο εἰρήνην ὑμ.
3, 8. ἐν τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγε-
λισασθαι τὸν ἀν.
1Th. 3, 6. εὐαγγελισάμενοι ἡμῖν τὴν
πιστίν καὶ τὴν ἀγ. ὑμῶν
1Pet. 1, 12. διὰ τῶν εὐαγγελισαμέ-
νων ὑμᾶς ἐν Πν. ἀγαθ
εὐαγγέλιον
Mat. 4, 23. κηρύσσων τὸ εὐαγγ. τῆς
βασ. (9, 35. cf. 24, 14.
Mar. 1, 14)
26, 13. ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγ.
τοῦτο (Mar. 14, 9)
Mar. 1, 1. ἀρχὴ τοῦ εὐαγγ. Ἰ. Χρ.
- 15. πιστεύετε ἐν τῷ εὐαγγ.
8, 35. ἔνεκεν ἐμοῦ κ. τοῦ εὐαγγ.
(10, 29)
13, 10. κηρυχθῆναι τὸ εὐαγγ.
16, 15. κηρύξατε τὸ εὐαγγ.
Act. 15, 7. τὸν λόγον τοῦ εὐαγγ.
20, 24. τὸ εὐ. τῆς χάριτος τοῦ Θ.
Rom. 1, 1. ἀφωρισμένος εἰς εὐ. Θεοῦ
- 9. ἐν τῷ εὐ. τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
- 16. οὐ γὰρ ἡπαισχύνομαι τὸ
εὐαγγ.
2, 16. κατὰ τὸ εὐαγγ. μου (16,
25; 2 Tim. 2, 8)
10, 16. ὑπήκουσαν τῷ εὐαγγ.
11, 28. κατὰ μὲν τὸ εὐαγγ.
15, 16. ἱεουργοῦντα τὸ εὐ. τ. Θ.
- 19. πεπληρωκ. τὸ εὐ. τοῦ Χρ.
- 20. εὐλογίας [τοῦ εὐαγγ.]
1Cor. 4, 15. ἐν γ. Χριστῷ Ἰ. διὰ τοῦ
εὐ. ἐγὼ ὑμᾶς ἐγένν.
- 1Cor. 9, 12. τῷ εὐαγγ. τοῦ Χρ.
- 14. τοῖς τὸ εὐ. καταγγέλλ.
- - ἐκ τοῦ εὐαγγ. ζῆν
9, 18. ἀδάπανον θῆσω τὸ εὐ.
τοῦ Χρ.
- - τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν τῷ εὐ.
- 23. ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγ.
15, 1. τὸ εὐ. δ. εὐηγγελισ.
2Cor. 2, 12. εἰς τὸ εὐαγγ. τοῦ Χρ.
(9, 13; 10, 14. Gal. 1, 7.
1 Th. 3, 2)
4, 3. κεκαλυμμένον τὸ εὐ. ἡμῶν
- 4. τοῦ εὐ. τῆς δόξης τοῦ Χ.
8, 18. οὐ ὁ ἡπαινος ἐν τῷ εὐ.
11, 4. εὐ. ἔτερον οὐκ ἐδέξασθε
- 7. τὸ τοῦ Θ. εὐαγγ. εὐηγγελ.
Gal. 1, 6. εἰς ἕτερον εὐαγγ.
- 11. τὸ εὐ. τὸ εὐαγγελισθῆν
2, 2. ἀνέθεμην αὐτοῖς τὸ εὐ. ὁ
- 5. ἡ ἀλήθ. τοῦ εὐαγγ. (14)
- 7. τὸ εὐ. τῆς ἀκροβυστίας
Eph. 1, 13. τὸ εὐ. τῆς σωτηρίας ὑμῶν
3, 6. διὰ τοῦ εὐ., οὐ ἐγεν. διάκ.
6, 15. ἐν ἱτοιμασίᾳ τοῦ εὐ. τῆς
εἰρ.
- 19. τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγ.
Phil. 1, 5. τῇ κοινωνίᾳ ὑμῶν εἰς τὸ εὐ.
- 7. βαβαιῶσαι τ. εὐαγγελίου
- 12. εἰς προκοπὴν τοῦ εὐαγγ.
- 17. εἰς ἀπολογίαν τοῦ εὐαγγ.
- 27. ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου
τοῦ Χρ. - τῇ πίστει τοῦ
εὐαγγ.
2, 22. ἐδούλευσεν εἰς τὸ εὐ.
4, 3. ἐν τῷ εὐ. συνήθλησάν μοι
- 15. ἐν ἀρχῇ τοῦ εὐαγγ.
Col. 1, 5. τ. λόγῳ τῆς ἀληθείας
τοῦ εὐ.

Col. 1, 23. ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ εὐ.
 1Th. 1, 5. τὸ εὐαγγ. ἡμῶν οὐκ ἐγε-
 νήθη
 2, 2. τὸ εὐ. τοῦ Θ.
 - 4. πιστευθῆναι τὸ εὐ.
 - 8. μεταδοῦναι - τὸ εὐ. τοῦ Θ.
 - 9. ἐκηρύξαμεν - τὸ εὐ. τοῦ Θ.
 2Th. 1, 8. ὑπακούουσι τῷ εὐ. τοῦ Κ.
 2, 14. διὰ τοῦ εὐ. ἡμῶν
 1Tim. 1, 11. κατὰ τὸ εὐ. τῆς δόξης τοῦ
 2Tim. 1, 8. συγκακοπάθησον τῷ εὐ.
 - 10. φωτίσαντος - διὰ τοῦ
 εὐ. - 2, 8.
 Philem. 13. ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ εὐαγγ.
 1Pet. 4, 17. τῷ τοῦ Θεοῦ εὐαγγελίῳ
 Apoc. 14, 6. ἔχοντα εὐαγγέλ. αἰώνιον
 εὐαγγελιστής
 Act. 21, 8. Eph. 4, 11. 2 Tim. 4, 5.
 εὐάρεσταιν Heb. 11, 5, 6; 13, 6.
 εὐάρεστος
 Rom. 12, 1. θυσίαν - εὐάρεστον τῷ Θ.
 - 2. τὸ ἀγαθὸν κ. εὐάρεστον
 14, 18. εὐάρεστος τῷ Θ. καὶ δό-
 κimos
 2Cor. 5, 9. εὐάρεστοι αὐτῷ εἶναι
 Eph. 5, 10. τί ἐστιν εὐάρεστ. τῷ Κυρ.
 Phil. 4, 18. θυσίαν δεκτὴν εὐάρεστον
 τῷ Θ.
 Col. 3, 20. τοῦτο γὰρ ἐστιν εὐάρε-
 στον ἐν Κ.
 Tit. 2, 9. ἐν καὶσιν εὐάρεστους εἶναι
 Heb. 13, 21. ποιεῖν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρε-
 στον ἐνώπιον αὐτοῦ
 εὐαρέστως Heb. 12, 28.
 Εὐβουλος 2 Tim. 4, 21.
 εὐγενής
 Luc. 19, 12. Act. 17, 11. 1 Cor. 1, 28.
 εὐδία Mat. 16, 2.

εὐδοκεῖν
 Mat. 8, 17. ἐν ᾧ εὐδόκησα (17, 5.
 Mar. 1, 11. Luc. 3, 22.
 2 Pet. 1, 17)
 12, 18. „εἰς ὃν εὐδόκησ. ἡ ψυχὴ“
 Luc. 12, 32. εὐδόκησεν ὁ πατὴρ ὑμ.
 δοῦναι
 Rom. 15, 26. εὐδόκησαν γὰρ Μακεδο-
 νία κ. Ἀχαῖα - ποιήσαι
 - 27. εὐδόκησαν γ. κ. ὀφειλ.
 1Cor. 1, 21. εὐδόκησεν ὁ Θ. - σώσαι
 10, 5. οὐκ ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτ.
 εὐδόκησεν ὁ Θ.
 2Cor. 5, 8. εὐδοκοῦμεν μᾶλλον ἐν-
 δημῆσαι
 12, 10. διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις
 Gal. 1, 15. ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ Θ. -
 ἀποκαλύψαι
 Col. 1, 19. ἐν αὐτῷ εὐδόκησε πᾶν
 τὸ πλήρωμα κατοικῆσαι
 1Th. 2, 8. εὐδοκοῦμεν μεταδοῦναι
 3, 1. εὐδοκήσαμεν καταλειφ-
 θῆναι
 2Th. 2, 12. εὐδοκήσαντες ἐν τῇ ἀδικίᾳ
 Heb. 10, 6. „ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ
 ἁμαρτίας οὐκ εὐδόκησας“
 (cf. 8)
 - 38. „οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυχὴ μου
 ἐν αὐτῷ“
 εὐδοκία
 Mat. 11, 26. οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἐν-
 προσθέν σου (Luc. 10, 21)
 Luc. 2, 14. ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία
 Rom. 10, 1. ἡ μὲν εὐδοκία τ. ἐμῆς
 καρδίας
 Eph. 1, 5. κατὰ τὴν εὐδ. τοῦ Θελή-
 ματος αὐτοῦ. 9.

Phil. 1, 15. δι' εὐδοκίαν τ. Χριστὸν
κηρύσσουσιν

2, 13. ὁ θ. - ἐνεργῶν - ὑπὲρ
τῆς εὐδοκίας

2Th. 1, 11. πᾶσαν εὐθ. ἀγαθωσύνης
εὐεργεσία Act. 4, 9. 1 Tim. 6, 2.
εὐεργετεῖν Act. 10, 38.

εὐεργέτης Luc. 22, 25.

εὐθετος

Luc. 9, 62; 14, 35. Heb. 6, 7.

εὐθώς

Mar. 4, 20. οἱ δὲ εὐθώς ἀφίπτεας
τὰ δίκτυα (cf. 22. Mar.
1, 18)

8, 8. κ. εὐθ. ἐκαθαρίσθη

13, 5. κ. εὐθώς ἐξανέτειλε (Mar.
4, 8)

14, 22. κ. εὐθ. ἠγάπησεν (Mar.
6, 45)

- 27. εὐθ. δὲ ἐλάλησεν (Mar.
6, 50)

- 31. εὐθ. - ὁ Ἰ. ἐκτείνας

20, 34. κ. εὐθ. ἀνέβλεψαν

21, 2. κ. εὐθ. εὐρήσατε ὄνον. 3.
(Mar. 11, 3)

24, 29. εὐθ. - μετὰ τὴν θλίψιν

25, 15. κ. ἀπεδήμησεν εὐθ.

26, 49. κ. εὐθ. προσελθ. τῷ Ἰ.

- 74. κ. εὐθ. ἀλέκτωρ ἐφώνησε
(Joh. 18, 27)

27, 48. κ. εὐθ. δραμῶν εἰς

Mar. 1, 10. κ. εὐθ. ἀναβαίνων

- 20. κ. εὐθ. ἐκάλεσεν αὐτ.

- 21. κ. εὐθ. τοῖς σάββασιν

- 29. κ. εὐθ. ἐκ τῆς συναγ.

- 30. κ. εὐθ. λέγουσιν αὐτῷ

- 31. ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρ. εὐθ.

- 42. καὶ εἰπ. αὐτ. εὐθ. ἀπῆλθεν

Mar. 1, 43. εὐθ. ἐξέβαλεν αὐτὸν

2, 2. κ. εὐθ. συνήχθησαν

- 8. κ. εὐθ. ἐπιγινούς (5, 30)

- 12. κ. ἡγήρωθι εὐθ. κ. ἄρας

3, 6. ἐξεληθόντες οἱ Φαρ. εὐθ.

4, 15. εὐθ. ἔρχεται ὁ σατ.

- 16. εὐθ. μετὰ χαρῆς λαμβ.

- 17. εὐθ. σκανδαλίζονται

- 29. εὐθ. ἀποστέλλει τὸ δρέπ.

5, 2. εὐθ. ἀπῆντησεν αὐτῷ

- 13. ἐπέτρεψεν αὐτοῖς εὐθ. ὁ Ἰ.

- 29. κ. εὐθ. ἐξηράνθη

- 36. εὐθ. ἀκούσας τὸν λόγον

- 42. κ. εὐθ. ἀνέστη

6, 25. κ. εἰσελθούσι εὐθ. μετὰ
σκοπῆς

- 27. κ. εὐθ. ἀποστείλας ὁ βασι.

- 54. εὐθ. ἐπιγινόντες αὐτ.

7, 35. κ. εὐθ. διηνοίχθησαν

8, 10. κ. εὐθ. ἐμβύς εἰς τὸ πλοῖον

9, 15. κ. εὐθ. πᾶς ὁ ὄχλος

- 20. κ. ἰδὼν αὐτ. εὐθ. τὸ πν.

- 24. κ. εὐθ. κρούξας ὁ πατήρ

10, 52. κ. εὐθ. ἀνέβλεψε

11, 2. κ. εὐθ. εἰσπορευόμενοι

14, 43. κ. εὐθ. ἐτι αὐτοῦ λα-
λοῦντος

- 45. εὐθ. προσελθὼν αὐτῷ

- 72. κ. [εὐθ.] ἐκ δευτέρου

15, 1. κ. εὐθ. ἐπὶ τὸ πρῶτ

Luc. 5, 13. κ. εὐθ. ἡ λέπρα ἀπῆλθεν

- 39. εὐθ. θίλει νέον

6, 49. κ. εὐθ. ἔπεσε

12, 36. εὐθ. ἀνοίξωσιν αὐτῷ

- 54. εὐθ. λέγετε Ὀμβρος

14, 5. κ. οὐκ εὐθ. ἀνασπάσει

17, 7. ἔρστ. Εὐθώς πυρελθόν

21, 9. ἀλλ' οὐκ εὐθ. τὸ τέλος

Joh. 5, 9. κ. εὐθ. ἐγένετο ὑγιής
6, 21. κ. εὐθ. τὸ πλοῖον ἐγένετο
13, 30. εὐθ. ἐξηλθεν
Act. 9, 18. κ. εὐθ. ἀπέπεσον
- 20. κ. εὐθ. ἐν ταῖς συναγ.
- 34. κ. εὐθ. ἀνέστη
12, 10. κ. εὐθ. ἀπέστη ὁ ἄγγ.
16, 10. εὐθ. ἐξητήσαμεν ἐξελθ.
17, 10. εὐθ. διὰ τῆς νυκτός
- 14. εὐθ. - τότε τὸν Π.
21, 30. κ. εὐθ. ἐκλείσθησαν
22, 29. εὐθ. - ἀπέστησαν
Gal. 1, 16. εὐθ. οὐ προσανεθήμην
Jac. 1, 24. κ. εὐθ. ἐπελάθετο ὁποῖος
3 Joh. 14. ἐλπίζω - εὐθ. ἰδεῖν σε
Apc. 4, 2. κ. εὐθ. ἐγενόμην ἐν πν.
εὐθυδρομεῖν Act. 16, 11; 21, 1.
εὐθυμεῖν
Act. 17, 22. 25. Jac. 5, 13.
εὐθυμος Act. 27, 36.
εὐθύμως Act. 24, 10.
εὐθύνειν Joh. 1, 23. Jac. 3, 4.
εὐθύς, εὐθεια, εὐθύ
Mat. 8, 3. „εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρί-
βους“ (Mar. 1, 3. Luc. 3, 4. 5)
Act. 8, 21. καρδία σου οὐκ ἔστιν
εὐθεια ἔναντι τοῦ θ.
9, 11. ἐπὶ τὴν ῥύμνην τὴν κα-
λουμένην εὐθειαν
13, 10. τ. ὁδοὺς Κυρίου τὰς εὐ-
θείας
2Pet. 2, 15. καταλιπόντι. εὐθειαν ὁδὸν
εὐθύς adv.
Mat. 3, 16. ἀνέβη εὐθ. ἀπὸ τοῦ ὕδ.
13, 20. κ. εὐθ. μετὰ χαρᾶς
- 21. εὐθ. σκανδαλίζεται
Mar. 1, 12. κ. εὐθ. τὸ πν. αὐτόν
- 23. κ. [εὐθ.] ἦν ἐν τῇ συναγ.

Mar. 1, 28. ἐξηλθε - ἡ ἀκοή αὐ. εὐθ.
7, 25. ἀλλ' εὐθ. ἀκούσασα γυνή
Joh. 13, 32. κ. εὐθ. δοξάσει αὐτόν
10, 34. κ. εὐθ. ἐξηλθεν αἷμα
21, 3. ἐνέβησαν εἰς τὸ πλ. εὐθ.
Act. 10, 16. κ. εὐθ. [al. 1. πάλιν] ἀνε-
λήφθη
εὐθύτης Heb. 1, 8.
εὐκαιρεῖν
Mar. 6, 31. Act. 17, 21. 1 Cor. 16, 12.
εὐκαιρία Mat. 26, 16 (Luc. 22, 6).
εὐκαιρος Mar. 6, 21. Heb. 4, 16.
εὐκαίρως Mar. 14, 11. 2 Tim. 4, 2.
εὐκοπος
Mat. 9, 5. τί γάρ ἐστιν εὐκοπώτερον
(Mar. 2, 9. Luc. 5, 23)
19, 24. εὐκοπώτερόν ἐστι - κά-
μηλον εἰσελθεῖν (Mar. 10,
25. Luc. 18, 25)
Luc. 16, 17. εὐκοπώτ. - τὸν οὐρ. παρ-
ελθεῖν
εὐλάβεια Heb. 5, 7; 12, 28.
εὐλαβεῖσθαι
Act. 23, 10. Heb. 11, 7.
εὐλαβής Luc. 2, 25. Act. 2, 5; 8, 2.
[22, 12].
εὐλογεῖν
Mat. 5, 44. εὐλογεῖτε τ. καταρωμέ-
νους (Luc. 6, 28)
14, 19. εὐλόγησε κ. κλάσας ἔδωκε
(Mar. 6, 41. Luc. 9, 16)
21, 9. εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος
(23, 39. Mar. 11, 9. 10. (ἡ ἐρχ.-
βασίλ. τοῦ πατρ.) Luc.
13, 35; 19, 38. Joh. 12, 13)
25, 34. οἱ εὐλογημέν. τοῦ πατρὸς
26, 26. εὐλογήσας ἔκλασε (Mar.
14, 22)

Mar. 3, 7. κ. εὐλογήσας εἶπε
 10, 16. ἡλόγει αὐτῷ
 Luc. 1, 28. εὐλογημένη σὺ ἐν γυν. (42)
 - 64. εὐλογῶν τὸν Θ. (cf. 2, 28)
 2, 34. εὐλόγ. αὐτοῖς Συμ.
 24, 30. λαβὼν τὸν ἄρτ. εὐλογ.
 - 50. ἐπάρας τὰς χεῖρ. - εὐλόγ.
 αὐτούς (51)
 - 53. αἰνοῦντες κ. εὐλογ. τ. Θ.
 Act. 3, 26. εὐλογ. ὑμ. ἐν τῷ ἁπ.
 Rom. 12, 14. εὐλογεῖτε τοὺς διώκοντας
 - εὐλογ. κ. μὴ καταρᾶσθε
 1 Cor. 4, 12. λοιδοροῦμενοι εὐλογοῦμε.
 10, 16. τὸ ποτῆριον τῆς εὐλογίας
 ὃ εὐλογοῦμεν
 14, 16. ἐν εὐλογίᾳ πνεύματι
 Gal. 3, [8.] 9. οἱ ἐκ πίστε. εὐλογοῦνται
 Eph. 1, 3. ὁ εὐλογησας ἡμᾶς ἐν πάσῃ
 εὐλογίᾳ
 Heb. 6, 14. εὐλογῶν εὐλογήσω σε
 7, 1. 6. (τὸν ἔχοντα τὰς ἐπ. εὐ-
 λόγηκε)
 - 7. τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείτ-
 τος εὐλογεῖται
 11, 20. εὐλογ. Ἰσαὰκ τὸν Ἰ. 21.
 Jac. 3, 9. ἐναντὶ εὐλογοῦμεν τὸν Θ.
 1 Pet. 3, 9. τοῦναντίον δὲ εὐλογεῖτε
 εὐλογητός
 Mar. 14, 61. ὁ Χρ. ὁ υἱὸς τοῦ εὐλο-
 γητοῦ
 Luc. 1, 68. εὐλ. Κύριος ὁ Θ.
 Rom. 1, 25. εὐλογητός εἰς τοὺς αἰῶ-
 νας (9, 5. 2 Cor. 11, 31)
 2 Cor. 1, 3. εὐλογητός ὁ Θεός (Eph.
 1, 3. 1 Pet. 1, 3)
 εὐλογία
 Rom. 15, 29. ἐν πληρώματι εὐλογίας
 Χρ.

Rom. 16, 18. χρηστολογίας κ. εὐλογίας
 1 Cor. 10, 16. τὸ ποτῆριον τῆς εὐλογίας
 2 Cor. 9, 5. προκαταπηγγ. εὐλογίαν
 ὑμῶν - ἐτοίμην εἶναι οὕ-
 τως ὡς εὐλογίαν
 9, 6. ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίας
 ἐπ' εὐλογίαις κ. θερίσει
 Gal. 3, 14. ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραάμ
 Eph. 1, 3. ἐν πάσῃ εὐλ. πνευματικῇ
 Heb. 6, 7. μεταλαμβάνει εὐλογίας
 ἀπὸ τοῦ Θ.
 12, 17. κληρονομήσαι τὴν εὐλογ.
 Jac. 3, 10. εὐλογία καὶ κατάρα
 1 Pet. 3, 3. ἵνα εὐλογίαν κληρονομή-
 σῃτε
 Apoc. 5, 12. λαβεῖν - δόξαν κ. εὐλογίαν
 - 13. τῷ ἁγίῳ ἡ εὐλογία
 7, 12. ἡ εὐλ. κ. ἡ δόξα τῷ Θ.
 εὐμετάδοτος 1 Tim. 6, 18.
 Εὐναίκη 2 Tim. 1, 5.
 εὐνοεῖν Mat. 5, 25.
 εὐνοια 1 Cor. 7, 3. Eph. 6, 7.
 εὐνουχίζειν Mat. 19, 12.
 εὐνούχος
 Mat. 19, 12. εἰσὶ - εὐνούχοι οἵτινες ἐκ
 κοιλίας μητρὸς ἐγεννή-
 θησαν - εὐν. οἵτινες εὐ-
 νουχ. ὑπὸ τῶν ἀνθρ. etc.
 Act. 8, 27. ἀνὴρ Αἰθιοπ εὐνούχος,
 δυνάστης Κανδάκης (34.
 36. 38. 39)
 Εὐνοδία Phil. 4, 2.
 εὐδοῦσθαι
 Rom. 1, 10. 1 Cor. 16, 2. 3 Joh. 2.
 εὐπάρεδρος 1 Cor. 7, 35.
 εὐπειθής Jac. 3, 17.
 εὐπερίστατος Heb. 12, 1.
 εὐποιεῖτα Heb. 13, 16

εὐπορεῖσθαι Act. 11, 29.
 εὐπορία Act. 19, 25.
 εὐπρέπεια Jac. 1, 11.
 εὐπρόσδεκτος
 Rom. 15, 16. ἵνα γένηται ἡ προςφορὰ
 τ. ἐθνῶν εὐπρόσδεκτος
 - 31. ἡ διακονία μου - εὐπροσδ.
 γένηται τοῖς ἁγίοις
 2 Cor. 6, 2. νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος
 8, 12. ἐὰν ἔχη τις, εὐπρόσδεκτος
 1 Pet. 2, 5. θυσίας εὐπροσδ. τῷ Θ.
 εὐπροσσωπεῖν Gal. 6, 12.
 *εὐρίσκειν
 Mat. 1, 18. εὐρέθῃ ἐν γαστρὶ ἔχουσα
 7, 7. ζητεῖτε κ. εὐρήσατε (8.
 Luc. 11, 9. 10. 24)
 - 14. ὅλγοι εἰσὶν οἱ εὐρίσκοντες
 8, 10. οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσρ. τοσαύτην
 πλῆθυν εἶρον (Luc. 7, 9)
 10, 39. ὁ εὐρὼν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
 (16, 25)
 11, 29. εὐρήσατε ἀνάπαυσιν ταῖς
 ψυχαῖς
 12, 43. ζητοῦν ἀνάπ. κ. οὐχ εὐρ.
 13, 46. εὐρὼν - ἵνα πολύτιμον
 22, 9. ὅσους ἂν εὐρητῃ
 Luc. 1, 30. εὐρες - χάριν παρὰ τῷ Θ.
 (cf. Act. 7, 46. 2 Tim. 1, 18)
 15, 24. ἀπολωλὼς ἦν κ. εὐρέθῃ
 (32)
 18, 8. εὐρήσῃ πλῆθυν ἐπὶ τῆς γῆς
 23, 4. οὐδὲν εὐρίσκω αἷτιον ἐν
 (Joh. 18, 38; 19, 6)
 Joh. 1, 42. εὐρίσκει οὗτος πρῶτος
 τὸν (44. 46)
 - - εὐρήκαμεν τὸν Μεσσίαν
 7, 34. ζητήσατέ με κ. οὐχ εὐρή-
 σετε (36)

Act. 4, 21. μηδὲν εὐρίσκοντες τὸ πῶς
 κολάσονται
 5, 39. θεομάχοι εὐρεθῆτε
 13, 28. αἰτίαν θανάτου εὐρόντες
 17, 27. ζητεῖν τὸν Θ. εἰ - εὐροῖεν
 23, 9. οὐδὲν κακὸν εὐρίσκομεν ἐν
 24, 20. τί εὐρον ἐν ἡμοῖς ἀδικήμα
 Rom. 7, 10. εὐρέθῃ μοι ἡ ἐντολὴ -
 εἰς θάνατον
 - 18. τὸ - καταργήσασθαι τὸ
 καλὸν οὐχ εὐρίσκω
 - 21. εὐρίσκω - τὸν νόμον
 10, 20. „εὐρέθῃ μοι τοῖς ἡμέτεροις ζή-
 τοῦσιν“
 1 Cor. 4, 2. ἵνα πιστός τις εὐρεθῇ
 15, 15. εὐρισκόμεθα - ψευδοπρ.
 5, 3. οὐ γυμνοὶ εὐρεθῇσ.
 9, 4. εὐρωσιν ὑμᾶς ἀπαρασκευ-
 ᾶστους
 11, 12. εὐρεθῶσι καθὼς κ. ἡμεῖς
 12, 20. μήπως ἐ. οὐχ οἴους θέλω
 εὐρω ὑμᾶς καγὼ εὐρεθῶ
 ὑμῖν
 Gal. 2, 17. εὐρέθῃμεν κ. αὐτοὶ ἁμαρτ.
 2 Tim. 1, 18. εὐρεῖν ἔλεος παρὰ Κ.
 Phil. 2, 8. σχήματι εὐρεθ. ὡς ἄνθρω-
 3, 9. εὐρεθῶ ἐν αὐτῷ μὴ ἔχων
 Heb. 4, 16. χάριν εὐρωμεν εἰς εὐκ.
 βοήθ.
 9, 12. λύτρωσιν εὐράμενος
 12, 17. μετανοίας - τόπον οὐχ
 εὐρε
 1 Pet. 1, 7. εὐρεθῇ εἰς ἔπαινον
 2, 22. οὐδὲ εὐρέθῃ δόλος ἐν τῷ
 στόμ. (cf. Apoc. 14, 5)
 2 Pet. 3, 14. ἀμώμητοι αὐτῷ εὐρεθ. ἐν
 εἰρήνῃ

2 Joh. 4. εὐρηκα - περιπατοῦντας
ἐν ἀληθείᾳ

Apos. 2, 2. εὐρες αὐτοὺς ψευδαῖς

8, 2. οὐ γὰρ - εὐρηκά σου τὰ
ἔργα πεπληρωμένα

5, 4. οὐδαὶς ἀξίος εὐρέθῃ

9, 6. ζητήσουσιν - τὸν θάνατον
κ. οὐ μὴ εὐρήσ. αὐτόν

12, 8. οὐτε τόπος εὐρέθῃ (cf.
20, 11)

18, 21. κ. οὐ μὴ εὐρεθῇ ἔτι (22)

20, 15. εἰ τις οὐχ εὐρέθῃ ἐν τῇ
βίβλῳ - γεγραμμ.

Εὐρυκλύδων Act. 27, 14.

εὐρύχωρος Mat. 7, 13.

εὐσέβεια

Act. 3, 12. ἰδίᾳ δυνάμει ἢ εὐσεβείᾳ

1 Tim. 2, 2. ἐν πάσῃ εὐσ. κ. σεμνότητι

3, 16. τὸ τῆς εὐσ. μυστήριον

4, 7. γύμναζε δὲ σ. πρὸς εὐ-
σέβειαν

- 8. ἡ δὲ εὐσ. πρὸς πάντα ὡφ.

6, 3. τῇ κατ' εὐσέβ. διδασκ.

- 5. πορισμὸν εἶναι τῆς εὐσ.

- 6. ἡ εὐσ. μετὰ αὐταρκείας

6, 11. εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγά-
πην

2 Tim. 3, 5. ἔχοντες μόρφωσιν εὐσε-
βείας

Tit. 1, 1. ἀληθείας τῆς κατ' εὐσε-
βείαν

2 Pet. 1, 3. πρὸς ζωὴν καὶ εὐσέβειαν

- 6. ἐν δὲ τῇ ὑπομονῇ τὴν
εὐσέβ.

- 7. ἐν γὰρ τῇ εὐσ. τὴν φιλαδ.

3, 11. ἐν ἀγlais ἀναστροφαῖς
καὶ εὐσεβείαις

εὐσεβεῖν Act. 17, 23. 1 Tim. 5, 4.

εὐσεβής

Act. 10, 2. εὐσεβὴς κ. φοβούμενος
τὸν θ.

7, 6. στρατιώτην εὐσεβῇ

22, 12. ἀνὴρ εὐσεβὴς κατὰ τ.
νόμον

2 Pet. 2, 9. οἶδε Κ. εὐσεβεῖς - ῥέσεσθαι

εὐσεβῶς 2 Tim. 3, 12. Tit. 2, 12

εὐσημος 1 Cor. 14, 19.

εὐσπλαγχνος

Eph. 4, 32. 1 Pet. 3, 8

εὐσχημόνως

Rom. 13, 13. 1 Cor. 14, 40. 1 Th. 4, 12

εὐσχημοσύνη 1 Cor. 12, 23.

εὐσχήμων

Mar. 15, 43. Ἰωσήφ - εὐσχήμων βου-
λευτής

Act. 13, 50. γυναικας τὰς εὐσχ. (17, 12)

1 Cor. 7, 35. πρὸς τὸ εὐσχημον καὶ εὐ.

12, 24. τὰ δὲ εὐσχήμονα ἡμῶν

εὐτόνως Luc. 23, 10. Act. 18, 28.

εὐτραπείᾳ Eph. 5, 4.

Εὐτυχος Act. 20, 9.

εὐφημία 2 Cor. 6, 8.

εὐφημος Phil. 4, 8.

εὐφορεῖν Luc. 12, 16.

εὐφραίνειν, εὐφραίνεσθαι

Luc. 12, 19. φάγε, πίε, εὐφρανου

15, 23. φαγόντες εὐφρανθήμεν

- 24. ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι

- 29. ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου
εὐφρανθῶ

- 32. εὐφρανθήηαι κ. χαρῆναι

16, 19. εὐφραινόμε. καθ' ἡμέραν
λαμπρῶς

Act. 2, 26. „εὐφρανθήηαι καρδίᾳ μου“

7, 41. εὐφραίνοντα ἐν τοῖς ἔργ.

Rom. 15, 10. „εὐφρανθήηαι ἑθνη“

2 Cor. 2, 2. τίς ἐστὶν ὁ εὐφραίνων με
Gal. 4, 27. „εὐφρανθήτη, στείρα ἡ“
Apoc. 11, 10. χαίρουσιν ἐπ’ αὐτοῖς κ.
εὐφρανθήσονται

12, 12. εὐφραίνεσθε, οἱ οὐρανοί
(cf. 18, 20)

Εὐφράτης Apoc. 9, 14; 16, 12.
εὐφροσύνη Act. 2, 28; 14, 17.
εὐχαριστεῖν

Mat. 15, 36. εὐχαριστήσας ἔκλασε (Mar.
8, 6. Joh. 6, 11, 28)

26, 27. εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐ-
τοῖς (Mar. 14, 23. Luc.
22, 17. 19. 1 Cor. 11, 24)

Luc. 17, 16. εὐχαριστῶν αὐτῷ

18, 11. ὁ Θ., εὐχαριστῶ σοι ὅτι
Joh. 11, 41. πάτερ, εὐχ. σοι ὅτι
Act. 27, 35. εὐχαρίστησε τῷ Θ. (cf.
28, 15)

Rom. 1, 8. εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου
διὰ Ἰ. Χρ. ὑπὲρ πάντων
ὑμ. ὅτι (7, 25)

- 21. ὡς Θεὸν ἐδόξασαν ἡ ἡυ-
χαρίστησαν

14, 6. εὐχαριστεῖ - τῷ Θ.

16, 4. οἷς οὐκ ἐγὼ μ. εὐχαρ.

1 Cor. 1, 4. εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ - περὶ
ὑμῶν ἐπὶ τῇ χάριτι (14;
14, 18)

10, 30. ὑπὲρ οὐ ἐγὼ εὐχ.

14, 17. καλῶς εὐχαριστεῖς

2 Cor. 1, 11. ἵνα - χάρισμα διὰ πολλῶν
εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ἡμῶν

Eph. 1, 16. οὐ παύσομαι εὐχαριστῶν
ὑπὲρ ὑμῶν

5, 20. εὐχαριστοῦντες πάντοτε
ὑπὲρ πάντων ἐν ὄν. τοῦ
Κ. Ἰ. Χρ. τῷ Θ.

Phil. 1, 3. εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου
ἐπὶ πάσῃ τῇ μεγαλ. ὑμῶν

Col. 1, 3. εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ -
διὰ τὴν ἐλπίδα (cf. 3, 17)

- 12. εὐχαριστοῦντες τῷ πατρὶ

1 Th. 1, 2. εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ
πάντοτε περὶ πάντων
2, 13. εὐχαριστοῦμεν τῷ Θ. ἀδια-
λείπτως ὅτι

3, 18. ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε

2 Th. 1, 3. εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν τῷ
π. περὶ ὑμῶν (cf. 2, 13)

Philem. 4. εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου π.
Apoc. 11, 17. εὐχαριστοῦμέν σοι - ὅτι
εὐχαριστία

Act. 24, 3. μετὰ πάσης εὐχαριστίας

1 Cor. 14, 16. ἐπὶ τῇ σῇ εὐχαριστίᾳ

2 Cor. 4, 15. τὴν εὐχαρ. περισσεύσῃ
9, 11. καταργάζεται - εὐχαρι-
στίαν τῷ Θ.

- 12. διὰ πολλῶν εὐχαριστῶν
τῷ Θ.

Eph. 5, 4. ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία

Phil. 4, 6. δεήσει μετὰ εὐχαριστίας

Col. 2, 7. περισσεύοντες - ἐν εὐχα-
ριστίᾳ

4, 2. γρηγοροῦντες ἐν αὐτῇ ἐν
εὐχαριστίᾳ

1 Th. 3, 9. τίνα γ. εὐχαριστίαν θν.
τῷ Θ. ἀνταποδοῦναι περὶ
ὑμῶν

1 Tim. 2, 1. ποιεῖσθαι - ἐντεύξεις, εὐ-
χαριστίας ὑπὲρ πάντων

4, 3. μετέληψιν μετὰ εὐχαρι-
στίας

- 4. μετὰ εὐχαριστίας λαμβαν.

Apoc. 4, 9. δώσουσι - εὐχαριστίαν τῷ
καθημένῳ

Apoc. 7, 12. ἡ εὐλογία κ. ἡ δόξα κ.
ἡ σοφία καὶ ἡ εὐχ. - τῷ Θ.
εὐχάριστος Col. 3, 15.
εὐχέσθαι

Act. 26, 29. εὐξαίμην ἂν τῷ Θεῷ -
πάντας - γενέσθαι

27, 29. ἠύχοντο ἡμέραν γενέσθαι

Rom. 9, 3. ἠεύχόμεν γὰρ αὐτὸς ἐγὼ
ἀνάθεμα εἶναι

2Cor. 13, 7. εὐχομαι δὲ πρὸς τὸν Θ.
μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς

- 9. τοῦτο δὲ καὶ εὐχόμεθα

Jac. 5, 16. εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων
ὅπως

3 Joh. 2. εὐχομαι σε εὐδογεῖσθαι

εὐχή Act. 18, 18; 21, 23. Jac. 5, 15.

εὐχρηστος

2 Tim. 2, 21; 4, 11. Philem. 11.

εὐψυχεῖν Phil. 2, 19.

εὐωδία

2 Cor. 2, 15. Eph. 5, 2. Phil. 4, 18.

εὐώνυμος

Mat. 20, 21. εἰς ἐκ δεξιῶν σου κ. εἰς
ἐξ εὐωνύμων σου (23. Mar.
10, 37. 40)

25, 33. τὰ - ἐρίφια ἐξ εὐών. (41)

27, 38. ἐκ δεξιῶν κ. εἰς ἐξ εὐών.

(Mar. 15, 27)

Act. 21, 3. Apoc. 10, 2.

ἐφάλλεσθαι Act. 19, 16.

ἐφάπαξ

Rom. 6, 10. ἀπέθανεν ἐφάπαξ

1Cor. 15, 6. πεντακοσίοις ἀδ. ἐφάπαξ

Heb. 7, 27. τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφ.

9, 12. εἰς ἡλθεν ἐφ. εἰς τὰ ἅγια

10, 10. διὰ τ. προσφορᾶς - ἐφ.

Ἐφείτινος Apoc. 2, 1.

Ἐφείτιος

Act. 19, 28. μεγάλη ἡ Ἄρσμις Ἐφε-
σίων (34)

- 35; 21, 29.

Ἐφεσος

Act. 18, 19. κατήντησε δὲ εἰς Ἐφ. (21)

- 21. ἀτήχθη ἀπὸ τῆς Ἐφέσου

19, 1. ἐλθεῖν εἰς Ἐφεσον

- 17. Ἑλλήσι τοῖς κατοικ. τὴν Ἐ.

- 26; 20, 16. 17.

1Cor. 15, 23. ἐθρημεύαρχσα ἐν Ἐφέσῳ

16, 8. ἐπιμενῶ δὲ ἐν Ἐφέσῳ

Eph. 1, 1. τ. ἀγίοις τοῖς οὐσιν ἐν
Ἐφέσῳ

1Tim. 1, 3. προσμεῖναι ἐν Ἐφέσῳ

2Tim. 1, 18. ὅσα ἐν Ἐφέσῳ διηκόνησε

4, 12. ἀπίστευτα εἰς Ἐφεσον

Apoc. 1, 11. εἰς Ἐφεσον κ. εἰς Σμύρναν

2, 1. τῆς ἐν Ἐφέσῳ ἐκκλησίας

(αὐτ. Ἐφεσίτης. 5)

ἐφευρετής Rom. 1, 30.

ἐφημερία Luc. 1, 5. 8.

ἐφήμερος Jac. 2, 15.

ἐφικνεῖσθαι 2 Cor. 10, 13. 14.

ἐφιστάναί

Luc. 2, 9. ἄγγελος Κ. ἐπέστη αὐτοῖς

(Act. 12, 7)

- 38; 4, 39; 10, 40.

20, 1. ἐπέστησαν οἱ ἄρχιερ.

21, 34. αἰφνίδιος ἐφ' ὑμᾶς ἐπιστῇ

24, 4. ἄνδρες δύο ἐπέστησαν αὐτ.

Act. 4, 1; 6, 12; 10, 17; 11, 11; 17,

5; 22, 13. 20; 23, 11, 27; 28, 2.

1 Th. 5, 3. αὐτοῖς ἐφίσταται ὁλεθρὸς

2Tim. 4, 2. ἐπίσθηθι εὐκαίρως ἀκαί-

ρως

- 6. ὁ καιρὸς τῆς - ἐφέστηκε

Ἐφραίμ Joh. 11, 54.

ἡ φ φ α θ ά Mar. 7, 34.

* ἡ χ σ ε ι ν

Mat. 1, 18. εὐρίθῃ ἐν γαστρὶ ἔχουσα
(cf. 23; 24, 19. Mar. 13, 17.

Luc. 21, 23. 1 Th. 5, 8.
Apoc. 12, 2)

4, 24. τοὺς κακῶς ἔχοντας (8,
16; 9, 12; 14, 35; 17, 15.
Mar. 1, 32. 34; 2, 17; 6,
55; 16, 18. Luc. 5, 31; 7, 2.

5, 23. ἔχει τι κατὰ σοῦ (Mar.
11, 25)

13, 12. ὅστις - ἔχει, δοθήσεται -
ὅστις δὲ οὐκ ἔχει, κ. ὃ
ἔχει ἀρθήσεται (25, 29.
Mar. 4, 25. Luc. 8, 18; 19, 26)

14, 5. ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον
(cf. 21, 26. 46. Mar. 11, 32)

18, 25. μὴ ἔχοντας - αὐτοῦ ἀπο-
δοῦναι (Luc. 7, 42; cf.
14, 14)

Mar. 1, 33. εἰς τὰς ἐχομένας κωμο-
πόλεις

5, 23. θυγάτρ. μου ἐσχάτως ἔ.

Luc. 9, 58. οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφ.
κλίνην

12, 50. βάπτισμα - ἔχω βαπτισθ.

14, 18. ἔχε με παρητημένον (19)
- 28. εἰ ἔχει εἰς ἀπαρτισμόν

17, 9. μὴ χάριν ἔχει τῷ δούλῳ

Joh. 4, 52. ἐν ᾧ κομφοτέρον ἔσχε

Act. 7. 1. εἰ ἄρα ταῦτα οὕτως ἔχει;
(17, 11; cf. 24, 9)

13, 44. τῷ - ἐχομένῳ σαββ. [αλ.
1. ἐρχ.] (cf. 20, 15; 21, 26)

21, 13. ἀποθανεῖν - ἐτοίμως ἔχω
(cf. 2 Cor. 10, 6; 12, 14.

1 Pet 4, 5)

Act. 24, 19. εἰ τι ἔχοιεν πρὸς με

- 25. τὸ νῦν ἔχον πορεύου

Phil. 2, 29. τ. τοιούτους ἐντίμους
ἔχετε

Heb. 6, 9. τὰ κρείττονα κ. ἐχόμενα
σωτηρίας

ἡ χ θ ρ α

Luc. 23, 12. ἐν ἡμέρᾳ ὄντες πρὸς ἑαν-
τούς

Rom. 8, 7. ἡ χ θ ρ α εἰς θεόν

Gal. 5, 20. φαρμακεία, ἡ χ θ ρ α

Eph. 2, 15. λύσας τὴν ἡ χ θ ρ α ν ἐν τῇ
σαρκὶ αὐτοῦ

- 16. ἀποκτείνας τὴν ἡ. αὐτῷ

Jac. 4, 4. ἡ φιλία τοῦ κόσμου ἡ χ θ ρ α
τοῦ θεοῦ ἐστίν

ἡ χ θ ρ ό ς

Mat. 5, 43. μισήσεις τὸν ἡ. σου

- 44. ἀγαπάτε τ. ἡ χ. ὑμ. (Luc.
6, 27. 35)

10, 36. ἡ χ. τοῦ ἀνθρ. οἱ οἰκιακοί

13, 25. ἡ λ θ ρ ν αὐτοῦ ὁ ἡ. (28)

- 39. ὁ - ἡ. ἐστὶν ὁ διάβολος

22, 44. „ἕως ἀνθρ. τοὺς ἡ χ. σου
ἵποπόδιον“ (Mar. 12, 36

Luc 20, 43. Act. 2, 35.

1 Cor. 15, 25. Heb 1, 13;

10, 13)

Luc. 1, 74. σωτηρίαν ἐξ ἡ χ θ ρ. ἡμ. -
ἐκ χειρὸς τῶν ἡ. ἡμῶν

10, 19. ἐπὶ π. τὴν δύναμιν τοῦ ἡ.
19, 27. 43.

Act. 13, 10. ἡ χ θ ρ ἡ πάσης δικαιοσύνης

Rom. 5, 10. εἰ γὰρ ἡ χ θ ρ οὶ ὄντες κα-
τηλλ.

11, 28. κατὰ μ. τὸ εὐ. ἡ χ θ ρ οὶ δι'
ἡμᾶς

12, 20. „πεινᾷ ὁ ἡ χ θ ρ ό ς σου“

1Cor.15,26. Ἰσχατος ἐχθρὸς καταργ.
ὁ θάν.
Gal. 4,16. ἐχθρὸς ὅμιν γέγονα ἀλη-
θεύων ἑμῖν
Phil. 3,18. τ. ἐχθροὺς τοῦ σταυροῦ
τοῦ Χρ.
Col. 1,21. ἐχθροὺς τῇ διανοίᾳ ἐν
τοῖς ἔργοις τοῖς πον.
2Th. 3,15. μὴ ὡς ἐχθρὸν ἡγείσθῃς
Jac. 4, 4. βουλ. φίλος εἶναι τ. πό-

σμου ἐχθρὸς τοῦ θ. κα-
θίσταται
Apoc.11,5. κατισθίει τοὺς ἐχθροὺς
αὐτῶν
11,12. οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν
ἔχιδνα
Mat. 3, 7. γεννήματα ἐχιδνῶν (12,
34; 23, 33. Luc. 3, 7)
Act. 28, 3. ἔχιδνα ἐκ τῆς θέρμης
ἐξεληθοῦσα

Z.

Ζαβουλών

Mat. 4, 13. 15. Apoc. 7, 8.

Ζαχαρίας Luc. 19, 2. 5. 8.

Ζαρά Mat. 1, 8.

Ζαχαρίας

I. Sohn Barachia's.

Mat. 23, 35. (Luc. 11, 51)

II. Vater Johannis des Täu-
fers.

Luc. 1, 5. 12. 13. 18. 21. 40. 59. 67; 3, 2.

Ζεβεδαίος

Mat. 4, 21; 10, 2; 20, 20; 26, 87;
27, 56.

Mar. 1, 19. 20; 3, 17; 10, 35.

Luc. 5, 10. Joh. 21, 2.

ζέειν

Act. 18, 25. ζ. τῷ πνεύματι (Rom.
12, 11)

ζεστός

Apoc. 3, 15. οὗτε ψυχρὸς εἰ οὗτε ζ.
etc. 16.

ζεῦγος Luc. 2, 24; 14, 19.

ευκτηρία Act. 27, 40.

Ζεύς Act. 14, 12. 13.

ζῆλος

Joh. 2, 17. „ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου“

Act. 5, 17. ἐπλήσθησαν ζήλου (13, 45)

Rom. 10, 2. ζῆλον θεοῦ ἔχουσιν

13, 13. μὴ ἐριδι κ. ζήλῳ

1Cor. 3, 3. ζῆλος κ. ἐρις κ. διεχο-
στασίαι

2Cor. 7, 7. τὸν ὁμῶν ζῆλον ὑπὲρ
ἑμοῦ

- 11. ἀλλὰ ζῆλον, ἀλλ' ἐκδι-
κῆσιν

9, 2. ὁ ἐξ ὁμῶν ζῆλος ἠρέθισα

11, 2. ζῆλῳ γὰρ ὁμῶς θεοῦ ζήλῳ

12, 20. ζῆλοι, θυμοί, ἐριθεΐαι

Gal. 5, 20. ἔρις, ζῆλοι, θυμοί

Phil. 3, 6. κατὰ ζῆλον διώκων

Col. 4, 13. ἔχει ζῆλον πολὺν ὑπὲρ
ὁμῶν

Heb. 10, 27. πυρὸς ζήλος ἐσθλείν μελλ.

Jac. 3, 14. εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν ἔχετε

- 16. ὅπου γ. ὁ ζῆλος κ. ἐριθεΐα

ζηλοῦν

Act. 7, 9. οἱ πατριάρχαι ζηλώσαν-
τες τὸν Ἰωσήφ ἀπέθοντο

17, 5. [ζηλώσαντες δὲ οἱ ἀπ.]

1Cor. 12, 31. ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα

18, 4. ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ

14, 1. ζηλοῦτε δὲ τὰ πνευματικά

- 39. ζηλοῦτε δὲ τὸ προφητεύ-

ειν

2Cor. 11, 2. ζηλω γ. ὑμᾶς Θεοῦ ζηλῶ

Gal. 4, 17. ζηλοῦσιν ὑμᾶς οὐ καλῶς

- ἵνα αὐτοὺς ζηλοῦτε

- 18. τὸ ζηλοῦσθαι ἐν καλῶ

Jac. 4, 2. φρονεῦτε καὶ ζηλοῦτε

Apo. 3, 19. ζήλωσον οὖν καὶ μετα-
νόησον

ζηλωτής

Luc. 6, 15. Σίμωνα τὸν καλούμενον

ζηλωτὴν (Act. 1, 13)

Act. 21, 20. ζηλωταὶ τ. νόμου ὑπάρ-
χουσι

22, 3. ζηλωτὴς ὑπάρχων τοῦ Θ.

1Cor. 14, 12. ζηλωταὶ ἵστε πνευμάτων

Gal. 1, 14. ζηλωτὴς ὑπάρχων τῶν
πατρικῶν μου παραδό-

σεων

Tit. 2, 14. ζηλωτὴν καλῶν ἔργων

1Pet. 3, 18. τοῦ ἀγαθοῦ ζηλωταὶ [α].

1. μιμηταί]

ζημία

Act. 27, 10. μετὰ ὕβρεως κ. πολλῆς

ζημίας. 21.

Phil. 3, 7. ἅτινα ἦν μοι κέρδη, ταῦτα
ἡγημαὶ διὰ τὸν Χρ. ζη-

μίαν

- 8. ἡγοῦμαι πάντα ζημ. εἶναι

ζημιόων

Mat. 16, 26. εἰάν τ. κόσμον ὅλον κερ-

δήσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐ-
τοῦ ζημιώσῃ (Mar. 8, 36.
Luc. 9, 25)1Cor. 3, 15. μισθὸν λήψεται - ζημιω-
θήσεται2Cor. 7, 9. ἵνα ἐν μηδενὶ ζημιωθῇτε
ἐξ ἡμῶν

Phil. 3, 8. τὰ πάντα ἐζημιώθην -

ἵνα Χριστὸν κερδήσω

ζην † (ὁ) Θεὸς (ὁ) ζῶν

Mat. 4, 4. οὐκ ἐπ' ἄρτω μόνῳ ζή-
σεται ἄνθρωπος (Luc. 4, 4)9, 18. ἐπίθες τ. χεῖρα - κ. ζή-
σεται (Mar. 5, 28)† 16, 16. ὁ υἱὸς τοῦ Θ. τοῦ ζῶντος
22, 32. οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς Θ. νε-κρῶν, ἀλλὰ ζώντων (Mar.
12, 27. Luc. 20, 38)† 26, 63. κατὰ τοῦ Θ. τοῦ ζῶντος
27, 63. ὁ πλάνος εἶπεν ἐτι ζῶν

Mar. 16, 11. ἀκούσαντες ὅτι ζῇ

Luc. 2, 38. ζήσασα ἐτι μετὰ ἀνδρ.

10, 28. τοῦτο ποιεῖ, καὶ ζήσῃ

15, 13. ζῶν ἀσώτως

24, 5. τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νε-
κρῶν. 23.

Joh. 4, 10. ἔδωκεν ἄν σοι ὕδωρ ζῶν

- 11. τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν

- 50. ὁ υἱὸς σου ζῇ (51. 53)

5, 25. οἱ ἀκούσαντες ζήσονται

6, 51. ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν

- ζήσεται [α]. ζήσαι] εἰς

τ. αἰῶνα (58)

- 57. ὁ ζῶν πατὴρ - καγὼ ζῶ
διὰ τὸν πατέρα - ζήσεται

δι' ἐμέ

7, 38. ῥέουσιν ὕδατος ζῶντος

11, 25. καὶ ἀποθάνῃ ζήσεται

Joh. 11, 26. πῶς ὁ ζῶν κ. πιστεύων
 14, 19. ἐγὼ ζῶ καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε
 Act. 1, 3 παρέστησεν αὐτὸν ζῶντα
 7, 38. λόγια ζῶντα δοῦναι ἡμῖν
 9, 41. παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν
 10, 42. κριτὴς ζώντων κ. νεκρῶν
 (2 Tim. 4, 1. 1 Pet. 4, 5)
 † 14, 15. ἐπὶ τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα
 17, 28. ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν
 20, 12. ἡγαγον - τ. παῖδα ζῶντα
 22, 22. οὐ γὰρ καθῆκεν αὐτ. ζῆν
 25, 19. ὃν ἔφρασκεν ὁ Π. ζῆν
 - 24. μὴ δεῖν ζῆν αὐτὸν μηκέτι
 26, 5. ἔζησα Φαρισαῖος
 28, 4. ἡ Δίκη ζῆν οὐκ εἴασεν
 Rom. 1, 17. „ἐκ πίστεως ζήσεται“
 (Gal. 3, 11. Heb. 10, 38)
 6, 2. πῶς ἐτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ
 - 10. ὃ δὲ ζῆ, ζῆ τῷ Θεῷ (11)
 - 13. ὡς ἐκ νεκρῶν ζῶντας -
 7, 1. ἐφ' ὅσον χρόνον ζῆ
 - 2. τῷ ζῶντι ἀνδρὶ δίδεται
 - 3. ζῶντος τοῦ ἀνδρός
 - 9. ἔζων χωρὶς νόμου ποτέ
 8, 12. κατὰ σάρκα ζῆν (13)
 † 9, 26. „υἱοὶ Θεοῦ ζῶντος“
 10, 5. „ζήσεται ἐν αὐτοῖς“ (Gal.
 3, 12)
 12, 1. θυσίαν ζῶσαν
 14, 7. οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἐαυτῷ ζῆ
 - 8. ἐὰν - ζῶμεν, τῷ Κ. ζῶμεν
 - 9. καὶ ἀπέθανεν καὶ ἔζησεν
 - νεκρ. κ. ζῶντ. κυριεύσῃ
 - 11. „ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος“
 1Cor. 7, 39. ἐφ' ὅσον χρόνον ζῆ ὁ ἀνὴρ
 9, 14. ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν
 15, 45. εἰς ψυχὴν ζῶσαν
 2Cor. 1, 8. ἐξαπορηθῆναι ἡ κ. κ. ζῆν

† 2Cor. 3, 3. πνεύματι Θεοῦ ζῶντος -
 4, 11. δεῖ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες
 5, 15. ἵνα οἱ ζῶντες μηκέτι ἐαυ-
 τοῖς ζῶσιν
 6, 9. ἀποθνήσκ. κ. ἰδοὺ ζῶμεν
 † - 16. ναὸς Θεοῦ ἔστε ζῶντος
 13, 4. ζῆ ἐκ δυνάμεως Θεοῦ - ζή-
 σόμεθα σὺν αὐτῷ ἐκ δυν.
 Gal. 2, 14. ἐθνικῶς ζῆς κ. οὐκ Ἰου-
 δαϊκῶς
 - 19. ἀπέθανον ἵνα Θεῷ ζήσω
 2, 20. ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγὼ - ζῆ
 δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός
 5, 12. εἰ ζῶμεν πνεύματι
 Phil. 1, 21. ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν Χριστός
 - 22. εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρκί
 Col. 2, 20. τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ
 3, 7. ὅτε ἔζητε ἐν αὐτοῖς
 † 1Th 1, 9. δουλεύειν Θεῷ ζῶντι
 3, 8. ὅτι νῦν ζῶμεν
 4, 15. ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περι-
 λειπ. (17)
 5, 10. ἵνα - σὺν αὐτῷ ζήσωμεν
 [αἱ. ζῶμεν]
 † 1Tim. 3, 15. ἐκκλησία Θεοῦ ζῶντος
 † 4, 10. ἡλπίκαμεν ἐπὶ Θεῷ ζῶντι
 5, 6. ζῶσα τέθνηκε
 † 6, 17. ἐν τῷ Θεῷ τῷ ζῶντι
 2Tim. 3, 12. θάλλοντες εὐσεβῶς ζῆν
 Tit. 2, 12. ἵνα - εὐσεβῶς ζήσωμεν
 ἐν τῷ νῦν αἰῶνι
 Heb. 2, 15. διὰ παντός κ. ζῆν ἐνοχοὶ
 † 3, 12. ἀπὸ Θεοῦ ζῶντος
 4, 12. ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ Θ.
 7, 8. μαρτυρούμενος ὅτι ζῆ
 - 25. πάντοτε ζῶν
 † 9, 14. λατρεύειν Θεῷ ζῶντι
 - 17. ὅτε ζῆ ὁ διαθέμενος

Heb. 10, 20. ὁδὸν πρόσφρατον κ. ζῶσαν
 † - 31. εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος
 12, 9. ὑποταγησόμεθα - κ. ζή-
 σουμεν
 † - 22. πόλει Θεοῦ ζῶντος
 Jac. 4, 15. ἐὰν ὁ Κ. θελήσῃ κ. ζή-
 σουμεν
 1Pet. 1, 3. εἰς ἐλπίδα ζῶσαν
 † - 23. διὰ λόγου ζῶντος Θεοῦ
 2, 4. λίθον ζῶντα - ἐντεμον
 - 5. ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομ.
 - 24. ἵνα - τῇ δικαιοσ. ζήσωμεν
 4, 6. ζῶσι δὲ κατὰ Θεὸν πνεύμ.
 1Joh. 4, 9. ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ
 Apoc. 1, 18. ὁ πρῶτος κ. ὁ ἔσχα. κ. ὁ ζῶν
 - κ. ἰδοὺ ζῶν εἰμι εἰς τ.
 αἰῶνας
 2, 8. ἐγένετο νεκρὸς κ. ἐζήσαν
 3, 1. ὅτι ζῆς, καὶ νεκρὸς εἶ
 4, 9. τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας
 (10. [5, 14])
 † 7, 2. σφραγίδα Θεοῦ ζῶντος
 - 17. ἐπὶ ζώσας [αἱ ζῶντες] πη-
 γὰς ὑδάτων
 10, 6. ὥμοσεν ἐν τῷ ζῶντι εἰς
 13. 14. ὃ ἔχει - κ. ἐζήσε
 † 15, 7. τοῦ Θ. - τοῦ ζῶντος εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰών.
 16, 3. πᾶσα ψυχὴ ζῶσα ἀπέ-
 θανεν
 19, 20. ζῶντες ἐβλήθησαν οἱ δύο
 20, 4. ἐζήσαν καὶ ἐβασιλεύσαν
 - 5. λοιποὶ τῶν νεκρῶν οὐκ
 ἐζήσαν
 Ζητῶς Tit. 3, 13.
 *ζητεῖν
 Mat. 6, 33. ζητεῖτε δὲ πρῶτον τ.
 βασιλείαν (Luc. 12, 31)

Mat. 7, 7. ζητεῖτε, κ. εὐρήσετε - ὁ
 ζητῶν εὐρίσκει (Luc. 11,
 9. 10)
 12, 43. ζητοῦν ἀνάπαισιν κ. οὐχ
 εὖρ. (Luc. 11, 24)
 13, 45. ζ. καλοὺς μαργαρ.
 18, 12 ζ. τὸ πλατύνεινον
 21, 48. ζητοῦντες αὐτὸν κρατῆ-
 σαι (Mar. 12, 12. Luc. 20, 19)
 28, 5. Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμ. ζη-
 τεῖτε (Mar. 16, 6. Luc. 24, 5)
 Mar. 8, 11. ζητοῦντες - σημειον ([12.]
 Luc. 11, 16)
 11, 18. ἐξήτουν πῶς αὐτ. ἀπολέσ.
 (Luc. 19, 47)
 14, 1. ἐξήτουν - πῶς αὐτὸν - -
 ἀποκτείν. (Luc. 22, 2. cf.
 Joh. 8, [16.] 18; 7, 1. 19.
 20. 25; 8, 37. 40)
 Luc. 2, 45. ζητοῦντες αὐτόν
 - 48. ὁδυνώμενοι ἐζητοῦμέν σε
 - 49. τί ὅτι ἐζητεῖτέ με
 19, 10. ζητῆσαι κ. σῶσαι τὸ
 ἀπολωλός
 Joh. 4, 23. ὁ πατὴρ τοιοῦτους ζητεῖ
 5, 30. οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ
 ἐμόν
 - 44. τὴν δόξαν οὐ ζητεῖτε (cf.
 7, 18; 8, 50)
 7, 30. ἐξήτουν αὐτὸν πιάσαι
 (10, 39. cf. 11, 8)
 - 34. ζητήσατέ με κ. οὐχ εὐρή-
 σετε (36; 8, 21; 13, 33)
 Act. 17, 27. ζητεῖν τὸν Θ., εἰ - εὐροίεν
 Rom. 2, 7. τοῖς ἀφ' ὧν ζητοῦσι
 10, 3. τὴν ἰδίαν δικαιοσύνην
 ζητοῦντες στήσαι
 - 20. „τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν“

Rom.11, 3. „ζητοῦσι τὴν ψυχὴν μου“

1Cor. 1, 22. Ἑλληνες σοφίαν ζητοῦσιν

4, 2. ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκον.

7, 27. μὴ ζῆται λύσιν - γυναῖκα

10, 24. μὴ δαίς τὸ ἑαυτοῦ ζητεῖται

- 83. μὴ ζητῶν τὸ ἑμμευτοῦ

13, 5. (ἡ ἀγάπη) οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτ.

2Cor.12,14. οὐ γὰρ ζητῶ τὰ ὑμῶν

13, 3. δοκιμὴν ζητεῖτε - Χρτοῦ

Gal. 1, 10. ἡ ζητῶ ἀνθρώποις ἀρεσκαι;

2, 17. εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιοσύνην

Phil. 2, 21. τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσιν

Col 3, 1. τὰ ἑαυτῶν ζητεῖτε

1Th. 2, 6. οὐδὲ ζητοῦντες ἐξ ἀνθρώπου δόξαν

2Tim.1,17. σπουδαιότερον ἐζητήσαμε

Heb. 8, 7. οὐκ ἀνδευτέρας ἐζητεῖτο τόπος

1Pet.3,11. „ζητησάτω εἰρήνην“

5, 8. ζητῶν τίνα καταπλή

Apoc.9, 8. ζητήσουσιν οἱ ἄνθ. τὸν θάνατον

ζήτημα

Act.15, 2. περὶ τ. ζητήματος τούτου

18, 5. εἰ δὲ ζήτημά ἐστι περὶ λόγου

23, 29. περὶ ζητημάτων τ. νόμου

25, 19. ζητήματα δὲ τίνα περὶ τῆς - εἰχον

26, 3. τῶν κατὰ Ἰουδ. ἐθῶν τε καὶ ζητημ.

ζήτησις

Joh. 8, 25. ἐγένετο οὖν ζήτησις ἐκ

τ. μαθητῶν Ἰ. μετὰ Ἰουδαίου περὶ καθαρισμοῦ

Act.15, 2. γενομένης - ζητήσεως

25, 20. εἰς τὴν περὶ τούτου ζήτη.

1Tim.1, 4. ζητήσεις παρέχουσι

6, 4. περὶ ζητήσεις καὶ λογομαχίας

2Tim.2,23. τὰς δὲ μαρὰς καὶ ἀπειθεύτους ζητ. παραιτοῦ

Tit. 3, 3. μαρὰς δὲ ζητήσεις - περιστασο

ζιζάνια

Mat.13,25. ἑσπερις ζιζάνια ἀνά μ.

- 26. ἐφάνη κ. τὰ ζιζάνια

- 27. πόθεν οὖν ἔχει ζιζάν.;

- 29. συλλέγοντες τὰ ζ. (30)

- 36. παραβολῆν των ζ. τοῦ ἀγρ.

- 38 τὰ-ζ. εἰσιν οἱ υἱοὶ τοῦ πυ.

- 40. συλλέγεται τὰ ζ. κ. πυρί

Ζοροβάβελ

Mat. 1, 12. Luc. 3, 27.

ζόφος

Heb.12,18. γνώω κ. ζόφω [αλ. 1. σκότει]

2Pet. 2, 4. σιραις ζόφου ταρταρεύσας

- 17. ὁ ζόφος τ. σκότους εἰς αλ.

Jud. 6. ὑπὸ ζόφον τετήρηκεν

13. οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους

ζυγός

Mat.11,29. ἄρατε τὸν ζυγὸν μου

- 30. ὁ - ζ. μου χρηστός

Act.15,10. ἐπιθεῖναι ζυγὸν ἐπὶ τὸν τράχηλον τ. μαθητῶν,

ὃν οὔτε - ἰσχύσαμεν βαστάσαι

Gal. 5, 1. μὴ π. ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε

1Tim 6, 1. εἰσιν ὑπὸ ζυγὸν δούλοι

Apoc.6, 5. ἔχων ζυγὸν ἐν τῇ χειρὶ

ζύμη

Mat. 13, 33. ζύμη ἢ λαβούσα γ. ἐνέκρυψεν (Luc. 13, 21)

16, 6. ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρ.
(11. 12 (ζ. τοῦ ἄρτου).
Mar. 8, 15 (ἀπὸ τ. ζ. τῶν
Φ. κ. τῆς ζ. Ἡρώδου).
Luc. 12, 1)1Cor. 5, 6. μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύ-
ραμα ζυμοί (Gal. 5, 9)- 7. ἐκκαθάρατε τὴν παλαιὰν
ζύμ.- 8. ἰορτάζωμεν μὴ ἐν ζύμῃ
παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμῃ
κακίᾳς

ζυμοῦν

Mat. 13, 33. ὥς οὐ ἐζυμώθη ὅλον
(Luc. 13, 21)1Cor. 5, 6. μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύ-
ραμα ζυμοί (Gal. 5, 9)ζωγρεῖν Luc. 5, 10. 2 Tim. 2, 26.
ζωή

1) ζ. αἰώνιος:

Mat. 19, 16. ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον
(cf. Mar. 10, 17. Luc. 18, 18)- 29. ζωὴν αἰών. κληρονομήσει
(Mar. 10, 30. λάβη ἐν τῷ
αἰῶνι τῷ ἐρχ. ζ. αἰών.
Luc. 18, 30. ἀπολάβη)25, 46. δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον
Luc. 10, 25. ζωὴν αἰών. κληρονομήσωJoh. 3, 15. μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ
ζωὴν αἰώνιον

- 16. ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰών.

3, 36. ὁ πιστεύων - ἔχει ζωὴν
αἰώνιον4, 14. πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου
εἰς ζωὴν αἰώνιονJoh. 4, 36. συνάγει καρπὸν εἰς ζ.
αἰώνιον5, 24, ἔχει ζωὴν αἰώνιον (cf.
6, 40. 47. 54)- 39. ἐν αὐταῖς ζ. αἰώνιον ἔχειν
6, 27. μένουσαν εἰς ζ. αἰώνιον- 68. ῥήματα - ζωῆς αἰωνίου
ἔχεις

10, 28. ζ. αἰών. δίδωμι αὐτοῖς

12, 25. εἰς ζ. αἰώνιον φυλάξει

- 50. ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζωὴ αἰ-
νιὸς ἔστι

17, 2. δώσω αὐτοῖς ζ. αἰώνιον

- 3. αὕτη δὲ ἔστιν ἡ αἰων. ζωὴ

Act. 13, 46. ἀξίους - τῆς αἰωνίου ζ.

- 48. τεταγμένοι εἰς ζ. αἰώνιον

Rom. 2, 7. τοῖς μὲν - ζωὴν αἰώνιον

5, 21. εἰς ζωὴν αἰώνιον

6, 22. τὸ δὲ τέλος ζωὴν αἰώνιον

- 23. ζωὴ αἰώνιος ἐν Χρ.

Gal. 6, 8. θερίσει ζωὴν αἰώνιον

1Tim. 1, 16. εἰς ζωὴν αἰώνιον

6, 12. ἐπιλαβοῦ τ. αἰωνίου ζωῆς

Tit. 1, 2. ἐπ' ἐλπίδι ζ. αἰωνίου
(cf. 3, 7)1Joh. 3, 15. οὐκ ἔχει ζ. αἰώνιον ἐν
αὐτῷ μένουσαν5, 11. ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν - κ.
αὕτη ἡ ζ. ἐν τῷ θίῳ

- 13. ζωὴν αἰώνιον ἔχετε οἱ π.

- 20. θ. καὶ ἡ ζωὴ αἰώνιος

Jud. 21. εἰς ζωὴν αἰώνιον

2) ἄριστε Stellen:

Mat. 7, 14. ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν
ζωὴν18, 8. εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζ. χωλὸν
ἢ κυλλόν (Mar. 9, 43. 45)

Mat. 19, 9. μονόφθ. εἰς τὴν ζ. εἰσαλθ.

19, 17. Θέλεις εἰς τ. ζωὴν εἰσαλθ.

Lac. 1, 75. πάσας τὰς ἡμέρας [ε. ζωῆς ἡ.μ.]

12, 15. ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἐκ τῶν

16, 25. ἀπέλαθες - ἐν τῇ ζωῇ σου

Joh. 1, 4. ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν - ἡ ζ. ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρ.

3, 36. οὐκ ὄψεται ζωὴν

5, 24. ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζ.

- 26. ὁ π. ἔχει ζωὴν ἐν αὐτῷ

- ζωὴν ἔχειν ἐν αὐτῷ

- 29. εἰς ἀνάστασιν ζωῆς

- 40. ἵνα ζωὴν ἔχητε

6, 33. ζωὴν διδοὺς τῷ κόσμῳ

- 35. ἐγὼ εἰμι ὁ ἀρτος τ. ζωῆς

- 51. ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς

- 53. οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν αὐτοῖς

- 63. τὰ ῥήματα - πνεῦμά ἐστι καὶ ζωὴ ἐστὶν

8, 12. ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς

10, 10. ἡλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι

11, 25. ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις κ. ἡ ζωὴ

14, 6. ἐγὼ εἰμι - ἡ ἀλήθεια κ. ἡ ζωὴ

20, 31. πιστεύοντες ζωὴν ἔχετε ἐν

Act. 2, 28. ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς

3, 15. τὸν δὲ ἀρχηγόν τ. ζωῆς

5, 20. τὰ ῥήματα τ. ζωῆς ταύτης

8, 33. „αἰρεται ὑπὸ τ. γ. ἡ ζωὴ αὐτοῦ“

11, 18. μετάνοιαν ἰδωκεν εἰς ζωὴν

17, 25. διδοὺς πᾶσι ζωὴν κ. πνοὴν

Rom. 5, 10. σωθῆσόμεθα ἐν τῇ ζ. αὐτοῦ

- 17. ἐν ζωῇ βασιλεύσουσι

Rom. 5, 18. εἰς δικαιοσύνην ζωῆς

6, 4. ἐν καινότητι ζωῆς περιπατοῦ.

7, 10. ἡ ἐκτολὴ ἡ εἰς ζωὴν

8, 2. νόμος τοῦ πνεύμ. τῆς ζωῆς

- 6. ζωὴ καὶ εἰρήνη

- 10. τὸ δὲ πνεῦμα ζωὴ διὰ δικ.

- 38. οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ

11, 15. εἰ μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν

1Cor. 3, 22. εἴτε ζωὴ εἴτε θάνατος

15, 19. εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ

2Cor. 2, 16. ὁσμή ζωῆς εἰς ζωὴν

4, 10. ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ (11)

- 12. ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν

5, 4. καταποθῇ τὸ θνητὸν ἐπὶ τῆς ζ.

Eph. 4, 18. ἀπηλλοτρ. τῆς ζωῆς τ. θ.

Phil. 1, 20. εἴτε διὰ ζωῆς εἴτε διὰ θάτ.

2, 16. λόγον ζωῆς ἀπέχοντες

4, 3. τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῃ ζωῆς (Apoc. 3, 5; 13, 8;

17, 8; 20, 12, 15; 21, 27)

Col. 3, 3. ἡ ζ. ὑμῶν κέκρυπται

- 4. ὁ Χρ. φανερ. ἡ ζωὴ ὑμῶν

1Tim. 4, 8. ζωῆς τῆς νῦν κ. τῆς μελλούσης

2Tim. 1, 1. ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἰ.

- 10. ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν

Heb. 7, 3. μέτε ζωῆς τέλος ἔχων

- 16. δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου

Jac. 1, 12. τ. στέφανον τῆς ζωῆς (Apoc. 2, 10)

4, 14. ποία γὰρ ἡ ζωὴ ὑμῶν;

1Pet. 3, 7. συγκληρ. χάριτος ζωῆς

- 10. Θέλων ζωὴν ἀγάπῃ

2Pet. 1, 3. τὰ πρὸς ζωὴν κ. εὐσέβειαν

1Joh. 1, 1. περὶ τ. λόγου τῆς ζωῆς
 - 2. ἡ ζωὴ ἐφανερώθη
 3, 14. ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζ.
 5, 12. ὁ ἔχων τ. υἱὸν ἔχει τὴν ζ. -
 ὁ μὴ ἔχων τὸν υἱὸν τοῦ
 Θ. τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει
 - 16. δώσει αὐτῷ ζωὴν
 Apoc. 2, 7. ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς
 (22, 2. 14. 19)
 7, 17. ἐπὶ ζωῆς πηγὰς ὕδατων
 11, 11. πνεῦμα ζωῆς ἐκ τοῦ Θ.
 16, 3. πᾶσα ψυχὴ ζωῆς ἀπέ-
 θανεν
 21, 6. ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδα-
 τος τῆς ζ.
 22, 1. ποταμὸν ὕδατος ζωῆς
 - 17. λαβ. ὕδωρ ζωῆς δωρεάν
 ζώνη
 Mat. 3, 4. ζώνην δερματίνην περὶ
 τὴν ὀσφύν αὐτοῦ (Mar. 1, 6)
 10, 9. χαλκὸν εἰς τὰς ζώνας
 ὑμῶν (Mar. 6, 8)
 Act. 21, 11. τὴν ζώνην τοῦ Παύλου
 Apoc. 1, 13. περιζωσμένον πρὸς τ.
 μαστοῖς ζώνην χρυσοῦν
 (cf. 15, 6)
 ζωννύναι
 Joh. 21, 18. ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυσ-
 σεαυτόν etc.
 Act. 12, 8. ζῶσαι [al. περιζ.] κ. ἐπόδ.

ζωογονεῖν Luc. 17, 83. Act. 7, 19.
 ζωὸν
 Heb. 13, 11. εἰσφέρεται ζῶν τὸ αἷμα
 2Pet. 2, 12. ὡς ἄλογα ζῶα φυσικά
 Jud. 10. ὡς τὰ ἄλογα ζῶα
 Apoc. 4, 6. τέσσαρα ζῶα (7. 8. 9; 5,
 6. 8. 11. 14; 6. 1. 3. 5. 6.
 7; 7, 11; 14, 3; 15, 7;
 19, 4)
 ζωοποιεῖν
 Joh. 5, 21. ἐγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ
 ζωοποιεῖ
 - 21. ὁ υἱὸς οὗς θάλει ζωο-
 ποιεῖ
 6, 68. τὸ πν. ἐστι τὸ ζωοποιεῖν
 Rom. 4, 17. Θεοῦ τοῦ ζωοποιούντος
 τ. νεκρούς
 8, 11. ζωοποιήσει καὶ τὰ θνητά
 1Cor. 15, 22. ἐν τῷ Χ. πάντες ζωο-
 ποιηθήσονται
 - 36. ὁ σπείρεις, οὐ ζωοποιεῖ-
 ται, ἀν μὴ ἀποθάνῃ
 - 45. εἰς πνεῦμα ζωοποιεῖν
 2Cor. 3, 6. τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ
 Gal. 3, 21. ὁ δυνάμενος ζωοποιῆσαι
 1Tim. 6, 18. Θ. τοῦ ζωοποιούντος τὰ
 πάντα
 1Pet. 3, 18. ζωοποιήθεις δὲ πνεύ-
 ματι

H.

ἡγεῖσθαι

Mat. 2, 6. „ἐξελεῖσθαι ἡγούμενος“
 Luc. 22, 26. ὁ ἡγούμενος ὡς ὁ διακον.

Act. 7, 10. ἡγούμενον ἐπ' Αἰγυπτίον
 14, 12. ἦν ὁ ἡγούμενος τ. λόγου
 15, 22. ἀνδρας ἡγ. ἐν τ. ἀδελφοῖς

- Apoc. 7, 12. ἡ εὐλογία κ. ἡ δόξα κ. ἡ σοφία καὶ ἡ εὐχ. - τῷ Θ.
 εὐχάριστος Col. 3, 15.
 εὐχεσθαι
 Act. 26, 29. εὐξαίμην ἂν τῷ Θεῷ -
 πάντας - γενέσθαι
 27, 29. ἠύχοντο ἡμέραν γενέσθαι
 Rom. 9, 3. ἠύχόμεν γὰρ αὐτὸς ἐγὼ
 ἀνάθεμα εἶναι
 2Cor. 13, 7. εὐχομαι δὲ πρὸς τὸν Θ.
 μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς
 - 9. τοῦτο δὲ καὶ εὐχόμεθα
 Jac. 5, 16. εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων
 ὅπως
 3 Joh. 2. εὐχομαι σε εὐδοοῦσθαι
 εὐχὴ Act. 18, 18; 21, 23. Jac. 5, 15.
 εὐχρηστος
 2 Tim. 2, 21; 4, 11. Philem. 11.
 εὐψυχεῖν Phil. 2, 19.
 εὐωδία
 2 Cor. 2, 15. Eph. 5, 2. Phil. 4, 18.
 εὐώνυμος
 Mat. 20, 21. εἰς ἐκ δεξιῶν σου κ. εἰς
 ἐξ εὐωνύμων σου (23. Mar.
 10, 37. 40)
 25, 33. τὰ - ἐρίφια ἐξ εὐών. (41)
 27, 38. ἐκ δεξιῶν κ. εἰς ἐξ εὐών.
 (Mar. 15, 27)
 Act. 21, 3. Apoc. 10, 2.
 ἐφάλλεσθαι Act. 19, 16.
 ἐφάπαξ
 Rom. 6, 10. ἀπέθανεν ἐφάπαξ
 1Cor. 15, 6. πεντακοστοίς ἀδ. ἐφάπαξ
 Heb. 7, 27. τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφ.
 9, 12. εἰς ἡλθεν ἐφ. εἰς τὰ ἅγια
 10, 10. διὰ τ. προσφορᾶς - ἐφ.
 Ἐφραστὶς Apoc. 2, 1.
 Ἐφραίμ
 Act. 19, 28. μεγάλη ἡ Ἀρταμῖς Ἐφρα-
 σίων (34)
 - 35; 21, 29.
 Ἐφρατος
 Act. 18, 19. κατήντησε δὲ εἰς Ἐφ. (21)
 - 21. ἀνέχθη ἀπὸ τῆς Ἐφρατου
 19, 1. ἐλθεῖν εἰς Ἐφρατον
 - 17. Ἐλλησι τοῖς κατοικ. τὴν Ἐ.
 - 26; 20, 16. 17.
 1Cor. 15, 23. ἐθνηριουμάχησα ἐν Ἐφρατῷ
 16, 8. ἐπιμενῶ δὲ ἐν Ἐφρατῷ
 Eph. 1, 1. τ. ἁγίοις τοῖς οὖσιν ἐν
 Ἐφρατῷ
 1Tim. 1, 3. πρὸς μεῖναι ἐν Ἐφρατῷ
 2Tim. 1, 18. ὅσα ἐν Ἐφρατῷ διηκόνησε
 4, 12. ἀπέστειλα εἰς Ἐφρατον
 Apoc. 1, 11. εἰς Ἐφρατον κ. εἰς Σμύρναν
 2, 1. τῆς ἐν Ἐφρατῷ ἐκκλησίας
 (αλ. Ἐφρασίνης. 5)
 ἐφευρετής Rom. 1, 30.
 ἐφημερία Luc. 1, 5. 8.
 ἐφημέριος Jac. 2, 15.
 ἐφικνεῖσθαι 2 Cor. 10, 13. 14.
 ἐφιστάναι
 Luc. 2, 9. ἄγγελος Κ. ἐπίστη αὐτοῖς
 (Act. 12, 7)
 - 38; 4, 39; 10, 40.
 20, 1. ἐπίστησαν οἱ ἀρχιεπ.
 21, 34. αἰφνίδιος ἐφ' ὑμᾶς ἐπιστῇ
 24, 4. ἄνδρες δύο ἐπίστησαν αὐτ.
 Act. 4, 1; 6, 12; 10, 17; 11, 11; 17,
 5; 22, 13. 20; 23, 11, 27; 28, 2.
 1 Th. 5, 3. αὐτοῖς ἐφίσταται ὁ Θεός
 2Tim. 4, 2. ἐπίστηθι εὐκαίρως ἀκαί-
 ρως
 - 6. ὁ καιρὸς τῆς - ἐφίσταται
 Ἐφραίμ Joh. 11, 54.

ἐφ' ἑαυτὰ Mar. 7, 34.

* ἔχειν

Mat. 1, 18. εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα
(cf. 23; 24, 19. Mar. 13, 17.

Luc. 21, 23. 1 Th. 5, 8.

Apoc. 12, 2)

4, 24. τοὺς κακῶς ἔχοντας (8,
16; 9, 12; 14, 35; 17, 15.

Mar. 1, 32. 34; 2, 17; 6,
55; 16, 18. Luc. 5, 31; 7, 2.

5, 23. ἔχει τι κατὰ σοῦ (Mar.
11, 25)

13, 12. ὅστις - ἔχει, δοθήσεται -
ὅστις δὲ οὐκ ἔχει, κ. ὁ

ἔχει ἀρθήσεται (25, 29.
Mar. 4, 25. Luc. 8, 18; 19, 26)

14, 5. ὡς προφήτην αἰλὸν εἶχον
(cf. 21, 26. 46. Mar. 11, 32)

18, 25. μὴ ἔχοντος - αὐτοῦ ἀπο-
δοῦναι (Luc. 7, 42; cf.
14, 14)

Mar. 1, 33. εἰς τὰς ἐχομένας κωμο-
πόλεις

5, 23. θυγάτηρ. μου ἐσχάτως ἔ.

Luc. 9, 58. οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κερ-
κλίνῃ

12, 50. βάπτισμα - ἔχω βαπτισθ.

14, 18. ἔχε με παρητημένον (19)

- 28. εἰ ἔχει εἰς ἀπαρτισμόν

17, 9. μὴ χάριν ἔχει τῷ δούλῳ

Joh. 4, 62. ἐν ᾧ κομφοτέρων ἔσχε

Act. 7. 1. εἰ ἄρα ταῦτα οὕτως ἔχει;
(17, 11; cf. 24, 9)

13, 44. τῷ - ἐχομένῳ σαββ. [αλ.
1. ἐρχ.] (cf. 20, 15; 21, 26)

21, 13. ἀποθανεῖν - ἐτοίμως ἔχω
(cf. 2 Cor. 10, 6; 12, 14.

1 Pet 4, 5)

Act. 24, 19. εἰ τι ἔχοιεν πρὸς με

- 25. τὸ νῦν ἔχον πορεύουσιν

Phil. 2, 29. τ. τοιούτους ἐντίμους
ἔχετε

Heb. 6, 9. τὰ κρείττονα κ. ἐχόμενα
σωτηρίας

ἐχθρὰ

Luc. 23, 12. ἐν ἐχθρῇ ὄντες πρὸς ἑαυ-
τοὺς

Rom. 8, 7. ἐχθρὰ εἰς Θεόν

Gal. 5, 20. φαρμακεία, ἐχθραὶ

Eph. 2, 15. λύσας τὴν ἐχθραν ἐν τῇ
σαρκὶ αὐτοῦ

- 16. ἀποκτείνας τὴν ἑ. αὐτῷ

Jac. 4, 4. ἡ φιλία τοῦ κόσμου ἐχθρὰ
τοῦ Θεοῦ ἐστίν

ἐχθρός

Mat. 5, 43. μισήσεις τὸν ἑ. σου

- 44. ἀγαπᾷτε τ. ἐχ. ὑμ. (Luc.
6, 27. 35)

10, 36. ἐχ. τοῦ ἀνθρ. οἱ οἰκιακοί

13, 25. ἤλθεν αὐτοῦ ὁ ἑ. (28)

- 39. ὁ - ἑ. ἐστὶν ὁ διάβολος

22, 44. „ὥς ἂν θῶ τοὺς ἐχ. σοι
ἐποπόδιον“ (Mar. 12, 36

Luc 20, 43. Act. 2, 35.

1 Cor. 15, 25. Heb 1, 13;

10, 13)

Luc. 1, 74. σωτηρίαν ἐξ ἐχθρ. ἡμ. -
ἐκ χειρὸς τῶν ἑ. ἡμῶν

10, 19. ἐπὶ π. τὴν δύναμιν τοῦ ἑ.

19, 27. 43.

Act. 13, 10. ἐχθρὸς πάσης δικαιοσύνης

Rom. 5, 10. εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες κα-
τηλλ.

11, 28. κατὰ μ. τὸ ἐν. ἐχθροὶ δι'
ἐμᾶς

12, 20. „πεινᾷ ὁ ἐχθρός σου“

1Cor.15,26. ἔσχατος ἐχθρὸς καταργ.
ὁ θάναθ.
Gal. 4,16. ἐχθρὸς ὑμῖν γέγονα ἀλη-
θεύων ὑμῖν
Phil. 3,18. τ. ἐχθροὺς τοῦ σταυροῦ
τοῦ Χρ.
Col. 1,21. ἐχθροὺς τῇ διανοίᾳ ἐν
τοῖς ἔργοις τοῖς πον.
2Th. 3,15. μὴ ὡς ἐχθρὸν ἡγεῖσθαι
Jac. 4, 4. βουλ. φίλος εἶναι τ. πό-

μου ἐχθρὸς τοῦ Θ. κα-
θίσταται
Apo.11,5. κατεσθίει τοὺς ἐχθροὺς
αὐτῶν
11,12. οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν
ἔχιδνα
Mat. 3, 7. γεννήματα ἐχιδνῶν (12,
34; 23, 33. Luc. 3, 7)
Act.28, 3. ἔχιδνα ἐκ τῆς θέρμης
ἐξεληθοῦσα

Z.

Ζαβουλών

Mat. 4, 13. 15. Apo. 7, 8.

Ζακχαῖος Luc. 19, 2. 5. 8.

Ζαρά Mat. 1, 3.

Ζαχαρίας

I. Sohn Barachia's.

Mat. 23, 35. (Luc. 11, 51)

II. Vater Johannis des Täu-
fers.

Luc. 1, 5. 12. 13. 18. 21. 40. 59. 67; 3, 2.

Ζεβεδαῖος

Mat. 4, 21; 10, 2; 20, 20; 26, 37;
27, 56.

Mar. 1, 19. 20; 3, 17; 10, 35.

Luc. 5, 10. Joh. 21, 2.

ζέειν

Act.18,25. ζ. τῷ πνεύματι (Rom.
12, 11)

ζεστοὺς

Apo.3,15. οὔτε ψυχρὸς εἰ οὔτε ζ.
etc. 16.

ζεῦγος Luc. 2, 24; 14, 19.

ζεουκτηρία Act. 27, 40.

Ζεύς Act. 14, 12. 13.

ζῆλος

Joh. 2,17. „ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου“

Act. 5,17. ἐπλησθησαν ζήλου (13,45)

Rom.10, 2. ζῆλον Θεοῦ ἔχουσιν

13,13. μὴ ἐριδι κ. ζήλω

1Cor. 3, 3. ζῆλος κ. ἐρις κ. διχο-
στασίαι

2Cor. 7, 7. τὸν ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ
ἐμοῦ

- 11. ἀλλὰ ζῆλον, ἀλλ' ἐκδι-
κῆσιν

9, 2. ὁ ἐξ ὑμῶν ζῆλος ἠρέθισα

11, 2. ζῆλῳ γὰρ ὑμᾶς Θεοῦ ζήλω

12,20. ζῆλοι, θυμοί, ἐριθείαι

Gal. 5,20. ἔρις, ζῆλοι, θυμοί

Phil. 3, 6. κατὰ ζῆλον διώκων

Col. 4,13. ἔχει ζῆλον πολὺν ὑπὲρ
ὑμῶν

Heb.10,27. πυρὸς ζῆλος ἐσθλὸν μέλλ.

Jac. 3,14. εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν ἔχετε

- 16. ὅπου γ. ὁ ζῆλος κ. ἐριθεία

ζηλοῦν

Act. 7, 9. οἱ πατριάρχαι ζηλώσαν-
τες τὸν Ἰωσήφ ἀπέδοντο
17, 5. [ζηλώσαντες δὲ οἱ ἀπ.]

1Cor. 12, 31. ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα
13, 4. ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ
14, 1. ζηλοῦτε δὲ τὰ πνευματικά
- 39. ζηλοῦτε δὲ τὸ προφητεύ-
ειν

2Cor. 11, 2. ζηλῶ γ. ὑμᾶς Θεοῦ ζήλω
Gal. 4, 17. ζηλοῦσιν ὑμᾶς οὐ καλῶς
- ἵνα αὐτοὺς ζηλοῦτε
- 18. τὸ ζηλοῦσθαι ἐν καλῶ

Jac. 4, 2. φρονεῦτε καὶ ζηλοῦτε
Apoc. 3, 19. ζήλωσον οὖν καὶ μετα-
νύησον

ζηλωτής

Luc. 6, 15. Σίμωνα τὸν καλούμενον
ζηλωτήν (Act. 1, 13)

Act. 21, 20. ζηλωταὶ τ. νόμου ὑπάρ-
χουσι

22, 3. ζηλωτής ὑπάρχων τοῦ Θ.

1Cor. 14, 12. ζηλωταὶ ἵστε πνευμάτων

Gal. 1, 14. ζηλωτής ὑπάρχων τῶν
πατρικῶν μου παραδό-
σεων

Tit. 2, 14. ζηλωτήν καλῶν ἔργων

1Pet. 3, 13. τοῦ ἀγαθοῦ ζηλωταὶ [αλ.
1. μιμηταὶ]

ζημία

Act. 27, 10. μετὰ ὕβρεως κ. πολλῆς
ζημίας. 21.

Phil. 3, 7. ἅτινα ἦν μοι κέρδη, ταῦτα
ἤγημαι διὰ τὸν Χρ. ζη-
μίαν

- 8. ἡγοῦμαι πάντα ζημ. εἶναι

ζημιοῦν

Mat. 16, 26. εἰάν τ. κόσμον ὅλον κερ-

δήσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐ-
τοῦ ζημιωθῇ (Mar. 8, 36.
Luc. 9, 25)

1Cor. 3, 15. μισθὸν λήψεται - ζημιω-
θῇσεται

2Cor. 7, 9. ἵνα ἐν μηδενὶ ζημιωθῇτε
ἐξ ἡμῶν

Phil. 3, 8. τὰ πάντα ἐζημιώσθην -
ἵνα Χριστὸν κερδήσω

ζῆν †(δ) Θεός (δ) ζῶν

Mat. 4, 4. οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζή-
σεται ἄνθρωπος (Luc. 4, 4)
9, 18. ἐπίθες τ. χεῖρα - κ. ζή-
σεται (Mar. 5, 23)

† 16, 16. ὁ υἱὸς τοῦ Θ. τοῦ ζῶντος
22, 32. οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς Θ. νε-
κρῶν, ἀλλὰ ζώντων (Mar.
12, 27. Luc. 20, 38)

† 26, 63. κατὰ τοῦ Θ. τοῦ ζῶντος
27, 63. ὁ πλάνος εἶπεν ἔτι ζῶν

Mar. 16, 11. ἀκούσαντες ὅτι ζῇ

Luc. 2, 36. ζήσασα ἔτη μετὰ ἀνδρ.

10, 28. τοῦτο ποιεῖ, καὶ ζήσῃ

15, 13. ζῶν ἀσώτως

24, 5. τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νε-
κρῶν. 23.

Joh. 4, 10. ἴδωκεν ἄν σοι ὕδωρ ζῶν

- 11. τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν

- 50. ὁ υἱὸς σου ζῇ (51. 53)

5, 25. οἱ ἀκούσαντες ζήσονται

6, 51. ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν

- ζήσεται [αλ. ζήσῃ] εἰς

τ. αἰῶνα (58)

- 57. ὁ ζῶν πατήρ - καγὼ ζῶ

διὰ τὸν πατέρα - ζήσεται

δι' ἐμεῖ

7, 38. ρεύσουσιν ὕδατος ζῶντος

11, 25. καὶ ἀποθάνῃ ζήσεται

Joh. 11, 26. πᾶς ὁ ζῶν κ. πιστεύων
 14, 19. ἐγὼ ζῶ καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε
 Act. 1, 3 παρίστησαν αὐτὸν ζῶντα
 7, 38. λόγια ζῶντα δοῦναι ἡμῖν
 9, 41. παρίστησεν αὐτὴν ζῶσαν
 10, 42. κριτῆς ζώντων κ. νεκρῶν
 (2 Tim. 4, 1. 1 Pet. 4, 5)
 † 14, 15. ἐπὶ τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα
 17, 28. ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν
 20, 12. ἡγαγον - τ. παῖδα ζῶντα
 22, 22. οὐ γὰρ καθῆκεν αὐτ. ζῆν
 25, 19. δὴ ἔφασκεν ὁ II. ζῆν
 - 24. μὴ δεῖν ζῆν αὐτὸν μηκέτι
 26, 5. ἔζησα Φαρισαῖος
 28, 4. ἡ Δίκη ζῆν οὐκ εἶασεν
 Rom. 1, 17. „ἐκ πίστεως ζήσεται“
 (Gal. 3, 11. Heb. 10, 38)
 6, 2. πῶς ζεῖ ζήσομεν ἐν αὐτῇ
 - 10. δὲ δὲ ζῆ, ζῆ τῷ Θεῷ (11)
 - 13. ὡς ἐκ νεκρῶν ζώντας -
 7, 1. ἐφ' ὅσον χρόνον ζῆ
 - 2. τῷ ζῶντι ἀνδρὶ δέδεται
 - 3. ζῶντος τοῦ ἀνδρός
 - 9. ζῶν χωρὶς νόμου ποτε
 8, 12. κατὰ σάρκα ζῆν (13)
 † 9, 26. „οἱ τοῦ Θεοῦ ζῶντος“
 10, 5. „ζήσεται ἐν αὐτοῖς“ (Gal.
 3, 12)
 12, 1. θυσίαν ζῶσαν
 14, 7. οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἐαυτῷ ζῆ
 - 8. ἐάν - ζῶμεν, τῷ Κ. ζῶμεν
 - 9. καὶ ἀπέθανεν καὶ ἔζησεν
 - νεκρ. κ. ζῶντ. κυριαύσῃ
 - 11. „ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος“
 1Cor. 7, 39. ἐφ' ὅσον χρόνον ζῆ ὁ ἀνὴρ
 9, 14. ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν
 15, 45. εἰς ψυχὴν ζῶσαν
 2Cor. 1, 8. ἐξαπορηθῆναι ἢ κ. τ. ζῆν

† 2Cor. 3, 3. πνεύματι Θεοῦ ζῶντος -
 4, 11. δεῖ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες
 5, 15. ἵνα οἱ ζῶντες μηκέτι ἐαυ-
 τοῖς ζῶσιν
 6, 9. ἀποθνήσκ. κ. ἰδοὺ ζῶμεν
 † - 16. ναὸς Θεοῦ ἔσται ζῶντος
 13, 4. ζῆ ἐκ δυνάμεως Θεοῦ - ζή-
 σόμεθα σὺν αὐτῷ ἐκ δυν.
 Gal. 2, 14. ἐθνικῶς ζῆς κ. οὐκ Ἰου-
 δαϊκῶς
 - 19. ἀπέθανον ἵνα Θεῷ ζήσω
 2, 20. ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγὼ - ζῆ
 δὲ ἐν ἡμοῖ Χριστός
 5, 12. εἰ ζῶμεν πνεύματι
 Phil. 1, 21. ἡμεῖς γὰρ τὸ ζῆν Χριστός
 - 22. εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρκί
 Col. 2, 20. εἰ ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ
 3, 7. ὅτε ζήτα ἐν αὐτοῖς
 † 1Th 1, 9. δουλεύειν Θεῷ ζῶντι
 3, 8. ὅτι νῦν ζῶμεν
 4, 15. ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περι-
 λειπ. (17)
 5, 10. ἵνα - σὺν αὐτῷ ζήσωμεν
 [αἱ. ζῶμεν]
 † 1Tim. 3, 15. ἐκκλησίᾳ Θεοῦ ζῶντος
 † 4, 10. ἡλίκαμεν ἐπὶ Θεῷ ζῶντι
 5, 6. ζῶσα τέθνηκε
 † 6, 17. ἐν τῷ Θεῷ τῷ ζῶντι
 2Tim. 3, 12. θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν
 Tit. 2, 12. ἵνα - εὐσεβῶς ζήσωμεν
 ἐν τῷ νῦν αἰῶνι
 Heb. 2, 15. διὰ παντός τ. ζῆν ἐνοχοί
 † 3, 12. ἀπὸ Θεοῦ ζῶντος
 4, 12. ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ Θ.
 7, 8. μαρτυρούμενος ὅτι ζῆ
 - 25. πάντοτε ζῶν
 † 9, 14. λατρεύειν Θεῷ ζῶντι
 - 17. ὅτε ζῆ ὁ διαθήμενος

Heb. 10, 20. ὁδὸν πρόσφατον κ. ζῶσαν
 † - 31. εἰς χεῖρας Θεοῦ ζώντος
 12, 9. ὑποταγησόμεθα - κ. ζή-
 σομεν

† - 22. πόλει Θεοῦ ζώντος
 Jac. 4, 15. ἐὰν ὁ Κ. θελήσῃ κ. ζή-
 σομεν

1Pet. 1, 3. εἰς ἐλπίδα ζῶσαν
 † - 23. διὰ λόγου ζώντος Θεοῦ
 2, 4. λίθον ζῶντα - ἐντιμον
 - 5. ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομ.
 - 24. Ἰνα - τῇ δικαιοσ. ζήσωμεν
 4, 6. ζῶσι δὲ κατὰ Θεὸν πνεύμ.

1Joh. 4, 9. Ἰνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ
 Apoc. 1, 18. ὁ πρῶτος κ. ὁ ἔσχα. κ. ὁ ζῶν
 - κ. ἰδοὺ ζῶν εἰμι εἰς τ.
 αἰῶνας

2, 8. ἐγένετο νεκρὸς κ. ἐζησαν
 3, 1. ὅτι ζῆς, καὶ νεκρὸς εἶ
 4, 9. τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας
 (10. [5, 14])

† 7, 2. σφραγιδα Θεοῦ ζώντος
 - 17. ἐπὶ ζωσας [αἱ. ζωῆς] πη-
 γὰς ὑδάτων

10, 6. ὥμοσεν ἐν τῷ ζῶντι εἰς
 13, 14. ὁ ἔχει - κ. ἐζησε

† 15, 7. τοῦ Θ. - τοῦ ζώντος εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰών.

16, 3. πᾶσα ψυχὴ ζῶσα ἀπέ-
 θανεν

19, 20. ζῶντες ἐβλήθησαν οἱ δύο

20, 4. ἐζησαν καὶ ἐβασίλευσαν
 - 5. λοιποὶ τῶν νεκρῶν οὐκ
 ἐζησαν

Ζηναῖς Tit. 3, 13.

*ζητεῖν

Mat. 6, 33. ζητεῖτε δὲ πρῶτον τ.
 βασιλείαν (Luc. 12, 31)

Mat. 7, 7. ζητεῖτε, κ. εὐρήσετε - ὁ
 ζητῶν εὐρίσκει (Luc. 11,
 9, 10)

12, 43. ζητοῦν ἀνάπανσιν κ. οὐχ
 εὐρ. (Luc. 11, 24)

13, 45. ζ. καλοὺς μαργα.

18, 12 ζ. τὸ πλανώμενον

21, 46. ζητοῦντες αὐτὸν κρατῆ-
 σαι (Mar. 12, 12. Luc. 20, 19)

28, 5 Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμ. ζη-
 τεῖτε (Mar. 16, 6. Luc. 24, 5)

Mar. 8, 11. ζητοῦντες - σημεῖον ([12.]
 Luc. 11, 16)

11, 18. ἐζήτουν πῶς αὐτ. ἀπολέσ.
 (Luc. 19, 47)

14, 1. ἐζήτουν - πῶς αὐτὸν -
 ἀποκτείν. (Luc. 22, 2. cf.
 Joh. 5, [16.] 18; 7, 1. 19.
 20, 25; 8, 37, 40)

Luc. 2, 45. ζητοῦντες αὐτόν
 - 48. ὁδυνώμενοι ἐζητοῦμέν σε
 - 49. τί ὅτι ἐζητεῖτέ με

19, 10. ζητῆσαι κ. σῶσαι τὸ
 ἀπολωλός

Joh. 4, 23. ὁ πατὴρ τοιοῦτους ζητεῖ
 5, 30. οὐ ζητῶ τὸ θάλημα τὸ
 ἐμόν

- 44. τὴν δόξαν οὐ ζητεῖτε (cf.
 7, 18; 8, 50)

7, 30. ἐζήτουν αὐτὸν πιάσαι
 (10, 39. cf. 11, 8)

- 34. ζητήσατέ με κ. οὐχ εὐρή-
 σετε (36; 8, 21; 13, 33)

Act. 17, 27. ζητεῖν τὸν Θ., εἰ - εὐροιεν

Rom. 2, 7. τοῖς ἀφ' ὧν ζητοῦσι

10, 3. τὴν ἰδίαν δικαιοσύνην
 ζητοῦντες στήσαι

- 20. „τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν“

Rom.11, 3. „ζητοῦσι τὴν ψυχὴν μου“
 1Cor.1, 22. Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν
 4, 2. ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκον.
 7, 27. μὴ ζῆται λύσιν - γυναῖκα
 10, 24. μηδεὶς τὸ ἑαυτοῦ ζητεῖτω
 - 33. μὴ ζητῶν τὸ ἑμμαντοῦ
 13, 5. (ἡ ἀγάπη) οὐ ζητεῖ τὰ
 ἑαυτ.
 2Cor.12, 14. οὐ γὰρ ζητῶ τὰ ὑμῶν
 13, 3. δοκιμὴν ζητεῖτε - Χρτοῦ
 Gal. 1, 10. ἡ ζητῶ ἀνθρώποις ἀρε-
 σκεῖν;
 2, 17. εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιο-
 σῆναι
 Phil. 2, 21. τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσιν
 Col. 3, 1. τὰ ἄνω ζητεῖτε
 1Th. 2, 6. οὐτε ζητοῦντες ἐξ ἀνθρ.
 δόξαν
 2Tim. 1, 17. σπουδαιότερον ἐζητήσά με
 Heb. 8, 7. οὐκ ἂν δευτέρας ἐζητεῖτο
 τόπος
 1Pet. 3, 11. „ζητησάτω εἰρήνην“
 5, 8. ζητῶν τίνα καταπίη
 Apoc. 9, 6. ζητήσουσιν οἱ ἀνθρ. τὸν
 θάνατον
ζήτημα
 Act. 15, 2. περὶ τ. ζητήματος τούτου
 18, 5. εἰ δὲ ζήτημά ἐστι περὶ
 λόγου
 23, 29. περὶ ζητημάτων τ. νόμου
 25, 19. ζητήματα δὲ τίνα περὶ
 τῆς - εἰχον
 26, 3. τῶν κατὰ Ἰουδ. ἐθῶν τε
 καὶ ζητημ.
ζήτησις
 Joh. 8, 26. ἐγένετο οὖν ζήτησις ἐκ
 τ. μαθητῶν Ἰ. μετὰ Ἰου-
 δαίου περὶ καθαρισμοῦ

Act. 15, 2. γενομένης - ζητήσεως
 25, 20. εἰς τὴν περὶ τούτου ζήτη-
 1Tim. 1, 4. ζητήσεις παρέχουσι
 6, 4. περὶ ζητήσεις καὶ λογο-
 μαχίας
 2Tim. 2, 23. τὰς δὲ μωρὰς καὶ ἀπαι-
 δεύτους ζητ. παραιτοῦ
 Tit. 3, 3. μωρὰς δὲ ζητήσεις - περι-
 τασσο
ζιζάνια
 Mat. 13, 25. ἱσπείρε ζιζάνια ἀνὰ μ.
 - 26. ἐφάνη κ. τὰ ζιζάνια
 - 27. πόθεν οὖν ἔχει ζιζάν.;
 - 29. συλλέγοντες τὰ ζ. (30)
 - 36. παραβολὴν τῶν ζ. τοῦ ἀγρ.
 - 38 τὰ-ζ. εἰσιν οἱ υἱοὶ τοῦ πον.
 - 40. συλλέγεται τὰ ζ. κ. πυρὶ
Ζοροβάβελ
 Mat. 1, 12. Luc. 3, 27.
ζόφος
 Heb. 12, 18. γνώφω κ. ζόφω [αἱ. 1.
 σκόται]
 2Pet. 2, 4. σειραῖς ζόφου ταρτα-
 ρεύσας
 - 17. ὁ ζόφος τ. σκότους εἰς αἱ.
 Jud. 6. ὑπὸ ζόφον τετήρηκεν
 13. οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους
ζυγός
 Mat. 11, 29. ἄρατε τὸν ζυγὸν μου
 - 30. ὁ - ζ. μου χρηστός
 Act. 15, 10. ἐπιθεῖναι ζυγὸν ἐπὶ τὸν
 τράχηλον τ. μαθητῶν,
 ὃν οὔτε - ἰσχύσαμεν βα-
 στάσαι
 Gal. 5, 1. μὴ π. ζυγῷ δουλείας
 ἐνέχεσθε
 1Tim. 6, 1. εἰσὶν ὑπὸ ζυγὸν δοῦλοι
 Apoc. 6, 5. ἔχων ζυγὸν ἐν τῇ χειρὶ

ζύμη

Mat. 13, 33. ζύμη ἣν λαβοῦσα γ. ἐνέκρυπεν (Luc. 13, 21)

16, 6. ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρ.
(11. 12 (ζ. τοῦ ἄρτου).
Mar. 8, 15 (ἀπὸ τ. ζ. τῶν
Φ. κ. τῆς ζ. Ἡρώδου).
Luc. 12, 1)

1Cor. 5, 6. μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύρμα ζυμοί (Gal. 5, 9)

- 7. ἐκκαθάρατε τὴν παλαιὰν ζύμ.

- 8. ἰορτάζωμεν μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίᾳς

ζυμοῦν

Mat. 13, 33. ὥς οὐ ἐξυμώθη ὅλον (Luc. 13, 21)

1Cor. 5, 6. μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύρμα ζυμοί (Gal. 5, 9)

ζωγρεῖν Luc. 5, 10. 2 Tim. 2, 26.
ζωή

1) ζ. αἰώνιος:

Mat. 19, 16. ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον (cf. Mar. 10, 17. Luc. 18, 18)

- 29. ζωὴν αἰών. κληρονομήσει (Mar. 10, 30. λάβη ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχ. ζ. αἰών. Luc. 18, 30. ἀπολάβη)

25, 46. δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον

Luc. 10, 25. ζωὴν αἰών. κληρονομήσω

Joh. 3, 15. μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον

- 16. ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰών.

3, 36. ὁ πιστεύων - ἔχει ζωὴν αἰώνιον

4, 14. πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον

Joh. 4, 36. συνάγει καρπὸν εἰς ζ. αἰώνιον

5, 24. ἔχει ζωὴν αἰώνιον (cf. 6, 40. 47. 54)

- 39. ἐν αὐταῖς ζ. αἰώνιον ἔχειν
6, 27. μένουσαν εἰς ζ. αἰώνιον
- 68. ῥήματα - ζωῆς αἰωνίου ἔχεις

10, 28. ζ. αἰών. δίδωμι αὐτοῖς

12, 25. εἰς ζ. αἰώνιον φυλάξει

- 50. ἡ ἐπιτολὴ αὐτοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐστὶ

17, 2. δώσῃ αὐτοῖς ζ. αἰώνιον

- 3. αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ αἰων.ζωή

Act. 13, 46. ἀέλους - τῆς αἰωνίου ζ.

- 48. τεταγμένοι εἰς ζ. αἰώνιον

Rom. 2, 7. τοῖς μὲν - ζωὴν αἰώνιον

5, 21. εἰς ζωὴν αἰώνιον

6, 22. τὸ δὲ τέλος ζωὴν αἰώνιον

- 23. ζωὴ αἰώνιος ἐν Χρ.

Gal. 6, 8. θερίσαι ζωὴν αἰώνιον

1Tim. 1, 16. εἰς ζωὴν αἰώνιον

6, 12. ἐπιλαβοῦ τ. αἰωνίου ζωῆς

Tit. 1, 2. ἐπ' ἀλπίδι ζ. αἰωνίου (cf. 3, 7)

1Joh. 3, 15. οὐκ ἔχει ζ. αἰώνιον ἐν αὐτῷ μένουσαν

5, 11. ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν - κ. αὕτη ἡ ζ. ἐν τῷ θιῷ

- 13. ζωὴν αἰώνιον ἔχετε οἱ π.

- 20. Θ. καὶ ἡ ζωὴ αἰώνιος

Jud. 21. εἰς ζωὴν αἰώνιον

2) ἄριστε Stellen:

Mat. 7, 14. ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωὴν

18, 8. εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζ. χαλὸν ἢ κυλλὸν (Mar. 9, 43. 45)

Mat. 13, 9. μονόφθ. εἰς τὴν ζ. εἰσελθ.

19, 17. θάλλεις εἰς τ. ζωὴν εἰσελθ.

Luc. 1, 75. πάσας τὰς ἡμέρας [τ. ζωῆς ἡμ.]

12, 15. ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἐστιν ἐκ τῶν

16, 25. ἀπέλαβες - ἐν τῇ ζωῇ σου

Joh. 1, 4. ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν - ἡ ζ. ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρ.

3, 36. οὐκ ὄψεται ζωὴν

5, 24. ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζ.

- 26. ὁ π. ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ

- ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ

- 29. εἰς ἀνάστασιν ζωῆς

- 40. ἵνα ζωὴν ἔχητε

6, 33. ζωὴν διδοὺς τῷ κόσμῳ

- 35. ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τ. ζωῆς

- 51. ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς

- 53. οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς

- 63. τὰ ῥήματα - πνευμά. ἐστι καὶ ζωὴ ἐστιν

8, 12. ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς

10, 10. ἡλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι

11, 25. ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις κ. ἡ ζωὴ

14, 6. ἐγὼ εἰμι - ἡ ἀλήθεια κ. ἡ ζωὴ

20, 31. πιστεύοντες ζωὴν ἔχετε ἐν

Act. 2, 28. ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς

3, 15. τὸν δὲ ἀρχηγὸν τ. ζωῆς

5, 20. τὰ ῥήματα τ. ζωῆς ταύτης

8, 33. „αἰρεται ὑπὸ τ. γ. ἡ ζωὴ αὐτοῦ“

11, 18. μετάνοιαν ἔδωκεν εἰς ζωὴν

17, 25. διδοὺς πᾶσι ζωὴν κ. κληρονομίαν

Rom. 5, 10. σωθῆσόμεθα ἐν τῇ ζ. αὐτοῦ

- 17. ἐν ζωῇ βασιλεύουσιν

Rom. 5, 18. εἰς δικαιοσιν ζωῆς

6, 4. ἐν καινότητι ζωῆς περιπατ.

7, 10. ἡ ἐντολὴ ἡ εἰς ζωὴν

8, 2. νόμος τοῦ πνεύμ. τῆς ζωῆς

- 6. ζωὴ καὶ εἰρήνη

- 10. τὸ δὲ πνεῦμα ζωὴ διὰ δικ.

- 38. οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ

11, 15. εἰ μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν

1Cor. 3, 22. εἶτε ζωὴ εἶτε θάνατος

15, 19. εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ

2Cor. 2, 16. ὁσμη ζωῆς εἰς ζωὴν

4, 10. ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ (11)

- 12. ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν

5, 4. καταποθῇ τὸ θνητὸν ἐπὶ τῆς ζ.

Eph. 4, 18. ἀπηλλοτρι. τῆς ζωῆς τ. θ.

Phil. 1, 20. εἴτε διὰ ζωῆς εἴτε διὰ θαν.

2, 16. λόγον ζωῆς ἐπέχοντες

4, 3. τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῃ ζωῆς (Apoc. 3, 5; 13, 8; 17, 8; 20, 12. 15; 21, 27)

Col. 3, 3. ἡ ζ. ὑμῶν κέκρυπται

- 4. ὁ Χρ. φανερ. ἡ ζωὴ ὑμῶν

1Tim. 4, 8. ζωῆς τῆς νῦν κ. τῆς μελλούσης

2Tim. 1, 1. ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἰ.

- 10. ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν

Heb. 7, 3. μὴτε ζωῆς τέλος ἔχων

- 16. δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου

Jac. 1, 12. τ. στέφανον τῆς ζωῆς (Apoc. 2, 10)

4, 14. ποία γὰρ ἡ ζωὴ ὑμῶν;

1Pet. 3, 7. συγκληρ. χάριτος ζωῆς

- 10. θάλλων ζωὴν ἀγαπᾶν

2Pet. 1, 3. τὰ πρὸς ζωὴν κ. εὐσέβειαν

1Joh. 1, 1. περὶ τ. λόγου τῆς ζωῆς
 - 2. ἡ ζωὴ ἐφανερώθη
 3, 14. ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζ.
 5, 12. ὁ ἔχων τ. υἱὸν ἔχει τὴν ζ. -
 ὁ μὴ ἔχων τὸν υἱὸν τοῦ
 Θ. τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει
 - 16. δώσει αὐτῷ ζωὴν
 Apoc. 2, 7. ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς
 (22, 2. 14. 19)
 7, 17. ἐπὶ ζωῆς πηγᾶς ὕδατων
 11, 11. πνεῦμα ζωῆς ἐκ τοῦ Θ.
 16, 3. πᾶσα ψυχὴ ζωῆς ἀπέ-
 θανεν
 21, 6. ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδα-
 τος τῆς ζ.
 22, 1. ποταμὸν ὕδατος ζωῆς
 - 17. λαβ. ὕδωρ ζωῆς δωρεάν
 ζώνη
 Mat. 3, 4. ζώνην δερματίνην περὶ
 τὴν ὀσφύν αὐτοῦ (Mar. 1, 6)
 10, 9. χαλκὸν εἰς τὰς ζώνας
 ὑμῶν (Mar. 6, 8)
 Act. 21, 11. τὴν ζώνην τοῦ Παύλου
 Apoc. 1, 13. περιεζωσμένον πρὸς τ.
 μαστοῖς ζώνην χρυσοῦν
 (cf. 15, 6)
 ζωννύειν
 Joh. 21, 18. ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυσ-
 σαυτὸν etc.
 Act. 12, 8. ζῶσαι [al. περιεζ.] κ. ὑπόδ.

ζωογονεῖν Luc. 17, 83. Act. 7, 19.
 ζῶον
 Heb. 13, 11. εἰσφέρεται ζῶων τὸ αἷμα
 2Pet. 2, 12. ὡς ἄλογα ζῶα φυσικὰ
 Jud. 10. ὡς τὰ ἄλογα ζῶα
 Apoc. 4, 6. τέσσαρα ζῶα (7. 8. 9; 5,
 6. 8. 11. 14; 6, 1. 3. 5. 6.
 7; 7, 11; 14, 8; 15, 7;
 19, 4)
 ζωοποιεῖν
 Joh. 5, 21. ἐγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ
 ζωοποιεῖ
 - 21. ὁ υἱὸς οὗς θάλει ζωο-
 ποιεῖ
 6, 68. τὸ πν. ἵστι τὸ ζωοποιεῖν
 Rom. 4, 17. Θεοῦ τοῦ ζωοποιούντος
 τ. νεκροὺς
 8, 11. ζωοποιήσῃ καὶ τὰ θνητὰ
 1Cor. 15, 22. ἐν τῷ Χ. πάντες ζωο-
 ποιηθήσονται
 - 36. ὁ σπείρει, οὐ ζωοποιεῖ-
 ται, ἂν μὴ ἀποθάνῃ
 - 45. εἰς πνεῦμα ζωοποιεῖν
 2Cor. 3, 6. τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ
 Gal. 3, 21. ὁ δυνάμενος ζωοποιῆσαι
 1Tim. 6, 13. Θ. τοῦ ζωοποιούντος τὰ
 πάντα
 1Pet. 3, 18. ζωοποιήθεις δὲ πνεύ-
 ματι

H.

ἡγεισθαι

Mat. 2, 6. „ἐξελείσεται ἡγούμενος“
 Luc. 22, 26. ὁ ἡγούμενος ὡς ὁ διακον.

Act. 7, 10. ἡγούμενον ἐπ' Αἴγυπτον
 14, 12. ἦν δ' ἡγούμενος τ. λόγου
 15, 22. ἄνδρας ἡγ. ἐν τ. ἀδελφοῖς

Act. 26, 2. ἡγῆμαι ἐμαυτὸν μακάριον
 2Cor. 9, 5. ἀναγκαῖον οὖν ἡγησάμην
 Phil. 2, 3. ἀλλήλους ἡγούμενοι ὑπε-
 ρέχοντας ἑαυτῶν

2, 6. οὐχ ἀρπαγμὸν ἡγήσατο
 τὸ εἶναι ἰσα θεῷ

- 25. ἀναγκαῖον δὲ ἡγησάμην

3, 7. ταῦτα ἡγῆμαι - ζημίαν

- 8. ἡγ. πάντα ζημίαν - σκύ-
 βαλα εἶναι

1Th. 5, 13. ἡγεῖσθαι αὐτοὺς ὑπε-
 ρεκπερισσοῦ ἐν ἀγάπῃ

2Th. 3, 15. μὴ ὡς ἐχθρὸν ἡγεῖσθαι

1Tim. 1, 12. ὅτι πιστὸν με ἡγήσατο

6, 1. δεσπότης πάσης τιμῆς
 ἀξιόους ἡγεσθῶσαν

Heb. 10, 29. τὸ αἷμα τῆς διαθ. κοι-
 νὸν ἡγησάμενος

11, 11. πιστὸν ἡγήσ. τὸν ἐπαγγ.

- 26. μελίζονα πλοῦτον ἡγησά-
 μενος τὸν ὀνειδισμόν τ. Χ.

13, 7. τ. ἡγουμένων ὑμῶν (17. 24)

Jac. 1, 2. πᾶσαν χαρὰν ἡγήσασθε

2Pet. 1, 13. δίκαιον δὲ ἡγοῦμαι

2, 13. ἡδονὴν ἡγούμενοι τὴν
 ἐν ἡμέρᾳ τρυφῇ

3, 9. ὡς τινες βραδυτέτα ἡγ.

- 15. τὴν - μακροθ. σωτηρ. ἡγ.

ἡγεμονεύειν

Luc. 2, 2. ἡγεμονεύοντος τῆς Συ-
 ρίας Κυρηνίου

3, 1. ἡγεμονεύοντες Ποντίου
 Πιλ. τῆς Ἰουδαίας

ἡγεμονία Luc. 3, 1.

ἡγεμῶν

1) allgemein:

Mat. 2, 6; 10, 18. Mar. 13, 9. Luc.

21, 12) 1 Pet. 2, 14.

2) von den römischen Land-
 pflegern:

a) von Pilatus:

Mat. 27, 2. (cf. 11. 14. 15. 21. 23.

27; 28, 14. Luc. 20, 20) Act. 23, 24.

b) von Felix und Festus:

Act. 23, 24. 26. 33. 34; 24, 1. 10;
 26, 30.

ἡδέως

Mar. 6, 20. ἡδέως αὐτοῦ ἤκουε

12, 37. ἤκουεν αὐτοῦ ἡδέως

2Cor. 11, 19. ἡδέως γὰρ ἀνέχεσθε

12, 9. ἡδιστα οὖν μᾶλλον καυχ.

- 15. ἡδιστα δαπανήσω

ἡδονή

Luc. 8, 14. ὑπὸ - ἡδονῶν τ. βίου

Tit. 3, 3. καὶ ἡδοναῖς ποικίλαις

Jac. 4, 1. ἐκ τῶν ἡδονῶν ὑμῶν (3)

2Pet. 2, 13. ἡδονὴν ἡγούμενοι τὴν
 ἐν ἡμέρᾳ τρυφῇ

ἡδύοσμον

Mat. 23, 23. (Luc. 11, 42)

ἡθός 1 Cor. 15, 33.

ἡκσειν

Mat. 8, 11. ἀπὸ ἀνατολῶν - ἡξοῦσι
 (Luc. 13, 29) 23, 36.

24, 14. τότε ἡξεί τὸ τέλος

- 50. ἡξεί ὁ κύριος τοῦ θεού-
 λου (Luc. 12, 46)

Mar. 8, 3. μακρόθεν ἤκουσι

Luc. 13, 35; 15, 27; 19, 43.

Joh. 2, 4. οὐπω ἤκει ἡ ὥρα μου
 4, 47. Ἰησ. ἤκει ἐκ τ. Ἰουδ.

6, 37. πρὸς ἐμὲ ἡξεί

8, 42. ἐκ τοῦ θ. ἐξηλθον κ. ἤκω

Act. 28, 23. ἤκον πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν

Rom. 11, 26. „ἡξεί ἐκ Σιών ὁ ῥυθόμενος“

Heb. 10, 7. „εἰπον ἰδοὺ ἤκω“ (9)

Heb. 10, 37. ὁ ἐρχόμενος ἤξει
2 Pet. 3, 10. ἤξει δὲ ἡ ἡμέρα Κυρίου
1 Joh. 5, 20. ὁ υἱὸς τοῦ Θ. ἤκει
Apoc. 2, 25. ἄχρις οὐ ἂν ἤξω

8, 3. ἤξω ἐπὶ σε ὡς κλέπτῃς
- ποίαν ὥραν ἤξω ἐπὶ σε
- 9. ἵνα ἤξωσι κ. πρὸς κυνήσ.
15, 4; 18, 8.

Ἡλι Mat. 27, 46.

Ἡλι Luc. 8, 23.

Ἡλιας

Mat. 11, 14. αὐτός ἐστιν Ἡλιας ὁ μετὰ
λων

16, 14. ἄλλοι δὲ Ἡλίαν (Mar. 8,
28. Luc. 9, 19)

17, 3. Μωϋσῆς καὶ Ἡλιας 4. 10.

11. 12. (Mar. 9, 4. 5. 11.)

12. 13. Luc. 9, 30. 33)

27, 47. 49. Ἡλίαν φωνεῖ οὗτος - εἰ
ἐρχεται Ἡ. σώσων (Mar.
15, 35. 36)

Mar. 6, 15. ὅτι Ἡλιας ἐστίν (Luc. 9, 8)

Luc. 1, 17. πνεύματι καὶ δυνάμει
Ἡλίου

4, 25. ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡλίου

- 26. ἐπέφθῃ Ἡλιας

Joh. 1, 21. Ἡλιας εἰ σύ;

- 25. οὕτε Ἡλ. οὕτε ὁ προφ.

Rom. 11, 2. ἐν Ἡλίᾳ τί λέγει ἡ γραφή;

Jac. 5, 17. Ἡλ. ἀνθρώπος ἦν ὁμοιο-
παθῆς ἡμῖν

ἡλικία

Mat. 6, 27. ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ
(Luc. 12, 25)

Luc. 2, 52. προέκοπτε σοφίᾳ κ. ἡλικ.

19, 3. τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν

Joh. 9, 21. αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει

- 23. ὅτι ἡλικίαν ἔχει

Eph. 4, 13. εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ
πληρώματος τοῦ Χρ.

Heb. 11, 11. παρὰ καιρὸν ἡλικίας
ἡλικίος Col. 2, 1. [Jac. 3, 5]
ἡλικίος

Mat. 5 45. τ. ἡλίον αὐτοῦ ἀντέλλει
13, 6. ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος
(Mar. 4, 6)

- 43. ἐκλάμπουσιν ὡς ὁ ἡλιος

17 2. ἔλαμπν - ὡς ὁ ἡλιος

24, 29. ὁ ἡλιος σκοτισθήσεται
(Mar. 13, 24. Luc. 21, 25)

Mar. 1, 32. ὅτε ἔδν ὁ ἡλιος (Luc. 4 40)

Luc. 23, 45. ἐσκοτίσθῃ ὁ ἡλιος

Act. 2, 20. „ὁ ἡλ. μεταστραφήσεται“

13, 11. μὴ βλέπων τὸν ἡλίον

26, 13. τ. λαμπρότητα τοῦ ἡλίου

27, 20. μήτε δὲ ἡλίου μήτε ἄστρ.

1 Cor. 15, 41. ἄλλη δόξα ἡλίου

Eph. 4, 26. ὁ ἡλιος μὴ ἐπιδυῖτω

Jac. 1, 11. ἀντέτειλε γ. ὁ ἡλιος

Apoc. 1, 16. ὡς ὁ ἡλιος φαίνει

6, 12. ὁ ἡλιος μέλας ἐγένετο

7, 2. ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου

- 16. μὴ πῆσῃ ἐπ' αὐτοὺς ὁ ἡλ.

8, 12; 9, 2; 10, 1; 12, 1; 16, 8.

12; 19, 17.

21, 23. οὐ χρεῖαν ἔχει τοῦ ἡλίου

22, 5. λύχνου κ. φωτὸς ἡλίου

ἡλιος Joh. 20, 25.

ἡμέρα

1) = der jüngste Tag:

Mat. 7, 22. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ (cf.
24. 36. Mar. 13, 32. Luc.
10, 12; 17, 31; 21, 34)
2 Th. 1, 10. 2 Tim. 1, 12.
18; 4, 8) (cf. auch: Joh.
14, 20; 16, 23. 26)

Mat. 10, 15. ἐν ἡμ. κρίσεως (11, 22, 24; 12, 36. [Mar. 6, 11] 2 Pet. 2, 9; 3, 7. 1 Joh. 4, 17)
 24, 42. ποίε ἡμ. ὁ Κ. ὑμ. ἔρχ. (cf. 50; 25, 13. Mar. 12, 46)
 Luc. 17, 24. ἐν τῇ ἡμ. αὐτοῦ (26. ἐν ταῖς ἡμ. τοῦ υἱοῦ τ. ἀν.) (cf. 17, 22. μίαν τ. ἡμερῶν τοῦ ὁ. τ. ἀνθρ.) (cf. Joh. 8, 56. ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμ. τὴν ἐμὴν)
 - 30. ἢ ἡμ. ὁ υἱὸς τ. ἀνθρ. ἀποκ.
 Joh. 6, 39. ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμ. (40, 44. 54; 11, 24; 12, 48) (cf. Act. 2, 17. ἐν ταῖς ἐσχ. ἡμ. 2 Tim. 3, 1. ἐν ἐσχ. ἡμέραις [Joh. 5, 8]. Heb. 3, 8. ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν [2 Pet. 3, 3])
 Act. 2, 20. „τ. ἡμ. Κυρίου τ. μεγάλῃν“
 Rom. 2, 5. ἐν ἡμ. ὁργῆς κ. ἀποκαλύψ.
 - 16. ἐν ἡμ. ὅτε κρίνεται ὁ Θ.
 13, 12. ἡ - ἡμέρα ἡγγικεν
 1 Cor. 1, 8. ἐν τῇ ἡμ. τοῦ Κ. ἡμῶν (5. 5. 2 Cor. 1, 14. cf. 1 Th. 5, 2, 4. 2 Th. 2, 2. 2 Pet. 3, 10).
 Eph. 4, 30. εἰς ἡμ. ἀπολυτρώσ.
 Phil. 1, 5. ἄχρις ἡμ. Ἰησοῦ Χ. (10; 2, 16)
 Heb. 10, 25. ἐγγιζουσιν τὴν ἡμ.
 2 Pet. 3, 12. τῆς τοῦ Θ. ἡμέρας
 - 18. εἰς ἡμέραν αἰῶνος
 Jas. 6. εἰς κρίσιν μεγάλῃς ἡμ. (Apos. 6, 17; 16, 14)

2) καθ' ἡμέραν etc.
 Mat. 26, 55. Mar. 14, 49. Luc. [9, 23]; 11, 3; 16, 19; 17, 4 (τῆς ἡμέρας); 19, 47; 22, 53. Act. 2, 46. 47; 3, 2; 5, 42; 16, 5; 17, 11. 17 (κατὰ πάσαν ἡμ.); 19, 9. 1 Cor. 15, 31. 2 Cor. 4, 16 (ἡμ. κ. ἡμέρα); 11, 28. Heb. 3, 13 (καθ' ἡμ.); 7, 27; 10, 11. 2 Pet. 2, 8. (ἡμ. ἐξ ἡμ.)
 *3) von den übrigen Stellen die wichtigeren:
 Mat. 4, 2. νηστεύσας ἡμ. τεσσαρ. (Mar. 1, 13. Luc. 4, 2)
 6, 34. ἀρκετὸν τῇ ἡμ. ἡ κακία
 9, 15. ἐλεύσονται ἡμέραι (Mar. 2, 20. Luc. 5, 35; 17, 22; 21, 6; 19, 43; 23, 29. Heb. 8, 8)
 12, 40. τρεῖς ἡμ. κ. τρεῖς νύκτας
 16, 21. τῇ τρίτῃ ἡμ. ἐγερθ. (17, 23; 20, 19; 27, 63. Mar. 8, 31; 9, 31; 10, 34. Luc. 9, 22; 18, 33; 24, 7. 46. Act. 10, 40. 1 Cor. 15, 4)
 20, 12. τὸ βάρος τῆς ἡμ.
 24, 22. εἰ μὴ ἐκολοβ. αἱ ἡμ. ἐκ. (Mar. 13, 19. 20)
 - 29. τ. θλίψιν τῶν ἡμ. ἐκ.
 27, 61. διὰ τριῶν ἡμ. οἰκοδ. (Mar. 14, 58; 15, 29. cf. Joh. 2, 19. 20)
 Mar. 4, 27. νύκτα κ. ἡμέραν (cf. 5, 5. Luc. 2, 37; 18, 7. Act. 9, 24; 20, 31; 26, 7. 1 Th. 2, 9; 3, 10. 2 Th. 3, 8. 2 Tim. 1, 3. Apos. 4, 8; 7, 15; 12, 10; 14, 11; 20, 10)

Mar. 9, 12. ἡ - ἡμ. ἤρξατο κλίνειν
 - 51. τὰς ἡμ. τῆς ἀναλήψ.
 Luc. 21, 22. ἡμ. ἐκδικήσεως
 Joh. 11, 9. περιπατῇ ἐν τῇ ἡμ.
 Rom. 14, 5. κρίναι ἡμ. καθ' ἡμ. etc.
 - 6. ὁ φρονῶν τὴν ἡμ. - ὁ μὴ φρ.
 1 Cor. 3, 13. ἡ γὰρ ἡμέρα δηλώσει
 4, 3. ὑπὸ ἀνθρῳπίνης ἡμέρας
 2 Cor. 6, 2. „ἐν ἡμέρα σωτηρίας“ -
 νῦν ἡμ. σωτηρίας
 Gal. 4, 10. ἡμέρας παρατηρεῖσθα
 Eph. 5, 16. αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσι
 6, 13. ἐν τῇ ἡμ. τῇ πονη.
 1 Th. 5, 5. ὑμεῖς υἱοὶ φωτός ἐστε
 καὶ υἱοὶ ἡμέρας
 - 8. ἡμεῖς δὲ ἡμέρας ὄντες
 1 Pet. 3, 10. „ἰδεῖν ἡμ. ἀγαθὰς“
 2 Pet. 1, 19. ὥς οὐ ἡμέρα διαυγάσῃ
 2, 13. τὴν ἐν ἡμέρα τρυφὴν
 3, 8. μία ἡμ. - ὡς χίλια ἔτη -
 χιλ. ἔτη ὡς ἡμ. μία
 Apoc. 1, 10. ἐν τῇ κυριακῇ ἡμέρα
 8, 12. ἡ ἡμέρα μὴ φαίνη τὸ τρ.
 9, 15. εἰς τ. ὥραν κ. ἡμ. κ. μῆνα
 11, 3. ἡμ. χίλις διακοσίας (12, 6)
 - 9. ἡμέρας τρεῖς καὶ ἡμισυ
 ἡμιθανής Luc. 10, 30.
 ἡμισυ
 Mar. 6, 23. Luc. 19, 8. Apoc. 11, 9.
 11; 12, 14.
 ἡμιώριον Apoc. 8, 1.
 ἡπιος 1 Th. 2, 7. 2 Tim. 2, 24.
 ἤρ Luc. 3, 28.
 ἤρεμος 1 Tim. 2, 2.
 ἤρώδης
 I. der Grosse.
 Mat. 2, 1. 3. 7. 12. 13. 15. 16. 19. 22.
 Luc. 1, 5. Act. 23, 35.

II. Herodes Antipas.
 Mat. 14, 1. 3. 6. Mar. 6, 14. 16. 17.
 18. 20. 21. 22; 8, 15. Luc. 8, 1.
 19; 8, 3; 9, 7. 9; 13, 31; 23, 7.
 8. 11. 12. 15. Act. 4, 27; 13, 1.

III. Herodes Agrippa I.
 Act. 12, 1. 6. 11. 19. 20. 21.
 Ἡρωδιανοί
 Mat. 22, 16 (Mar. 12, 13). Mar. 3, 6.
 Ἡρωδιάς
 Mat. 14, 3. διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυν-
 ναῖκα Φιλίππου (Mar. 6,
 17. 19. Luc. 3, 19)
 14, 6. ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιά-
 δος (Mar. 6, 22)

Ἡρωδίων Rom. 16, 11.
 Ἡσάτας
 Mat. 3, 3. ὑπὸ Ἡσάτου τοῦ προφή-
 του (Mar. 1, 2. Luc. 3, 4)
 (cf. Joh. 1, 23).
 4, 14; 8, 17; 12, 17; 13, 14; 15, 7.
 (Mar. 7, 6) Luc. 4, 17.
 Joh. 12, 38. ὁ λόγος Ἡσάτου τοῦ προφ.
 (Rom. 10, 16) 12, 39. 41.
 Act. 8, 28. 30; 28, 25.
 Rom. 9, 27. Ἡσάτας δὲ κράζει
 - 29. καθὼς προείρηκεν Ἡσάτας
 10, 20. Ἡσάτας δὲ ἀποτολμᾷ
 15, 12. πάλιν Ἡσάτας λέγει

Ἡσαῦ
 Rom. 9, 13. Heb. 11, 20; 12, 16.
 [ἡσθαί Act. 10, 30]
 ἡσυχάζειν
 Luc. 14, 4. οἱ δὲ ἡσύχασαν
 23, 56. τὸ μὲν σάββατον ἡσύχα-
 σαν
 Act. 11, 18; 21, 14.
 1 Th. 4, 11. φιλοτιμῆσθαι ἡσυχάζειν

ήσυχια

Act. 22, 22. παρέσχον ήσυχίαν

2 Th. 2, 12. μετά ήσυχίας εργαζόμενοι

1 Tim. 2, 11. εν ήσυχία μανθανέτω

- 12. εἶναι εν ήσυχία

ήσύχιος

1 Tim. 2, 2. ήρεμον και ήσύχιον βίον διάγ.

1 Pet. 3, 4. του προτίος κ. ήσυχίου πνεύμ.

ήττασθαι

2 Cor. 12, 13. 2 Pet. 2, 19. 20.

ήττημα Rom. 11, 12. 1 Cor. 6, 7.

ήττων 1 Cor. 11, 17.

ήττον adv. 2 Cor. 12, 15.

ήχειν Luc. 21, 25. 1 Cor. 13, 1.

ήχος, ό

Luc. 4, 37. Act. 2, 2. Heb. 12, 19.

τό ήχος Luc. 21, 25.

Θ.

θαύδατος Mat. 10, 3. Mar. 3, 18. θάλασσα

Mat. 4, 15. όδόν θαλάσσης

- 18. παρά την θάλ. της Γαλ. - βαλλ. αμφιβλ. εις την θάλ. (Mar. 1, 16)

8, 24. έγινετο εν τη θαλάσση

- 26. τοις άνέμοις κ. τη θαλ. (Mar. 4, 39. είπε τη θαλάσση. Σιώπα)

- 27. οι άνεμοι κ. ή θ. ύπακούουσιν αύτῳ (Mar. 4, 41)

- 32. κατά του κρημνού εις την θ. (Mar. 5, 1. 13)

13, 1. εκάθητο παρά την θάλ. (Mar. 4, 1) 47.

14, 24. 25. 26. μέσον της θαλάσσης ήν - περιπατ. επί της θ. (Mar. 6, 47. 48. 49) (cf. Joh. 6, 1. 16. 17. 18. 19. 21. 22. 25)

15, 29. παρά την θ. της Γαλιλαίας (Mar. 7, 31)

Mat. 17, 27. πορευθείς εις την θ.

18, 6. εν τῳ πελάγει της θαλ. (Mar. 9, 42. Luc. 17, 2)

21, 21. βλήθῃτι εις την θάλασσαν (Mar. 11, 23. Luc. 17, 6)

23, 15. την θαλ. κ. την ξηράν

Mar. 2, 13; 3, 7; 5, 21.

Luc. 21, 25. ήχους θαλάσσης κ. σάλου

Joh. 21, 1. (της θ. της Τιβεριάδος). 7.

Act. 4, 24. την γην κ. τ. θάλ. (14, 15)

(cf. Apoc. 7, 1. 2. 3; 12, 12; 14, 7)

7, 36; 10, 6. 32; 17, 14; 27, 30. 33. 40; 28, 4.

Rom. 9, 27. „ώς ή άμμος της θαλ.“

1 Cor. 10, 1. διά της θαλ. διήλθον

- 2. εν τη νεφέλῃ κ. εν τη θ.

2 Cor. 11, 26. κινδύνους εν θαλάσση

Heb. 11, 12. παρά τό χειλος της θαλ.

- 29. διέβησαν την έρυσθράν θ.

Jac. 1, 6. κλίδωνι θαλάσσ. άνεμῶ.

Jud. 13. κύματα άγρια θαλάσσης

Apoc. 4, 6. ως θάλ. ύάλινῃ (15, 2). 5, 13.

Apoc. 8, 8. ἐβλήθη εἰς τὴν θ. - ἐγέν.
τὸ τρίτον τῆς θαλ. αἷμα

- 9. τῶν ἐν τῇ θαλάσῃ

10, 2. 5. 6. 8.

12, 18. ἐπὶ τὴν ἄμμον τῆς θαλ.

13, 1. ἐκ τῆς θαλ. θηρίον ἀνα-
βαῖνον

16, 3. ἐξέχεε - εἰς τὴν θάλ. -
ἀπέθανεν ἐν τῇ θαλ.

18, 17. ὅσοι τὴν θάλ. ἐργάζονται
- 19. ἔχοντες πλοῖα ἐν τῇ θαλ.

- 21. ἔβαλεν εἰς τὴν θάλ.

20, 8. ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλ.

- 13. ἔδωκεν ἡ θάλ. τοὺς νε-
κρούς

21, 1. ἡ θάλασσα οὐκ ἔστιν ἔτι

θάλλειν Eph. 5, 29. 1 Th. 2, 7.

θάμαρ Mat. 1, 3.

θαμβεῖν

Mar. 1, 27; 10, 24. 32. [Act. 9, 6]

θάμβος

Luc. 4, 36; 5, 9. Act. 3, 10.

θανάσιμος Mar. 16, 18.

θανατηφόρος Jac. 3, 8.

θάνατος

Mat. 4, 16. ἐν χώρᾳ κ. σικῆ θανάτου

10, 21. παραδώσει - εἰς θάνατον
(Mar. 13, 12)

15, 4. „θανάτῳ τελευτάτω“
(Mar. 7, 10)

16, 28. οὐ μὴ γεύσονται θανά-
του (Mar. 9, 1. Luc. 9, 27)
(cf. Joh. 8, 52)

20, 18. κατακρινούσιν αὐτ. θανα-
τάτῳ (Mar. 10, 33)

26, 38. περίλυπος - ὥς θανά-
του (Mar. 14, 34)

Mat. 26. 66. ἐνοχός θανάτου ἐστὶ
(Mar 14, 64)

Luc. 1, 79. τοῖς ἐν σκότει κ. σικῆ
θανάτου καθεμ.

2, 26. μὴ ἴδωθαι θάνατον πρὶν ἢ

22, 23. εἰς θάν. πορεύεσθαι

23, 15. οὐδὲν ἄξιον θανάτ. (cf. 22)

24, 20. παρέδωκεν - εἰς κρίμα
θανάτου

Joh. 5, 24. μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανα-
τάτου εἰς τὴν ζωὴν

8, 51. θάνατ. οὐ μὴ θεωρηθῇ εἰς

- 52 οὐ μὴ γεύσονται θανάτου

11, 4. ἡ ἀσθένεια οὐκ ἔστι πρὸς
θαν. (13)

12, 33. ποιῶ θανάτῳ ἡμελλεν
ἀποθν. (18, 32)

21, 19. ποιῶ θαν. δοξάσει τὸν θ.

Act. 2, 24. λύσας τὰς ὀδύνας τ. θαν.

13, 28. μηδεμίαν αἰτίαν θαν. εὐρ.

(cf. 13, 28; 23, 29; 25, 11.

25; 26, 31; 28, 18)

22, 4. ἔδωξα ἄχρι θανάτου

Rom. 1, 32. ἄξιοι θανάτου εἰσὶν

5, 10. διὰ τοῦ θαν. τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ

- 12. διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάν.

- ὁ θάν. διήλθε

- 14. ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος
(17)

- 21. ἐβασίλ. ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θ.

6, 3. εἰς τὸν θάν. αὐτοῦ ἐβα-
πτισθ 4.

- 5. τῷ ὁμοιωμάτι τοῦ θαν.

- 9. θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι
κυριεύει

- 16. ἦτοι ἁμαρτίας εἰς θάν.

- 21. τέλος ἐκείνων θάνατος

- Rom. 6, 23. δυνάμια τ. ἁμαρτίας θαν.
 7, 5. καρποφορῆσαι τῷ θαν.
 - 10. ἡ ἐντολή ἡ εἰς ζωὴν αὐτῇ
 εἰς θάνατον
 - 13. ἱμοὶ γέγονε θάνατος -
 καταργαζομ. θάνατον
 - 24. ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θαν.
 8, 2. τῆς ἁμαρτίας καὶ τ. θαν.
 - 6. φρόνημα τ. σαρκὸς θάν.
 - 38. οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ
 1Cor. 3, 22. εἴτε ζωὴ, εἴτε θάνατος
 11, 26. τὸν θάν. τοῦ Κ. καταγ-
 γίλλεται
 15, 21. δι' ἀνθρώπου ὁ θάνατος
 - 26. ἰσχ. ἐχθρὸς καταργεῖται
 ὁ θαν.
 - 54. κατεπόθη ὁ θ. εἰς νίκος
 15, 55. ποῦ σου, θάνατε, τὸ
 κέντρον; - ποῦ σου, θά-
 νατε, τὸ νίκος;
 - 56. τὸ δὲ κέντρον τοῦ θα-
 νάτου ἡ ἁμαρτία
 2Cor. 1, 9. τὸ ἀπόκριμα τοῦ θανάτου
 - 10. ἐκ τηλικούτου θανάτου
 2, 16. ὁσμὴ θανάτου εἰς θάνατ.
 3, 7. ἡ διακονία τοῦ θαν. ἐν
 γράμμ.
 4, 11. εἰς θάν. παραδιδόμεθα
 - 12 ὁ θάν. ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται
 7, 10. ἡ δὲ τοῦ κόσμου λύπη
 θάνατον καταργάζεται
 11, 23. ἐν θανάτοις πολλάκις
 Phil. 1, 20. εἴτε διὰ θανάτου
 2, 8. ὑπήκοος μέχρι θανάτου,
 θανάτου δὲ σταυροῦ
 - 27. ἡσθάνησε παραπλήσιον
 θανάτῳ
 - 30. μέχρι θανάτου ἡγγισ

- Phil. 3, 10. συμμορφούμενος τῷ θαν.
 Col. 1, 22. διὰ τοῦ θανάτου
 2Tim. 1, 10. καταργήσαντος μὲν τὸν θ.
 Heb. 2, 9. διὰ τὸ πάθημα τοῦ θαν.
 - γεύσεται θανάτου
 - 14. διὰ τοῦ θαν. καταργήσῃ
 τὸν τὸ κράτος ἔχοντα
 τοῦ θαν.
 - 15. φόβῳ θανάτου
 5, 7. σώξειν αὐτὸν ἐκ θανάτου
 7, 23. θανάτῳ κωλύεσθαι
 9, 15. θανάτῳ γενομένου
 - 16. θάνατ. ἀνάγκη φέρεσθαι
 11, 5. τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον
 Jac. 1, 15. ἡ δὲ ἁμαρτία ἀποτελε-
 σθεῖσα ἀποκτείνει θάνατον
 5, 20. σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτου
 1Joh. 3, 14. μεταβεβήκαμεν ἐκ τοῦ
 θανάτου εἰς τὴν ζωὴν
 - 14. μένει ἐν τῷ θανάτῳ
 5, 16. ἁμαρτίαν μὴ πρὸς θάν.
 ἁμαρτάν. μὴ πρὸς θάν.
 - 17. ἔστιν ἁμ. οὐ πρὸς θάν.
 Apoc. 1, 18. τ. κλεῖς τοῦ ᾗδου κ. τοῦ θ.
 2, 10. γίνου πιστὸς ἄχρι θαν.
 - 11. ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ δευ-
 τέρου (20, 6. 14; 21, 8)
 - 23. ἀποκτενῶ ἐν θανάτῳ
 6, 8. ὄνομα αὐτῷ ὁ θάνατος
 - 8. ἀποκτείνεται - ἐν λιμῷ κ.
 ἐν θαν.
 9, 6. ζητήσουσιν οἱ ἄνθρ. τὸν
 θαν. - φεύγεται ἀπ' αὐτῶν
 ὁ θάν.
 12, 11. οὐκ ἠγάπησαν τὴν ψυ-
 χὴν αὐτῶν ἄχρι θανάτου
 13, 3. ἐσφαγμένην εἰς θάνατον
 - ἡ πληγὴ τοῦ θαν. αὐτ. (13)

Apoc. 18, 8. θάν. κ. πένθος κ. λιμός
 20, 13, ὁ θάν. καὶ ὁ ἔθης (14)
 21, 4. ὁ θάνατος οὐκ ἔσται ἔτι
 θανατοῦν
 Mat. 10, 21. θανατώσουσιν αὐτ. (Mar.
 13, 12. Luc. 21, 16)
 26, 59. ὅπως αὐτὸν θανατώσωσι
 (Mar. 14, 55)
 27, 1. ὥστε θανατῶσαι αὐτόν
 Rom. 7, 4. ἐθανατώθητε τ. νόμῳ διὰ
 8, 13 πνεύματι τὰς πράξεις
 τοῦ σώμ. θανατοῦτε
 - 36. „ἐνεκ. σου θανατούμεθα“
 2Cor. 6, 9 μὴ θανατούμενοι
 1Pet. 3, 18 θανατωθεὶς μὲν σαρκί
 θάπτειν
 Mat. 8, 21 θάψαι τὸν πατέρα μου
 (Luc. 9, 59)
 - 22. θάψαι τοὺς ἑαυτ. νε-
 κρούς (Luc. 9, 60)
 14, 12. ἦραν τὸ σῶμα κ. ἐθαψαν
 Luc. 16, 22. - Act. 2, 29; 5, 8. 9. 10.
 1Cor. 15, 4. ὅτι ἐτάφη κ. ὅτι ἐγήγερται
 θάρα Luc. 3, 34.
 θαρρύνειν
 2Cor. 5, 6. θαρρόντες οὖν πάντοτε
 - 8. θαρρόμεν δὲ κ. εὐδο-
 کوῦμεν
 7, 16. ἐν παντὶ θαρρῶ ἐν ὑμῖν
 10, 1. ἀπὼν δὲ θαρρῶ εἰς ὑμᾶς
 - 2. θαρρῆσαι τῇ πεποιθίσει
 Heb. 13, 6. ὥστε θαρρ. ἡμᾶς λέγειν
 θαρσεῖν
 Mat. 9, 2. θάρσει, τέκνον· ἀφίωνται
 - 22. θάρσει, θύγατερ· ἡ πλ-
 σις (Luc. 8, 48)
 14, 27. θαρσεῖτε, ἐγὼ εἰμι (Mar.
 6, 50) - Mar. 10, 49.

Joh. 16, 33. ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νε-
 νίκηκα
 Act. 23, 11. θάρσει· ὡς γὰρ διαμαρ-
 τύρω
 θάρσος Act. 28, 15.
 θαύμα Apoc. 17, 6.
 θαυμάζει·
 Mat. 8, 10. ὁ Ἰησ. ἐθαύμασε καὶ εἶπε
 (Lc. 7, 9)
 - 27. ἄνθρωποι ἐθαύμασ. λέγ.
 'cf. 9, 8. 33 15, 31; 21,
 20 22, 22) (Mar. 5, 20; 6,
 51; 12, 17. Luc. 4, 22; 8,
 25; 9 43; 11, 14; 20, 26)
 27, 14. ὥστ. θαυμάζειν τ. ἡγα-
 μόνα (Mar. 15, 5)
 Mar. 8, 6. ἐθαύμαζ διὰ τ. ἀπιστ.
 15, 44. ἐθαύμασεν εἰ ἡδὴ τέθνηκε
 Luc. 1, 1. θαύμαζον ἐν τῷ χρόνῳ
 ζεῖ (cf. 63)
 2, 18. ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαλ.
 (cf. 33)
 11, 38. ἰδὼν ἐθαύμασεν ὅτι
 24, 12. ἀπῆλθε θαυμάζων τὸ γε-
 γονός
 - 41. αὐτῶν θαυμαζόντων
 Joh. 3, 7. μὴ θαυμάσης ὅτι εἶπον
 4, 27 ἐθαύμαζον ὅτι - ἐλάλει
 5, 20. ἵνα ὑμεῖς θαυμάζητε
 - 28 μὴ θαυμάζετε τοῦτο
 7, 15. ἐθαύμαζον οἱ Ἰ. λέγοντες
 - 21. πάντες θαυμάζετε διὰ
 τοῦτο
 Act. 2. 7. ἐθαύμαζον λέγοντες
 3, 12. τί θαυμάζετε ἐπὶ τούτῳ;
 4, 13. ἐθαύμαζον, ἐπεγίνωσκόν
 τε
 7 31. ἐθαύμαζε τ. δράμα

Act. 13, 41. „Θαυμάσατε κ. ἀφανίσθητε“

Gal. 1, 6. Θαυμάζω ὅτι οὕτω ταχέως

2Th. 1, 10. Θαυμασθῆναι ἐν πύσιν

1Joh. 3, 13. μὴ θαυμάζετε - εἰ μισεῖ

Juc. 16. Θαυμάζοντες πρόσωπα

Apoc. 13, 3. ἐθαύμασεν ὅλη ἡ γῆ ὅπισθεν τοῦ θηρίου [al. al.]

17, 6. ἐθαύμασα - θαυμα μέγα

- 7. διατί ἐθαύμασας;

- 8. Θαυμάσσονται οἱ κατοικοί.

Θαυμάσιος Mat. 21, 15.

Θαυμαστός

Mat. 21, 42. ἔστι θαυμαστή ἐν ὄφθαλμοῖς ἡμῶν (Mar. 12, 11)

Joh. 9, 30. ἐν γ. τούτῳ θαυμαστόν ἐστιν ὅτι

2Cor. 11, 14. καὶ οὐ θαυμαστόν

1Pet. 2, 9. εἰς τὸ θαυμαστόν αὐτοῦ φῶς

Apoc. 15, 1. σήμερον - θαυμαστόν

- 3. θαυμαστά τὰ ἔργα σου

Θεά Act. 19, 27. 35. 37.

Θεᾶσθαι

Mat. 6, 1. πρὸς τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς (23, 5)

11, 7. τί ἐξηγήσατε θεάσασθαι (Luc. 7, 24)

22, 11. θεάσασθαι τ. ἀνακειμ.

Mar. 16, 11. 14. - Luc. 5, 27; 23, 55.

Joh. 1, 14. ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ

- 32. τεθέσθαι τὸ πνεῦμα καταβαῖνον

- 38. 4, 35; 6, 5; [8, 10]; 11, 45.

Act. 1, 11; 8, 18; 21, 27; 22, 9.

Rom. 15, 24. θεύσασθαι ὑμᾶς

1Joh. 1, 1. ὃ ἰωράκαμεν τ. ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὃ ἐθεασάμεθα

4, 12. θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθεάται

- 14. ἡμεῖς τεθεάμεθα

θεατρίσειν Heb. 10, 33.

θεάτρον Act. 19, 29. 31. 1 Cor. 4, 9. θεῖον, τὸ

Luc. 17, 29. ἔβραξε πῦρ καὶ θεῖον ἀπ' οὐρανοῦ

Apoc. 9, 17. πῦρ κ. καπνὸς κ. θεῖον - 18. τοῦ καπνοῦ κ. τοῦ θεῖου

14, 10. βασανισθ, ἐν πυρὶ κ. θεῖῳ

19, 20. λίμνην - καιομένην ἐν θεῖῳ (cf. 20, 10; 21, 8)

θεῖος, α, ον.

Act. 17, 29. οὐκ ὀφείλομεν νομίζειν, χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ - τὸ θεῖον εἶναι ὅμοιον

2Pet. 1, 3. τῆς θείας δυνάμεως αὐτοῦ - 4. θείας κοινωνοὶ φύσεως

θεότης Rom. 1, 20.

θειώδης Apoc. 9, 17.

*θέλειν, ἐθέλειν

Mat. 2, 18. „οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι“

7, 12. ὅσα ἂν θέλητε ἵνα ποιῶσιν (cf. Luc. 6, 31).

8, 2. ἐὰν θέλης, δύνασαι με (Mar. 1, 40. Luc. 5, 12)

- 3. θέλω, καθαρὸς θητι (Mar. 1, 41. Luc. 5, 13)

9, 13. „ἔλεον θέλω κ. οὐ θυοῖαν (12, 7)

16, 24. εἰ τις θέλει ὀπίσω μου ἔλθ. (Mar. 8, 34. Luc. 9, 23)

Mat. 16, 25. ὃς γ. ἂν θάλη - σῶσαι
(**Mar. 8, 35. Luc. 9, 24**)
17, 4. εἰ θάλεις, ποιήσωμεν
19, 21. εἰ θάλεις τίλειος εἶναι
23, 37. καὶ οὐκ ἡθελήσατε (**Luc. 18, 34**)
26, 39. πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ θάλω
(**Mar. 14, 36**)
27, 34. οὐκ ἡθέλε ποιεῖν
- **43.** εἰ θάλει αὐτόν
Mar. 3, 13. προσκαλεῖται οὓς ἡθέλεν
7, 24. οὐδένα ἡθέλε γινῶναι
9, 35. εἴ τις θάλει πρῶτος εἶναι
(**cf. 10, 43. 44**)
Luc. 4, 6. ᾧ ἂν θάλω, δίδωμι
10, 24. ἡθάλησαν ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς
- **29.** ὁ θάλων δικαιοῦν ἑαυτόν
12, 49. τί θάλω εἰ ἡθὲ ἀνήγοι;
Joh. 3, 8. τὸ πνεῦμα ὁποῦ θάλει πνεῖ
5, 21. οὓς θάλει ζωοποιεῖ
6, 67. μὴ καὶ ὑμεῖς θάλετε
ὑπάγειν
7, 17. ἂν τις θάλη τὸ θάλημα
αὐτοῦ ποιεῖν
15, 7. ὁ ἂν θάλητε αἰτήσεσθε
17, 24. θάλω ἵνα ὅπου εἰμι ἐγὼ
κάνεινοι ὡς
Act. 18, 21. τοῦ Θεοῦ θάλοντος
Rom. 1, 13. οὐ θάλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν
(**11, 25. 1 Cor. 10, 1; 12, 1.**
2 Cor. 1, 8. 1 Th. 4, 13)
7, 15. οὐ γ. ὁ θάλω, τοῦτο
πράσω (**cf. 16. 19. 20. 21**)
- **18.** τὸ γ. θάλειν παράκειται
9, 16. ἄρα οὖν οὐ τοῦ θάλοντος
- **18.** ὃν θάλει, ἔλπει - σκληρύνει
1 Cor. 4, 19. ἂν ὁ Κ. θελήσῃ
7, 36. ὁ θάλει ποιεῖτω

2 Cor. 5, 4. οὐ θάλομεν ἐκδύσασθαι
8, 10. τὸ θάλειν προσενηργήσατο
- **11.** ἡ προθυμία τοῦ θάλειν
12, 20. μὴ - οὐχ οἴους θάλω εὔρω
Gal. 5, 17. ἵνα μὴ ἃ ἂν θάλητε
Phil. 2, 13. τὸ θάλειν κ. τὸ ἐνεργεῖν
Col. 2, 18. θάλων ἐν ταπεινοφρ.
1 Th. 2, 4. πάντας ἀνθρ. θάλει σω-
θῆναι
Heb. 10, 5. „προσφορὰν οὐκ ἡθάλη-
σας“ (**cf. 8**)
Jac. 4, 15. ἂν ὁ Κ. θελήσῃ
1 Pet. 3, 17. εἰ θάλοι τὸ θάλημα τ. Θ.
Apoc. 11, 6. ὁσάκις ἂν θελήσωσι
22, 17. ὁ θάλων λαβέτω ὕδωρ
ζωῆς

Θάλημα

Mat. 6, 10. γενηθήτω τὸ θάλημά σου
(**Luc. 11, 2**)
7, 21. ὁ ποιῶν τὸ θάλημα τ. πα-
τρός μου τοῦ ἐνοῦραντος
(**cf. 12, 50. Mar. 8, 35**)
18, 14. οὐκ ἔστι θάλημα ἑμπρο-
σθεν τ. πατρός ὑμῶν -
ἵνα
21, 31. ἐποίησε τὸ θάλ. τοῦ πα-
τρός
26, 42. γενηθήτω τὸ θάλημά
σου (**Luc. 22, 42**)
Luc. 12, 47. ὁ γνούς τὸ θάλ. τ. κυρίου
- ποιήσας πρὸς τὸ θ. αὐτ.
23, 25. παρίδωκε τῷ θελ. αὐτῶν
Joh. 1, 13. οὐδὲ ἐκ θελήμ. σαρκός
οὐδὲ ἐκ θελ. ἀνδρός
4, 34. ποιῶ τὸ θάλημα τοῦ
πνευματικῆς με
5, 30. οὐ ζητῶ τὸ θάλ. τὸ ἐμὸν
ἀλλὰ τὸ θ. τοῦ πέμψ.

Joh. 6, 38. ποιῶ τὸ θέλ. τὸ ἐμὸν -
τὸ θ. τοῦ πέμψαντός με
- 39. τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ θέλ. τοῦ
πέμψαντός με, ἵνα (40)
7, 17. τὸ θέλ. αὐτοῦ ποιεῖν
9, 31. τὸ θέλ. αὐτοῦ ποιῇ
Act. 13, 22. „ποιήσῃ πάντα τὰ θελ.
μου“
21, 14. τὸ θέλ. τοῦ Κυρίου γε-
νέσθω
22, 14. γινῶναι τὸ θέλημα αὐτοῦ
Rom. 1, 10. ἐν τῷ θελήματι τοῦ θ.
2, 18. γινώσκεις τὸ θέλημα
12, 2. τί τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ
15, 32. διὰ θελήματος Θεοῦ
1Cor. 1, 1. διὰ θελήματος Θεοῦ (2Cor.
1, 1; 8, 5. Eph. 1, 1. Col.
1, 1. 2 Tim. 1, 1)
7, 37. περὶ τοῦ ἰδίου θελήμ.
16, 12. οὐκ ἦν θέλημα ἵνα
Gal. 1, 4. κατὰ τὸ θέλ. τοῦ Θεοῦ
Eph. 1, 5. κατὰ τ. εὐδοκίαν τοῦ
θελ. αὐτοῦ
- 9. τὸ μυστήριον τοῦ θελ.
αὐτοῦ
- 11. κατὰ τ. βουλὴν τοῦ θελ.
αὐτοῦ
2, 8. ποιούντες τὰ θελ. τοῦ
σαρκός
5, 17. τί τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου
6, 6. ποιούντες τὸ θέλ. τοῦ θ.
Col. 1, 9. τ. ἐπίγνωσιν τ. θελ. αὐτοῦ
4, 12. ἐν παντὶ θελ. τοῦ Θεοῦ
1 Th. 4, 3. τοῦτο γὰρ ἐστὶ θέλ. τοῦ θ.
5, 18. τοῦτο γὰρ θέλ. Θεοῦ ἐν
2Tim. 2, 26. εἰς τὸ ἐκείνου θέλημα
Heb. 10, 7. „ποιῆσαι - τὸ θέλημά
σου“ (9)

Heb. 10, 10. ἐν ᾧ θελήματι ἡγια-
σμένοι
- 36. τὸ θέλ. τοῦ θ. ποιήσαντες
13, 21. ποιῆσαι τὸ θ. αὐτοῦ
1Pet 2, 15. οὕτως ἐστὶ τὸ θέλ. τοῦ θ.
3, 17. εἰ θέλοι τὸ θέλημ. τοῦ θ.
4, 2. θελήματι Θεοῦ
- 3. τὸ θέλ. τῶν ἐθνῶν
- 19. κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θ.
1Joh. 2, 17. ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ θ.
5, 14. κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ
Apoc. 4, 11. διὰ τὸ θέλημά σου ἦσαν
θέλησις Heb. 2, 4.
θεμέλιος ἢ θεμέλιον
Luc. 6, 48. ἔθηκε θεμέλιον ἐπὶ τήν
- 49. οἰκοδ. - χωρὶς θεμελίου
14, 29. θέντος αὐτοῦ θεμέλιον
Act. 16, 16. σαλευθήσονται τὰ θεμ. τοῦ
δεσμοτηρίου
Rom. 15, 20. ἐπ' ἀλλότριον θεμέλιον οἰκ.
1Cor. 3, 10. θεμέλιον τέθεικα
- 11. θεμέλιον δὲ ἄλλον οὐδεὶς
δύναται θειναι. - 12.
Eph. 2, 20. ἐπὶ τῷ θ. τῶν ἀποστόλων
1Tim. 6, 19. ἀποθησαυρίζοντες ἑαυ-
τοῖς θεμέλιον καλόν
2Tim. 2, 19. ὁ μ. στερεὸς θ. τοῦ θ.
ἔστηκεν
Heb. 6, 1. θεμέλ. καταβαλλόμενοι
11, 10. τήν τοὺς θεμελίους ἔχου-
σαν πόλιν
Apoc. 21, 14. ἔχον θεμελίους δώδεκα
(cf. 21, 19)
θεμελιού
Mat. 7, 25. τεθεμελίωτο γ. ἐπὶ τήν
π. (Luc. 6, 48)
Heb. 1, 10. τ. γῆν ἐθεμελίωσας.
1Pet. 5, 10. σθενώσει, θεμελιώσει

Θεοδίδακτος 1 Th. 4, 9.

Θεομαχεῖν [Act. 23, 9]

Θεομάχος Act. 5, 39.

Θεόπνευστος 2 Tim. 3, 16.

Θεός, ἡ Act. 19, 37.

Θεός, Θεός, Θεοί

ἀγαπᾶν τὸν Θ. α. ἀγαπᾶν.

ἀγάπη τοῦ Θ. α. ἀγάπη.

ἄγγελοι τοῦ Θ. α. ἄγγελος.

αἰνεῖν τὸν Θ. α. αἰνεῖν.

ἀλήθεια τοῦ Θ. α. ἀλήθεια.

βασίλεια τοῦ Θ. α. βασ.

δικαιοσ. τοῦ Θ. α. δικαιοσ.

δόξα τοῦ Θ. α. δόξα.

δοξάζειν τὸν Θ. α. δοξάζειν.

δύναμις τοῦ Θ. α. δύν.

ἐντολὴ τοῦ Θ. α. ἐντ.

εὐλογεῖν τὸν Θ. α. εὐλ.

εὐχαριστεῖν τῷ Θ. α. εὐχαρ.

θάλημα τοῦ Θ. α. θάλ.

λόγος τοῦ Θ. α. λόγ.

Θ. mit πατήρ α. πατήρ.

πίστις τοῦ Θ. α. πίστις.

πνεῦμα τοῦ Θ. α. πνεῦμα.

πρόσωπον Θ. α. πρόσωπον.

υἱὸς Θεοῦ = Christus α. υἱός.

τάκνα τοῦ Θ. α. τέκνον.

φοβεῖσθαι τὸν Θ. α. φοβ.

φόβος τοῦ Θ. α. φόβος.

χάρις τοῦ Θ. α. χάρις.

Mat. 1, 23. „Ἐμμανουήλ“ — μεθ' ἡμῶν
ὁ Θεός

3, 9. δύνανται ὁ Θ. ἐκ τῶν
λίθων (Luc. 3, 8)

4, 4. διὰ στόματος Θ.

- 7. οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον
τὸν Θεόν σου (Luc. 4, 12)

- 10. Κύριον τὸν Θεόν σου

προσκυν. (Luc. 4, 8)

Mat. 5, 8. αὐτοὶ τὸν Θ. ὁψονται

- 9. υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται

- 34. Θρόνος - τοῦ Θ. (23, 22)

6, 24. Θεῷ δουλεύειν κ. μαμωνᾶς
(Luc. 16, 13)

- 30. ὁ Θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσι
(Luc. 12, 28)

12, 4. εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ
(Mar. 2, 26. Luc. 6, 4)

16, 23. οὐ φραγεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ
(Mar. 8, 33)

19, 6. ὁ οὖν ὁ Θ. ἑσπέρει
(Mar. 10, 9)

- 17. οὐδεὶς ἀγαθ. εἰ μὴ εἰς ὁ Θ.
(Mar. 10, 18. Luc. 18, 19)

- 26. παρὰ δὲ τῷ Θεῷ πάντα
(Mar. 10, 27. Luc. 18, 27)

21, 12. εἰς τὸ ἱερόν [τοῦ Θεοῦ]

22, 16. τὴν ὁδὸν τοῦ Θ. - διδάσκ.
(Mar. 12, 14. Luc. 20, 21)

- 21. καὶ τὸ τοῦ Θεοῦ τῷ Θ.
(Mar. 12, 17. Luc. 20, 25)

- 31. τὸ ῥηθὲν ὑμῖν ὑπὸ τ. Θ.

- 32. ἐγὼ εἰμι ὁ Θ. Ἰβρ. κ.
(Mar. 12, 26. Luc. 20, 37)

- οὐκ ἔστιν ὁ Θ. Θ. νεκρῶν
(Mar. 12, 27; 20, 38)

26, 61. καταλύσαι τ. ναὸν τοῦ Θ.

- 63. κατὰ τοῦ Θ. τοῦ ζῶντος

27, 43. πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θ.

- 46. Θεέ μου, Θεέ μου, ἵνατί
(Mar. 15, 34)

Mar. 1, 24. τίς εἶ, ὁ ἄγιος τοῦ Θ.
(Luc. 4, 34)

2, 7. εἰ μὴ εἰς ὁ Θεός (Luc. 5, 21)

5, 7. ὁρκίζω σε τὸν Θ.

10, 6. ἐποίησεν αὐτοὺς ὁ Θεός

- Mar. 12, 29. Κύριος ὁ Θ. ἡμ. Κ. εἰς ἱ.
 - 32. ὅτι εἰς ἔστι [Θεός]
 13, 19. ἥς ἔκτισεν ὁ Θεός
 16, 19. ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ
 Luc. 1, 6. δίκαιοι δ. ἐνώπιον τοῦ Θ.
 - 8. ἱερατεύειν ἔναντι τοῦ Θ.
 - 16. ἐπιστρ. ἐπὶ Κ. τὸν Θ.
 - 19. ὁ παρεστηκὼς ἐν. τοῦ Θ.
 - 26. ἀπεισάλη - ὑπὸ τοῦ Θ.
 - 30. εὔρες - χάριν παρὰ τῷ Θ.
 - 32. δώσει αὐτῷ Κ. ὁ Θ.
 - 37. οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ τῷ Θ.
 - 47. ἐπὶ τῷ Θ. τῷ σωτήρι μου
 - 68. Κ. ὁ Θ. τοῦ Ἰσρ.
 - 78. σπλάγχνα ἰλλούς Θ. ἡμ.
 2, 13. αἰνούντων τὸν Θεόν
 - 14. δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ
 - 52. παρὰ Θεῷ κ. ἀνθρ.
 3, 2. ἐγένετο ῥῆμα Θ. ἐπὶ
 - 6. „τὸ σωτήριον τοῦ Θ.“
 - 38. τοῦ Ἀδάμ, τοῦ Θεοῦ
 4, 4. „ἐπὶ παντὶ ῥήματι Θεοῦ“
 5, 21. εἰ μὴ μόνος ὁ Θ.
 6, 12. ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ Θ.
 7, 16. ἐπισκέψατο ὁ Θ. τὸν λαόν
 - 29. ἰδικαίωσαν τὸν Θ.
 - 30. τὴν βουλὴν τοῦ Θ. ἡθί-
 τησαν
 8, 39. ὅσα ἱποιοῦσὶ σοὶ ὁ Θ.
 9, 20. τὸν Χριστὸν τοῦ Θεοῦ
 - 43. ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τοῦ Θεοῦ
 11, 20. ἐν δακτύλῳ Θεοῦ ἐκβάλλω
 - 49. ἡ σοφία τοῦ Θ. εἶπεν
 12, 6. ἐπιλελησμένον ἐνώπιον τοῦ Θ.
 - 20. εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός

- Luc. 12, 21. μὴ εἰς Θεὸν πλουτῶν
 - 24. ὁ Θεός τρέφει αὐταίς
 16, 15. ὁ δὲ Θ. γινώσκει τὰς καρδίας
 - - βδελύγμα ἐν. τοῦ Θ.
 17, 18. δοῦναι δόξαν τῷ Θ.
 18, 7. ὁ δὲ Θ. οὐ μὴ ποιήσῃ τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεπτ.
 - 13. ὁ Θ., ἰλάσθητί μοι
 - 43. ἔδωκεν αἶνον τῷ Θ.
 20, 36. υἱοὶ εἰσι τοῦ Θ.
 21, 4. εἰς τὰ δῶρα τοῦ Θ.
 22, 69. ἐκ δεξιῶν τ. δυνάμεως τ. Θ.
 23, 35. ὁ Χρ. ὁ τοῦ Θ. ἐκλεπτός
 24, 19. δυνάτος - ἐναντίον τοῦ Θ.
 Joh. 1, 1. ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν Θ.
 - 2. Θεός ἦν ὁ λόγος
 - 6. ἀπεισταλμένος παρὰ Θεοῦ
 - 18. Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε
 - 29. ἴδε ὁ ἄμνος τοῦ Θεοῦ 36.
 3, 2. ἀπὸ Θεοῦ ἐληλυθας -
 ἐὰν μὴ ἦ ὁ Θ. μετ' αὐτ.
 - 16. ἡγάπησεν ὁ Θ. τὸν κόσμον
 - 21. ἐν Θεῷ ἔστιν εἰργασμένα
 - 33. ὅτι ὁ Θ. ἀληθής ἐστιν
 - 34. ὃν γὰρ ἀπίστευεν ὁ Θ.,
 τὰ ῥήματα τοῦ Θ. λαλεῖ
 - δίδωσιν ὁ Θ. τὸ πνεῦμα
 - 36. ἡ ὁργὴ τοῦ Θ. μένει ἐπ'
 4, 10. τὴν θωρεὰν τοῦ Θεοῦ
 - 24. πνεῦμα ὁ Θεός
 5, 18. πατέρα ἰδίον ἔλεγε τὸν Θ.
 - ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν τῷ Θ.
 - 44. δόξαν τὴν παρὰ τ. μόνου Θ.
 6, 27. ὁ πατὴρ ἰσφράγισεν ὁ Θ.
 - 28. ἐργαζώμεθα τὰ ἔργα τ. Θ.
 - 29. τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ
 - 33. ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ Θεοῦ

Joh. 6, 45. ἔσονται π. διδάκτοι Θεοῦ
 - 46. εἰ μὴ ὁ ὢν παρὰ τοῦ Θ.
 - 69. ὁ ἄγιος τοῦ Θ.
 7, 17. πόταρον ἐκ τοῦ Θ. ἐστίν
 8, 40. ἣν ἤκουσα παρὰ τοῦ Θ.
 - 41. ἵνα πατέρα ἔχομεν τὸν Θ.
 - 42. εἰ ὁ Θ. πατὴρ ὑμῶν ἦν
 - - ἐκ τοῦ Θ. ἐξῆλθον
 - 47. ὁ ὢν ἐκ τοῦ Θ. τὰ ῥή-
 ματα τοῦ Θ. ἀκούει
 - - ἐκ τοῦ Θ. οὐκ ἐστὶ
 - 54. λέγετε ὅτι Θεὸς ὑμῶν ἐστί
 9, 3. φανερωθῇ τὰ ἔργα τ. Θ.
 - 16. οὐκ ἐστὶ παρὰ τοῦ Θ.
 - 24. δὸς δόξαν τῷ Θεῷ
 - 29. Μωϋσῇ λελάληκεν ὁ Θ.
 - 31. ἀμαρτωλῶν ὁ Θ. οὐκ
 ἀκούει
 - 33. εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ Θ.
 10, 33. ποιεῖς σεαυτὸν Θεόν
 - 34. ἐγὼ εἶπα· Θεοὶ ἐστέ
 - 35. εἰ ἐκείνους εἶπε Θεοὺς
 11, 22. ὅσα ἂν αἰτήσῃ τὸν Θ.,
 δώσει σοι ὁ Θεός
 13, 3. ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθε
 - 3. πρὸς τὸν Θ. ὑπάγει
 - 31. ὁ Θ. ἰδοξάσθῃ ἐν αὐτῷ
 - 32. ὁ Θ. δοξάσει αὐτόν
 14, 1. πιστεύετε εἰς τὸν Θεόν
 16, 2. λατρεῖαν προσφέρειν τῷ
 Θεῷ
 - 27. παρὰ τοῦ Θ. ἐξῆλθον
 - 30. ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθας
 17, 3. τ. μόνον ἀληθινόν Θεόν
 20, 17. Θεόν μου κ. Θεὸν ὑμῶν
 - 28. ὁ Κύριος μου κ. ὁ Θ. μου
Act. 2, 11. τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θ.
 - 17. λέγει ὁ Θ., ἐκχεῶ

Act. 2, 22. ἄνδρα ἀπὸ τοῦ Θ. ἀποδεδ.
 - - ἐποίησε δι' αὐτοῦ ὁ Θ.
 - 23. βουλῇ κ. προγνώσει τ. Θ.
 - 24. ὃν ὁ Θεὸς ἀνέστησε (32)
 - 30. ὅρκῳ ὤμοσεν αὐτῷ ὁ Θ.
 - 33. τῇ δεξιᾷ οὖν τοῦ Θ.
 - 36. Χριστὸν ὁ Θ. ἐποίησε
 - 39. Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν
 3, 13. ὁ Θ. Ἀβραάμ κ. [Θεός]
 Ἰσαὰκ καὶ [Θεός] Ἰακώβ
 - - ὁ Θ. πατέρων ἡμῶν
 - 15. ὃν ὁ Θ. ἡγείρεν ἐκ νε-
 κρῶν (4, 10; 10, 40; 13,
 30. 37)
 - 18. ὁ δὲ Θ. ἀ προκατήγγειλε
 - 21. ὃν ἐλάλησεν ὁ Θεός
 - 22. ἀναστήσει Κύριος ὁ Θεὸς
 ἡμῶν
 - 25. τῆς διαθήκης ἧς διέθετο
 ὁ Θεός
 - 26. ὁ Θ. ἀναστήσας τὸν παῖδα
 4 19. δίκαιόν ἐστ. ἐνώπ. τοῦ Θ.
 - - ὑμῶν ἀκούειν μᾶλλον ἢ
 τοῦ Θ.
 - 24. ἦραν φωνὴν πρὸς τὸν Θ.
 - - δέσποτα σὺ ὁ Θ. ὁ ποιήσας
 5, 4. οὐκ ἐψεύσω ἀνθρώποις
 ἀλλὰ τῷ Θ.
 - 29. Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις
 - 30. ὁ Θ. τῶν πατέρων ἡμῶν
 - 31. τοῦτον ὁ Θ. ἀρχηγόν -
 ὑψωσε
 - 32. ἶδωκεν ὁ Θ. τ. πειθαρχ-
 οῦσιν
 - 39. εἰ δὲ ἐκ Θεοῦ ἐστίν
 6, 11. εἰς Μωϋσῆν καὶ τὸν Θ.
 7, 2. ὁ Θεὸς τῆς δόξης ὡφθῇ
 - 6. 7

- Act. 7, 9. ἦν ὁ Θ. μετ' αὐτοῦ
 - 17. ᾤουσεν ὁ Θ. τῷ Ἀβραάμ
 - 20. ἦν ἀστειος τῷ Θεῷ
 - 25. ὅτι ὁ Θ. - δίδωσιν - σω-
 τηρίαν
 - 32. ἐγὼ ὁ Θ. τῶν πατέρων
 σου, ὁ Θ. Ἀβραάμ εἶμι.
 - 35. τοῦτον ὁ Θ. ἀπέστειλεν
 - 37. ἀναστήσει Κύριος ὁ Θ.
 - 40. ποιήσων ἡμῖν Θεοὺς
 - 42. ἔστρεψε δὲ ὁ Θ.
 - 43. τὸ ἄστρον τοῦ Θεοῦ ὑμῶν
 Ῥεμφάν
 - 45. ἔξωσεν ὁ Θ. ἀπὸ προσώ-
 που
 - 46. εὖρε χάριν ἐνώπιον τ. Θ.
 - - εὖρειν σκήνωμα τῷ Θ. Ἰακ.
 - 55. ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τ. Θ. (56)
 8, 20. τὴν δωρεάν τ. Θ. ἐνόμισας
 - 21. εὐθία ἐναντι τοῦ Θ.
 - 22. δεήθητι τοῦ Θεοῦ
 10, 2. δεόμενος τοῦ Θ.
 - 4. εἰς μνημόσυνον ἐνώπιον
 τοῦ Θεοῦ (cf. 31)
 - 15. ὁ ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε (11, 9)
 - 28. ἐμοὶ ὁ Θ. ἐδείξε
 - 33. ἐνώπιον τοῦ Θ. πάρεσμεν
 - - προστεταγμένα - ὑπὸ τ. Θ.
 - 34. οὐκ ἔστι προσωπολήπτης
 ὁ Θ.
 - 38. ἔχρισεν αὐτὸν ὁ Θεός
 - 40. τοῦτον ὁ Θ. ἤγειρε
 - 41. τ. προκεχειροτονημένους
 ὑπὸ τοῦ Θ.
 - 42. ὁ ὠρισμένος ὑπὸ τοῦ Θ.
 - 46. μεγαλυνόντων τὸν Θ.
 11, 17. δωρεάν ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θ.
 - 18. ὁ Θ. τὴν μετάνοιαν ἔδωκεν

- Act. 12, 5. προσευχή .. πρὸς τὸν Θ.
 - 22. Θεοῦ φωνή κ: οὐκ ἀν-
 θρώπου
 - 23. οὐκ ἔδωκε δόξαν τῷ Θ.
 13, 17. ὁ Θεὸς τοῦ λαοῦ τούτου
 - 21. ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θ. τὸν
 Σαούλ
 - 23. ὁ Θ. - ἤγαγε τῷ Ἰσραὴλ
 - 33. ταύτην ὁ Θ. ἐκπεπλήρωκε
 - 36. ὑπερηρέθσας τῇ τοῦ Θ.
 βουλῇ
 14, 11. οἱ Θεοὶ ὁμοιωθέντες ἀν-
 θρώποις
 - 15. ἐπὶ τὸν Θ. τὸν ζῶντα
 - 27. ὅσα ἐποίησεν ὁ Θ. μετ'
 αὐτῶν (15, 4)
 15, 7. ὁ Θ. ἐν ἡμῖν ἐξελέξατο
 - 8. ὁ καρδιογνώστης Θεός
 - 10. τί πειράζετε τὸν Θεόν
 - 12. ὅσα ἐποίησεν ὁ Θ. σημεῖα
 - 14. ὁ Θ. ἐπεσκέψατο λαβεῖν
 - 18. γνωστὰ ἀπ' αἰῶνός [ἐστι
 τῷ Θ.]
 - 19. ἐπιστρέφουσιν ἐπὶ τὸν Θ.
 16, 14. γυνή - σεβομένη τὸν Θ.
 - 17. δοῦλοι τ. Θ. τοῦ ὑψίστου
 - 25. ὕμνου τὸν Θεόν
 - 34. πανοικί πεπιστευκῶς τῷ
 Θεῷ
 17, 23. ἀγνώστῳ Θεῷ
 - 27. ὁ Θ. ὁ ποιήσας τὸν κόσμ.
 - - ζητεῖν τὸν Θεόν, εἰ ἄρα γε
 - 29. γένος - ὑπάρχοντ. τοῦ Θ.
 - 30. ὑπεριδὼν ὁ Θεός
 18, 7. σεβομένου τὸν Θ. (cf. 13)
 - 21. τοῦ Θ. θιλόντος
 - 26. ἐξέλεγετο τὴν τοῦ Θ. ὁδόν
 19, 11. ἐπολεῖ ὁ Θ. διὰ τῶν χειρῶν

Act. 19, 26. οὐκ εἰσὶ θεοὶ οἱ διὰ
χειρῶν γινόμενοι

20, 21. τὴν εἰς τὸν Θ. μετάνοιαν

- 27. πᾶσαν τὴν βουλήν τοῦ Θ.

- 28. τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ

- 32. τῷ Θ. κ. τῷ λόγῳ τῆς χάρ.

21, 19. ἐποίησεν ὁ Θ. ἐν τοῖς
ἔθνεσι

22, 3. ζηλωτῆς ὑπάρχων τοῦ Θ.

- 14. ὁ Θ. τῶν πατέρων ἡμῶν

23, 1. παπολίτευμαι τῷ Θεῷ

- 3. τύπτειν σε μέλλει ὁ Θ.

- 4. τὸν ἀρχιερέα τοῦ Θεοῦ

24, 14. λατρεύω τῷ πατρώῳ Θ.

- 15. ἐλπὶδα ἔχων εἰς τὸν Θ.

- 16. συναῖδησιν ἔχειν πρὸς τὸν
Θεόν

26, 6. ἐπ' ἐλπίδι τῆς - ἐπαγγ.
γενομένης ὑπὸ τ. Θ.

- 8. εἰ ὁ Θ. νεκροὺς ἐγείρει

- 18. ἐπιστρέψαι - ἐπὶ τὸν Θ.
(20)

- 22. ἐπικουρίας - τῆς παρὰ
τοῦ Θ.

- 29. εὐξαίμην ἂν τῷ Θεῷ

27, 24. καυχῶμαι σοὶ ὁ Θ. πάν-
τας

- 25. πιστεύω γὰρ τῷ Θεῷ

28, 6. ἔλεγον Θεὸν αὐτὸν εἶναι

- 28. τοῖς ἔθνεσιν ἀπεστάλη
τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ

Rom 1, 1. εἰς εὐαγγέλιον Θεοῦ

- 7. ἀγαπητοῖς Θεοῦ

- 9. μάρτυς γὰρ μου εἶσθι ὁ
Θεός

- 18. ἀποκαλύπτεται γ. ὀργὴ
Θεοῦ

- 19. τὸ γνωστὸν τοῦ Θεοῦ

Rom. 1, 19. ὁ Θ. γὰρ αὐτοῖς ἐφανέ-
ρωσα

- 24. παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θ.
(26)

- 28. τὸν Θ. ἔχειν ἐν ἐπιγνώσει

- 32. τὸ δικαίωμα τοῦ Θεοῦ

2, 2. τὸ κρίμα τοῦ Θ. ἐστὶ

- 3. ἐκ φύξῃ τὸ κρίμα τοῦ Θ.

- 4. τὸ χρηστὸν τοῦ Θεοῦ

- 5. δικαιοκρασίας τοῦ Θεοῦ

- 11. οὐ - - προσωποληψία
παρὰ τῷ Θεῷ

- 13. δίκαιοι παρὰ τῷ Θ.

- 16. ὅτε κρίνῃ ὁ Θ. τὰ κρυπτά

- 17. καυχᾶσαι ἐν Θεῷ

- 23. τὸν Θεὸν ἀτιμάζεις;

- 24. τὸ γὰρ ὄνομα τοῦ Θ.

- 29. οὐκ ἐξ ἂν θ., ἀλλ' ἐκ τοῦ Θ.

3, 2. ἐπιστεύθησαν τὰ λόγια
τ. Θ.

- 4. γινέσθω δὲ ὁ Θ. ἀληθής

- 5. μὴ ἄδικος ὁ Θεός

- 6. κρίνῃ ὁ Θ. τὸν κόσμον

- 11. ὁ ἐκζητῶν τὸν Θεόν

- 19. ὑπόδικος γένηται - τῷ Θ.

- 25. προέθετο ὁ Θ. ἱλαστήριον

- 26. ἐν τῇ ἀνοχῇ τοῦ Θεοῦ

- 29. ἢ Ἰουδαίων ὁ Θεὸς μόνον;

- 30. εἰς ὁ Θεὸς ὃς δικαιώσει

4, 2. ἀλλ' οὐ πρὸς τὸν Θεόν

- 3. ἐπίστευσε δὲ Ἀβρ. τῷ Θ.

- 17. Θεοῦ τοῦ ζωοποιούντος

- 20. τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Θ.

- - δούς δόξαν τῷ Θεῷ

5, 1. εἰρήνην ἔχομεν πρὸς τὸν
Θεόν

- 8. ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θ.

- 10. κατηλλάγημεν τῷ Θ.

- Rom.5, 11. **καυχώμενοι ἐν τῷ Θ.**
 6, 10. ὁ δὲ ζῆ, ζῆ τῷ Θεῷ
 - 11. ζῶντας δὲ τῷ Θ. ἐν Χρ. Ὑ.
 - 13. παραστήσ. ἑαυτ. τῷ Θεῷ.
 - 17. χάρις δὲ τῷ Θεῷ
 - 22. δουλωθέντες δὲ τῷ Θ.
 - 23. τὸ γὰρ χάρισμα τοῦ Θ.
 7, 4. **καρποφοροῦμεν τῷ Θ.**
 - 22. **συνήδομαι γ. τῷ νόμῳ τοῦ Θ.**
 - 25. **νοὶ δουλεύω νόμῳ Θεοῦ**
 8, 7. **ἔχθρα εἰς Θεόν**
 - 8. **Θεῷ ἀρεῖσαι οὐ δύνανται**
 - 14. ὅσοι - πνεύμ. Θεοῦ ἄγονται, οὗτοι. εἰσιν υἱοὶ Θ.
 - 17. **κληρονόμοι μὲν Θεοῦ**
 - 19. τ. ἀποκάλυψιν τ. υἱῶν τοῦ Θ.
 - 27. **κατὰ Θεὸν ἐντυγχάνει**
 - 31. εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν
 - 33. **τίς ἐκκατὰ ἐκλεκτῶν Θεοῦ;**
 - - Θεὸς ὁ δικαίων
 - 34. **ἔστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ**
 9, 5. ὁ ὢν ἐπὶ πάντων Θεός
 - 11. **ἡ κατ' ἐκλογὴν πρόθ. τοῦ Θ.**
 - 14. **μὴ ἀδικία παρὰ τῷ Θεῷ;**
 - 16. **τοῦ ἐλεοῦντος Θεοῦ**
 - 20. ὁ ἀνταποκρινόμενος τῷ Θ.
 - 22. εἰ δὲ θέλων ὁ Θ. ἐνδεδίξασθαι
 - 26. **κληθήσονται υἱοὶ Θ. ζῶντος**
 10, 1. **ἡ θέσις ἡ πρὸς τὸν Θ.**
 - 2. **ζῆλον Θεοῦ ἔχουσιν**
 - 9. ὁ Θ. αὐτὸν ἡγείρεν
 - 17. **ἀκοή διὰ ῥήματος Θεοῦ**
 11, 1. **μὴ ἀπώσατο ὁ Θ. τὸν λαόν**

- Rom.11, 2. - **ὡς ἐντυγχάνει τῷ Θ.**
 - 8. **ἰδοὺ ἀνταποκρίσεις ὁ πνεῦμα**
 - 21. ὁ Θ. τῶν - οὐκ ἐφείσατο
 - 22. **χρηστικότητα - Θεοῦ**
 - 23. **δυνατὸς γ. ἔστιν ὁ Θεός**
 (14, 4)
 - 29. **ἡ κλήσις τοῦ Θ.**
 - 30. **ἡ καὶ θήσεται τῷ Θεῷ**
 - 32. **συνέκλεισε γὰρ ὁ Θ. τοὺς**
 - 33. **σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ**
 12, 1. **διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ Θ.**
 - - **εὐάρεστον τῷ Θεῷ**
 - 3. **ὡς ὁ Θ. ἐμίρισε μέτρον**
 13, 1. **οὐ - ἐξουσία εἰ μὴ ἀπὸ Θ.**
 - - **ὑπὸ τοῦ Θ. καταγμένη**
 - 2. **τῇ τοῦ Θ. διαταγῇ**
 - 4. **βίβ. Θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστι**
 - 6. **λαειτουργοὶ - Θεοῦ εἰσιν**
 14, 3. ὁ Θ. γὰρ αὐτὸν **προς-ελάβετο**
 - 10. **τῷ βήματι τοῦ Θεοῦ**
 - 11. **ἐξομολογήσεται τῷ Θ.**
 - 12. **λόγον δώσει τῷ Θ.**
 - 18. **εὐάρεστος τῷ Θεῷ**
 - 20. **μὴ - κατάλυε τὸ ἔργον τ. Θ.**
 - 22. **ἔχε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ**
 15, 15. ὁ δὲ Θ. **τῆς ὑπομονῆς**
 - 13. ὁ δὲ Θεὸς **τῆς ἐλπίδος**
 - 15. τ. **δοθεῖσάν μοι ὑπὸ τ. Θ.**
 - 16. **τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θ.**
 - 17. **τὰ πρὸς τὸν Θεόν**
 - 30. **προσευχαίς - πρὸς τὸν Θεόν**
 - 33. ὁ δὲ Θεὸς **τῆς εἰρήνης**
 (16, 20)
 16, 26. **ἐπιταγὴν τ. αἰωνίου Θεοῦ**
 - 27. **μόνῃ σοφῇ Θεῷ**

1 Cor. 1, 2. τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θ. (10, 32; 15, 9. 2 Cor. 1, 1. Gal. 1, 13)

- 9. πιστὸς ὁ Θ. δι' οὗ ἐκλήθ.
- 20. ἐμώρηνεν ὁ Θ. τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου
- 21. ἐπειδὴ - ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θ. οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θ., εὐδόκησεν ὁ Θ.
- 24. Χριστὸν Θεοῦ δύνανται καὶ Θ. σοφίαν
- 25. τὸ μυστήριον τοῦ Θ. σοφώτερον - τὸ ἀσθενὲς τοῦ Θ. ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρ.
- 27. τὰ μυστὰ τοῦ κόσμου - τὰ ἀσθενῆ τοῦ κ. ἐξελάξατο ὁ Θ.
- 28. τὰ ἔξοθεν κείμενα ἐξελέξατο ὁ Θ.
- 30. ἐγενήθη ἡμῖν σοφ. ἀπὸ Θ.
- 2, 1. τὸ μαρτύριον τοῦ Θ.
- 7. Θεοῦ σοφίαν ἐν μυστηρίῳ - ἣν προώρισεν ὁ Θ.
- 9. „ἃ ἠτοίμασεν ὁ Θ. τοῖς“
- 10. ἡμῖν δὲ ἀπεκάλυψεν ὁ Θ.
- - ἐρευνᾷ κ. τὰ βάθη τοῦ Θ.
- 3, 6. ὁ Θεὸς ἠῤῥαγεν
- 7. ὁ αὐξάνων Θεός
- 9. Θεοῦ γὰρ ἔσμεν συνεργοί
- - Θεοῦ γεώργιον, Θεοῦ οἰκοδομὴ ἔσται
- 16. ὅτι ναὸς Θεοῦ ἔσται
- 17. εἴ τις τ. ναὸν τοῦ Θ. φθαίρει, φθαίρει τούτον ὁ Θ.
- - ὁ γ. ναὸς τοῦ Θ. ἁγίος ἐ.
- 19. μυστὰ παρὰ τῷ Θ. ἔστι
- 23. Χριστὸς δὲ Θεοῦ
- 4, 1. οἰκονόμ. μυστηρίων Θεοῦ

1 Cor. 4, 5. γενήσεται ἐκάστῳ ἀπὸ τοῦ Θ.

- 9. ὁ Θ. ἡμᾶς - ἀπέδειξεν
- 5, 13. τοὺς δὲ ἔξω ὁ Θ. κρίνει
- 6, 13. ὁ δὲ Θ. - καταργήσει
- 14. ὁ δὲ Θ. κ. τὸν Κίρ. ἡγείρε
- 19. οὐ ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ
- 7, 7. ἔχει χάρισμα ἐκ Θεοῦ
- 15. κέκληκεν ἡμᾶς ὁ Θ. (17)
- 24. μενέτω παρὰ Θεῷ
- 8, 4. οὐδεὶς Θ. κτερος εἰ μὴ εἰς
- 5. εἰσὶ λεγόμενοι Θεοί
- - ὥσπερ εἰσὶ Θεοὶ πολλοί
- 8. οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ
- 9. μὴ τ. βρωῶν μέλει τῷ Θ.;
- 21. μὴ ὧν ἄνομος Θεῷ
- 10, 5. εὐδόκησεν ὁ Θεός
- 13. πιστὸς δὲ ὁ Θ. ὅς οὐκ ἔασει
- 20. δαιμονίοις θύουσα καὶ οὐ Θεῷ
- 11, 3. κεραιὴ δὲ Χριστοῦ ὁ Θ.
- 7. εἰκὼν καὶ δόξα Θεοῦ
- 12. τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ Θ.
- 13. τῷ Θεῷ προσείχεσθαι
- 16. αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Θεοῦ (22. 1 Th. 2, 14. 2 Th. 1, 4)
- 12, 6. ὁ δὲ αὐτὸς Θ. ὁ ἐνεργῶν
- 18. ὁ Θ. ἔθετο τὰ μέλη
- 24. ὁ Θ. συνεκράσε τὸ σῶμα
- 28. ἔθετο ὁ Θ. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
- 14, 2. οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ, ἀλλὰ τῷ Θ.
- 25. προσκυνήσει τῷ Θ.
- - ὁ Θ. ὄντως ἐν ὑμῖν ἔστι
- 28. ἐαυτῷ δὲ λαλεῖτω κ. τῷ Θ.
- 33. οὐ γ. ἔστιν ἀκαταστασίας ὁ Θεός

- 1Cor. 15, 15. ψευδομάρτυρες τοῦ Θ.
 - - ἡμαρτυρήσ. κατὰ τοῦ Θ.
 - 23. ἵνα ἢ ὁ Θ. τὰ πάντα
 - 34. ἀγνωσίαν - Θεοῦ - ἔχουσι
 - 38. ὁ δὲ Θ. αὐτῷ δίδωσι σῶμα
 - 57. τῷ δὲ Θ. χάρις τῷ διδόντι
- 2Cor. 1, 3. Θεὸς πάσης παρακλήσεως
 - 4. παρακαλούμεθα αὐτοὶ
 ὑπὸ τοῦ Θ.
 - 9. ἐπὶ τῷ Θ. τῷ ἐγείραντι
 - 12. εὐκρινεῖα Θεοῦ
 - 18. πιστὸς δὲ ὁ Θεός
 - 20. δοῦναι γὰρ ἐπαγγελίαι Θεοῦ
 - - τῷ Θεῷ πρὸς δόξαν
 - 21. χρίσας ἡμᾶς Θεός
 - 23. μάρτυρα τὸν Θεὸν ἐπι-
 καλοῦμαι
- 2, 14. τῷ δὲ Θεῷ χάρις
 - 15. εὐωδία ἰσμὲν τῷ Θ.
 - 17. ἀλλ' ὡς ἐκ Θ. - κατανῶπ.
 τοῦ Θ.
- 3, 4. διὰ τοῦ Χριστοῦ πρὸς
 τ. Θεόν
 - 5. ἡ ἰκονότης ἡμῶν ἐκ τοῦ Θ.
- 4, 2. ἐνώπιον τοῦ Θ.
 - 4. ὁ Θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου
 - - Χρ. ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ Θ.
 - 6. ὁ Θ. ὁ εἰπὼν - φῶς λάμπει
 - 7. τοῦ Θ. καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν
- 5, 1. οἰκοδομῆν ἐκ Θεοῦ ἔχομεν
 - 5. ὁ δὲ καταργασάμενος -
 Θεός
 - 11. Θεῷ δὲ πεφανερῶμεθα
 - 13. εἴτε γὰρ ἐξίστημεν, Θεῷ
 - 18. τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ
 - 19. Θεὸς ἦν ἐν Χρ. κόσμον
 καταλλάσσων ἑαυτῷ
 - 20. τοῦ Θ. παρακαλοῦντος

- 2Cor. 5, 20. καταλλάγητε τῷ Θεῷ
 6, 4. ὡς Θεοῦ διάκονοι
 - 16. ναῶ Θεοῦ μετὰ εἰδώλων
 - - ναὸς Θεοῦ ἵστε ζῶντος
 7, 6. παρεκάλεσεν ἡμᾶς ὁ Θ.
 - 9. ἐλυπήθητε γὰρ κατὰ Θεὸν
 - 10. ἡ γὰρ κατὰ Θεὸν λύπη
 - 11. τὸ κατὰ Θεὸν λυπηθῆναι
 - 12. φανερωθῆναι - ἐνώπιον
 τοῦ Θ.
- 8, 16. χάρις δὲ τῷ Θ.
 9, 7. „ἰλαρ. δόστην ἀγαπᾷ ὁ Θ.“
 - 8. δυνατός δὲ ὁ Θ.
 - 11. εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ
 - 12. πολλῶν εὐχαριστιῶν τῷ Θ.
 - 15. χάρις - τῷ Θ. ἐπὶ τῇ
- 10, 4. ὕπλα - δυνατὰ τῷ Θεῷ
 - 5. κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ Θ.
 - 13. ἐμέρισεν ἡμῖν ὁ Θ.
- 11, 2. ζηλοῦ γὰρ ὑμᾶς Θεοῦ ζηλῶ
 - 7. τὸ τοῦ Θ. εὐαγγέλιον
 - 11. ὁ Θεὸς οἶδεν
- 12, 2. οὐκ οἶδα, ὁ Θ. οἶδεν (3)
 - 19. κατανῶπιον τοῦ Θ. - λα-
 λούμεν
 - 21. μὴ-ταπεινώσῃ με ὁ Θ. μου
- 13, 7. εὐχομαι - πρὸς τὸν Θ.
 - 11. ὁ Θ. τῆς ἀγάπης
- Gal. 1, 10. ἀνθρώπους πείθω ἢ τὸν
 Θεόν;
 - 15. ὅτε - εὐδόκησεν ὁ Θ.
 - 20. ἰδοὺ ἐνώπιον τοῦ Θ.
- 2, 6. πρόσσωπον Θεὸς ἀνθρώ-
 που οὐ λαμβάνει
 - 19. ἵνα Θεῷ ζῇσω
- 3, 6. Ἀβραὰμ ἐπίστευσεν τῷ Θ.
 - 8. δίκαιοι τὰ ἔθνη ὁ Θ.
 - 11. δικαιούται παρὰ τῷ Θ.

Gal. 3, 17. προκαταρτωμένην υπό τ.Θ.

- 18. καχύρισται ὁ Θεός
- 20. ὁ δὲ Θεὸς εἰς ἔστιν
- 21. κατὰ τῶν ἀπαγγελίων τ.Θ.
- 26. πάντες γὰρ υἱοὶ Θ. ἐστε
- 4, 6. ἐξαπέστειλεν ὁ Θ. τὸ Πν.
- 7. κληρονόμος Θεοῦ διὰ Χρ.
- 8. οὐκ εἰδότες Θεόν
- - τοῖς φύσει μὴ οὔσι θεοῖς
- 9. νῦν δὲ γνόντες Θεόν, μάλ-
λον δὲ γνωσθ. υπό Θ.

6, 7. Θεὸς οὐ μυστηρίζεται
- 16. ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θ.

Eph. 1, 17. ὁ Θ. τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰ.

- 2, 4. ὁ δὲ Θ. πλούσιος ὢν ἐν ἐλ.
- 8. Θεοῦ τὸ δῶρον, οὐκ ἐξ ἔργ.
- 10. οἷς προητοίμασεν ὁ Θ.
- 16. ἀποκαταλλ. - τῷ Θ. διὰ
τ. σταυροῦ
- 19. οἰκατοὶ τοῦ Θεοῦ
- 22. εἰς κατοικητήριον τοῦ Θ.
- 3, 9. ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ Θ.
- 10. πολυποικ. σοφία τοῦ Θ.
- 19. εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα
τοῦ Θ.

- 4, 18. τῆς ζωῆς τοῦ Θ.
- 24. τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα
- 32. ὁ Θ. ἐν Χρ. ἡγαρίσματο
- 5, 1. γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τ.Θ.
- 2. θυσίαν τῷ Θ. εἰς ὁσμὴν
- 6. ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θ.
(Col. 3, 6)

6, 11. τὴν πανοπλίαν τοῦ Θ. (18)
- 17. ὁ ἐστὶ ῥῆμα Θεοῦ

Phil. 1, 8. μάρτυς - μου ἐστὶν ὁ Θ.

- 11. εἰς δόξαν καὶ ἰπαινον Θ.
- 23. τοῦτο ἀπὸ Θεοῦ
- 2, 6. ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων

Phil. 2, 9. ὁ Θ. αὐτὸν ὑπερέψωσε

- 18. ὁ Θ. γὰρ ἐστὶν ὁ ἐνεργῶν
- 27. ὁ Θεὸς αὐτὸν ἡλέησεν
- 3, 9. τὴν ἐκ Θεοῦ δικαιοσύνην
- 14. τῆς ἀνω κλήσεως τοῦ Θ.
- 15. τοῦτο ὁ Θ. ὑμῖν ἀποκα-
λύψαι

- 19. ὃν ὁ Θεὸς ἡ κοιλία
- 4, 6. γνωρίζεσθω πρὸς τὸν Θ.
- 7. ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ
- 9. ὁ Θ. τῆς εἰρήνης
- 18. θυσίαν θ. εὐάρεστον τῷ Θ.
- 19. ὁ δὲ Θ. μου πληρώσει

Col. 1, 11. εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Θ.

- 15. εἰκὼν τοῦ Θ. τοῦ ἀοράτου
- 25. κατὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ
Θεοῦ
- 27. ἡ θέλησεν ὁ Θ. γνωρίσαι
- 2, 2. τοῦ μυστηρίου τοῦ Θ.
- 12. τοῦ Θ. τοῦ ἐγείραντος αὐτ.
- 19. αὖξει τὴν αὔξησιν τοῦ Θ.
- 3, 1. ἐστὶν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θ.
- 3. κέκρυπται σὺν τῷ Χρ.
ἐν τῷ Θεῷ
- 12. ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ Θ. ἄγιοι
- 15. ἡ εἰρήνη τοῦ Θ. [αἱ. Χρ.]
- 16. ἔδοντες ἐν ταῖς καρδίαις
ὑμῶν τῷ Θεῷ

4, 3. ἵνα ὁ Θ. ἀνοίξῃ ἡμῖν

1 Th. 1, 4. ἡγαπημένοι ὑπὸ Θ.

- 3. ἡ πίστις ὑμῶν ἡ πρὸς
τὸν Θ.
- 9. ἐπιστρέψατε πρὸς τὸν Θ.
- - Θεῷ ζῶντι καὶ ἀληθινῷ
- 2, 2. ἐν τῷ Θεῷ ἡμῶν λαλήσαι
- - τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θ. (8. 9)
- 4. θεδοικιμάσμεθα ὑπὸ τοῦ
Θεοῦ

1 Th. 2, 5. Θεός μάρτυς

- 10. ὑμεῖς μάρτυρες κ. ὁ Θ.
- 12. περιπατήσαι ὑμᾶς ἀξίως τοῦ Θ.
- 13. λόγον ἀποῆς - τοῦ Θ.
- 15. Θεῷ μὴ ἀρεσκόντων
- 3, 2. συναργόν τοῦ Θεοῦ
- 9. τῷ Θ. ἀνταποδοῦναι
- - ἔμπροσθεν τοῦ Θ. ἡμῶν
- 4, 1. ἀρέσκουσιν Θεῷ
- 5. ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα τὸν Θ.
- 7. ἐκάλεσεν ἡμᾶς ὁ Θ.
- 8. τὸν Θ. τὸν καὶ δόντα τὸ Πν.
- 14. ὁ Θ. τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰ. ἄξει
- 16. ἐν σάλπιγγι Θεοῦ
- 5, 9. οὐκ ἔθετο ἡμᾶς ὁ Θ. εἰς ὄργην
- 23. αὐτὸς δὲ ὁ Θ. τῆς εἰρήνης

2 Th. 1, 5. τ. δικαίας κρίσεως τοῦ Θ.

- 6. εἴπερ δίκαιον παρὰ Θεῷ
- 8. τοῖς μὴ εἰδόσι Θεὸν
- 11. ἀξιώσῃ τ. κλήσεως ὁ Θ. ἡμῶν
- 2, 4. ἐπὶ πάντα λαγόμενον Θεὸν ἢ σέβασμα
- - εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θ.
- - [ὡς Θεὸν] καθίσαι
- - ἀποδεικνύντα ἐαυτὸν ὅτι ἐστὶ Θεός [αἱ. ἔστι Θ.]
- 11. πέμψαι αὐτοῖς ὁ Θ.
- 13. εἴλατο ἡμᾶς ὁ Θ.

3, 8. πιστὸς - ὁ Θ. [αἱ. ὁ Κ.]

1 Tim. 1, 1. ἐπιταγὴν Θεοῦ σωτηρίας

- ἡμῶν (2, 3. Tit. 1, 3; 2, 10; 3, 4. Jud. 25)
- 4. οἰκονομίαν Θεοῦ τὴν ἐν πίστει

1 Tim. 1, 11. τοῦ μακαρίου Θεοῦ

- 17. ἀφ' ὧν ἀοράτῳ μόνῳ Θεῷ
- 2, 5. εἰς γὰρ Θεός, εἰς καὶ μεσίτης Θεοῦ κ. ἀνθρώπων
- 3, 5. πῶς ἐκκλησίας Θεοῦ ἐπιμελήσεται
- 15. πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἀν.
- - ἐκκλησία Θεοῦ ζώντος
- 16. Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί
- 4, 8. ὁ Θ. Θεός ἐκτίσεν εἰς
- 4. πᾶν κτίσμα Θεοῦ καλόν
- 5. διὰ λόγου Θ. κ. ἐντενύξεως
- 10. ἡλίκαμεν ἐπὶ Θεῷ ζῶντι
- 5, 4. ἀπόδεικτον ἐνώπιον τ. Θ.
- 5. ἡλίκεν ἐπὶ τὸν Θ.
- - διαμαρτ. ἐνώπ. τοῦ Θ. (2 Tim. 4, 1)

6, 1. ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ Θ.

- 11. σὺ δὲ, ὡς ἀνθρώπε τοῦ Θ.

- 13. ἐνώπιον τοῦ Θ. τοῦ ζωοποιούντος

- 17. ἐν τῷ Θ. τῷ ζῶντι τῷ παρ.

2 Tim. 1, 3. χάριν ἔχω τῷ Θ. ὡς λατρ.

- 6. τὸ χάρισμα τοῦ Θ.
- 7. οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θ.
- 2, 15. δόκιμον παραστήσαι τῷ Θεῷ
- 19. θεμέλιος τοῦ Θ. ἔστηκεν
- 25. ὅψ αὐτοῖς ὁ Θ. μετάνοιαν
- 17. ἄρτιος ἢ ὁ τοῦ Θ. ἀνθρώπος

Tit. 1, 1. Παῦλος δοῦλος Θεοῦ

- - κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν Θεοῦ
- 2. ὁ ἀψευδὴς Θεός
- 7. ὡς Θεοῦ οἰκονόμον
- 16. Θεὸν ὁμολογούσιν εἰδέναι

Tit. 3, 8. οἱ πεπιστευκότες [τῷ] Θ.
Heb. 1, 1. ὁ Θ. λαλήσας τοῖς πατρ.
 - 8. „ὁ θρόνος σου ὁ Θεός“
 - 9. „ἔχρισέ σε, ὁ Θ., ὁ Θ. σου“
 2, 4. συνεπιμαρτυροῦντος τ. Θ.
 - 13. „ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θ.“
 - 17. ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θ.
 3, 4. πάντα κατασκευάσας Θ.
 - 12. ἀποστήναι ἀπὸ Θ. ζῶντος
 4, 4. „κατέπαυσεν ὁ Θ. ἐν τῇ“
 - 9. σαββατισμὸς τ. λαῶ τ. Θ.
 - 10. κατέπαυσεν - - ἀπὸ τῶν
 ἰδίων ὁ Θ.
 5, 1. καθίσταται τὰ πρὸς τὸν
 Θεόν
 - 4. καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θ.
 - 10. προσαγορευθεὶς ὑπὸ τ. Θ.
 - 12. τῶν λογίων τοῦ Θ.
 6, 1. πίστεως ἐπὶ Θεόν
 - 8. δάνηκεν ἐπιτρέπῃ ὁ Θ.
 - 5. γευσάμενους Θεοῦ ῥῆμα
 - 7. εὐλογίας ἀπὸ τοῦ Θ.
 - 10. οὐ γὰρ ἄδικος ὁ Θ.
 - 13. ἐπαγγεिलाμένος ὁ Θ.
 - 17. βουλόμενος ὁ Θ. ἐπιδεῖξαι
 - 18. ἀδύνατον ψεύσασθαι Θ.
 7, 1. ἱερεὺς τοῦ Θ. τοῦ ὑψίστου
 - 19. δι' ἧς ἐγγίζομεν τῷ Θ.
 - 25. προσερχομένους - τῷ Θ.
 8, 10. „ἴσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν“
 9, 14. προσήνεγκεν ἄμωμον τῷ
 Θεῷ
 - - λατρεύειν Θεῷ ζῶντι
 - 20. „ἐντελλομαι πρὸς ὑμ. ὁ Θ.“
 10, 12. „ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ“
 - 21. ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Θ.
 - 31. φοβερὸν τὸ ἐμπασεῖν εἰς
 χεῖρας Θεοῦ ζῶντος

Heb. 11, 3. κατηγορεῖσθαι τοὺς αἰώ-
 νας ῥήματι Θεοῦ
 - 4. προσήνεγκε τῷ Θ.
 - - μαρτυροῦντος - τοῦ Θ.
 - 5. „μετέθηκεν αὐτὸν ὁ Θ.“
 - - „εὐφροσυνεῖναι τῷ Θ.“
 - 6. τὸν προσερχόμενον τῷ Θ.
 - 10. τεχνίτης κ. δημιουργὸς
 ὁ Θ.
 - 16. οὐκ ἐπαισχύνεται αὐτ. ὁ
 Θ. Θεὸς ἐπικαλεῖσθαι
 αὐτῶν
 - 19. ἐγείρειν δυνατὸς ὁ Θ.
 - 25. τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ
 - 40. τοῦ Θ. - προβλεψαμένου
 12, 2. ἐν δεξιᾷ - τοῦ θρόνου
 τοῦ Θ.
 - 7. ὑμῖν προσφέρεται ὁ Θ.
 - 22. πόλει Θεοῦ ζῶντος Ἱερουσ.
 - 23. κριτῇ Θεῷ πάντων
 - 28. λατρ. εὐαρέστως τῷ Θ.
 - 29. „ὁ Θ. ἡμῶν πύρ καταν.“
 13, 4. μοιχοὺς κρινεῖ ὁ Θ.
 - 15. ἀναγείρωμεν - τῷ Θεῷ
 - 16. θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θ.
 - 20. ὁ Θ. τῆς εἰρήνης
Jac. 1, 1. Θεοῦ καὶ Κ. Ἰ. Χ. δούλος
 - 5. παρὰ τοῦ διδόντος Θ.
 - 13. ἀπὸ Θεοῦ πειράζομαι
 - - ὁ γ. Θ. ἀπειραστός ἐστι
 κακῶν
 2, 5. ὁ Θ. ἐξελέξατο τοὺς πτω-
 χούς
 - 19. πιστεύεις ὅτι ὁ Θ. εἰς ἐστι
 - 23. „ἐπίστευσε δὲ Ἀ. τῷ Θ.“
 - - φίλος Θεοῦ ἐκλήθη
 3, 9. κατ' ὁμοίωσιν Θεοῦ γαγ.
 4, 4. ἐχθρὰ τοῦ Θ. ἐστίν

Jac. 4, 6. „ὁ θ. ὑπερηφάνοις ἀντι-
τάσσεται“ (1 Pet. 5, 5)

- 7. ὑποτάγητε οὖν τῷ θ.
- 8. ἐγγίσατε τῷ θ. κ. ἐγγίσει
ὑμῖν

1Pet. 1, 21. πιστεύοντες εἰς θεὸν τὸν
ἐγείραντα

- ἐλπίζειν εἶναι εἰς θ.
- 2, 4. παρὰ δὲ θεῷ ἐκλεκτὸν
- 5. εὐπρόσδεκτους τῷ θ.
- 10. τὸν δὲ λαὸς θεοῦ
- 16. ὡς δοῦλοι θεοῦ
- 19. διὰ συναίδησιν θεοῦ
- 20. τοῦτο χάρις παρὰ θεῷ

3, 4. ἐνώπιον τοῦ θ. πολυτελής

- 5. ἐλπίζουσαι ἐπὶ τὸν θ.
- 15. „Κύριον δὲ τὸν θ. ἀγιά-
σατε ἐν ταῖς καρδ. ὑμῶν“
- 18. ἵνα ἡμᾶς προσαγάγῃ τῷ
θεῷ

- 20. ἡ τοῦ θ. μακροθυμία
- 21. συνειδήσεως ἀγαθῆς ἐπε-
ρώτημα εἰς θεόν
- 22. ἐν δεξιᾷ τοῦ θ.

4, 6. ζῶσι δὲ κατὰ θεόν

- 11. ὡς λόγια θεοῦ
- ἐξ ἰσχύος ἧς χορηγεῖ ὁ θ.
- 17. ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ θ.
- τῷ τοῦ θ. εὐαγγελίῳ

5, 2. τὸ - ποιμνίον τοῦ θ.

- ἐκουσίως [κατὰ θεόν]
- 3. ὑπὸ τὴν κρυταῖαν χεῖρα
τοῦ θ.
- 10. ὁ δὲ θ. πάσης χάριτος

2Pet. 1, 2. ἐν ἐπιγνώσει τοῦ θ.

- 21. ἄγιοι θεοῦ ἀνθρώποι
- 2, 4. ὁ θ. ἀγγέλων - οὐκ
ἐφείλουτο

2Pet. 3, 5. συνεστῶσα - τῇ τοῦ θ. λόγῳ
- 12. παρουσίαν τῆς τ. Θεοῦ

[αλ. Κυρ.] ἡμέρας

1Joh. 1, 5. ὁ θεὸς φῶς ἐστι

3, 9. ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ θ.
(5, 18)

- ἐκ τοῦ θ. γαγέννηται (4,
7; 5, 1)

- 10. οὐκ ἐστὶν ἐκ τοῦ θ. (4, 6)

- 20. μιλῶν ἐστὶν ὁ θ. τ. καρ-
δίας ἡμῶν

- 21. παρῆρσιαν ἔχομεν πρὸς
τὸν θ.

4, 1. αἱ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστὶν (2
cf 3)

- 4. ὑμεῖς ἐκ τοῦ θ. ἐστε (cf.
6; 5, 19)

- 6. ὁ γινώσκων τὸν θ. ἀκούει

- 7. ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ θ. ἐστὶ
- γινώσκει τὸν θ.

- 8. οὐκ ἔγνω τὸν θεόν

- ὁ θεὸς ἀγάπῃ ἐστὶ (4, 16)

- 9. τὸν υἱὸν - ἀπέσταλκεν
ὁ θ.

- 11. οὕτως ὁ θ. ἠγάπησεν
ἡμᾶς

- 12. θεὸν οὐδεὶς πώποτε τε-
θεύεται

- ὁ θ. ἐν ἡμῖν μένει

- 15. ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ μένει κ.
αὐτὸς ἐν τῷ θ.

- 16. τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ θ.

- ἐν τῷ θ. μένει κ. ὁ θ.
ἐν αὐτῷ

- 20. τὸν θ. ὃν οὐκ ἑώρακα

5, 4. τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ θ.

- 9. bis. ἡ μαρτυρία τοῦ θ.
μιλῶν ([10])

- 1 Joh.5, 10. ὁ μὴ πιστεύων τῷ Θεῷ
 - - μεμαρτυρήκειν ὁ Θ.
 - 11. ζώην αἰ. ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θ.
 - 20. οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθινός Θ.
- 2 Joh. 9. Θεὸν οὐκ ἔχει
- 3 Joh. 6. προπέμπας ἀξίως τοῦ Θ.
 11. ὁ ἀγαθοπ. ἐκ τοῦ Θ. ἐστιν
 - ὁ κακοπ. οὐχ ἐώρακε τὸν Θ.
- Jud. 4. μόνον δεσπότην [Θεόν]
- Apos.1, 1. ἦν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θ.
 - 6. ἱερεῖς τῷ Θ. κ. πατρι αὐτοῦ
 - 8. λέγει Κύριος ὁ Θ.
 2, 7. ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ
 Θεοῦ μου
 3, 1. τὰ ἐπὶ πνεύματα τοῦ
 Θ. (4, 5; 5, 6)
 - 2. πεπληρωμ. ἐνώπιον τ. Θ.
 - 12. ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θ. μου
 - - τὸ ὄνομα τοῦ Θ. μου
 - - τῆς πόλεως τοῦ Θ. μου
 - - ἀπὸ τοῦ Θ. μου
 - 14. ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τ. Θ.
 4, 8. ἄγιος Κ. ὁ Θ. (cf. 11)
 5, 9. ἡ γόρσας τῷ Θ. ἡμᾶς
 - 10. τῷ Θ. ἡμῶν βασιλεῖς
 7, 2. σφραγιδα Θεοῦ ζῶντος
 - 3. τοὺς δούλους τοῦ Θ. ἡμ.
 - 10. ἡ σωτηρία τῷ Θ. ἡμ.
 - 11. προσεκύν. τῷ Θ.
 - 12. ἡ ἰσχύς τῷ Θ. ἡμῶν εἰς
 - 15. ἐνώπ. τοῦ Θρόνου τοῦ Θ.
 - 17. ἐξαλείψαι ὁ Θ. πᾶν θά-
 κρυν (21, 4)
 8, 2. οἱ ἐνώπ. τοῦ Θ. ἐστήκασιν
 - 4. ἀνέβη - ἐνώπ. τοῦ Θ.
 9, 4. ἔχουσι τ. σφραγιδα τ. Θ.
 - 13. θυσιάστρ. - τοῦ ἐνώπ.
 τοῦ Θ.

- Apos.10,7. τὸ μυστήριον τοῦ Θ.
 11, 1. μέτρησον τὸν ναὸν τοῦ Θ.
 - 4. ἐνώπ. τοῦ Θ. [αἰ. Κ.] τ. γῆς
 - 11. πνεῦμα ζωῆς ἐκ τοῦ Θ.
 - 16. οἱ ἐνώπ. τοῦ Θ. καθῆ-
 μενοι - προσεκύν. τῷ Θ.
 - 13. δόξαν τῷ Θ. τοῦ οὐρανοῦ
 - 17. Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντο-
 κράτωρ ὁ ὢν κ. ὁ ἦν
 - 19. ἡ νολγὴ ὁ ναὸς τοῦ Θ.
 12, 5. πρὸς τ. Θ. κ. τὸν Θρόνον
 - 6. ἡτοιμασμ. ἀπὸ τοῦ Θ.
 - 10. ἐνώπιον τοῦ Θ. ἡμῶν
 13, 6. βλασφημ. πρὸς τὸν Θ.
 14, 4. ἀπαρχὴ τῷ Θ. κ. τῷ ἀρνίῳ
 - [5. ἐνώπιον τ. Θρόνου τοῦ Θ.]
 - 10. ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ
 τοῦ Θ.
 - 19. τὴν ληνὸν τ. θυμοῦ τοῦ Θ.
 15, 1. ἐτελέσθη ὁ θυμὸς τοῦ Θ.
 - 2. ἔχοντας κιθάρας τοῦ Θ.
 - 3. Μωϋσῆως δούλου τοῦ Θ.
 - - Κύριε ὁ Θ. ὁ παντοκρ.
 (16, 7, 14; 19, 6; 21, 22)
 - 7. τοῦ Θ. τοῦ ζῶντος εἰς
 τοὺς αἰῶνας
 16, 1. φιάλας τοῦ θυμοῦ τοῦ Θ.
 - 9. τὸ ὄνομα τοῦ Θ.
 - 11. ἐβλασφ. τὸν Θ. τοῦ οὐρα-
 νοῦ (21)
 - 19. ἐμνήσθη ἐνώπ. τοῦ Θ.
 17, 17. ὁ γ. Θ. ἔδωκεν εἰς τὰς
 18, 5. ἐμνημόνευσεν ὁ Θ. τὰ ἄδ.
 - 8. ἰσχυρὸς Κύριος ὁ Θ.
 - 20. ἔκρινεν ὁ Θ. τὸ κριμα
 19, 4. προσεκύνησεν τῷ Θ.
 - 10. τῷ Θ. προσκύνησον (22, 9)
 - 15. τ. ὀργῆς τοῦ Θ. τοῦ παντ.

- Αποκ.19,17. τὸ δαίπνον τὸ μέγα τ. θ.
 20, 6. ἱερεῖς τοῦ θ. κ. τοῦ Χρ.
 - 9. πῦρ ἐκ τοῦ οὐρ. ἀπὸ τ. θ.
 - 12. ἐνώπιον τοῦ θ. [αἱ. 1. θρόνου]
 21, 2. ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θ. (10)
 - 3. ἰδοὺ ἡ σκηνὴ τοῦ θ.
 - - αὐτὸς ὁ θ. ἔσται μετ' αὐτῶν
 - 4. ἐξαλείψει [ὁ θ.]
 - 7. ἔσομαι αὐτῷ θεός
 22, 1. θρόνου τοῦ θ. καὶ τοῦ ἀρνίου (8)
 - 5. Κ. ὁ θ. φωτίζει
 - 6. Κ. ὁ θ. τῶν πνευμάτων
 - 18. ἐπιθήσει ὁ θ. ἐπ' αὐτόν
 - 19. ἀφαιλεῖ ὁ θ. τὸ μέρος

Θεοσέβεια 1 Tim. 2, 10.

Θεοσεβῆς Joh. 9, 31.

Θεοστυγῆς Rom. 1, 30.

Θεότης Col. 2, 9.

Θεόφιλος Luc. 1, 3. Act. 1, 1.

Θεραπεία

Mat. 24, 45. ὃν κατέστησεν ὁ κύρ. αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θερ. αὐτοῦ (Luc. 12, 42)

Luc. 9, 11. χρεῖαν ἔχοντας θεραπειᾶς

Αποκ. 22, 2. εἰς θεραπειαν τῶν ἐθνῶν θεραπεύειν

Mat. 4, 23. Θερ. πᾶσαν νόσον (9, 35; 10, 1)

- 24. ἐθεράπευσεν αὐτοὺς (cf. 12, 22; 15, 30; 19, 2; 21, 14. Luc. 4, 40)

8, 7. ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν

Mat. 8, 16. κακῶς ἔχοντας ἐθεράπ. (Mar. 1, 34)

10, 8. ἀσθενούντας θεραπεύετε
 12, 10. τοῖς σάββασιν θεραπ. (Mar. 3, 2. Luc. 6, 7; 13, 14; 14, 3)

- 15. ἐθεράπευσιν αὐτ. πάντας (cf. 15, 30)

14, 14. ἐθερ. τοὺς ἀρρώστους

17, 16. αὐτόν θεραπεύσαι

- 18. ἐθεραπεύθη ὁ παῖς

Mar. 3, 10. πολλοὺς γ. ἐθεράπ. (Luc. 7, 21)

- 15. θεραπ. τὰς νόσους (9, 1)

6, 5. ἐπιθεῖς τ. χεῖρας ἐθεράπ.

- 13. ἤλειπον - κ. ἐθεράπ.

Luc. 4, 23. θεραπ. σεαυτόν

5, 15. θεραπ. ὑπ' αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀσθενειῶν

6, 18. ὀχλούμενος - ἐθεραπεύοντο

8, 2. ἦσαν τεθεραπευμ. ἀπὸ πνευμάτων

- 43. ἐπ' οὐδενὸς θεραπευθ.

9, 6. θεραπεύοντες πανταχοῦ

10, 9. θεραπεύετε τοὺς - ἀσθ.

13, 14. ἐρχόμενοι θεραπεύετε

Joh. 5, 10. τῷ τεθεραπευμένῳ

Act. 4, 14. ἰστώτα κ. τεθεραπευμ.

5, 16. ἐθεραπεύοντο ἅπαντες

8, 7. χωλοὶ ἐθεραπεύθησαν

17, 25. ὑπὸ χειρῶν ἀνθρ. θεραπεύεται

28, 9. οἱ ἔχοντες ἀσθ. - ἐθεραπεύοντο

Αποκ. 13, 3. ἡ πληγὴ - ἐθεραπεύθη (12)

θεράπων Heb. 3, 5.

Θερλίζειν

Mat. 6, 26. οὐ σπεῖρ. οὐδὲ θερλίζουσιν (Luc. 12, 24)

25, 24. θερλίζων ὅπου οὐκ ἔσπειρας (cf. 26. Luc. 19, 21. 22)

Joh. 4, 38. ὁ θερλίζων μισθὸν λαμβάνει - ὁ σπείρων ὁμοῦ χαίρει καὶ ὁ θερ.

- 37. καὶ ἄλλος ὁ θερλίζων

- 38. ἀπίστωτα ὑμᾶς θερλίζειν

1Cor. 9, 11. τὰ σαρκικά θερλίσσομεν

2Cor. 9, 6. φειδομένως καὶ θερλίσσει

Gal. 6, 7. δ - σπείρειν ἄνθρ., τοῦτο καὶ θερλίσσει

- 8. ἐκ τ. σαρκὸς θερ. φθοράν ἐκ τ. πν. θερ. ζωὴν αἰών.

- 9. καιρῷ γ. ἰδίῳ θερλίσσομεν

Jac. 5, 4. αἱ βοαὶ τῶν θερλίσάντων

Apoc. 14, 15. Θέρισον, ὅτι ἤλθεν ἡ ὥρα τοῦ θερίσαι. 16.

Θερισμός

Mat. 9, 37. 38. ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς - τοῦ κυρίου τοῦ θερ. - ἐργάτας εἰς τὸν θ. αὐτοῦ

(Luc. 10, 2)

13, 30. μέχρι τοῦ θερισμού

- 39. ὁ - θερ. συντίλεια τοῦ αἰῶνος

Mar. 4, 29. παρόσκεινεν ὁ θερισμός

Joh. 4, 35. ὁ θερ. ἔρχεται

- - λευκαὶ - πρὸς θερισμόν

Apoc. 14, 15. ἐξηράνθη ὁ θ. τῆς γῆς θεριστής Mat. 13, 30. 39.

Θερμαίνεσθαι

Mar. 14, 54. θερμαινόμενος πρὸς τὸ φῶς (cf. 67. Joh. 18, 18. 25)

Jac. 2, 16. θερμαίνεσθε κ. χορτάζεσθε

Θέρμη Act. 28, 3.

Θέρω

Mat. 24, 32 (Mar. 13, 28. Luc. 21, 30)

Θεσσαλονικεύς

Act. 20, 4; 27, 2. 1 Th. 1, 1. 2 Th. 1, 1.

Θεσσαλονίκη

Act. 17, 1. 11. 13. Phil. 4, 16. 2 Tim. 4, 10.

Θευδᾶς Act. 5, 36.

***Θεωρεῖν**

Joh. 6, 40. πᾶς ὁ θεωρ. τὸν υἱόν (cf. 62)

8, 51. θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ

12, 45. ὁ θεωρῶν ἐμὲ θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με

14, 17. οὐ θεωρεῖ αὐτὸ οὐδὲ γιν.

- 19. ὁ κόσμος με οὐκέτι θεωρεῖ - ὑμεῖς δὲ θεωρ. με

16, 10. οὐκέτι θεωρ. με

- 16. μικρὸν κ. οὐ θεωρ. με (17. 19)

17, 24. ἵνα θεωρῶσι τὴν δόξαν

θεωρία Luc. 23, 48.

θήκη Joh. 18, 11.

Θηλάζειν

Mat. 21, 16. νηπίων κ. θηλαζόντων

24, 19. ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις κ. ταῖς θηλαζούσαις (Mar.

13, 17. Luc. 21, 23)

Luc. 11, 27; 23, 29.

Θήλυς

Mat. 19, 4. ἄρσεν καὶ θήλυ ἐποίησεν (Mar. 10, 6)

Rom. 1, 26. αἱ τε γ. θήλεια. 27.

Gal. 3, 28. οὐκ ἔστι ἄρσεν καὶ θήλυ

θήρα Rom. 11, 9.

θηρεύειν Luc. 11, 54.

θηριομαχείν 1 Cor. 15, 32.

Θηρίον

Mar. 1, 13. ἦν μετὰ τῶν Θηρίων

Act. 10, 12. τὰ Θηρία καὶ τὰ ἑρπετὰ
(11, 6)

28, 4. 5.

Tit. 1, 12. Κρήτες - κατὰ Θηρία

Juc. 3, 7. Θηρίων τε καὶ πετεινῶν

Apoc. 6, 8. ὑπὸ τῶν Θηρίων τῆς γῆς

τὸ Θηρίον: 11, 7; 13, 1. 2. 3. 4 (προς-
εχύν. τῷ Θ. cf. 12; 14, 11;

20, 4). 11. 14 (τῇ εἰκ. τοῦ

Θ. cf. 15; 15, 2). 17. 18;

14, 9; 16, 2 (τὸ χάραγμα

τοῦ Θ. cf. 19, 20). 10. 13;

17, 3. 7. 8. 11. 12. 13. 16.

17; 19, 19; 20, 10.

Θησαυρίζειν

Mat. 6, 19. μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν Θη-

σαυροὺς ἐπὶ τ. γῆς

- 20. Θησαυρ. δὲ - ἐν οὐρανῷ

Luc. 12, 21. ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ

Rom. 2, 5. Θησαυρίζ. σεαυτῷ ὀργήν

1Cor. 16, 2. Θησαυρίζων ὁ, τι ἂν εὐο-

δῶται

2Cor. 12, 14. τοῖς γονεῦσι θησαυρίζειν

Juc. 5, 3. ἐθησαυρίσατε ἐν ἐσχάταις

2Pet. 3, 7. οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ τῷ αὐ-

τοῦ λόγῳ τεθησαυρισμέ-

νοι εἰσι

Θησαυρός

Mat. 2, 11. ἀνοίξαντες τοὺς Θησαυ-

ροὺς αὐτῶν

6, 19. Θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς

- 20. Θησ. ἐν οὐρανῷ (Luc. 12,

33. Θησ. ἀνέκλειπτον ἐν

τοῖς οὐρ.)

- 21. ὅπου γ. ἔστιν ὁ Θ. ὕμ.

(Luc. 12, 34)

Mat. 12, 35. ἐκ τ. ἀγαθοῦ Θησαυροῦ

(Luc. 6, 45)

13, 44. Θησαυρῷ κεκρυμμ. ἐν τῷ

- 52. ἐκβάλλει ἐκ τοῦ Θ. αὐτοῦ

19, 21. ἔξεις Θησαυρόν ἐν οὐρανῷ

(Luc. 18, 22)

2Cor. 4, 7. ἔχομεν δὲ τὸν Θησ. τοῦ-

τον ἐν ὀστρακ. σκεύειν

Col. 2, 3. πάντες οἱ Θησ. τῆς σοφίας

Heb. 11, 26. τῶν Αἰγύπτου Θησαυρῶν

θιγγάνειν, θίγειν

Col. 2, 21. Heb. 11, 28; 12, 20.

Θλίβειν

Mat. 7, 14. ταθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἣ

ἀπάγουσα

Mar. 3, 9. ἵνα μὴ θλίβωσιν αὐτόν

2Cor. 1, 6. εἴτε δὲ θλιβόμεθα

4, 8. ἐν παντὶ θλιβόμενοι (7, 5)

1Th. 3, 4. ὅτι μίλλομεν θλίβεσθαι

2Th. 1, 6. τοῖς θλίβουσιν ὑμᾶς

- 7. ὑμῖν τοῖς θλιβομένοις

1Tim. 5, 10. εἰ θλιβομένοις ἐπήρηκεσεν

Heb. 11, 37. θλιβόμενοι, κακουχοῦ-

μενοι

Θλίψεις

Mat. 13, 21. γενομένης - Θλίψεως (Mar.

4, 17)

24, 9. παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς Θ.

- 21. ἔσται γ. τότε Θ. μεγάλη

- 29. μετὰ τ. Θλ. τῶν ἡμερῶν

(Mar. 13, 24)

Mar. 13, 19. αἱ ἡμέραι ἐκτεῖναι Θλί-

ψεως

Joh. 16, 21. οὐκέτι μνημονεύει τῆς Θλ.

- 33. ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔχετε

Act. 7, 10. ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων

- 11. ἡλθε - Θλ. μεγάλη

11, 19. ἀπὸ τῆς Θλ. τῆς γενομ.

Act. 14, 22. διὰ πολλῶν θλίψεων δεῖ
20, 23. δεσμὰ με κ. θλίψεις μέ-
νουσιν

Rom. 2, 9. θλίψις κ. στενωχὸς ἐπὶ
(cf. 8, 35)

5, 3. καυχώμεθα ἐν τ. θλίψεσιν

- ἡ θλ. ὑπομονὴν καταργάζ.

12, 12. τῇ θλίψει ὑπομένοντες

1 Cor. 7, 28. θλίψιν δὲ τῇ σαρκὶ
ἔχουσιν

2 Cor. 1, 4. ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν

- τοὺς ἐν πύσῃ θλίψει

- 8. ὑπὲρ τῆς θλ. ἡμῶν

2, 4. ἐκ γ. πολλῆς θλίψεως

4, 17. ἑλαφρόν τῆς θλίψεως
ἡμῶν

6, 4. ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις

7, 4. ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν

8, 2. ἐν πολλῇ δοκιμῇ θλίψεως

- 13. ὑμῖν δὲ θλίψις

Eph. 3, 13. ἐν ταῖς θλίψεσιν μου ὑπὲρ

Phil. 1, 16. θλίψιν ἐπιφέρειν κ. θα-
σμοίς

4, 14. συγκοινωνήσαντές μου τῇ
θλίψει

Col. 1, 24. ὑστερήματα τῶν θ. τοῦ Χ.

1 Th. 1, 6. δεξάμενοι - ἐν θλ. πολλῇ

3, 3. ἐν ταῖς θλίψεσιν ταύταις

- 7. ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει

2 Th. 1, 4. ταῖς θλίψεσιν αἱς ἀνέ-
χασθε

- 6. ἀνταποδοῦναι τοῖς θλί-
βουσιν ὑμᾶς θλίψιν

Heb. 10, 33. ὀνειδισμοῖς τε κ. θλίψεσιν

Jac. 1, 27. ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν

Apoc. 1, 9. συγκοινωνός ἐν τῇ θλίψει

2, 9. τὴν θλ. καὶ τὴν πτωχείαν

- 10. ἔξιστα θλίψιν ἡμερῶν δέκα

Apoc. 1, 22. αἱς θλ. μεγ. (cf. 7, 14)

Θνήσκειν

Mat. 2, 20. τεθνήκασι γὰρ οἱ ζη-
τοῦντες

Mar. 15, 44. εἰ ἤδη τέθνηκα

Luc. 7, 12. ἐξακομίζετο τεθνηκὸς υἱός

8, 49. τέθνηκεν ἡ θυγάτηρ σου

Joh. 11, 21. οὐκ ἂν τεθνήκαί

- 39. ἡ ἀδελφὴ τοῦ τεθνηκότος

[- 41. οὐ ἦν ὁ τεθνηκὸς καί-
μενος]

- 44. ἐξηλθεν ὁ τεθνηκὸς

12, 1. Ἀδάμας ὁ τεθνηκὸς

19, 33. εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνη-
κότα

Act. 14, 19; 25, 19.

1 Tim. 5, 6. ζῶσα τέθνηκε

Θνήσκειν

Rom. 6, 12. ἐν τῷ θνητῷ ὁμῶν σώματι

8, 11. τὰ θν. σώματα ὁμῶν

1 Cor. 15, 53. τὸ θν. ἐνδύσασθαι ἀθα-
νασίαν

- 54. τὸ θν. τοῦτο ἐνδύσεται
ἀθανασίαν

2 Cor. 4, 11. ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν

5, 4. τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς

Θόρυβεῖν

Mat. 9, 23. Mar. 5, 39. Act. 17, 5; 20, 10.

Θόρυβος

Mat. 28, 5. ἵνα μὴ Θόρυβος γίνηται
(cf. Mar. 14, 2)

27, 24. μᾶλλον Θόρυβος γίνεσθαι

Mar. 5, 38. Act. 20, 1; 21, 34; 24, 18.

Θραύειν Luc. 4, 18.

Θρέμμα Joh. 4, 12.

Θρηνηεῖν

Mat. 11, 17. ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν (Luc.
7, 32)

Luc. 23, 27. ἐκόπτοντο κ. ἐθρήνον·
αὐτ.

Joh. 16, 20. κλαύσετε κ. θρηνήσετε
ὑμεῖς

Θρῆνος Mat. 2, 18.

Θρησκεία

Act. 26, 5. Col. 2, 18. Jac. 1, 26. 27.

Θρησκός Jac. 1, 26.

Θριαμβεύειν 2 Cor. 2, 14. Col. 2, 15.

Θρίξ, τρίχες

Mat. 3, 4. ἀπὸ τριχῶν καμήλου (Mar.
1, 6)

5, 36. μίαν τρίχα λευκὴν

10, 30. αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς
(Luc. 12, 7; cf. 21, 18.
Act. 27, 34)

Luc. 7, 38. ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς
(44)

Joh. 11, 2. ταῖς θρ. αὐτῆς (12, 3)

1 Pet. 3, 8. ἀμπλοκῆς τριχῶν

Aroc. 1, 14. αἱ τρίχες λευκαὶ ὡς ἔρ.

9, 8. εἶχον τρίχας ὡς τρ. γυ-
ναικῶν

Θροεῖσθαι

Mat. 24, 6. Mar. 13, 7. 2 Th. 2, 2.

Θρόμβος Luc. 22, 44.

Θρόνος

Mat. 5, 34. ὅτι Θρόνος ἐστὶ τοῦ θ.
(cf. 23, 22)

19, 28. ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ
(25, 31)

- ἐπὶ δώδεκα θρόνους (cf.
Luc. 22, 30)

Luc. 1, 32. τὸν θρόνον αὐτοῦ τοῦ π.

- 52. καθεῖλε θυνάστας ἀπὸ
θρόνου

Act. 2, 30. καθίσαι ἐπὶ τοῦ θρ. αὐτοῦ

7, 49. „ὁ οὐρανός μοι θρ.“

Col. 1, 16. εἴτε θρ., εἴτε κυριότητες
Heb. 1, 8. „ὁ θρ. σου ὁ θ.“

4, 16. τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος

8, 1. τοῦ θρ. τῆς μεγαλοσύνης

12, 2. ἐν δεξιᾷ τοῦ θρ. τοῦ θ.

Aroc. 1, 4. ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ

2, 13. ὅπου ὁ θρόνος τοῦ σατανᾶ

3, 21. καθίσαι - ἐν τῷ θρόνῳ μου

- ἐκάθισα - ἐν τῷ θρ. αὐτοῦ

4, 2. θρ. ἔκειτο ἐν τῷ οὐρ.

- ἐπὶ τοῦ θρ. καθεήμενος

(cf. 4, 9. 10; 5, 1. 7. 13;

6, 16; 7, 10. 15; 19, 4; 21, 5)

- 3. ἱρὸς κυκλόθεν τοῦ θρόνου

- 4. κυκλόθεν τοῦ θρ. θρόνοι

- ἐπὶ τοὺς θρ. εἰκοσι τέσσ.

- 5. ἐκ τοῦ θρ. ἐκπορεύονται

- καίόμεναι ἐνώπ. τοῦ θρ.

- 6. ἐνώπιον τοῦ θρ. ὡς θά-
λασσα

- ἐν μέσῳ τοῦ θρ. (5, 6)

- κύκλῳ τοῦ θρ. (7, 11)

- 10. βαλοῦσι - ἐνώπιον τ.
θρόνου

5, 11. κυκλόθεν τοῦ θρ.

7, 9. ἐνώπιον τοῦ θρ.

- 11. ἔπαινον ἐνώπ. τοῦ θρ.

- 15. ἐνώπιον τοῦ θρ. τοῦ θ.

- 17. ἄρνιον τὸ ἀνὰ μέσον τοῦ
θρόνου

8, 3. τὸ ἐνώπιον τοῦ θρόνου

11, 16. ἐπὶ τοὺς θρόνους αὐτῶν

12, 5. τ. θεὸν κ. πρὸς τὸν θρ.
αὐτοῦ

13, 2. τὸν θρ. αὐτοῦ κ. ἐξουσίαν

14, 3. ἔδουσιν - ἐνώπιον τοῦ
θρ. [5]

16, 10. ἐπὶ τὸν θρ. τοῦ θηρίου

Αποκ. 16, 17. ἀπὸ τοῦ ναοῦ—ἀπὸ τοῦ θρ.
 19, 5. φωνὴ ἐκ τοῦ θρ. ἐξῆλθε
 20, 4. εἶδον θρόνους κ. ἐκάθισαν
 - 4. θρόνον μέγαν λευκόν
 - 12. ἐστώτας ἐνώπ. τ. θρόνον
 22, 1. ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ θ. κ.
 ἁγίου (3)

Θυάττειρα

Act. 16, 14. Αποκ. 1, 11; 2, 18, 24.
Θυγάτηρ
Mat. 9, 18. ἡ θυγ. μου ἄρτι τελευ-
 τησε (Mar. 5, 35. Luc. 8, 49)
 - 22. θάρσει, θύγατερ, ἡ πιστις
 (Mar. 5, 34. Luc. 8, 48, 49)
 10, 35. θυγατέρα κατὰ τῆς μη-
 τρός (cf. Luc. 12, 53)
 - 37. φίλων υἱὸν ἢ θυγατ.
 14, 6. ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιά-
 δος (Mar. 6, 22)
 15, 22. ἡ θ. μου κακῶς δαιμο-
 νίζεται (cf. Mar. 7, 26, 29, 30)
 - 28. ὡς ἡ θυγ. αὐτῆς
 21, 5. „εἰπατε τῇ θυγατρὶ Σιών“
 (cf. Joh. 12, 15)

Luc. 1, 5; 2, 36; 8, 42; 13, 16. (θυ-
 γατ. Ἀβραάμ)

23, 28. θυγατέρες Ἰερουσ.

Act. 2, 17; 7, 21.

21, 19. θυγ. παρθένου - προφη-
 τεύουσai

2Cor. 6, 18. „εἰς υἱὸς κ. θυγατέρας“

Heb. 11, 24. υἱὸς θυγατρὸς Φαραῶ
 θυγάτηριον Mar. 5, 23; 7, 25.

Θύειν

Mat. 22, 4. τὰ σιτιστὰ τεθυμένα
Mar. 14, 12. ὅτε τὸ πᾶσχα ἔθνον (Luc.
 22, 7)

Luc. 15, 23. 27. 30. Joh. 10, 10.

Act. 10, 13; 11, 7; 14, 13. 18.

1Cor. 5, 7. τὸ πᾶσχα ἡμῶν ὑπὲρ
 ἡμῶν ἐτύθη Χριστός
 10, 20. ἃ θύει τὰ ἔθνη, δαιμο-
 νίοις θύει

Θυέλλα Heb. 12, 18.

Θύτινος Apoc. 18, 12.

Θυμίαμα

Luc. 1, 10. τῇ ὥρᾳ τοῦ θυμιάματος
 - 11. τοῦ θυσιαστηρ. τοῦ θυμ.

Αποκ. 5, 8; 8, 3. 4; 18, 13.

Θυμιᾶν Luc. 1, 9.

Θυμιατήριον Heb. 9, 4.

Θυμομαχεῖν Act. 12, 20.

Θυμός

Luc. 4, 28. ἐπλήσθ. πάντες θυμοῦ

Act. 19, 28. γινόμενοι πλήρεις θυμοῦ

Rom. 2, 8. ὀργὴ καὶ θυμός

2Cor. 12, 20. ζῆλοι, θυμοί, ἐριθείαι

Gal. 5, 20. ἔρεις, ζῆλοι, θυμοί

Eph. 4, 31. πικρία κ. θυμός κ. ὀργή

Col. 3, 8. ὀργήν, θυμόν, κακίαν

Heb. 11, 27. τὸν θυμόν τοῦ βασιλέως

Αποκ. 12, 12. ἔχων θυμόν μέγαν

14, 8. τ. οἶνον τοῦ θ. τῆς πορν.
 (18, 3)

- 10. τοῦ οἶνου τοῦ θ. τοῦ θ.

- 19. τὴν ληνὸν τοῦ θ. τοῦ θ.

15, 1. ἐτελέσθη ὁ θ. τοῦ θ.

- 7. γεμούσας τοῦ θ. τοῦ θ.

16, 1. φιάλας τοῦ θ. τοῦ θ.

- 19. τοῦ οἶνου τοῦ θ. τῆς
 ὀργῆς αὐτοῦ (19, 15)

Θυμοῦσθαι Mat. 2, 16.

Θύρα

Mat. 6, 6. κλείσας τὴν θύραν σου

24, 33. ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύραις
 (25, 10. Mar. 13, 29)

Mat. 27, 60. τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου
(cf. 28, 2. Mar. 15, 46; 16, 8)

Mar. 1, 33; 2, 2; 11, 4.

Luc. 11, 7. ἤδη ἡ θ. κλείσται
13, 24. διὰ τ. στενῆς θύρας
- 25. ἀποκλείσῃ τὴν θ.
- - κρούειν τὴν θύραν

Joh. 10, 1. εἰσερχ. διὰ τῆς θ. (2)
- 7. ἐγὼ εἰμι ἡ θ. τῶν προβ. (9)
18, 16. πρὸς τῇ θ. ἔξω
20, 19. τῶν θ. κλεισμένων (26)

Act. 3, 2; 5, 9. 19. 23; 12, 6. 13.
14, 27. ἤνοιξε τοῖς ἔθνεσι τὴν θ.
τῆς πίστεως
16, 26. 27; 21, 30.

1Cor. 16, 9. θύρα γάρ μοι ἀνέσχε
2Cor. 2, 12. θύρας μοι ἀναψυγμένης ἐν
Col. 4, 3. ἀνόλεξ ἡμῖν θύραν τ. λόγου
Jac. 5, 9. πρὸ τῶν θυρῶν ἕστηκεν
Apoc. 3, 8. θύραν ἀναψυγμένην
- 20. ἕστηκα ἐπὶ τὴν θ.
- - ἵάν τις - ἀνόλεξ τὴν θ.
4, 1. θύρα ἡνεωγμ. ἐν τῷ οὐρ.

Θυρεός Eph. 6, 16.

Θυρίς Act. 20, 9. 2 Cor. 11, 33.

Θυρωρός

Mar. 13, 34. Joh. 10, 3; 18, 16. 17.

Θυσία

Mat. 9, 13. „ἔλσον θέλω κ. οὐ θυ-
σίαν“ (12, 7)

Mar. 9, 49. „πάντα θ. ἀλλ' ἄλισθ.“
12, 33. ὀλοκαυτ. κ. θυσιῶν

Luc. 2, 24. τοῦ δοῦναι θυσίαν
13, 1. μετὰ τῶν θ. αὐτῶν

Act. 7, 41. ἀνήγαγον θ. τῷ εἰδώλῳ
- 42. „σφάγια κ. θυσίαν προσ-
ηγάκατε“

Rom. 12, 1. παραστήσαι τὰ σώματα
ὑμῶν θυσίαν ζώσαν

1Cor. 10, 18. οἱ ἐσθιόντες τὰς θυσίας
Eph. 5, 2. παρέδωκαν - ἑαυτὸν -
προσφορὰν κ. θυσίαν τῷ
θεῷ εἰς ὁσμὴν

Phil. 2, 17. ἐπὶ τῇ θυσίᾳ κ. λειτουργ-
γία τῆς πίστεως

4, 18. θυσίαν δεκτὴν εὐάρεστον

Heb. 5, 1. προσφέρειν δῶρα τε κ. θυ-
σίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν (cf.
7, 27 (ἀναφ.); 8, 3; 9, 9)

9, 23. κρείττοσι θυσίαις

- 26. διὰ τῆς θυς. αὐτοῦ

10, 1. ταῖς αὐταῖς θυσίαις

- 5. „θ. κ. προσφορὰν“ (8)

- 11. πολλάκις προσφ. θυσίας

- 12. μίαν - προσενέγκας θυς.

- 26. ἀπολείπεται θυσία

11, 4. πλείονα θυς. - προσήνεγκα

13, 15. ἀναφ. θυσίαν αἰνέσεως

- 16. τοιαύταις γ. θυσίαις

1Pet. 2, 5. πνευματικὰς θυσίας
Θυσιαστήριον

Mat. 5, 23. ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον

- 24. ἔμπροσθεν τοῦ θυς.

23, 18. ὁμολογ. ἐν τῷ θυς. (cf. 20)

- 19. τὸ δῶρον ἢ τὸ θυς.

- 35. τ. ναοῦ κ. τοῦ θυσιαστη-
ρίου (Luc. 11, 51)

Luc. 1, 11. τοῦ θυς. τοῦ θυμιάματος

Rom. 11, 3. „τὰ θυσιαστήριά σου κα-
τέσκαψαν“

1Cor. 9, 13. οἱ τῷ θυς. προσεδρεύ-
οντες

10, 18. κοινωνοὶ τοῦ θυς. εἰσὶ

Heb. 7, 13. οὐδεὶς προσέσχεκε τῷ
θυσιαστηρίῳ

Heb. 13, 10. ἔχομεν θυσιαστήριον ἐξ οὗ
 Jac. 2, 21. ἀνενέγκας - ἐπὶ τὸ θ.
 Apoc. 6, 9. ὑποκάτω τοῦ θυσιαστη-
 ρίου
 8, 3. ἰσταθή ἐπὶ τὸ θ. - τὸ θ.
 τὸ χρυσοῦν
 - 5. ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ θυσ.
 9, 13. τ. τισσ. κεράτων τοῦ θ.
 τοῦ χρυσοῦ
 11, 1. ναὸν τοῦ θ. καὶ τὸ θυσ.
 14, 13. ἐξηλθεν ἐκ τοῦ θυσ.
 16, 7. ἤκουσα τοῦ θυσ. λόγοντος

Θωμᾶς

Mat. 10, 8. Mar. 8, 18. Luc. 6, 15.
 Joh. 11, 16; 14, 5; 20, 24. 23.
 27. 28. 29; 21, 2. Act. 1, 18.

Θωράξ

Eph. 6, 14. τ. θώρακα τ. δικαιοσύνης
 1 Th. 5, 8. θώρακα πίστεως κ. ἀγά-
 πης

Apoc. 9, 9. θώρακας ὡς θώρ. σιδη-
 ροῦς

- 17. θώρακας πυρίνους κ.
 ὑακινθ.

I.

Υἱός Mar. 5, 22. Luc. 8, 41.

Υακώβ

I. Isaaq's Sohn:

Mat. 1, 2; 8, 11; 22, 32. Mar. 12, 26.
 Luc. 1, 33; 3, 34; 13, 29; 20, 37.
 Joh. 4, 5. 6. 12. Act. 3, 13; 7,
 8. 12. 14. 15. 32. 46. Rom. 9, 13;
 11, 26. Heb. 11, 9. 20, 21.

II. Joseph's Vater: Mat. 1, 15. 16.

Ιάκωβος

I. Sohn des Zebedäus:

Mat. 4, 21; 10, 2; 17, 1. Mar. 1, 19.
 29; 3, 17; 5, 37; 9, 2; 10, 35.
 41; 13, 8; 14, 33. Luc. 5, 10; 6,
 14; 8, 51; 9, 28. 54. Act. 1, 13;
 12, 2.

II. Sohn des Alphäus:

Mat. 10, 3; 13, 55; 27, 56. Mar. 3,
 18; 6, 3; 15, 40; 16, 1. Luc. 6,
 15. 16; 24, 10. Act. 1, 13; 12,
 17; 15, 13; 21, 18. 1 Cor. 15, 7.

Gal. 1, 19; 2, 9. 12. Jac. 1, 1.
 Jud. 1.

Υαμα 1 Cor. 12, 9. 28. 30.

Υαμβρῆς 2 Tim. 3, 8.

Υαννά Luc. 3, 24.

Υαννῆς 2 Tim. 3, 8.

Υαρέδ Luc. 3, 37.

ἰᾶσθαι

I. Act. Bed.:

Mat. 13, 15. „καὶ ἰάσωμαι αὐτούς“
 (Joh. 12, 40. Act. 28, 27)

Luc. 4, 18; 6, 19; 9, 2. 11. 42; 14, 4;
 22, 51. Joh. 4, 47. Act. 9, 34;
 10, 38; 28, 8.

II. Pass. Bed.:

Mat. 8, 8. ἰαθήσεται ὁ παῖς μου
 (Luc. 7, 7) 13; 15, 28.

Mar. 5, 29. ἵαται ἀπὸ τῆς μάστιγος
 Luc. 5, 17; 6, 17; 8, 47; 17, 15.

Joh. 5, 18. Act. 8, 11.

Heb. 12, 13. ἰαθῇ δὲ μᾶλλον

Jac. 5, 16. ὅπως ἰαθήη
 1 Pet. 2, 24. οὐ τῷ μῶλωπι αὐτ. ἰάθηη
 ἰασις Luc. 13, 32. Act. 4, 22. 30.
 ἰασπις Apoc. 4, 3; 21, 11. 18. 19.
 ἰάσω
 Act. 17, 5. 6. 7. 9. Rom. 16, 21.
 ἰατρός
 Mat. 9, 12. οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ
 ἰσχύοντες ἰατροῦ (Mar.
 2, 17. Luc. 5, 31)
 Mar. 5, 26. παθοῦσα ὑπὸ πολλ. ἰα-
 τρῶν (Luc. 8, 43)
 Luc. 4, 23. ἰατρὲ, θεράπευσ. σεαυτόν
 Col. 4, 34. Λουκᾶς ὁ ἰατρός
 ἰδέα Mat. 28, 3. [al. 1. εἰδέα]
 ἰδιος
 Mat. 9, 1. ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν
 14, 13. ἀνεχώρησεν - εἰς ἔρημον
 τόπον κατ' ἰδίαν (Luc.
 9, 10)
 - 23. εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδ.
 17, 1. εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ'
 ἰδίαν (cf. Mar. 9, 2)
 17, 19. προσελθόντες - κατ' ἰδίαν
 (cf. Mar. 9, 28)
 20, 17. παρέλαβε μαθητάς κατ'
 ἰδίαν ἐν τῇ ὁδῷ
 22, 5. εἰς τὸν ἰδιον ἀγρόν
 24, 8. οἱ μαθηταὶ κατ' ἰδίαν
 (cf. Mar. 13, 3)
 25, 14. ἐκάλεσε τοὺς ἰδ. δούλους
 - 15. κατὰ τὴν ἰδ. δύναμιν
 Mar. 4, 34. κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς μαθ.
 6, 31. δευτερεύετε αὐτ. κατ' ἰδίαν
 εἰς ἔρημον τόπον (32)
 7, 33. ἀπολαβόμενος αὐτὸν ἀπὸ
 τοῦ ὄχλου κατ' ἰδίαν
 15, 20. τὰ ἱμάτια τὰ ἰδία

Luc. 2, 3. εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν
 6, 41. ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ
 - 44. ἐκ τοῦ ἰδίου καρποῦ
 10, 23. κατ' ἰδίαν εἶπε
 - 34. ἐπὶ τὸ ἰδιον κτήνος
 18, 28. ἀφέντες τὰ ἰδία [al. 1.
 πάντα]
 Joh. 1, 11. εἰς τὰ ἰδία ἦλθε
 - - οἱ ἰδιοὶ αὐτὸν οὐ παρ-
 έλαβον
 - 42. τ. ἀδελφόν τ. ἰδιον Σίμ.
 4, 44. ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι
 5, 18. πατέρα ἰδιον ἔλεγε τὸν θ.
 - 43. ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ
 7, 18. τ. δόξαν τὴν ἰδίαν ζητεῖ
 8, 44. ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ
 10, 3. τὰ ἰδία πρόβατα καλεῖ
 (cf. 4. 12)
 13, 1. ἀγαπήσας τοὺς ἰδίους
 τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ
 15, 19. ὁ κόσμ. ἂν τὸ ἰδ. ἐφίλει
 16, 32. ἕκαστος εἰς τὰ ἰδία
 19, 27. ἔλαβεν - εἰς τὰ ἰδία
 Act. 1, 7. ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ
 - 19. τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ αὐτῶν
 - 25. εἰς τὸν τόπον τ. ἰδιον
 2, 6. ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ
 (8)
 3, 12. ὡς ἰδίᾳ δυνάμει
 4, 23. ἦλθον πρὸς τοὺς ἰδίους
 - 32. ἔλεγεν ἰδιον εἶναι
 13, 36. ἰδίᾳ γενεᾷ ὑπηρετήσας
 20, 28. διὰ τ. αἵματος τοῦ ἰδίου
 21, 6. ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἰδία
 23, 19. ἀναχωρήσας κατ' ἰδίαν
 24, 23. μηδένα κωλύειν τῶν ἰδίων
 25, 19. περὶ τῆς ἰδίας δεισιδαιμ.
 28, 30. ἐν ἰδίῳ μισθώματι

Rom. 10, 3. τὴν ἰδίαν δικ. ζητούντες
 11, 24. τῇ ἰδίᾳ ἐλαίᾳ
 14, 4. τῷ ἰδίῳ κυρίῳ στήχει
 - 5. ἐν τῷ ἰδίῳ νοτὶ πληροφοροφ.
 1 Cor. 3, 8. τὸν ἰδιον μισθὸν λήψεται
 - - κατὰ τὸν ἰδιον κόπον
 4, 12. ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδ. χερσὶ
 (cf. 1 Th. 4, 11)
 6, 18. εἰς τὸ ἰδιον σῶμα ἀμαρ-
 τάνει
 7, 2. τὸν ἰδιον ἄνδρα ἐχέτω
 - 4. bis. τοῦ ἰδ. σώματος οὐκ
 ἐξουσι.
 - 7. ἕκαστος ἰδιον ἔχει χά-
 ρισμα. - 37.
 9, 7. τίς στρατεύεται ἰδίοις
 ὀψωνίοις;
 11, 21. τὸ ἰδιον δειπνον προ-
 λαμβάνει
 12, 11. διαιροῦν ἰδίᾳ ἐκάστῳ
 14, 35. τοὺς ἰδ. ἄνδρας ἐπερω-
 τήσωσαν
 15, 23. ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι
 - 38. ἐκάστῳ - τὸ ἰδ. σῶμα
 Gal. 2, 3. κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς δοκοῦσι
 6, 5. τὸν ἰδ. φορτίον βαστάσει
 - 9. καιρῷ γ. ἰδίῳ θερισόμεν
 Eph. 5, 22. τοῖς ἰδ. ἀνδράσιν ὑπο-
 τάσσεσθε (cf. 24. Col. 3,
 18. Tit. 2, 5. 1 Pet. 3, 1. 5.
 1 Th. 2, 14. ὑπὸ τῶν ἰδ. συμφυλετῶν
 - 15. τοὺς [ἰδ.] προφήτας
 4, 11. πρῶσσειν τὰ ἰδία
 1 Tim. 2, 6. τὸ μαρτ. καιροῖς ἰδίοις
 3, 4. τοῦ ἰδίου οἴκου καλῶς
 προϊστάμενον
 - 5. εἰ δὲ τις τοῦ ἰδ. οἴκου
 προστιῇται, οὐκ οἶδε

1 Tim. 3, 12. τῶν ἰδίων οἴκων
 4, 2. κεκατηγριασμ. τὴν ἰδίαν
 συνειδησιν
 5, 4. τὸν ἰδιον οἶκον εὐσεβεῖν
 - 8. εἰ δὲ τις τῶν ἰδίων - οὐ
 προνοεῖ
 6, 1. τοὺς ἰδίους δεσπότας
 - 15. καιροῖς ἰδίοις δειξεῖ
 2 Tim. 1, 9. κατ' ἰδίαν πρόθεσιν
 4, 8. κατὰ τὰς ἰδ. ἐπιθυμίας
 Tit. 1, 8. ἐφανερώσει δὲ καιροῖς ἰδ.
 - 12. ἰδιος αὐτῶν προφητικῆς
 2, 9. ἰδίοις δεσπόταις ὑποτάσσ.
 Heb. 4, 10. ὥσπερ ἀπὸ τῶν ἰδ. (sc.
 ἔργων) ὁ θ.
 7, 27. ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμαρτιῶν
 9, 12. διὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἵματος
 (13, 12)
 Jac. 1, 14. ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας
 2 Pet. 1, 8. ἰδίᾳ δόξῃ κ. ἀρετῇ [al.
 διὰ δόξης etc.]
 - 20. ἰδίας ἐπιλύσεως οὐ γίνεσθ.
 2, 16. ἔσχεν ἰδίας παρανομίας
 2, 22. „ἐπὶ τὸ ἰδ. ἐξέτραμα“
 3, 3. κατὰ τὰς ἰδ. ἐπιθυμίας
 αὐτῶν
 - 16. πρὸς τὴν ἰδ. αὐτῶν ἀπώ-
 λειαν
 - 17. ἐκπίσητε τοῦ ἰδ. στη-
 ριγμοῦ
 Jud. 6. τὸ ἰδιον οἰκητήριον
 ἰδιώτης
 Act. 4, 13. ἀγγράμματοι εἰσι κ. ἰδιῶται
 1 Cor. 14, 16. τὸν τόπον τοῦ ἰδιώτου
 - 23. ἰδιῶται ἢ ἄπιστοι (cf. 24)
 2 Cor. 11, 6. ἰδιώτης τῷ λόγῳ
 ἰδοῦ
 Mat. 62 mal. Mar. 12 mal. Luc. 57 mal.

Joh. 5 mal. Act. 28 mal. Rom. 1 mal. 1 Cor. 1 mal. 2 Cor. 7 mal. Gal. 1 mal. Heb. 4 mal. Jac. 7 mal. 1 Pet. 1 mal. Jud. 1 mal. Apoc. 30 mal.

Ἰθουμαία Mar. 3, 8.

ἰδρῶς Luc. 22, 44.

Ἰςάβελ Apoc. 2, 20.

Ἰεράπολις Col. 4, 13.

ἱσραελία Luc. 1, 9. Heb. 7, 5.

ἱσρατεύειν Luc. 1, 8.

ἱσράτευμα 1 Pet. 2, 5, 9.

Ἰερουσίας

Mat. 2, 17; 16, 14; 27, 9.

ἱερεὺς

Mat. 8, 4. σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερῷ
(Mar. 1, 44. Luc. 5, 14;
cf. 17, 14)

12, 4. εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι μόνος
(Mar. 2, 26. Luc. 6, 4)

- 5. τοῖς σάββασι οἱ ἱερεῖς ἐν
Luc. 1, 5. ἱερεὺς τις ὄν. Ζαχαρ.

10, 31. ἱερεὺς τις κατέβαιν. ἐν τῇ
ὁδῷ

20, 1. οἱ ἱερεῖς [al. 1. ἀρχ.] κ.
οἱ γραμμ.

Joh. 1, 19. ἱερεῖς κ. Λευῖταις

Act. 4, 1. οἱ ἱερεῖς [al. 1. ἀρχ.] κ.
ὁ στρατηγός (cf. 5, 24)

6, 7. πολὺς τε ὄχλος τῶν ἱερῶν
14, 18. ὁ δὲ ἱερεὺς τοῦ Διός

Heb. 5, 6. „σὺ ἱερεὺς εἰς τ. αἰῶνα“
(7, 17. 21)

7, 1. ἱερ. τοῦ Θ. τοῦ ὑψίστου

- 3. μένει ἱερ. εἰς τὸ διηνεκές

- 11. ἕτερον ἀνίστασθαι ἱερ.
(15)

Heb. 7, 14. περὶ ἱερ. οὐδὲν [al. 1.
ἱερουσύνης]

- 20. εἰσὶν ἱερεῖς γεγονότες (23)

8, 4. οὐδ' ἂν ἦν ἱερεὺς

- - ὄντων [τῶν ἱερ.] τῶν περ.

9, 6. διαπαντός εἰσέλαιον οἱ ἱερ.

10, 11. πᾶς μ. ἱερεὺς [al. 1. ἀρχ.]
ἔστηκε

- 21. ἱερεῖα μέγα ἐπὶ τ. οἶκον Θ.

Apoc. 1, 6. ἱερεῖς τῷ Θ. κ. πατρὶ

5, 10. τῷ Θ. ἡμῶν βασιλ. κ. ἱερ.

20, 6. ἱερεῖς τοῦ Θ. κ. τοῦ Χρ.

Ἰερὶχ

Mat. 20, 29. Mar. 10, 46. Luc. 10, 30;

18, 35; 19, 1. Heb. 11, 30.

ἱερὸν

Mat. 4, 5. ἐπὶ τὸ πτερυγ. τοῦ ἱεροῦ
(Luc. 4, 9)

12, 5. οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ

- 6. τοῦ ἱεροῦ μειζωνίστην ὡδε

21, 12. εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Θ. -

ἀγοράζ. ἐν τῷ ἱερ. (cf.

Mar. 11, 15. Luc. 19, 45.

Joh. 2, 14. 15)

- 14. προσῆλθον - ἐν τῷ ἱερῷ

- 15. κράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ

- 23. ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ ἱερ.

24, 1. ἐπορεύετο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ

- τὰς οἰκοδομὰς τοῦ ἱεροῦ

(Mar. 13, 1. 3. Luc. 21, 5)

26, 55. διδάσκων ἐν τῷ ἱερ. (Mar.

12, 35; 14, 49. Luc. 19, 47;

20, 1; 21, 37; 22, 53 (ὄν-

τος μου μεθ' ὑμ. ἐν τ.

ἱερ.) Joh. 7, 28; 8, 20)

Mar. 11, 11. καὶ εἰς τὸ ἱερὸν

- 16. διενέγκη σκεῖος διὰ τοῦ ἱ.

- 27. ἐν τῷ ἱερῷ περιπατ.

Digitized by Google

Luc. 2, 27. ἦλθεν ἐν τ. πν. εἰς τὸ ἱερ. - 32. οὐκ ἀφίστατο ἀπὸ τοῦ ἱερ. - 46. εὗρον αὐτὸν ἐν τῷ ἱερ. 18, 10. ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερ. 21, 38. ἐν τῷ ἱερῷ ἀκούειν αὐτοῦ 22, 52. στρατηγούς τοῦ ἱεροῦ 24, 53. ἦσαν διὰ παντός ἐν τ. ἱερ. **Joh.** 5, 14. εὗρίσκει - ἐν τῷ ἱερ. 7, 14. ἀνέβη ἡ Ὑ. εἰς τὸ ἱερ. [8, 2. παρεγεν. εἰς τὸ ἱερ.] - 59. ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἱερ. 10, 23. ἐν τῷ ἱερ. ἐν τῇ στοᾷ Σαλ. 11, 56. ἐν τῷ ἱερ. ἐστηκότες 18, 20. ἐν συναγωγ. κ. ἐν τῷ ἱερ. **Act.** 2, 46. ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ 3, 1. ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱερ. - 2. πρὸς τ. θύραν τοῦ ἱ. etc. - 3. εἰσιέναι εἰς τὸ ἱερὸν - 8. εἰσηλθε - εἰς τὸ ἱερ. - 10. τῇ ὥρᾳ αἵ πύλῃ τοῦ ἱερ. 4, 1. ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ (5, 24) 5, 20. λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερ. τῷ λαῷ - 21. εἰσηλθεν - εἰς τὸ ἱερ. - 25. εἰσὶν ἐν τῷ ἱερ. ἐστῶτες - 42. ἐν τῷ ἱερ. κ. κατ' οἶκον 19, 27. τὸ τῆς - Ἀρτέμ. ἱεροί 21, 26. εἰσῆι εἰς τὸ ἱερ. - 27. θασσάμενοι αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ - 28. Ἑλλήνας εἰσήγ. εἰς τὸ ἱερ. (29) - 30. εἰλκον αὐτ. ἔξω τοῦ ἱερ. 22, 17. πρὸς εὐχ. μου ἐν τῷ ἱερ. 24, 6. τὸ ἱερ. ἐπέλασσε βεβη- λῶσαι - 12. οὔτε ἐν τῷ ἱερῷ εὐρόν με - 18. ἡγνισμένον ἐν τῷ ἱερῷ

Act. 25, 8. οὔτε εἰς τὸ ἱερ. - ἤμαρτον 26, 21. συλλαβόμενοι ἐν τῷ ἱερ. **1Cor.** 9, 13. ἐκ τοῦ ἱερ. ἐσθίουσιν ἱεροπροπῆς **Tit.** 2, 3. ἱερὸς, ἁ, ὄν **1 Cor.** 9, 13. **2 Tim.** 3, 15. Ἱεροσόλυμα **Mat.** 2, 1. παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλ. - 3. πᾶσα Ἱεροσ. μετ' αὐτοῦ 3, 5. ἐξεπορεύετο - Ἱεροσόλ. 4, 25. Ἱεροσολύμων κ. Ἰουδ. 5, 35. (ὁμοσαι -) εἰς Ἱεροσόλυμα 15, 1. οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμ. γραμμ. (Mar. 7, 1) 16, 21. ἀπελθεῖν εἰς Ἱεροσ. 20, 17. ἀναβαίνων - εἰς Ἱεροσόλ. (ἀναβ. εἰς Ἱερ.: 18. Mar. 10, 32. 33. Luc. 2, 42; 18, 31; 19, 28. Joh. 2, 13; 5, 1; 11, 55. Act. 11, 2; 21, 4 15; 25, 1. 9. Gal. 2, 1) 21, 1. ὅτε ἤγγισεν εἰς Ἱεροσό- λυμα ([Mar. 11, 1]) - 10. εἰς ἀλθόντος αὐτοῦ εἰς Ἱ. **Mar.** 3, 8. ἀπὸ Ἱεροσολ. - 22. οἱ ἀπὸ Ἱεροσολ. 11, 11. εἰσηλθεν εἰς Ἱεροσόλ. - 15. ἔρχονται εἰς Ἱεροσόλυμα - 27. ἔρχονται πόλιν εἰς Ἱεροσ. 15, 41. συναναβᾶσαι αὐτῷ εἰς Ἱ. **Luc.** 2, 22; 23, 7. **Joh.** 1, 19; 2, 23; 4, 20. 21. 45; 5, 2; 10, 22; 11, 10 **Act.** 1, 4; 8, 1. 14; 11, 22. 27; 13, 13; 18, 21; 20, 16; 21, 17; 25, 7. 15. 24; 26, 4. 10. 20; 28, 17. **Gal.** 1, 17. ἀνῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα (18)

Ἱεροσολυμίται

Mar. 1, 5. Joh. 7, 25.

ἱεροσολεῖν Rom. 2, 22.

ἱερόσυλος Act. 19, 37.

ἱερούργειν Rom. 15, 16.

Ἱερουσαλήμ

Mat. 23, 37. Ἱερουσαλήμ! Ἱερουσα. ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφ.
(Luc. 18, 34)

Mar. 11, 1. ἐγγίθουσιν εἰς Ἰ.

Luc. 2, 25. 38. 41. 43. 45; 4, 9; 5, 17; 6, 17; 9, 31. 51. 53; 10, 30; 13, 4. 22. 33; 17, 11; 19, 11; 21, 20. 24; 23, 28; 24, 13. 18, 33. 47. 49. 52.

Act. 1, 8. 12. 19. 2, 5. 14; 4, 5. 16; 5, 16. 28; 6, 7; 8, 25. 26. 27; 9, 2. 13. 21. 26. 28; 10, 39; 12, 25; 13, 27. 31; 15, 2. 4; 16, 4; 19, 21; 20, 22; 21, 4. 11. 12. 13. 15. 31; 22, 5. 17. 18; 23, 11; 24, 11; 25, 8. 20.

Rom. 15, 19. ἀπὸ Ἱερουσαλ. καὶ κύκλῳ

- 25. πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλ.

- 26. τῶν ἁγίων τῶν ἐν Ἱερ.

- 31. ἡ διακονία μου ἡ εἰς Ἱερ.

1Cor. 16, 3. ἀπενεγκεῖν - εἰς Ἱερ.

Gal. 4, 25. τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ

- 26. ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλήμ

Heb. 12, 22. πόλει Θεοῦ ζῶντος Ἱερου-
σαλήμ ἐπουρανίῳ

Apoc. 3, 12. τῆς καινῆς Ἱερουσαλήμ

21, 2. Ἱερουσα. καινὴν εἶδον κα-
ταβαίνουσιν ἐκ τ. οὐρανοῦ

- 10. τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν Ἱερ.

Ἱερωσύνη Heb. 7, 11. 12. 14. 24.

Ἰησοῦς

Mat. 1, 5. 6. Luc. 3, 32. Act. 13, 23.
Rom. 15, 11.

Ἰησοῦς Heb. 11, 32.

Ἰησοῦς Mat. 1, 11. 12.

Ἰησοῦς

*1) in d. Evangelien:

Mat. 1, 1. βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ

X. υἱοῦ Δαυὶδ (cf. 18)

- 16. Μαρίας ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰ.

- 21. τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν
(25; Luc. 1, 31; 2, 21)

17, 8. οὐδὲνα εἶδον εἰ μὴ τὸν Ἰ.

21, 11. οὗτός ἐστιν Ἰ. ὁ προφη-
της ὁ ἀπὸ Ναζαρ.

26, 69. μετὰ Ἰ. τοῦ Γαλιλαίου

- 71. μετὰ Ἰ. τοῦ Ναζωραίου

27, 17. Ἰησ. τὸν λεγόμεν. Χρ. (23)

- 37. οὗτός ἐστιν Ἰ. ὁ βασιλ.
τῶν Ἰ.

28, 5. Ἰ. τὸν ἐσταυρωμένον ζη-
τεῖτε

Mar. 1, 1. ἀρχὴ τ. εὐαγγ. Ἰησοῦ Χρ.
υἱοῦ τοῦ Θ.

- 24. Ἰησοῦ Ναζαρηνῆ

5, 7. τί ἐμοὶ κ. σοὶ, Ἰησοῦ

10, 47. ὅτι Ἰ. ὁ Ναζωραῖος ἐστι

- - ὁ υἱὸς Δαυὶδ, Ἰησοῦ,
ἐλεήσον (Luc. 18, 38)

14, 67. μετὰ τοῦ Ναζαρηνοῦ Ἰ.

16, 6. Ἰ. ζητεῖτε τὸν Ναζαρην.

Luc. 2, 27. τ. γονεὶς τὸ παιδίον Ἰ.

- 43. ὑπέμεινον Ἰ. ὁ παῖς ἐν Ἰ.

4, 34. τί ἡμῖν κ. σοὶ, Ἰ. Ναζαρ.

8, 28. Ἰ., υἱὰ τοῦ Θ. τοῦ ὑψίστου

18, 37. Ἰ. ὁ Ναζωραῖος πατήρ-
χεται

24, 3. τὸ σῶμα τ. Κυρίου Ἰησοῦ

Luc. 24, 19. τὰ περὶ Ἰ. τοῦ Ναζωρ.
Joh. 1, 17. ἡ χάρις κ. ἡ ἀλ. διὰ Ἰ.

Χρ. ἐγένετο

- 46. Ἰ. τ. υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ
(cf. 6, 42)

11, 35. ἐδάκρυσεν ὁ Ἰ.

- 38. Ἰ. - πάλιν ἐμβρυώμενος

12, 11. ἐπίστανον εἰς τὸν Ἰ.

- 16. ἐδοξάσθη ὁ Ἰ. (cf. 13, 31)

13, 23. ἀνακ. - ἐν τ. κόλπῳ τοῦ Ἰ.

- - ὃν ἡγάπα ὁ Ἰ.

- 25. ἐπὶ τὸ στήθος τοῦ Ἰ.

17, 3. ὃν ἀπισταίλας Ἰησοῦν Χρ.

18, 5. Ἰ. τὸν Ναζωρ.

- 32. ἵνα ὁ λόγ. τοῦ Ἰ. πληρωθῇ

19, 18. μέσον - τὸν Ἰ.

- 19. Ἰ. ὁ Ναζωρ. ὁ βασιλεὺς

- 20. ὅπου ἱσταυρώθη ὁ Ἰ. (23)

- 25. παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰ.

- 38. ὡν μαθητὴς τοῦ Ἰ.

- - ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰ.
(40; 20, 12)

20, 2. μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰ.

- 14. θεωρεῖ τὸν Ἰ. ἱστάτω

- - οὐκ ἤδαι ὅτι Ἰ. ἐστὶ

- 31. ὅτι Ἰ. ἐστιν ὁ Χρ.

21, 4. ἤδυσαν - ὅτι Ἰ. ἐστι

- 7. ὁ μαθ. - ὃν ἡγάπα ὁ Ἰ. (20)

2) in d. übrigen Schriften:

ὄνομα Ἰησοῦ κ. ὄνομα.

πίστις Ἰησ. κ. πίστις.

πιστεύειν εἰς Ἰ. κ. πιστ.

χάρις Ἰ. κ. χάρις.

Act. 1, 1. ἤρξατο ὁ Ἰ. ποιεῖν τε κ.
διδ.

- 11. οὗτος ὁ Ἰ. ἀναληφθεὶς

- 14. Μαρία τῇ μητρὶ τοῦ Ἰ.

- 16. τοῖς συλλαβοῦσι τὸν Ἰ.

Act. 1, 21. ἐξῆλθεν ἐφ' ὧμας ὁ Κύ-
ριος Ἰ.

2, 22. Ἰ. τὸν Ναζωραῖον

- 32. τοῦτον τὸν Ἰ. ἀνίστησεν
ὁ Θ.

- 36. Κύριον κ. Χριστὸν ὁ Θ.
ἐποίησε τοῦτον τὸν Ἰ.

3, 13. ἐδόξασε τὸν παῖδα αὐτοῦ
Ἰ. (26)

- 20. τ. προκεχειρισμ. ὁ Ἰ. Χρ.

4, 2. καταγγέλλειν ἐν τῷ Ἰ.

- 13. ὅτι σὺν τῷ Ἰ. ἦσαν

- 27. τ. ἅγιον παῖδά σου Ἰ. (30)

- 33. τ. ἀναστάσεως τοῦ Κυρ. Ἰ.

5, 30. ὁ Θ. - ἤγειρεν Ἰησοῦν

- 42. εὐαγγελιζόμε. Ἰ. τὸν Χρ.
(cf. 8, 35; 11, 20)

6, 14. Ἰ. ὁ Ναζωραῖος οὗτος

7, 35. Ἰησοῦν ἱστάτω ἐκ δεξιῶν

- 59. Κύριε Ἰ., δίδει τὸ πνεῦμα

[8, 37. εἶναι τ. Ἰ. Χρ.]

9, 5. ἐγὼ εἰμι Ἰ. ὃν σὺ

- 17. Ἰ. ὁ ὀφθαλμοὶ σοι ἐν τῇ

- 20. ἐκήρυσσε τὸν Ἰ. ὅτι - ὁ
υἱὸς τοῦ Θ.

- 34. λατρεῖ σε Ἰ. ὁ Χρ.

10, 36. εἰρήνην διὰ Ἰ. Χρ.

- 38. Ἰ. τὸν ἀπὸ Ναζ.

11, 17. ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰ. Χρ.

13, 23. ἤγαγε τῷ Ἰσρ. σωτῆρα Ἰ.

- 33. ἀναστήσας Ἰησοῦν

16, 7. οὐκ εἶσαν αὐτοὺς τὸ Πν. Ἰ.

17, 3. οὗτός ἐστιν ὁ Χρ. Ἰ.

- 7. λέγοντες ἔταρον εἶναι Ἰ.

- 18. τὸν Ἰ. κ. τὴν ἀνάστασιν

18, 5. διαμαρτ. τοῖς Ἰουδ. τὸν

Χρ. Ἰ.

Act. 18, 25. τὰ περὶ τοῦ Ἰ. [al. 1. Κυρίου]

- 28. εἶναι τὸν Χρ. Ἰησοῦν
- 19, 10. τὸν λόγον τοῦ Κυρίου [Ἰ.]
- 13. ὀρκίζω ὑμᾶς τὸν Ἰ.
- 15. τὸν Ἰ. γινώσκω
- 20, 21. τ. Κύριον ἡμῶν Ἰ. Χρ.
- 24. παρὰ τοῦ Κυρίου Ἰ.
- 35. τῶν λόγων τοῦ Κυρ. Ἰ.
- 22, 8. ἐγὼ εἰμι Ἰ. ὁ Ναζωρ.
- 25, 19. περὶ τίνος Ἰ. τεθνηκότος
- 26, 15. Ἰησοῦς δὲν οὐ διώκεις
- 28, 23. τὰ περὶ τοῦ Ἰησοῦ

- 31. τὰ περὶ τ. Κυρίου Ἰ. Χρ.

Rom. 1, 1. Παῦλος δοῦλος Ἰ. Χριστ.

- 4. Ἰ. Χριστοῦ τοῦ Κ. ἡμῶν
- 6. κλητοὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ
- 7. ἀπὸ - Κυρίου Ἰ. Χρ.
- 8. εὐχαρ. - διὰ Ἰ. Χρ.
- 2, 16. διὰ Ἰ. Χριστοῦ
- 3, 24. ἀπολυτρ. τῆς ἐν Χρ. Ἰ.
- 4, 24. τὸν ἐγείρ. Ἰ. τὸν Κύριον ἡμῶν

- 5, 1. διὰ τοῦ Κυρίου ἡμ. Ἰ. Χρ.
- (11, 21; 7, 25; 15, 30)

- 15. τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου Ἰ. Χρ.
- (17)

- 6, 8. ἐβαπτίσθημεν εἰς Χρ. Ἰ.
- 11. ἐν Χρ. Ἰ. (cf. 23)

- 8, 1. τοῖς ἐν Χρ. Ἰ.
- 2. τῆς ζωῆς ἐν Χρ. Ἰησοῦ

- 11. ἐγείραντος Ἰ. ἐκ νεκρῶν
- 39. ἐν Χρ. Ἰ. τῷ Κυρίῳ ἡμ.

- 10, 9. ὁμολογήσης - Κύριον Ἰ.
- 13, 14. ἐνδύσασθε τὸν Κύρ. Ἰ. Χρ.

- 14, 14. πίμπησκει ἐν Κυρίῳ Ἰ.
- 15, 5. κατὰ Χρ. Ἰησοῦν

- 6. πατ. τοῦ Κυρίου ἡμ. Ἰ. Χρ.

Rom. 15, 8. Ἰησοῦν Χρ. διάκονον γαγ.

- 16. λειτουργῶν Ἰησοῦ Χριστ.

- 17. καύχησιν ἐν Χριστῷ Ἰησ.

16, 3. συνεργούς μου ἐν Χρ. Ἰ.

- 18. τῷ Κυρίῳ ἡμ. [Ἰ.] Χρ.

- 25. τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ Χρ.

- 27. σοφῶ Θεῷ διὰ Ἰησ. Χρ.

1Cor. 1, 1. κλητὸς ἀπόστολος Ἰ. Χ.

- 2. ἡγιασμένοις ἐν Χρ. Ἰησ.

- - τοῦ Κ. ἡμῶν Ἰ. Χρ.

- 4. δοθείσῃ ὑμῖν ἐν Χρ. Ἰ.

- 7. ἀποκάλυψιν τοῦ Κ. ἡ. Ἰ. Χ.

- 8. ἡμέρῃ τοῦ Κ. ἡμῶν Ἰ. Χ.

(5, 5. 2 Cor. 1, 14)

- 30. ὑμεῖς ἔστε ἐν Χριστῷ Ἰ.

- 2, 2. εἰ μὴ Ἰ. Χρ. - ἔσταυρ.

- 3, 11. ὅς ἐστιν Ἰ. Χρ.

- 4, 15. ἐν - Ἰ. Χρ. διὰ τοῦ

- 17. ἐν Χρ. [Ἰησ.]

- 5, 4. δυνάμει τοῦ Κ. ἡμῶν Ἰ. Χ.

- 8, 6. εἰς Κύριος Ἰησοῦς Χρ.

- 9, 1. Ἰ. Χρ. τὸν Κυρ. ἡμ. - εὐρακα

- 11, 23. ὁ Κύρ. Ἰ. ἐν τῇ νυκτὶ

- 12, 8. λέγει ἀνάθεμα Ἰησοῦν

- - εἰπεῖν Κύριον Ἰησοῦν

- 15, 31. ἔχω ἐν Χρ. Ἰησοῦ τῷ Κ. ἡ

- 57. διὰ τοῦ Κ. ἡμ. Ἰ. Χρ.

- 16, 22. οὐ φιλεῖ τὸν Κύριον Ἰ. Χ.

- 24. ἡ ἀγ. μου - ἐν Χρ. Ἰ.

2Cor. 1, 1. Ἰ. ἀπόστολος Ἰησοῦ Χρ.

(Eph. 1, 1. Col. 1, 1. 1 Tim.

1, 1. 2 Tim. 1, 1. Tit. 1, 1)

- 2. ἀπὸ Θ. πατρ. κ. Κ. Ἰ. Χρ.

- 3. πατὴρ τοῦ Κ. ἡμῶν Ἰ. Χ.

- 19. τοῦ Θ. υἱὸς Ἰ. Χρ.

- 4, 5. κηρύσσ. - Χριστ. Ἰ. Κ.

- - δούλους ὑμῶν διὰ Ἰησοῦν

- 6. ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χρ.

2Cor. 4, 10. τ. νίρωσιν τοῦ Ἰησοῦ
 - - ἡ ζωὴ τοῦ Ἰ. ἐν τῷ σώμ.
 - 11. παραδιδόμεθα διὰ Ἰησ.
 - - ἡ ζωὴ τοῦ Ἰ. φανερωθῇ
 - 14. ὁ ἐγείρας τὸν Κύριον Ἰ.
 - - ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἐγεραι
 5, 12. ἐαντῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ
 11, 4. ἄλλον Ἰησοῦν κηρύσσει
 - 31. πατὴρ τοῦ Κ. ἡμῶν Ἰ. Χρ.
 13, 5. Ἰ. Χριστὸς ἐν ἐμὶν ἐστιν
 Gal. 1, 1. ἀπ. - διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ
 - 3. Κυρίου ἡμ. Ἰ. Χρ.
 - 12. δι' ἀποκαλύψεως Ἰ. Χρ.
 2, 4. ἣν ἔχομεν ἐν Χρ. Ἰησοῦ
 - 16. εἰς Χρ. Ἰ. ἐπιστεύσαμεν
 3, 1. Ἰησοῦς Χρ. προεγράφη
 - 14. γένηται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
 - 23. ὑμεῖς εἰς ἐστὶ ἐν Χρ. Ἰ.
 4, 14. ὡς Χριστὸν Ἰησοῦν
 5, 6. ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ
 - 24. οἱ δὲ τοῦ Χρ. [Ἰησοῦ]
 6, 14. σταυρῷ τ. Κυρίου ἡ Ἰ. Χρ.
 - 15. ἐν γ. Χρ. Ἰησοῦ
 - 17. στίγματα τ. Κυρίου Ἰησ.
 Eph. 1, 1. πιστοῖς ἐν Χρ. Ἰ.
 - 2. Κυρίου Ἰ. Χρ.
 - 3. πατὴρ τοῦ Κ. ἡ. Ἰ. Χρ.
 - 5. προορίσας - διὰ Ἰ. Χρ.
 - 15. ἐν τῷ Κυρίῳ Ἰ.
 - 17. τοῦ Κυρίου ἡμ. Ἰ. Χρ.
 2, 6. τ. ἐπουρανίους ἐν Χρ. Ἰ.
 - 7. ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χρ. Ἰ.
 - 10. κτισθέντες ἐν Χρ. Ἰησ.
 - 13. νυνὶ δὲ ἐν Χρ. Ἰ.
 - 20. ἀποργωνιστοὶ αὐτ. Ἰ. Χρ.
 3, 1. ὁ δέσμιος τοῦ Χρ. Ἰησ.
 - 9. πείσονται [διὰ Ἰησ. Χρ.]
 - 11. ἣν ἐποίησαν ἐν Χρ. Ἰησ.

Eph. 3, 14. πατέρα τοῦ Χ. ἡμ. Ἰ. Χρ.
 - 21. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν Χρ. Ἰ.
 4, 21. ἐστὶν ἀληθὺς ἐν τῷ Ἰησ.
 6, 23. Κυρίου Ἰ. Χρ.
 - 24. τ. Κύριον ἡμ. Ἰ. Χρ.
 Phil. 1, 1. δούλοι Ἰησοῦ Χριστοῦ
 - - τοῖς ἀγίοις ἐν Χρ. Ἰ.
 - 2. Κ. Ἰησοῦ Χρ.
 - 6. ἄχρις ἡμέρας Ἰησ. Χρ.
 - 8. ἐν σπλάγχθοις Χρ. Ἰησ.
 - 11. διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ
 - 26. περισσούη ἐν Χρ. Ἰησοῦ
 2, 5. ὁ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
 - 11. Κύριος Ἰησοῦς Χριστός
 - 19. ἐλπίζω γὰρ ἐν Κυρίῳ Ἰ.
 - 21. οὐ τὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ
 3, 3. καυχώμενοι ἐν Χρ. Ἰησ.
 - 8. τῆς γνώσεως Χρ. Ἰ. τοῦ Κ.
 - 12. ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ [Ἰησοῦ]
 - 14. τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησ.
 - 20. Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν
 4, 7. τὰ νοήματα ἡμῶν ἐν Χρ. Ἰ.
 - 19. ἐν δόξῃ ἐν Χριστῷ Ἰησ.
 - 21. ἀσπᾶσ. πάντα ἅγιον ἐν
 Χ. Ἰ.
 - 23. τοῦ Κ. ἡμ. Ἰ. Χρ.
 Col. 1, 2. ἐν Χρ. [Ἰησοῦ]
 - 3. τ. Κυρ. ἡμ. Ἰ. Χρ.
 - 23. τέλειον ἐν Χρ. [Ἰ.]
 2, 6. ὡς οὖν παραλάβετε τὸν
 Χρ. Ἰ.
 4, 12. δούλος Χριστοῦ [Ἰ.]
 1 Th. 1, 1. Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ
 [- Κυρίου Ἰ. Χριστοῦ]
 - 3. τ. ἐλπίδος τοῦ Κ. ἡμ. Ἰ. Χρ.
 - 10. Ἰησ. τὸν ὀνόμενον ἡμᾶς
 2, 14. ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἐν Χρ. Ἰ.
 - 15. τὸν Κ. ἀποκτείναντων Ἰ.

1Th. 2, 19. ἔμπροσθεν τοῦ Κ. ἡμ. Ἰ. Χ.
 3, 11. ὁ Κ. ἡμ. Ἰ. Χρ.
 - 13. παρουσίᾳ τοῦ Κ. ἡμ. Ἰ. Χ.
 4, 1. παρακαλοῦμεν ἐν Κυρ. Ἰ.
 - 2. διὰ τοῦ Κ. Ἰησοῦ
 - 14. Ἰησ. ἀπέθανε κ. ἀνέστη
 - - τ. κοιμηθέντος διὰ τοῦ Ἰ.
 5, 9. διὰ τοῦ Κυρ. ἡμῶν Ἰ. Χρ.
 - 18. θάλημα Θ. ἐν Χρ. Ἰησοῦ
 - 23. παρουσίᾳ τ. Κ. ἡμ. Ἰ. Χ.

2Th. 1, 1. Κυρίῳ Ἰ. Χρ.
 - 2. Κυρίου Ἰ. Χρ.
 - 7. ἐν τῇ ἀποκαλύψει τοῦ
 Κυρίου Ἰ.
 - 8. τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰ. Χρ.
 - 12. τ. Θεοῦ ἡμ. κ. Κυρ. Ἰ. Χρ.
 2, 1. παρουσίας τ. Κυρίου ἡμ.
 Ἰ. Χρ.
 - 8. ὁ Κύριος Ἰ. ἀναλῶσει
 - 14. δόξης τ. Κυρίου ἡ Ἰ. Χρ.
 - 16. ὁ Κ. ἡ Ἰ. Χρ.
 3, 12. διὰ τ. Κυρίου ἡμῶν Ἰ. Χ.

1Tim. 1, 1. Χριστοῦ Ἰ. τῆς ἐλπίδος ἡμ.
 - 2. Χρ. Ἰ. τοῦ Κ. ἡμ.
 - 12. Χριστῷ Ἰ. τῷ Κυρίῳ ἡμῶν
 - 14. ἀγάπης τῆς ἐν Χρ. Ἰησ.
 - 15. Χ. Ἰ. ἡλθεν εἰς τ. κόσμον
 - 16. ἐνδείχεται Ἰ. Χρ. πάσαν
 2, 5. μεσίτης - ἀνθρώπος Χ. Ἰ.
 4, 6. καλὸς ἰση διάκονος Ἰ. Χ.
 5, 21. τοῦ Θ. κ. Κ. Ἰ. Χριστοῦ
 6, 3. λόγοις τοῖς τοῦ Κ. ἡ Ἰ. Χ.
 - 13. Χρ. Ἰ. τοῦ μαρτυρήσαντος
 - 14. ἐπιφανείας τ. Κ. ἡ Ἰ. Χρ.

2Tim. 1, 1. ζωῆς τῆς ἐν Χρ. Ἰ.
 - 2. Χριστοῦ Ἰ. τοῦ Κ. ἡμ.
 - 9. δοθείσαν ἡμῖν ἐν Χρ. Ἰ.
 - 10. τοῦ σωτήρος ἡμῶν Ἰ. Χρ.

2Tim. 1, 13. ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰ.
 2, 3. καλὸς στρατιώτης Ἰ. Χρ.
 - 8. μνημόνους Ἰ. Χ. τὸν ἐγγιγ.
 - 10. σωτηρίας τύχῳσι τῇς ἐν
 Χρ. Ἰ.

3, 12. ζῆν ἐν Χρ. Ἰησοῦ
 4, 1. Ἰ. Χρ. τοῦ μέλλοντος κρ.
 - 22. ὁ Κ. Ἰ. Χρ.

Tit. 1, 4. Κυρίῳ Ἰ. Χρ. τ. σωτήρος ἡ.
 2, 13. σωτήρος ἡμ. Ἰ. Χρ. (3, 6)

Philem. 1. Π. δέσμιος Χρ. Ἰησ. (9)
 3. Κυρίου Ἰ. Χρ. (cf. 5)
 6. εἰς Χρ. Ἰ.
 23. συναιχμάλωτός μου ἐν
 Χρ. Ἰ.

Heb. 2, 9. ἡλαττωμένον βλέπομεν Ἰ.
 3, 1. ἀρχιερεῖα - Ἰησοῦν
 6, 20. ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰ.
 7, 22. γέγονεν ἑγγυος Ἰησοῦς
 10, 10. τοῦ σώματος Ἰησοῦ Χρ.
 - 19. ἐν τῷ αἵματι Ἰησοῦ
 12, 2. ἀρχηγὸν κ. τελειωτὴν Ἰ.
 - 24. διαθήκης νέας μεσίτη Ἰ.
 13, 8. Ἰ. Χρ. χθὲς καὶ σήμερον
 - 12. διὸ καὶ Ἰησ. ἵνα ἀγιάσῃ
 13, 20. τὸν Κ. ἡμ. Ἰ.
 - 21. διὰ Ἰ. Χρ. ᾧ ἡ δόξα

Jac. 1, 1. Κυρίου Ἰησ. Χρ. δούλος

1Pet. 1, 1. Πέτρ. ἀπόστολος Ἰησ. Χρ.
 (2 Pet. 1, 1)
 - 2. ῥαντισμὸν αἵματος Ἰ. Χρ.
 - 3. πατὴρ τοῦ Κ. ἡμ. Ἰ. Χρ.
 - - δι' ἀναστάσεως Ἰησ. Χρ.
 (3, 21)

- 7. ἐν ἀποκαλύψει Ἰ. Χρ. (13)
 2, 5. τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χρ.
 4, 11. δοξάζεται ὁ Θ. διὰ Ἰ. Χρ.
 5, 10. καλίστας - ἐν Χριστῷ Ἰ.

- 1Pet. 5, 14. τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
 2Pet. 1, 1. σωτήρος Ἰ. Χ. (11; 2, 20; 3, 18)
 - 2. Ἰησοῦ τοῦ Κ. ἡμῶν
 - 8. τοῦ Κ. ἡ. Ἰ. Χ. ἐπίγνωσιν
 - 14. Ἰησοῦς Χ. ἐδήλωσέ μοι
 - 16. τὴν τοῦ Κ. ἡ. Ἰ. Χ. δύν.
 1Joh. 1, 3. μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτ. Ἰ. Χρ.
 - 7. τὸ αἷμα Ἰ. Χρ. τ. υἱοῦ αὐτ.
 2, 1. Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον
 - 22. ὅτι Ἰησ. οὐκ ἔστιν ὁ Χρ.
 4, 2. ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χρ. ἐν
 σαρκὶ ἐληλυθῶ (cf. 3, 2Joh. 7)
 5, 1. Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Χριστός
 - 5. Ἰ. ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ Θ.
 - 6. ὁ ἐλθὼν - Ἰησοῦς ὁ Χρ.
 - 20. ἐν τῷ νῦν αὐτ. [Ἰ. Χρ.]
 2 Joh. 3. παρὰ Κυρίου Ἰησοῦ Χρ.
 Jud. 1. Ἰουδας Ἰησοῦ Χ. δοῦλος
 1. Ἰησοῦ Χτῷ τετηρημένος
 4. Ἰησοῦν Χ. ἀρνούμενοι
 17. ἀποστόλων τ. Κ. ἡ. Ἰ. Χρ.
 21. τὸ ἔλεος τοῦ Κ. ἡ. Ἰ. Χ.
 25. διὰ Ἰησοῦ Χρ.
 Apoc. 1, 1. ἀποκάλυψις Ἰησ. Χριστ.
 - 2. τὴν μαρτυρίαν Ἰησ. Χρ.
 (1, 9; 12, 17; 19, 10; 20, 4)
 - 5. ἀπὸ Ἰησ. Χρ. ὁ μάρτυς
 - 9. ὑπομονὴ Ἰησοῦ Χριστοῦ
 17, 6. αἵματος τῶν μαρτύρων Ἰ.
 22, 16. ἐγὼ Ἰησοῦς ἐπεμψα
 - 20. ἀμὴν ἔρχου, Κύριε Ἰησοῦ
 Ἰησοῦς
 I. Josua. Act. 7, 45. Heb. 4, 8.
 II. Jesus Justus. Col. 4, 11.
 ἱκανός
 Mat. 3, 11. οὐ οὐκ εἰμι ἱκανὸς τὰ ὑπο-
 δέματα βαστάσαι (cf.
 Mar. 1, 7. Luc. 3, 16)

- Mat. 3, 9. οὐκ εἰμι ἱκανὸς ἵνα - εἰς-
 ἔλθῃς (Luc. 7, 6)
 28, 12. ἀργύρια ἱκανὰ ἔδωκαν
 Mar. 10, 46. ἐκπορ. - ὄχλου ἱκανοῦ
 15, 15. τὸ ἱκανὸν ποιήσαι
 Luc. 7, 10. οἱ μαθ. αὐτοῦ ἱκανοί
 - 12. ὄχλος τῆς πόλεως ἱκανός
 8, 27. ἐκ χρόνων ἱκανῶν (cf.
 20, 9)
 - 32. ἀγάλη χοίρων ἱκανῶν
 22, 38. εἶπεν αὐτοῖς Ἰκανόν ἐσσι
 28, 8. θάλων ἐξ ἱκανοῦ ἰδεῖν
 - 9. ἐπηρεῶτα - ἐν λόγοις ἱκα-
 νοῖς
 Act. 5, 37. ἀπέστησε λαὸν ἱκανόν
 8, 11. ἱκανῶ χρόνῳ - ἐξιστακέναι
 (cf. 14, 3; 27, 9)
 9, 23. ἐπληροῦντο ἡμέραι ἱκ.
 (43; 18, 18; 27, 7)
 11, 24. προσετέθη ὄχλος ἱκ. τῷ
 Κ. (cf. 26; 19, 28)
 12, 12. ἦσαν ἱκ. συνθηροισμένοι
 14, 21. μαθητεύσαντες ἱκανούς
 17, 9. λαβόντες τὸ ἱκανόν
 19, 19. ἱκανοί - τῶν - πραξάντων
 20, 8. ἦσαν - λαμπάδες ἱκανα
 - 11. ἐφ' ἱκανόν τε ὁμιλήσας
 - 37. ἱκ. δὲ ἐγένετο κλαυθμός
 22, 6. περιεστράψαι φῶς ἱκανόν
 1Cor. 11, 30. κοιμῶνται ἱκανοί
 15, 9. οὐκ εἰμι ἱκανὸς καλεῖσθαι
 2Cor. 2, 6. ἱκαν. τῷ τοιοῦτῳ ἡ ἐπιτ.
 - 18. πρὸς ταῦτα τίς ἱκανός;
 3, 5. οὐχ ὅτι ἱκανοὶ ἴσμεν ἀφ' ἑ.
 2Tim. 2, 2. ἱκανοί - ἐτίρους διδάξαι
 ἱκανότης 2 Cor. 3, 5.
 ἱκανοῦν 2 Cor. 3, 6. Col. 1, 12.

ἱκετήρια Heb. 5, 7.

ἱμάς Luc. 8, 6.

Ἰχόνιον

Act. 13, 51; 14, 1. 19. 21; 16, 2.

2 Tim. 3, 11.

ἱλαρός 2 Cor. 9, 7.

ἱλαρότης Rom. 12, 8.

ἱλάσκεσθαι

Luc. 18, 13. Heb. 2, 17.

ἱλασμός 1 Joh. 2, 2; 4, 10.

ἱλαστήριον

Rom. 3, 25. Heb. 9, 5.

Ἰλαως Mat. 16, 22. Heb. 8, 12.

Ἰλλυρικόν Rom. 15, 19.

ἱμάς

Mar. 1, 7. λύσαι τὸν ἱμάντα τῶν
ὑποδημάτων αὐτοῦ (Luc.
3, 16. Joh. 1, 27)

Act. 22, 25. προτείναν αὐτὸν τοῖς
ἱμάσι

ἱματίζειν Mar. 5, 15. (Luc. 8, 35)

ἱμάτιον

Mat. 5, 40. ἄφες αὐτῷ καὶ τὸ ἱμάτιον
(Luc. 6, 29)

9, 16. ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ (Mar.
2, 21. Luc. 5, 36)

- 20. ἤψατο τοῦ κρασπέδου τ.
ἱματίου αὐτοῦ (cf. Mar.
5, 27. 28. 30. Luc. 8, 44)
(Mat. 14, 36. Mar. 6, 56)

11, 8. ἐν μαλακοῖς [ἱματίοις]
ἡμφ. (Luc. 7, 25)

17, 2. τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἴγν.
λευκά (Mar. 9, 3)

21, 7. ἐπέθηκαν τὰ ἱμ. αὐτῶν
(Mar. 11, 7. Luc. 19, 35)

- 8. ἴστρωσαν ἑαυτῶν τὰ ἱμ.
(Mar. 11, 8. Luc. 19, 36)

Mat. 23, 5. μεγαλύνουσι τὰ κράσπε-
δα τῶν ἱμ. αὐτ.

24, 18. ἄραι τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
(Mar. 13, 16)

26, 65. διέδρῆξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ

27, 31. ἐνδύσαν αὐτὸν τὰ ἱμ.
αὐτοῦ (Mar. 15, 20)

- 35. διεμερίσαντο τὰ ἱμ. αὐτοῦ
(Mar. 15, 24. Luc. 23, 34.
Joh. 19, 23. 24)

Mar. 10, 50. ἀποβαλὼν τὸ ἱμ. αὐτοῦ

Luc. 5, 36. ἐπὶ βλημα ἱματίου καινοῦ

8, 27. ἱμάτιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο

22, 36. πωλησάτω τὸ ἱμ. αὐτοῦ

Joh. 13, 4. τίθησι τὰ ἱμάτια

- 12. ἔλαβε τὰ ἱμ. αὐτοῦ

19, 2. ἱμάν. πορφυροῦν περιέ-
βαλον αὐτὸν (5)

- 23. ἔλαβον τὰ ἱμ. αὐτοῦ

Act. 7, 58. ἀπέθαντο τὰ ἱμ. αὐτῶν

9, 39. χιτῶνας κ. ἱματία

12, 8. περιβαλοῦ τὸ ἱμ. σου

14, 14. διαψύχσαντες τὰ ἱμ. αὐτ.
(cf. 16, 22)

18, 6. ἐκτιναζάμενος τὰ ἱμ.

22, 20. φυλάσσω τὰ ἱμ. τῶν

- 23. ῥιπτόντων τὰ ἱμ.

Heb. 1, 11. „ὡς ἱμ. παλαιωθήσονται.“

- 12. „ἐλίξεις αὐτοὺς [ὡς ἱμ.]“

Jac. 5, 2. τὰ ἱμ. ὑμῶν σητόβρωτα
γεν.

1 Pet. 3, 3. ἐνδύσεως ἱματίων κόσμος

Apoc. 3, 4. οὐκ ἐμόλυναν τὰ ἱμ. αὐτῶν

- 5. περιβαλεῖται ἐν ἱμ. λευ-
κοῖς (cf. 18; 4, 4)

16, 15. τηρῶν τὰ ἱμ. αὐτοῦ

19, 13. ἱμάτιον βεβαμμένον αἵμ.

- 16. ἔχει ἐπὶ τὸ ἱμάτιον

ἱματισμός

Mat. 27, 35. [„ἐπὶ τὸν ἱμ. μου“] (Joh. 19, 24)

Luc. 7, 25; 9, 29. Act. 20, 33.

1 Tim. 2, 9. ἡ ἱματισμὸς πολυτελεῖ

[ἱμεῖς εἰσέλθαι 1 Th. 2, 8]

Ἰόππη Act. 9, 36. 38. 42. 43; 10, 5. 8. 23. 32; 11, 5. 13.

Ἰορδάνης

Mat. 3, 5. 6. 13; 4, 15, 25; 19, 1.

Mar. 1, 5. 9; 3, 8; 10, 1. Luc.

3, 3; 4, 1. Joh. 1, 28; 3, 26; 10, 40.

ἰός

Rom. 3, 13. „ἰὸς ἀσπίδ. ὑπὸ τὰ χεῖλη“

Jac. 3, 8. μιστὴ τοῦ θανατηφόρου

5, 3. ὁ ἰὸς αὐτῶν εἰς μαρτύριον

- - κ. φάγεται τὰς σάρκας ὑ.

Ἰουδαία

Mat. 2, 1. ἐν Βηθλαὴμ τῆς Ἰουδαίας [αἰ. Ἰουδα] (5)

- 22. βασιλεύει ἐπὶ τῆς Ἰουδ.

3, 1. ἐν τῇ ἡρῆμῃ τῆς Ἰουδ.

(Mar. 1, 5. Luc. 3, 1) 4, 25.

- 5. πᾶσα ἡ Ἰουδαία

19, 1. εἰς τὰ ὄρια τῆς Ἰουδαίας

(Mar. 10, 1)

24, 16. οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγ.

(Mar. 13, 14. Luc. 21, 21)

Mar. 3, 7. ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας (Luc. 6, 17)

Luc. 1, 5. τοῦ βασιλ. τῆς Ἰουδ.

- 65. ἐν ὅλῃ τῇ ὀρεινῇ τῆς Ἰ.

2, 4. εἰς τὴν Ἰουδαίαν

5, 17. Γαλιλ. κ. Ἰουδαίας

23, 5. καθ' ὅλης τῆς Ἰουδ.

Joh. 3, 22. εἰς τὴν Ἰ. γῆν

4, 3. ἀφῆκε τὴν Ἰ.

- 47. ἐκ τῆς Ἰ. εἰς τὴν Γ. (54)

Joh. 7, 1. ἐν τῇ Ἰ. περιπατεῖν

- 3. ὕπαγε εἰς τὴν Ἰ.

11, 7. ἄγωμεν εἰς τὴν Ἰ. πάλιν

Act. 1, 8. ἐν πάσῃ τῇ Ἰ.

2, 9. Ἰουδ. τε κ. Καππαδ.

8, 1. τῆς Ἰ. κ. Σαμαρ.

9, 31. καθ' ὅλης τῆς Ἰ. (10, 37)

11, 1. οἱ ὄντες κατὰ τὴν Ἰ.

- 29. ἐν τῇ Ἰ. ἀδελφοίς

12, 19. ἀπὸ τῆς Ἰ. εἰς τὴν Κ.

15, 1. καταλεθόντες ἀπὸ τῆς Ἰ.

21, 10. ἀπὸ τῆς Ἰ. προφῆτης

26, 20. τ. χώραν τῆς Ἰ.

28, 21. ἐδεξάμεθα ἀπὸ τῆς Ἰ.

Rom. 15, 31. ἀπειθούντων ἐν τῇ Ἰουδ.

2 Cor. 1, 16. προπεμφθῆναι εἰς τὴν Ἰ.

Gal. 1, 22. τ. ἐκκλησίας τῆς Ἰουδ.

1 Th. 2, 14. τῶν οὐσῶν ἐν τῇ Ἰουδ.

Ἰουδαίῃς ἐν Gal. 2, 14.

Ἰουδαϊκός Tit. 1, 14.

Ἰουδαϊκῶς Gal. 2, 14.

Ἰουδαίος

Mat. 2, 2. ὁ τεθρῖς βασιλεὺς τῶν

Ἰουδ. (cf. 27, 11. 29. 37.

Mar. 15, 2. 9. 12. 18. 26.

Luc. 23, 3. 37. 38. 51. Joh.

18, 39; 19, 3. 19. 21)

28, 15. λόγος οὗτος παρὰ Ἰουδ.

Mar.-7, 8. Φαρις. κ. πάντες οἱ Ἰουδ.

Luc. 7, 3. πρεσβ. τῶν Ἰουδ.

23, 51. πόλει τῶν Ἰουδαίων

Joh. 1, 19. ἀπίσταιναν οἱ Ἰ. ἐξ Ἰερ.

2, 6. τ. καθ' ἑαυτοὺς τῶν Ἰουδ.

- 13. τὸ πάσχα τῶν Ἰουδ.

- 18. ἀπεκρίθησαν - οἱ Ἰ.

- 20. εἶπον οὖν οἱ Ἰουδ.

3, 1. ἄρχων τῶν Ἰουδαίων

- 25. ζήτησις = μετὰ Ἰουδ.

- Joh. 4, 9. πῶς σὺ Ἰ. ὦν
 - οὐ-Ἰουδαῖοι Σαμαρεῖταις
 - 22. ἡ σωτηρία ἐκ τ. Ἰουδ.
 5, 1. ἣν ἐορτὴ τῶν Ἰ.
 - 10. οἱ Ἰ. τῷ τεθραπυμ.
 - 15. ἀνήγγειλε τοῖς Ἰ.
 - 16. ἐδίωκον τὸν Ἰησ. οἱ Ἰ.
 - 18. ἐξήτουν αὐ. οἱ Ἰ. ἀπο-
 κτείνειν (7, 1)
 6, 4. ἡ ἐορτὴ τῶν Ἰ.
 - 41. ἐγόγγυζον - οἱ Ἰ.
 - 52. πρὸς ἄλλ. οἱ Ἰ. λέγ.
 7, 2. ἡ ἐορτὴ τῶν Ἰ.
 - 11. οἱ οὖν Ἰ. ἐξήτουν αὐτὸν
 - 13. διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδ.
 (19, 38; 20, 19)
 - 15. ἐθαύμαζον οἱ Ἰ.
 - 35; 8, 22.
 8, 31. τοὺς πεπιστ. αὐτῷ Ἰ. -
 - 48. 52. 57.
 9, 18. οὐκ ἐπίστευσαν - οἱ Ἰ.
 - 22. ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰ.
 - - συνετίθειντο οἱ Ἰουδ.
 10, 19. σχίσμα-ἐγένετο ἐν τοῖς Ἰ.
 - 24. ἐκύκλωσαν - αὐτὸν οἱ Ἰ.
 - 31. ἐβάστασαν - λίθους οἱ Ἰ.
 - 33. ἄπερ. αὐτῷ οἱ Ἰ.
 11, 8. ἐξήτουν σε λιθάσαι οἱ Ἰ.
 - 19. πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰ.
 - 31. οἱ οὖν Ἰ. οἱ ὄντες
 - 33. τοὺς συνελθόντας αὐτῇ Ἰ.
 11, 36. 45.
 - 54. περιεπάτει ἐν τοῖς Ἰ.
 - 55. τὸ πάσχα τῶν Ἰ.
 12, 9. ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν Ἰ. - 11.
 13, 33. καθὼς εἶπον τοῖς Ἰουδ.
 18, 12. οἱ ὑπηρέται τῶν Ἰ.
 - 14. ὁ συμβουλευσας τοῖς Ἰ.

- Joh. 18, 20. ὅπου πάντες οἱ Ἰ.
 - 31. εἶπον - αὐτῷ οἱ Ἰ.
 - 35. μήτι ἐγὼ Ἰ. εἰμι
 - 36. μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰ.
 - 38. ἐξήλθε πρὸς τ. Ἰ.
 19, 7. - 12. (οἱ - Ἰουδ. ἐκραζον)
 - 14. λέγει τοῖς Ἰουδαίοις
 - 20. πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰ.
 - 21. οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰ.
 - 31. οἱ οὖν Ἰ. ἵνα μὴ μείνῃ
 - 40. ἔσθας ἐστὶ τοῖς Ἰ.
 - 42. διὰ τ. παρασκευὴν τῶν Ἰ.
 Act. 2, 5. Ἰ., ἄνδρες εὐλαβεῖς
 - 10. Ἰ. τε καὶ προσήλυτοι
 - 14. ἄνδρες Ἰ. κ. κατοικ.
 9, 22. συνέχυνε τοὺς Ἰουδ.
 - 23. συνεβουλευσάντο οὐ Ἰ.
 10, 22. ὑπὸ ὅλου τοῦ ἔθν. τῶν Ἰ.
 - 28. ἀθέμιτόν ἐστιν ἀνδρὶ Ἰ.
 - 39; 11, 19.
 12, 3. ὅτι ἀρστόν ἐ. τοῖς Ἰουδ.
 - 11. προσδοκίας τ. λαοῦ τῶν Ἰ.
 13, 5. ἐν ταῖς συναγαγ. τῶν Ἰ.
 (cf. [13, 42]; 14, 1; 17, 1. 10)
 - 6. ψευδοπροφ. Ἰουδαῖον
 - 43. 45. 50.
 14, 1. Ἰουδ. τε κ. Ἑλλήνων (cf.
 18, 4; 19, 10. 17; 20, 21)
 - 2. οἱ δὲ ἀπειθοῦντες Ἰουδ.
 - 4. - 5 (ἔθνων τε κ. Ἰουδ.)
 - 19. - 16, 1 (υἱὸς γυναικὸς Ἰ.)
 16, 3. 20; 17, 5. 13.
 17, 17. τοῖς Ἰ. κ. τοῖς σεβομένοις
 18, 2. 5. 12. 14. 19.
 - 24. Ἰουδ. δὲ τις Ἀπολλῶς
 - 28. - 19, 13 (Ἰ. ἐξορκιστῶν)
 19, 14. Σκευᾶ Ἰ. ἀρχιερέως
 19, 33. 34; 20, 3. 19; 21, 11. 20.

Act. 21, 21. τοὺς κατὰ τὰ ἔθνη πάν-
τας Ἰ.

- 27. οἱ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰ. (cf.
24, 18)

- 39. εἰμι Ἰ. Ταρσεύς

22, 3. ἀνὴρ Ἰουδ. γεγεννημ.

- 12. 30; 23, 12. 20. 27. 30; 24, 5. 9.

24. 24. τῇ γυν. οὐσῇ Ἰουδ.

- 27; 25, 2. 7. 8 (εἰς τὸν νόμον
τῶν Ἰ.)

25, 9. 10. 15. 24; 26, 2. 3. 4. 7. 21.

28, 17. 19. 29.

Rom. 1, 16. Ἰουδ. τε πρῶτον κ. Ἑλλ.
(2, 9. 10)

2, 17. σὺ Ἰουδ. ἱππονομάζῃ

- 28. οὐ γὰρ ὁ ἐν τῷ φανερωῖ
Ἰουδ. ἰστίη

- 29. ὁ ἐν τῷ κρυπτῷ Ἰουδ.

3, 1. τὸ περισσὸν τοῦ Ἰουδαίου

- 9. Ἰουδ. τε καὶ Ἑλλήνας
(cf. 10, 12. 1 Cor. 1, 24;
10, 32; 12, 13)

- 29. ἡ Ἰουδαίων ὁ θ. μόνον;

9, 24. οὐ μόνον ἐξ Ἰουδαίων

1 Cor. 1, 22. Ἰουδαῖοι σημεῖα αἰτοῦσι

- 23. Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον

9, 20. ἐγενόμην τοῖς Ἰ. ὡς Ἰου-
δαῖος ἵνα Ἰουδαίους περ-
δήσω

2 Cor. 11, 24. ὑπὸ Ἰουδαίων παντάκτις

Gal. 2, 13. οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι

- 14. εἰ σὺ Ἰουδαῖος ὑπάρχων

- 15. ἡμεῖς φύσει Ἰουδαῖοι

3, 28. οὐκ ἐνι Ἰουδ. οὐδὲ Ἑλλ.
(cf. Col. 3, 11)

1 Th. 2, 14. αὐτοὶ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων

Apo. 2, 9. λεγόντων Ἰουδαίους εἶναι
ἐαυτοὺς, κ. οὐκ εἶσιν (3, 9)

Ἰουδαϊσμός Gal. 1, 13. 14.

Ἰουδάς

I. Sohn Jakobs: Mat. 1, 2. 3;
2, 6. Luc. 1, 39; 3, 33. Heb.
7, 14; 8, 8. Apoc. 5, 5; 7, 5.

II. zwei Pers. im Geschlechts-
register Jesu: Luc. 3, 26. 30.

III. einer der 12 Apostel, mit
dem Beinamen Lebbaeus
und Taddäus: Luc. 6, 16.
Joh. 14, 22. Act. 1, 13. Jud. 1.

IV. der Verräther Jesu: Mat.
10, 4; 26, 14. 25. 47; 27, 3.
Mar. 3, 19; 14, 10. 43. Luc. 6,
16; 22, 3. 47. 48. Joh. 6, 71;
12, 4; 13, 2. 26. 29; 18, 2. 3. 5.
Act. 1, 16. 25.

V. Bruder Jesu: Mat. 13, 55.
Mar. 6, 3.

VI. mit dem Beinamen Gali-
läus: Act. 5, 37.

VII. mit dem Beinamen Bar-
sabbas: Act. 15, 22. 27. 32.

VIII. aus Damascus: Act. 9, 11.

Ἰουλίᾳ Rom. 16, 15.

Ἰούλιος Act. 27, 1. 3.

Ἰουνίας Rom. 16, 7.

Ἰουῆτος

I. Joseph Barsabas: Act. 1, 23.

II. aus Korinth: Act. 18, 7.

III. ein gew. Jesus: Col. 4, 11.

Ἰππεύς Act. 23, 23. 32.

Ἰππικόν Apoc. 9, 16.

Ἰππος

Jac. 3, 3. τῶν Ἰππων τοὺς χαλινούς

Apo. 2, 2. ἰδοὺ Ἰππος λευκός

- 4. ἄλλος Ἰππος πυρρός

Apoc. 6, 5. 8; 9, 7. 9. 17. 19; 14, 20; 18, 13; 19, 11. 14. 18. 19. 21.
 Ἰρις Apoc. 4, 3; 10, 1.
 Ἰσαάκ
 Mat. 1, 2; 8, 11; 22, 23. Mar. 12, 26.
 Luc. 3, 34; 13, 28; 20, 37.
 Act. 3, 13; 7, 8. 32.
 Rom. 9, 7. ἐν Ἰσ. κληθήσεται (Heb. 11, 18)
 - 10. Ἰσαάκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν
 Gal. 4, 28. κατὰ Ἰσαάκ ἐπαγγελίας τέκνα ἐσμέν
 Heb. 11, 9. μετὰ Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ
 - 17. προσενηνοχεν Ἀβρ. τὸν Ἰ.
 - 20. Ἰσαάκ τὸν Ἰακώβ κ. Ἡσαΐ
 Jac. 2, 21. ἀνενέγκας Ἰσ. τὸν υἱὸν αὐτοῦ
 Ἰσαάγγελος Luc. 20, 36.
 Ἰσαχάρ Apoc. 7, 7.
 Ἰσημη
 Act. 26, 4. Eph. 5, 5. Heb. 12, 17.
 [Jac. 1, 19]
 Ἰσκαριώτης
 Mat. 10, 4; 26, 14. Mar. 3, 19; 14, 10.
 Luc. 6, 16; 22, 3. Joh. 6, 71;
 12, 4; 13, 2. 26; 14, 22.
 Ἰσος
 Mat. 20, 12. Ἰσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας τοῖς βαστάσαι
 Mar. 14, 56. Ἰσαι αἱ μαρτυρίαι οὐκ ἦσαν (cf. 59)
 Luc. 6, 34. ἵνα ἀπολάβωσι τὰ Ἰσα
 Joh. 5, 18. Ἰσον ἑαυτὸν ποιῶν τῷ Θ.
 Act. 11, 17. τὴν ἰσὴν ὠρεᾶν ἰδωκεν
 Phil. 2, 6. τὸ εἶναι Ἰσα Θεῷ
 Apoc. 21, 16. τὸ πλάτος κ. τὸ ὕψος αὐτῆς Ἰσα Ἰσι
 Ἰτης 2Cor. 8, 13. 2Cor. 8, 14. Col. 4, 1.

Ἰσδοτιμος 2 Pet. 1, 1.
 Ἰσόψυχος Phil. 2, 20.
 Ἰσραήλ
 Mat. 2, 6. τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ
 - 20. πορεύου εἰς γῆν Ἰσρ. (21)
 8, 10. οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραήλ τοσαύτην πίστιν εὗρον (Luc. 7, 9)
 9, 33. ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰ.
 10, 6. τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλ. οἴκου Ἰσρ. (15, 24)
 - 23. τις πόλεις τοῦ Ἰ.
 15, 31. ἐδόξασαν τὸν Θ. Ἰσρ.
 19, 28. δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰ.
 (Luc. 22, 30. cf. Apoc. 21, 12)
 27, 9. „ἐτιμίσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰ.“
 - 42. εἰ βασιλεὺς Ἰσραήλ ἐστι (Mar. 15, 32. Joh. 1, 50; 12, 13)
 Mar. 12, 29. „ἄκουε, Ἰσρ., Κύριος“
 Luc. 1, 16. πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰ.
 - 54. ἀντελάβετο Ἰσρ. παιδός
 - 68. Κ. ὁ Θ. τοῦ Ἰσρ.
 - 80. πρὸς τὸν Ἰσρ.
 2, 25. παράκλησιν τοῦ Ἰ.
 - 32. δόξαν λαοῦ σου Ἰ.
 - 34; 4, 25 (27).
 24, 21. λυτροῦσθαι τὸν Ἰ.
 Joh. 1, 31. φανερωθῇ τῷ Ἰ.
 3, 10. ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰ.
 Act. 1, 6. τὴν βασιλείαν τῷ Ἰ.
 2, 28. πᾶς οἶκος Ἰ.
 4, 8. πρεσβύτεροι τοῦ Ἰ.
 - 10. παντὶ τῷ λαῷ Ἰ.
 - 27. ἔθνησι κ. λαοῖς Ἰ.
 5, 21. τ. γερονσίαν τῶν υἱῶν Ἰ.
 - 31. δοῦναι μετάνοιαν τῷ Ἰ.
 7, 23. τοὺς υἱοὺς Ἰ. - 37.
 - 42. „οἶκος Ἰσραήλ“

Act. 9, 15; 10, 36.

13, 17. Θ. τοῦ λαοῦ τοῦτου [Ἰ.]

- 23. ἤγαγε τῷ Ἰσρ. σωτήρα

- 24. παντὶ τῷ λαῷ Ἰσρ.

28, 20. τῆς ἐλπίδος τοῦ Ἰ.

Rom. 9, 6. οὐ γὰρ πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ οὗτοι Ἰσραὴλ

- 27. κράζει ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ

- - ἀριθμὸς τῶν υἱῶν Ἰσρ.

- 31. Ἰσραὴλ δὲ διώκων νόμον

10, 1. ὑπὲρ τοῦ Ἰσρ. [αἱ αὐτῶν]

- 19. μὴ Ἰσραὴλ οὐκ ἔγνω

- 21. πρὸς δὲ τὸν Ἰσρ. λέγει

11, 2. κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ

- 7. ὃ ἐπιζητεῖ Ἰσραὴλ

- 25. ἀπὸ μέρους τῷ Ἰ. γέγονε

- 26. πᾶς Ἰσραὴλ σωθήσεται

1Cor. 10, 18. βλέπετε τὸν Ἰσρ. κατὰ σάρκα

2Cor. 3, 7. ἀπειλοῦσι τοὺς υἱοὺς Ἰσρ.

- 13. μὴ ἀπειλοῦσι τοὺς υἱοὺς Ἰ.

Gal. 6, 16. ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θ.

Eph. 2, 12. τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσρ.

Phil. 3, 5. ἐκ γένους Ἰσραὴλ

Heb. 8, 8. ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσρ. (cf. 10)

11, 22. τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰ.

Aroc. 2, 14. ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσρ.

7, 4. ἐκ πάσης φυλῆς υἱῶν Ἰσρ.

Ἰσραηλίτης

Joh. 1, 48. ἀληθῶς Ἰσραηλίτης

Act. 2, 22; 3, 12; 5, 35; 13, 16; 21, 28.

Rom. 9, 4. οἵτινές εἰσιν Ἰσραηλίται

11, 1. καὶ γὰρ ἐγὼ Ἰσρ. εἰμι

2Cor. 11, 22. Ἰσραηλίται εἰσι; καὶ γὰρ

* ἰστάναι, Ἰστημι

I Ἰστημι, Ἰστησα, στήσω:

Act. 7, 60. μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἀμ.

Rom. 3, 31. ἀλλὰ νόμον ἰστώμεν

10, 3. τὴν ἰδίαν δικαιοσύνην ζητοῦντες στήσαι

14, 4. δυνατός - ὁ Θ. στήσαι αὐτὸν

Heb. 10, 9. ἵνα τὸ δεύτερον στήσῃ

Jud. 24. στήσαι κατενώπιον τῆς δόξης

II Ἰστηκα, ἰστηκῶς und ἰστώς; ἰστάναι und ἰστηκέμαι; ἰστην; ἰστήκειν (ἰστήκειν Aroc.):

Mat. 16, 28. τινὲς τῶν ὧδε ἰστώτων (Mar. 9, 1. Luc. 9, 27)

20, 6. τί ὧδε ἰστήκατε - ἄργοι;

- 32. στὰς ἰδὲ Ἰησοῦς ἐφώνησε (Mar. 10, 49)

24, 15. τὸ βδέλυγμα - ἰστώς ἐν τόπῳ ἁγίῳ (Mar. 13, 14)

Joh. 8, 44. ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐκ Ἰστηκεν

Act. 1, 11. τί ἰστήκατε ἐμβλέποντες 7, 55. ἰστώτα ἐκ δεξιῶν τοῦ Θ.

(56)

25, 10. ἐπὶ τοῦ βήματος Καίσαρος ἰστώς εἰμι

Rom. 5, 2. ἐν ᾗ ἰστήκαμεν

11, 20. οὐ δὲ τῇ πίστει ἰστήκας

1Cor. 7, 37. ἰστηκεν ἰδραῖος ἐν τῇ καρδίᾳ

10, 20. ὁ δοκῶν ἰστάναι βλέπω

15, 1. ἐν ᾧ καὶ ἰστήκατε

2Cor. 1, 24. τῇ γὰρ πίστει ἰστήκατε

Eph. 6, 11. πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στήναι πρὸς τὰς μεθοδ.

- 13. ἅπαντα καταργασάμενοι στήναι

- 14. στήτε οὖν περιζωσάμενοι

Col. 4, 12. ἵνα στήτε τέλειοι

2Tim.2,19. ὁ μ. στερεὸς θεμέλιος τοῦ
Θ. ἔστηκεν

Heb.10,11. ἔστηκε καθ' ἡμ. λειτου-
ργῶν

Jac. 2, 3. σὺ στηθὶ ἔκει, ἢ κάθου

5, 9. πρὸ τῶν θυρῶν ἔστηκεν

1Pet.5,12. εἰς ἣν ἐστήκατε

Apoc.3,20. ἰδοὺ ἔστηκα ἐπὶ τ. θύραν

5, 6. ἐν μέσῳ - ἀρνίον ἐστηκός

7, 1. 9. 11; 8, 2; 10, 5. 8; 11,

1. 4. 11; 12, 4; 14, 1; 15,

2; 18, 10. 17; 19, 17; 20, 12.

III. ἐσταθήν, σταθήσομαι,
στήσομαι:

Mat.12,25. οἰκία οὐ σταθήσεται
(Mar. 3, 25)

- 26. πῶς - σταθήσ. (Mar. 3, 24.

Luc. 11, 18)

18,16. ἐπὶ στόματος - σταθῇ

πᾶν ῥῆμα (2 Cor. 13, 1)

Mar. 3, 26. (σατανᾶς) οὐ δύναται
σταθῆναι

13, 9. ἐπὶ ἡγεμόνων - σταθῇ-
σεσθε ἔνεκεν ἐμοῦ

Luc. 18, 11. 40; 19, 8; 21, 36.

Act. 2, 14; 5, 20; 11, 13; 17, 22; 25,
18; 27, 21.

Rom.14, 4. σταθήσεται δέ

Apoc.6,17. τίς δύναται σταθῆναι;

8, 8; 12, 18; 18, 15.

ἱστορεῖν Gal. 1, 18.

ἰσχύειν

Mat. 5, 13. εἰς οὐδὲν ἰσχύει ἔτι

8, 28. ὥστε μὴ ἰσχύειν τινα

9, 12. οὐ χρεῖαι ἔχουσιν οἱ

ἰσχύοντ. ἱατροῦ (Mar. 2, 17)

26, 24. οὐκ ἰσχύσατε - - γρηγο-
ρεῖσαι (Mar. 14, 37)

Mar. 5, 4; 9, 18.

Luc. 6, 48; 8, 43; 13, 24; 14, 6. 29.

30; 16, 3; 20, 26. Joh. 21, 6.

Act. 9, 10; 15, 10.

19, 6. ἰσχυσσε κατ' αὐτῶν

- 20. ὁ λόγος - ἠῤῥαξαν καὶ
ἰσχυεν

25, 7; 27, 16.

Gal. 5, 6. οὐτε περιτομὴ τι ἰσχύει

Phil. 4, 13. πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐν-
δυναμοῦντί με

Heb. 9, 17. ἐπεὶ μὴ ποτε ἰσχύει

Jac. 5, 16. πολὺ ἰσχύει δέησις δι-
καίου

Apoc.12, 8. καὶ οὐκ ἰσχυσεν [αἱ. -αν]
ἰσχυρός

Mat. 3, 11. ἰσχυρότερός μου ἔστιν
(Mar. 1, 7. Luc. 3, 16)

12, 29. εἰς τὴν οἰκίαν τ. ἰσχυροῦ-

πρωτον δήση τὸν ἰσχυρόν

(Mar. 3, 27. Luc. 11, 21. 22)

14, 30. (ἄνεμος) Luc. 15, 14 (λίμος)

1Cor. 1, 25. ἰσχυρότερον τ. ἀνθρ. ἐστὶ

- 27. ἵτα καταισχύνη τὰ ἰσχυρά

4, 10. ὑμεῖς δὲ ἰσχυροὶ

10, 22. ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἔσμεν

2Cor. 10, 10. ἐπιστολαὶ φ. βαρεῖται κ.
ἰσχ.

Heb. 5, 7. μετὰ κραυγῆς ἰσχυράς

6, 18. ἰσχυρὰν παράκλησιν

11, 34. ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ

1Joh. 2, 14. ὅτι ἰσχυροὶ ἔστε

Apoc. 5, 2. εἰδὼν ἄγγελον ἰσχυρόν

6, 15. οἱ πλοῦσιοι κ. οἱ ἰσχυροὶ

10, 1; 18, 2. 8. 10. 21; 19, 6. 18.

ἰσχύς

Mar. 12, 30. ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου
(Luc. 10, 27)

Mar. 12, 33. ἀγαπᾶν - ἐξ ὅλης τ. ἰσχ.

Eph. 1, 19. τ. κράτους τ. ἰσχύος αὐ-
τοῦ (8, 10)

2Th. 1, 9. ἀπὸ τ. δόξης τῆς ἰσχ. αὐτ.

1Pet. 4, 11. ὡς ἐξ ἰσχύος ἧς χορηγεῖται

2Pet. 2, 11. ἰσχὺι κ. δυνάμει μαιζονες

Apoc. 5, 12. ἰσχ. κ. τιμὴν κ. δόξαν

7, 12. ἡ δυνάμεις κ. ἡ ἰσχ. τῷ Θ.

18, 2. ἔκραξεν ἐν ἰσχύϊ

Ἰσως Luc. 20, 13.

Ἰταλία

Act. 18, 2; 27, 16. Heb. 13, 24.

Ἰταλικός Act. 10, 1.

Ἰτουραία Luc. 3, 1.

Ἰχθύδιον Mat. 15, 34. (Mar. 8, 7)

Ἰχθύς

Mat. 7, 10. ἐὰν ἰχθὺν αἰτήσῃ (Luc.
11, 11)

14, 17. 19. πάντα ἄρτους κ. δύο

ἰχθύας (Mar. 6, 38. 41. 43.

Luc. 9, 13. 16)

15, 36. τοὺς ἑ. ἄρτους κ. τ. ἰχθύας

17, 27. τὸν ἀν. πρωτὸν ἰχθὺν ἄρον

Luc. 5, 6. πληθὺς ἰχθύων πολὺ

(cf. Joh. 21, 6. 8. 11)

- 9. ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων

24, 42. ἰχθύος ὁποῦ μέρους

1Cor. 15, 39. ἄλλη δὲ ἰχθύων

Ἰχνησ

Rom. 4, 12. τοῖς στοιχοῦσι τοῖς Ἰχνησι

τῆς - πίστεως τοῦ π.

2Cor. 12, 18. οὐ τοῖς αὐτοῖς Ἰχνησι;

1Pet. 2, 21. ἵνα ἑπακολουθήσῃτε τοῖς

Ἰχνησιν αὐτοῦ

Ἰωάμ Mat. 1, 9.

Ἰωάννα Luc. 8, 3; 24, 10.

Ἰωαννᾶς Luc. 3, 27.

Ἰωάννης

I. der Täufer:

Mat. 3, 1. Ἰωάννης ὁ βαπτιστής

(cf. Mar. 1, 4. Luc. 3, 2)

- 4. ὁ Ἰ. εἶχε τὸ ἱνδυμα
(Mar. 1, 6)

3, 13. 14. παραγίνεται - πρὸς
τὸν Ἰω. (cf. Mar. 1, 9)

4, 12. ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη
(cf. Mar. 1, 14)

9, 14. οἰμαθῆναι Ἰωάννου (Mar.
2, 18. Luc. 5, 33)

11, 2. 4. ὁ δὲ Ἰω. ἀκούσας ἐν τῷ
δ. (cf. Luc. 7, 18. 19. 20. 22)

- 7. λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ
Ἰωάννου (Luc. 7, 24)

- 11. μείζων Ἰω. τοῦ βαπτί-
στοῦ (Luc. 7, 28)

- 12. ἀπὸ τῶν ἡμ. Ἰω. τοῦ β.

- 13. ὥς Ἰ. προσεφίτευσαν

- 18. ἡλθε γ. Ἰ. μήτε ἐσθίων
(Luc. 7, 33)

14, 2. οὗτός ἐστιν Ἰω. ὁ βα-
πτιστής (Mar. 6, 14. Luc.
9, 7)

- 3. κρατήσας τὸν Ἰω. (Mar.
6, 17. cf. Luc. 3, 20)

- 4. ἔλεγε γ. αὐτῷ ὁ Ἰω.
(Mar. 6, 18)

- 8. τὴν κεφαλὴν Ἰω. τοῦ β.
(Mar. 6, 24. 25)

- 10. ἀπεκεφάλισεν τὸν Ἰ. (cf.
Mar. 6, 18. Luc. 9, 9)

16, 14. οἱ μὲν Ἰωάννην τὸν βαπτ.

(Mar. 8, 28. Luc. 9, 19)

17, 13. περὶ Ἰω. τοῦ βαπτιστοῦ

21, 25. τὸ βάπτισμα Ἰωάννου
(Mar. 11, 30. Luc. 20, 4)

Mat. 21, 26. ἔχουσι τὸν Ἰ. ὡς προφή-
την (Mar. 11, 32. Luc. 20, 6)

- 32. ἦλθε γ. πρὸς ὑμᾶς Ἰ.

Mar. 6, 20. ἐφοβείτο τὸν Ἰω.

Luc. 1, 13. 60. 63; 3, 15. 16; 7, 29;
11, 1; 16, 16.

Joh. 1, 6. 15. 19. 26. 28. 29. 32. 35.

41; 3, 23. 24. 25. 26. 27; 4, 1;

5, 33. 36; 10, 40. 41.

Act. 1, 5. 22; 10, 37; 11, 16; 13, 24.
25; 18, 25; 19, 3. 4.

II. der Apostel:

Mat. 4, 21; 10, 2; 17, 1. Mar. 1, 19.

29; 3, 17; 5, 17; 9, 2. 38; 10, 35.

41; 13, 3; 14, 33. Luc. 5, 10;

6, 14; 8, 51; 9, 28. 49. 54; 22,

8. Act. 1, 13; 3, 1. 3. 4. 11; 4,

13. 19; 8, 14; 12, 2.

Gal. 2, 9. *Ἰάκ. κ. Κηφᾶς κ. Ἰωάννης*

Apoc. 1, 1. *τῷ δούλῳ αὐτοῦ Ἰωάννῃ*

- 4. *Ἰωάννης τοῖς ἐπτά ἐκκλ.*

- 9. *ἐγὼ Ἰω. ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν*

21, 2; 22, 8.

III. mit dem Beinamen Mar-

cus: Act. 12, 12. 25; 13, 5.

13; 15, 37.

IV. aus hohepriesterlichem

Geschlecht: Act. 4, 6.

Ἰωβ Jac. 5, 11.

Ἰωήλ Act. 2, 16.

Ἰωνάν Luc. 3, 30.

Ἰωνᾶς

I. der Prophet:

Mat. 12, 39. 40. 41; 16, 4. Luc. 11,

29. 30. 32.

II. der Vater des Apostels Pe-
trus: Joh. 1, 43; 21, 15. 16. 17.

Ἰωρᾶμ Mat. 1, 8.

Ἰωρσίμ Luc. 3, 29.

Ἰωσαφάτ Mat. 1, 8.

Ἰωσήφ

I. Einer unter den Voreltern
Jesu: Luc. 3, 29.

II. Bruder Jesu: Mat. 13, 55;
27, 56. Mar. 6, 3; 15, 40. 47

III. mit dem Beinamen Bar-
nabas: Act. 4, 36.

Ἰωσήφ

I. Sohn Jakobs: Joh. 4, 5.
Act. 7, 9. 13. 14. 18. Heb. 11,
21. 22. Apoc. 7, 8.

II. Sohn des Jonan: Luc. 3, 30.

III. Sohn des Juda: Luc. 3, 26.

IV. Sohn des Mathathias: Luc.
3, 24.

V. der Pflegevater Jesu:
Mat. 1, 16. 18. 19. 20. 24; 2,
13. 19. Luc. 1, 27; 2, 4. 16.
33. 43; 3, 23; 4, 22. Joh. 1,
46; 6, 42.

VI. von Arimathia: Mat. 27, 57.
59. Mar. 15, 43. 45. Luc. 23,
50. Joh. 19, 38.

VII. mit dem Beinamen Bar-
sabas: Act. 1, 23.

Ἰωσίλας Mat. 1, 10. 11.

ἰωτα Mat. 5, 18.

K.

καθαίρειν

Mar. 15, 36. ἔρχεται ἡλ. καθαίρειν αὐτ.

- 46. καθελὼν αὐτὸν ἐνέλησε
(Luc. 23, 58) (cf. Act. 13, 29)Luc. 1, 52. καθείλε δυναστὰς ἀπὸ
12, 18. καθελὼ μου τὰς ἀπαθ.Act. 13, 19. καθελὼν ἔθνη ἐπὶ
19, 27. καθαιρεῖσθ. π. μεγαλειότη.2Cor. 10, 5. λογισμοὺς καθαιροῦντες
καθαίρειν Joh. 15, 2. Heb. 10, 2.

καθαίρειν

2 Cor. 10, 4. 8. (13, 10)

καθάπτειν Act. 28, 3.

καθαρίζειν

1) Aussätzige:

Mat. 8, 2. δύνασαι με καθα. (Mar.
1, 40. Luc. 5, 12)- 3. θάλω, καθαρῶς θητι (Mar.
1, 41. Luc. 5, 13)- - ἐκαθαρίσθην αὐτοῦ ἢ
λέπρα (cf. Mar. 1, 42)

10, 8. λεπροὺς καθαρῶς

11, 5. λεπροὶ καθαρῶς
(Luc. 7, 22)Luc. 17, 14. ἐν τῷ ὑπάγειν - ἐκαθα-
ρίσθησαν (17)

2) metaph.:

Act. 10, 15. ἀ ὁ θ. ἐκαθάρισε (11, 9)

15, 9. ἐπὶ πίστει καθαρίσ. τὰς
καρδίας

2Cor. 7, 1. καθαρῶς ἔσμεν. ἀπὸ

Eph. 5, 26. καθαρῶς τῷ λουτρῷ

Tit. 2, 14. καθάρισθ. ἑαυτῷ λαὸν
περιούσιονHeb. 9, 14. καθαρῶς τὴν συνείδησιν
ὑμ. ἀπὸ νεκρῶν ἔργ.Heb. 9, 22. ἐν αἵματι πάντα καθα-
ρίζεται (cf. 23)10, 2. ἀπαξ κεκαθαρισμένους
Jac. 4, 8. καθάρισ. χεῖρας, ἁμαρτ.1Joh. 1, 7. καθαρῶς ἡμᾶς ἀπὸ πᾶ-
σης ἁμαρτίας (cf. 9)

3) übrige Stellen:

Mat. 23, 25. καθαρῶς τὸ ἐξωθεν
(Luc. 11, 39)- 26. καθα. πρῶτον τὸ ἐντός
Mar. 7, 19. καθαρῶς πάντα τὰ βρω-
ματα

καθαρισμός

Mar. 1, 44. περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου
(Luc. 5, 14)Luc. 2, 22. αἱ ἡμέραι τοῦ καθα. αὐτῶν
Joh. 2, 6. κατὰ τὸν καθα. τῶν Ἰουδ.

3, 25. ζήτησις - περὶ καθαρ.

Heb. 1, 3. δι' ἑαυτοῦ καθαρισμὸν
ποιησάμενος τῶν ἁμαρτ.2Pet. 1, 9. λήθην λαβὼν τοῦ καθα.
τῶν πάλαι αὐτοῦ ἁμαρτ.

καθάρω

1) äusserlich:

Mat. 23, 26. τὸ ἐκτός αὐτῶν καθα.
27, 59. σινδόνι καθαρῶ

Heb. 10, 22. λελουμένοι - ὑπᾶτι καθα.

Apo. 15, 6. λίνον καθα. λαμπρὸν
19, 8. βύσσινον - κ. λαμπρὸνκ. καθάρων
- 14. βύσσινον λευκὸν καθάρων,21, 18. ἡ πόλις χρυσοῦ καθάρων,
ὁμοία ὑάλῳ καθάρῳ- 21. χρυσοῦ καθάρων ὡς ὕαλος
22, 1. [καθ.] ποταμόν

2) metaph.:

Luc. 11, 41. πάντα καθαρά ὑμῖν

Joh. 13, 10. ἴσθι καθαρὸς ὅλος -
ὑμεῖς καθ. ἴσθι

- 11. οὐχὶ πάντες καθ. ἴσθι

15, 3. καθ. ἴσθι διὰ τὸν λόγον

Act. 18, 6. καθ. - ἀπὸ τοῦ νῦν (sc.
αἱματος) (cf. 20, 26)

Rom. 14, 20. πάντα μὲν καθαρά

1 Tim. 1, 5. ἀγάπη ἐκ καθαρᾶς καρ-
δίας (καρδ. καθ.: 2 Tim.

2, 22; 1 Pet. 1, 22)

3, 9. ἐν καθ. συνειδήσει (2 Tim.
1, 3)Tit. 1, 15. πάντα - καθ. τοῖς καθ. -
ἀπιστοῖς οὐδὲν καθ.Jac. 1, 27. θρησκεία καθ. καὶ ἀμί-
αντος

καθαρότης Heb. 9, 13.

καθάρω

Mat. 21, 12. τὰς καθ. τῶν πωλούν-
των (Mar. 11, 15)23, 2. ἐπὶ τ. Μωϋσέως καθάρω
καθαίρει

Mat. 28, 55. πρὸς ὑμᾶς ἐκαθεξόμεν

Luc. 2, 46. ἐν μέσῳ τῶν διδ.

Joh. 4, 6; 11, 20; 12, 12.

Act. 6, 15; [20, 9]

καθεξῆς

Luc. 1, 3. (καθεξῆς σοι γράψαι). - 8, 1.

Act. 3, 24; 11, 4; 18, 23.

καθεύδειν

Mat. 8, 24. αὐτὸς δὲ ἐκάθευδε (Mar.
4, 38)9, 24. οὐ γ. ἀπέθ. ἀλλὰ καθεύ-
δει (Mar. 5, 39. Luc. 8, 52)

13, 25. ἐν τῷ καθ. τοὺς ἀνθρ.

25, 5. ἐνύσταξαν π. κ. ἐκάθ.

Mat. 26, 40. ἐγείσκει αὐτ. καθυπόδ.

(cf. 43. 45. Mar. 14, 37. 40. 41)

Mar. 4, 27. καθεύδῃ κ. ἐγείρῃται

13, 36. εὖρη ὑμᾶς καθεύδ.

Luc. 22, 46. τί καθεύδετε;

Eph. 5, 14. „ἐγείραι ὁ καθεύδων“

1 Th. 5, 6. μὴ καθεύδωμεν. 7. 10.

καθηγηγῆς Mat. 23, 8. 10.

καθηκεῖν Act. 23, 22. Rom. 1, 23.

καθημερινός Act. 6, 1.

καθησθαι

Mat. 4, 16. ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν
σκότει etc. (cf. Luc. 1, 79)9, 9. ἀνθρωπὸν καθήμενον ἐπὶ
τὸ τελώνιον (Mar. 2, 14.
Luc. 5, 27)11, 16. ἐν ἀγοραῖς καθημένοις
(Luc. 7, 32)13, 1. 2 (Mar. 4, 1); 15, 29; 20,
30. (Mar. 10, 46. Luc. 18, 35)22, 44. κάθου ἐκ δεξιῶν μου (Mar.
12, 36. Luc. 20, 42. Act.2, 34. Heb. 1, 13) (cf. Col.
3, 1)23, 22; 24, 3 (Mar. 13, 3); 26, 58.
69. (Luc. 22, 55. 56)26, 64. καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς
δυναμῆως (Mar. 14, 62.
Luc. 22, 69)27, 19. καθῆμ. - αὐτοῦ ἐπὶ τ. βῆμ.
- 36. 61; 28, 2.Mar. 2, 6 (Luc. 5, 17); 3, 32. 34; 5,
15; 10, 46 (Luc. 18, 35);
16, 5.

Luc. 10, 13. ἐν σ. κ. σποδῷ καθῆμ.

21, 35. ἐπὶ πάντας τ. καθήμε-
τους - ἐπὶ πρόσωπον πά-
σης τῆς γῆς

Joh. 2, 14; 6, 3; 9, 8.

12, 15., καθήμενος ἐπὶ πῶλον·

Act. 2, 2; 3, 10; 8, 28; 14, 8; 20, 9; 23, 3.

1 Cor. 14, 30. ἄλλω ἀποκαλ. καθήμενον

Jac. 2, 8. σὺ κάθου ὡς καλῶς etc.

Apoc. 4, 2. ἐπὶ τοῦ θρόνου καθήμενος (3. 4. 9. 10; 5, 1.

7. 13; 6, 16; 7, 10. 15;

11, 16; 19, 4; 20, 11; 21, 5)

6, 2. ὁ καθ. ἐπ' αὐτὸν (sc. ἕπνον) (4. 5. 8; 9. 17; 19, 11. 18. 19. 21)

14, 6. τ. καθημ. ἐπὶ τῆς γῆς

- 14. ἐπὶ τ. νεφέλῃν καθ. (15. 16)

17, 1. ἐπὶ τ. ὑδάτων

- 3. ἐπὶ θηρίων

- 9. ἐπ' αὐτῶν (sc. ὁρῶν)

- 15. οὗ ἡ πόρνη κάθεται

18, 7. κάθεται βασιλίσσα

καθιέναι, καθιήμε

Luc. 5, 19. Act. 9, 25; 10, 11; 11, 5.

καθίζειν

1) von Christus zur Rechten Gottes:

Mar. 16, 19. ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θ.

Eph. 1, 20. ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ

Heb. 1, 3. δς - ἐκάθ. ἐν δ. τῆς μεγαλωσύνης

8, 1. δς - ἐκάθ. ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου

10, 12. „ἐκάθισεν ἐν δ. τοῦ Θ.“

12, 2. δς - ἐν δ. τε τοῦ θρόνου τοῦ Θ. κακάδικεν

2) auf dem Throne:

Mat. 19, 28. ὅταν καθίσῃ - ἐπὶ θρόνου - καθίσεσθαι ἐπὶ δ. θρόνους (Luc. 22, 30)

Mat. 25, 31. τότε καθίσει ἐπὶ θρόνον
Act. 2, 30. καθίσει ἐπὶ τοῦ θρ.

Apoc. 3, 21. καθίσει μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ θρ. etc.

Apoc. 20, 4. ἐκάθισαν ἐπ' αὐτοῦς

3) auf dem Richterstuhl, ἐπὶ τοῦ βήματος:

Joh. 19, 13. Act. 12, 21; 25, 6. 17.

4) auf dem Stuhl Mosis:

Mat. 23, 2.

5) übrige Stellen:

Mat. 5, 1; 13, 48; 20, 21. 23. (ἵνα καθίσωσιν ἐκ δεξιῶν etc.

Mar. 10, 37. 40); 21, 36. (Mar. 14, 32)

Mar. 9, 35; 11, 2. 7 (Luc. 19, 30); 12, 41.

Luc. 4, 20; 5, 3; 14, 28. 31; 16, 6; 24, 49.

Joh. [8, 2;] 12, 14.

Act. 2, 3. ἐκάθισέτε ἐφ' ἵνα ἕκαστος 8, 31; 13, 14; 16, 13; 18, 11.

1 Cor. 6, 4; 10, 7.

2 Th. 2, 4. εἰς τὸν ναὸν - καθίσει καθιστάναι

Mat. 24, 45. 47. ὃν κατέστησεν - ἐπὶ τῆς θεραπείας - ἐπὶ πᾶσι - καταστήσει αὐτόν (Luc. 12, 42. 44)

25, 21. ἐπὶ πολλῶν σε κακαστήσω (23)

Luc. 12, 14. τίς με κατέστ. δικαστήν

Act. 6, 3; 7, 10; 17, 15.

7, 27. „τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα etc.“ (35)

Rom. 5, 19. ἁμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοὶ - δίκαιοι κατεστ. οἱ πολλοὶ

Tit. 1, 5. καταστήσης - πρεσβυτέρους

Heb.[2,7;] 5, 1. ὑπὲρ ἀνθρ. καθίσταται τὰ πρὸς τὸν Θ.

7, 28. ἀνθρώπους καθίστα. ἀρχ.

8, 8. θυσίας καθίσταται

Jac. 3, 6. ἡ γλῶσσα καθίσταται ἐν τ.

4, 4. ἐχθρὸς τ. Θ. καθίσταται

2Pet. 1, 8. ἀκάρπους καθίστησιν εἰς καθόλου Act. 4, 18.

καθοπλίζεσθαι Luc. 11, 21.

καθορῶν Rom. 1, 20.

Καίάφας

Mat. 26, 3. 57. Luc. 3, 2. Joh. 11, 49; 18, 13. 14. 24. 28. Act. 4, 6.

καίσειν

Mat. 5, 15. οὐδὲ καίουσιν λύχνον 13, 40. πυρὶ καίεται

Luc. 12, 35. οἱ λύχνοι καιόμενοι

24, 32. ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἣν ἐν ἡμῖν

Joh. 5, 35. ὁ λύχ. ὁ καιόμενος

15, 6. εἰς πῦρ βάλλουσι κ. καίεται

1Cor. 13, 3. ἵνα καυθήσωμαι

Heb. 12, 18. κακαυμένῳ πυρὶ

Apc. 4, 5. λαμπάδες πυρὸς καιόμεναι

8, 8. ὁρος μ. πυρὶ καιόμενον

- 10. καιόμενος ὡς λαμπάς

19, 20. εἰς τ. λίμνην τοῦ πυρ. τ. καιομ. ἐν θείῳ (cf. 21, 8)

Κάιν

Heb. 11, 4. 1 Joh. 3, 12. Jud. 11.

Καῖναν

I. Luc. 3, 36.

II. Luc. 3, 37.

καινός

Mat. 9, 17. εἰς ἀσκους καινοὺς (Mar. 2, 21. 22. Luc. 5, 36. 38)

Mat. 13, 52. καινὰ καὶ παλαιὰ

26, 28. 29. τὸ τῆς καινῆς διαθήκης - πίνω μεθ' ὑμῶν καινόν (Mar. 14, 24. 25)

27, 60. ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημεῖῳ (cf. Joh. 19, 41)

Mar. 1, 27. ἡ διδασχὴ ἡ καινὴ αὐτῇ (cf. Act. 17, 19)

16, 17. γλώσσαις λαλήλουσι καινὰς

Luc. 22, 20. ἡ κ. διαθήκη ἐν τῷ αἵματι

Joh. 13, 34. ἐντολὴν καινὴν δίδωμι

Act. 17, 21. ἀκούειν καινότερον

1Cor. 11, 25. τὸ ποτήρ. ἡ κ. διαθήκη ἐστίν

2Cor. 3, 6. διακόνους καινῆς διαθήκης

5, 17. εἰ τις ἐν Χριστῷ, καινὴ κτίσις (cf. Gal. 6, 15) - γέγονε καινὰ τὰ πάντα

Eph. 2, 15. εἰς ἕνα καινὸν ἄνθρωπον

4, 24. ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἄνθρ.

Heb. 8, 8. διαθήκην καινὴν (cf. 9, 15) - 13. ἐν τῷ λέγειν „Καινὴν“

2Pet. 3, 13. καινοὺς δὲ οὐρανοὺς καὶ γῆν καινὴν - προςδοκῶμεν (cf. Apc. 21, 1)

1Joh. 2, 7. οὐκ ἐντολὴν κ. γράφω ὑμῖν (cf. 2 Joh. 5)

- 8. πάλιν ἐντολὴν κ. γράφω

Apc. 2, 17. ὄνομα καινὸν γεγραμμένον (3, 12)

3, 12. τῆς καινῆς Ἱερουσαλήμ (21, 2)

5, 9. ὥσθην καινὴν

21, 5. καινὰ πάντα ποιῶ

καινότης

Rom. 6, 4. ἐν καινότητι ζωῆς

7, 6. ἐν καινότητι πνεύματος
καιρός

Mat. 8, 29. πρὸ καιροῦ βασανίσαι

11, 2, 5; 12, 1; (14, 1); 13, 30.

16, 3. τὰ δὲ σημεῖα τῶν καιρῶν
21, 34. 41. (cf. Mar. 12, 2. Luc.
20, 10)24, 45. δοῦναι αὐτοῖς - ἐν καιρῷ
(Luc. 12, 42)

26, 18. ὁ καιρός μου ἐγγύς ἐστι

Mar. 1, 15. πεπλήρωται ὁ καιρός

10, 30. νῦν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ
(Luc. 18, 30)

11, 13; 13, 33.

Luc. 1, 20. εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν

4, 13. ἀπέστη . . ἄχρι καιροῦ

8, 13. οἱ πρὸς καιρὸν πιστεύ-
ουσι - ἐν κ. πειρασμοῦ12, 56. τ. δὲ καιρὸν τούτον πῶς
οὐ δοκιμάζετε;

13, 1. ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ

19, 44. τ. καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς
σου

21, 8. ὁ καιρός ἤγγικε

- 24. ἄχρι πληρ. καιροῦ ἐθνῶν

- 36. ἐν παντὶ καιρῷ δεόμενοι

Joh. 5, 4. κατὰ καιρὸν κατέβαινεν

7, 6. ὁ κ. ὁ ἔμὸς οὐπω πάρε-
στιν (8. - πεπλήρωται) -
ὁ δὲ καιρ. ὑμέτερος

Act. 1, 7. γινῶναι χρόνους ἢ καιροῦς

3, 20. καιροὶ ἀναψύξεως

7, 20; 12, 1.

13, 11. μὴ βλέπων . . ἄχρι καιροῦ

14, 17. καιροὺς καρποφόρους

17, 26. προστεταγμένους καιροῦς

Act. 19, 23; 24, 25. (καιρὸν δὲ μετα-
λαβὼν)Rom. 3, 26. ἐν τῶν νῦν καιρῷ (cf.
11, 5; 2 Cor. 8, 13)

5, 6. κατὰ καιρὸν - ἀπέθανε

8, 18. παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ

9, 9; 12, 11. (τῷ καιρῷ δουλεύ-
οντες)13, 11. εἰδότες τὸν κ. ὅτι ὦρα
ἡμᾶς

1 Cor. 4, 5. μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε

7, 5. ἐκ συμφώνου πρὸς καιρὸν

- 29. ὁ καιρός συνεσταλμένος

2 Cor. 6, 2. καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσα -
νῦν κ. εὐπρόσδεκτος

Gal. 4, 10. καὶ μῆνας καὶ καιροὺς

6, 9. καιρῷ γὰρ ἰδίῳ θερύ-
σομεν

- 10. ὡς καιρὸν ἔχομεν

Eph. 1, 10. τ. πληρώματος τ. καιρῶν

2, 12. ἦτε ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ

5, 16. ἐξαγοραζόμενοι τ. καιρὸν
(Col. 4, 5)6, 18. προσευχόμενοι ἐν παντὶ
καιρῷ

1 Th. 2, 17. πρὸς καιρὸν ὥρας

5, 1. περὶ δὲ τ. χρόνων κ. τῶν κ.

2 Th. 2, 6. ἐν τῷ αὐτοῦ καιρῷ

1 Tim. 2, 6. μαρτύριοις καιροῖς ἰδίοις
(cf. 6, 15. Tit. 1, 3)4, 1. ἐν ὑστέροις καιροῖς (cf.
1 Pet. 1, 5)2 Tim. 3, 1. ἐνστήσονται καιροὶ χα-
λεποὶ

4, 3. ἔσται γὰρ καιρός, ὅτε τῆς

- 6. ὁ κ. τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως

Heb. 9, 9. εἰς τὸν καιρὸν τὸν ἐνε-
στηκότα

Heb. 9, 10. μέχρι καιροῦ διορθώσεως
 11, 11. παρὰ καιρὸν ἡλικίας
 - 15. εἶχον-καιρὸν ἀνακάμψαι
 1 Pet. 1, 5. ἐν καιρῷ ἰσχύατο
 - 11. εἰς τίνα ἢ ποῖον καιρὸν
 4, 17. ὁ κ. τοῦ ἀρξασθαι τὸ κρ.
 5, 6. ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ
 Apoc. 1, 3. ὁ γὰρ καιρὸς ἐγγύς (22, 10)
 11, 18. ὁ κ. τῶν νεκρῶν κριθῆναι
 12, 12. ὅτι ὀλίγον κ. ἔχει
 - 14. καιρὸν καὶ καιροὺς κ.
 ἡμῖς καιροῦ

Καίσαρ

Mat. 22, 17. 21. δοῦναι κῆνσον Καί-
 σαρι etc. (Mar. 12, 14. 16.
 17. Luc. 20, 22. 25)
 Luc. 2, 1. παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου
 3, 1. τῆς ἡγ. Τιβερίου Καίσαρος
 Joh. 19, 12. οὐκ εἰ φίλος τ. Καίσα-
 ρος etc.
 - 15. οὐκ ἔχ. βασιλεῖα εἰ μὴ
 Καίσαρα
 Act. 11, 28. ἐπὶ Κλαυδίου [Καίσαρος]
 17, 7. τῶν δογμάτων Καίσαρος
 25, 8. οὕτε εἰς Καίσαρά τι
 ἡμαρτον
 - 10. ἐπὶ τοῦ βήματος Καίσαρ.
 - 11. Καίσαρα ἐπικαλοῦμαι
 (cf. 12; 26, 32; 28, 19)
 - 21. πέμψω αὐτ. πρὸς Καί-
 σαρα
 27, 24. Καίσαρι σε δεῖ παραστή-
 ναι
 Phil. 4, 22. οἱ ἐκ τῆς Καίσαρος οἰκίας
 Καισάρεια
 I. Cæsarea Philippi:
 Mat. 16, 13. (Mar. 8, 27)

II. Cæsarea Palästina:

Act. 8, 40; 9, 30; 10, 1. 24; 11, 11;
 12, 19; 18, 22; 21, 8. 16; 23, 23.
 38; 25, 1. 4. 6. 13.
 κακία
 Mat. 6, 34. τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία αὐτῆς
 Act. 8, 22. ἀπὸ τῆς κακ. σου ταύτης
 Rom. 1, 29. πονηρία, πλεονεξία, κακία
 1 Cor. 5, 8. ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πον.
 14, 20. τῇ κακίᾳ νηπιᾶζε
 Eph. 4, 31. σὺν πάσῃ κακίᾳ
 Col. 3, 8. ὀργὴν, θυμὸν, κακίαν
 Tit. 3, 3. ἐν κακίᾳ καὶ φθόνῳ διάγ-
 Jac. 1, 21. περισσεύειν κακίας
 1 Pet. 2, 1. ἀποθνήσκοντες οὖν πᾶσαν κ.
 - 16. ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κ-
 κακοῦ θείας Rom. 1, 29.
 κακολογεῖν
 Mat. 15, 4. (Mar. 7, 10) Mar. 9, 39.
 Act. 19, 9.
 κακοπάθεια Jac. 5, 10.
 κακοπαθεῖν
 2 Tim. 2, 3. 9; 4, 5. Jac. 5, 13.
 κακοποιεῖν
 Mar. 3, 4 (Luc. 6, 9). 1 Pet. 3, 17.
 3 Joh. 11.
 κακοποιός
 Joh. 18, 30. 1 Pet. 2, 12. 14; 3, 16.
 4, 15.
 κακός
 1) von Personen:
 Mat. 21, 41. κακούς κακῶς ἀπολέσει
 24, 48. εἰπὴ ὁ κακὸς δούλος
 Rom. 13, 3. ἀλλὰ τῶν κακῶν
 Phil. 3, 2. τοὺς κακοὺς ἐργάτας
 Apoc. 2, 2. βασιτάσαι κακοὺς

2) von Sachen:

a) unbestimmt: κακόν, τὸ κ.,
τὰ κ.:

Mat. 27, 23 τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν;

(Mar. 15, 14. Luc. 23, 22)

Luc. 16, 25. Δάξαρτος ὁμοίως τὰ κακά

Joh. 11, 23. μαρτύρησον περὶ τ. κακοῦ

Act. 1, 13. ὅσα κακὰ ἐποίησε τοῖς

1628 μηδὲν πράξης σ. κακόν

23 9. οὐδὲν κακὸν εὐρίσκομεν

28 5. ἔπαθεν οὐδὲν κακόν

Rom. 130. ἐφρευρετὰς κακῶν

2 9. κατεργαζομένου τοῦ κακόν

8 8. ποιήσωμεν τὰ κακά, ἵνα

719. ἀλλ' ὁ οὐ θέλω κακόν

-21. ἐμοὶ τὸ κ. πρόκειται

911. τι ἀγαθὸν ἢ κακόν

1217. κακὸν ἀντικατοῦ ἀποδιδ.

(1 Th. 5, 15. 1 Pet. 3, 9)

1221. μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ -

νίκα ἐν τῷ ἁγ. τὸ κακ.

15 4. ἂν δὲ τὸ κ. ποιῇς - τῷ

τὸ κ. πράσσοντι

-10. τῷ π. κακὸν οὐκ ἐργάζεται

1420. ἀλλὰ κακὸν τῷ ἁνθρ.

1419. ἀκαταίτους δὲ εἰς τὸ κακόν

1 Cor. 1, 6. ἐπιθυμητὰς κακῶν

1, 5. οὐ λογίζεται τὸ κακόν

2 Cor., 10. εἴτε ἀγαθὸν εἴτε κακόν

1, 7. ποιῆσαι ὑμᾶς κακ. μηδὲν

1 Tim., 10. ῥίξα γὰρ πάντων τῶν κ.

2 Tim., 14. πολλὰ μοι κακὰ ἐνεδεί-

ξατο

Heb. 1, 14. διάκρισιν καλοῦ τε καὶ κ.

Jac. 1, 13. ἀπειραστός ἐστι κακῶν

3, 8. ἀκατάσχετον κακόν

1 Pet. 3, 10. παυσάτω - ἀπὸ κακοῦ

- 11. „ἐκκλινάτω ἀπὸ κακοῦ“

1 Pet. 3, 12. „ἐπὶ ποιοῦντας κακὰ“

3 Joh. 11. μὴ μιμοῦ τὸ κακόν

b) mit Subst. verbunden:

Mar. 7, 21. οἱ διαλογισμοὶ οἱ κ.

1 Cor. 15, 33. „ὁμιλῖαι κακαί“

Col. 3, 5. ἐπιθυμίαν κακὴν

Tit. 1, 12. „κακὰ θηρία“

Apoc. 16, 2. ἄλκος κακ. κ. πονηρόν

κακοῦν

Act. 7, 6. 19; 12, 1; 14, 2; 18, 10.

1 Pet. 3, 13. τίς ὁ κακῶσων ὑμᾶς

κακοῦργος

Luc. 23, 32 (33, 39). 2 Tim. 2, 9.

κακοτυχεῖν Heb. 11, 37; 13, 8.

κακῶς

Mat. 4, 24. τοὺς κακῶς ἔχοντας (8,

16; 9, 12; 14, 35. Mar. 1,

32. 34; 2, 17; 6, 55. Luc.

5, 31; 7, 2)

15, 22. κακῶς δαιμονίζεται

17, 15. σεληνιάζεται καὶ κακῶς

πάσχει

21, 41. κακοὺς κακῶς ἀπολίσει

Luc. 7, 2. δοῦλος κακῶς ἔχων

Joh. 18, 23. εἰ κακῶς ἐλάλησα

Act. 23, 5. οὐκ ἔρεῖς κακῶς

Jac. 4, 3. διότι κακῶς αἰτεῖσθε

κάκωσις Act. 7, 34.

καλάμη 1 Cor. 3, 12.

κάλαμος

Mat. 11, 7. κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλ.

(Luc. 7, 34)

12, 20. „καλ. συντετριμμένον“

27, 29. 30 (cf. Mar. 15, 19). 48

(Mar. 15, 36).

3 Joh. 13. διὰ μέλανος κ. καλάμου

Apoc. 11, 1; 21, 15. 16.

*καλεῖν = rufen, berufen
(καλ. = nennen weggelassen)

Mat. 2, 7. 15 (ἐξ Αἰγ. ἐκάλεσα); 4, 21.

9, 13 (καλέσαι δικαίους Mar. 2, 17. Luc. 5, 32). - 20, 8.

22, 3. 4. 8. 9. καλέσαι τοὺς κεκλημένους εἰς etc. (Luc. 14, 16. 17. 24)

22, 43. 45. ἐν πνεύματι Κ. αὐτόν καλεῖ (Luc. 20, 44)

23, 7. 8. 9. 10.

25, 14. (ἐκάλεσε τ. ἰδίου δούλους Luc. 19, 13); 27, 8.

Mar. 1, 20; 3, 31.

Luc. 7, 39; 14, 7 (πρὸς τοὺς κεκλημένους). 8. 9. 10. 12. 13.

Joh. 2, 2; 10, 3 (πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα)

Act. 4, 18; 24, 2.

Rom. 4, 17. καλοῦντος τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα

8, 30. τούτους καὶ ἐκάλεσεν etc.

9, 7. ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοὶ σπέρμα (Heb. 11, 18)

- 11. ἀλλ' ἐκ τοῦ καλοῦντος

- 24. οὓς καὶ ἐκάλεσεν ἡμᾶς

1Cor. 1, 9. δι' οὗ ἐκληθήτε εἰς κοινωνίαν.

7, 15. ἐν δὲ εἰρήνῃ κέκληκεν ἡμᾶς ὁ Θεός

- 17. ἕκαστον ὡς κέκληκεν ὁ Θεός

- 18. περιτεταγμένοις τις ἐκληθήθη - ἐν ἀκροβυστίᾳ τις ἐκληθήθη

- 20. ἐν τῇ κλήσει ἢ ἐκληθήθη (cf. Eph. 4, 1)

- 21. δοῦλος ἐκληθήης

- 22. ὁ γ. ἐν Κ. κληθεὶς δοῦλος - ὁ ἐλεύθερος κληθεὶς

1Cor. 7, 24. ἕκαστος ἐν ᾧ ἐκληθήθη

10, 27. εἰ δὲ τις καλεῖ ὑμᾶς τῶν ἀπίστων

Gal. 1, 6. τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι (cf. 15)

5, 8. ἐκ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς - 13. ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκληθήτε

Eph. 4, 4. ἐκληθήτε ἐν μιᾷ ἐκκλησίᾳ

Col. 1, 12. τῷ [καλέσαντι καὶ] ἱκανώσαντι ἡμᾶς

3, 15. εἰς ἣν κ. ἐκληθή. & ἐνὶ σ.

1Th. 2, 12. τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς εἰς

4, 7. οὐ γ. ἐκάλεσεν ἡμᾶς ὁ Θεός. ἐπὶ ἀκαθαρσίᾳ, ἀλλ' ἐν ἀγιασμῷ

5, 24. πιστὸς ὁ καλῶν ἡμᾶς

2Th. 2, 14. εἰς ὃ ἐκάλεσεν ὑμᾶς διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἡμῶν

1Tim. 6, 12. ζῶης εἰς ἣν ἐκληθής

2Tim. 1, 9. καλέσαντος κλήσει ἀγία

Heb. 5, 4. καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.

9, 15. λάβωσιν οἱ κεκλημένοι

11, 8. πίσται καλούμενα Ἀβρ.

1Pet. 1, 15. κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς

2, 9. τοῦ ἐκ σκοτόντων ὑμᾶς καλέσαντος εἰς τὸ - ὡς

- 21. εἰς τοῦτο γὰρ ἐκληθήτε

3, 9. εἰς τοῦτο ἐκληθήτε ἵνα

5, 10. ὁ καλέσας ἡμᾶς εἰς τὴν δόξαν ἐν Χρ. Ἰησοῦ

2Pet. 1, 3. τοῦ καλέσαντος ἡμᾶς διὰ Θεοῦ.

Apos. 19, 9. οἱ εἰς τὸ δεῖπνον καὶ κλημένοι

καλλιελάτιος Rom. 11, 24.

καλοδιδάσκαλος Tit. 2, 1

Καλοὶ λιμένες Act. 27, 8.

καλοποιῶν 2 Th. 3, 13.

καλός

1) von Personen:

Joh. 10, 11. bis. ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός (14)

1Tim. 4, 6. καλὸς ἐσηδίακονος Ἰησοῦ

2Tim. 2, 3. ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησ.

1Pet. 4, 10. ὡς καλοὶ οἰκονόμοι

2) von Sachen:

a) unbestimmt: τὸ καλόν, τὰ κ.; καλόν (ἔστιν):

Mat. 13, 48. συνέλεξαν τὰ καλὰ

15, 26. οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν (Mar. 7, 27)

17, 4. καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὦ. εἶναι (Mar. 9, 5. Luc. 9, 33)

18, 8. 9. καλόν σοί ἐστιν εἰσελθεῖν - χωλόν - μονόφθ. (Mar. 9, 42. 43. 45. 47)

26, 24. καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ (Mar. 14, 21)

Rom. 7, 18. καταργάσθαι τὸ καλόν - 21. ποτεῖν τὸ καλόν

12, 17. προνοούμενοι καλὰ ἐνώπ. (2 Cor. 8, 21)

14, 21. καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν κρ.

1Cor. 7, 1. καλὸν ἀνθρώπῳ γυναικὸς μὴ ἄπτεσθαι

- 8. κ. αὐτοῖς ἐὰν μείνωσιν

- 26. τοῦτο καλὸν ὑπάρχειν - καλ. ἀνθρώπῳ τὸ οὕτως εἶναι

- - καλ. γ. μοι μᾶλλον ἀποθανεῖν

2Cor. 13, 7. ἵνα ὑμ. τὸ καλὸν ποιῇτε

Gal. 4, 18. καλὸν δὲ τὸ ζηλοῦσθαι ἐν καλῷ

6, 9. τὸ δὲ καλὸν ποιοῦντας

1Th. 5, 21. τὸ καλὸν κατέχετε

1Tim. 2, 3. τοῦτο γ. καλὸν κ. ἀπόδεκτον [5, 4]

Tit. 3, 8. ταῦτά ἐστι καλὰ κ. ὠφ.

Heb. 5, 14. διάκρισιν καλοῦ τε καὶ κ.

13, 9. καλὸν - βεβαιοῦσθαι τὴν

- 18. καλὴν συνειδησιν ἔχομεν

Jac. 3, 17. εἰδοὶ οὖν καλὸν ποιεῖν

b) mit Substant. verbunden (καλὸν ἔργον. κ. ἔργ.):

Mat. 3, 10. μὴ ποιοῦν καρπὸν καλόν (Luc. 3, 9) (καρπὸς κ.: 7, 17. 18. 19. Luc. 6, 43)

12, 33. τὸ δένδρον καλόν

13, 8. ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν (23) (Mar. 4, 8. 20. Luc. 8, 15)

- 24. σπείροντι καλ. σπέρμα (27, 37. 38)

- 45. καλοὺς μαργαρίτας

Mar. 9, 50. καλὸν τὸ ἄλας (Luc. 14, 34)

Luc. 6, 38. μέτρον καλ. πεπιεσμένον

21, 5. λίθοις κ. καὶ ἀναθήμασι

Joh. 2, 10. πρῶτον τὸν κ. οἶνον τίθησι etc.

Rom. 7, 16. σύμφημι τ. νόμῳ ὅτι καλός (1 Tim. 1, 8)

1Cor. 5, 6. οὐ καλὸν τὸ καύχημα

1Tim. 1, 18. τὴν καλὴν στρατείαν

2, 7. μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν

- 13. βαθμὸν ἑαυτοῖς καλ. περ.

4, 4. πᾶν κτίσμα Θεοῦ καλόν

6, 12. τὸν κ. ἀγῶνα τῆς πίστεως (cf. 2 Tim. 4, 7)

- 12. τὴν καλὴν ὁμολογίαν (13)

- 19. θεμέλιον καλὸν εἰς

2Tim. 1, 14. τὴν καλὴν παραθήκην

Heb. 6, 5. καλὸν γευσασμ. Θ. ῥήμα

Jac. 2, 7. βλασφημοῦσι τὸ κ. ὄνομα

Jac. 3, 13. ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς
(cf. 1 Pet. 2, 12)

κάλυμμα 2 Cor. 3, 13. 14. 15. 16.
καλύπτειν

Mat. 8, 24; 10, 26 (οὐδὲν γ. ἔστι κε-
καλυμμ.) Luc. 8, 16; 23, 30.

2Cor. 4, 3. ἔστι κεκαλυμμένον τὸ εὐ.
- ἐν τ. ἀπολλυμένοις ἔστι
κεκαλυμμ.

Jac. 5, 20. καλύψει πληθὺς ἁμαρτ.
(1 Pet. 4, 8)

καλῶς

Mat. 5, 44. καλῶς ποιεῖτε τ. μισοῦ-
σιν (Luc. 6, 27) 12, 12.

15, 7. καλῶς προσεφίτησεν Ἦσ.
(Mar. 7, 6)

Mar. 7, 9. καλῶς ἀθετεῖτε τ. ἐντολὴν
- 37. καλῶς πάντα πεποίηκε

12, 28. καλῶς αὐτοῖς ἀπεκρίθη
- 32. καλῶς, διδάσκαλε, ἐπ' αὐτ.

16, 18. καὶ καλῶς ἔξουσιν

Luc. 6, 26. καλ. ὑμᾶς εἰπωσιν οἱ ἀν.
20, 39. διδάσκαλε, καλῶς εἶπας

Joh. 4, 17. καλῶς εἶπας, ὅτι ἄνδρα
8, 48. καλῶς λέγομεν ἡμεῖς

13, 13. καὶ καλῶς λέγετε

18, 28. εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεῖς

Act. 10, 33. σὺ τε καλῶς ἐποίησας
25, 10. σὺ κάλλιον ἐπιγινώσκεις

28, 5. καλῶς τὸ Πν. ἐλάλησε

Rom. 11, 20. καλῶς· τῇ ἀπιστίᾳ ἐξέκλ.
1Cor. 7, 37. 38 ὅς δὲ ἤσθηκεν - καλ.

ποιεῖ etc.

14, 17. καλῶς εὐχαριστεῖς

2Cor. 11, 4. καλῶς ἀνέχεσθε

Gal. 4, 17. ζηλοῦσιν ὑμᾶς οὐ καλῶς
5, 7. ἐτρέχετε καλῶς

Phil. 4, 14. πλήν καλῶς ἐποιήσατε

1Tim. 3, 4. οἴκου καλ. προϊστάμενον
- 12. τέκνων καλ. προϊστάμενοι
- 13. οἱ γ. καλ. διακονήσαντες
5, 17. οἱ καλῶς προσετίωτες πρ.

Heb. 13, 18. καλ. θάλλοντες ἀναστρέφε-
σθαι

Jac. 2, 3. σὺ κάθου ὡς καλῶς
- 8. καλῶς ποιεῖτε. 19.

2Pet. 1, 19. καλ. ποιεῖτε προσέχοντες

3 Joh. 6. καλ. ποιήσεις προπέμψας
κάμηλος

Mat. 3, 4. ἀπὸ τριχῶν καμήλου
(Mar. 1, 6)

19, 24. κάμηλον διὰ τρυπήματος
φαφίδος εἰσελθεῖν (Mar.
10, 25. Luc. 18, 25)

23, 24. τὴν δὲ καμ. καταπίνοντες
κάμινοις

Mat. 18, 42. εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυ-
ρός (50)

Apoc. 1, 15; 9, 2.

καμύειν Mat. 13, 15. (Act. 28, 27)
κάμνειν

Heb. 12, 3. Jac. 5, 15. Apoc. 2, 3.
κάμπτειν

Rom. 11, 4. οὐκ ἔκαμψαν γόνυ τῇ Β.
14, 11. ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόνυ

Eph. 3, 14. κάμπτω τὰ γόνατά μου
πρὸς τ. πατέρα

Phil. 2, 10. ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ
πᾶν γόνυ κάμψῃ

Κανὰ Joh. 2, 1. 11; 4, 46; 21, 2.
Καναταῖος al. Κανανίτης

Mat. 10, 4. Mar. 3, 18.
Κανθάκη Act. 8, 27.

κανών

2Cor. 10, 13. κατὰ τὸ μέτρον τ. κανόνος
- 15. κατὰ τὸν κανόνα ἡμῶν

2Cor. 10, 16. ἐν ἄλλοτρίᾳ κανόνι

Gal. 6, 16. ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ
στοιχίσουσιν

Phil. 3, 16. τῷ αὐτῷ στοιχεῖν [κανόνι]
Καπερναούμ

Mat. 4, 13; 8, 5. (Luc. 7, 1)

11, 23. οὐ Καπ. ἢ ὥς τ. οὐρα-
νοῦ ὑψωθεῖσα (Luc. 10,
15) 17, 24.

Mar. 1, 21 (Luc. 4, 31); 2, 1; 9, 33.
Luc. 4, 23.

Joh. 2, 12; 4, 46; 6, 17. 24. 59.

καπηλεύειν 2 Cor. 2, 17.
καπνός

Act. 2, 19. „πῦρ κ. ἀτμίδα καπνοῦ“

Apoc. 8, 4. ἀνέβη ὁ κ. τῶν θυμιαμ.
9, 2. καπ. ἐκ τοῦ φρεάτος - ὡς
κ. καμίνου μεγ.

- 3. ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐξῆλθον

- 17. πῦρ κ. καπ. κ. θεῖον

- 18. ἐκ τοῦ πυρός κ. ἐκ τοῦ κ.

14, 11. ὁ καπ. τοῦ βασανισμοῦ
αὐτῶν

15, 8. ἐγεμίσθη ὁ ναὸς καπνοῦ

18, 9. τὸν καπ. τῆς πυρώσεως
αὐτῆς (18)'

19, 3. ὁ καπ. αὐτῆς ἀναβαίνει

Καππαδοκία Act. 2, 9. 1Pet. 1, 1.
καρδία

Mat. 5, 8. οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ

- 28. ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ

6, 24. ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδία
ὑμ. (Luc. 12, 34)

9, 4. πονηρὰ ἐν ταῖς κ. ὑμῶν
(Mar. 2, 6. 8. Luc. 5, 22)

11, 29. ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ

12, 34. τοῦ περισσεύματος τῆς
καρδ. (Luc. 6, 45)

Mat. 12, 35. θησαυροῦ [τῆς καρδ.]

- 40. ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς

13, 15. „ἐπαχύνθη γὰρ ἡ κ. τοῦ
λ. - κ. τῇ καρδίᾳ συνῶ-
σιν“ (Act. 28, 27)

- 19. τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ κ.
(Mar. 4, 15. Luc. 8, 13. 15)

15, 8. „ἡ δὲ κ. αὐτῶν πόρρω“
(Mar. 7, 6)

- 18. ἐκ τῆς κ. ἐξέρχεται (19)
(cf. Mar. 7, 19. 21)

- 35. ἀρῆτε - ἀπὸ τῶν καρδ.
ὑμῶν

22, 37. „ἀγαπήσεις - ἐν ὅλῃ τῇ
καρδίᾳ σου“ (Mar. 12, 30.
33. Luc. 10, 25)

24, 48. εἴπη . . ἐν τῇ κ. αὐτοῦ
(Luc. 12, 45)

Mar. 3, 5. τῇ πωρώσει τῆς κ. αὐτῶν
6, 52. ἡ κ. αὐτῶν πεπωρωμένη

8, 17. πεπωρωμένην ἔχετε τὴν κ.

11, 23. μὴ διακριθῇ ἐν τ. καρδίᾳ

Luc. 1, 17. ἐπιστρέψαι καρδίας πατ.

- 51. διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν

- 66. ἔθεντο . . ἐν τῇ κ. αὐτῶν

2, 19. συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδ.
αὐτῆς

- 35. ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλ.

- 51. διετήρει . . ἐν τῇ κ. αὐτῆς

3, 15. διαλογ. π. ἐν ταῖς κ. αὐτῶν

4, 18. [συντετριμμένους τὴν κ.]

9, 47. τ. διαλογισμὸν τ. καρδίας

16, 15. θ. γινώσκει τὰς κ. ὑμῶν

21, 14. θέσθε οὐκ εἰς τ. καρ-
δίας ὑμῶν

- 34. βαρὴ θῶσιν ὑμῶν αἱ καρδ.

24, 25. βραδείς τῇ καρδίᾳ

- 32. ἡ κ. ἡμῶν καιομένη ἦν

† Luc. 1, 42. ὁ κ. τῆς κοιλίας σου
12, 17. συνάξω τ. καρπούς μου
13, 6. ζητῶν καρπὸν ἐν αὐτῇ (7)

- 9. κὰν μὲν ποιήσῃ καρπὸν

† Joh. 4, 36. συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν
12, 24. πολὺν καρπὸν φέρει

15, 2. μὴ φέρον καρπὸν - πᾶν
τὸ καρπὸν φέρον - ἵνα
πλείονα καρπὸν φέρῃ

- 4. οὐ δύναται καρπὸν φέ-
ρειν etc.

† - 5. φέρει καρπὸν πολὺν (8)

† - 16. καὶ καρπὸν φέρητε - ὁ
κ. ὑμῶν μένη

† Act. 2, 30. ἐκ καρποῦ τῆς δσφύος αὐ.

† Rom. 1, 13. τινὰ καρπὸν σχῶ κ. ἐν
ὑμῖν

† 6, 21. τίνα οὖν καρπὸν εἶχετε

† - 22. εἶχετε τὸν κ. ὑμῶν εἰς ἀγ.

† 15, 28. αὐτοῖς τὸν καρπὸν τοῦτον

† 1 Cor. 9, 7. ἐκ τ. καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἔ.

† Gal. 5, 22. ὁ δὲ κ. τοῦ Πνεύματος

† Eph. 5, 9. ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ φωτός

† Phil. 1, 11. πεπληρωμένοι καρπῶν

† - 22. τοῦτό μοι καρπὸς ἔργου

† 4, 17. τὸν κ. τὸν πλεονάζοντα

2 Tim. 2, 6. τ. καρπῶν μεταλαμβάνειν

† Heb. 12, 11. καρπὸν εἰρηνικόν

† 13, 15. καρπὸν χειλέων ὁμολογ.

† 3, 17. ἐλλείους κ. καρπ. ἀγαθῶν

- 18. καρπ. δὲ δικαιοσύνης

δ, 7. τὸν τίμιον κ. τῆς γῆς

- 18. ἐβλάστησε τὸν κ. αὐτῆς

Apo. 22, 2. ποιοῦν καρπ. δώδεκα etc.

Κάρπος 2 Tim. 4, 13.

καρποφορεῖν

Mat. 13, 23. ὅς δὴ καρποφορεῖ (Mar.

4, 20. Luc. 8, 15)

Mar. 4, 28. αὐτομάτῃ ἡ γῆ καρποφ.

Rom. 7, 4. καρποφορήσωμεν τῷ Θ.

- 5. καρποφ. τῷ Θανάτῳ

Col. 1, 6. ἔστι καρποφορούμενον

- 10. ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ

καρποφοροῦντες

καρποφόρος Act. 14, 17.

καρτερεῖν Heb. 11, 27.

κάρφος

Mat. 7, 3. 4. 5. (Luc. 6, 41. 42)

* καταβαίνειν

Mat. 8, 16. καταβαίνον ὥσπερ περιστ.

(Mar. 1, 10. Luc. 3, 22.

Joh. 1, 32. 33)

27, 40. κατάβηθι ἀπὸ τ. σταυ-
ροῦ (42) (Mar. 15, 30. 32)

28, 2. καταβάς ἐξ οὐρανοῦ

Joh. 1, 51. καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν
υἱόν

3, 13. ὁ ἐκ τοῦ οὐρ. καταβάς
(cf. 6, 33. 38. 41. 42. 50.
51. 58)

Rom. 10, 7. „καταβήσεται εἰς τὴν
ἄβυσσον“

Eph. 4, 9. 10. κατέβη εἰς τὰ κατώ-
τερα μ. etc.

1 Th. 4, 16. καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ

Jac. 1, 17. ἄνωθεν ἔστι καταβαίνον
ἀπὸ τοῦ πατρός

Apo. 3, 12. ἐκ τοῦ οὐρ. ἀπὸ τοῦ Θ.
(cf. 10, 1; 13, 13; 16, 21;
18, 1; 20, 1. 9; 21, 2. 10)

12, 12. κατέβη ὁ διάβολ. πρὸς
ὑμᾶς

καταβάλλειν

2 Cor. 4, 9. Heb. 6, 1. Apo. 12, 10.

καταβαρεῖν 2 Cor. 12, 16.

κατάρβασις Luc. 19, 37.

καταβιάζειν

Mat. 11, 23. (Luc. 10, 15)

καταβολή

Mat. 13, 35. ἀπὸ καταβολῆς κόσμου

(25, 34. Luc. 11, 50. Heb.

4, 3; 9, 26; 11, 11. Aroc.

13, 8; 17, 8)

Joh. 1, 4. πρὸ καταβολῆς κόσμου

(Eph. 1, 4. 1 Pet. 1, 20)

Heb. 11, 11. εἰς καταβολὴν σπέρματος

καταβραβεύειν Col. 2, 18.

καταγγελεύς Act. 17, 18.

καταγγέλλειν

Act. 3, 24. κατήγγειλαν τὰς ἡμέρας

4, 2. καταγγέλλειν ἐν τῷ Ἰη-

σοῦ τὴν ἀνάστασιν

13, 5. κατήγγελλον τὸν λόγον

(15, 36)

- 38. διὰ τούτου ὑμῖν ἄφεσις

ἔμ. καταγγέλλεται

16, 17. καταγγέλλουσ. ἡμῖν ὁδὸν

- 21. καταγγέλλουσιν ἔθνη ἃ

οὐκ ἔξεστιν

17, 3. δὲ ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν

- 13. ἐν π. Βεροία κατηγγέλη

- ὁ λόγος τοῦ θ.

- 23. τοῦτον ἐγὼ καταγγέλλω

ὑμῖν

26, 23. φῶς μέλλει καταγγέλ-

λειν τῷ λαῷ

Rom. 1, 8. καταγγέλλεται ἐν ὄλῳ τῷ

1 Cor. 2, 1. καταγγέλλω ὑμῖν τὸ μ.

9, 14. τοῖς τὸ εὐαγγ. καταγγέλ-

λουσι

11, 26. θάνατον τοῦ Κ. καταγ-

γέλλετε

Phil. 1, 17. 18. τὸν Χριστὸν καταγ-

γέλλουσιν etc.

Col. 1, 28. δὲ ἡμεῖς καταγγέλλομεν
κατάγειν

Luc. 5, 11. καταγαγόντες τὰ πλοῖα

ἐπὶ τ. γῆν

Act. 9, 30; 21, 3; 22, 30; 23, 15. 20. 28;

27, 3; 28, 12.

Rom. 10, 6. τὸν Χριστὸν καταγαγεῖν

καταγελᾶν

Mat. 9, 24. (Mar. 5, 40. Luc. 8, 53)

καταγινώσκειν

Gal. 2, 11. 1 Joh. 3, 20. 21.

κατάγνυμι

Mat. 12, 20. Joh. 19, 31. 32. 33.

καταγωνίζεσθαι Heb. 11, 33,

καταδέειν Luc. 10, 34.

κατάδηλος Heb. 7, 15.

καταδικάζειν

Mat. 12, 7. οὐκ ἂν καταδικάσατε τοὺς

ἀναιτίους

- 37. ἐκ τῶν λόγων σου κατα-

δικασθήσῃ

Luc. 6, 37. μὴ καταδικάζετε καὶ οὐ

μὴ καταδικασθῆτε

Jac. 5, 6. καταδικάσατε, ἐφρονεύσατε

τὸν δίκαιον

καταδιώκειν Mar. 1, 36.

καταδουλοῦν

2 Cor. 11, 20. Gal. 2, 4.

καταδυναστεύειν

Act. 10, 38. Jac. 2, 6.

κατάθεμα Aroc. 22, 3.

καταθεματίζειν Mat. 26, 74.

καταισχύνειν

Luc. 13, 17. κατησχύνοντο πάντες οἱ

Rom. 5, 5. ἐλπὶς οὐ καταισχύνει

9, 33. „οὐ καταισχυνθήσεται“

(10, 11)

1Cor.1,27. σοφοὺς κατασχύνῃ - τὰ
ἰσχυρά

11,45. κατασχύνει τὴν κεφ. αὐ-
τοῦ etc.

- 22. κατασχύνετε τοὺς μὴ ἔχ.

2Cor.7,14; 9,4.

2Pet.2, 6; 3, 18.

κατακαίειν

Mat. 3,12. ἄχυρον κατακαῦσαι πυρὶ
(Luc. 3, 17)

13,30. πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτὰ

- 40. πυρὶ κατακαίεται

Act.19,19. βιβλους κατέκαιον

1Cor.3,15. τὸ ἔργον κατακαήσεται

Heb.13,11. κατακαίεται ἕξω τῆς παρ.

2Pet.3,10. ἔργα κατακαήσεται

Apoc.8, 7. τὸ τρίτον τῆς γῆς κατα-
κάη etc.

17,16; 18, 8.

κατακαλύπτεισθαι 1Cor.11, 6.7.

κατακαυχᾶσθαι

Rom.11,18. μὴ κατακαυχῶ τῶν κλέ-
δων etc.

Jac. 2,13. κατακαυχᾶται ἔλεος κρι-
σεως

3,14. μὴ κατακαυχᾶσθε

κατακείσθαι

Mar. 1,30. κατέκειτο πυρίσσουσα

2, 4. ἐφ' ᾧ ἐν τῇ οἰκίᾳ ὁ παρα-
λυτ. κατέκειτο (cf. Luc.
3, 25)

- 15. ἐν τῷ κατακείσθαι αὐ-
τόν (cf. Luc. 5, 29)

14, 3. κατακειμένου αὐτοῦ

Joh. 5, 3. 6.

Act. 9,33. κατακείμενον ἐπὶ κραββ.

28, 8. συνεχόμενον κατακείσθαι

1Cor.8,10. ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον

κατακλῆν, κατακλάζειν

Mar. 6, 41. (Luc. 9, 16)

κατακλείειν

Luc. 3, 20. Act. 16, 10.

κατακληρονομεῖν Act. 13, 19.

κατακλίνειν

Luc. 9, 14; 14, 8; 24, 30.

κατακλύζειν 2 Pet. 3, 6.

κατακλυσμός

Mat. 24, 38. 39. (Luc. 17, 27) 2 Pet. 2, 5.

κατακολουθεῖν

Luc. 23, 55. Act. 16, 17.

κατακόπτειν Mar. 5, 5.

κατακρημνίζειν Luc. 4, 29.

κατάκριμα Rom. 5, 16. 18; 8, 1.

κατακρίνειν

Mat.12,41. 42. κατακρινούσιν αὐτήν
etc. (Luc. 11, 31. 32)

20,18. κατακρινούσιν αὐτ. θανα-
τάτῃ (Mar. 10, 33) 27, 3.

Mar.14,64. κατέκριναν αὐτὸν εἶναι
ἔνοχον θανάτου

16,16. ἀπιστήσας κατακριθή-
σεται

[Joh.8,10. 11.]

Rom. 2, 1. σεαυτὸν κατακρίνεις

8, 3. κατέκρινε τ. ἁμαρτίαν ἐν
- 34. τίς ὁ κατακρίνων;

14,23. ἐὰν φάγῃ, κατακρίνεται

1Cor.11,32. σὺν τῷ Κ. κατακρίθωμεν

Heb.11, 7. δι' ἧς κατέκρινε τ. κόσ-
μον

Jac. 5, 9. ἴνα μὴ κατακριθῇτε

2Pet. 2, 6. καταστροφή κατέκρινεν

κατάκρισις 2 Cor. 3, 9; 7, 3.

κατακυριεύειν

Mat. 20, 25. (Mar. 10, 42) Act. 19, 16.

1 Pet. 5, 3.

καταλαλεῖν

Jac. 4, 11. 1 Pet. 2, 12; 3, 16.

καταλαλιά

2 Cor. 12, 20. 1 Pet. 2, 1.

κατάλαλος Rom. 1, 30.

καταλαμβάνειν

Mar. 9, 18. ὅπου ἂν αὐτὸν καταλάβῃ

Joh. 1, 5. ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβ.

[8, 3. 4. ἐν μοιχείᾳ κατειλημ-

μένην etc.]

12, 35. μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ

Act. 4, 13. καταλαβόμενοι ὅτι - εἰσὶ

10, 34. ἐπ' ἀληθ. καταλαμβάνο-

μαι ὅτι οὐκ ἔστι

25, 25. ἐγὼ δὲ καταλαβόμενος

μηδὲν - αὐτὸν πεπραχέναι

Rom. 9, 30. κατέλαβε δικαιοσύνην

Eph. 3, 18. καταλαβέσθαι - τί τὸ

πλάτος - γινῶναι το

Phil. 3, 12. διώκω δὲ εἰ κ. καταλάβω

- - ἐφ' ᾧ κ. κατελήφθ. ὑπὸ Χ.

- 13. ἑμαυτὸν οὐ λογίζ. κατει-

ληφέναι

1Th. 5, 4. ὑμᾶς ὡς κλέπτεις κατα-

λάβῃ

καταλέγεσθαι 1 Tim. 5, 9.

κατάλειμμα Rom. 9, 27.

καταλείπειν

Mat. 4, 13; 16, 4.

19, 5. „καταλείψει ἄνθρωπος

τόν“ (Mar. 10, 7. Eph. 5, 31)

21, 17. καταλιπὼν αὐτοὺς ἐξ

Mar. 12, 19; 14, 52.

Luc. 5, 28. καταλιπὼν ἅπαντα

10, 40. μόνην με κατέλιπε δια-

κονεῖν

15, 4. καταλείπει τὰ ἔννεον. ἐν

20, 31. οὐ κατέλιπον τέκνα

[Joh. 8, 9. καταλείφθῃ μόνος ὁ Ὑ.]

Act. 2, 31. οὐ καταλείφθῃ εἰς ἄδου

6, 2. καταλείψαντες τὸν λόγον

18, 19. κακείνους κατέλιπον αὐ-

τοῦ

21, 3. καταλιπόντες αὐτὴν εὐών.

24, 27; 25, 14.

Rom. 11, 4. „κατέλιπον ἑμαυτῷ ἐπτ.“

1Th. 3, 1. καταλείφθῃναι ἐν Ἀθῆ-

ναις

Tit. 1, 5. κατέλιπόν σε ἐν Κρήτῃ

Heb. 4, 1. καταλειπομένης ἐπαγγελ-

σίας

11, 27. πίστει κατέλιπον Δίγν-

πτον

2Pet. 2, 15. καταλιπόντες εὐθεῖαν

ὁδόν

καταλιθάσειν

Luc. 20, 6. ὁ λαὸς καταλιθάσει ἡμᾶς

καταλλαγή

Rom. 5, 11. δι' οὗ ἦν τὴν καταλ-

λαγὴν ἐλάβομεν

11, 15. καταλλαγὴ κόσμου

2Cor. 5, 18. τ. διακονίαν τῆς καταλ-

λαγῆς

- 19. τὸν λόγον τῆς καταλλ.

καταλλάσσειν

Rom. 5, 10. κατηλλάγημεν τῷ Θ. διὰ

τοῦ θανάτου τ. υἱοῦ

- 10. καταλλαγίντες σωθησόμεθα

1Cor. 7, 11. τῷ ἀνδρὶ καταλλαγήτω

2Cor. 5, 18. Θ. τοῦ καταλλάξαντος

ἡμᾶς ἑαυτῷ διὰ Ὑ.

- 19. Θ. ἣν ἐν Χρ. κόσμον κα-

ταλλάσσωμεν ἑαυτῷ

- 20. καταλλάγητε τῷ Θεῷ

κατάλοιπος Act. 15, 17.

καταλύειν

Mat. 5, 17. καταλύσαι τὸν νόμον etc.

24, 2. λίθον ὃς οὐ καταλυθή-
σεται (Mar. 13, 2. Luc.
21, 6)26, 61. καταλύσαι τὸν ναὸν τοῦ
Θ. (Mar. 14, 58) (cf. Mat.
27, 40. Mar. 15, 29)Luc. 9, 12. ἵνα πορευθῇ - καταλύσωσι
19, 7. εἰς ἣλθε καταλύσαιAct. 5, 38. ἔργον τοῦτο καταλυθήσ.
- 39. οὐ δύναται καταλ. αὐτούς
6, 14. καταλύσει τὸν τόπον τοῦ-
τονRom. 14, 20. μὴ - - κατέλυε τὸ ἔργ.
τοῦ Θ.2Cor. 5, 1. οἰκία τοῦ σκήνους κατα-
λυθῇGal. 2, 18. ἃ κατέλυσα - οἰκοδομῶ
κατάλυμαMar. 14, 14. (Luc. 22, 11) Luc. 2, 7.
καταμανθάνειν Mat. 6, 28.

καταμαρτυρεῖν

Mat. 28, 62 (Mar. 14, 60); 27, 13.
(Mar. 15, 4)

καταμύειν Act. 1, 13.

καταμόνας Mar. 4, 10. Luc. 9, 18.

καταναλίσκειν Heb. 12, 29.

καταναρκεῖν

2 Cor. 11, 9; 12, 13. 14.

κατανεύειν Luc. 5, 7.

κατανοεῖν

Mat. 7, 3. δοκονοῦ κατανοεῖς; (Luc.
6, 41)Luc. 12, 24. 27. κατανοήσατε τοὺς κό-
ρακας - τὰ κρίνα20, 23. κατανοήσας - αὐτῶν τὴν
πανουργίαν

Act. 7, 31. 32; 11, 6; 27, 39.

Rom. 4, 19. οὐ κατενόησε τὸ ἑαυτοῦ
σῶμαHeb. 3, 1. κατανοήσατε τὸν ἀπόστ.
10, 24. κατανοώμ. ἀλλήλους εἰς π.Jac. 1, 23. κατανοοῦνται τὸ πρόσωπον
- 24. κατενόησε γὰρ ἑαυτὸν
καταντᾶνAct. 16, 1. κατήνησε δὲ εἰς Δέρβην
18, 19. 24; 20, 15; 21, 7; 25, 13;
26, 7; 27, 12; 28, 13.1Cor. 10, 11. εἰς οὗς τὰ τέλη τῶν αἰώ-
νων κατήνησεν14, 36. εἰς ὑμᾶς μόνους κατή-
νησενEph. 4, 13. κατατηγίσωμεν οἱ πάντες
εἰς τὴν ἐνότηταPhil. 3, 11. εἰ πως κατατηγίσω εἰς τὴν
κατάνυξις Rom. 11, 8.

κατανύσσειν Act. 2, 37.

καταξιουῖν

Luc. 20, 35. οἱ δὲ καταξιωθέντες -
τυχεῖν21, 36. ἵνα καταξιωθῇτε ἐκφυ-
γεῖνAct. 5, 41. κατηξιώθησαν ἀτιμασθῇ-
ναι2Th. 1, 5. εἰς τὸ καταξιωθῆναι ὑμ.
τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ

καταπατεῖν

Mat. 5, 13. καταπατεῖσθ. ὑπὸ τῶν ἀ.
7, 6. καταπατήσωσιν αὐτούς

ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν

Luc. 8, 5. ἔπεσε - κ. καταπατήσῃ

12, 1. ὥστε καταπατεῖν ἀλλή-
λουςHeb. 10, 29. ὁ τ. υἱὸν τοῦ Θ. κατα-
πατήσας

καταπαύειν

Act. 14, 18. μὲλις κατέπαυσαν τοὺς ὄχλους τοῦ μὴ θύειν

Heb. 4, 4. „κατέπαυσεν - ἀπὸ πάντων“

- 8. αὐτοὺς Ἰησ. κατέπαυσεν

- 10. αὐτὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων

κατάπαυσις

Act. 7, 49. „τόπος τῆς καταπαύσεως μου“

Heb. 3, 11. εἰς τὴν κατάπαυσίν μου (4, 3, 5)

- 18. εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτ. (4, 1, 3, 10)

4, 11. εἰς ἐκείνην τὴν κατάπ.

καταπέτασμα

Mat. 27, 51. τὸ κατ. τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη (Mar. 15, 38. Luc. 23, 45)

Heb. 6, 19. τὸ ἰσώτερον τοῦ καταπ.

9, 8. μετὰ δὲ τὸ δεῦτερον κατ.

10, 20. διὰ τ. καταπετάσματος τοῦτ' ἔστι τ. σαρκοῦ αὐτ.

καταπίνειν

Mat. 23, 24. τὴν δὲ κάμηλον καταπίνοντες

1Cor. 15, 54. κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νίκος

2Cor. 2, 7. λύπη καταποθῇ ὁ τοιοῦτ.

5, 4. καταποθῇ τὸ θνητὸν ὑπὸ

Heb. 11, 29. οἱ Αἰγύπτι. κατεπόθησαν

1Pet. 5, 8. ζητῶν τίνα καταπῇ

Apoc. 12, 16. κατέπιε τὸν ποταμόν

καταπίνπτειν Act. 26, 14; 28, 6.

καταπλέειν Luc. 8, 26.

καταπονεῖν Act. 7, 24. 2Pet. 2, 7.

καταποντίλῃσθαι

Mat. 14, 30; 18, 6.

κατάρα

Gal. 3, 10. ὑπὸ κατάραν εἰσι

- 13. ἐκ τῆς κατ. τοῦ νόμου etc.

Heb. 6, 8. (γῆ -) κατάρας ἐγγύς

Jac. 3, 10. εὐλογία καὶ κατάρα

2Pet. 2, 14. κατάρας τέκνα

καταρῶσθαι

Mat. 5, 44. τοὺς καταρῶμενους ὑμᾶς (Luc. 6, 28)

25, 41. οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ

Mar. 11, 21. ἡ συκὴ ἣν κατηράσω

Rom. 12, 14. εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταρῶσθε

Jac. 3, 9. καταρῶμεθα τοὺς ἀνθρ. καταργεῖν

Luc. 13, 7. ἵνατί τὴν γῆν καταργεῖ:

Rom. 3, 3. τ. πλῆστιν τ. θ. καταργήσῃ

- 31. νόμον οὐκ καταργούμεν διὰ τῆς πίστεως

4, 14. κατήργηται ἡ ἐπαγγελία

6, 6. ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας τοῦ μῆ

7, 2. κατήργηται ἀπὸ τ. νόμου

- 6. κατηργήθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου

1Cor. 1, 28. ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ

2, 6. ἀρχόντων - τῶν καταργουμένων

6, 18. Θεός - ταῦτα καταργήσῃ

18, 8. προφητ. καταργηθήσονται etc.

- 10. τὸ ἐκ μέρ. καταργηθήσεται

- 11. κατήργηκα τὰ τ. νηπίου

15, 24. ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀ.

- 26. καταργεῖται ὁ θάνατος

2Cor. 3, 7. δόξαν - τ. καταργουμένην

- 11. εἰ γὰρ τὸ καταργούμεν.

2Cor. 3, 13. τέλος του καταργουμένου
 - 14. εν Χριστῷ καταργεῖται
 Gal. 3, 17. εἰς τὸ καταργῆσαι τὴν ἐπ.
 5, 4. κατηργήθητε ἀπὸ τοῦ Χρ.
 - 11. κατήργηται τὸ σκάνδαλον
 Eph. 2, 15. τὸν νόμον - ἐν δόγμασι
 καταργήσας
 2Th. 2, 8. ὃν - καταργήσῃ τῇ ἐπιφ.
 2Tim. 1, 10. καταργήσαντος μὲν τὸν
 θάνατον
 Heb. 2, 14. διὰ τ. θανάτου καταργή-
 ση τὸν τὸ κράτος ἔχοντα
 καταριθμειν Act. 1, 17.
 καταρτίζειν
 Mat. 4, 21. καταρτίζοντας τὰ δίκτυα
 (Mar. 1, 19)
 21, 16. ἐκ στόματος νηπίων -
 κατηρτίσω αἶνον
 Luc. 6, 40. κατηρτισμένος - - ἔσται
 Rom. 9, 22. κατηρτισμένα εἰς ἀπώ-
 λειαν
 1Cor. 1, 10. κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐ-
 τῷ νοῷ
 2Cor. 13, 11. καταρτίζεσθε, παρακαλ.
 Gal. 6, 1. καταρτίζετε τ. τοιοῦτον
 ἐν πνεύματι
 1Th. 3, 10. καταρτίσαι τὰ ὑστερή-
 ματα
 Heb. 10, 5. σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι
 11, 3. κατηρτίσθαι τοὺς αἰῶνας
 ῥήματι Θεοῦ
 13, 21. καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντί
 1Pet. 5, 10. αὐτὸς καταρτίσαι ὑμᾶς
 κατάρτισις 2 Cor. 13, 9.
 καταρτισμός Eph. 4, 12.
 κατασεῖν
 12, 17; 13, 16; 19, 33; 21, 40.

κατασκάπτειν
 Act. 15, 16. Rom. 11, 3.
 κατασκευάζειν
 Mat. 11, 10. κατασκευάσει τὴν ὁδὸν
 σου ἔμπροσθεν (Mar. 1, 2.
 Luc. 7, 27)
 Luc. 1, 17. λαὸν κατεσκευασμένον
 Heb. 3, 3. ὁ κατασκευάσας αὐτόν
 - 4. οἶκος κατασκευάζεται.
 ὑπὸ
 - ὁ δὲ τὰ π. κατασκευά-
 σας Θ.
 9, 2. σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη
 - 6. οὕτω κατεσκευασμένον
 11, 7. κατασκευάσει κιβωτόν· εἰς
 (cf. 1 Pet. 3, 20)
 κατασκηνοῦν
 Mat. 13, 32. (Mar. 4, 32. Luc. 13, 19)
 Act. 2, 26.
 κατασκήνωσις
 Mat. 8, 20. (Luc. 9, 58)
 κατασκιιάζειν Heb. 9, 5.
 κατασκοπεῖν Gal. 2, 4.
 κατάσκοπος Heb. 11, 31.
 κατασοφίζεσθαι Act. 7, 19.
 καταστέλλειν Act. 19, 35. 36.
 κατάστημα Tit. 2, 3.
 καταστολή 1 Tim. 2, 9.
 καταστρέφειν
 Mat. 21, 12. (Mar. 11, 15)
 καταστρεφνιάζειν 1 Tim. 5, 11.
 καταστροφή
 2 Tim. 2, 14. 2 Pet. 2, 6.
 καταστρωννύειν 1 Cor. 10, 5.
 κατασύρειν Luc. 12, 58.
 κατασφάττειν Luc. 19, 27.
 κατασφραγίζειν Apoc. 5, 1.
 κατάσχσεις Act. 7, 5. 45.

κατατιθέναι

Mar. 15, 46. Act. 24, 27; 25, 9.

κατατομή Phil. 3, 2.

[κατατοξεύειν Heb. 12, 20]

κατατρέχειν Act. 21, 32.

καταφάγειν

Mat. 13, 4. καὶ κατέφαγεν αὐτά (Mar. 8, 4. Luc. 8, 5)

Luc. 15, 30. ὁ καταφαγὼν σου τὸν βίον

Joh. 2, 17. ζῆλος - καταφάγεται με

Apoc. 10, 9. 10; 12, 4; 20, 9.

καταφέρειν Act. 20, 9; 26, 10.

καταφεύγειν

Act. 14, 6. Heb. 6, 18.

καταφθίρειν

2 Tim. 3, 8. 2 Pet. 2, 12.

καταφιλεῖν

Mat. 26, 49. καταφίλησεν αὐτόν (Mar.

14, 45) (cf. Luc. 15, 20.

Act. 20, 37)

Luc. 7, 38. καταφιλεῖ τοὺς πόδας (45)

καταφρονεῖν

Mat. 6, 24. καὶ ἐτέρου καταφρονήσει
(Luc. 16, 13)

18, 20. μὴ καταφρονήσῃς ἑνός

Rom. 2, 4. μακροθυμίας καταφρο-
νεῖς1 Cor. 11, 22. τῆς ἐκκλησίας τοῦ Θ. κα-
ταφρονεῖς1 Tim. 4, 12. μηδεὶς σου τῆς νεότητος
καταφρονεῖτω

6, 2. μὴ καταφρονεῖτωσαν

Heb. 12, 2. αἰσχύνῃς καταφρονήσας

2 Pet. 2, 10. κυριότητος καταφρονούν-
τας

καταφρονητής Act. 13, 41.

καταχέειν Mat. 26, 7. (Mar. 14, 3)

καταχθόνιος Phil. 2, 10.

καταχρᾶσθαι 1 Cor. 7, 31; 9, 18.

καταψύχειν Luc. 16, 24.

κατείδωλος Act. 17, 16.

κατέναντι

Mat. 21, 2. (Mar. 11, 2. Luc. 19, 30)

Mar. 12, 41; 13, 3.

Rom. 4, 17. κατέν. οὐ ἐπίστευσεν Θ.

κατενώπιον

2 Cor. 2, 17. κατενώπιον τοῦ Θεοῦ (cf.
12, 19)

Eph. 1, 4. ἀμώμους κατέν. αὐτοῦ

Col. 1, 22. ἀνεγκλήτους κατέν. αὐτοῦ

Jud. 24. στήσαι κ. τῆς δόξης αὐτοῦ

κατεξουσιάζειν

Mat. 20, 25. (Mar. 10, 42)

κατεργάζεσθαι

Rom. 1, 27. ἀσχημοσύν. κατεργαζόμ.

2, 9. τοῦ κατεργαζομένου τὸ

κακόν

4, 5. ὁργὴν κατεργάζεται

5, 3. ὑπομονὴν κατεργάζεται

7, 8. κατεργάσατο ἐν ἐμοὶ πᾶ-
σαν ἐπιθυμίαν- 13. μοι κατεργαζομένη θά-
νατον- 15. ὃ γὰρ κατεργάζομαι, οὐ
γινώσκω- 17. οὐκ. ἐγὼ κατεργάζομαι
αὐτό (20)- 18. τὸ δὲ κατεργάζεσθαι το
καλόν οὐκ εὐρίσκω

15, 18. ὧν οὐ κατεργάσατο Χρ.

1 Cor. 5, 3. οἷτω τοῦτο κατεργασά-
μενον2 Cor. 4, 17. βάρος δ. κατεργάζεται
ἡμῖν5, 5. ὃ δὲ κατεργασόμεν. ἡμᾶς
εἰς αὐτό

2Cor. 7, 10. μετάνοιαν - θάνατον κατεργάζεται

- 11. πόσῃν κατεργάσατο ὑμῖν
9, 11. κατεργάζεται δι' ἡμῶν εὐχαρίστησαν τῷ θ.

12, 12. τὰ μὲν σημεῖα κατεργάσθη ἐν ὑμῖν

Eph. 6, 13. ἅπαντα κατεργασάμενοι

Phil. 2, 12. σωτηρίαν κατεργάσεσθε

Jac. 1, 3. κατεργάζεται ὑπομονήν

- 20. δικαιοσύνην Θεοῦ οὐ κατεργάζεται [al. οὐκ ἐργ.]

1Pet. 3, 4. θείλημα - κατεργάσασθαι κατέρχεσθαι

Luc. 4, 31; 9, 37.

Act. 8, 5; 9, 32; 11, 27; 12, 19; 13, 4; 15, 1; 18, 5, 22; 21, 10; 27, 5.

Jac. 3, 15. σοφία ἄνωθεν κατερχομ. κατεσθίειν.

Mat. 23, 14 κατεσθίετε τὰς οἰκίας (Mar. 12, 40. Luc. 20, 47)

2Cor. 11, 20. εἴ τις κατεσθίει

Gal. 5, 15. ἀλλήλ. δάκνετε κ. κατεσθίετε

Apoc. 11, 5. πῦρ -- κατεσθίει τ. ἐχθροῖς

κατευθύνειν

Luc. 1, 79. τοῦ κατευθύναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρ.

1Th. 3, 11. Χρ. κατευθύναι τὴν ὁδὸν ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς

2Th. 8, 5. Κ. κατευθύναι ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τ. ἀγάπην

κατευλογεῖν Mar. 10, 13 [al. εὐλ.]

κατεφίσταναι Act. 18, 12.

κατέχειν

Mat. 21, 38. κατάσχωμεν τ. κληρονομ.

Luc. 4, 42. κατεῖχον αὐτ. τοῦ μὴ πορ. 8, 15. τ. λόγον κατέχουσι

14, 9. τὸν ἔσχατον τόπον κατ. [Joh. 5, 4. κατεῖχeto νοσήματι]

Act. 27, 40. κατεῖχον εἰς τὸν αἰγιαλόν

Rom. 1, 18. τῶν τῆν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων

7, 6. ἐν ᾧ κατεχόμεθα

1Cor. 7, 30. ὡς μὴ κατέχοντες

11, 2. τὰς παραδόσεις κατέχετε

15, 2. εἰ κατέχετε

2Cor. 6, 10. πάντα κατέχοντες

1Th. 5, 21. τὸ καλὸν κατέχετε

2Th. 2, 6. τὸ κατέχον οἶδατε

- 7. μόνον ὁ κατέχων ἄρτι ἔως

Philem. 13. πρὸς ἱμαντὸν κατέχειν

Heb. 3, 6. τ. παρόρησιαν - βεβαίαν κατάσχωμεν

- 14. ἀρχὴν βεβαίαν κατάσχωμεν

10, 23. κατέχωμεν τὴν ὁμολογίαν κατηγορεῖν

Mat. 12, 10. ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ (Mar. 3, 2)

27, 12. ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχ. (Mar. 15, 3. 4. Luc. 23, 2. 10)

Luc. 11, 54. ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτ.

23, 14. ὡν κατηγορεῖτε κατ' αὐτ.

Joh. 5, 45. ἐγὼ κατηγορήσω ὑμῶν πρὸς τὸν πατέρα - ὁ κατηγορῶν ὑμῶν Μω.

[8, 6. ἔχωσι κατηγορεῖν αὐτοῦ]

Act. 22, 36. τί κατηγορεῖται παρὰ τῶν

24, 2. ἤρξατο κατηγορεῖν ὁ Τ.

- 8. ὡν ἡμεῖς κατηγοροῦμεν αὐτοῦ

- 13. περὶ ὧν ν. κατηγορ. μου

Act. 24, 19. κατηγορεῖν εἰ τι ἔχουσιν
25, 5. κατηγορεῖσθαι αὐτοῦ
- 11. ὧν οὗτοι κατηγοροῦσθαι
μου

- 16. πρὶν ἢ ὁ κατηγορούμενος
28, 19. ἔχων τι κατηγορησάτω
Rom. 2, 15. τ. λογισμῶν κατηγοροῦν-
των ἢ καὶ ἀπολογ.

Apoc. 12, 10. ὁ κατηγορῶν αὐτῶν ἐνω-
πιον τοῦ Θ. ἡμῶν

κατηγορία

Luc. 6, 7. εὐρωσι κατηγορίαν αὐτ.

Joh. 18, 29. τίνα κατηγορίαν φέρετε
κατὰ τοῦ ἀνθρ.

1 Tim. 5, 19. κατὰ πρεσβυτέρου κα-
τηγορίαν μὴ παραδίδου
Tit. 1, 6. μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας
κατήγορος

[Joh. 8, 18. ἐκείνοι οἱ κατήγοροί σου]

Act. 23, 30. 35; 24, 8; 25, 16. 18.

Apoc. 12, 10. κατεβλήθη ὁ κατήγορος
κατήγωρ Apoc. 12, 10.

κατήφεια Jac. 4, 9.

κατηχεῖν

Luc. 1, 4. περιὼν κατηχήθης λόγων

Act. 18, 25. κατηχημένος τὸν ὁδὸν
τοῦ Κ.

21, 21. κατηχήθησαν - περὶ σοῦ

- 24. ὧν κατήχηνται περὶ σοῦ

Rom. 2, 18. κατηχούμενος ἐκ τοῦ
νόμου

1 Cor. 14, 19. ἵνα καὶ ἄλλους κατηχήσω

Gal. 6, 6. κοινωνεῖτω δὲ ὁ κατη-
χούμενος τὸν λόγον τῷ
κατηχοῦντι

κατιοῦσθαι Jac. 5, 8.

κατισχύειν

Mat. 16, 18. Luc. 23, 28.

κατοικεῖν

Mat. 2, 23. ἰλθῶν κατῴκησεν εἰς
πόλιν

4, 13. κατῴκησεν εἰς Καπερν.

12, 45. κατοικεῖ ἐκεῖ (Luc. 11, 26)

23, 21. ἐν τῷ κατοικήσαντι αὐτ.

Luc. 13, 4. τ. κατοικοῦντας ἐν Ἰε-
ρουσαλ. (cf. Act. 1, 19;
2, 5. 14; 4, 16; 13, 27)

Act. 1, 20. „μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν ἐν
αὐτῇ“

2, 9. κατοικοῦντες τὴν Μεσοπ.

7, 2. κατοικῆσαι αὐτὸν ἐν
Χαβὼν (cf. 4)

- 4. εἰς ἣν ὑμεῖς ν. κατοικεῖτε

- 48. οὐχ ὁ ὑψιστος ἐν χειρο-
ποιήτοις κατοικεῖ (17, 24)

9, 22. τ. κατοικοῦντας ἐν Δα-
μασκῷ

- 32. τ. κατοικοῦντας Δύσ-
δαν (36)

11, 29. τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ
Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς

17, 26. κατοικεῖν ἐπὶ πᾶν τὸ πρ.

19, 10. τ. κατοικοῦντας τὴν Ἀσίαν

- 17. τ. κατοικοῦσι τὴν Ἐφεσον

22, 12. τ. κατοικοῦντων Ἰουδαίων

Eph. 3, 17. κατοικῆσαι τὸν Χρ. διὰ
τῆς πίστεως ἐν τ. καρ-
δαίαις ὑμῶν

Col. 1, 19. ἐν αὐτῷ πᾶν τὸ πλήρωμα
κατοικῆσαι (cf. 2, 9)

Heb. 11, 9. ἐν σκηναῖς κατοικήσας

Jac. 4, 5. τὸ πνεῦμα ὁ κατῴκησεν
ἐν ἡμῖν

2 Pet. 3, 13. ἐν οἷς δικαιοσύνη κα-
τοικεῖ

Αποκ. 2, 13. ποῦ κατοικεῖς - ὅπου ὁ
 σατανᾶς κατοικεῖ
 8, 10. τ. κατοικ. ἐπὶ τῆς γῆς
 (6, 10; 8, 13; 11, 10; 12,
 12; 13, 8. 12. 14; 14, 6;
 17, 2. 8)
 κατοίκησις Ματ. 5, 3.
 κατοικητήριον
 Eph. 2, 22. Αποκ. 18, 2.
 κατοικία Act. 17, 26.
 κατοπτρίζεσθαι 2 Cor. 3, 18.
 κατόρθωμα Act. 24, 2.
 κάτω, κατωτέρω
 Ματ. 2, 16. ἀπὸ διστούς κ. κατωτέρω
 4, 6. βάλε σεαυτὸν κάτω (Luc.
 4, 9)
 27, 51. ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω
 (Μαρ. 15, 38) Μαρ. 14, 68.
 Joh. 8, 6. 8.
 - 23. ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἰστέ
 Act. 2, 19. σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω
 20, 9. ἀπὸ τοῦ τριστίγου κάτω
 κατώτερος Eph. 4, 9.
 καῦμα Αποκ. 7, 16; 16, 9.
 καυματίζειν
 Ματ. 13, 6. (Μαρ. 4, 6) Αποκ. 16, 8. 9.
 καύσις Heb. 6, 8.
 καυσοῦσθαι 2 Pet. 3, 10. 12.
 καύσων
 Ματ. 20, 12. Luc. 12, 55. Jac. 1, 11.
 καυτηριάζεσθαι 1 Tim. 4, 2.
 καυχᾶσθαι
 Rom. 2, 17. καυχᾶσαι ἐν Θεῷ
 - 23. ὅς νόμῳ καυχᾶσαι
 5, 2. καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι
 τῆς δόξης
 - 3. καυχώμεθα ἐν τ. θλίψεσιν
 - 11. καυχώμενοι ἐν τῷ Θεῷ

1 Cor. 1, 29. μὴ καυχῆσθαι πλὴν ἐν
 - 31. „ὁ καυχώμενος ἐν Κ. καυ-
 χᾶσθω“
 8, 21. μηδεὶς καυχᾶσθω ἐν
 ἀνθρώποις
 4, 7. τί καυχᾶσαι ὡς μὴ λ.
 2 Cor. 5, 12. ἐν προσώπῳ καυχώμε-
 νους
 7, 14. εἴ τι αὐτῷ ὑπὲρ ὑμῶν κα-
 υχῆμαι
 9, 2. ἢ ὑπὲρ ὑμῶν καυχώμαι
 Μακαδόσιμ
 10, 8. περισσότερόν τι καυχῆ-
 σμαι περὶ τ. ἐξουσίας
 - 13. εἰς τὰ ἅμετρα καυχησό-
 μεθα (cf. 15)
 - 16. ἐν ἄλλοις κανόνι εἰς τὰ
 ἔτοιμα καυχῆσασθαι
 - 17. ὁ δὲ καυχώμενος ἐν Κυ-
 ρίῳ καυχᾶσθω
 11, 12. ἐν ᾧ καυχῶνται
 - 16. καὶ γὰρ μικρόν τι καυχῆ-
 σμαι
 - 18. καυχῶνται κατὰ τ. σάρκα
 καὶ γὰρ καυχῆσομαι
 - 30. εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ
 τῆς ἀσθενείας μου καυ-
 χήσομαι
 12, 1. καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμ-
 φέρει
 - 5. ὑπὲρ τοῦ τοι. καυχῆσο-
 μαι, ὑπὲρ δὲ ἐμοῦ οὐ
 καυχῆσομαι. 6.
 - 9. καυχῆσομαι ἐν τ. ἀσθα-
 νείαις
 - 11. γέγονα ἄφρων [καυχώ-
 μενος]

Gal. 6, 13. ἐν τῇ ὑμῶν σαρκὶ καυχῇ-
σονται
- 14. μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ
μὴ ἐν τ. σταυρῷ
Eph. 2, 9. ἵνα μὴ τις καυχῇσεται
Phil. 3, 3. καυχώμενοι ἐν Χρ. Ἰ.
2 Th. 1, 4. ἐν ὑμῖν καυχᾶσθαι
Jac. 1, 9. καυχᾶσθω - ἐν τῷ ὕψει
4, 16. καυχᾶσθε ἐν ταῖς ἀλάζον.
καύχημα
Rom. 4, 2. ἔχει καύχημα, ἀλλ' οὐ
1 Cor. 5, 6. οὐ καλὸν τὸ κ. ὑμῶν
9, 15. τὸ κ. μου ἵνα τις κενώσῃ
- 16. οὐκ ἔστι μοι καύχημα
2 Cor. 1, 14. καύχημα ὑμῶν ἔσμεν
5, 12. καυχῆματος ὑπὲρ ἡμῶν
9, 3. τὸ κ. ἡμῶν τὸ ὑπὲρ ὑμῶν
Gal. 6, 4. εἰς ἑαυτὸν μόνον τὸ καύ-
χημα ἔξει
Phil. 1, 26. τὸ καύχ. ὑμῶν περισσεύῃ
2, 16. εἰς καύχημα ἐμοὶ εἰς ἡμ.
Heb. 3, 6. τὸ καύχ. τῆς ἐλπίδος
καύχησις
Rom. 3, 27. ποῦ οὖν ἡ καύχησις;
15, 17. ἔχω οὖν καύχησιν ἐν Χρ.
Ἰ. τὰ πρὸς τὸν Θ.
1 Cor. 15, 31. νῆ τὴν ὑμετέραν καύχη-
σιν
2 Cor. 1, 12. ἡ γὰρ καύχησις ἡμῶν
7, 4. πολλὴ μοι κ. ὑπὲρ ὑμῶν
- 14. ἡ κ. ἡμῶν ἡ ἐπὶ Τιτου
8, 24. ἡμῶν καυχῆσεως ὑπὲρ ὑμ.
9, 4. ταύτη [τῆς καυχῆσεως]
11, 10. ἡ κ. αὕτη οὐ φραγίσεται
- 17. ταύτη τῇ ὑποστάσει τῆς κ.
1 Th. 2, 19. ἡ στέφανος καυχῆσεως
Jac. 4, 16. πᾶσα κ. τοιαυτὴ πονηρά ἐ.
Κεγγεσαι Act. 18, 18. Rom. 16, 1.

Κεδρών Joh. 18, 1.
κείρειν
Act. 8, 32; 18, 18. 1 Cor. 11, 6,
κείρειν Joh. 11, 44.
κεῖσθαι
Mat. 3, 10. πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δ.
κεῖται (Luc. 3, 9)
5, 14; 28, 6.
Luc. 2, 18. 34 (εἰς πτωσὶν καὶ ἀνάστ.);
12, 19; 23, 53; 24, 12.
Joh. 2, 6; 11, 44; 19, 29; 20, 5. 6. 7.
12; 21, 9.
1 Cor. 8, 11. Θεμέλιον - παρὰ τ. κεί-
μενον
2 Cor. 3, 15. ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν
κεῖται
Phil. 1, 17. εἰς ἀπολογίαν τοῦ εὐαγ-
γελίου κεῖμαι
1 Th. 3, 3. εἰς τοῦτο κείμεθα
1 Tim. 1, 9. δικαίω νόμος οὐ κεῖται
1 Joh. 5, 19. ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πο-
νηρῷ κεῖται
Apo. 4, 2. Θρόνος ἔκειτο ἐν τῷ οὐρ.
21, 16. ἡ πόλις τετραγώνος κεί-
ται
κελεύειν (mit Infin.)
Mat. 8, 18; 14, 9. 19. 28; 15, 35; 18,
25; 27, 58. 64. Luc. 18, 40.
Act. 4, 15; 5, 34; 8, 38; 12, 19; 16,
22; 21, 33. 34; 22, 24. 30; 23, 3.
10. 35; 24, 8; 25, 6. 17. 21. 23;
27, 43.
κέλευσμα 1 Th. 4, 16.
κενοδοξία Phil. 2, 3.
κενόδοξος Gal. 5, 26.
κενός
Mar. 12, 3. αὐτὸν - ἀπίστειλαν κενόν
(Luc. 20, 10. 11)

Luc. 1, 53. Act. 4, 25 (ἐμελέτησαν κενά)
 1Cor. 15, 10. ἡ χάρις - οὐ κενὴ ἐγενήθη
 - 14. κενὸν ἄρα τὸ κήρυγμα etc.
 - 58. ὁ κόπος ὅ. οὐκ ἔστι κε-
 νὸς ἐν Κ.
 2Cor. 6, 1. μὴ εἰς κεν. - δέξασθαι ὑμ.
 Gal. 2, 2. μήπως εἰς κενὸν τρέχω
 Eph. 5, 6. ἀπατάτω κενοῖς λόγοις
 Phil. 2, 16. οὐκ εἰς κενὸν ἰδραμον etc.
 Col. 2, 8. φιλοσοφίας κ. κενῆς ἀπά-
 της
 1Th. 2, 1. ὅτι οὐ κενὴ γέγονεν
 3, 5. εἰς κενὸν γένηται ὁ κόπος
 Jac. 2, 20. ὦ ἄνθρωπε κενέ
 κενοῦν
 Rom. 4, 14. κακίνωται ἡ πίστις
 1Cor. 1, 17. ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρός
 9, 15. καύχημά μ. ἵνα τις κε-
 νώσῃ
 2Cor. 9, 3. ἵνα μὴ τὸ καύχημα ἡμῶν
 κενωθῇ ἐν τῷ μέρει
 Phil. 2, 7. ἑαυτὸν ἐκένωσε
 κενοφωλία
 1 Tim. 6, 20 2 Tim. 2, 16.
 κέντρον
 Act. [9, 5.] (26, 24) 1 Cor. 15, 55. 56.
 Apoc. 9, 10.
 κεντούριων Mar. 15, 39. 44. 45.
 κενῶς Jac. 4, 5.
 κεφαλα Mat. 5, 18. (Luc. 16, 17)
 κεραμεύς
 Mat. 27, 7. 10. Rom. 9, 21.
 κεραμικός Apoc. 2, 27.
 κεράμιον
 Mar. 14, 13. (Luc. 22, 10)
 κέραμος Luc. 5, 19.
 κεραννύειν, κεράννυμι
 Apoc. 14, 10; 18, 6.

κέρας
 Luc. 1, 69. κέρας σωτηρίας ἡμῖν
 Apoc. 5, 6. ἄρνιον - ἔχον κέρατα ἐπτὰ
 9, 13. τ. τεσσάρων κερ. τοῦ θυ-
 σιαστηρίου
 12, 3. κεφαλὰς ἑ. καὶ κέρατα
 δέκα
 18, 1. Θηρίον δ. ἔχον κέρατα
 δέκα etc.
 - 11. εἶχε κέρατα δύο
 17, 8. ἔχον κέρατα δέκα (7. 12.
 16)
 κέραιον Luc. 15, 16.
 κερδαίνειν
 Mat. 16, 26. εἰάν τ. κόσμον ὅλον κερ-
 δήσῃ (Mar. 8, 36. Luc. 9, 25)
 18, 15. ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν
 25, [16.] 17. ἐκέρδησας καὶ αὐτὸς
 ἄλλα (sc. τὰ πάντα) (20. 22)
 Act. 27, 21. κερδήσαι τε τὴν ὕβριν
 1Cor. 9, 19. ἵνα τοὺς πλεονας κερ-
 δήσω
 - 20. ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω -
 ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδ.
 - 21. ἵνα κερδήσω ἀνόμους
 - 22. ἵνα τ. ἀσθενεῖς κερδήσω
 Phil. 3, 8. ἵνα Χριστὸν κερδήσω
 Jac. 4, 13. ἐμπορευσόμεθα κ. κερ-
 δήσομεν
 1Pet. 3, 1. ἵνα - ἀνευ λόγου κερδη-
 θήσονται
 κέρδος Phil. 1, 21; 3, 7. Tit. 1, 11.
 κέρμα Joh. 2, 15.
 κερματιστής Joh. 2, 14.
 κεφάλαιον Act. 23, 28. Heb. 8, 1.
 κεφαλαίου Mar. 12, 4.

κεφαλή

Mat. 5, 36. μήτε ἂν τῇ κεφαλῇ σου
ὁμώσῃς

6, 17. ἄλειψαί σου τὴν κεφαλὴν

8, 20. ποῦ τὴν κεφαλ. κλίνῃ
(Luc. 9, 58)

10, 30. αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς
(Luc. 12, 7)

14, 8. 11. τὴν κεφ. Ἰωάννου τοῦ
β. etc. (Mar. 6, 24. 25.
27. 28)

21, 42. ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γω-
νίας (Mar. 12, 10. Luc.
20, 17. Act. 4, 11. 1 Pet.
2, 7)

26, 7. κατέχεαν ἐπὶ τὴν κ. αὐτ.
(Mar. 14, 3. Luc. 7, 46)

27, 29. ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν κεφ.
αὐτ. (Joh. 19, 2)

- 30. ἔτυπτον εἰς τὴν κ. αὐτοῦ
(Mar. 15, 19)

- 37. ἐπάνω τῆς κεφ. αὐτοῦ

- 39. κινούντες τὰς κ. αὐτῶν
(Mar. 15, 29)

Luc. 7, 38. θρίξι τῆς κεφ. (44)

21, 18. θρίξ ἐκ τῆς κ. ὑμῶν

- 28. ἐπάρκατε τὰς κ. ὑμῶν

Joh. 13, 9. τὰς χεῖρας κ. τὴν κεφαλὴν

19, 30. κλίνας τὴν κεφαλὴν

20, 7. ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κ. αὐτοῦ

- 12. ἵνα πρὸς τῇ κεφαλῇ

Act. 18, 6. τὸ αἷμα ὑμ. ἐπὶ τὴν κ.
ὑμῶν

- 18. κειράμενος τὴν κεφ.

21, 24. ἵνα ξυρῇσονται τὴν κ.

27, 34. θρίξ ἐκ τῆς κ. ἀπολείται
Rom. 12, 20. ἄνθρακας π. σωρεύσεις
ἐπὶ τὴν κ. αὐτοῦ

1 Cor. 11, 3. ἀνδρὸς ἡ κεφ. ὁ Χρ. ἐστι,
κεφ. δὲ γυναικὸς ὁ ἀνὴρ
- κ. δὲ Χριστοῦ ὁ Θ.

- 4. κατὰ κεφαλῆς ἔχων - κατ-
αισχύνει τὴν κ. αὐτοῦ

- 5. ἀκατακαλύπτῳ τῇ κ. -
καταισχ. τὴν κ. ἑαυτῆς

- 7. κατακαλύπτεσθαι τὴν κ.

- 10. ἐξουσίαν ἔχειν ἐπὶ τῆς κ.

12, 21. ἡ πάλιν ἢ κ. τοῖς ποσὶ

Eph. 1, 22. αὐτὸν ἔδωκε κεφαλὴν
ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ

4, 15. ὅς ἐστιν ἡ κεφ. ὁ Χρ.

5, 23. κεφαλὴ τῆς γυναικὸς -
ὁ Χρ. κεφ. τῆς ἐκκλησίας

Col. 1, 18. ἡ κ. τοῦ σώματος τῆς
ἐκκλησίας

2, 10. ὅς ἐστιν ἡ κ. πάσης ἀρχῆς

- 19. οὐ κρατῶν τὴν κεφαλὴν

Apoc. 1, 14. ἡ δὲ κ. αὐτοῦ καὶ αἱ τρ.

4, 4. ἐπὶ τὰς κεφ. αὐτῶν (9, 7)

9, 17. αἱ κ. τῶν ἵππων ὡς κε-
φαλαι λεόντων

- 19. ἔχουσαι κεφαλὰς

10, 1. ἡ ἱρις ἐπὶ τῆς κεφ. αὐτοῦ

12, 1. ἐπὶ τῆς κεφ. αὐτῆς

- 3. ἔχων κεφαλὰς ἑπτὰ etc.

13, 1. κεφαλὰς ἑπτὰ etc.

- 3. μίαν ἐκ τῶν κ. αὐτοῦ

14, 14. ἔχων ἐπὶ τῆς κ. αὐτοῦ

17, 3. ἔχον κεφαλὰς ἑπτὰ

- 7. ἔχοντες τὰς ἑπτὰ κεφ.

- 9. αἱ ἑπτὰ κ. ἑπτὰ ὄρη εἰσὶν

18, 19. χοῦν ἐπὶ τὰς κ. αὐτῶν

19, 12. ἐπὶ τὴν κ. αὐτοῦ διαδήμ.

κεφαλὴς Heb. 10, 7.

κηνσος

Mat. 17, 25; 22, 17. 19. (Mar. 12, 14)

κῆπος

Luc. 13, 19. Joh. 18, 1. 26; 19, 41.

κηπουρός Joh. 20, 15.

κηρίον Luc. 24, 42.

κήρυγμα

Mat. 12, 41. εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωανᾶ
(Luc. 11, 32)

Rom. 16, 25. τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ Χρ.

1 Cor. 1, 21. διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρ.

2, 4. τὸ κήρυμά μου

15, 14. κενὸν ἄρα τὸ κήρ. ἡμῶν

2 Tim. 4, 17. ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κήρ. πλη-
ροποιηθῇ

Tit. 1, 3. ἐν κηρύγματι δ' ἐπιστεύ-
θην

κήρυξ

1 Tim. 2, 7. 2 Tim. 1, 11. 2 Pet. 2, 5.

κηρύσσειν

Mat. 3, 1. κηρύσσω ἐν τῇ ἐρήμῳ

4, 17. ἤρξατο δ' Ἰ. κηρ. κ. λέγειν

- 23. διδάσκων - κ. κηρ. τὸ εὐ.
(9, 35)

10, 7. πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε

- 27. κηρύξατε ἐπὶ τ. θωμά-
των (Luc. 12, 3)

11, 1. διδ. κ. κηρ. ἐν ταῖς πόλ.

24, 14. κηρυχθήσεται τ. τὸ εὐ-

αγγ. - ἐν ὅλῃ τῇ οἰκ.

εἰς μαρτ. (cf. Mar. 13, 10)

26, 13. ὅπου ἂν κηρυχθῇ τὸ

εὐ. τ. ἐν (cf. Mar. 14, 9.)

Mar. 1, 4. κηρύσσω βάπτισμα με-
τανοίας (Luc. 3, 8)

- 7. ἐκήρυσε λέγων

- 14. κηρ. τὸ εὐαγγ. τῆς βασιλ.

- 38. ἵνα καὶ ἐκεῖ κηρύξω

- 39. ἦν κηρύσσ. εἰς τὰς συναγ.

- 45. ἤρξατο κηρύσσειν πολλὰ

Mar. 3, 14. ἀποστέλλῃ αὐτοὺς κη-
ρύσσειν

5, 20. ἤρξατο κηρύσσειν ἐν τῇ
Δεκαπόλει

6, 12. ἐκήρυσσεν ἵνα μετανοήσ.

7, 36. περισσότερον ἐκήρυσσον

16, 15. κηρύξατε τὸ εὐαγγ. πάση
τῇ κτίσει

- 20. ἐκήρυσαν πανταχοῦ

Luc. 4, 18. „κηρύξαι αἰχμαλώτοις
ἄφρασιν“

- 19. „κηρύξαι ἐνιαντὸν Κυ-
ρίου δεκτόν“

- 44. ἦν κηρύσσων ἐν ταῖς
συναγωγαῖς

8, 1. κηρύσσων κ. εὐαγγελι-
ζόμενος

- 39. καθ' ὅλην τὴν πόλιν κη-
ρύσσων ὅσα ἐποίησεν

9, 2. κηρ. τὴν βασιλ. τοῦ Θ.
(cf. Act. 20, 25; 28, 31)

24, 47. κηρυχθῆναι ἐ. τῷ ὀνόμ.
αὐτ. μετάνοιαν - εἰς π.
τὰ ἔθνη

Act. 8, 5. ἐκήρυσσεν αὐτοῖς τὸν Χρ.

9, 20. ἐκήρυσσε τὸν Ἰ. ὅτι οὗτος

10, 37. βάπτισμα δ' ἐκήρυσεν Ἰω.

- 42. κηρύξαι τῷ λαῷ . . ὅτι

15, 21. Μωϋσῆς . . τοὺς κηρύσ-
σοντας αὐτὸν ἔχει

19, 13. τὸν Ἰ. ὃν ὁ Παῦλ. κη-
ρύσσει

Rom. 2, 21. ὁ κηρύσσων μὴ κλέπτειν

10, 8. τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως ὁ
κηρύσσομεν

- 14. χωρὶς κηρύσσοντος

- 15. πῶς δὲ κηρύξουσιν, ἂν
μὴ ἀποσταλῶσι

1Cor. 1, 23. ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χρ.
 9, 27. μήπως ἄλλοις κηρύξας
 15, 11. οὕτω κηρύσσομεν
 - 12. εἰ δὲ Χριστὸς κηρύσσεται
 οὕτως
 2Cor. 1, 19. Ὁ Χριστὸς ὃ ἐν ὑμῖν δι-
 ἡμῶν κηρυχθεὶς
 4, 5. οὐ γὰρ ἑαυτοὺς κηρύσσο-
 μεν, ἀλλὰ Χριστὸν Ὁ
 Κύριον
 11, 4. ἄλλον Ἰησοῦν κηρύσσει
 etc.
 Gal. 2, 2. εὐαγγ. ὃ κηρύσσω ἐν τ.
 ἔθνεσι
 5, 11. εἰ περιτομὴν ἔτι κη-
 ρύσσω
 Phil. 1, 15. τὸν Χριστὸν κηρύσσομεν
 Col. 1, 23. τοῦ κηρυχθέντος ἐν πάσῃ
 1Th. 2, 9. ἐκηρύξαμεν εἰς ὑμᾶς τὸ εὐ.
 1Tim. 3, 16. ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν
 2Tim. 4, 2. κήρυξον τὸν λόγον
 1Pet. 3, 19. πνεύμασι πορευθεὶς ἐκ-
 ρυξεν
 Apoc. 5, 2. κηρύσσοντα ἐν φωνῇ
 μεγάλῃ
 κῆτος Mat. 12, 40.
 Κηφᾶς
 Joh. 1, 43. σὺ εἰ Σίμων - σὺ κλη-
 θήσῃ Κ., ὃ ἐρμηνεύεται
 Πέτρος
 1Cor. 1, 12. ἐγὼ δὲ Κηφᾶ
 3, 22. εἴτε Ἀπολλῶς, εἴτε Κηφᾶς
 9, 15. ἀδελφοί τ. Κ. κ. Κηφᾶς
 15, 5. ὡφθη Κηφᾶ, εἴτα τοῖς
 δαΐδακα
 Gal. 2, 9. Ἰάκωβος κ. Κηφᾶς κ.
 Ἰωάννης

κίβωτός
 Mat. 24, 38. εἰς ἡλθε Νῶε εἰς τὴν κιβ.
 (Luc. 17, 27)
 Heb. 9, 4. τὴν κιβ. τῆς διαθήκης
 11, 7. Νῶε - κατασκεύασε κι-
 βωτόν
 1Pet. 3, 20. κατασκευαζομένης κιβω-
 τοῦ
 Apoc. 11, 19. ὡφθη ἡ κ. τῆς διαθήκης
 κιθάρᾳ
 1 Cor. 14, 7. Apoc. 5, 8; 14, 2; 15, 2
 κιθαρίζειν
 1Cor. 14, 7. ἡ τὸ κιθαριζόμενον
 Apoc. 14, 2. κιθαριζόντων ἐν ταῖς κι-
 θαρίζ.
 κιθαρωδός Apoc. 14, 2; 18, 22.
 Κιλίκια
 Act. 6, 9; 15, 23. 41; 21, 39; 22, 3;
 23, 34; 27, 5. Gal. 1, 21.
 κινάμωνον Apoc. 18, 13.
 κινδυνεύειν
 Luc. 8, 23. Act. 19, 27. 40. 1 Cor.
 15, 30.
 κίνδυνος Rom. 8, 35. 2 Cor. 11, 26.
 κινεῖν
 Mat. 23, 4. τῷ δὲ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ
 θέλουσι κινῆσαι αὐτά
 27, 39. κινούντες τὰς κεφαλὰς
 αὐτῶν (Mar. 15, 20)
 Act. 17, 28. ἐν αὐτῷ γ. ζῶμεν κ. κι-
 νούμεθα
 21, 30; 24, 5.
 Apoc. 2, 5. κινήσω τὴν λυχνίαν σου
 ἐκ τ. τόπου πύλης. - 6, 14.
 [κίνησις Joh. 5, 3]
 Κίς Act. 13, 21.

κλάδος

Mat. 13, 32. ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ
(cf. Mar. 4, 32. Luc. 13, 19)

21, 8. ἐκοπτον κλάδ. ἀπὸ τῶν δ.

24, 32. ὁ κλάδος αὐτῆς γένηται
ἀπ. (Mar. 13, 28)

Rom. 11, 16. ἡ ῥίζα ἁγία, κ. οἱ κλάδοι

- 17. εἰ δέ τινες τῶν κλάδων ἐξ.

- 18. μὴ κατακαυθῶ τῶν κλ.

- 19. ἐξεκλάσθησαν κλάδοι

- 21. τῶν κατὰ φύσιν κλάδων

κλάζειν, κλάω

Mat. 14, 19. κλάσας ἔδωκε - τ. ἄρτους

15, 36. εὐχαριστήσας ἔκλασε

(Mar. 8, 6)

26, 26. εὐλογήσας ἔκλασε (Mar.

14, 22. Luc. 22, 19. 1 Cor. 11, 24)

Mar. 8, 19. τοὺς πέντε ἄρτους ἔκλασε
εἰς τοὺς πεντακ.

Luc. 24, 30. κλάσας ἐπεδίδον αὐτοῖς

Act. 2, 46. κλῶντίς τε κατ' οἶκον
ἄρτον

20, 7. κλάσαι ἄρτον

- 11. κλάσας ἄρτον κ. γευσά-
μενος

27, 35. κλάσας ἤρξατο ἐσθίειν

1 Cor. 10, 18. τὸν ἄρτον ὃν κλῶμεν

κλαίειν

Mat. 2, 18. „κλαίονσα τὰ τέκνα αὐ.“

26, 75. ἔκλαυσε πικρῶς (Luc. 22,
62) (cf. Mar. 14, 72)

Mar. 5, 38. 39. κλαίοντας κ. ἀλαλά-
ζοντας etc. (Luc. 8, 52)

16, 10. τοῖς . . πενθούσι καὶ
κλαίουσι

Luc. 6, 21. μακάριοι οἱ κλαίοντες

- 25. πενθήσετε καὶ κλαύσετε

7, 13. εἶπεν αὐτῇ. Μὴ κλαίτε

Luc. 7, 32. καὶ οὐκ ἐκλαύσατε

- 38. κλαίονσα ἤρξατο βρέχειν

19, 41. ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτῇ

23, 28. μὴ κλαίετε ἐπ' ἐμέ. πλην
ἐφ' ἑαυτὰς κλαίετε

Joh. 11, 31. ὑπάγει . . ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ

- 38. ὡς εἶδεν αὐτὴν κλαίου-
σαν etc.

16, 20. κλαύσετε καὶ θρηνήσετε

20, 11. εἰστήκει . . κλαίονσα ἔξω

- ὡς οὖν ἔκλαιε, παρέκ.

- 13. γύναι, τί κλαίεις (15)

Act. 9, 39. πᾶσαι αἰχῆραι κλαίονσαι

21, 13. τί ποιεῖτε κλαίοντες

Rom. 12, 15. κλαίειν μετὰ κλαίωντων

1 Cor. 7, 30. οἱ κλαίοντες ὡς μὴ κλαί-
οντες

Phil. 3, 18. νῦν δὲ καὶ κλαίων λέγω

Jac. 4, 9. πενθήσατε καὶ κλαύσατε

5, 1. κλαύσατε ὁλολύζοντες

Apos. 5, 4. ἐγὼ ἔκλαιον πολλά. 5.

18, 9. 11. 15. 19.

κλάσις Luc. 24, 35. Act. 2, 42.

κλάσμα

Mat. 14, 20. τὸ περισσεύον τῶν κλασμ.

(Mar. 6, 43. Luc. 9, 17.

Joh. 6, 12. 13)

Mar. 8, 8. 19. 20.

Κλαύδη Act. 27, 16.

Κλαυδία 2 Tim. 4, 21.

Κλαύδιος

I. Römischer Kaiser:

Act. 11, 28; 18, 2.

II. Römischer Kriegstribun:

Act. 23, 26.

κλαυθμός

Mat. 2, 18. „φωνή - ἡκούσθη, θρῆ-
νος καὶ κλαυθμός“

Mat. 8, 12. ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμός
(13, 42, 50; 22, 13; 24, 31;
25, 30. Luc. 13, 28)

Act. 20, 37. ἐγένετο κλαυθμός πάν-
των

κλείειν

Mat. 6, 6. κλείσας τὴν θύραν σου
23, 13. κλείετε τὴν βασιλ. τῶν
οὐρ. ἔμπροσθεν τῶν ἀν-
θρώπων

25, 10. ἐκλείσθη ἡ θύρα

Luc. 4, 25. ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανός

11, 7. ἥδη ἡ θύρα κλείσται

Joh. 20, 19. τῶν θυρῶν κεκλεισμέ-
νων (26)

Act. 5, 23. δεσμωτήριον εὖ. κεκλει-
σμένον ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ
21, 30. ἐκλείσθησαν αἱ θύραι

1Joh. 3, 17. κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐ-
τοῦ ἀπ' αὐτοῦ

Aroc. 3, 7. 8. ὁ ἀνοίγων κ. οὐδεὶς
κλείει etc.

11, 6. ἐξουσίαν κλείσαι τὸν οὐ-
ρανὸν

20, 3. ἐκλείσεν κ. ἐφράγισεν

21, 25. οἱ πυλῶνες αὐ. οὐ μὴ
κλεισθῶσιν

κλείς

Mat. 16, 19. δώσω σοι τὰς κλείς τῆς β.

Luc. 11, 52. τὴν κλείδα τῆς γνώσεως

Aroc. 1, 18. τὰς κλείς τοῦ θανάτου

3, 7. τὴν κλείν τοῦ Δαυτῶ

9, 1. ἡ κλ. τοῦ φρέατος τῆς
ἀβύσσου (cf. 20, 1)

κλέμμα Aroc. 9, 21.

Κλειόπας Luc. 24, 18.

κλέος 1 Pet. 2, 20.

κλέπτειν

Mat. 6, 19. 20. διορύσσουσι καὶ κλέ-
πτουσι etc.

19, 18. οὐ κλέψεις (Mar. 10, 19.
Luc. 18, 20)

27, 64; 28, 13.

Joh. 10, 10. ἵνα κλέψῃ κ. θύσῃ κ.
ἀπολίσῃ

Rom. 2, 21. ὁ κηρύσσων μὴ κλέπτειν
κλέπτεις;

13, 9. οὐ φρονεῖσεις, οὐ κλέψεις

Eph. 4, 28. ὁ κλέπτων μηκέτι κλε-
πτεύτω

κλέπτῃς

Mat. 6, 19. ὅπου κλέπται διορύσ-
σουσι (20) (cf. Luc. 12, 33)

24, 43. ποῖα φυλακῇ ὁ κλέπτῃς
ἔρχεται (Luc. 12, 39)

Joh. 10, 1. κλέπτῃς ἵσθι καὶ ληστῇς
(cf. 8)

- 10. ὁ κλ. οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ
12, 6. κλ. ἦν καὶ τὸ γλωσσόκ.

1Cor. 6, 10. οὔτε κλέπται οὔτε πλεο-
νέκται

1Th. 5, 2. ὡς κλέπτῃς ἐν νυκτὶ
- 4. ὅμῳ ὡς κλέπτῃς κατα-
λάβῃ

1Pet. 4, 15. ἡ κλέπτῃς ἢ κακοποιός

2Pet. 3, 10. ἡ ἡμέρα Κ. ὡς κλέπτῃς

Aroc. 3, 3. ἥξω ἐπὶ σέ ὡς κλέπτῃς
(cf. 16, 15)

κλήμα Joh. 15, 2. 4. 5. 6.

Κλήμης Phil. 4, 3.

κληρονομεῖν

Mat. 5, 5. κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

19, 29. ζῶν ἐν αἰῶν. κληρονομή-
σει (Mar. 10, 17. Luc. 10,
25; 18, 18)

Mat. 25, 34. κληρονομ. τὴν ἡτοιμ.
 1Cor. 6, 9. Θ. βασ. οὐ κληρονομή-
 σουσι (10. Gal. 5, 21)
 15, 50. βασιλείαν τοῦ Θ. κληρο-
 νομήσαι
 - - τὴν ἀφ' ἧς ἀρσιν κληρον.
 Gal. 4, 30. οὐ γὰρ μὴ κληρονομήσῃ
 Heb. 1, 4. κεκληρονόμηκεν ὄνομα
 - 14. κληρονομᾷ σωτηρίαν
 6, 12. τῶν - - κληρονομούντων
 τὰς ἐπαγγ.
 12, 17. κληρονομήσαι τ. εὐλογίαν
 1Pet. 3, 9. εὐλογίαν κληρονομήσατε
 Apoc. 21, 7. κληρονομήσει ταῦτα
 κληρονομία
 Mat. 21, 38. κατάσχωμεν τὴν κλ. αὐ-
 τοῦ (Mar. 12, 7. Luc. 20, 14)
 Luc. 12, 13. μερίσασθαι μετ' ἐμοῦ
 τὴν κλ.
 Act. 7, 5. ἔδωκεν αὐτῷ κληρονο-
 μίαν
 20, 32. δοῦναι ἡμῖν κληρονομίαν
 ἐν τοῖς ἡγιασμένοις
 Gal. 3, 18. εἰ γ. ἐκ νόμου ἡ κλ.
 Eph. 1, 14. ἀρόραβων τῆς κλ. ἡμῶν
 - 18. τῆς κλ. αὐτοῦ ἐν τ. ἀγίοις
 5, 5. ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ β.
 Col. 3, 24. τ. ἀνταπόδοσιν τῆς κληρ.
 Heb. 9, 15. τῆς αἰωνίου κληρονομίας
 11, 8. λαμβάνειν εἰς κληρονο-
 μίαν
 1Pet. 1, 4. εἰς κληρονομ. ἀφ' ἧς ἀρτον
 κληρονόμος
 Mat. 21, 38. οὗτός ἐστιν ὁ κληρονό-
 μος (Mar. 12, 7. Luc. 20, 14)
 Rom. 4, 13. κληρονόμον αὐτὸν εἶναι
 κόσμου
 - 14. οἱ ἐκ νόμου κληρονόμοι

Rom. 8, 17. εἰ δὲ τέκνα, καὶ κληρο-
 νόμοι - κληρ. μὲν Θεοῦ
 Gal. 3, 29. κατ' ἐπαγγελ. κληρονόμοι
 4, 1. ὁ κληρονόμος νῆπιός
 ἐστιν
 - 7. κληρον. Θεοῦ [αἱ. διὰ Θ.]
 Tit. 3, 7. κληρονόμοι γενώμεθα -
 ζωῆς
 Heb. 1, 2. ἔθνη κληρονόμ. πάντων
 6, 17. τοῖς κλ. τῆς ἐπαγγελίας
 11, 7. δικαιοσ. ἐγένετο κληρον.
 Jac. 2, 5. κληρονόμ. τῆς βασιλείας
 κληρ ος
 Mat. 27, 35. βάλλοντες κληρον (Mar.
 15, 24. Luc. 23, 34. Joh.
 19, 24)
 Act. 1, 17. ἔλαχε τὸν κληρον τῆς
 διακονίας ταύτης (cf. 25)
 - 26. ἔδωκεν κληρούς αὐτῶν
 - - ἔπεσεν ὁ κλ. ἐπὶ Ματθ.
 8, 21. οὐκ ἔστι σοι μερίς οὐδὲ
 κλ. ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ
 26, 18. κληρον ἐν τοῖς ἡγιασμέ-
 νοις
 Col. 1, 12. μερίδα τοῦ κλ. τῶν ἀγίων
 1Pet. 5, 3. κατακυριεύοντες τ. κλη-
 ρων
 κληροῦν, κληροῦσθαι
 Eph. 1, 11, 12.
 κλησις
 Rom. 11, 29. ἡ κλησις τοῦ Θεοῦ
 1Cor. 1, 26. βλέπετε γὰρ τὴν κλ. ὑμῶν
 7, 20. ἐν τῇ κλ. ἡ ἐκλήθη
 Eph. 1, 18. ἡ ἐλπὶς τῆς κλησεως αὐτ.
 4, 1. ἀξίως περιπατ. τῆς κλη-
 σεως ἧς ἐκλήθητε
 - 4. ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλησεως

Phil. 3, 14. τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ Θ.
 2Th. 1, 11. ἀξιώσῃ τῆς κλ. ὁ Θεός
 2Tim. 1, 9. καλέσαντος κλήσει ἀγία
 Heb. 3, 1. κλήσεως ἐπουρανίου μέ-
 οχοι

2Pet. 1, 10. βαβαίαν ὑμῶν τὴν κλήσιν
 κλητός

Mat. 20, 16. πολλοὶ γὰρ εἰσι κλητοὶ
 (22, 14)

Rom. 1, 1. κλητός ἀπόστολος ἀρω-
 ρισμένος

- 6. κλητοὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ

- 7. κλητοὶς ἀγίοις χάρις

8, 28. τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλη-
 τοῖς οὖσιν

1Cor. 1, 1. κλητός ἀπόστολος Ἰησοῦ

- 2. κλητοὶς ἀγίοις σὺν πᾶσι

- 24. αὐτοῖς δὲ κλητοῖς

Jud. 1. Χτῶ τετηρημένοις κλητ.

Apoc. 17, 14. κλητοὶ κ. ἐκλεκτοὶ κ.
 πιστοὶ

κλίβανος Mat. 6, 30. (Luc. 12, 28)

κλίμα

Rom. 15, 23. 2Cor. 11, 10. Gal. 1, 21.

κλίνειν

Mat. 8, 20. ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ
 (Luc. 9, 58)

Luc. 9, 12. ἡμέρα ἤρξατο κλίνειν

24, 5. κλινουσῶν τὸ πρόσωπον
 εἰς τὴν γῆν

- 29. κέκλικεν ἡ ἡμέρα

Joh. 19, 30. κλινὰς τ. κεφαλὴν παρὶ-
 δωκε

Heb. 11, 34. παρεμβολὰς ἐκλιναν ἀλλ.
 κλίνῃ

Mat. 9, 2. ἐπὶ κλίνης βεβλημένον
 (Luc. 5, 18)

- 6. ἄρὸν σου τὴν κλίνην

Mar. 4, 21. τεθῇ - ὑπὸ τὴν κλίνην
 (Luc. 8, 16)

7, 4. βαπτισμοὺς χαλκίων κ.
 κλινῶν

- 30. βεβλημένον ἐπὶ τῆς κλίν.

Luc. 17, 34. δύο ἐπὶ κλίνης μιᾶς

Act. 5, 15. Apoc. 2, 22.

κλινίδιον Luc. 5, 19, 24.

κλίσια Luc. 9, 14.

κλολή Mat. 15, 19. (Mar. 7, 22)

κλύδων Luc. 8, 24. Jac. 1, 6.

κλυδωνίζεσθαι Eph. 4, 14.

Κλωπᾶς Joh. 19, 25.

κνήθειν 2 Tim. 4, 3.

Κνίδος Act. 27, 7.

κοδράντης Mat. 5, 26. Mar. 12, 42.
 κοιλία

Mat. 12, 40. ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους

15, 17. εἰς τὴν κοιλίαν χωρεῖ
 (Mar. 7, 19)

19, 12. ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐγενν.

Luc. 1, 15. ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτ.

- 41. ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς

- 42. ὁ καρπὸς τῆς κ. σου

- 44. τὸ βρέφος ἐν τῇ κ. μου

2, 21. συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν
 τῇ κοιλίᾳ

11, 27. ἡ κ. ἡ βαστάσασά σε

15, 16. γαμίσαι τὴν κ. αὐτοῦ ἀπὸ

23, 29. κοιλίαι αἱ οὐκ ἐγέννησαν

Joh. 3, 4. εἰς τὴν κ. τῆς μητρὸς αὐτ.

7, 38. ἐκ τῆς κ. αὐτοῦ ρεύσουσιν

Act. 3, 2. χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς
 (14, 8)

Rom. 16, 18. Χριστῷ οὐ δουλεύουσιν,
 ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν κοιλίᾳ

1Cor. 6, 13. βρώματα τῇ κοιλίᾳ - ἡ
 κ. τοῖς βρώμασιν

Gal. 1, 15. ἐκ κοιλίας μητρός μου
 Phil. 3, 19. ὡν ὁ θεὸς ἡ κοιλία
 Apoc. 10, 9. πικρανεί σου τὴν κοιλίαν
 - 10. ἐπικράνθη ἡ κ. μου
 κοιμᾶσθαι
 Mat. 27, 52. τῶν κοιμημένων ἁγίων
 28, 13. ἡμῶν κοιμωμένων
 Luc. 22, 45. Joh. 11, 11.
 Act. 7, 60; 12, 6; 13, 36.
 1Cor. 7, 39. εἰάν δὲ κοιμηθῇ ὁ ἀνὴρ
 11, 30. κοιμῶνται ἱκανοί
 15, 6. τινὲς δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν
 - 18. οἱ κοιμηθέντες ἐν Χρ.
 - 20. ἀπαρχὴ τ. κοιμημένων
 - 51. πάντες μὲν οὐ κοιμηθη-
 σόμεθα, πάντες δὲ ἀλλ.
 1Th. 4, 13. περὶ τῶν κοιμημένων
 - 14. τ. κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰ.
 - 15. φθάσωμεν τ. κοιμηθέντας
 2Pet. 3, 4. οἱ πατέρες ἐκοιμήθησαν
 κοιμήσεις Joh. 11, 13.
 κοινός † κ. opp. καθαρός, ἅγιος
 † Mar. 7, 2. κοιναῖς χερσὶ, τοῦτ'
 ἔστιν ἀνίπτοις (5)
 Act. 2, 44. εἶχον ἅπαντα κοινά (cf.
 4, 32)
 † 10, 14. πᾶν κοινὸν κ. ἀκάθαρτον
 (cf. 28; 11, 8)
 † Rom. 14, 14. οὐδὲν κοινὸν δι' αὐτοῦ
 † - - τῷ λογιζομένῳ τι κοινὸν
 εἶναι, ἐκείνῳ κ.
 Tit. 1, 4. κατὰ κοινὴν πίστιν
 † Heb. 10, 29. κοινὸν ἡγησάμενος
 Jud. 3. περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας
 † Apoc. 21, 27. πᾶν κοινὸν κ. κοιοῦν βδ.
 κοιοῦν
 Mat. 15, 11. κοινοὶ τὸν ἄνθρωπον (18.
 20) (Mar. 7, 15. 18. 20. 23)

Act. 10, 15. δὲ ὁ θ. ἐκαθ., σὺ μὴ κοι-
 του (11, 9)
 21, 28. κοινοῖναι τ. ἅγιον τόπον
 Heb. 9, 13. τ. κοινοῦμένους ἀγιάζει
 πρὸς τὴν - καθαρότητα
 κοινωνεῖν
 Rom. 12, 13. ταῖς χρεῖαις τῶν ἁγίων
 κοινωνοῦντες
 15, 27. τοῖς πνευματικοῖς αὐ.
 ἐκοινώνησαν τὰ ἔθνη
 Gal. 6, 6. κοινωνοῦναι - - τῷ κατη-
 χούντι ἐν πάσιν
 Phil. 4, 15. οὐδεμία μοι ἐκκλ. κοι-
 νώνησαν εἰς λόγον δόσεως
 1Tim. 5, 22. μηδὲ κοινωνᾷς ἁμαρτίαις
 Heb. 2, 14. κοινοῦναι σαρκός
 1Pet. 4, 13. καθὼ κοινωνοῦντες τοῖς τοῦ
 Χριστοῦ παθήμασι
 2 Joh. 11. κοινωνοῦν τοῖς ἔργοις αὐτ.
 κοινωνία
 Act. 2, 42. τῇ κοινωνίᾳ κ. τῇ κλάσει
 Rom. 15, 26. κοινωνίαν τινα ποιήσα-
 σθαι εἰς τοὺς πτωχοὺς
 1Cor. 1, 9. ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν
 τ. υἱοῦ
 10, 16. οὐχὶ κοινωνία τοῦ αἵμα-
 τος - τοῦ σώματος
 2Cor. 6, 14. τίς γὰρ κοιν. φάτι πρὸς
 σκότος
 8, 4. τὴν κ. τῆς διακονίας
 9, 13. ἀπλότῃ τῆς κοιν. εἰς
 αὐτοῦς
 13, 13. ἡ κοιν. τοῦ ἁγίου Πν.
 Gal. 2, 9. δεξιὰς ἔδωκαν ἡμοῖ - -
 κοινωνίας
 Eph. 3, 9. εἰς ἡ κοιν. τοῦ μυστηρίου
 Phil. 1, 5. ἐπὶ τῇ κ. ὑμῶν εἰς τὸ αὐ.
 2, 1. εἰ τις κοινωνία ἡμεῶν

- Phil. 3, 10. τῇ κ. τῶν παθημάτων
αὐτοῦ
- Philem. 6. ἡ κοιν. τῆς πίστεώς σου
- Heb. 13, 16. τῆς δὲ εὐποιίας κ. κοι-
νωνίας
- 1 Joh. 1, 3. κοινωνίαν ἔχῃτε μεθ'
ἡμῶν
- 3. ἡ κ. δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ
τοῦ πατρὸς
 - 6. κοιν. ἔχομεν μετ' αὐτοῦ
 - 7. κοιν. ἔχομεν μετ' ἀλλήλων
- κοινωνικός 1 Tim. 6, 18.
- κοινωνός
- Mat. 23, 30. οὐκ ἂν ἡμεῖθα κοινωνοί
αὐτῶν ἐν τ. αἵματι τῶν
προφητῶν
- Luc. 5, 10. ἦσαν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι
- 1 Cor. 10, 18. κοινωνοὶ τοῦ θουσιάστῃ-
ριου
- 20. κοινωνοὺς τῶν δαιμονίων
- 2 Cor. 1, 7. κοινωνοὶ ἐστέ τῶν παθημ.
- 8, 23. κοινωνὸς ἑμοῦ καὶ εἰς
ὑμᾶς συνεργός
- Philem. 17. εἰ οὖν με ἔχεις κοινωνόν
- Heb. 10, 33. κοιν. τῶν οὕτως ἀναστρ.
- 1 Pet. 5, 1. καὶ τῆς - δόξης κοινωνός
- 2 Pet. 1, 4. θείας κοινωνοὶ φύσεως
- κοίτη
- Luc. 11, 7. Rom. 9, 10; 13, 13. Heb.
13, 4.
- κοιτῶν Act. 12, 20.
- κόκκινος
- Mat. 27, 28. χλαμύδα κοκκίνην
- Heb. 9, 19. ἱεροῦ κοκκίνου κ. ὑσσώ-
που
- Apoc. 17, 3. ἐπὶ θηρίον κόκκινον
- 4; 13, 12. 16.
- κόκκος
- Mat. 13, 31. ὁμοία - κόκκῳ σινάπης
(Mar. 4, 31. Luc. 13, 19)
- 17, 20. πιστὶν ὡς κόκκον σινά-
πης (Mar. 17, 6)
- Joh. 12, 24. ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ
σίτου
- 1 Cor. 15, 37. γυμνὸν κόκκον - σίτου
- κολάζειν Act. 4, 21. 2 Pet. 2, 9.
- κολακεία 1 Th. 2, 5.
- κόλασις Mat. 25, 46. 1 Joh. 4, 18.
- κολαφίζειν
- Mat. 26, 67. (Mar. 11, 65) 1 Cor. 4,
11. 2 Cor. 12, 7. 1 Pet. 2, 20.
- κολλᾶσθαι
- Luc. 10, 11. τ. κοινοῦ τ. κολλη-
θέντα ἡμῖν [εἰς τ. πό-
δας]
- 15, 15. ἐκολλήθη ἐν τ. πολιτῶν
- Act. 5, 13. ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς
- 8, 29. κολλήθητι τῷ ἄρματι
- 9, 26. κολλᾶσθαι τοῖς μαθηταῖς
- 10, 23. κολλᾶσθαι ἢ προσέχε-
σθαι ἀλλοφύλῳ
- 17, 34. ἀνδρες κολληθέντες αὐτῷ
- Rom. 12, 9. κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ
- 1 Cor. 6, 16. 17. ὁ κολλώμενος τῇ πόρ-
νῃ etc.
- κολλούριον Apoc. 3, 18.
- κολλυβιστής
- Mat. 21, 12. (Mar. 11, 15. Joh. 2, 15)
- κολοβοῦν
- Mat. 24, 22. (Mar. 13, 20)
- Κολοσσαί Col. 1, 2.
- κόλπος
- Luc. 6, 38. δώσουσιν εἰς τὸν κ. ὑμῶν
- 16, 22. εἰς τὸν κόλπ. Ἀβραάμ (23)
- Joh. 1, 18. ὁ ὢν εἰς τὸν κ. τοῦ πατρὸς

Joh. 13, 23. ἀνακείμενος - ἐν τῷ κ.
τοῦ Ἰ.
Act. 27, 39. κόλπον δέ τινα κατανόουν
κολυμβῆν Act. 27, 43.
κολυμβήθρα
Joh. 5, 2. κολυμβήθρα ἡ ἐπιλεγ. -
Βηθσεσδά (cf. 4. 7.)
9, 7. νίψαι εἰς τὴν κ. τοῦ Σι-
λωίμ (11)
κολωνία Act. 16, 12.
κομῆν 1 Cor. 11, 14. 15.
κόμη 1 Cor. 11, 15.
κοιῖς
Mat. 25, 27. ἐκομίσάμην ἂν τ. ἐμὸν
σὺν τόκῳ
Luc. 7, 37. κομίσασα ἀλάβαστρον
2Cor. 5, 10. ἵνα κομισῇται ἕκαστος τὰ
Eph. 6, 8. τοῦτο κομίζεται παρὰ Κ.
Col. 3, 25. κομίζεται δ' ἡ δίκη
Heb. 10, 36. κομισήσθε τὴν ἐπαγγ.
11, 19. αὐτὸν καὶ ἐν παραβολῇ
ἐκομίσασθε
- 39. οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπ.
1Pet. 1, 9. κομιζόμενοι τὸ τέλος
τῆς πίστεως
5, 4. κομισέσθε - τὸν στέφανον
2Pet. 2, 13. κομιούμεν. μισθὸν ἀδικ.
κομψότερον Joh. 4, 52.
κονιῶν Mat. 23, 27. Act. 23, 3.
κονιορτός
Mat. 10, 14. ἐκτινάξατε τὸν κ. τῶν
ποδῶν (Luc. 9, 5; 10, 11.
cf. Act. 13, 51)
Act. 22, 23. κονιορτὸν βαλλόντων εἰς
κοπάσεις
Mat. 14, 32. (Mar. 6, 51) Mar. 4, 39.
κοπετός Act. 8, 2.
κοπή Heb. 7, 1.

κοπιῶν
Mat. 6, 28. κρίνα - οὐ κοπιᾷ οὐδὲ
νῆθει (Luc. 12, 27)
11, 28. οἱ κοπιῶντες κ. οἱ πεφορτ.
Luc. 5, 5. κοπιᾶσαντες οὐδὲν ἐλά-
βομεν
Joh. 4, 6. κεκοπιακῶς ἐκ τῆς ὁδοῦ -
πορίας
- 38. δ' οὐχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε -
- ἄλλοι κεκοπίακ.
Act. 20, 35. οὕτω κοπιῶντας δεῖ ἀν-
τιλαμβάνεσθαι
Rom. 16, 6. πολλὰ ἐκοπίασεν εἰς ἡμᾶς
- 12. τὰς κοπιῶσας ἐν Κυρίῳ
- πολλὰ ἐκοπίασεν ἐν Κ.
1Cor. 4, 12. κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι
ταῖς ἰδίαις χερσὶ
15, 10. περισσότερον - ἐκοπίασα
16, 16. τῷ συναρροῦντι κ. κοπι-
ῶντι
Gal. 4, 11. μήν. εἰκὴ κεκοπίακα εἰς
ὑμᾶς
Eph. 4, 28. μᾶλλον δὲ κοπιᾶτω
Phil. 2, 16. εἰς κενὸν ἐκοπίασα
Col. 1, 29. εἰς δ' καὶ κοπιῶ
1Th. 5, 12. τοὺς κοπιῶντας ἐν ὑμῖν
1Tim. 4, 10. εἰς τοῦτο γὰρ καὶ κοπιῶ-
μεν
5, 17. οἱ κοπιῶντες ἐν λόγῳ
2Tim. 2, 6. τὸν κοπιῶντα γεωργόν
Apos. 2, 3. ἐβιάσασθ. - κ. οὐκ ἐκο-
πίασας
κόπος
Mat. 26, 10. τί κόπους παρέχετε τῇ
γυν. (Mar. 14, 6)
Luc. 11, 7. μή μοι κόπους πάρεχε
18. 5. παρέχαι μοι κόπον

Joh. 4, 38. εἰς τὸν κ. αὐτῶν εἰσελη-
λύθατε
1Cor. 3, 8. κατὰ τὸν ἴδιον κόπον
15, 58. ὁ κ. ὑμῶν οὐκ ἔστι κε-
νὸς ἐν κ.
2Cor. 6, 5. ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις
10, 15. ἐν ἀλλοτριῶς κόποις
11, 23. ἐν κόποις περισσοτέρως
- 27. ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ
Gal. 6, 17. κόπους μοι μηδεὶς παρεχ.
1Th. 1, 3. τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης
(Heb. 6, 10)
2, 9. τὸν κ. ἡμῶν καὶ τ. μόχθον
3, 5. εἰς κενὸν γένηται ὁ κ.
ἡμῶν
2Th. 3, 8. ἀλλ' ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ
Aroc. 2, 2. τὸν κ. σου καὶ τὴν ὑπομ.
14, 13. ἀναπαύσ. ἐκ τ. κόπων αὐτ.
κοπρία Luc. 14, 35.
κόπριος, ἰα, ἰον Luc. 13, 8.
κόπτειν, κόπτεσθαι
Mat. 11, 17. ἐθρήν. ὁ κ. οὐκ ἐκόπασθαι
21, 8. ἐκοπτον κλάδους ἀπὸ
τῶν δ. (Mar. 11, 8)
24, 30. τότε κόπονται πᾶσαι αἱ
φυλαὶ τῆς γ. (Aroc. 1, 7)
Luc. 8, 52. ἐκλειον καὶ ἐκόπτοντο
αὐτήν
23, 27. ἐκόπτοντο καὶ ἐθρήνουν
αὐτ.
Aroc. 18, 9. κλαύσονται κ. κόπονται ἐπ'
αὐτῇ οἱ βασιλεῖς
κόραξ Luc. 12, 24.
κοράσιον
Mat. 9, 24. 25. οὐ γὰρ ἀπέθανε. τὸ
κορ. etc. (Mar. 5, 41. 42)
14, 11. ἐδόθη τῷ κορασίῳ (cf.
Mar. 6, 22. 23)

κορβᾶν, κορβανᾶς
Mat. 27, 6. Mar. 7, 11.
Κορέ Jud. 11.
κορέννυμι Act. 27, 38. 1 Cor. 4, 8.
Κορίνθιος Act. 18, 8. 2 Cor. 6, 11.
Κόρινθος
Act. 18, 1; 19, 1. 1 Cor. 1, 2. 2 Cor.
1, 1. 23. 2 Tim. 4, 20.
Κορνήλιος
Act. 10, 1. 3. 17. 21. 22. 24. 25. 30. 31.
κόρος Luc. 16, 7.
κοσμεῖν
Mat. 12, 44. εὐρίσκει - κεκόσμημένον
(Luc 11, 25)
23, 29. κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα
25, 7. ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας
Luc. 21, 5. ἀναθήμασι κεκόσμηται
1Tim. 2, 9. κοσμεῖν ἑαυτὰς μὴ ἐν πλ.
Tit. 2, 10. ἵνα τὴν διδασκαλίαν - -
κοσμῶσιν ἐν πᾶσιν
1Pet. 3, 5. οὕτω γ. ποτε κ. αἱ ἁγ. γυ-
ναῖκες - ἐκόσμου ἑαυτάς
Aroc. 21, 2. ὡς νύμφην κεκοσμημένην
- 19. λίθῳ τιμίῳ κεκοσμημένοι
κοσμικός Tit. 2, 12. Heb. 9, 1.
κόσμιος, ον 1 Tim. 2, 9; 3, 2.
κοσμοκράτωρ Eph. 6, 12.
κόσμος († κ. = Schmuck)
Mat. 4, 8. πᾶσας τὰς βασιλείας τ. κ.
5, 14. ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κ.
13, 35. ἀπὸ καταβολῆς κ. (25, 34.
Luc. 11, 50. Heb. 4, 3; 9,
28. Aroc. 13, 8; 17, 8)
- 38. ὁ δὲ ἀγρός ἐστιν ὁ κ.
16, 26. ἐὰν τὸν κ. ὅλον κερδήσῃ
(Mar. 8, 36. Luc. 9, 25)
18, 7. οὐαὶ τῷ κ. ἀπὸ τῶν σκανδ.
24, 21. ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἔως

Mat. 26, 13. ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ (Mar. 14, 9)

Mar. 16, 15. εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα

Luc. 12, 30. τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου ἐπιζητεῖται

Joh. 1, 9. ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον

- 10. ἐν τῷ κόσμῳ ἦν

- - ὁ κόσμος δι' αὐτ. ἐγένετο

- - ὁ κ. αὐτὸν οὐκ ἔγνω

- 29. αἶρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κ.

3, 16. ἡγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον

- 17. ἀπέστειλεν - εἰς τὸν κ.

- - ἵνα κρίνῃ τὸν κ. - ἵνα σωθῇ ὁ κ. δι' αὐτοῦ (cf. 12, 47)

- 19. τὸ φῶς ἐλήλυθ. εἰς τὸν κ.

4, 42. ὁ σωτὴρ τοῦ κ. ὁ Χριστ.

6, 14. ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμ.

- 83. ζωὴν διδοὺς τῷ κόσμῳ

- 51. ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμ. ζωῆς

7, 4. φανέρωσον σαυτὸν τῷ κ.

- 7. οὐ δύναται ὁ κ. μισεῖν ὑμᾶς

8, 12. ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου

- 23. ἐκ τοῦ κ. τούτου ἔστί

- - οὐκ εἰμι ἐκ τοῦ κ. τούτου

- 28. ταῦτα λέγω εἰς τὸν κόσμ.

9, 5. ὅταν ἐν τῷ κ. ὦ, φῶς εἰμι τοῦ κόσμου

- 36. ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμ.

11, 9. τὸ φῶς τοῦ κ. τούτου βλέπει

- 27. ὁ εἰς τ. κόσμον ἐρχόμενος

12, 19. ὁ κ. ὀπίσω αὐτοῦ ἀπήλθεν

- 25. ἐν τῷ κόσμῳ τοῦτῳ

- 31. νῦν κρίσις ἔστι τοῦ κ. τούτου

Joh. 12, 31. νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμ. τούτου

- 46. ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμ. ἐλήλυθα

- 47. ἵνα κρίνω τὸν κ. - ἵνα σώσω τὸν κ. (cf. 3, 17)

13, 1. μεταβῇ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου

- - τ. ἰδίους τοὺς ἐν τῷ κ.

14, 17. ὁ κ. οὐ δύναται λαβεῖν

- 19. ὁ κ. με οὐκ εἶθεωρεῖ

- 22. ἡμῖν . . κ. οὐχὶ τῷ κόσμῳ

- 27. οὐ καθώς ὁ κ. διδωσιν

- 30. ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων

- 31. ἀλλ' ἵνα γνῶ ὁ κόσμος

15, 18. εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ

- 19. εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κ. ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει - ἐκ τοῦ κ. οὐκ ἔστί - ἐξελξύμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κ. - μισεῖ ὑμᾶς ὁ κ.

16, 8. ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ

- 11. ὁ ἄρχων τοῦ κ. τούτου κέκριται

- 20. ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται

- 21. ἐγεννήθη ἄνθρ. εἰς τὸν κ.

- 28. ἐλήλυθα εἰς τὸν κ. - πάλιν ἀφίημι τὸν κ.

- 83. ἐν τῷ κ. θλίψιν ἔχετε

- - ἐγὼ νενίκηκα τὸν κ.

17, 5. πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι

- 6. οὐς δίδωκάς μοι ἐκ τοῦ κ.

- 9. οὐ περὶ τοῦ κ. ἔρωτώ

- 11. οὐκ εἶμι ἐν τῷ κ. - οὗτοι ἐν τῷ κ. εἰσὶ

- 12. ἡμῖν μετ' αὐτῶν [ἐν τῷ κ.]

- 13. ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κ.

- 14. ὁ κ. ἐμίσησεν αὐτοὺς

Joh. 17, 15. ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κ.
 - 16. ἐκ τοῦ κ. οὐκ εἰσι
 - - ἐγὼ ἐκ τοῦ κ. οὐκ εἰμι
 - 18. ἀπέστειλας εἰς τὸν κ. etc.
 - 21. ἵνα ὁ κ. πιστεύσῃ ὅτι
 σὺ με ἀπέστειλας
 - 23. ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος
 - 24. πρὸ καταβολῆς κόσμου
 (Eph. 1, 4. 1 Pet. 1, 20)
 - 25. ὁ κ. σε οὐκ ἔγνω
 18, 20. παῤῥήσιά ἐλάλησα τῷ κ.
 - 36. ἡ βασιλ. ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν
 ἐκ τοῦ κ. τούτου etc.
 - 37. εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς
 τὸν κ.
 21, 25. οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν
 κόσμ. χωρῆσαι τὰ - βιβλ.
 Act. 17, 24. τὸν κόσμον κ. πάντα τὰ ἐν
 Rom. 1, 8. ἐν ὕλῃ τῷ κόσμῳ
 - 20. ἀπὸ κτίσεως κόσμου
 8, 6. πῶς κρίναι ὁ θ. τὸν κ.
 - 19. ὑπόδικος γ. πῶς ὁ κ. τῷ θ.
 4, 13. κληρονόμον αὐτὸν εἶναι
 κόσμου
 5, 12. ἡ ἀμ. εἰς τὸν κ. εἰσηλθε
 - - ἁμαρτία ἣν ἐν κόσμῳ
 11, 12. πλοῦτος κόσμου
 - 15. καταλλαγὴ κόσμου
 1Cor. 1, 20. σοφίαν τοῦ κόσμ. τούτου
 - 21. οὐκ ἔγνω ὁ κ. διὰ τῆς σοφ.
 - 27. 28. τὰ μωρὰ τοῦ κ. ἐξε-
 λίετο etc.
 2, 12. οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κ. ἐλάβ.
 3, 19. ἡ γὰρ σοφία τοῦ κ. τούτου
 - 22. εἴτε Κηφᾶς, εἴτε κόσμος
 4, 9. θάλαττον ἐγενήθημεν τῷ
 κ. καὶ ἀγγέλοις κ. ἀν-
 θρώποις

1Cor. 4, 13. ὡς περικαθάρι. τοῦ κ.
 5, 10. τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμ.
 τούτου
 - - ἐκ τοῦ κόσμου ἐξελεῖσθαι
 6, 2. οἱ ἅγιοι τὸν κ. κρινούσι
 - - ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κ.
 7, 31. οἱ χρώμενοι τῷ κ. τούτῳ
 - - τὸ σχῆμα τοῦ κ. τούτου
 - 33. μεριμᾷ τὰ τ. κόσμου (34)
 8, 4. οὐδὲν εἰδῶλον ἐν κόσμῳ
 11, 32. μὴ σὺν τῷ κ. κατακρι-
 θῶμεν
 14, 10. γένη φωνῶν ἔστιν ἐν
 κόσμῳ
 2Cor. 1, 12. ἀνεστράφημεν ἐν τῷ κ.
 5, 19. κόσμ. καταλλάσσωμεν ἑαν-
 τῷ
 7, 10. ἡ δὲ τοῦ κ. λύπη θάνα-
 τον καταργάζεται
 Gal. 4, 3. ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ
 κόσμου
 6, 14. δι' οὐ ἐμοὶ κόσμος ἑσταύ-
 ρωται καὶ γὰρ τῷ κόσμῳ
 Eph. 2, 2. κατὰ τ. αἰῶνα τοῦ κ.
 τούτου
 - 12. ὧσπερ ἐν τῷ κόσμῳ
 Phil. 2, 15. ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ
 Col. 1, 6. ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ
 2, 8. κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κ.
 - 20. ἀπὸ τῶν στοιχείων τοῦ κ.
 - - ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε
 1Tim. 1, 15. Χρ. Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς
 τὸν κόσμον
 3, 16. ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ
 6, 7. εἰσηγάγαμεν εἰς τὸν κ.
 Heb. 10, 5. εἰσερχόμενος εἰς τὸν κ.
 11, 7. δι' ἧς κατέκρινε τὸν κ.
 - 38. ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κ.

Jac. 1, 27. τηρεῖν ἀπὸ τοῦ κόσμου
 2, 5. τ. πτωχοὺς τοῦ κόσμου
 3, 6. ἡ γλῶσσαι πυρ, ὁ κ. τῆς
 ἀδικίας
 4, 4. ἡ φιλία τ. κόσμου ἔχθρα
 - - φίλος εἶναι τοῦ κ.
 †1Pet. 3, 3. ὁ ἔξωθεν - κόσμος
 5, 9. τῇ ἐν κόσμῳ ὑμῶν ἀδελφ.
 2Pet. 1, 4. τῆς ἐν κόσμῳ - φθορᾶς
 2, 5. ἀρχαίου κοσμοῦ. οὐκ ἐφαι-
 σατο
 - - κόσμῳ ἀσεβῶν ἐπάξας
 - 20. τὰ μιάσματα τοῦ κόσμου
 3, 6. ὁ τότε κόσμος - ἀπώλετο
 1Joh. 2, 2. περὶ ὅλου τοῦ κόσμου
 - 15. μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κ. μηδὲ
 τὰ ἐν τῷ κ. εἶναι.
 - 16. πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ -
 ἐκ τοῦ κ. ἐστὶ
 - 17. ὁ κ. παράγεται καὶ ἡ
 ἐπιθυμία αὐτοῦ
 3, 1. ὁ κ. οὐ γινώσκει ἡμᾶς
 - 13. εἰ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος
 - 17. ὅς δ' αὖν ἔχη τὸν βίον τ. κ.
 4, 1. ἐξεληλίθασιν εἰς τὸν κ.
 - 3. νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν
 ἡδὴ
 - 4. ἡ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ
 - 5. αὐτοὶ ἐκ τοῦ κ. εἰσὶ -
 ἐκ τοῦ κ. λαλοῦσι - ὁ
 κ. αὐτῶν ἀκούει
 - 9. ἀπίσταλκεν ὁ θ. εἰς τὸν κ.
 - 14. τ. υἱὸν σωτήρα τ. κόσμου
 - 17. ἵσμεν ἐν τῷ κ. τούτῳ
 5, 4. τὸ γὰρ. ἐκ τοῦ θ. νικᾷ
 τὸν κ. - ἡ νικήσασα τὸν
 κ. ἡ πλίστις

Joh. 5, 19. ὁ κ. ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ
 κεῖται
 2Joh. 7. πλανοὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν
 κόσμον
 Apoc. 11, 15. ἐγένετο ἡ βασιλεία τοῦ
 κόσμου
 Κούαρτος Rom. 16, 23.
 κοῦμι Mar. 15, 41.
 κουστωδία Mat. 27, 65. 66; 28, 11.
 κουφίζειν Act. 27, 38.
 κόφινος
 Mat. 14, 20. (Mar. 6, 43. Luc. 9, 17.
 Joh. 6, 13); 16, 9. (Mar. 8, 18)
 κράββατος
 Mar. 2, 4. χαλῶσι τὸν κράββατον
 - 9. ἄρον σου τ. κρ. (11. 12.
 Joh. 5, 8. 9. 10. 11. 12)
 6, 55. ἐπιτοίς κρ. τοὺς κακῶς ἔχ.
 Act. 5, 15; 9, 33.
 κράζειν
 Mat. 8, 29. ἔκραξαν λέγοντες (Mar.
 5, 5. 7)
 9, 27; 14, 26. 30.
 15, 23. ὅτι κράζει ὀπισθεν ἡμῶν
 20, 30. 31. ἔκραξαν λέγοντες (Mar.
 10, 47. 48. Luc. 13, 39)
 21, 9. οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκρα-
 ζον (Mar. 11, 9. Joh. 12, 13)
 - 15. παῖδας κρᾶζοντας ἐν τῷ ἱ.
 27, 23. οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον
 (Mar. 15, 13. 14)
 27, 50. πάλιν κρᾶζ. φωνῇ μεγ.
 (Mar. 15, 39)
 Mar. 1, 26. κρᾶζαν φωνῇ μεγ.
 3, 11. πνεύματα - ἔκραζε
 9, 24. κρᾶζας ὁ πατήρ ἔλεγε
 - 26. (τὸ πνεῦμα -) κρᾶζας
 [al. αν]

Luc. 4, 41. κράζοντα καὶ λέγοντα
9, 34. πνεῦμα - ἐξαίφνης κράζει
19, 40. οἱ λίθοι πεκράζονται

Joh. 1, 15. κέκραγε λέγων
7, 28. ἔκραξεν οὖν ἐν τῷ ἰ. δι-
δάσκων
- 37. ἔκραξε λέγων
12, 13. ἔκραζον· Ὁσωννά
- 44. Ἰησοῦς δὲ ἔκραξε κ. εἶπεν
19, 12. Ἰουδαῖοι ἔκραζον λέγον-
τες

Act. 7, 57. κράξαντες δὲ φωνῇ μεγ.
- 60. ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ
14, 14. κράζοντας κ. λέγοντας
16, 17. ἔκραξε λέγουσα
19, 28. ἔκραζον λέγοντες
- 32. ἄλλοι . . ἄλλο τι ἔκραζον
- 34. ὡς ἐπὶ ὥρας δ. κράζόντων
21, 28. κράζοντες· Ἄνδρ. Ἰσραήλ
- 36. τὸ πλήθος τ. λαοῦ κράζον
23, 6. ἔκραξεν ἐν τῷ συναδρίφῳ
24, 21. ταύτης φωνῆς ἧς ἔκραξα
ἵστως ἐν

Rom. 8, 15. πνεῦμα υἱοθεσίας ἐν ᾧ
κράζομεν· Ἀββᾶ
9, 27. Ἥσυχας δὲ κράζει ὑπὲρ
τοῦ

Gal. 4, 6. τὸ πν. τ. υἱοῦ - κράζον·
Ἀββᾶ

Jac. 5, 4. ὁ μισθός - κράζει
Apoc. 8, 19. ἔκραξαν φωνῇ μ. λέγοντες
7, 2. 10; 10, 3; 12, 2; 14, 15.
18, 2. 18. 19; 19, 17.

κραিপάλη Luc. 21, 34.

κρανιον

Mat. 27, 33. (Mar. 15, 22. Luc. 23, 23.
Joh. 19, 17)

κράσπεδον

Mat. 9, 20 (Luc. 8, 44); 14, 36 (Mar.
6, 56); 23, 5.

κραταιός 1 Pet. 5, 6.

κραταιοῦσθαι

Luc. 1, 80. ἐκραταιοῦτο πνεύματι (2,
40)

1 Cor. 16, 13. ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθαι

Eph. 3, 16. δυνάμει κραταιωθῆναι
διὰ τοῦ πνεύμ. αὐτ. εἰς
τὸν ἴσθ. ἀνθρ.

κρατειν

Mat. 9, 25. ἐκράτησε τῆς χειρὸς αὐ-
τῆς (Mar. 5, 41. Luc. 8,
54) (cf. Mar. 1, 31)

12, 11; 14, 3 (Mar. 6, 17); 18, 28.

21, 46. ζητοῦντες αὐτὸν κρατή-
σαι (Mar. 12, 12). - 22, 6.

26, 4. τ. Ἰησοῦν δόλω κρατή-
σωσι (Mar. 14, 1)

- 48. κρατήσατε αὐτὸν

- 50. ἐκράτησαν αὐτόν

- 55. οὐκ ἐκράτησάτε με (Mar.
14, 44. 46. 49)

- 57. οἱ δὲ κρατήσαντες τὸν Ἰ.

28, 9. ἐκράτησαν αὐτοῦ τ. πόδας

Mar. 3, 21. ἐξηλθὼν κρατῆσαι αὐτόν
7, 3. κρατοῦντες τὴν παράδο-
σιν (8) (cf. 2 Th. 2, 15)

- 4. ἃ παρέλαβον κρατεῖν

9, 10. τὸν λόγον ἐκράτησαν πρὸς
ἑαυτούς

- 27. κρατήσας αὐτὸν τῆς χει-
ρὸς

14, 51. κρατοῦσιν αὐτὸν οἱ ρεαν.

Luc. 24, 18. οἱ δὲ ὁφθ. αὐτῶν ἐκρα-
τοῦντο τοῦ μὴ ἐπι-
γινῶναι

Joh. 20, 23. ἄν τινων κρατῆτε, κακρά-
τηνται

Act. 2, 24. οὐκ ἦν δυνατόν κρατει-
σθαι αὐτὸν ὑπ' αὐτοῦ

3, 11. κρατοῦντος δὲ αὐτοῦ τόν

24, 6. ὃν καὶ ἐκρατήσαμεν

27, 13. τῆς προθέσεως κακρατη-
κέναι

Col. 2, 19. οὐ κρατῶν τὴν κεφαλὴν

Heb. 4, 14. κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας

6, 18. κρατῆσαι τῆς π. ἐλλίδος

Apoc. 2, 1. ὁ κρατῶν τοὺς ἐπτά
ἀστέρας ἐν τῇ δεξιᾷ

- 13. κρατεῖς τὸ ὄνομά μου

- 14. κρατοῦντες τ. διδαχὴν B.

- 15. κρατοῦντες τ. διδαχῆντων

- 25. ὁ ἔχετε κρατήσατε ἄχρις
οὗ ἂν ἤσω

3, 11. κράτει ὁ ἔχεις

7, 1. κρατοῦντας τοὺς τέσσαρας

20, 2. ἐκράτησε τὸν δράκοντα

κράτιστος

Luc. 1, 3. κράτιστε Θεόφιλε

Act. 23, 26. κρατίστῳ ἡγεμόνι Φή-
λικι

24, 3; 26, 25.

κράτος

Luc. 1, 51. ἐποίησε κράτος ἐν βραχ.

Act. 19, 20. κατὰ κρ. ὁ λόγος - ἠϋξανε

Eph. 1, 19. κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ
κρ. τῆς λαχῆς αὐτοῦ

(cf. 6, 10)

Col. 1, 11. κατὰ τὸ κράτος τῆς δόξης

1Tim. 6, 16. τιμὴ καὶ κράτος αἰῶνιον

Heb. 2, 14. τὸν τὸ κρ. ἔχοντα τοῦ θαν.

1Pet. 4, 11. ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος
(5, 11)

Jud. 25. Θεῷ - κράτος κ. ἐξουσία

Apoc. 1, 6. αὐτῷ ἡ δόξα κ. τὸ κρ.
(5, 13)

κραυγάζειν

Mat. 12, 19. „οὐκ ἐρίσει οὐδὲ κρα-
γᾶσει“

15, 22. ἐκραύγασεν αὐτῷ λέγουσα

Luc. 4, 41. κραυγᾷ. [αλ. κρᾶζοντα]
κ. λέγοντα

Joh. 11, 43. φωνῇ μεγ. ἐκραύγασε

18, 40; 19, 6. 12. 15. Act. 22, 23.

κραυγῇ

Mat. 25, 6. κραυγῇ γέγονεν Ἰδοὺ ὁν.

Act. 23, 9 ἐγένετο - κρ. μεγάλη

Eph. 4, 31. κραυγῇ καὶ βλασφημία

Heb. 5, 7. μετὰ κραυγῆς λαχρυᾶς
κ. δακρύων

Apoc. 14, 18. ἐφώνησε κραυγῇ μεγάλῃ
21, 4. οὔτε κρ. οὔτε πόνος

κρείας Rom. 14, 21. 1 Cor. 8, 13.

κρείσσων, κρείττων

1Cor. 7, 9. κρείσσον γὰρ ἐστι γα-
μῆσαι

11, 17. οὐκ εἰς τὸ κρείττον συν-
έρχεσθε

12, 31. τ. χαρίσματα τὰ κρεί-
ττονα

Phil. 1, 23. πολλῶ γ. μᾶλλον κρεί-
σσον

Heb. 1, 4. τοσοῦτῳ κρείττων γινώ-
μενος

6, 9. τὰ κρείττονα κ. ἐχόμενα

7, 7. ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐ-
λογεῖται

- 19. κρείττονος ἐλλίδος δι' ἧς

- 22. κρείττονος διαθήκης γέγ.

8, 6. κρείττονός ἐστι διαθή-
κης μεσίτης

Heb. 8, 6. ἐπὶ κρείττοσιν ἀπαγγελίαις

9, 23. κρείττοσι θυσίαις παρὰ ταύτας

10, 34. κρείττονα ὑπαρξιν ἐνούρου.

11, 16. νῦν δὲ κρείττονος ὀρέγονται

- 35. κρείττονος ἀναστάσεως

- 40. κρείττόν τι προβλεψαμένου

12, 24. κρείττον λαλοῦντι παρὰ τὸν Ἀβελ

1Pet. 3, 17. κρείττον γὰρ - πάσχειν

2Pet. 2, 21. κρείττον γὰρ ἦν αὐτοῖς

κρείσσον ἀν. 1 Cor. 7, 38.

κρεμῶν

Mat. 18, 6. ἵνα κρεμασθῇ μόλος ὁν. ἐπὶ τὸν τράχηλον

22, 40. ἐν - ἐντολαῖς δ. ὁ νόμος κ. οἱ προφηταὶ κρέμονται

Luc. 23, 39. εἰς δὲ τῶν κρεμασθέντων

Act. 5, 30. κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου (10, 39)

28, 4. κρεμάμενον τὸ θηρίον ἐκ

Gal. 3, 13. πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου

κρημνός

Mat. 8, 32. (Mar. 5, 13. Luc. 8, 33)

Κρήσκη 2 Tim. 4, 10.

Κρήτες Act. 2, 11. Tit. 1, 12.

Κρήτη

Act. 27, 7. 12, 13. 21. Tit. 1, 5.

κριθή Apoc. 6, 6.

κρίθινος Joh. 6, 9. 13.

κρίμα

Mat. 7, 2. ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρίνεται

Luc. 20, 47. λήγονται περισσότερον κρίμα

Luc. 23, 40. ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἰ 24, 20. παρέδωκαν - εἰς κ. θανάτου

Joh. 9, 39. εἰς κρίμα ἐγὼ - ἤλθον

Act. 24, 25. τοῦ κρ. τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι

Rom. 2, 2. 3. τὸ κρ. τοῦ θ. ἐστὶ κατὰ ἀλήθειαν ἐπὶ τοὺς etc.

3, 8. ὡν τὸ κρίμα ἐνδικόν ἐστι

5, 18. τὸ μὲν γὰρ κρίμα ἐξ ἐνόος

11, 33. ἀνεξερευνήτα τὰ κ. αὐτοῦ

13, 2. ἅντοῖς κρίμα λήγονται

1Cor. 6, 7. κρίματα ἔχετε μεθ' ἑαυτ.

11, 29. κρίμα ἑαυτῶ ἐσθίει

- 34. ἵνα μὴ εἰς κρίμα συνέρχ.

Gal. 5, 10. βαστάσει τὸ κρίμα

1Tim. 3, 6. εἰς κρίμα ἐμπέση τοῦ διαβόλου

5, 12. ἔχουσαι κρίμα, ὅτι τὴν περ.

Heb. 6, 2. κρίματος αἰωνίου

Jac. 3, 1. μεῖζον κρίμα ληψόμεθα

1Pet. 4, 17. ἄρξασθαι τὸ κρ. ἀπὸ τ. οἴκου

2Pet. 2, 3. οἷς τὸ κρ. ἔκπαλαι οὐκ ἄρξει

Jud. 4. προγεγραμμ. εἰς τοῦτο τὸ κρίμα

Apoc. 17, 1. δαίξω σοι τὸ κρ. τῆς πόρνης

18, 20. ἔκρινεν ὁ θ. τὸ κρίμα ὧμῶν ἐξ

20, 4. κρίμα ἰδόθη αὐτοῖς

κρίνειν

Mat. 5, 40. θάλλοντί σοι κρινῆναι

7, 1. 2. μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κρινῆτε etc. (Luc. 6, 37)

19, 28. κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλάς (Luc. 22, 30)

- Luc. 7, 43. ὁρθῶς ἔκρινας
 12, 57. ἀφ' ἑαυτῶν οὐ κρίνετε
 τὸ δικ.
 19, 22. ἐκ τοῦ στόμ. σου κρινῶ σε
 Joh. 3, 17. ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον
 - 18. ὁ πιστεύων . . οὐ κρί-
 νεται - ὁ δὲ μὴ πιστ.
 ἤδη κέκριται
 5, 22. ὁ πατὴρ κρίνει οὐδένα
 - 30. καθὼς ἀκούω, κρίνω
 7, 24. μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν
 - - τὴν δικ. κρίσιν κρίνατε
 - 51. ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν
 8, 15. κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε
 - - ἐγὼ οὐ κρίνω οὐδένα
 - 16. ἐὰν κρίνω δὲ ἐγὼ
 - 26. περὶ ὑμῶν λαλεῖν κ. κρί-
 νειν
 - 50. ἔστιν ὁ ζητῶν καὶ κρίνων
 12, 47. ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν
 - - οὐ γ. ἤλθον ἵνα κρίνω
 τὸν κόσμον
 - 48. ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτόν
 - - κρινεῖ αὐτόν ἐν τῇ ἐσχ.
 16, 11. ὁ ἀρχὼν τοῦ κ. τοῦτου
 κέκριται
 18, 31. κατὰ τὸν νόμον ὑ. κρί-
 νата αὐτόν
 Act. 3, 13. κρίναντος ἐκείνου ἀπο-
 λύειν
 4, 19. εἰ δίκαιόν ἐστιν . . κρί-
 νата
 7, 7. „τὸ ἔθνος . . κρινῶ ἐγώ“
 13, 27. κρίναντες ἐπλήρωσαν
 - 46. ἀξιους κρίν. ἑαυτοὺς τῆς
 15, 19. ἐγὼ κρίνω μὴ παρενοχλεῖν
 16, 4. δόγματα τὰ κεκριμένα
 ὑπὸ

- Act. 16, 15. κεκρίκατέ με πιστὴν . .
 εἶναι
 17, 31. κρίνειν τὴν οἰκουμένην
 ἐν δικαιοσύνῃ ἐν ἀνδρὶ
 20, 16. ἔκρινε . . παραπλεῦσαι
 21, 25. κρίναντες μηδὲν τοιοῦ-
 τον τηρεῖν αὐτούς
 23, 3. κρίνων με κατὰ νόμον
 - 6. περὶ ἐλπίδος . . κρίνομαι
 24, 6. κατὰ τὸν ἡμ. νόμον ἡθε-
 λήσαμεν κρίνειν
 - 21. περὶ ἀναστάσεως ν. ἐγὼ
 κρίνομαι σ. ὑφ' ὑμῶν
 25, 9. περὶ τούτων κρίνεσθαι
 ἐπ' ἐμοῦ
 - 10. οὐ με δεῖ κρίνεσθαι
 - 20. καὶ ἐγὼ κρίνεσθαι περὶ
 τούτων
 - 25. ἔκρινα πέμπειν αὐτόν
 26, 6. ἐπ' ἐλπίδι τῆς . . ἔστηκα
 κρίνόμενος
 - 8. ἀπιστον κρίνεται παρ'
 ὑμῖν
 27, 1. ἐκρίθη τ. ἀποπλεῖν ἡμῶς
 Rom. 2, 1. πᾶς ὁ κρίνων etc.
 - 3. ὁ κρίνων τοὺς τὰ τοιαῦτα
 - 12. διὰ νόμου κρινθήσονται
 - 16. ὅτε κρινεῖ ὁ θ. τὰ κρυπτά
 - 27. κρινεῖ - παραβάτην
 3, 4. „νικ. ἐν τῷ κρίνεσθαι σε“
 - 6. πῶς κρινεῖ ὁ θ. τὸν κόσμον
 - 7. ὡς ἁμαρτωλὸς κρίνομαι;
 14, 8. τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω
 - 4. ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰ-
 κέτην
 - 5. κρίνει ἡμέραν παρ' ἡμέ-
 ραν etc.

Rom. 14, 10. τί κρίνεις τὸν ἀδελφόν σου;

- 13. μηκ. οὐν ἀλλήλους κρίνωμεν etc.

- 22. ὁ μὴ κρίνων ἑαυτὸν ἐν ψῷ

1Cor. 2, 2. οὐ γὰρ ἔκρινά τι εἰδέναι

4, 5. μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνεται

5, 3. ἡδὴ κέκρικα ὡς παρῶν

- 12. τοὺς ἔξω κρίνειν - τοὺς ἔσω ὑμεῖς κρίνετε

- 13. τοὺς δὲ ἔξω ὁ Θ. κρίνει

6, 1. κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδικῶν

- 2. ἄγιοι τ. κόσμον κρινούσι

- ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κ.

- 3. ὅτι ἀγγέλους κρινούμεν

- 6. ἀδελφὸς μετὰ ἀδελφοῦ κρίνεται - ἐπὶ ἀπίστων

7, 87. τοῦτο κέκρικεν ἐν τῇ καρδίᾳ

10, 15. κρίνατε ὑμεῖς ὁ φημι

- 29. κρίνεται ὑπὸ ἄλλης συνειδήσεως

11, 13. ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε

- 31. οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα

- 32. κρινόμενοι δὲ ὑπὸ Κ.

2Cor. 2, 1. ἔκρινα δὲ ἑμὲ αὐτῷ τοῦτο,

τὸ μὴ πάλιν - ἐλθεῖν

5, 14. κρίναντας τοῦτο, ὅτι εἰ

Col. 2, 16. μὴ οὐν τις ὑμᾶς κρινέτω ἐν βρώσει

2Th. 2, 12. ἵνα κριθῶσι πάντες αἱ μὴ

2Tim. 4, 1. τοῦ μέλλοντος κρίνουν ζώντας

Tit. 3, 12. κέκρικα παραχειμάσαι

Heb. 10, 30. „Κ. κρίνει τ. λαὸν αὐτοῦ“

13, 4. μοιχοὺς κρίνει ὁ Θ.

Jac. 2, 12. ὡς διὰ νόμου ἔλευθ. μέλ-
λοντες κρίνεσθαι

4, 11. κρίνων τ. ἀδελφὸν αὐτοῦ

- κρίνει νόμον etc.

- 12. ὅς κρίνεις τὸν ἕτερον

1Pet. 1, 17. τὸν ἀπροσωπολήπτως
κρίνοντα κατὰ τὸ ἐκ. ἔργον

2, 23. τῷ κρίνοντι δικαίως

4, 5. κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς

- 6. ἵνα κριθῶσι μὲν κατὰ
ἀνθρώπους σαρκί

Apoc. 6, 10. οὐ κρίνεις καὶ ἐκδικεῖς

11, 18. καιρὸς τῶν νεκρῶν, κριθῆναι

16, 5. ὅτι ταῦτα ἔκρινας

18, 8. ὁ Θεὸς ὁ κρίνας αὐτήν

- 20. ἔκρινεν ὁ Θ. τὸ κρίμα
ὑμ. ἐξ αὐτῆς

19, 2. ὅτι ἔκρινε τὴν πόρνην

- 11. ἐν δικαιοσύνῃ κρίνει

20, 12. ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἐκ
τῶν γεγραμμ. - κατὰ
τὰ ἔργα (cf. 13)

κρίνον Mat. 6, 23. (Luc. 12, 27)
κρίσις

Mat. 5, 21. ἐνοχος ἔσται τῇ κρίσει (22)

10, 15. ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως (Mar.

6, 11) (11, 22. 24. Luc. 10,
14) (12, 36)

12, 18. „κρίσιν τοῖς ἔθν. ἀναγγε-
λεῖ“

- 20. „ἐκβάλλῃ εἰς νίκος τὴν κ.“

- 41. 42. ἀναστήσονται ἐν τῇ
κρίσει etc. (Luc. 11, 31. 32)

23, 23. τὴν κρ. κ. τ. ἔλεον κ. τ.
πίστιν

- 33. ἀπὸ τῆς κρ. τῆς γενένης

Mar. 3, 29. **ἑνοχός** δ. αἰωνίου κρίσεως
 [8, 11. ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως]
 Luc. 11, 42. **παρέρχεσθε** τὴν κ. καὶ
 τ. ἀγάπην
 Joh. 3, 19. αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ κρίσις ὅτι
 5, 22. τὴν κρ. πᾶσαν δίδωκε τῷ
 - 24. εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται
 - 27. ἔξουσίαν . . κρίσιν ποιεῖν
 - 29. εἰς ἀνάστασιν κρίσεως
 - 30. ἡ κρ. ἡ ἐμὴ δίκαια ἐστὶ
 7, 24. τὴν δίκαιαν κρ. κρίνατε
 8, 16. ἡ κρ. ἡ ἐμὴ ἀληθὴς ἐστὶ
 12, 31. νῦν κρίσις ἐστὶ τ. κόσμου
 18, 8. ἐλέγξει . . περὶ κρίσεως
 - 11. περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ὁ.
 Act. 8, 33. „ἡ κρίσις αὐτοῦ ἦρθῃ“
 2 Th. 1, 5. τ. δικαίας κρίσεως τοῦ Θ.
 1 Tim. 5, 24. προάγουσαι εἰς κρίσιν
 Heb. 9, 27. μετὰ δὲ τοῦτο κρίσις
 10, 27. φοβερὰ - ἐκδοχὴ κρίσεως
 Jac. 2, 13. ἡ γὰρ κρίσις ἀνίλεως ἐστὶ.
 5, 12. μὴ ὑπὸ κρίσιν πύσηται
 2 Pet. 2, 4. εἰς κρίσιν τηρουμένους
 - 9. εἰς ἡμέραν κρίσεως (3, 7)
 - 11. οὐ φέρουσι κατ' αἰτῶν
 παρὰ Κ. βλάβημον κρίσ.
 1 Joh. 4, 17. ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως
 Jud. 6. κρίσιν μεγάλης ἡμ.
 9. κρίσιν ἐπεινεγκεῖν βλασφ.
 15. ποιήσαι κρίσιν κατὰ πάν-
 των
 Apoc. 14, 7. ἡ ὥρα τῆς κρίσεως αὐτοῦ
 16, 17. δίκαιαι αἱ κρίσεις σου
 (19, 2)
 18, 10. ἦλθεν ἡ κρίσις σου
Κρίσιμος Act. 18, 8. 1 Cor. 1, 14.
κριτήριον
 1 Cor. 6, 2. 4. Jac. 2, 6.

κριτής
 Mat. 5, 25. σε παραδῶ ὁ ἀντίδικος
 τῷ κ. etc. (Luc. 12, 58)
 12, 27. ὑμῶν ἔσονται κριταί (Luc.
 11, 19)
 Luc. 18, 2. κριτὴς τις ἦν ἐν τινὶ πόλει
 - 6. τί ὁ κρ. τῆς ἀδικίας λέγει
 Act. 10, 42. κριτὴς ζώντων κ. νεκρῶν
 13, 20. ὡς ἔτασι τετρακοσίοις . .
 ἔδωκε κριτὰς ἰσως Σα-
 μουήλ
 18, 15. κριτὴς γ. ἐγὼ τούτων
 οὐ βούλομαι εἶναι
 24, 10. σε κριτὴν τῷ ἔθναι τούτῳ
 2 Tim. 4, 8. ὁ Κ. - ὁ δίκαιος κριτὴς
 Heb. 12, 23. κριτὴ Θεῶ πάντων
 Jac. 2, 4. ἐγένεσθε κριταί διαλο-
 γισμῶν πονηρῶν;
 4, 11. οὐκ εἰ ποιητὴς νόμου,
 ἀλλὰ κριτὴς
 - 12. εἰς δ. ὁ νομοθέτης καὶ κρ.
 5, 9. ὁ κρ. πρὸ τῶν θυρῶν
 ἵστηκεν
κριτικός Heb. 4, 12.
κρούειν
 Mat. 7, 7. 8. κρούετε, καὶ ἀνοιγή-
 σεται etc. (Luc. 11, 9. 10)
 Luc. 12, 36; 13, 25. Act. 12, 13. 16.
 Apoc. 3, 20. ἵστηκα ἐπὶ τ. θύραν κ.
 κρούω
κρύπτειν
 Mat. 4, 14. οὐ δύνατ. πόλις κρυβῆναι
 13, 15. „ἐρεῦξομαι κεκρυμμένα“
 - 44. κεκρυμμένῳ ἐν τῷ ἀγρῷ
 etc.
 25, 18. ἔκρυψε [α. ἀπὲρ κ.] τὸ ἄργ.
 - 25. ἔκρυψε τὸ τάλαντ. σου ἐν
 Luc. 18, 34. κεκρυμμένον ἀπ' αὐτῶν

Luc. 19, 42. ἐκρύβη ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου

Joh. 8, 59. Ἰησ. δὲ ἐκρύβη κ. ἐξῆλθεν
12, 36. ἀπελθὼν ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν

19, 38. κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν φ.
Col. 3, 3. ἡ ζωὴ ἡμῶν κέκρυπται
σὺν τῷ Χ. ἐν τῷ Θ.

1Tim. 5, 25. κρυβῆναι οὐ δύναται
Heb. 11, 23. ἐκρύβη τριμήνον ὑπὸ τῶν
Apoc. 2, 17. τοῦ μάννα τ. κεκρυμμέ-
νου
6, 15. 16.

κρύπτει, ἡ
Luc. 11, 33. εἰς κρύπτην τίθῃσι
κρυπτός

Mat. 6, 4. τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ - ὁ
βλέπων ἐν τῷ κρ. (6. 18)
10, 26. κρυπτόν, ὃ οὐ γνωσθή-
σεται (Mar. 4, 22. Luc. 8,
17; 12, 2)

Joh. 7, 4. 10.
18, 20. ἐν κρ. ἐλάλησα οὐδὲν
Rom. 2, 16. τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώ-
πων

- 29. ὁ ἐν τῷ κρυπτῷ Ἰουδαίος
1Cor. 4, 5. φωτίζει τὰ κρυπτὰ τ. σκ.
14, 25. τὰ κρ. τῆς καρδίας αὐτοῦ
2Cor. 4, 2. τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνῃς
1Pet. 3, 4. ὁ κρ. τῆς καρδίας ἄν-
θρωπος

κρυσταλλίζειν Apoc. 21, 11.
κρύσταλλος Apoc. 4, 6; 22, 1.
κρυφῇ Eph. 5, 12.

κῆρυθαι
Mat. 10, 9. μὴ κτήσῃσθε χρυσόν
Luc. 18, 12. πάντα ὅσα κτώμαι

Luc. 21, 19. ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμ. κτή-
σασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν
Act. 1, 18; 8, 20; 22, 28.

1Th. 4, 4. τὸ ἑαυτοῦ σκεῦος κτᾶ-
σθαι ἐν

κτῆμα
Mat. 19, 22. (Mar. 10, 22) Act. 2,
45; 5, 1.

κτῆνος
Luc. 10, 34. Act. 23, 24. 1 Cor. 15,
39. Apoc. 18, 13.

κτῆτωρ Act. 4, 34.
κτίσειν
Mar. 13, 19. κτίσεως ἧς ἔκτισε ὁ Θ.

Rom. 1, 25. ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει πα-
ρὰ τὸν κτίσαντα
1Cor. 11, 9. οὐκ ἐκτίσθη ἀνὴρ διὰ
τὴν γυναῖκα

Eph. 2, 10. κτισθέντες ἐν Χ. Ἰ. ἐπ'
ἔργοις
- 15. τοὺς δύο κτίσῃ ἐν ἑαυτῷ
εἰς ἕνα καινὸν ἄνθρ.

3, 9. Θ. τῷ τὰ πάντα κτίσαντι
4, 24. τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντᾶ
ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁδ.

Col. 1, 16. ἐναυτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα
- - δι' αὐτοῦ κ. εἰς αὐτοὶ
ἔκτισται

3, 10. εἰκόνα τοῦ κτίσαντος
αὐτόν

1Tim. 4, 3. ἃ ὁ Θεὸς ἔκτισεν
Apoc. 4, 11. σὺ ἔκτισας τὰ πάντα τοῦ
10, 6. ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανόν
κτίσις

Mar. 10, 6. ἀπὸ δὲ ἀρχῆς κτίσεως
18, 19. ἀπ' ἀρχῆς κτίσ. ἧς ἔκτ.
ὁ Θεός

16, 15. κηρύξατε - πάσῃ τῇ κτ.

Rom. 1, 20. ἀπὸ κτίσεως κόσμου
 - 25. ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει
 παρὰ τὸν κτίσαντα
 8, 19. ἀποκαταδοκία τῆς κτί-
 σεως
 - 20. ἡ κτ. ὑπετάγη οὐχ' ἐκούσα
 - 21. αὕτη ἡ κτ. ἐλευθερω-
 θήσεται
 - 22. πᾶσα ἡ κ. συστανάξει
 - 39. οὐτε τις κτίσις ἑτέρα
 2Cor. 5, 17. εἰ τις ἐν Χ., καινὴ κτίσις
 Gal. 6, 15. ἐν γ. Χτῶ - καινὴ κτίσις
 Col. 1, 15. πρωτότοκος πάσης κτί-
 σεως
 - 23. κηρυχθέντος ἐν πάσῃ
 τῇ κτίσει
 Heb. 4, 13. οὐκ ἔστι κτίσις ἀφανής
 9, 11. οὐ ταύτης τῆς κτίσεως
 1Pet. 2, 13. ὑποτάγητε οὖν πάσῃ ἀν-
 θρωπίνῃ κτίσει
 2Pet. 3, 4. ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως
 Apoc. 3, 14. ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τ. Θ.
 κτίσμα
 1Tim. 4, 4. Jac. 1, 18. Apoc. 5, 13; 8, 9.
 κτιστής 1 Pet. 4, 19.
 κυβεία Eph. 4, 14.
 κυβέρνησις 1 Cor. 12, 28.
 κυβερνήτης
 Act. 27, 11. Apoc. 18, 17.
 κυκλόθεν Apoc. 4, 3. 8; 5, 11.
 κυκλοῦν
 Luc. 21, 20. κυκλουμένην ὑπὸ στρατοπ.
 Joh. 10, 24. Act. 14, 20.
 Heb. 11, 30. τὰ τελεχῇ Ἰ. ἐπ. κυκλω-
 θέντα
 Apoc. 20, 9. ἐκύκλωσαν τὴν παρεμβ.
 κύκλω
 Mar. 8, 34. περιβλεψάμενος κύκλω

Mar. 6, 6. περιῆγε τ. κόμας κύκλω
 (Luc. 9, 12)
 - 36. εἰς τοὺς κύκλω ἀγροῦς
 Rom. 15, 19. ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ κύ-
 κλω
 Apoc. 4, 6. κ. τοῦ θρόνου (5, 11; 7, 11)
 κυλίεσθαι Mar. 9, 20.
 κύλισμα 2 Pet. 2, 22.
 κυλλός
 Mat. 15, 30. 31; 18, 8. (Mar. 9, 43)
 κύμα
 Mat. 8, 24. (cf. Mar. 4, 37); 14, 24.
 Act. 27, 41. Jud. 13.
 κύμβαλον 1 Cor. 13, 1.
 κύμινον Mat. 23, 23.
 κυνάριον
 Mat. 15, 26. 27. (Mar. 7, 27. 28)
 Κύπριος Act. 4, 36; 11, 20; 21, 16.
 Κύπρος
 Act. 11, 19; 13, 4; 15, 39; 21, 3;
 27, 4.
 κύπτειν Mar. 1, 7. Joh. 8, 6. 8.
 Κυρηναίος
 Mat. 27, 32. Mar. 15, 21. Luc. 23, 26.
 Act. 6, 9; 11, 20; 13, 1.
 Κυρήνη Act. 2, 10.
 Κυρήνιος Luc. 2, 2.
 Κυρία al. κυρία 2 Joh. 1. 5.
 κυριακός
 Apoc. 1, 10. 1 Cor. 11, 20.
 κυριεύειν
 Luc. 22, 25. οἱ βασ. - - κυριεύουσιν
 αὐτῶν
 Rom. 6, 9. θάνατος αὐτοῦ οὐ κυ-
 ριεύει
 - 14. ἀμαρ. γ. ὑμῶν οὐ κυ-
 ριεύει

Rom. 7, 1. ὁ νόμος κυριεύει τοῦ ἀνθρ.

14, 9. νεκρῶν καὶ ζώντων κυριεύσῃ

2Cor. 1, 24. οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν

1Tim. 6, 15. Κύριος τῶν κυριευόντων κύριος

ὁ Κύρ., Κύριος von Gott; von Christus.

κύριος, κύριοι von Menschen.

Κύρ. mit Ἰησοῦς oder Ἰ. Χρ. s. Ἰησοῦς.

ἄγγελος τοῦ Κ. s. ἄγγελος.

Mat. 1, 22. τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρ. (2, 15)

8, 3. „τὴν ὁδὸν Κυρίου“ (Mar. 1, 3. Luc. 3, 4. Joh. 1, 23)

4, 7. 10. „Κύριον τὸν Θεόν σου“ etc. (Luc. 4, 8. 12)

5, 33. „ἀποδώσ. δὲ τῷ Κ. τοὺς ὄρκους“

6, 24. δυοὶ κυρίοις δουλεύειν (Luc. 16, 13)

7, 21. 22. ὁ λέγων μοι· Κύριε, Κύριε etc. (Luc. 6, 46)

8, 2. Κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαι (Luc. 5, 12)

- 6. 8. Κύριε, ὁ παῖς μου βέβληται etc. (Luc. 7, 6)

- 21. Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι πρ. (Luc. 9, 59)

- 25. Κύριε, σῶσον ἡμᾶς

9, 23. λέγουσιν αὐτῷ· Ναί, Κύρ.

- 38. τοῦ κυρίου τοῦ Φαρισαίου

10, 24. 25. οὐδὲ δοῦλ. ὑπὲρ τὸν κύριον αὐτοῦ etc. (Joh. 15, 20)

Mat. 11, 25. Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς (Luc. 10, 21)

12, 8. κύριος γάρ ἐστι τοῦ σαββ. (Mar. 2, 28. Luc. 6, 5)

13, 27. κύριε, οὐχὶ καλὸν σπέρμα - 51. λέγουσιν αὐτῷ· Ναί, [Κύριε]

14, 28. Κύριε, εἰ σὺ εἶ, πέλευσον - 30. Κύριε, σῶσόν με!

15, 22. ἐλέησόν με, Κύριε, υἱὲ Δαυὶδ (cf. 25) (cf. 17, 15; 20, 30. 31)

- 27. ἡ δὲ εἶπε· Ναί, Κύριε

- - τῆς τραπέζης τῶν κυρ. αὐτῶν (Mar. 7, 28)

16, 22. ἰλιώσ σοι, Κύριε, οὐ μὴ

17, 4. Κύριε, καλὸν ἐστὶν ἡμῶς

18, 21. Κύριε, ποσάκις ἁμαρτήσαι

- 25. ἐκέλευσεν αὐτ. ὁ κ. αὐτοῦ

- 26. κύριε, μακροθύμησον

- 27. σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύρ. τοῦ δούλου

- 31. διεσάφησαν τῷ κ. αὐτῶν

- 32. ὁ κύριος αὐτοῦ λέγει

- 34. ὀργισθεὶς ὁ κύρ. αὐτοῦ

20, 8. ὁ κύρ. τοῦ ἀμπελῶνος

- 33. Κύριε, ἵνα ἀνοιχθῶσιν οἱ (cf. Luc. 18, 41)

21, 8. ὁ Κύριος αὐτῶν χρεῖαν ἔχει (Mar. 11, 3. Luc. 19, 31. 34)

- 9. ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρ. (Mar. 11, 9. 10. Luc. 19, 38. Joh. 12, 13) (23, 29. Luc. 13, 35)

- 30. ἰγὼ, κύριε, καὶ οὐκ ἀπηλθῶ

Mat. 21, 40. ἔλθῃ ὁ κ. τοῦ ἀμπελώ-
νος (Mar. 12, 9. Luc. 20,
13. 15)

- 42. „παρὰ Κυρίου ἐγένετο“
(Mar. 12, 11)

22, 37. „ἀγαπήσεις Κύρ. τὸν θ.
σου“ (Mar. 12, 29. 30,
Luc. 10, 27)

- 43. Κύριον αὐτὸν καλεῖ (45)
(Mar. 12, 37. Luc. 20, 44)

- 44. „εἶπεν ὁ Κ. τῷ Κ. μου“
(Mar. 12, 38. Luc. 20, 42)

24, 42. ποία ὥρα ὁ Κύριος ὑμῶν
ἔρχεται

- 45. κατέστησεν ὁ κύρ. αὐτοῦ
ἐπὶ τῆς Θερ. (Luc. 12, 49)

- 46. ὃν ἐλθῶν ὁ κύρ. αὐτοῦ
εὐρήσει (Luc. 12, 48)

- 48. χρονίζει ὁ κύρ. μου ἐλ-
θεῖν (Luc. 12, 45)

- 50. ἦξει ὁ κύρ. τοῦ δούλου
ἐκείνου (Luc. 12, 46)

25, 11. κύριε, κύριε, ἀνοιξόν
ἡμῖν (Luc. 13, 25)

- 18. τὸ ἀργύριον τοῦ κ. αὐτ.

- 19. 20. 22. 23. 24. 26. (cf. Luc.
19, 18. 18. 20. 25)

- 21. εἰς τὴν χαρὰν τ. κ. σου (23)

- 37. Κύριε, πότε σε εἶδομεν
πειν. (44)

26, 22. μήτι ἐγὼ εἰμι, Κύριε;
(Joh. 13, 25)

27, 40. „συνέταξέ μοι Κύριος“

- 63. κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκ.

28, 6. ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος

Mar. 5, 19. ὅσα σοι ὁ Κ. πεποίηκε
9, 24. [Κύριε,] βοήθει μου

13, 20. εἰ μὴ Κύριος ἐκολόβωσα

Mar. 13, 35. πότε ὁ κύριος τῆς οἰκίας
16, 19. ὁ μὲν οὖν Κ. μετὰ τὸ λαλ.

- 20. τοῦ Κυρίου συναρρογούντος;
Luc. 1, 6. δικαιομασί τοῦ Κ.

- 9. εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου

- 15. μάγας ἐνώπιον Κυρίου

- 16. ἐπὶ Κύριον τὸν θ. αὐτῶν

- 17. ἐτοιμάσαι Κυρίῳ λαόν

- 25. οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ Κ.

- 28. ὁ Κύριος μετὰ σοῦ

- 32. δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ θ.

- 38. ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου

- 43. ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου

- 45. λαλαλήμ. αὐτῇ παρὰ Κυρ.

- 46. μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου
τὸν Κ.

- 58. ἐμεγάλυνα Κύριος τὸ ἐλ.

- 66. χεῖρ Κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ

- 68. Κύριος ὁ θ. τοῦ Ἰσραὴλ

- 76. προπορεύσῃ πρὸ προσώ-
που Κυρίου

2, 9. δόξα Κυρίου περιέλαμ-
ψεν αὐτοῦς

- 11. σωτὴρ ὃς ἐστὶ Χτὸς Κύρ.

- 15. δ ὁ Κ. ἐγνώρισεν ἡμῖν

- 22. παραστήσαι τῷ Κυρίῳ

- 23. γέγραπται ἐν νόμῳ Κυ-
ρίου etc.

- „ἄγιον τῷ Κ. κληθήσα-
ται“

- 24. εἰρημέτων ἐν νόμῳ Κυρίου

- 26. ἰδὼ τὸν Χριστὸν Κυρίου

- 38. ἀνθωμολογεῖτο τῷ Κυρίῳ

- 39. τὰ κατὰ τὸν νόμον Κυρίου

4, 18. „πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ“

- 19. „ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτόν“

5, 5. ἁμαρτωλὸς εἰμι, Κύριε

- 17. δύναις Κυρίου ἦν εἰς τὸ

- Luc. 7, 18. ἰδὼν αὐτὴν ὁ Κύριος
 - 31. [εἶπε δὲ ὁ Κ.]
 9, 54. Κύριε, θέλεις εἰπωμεν
 - 57. ὅπου ἂν ἀπέρχῃ, Κύριε
 - 61. ἀκολουθήσω σοι, Κύριε
 10, 1. ἀνέδειξεν ὁ Κύριος
 - 2. τοῦ Κυρίου τοῦ Θερισμοῦ
 - 17. Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια
 - 40. Κύριε, οὐ μέλει σοι
 11, 1. Κύριε, διδάξον ἡμᾶς
 - 39. εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς αὐτόν
 12, 36. πρὸς δεχομ. τὸν κ. ἐαυτῶν
 - 37. ὁ κ. εὐρήσῃ γρηγοροῦν-
 τας
 - 41. Κύριε, πρὸς ἡμᾶς τὴν π.
 - 47. τὸ θέλημα τοῦ κ. ἐαυτοῦ
 13, 8. Κύριε, ἄφες αὐτήν
 - 15. ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ Κ.
 - 23. Κύριε, εἰ ὅλλοι οἱ σω-
 ζόμενοι
 14, 21. ἀπήγγειλε τῷ κ. αὐτοῦ
 - 22. Κύριε, γέγονεν ὡς ἐπέτ.
 - 23. εἶπον ὁ κύρ. πρὸς τὸν
 δοῦλον
 16, 3. ὁ κ. μου ἀφαιρεῖται
 - 5. χρηωφαιλετῶν τοῦ κύρ.
 ἐαυτοῦ etc.
 - 8. ἐπῆνυσεν ὁ κ. τὸν οἰκο-
 νόμον
 17, 5. 6. 37; 18, 6.
 19, 8. εἶπε πρὸς τὸν Κύριον -
 Κύριε, δίδωμι τοῖς πτω-
 χοῖς
 - 33. εἶπον οἱ κύριοι αὐτοῦ
 πρὸς
 20, 37. Κύριον τὸν Θ. Ἀβραάμ
 22, 31. εἶπε δὲ ὁ Κ. Σίμων

- Luc. 22, 33. Κύριε, μετὰ σου ἔτοιμος
 - 38. Κύριε, ἰδοὺ μάχαιραι
 - 49. Κύριε, εἰ πατάξομεν ἐν
 - 61. στραφεῖς ὁ Κ. ἐνέβλεψε
 - τοῦ λόγου τοῦ Κ.
 23, 42. μνήσθητί μου, Κύριε
 24, 34. ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως
 Joh. 4, 1. ὡς οὖν ἔγνω ὁ Κύριος
 - 11. Κύριε, οὔτε ἄντλημα
 - 15. Κύριε, δὸς μοι τοῦτο τό
 - 19. Κύριε, θεωρῶ ὅτι προφ.
 - 49. Κύριε, κατέβηθι πρὶν
 5, 7. Κύριε, ἀνθροπον οὐκ
 ἔχω
 6, 23. εὐχαριστήσαντος τοῦ Κ.
 - 34. Κύριε, πάντοτε δὸς ἡμῖν
 - 68. Κύριε, πρὸς τίνα ἀπε-
 λευσόμεθα
 8, 11. [εἶπεν· Οὐδεὶς, Κύριε]
 9, 36. τίς ἐστι, Κύριε, ἵνα πι-
 σταύσω
 - 38. πιστεύω, Κύριε
 11, 2. ἀλείψασα τὸν Κ. μύρω
 - 3. Κύριε, ἴδε ὃν φιλεῖς
 - 12. Κύριε, εἰ κεκοίμῃται
 - 21. Κύριε, εἰ ἦς ὥδε
 - 27. ναί, Κύριε, ἐγὼ πεπί-
 σταυκα
 - 32. Κύριε, εἰ ἦς ὥδε, οὐκ ἂν
 - 34. Κύριε, ἔρχου καὶ ἴδε
 - 39. Κύριε, ἤδη ὄζει
 12, 38. „Κύρ., τίς ἐπίστευσε“
 - „ὁ βραχίων Κυρίου“
 13, 6. Κύριε, σὺ μου νίπτεις
 τοὺς πόδας
 - 9. Κύριε, μὴ τοὺς πόδας μου
 - 13. ὁ διδάσκαλος καὶ ὁ Κ.
 - 14. ὁ Κ. καὶ ὁ διδάσκαλος

Joh. 13, 16. δοῦλος μείζων τοῦ κυρ. αὐτοῦ

- 36. Κύριε, ποῦ ὑπάγεις
- 37. Κύριε, διατί οὐ δύναμαι

14, 5. Κύριε, οὐκ οἶδामεν ποῦ ὑπάγεις

- 8. Κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα

- 22. Κύριε, καὶ τί γέγονεν ὅτι

15, 15. τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ Κύριος

- 20. δοῦλος μείζων τοῦ κυρ. αὐτοῦ

20, 2. ἤραν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ

- 13. ὅτι ἤραν τὸν Κύριόν μου

- 15. κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας

- 18. ὅτι ἰώρακε τὸν Κύριον

- 20. ἰδόντες τὸν Κύριον

- 25. ἰωράκαμεν τὸν Κύριον

- 28. ὁ Κύριός μου κ. ὁ θ. μου

21, 7. bis. ὁ Κύριός ἐστι

- 12. εἰδότες ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν

- 15. καὶ, Κύριε, σὺ οἶδας

- 16. καὶ, Κύριε, σὺ οἶδας

- 17. Κύριε, σὺ πάντα οἶδας

- 20. Κύριε, τίς ἐστιν ὁ παρα-
διδούς

- 21. Κύριε, οὗτος δὲ τί;

Act. 1, 6. Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ

- 24. σὺ, Κύρ., καρδιογνώστα π.

2, 20. τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν
μεγάλην

- 21. „τὸ ὄνομα Κυρίου“

- 25. „προωράμην τὸν Κ.“

- 34. εἶπεν ὁ Κ. τῷ Κ. μου

- 36. καὶ Κύριον αὐτὸν κ. Χρόν

- 39. προσκαλίσσεται Κύρ. ὁ θ.

- 47. ὁ δὲ Κύριος προσετίθει

3, 20. ἀπὸ προσώπου τ. Κυρίου

Act. 3, 22. ἀναστήσει Κύριος ὁ θ.

4, 26. κατὰ τοῦ Κυρίου

- 29. Κύριε, ἐπιδε ἐπὶ τὰς ἀπειλὰς

5, 9. πειράσσαι τὸ πνεῦμα κυ-
ρίου

- 14. πιστεύοντες τῷ Κυρίῳ

7, 31. ἐγένετο φωνὴ Κυρίου πρὸς

- 33. εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Κύριος

- 37. „ἀναστήσει Κ. ὁ θ.“

- 49. „λέγει Κύριος“

- 60. Κύριε, μὴ στήσης αὐτοῖς
τὴν ἁμαρτίαν ταύτην

8, 22. δεήθητι τ. Κυρίου

- 24. δεήθητε - ὑπὲρ ἡμῶν
πρὸς τὸν Κύριον

- 25. λαλήσαντες τὸν λόγον
τοῦ Κυρίου

- 26. ἄγγελος δὲ Κυρίου ἐπέ-
λησε

- 39. Πνεῦμα Κυρ. ἤρπασεν τὸν

9, 1. εἰς τ. μαθητὰς τοῦ Κυρ.

- 5. τίς εἰ, Κύριε; etc.

- 6. [Κύριε, τί με θέλεις etc.]

- 10. εἶπε . . ὁ Κ. ἐν ὁράματι
- ἰδοὺ ἐγὼ, Κύριε

- 11. ὁ δὲ Κύριος πρὸς αὐτὸν

- 13. Κύρ., ἀκήκοα ἀπὸ πολλῶν

- 15. εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Κ.

- 17. ὁ Κ. ἀπέσταλκέ με

- 27. εἶδε τὸν Κύριον

- 28. ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ι.
Ἰησοῦ

- 31. τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου

- 35. ἐπίστρεψαν ἐπὶ τὸν Κύρ.

- 42. ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύρ.

10, 4. εἶπε· Τί ἐστι, Κύριε

- 14. μηδαμῶς, Κύριε, ὅτι οὐκ

- Act. 10, 36.** οὗτός ἐστι πάντων Κύριος
 - 48. ἐν τ. ὀνόματι τοῦ Κυρίου
11, 8. μηδαμῶς, Κύριε, ὅτι πᾶν
 - 16. τοῦ ῥήματος τοῦ Κυρίου
 - 21. ἦν χεὶρ Κυρίου μετ' αὐτῶν
 - - ἐπίστρεψεν ἐπὶ τὸν Κ.
 - 23. προσμένειν τῷ Κυρίῳ
 - 24. προσετέθη ὄχλος ἱκανὸς
 τῷ Κυρίῳ
12, 11. ἐξαπέστειλε Κύριος τὸν
 - 17. πῶς ὁ Κύριος αὐτὸν ἐξ-
 ἤγαγεν
13, 2. λειτουργούντων δὲ αὐτ.
 τῷ Κ.
 - 10. διαστρέφων τὰς ὁδοὺς
 Κυρίου
 - 11. χεὶρ Κυρίου ἐπὶ σε
 - 12. ἐπὶ τῇ διδαχῇ τοῦ Κυρίου
 - 47. ἐντέταται ἡμῖν ὁ Κύριος
 - 48. ἐδόξαζον τὸν λόγον τοῦ
 Κυρίου
 - 49. διεφίετο δὲ ὁ λόγος τοῦ
 Κυρίου
14, 3. παρῳησιαζόμενοι ἐπὶ τῷ
 Κυρίῳ
 - 23. παρίσταντο αὐτοὺς τῷ
 Κυρίῳ
15, 17. ἐκζητήσωσιν . . τὸν Κ.
 - 35. τὸν λόγον τοῦ Κυρίου
 - 36. κατηγγελάμεν τὸν λ.
 τοῦ Κ.
16, 10. προσκίκληται ἡμᾶς ὁ Κ.
 - 14. ἡς ὁ Κυρ. διήνοιξε τὴν
 καρδίαν
 - 15. με πιστὴν τῷ Κυρίῳ εἶναι
 - 16. παραιχε τοῖς κυρίοις αὐ-
 τῆς
 - 19. ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς

- Act. 16, 30.** κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν
 - 32. τὸν λόγον τοῦ Κυρίου
17, 24. ὁ Θ. . . οὐρανοῦ κ. γῆς
 Κύριος
 - 27. ζητεῖν τ. Κύριον
18, 8. ἐπίστευσεν τῷ Κυρίῳ
 - 9. εἶπε δὲ ὁ Κ. δι' ὁράματος
 - 25. τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου εἶπε.
19, 10. ἀκούσαι τὸν λόγον τ. Κ.
 - 20. ὁ λόγος τοῦ Κ. ἡῤξαν
20, 19. δουλεύων τῷ Κυρίῳ
 - 23. τ. ἐκκλησίαν τοῦ Κ.
21, 14. τὸ θάλημα τοῦ Κ. γε-
 νέσθω - ἐδόξαζον τὸν Κ.
22, 8. τίς εἰ, Κύριε;
 - 10. τί ποιήσω, Κύριε; εἶπε.
 - 16. τὸ ὄνομα τοῦ Κ.
 - 19. Κύριε, αὐτοὶ ἐπίστανται
23, 11. ἐπιστάς αὐτῷ ὁ Κύριος
25, 26. γράψαι τῷ κυρίῳ
26, 15. τίς εἰ, Κύριε; etc.
Rom. 4, 8. „οὐ μὴ λογίσται Κύρ.“
 9, 28. ποιήσει Κύριος ἐπὶ τ. γῆς
 - 29. „εἰ μὴ Κύριος Σαβαώθ“
10, 12. ὁ γὰρ αὐτὸς Κύρ. πάντων
 - 13. ἐπικαλέσεται τὸ ὄν. Κ.
 - 16. „Κύριε, τίς ἐπίστευσεν“
11, 3. „Κύριε, τοὺς προφῆτας“
 - 34. „τίς γ. ἔγνω νοῦν Κυρίου“
 (1 Cor. 2, 16)
12, 11. τῷ Κυρίῳ δουλεύοντες
 - 19. ἀνταποδώσω, λίγει Κύρ.
14, 4. τῷ ἰδίῳ Κυρίῳ στήκει
 - - δυνατός γ. ἐστὶν ὁ Κύρ.
 - 6. Κυρίῳ φρονεῖ etc.
 - - ὁ ἐσθίων Κυρίῳ ἐσθ. etc.
 - 8. τῷ Κυρίῳ ζῶμεν - ἀπο-
 θνήσκομεν - τοῦ Κ. ἰσμέν

Rom. 14, 11 ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος
 15, 11. αἰνᾶτε τὸν Κ.
 16, 2. πρὸς δέξιν σου ἐν Κυρίῳ
 - 8. τ. ἀγαπητόν μου ἐν Κυρίῳ
 - 11. τοὺς ὄντας ἐν Κυρίῳ
 - 12. τὰς κοπιώσας ἐν Κυρ. etc.
 - 13. τὸν ἐκλεκτὸν ἐν Κυρίῳ
 - 22. ὑσπάζομαι -- ἐν Κυρίῳ
 1Cor. 1, 31. „ἐν Κυρίῳ καυχάσθω“
 (2 Cor. 10, 17)
 2, 8. τὸν Κ. τῆς δόξης ἱσταύ-
 ρωσαν
 8, 5. ἐκάστω ὡς ὁ Κ. ἴδωκεν
 - 20. Κύριος γινώσκει τοὺς
 διαλογ.
 4, 4. ἀνακρίνων με Κύρ. ἔστιν
 - 5. ὡς ἂν ἔλθῃ ὁ Κύριος
 - 17. πιστὸν ἐν Κυρίῳ
 - 19. ἐὰν ὁ Κύριος θελήσῃ
 6, 13. οὐ τῇ πορείᾳ, ἀλλὰ τῇ Κ.
 - - ὁ Κ. τῷ σώματι
 - 14. Θεὸς καὶ τ. Κύριον ἡγείρε
 - 17. κολλώμενος τῷ Κυρ. ἐν
 πνεῦμα
 7, 10. οὐκ ἐγὼ, ἀλλ' ὁ Κύριος
 - 12. ἐγὼ λέγω, οὐχ ὁ Κύριος
 - 17. κέκληκεν ὁ Κύριος
 - 22. ἐν Κ. κληθεὶς δοῦλος
 - - ἀπελεύθερος Κυρίου ἐστὶ
 - 25. ἐπιταγὴν Κυρίου οὐκ ἔχω
 - - ἡλεμένης ὑπὸ Κυρίου
 - 32. μεριμνᾷ τὰ τοῦ Κ. (34)
 - - πῶς ἀρέσει τῷ Κ.
 - 35. εὐπάρεδρον τῷ Κυρίῳ
 - 39. γαμηθῆναι μόνον ἐν Κυρ.
 8, 5. Θεοὶ πολλοὶ καὶ κ. πολλοὶ
 9, 1. ὑμεῖς ἔστε ἐν Κυρίῳ (2)
 - 5. οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου

1Cor. 9, 14. ὁ Κύρ. δέεταξε τοῖς
 10, 21. ποτήριον Κυρίου πίνειν
 - - τραπέζης Κυρ. μετέχειν
 - 22. παραζηλοῦμεν τὸν Κύριον
 - 26. τοῦ γὰρ Κ. ἡ γῆ (1281)
 11, 11. χωρὶς γυναικὸς ἐν Κυρίῳ
 - 23. παρίλαβον ἀπὸ τοῦ Κ.
 - 26. τὸν θάνατον τοῦ Κ.
 - 27. τὸ ποτήριον τοῦ Κ. etc.
 - 29. διακρίνων τὸ σ. τοῦ Κ.
 - 32. ὑπὸ Κυρίου παιδευόμεθα
 12, 5. ὁ αὐτὸς Κύριος
 14, 21. „ἀισακούσονται μου, λέ-
 γει Κύριος“
 - 37. ὅτι Κυρίου εἰσὶν ἐντολαὶ
 15, 47. ὁ Κύριος ἐξ οὐρανοῦ
 - 58. ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ Κυρίου
 - - οὐκ ἔστι κενὸς ἐν Κυρίῳ
 16, 7. ἐὰν ὁ Κύριος ἐπιτρέπῃ
 - 10. ἔργον Κυρίου ἐργάζεται
 - 19. ἀσπάζονται ὑμ. ἐν Κυρίῳ
 2Cor. 2, 12. ἀνεργμῆνης ἐν Κυρίῳ
 3, 16. ἐπιστορέψῃ πρὸς Κύριον
 - 17. ὁ δὲ Κ. τὸ πνεῦμά ἰσιν
 - - οὐ δὲ τὸ Πν. Κυρίῳ
 - 18. δόξαν Κυρ. κατοπτριζόμε-
 - - ἀπὸ Κυρίου πνεύματος
 5, 6. ἐκδημοῦμεν ἀπὸ τ. Κυρ.
 - 8. ἐνθιμῆσαι πρὸς τὸν Κ.
 - 11. τὸν φόβον τοῦ Κυρίου
 6, 17. „ἀφορίσθητε, λέγει Κύρ.“
 - 18. λέγει Κ. παντοκράτωρ
 8, 5. ἴδωκεν πρῶτον τῷ Κυρίῳ
 - 19. τὴν αὐτοῦ τοῦ Κ. δόξαν
 - 21. οὐ μόνον ἐνώπιον Κυρίου
 10, 8. τῆς ἐξουσίας ἡμῶν, ἧς
 ἴδωκεν ὁ Κύριος ἡμῶν
 - 18. ὃν ὁ Κ. συνίστησιν

2Cor. 11, 17. οὐ λαλῶ κατὰ Κύριον
- 31. Θ. καὶ πατὴρ τοῦ Κυρ.
ἡμῶν

12, 1. ἀποκαλύψεις Κυρίου
- 8. τρις τὸν Κ. παρακάλεσα
13, 10. ἣν ἰδὼκέ μοι ὁ Κύρ. 13.

Gal. 1, 19. τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου
4, 1. κύριος πάντων ὧν
5, 10. πίποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν Κ.
6, 14. ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρ.
ἡμῶν

Eph. 1, 17. ὁ Θεὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν
2, 21. αὖτε εἰς ναὸν ἄγιον ἐν Κ.
4, 1. ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν Κυρίῳ
- 5. εἰς Κύριος, μιὰ πίστις
- 17. μαρτύρομαι ἐν Κυρίῳ
5, 8. νῦν δὲ φῶς ἐν Κυρίῳ
- 10. τί ἐστιν εὐάρεστον τῷ
Κυρίῳ

- 17. τί τὸ θάλημα τοῦ Κυρίου
- 19. ψάλλοντες -- τῷ Κυρίῳ
- 22. ὑποτάσσεσθε ὡς τῷ Κυρ.
- 29. καθὼς καὶ ὁ Κύρ.

6, 1. ὑπακούετε -- ἐν Κυρίῳ
- 4. παιδ. κ. νοουθεσίᾳ Κυρίου
- 5. ὑπακούετε τοῖς κ. κατὰ
σάρκα
- 7. δουλεύοντες ὡς τῷ Κυρίῳ
- 8. κομίζεται παρὰ Κυρίου
- 9. οἱ κ., τὰ αὐτὰ ποιεῖτε
- - ὁ Κύριός ἐστιν ἐν οὐρα-
νοῖς

- 10. ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ
- 21. πιστὸς διάκονος ἐν Κυρίῳ

Phil. 1, 14. τῶν ἀδελφῶν ἐν Κυρίῳ
2, 24. πίποιθα γὰρ ἐν Κυρίῳ.
- 29. προσδέχεσθε οὖν αὐτὸν
ἐν Κυρίῳ

Phil. 3, 1. χαίρετε ἐν Κυρίῳ
4, 1. οὕτω στήκετε ἐν Κυρίῳ
- 2. αὐτὸ φρονεῖν ἐν Κυρίῳ
- 4. χαίρετε ἐν Κυρίῳ
- 5. ὁ Κύριος ἐγγύς
- 10. ἐχάρην δὲ ἐν Κυρίῳ

Col. 1, 10. ἀξίως τοῦ Κυρίου
3, 16. ᾄδοντες -- τῷ Κυρίῳ
- 18. ὡς ἀνῆκεν ἐν Κυρίῳ
- 20. εὐάρεστον ἐν Κυρίῳ
- 22. τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις
- - φοβούμενοι τὸν Κύριον
- 23. τῷ Κ. καὶ οὐκ ἀνθρώποις
- 24. ἀπὸ Κυρίου ἀπολήψεσθε

4, 1. οἱ κύριοι, τὸ δίκαιον
- - ἔχετε Κύριον ἐν οὐρανοῖς
- 7. σύνδουλος ἐν Κυρίῳ
- 17. ἣν παρέλαβες ἐν Κυρίῳ

1 Th. 1, 6. μιμηταί -- τοῦ Κυρίου
- 8. ἐξήχεται ὁ λόγος τοῦ Κ.
3, 8. στήκετε ἐν Κυρίῳ
- 12. ὑμᾶς δὲ ὁ Κ. πλεονάσαι
4, 1. παρακαλοῦμεν ἐν Κυρίῳ
- 6. διότι ἐκδικος ὁ Κύριος
- 15. ἐν λόγῳ Κυρίου
- - τὴν παρουσίαν τοῦ Κ.
[αἱ. τοῦ Υ.]

- 16. αὐτὸς ὁ Κ. ἐν καλεῦσμάτι
- 17. εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κ.
- - πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα

5, 2. ἡ ἡμέρα Κυρίου ὡς κλ. 9.
- 12. προεσταμένους ὑμῶν ἐν Κ.
- 27. ὀρκίζω ὑμᾶς τὸν Κύριον

2 Th. 1, 9. ἀπὸ προσώπου τ. Κυρίου
2, 2. ἐνέστηκεν ἡ ἡμέρα τ. Κ.
- 13. ἡγαπημένοι ὑπὸ Κυρίου
3, 1. ὁ λόγος τοῦ Κ. τρέχη

2Th. 3, 3. πιστός δέ ἐστιν ὁ Κύριος
 - 4. πεποιθήμεν δέ ἐι Κυρίῳ
 - 5. ὁ δὲ Κ. κατευθύνει ὑμῶν
 - 16. αὐτὸς δὲ ὁ Κ. [αἱ. ὁ Θεός]
 τῆς εἰρήνης
 - - ὁ Κ. μετὰ πάντων ὑμῶν
 1Tim. 6, 15. Κύριος τῶν κυριευόντων
 2Tim. 1, 8 τὸ μαρτύριον τοῦ Κ. ἡμῶν
 - 16. δψή ἔλεος ὁ Κ. τῷ ὄνῃ.
 - 18. δψή αὐτῷ ὁ Κ. εὐρεῖν
 ἔλεος παρὰ Κυρίου
 2, 7. δψή γάρ σοι ὁ Κ. σύνεσιν
 - 14. ἐνώπιον τοῦ Κυρίου
 - 19. ἔγνω Κύριος τοῖς ὄντας
 - - τὸ ὄνομα Κυρίου
 - 22. τ. ἐπικυλουμένων τὸν Κ.
 - 24. δοῦλον γὰρ Κυρίου οὐ
 δεῖ μάχεσθαι
 3, 11. με ἐξήρυσσας ὁ Κύριος
 4, 8 ὃν ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος
 - 14. ἀποδώσει αὐτῷ ὁ Κύριος
 - 17. ὁ δὲ Κύριός μοι παρέστη
 - 18. ῥύσεται με ὁ Κύριος
 Philem. 16. καὶ σαρκὶ καὶ ἐν Κυρίῳ
 20. σου ὀναίμην ἐν Κυρίῳ etc.
 Heb. 1, 10. σὺ κατ' ἀρχάς, Κύριε
 2, 3. λαλεῖσθαι διὰ Κυρίου
 7, 14. ἀνατίταλκεν ὁ Κ. ἡμῶν
 - 21. ὥμοσε Κύριος καὶ οὐ μετ.
 8, 2. ἦν ἐπηξεν ὁ Κύριος
 - 8. „ἡμέραι ἔρχονται, λέγει
 Κύριος“
 - 9. „ἡμέτερά αὐτῶν, λέγει
 Κύριος“. 10.
 - 11. „λέγων· Γινώθι τὸν Κ.“
 10, 16. λέγει Κύριος
 - 30. „Κύριος κρίνει τὸν λαόν“
 12, 5. „παιδείας Κυρίου“

Heb. 12, 6. „ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος“
 - 14. οὐδεὶς ὀφείλει τὸν Κύριον
 13, 6. „Κύριος ἐμοὶ βοηθός“
 Jac. 1, 7. λήψεται τι παρὰ τοῦ Κ.
 - 12. ὃν ἐπηγγέλλετο ὁ Κύριος
 4, 10. ταπεινώθητε ἐνώπιον. τ. Κ.
 - 15. ἐὰν ὁ Κ. θελήσῃ
 5, 4. εἰς τὰ ὅσα Κυρ. σαβαώθ
 - 7. ὥς τῆς παρουσίας τοῦ Κ.
 - 8. ἡ παρουσία τοῦ Κ. ἤγγικε
 - 10. ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι Κ.
 - 11. τὸ τέλος Κυρίου εἶδετε
 - - πολὺσπλαγχνός ἐστιν ὁ Κ.
 - 14. ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου
 - 15. ἔγρει αὐτὸν ὁ Κύριος
 1Pet. 1, 25. „τὸ δὲ ῥῆμα Κυρ. μένει“
 2, 3. „χρηστός ὁ Κύριος“
 - 13. ὑποτάγητε - διὰ τὸν Κ.
 3, 6. κύριον αὐτὸν καλοῦσα
 - 12. „οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου“
 - - „πρόσωπον δὲ Κυρίου“
 - 15. „Κύριον δὲ τὸν Θ. ἀγιά-
 σατε“
 2Pet. 2, 9. οἶδε Κύριος εὐσεβεῖς
 - 11. παρὰ Κυρίῳ βλάσφημον
 3, 2 τοῦ Κ. καὶ σωτήρος
 - 8. παρὰ Κυρίῳ ὡς χίλια ἔτη
 - 9. οὐ βραδύνει ὁ Κύρ. τῆς
 ἐπαγγ.
 - 10. ἤξει δὲ ἡ ἡμέρα Κυρίου
 - 15. τῇ τ. Κ. ἡμῶν μακροθυμ.
 - 18. γνώσει τοῦ Κ. ἡμῶν καὶ σ.
 Jud. 5. ὁ Κύρ. λαὸν ἐκ γῆς Αἰ.
 σώσας
 9. ἐπιτιμήσαι σοι ὁ Κύριος
 14. ἡλθε Κύριος ἐν ἀγλαῖς
 μυριάσιν
 Apoc. 1, 8. λέγει Κύριος ὁ Θ.

Αποκ.4, 8. Κ. ὁ Θ. ὁ παντοκράτωρ
(15, 3; 16, 7; 21, 22)

- 11. ἄξιος εἶ, Κύριε, λαβεῖν
7, 14. κύριέ μου, σὺ οἶδας

11, 4. ἐνώπιον τοῦ Κ. τῆς γῆς

- 8. ὅπου καὶ ὁ Κύρ. αὐτῶν
ἐσταυρώθη

- 15. τοῦ Κ. ἡμῶν κ. τοῦ Χρ.
αὐτοῦ

- 17. Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκρ.

- 19. τῆς διαθήκης τοῦ Κ.

14, 13. οἱ ἐν Κ. ἀποθνήσκοιτες

- 5. τίς οὐ μὴ φοβηθῇ σε,
Κύριε

16, 5. δίκαιος [Χίρις] εἶ

17, 14. Κύριος κυρίων ἐστὶ

18, 8. ἰσχυρὸς Κύρ. ὁ Θ. ὁ κρῖν.

19, 1. ἡ δύναμις Κυρίῳ τῷ Θ.

- 6. ἐβασίλευσε Κύρ. ὁ Θεὸς
ἡμῶν.

- 16. κ. Κύριος κυρίων

22, 5. Κύρ. ὁ Θ. φωτίζει ἐπ' αὐτ.

- 6. Κύριος ὁ Θ. τῶν πνευμ.

κυριότης

Eph. 1, 21. δυνάμεις καὶ κυριότητος

Col. 1, 16. εἶτε κυριότητες εἶτε ἀρ-
χαί

2Pet. 2, 10. κυριότητος καταφρονοῦν-
τας

Jud. 8. κυριότητα δὲ ἀθετοῦσι

κυροῦν 2 Cor. 2, 8. Gal. 3, 15.

κίων

Mat. 7, 6. μὴ δῶτε τὸ ἅγιον τοῖς
κυσί

Luc. 16, 21. οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλ.

Phil. 3, 2. βλέπετε τοὺς κύνας

2Pet. 2, 22. κύων ἐπιστρέψας ἐπὶ

Αποκ. 22, 15. ἔξω οἱ κύνες κ. οἱ φαρμ.

κῶλον Heb. 3, 17.

κωλύειν

Mat. 19, 14. μὴ κωλύετε αὐτὰ εἰσελθῆναι
(Mar. 10, 14. Luc. 18, 16)

Mar. 9, 38. 39. καὶ ἐκωλύσαμεν αὐ-
τὸν etc. (Luc. 9, 49. 50)

Luc. 6, 29. ἀπὸ τοῦ αἵματος - τὸν
χιτῶνα μὴ κωλίσῃς

11, 52. τοὺς ἐις ἐρχομένους ἐκω-
λύσατε

23, 2. κωλύοντα Κ. φόροις δι-
δόναι

Act. 8, 36. τί κωλύει με βαπτισθ.

10, 17. τὸ ἔδωκε κωλύσαι

11, 17. κωλύσαι τὸν Θ.

16, 6. κωλυθέντες ὑπὸ τοῦ ἁγ.
πνεύματος λαλῆσαι

24, 23. μηδένα κωλύειν - ὑπη-
ρετεῖν

27, 43. ἐκώλυσεν αὐτοὺς τοῦ
βουλῆμ.

Rom. 1, 13. ἐκωλύθη ἄχρι δεῦρο

Col. 14, 39. λαλεῖν γλώσσαις μὴ κω-
λύετε

1Th. 2, 16. κωλύοντων ἡμᾶς - - λα-
λῆσαι

1Tim. 4, 3. κωλύοντων γαμεῖν

Heb. 7, 23. διὰ τὸ θανάτῳ κωλύε-
σθαι παραμένειν

2Pet. 2, 16. ἐκώλυσεν τὴν τ. προφητίαν

3 Joh. 10. τοὺς βουλευμένους κωλίζει
κώμη

Mat. 9, 35. τ. πόλεις πάσας καὶ τὰς
κώμας

10, 11. πόλιν ἢ κώμην εἰσέλθῃτε

14, 15. ἀπελθόντας εἰς τὰς κώ-
μας (cf. Mar. 6, 36. Luc.

9, 12)

Mat. 21, 2. πορεύθητε εἰς τὴν κώ-
μην (cf. Mar. 11, 2. Luc.
19, 30)

Mar. 6, 6. τὰς κώμας κύκλω

- 56. εἰς κώμας ἧ πόλεις ἧ
ἀγρούς

8, 23. ἔξω τῆς κώμης

- 28. μηδὲ εἰς τὴν κ. εἰσελθῆς
etc.

- 27. εἰς τὰς κώμας Καίσαρειας

Luc. 5, 17; 8, 1; 9, 6. 52. (εἰς κ. Σα-
μαρειτῶν) 56; 10, 38; 13,
22; 17, 12; 24, 18. 28.

Joh. 7, 42 (Βηθλ.); 11, 1 (Βηθαν.).
30. - Act. 8, 25.

κωμόπολις Mar. 1, 33.

κῶμος

Rom. 13, 13. Gal. 5, 21. 1 Pet. 4, 3.

κῶνωψ Mat. 23, 24.

Ἐὼς Act. 21, 1.

Ἐωσάμ Luc. 3, 23.

κωφός

Mat. 9, 32. 33. ἀνθρώπον κωφὸν δαι-
μονίζ. etc.

11, 5. κωφοὶ ἀκούουσι (Luc.
7, 22)

12, 22. δαιμονιζόμε. τυφλὸς καὶ
κωφός (Luc. 11, 14)

15, 30. τυφλοὺς, κωφοὺς, κλι-
λούς

- 31. κωφοὺς λαλοῦντας [αὶ
ἀκούον.]

Mar. 7, 32. κωφὸν μογιλάλον

- 37. τοὺς κωφ. ποιεῖ ἀκούειν
9, 25. τὸ πν. τὸ ἀλαλον κ. κωφ.

Luc. 1, 22. καὶ δίδεικε κωφός

Λ.

λαγχάνειν

Luc. 1, 9. Joh. 19, 24. Act. 1, 17.

2 Pet. 1, 1.

Λάζαρος

I. aus Bethania:

Joh. 11, 1. 2. 5. 11. 14. 43; 12, 1. 2.
9. 10. 17.

II. πτωχός:

Luc. 16, 20. πτωχὸς δέ τις ἦν ὀνόματι
Λ. 23. 24. 25.

λάθρα

Mat. 1, 19; 2, 7. Joh. 11, 28. Act.
16, 37.

λαίλαψ

Mar. 4, 37. (Luc. 8, 23) 2 Pet. 2, 17.

λαλεῖν Act. 1, 18.

λαλεῖς Act. [9, '5] 26, 14.

*λαλεῖν

τ. λόγον τοῦ θ. λ. σ. λόγος.

γλώσσαις λ. σ. γλώσσα.

λ. ἐν τῷ ὀνόμ. Κ. etc. σ. ὄνομα.

Mat. 9, 13. ἐλάλησεν ὁ κωφός (Luc.
11, 14) (cf. Mat. 15, 31.

Mar. 7, 37)

10, 19. πῶς ἤτι λαλήσετε (Mar.
13, 11)

- 20. οὐ γ. ὑμ. ἔστε οἱ λαλοῦν-
τες etc.

Mar. 2, 7. τί -- λαλεῖ βλασφημίας;
(Luc. 5, 21)

Joh. 3, 11. ὁ οἶδμεν λαλοῦμεν
 - 31. ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ
 - 34. τὰ ῥήματα τοῦ Θ. λαλεῖ
 4, 26. ἐγὼ εἰμι ὁ λαλῶν σοι
 7, 17. ἀπ' ἡμῶν τοῦ λαλῶ (cf. 18)
 8, 25. τὴν ἀρχὴν ὅ, τι καὶ λαλῶ
 ἔμιν
 - 88. ὁ ἐώρακα - - λαλῶ
 12, 49. ἐξ ἡμῶν οὐκ ἐλάλησα
 14, 30. πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν
 16, 13. οὐ γ. λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ
 Act. 4, 20. οὐ δυνάμεθα .. μὴ λαλεῖν
 18, 9. λάλει καὶ μὴ σιωπῆσης
 2Cor. 4, 13. „ἐπιστεύσα, διὸ ἐλάλησα“
 - - κ. ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ
 κ. λαλοῦμεν
 1Th. 2, 4. οὕτω λαλοῦμεν
 Tit. 2, 1. σὺ δὲ λάλει & πρέπει
 - 15. ταῦτα λάλει καὶ παρα-
 κάλει
 Heb. 1, 1. πάλαι ὁ Θεὸς ἐλάλησας
 τοῖς πατέράσιν ἐν τοῖς
 προφήταις
 - 2. ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν υἱῷ
 8, 5. εἰς μαρτύριον τῶν λα-
 ληθῆσομένων
 11, 4. δι' αὐτῆς ἀποθνήσκον ὅτι
 λαλεῖται [al. λαλεῖ]
 12, 24. αἵματι ῥαντισμοῦ κρεῖτε-
 τον λαλοῦντι παρά
 Jac. 1, 19. βραδὺς εἰς τὸ λαλεῖν
 2, 12. οὕτω λαλεῖτε καὶ οὕτω
 ποιεῖτε
 1Pet. 4, 11. εἰ τις λαλεῖ, ὡς λόγια Θ.
 2Pet. 1, 21. ἐλάλησαν ἅγιοι Θεοῦ ἄν-
 θρωποι
 1Joh. 4, 5. ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσι

2 Joh. 12. στόμα πρὸς στόμα λα-
 λῆσαι (8 Joh. 14)
 Apoc. 1, 12. ἤτις ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ
 4, 1. ἡ φωνὴ - ὡς σάλπιγγος
 λαλοῦσης μετ' ἐμοῦ λέγει
 10, 3. ἐλάλησαν αἱ - βρονταὶ (4)
 λαλεῖ
 Mat. 26, 73. (Mar. 14, 70) Joh. 4, 42;
 8, 43.
 λαμὰ, λαμμά
 Mat. 27, 48. (Mar. 15, 34)
 * λαμβάνειν
 Mat. 7, 8. πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμ-
 βάνει (Luc. 11, 10) (cf.
 Joh. 16, 24. 1 Joh. 3, 22)
 8, 17. „ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε“
 10, 8. θωρεῖν ἐλάβετε
 - 38. ὅς οὐ λαμβ. τὸν σταυρόν
 - 41. μισθὸν προφήτου λήψε-
 ται etc.
 12, 14. συμβούλιον ἔλαβον κατ'
 αὐτοῦ (cf. 22, 15; 27, 1. 7;
 28, 12)
 13, 20. μετὰ χαρᾶς λαμβάνων
 αὐτ. (Mar. 4, 16)
 15, 26. λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν
 τέκνων (Mar. 7, 27)
 19, 29. ἑκατονταπλασίονα λήψε-
 ται (Mar. 10, 30)
 21, 22. πιστεύοντες λήψεσθε
 (Mar. 11, 24)
 [23, 14. λήψεσθε περισσότερον
 κριμα] (Mar. 12, 40. Luc.
 20, 47)
 26, 26. λαβὼν ὁ Ἰησοῦς τὸν ἄρ-
 τον - λάβετε, φάγετε
 (Mar. 14, 22. 33. Luc. 22,
 17. 19. [1 Cor. 11, 24])

Mar. 12, 19. 20. 21. 22. λάβη ὁ ἀδελ-
φός αὐτοῦ τ. γυναῖκα
αὐτοῦ (Luc. 20, 23. 29.
30. 31)

Luc. 5, 5. οὐδὲν ἐλάβομεν
- 26. ἔκοτασις ἔλαβεν ἅπαντας
7, 46. ἔλαβε δὲ φόβος πάντας
9, 39. πνεῦμα λαμβάνει αὐτὸν
20, 21. οὐ λαμβάνεις πρόσωπον
(Gal. 2, 6)

Joh. 1, 12. ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτὸν
- 16. ἐκ τοῦ πληρώματος . .
πάντες ἐλάβομεν καὶ
χάριν

8, 11. μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ λαμ-
βάνετε

- 27. ἄνθρωπος λαμβάνει οὐ-
δέν

- 32. μαρτυρίαν αὐτοῦ οὐδεὶς
λαμβάνει

- 33. ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν μαρ-
τυρίαν

4, 36. μισθὸν λαμβάνει

5, 34. τὴν μαρτυρίαν λαμβάνει

- 41. δόξαν παρὰ ἀνθρώπων
οὐ λαμβάνω

- 43. 44. οὐ λαμβάνετε με etc.

7, 23. περιτομὴν λαμβάνει ἄν-
θρωπος

10, 17. πάλιν λάβω αὐτήν (18)

12, 48. μὴ λαμβάνων τὰ ῥήματα

13, 20. ὁ δὲ ἐμὲ λαμβάνων λαμ-
βάνει τὸν πέμψαντα

14, 17. ὁ ὁ κόσμος οὐ δύναται
λαβεῖν

16, 14. ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται
(cf. 15)

17, 8. αὐτοὶ ἔλαβον κ. ἔγνωσαν

Joh. 19, 27. ἔλαβον ὁ μαθητὴς αὐτὴν
εἰς τὰ ἴδια

20, 22. λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον

Act. 15, 14. λαβεῖν ἐξ ἐθνῶν λαόν
ἐπὶ τῷ ὀνόματι

20, 35. μᾶλλον διδόναι ἢ λαμ-
βάνειν

Rom. 7, 8. ἀφορμὴν δὲ λαβοῦσα (11)

1 Cor. 4, 7. τί δὲ ἔχεις ὃ οὐκ ἔλαβες
etc.

10, 13. πειρασμός ὑμᾶς οὐκ εἰ-
ληφέν

2 Cor. 12, 16. δόλω ὑμᾶς ἔλαβον

Phil. 3, 12. οὐχ ὅτι ἤδη ἔλαβον

Heb. 2, 3. ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖ-
σθαι

5, 4. οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει
τὴν τιμὴν

10, 26. μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπι-
γνωσιν

11, 29. ἧς πείραν λαβόντες οἱ
- 36. μαστίγων πείραν ἔλαβον

Jac. 4, 3. αἰτεῖτε, καὶ οὐ λαμβάνετε

2 Pet. 1, 9. λήθην λαβὼν τοῦ καθα-
ρίσθαι

1 Joh. 5, 9. τὴν μαρτυρίαν - λαμβά-
νομεν

2 Joh. 10. μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς
οἰκίαν

Apoc. 2, 27. κἀγὼ εἴληφα παρὰ τοῦ
πατρὸς

3, 3. πῶς εἴληφας κ. ἤκουσας

4, 11. ἄξιός - λαβεῖν τὴν δόξαν
(cf. 5, 12)

6, 4. λαβεῖν τ. εἰρήνην τῆς γῆς

Δάμειχ Luc. 8, 36.

λαμπάς

Mat. 25, 1. 3. 4. 7. 8. Joh. 18, 3

Act. 20, 8. Apoc. 4, 5; 8, 10.

λάμπειν

Mat. 5, 15. λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ
- 16. οὕτω λαμπύρω τὸ φῶς
ὑμῶν

17, 2. ἔλαμψε τὸ πρόσωπον

Luc. 17, 24. Act. 12, 6.

2 Cor. 4, 6. ἐκ σκότους φῶς λάμπει
- 8. ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρ-
δίαις

λαμπρός

Luc. 23, 11 (ἰσθῆς λ.). Act. 10, 30.

Jac. 2, 2. 3.

Apoc. 15, 6. λίνον καθαρόν λαμπρόν

18, 14. τὰ λιπαρά κ. τὰ λαμπρά

19, 8. βύσσινον λαμπρόν

22, 1. λ. ὡς κρύσταλλον

- 16. ὁ ἀστήρ ὁ λαμπρός

λαμπρότης Act. 26, 3.

λαμπρῶς Luc. 16, 19.

λανθάνειν

Mar. 7, 24. Luc. 8, 47. Act. 26, 26.

Heb. 13, 2. 2 Pet. 3, 5.

λαξευτός Luc. 23, 53.

λαοδίκεια

Col. 2, 1; 4, 13. 15. 16. Apoc. 1, 11;
3, 14.

λαοδικεύς Col. 4, 16. Apoc. 3, 14.

λαός

1) Volk Gottes, Christi:

Mat. 1, 21. σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ

2, 6. „ποιμανεῖ τὸν λ. μου“

Luc. 1, 17. ἐτοιμάσαι Κυρίῳ λαὸν
κατεσκευασμένον

- 68. λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ

- 77. δοῦναι - τῷ λαῷ αὐτοῦ

2, 82. δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ

7, 16. ἐπεσκέψατο ὁ Θεὸς τὸν
λαὸν αὐτοῦ

Act. 7, 34. „τὴν κάκωσιν τοῦ λ. μου“

Rom. 9, 25. „καλέσω τὸν οὐ λαόν μου
λαόν μου“ (26. cf. 1 Pet.
2, 10)

11, 1. ἀπώσατο ὁ Θ. τὸν λαὸν
αὐτοῦ (2)

15, 10. „ἔθνη μετὰ τοῦ λ. αὐτοῦ“

2 Cor. 6, 16. „αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός“

Tit. 2, 14. ἐν τῷ λαῷ περιούσιον

Heb. 4, 9. ἀπολείπεται σαββατισ-
μός τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ

8, 10. „ἔσονται μοι εἰς λαόν“

10, 30. „Κ. κρίνει τὸν λ. αὐτοῦ“

11, 25. συγκαταχεῖσθαι τῷ λαῷ
τοῦ Θεοῦ

1 Pet. 2, 9. ἔθνος ἅγιον, λαός εἰς
περιποίησιν

Apoc. 18, 4. ἐξέλθετε - ὁ λαός μου

21, 3. αὐτοὶ λαοὶ αὐτοῦ ἔσονται

2) λ. in Verbindung mit ἔθνος:

Act. 4, 25. ἠρρύαξαν ἔθνη καὶ λαοὶ
ἐμελέτησαν κενά

- 27. σὺν ἔθνεσι καὶ λαοῖς
Ἰσραὴλ

15, 14. λαβεῖν ἐξ ἐθνῶν λαόν

26, 17. ἐκ τοῦ λαοῦ κ. τῶν ἐθνῶν

- 23. τῷ λαῷ κ. τοῖς ἔθνεσι

Rom. 15, 10. s. unter 1.

- 11. αἰνεῖτε τὸν Κ. πάντα τῷ
ἔθνη κ. ἠκαινέσατε αὐτὸν
πάντες οἱ λαοὶ

1 Pet. 2, 9. s. unter 1.

Apoc. 5, 9. γλώσσης καὶ λαοῦ καὶ
ἔθνους

7, 9. ἔθνους κ. φυλῶν κ. λαῶν

10, 11. ἐπὶ λαοῖς καὶ ἔθνεσι

11, 9. ἐκ τῶν λαῶν - καὶ ἐθνῶν

14, 6. ἐπὶ πᾶν ἔθνος καὶ λαόν

Αποκ.17,15. λαοὶ καὶ ὄχλοι εἰσὶ καὶ ἔθνη

*3) andere Stellen:

Mat. 4,16. „ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει“

13,15. „ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τοῦ-
του“ (Act. 28, 27)

15, 8. „ὁ λαὸς οὗτος - με τιμῇ“
(cf. Mar. 7, 6)

26, 5. μὴ θόρυβος γένηται ἐν
τῷ λαῷ (Mar. 14, 2. Luc.
22, 2) cf. Act. 5, 26

27,25. ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς
Mar.11,32. ἐφοβοῦντο τὸν λαόν (Luc.
20, 19; 22, 2)

Luc. 2,10. χαρὰν μεγάλην ἦτις ἔσται
παντὶ τῷ λαῷ

- 31. κατὰ πρόσωπον πάντων
τῶν λαῶν

8,21. βαπτισθῆναι ὑπαντατὸν
λαόν

9,13. ἀγοράσ. εἰς πάντα τὸν
λαόν τοῦτον

23,13. τοὺς ἄρχοντας κ. τὸν λ.

- 14. ὡς ἀποστρέφοντα τὸν λ.

- 15. ἀνασείει τὸν λαόν

24,19. ἐναντίον τοῦ Θεοῦ καὶ
παντὸς τοῦ λαοῦ

Joh.11,50. ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ
(18, 14)

Act. 3,23. „ἐξολοθρευθ. ἐκ τοῦ λ.“

5,34. τιμῶς παντὶ τῷ λαῷ

- 37. ἀπέστησε λαόν ἱκανόν

6,12. συνεκίνησάν τε τὸν λαόν

18,10. λαὸς ἐστὶ μοι πολὺς ἐν

21,28. κατὰ τοῦ λ. κ. τοῦ νόμου

Rom.10,21. „πρὸς λαὸν ἀπειθαῦντα“

Heb. 2,17. τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ

Heb. 7,27. ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ

λάρυγξ Rom. 3, 13.

Δασαία Act. 17, 8. [al. Ἀλασσα]

λατομεῖν Mat. 27, 60. (Mar. 15, 46)

λατρεία

Joh. 16, 2. Rom. 9, 4; 12, 1. Heb. 9, 1. 6

λατρεύειν

Mat. 4,10. αὐτῷ μόνῳ λατρεύετε;
(Luc. 4, 8)

Luc. 1,74. λ. αὐτῷ ἐν δσιότητι

2,37. δεήσοι λατρεύουσα νό-
κα καὶ ἡμέραν

Act. 7, 7. „λατρεύουσίν μοι ἐν τῷ
τόπῳ τούτῳ“

- 42. λ. τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρ.

24,14. λατρ. τῷ πατρὶ ὅτι Θεῷ

26, 7. νύκτα καὶ ἡμέραν λατρ.

27,23. ᾧ καὶ λατρεύω

Rom. 1, 9. ᾧ λατρεύω ἐν τῷ πνεύ-
ματι

- 25. ἐλάτρευο. τῇ κτίσει παρὰ

Phil. 3, 3. οἱ πνεύματι Θεῷ λα-
τρεύοντες

2Tim.1, 3. τῷ Θεῷ ᾧ λατρεύω ἀπὸ
προγόνων ἐν καθαρῇ
συνειδήσει

Heb. 8, 5. σκιᾷ λατρεύουσι τῷ
ἐπουρανίῳ

9, 9. τελειῶσαι τὸν λατρεύοντα

- 14. εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζ.

10, 2. τοὺς λατρεύοντας ἀπαξ
κακαθαριμένους

12,28. λατρεύομεν εὐαρέστ. τῷ
Θεῷ

13,10. οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύοντες;

Αποκ.7,15. λατρεύουσιν αὐτῷ ἡμί-
ρας (22, 3)

λάχανον

Mat. 13, 32. (Mar. 4, 32) Luc. 11, 42.

Rom. 14, 2.

Δεσβατος Mat. 10, 3.

λέγειν

1) λέγω von Christus:

ἀμὴν λ. s. ἀμὴν

λ. γὰρ ὑμῖν:

Mat. 5, 20; 18, 10; 23, 39.

Luc. 7, 28; 10, 24; 14, 24; 19, 40;

22, 16. 18. 37.

ἐγὼ δὲ λ. ὑμῖν:

Mat. 5, 22. 28. 32. 34. 39. 44.

λ. δὲ ὑμῖν:

Mat. 8, 11; 12, 6. 36; 17, 12; 19, 19;

26, 29.

Luc. 10, 12; 12, 4. 8. 27.

καὶ λ. ὑμῖν: Mat. 11, 9. Luc. 12, 5.

πλὴν λ. ὑμῖν: Mat. 11, 22. 24.

διὰ τοῦτο λ. ὑμῖν:

Mat. 12, 31; 21, 43. Mar. 11, 24.

Luc. 12, 22.

καὶ γὰρ δὲ σοὶ λ., ὅτι:

Mat. 16, 18.

πάλιν λ. ὑμῖν ὅτι:

Mat. 18, 19; 19, 24.

σοὶ λέγω· ἔγεις:

Mar. 2, 11; 5, 41. Luc. 5, 24; 7, 14.

ἀλλὰ λ. ὑμῖν:

Mat. 9, 13. Luc. 6, 27.

ἀ δὲ ὑμῖν λ., πᾶσι λ.: Mat. 13, 37.

ἐπ' ἀληθείας δὲ λ. ὑμ.: Luc. 4, 25.

λέγω ὑμῖν:

Luc. 7, 8; 11, 8; 13, 27; 15, 7. 10;

17, 34; 18, 8. 14.

καὶ λέγω ὑμῖν: Luc. 7, 26; 11, 5.

οὐ χάριν λ. σοι: Luc. 7, 47.

καὶ γὰρ ὑμ. λ.: Luc. 11, 9; 16, 9.

ἀληθῶς λ. ὑμῖν: Luc. 12, 44; 21, 3.

οὐχί, λ. ὑμῖν: Luc. 12, 51; 13, 35.

ἰδοὺ λ. ὑμῖν: Joh. 4, 35.

2) λέγει, λέγων bei Citaten:

(ὁ προφ. λέγων, ὁ Θ. λ., ἡ γραφή λ., τὸ Πν. etc. s. προφ., Θεός, γραφή, πνεῦμα etc.)

Ohne Angabe eines Subj.:

Rom. (10, 8); 15, 10. 2 Cor. 6, 2.

Gal. 3, 16. Eph. 4, 8.

Heb. 1, 6. 7; 2, 6. 12; 4, 7; 5, 6. 11;

6, 14; 7, 21; 8, 8. 11. 13; 9, 20;

10, 5. 8; 12, 26; 13, 6.

*3) andere Stellen:

Mat. 3, 9. μὴ δόξετε λ. ἐν ἑαυτοῖς

19, 17. τί με λέγετε ἀγαθόν. (Mar.

10, 18. Luc. 18, 19)

27, 11. σὺ λέγεις (Mar. 15, 2.

Luc. 23, 3)

Mar. 8, 30. ἵνα μηδενὶ λέγωσι περὶ

αὐτοῦ

Joh. 18, 34. ἀφ' ἑαυτ. σὺ τοῦτο λέγεις

1 Cor. 1, 10. ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε

8, 5. εἰσὶ λεγόμενοι Θεοὶ

Eph. 5, 12. ἀσυχρόν ἐστι καὶ λέγειν

Heb. 7, 11. οὐ κατὰ τὴν τάξιν Ἰακ.

λέγεσθαι

Apoc. 18, 7. ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς λ.

λεγεῖν

Mat. 26, 53. Mar. 5, 9. (Luc. 8, 30)

λεῖμμα Rom. 11, 15.

λεῖτος Luc. 3, 5.

λείπειν

Luc. 18, 22. ἔτι ἔν σοι λείπει

Tit. 1, 5. τὰ λείποντα ἐπιδιορθώσῃ

3, 18. ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπῃ

Jac. 1, 4. ἐν μηδενὶ λειπόμενοι

- 5. τίς ὑμῶν λείπεται σοφίας

Jac. 2, 15. λειπόμενοι ὡς· τῆς ἐφημέρου τροφῆς

λειτουργεῖν

Act. 13, 2. Rom. 15, 27. Heb. 10, 11.

λειτουργία

Luc. 1, 23. τῆς λειτουργίας αὐτοῦ

2Cor. 9, 12 ἡ διακονία τῆς λ. ταύτης

Phil. 2, 17. τῇ θυσίᾳ καὶ λειτουργίᾳ τῆς πίστεως

- 30. τῆς πρὸς με λειτουργίας

Heb. 8, 6. διαφορωτέρας τέτ. λειτουργίας

9, 21. τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας

λειτουργικός Heb. 1, 14.

λειτουργός

Rom. 13, 6. λειτουργοὶ γ. Θεοῦ εἰσιν

15, 16. λειτουργὸν Ἰ. Χτοῦ εἰς τὰ ἔθνη

Phil. 2, 25. λειτουργ. τῆς χρείας μου

Heb. 1, 7. „τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ“

8, 2. τῶν ἀγίων λειτουργός

λέντιον Joh. 18, 4. 5.

λεπίς Act. 9, 18.

λέπρα

Mat. 8, 3. (Mar. 1, 42. Luc. 5, 12. 13)

λεπρός

Mat. 8, 2. ἰδοὺ λεπρός ἐλθὼν (Mar. 1, 40)

10, 8. λεπροὺς καθαρίζετε

11, 5. λεπροὶ καθαρίζονται καὶ (Luc. 7, 22)

26, 6. Σίμωνος τοῦ λεπροῦ (Mar. 14, 3)

Luc. 4, 27. πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν

17, 12. δέκα λεπροὶ ἄνδρες

λεπτόν

Mar. 12, 42 (Luc. 21, 2). Luc. 12, 59.

Λευί

I. Sohn Jakobs:

Heb. 7, 5. 9. Apoc. 7, 7.

II. Sohn Simeons: Luc. 3, 2

III. Sohn Melchis: Luc. 3, 3

Λευίς (= Matthäus):

Mar. 2, 14. Luc. 5, 27. 29.

Λευίτης

Luc. 10, 32. Joh. 1, 19. Act. 4, 35.

Λευιτικός Heb. 7, 11.

λευκαίνειν Mar. 9, 3. Apoc. 7, 14

λευκός

Mat. 5, 36. τρίχα λευκὴν ἢ μέλαρ

17, 2. λευκὴ ὡς τὸ φῶς (cf. Mar. 9, 3. (ὡς χιῶν) Luc. 9, 35)

28, 3. λευκὸν ὡς χιῶν (cf. Mar. 16, 5. Joh. 20, 12)

Joh. 4, 35. λευκαίνει πρὸς θάλασσαν

Act. 1, 10. ἐν ἐσθῆτι λευκῇ

Apoc. 1, 14. λευκαὶ ὡς ἔριον λευκῇ

2, 17. ψῆφον λευκὴν

3, 4. περιπατήσουσι μετ' ἐμοῦ

ἐν λευκοῖς (sc. ἱματ.)

(ἱμάτια λ.: 3, 5. 18; 4, 4)

6, 2. ἰδοὺ ἵππος λευκός (3)

11, 14)

- 11. ἐδόθη αὐτοῖς στολὴ λευκή

(στολή λ.: 7, 9. 13)

14, 14. ἰδοὺ νεφέλη λευκὴ

20, 11. θρόνον μέγαν λευκόν

λέων

2Tim. 4, 17. ἐξ ἑξ. ἐκ στόματος λέοντος

Heb. 11, 33. ἔφραξαν στόματα λέωνων

1Pet. 5, 8. διάβολος ὡς λέων ὤρῳ

μενος

Apoc. 4, 7. ζῶν - ὅμοιον λέοντι

5, 5. ὁ λέων ὁ ὢν ἐκ τῆς φ

λῆς Ἰούδα

λῆς Ἰούδα

λῆς Ἰούδα

λῆς Ἰούδα

λῆς Ἰούδα

λῆς Ἰούδα

λῆς Ἰούδα

Apoc. 9, 8. ὡς λεόντων ἦσαν
 - 17. ὡς κεφαλαὶ λεόντων
 10, 8. ὥσπερ λίων μυκάται
 13, 2. ὡς στόμα λίοντος
 ληκεῖν s. λακεῖν.
 λήθη 2 Pet. 1, 9.
 ληνός
 Mat. 21, 33. Apoc. 14, 19. 20; 19, 15.
 λήρος Luc. 24, 11.
 ληστής
 Mat. 21, 13. „σπῆλαιον ληστῶν“ (Mar.
 11, 17. Luc. 19, 48)
 26, 55. ὡς ἐπὶ ληστὴν ἐξήλθετε
 (Mar. 14, 48. Luc. 22, 52)
 27, 38. 44. σὺν αὐτῷ δύο λησταὶ
 etc. (Mar. 15, 27)
 Luc. 10, 30. λησταῖς περιέπτεον (36)
 Joh. 10, 1. κλέπτεις ἐστὶ κ. ληστής
 18, 40. ἣν δὲ ὁ Βαββ. ληστής
 2Cor. 11, 26. κινδύνους ληστῶν
 λήψεις Phil. 4, 15.
 λίαν
 Mat. 2, 16; 4, 8; 8, 28; 27, 14.
 Mar. 1, 35; 6, 51; 9, 3; 16, 2.
 Luc. 23, 8. (2 Joh. 4. 3 Joh. 3)
 2Cor. 11, 5. τῶν ὑπὲρ λίαν ἀποστό-
 λων (12, 11)
 2Tim. 4, 15. λίαν γὰρ ἀνθέστηκε τοῖς
 λίβανος Mat. 2, 11. Apoc. 18, 13.
 λίβανωτός Apoc. 8, 3. 5.
 Διβερτινοὶ Act. 6, 9.
 Διβύα Act. 2, 10.
 λιθάσειν
 Joh. 10, 31. ἵνα λιθάσωσιν αὐτόν (32.
 33; 11, 8)
 Act. 5, 26; 14, 19.
 2Cor. 11, 25. ἀπαξ ἐλιθάσθη
 Heb. 11, 37. ἐλιθάσθη., ἐπρὶσθησαν

λίθινος
 Joh. 2, 6. 2 Cor. 3, 3. Apoc. 2, 20.
 λιθοβολεῖν
 Mat. 21, 35. ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν (Mar.
 12, 4)
 23, 37. ἐλιθοβολοῦσα τοὺς ἀπε-
 σταλμένους (Luc. 13, 34)
 Joh. 8, 5. Act. 7, 58. 59; 14, 5.
 Heb. 12, 20. „πάν θηρόν θίγῃ - λι-
 θοβοληθήσεται“

λίθος

1) von Christus:
 Mat. 21, 42. λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν
 (Mar. 12, 10. Luc. 20, 17.
 1 Pet. 2, 6)
 - 44. ὁ πῶν ἐπὶ τὸν λ. τοῦ-
 τον (Luc. 20, 18)

Act. 4, 11. οὗτός ἐστιν ὁ λ. ὁ ἐξουθεν.
 Rom. 9, 32. 33. λίθον προσκόμματος
 (1 Pet. 2, 8)
 Eph. 2, 20. ἀκρογων. [λ.] Ἰησ. Χρ.
 (1 Pet. 2, 6)

1Pet. 2, 4. πρὸς ὃν πρ. λ. ζῶντα

2) von Christen: 1 Pet. 2, 5.

3) von Edelsteinen: λ. τίμιος:
 1 Cor. 3, 12. Apoc. 4, 3; 15, 6; 17,
 4; 18, 12. 16; 21, 11, 19.

4) übrige Stellen:
 Mat. 3, 9. ἐκ τῶν λίθων τούτων
 (Luc. 3, 8)

4, 3. ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι ἄρτοι
 (Luc. 4, 3)

- 6. „προσκόψης πρὸς λίθον“
 (Luc. 4, 11)

7, 9. μὴ λίθον ἐπιδώσω αὐτῷ;
 (Luc. 11, 11)

Mat. 24, 2. ἄφεσθ' ὡς λίθος ἐπὶ λίθον (Mar. 13, 1. 2. Luc. 19, 44; 21, 5. 6)
 27, 60. προσκυλίσας λίθον μέγαν (Mar. 15, 46)
 - 66. σφραγίσαντες τὸν λίθον
 28, 2. ἀπακύλισε τὸν λ. ἀπὸ τῆς
 Mar. 5, 5. κατακόπτων ἑαυτ. λίθοις
 9, 42. λ. μολικός ([Luc. 17, 2])
 16, 3. τίς ἀποκυλίσαι ἡμῖν τὸν λίθον
 - 4. ἀποκυλίσται ὁ λίθος (cf. Luc. 24, 2. Joh. 20, 1)
 Luc. 19, 40. οἱ λίθοι κεκραύξονται
 22, 41. ὡσεὶ λίθου βολήν
 Joh. [8, 7. τὸν λ. ἐπ' αὐτῇ βαλέτω]
 - 59. ἦραν οὖν λίθους ἵνα
 10, 31. ἐβάστασαν . . λίθους οἱ Ἰουδαῖοι
 11, 33. λίθος ἐπείκειτο ἐπ' αὐτῷ
 - 39. ἔρατα τὸν λίθον
 - 41. ἦραν οὖν τὸν λίθον
 Act. 17, 29. ἡ ἀργύρεα ἡ λίθω . . . ὅμοιον
 2 Cor. 3, 7. ἐντετυπωμένη ἐν λίθοις
 Αἰθόστρωτος Joh. 19, 13.
 λικμῶν Mat. 21, 44. (Luc. 20, 18)
 λικμῶν Act. 27, 8. 12.
 λίμνη
 Luc. 5, 1. 2. τὴν λίμνην Γεννησαρέτ
 8, 22. 23. 33.
 Apoc. 19, 20. εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός
 (20, 10. 14. 15; 21, 8)
 λιμός
 Mat. 24, 7. ἔσονται λιμοὶ καὶ λοιμοὶ (Mar. 13, 8. Luc. 21, 11)
 Luc. 4, 25; 15, 14. 17. (λιμῶ ἀπόλλ.)
 Act. 7, 11; 11, 28.

Rom. 8, 35. ἡ διωγμός ἡ λιμός
 2 Cor. 11, 27. ἐν λιμῶ καὶ δίψει
 Apoc. 6, 8. ἐν λιμῶ καὶ ἐν θανάτῳ
 18, 8. θάνατος κ. πένθος κ. λ.
 λίνον Mat. 12, 20. Apoc. 15, 6.
 λίθος 2 Tim. 4, 21.
 λιπαρός Apoc. 18, 14.
 λίτρα Joh. 20, 3; 19, 39.
 λίψ Act. 27, 12.
 λογία 1 Cor. 16, 1. 2.
 λογίζεσθαι
 Mar. 11, 31. ἐλογίζοντο πρὸς ἑαυτούς
 15, 28. μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη
 (Luc. 22, 37) Act. 19, 27.
 [Joh. 11, 50. οὐδὲ λογίζεσθαι ὅτι]
 Act. 19, 27. εἰς οὐδὲν λογισθῆναι
 Rom. 2, 3. λογίξῃ δὲ τοῦτο - ὅτι
 - 28. εἰς παριτομήν λογισθῆσεται
 3, 23. λογίζομεθα γ. δικαιοῦσθαι πάντα ἀνθρώπον
 4, 3. „ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην“ (cf. 5. 9. 22)
 (Gal. 3, 6. Jac. 2, 23)
 - 4. τῷ δὲ ἔργαζ. ὁ μισθός οὐ λογίζεται κατὰ χάριν
 - 6. φ. ὁ θ. λογίζεται δικαιοσύνην
 - 8. φ. οὐ μὴ λογισθῇ Κύριος ἁμαρτίαν
 - 10. πῶς οὖν ἐλογίσθη
 - 11. εἰς τὸ λογισθ. κ. αὐτοῖς τὴν δικαιοσύνην
 - 23. ὅτι ἐλογίσθη αὐτῷ
 - 24. οἱς μέλλει λογίζεσθαι
 6, 11. λογίζεσθαι ἑαυτοὺς νεκρούς
 8, 18. λογίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ

Rom. 8, 36. „λογισθμεν ὡς πρόβ.“

9, 8. τὰ τέκνα τῆς ἐπ. λογίζεται εἰς σπέρμα

14, 14. τῷ λογιζομένῳ τι κοινὸν εἶναι

1 Cor. 4, 1. ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος ὡς ὑπηρέτας

13, 5. ἡ ἀγάπη - οὐ λογίζεται τὸ κακόν

- 11. ὡς νήπιος ἐλογιζόμεν

2 Cor. 3, 5. ἀφ' ἑαυτῶν λογισασθαι τι

5, 19. μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ

10, 2. ἢ λογίζομαι τολμήσαι ἐπὶ τινας τοὺς λογιζομένους ἡμᾶς ὡς

- 7. τοῦτο λογιζέσθω - ἀφ' ἑαυτοῦ

- 11. τοῦτο λογιζέσθω - ὅτι

11, 5. λογίζομαι γὰρ μηδὲν ὑστερεῖναι

12, 6. μή τις εἰς ἐμὲ λογισθῇ

Phil. 3, 13. ἐμμετὸν οὐ λογίζομαι κατελιπεῖναι

4, 8. ταῦτα λογίσεσθαι

2 Tim. 4, 16. μὴ αὐτοῖς λογισθῇ

Heb. 11, 19. λογισάμενος ὅτι καὶ ἐκ

1 Pet. 5, 12. ὡς λογίζομαι, δι' ὀλίγων

λογικός Rom. 12, 1. 1 Pet. 2, 2.

λόγιον

Act. 7, 38. Rom. 3, 2. Heb. 5, 12.

1 Pet. 4, 11.

λόγιος Act. 18, 24.

λογισμός

Rom. 2, 15. 2 Cor. 10, 4.

λογομαχεῖν 2 Tim. 2, 14.

λογομαχία 1 Tim. 6, 4.

λόγος

1) = Christus:

Joh. 1, 1. ter. 14. 1 Joh. 1, 1. (ὁ Λόγος τῆς ζωῆς)

Apoc. 19, 13. καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ

2) = das Wort Gottes:

(ὁ λ. τοῦ Θ., τοῦ Κ., τοῦ Χρ.;

ὁ λ. absolut; - ὁ λ. τῆς ἀληθ., τοῦ εὐαγγ., τῆς σωτηρίας; τῆς χάριτος τοῦ Θ. etc.):

Mat. (13, 19. παντὸς ἀκούοντος τὸν λόγον τῆς βασιλείας)

- 20. ὁ τὸν λόγον ἀκούων (cf. 22. 23. Mar. 4, 16. 18. 20)

- 21. διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον (Mar. 4, 17)

- 22. συμπνίγει τὸν λόγον (Mar. 4, 19)

Mar. 2, 2. ἀλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον (4, 33; 8, 32)

4, 14. τὸν λόγον σπαίρει

- 15. αἶρει τὸν λόγον τὸν ἰσπαρμίνον (Luc. 8, 12)

7, 13. ἀκυροῦντες τὸν λ. τοῦ Θ.

16, 20. τὸν λόγον βεβαιοῦντες

Luc. 1, 2. ὑπηρεταί γεν. τοῦ λόγον

5, 1. ἀκούειν τὸν λ. τοῦ Θ.

8, 11. ὁ σπόρος ἐστὶν ὁ λ. τ. Θ.

- 13. μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον

- 15. ἀκούοντες τὸν λόγον κατέχουσι

- 21. οἱ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἀκούοντες (11, 28)

Joh. 5, 24. ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων (8, 48)

- Joh. 5, 38. τὸν λόγον αὐτοῦ οὐκ ἔχετε μένοντα
 8, 31. μένεται ἐν τῷ λόγῳ ἡμῶν
 - 37. ὁ λ. ὁ ἡμῶν οὐ χωρεῖ ἐν ὑμ.
 - 51. ἰάν τις τὸν λόγον τὸν ἡμῶν τηρήσῃ (cf. 52; 14, 23, 24; 15, 20)
 - 55. τὸν λόγον αὐτοῦ τηρῶ
 10, 35. πρὸς οὓς ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐγίνετο
 12, 48. ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα - κρινεῖ αὐτόν
 14, 24. ὁ λόγος ὃν ἀκούετε, οὐκ ἔστιν ἡμῶς
 15, 3. καθαρὸι διὰ τὸν λόγον ὃν ἐλάλησα
 17, 6. τὸν λ. σου τετηρήκασι
 - 14. δίδωκα αὐτοῖς τὸν λ. σου
 - 17. ὁ λ. ὁ σὸς ἀληθινὰ ἔστιν
 Act. 4, 4. τῶν ἀκουσάντων τὸν λ.
 - 29. λαλεῖν τὸν λόγον σου
 - 31. ἐλάλουν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ (cf. 13, 46) (8, 25; 16, 32. τοῦ Κυρίου)
 6, 2. καταλείψαντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ
 - 4. τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου
 - 7. ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἡύξανε (12, 24; 19, 20 [ὁ λ. τ. Κ.])
 8, 4. εὐαγγελιζόμενοι τὸν λ.
 - 14. δίδεσθαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ (11, 1)
 10, 36. τὸν λ. ὃν ἀπίστανται τοῖς (- 44. ἐπὶ πάντα τοὺς ἀκούοντας τὸν λόγον)
 11, 19. λαλοῦντες τὸν λόγον (14, 25; 16, 6. 32)

- Act. 13, 5. κατηγγέλλον τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ (cf. 17, 13; 15, 36. [τοῦ Κυρίου])
 - 7. ἀκούσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ (44) (19, 10. τοῦ Κ.)
 - 26. ὁ λ. τῆς σωτηρίας ταύτης
 - 48. ἐδόξασον τὸν λ. τοῦ Κ.
 - 49. διεφύετο - ὁ λ. τοῦ Κ.
 14, 3. ἐφ' λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ (20, 32)
 15, 7. τὸν λ. τοῦ εὐαγγελίου
 - 35. διδάσκ. καὶ εὐαγγ. τὸν λόγον τοῦ Κυρίου
 17, 11. οἵτινες ἐδέξαντο τὸν λ.
 18, 5. συνείχετο τῷ λόγῳ
 - 11. διδάσκων - τὸν λ. τοῦ Θ.
 Rom. 9, 6. ἐκπίπτωκεν ὁ λ. τοῦ Θ.
 1Cor. 14, 36. ὁ λ. τοῦ Θ. ἐξηλθεν
 2Cor. 2, 17. καπηλεύοντες τὸν λ. τ. Θ.
 4, 2. δολοῦντες τὸν λ. τοῦ Θ.
 Gal. 6, 6. ὁ κατηχούμενος τὸν λ.
 Eph. 1, 13. ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον
 Phil. 1, 14. ἀφόβως τὸν λόγον [τοῦ Θεοῦ] λαλεῖν
 2, 16. λόγον ζωῆς. ἐπέχοντες τοῦ Θεοῦ
 Col. 1, 5. ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου
 - 25. πληρῶσαι τὸν λ. τοῦ Θ.
 3, 16. ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ
 4, 3. ἀνοιξήμην θύραν τοῦ λ.
 1Th. 1, 6. δεξιόμενοι τὸν λόγον ἐν θλίψει
 - 8. ἐξηχεται ὁ λ. τοῦ Κυρ.
 2, 13. παραλαβόντες λ. ἀκοῆς
 - τοῦ Θ. - ἐδέξασθε οὖν λ. ἀνθρ., ἀλλὰ λ. Θεοῦ

2Th. 3, 1. ἵνα ὁ λ. τοῦ Κ. ἐρέχη
 1Tim. 4, 5. ἀγιάζεται - διὰ λόγον Θ.
 2Tim. 2, 9. ὁ λ. τοῦ Θ. οὐ δίδεται
 - 15. ὁρῶσι τὸν λ. τῆς ἀληθ.
 4, 2. κήρυξον τὸν λόγον
 Tit. 1, 3. ἐφανέρωσεν - τὸν λ. αὐτοῦ
 - 9. ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν
 διδαχὴν πιστοῦ λόγου
 2, 5. ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ Θ.
 βλασφημηταί
 Heb. 4, 12. ζῶν γὰρ ὁ λ. τοῦ Θεοῦ
 6, 1. τὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ Χριστ.
 λόγον
 13, 7. ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον
 τοῦ Θεοῦ
 Jac. 1, 18. ἀπακύνθησαν ἡμᾶς λόγῳ
 ἀληθείας
 - 21. δέξασθε τὸν ἔμφαντον λ.
 - 22. γίνεσθε - ποιηταί λόγου
 - 23. ἀκροατῆς λόγου ἔσσι
 1Pet. 1, 23. διὰ λόγου ζῶντος Θεοῦ
 2, 8. προσκόπτεται τῷ λόγῳ
 3, 1. ἀπειθοῦσι τῷ λόγῳ
 2Pet. 1, 19. τὸν προφητικὸν λόγον
 (3, 5. οὐνεστῶσα τῷ τοῦ Θεοῦ
 λόγῳ)
 (ᾧ 7. τῷ αὐτοῦ λ. τεθῆσαν.)
 1Joh. 1, 10. ὁ λόγος αὐτοῦ οὐκ ἔστιν
 ἐν ἡμῖν
 2, 5. ὃς δ' ἂν τηρῇ αὐτοῦ τὸν λ.
 - 14. ὁ λ. τοῦ Θ. ἐν ἡμῖν μένει
 Apoc. 1, 2. ἐμαρτύρησεν τὸν λ. τοῦ Θ.
 - 9. διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ
 3, 8. ἐτήρησάς μου τὸν λόγον
 6, 9. ἐσφαγμένων διὰ τὸν λό-
 γον τοῦ Θεοῦ
 20, 4. πεπελεκισμένων διὰ τὸν
 λόγον τοῦ Θεοῦ

3) übrige Stellen († = Grund;
 Rücksicht; Rechnung;
 Rechenhaft):
 † Mat. 5, 32. παρεκτός λόγ. πορνείας
 - 37. ἔστω δὲ ὁ λόγος ὑμῶν
 7, 24. 26. 28. ἀκούει μου τοὺς
 λόγους τοῦτους (Luc. 8, 47)
 8, 8. μόνον εἰπέ λόγῳ. - 16.
 (Luc. 7, 7)
 10, 14; 12, 32.
 † 12, 36. ἀποδώσουσι περὶ αὐτοῦ
 λόγον
 † - 37. ἐκ - τῶν λόγων σου δι-
 καιωθήσῃ κ. ἐκ τῶν λό-
 γων σου καταδικασθήσῃ
 15, 12. 23.
 † 18, 23. συνᾶραι λόγον μετὰ τῶν
 19, 1. 11. 22; 21, 24.
 22, 15. παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ
 (Mar. 12, 13. Luc. 20, 20)
 22, 46. ἀποκριθῆναι λόγον
 24, 35. οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ
 παρίλθωσι (Mar. 13, 31.
 Luc. 21, 33)
 † 25, 19. συναίρει μετ' αὐτῶν λόγον
 26, 1. 44.
 28, 15. διαφημίσθη ὁ λ. οὗτος
 Mar. 1, 45. διαφημίσειν τὸν λόγον
 (cf. Luc. 5, 15)
 5, 36; 7, 29.
 8, 33. ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῇ -
 τοὺς ἐμοὺς λόγους (Luc.
 9, 26)
 9, 10. τὸν λ. ἐκράτησαν πρὸς ἐ.
 10, 22. συγγνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ
 - 24. ἐθαμβοῦντο ἐπὶ τοῖς λό-
 γοις αὐτοῦ
 Luc. 1, 4. περὶ ὧν κατηχήθη λόγων

Luc. 1, 28. 29.

3, 4. ἐν βίβλῳ λόγων Ἰησοῦ
4, 22. ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χά-
ριτος

- 32. ἐν ἐξουσίᾳ ἣν ὁ λ. αὐτοῦ
- 36. τίς ὁ λόγος οὗτος ὅτι

5, 15. διήρχετο δὲ μᾶλλον ὁ
λόγος περὶ

7, 17. ἐξηλθεν ὁ λόγος . . περὶ

9, 23. 44; 10, 39.

† 16, 2. ἀπόδος τὸν λόγον τῆς
οἰκονομίας

22, 61. ὑπαμνήσθη - τοῦ λόγου
τοῦ Κυρίου

23, 9; 24, 17.

24, 19. δυνατός ἐν ἔργῳ κ. λόγῳ

- 44. οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἐλά-
λησα

Joh. 2, 22. τῷ λ. ᾧ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς
(cf. 4, 50)

4, 37. ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος
ἔστιν ὁ ἀληθινός

- 39. διὰ τὸν λ. τῆς γυναικός

- 41. διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ

6, 60. σκληρός ἐστιν οὗτος ὁ λ.

7, 38. 40; 10, 19.

12, 38. ὁ λ. Ἰησοῦ τοῦ προφήτου

15, 20. μνημονεύετε τοῦ λόγου
οὗ ἐγὼ εἶπον etc.

- 25. ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος
ὁ γεγραμμένος

17, 20. διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν

18, 9. ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν
εἶπεν

- 32. ἵνα ὁ λ. τοῦ Ἰ. πληρωθῇ

19, 8. 13.

21, 23. ἐξηλθεν οὖν ὁ λόγος οὗ-
τος εἰς

Act. 1, 1. τὸν μὲν πρῶτον λόγον
ἐποιήσασθην περὶ πάντων
2, 22. 40. 41.

5, 5. 24; 6, 5.

7, 22. δυνατός ἐν λόγοις καὶ
ἐν ἔργοις αὐτοῦ

- 29; 8, 21.

† 10, 29. τίτι λόγῳ μεταπέμψασθαι

11, 22. ἠκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ

13, 15. αἱ ἔστι λόγοι ἐν ὑμῖν
παρακλήσεως . . λέγει

14, 12. ὁ ἠγούμενος τοῦ λόγου

15, 6. ἰδοὺ περὶ τοῦ λ. τούτου

- 15. συμφωνοῦσιν οἱ λόγοι
τῶν προφητῶν

- 24. ἐτάραξαν ὑμᾶς λόγοις

- 27. διὰ λόγου ἀπαγγέλλοντας

- 32. διὰ λόγου πολλοῦ παρα-
κάλεσαν

16, 36. ἀπήγγειλε . . τοὺς λό-
γους τούτους

18, 14. κατὰ λόγον ἐν ἡμεσὶν ὁμῶν

- 15. ζήτημά ἐστι περὶ λόγου
καὶ ὀνομάτων καὶ νόμου

19, 38. ἔχουσι πρὸς τίνα λόγον

† - 40. περὶ οὗ δυνήσόμεθα ἀπο-
δοῦναι λόγον

20, 2. παρακαλεῖσαι αὐτοὺς λό-
γῳ πολλῷ

- 7. παρέταινέ τε τὸν λόγον

† - 24. οὐδενὸς λόγον ποιῶμαι

- 35. τῶν λ. τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ

- 38; 22, 22.

Rom. 8, 4. „δικαιωθῆς ἐν τοῖς λό-
γοις σου“

9, 9. ἐπαγγελίας γὰρ ὁ λόγος
οὗτος

98. „λόγον γὰρ συνταλῶν“

Rom. 9, 28. „λόγον συντακμημένον ποιήσει“

13, 9. ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ ἀνακεφαλαιούται

† 14, 12. περὶ αὐτοῦ λόγον δώσει

15, 18. λόγῳ καὶ ἔργῳ

1 Cor. 1, 5. ἐν παντὶ λόγῳ καὶ πάσῃ γνώσει

- 17. οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου

- 18. ὁ λ. γὰρ ὁ τοῦ σταυροῦ

2, 1. οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου

- 4. ὁ λ. μου καὶ τὸ κήρυγμα

- ἐν πειθοῖς σοφίας, λόγοις

- 13. ἀνθρώποις σοφίας λόγ.

4, 19. οὐ τὸν λ. τῶν περυσιωμ.

- 20. οὐ γ. ἐν λόγῳ ἢ βασιλ. τ. θ.

12, 8. δίδοται λόγος σοφίας εἰς.

14, 9. εἰ μὴ εὐσημον λ. δώτε

- 19. πάντα λόγους διὰ τοῦ νοός μου λαλῆσαι εἰς.

15, 2. τίνοι λόγῳ εὐηγγελισάμεν

- 54. γενήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος

2 Cor. 1, 18. ὁ λ. ἡμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς

5, 19. τὸν λόγ. τῆς καταλλαγῆς

6, 7. ἐν λόγῳ ἀληθείας

8, 7. πισταί κ. λόγῳ κ. γνώσει

10, 10. ὁ λόγος ἐξουθενήματος

- 11. οἱ τοὶ ἴσμεν τῷ λόγῳ - κ. παρόντες τῷ ἔργῳ

11, 6. εἰ δὲ κ. ἰδιώτης τῷ λόγῳ, ἀλλ' οὐ τῇ γνώσει

Gal. 5, 14. ἐν ἐνὶ λόγῳ πληροῦται

Eph. 4, 29. πᾶς λόγος σαπρός

5, 6. ἀπατάτω κενοῖς λόγοις

6, 19. ἵνα μοι δοθῇ λόγος

† Phil. 4, 15. 17. εἰς λόγον δόσεως κ. λήψεως εἰς.

Col. 2, 23. λόγον μὲν ἔχοντα σοφίας

3, 17. ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ

4, 6. ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι

1 Th. 1, 5. ἐν λόγῳ - ἐν δυνάμει

2, 5. ἐν λόγῳ κολακείας ἔγεν.

4, 15. λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου

- 18. ἐν τοῖς λόγοις τούτοις

2 Th. 2, 2. μήτε διὰ λόγου μήτε δι'

- 15. εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς

- 17. ἐν παντὶ λόγῳ κ. ἔργῳ ἀγ.

3, 14. οὐκ ὑπακούει τῷ λόγῳ ἡμῶν

1 Tim. 1, 15. πιστὸς ὁ λόγος καὶ πά-

σης (4, 9. cf. 3, 1. 2 Tim. 2, 11. Tit. 3, 8)

- 6. τοῖς λόγοις τῆς πίστεως

- 12. ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ

5, 17. ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ

6, 3. ὑγιαίνουντι λόγοις τοῦ Κ.

2 Tim. 1, 13. ὑγιαίνοντων λόγων

2, 17. ὁ λ. αὐτῶν ὡς γάγγραινα

4, 15. ἀνθίστηκε τοῖς ἡμετέροις λόγοις

Tit. 2, 8. λ. ὑγιῆ, ἀκατάγνωστον

Heb. (4, 2. ὁ λόγος τῆς ἀκοῆς)

5, 11. 18. ἀπαιρὸς λόγου δι-
καισύνης

7, 28; 12, 19.

† 13, 17. ὡς λόγον ἀποδώσαντες

- 22. ἀνέχεσθε τοῦ λόγου τῆς παρακλησεως

Jac. 3, 2. εἴ τις ἐν λόγῳ οὐ πταίει

1 Pet. 3, 1. ἀνευ λόγου κερδοθί-
σονται

† - 15. αἰτοῦνται ὑμᾶς λόγον περὶ

† 4, 5. οἱ ἀποδώσουσι λόγον τῷ

2Pet. 2, 3. πλαστοίς λόγοις

1Joh. 2, 7. ὁ λόγος ὃν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς

3, 18. μὴ ἀγαπῶμεν λόγον - - ἀλλ' ἐν ἔργῳ κ. αληθείᾳ

3 Joh. 10. λόγ. ποιητοῖς φλυαρῶν

Aroc. 1, 3. τοὺς λ. τῆς προφητείας

- 10. τὸν λ. τῆς ὑπομονῆς μου

12, 11. διὰ τὸν λ. τῆς μυρτ. αὐτ.

17, 17. τελεσθήσονται οἱ λ. τ. Θ.

19, 9. οἱ λ. ἀληθινοὶ εἰσι τ. Θ.

21, 5. οὗτοι οἱ λ. πιστοὶ (22, 6)

22, 7. τοὺς λ. τῆς προφητείας (23, 18)

- 9. τοὺς λ. τοῦ βιβλίου τοῦτου (22, 19)

λόγῃ Joh. 19, 34.

λοιδορεῖν

Joh. 9, 28. Act. 23, 4. 1 Cor. 4, 12.

1 Pet. 2, 23.

λοιδορία 1 Tim. 5, 14, 1 Pet. 3, 9.

λοιδορός 1 Cor. 5, 11; 6, 10.

λοιμός

Mat. 24, 7. (Luc. 21, 11) Act. 24, 5.

*λοιπός

Mar. 4, 19. αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμ.

Luc. 12, 28. τί περὶ τῶν λ. μεριμνᾷτε;

Aroc. 3, 2. στήρσον τὴν λ. ᾧ ἐμελλον

*λοιπόν, τὸ λοιπόν

Mat. 26, 45. καθεύδετε τὸ λοιπόν

(Mar. 14, 41)

τοῦ λοιποῦ Gal. 6, 17.

λύειν

Joh. 13, 10. ὁ λελουμένος οὐ χρειαν

ἔχει

Act. 9, 37; 16, 33. Heb. 10, 27.

2Pet. 2, 22. ὅς λουσαμένην

Aroc. 1, 5. λούσαντι ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ

Λουκᾶς

Col. 4, 14. 2 Tim. 4, 11. Philem. 24.

Λούκιος Act. 13, 1. Rom. 16, 21.

Λουτρον Eph. 5, 26. Tit. 3, 5.

Λύδδα Act. 9, 32. 35. 38.

Λυδία Act. 16, 14. 40.

λύειν

Mat. 5, 19. ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν

16, 19. ὁ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς (18, 18)

21, 2. λύσαντες ἀγόμετέ μοι (Mar. 11, 2. 4. 5. Luc. 19, 30. 31. 33)

Mar. 1, 7. λύσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων (Luc. 3, 16. Joh. 1, 27. Act. 13, 25)

7, 35. ἐλύθη ὁ δεσμός τῆς γλώσσης

Luc. 13, 15. λύει τὸν βουν . . ἀπὸ τῆς φάτνης

- 16. ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ

Joh. 2, 19. λύσατε τὸν ναὸν τούτου

5, 18. οὐ μόνον ἔλυε τὸ σάββατον

7, 23. ἵνα μὴ λυθῇ ὁ νόμος

10, 35. οὐ δύναται λυθῆναι ἡ γραφή

11, 44. λύσατε αὐτὸν, καὶ ἄφετε

Act. 2, 24. λύσας τὰς ὁδοὺς τοῦ θανάτου

7, 33. „λύσον τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν σου“

Act. 18, 43. λυθαισης τῆς συναγωγ.
22, 30; [24, 26:] 27, 41.

1 Cor. 7, 27. λίσσαι ἀπὸ γυναικός

Eph. 2, 14. μεσότοιχοι τ. φρ. λύσας

2 Pet. 3, 10. στοιχεῖα λυθήσονται

3, 11. πάντων λυομένων

- 12. πυρούμενοι λυθήσονται

1 Joh. 3, 8. ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ

διαβόλου

Αποκ. [1, 5:] 5, 2. λύσαι τὰς σφρα-
γίδας αὐτοῦ

[5:] 9, 14. 15.

20, 3. δαί αὐτόν λυθῆναι μι-
κρόν (cf. 7)

Δυσανμία Act. 14, 6.

Δυσανμιστί Act. 14, 11.

Δυσία Act. 27, 5.

λύκος

Mat. 7, 15; 10, 16. (Luc. 10, 3) Joh.

10, 12. Act. 20, 29.

λυμαίνεσθαι Act. 8, 3.

λυπεῖν

Mat. 14, 9. ἐλυπήθη ὁ βασιλεὺς

17, 23. ἐλυπήθησαν σφόδρα (18,
31)

19, 22. ἀπῆλθε λυπούμενος (Mar.
10, 22)

26, 22. λυπούμενοι σφόδρα (cf.
Mar. 14, 19)

- 37. λυπεῖσθαι κ. ἀδημονεῖν

Joh. 16, 20. ὅμοις δὲ λυπηθήσεσθε

21, 17. ἐλυπήθη ὁ Πέτρος

Rom 14, 15. διὰ βρωμα - λυπεῖται

2 Cor. 2, 2. 4. 5. εἰ γὰρ ἰγὼ λυπῶ
ὑμᾶς etc.

6, 10. ὡς λυπούμενοι, αἰεὶ δὲ
χαίροντες

7, 8. εἰ καὶ ἐλύπησα ὑμᾶς

2 Cor. 7, 9. οὐχ ὅτι ἐλυπήθητε -
ἐλυπήθ. εἰς μετάνοιαν -
κατὰ θεόν (11)

Eph. 4, 30. μὴ λυπεῖτε τὸ πν τὸ ἅγ.

1 Th. 4, 13. ἵνα μὴ λυπηθῆτε

1 Pet. 1, 6. λυπηθέντες ἐν ποικίλοις
πειρασμοῖς

λύπη

Luc. 22, 45. κοιμωμένους ἀπὸ τῆς λ.

Joh. 16, 6. ἡ λύπη πεπληρώκεν ὑμῶν
τὴν

- 20 ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν
γανήσεται

- 21 λύπην ἔχει ὅτι

- 22. λύπην μὲν νῦν ἔχετε

Rom. 9, 2. λύπη μοι ἔστι μεγάλη

2 Cor. 2, 1. 3. μὴ πάλιν ἐν λύπῃ - ἐλ-
θαι - μὴ ἐλθῶν λύπην

ἔχω

- 7. τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ

7, 10. ἡ γὰρ κατὰ θεὸν λύπη -

ἡ δὲ τοῦ κόσμου λύπη

9, 7. μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγ-
κης

Phil. 2, 27. μὴ λύπην ἐπὶ λύπην σχῶ

Heb. 12, 11. οὐ δοκεῖ χαρὰς εἶναι,
ἀλλὰ λύπης

1 Pet. 2, 19. ὑποφέρετε τὰς λύπας

Δυσανμίας Luc. 3, 1.

Δυσίας Act. 23, 26; 24, 7. 22.

λύσις 1 Cor. 7, 27.

λυσιτελεῖ Luc. 17, 2.

Δύστροα, ἡ, τὰ Δύστροα

Act. 14, 6. 8. 21; 16, 1. 2. 2 Tim. 3, 11.

λύτρον Mat. 20, 28. (Mar. 10, 45)

λυτρεῖν

Luc. 24, 21. Tit. 2, 14. 1 Pet. 1, 18.

λύτρωσις

Luc. 1, 68; 2, 38. Heb. 9, 12.

λυτρωτής Act. 7, 35.

λυχνία

Mat. 5, 15. τιθάσιν - ἐπὶ τ. λυχνίαν

(Mar. 4, 21. Luc. 8, 16)

Luc. 11, 33.

Heb. 9, 2. σκηνή - ἐν ᾗ ἡ τε λυχνία

Apoc. 1, 12. ἐπὶ λυχνίας χρυσῆς (13. 20; 2, 1)

2, 5. κινήσω τὴν λ. σου ἐκ τοῦ

11, 4. αἱ δύο λυχνίαι

λύχνος

Mat. 5, 15. οὐδὲ καίουσιν λύχνον (cf.

Mar. 4, 21. Luc. 8, 16;

11, 33)

Mat. 6, 22. ὁ λύχνος τοῦ σώματος
ἐστὶν ὁ ὀφθαλμός (Luc
11, 34)

Luc. 11, 36. ὁ λ. τῇ δοτραπῇ φωτίζει
12, 35. οἱ λύχνοι καίόμενοι

15, 8. ἅπτει λύχνον καὶ σαρκοί

Joh. 5, 35. ἦν ὁ λύχνος ὁ καίόμενος
καὶ φαίνων

2Pet. 1, 19. ὡς λύχνος φαίνοντι ἐν

Apoc. 18, 23. φῶς λύχνου οὐ μὴ φανῇ

21, 23. καὶ ὁ λύχνος αὐτῆς τὸ
ἄρτιον

22, 5. οὐ χρεῖα λύχνου καὶ φω-
τός ἡλίου

Δωτ. 2 Tim. 1, 5.

Δώτ. Luc. 17, 28. 29. 32. 2 Pet. 2, 7.

M.

Μαδθ Luc. 8, 26.

Μαγδαλά Mat. 15, 39.

Μαγδαληνή

Mat. 27, 56. 61; 28, 1. Mar. 15, 40.

47; 16, 1. 9. Luc. 8, 2; 24, 10.

Joh. 19, 25; 20, 1. 18.

μαγεία Act. 8, 11.

μαγεύειν Act. 8, 9.

μάγος Mat. 2, 1. 7. 16. Act. 13, 6. 8.

Μαγώγ Apoc. 20, 8.

Μαδιάμ Act. 7, 29.

μαθητεύειν

Mat. 13, 52; 27, 57; 28, 19. Act. 14, 21.

μαθητής

1) Jesu: († didakt. Stellen)

Mat. 5, 1. πρὸς ἡλθον αὐτῷ οἱ μα-

θηταὶ αὐτοῦ (cf. 8, 25;

13, 10. 36; 15, 12. 23; 17,

19; 18, 1; 24, 1. 3; 26, 17.

Mar. 6, 35)

Mat. 8, 21. 23. (ἡκολούθ. αὐτῷ οἱ

μαθηταὶ αὐτοῦ cf. Mar.

6, 1. Luc. 22, 39)

9, 10. τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μα-

θηταῖς αὐτῷ (cf. 9, 19.

Mar. 2, 15; 8, 27. Luc. 8,

22. Joh. 2, 2; 3, 22; 18, 1)

- 11. εἶπον τοῖς μαθ. αὐτοῦ

(Mar. 2, 16. Luc. 5, 30)

- 14. οἱ δὲ μαθηταὶ σου οὐ η-

στεύουσι (Mar. 2, 18)

- 37. λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐ-

τοῦ (cf. 16, 24; 19, 33;

26, 1. 36. Mar. 8, 9; 10,

- 23; 14, 32. Luc. 9, 14, 43;
 12, 1. 22; 16, 1; 17, 1. 22;
 20, 45. Joh. 6, 12; 11, 7)
Mat. 10, 1. τοὺς δώδεκα μαθητάς
 αὐτοῦ (cf. 11, 1; 20, 17;
 26, 20. Luc. 9, 1)
 † - 24. οὐκ ἔστι μαθητῆς ὑπὲρ
 τὸν διδάσκαλον (25. cf.
 Luc. 6, 40)
 † - 42. εἰς ὄνομα μαθητοῦ
 11, 2. πέμψας δύο τῶν μαθη-
 τῶν αὐτοῦ (Luc. 7, 18)
 12, 1. 2. οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ
 ἐπείνασαν - ἰδοὺ οἱ μα-
 θηταὶ σου ποιοῦσιν (Mar.
 2, 23. Luc. 6, 1);
 - 49. ἐκτείνας τὴν χεῖρα - ἐπὶ
 τοὺς μαθητάς αὐτοῦ
 14, 15. 19. ἰδὼκε τοῖς μαθηταῖς
 τοὺς ἄρτους (15, 33. 36.
 Mar. 6, 41; 8, 6. Luc. 9,
 16. Joh. 6, 11)
 - 22 (Mar. 6, 45). 26.
 15, 2. διατί οἱ μαθηταὶ σου
 παραβαίνουνσι (Mar. 7, 2. 5)
 - 32. προσκαλεσάμενος τοὺς
 μαθητάς (Mar. 8, 1; 12, 43)
 16, 5. ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐ-
 τοῦ (27, 64)
 - 13. ἡρώτα τοὺς μαθητάς αὐ-
 τοῦ (Mar. 8, 27)
 - 20. διεστείλατο τοῖς μαθη-
 ταῖς αὐτοῦ
 - 21. δεικνύειν τοῖς μ. αὐτοῦ
 17, 6. ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ
 ἔπαισον
 - 10. ἐπηρώτησαν αὐτὸν οἱ μα-
 θηταὶ αὐτοῦ (Mar. 7, 17;

- 9, 28; 10, 10. Luc. 8, 9,
 Joh. 4, 31; 9, 2)
Mat. 17, 13. τότε συνῆκαν οἱ μαθηταὶ
 - 16; 19, 10. 13 (οἱ δὲ μαθηταὶ
 ἐπετίμησαν. Mar. 10, 13.
 Luc. 18, 15); 19, 25.
 21, 1. ἀπέστειλε δύο μαθητάς
 (Mar. 11, 1; 14, 13. Luc.
 19, 29)
 - 6. 20. πορευθέντες δὲ οἱ μα-
 θηταὶ - καὶ ἰδόντες οἱ
 μαθηταὶ
 23, 1; 26, 8.
 26, 18. ποιῶ τὸ πάσχα μετὰ τῶν
 μαθητῶν μου (Mar. 14,
 14. Luc. 22, 11)
 - 19. 26 (ἰδίδου τοῖς μαθηταῖς)
 - 35. ὁμοίως καὶ πάντες οἱ
 μαθηταὶ εἶπον
 - 40. ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθη-
 τὰς (45. Luc. 22, 45)
 - 56. οἱ μαθ. πάντες ἀφίντες
 28, 7. 8. 9. 13. 16 (οἱ ἑνδεκα
 μαθηταὶ)
Mar. 2, 23; 3, 7. (μετὰ τῶν μαθητῶν
 αὐτοῦ. cf. Joh. 18, 1)
 4, 34. τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐπέ-
 λυν πάντα
 5, 31; 6, 29; 7, 2; 8, 4. 10. 33.
 34; 9, 14. 18.
 9, 31. ἰδίδασκε γὰρ τοὺς μα-
 θητάς αὐτοῦ (Luc. 11, 1)
 10, 24. οἱ δὲ μαθηταὶ ἑθαμ-
 βούντο
 - 46; 11, 14; 13, 1; 14, 12. 16;
 16, 7.
Luc. 6, 13. προσεφώνησε τοὺς μα-
 θητάς αὐτοῦ

- Luc. 6, 17. ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ
 - 20; 7, 11.
 9, 18. 40. 54; 10, [22.] 28; 11, 1.
 † 14, 26. οὐ δύναται μου μαθητὴς εἶναι (27. 33)
 19, 37. ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν
 - 39. ἐπιτίμησον τοῖς μαθηταῖς σου
 Joh. 2, 11. ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
 - 12. ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
 - 17. ἐμνήσθησαν δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ (22)
 4, 1. πλείονας μαθητὰς ποιεῖ
 - 2. οὐκ ἐβάπτιζεν, ἀλλ' οἱ μαθηταὶ
 - 8. 27.
 - 33. ἔλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους
 6, 3. 8. 16. 22. 24.
 - 60. πολλοὶ . . ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
 - 61. γογγύζουσι . . οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
 - 66. πολλοὶ ἀπῆλθον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
 7, 3. ἵνα καὶ οἱ μαθηταὶ σου θεωρήσωσι
 † 8, 31. ἀληθῶς μαθηταὶ μου ἐστέ
 9, 27. θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ γενέσθαι
 - 28. σὺ εἰ μαθητὴς ἐκείνου
 - - τοῦ Μωϋσῆως ἐσμέν μαθηταὶ
 11, 8. 12. 54.

- Joh. 12, 4. εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἰούδας Ἰσκαριώτης
 - 16. οὐκ ἔγνωσαν οἱ μ. αὐτοῦ
 13, 5. νίπτειν τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν
 - 22. ἵβριπον οὖν εἰς ἀλλήλους οἱ μαθηταὶ
 - 23. ἀνακείμενος εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν
 - 35. ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐστέ
 † 15, 8. γενήσεσθε ἐμοὶ μαθηταὶ
 16, 17. 29; 18, 1.
 18, 15. Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ἐτα. (cf. 20, 3)
 - 16. ὁ μαθητὴς ὁ ἄλλος ὃς ἦν γνωστός
 - 17. σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἰ τοῦ ἀνθρῶπου (25)
 - 19. ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
 19, 26. τὸν μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα
 - 27. εἰτα λέγει τῷ μαθητῇ etc.
 - 38. ὢν μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ
 20, 2. πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει
 - 4. ὁ ἄλλος μ. προέδραμε. 8.
 - 10. ἀπῆλθον . . πρὸς ἑαυτούς οἱ μαθηταὶ (18. 19. 20. 25. 26. 30)
 21, 1. ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν . . . τοῖς μαθηταῖς (cf. 14)
 - 2. 4. 7 (ἐκεῖνος ὃν ἠγάπα 20). 8. 12.
 - 23. ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποστήσκει
 - 24. οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν

Act. 1, 15. Πέτρος ἐν μέσῳ τῶν μαθ.
 6, 1. πληθύνοντων μαθητῶν
 - 2. τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν
 - 7. ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς
 τῶν μαθητῶν
 9, 1. εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ
 Κυρίου
 - 10. ἣν δέ τις μαθητὴς ἐν Λα-
 μασκῷ
 - 19. μετὰ τῶν ἐν Λαμασκῷ
 μαθητῶν
 - 25. λαβόντες δὲ αὐτὸν οἱ μ.
 - 26. ἐπειρᾶτο κολλῶσθαι τοῖς
 μαθηταῖς
 - - μὴ πιστεύοντες ὅτι ἰστί
 μαθητὴς
 - 38. οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες
 11, 26. χρηματίσαι . . τοὺς μα-
 θητὰς Χριστιανούς
 - 29. τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς
 ὑπόκειτο
 13, 52. οἱ δὲ μαθ. ἐπληροῦντο
 14, 20. κυκλωσύντων δὲ αὐτὸν
 τῶν μαθητῶν
 - 22. τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν
 - 23. διέτριβον . . σὺν τοῖς μαθ.
 15, 10. ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν μ.
 16, 1. ἰδοὺ μαθητῆς τις ἦν ἐκεῖ
 18, 23. ἐπιστηρίζων πάντας τοὺς
 μαθητάς
 - 27; 19, 1. 9. 80; 20, 1. 7. 80;
 21, 4.
 21, 16. Μνάσωνι - ἀρχαίῳ μαθ.
 2) anderer Personen:
 Mat. 9, 14. οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου (Mar.
 2, 18. Luc. 5, 33)
 22, 16. ἀποστέλλουσιν ((sc. οἱ
 Φαρ.) - τοὺς μαθ. αὐτῶν

Luc. 7, 18. ἀπήγγειλαν Ἰωάννη οἱ
 μαθηταὶ αὐτοῦ etc.
 Joh. 1, 35. ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
 (sc. Ἰωάνν.) δίδο. 37 (cf.
 3, 25)
 9, 23. τοῦ Μωϋσῆως ἰσμεν μαθ.
 μαθητῆρια Act. 19, 36.
 Μαθουσαῖα Luc. 3, 37.
 Ματθάν Luc. 3, 31.
 μαλινεσθαι
 Joh. 10, 20. Act. 12, 15; 26, 24. 25.
 1 Cor. 14, 23.
 μακαρίζειν Luc. 1, 46. Jac. 5, 11.
 μακάριος
 Mat. 5, 3. μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ
 πνεύματι (cf. 4. 5. 6. 7.
 8. 9. 10. 11) (Luc. 6, 20.
 21. 22)
 11, 6. μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν
 μὴ σκανδαλ. (Luc. 7, 23)
 13, 16. ὅμων δὲ μακάριοι οἱ ὀφ-
 θαλμοὶ (Luc. 10, 23)
 16, 17. μακάριος εἰ, Σίμων
 24, 46. μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεί-
 νος (Luc. 12, 43)
 Luc. 1, 45. μακαρία ἡ πιστεύσασα
 11, 27. μακαρία ἡ κοιλία ἡ βα-
 στάσασά σε
 - 28. μακάριοι οἱ ἀκούοντες
 τὸν λόγον
 12, 37. μακάριοι οἱ δοῦλοι ἐκεί-
 νοι (38)
 14, 14. μακάριος Ἰση, ὅτι οὐκ
 - 15. μακάριος ὃς φάγεται
 23, 29. μακαρίαὶ αἱ στείραι
 Joh. 13, 17. μακάριοι ἴσται, ἐὰν ποιῇτε
 20, 29. μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες

Act. 20, 25. μακάριόν ἔστι μέλλον
διδόναι ἢ λαμβάνειν

26, 2. ἡγημαὶ ἡμαντόν μακάριον
Rom. 4, 7. „μακάριοι ὧν ἀφίθησαν“
(cf. 8)

14, 22. μακάριος ὁ μὴ κρίνων ἑ.
1 Cor. 7, 40. μακαριώτερον δὲ ἔστιν ἰάν
1 Tim. 1, 11. τῆς δόξης τοῦ μακαρ. Θ.

6, 15. ὁ μ. καὶ μόνος δυνάστης
Tit. 2, 13. τὴν μακαρίαν ἐλπίδα

Jac. 1, 12. μακάριος ἀνὴρ ὃς ὑπο-
μένει

- 25. οὗτος μακ. ἐν τῇ ποιήσει
1 Pet. 3, 14. εἰ κ. πάσχετε - μακάριοι

4, 14. μακάριοι, ὅτι τὸ τῆς
δόξης

Apoc. 1, 3. μακάριος ὁ ἀναγινώσκων
14, 13. μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν
Κυρίῳ

16, 15. μακάριος ὁ γρηγορῶν

19, 9. μακ. οἱ εἰς τὸ δεῖπνον

20, 6. μακ. καὶ ἅγιος ὁ ἔχων

22, 7. μακ. ὁ τηρῶν τοὺς λόγους
- 14. μακ. οἱ ποιοῦντες τὰς ἐ.

μακαρισμός

Rom. 4, 6. 9. Gal. 4, 15.

Μακεδονία

Act. 16, 9. 10. 12; 18, 5; 19, 21. 22;
20, 1. 8. Rom. 15, 26. 1 Cor. 16,
5. 2 Cor. 1, 16; 2, 13; 7, 5; 8,
1; 11, 9. Phil. 4, 15. 1 Th. 1,
7. 8; 4, 10. 1 Tim. 1, 3.

Μακεδών

Act. 16, 9; 19, 29; 27, 2. 2 Cor. 9, 2. 4.

μάκρολλον 1 Cor. 10, 25.

μακράν

Mar. 12, 34. Act. 17, 27. Eph. 2,
13. 17.

μακροθυμεῖν

Mat. 18, 26. μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί
(29)

Luc. 18, 7. Θεός - μακροθυμῶν ἐπ'
αὐτοῖς

1 Cor. 13, 4. ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ

1 Th. 5, 14. μακροθυμεῖτε πρὸς πάν-
τας

Heb. 6, 15. μακροθυμήσας ἐπέτυχε
τῆς ἐπαγγελίας

Jac. 5, 7. μακροθυμήσατε - - ἔω;
τῆς etc. (8)

2 Pet. 3, 9. μακροθυμεῖ εἰς ἡμᾶς
μακροθυμία

Rom. 2, 4. τῆς μακροθ. καταφρονεῖς
9, 22. ἐν πολλῇ μακροθυμίᾳ

2 Cor. 6, 6. ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ

Gal. 5, 22. μακροθυμία, χρηστότης

Eph. 4, 2. μετὰ μακροθυμίας ἀνεχ.

Col. 1, 11. εἰς π. ὑπομονὴν καὶ μ.

3, 12. πραότητα, μακροθυμίαν

1 Tim. 1, 16. τὴν πᾶσαν μακροθυμίαν

2 Tim. 3, 10. τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγά-
πῃ, τῇ ὑπομονῇ

4, 2. ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ

Heb. 6, 12. διὰ πίστεως καὶ μακρο-
θυμίας

Jac. 5, 10. τῆς κακοπαθίας καὶ τῆς
μακροθυμίας

1 Pet. 3, 20. ἡ τοῦ Θεοῦ μακροθυμία

2 Pet. 3, 15. τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν
μακροθυμίαν

μακροθύμως Act. 26, 3.

μακρός

Mat. 23, 14. (Mar. 12, 40. Luc. 20, 47)

Luc. 15, 13; 19, 12.

μακροχρόνιος Eph. 6, 3.

μαλακία Mat. 4, 23; 9, 35; 10, 1.

μαλακός

Mat. 11, 8 (Luc. 7, 25). 1 Cor. 6, 9.

Μαλακείη Luc. 3, 37.

*μάλιστα

Act. 20, 38; 25, 26; 26, 3.

Gal. 8, 10. μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς
οἰκείους τῆς πίστεως

1 Tim. 4, 10. πάντων ἂν, μάλ. πιστῶν

5, 8. καὶ μάλιστα τῶν οἰκείων

- 17. μάλιστα οἱ κοπιῶντες ἐν
λόγῳ

2 Tim. 4, 18. μάλιστα τὰς μεμβράνας

Tit. 1, 10. μάλιστα οἱ ἐκ περιτομῆς

Μάλχος Joh. 18, 10.

μάμμη 2 Tim. 1, 5.

Μαμωνᾶς

Mat. 6, 24. (Luc. 16, 13) Luc. 16, 9, 11.

Μανασὴν Act. 13, 1.

Μανασσῆς

I. Stamm Israels: Apoc. 7, 6.

II. König in Juda: Mat. 1, 10.

μανθάνειν

Mat. 9, 13. πορευθέντες - μάθετε
τί ἐστιν

11, 29. καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ

24, 32. ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μά-
θετε τὴν παραβολὴν
(Mar. 13, 28)Joh. 6, 45. ὁ ἀκούσας παρὰ τοῦ πα-
τρὸς καὶ μαθὼν

7, 15. μὴ μεμαθηκώς

Act. 23, 27. μαθὼν δι' Ῥωμαίους ἵστι

Rom. 16, 17. διδασχὴν ἣν ὑμεῖς ἐμά-
θετε

1 Cor. 4, 6. ἵνα ἐν ἡμῖν μάθ. τὸ μὴ

14, 31. ἵνα πάντες μανθάνωσι

- 35. εἰ δὲ τι μαθεῖν θέλουσιν

Gal. 3, 2. τοῦτο μόνον θέλω μα-
θεῖν ἀπ' ὑμῶνEph. 4, 20. οὐχ οὕτως ἐμάθετε τὸν
ΧριστόνPhil. 4, 9. ἂ καὶ ἐμάθετε καὶ πα-
ρελάβετε- 11. ἐγὼ γὰρ ἐμαθον - ἀντάρ-
κης εἶναιCol. 1, 7. καθὼς καὶ ἐμάθετε ἀπὸ
Ἐπαφρᾶ1 Tim. 2, 11 γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ μανθα-
νέτω

5, 4. μανθανέτωσαν - εὐσεβεῖν

- 13. μανθάνουσι περιερχόμε-
ναι τὰς οἰκίας

2 Tim. 3, 7. πάντοτε μανθάνοντα

- 14. μένε ἐν οἷς ἔμαθες etc.

Tit. 3, 14. μανθανέτωσαν - - προ-
ϊστασθαιHeb. 5, 8. ἔμαθεν ἀπ' ὧν ἔπαθε τῇ
ὕπακοῇApoc. 14, 3. οὐδεὶς ἡδύνατο μαθεῖν
τὴν ψῆφον

μανία Act. 26, 24.

μάννα

Joh. 6, 31. 49. 58. Heb. 9, 4. Apoc.
2, 17.

μαντεύεσθαι Act. 16, 16.

μαραίνεσθαι Jac. 1, 11.

μαρὰν ἀθά 1 Cor. 16, 22.

μαργαρίτης

Mat. 7, 6. μηδὲ βάλητε τοὺς μαρ-
γαρίτας ὑμῶν ἐμπροσθεν
τῶν χοίρων13, 45. 46. ζητοῦντι καλοὺς μαρ-
γαρίτας etc.

1 Tim. 2, 9. ἡ χρυσὴ ἢ μαργαρίταις

Apoc. 17, 4. λίθῳ τιμῇ καὶ μαργαρίταις (18, 12. 16)

21, 21. δώδεκα μαργαρίζται etc.

Μάρθα

Luc. 10, 38. 40. 41. Joh. 11, 1. 5.

19. 20. 21. 24. 30. 39; 12, 2.

Μαρία, Μαριάμ

I. Mutter Jesu:

Mat. 1, 16. 18. 20; 2, 11; 13, 55.

Mar. 6, 3. Luc. 1, 27. 30. 34. 38.

39. 41. 46. 56; 2, 5. 16. 19. 34.

Act. 1, 14.

II. Mutter des Jacobus:

Mat. 27, 56. 61; 28, 1. Mar. 15, 40.

47; 16, 1. Luc. 24, 10. Joh. 19, 25.

III. Maria Magdalena:

Mat. 27, 56. 61; 28, 1. Mar. 15, 40.

47; 16, 1. 9. Luc. 8, 2; 24, 10.

Joh. 19, 25; 20, 1. 11. 16. 18.

IV. Schwester des Lazarus und der Martha:

Luc. 10, 39. 42. Joh. 11, 1. 2. 19. 20.

28. 31. 32. 45; 12, 3.

V. Mutter des Johannes Marcus: Act. 12, 12.

VI. Gläubige zu Rom:

Rom. 16, 6.

Μάρκος

Act. 12, 12. 25; 15, 37. 39. Col. 4, 10.

2 Tim. 4, 11. Philem. 24. 1 Pet.

5, 18.

μάρμαρον Apoc. 18, 12.

μαρτυρεῖν

Mat. 23, 31. μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς ὅτι

(cf. Luc. 11, 48)

Luc. 4, 22. πάντες ἑμαρτύρουν αὐτῷ

Joh. 1, 7. μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φω-

τός (8)

Joh. 1, 15. Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ (cf. 32)

- 34. ἑώρακα κ. μεμαρτύρηκα ὅτι

2, 25. ἵνα τις μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ ἀνθρώπου

3, 11. ὃ ἑώρακα μεν μαρτυροῦμεν (cf. 32)

- 26. ὃ σὺ μεμαρτύρηκας, ἴδε

- 28. μοι μαρτυρεῖτε, ὅτι εἶπον 4, 39. 44.

5, 31. ἐὰν-μαρτυρῶ περὶ ἑμαυτοῦ (cf. 8, 14)

- 32. ἄλλος ἐστὶν ὃ μαρτυρῶν περὶ

- ἡ μαρτυρία ἣν μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ

- 33. μεμαρτύρηκε τῇ ἀληθείᾳ

- 36. τὰ ἔργα-μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὅτι

- 37. αὐτὸς μεμαρτύρηκε περὶ ἐμοῦ

- 39. εἰσὶν αἱ μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ

7, 7. ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ αὐτοῦ ὅτι

8, 13. σὺ περὶ σεαυτοῦ μαρτυρ.

- 18 ὃ μαρτυρῶν περὶ ἑμαυτοῦ

10, 25. ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ

12, 17. ἑμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος.. ὅτι τὸν Λάζαρον

13, 21. ἑμαρτύρησε, καὶ εἶπεν

15, 28. μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ

- 27. καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε

18, 23. μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ

- 37. ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ

- Joh. 19, 35. ὁ ἰωρακῶς μεμαρτύρηκε
 21, 24. ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων
 Act. 6, 8. ἄνδρας - - μαρτυροῦμένους ἐπὶ
 10, 22. μαρτυρούμενός τε ὑπὸ
 ὅλου τοῦ Ἰσθμοῦ
 - 43. τούτῳ πάντες οἱ προφη-
 ται μαρτυροῦσι
 13, 22. ὃ καὶ εἶπε μαρτυρήσας
 14, 3. Κυρίῳ τῷ μαρτυροῦντι
 τῷ λόγῳ
 15, 8. Θεὸς ἐμαρτύρησεν αὐτοῖς
 16, 2. ὃς ἐμαρτυρεῖτο ὑπὸ τῶν
 22, 5. ὁ ἀρχιερεὺς μαρτυρεῖ μοι
 - 12. μαρτυρούμενος ὑπὸ πάν-
 των
 23, 11. εἰς Ῥώμην μαρτυρήσαι
 26, 5. ἵαν θάλωσι μαρτυρεῖν
 - 22. ἵστηκα μαρτυροῦμ. μικρῷ
 Rom. 3, 21. μαρτυρομένη ὑπὸ τοῦ
 νόμου
 10, 2. μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς ὅτι
 1Cor. 15, 15. ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ
 Θεοῦ
 2Cor. 8, 3. κατὰ δύναμιν (μαρτυρῶ)
 Gal. 4, 15. μαρτυρῶ γὰρ ὑμῖν ὅτι
 Col. 4, 13. μαρτυρῶ γὰρ αὐτῷ ὅτι
 1Th. 2, 12. καὶ μαρτυρούμενοι εἰς τὸ
 1Tim. 5, 10. ἐν ἔργοις καὶ μαρτυ-
 ρομένῃ
 6, 13. τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ
 Ποντίου Πιλάτου τὴν κα-
 λὴν ὁμολογίαν
 Heb. 7, 8. μαρτυρούμενος ὅτι ζῇ
 - 17. μαρτυρεῖ γὰρ ὅτι „σὺ
 ἱερεὺς“
 10, 15. μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ
 τὸ πνεῦμα

- Hebr. 11, 2. ἐν ταύτῃ γὰρ ἐμαρτυρή-
 θησαν οἱ πρεσβύτεροι
 - 4. ἐμαρτυρήθη εἶναι δίκαι-
 ος - μαρτυροῦντος ἐπὶ
 τοῖς ὅμοις αὐτοῦ τοῦ Θ.
 - 5. μεμαρτύρηται εὐηρεστη-
 κέναι τῷ Θεῷ
 - 39. μαρτυρηθέντες διὰ τῆς π.
 1Joh. 1, 2. ἰωράκαμεν καὶ μαρτυ-
 ροῦμεν
 4, 14. τε θεάμεθα καὶ μαρτυ-
 ροῦμεν ὅτι
 5, 6. πνεῦμά ἐστι τὸ μαρτυ-
 ροῦν ὅτι
 - 7. εἰσὶν οἱ μαρτυροῦντες [8]
 - 9. ἡ μαρτυρία τοῦ Θ. ἦν με-
 μαρτύρηκε περὶ τοῦ (10)
 3 Joh. 3. μαρτυροῦντων σου τῇ
 ἀληθείᾳ
 6. ἐμαρτύρησάν σου τῇ ἀγά-
 πῃ ἐνώπιον
 - 12. ἀνημερίῳ μεμαρτύρηται
 ὑπὸ εἰς.
 Apoc. 1, 2. ἐμαρτύρησε - τὴν μαρτ.
 22, 16. μαρτυρήσαι ὑμῖν ταῦτα
 - 20. λέγει ὁ μαρτυρῶν ταῦτα
 μαρτύρεσθαι
 Act. 20, 26. Gal. 5, 3. Eph. 4, 17.
 μαρτυρία
 1) allgemein:
 Mar. 14, 55. κατὰ τοῦ Ἰησ. μαρτυρίαν
 - 56. Ἰσάει αἱ μαρτυρίαι οὐκ
 ἦσαν (59)
 Luc. 22, 71. τί - χρεῖαν ἔχομεν μαρτ.
 Joh. 1, 7. ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν ἵνα
 μαρτυρήσῃ
 - 19. αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία
 τοῦ Ἰωάννου

Joh. 8, 17. „δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία“

19, 35. ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἡ μαρτυρία (21, 24)

Act. 22, 18. σου τὴν μαρτ. περὶ ἐμοῦ

1Tim. 3, 7. μ. καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν

Tit. 1, 13. ἡ μ. αὐτῇ ἐστὶν ἀληθής

1Joh. 5, 9. εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν, ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ μείζων ἐστὶν εἰς.

- 10. ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν ἑαυτῷ εἰς.

- 11. αὐτῇ ἐστὶν ἡ μαρτ. ὅτι

3 Joh. 12. ἡ μαρτ. ἡμῶν ἀληθ. ἐστὶ

Apoc. 6, 9. διὰ τὴν μαρτυρ. ἣν εἶχον

11, 7. τελείωσι τὴν μ. αὐτῶν

12, 11. διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας αὐτῶν

2) μ. Ἰησοῦ:

Joh. 3, 11. τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ λαμβάνετε

- 32. τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ οὐδεὶς λαμβάνει (33)

5, 31. ἡ μαρτυρία μου οὐκ ἐστὶν ἀληθής

- 32. ἀληθής ἐστὶν ἡ μαρτυρία ἣν μαρτυρεῖ

- 34. τὴν μαρτυρίαν λαμβάνω

- 36. ἐγὼ - ἔχω τὴν μαρτυρίαν

8, 13. ἡ μαρτυρία σου οὐκ ἐστὶν ἀληθής (cf. 14)

Apoc. 1, 2. ἐμαρτύρησε - τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ

- 9. διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ (20, 4)

12, 17. ἔχοντων τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστ. (19, 10)

Apoc. 19, 10. ἡ γὰρ μαρτυρία τοῦ Ἰησοῦ ἐστὶ τὸ πνεῦμα μαρτύριον

Mat. 8, 4. εἰς μαρτύριον αὐτοῖς (Mar. 1, 44. Luc. 5, 14)

10, 18. εἰς μαρτύριον αὐτοῖς κ. τοῖς ἔθνεσιν (Mar. 13, 9. Luc. 21, 13)

24, 14. εἰς μαρτύριον πᾶσι τοῖς ἔθνεσι

Mar. 6, 11. εἰς μαρτύριον αὐτοῖς (Luc. 9, 5)

Act. 4, 33. ἀπεδίδουν τὸ μαρτύριον - τῆς ἀναστάσεως

7, 44. ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου ἣν ἐν τοῖς πατράσιν

1Cor. 1, 6. τὸ μαρτύριον τοῦ Χρ.

2, 1. καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ Θεοῦ

2Cor. 1, 12. τὸ μαρτύριον τῆς συνειδήσεως ἡμῶν

2Th. 1, 10. ἐπιστεύθη τὸ μαρτύριον ἡμῶν ἐφ'

1Tim. 2, 6. τὸ μαρτ. καιροῖς ἰδίους

2Tim. 1, 8. τὸ μαρτ. τοῦ Κυρ. ἡμῶν

Heb. 3, 5. εἰς μαρτύριον τῶν λεληθυσμένων

Jac. 5, 3. εἰς μαρτύριον ὑμῖν ἐστὶ

Apoc. 15, 5. ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς τοῦ μάρτυς

Mat. 18, 16. στόματος δύο μαρτύρων ἢ τριῶν

28, 65. τί ἔτι χρῆσαν ἔχομεν μαρτύρων;

Mar. 14, 63. χρῆσαν ἔχομεν μαρτύρων

Luc. 24, 48. ἐστὶ μάρτυρες τούτων

Act. 1, 8. ἔσεσθὲ μοι μάρτυρες ἐν

- 22. μάρτυρα τῆς ἀναστάσεως

Act. 2, 32. οὐ πάντες ἡμεῖς ἴσμεν
μάρτυρες
8, 15. οὐ ἡμεῖς μάρτυρές ἴσμεν
5, 32. αὐτοὶ μάρτυρες τῶν ῥη-
μάτων
6, 18. μάρτυρας ψευδεῖς
7, 58. οἱ μάρτυρες ἀπέθαντο
10, 39. ἡμεῖς... μάρτυρες πάντων
- 41. μάρτυσι τοῖς προκει-
ροτονημένοις
18, 31. μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς
τὸν λαόν
22, 15. ἴση μάρτυς αὐτῷ πρὸς
πάντας
- 20. Στεφάνου τ. μάρτυρος σου
26, 16. μάρτυρα ὧν τε εἶδες
Rom. 1, 9. μάρτυς γὰρ μου ἔστιν
ὁ θεός
2Cor. 1, 23. μάρτυρα τὸν θεὸν ἐπι-
καλοῦμαι
13, 1. δύο μαρτύρων καὶ τριῶν
Phil. 1, 8. μάρτυς γὰρ μου ἔστιν ὁ θ.
1Th. 2, 5. θεὸς μάρτυς
- 10. ὑμεῖς μάρτυρες καὶ ὁ θ.
1Tim. 5, 19. ἐπὶ δύο ἢ τριῶν μαρτύρ.
6, 12. ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρ.
2Tim. 2, 2. διὰ πολλῶν μαρτύρων
Heb. 10, 28. ἐπὶ δυοῖν ἢ τρισὶ μάρ-
τυσιν
12, 1. νέφος μαρτύρων
1Pet. 5, 1. μάρτυς τῶν τοῦ Χρι-
στοῦ παθημάτων
Apos. 1, 5. ὁ Ἰ. Χρ. ὁ μάρτυς ὁ πιστός
2, 13. Ἀντίπας ὁ μάρτυς μου ὁ
πιστός
3, 14. ὁ μάρτυς ὁ πιστός καὶ
ἀληθινός
II, 3. τοῖς δυοῖν μάρτυσι μου

Apos. 17, 6. αἵματος τῶν μαρτ. Ἰησοῦ
μασσᾶσθαι Apos. 16, 10.
μαστιγοῦν
Mat. 10, 17. μαστιγώσουσιν ὑμᾶς
20, 19. μαστιγῶσαι καὶ σταυρώσαι
(Mar. 10, 34. Luc. 18, 33)
23, 34. ἐξ αὐτῶν μαστιγώσατε
Joh. 19, 1. τὸν Ἰ. Χ. ἐμαστίγωσεν
Heb. 12, 6. μαστιγοὶ δὲ πάντα υἱὸν
μαστιλίσιν Act. 22, 25.
μάστιξ
1) Plage:
Mar. 8, 10; 5, 29. 34. Luc. 7, 21.
2) Geissel:
Act. 22, 24. Heb. 11, 36.
μαστός
Luc. 11, 27; 23, 29. Apos. 1, 18.
ματαιολογία 1 Tim. 1, 6.
ματαιολόγος Tit. 1, 10.
μάταιος
Act. 14, 15. ἀπὸ τούτων τῶν ματαίων
1Cor. 3, 20. ὅτι εἰσὶ μάταιοι
15, 17. ματαία ἢ πλοῖσις ὑμῶν
Tit. 3, 9. ζητήσεις - εἰσὶ γὰρ ἀνω-
φελεῖς καὶ μάταιοι
Jac. 1, 26. τοῦτον μάταιος ἢ θρη-
σκία
1Pet. 1, 18. ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν
ἀναστροφῆς
ματαιότης
Rom. 8, 20. Eph. 4, 17. 2Pet. 2, 18.
ματαιοῦσθαι Rom. 1, 21.
μάτην Mat. 15, 9. (Mar. 7, 7)
Ματθαῖος
Mat. 9, 9; 10, 3. Mar. 3, 18. Luc.
6, 15. Act. 1, 13.
Ματθάν Mat. 1, 15.
Ματθᾶν Luc. 3, 24. 29.

Ματθίας Act. 23, 26.

Ματταθά Luc. 3, 31.

Ματταθίας Luc. 3, 25, 26.

μάχαιρα

Mat. 10, 34. οὐκ ἤλθον βαλεῖν εἰρή-
νην, ἀλλὰ μάχαιραν

26, 47. μετὰ μαχαίρων καὶ ξύλων
(Mar. 14, 48) (cf. 55. Mar.
14, 48. Luc. 22, 52)

- 51. ἀπίσπασε τὴν μάχαιραν
αὐτοῦ (Mar. 14, 47. Joh.
18, 10)

- 52. ἀπόστρεψόν σου τὴν μά-
χαιραν εἰς τὸν τύπον
αὐτῆς (cf. Joh. 18, 11)

- - οἱ λαβόντες μάχαιραν
[ἐν] μαχαίρᾳ ἀπολούνται
(cf. Apoc. 13, 10)

Luc. 21, 24. πεσοῦνται στόματι μα-
χαίρας

22, 36. ἀγορασάτω μάχαιραν

- 38. ἰδοὺ μάχαιραι ὥδε δύο

- 49. εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρᾳ

Act. 12, 2; 16, 27.

Rom. 8, 35. ἢ κίνδυνος ἢ μάχαιρα;

13, 4. οὐ γὰρ εἰκὴ τὴν μ. φορεῖ

Eph. 6, 17. τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύ-
ματος ὃ ἐστὶ ρῆμα Θεοῦ

Heb. 4, 12. ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν
διστομον

11, 34. ἔφυγον στόματα μαχαίρ.

- 87. ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέ-
θανον

Apoc. 6, 4. ἐδόθη αὐτῷ μάχ. μεγάλη

13, 14. ἔχει τὴν πληγὴν τῆς μαχ.

μάχεσθαι

Joh. 6, 52. Act. 7, 26. 2 Tim. 2, 24.

Jac. 4, 2.

μάχη

2 Cor. 7, 5. 2 Tim. 2, 23. Tit. 3, 2
Jac. 4, 1.

μεγαλαυχεῖν Jac. 8, 5.

μεγαλεῖα Luc. 1, 49. Act. 2, 11.
μεγαλειότης

Luc. 9, 43. Act. 19, 27. 2 Pet. 1, 16.

μεγαλοπρεπής 2 Pet. 1, 17.

μεγαλύνειν

Mat. 23, 5. μεγαλύνουσι τὰ κράσπεδα

Luc. 1, 46. μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τόν

- 58. ἐμεγάλυνε ὁ Κ. τὸ ἔλεος

Act. 5, 13. ἐμεγάλ. αὐτοὺς ὁ λαός

10, 46. μεγαλυνόντων τὸν Θεόν

19, 17. ἐμεγαλύνετο τὸ ὄνομα τοῦ

Κυρίου Ἰησοῦ

2 Cor. 10, 15. ἐν ὑμῖν μεγαλυνθῆναι

Phil. 1, 20. μεγαλυνθήσεται Χριστός

ἐν τῷ σώματι μου

μεγάλως Phil. 4, 10.

μεγαλωσύνη

Heb. 1, 3; 8, 1. Jud. 25.

μίγας

ἀγέλη: Mar. 5, 11.

ἀετός: Apoc. 12, 14.

ἄλυσις: Apoc. 20, 1.

ἀνάγαιον: Mar. 14, 15. Luc. 22, 12.

ἀνάγκη: Luc. 21, 23.

ἄνεμος: Joh. 6, 18. Apoc. 6, 13.

ἄρτεμις: Act. 19, 27. 28. 34. 35.

ἀρχιερεὺς: Heb. 4, 14. (cf. auch

ιερεὺς)

ἀστήρ: Apoc. 8, 10.

Βαβυλών: Apoc. 14, 8; 16, 19;

17, 5; 18, 2. 10. 21. (cf. auch

πόλις)

βασιλεύς: Mat. 5, 35.

βροντή: Apoc. 14, 2.

γαλήνη: Mat. 8, 26. Mar. 4, 39.
 δειπνον: Luc. 14, 16. Apoc. 19, 17.
 δένδρον: Luc. 13, 19.
 διωγμός: Act. 8, 1.
 δοχή: Luc. 5, 29.
 δράκων: Apoc. 12, 3. 9.
 δύναμις: Act. 4, 33; 8, 10. Apoc.
 11, 17.
 ἔκστασις: Mar. 5, 42.
 ἐντολή: Mat. 22, 36. 38.
 ἐξουσία: Apoc. 13, 2; 18, 1.
 ἔργον: Apoc. 15, 3.
 ἡμέρα: Joh. 7, 37; 19, 31. Act.
 2, 20. Jud. 6. Apoc. 6, 17; 16, 14.
 θαῦμα: Apoc. 17, 6.
 θεός: Tit. 2, 13.
 θλίψις: Mat. 24, 21. Act. 7, 11.
 Apoc. 2, 22; 7, 14.
 θρόνος: Apoc. 20, 11.
 θυμός: Apoc. 12, 12.
 θύρα: 1 Cor. 16, 9.
 ἱερεὺς: Heb. 10, 21.
 ἰχθύς: Joh. 21, 11.
 κάμινος: Apoc. 9, 2.
 καῦμα: Apoc. 16, 9.
 κλάδοι: Mar. 4, 32.
 κοπετός: Act. 8, 2.
 κραυγή: Act. 23, 9. Apoc. 14, 18.
 λαίλαψ: Mat. 4, 37.
 ληνός: Apoc. 14, 19.
 λίθος: Mat. 27, 60. Mar. 16, 4.
 λιμός: Luc. 4, 25. Act. 11, 28.
 λύπη: Rom. 9, 2.
 μάχαιρα: Apoc. 6, 4.
 μισθαποδοσία: Heb. 10, 35.
 μύλος: Apoc. 18, 21.
 μυστήριον: Eph. 5, 32. 1 Tim. 3, 16.
 ὁθόνη: Act. 10, 11; 11, 5.

οἰκία, οἰκοδομαί: Mar. 13, 2.
 2 Tim. 2, 20.
 ὄρος: Apoc. 8, 8; 21, 10.
 πίστις: Mat. 15, 28.
 πληγή: Apoc. 16, 21.
 ποιμήν: Heb. 13, 20.
 πόλις (cf. auch Βαβ.): Apoc. 11,
 8; 16, 19; 17, 18; 18, 10. 16.
 18. 19; 21, 10.
 πορισμός: 1 Tim. 6, 16.
 πορνή: Apoc. 17, 1; 19, 2.
 ποταμός: Apoc. 9, 14; 16, 12.
 προφήτης: Luc. 7, 16.
 πτώσις: Mat. 7, 27.
 πυρετός: Luc. 4, 38.
 ῥήγμα: Luc. 6, 49.
 σημεῖον: Mat. 24, 24. Luc. 21, 11.
 Act. 6, 8; 8, 13. Apoc. 12, 1;
 13, 13; 15, 1.
 σαισμός: Mat. 8, 24; 28, 2. Luc.
 21, 11. Act. 16, 26. Apoc. 6,
 12; 11, 13; 16, 18 (bis)
 τεῖχος: Apoc. 21, 12.
 φόβος: (Mat. 28, 8) Mar. 4, 41.
 Luc. 2, 9; 8, 37. Act. 5, 5. 11.
 Apoc. 11, 11.
 φωνή: Mat. 24, 31; 27, 46. 50.
 Mar. 1, 26; 5, 7; 15, 34. 37.
 Luc. 1, 42; 4, 33; 8, 28; 17,
 15; 19, 37; 23, 23. 46. Joh. 11,
 43. Act. 7, 57. 60; 8, 7; 14,
 10; 16, 28; 26, 24. Apoc. 1, 10;
 5, 2. 12; 6, 10; 7, 2. 10; 8, 13;
 10, 3; 11, 12. 15; 12, 10; 14,
 7. 9. 15; 16, 1. 17; 18, 2; 19,
 1. 17; 21, 2.
 φῶς: Mat. 4, 16.
 χάλαζα: Apoc. 11, 19; 16, 21.

χαρά: Mat. 2, 10; 28, 8. Luc. 2, 10; 24, 52. Act. 8, 8; 15, 3.
 χάρις: Act. 4, 33.
 χάσμα: Luc. 16, 26.
 Uebrigc Stellen:
 Mat. 5, 19. οὗτος μέγας κληθήσεται
 20, 25. οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν (Mar. 10, 42)
 - 26. ἐν ὑμῖν μέγας γενέσθαι (Mar. 10, 43)
 Luc. 1, 15. ἔσται γ. μέγας ἐν Κ. 32.
 9, 48. οὗτος ἔσται μέγας
 Act. 8, 9. εἶναι τινα ἑαυτὸν μέγαν
 - 10. ἀπὸ μικροῦ ὥς μεγάλου (cf. Heb. 8, 11)
 26, 22. μικρῷ τε καὶ μεγάλῳ
 1Cor. 9, 11. μέγα, εἰ ἡμεῖς ὑμῶν
 2Cor. 11, 15. οὐ μέγα οὖν, εἰ καὶ
 Heb. 11, 24. πλῖστοι Μωϋσῆς μέγας γενόμενος
 Apoc. 11, 18. τοῖς μικροῖς κ. τοῖς μεγάλοις (cf. 13, 16; 19, 5)
 13, 5. λαλοῦν μέγα κ. βλασφ.
 19, 18. μικρῶν καὶ μεγάλων (cf. 20, 12)
 μέγιστος 2 Pet. 1, 4.
 μέγιστος Eph. 1, 19.
 μεγιστάνες
 Mar. 6, 21. Apoc. 6, 15; 18, 23.
 μεθερμηνεύεσθαι
 Mat. 1, 23. Mar. 5, 41; 15, 22. 34.
 Joh. 1, 42. Act. 4, 36; 13, 8.
 μέθη
 Luc. 21, 34. Rom. 13, 13. Gal. 5, 21.
 μεθιστάνειν, μεθίστημι
 Luc. 16, 4. μετασταθῶ τῆς οἰκονομ.
 Act. 13, 23; 19, 26.
 1Cor. 13, 2. ὥστε ὄρη μεθιστάνειν

Col. 1, 13. μετέστησαν εἰς τὴν βασιλειαν
 Eph. 4, 14; 6, 11.
 μεθόρια Mar. 7, 24.
 μεθύειν
 Mat. 24, 49. πίνειν μετὰ τῶν μεθύοντων
 Joh. 2, 10. ὅταν μεθυσθῶσι, τότε
 Act. 2, 15. οὐ - οὗτοι μεθύουσιν
 1Cor. 11, 21. ὅς μὲν πίνειν, ὅς δὲ μεθίει
 1Th. 5, 7. νυκτὸς μεθύουσαι
 Apoc. 17, 2. 6.
 μεθύσκεσθαι
 Luc. 12, 45. Eph. 5, 18. 1 Th. 5, 7.
 μεθύσος 1 Cor. 5, 11; 6, 10.
 *μείζων
 Mat. 11, 11. μεῖζων Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ etc. (Luc. 7, 28)
 18, 1. 4. τίς ἄρα μεῖζων ἐστίν
 etc. (Mar. 9, 34. Luc. 9, 46)
 Joh. 14, 28. ὁ πατὴρ μου μεῖζων μου ἐστί
 15, 20. οὐκ ἐστὶ δούλος μεῖζων τοῦ κυρίου
 1Joh. 3, 20. μεῖζων ἐστὶν ὁ θεὸς τῆς καρδίας
 μετίζον adv. Mat. 20, 31.
 μετίζότερος 3 Joh. 4.
 τὸ μέλαν
 2 Cor. 3, 3. 2 Joh. 12. 3 Joh. 13.
 μέλας
 Mat. 5, 26. Apoc. 6, 5. 12.
 Μελεᾶς Luc. 3, 31.
 μελετᾶν
 Mar. 13, 11. Act. 4, 25. 1 Tim. 4, 15.
 μέλι
 Mat. 3, 4. (Mar. 1, 6) Apoc. 10, 9. 10.
 μελισσιος Luc. 24, 42.
 Μελίτη Act. 23, 1.

*μέλλειν

Mat. 3, 7. ἀπὸ τῆς μελλούσης ὁργῆς (Luc. 3, 7)

12, 32. αἰῶνι, οὐτε ἐν τῷ μέλλοντι

Act. 24, 25. τ. χρόματος τοῦ μέλλοντος

Rom. 5, 14. τύπος τοῦ μέλλοντος

Eph. 1, 14. αἰῶνι -- ἐν τῷ μέλλοντι

Col. 2, 17. σκιὰ τῶν μελλόντων

1 Tim. 4, 8. ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης

Heb. 2, 5. τὴν οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν

6, 5. μέλλοντος αἰῶνος

9, 11. τῶν μελλόντων ἀγαθῶν (10, 1)

11, 20. περὶ μελλόντων εὐλόγησεν

18, 14. τ. μέλλουσας ἐπιζητούμεν

1 Pet. 5, 1. τῆς μελλούσης ἀποκαλύπτεσθαι δόξης

2 Pet. 2, 6. μελλόντων ἀσεβεῖν

Apoc. 8, 13. τῶν μελλόντων σαλπίζειν μέλος

Mat. 5, 29. ἐν τῶν μελῶν σου (30)

Rom. 6, 13. τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα ἀδικίας - δικαιοσύνης

- 19. τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ - τῇ δικαιοσ.

7, 5. ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν

- 23. νόμον ἐν τοῖς μέλεσιν μου etc.

12, 4. ἐν ἐνὶ σώματι μέλη πολλὰ etc.

- 5. ἵσμεν - ἀλλήλων μέλη

1 Cor. 6, 15. τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἵσθιν etc.

12, 12. τὸ σῶμα - - μέλη ἔχει πολλά etc.

1 Cor. 12, 14. σῶμα οὐκ ἵσθιν ἐν μέλος

- 18. ὁ θεὸς ἔθετο τὰ μέλη ἐν ἑκαστον

- 19. τὰ πάντα ἐν μέλος

- 20. πολλὰ μὲν μέλη, ἐν δὲ σῶμα

- 22. τὰ δοκοῦντα μέλη τοῦ σώματος ἀσθενέστερα

- 25. μεριμνῶσι τὰ μέλη

- 26. εἴτε πάσχει ἐν μέλος, συμ-πάσχει πάντα τὰ μέλη -

εἴτε δοξάζεται ἐν μέλος. συγχαίρει πάντα τὰ μέλη

- 27. ἵσθι - μέλη ἐκ μέρους

Eph. 1, 16. ἑκάστου μέλους

- 25. ἵσμεν ἀλλήλων μέλη

5, 30. μέλη ἵσμεν τοῦ σώμ. αὐτοῦ.

Col. 3, 5. νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν

Jac. 3, 5, 6. ἡ γλῶσσα μικρὸν μέλος ἵσθι etc.

4, 1. ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν

Μελεχί Luc. 3, 24. 28.

Μελεχισεδέκ

Heb. 5, 6. 10; 6, 20; 7, 1. 10. 11. 15. 17. 21.

μεμβράνα 2 Tim. 4, 13.

μίμψασθαι

[Mar. 7, 2.] Rom. 9, 19. Heb. 8, 8.

μεμψίμοιρος Jud. 16.

μένειν

Mat. 10, 11. κάκει μέναιτε ὥς ἂν ἐξ. (Mar. 6, 10. Luc. 9, 4)

11, 23. ἔμειναν ἂν μέχρι τῆς σήμε.

26, 38. μέναιτε. ὡς καὶ γρηγορεῖτε (Mar. 14, 34)

Luc. 1, 56; 8, 27.

10, 7. ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μέναιτε

Luc. 19, 5. ἐν τῷ οἴκῳ σου δαί με
μεῖναι

24, 29. μεῖνον μεθ' ἡμῶν etc.

Joh. 1, 32. καὶ ἔμενον ἐπ' αὐτόν

- 33. καὶ μένον ἐπ' αὐτόν

- 39. διδάσκαλε, ποῦ μένεις;

- 40; 2, 12.

3, 36. ἡ ὁργὴ . . μένει ἐπ' αὐτόν

4, 40. μεῖναι παρ' αὐτοῖς etc.

5, 33. τὸν λόγον αὐτοῦ οὐκ ἔχετε
μένοντα ἐν ὑμῖν

6, 27. βρώσιν μένουσαν εἰς
ζωὴν αἰώνιον

- 56. ἐνέμοι μένει καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ

7, 9. ἔμεινον ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ

8, 31. ἐὰν ὑμεῖς μένητε ἐν τῷ
λόγῳ τῷ ἐμῷ

- 35. δοῦλος οὐ μένει ἐν τῇ
οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα

- - ὁ υἱὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα

9, 41. ἡ οὖν ἡμαρτία ὑμῶν μένει

40, 40; 11, 6.

12, 24. αὐτὸς μόνος μένει

34. ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν
αἰῶνα

- 46. ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μέλῃ

14, 10. ὁ πατὴρ ὁ ἐν ἡμοῖς μένων

- 16. ἵνα μένῃ μεθ' ὑμῶν

- 17. ὅτι παρ' ὑμῖν μένει

25. λελάληκα ὑμῖν παρ' ὑμῖν
μένων

15, 4. 5. 6. μένετε ἐν ἡμοῖς καὶ γὰρ
ἐν ὑμῖν etc.

- 7. τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν
μεῖνῃ

- 9. μένετε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ
ἐμῇ (cf. 10)

- 10. μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ

Joh. 15, 11. ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν
μεῖνῃ

- 16. ὁ καρπὸς ὑμῶν μένῃ

19, 31. ἵνα μὴ μέλῃ ἐπὶ τοῦ
σταυροῦ

21, 22. ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν
ἕως (23)

Act. 8, 4. οὐχὶ μένον σοι ἔμεινα

9, 43; 16, 15; 18, 3. 20.

20, 5. ἔμενον ἡμᾶς ἐν Τρωάδι

- 15. μέναντες ἐν Τρωαγυλίῳ

- 23. δεσμά με καὶ θλίψεις
μένουσιν

21, 7. 8; 27, 31. 41.

28, 16. μένειν καθ' ἑαυτόν

- 30. ἔμεινα δὲ διατίαν ὀλην
ἐν ἰδίῳ μισθώματι

Rom. 9, 11. ἵνα - - πρόθεσις τοῦ
Θεοῦ μένῃ

1Cor. 3, 14. εἴ τις οὖν τὸ ἔργον μενῇ

7, 8. ἐὰν μελῶσιν ὡς καὶ γὰρ

- 11. μενέτω ἀγαμος

- 20. ἐν ταύτῃ μενέτω

- 24. ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ θεῷ

- 40. ἐὰν οὕτω μέλῃ

13, 13. μένει πιστις, ἐλπίς, ἀγά-
πη, τὰ τρία ταῦτα.

15, 6. οἱ πλείους μένουσιν ἕως
ἄρτι

2Cor. 3, 11. τὸ μένον ἐν δόξῃ

- 14. κάλυμμα ἐπὶ τῇ - μένει

9, 9. δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει
εἰς τὸν αἰῶνα

Phil. 1, 25. μενοῖ καὶ συμπαραμενοῖ
πᾶσιν

1Tim. 2, 15. ἐὰν μελῶσιν ἐν πίστει

2Tim. 2, 13. ἐκεῖνος πιστὸς μένει

3, 14. σὺ δὲ μένα ἐν οἷς ἔμαθες

2Tim. 4, 20. ἔμειναν ἐν Κορίνθῳ
Heb. 7, 3. μένει ἱερεὺς εἰς τὸ διην.
 - 24. διὰ τὸ μένειν αὐτὸν εἰς τὸν
 10, 84. κρείττονα ὑπαρξίν - καὶ
 μένουσαν
 12, 27. ἵνα μείνῃ τὰ μὴ σαλευό-
 μενα
 13, 1. ἡ φιλαδελφία μενέτω
 - 14. οὐ γ. ἔχομεν ὡςδε μένου-
 σαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μετ' αὐτῶν
1Pet. 1, 23. ζωῆς Θεοῦ κ. μένοντος
 - 25. ῥῆμα Κυρίου μένει εἰς
 τὸν αἰῶνα
1Joh. 2, 6. ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένειν
 - 10. ἐν τῷ φῶτι μένει
 - 14. ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐν ὑμῖν
 μένει
 - 17. μένει εἰς τὸν αἰῶνα
 - 19. μεμενήκεισαν ἂν μεθ' ἡμ.
 - 24. ὁ ἡχοῖσθε - - ἐν ὑμῖν
 μενέτω etc.
 - ἐν τῷ πατρὶ μενεῖτε
 - 27. τὸ χρῆμα - ἐν ὑμῖν μένει
 - - μένετε ἐν αὐτῷ
 - 28. μένετε ἐν αὐτῷ, ἵνα
 3, 6. πῶς ὁ ἐν αὐτῷ μένων
 οὐχ ἁμαρτάνει
 - 9. σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ
 μένει
 - 14. μένει ἐν τῷ θανάτῳ
 - 15. ζῶν αἰώνιον ἐν αὐτῷ
 μένουσαν
 - 17. ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μένει ἐν
 - 24. ἐν αὐτῷ μένει κ. αὐτὸς ἐν
 - - ὅτι μένει ἐν ἡμῖν
 4, 12. ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει
 - 13. ἐν αὐτῷ μένομεν καὶ αὐ-
 τὸς ἐν ἡμῖν

1Joh. 4, 15. ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει
 - 16. ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ
2 Joh. 2. ἀλλήθειας τὴν μένουσαν
 ἐν ἡμῖν
 - 9. μὴ μένων ἐν τῇ διδαχῇ etc.
Αποκ. 17, 10. ὀλίγον αὐτὸν θεί μεῖναι
 μεριμνᾶν
Mat. 12, 25. μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς
 (cf. 26. Mar. 3, 24. 25. 26)
Mar. 6, 41. δύο ἰχθύες ἐμέρισε
Luc. 12, 13. μερίσασθαι μετ' ἐμοῦ
 τὴν κληρονομίαν
Rom. 12, 3. ἐκύστω ὡς ὁ Θεός. ἐμέρισε
 μέτρον (1 Cor. 7, 17)
1Cor. 1, 13. μεμερίσται ὁ Χριστός;
 7, 33. μεμερίσται ἡ γυνὴ καὶ
 ἡ παρθένος
2Cor. 10, 13. οὐ ἐμέρισεν ἡμῖν ὁ Θεός
Heb. 7, 2. φῶς καὶ δεκάτην ἀπὸ πάν-
 των ἐμέρισεν
 μεριμνα
Mat. 13, 22. ἡ μεριμνα τοῦ αἰῶνος
 τούτου (Mar. 4, 19. Luc.
 8, 14)
Luc. 21, 34. μεριμνᾶτε βιωτικαῖς
2Cor. 11, 28. ἡ μεριμνα πασῶν τῶν ἐκ-
 κλησιῶν
1Pet. 5, 7. πᾶσαν τὴν μεριμναν ὑμῶν
 ἐπιβύβησαντες ἐπ' αὐτὸν,
 ὅτι αὐτῷ μέλει
 μεριμνᾶν
Mat. 6, 25. μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ
 (Luc. 12, 22)
 - 27. τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν
 (Luc. 12, 25)
 - 28. περὶ ἐνδύματος τί μερι-
 μνᾶτε;
 - 31. μὴ οὖν μεριμνήσητε λέγ.

Mat. 6, 34. μὴ οὖν μεριμνήσητε εἰς
τὴν αὖριον etc.
Luc. 10, 19. μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ τί
(Luc. 12, 11)
- 41. Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς
12, 26. τί περὶ τῶν λοιπῶν με-
ριμνᾷς;
1Cor. 7, 32. μεριμνᾷ τὰ τοῦ Κυρ. (34)
- 33 bis. μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου
12, 25. τὸ αὐτὸ ὑπὲρ ἀλλήλων
μεριμνῶσι τὰ μέλη
Phil. 2, 20. τὰ περὶ ὑμῶν μεριμνήσει
4, 6. μηδὲν μεριμνᾷτε
μερίς
Luc. 10, 42. τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξε-
λέξατο
Act. 8, 21; 16, 12.
2Cor. 6, 15. τίς μερίς πιστῷ μετὰ
ἀπίστου
Col. 1, 12. εἰς τὴν μερίδα τοῦ κλή-
ρου τῶν ἁγίων
μερισμός Heb. 2, 4; 4, 12.
μεριστής Luc. 12, 14.
μέρος
Mat. 2, 22. εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας
15, 21; 16, 13.
24, 51. τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν
ὑποκριτῶν θήσεται (Luc.
12, 46)
Mar. 8, 10. εἰς τὰ μέρη Σαλμανουθά
Luc. 11, 36. μὴ ἔχον τι μέρος σκο-
ταίνον
15, 12. τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς
οὐσίας
24, 42. ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος
Joh. 13, 8. οὐκ ἔχεις μέρ. μετ' αὐτοῦ
19, 23. ἐποίησαν τέσσαρα μέρη
etc.

Joh. 21, 6. τὰ δεξιὰ μέρη τ. πλοίου
Act. 2, 10. τὰ μέρη τῆς Διβύης
5, 2. ἐνέγκας μέρος τι
19, 1. τὰ ἀνωτερικά μέρη
- 27. τοῦτο κινδυνεύει ἡμῖν
τὸ μέρος εἰς ἀπελαγμὸν
ἵλθαι
20, 2. τὰ μέρη ἱκεῖνα
23, 6. ἐν μέρος ἐστὶ Σαδδου-
καίων
- 9. οἱ γραμματεῖς τοῦ μέ-
ρους τῶν Φαρισαίων
Rom. 11, 25. πῶρως ἐκ μέρους τῷ
Ἰσραήλ
15, 15. ἀδελφοὶ ἀπὸ μέρους
- 24. ἀπὸ μέρους ἐμπλησθῶ
1Cor. 11, 18. καὶ μέρος τι πιστεύω
12, 27. μέλη ἐκ μέρους
13, 9. ἐκ μέρ. - γινώσκωμεν etc.
- 10. τὰ ἐκ μέρους καταργη-
θήσεται
- 12. ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους
14, 27. τρεῖς, καὶ ἀνὰ μέρος
2Cor. 1, 14. ἐπέγνωτε ἡμ. ἀπὸ μέρους
2, 5. ἀλλ' ἀπὸ μέρους, ἵνα μὴ
3, 10. ἐν τούτῳ τῷ μέρει (9, 13)
Eph. 4, 9 εἰς τὰ κατώτερα μέρη
- 16. ἐνὸς ἐκάστου μέρους
Col. 2, 16. ἡ ἐν μέρει ἰορτὴς
Heb. 9, 5. λέγειν κατὰ μέρος
1Pet. 4, 16. ἐν τῷ μέρει τούτῳ
Apoc. 16, 19. ἐγένετο εἰς τρία μέρη
20, 6. ὁ ἔχων μέρος ἐν τῇ ἀνα-
στάσει τῇ πρώτῃ
21, 8. τὸ μ. αὐτῶν ἐν τῇ λίμνῃ
22, 19. ἀφίλει ὁ Θεὸς τὸ μέρος
αὐτοῦ ἀπὸ
μεσημβρία Act. 8, 26; 22, 6.

μεσιτεύειν Heb. 6, 17.
 μεσίτης
 Gal. 3, 19 ἐν χειρὶ μεσίτου
 - 20. ὁ δὲ μεσίτης ἰνὸς οὐκ ἔστιν
 1Tim. 2, 5 εἰς καὶ μεσίτης Θεοῦ καὶ
 ἀνθρώπων, ἄνθρωπος
 Χριστὸς Ἰησοῦς
 Heb. 8, 6 ἐστὶ διαθήκης μεσίτης
 9, 15. διαθήκης καινῆς μεσίτης
 (cf. 12, 24)
 μεσονύκτιον
 Mar. 13, 35. Luc. 11, 5. Act. 16, 25;
 20, 7.
 Μεσοποταμία Act. 2, 9; 7, 2.
 μέσος
 Mat. 10, 16. ἀποστέλλω - ἐν μέσῳ
 λύκων (Luc. 10, 3)
 18, 25. ἔσπειρε ζιζάνια ἀνὰ μέ-
 στον τοῦ σίτου
 - 49. ἐκ μέσου τῶν δικαίων
 14, 6. 24 (Mar. 6, 47); 18, 2 (Mar.
 9, 36).
 18, 20. ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν
 25, 6. μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ
 Mar. 3, 8; 7, 31; 14, 60.
 Luc. 2, 46. ἐν μέσῳ διδασκάλων
 4, 30. διελθὼν διὰ μέσου αὐ-
 τῶν ([Joh. 8, 59])
 - 35; 5, 19; 6, 8.
 8, 7. ἔπесαν ἐν μέσῳ τῶν
 ἀκανθῶν
 17, 11; 21, 21.
 22, 27. εἰμὶ ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς
 - 55 bis.
 23, 45. ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα
 - μέσον
 24, 36. ἔσθη ἐν μέσῳ αὐτῶν
 Joh. 1, 26. μέσος - ὑμῶν ἔστηκεν

Joh. [8, 3. 9]
 19, 18. μέσον δὲ Ἰησοῦν
 20, 19. ἔσθη εἰς τὸ μέσον (26)
 Act. 1, 15. Ἄνθρωπος ἐν μ. τῶν μαθ.
 - 18. ἐλάκησε μέσος
 2, 22; 4, 7; 17, 22. 33; 23, 10;
 26, 13; 27, 21. 27.
 1Cor. 5, 2. ἄρθῃ ἐκ μέσου ὑμῶν
 6, 5. διακρίναι ἀνὰ μέσον τοῦ
 ἀδελφοῦ
 2Cor. 6, 17. „ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐ-
 τῶν“
 Phil. 2, 15. ἐν μέσῳ γενεᾶς σχολιάς
 Col. 2, 14. ἤρκεν ἐκ τοῦ μέσου
 1Th. 2, 7. ἡπιοι ἐν μέσῳ ὑμῶν
 2Th. 2, 7. ὥς ἐκ μέσου γένηται
 Heb. 2, 12. „ἐν μέσῳ ἐκκλησίας“
 Apoc. 1, 13. ἐν μ. τῶν ἐπὶ τῇ λυχν. (2, 1)
 2, 7. ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου
 4, 6. ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου (5, 6)
 5, 6. ἐν μέσῳ τῶν πρεσβυτέρων
 6, 6. ἐν μ. τῶν τεσσάρων ζώων
 7, 17. ἄρνιον τὸ ἀνὰ μέσον τοῦ
 θρόνου
 22, 2. ἐν μέσῳ τῆς πλατείας
 μεστότοχον Eph. 2, 14.
 μεσοῦν Joh. 7, 14.
 μεσουράνημα
 Apoc. 8, 13; 14, 6; 19, 17.
 Μεσσίας Joh. 1, 42; 4, 25.
 μεστός
 Mat. 23, 28. ἔσωθεν δὲ μεστοὶ ἔσθε
 ὑποκριταί
 Joh. 19, 29; 21, 11.
 Rom. 1, 29. μεστοὺς φθόνου, φόνου
 15, 14. μεστοὶ ἔσθε ἀγαθωσύνης
 Jac. 3, 8. μεστή τοῦ θανατηφόρου
 - 17. σοφία μεστή ἰλλέους

ΣΡεθ. 2, 14. ὀφθαλμούς ἔχοντες με-
στούς μοιχαλίδος
μεστούσθαι Act. 2, 13.

μεταβαίνειν

Mat. 8, 34; 11, 1; 12, 9; 15, 29.

17, 20. ἔραϊτα . . μετάβηθι ἐν-
ταῦθεν ἐκεῖ καὶ μεταβή-
σεται

Luc. 10, 7. μὴ μεταβαίνετε ἐξ οἰκίας
εἰς οἰκίαν

Joh. 5, 24. μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θά-
νάτου εἰς τὴν ζωὴν (1 Joh.
3, 14)

7, 8. μετάβηθι ἐνταῦθεν

18, 1. μεταβῆ ἐκ τοῦ κόσμου
τούτου πρὸς

Act. 18, 7. καὶ μεταβύς ἐκεῖθεν
μεταβάλλεσθαι Act. 28, 6.

μετάγειν Jac. 3, 3. 4.

μεταδιδόναι

Luc. 3, 11. μεταδότω τῷ μὴ ἔχοντι

Rom. 1, 11. ἵνα τι μεταδῶ χάρισμα
ὑμῖν

12, 8. ὁ μεταδιδούς ἐν ἀπλότῃ

Eph. 4, 28. μεταδιδόναι τῷ χρεῖαν
ἔχοντι

1 Th. 2, 8. μεταδοῦναι ὑμῖν - τὸ
εὐαγγέλιον

μετάθεσις

Heb. 7, 12; 11, 5; 12, 27.

μεταίρειν Mat. 13, 53; 19, 1.

μετακαλεῖσθαι

Act. 7, 14; 10, 32; 20, 17; 24, 25.

μετακινεῖν Col. 1, 23.

μεταλαμβάνειν

Act. 2, 46. μετελάμβανον τροφῆς

24, 25 καιρὸν δὲ μεταλαβὼν
27, 33. 34.

2 Tim. 2, 6. καρπῶν μεταλαμβάνειν

Heb. 6, 7. μεταλαμβάνει εὐλογίας
12, 10. εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς
ἀγιότητος

μετάληψις 1 Tim. 4, 8.

μεταλλάττειν Rom. 1, 25. 26.

μεταμέλεσθαι

Mat. 21, 29. ὕστερον δὲ μεταμεληθεῖς

- 32. οὐ μετεμελήθητε ὕστερον

27, 3. μεταμεληθεῖς ἀπέστραψα

2 Cor. 7, 8. οὐ μεταμέλωμαι, εἰ καὶ
μετεμελόμην

Heb. 7, 21. „οὐ μεταμεληθήσεται“

μεταμορφοῦσθαι

Mat. 17, 2 (Mar. 9, 2). Rom. 12, 2

2 Cor. 3, 18.

μετανοεῖν

Mat. 3, 2. μετανοεῖτε· ἤγγικα γὰρ
ἡ βασιλεία (cf. 4, 17)

11, 20. ὅτι οὐ μετενόησαν

- 21. ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ με-
τενόησαν (Luc. 10, 13)

12, 41. μετενόησαν εἰς τὸ κή-
ρυγμα (Luc. 11, 32)

Mar. 1, 15. μετανοεῖτε καὶ πιστεύετε
ἐν τῷ εὐαγγελίῳ

6, 12. ἐκίρυσσον ἵνα μετανοή-
σωσι

Luc. 13, 3. ἵαν μὴ μετανοήτε (5)

15, 7. ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι
(10)

16, 30. ἵαν τις . . μετανοήσουσι

17, 3. ἵαν μετανοήσῃ, ἄφες αὐτῇ

- 4. λέγων· Μετανοῶ

Act. 2, 38. μετανοήσατε καὶ βαπτι-
σθήτω

3, 19. μετανοήσατε οὖν καὶ ἐπι-
στρέψατε

Act. 8, 22. μετανόησον οὖν ἀπὸ τῆς
κακίας

17, 30. παραγγέλλει . . . μετα-
νοεῖν

26, 20. μετανοεῖν καὶ ἐπιστρέ-
φειν ἐπὶ

2Cor. 12, 21. μὴ μετανουήσαντων ἐπὶ
τῇ ἀκαθαρσίᾳ

Apos. 2, 5. 16. μετανόησον καὶ τὰ
πρῶτα etc.

- 21. ἵνα μετανόησῃ ἐκ τῆς
πορνείας

- 22. μὴ μετανουήσωσιν ἐκ τῶν
ἔργων αὐτῶν

3, 3. τήρει καὶ μετανόησον

- 19. ζήλωσον οὖν καὶ μετα-
νόησον

9, 20. οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν ἔρ-
γων (16, 11)

- 21. οὐ μετενόησαν ἐκ τ. φόνων

16, 9. οὐ μετενόησαν δοῦναι
αὐτοῦ

μετάνοια

Mat. 3, 8. καρπὸν ἄξιον τῆς μετα-
νοίας (Luc. 3, 8)

- 11. βαπτίζω ὑμᾶς ἐν ὕδατι
εἰς μετάνοιαν

9, 13. καλεῖσαι - [εἰς μετάνοιαν]
(Mac. 2, 17. Luc. 5, 32)

Mar. 1, 4. βάπτισμα μετανολας (Luc.
3, 8. Act. 13, 24; 19, 4)

Luc. 15, 7. οὐ χρεῖαν ἔχουσι μετα-
νοίας

24, 47. μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν

Act. 5, 31. δοῦναι μετάνοιαν τῷ Ἰσρ.

11, 18. τὴν μετάν. ἰδωκεν εἰς ζωὴν

20, 21. τὴν εἰς τὸν θ. μετάνοιαν

Act. 26, 20. ἄξια τῆς μετανολας ἔργα

Rom. 2, 4. εἰς μετάνοιάν σε ἄγει

2Cor. 7, 9. ἐλυπήθητε εἰς μετάνοιαν

- 10. μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν

2Tim. 2, 5. δὴ αὐτοῖς ὁ θ. μετάνοιαν

εἰς ἐπίγνωσιν

Heb. 6, 1. μετανολας ἀπὸ νεκρῶν

ἔργων

- 6. ἀνακαινίζειν εἰς μετάν.

12, 17. μετανολας γὰρ τόπον

οὐχ εὖρα

2Pet. 3, 9. εἰς μετάνοιαν χωρῆσαι

μεταπέμπεσθαι

Act. 10, 5. 22. 29; 11, 13; 24, 24.

26; 25, 3.

μεταστρέφειν

Act. 2, 20. μεταστραφῆσεται εἰς σκ.

Gal. 1, 7. μεταστρέψαι τὸ εὐαγγέλιον

Jac. 4, 9. εἰς πένθος μεταστραφῆτω

μετασχηματίζειν

1 Cor. 4, 6. 2 Cor. 11, 13. 14. 15.

Phil. 3, 21.

μετατιθέναί

Act. 7, 16. μετατιθέσαν εἰς Συχέμ

Gal. 1, 6. οὕτω ταχέως μετατίθε-

σθε ἀπὸ τοῦ καλίσαντος

- εἰς ἕτερον

Heb. 7, 12. μετατιθεμένης γὰρ τῆς

ιερωσύνης

11, 5. πίστει ἐνώχ μετετίθητο.

Jud. 4. χάριν μετατιθέντες εἰς

ἀσέλγεια

μετέχειν

1Cor. 9, 10. ἐπ' ἐλπίδι τοῦ μετέχειν

- 12. τῆς ὑμῶν ἐξουσίας μετέ-

χουσιν

10, 17. ἐκ τοῦ ἐνὸς ἄρτου μετέ-

χόμεν

1Cor.10,21. **τραπέζης Κυρ. μετέχουσιν**
 - 30. **εἰ ἐγὼ χάριτι μετέχω**
 Heb. 2,14. **μετέσχε τῶν αὐτῶν**
 5,18. **ὁ μετέχων γάλακτος**
 7,13. **φυλῆς ἐτέρας μετέσχηκεν**
μετρωρίζεσθαι Luc. 12, 29.
μετοικεσία Mat. 1, 11. 12. 17.
μετοικίσειν Act. 7, 4. 43.
μετοχή 2 Cor. 6, 14.
μέτοχος
 Luc. 5, 7. **κατένευσαν τοῖς μετόχοις**
 Heb. 1, 9. **παρὰ τοὺς μετόχους σου**
 3, 1. **κλήσεως ἑπουρ. μέτοιχοι**
 - 14. **μέτοιχοι γὰρ γεγόναμεν**
τοῦ Χριστοῦ
 6, 4. **μετόχους γεννηθέντας Πν.**
 12, 8. **παιδείας, ἧς μέτοχοι γε-**
γόνασι πάντες
μετρῶν
 Mat. 7, 2. **ἐν ᾧ μέτρῳ μετράτε, με-**
τρηθήσεται ὑμῖν (Mar.
4, 24. Luc. 6, 38)
 2Cor.10,12. **αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς ἑαυτοὺς**
μετροῦντες
 Apoc.11,1,2; 21, 15. 16. 17.
μετρητῆς Joh. 2, 6.
μετριοπαθεῖν Heb. 5, 2.
μετρίως Act. 20, 12.
μέτρον
 Mat. 7, 2. **ἐν ᾧ μέτρῳ μετράτε (Mar.**
4, 24. Luc. 6, 38)
 23,32. **τὸ μέτρον τῶν πατέρων**
 Luc. 6,38. **μέτρον καλόν, πεπιεσμέ-**
νον etc.
 Joh. 3,34. **οὐ γ. ἐκ μέτρον δίδωσιν**
 Rom.12, 2. **ἐμέρις μέτρον πίστεως**
 2Cor.10,13. **κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κα-**
ρύνος etc.

Eph. 4, 7. **κατὰ τὸ μ. τῆς δωρεᾶς**
 - 13. **εἰς μέτρον ἡλικίας**
 - 16. **ἐν μέτρῳ ἑνὸς ἐκ. μέρους**
 Apoc.21,15. **εἶχε μέτρον κάλαμον**
 - 17. **μέτρον ἀνθρώπου**
μέτῳπον
 Apoc.7, 3. **ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν**
 (9, 4; 13, 16; 14, 1. 9; 17,
 5; 20, 4; 22, 4)
μηδαμῶς Act. 10, 14; 11, 8.
μηδέποτε 2 Tim. 3, 7.
μηδέπω Heb. 11, 7.
Μῆδοι Act. 2, 9.
μῆκος Eph. 3, 18. Apoc. 21, 16.
μηκύνεσθαι Mar. 4, 27.
μηλωτή Heb. 11, 37.
μῆν
 Luc. 1,24. **παρέκρυβεν ἑαυτὴν μῆ-**
νας πέντε
 - 26.36. 56; 4, 25.
 Act. 7,20; 18, 11; 19, 8; 20, 3; 28, 11.
 Gal. 4,10. **μῆνας καὶ καιροὺς καὶ**
ἐνιαυτοὺς
 Jac. 5,17. **ἐνιαυτοὺς τρεῖς καὶ μῆ-**
νας 8ξ
 Apoc.9, 5. **βασανισθῶσι μῆνας πέντε**
 - 10. **ἀδικῆσαι . . μῆνας πέντε**
 - 15. **εἰς τὴν ὥραν καὶ ἡμέραν**
καὶ μῆνα
 11, 2. **μῆνας τισσαράκοντα δύο**
 13, 5. **ποιῆσαι μῆνας τισσαράκ.**
 22, 2. **κατὰ μῆνα ἕκαστον**
μηνύειν
 Luc. 20, 37. Joh. 11, 27. Act. 23, 30.
 1 Cor. 10, 28.
μηνός Apoc. 19, 16.

μήτηρ

Mat. 1, 18. *μνηστευθείσης γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ*

2, 11. 13. 14. 20. 21. *Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ etc.*

10, 35. *Θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς (Luc. 12, 53)*

- 37. *φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα*

12, 46. 47. 48. 49. 50. *Ἰδοὺ ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ etc. (Mar. 3, 31. 32. 33. 34. 35. Luc. 8, 19 20. 21)*

13, 55. *οὐχὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ λέγεται Μαριάμ*

14, 8. 11. *ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς etc. (Mar. 6, 21. 28)*

15, 4. 5. 6. *„τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα“ etc. (19, 19) (Mar. 7, 10. 11. 12; 10, 19. Luc. 18, 20. Eph. 6, 2)*

19, 5. *„καταλείψει τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα“ (Mar. 10, 7. Eph. 5, 31)*

- 12. *ἐκ κοιλίας μητρὸς*

- 29. *ὑψήκειν - ἡ πατέρα ἢ μητέρα (Mar. 10, 29. 30)*

20, 20. *ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου (27, 56)*

27, 56. *Ἰακώβου καὶ Ἰωσὴ μήτηρ (Mar. 15, 40)*

Mar. 5, 40. *τὸν πατέρα τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα*

Luc. 1, 15. *ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ*

- 43. *ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου*

- 60. *ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν*

2, 33. *ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μ.*

- 34. *πρὸς Μαριάμ τὴν μητέρα αὐτοῦ*

Luc. 2, 43. *Ἰωσήφ κ. ἡ μήτηρ αὐτοῦ*

- 43. *πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπε*

- 51. *ἡ μήτηρ αὐτοῦ διατήρει*

7, 12. *μονογενῆς τῇ μητρὶ αὐτ.*

- 15. *ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μ. αὐτοῦ*

14, 28. *οὐ μισεῖ τὸν πατέρα - καὶ τὴν μητέρα*

Joh. 2, 1. *ἦν ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ*

- 3. *λέγει ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς αὐτὴν*

- 12. *ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοί*

3, 4. *εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ*

6, 42. *τὸν πατέρα κ. τὴν μητέρα*

19, 25. *ἡ μήτηρ αὐτοῦ etc.*

- 26. *ἰδὼν τὴν μητέρα*

- 27. *ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου*

Act. 1, 14. *Μαρία τῇ μητρὶ τ. Ἰησοῦ*

3, 2. *ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ (14, 8)*

12, 12. *Μαρίας τῆς μ. Ἰωάννου*

Rom. 16, 13. *τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ*

Gal. 1, 15. *ἐκ κοιλίας μητρὸς μου*

14, 26. *Ἰερουσαλήμ - ἥτις ἐστὶ μήτηρ ἡμῶν*

1Tim. 5, 2. *πρεσβυτέρας ὡς μητέρας*

2Tim. 1, 5. *τῇ μητρὶ σου Εὐνείκῃ*

Apoc. 17, 5. *Βαβυλῶν - ἡ μήτηρ τῶν πορνῶν*

μήτρα Luc. 2, 23. Rom. 4, 19.

μητρ αλφῆς 1 Tim. 1, 9.

μιαιύνειν

Joh. 18, 23. *ἵνα μὴ μιανθῶσιν*

Tit. 1, 15. *τοῖς δὲ μεμιασμένοις*

Tit. 1, 15. *μιμλῶνται αὐτῶν καὶ ὁ
νοῦς καὶ ἡ συνείδησις*
Heb. 12, 15. *μὴ - μιανθῶσι πολλοί*
Jud. 8. *σάρκα μὲν μιλῶνται*
μίλασμα 2 Pet. 2, 20.
μισμῶδες 2 Pet. 2, 10.
μίγμα Joh. 19, 39.
μίγνυμι, μίγνυειν
Mat. 27, 34. *μετὰ χολῆς μεμιγμένον*
Luc. 13, 1. *ὡν τὸ αἷμα Πιλάτος*
ἔμιξε μετὰ τῶν θουσιῶν
αὐτῶν
Apoc. 8, 7. *πῦρ μεμιγμένον ἐν αἵματι*
15, 2. *μεμιγμένον πυρὶ*
μικρὸς
Mat. 10, 42. *ἕνα τῶν μικρῶν τούτων*
11, 11. *ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ*
βασιλείᾳ (Luc. 7, 28)
13, 32. *ὁ μικρότερον μὲν ἵστι*
πάντων (Mar. 4, 31)
18, 6. *ἕνα τῶν μικρῶν τούτων*
(10. 14) (Mar. 9, 42. Luc.
17, 2)
Mar. 15, 40. *ἡ τοῦ Ἰακώβου τοῦ μι-*
κροῦ
Luc. 9, 48. *ὁ γ. μικρότερος ἐν πᾶσιν*
12, 32. *μὴ φοβοῦ, τὸ μικρὸν*
ποίμνιον
19, 3. *τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν*
Joh. 7, 33. 35. *ἔτι μικρὸν χρόνον*
μεθ' ὑμῶν
Act. 8, 10. *ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου*
26, 22. *μικρῶ τε καὶ μεγάλῳ*
1 Cor. 5, 6. *μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύ-*
ραμα (Gal. 5, 9)
Heb. 8, 11. *ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν ἕως*
μεγάλου
Jac. 3, 5. *γλῶσσα μικρὸν μέλος ἵστί*

Apoc. 3, 8. *μικρὰν ἔχεις δύναμιν*
6, 11. *ἀναπαύσονται ἐτι χρό-*
νον [μικρὸν]
11, 18. *τοῖς μικροῖς καὶ τοῖς με-*
γάλοις (13, 16; 19, 5. 18;
20, 12)
20, 3. *λυθῆναι μικρὸν χρόνον*
μικρὸν
Mat. 26, 39. *προελθὼν μικρὸν* (Mar.
14, 35)
26, 73. *μετὰ μικρὸν δὲ προσελ-*
θόντες (Mar. 14, 70)
Joh. 13, 33. *ἔτι μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμι*
14, 19. *ἔτι μικρὸν καὶ ὁ κόσμος*
16, 16. *μικρὸν, καὶ οὐ θωρακίτε*
με (cf. 17. 18. 19)
2 Cor. 11, 1. *ἀνείχεσθαι μου μικρὸν*
- 16. ἕνα ἀγὼν μικρὸν τι
Heb. 10, 37. *„ἔτι γὰρ μικρὸν ὅσον*
ὅσον“

Μίλητος

Act. 20, 15. 17. 2 Tim. 4, 20.

μίλιον Mat. 5, 41.

μιμεῖσθαι

2 Th. 3, 7. 9. Heb. 13, 7. 3 Joh. 11.

μιμητής

1 Cor. 4, 16. *μιμηταί μου γίνεσθε*
(11, 1)

Eph. 5, 1. *γίνεσθε οὖν μιμηταί τοῦ*
Θεοῦ

1 Th. 1, 6. *μιμηταί ἡμῶν ἐγενήθητε*
2, 14. *ὑμεῖς γὰρ μιμηταί ἐγε-*
νήθητε

Heb. 6, 12. *μιμηταί δὲ τῶν διὰ πί-*
στεως

1 Pet. 3, 13. *τοῦ ἀγαθοῦ μιμηταί γί-*
νησθε

μιμνήσκεισθαι, μνάομαι

I. μιμνήσκομαι

Heb. 2, 6. „ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ“
13, 3. μιμνήσκεισθε τ. δεσμίω

II. ἐμνήσθην, μέμνημαι

Mat. 5, 23. καὶ ἐμνήσθητι ὅτι - ἔχει
26, 75. ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ
ῥήματος

27, 63. Κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι

Luc. 1, 54. μνησθῆναι ἰλλούς
- 72. μνησθῆναι διαθήκης
16, 25. μνήσθητι ὅτι ἀπέλαβες

23, 42. μνήσθητί μου, Κύριε

24, 6. μνήσθητε, ὡς ἐλάλησαν

- 8. ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων

Joh. 2, 17. ἐμνήσθησαν δὲ οἱ μαθη-
ται αὐτοῦ ὅτι (22)

12, 16. ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα

Act. 10, 31. αἱ ἐλεημοσύναι σου ἐμνή-
σθησαν ἐνώπιον τοῦ Θ.

11, 16. ἐμνήσθη δὲ τοῦ ῥήματος

1Cor. 11, 2. ὅτι πάντα μου μέμνησθε

2Tim. 1, 4. μεμνημένος σου τῶν θα-
κρῶν

Heb. 8, 12. „τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν οὐ
μὴ μνησθῶ ἔτι“ (10, 17)

2Pet. 3, 2. μνησθῆναι τῶν προει-
ρημάτων

Jud. 17. μνήσθητε τῶν ῥημάτων

Apoc. 16, 19. Βαβυλῶν - ἐμνήσθη ἐνώ-
πιον τοῦ Θεοῦ

μισεῖν

Mat. 5, 43. μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου

5, 44. τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς (Luc.
6, 27)

6, 24. ἡ γὰρ τὸν ἵνα μισήσῃ
(Luc. 16, 18)

Mat. 10, 22. μισοῦμενοι ὑπὸ πάντων
(Mar. 13, 13. Luc. 21, 27)

24, 9. μισοῦμενοι ὑπὸ πάντων
- 10. μισήσουσιν ἀλλήλους

Luc. 1, 71. τῶν μισούντων ἡμᾶς
14, 26. καὶ οὐ μισεῖ τὸν πατέρα
19, 14. πολίται αὐτοῦ ἐμίσουν
αὐτόν

Joh. 3, 20. μισεῖ τὸ φῶς καὶ οὐκ
ἔρχεται

7, 7. οὐ δύναται ὁ κόσμος μι-
σεῖν ὑμᾶς

- - ἐμὲ δὲ μισεῖ ὅτι μαρτ.

12, 25. ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν

15, 18. ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ (19)

- - ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμί-
σηκεν

- 23. ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πα-
τέρα μου μισεῖ

- 24. μεμισήκασι καὶ ἐμὲ

- 25. ἐμίσησάν με ὡραῖαν

17, 14. ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτ.

Rom. 7, 15. ἀλλ' ὁ μισῶ, τοῦτο ποιῶ

9, 18. τὸν δὲ Ἥσαυ ἐμίσησα

Eph. 5, 29. ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν

Tit. 3, 8. μισοῦντες ἀλλήλους

Heb. 1, 9. καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν

1Joh. 2, 9. 11. τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
μισῶν εἶ.

3, 13. εἰ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος

- 15. πῶς ὁ μισῶν τ. ἀδελφόν

Jud. 23. μισοῦντες καὶ τὸν ἀπὸ
τῆς σαρκός

Apoc. 2, 6. μισεῖτε τὰ ἔργα τῶν Νι-
κολαϊτῶν ἃ καὶ γὰρ μισῶ
(cf. 15)

17, 6. μισήσουσι τὴν πόρνην

18, 2. ἀκαθάρτου κ. μεμισημέν.

μισθαποδοσία

Heb. 2, 2; 10, 35; 11, 26.

μισθαποδότης Heb. 11, 6.

μισθιος Luc. 15, 17, 19.

μισθός

Mat. 5, 12. ὁ μισθός ὑμῶν πολὺς ἐν
(Luc. 6, 23, 35)

- 46; 6, 1.

6, 2. ἀπάρχουσι τ. μ. αὐτ. (5, 16)

10, 41. μισθὸν προφήτου - δι-
καίου λήψεται

- 42. οὐ μὴ ἀπολίση τὸν μι-
σθὸν αὐτοῦ (Mar. 9, 41)

20, 8. ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μ.

Luc. 10, 7. ἄξιός γάρ ἐστι ἐργάτης τοῦ
μισθοῦ (1 Tim. 5, 18)

Joh. 4, 86. μισθὸν λαμβάνει

Act. 1, 18. ἐκ τοῦ μισθοῦ τῆς ἀδικίας

Rom. 4, 4. τῷ δὲ ἐργαζομένῳ ὁ μ.
οὐ λογίζεται κατὰ χάριν

1 Cor. 3, 8. τὸν ἴδιον μισθὸν λήψε-
ται κατὰ (14)

9, 17. εἰ - πρᾶσσω, μισθὸν ἔχω
- 18. τίς οὖν μοι ἔστιν ὁ μ.

Jac. 5, 4. ὁ μ. τῶν ἐργατῶν - κράζει

2 Pet. 2, 13. κομιούμενοι μισθὸν ἀδι-
κίας (cf. 15)

2 Joh. 8. μ. πλήρη ἀπολάβωμεν

Jud. 11. μισθοῦ ἐξεχύθησαν

Apoc. 11, 18. δοῦναι τὸν μισθὸν τοῖς
δούλοις

22, 12. ὁ μισθός μου μετ' ἐμοῦ
μισθοῦσθαι Mat. 20, 1, 7.

μισθωμα Act. 28, 30.

μισθωτός

Mar. 1, 20. Joh. 10, 12, 13.

Μιτυλήνη Act. 20, 14.

Μιχαήλ Jud. 9. Apoc. 12, 7.

μνά Luc. 19, 13, 18, 20, 24, 25.

Μνάσων Act. 21, 16.

μνεία

Rom. 1, 9. μνείαν ὑμῶν ποιούμεαι
(Eph. 1, 16. 1 Th. 1, 2
Philem. 4)

Phil. 1, 3. ἐπὶ πάσῃ τῇ μνείᾳ ὑμῶν

1 Th. 3, 6. ἔχετε μνείαν ἡμῶν ἀγαθ.

2 Tim. 1, 3. ἔχω περὶ σοῦ μνείαν

μνήμα

Mar. 5, 3, 5. κατοίκησιν εἶχον ἐν
τοῖς μνήμασι οἱς. (Luc.
8, 27)

Luc. 23, 53. ἐν μνήματι λαξευτῷ

24, 1. ἦλθον ἐπὶ τὸ μνήμα

Act. 2, 29; 7, 16. Apoc. 11, 9.

μνημειον

Mat. 8, 28. ἐκ τῶν μνημείων ἐξερ-
χόμενοι (Mar. 5, 2. [3])

23, 29. κοσμεῖτε τὰ μνημεία (Luc.
11, 47, 48)

27, 52. τὰ μνημεία ἀνεφύθησαν
(cf. 53)

- 60. ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνη-
μαίῳ (Mar. 15, 46. Joh.
19, 41, 42)

28, 8. ἐξεληθούσαι ταχὺ ἀπὸ
τοῦ μνημείου

Mar. 6, 29. ἔθηκαν αὐτὸ ἐν μνημαίῳ

16, 2. ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημειον
([Luc. 24, 1] cf. Joh. 20,
1. 3. 4. 8)

- 3. ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημ.

- 5. εἰσεληθούσαι εἰς τὸ μνη-
μειον (cf. Joh. 20, 6)

- 8. ἐφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου

Luc. 11, 44. ὡς τὰ μνημεία τὰ ἀθηλά
23, 53. ἐθαύσαντο τὸ μνημειον

Luc. 24, 2. ἀποκακυσμένον ἀπὸ τοῦ
μνημείου

- 9. ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ
μνημείου

- 12. ἰδραμεν εἰς τὸ μνημεῖον

- 22. γενόμεναι ὁρῶσαι ἐπὶ
τὸ μνημεῖον

- 24. ἀπῆλθον . . ἐπὶ τὸ μνημ.

Joh. 5, 58. οἱ ἐν τοῖς μν. ἀκούσονται

11, 17. ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ

- 31. ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον

- 38. ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον

12, 17. ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημ.

20, 1. ἤρμενον ἐκ τοῦ μνημείου

- 2. ἦραν τὸν Κ. ἐκ τοῦ μν.

- 11. εἰστίηται πρὸς τῷ μνημ.

- - παρήκνυον εἰς τὸ μνημ.

Act. 13, 29. ἔθνησαν εἰς μνημεῖον

μνήμη 2 Pet. 1, 15.

μνημονεύειν

Mat. 16, 9. οὐδὲ μνημονεύετε τοὺς
πάντες (Mar. 8, 18)

Luc. 17, 32. μνημονεύετε τῆς γυναι-
κὸς Δωτ

Joh. 15, 20; 16, 4. 21.

Act. 20, 31. 35.

Gal. 2, 10. πετωχῶν ἵνα μνημονεύωμ.

Eph. 2, 11. διὸ μνημονεύετε ὅτι

Col. 4, 18. μνημονεύετε μου τῶν
δασμῶν

1Th. 1, 8. μνημονεύοντες ὑμῶν τοῦ
ἔργου

2, 9. μνημονεύετε - - τὸν κό-
πον ἡμῶν

2Th. 2, 5. οὐ μνημονεύετε ὅτι

2Tim. 2, 8. μνημόνευε Ἰησοῦν Χρ.

Heb. 11, 15. ἐκείνης ἐμνημόνευσεν

- 22. περὶ τῆς - - ἐμνημόνευσεν

Heb. 13, 7. μνημονεύετε τῶν ἡγου-
μένων

Apo. 2, 5. μνημόνευε οὖν πόθ' ἐκ-
πίπτωκας

3, 3. μνημόνευε οὖν πῶς εἰλη-
φας καὶ μετανόησον

18, 5. ἐμνημόνευσεν ὁ Θεὸς τὰ
ἀδικήματα

μνημόσυνον

Mat. 26, 13. (Mar. 14, 9) Act. 10, 4.
μνηστειύεσθαι

Mat. 1, 18. (Luc. 1, 27) Luc. 2, 5.
μογιλάτος Mar. 7, 32.

μόγις Luc. 9, 39.

μόδιος

Mat. 5, 15. (Mar. 4, 21. Luc. 11, 33)

μοιχαλῖς

Mat. 12, 39. γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχα-
λῖς (16, 4. Mar. 8, 38)

Rom. 7, 3. ζῶντος τοῦ ἀνδρὸς μοι-
χαλῖς χρηματίζει, ἵαν
γίνεται ἀνδρὶ ἐτέρῳ etc.

Jac. 4, 4. μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες

2Pet. 2, 14. ὀφθαλμοὺς ἔχοντες με-
στοὺς μοιχαλίδος

μοιχᾶσθαι

Mat. 5, 32; 19, 9. Mar. 10, 11. 12.

μοιχεῖα

Mat. 15, 19 (Mar. 7, 21). [Joh. 8, 3]
[Gal. 5, 19]

μοιχεύειν

Mat. 5, 27. οὐ μοιχεύσεις (19, 18. Mar.
10, 19 (μὴ μοιχεύσης. Luc.
18, 20. Jac. 2, 11). Rom. 13, 9)

- 28. ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτήν

Luc. 16, 18. γαμῶν ἐτέραν μοιχεύει κ.
πᾶς ὁ ἀπολαλυμένην γα-
μῶν μοιχεύει

[Joh. 8, 4. ἡ γυνὴ κατελήφθη ἐπαυ-
τοφώρῳ μοιχευομένη]

Rom. 2, 22. ὁ λέγων μὴ μοιχεύειν
μοιχεύεις

Jac. 2, 11. εἰ δὲ οὐ μοιχεύσεις

Apos. 2, 22. τ. μοιχεύοντας μετ' αὐτῆς
μοιχός

Luc. 18, 11. 1 Cor. 6, 9. Heb. 13, 4.

Jac. 4, 4.

μόλις

Act. 14, 18; 27, 7. 8. 16. Rom. 5, 7.

1 Pet. 4, 18.

Μολόχ Act. 7, 43.

μολύνειν

1 Cor. 8, 7. Apos. 8, 4; 14, 4.

μολυσμός 2 Cor. 7, 1.

μομφή Col. 3, 13.

μονή Joh. 14, 2.

μονογενής

Luc. 7, 12. μονογενής τῇ μητρὶ

8, 42; 9, 38.

Joh. 1, 14. ὡς μονογ. παρὰ πατρός

- 18. ὁ μονογενὴς υἱὸς ὁ ὢν

3, 16. τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μο-
νογενῆ (1 Joh. 4, 9)

- 18. τοῦ μονογ. υἱοῦ τοῦ Θ.

Heb. 11, 17. τὸν μονογενῆ προσέφερεν

1 Joh. 4, 9. τ. υἱὸν αὐτοῦ τ. μονογενῆ

μόνος

Mat. 4, 4. „οὐκ ἐπ' ἄρτω μόνῳ - -
ἀλλ'" (Luc. 4, 4)

- 20. „αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις“
(Luc. 4, 8)

12, 4. οὐκ - εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι
μόνοις (Luc. 6, 4)

14, 23. μόνος ἦν ἐκεῖ (Mar. 6, 47.
Joh. 6, 15)

Mat. 17, 8. οὐδένα εἶδον εἰ μὴ τὸν
Ἰησοῦν μόνον (Mar. 9, 2. 8.
Luc. 9, 36)

18, 15. μεταξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ
μόνου

24, 36. οὐδεὶς . . εἰ μὴ ὁ πα-
τήρ μόνος

Luc. 5, 21. τίς . . εἰ μὴ μόνος ὁ Θ.
10, 40; 24, 12. 18.

Joh. 5, 44. τὴν παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ

6, 22. ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθηταί

[8, 9. κατελείφθη μόνος ὁ Ἰ.]

- 18. ὅτι μόνος οὐκ εἰμι

- 29. οὐκ ἀφήκέ με μόνον ὁ
πατήρ

12, 24. αὐτὸς μόνος μένει

16, 32. ἵνα . . ἐμὲ μόνον ἀφήτε etc.

17, 3. τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεόν

Rom. 11, 3. „γὰρ ὑπελείφθη μόν.“

16, 4. οὐκ ἐγὼ μόνος εὐχαριστῶ,
ἀλλὰ καὶ

- 27. μόνῳ σοφῷ Θεῷ

1 Cor. 9, 6. ἡ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρν.

14, 36. ἡ εἰς ὑμᾶς μόνους κα-
τήνησεν

Gal. 6, 4. εἰς ἑαυτὸν μόνον τὸ καίχ.

Phil. 4, 15. οὐδ. - εἰ μὴ ὑμεῖς μόνοι

Col. 4, 11. οὗτοι μόνοι συνεργοί

1 Th. 3, 1. ἐν Ἀθήναις μόνοι

1 Tim. 1, 17. μόνῳ Θεῷ τιμῇ

6, 15. ὁ μακάριος καὶ μόνος
δυναστὴς

- 16. ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν

2 Tim. 4, 11. Δουκᾶς ἐστὶ μόνος μετ'
ἐμοῦ

Heb. 9, 7. μόνος ὁ ἀρχιερεὺς

2 Joh. 1. οὐκ ἐγὼ μόνος, ἀλλὰ καὶ

Jud. 4. τὸν μόνον δεσπότην

Jud. 25. μόνῳ Θεῷ σωτήρι
 Apoc. 9, 4. εἰ μὴ τοὺς ἀνθρ. μόνους
 15, 4. ὅτι μόνος ὁστος
 μονοῦσθαι 1 Tim. 5, 5.
 μονόφθαλμος
 Mat. 18, 9 (Mar. 9, 47).
 μορφῇ Mar. 16, 12. Phil. 2, 6. 7.
 μορφοῦσθαι Gal. 4, 19.
 μόρφωσις Rom. 2, 20. 2 Tim. 3, 5.
 μοσχοποιεῖν Act. 7, 41.
 μόσχος
 Luc. 15, 23 (27. 30). Heb. 9, 12 (19).
 Apoc. 4, 7.
 μουσικός Apoc. 18, 22.
 μόχθος
 2 Cor. 11, 27. 1 Th. 2, 9. 2 Th. 3, 8.
 μυεῖσθαι Phil. 4, 12.
 μυελός Heb. 4, 12.
 μῦθος
 1 Tim. 1, 4. προσέχειν μύθοις καὶ
 γενεαλογίαις
 4, 7. τοὺς - γραῶδεις μύθους
 παραιτοῦ
 2 Tim. 4, 4. ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους ἐκτρα-
 πήσσονται
 Tit. 1, 14. προσέχοντες Ἰουδαίκοις
 μύθοις
 2 Pet. 1, 16. σεσοφισμένοις μύθοις
 μυκᾶσθαι Apoc. 10, 8.
 μυκτηρίζεσθαι Gal. 6, 7.
 μυλινός Mar. 9, 42.
 μύλος
 Mat. 18, 6. (Mar. 9, 42. Luc. 17, 2)
 Apoc. 18, 21. 22.
 μυλών Mat. 24, 41.
 Μύρα Act. 27, 5.
 μυριάς
 Luc. 12, 1. τῶν μυριάδων τοῦ ὄχλου

Act. 19, 19. ἀργυρίου μυριάδας
 21, 20. πάσαι μυριάδες εἰσὶν
 Heb. 12, 22. καὶ μυριάσιν, ἀγγέλων
 πανηγύρει
 Jud. 14. ἐν ἀγλαῖς μυριάσιν αὐτοῦ
 Apoc. 5, 11. μυριάδες μυριάδων
 9, 16. δύο μυριάδες μυριάδων
 μυρίζειν Mar. 14, 8.
 μύριοι, μυριοί
 Mat. 18, 24. 1 Cor. 4, 15; 14, 19.
 μύρον
 Mat. 26, 7. 9. 12. ἔχουσα ἀλάβαστρον
 μύρου βαρύντιμον etc.
 (Mar. 14, 3. 4. 5. Luc. 7,
 37. 38. 46. Joh. 11, 2;
 12, 3. 5)
 Luc. 23, 56. ἀρώματα καὶ μύρα
 Apoc. 18, 13. θυμιάματα καὶ μύρον
 Μυσία Act. 16, 7. 8.
 μυστήριον
 Mat. 13, 11. τὰ μυστήρια τῆς βασι-
 λείας τῶν οὐρανῶν (Mar.
 4, 11. Luc. 8, 10)
 Rom. 11, 25. τὸ μυστήριον τοῦτο
 18, 25. ἀποκάλυψιν μυστηρίου
 χρόνοις αἰωνίοις σεσιγη-
 μένον
 1 Cor. 2, 7. λαλοῦμεν Θεοῦ σοφίαν ἐν
 μυστηρίῳ
 4, 1. οἰκονόμους μυστηρίων Θ.
 13, 2. εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα
 14, 2. πνεύματι δὲ λαλεῖ μυσ-
 τήρια
 15, 11. μυστήριον ὑμῖν λέγω
 Eph. 1, 9. τὸ μυστήριον τοῦ Θελή-
 ματος αὐτοῦ
 3, 3. ἐγνωρίσθη μοι τὸ μυστ.
 - 4. ἐν τῷ μυστ. τοῦ Χριστοῦ

- Eph. 3, 9. τίς ἡ οἰκονομία τοῦ μυστ.
 5, 32. τὸ μυστ. τοῦτο μέγα ἐστίν
 6, 19. γνωρίσαι τὸ μυστήριον
 τοῦ εὐαγγελίου
 Col. 1, 26. τὸ μυστήριον τὸ ἀποκα-
 κρυμμένον
 - 27. τῆς δόξης τοῦ μ. τούτου
 2, 2. εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ μυστη-
 ρίου τοῦ Θεοῦ
 4, 3. λαλῆσαι τὸ μυστήριον
 τοῦ Χριστοῦ
 2Th. 2, 7. τὸ γὰρ μυστήριον - τῆς
 ἀνομίας
 1Tim. 3, 9. ἔχοντας τὸ μυστήριον
 τῆς πίστεως
 - 16. τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήρ.
 Apoc. 1, 20. τὸ μ. τῶν ἐπὶ τὰ ἀστέρων
 10, 7. ἐτελέσθη τὸ μ. τοῦ Θεοῦ
 17, 5. γεγραμμένον· Μυστήριον
 - 7. σοὶ ἔρω τὸ μυστήριον
 τῆς γυναίκος
 μυωπάζειν 2 Pet. 1, 9.
 μώλωψ 1 Pet. 2, 24.
 μωμεῖσθαι, μωμᾶσθαι
 2 Cor. 6, 3; 8, 20.
 μῶμος 2 Pet. 2, 13.
 μωραίνειν
 Mat. 5, 13 (Luc. 14, 34). Rom. 1, 22.
 1 Cor. 1, 20.
 μωρία
 1Cor. 1, 18. ἀπολλυμένοις μωρία ἐστὶ
 - 21. διὰ τῆς μωρίας τοῦ κη-
 ρύγματος
 - 23. ἔθνεσι δὲ μωρία
 2, 14. μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστὶ
 - 19. μωρία παρὰ τῷ Θεῷ ἐστὶ
 μωρολογία Eph. 5, 4.

- μωρός
 Mat. 5, 22. ὃς δ' ἂν εἴπῃ· μωρό
 7, 26. ὁμοιωθήσεται αἰνῶρι μ.
 23, 17. μωροὶ κ. τυφλοὶ, τίς (19)
 26, 2. καὶ πέντε μωροὶ (cf. 3, 8)
 1Cor. 1, 25. τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ
 - 27. τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου
 3, 18. μωρὸς γενέσθω, ἵνα γί-
 νηται σοφός
 4, 10. ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν
 2Tim. 2, 23. τὰς δὲ μωράς - ζητήσεις
 (Tit. 3, 9)

Μωϋσῆς

- Mat. 8, 4. ὃ προσέταξε Μωϋσῆς
 (Mar. 1, 44. Luc. 5, 14)
 17, 3. 4. Μωϋσῆς καὶ Ἑλίας etc.
 (Mar. 9, 4. 5. Luc. 9, 31. 33)
 19, 7. 8. τί οὖν Μωϋσῆς ἐνταλ-
 λατο etc. (Mar. 10, 3. 4)
 23, 24. Μωϋσῆς εἶπεν· ἂν τις
 (Mar. 12, 19. Luc. 20, 28)
 23, 2. ἐπὶ τῆς Μωϋσείως κα-
 θέδρας
 Mar. 7, 10. Μωϋσῆς γὰρ εἶπε
 .12, 26. ἐν τῇ βίβλῳ Μωϋσείως
 (Luc. 20, 37)
 Luc. 2, 22. κατὰ τὸν νόμον Μωϋσείως
 16, 29. Μωϋσεά κ. τοὺς προφήτας
 24, 27. ἀρξάμενος ἀπὸ Μωϋσείως
 - 44. ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσείως
 Joh. 1, 17. νόμος διὰ Μωϋσείως ἐδόθη
 - 46. ὃν ἔγραψε Μωϋσῆς ἐν
 τῷ νόμῳ
 3, 14. Μωϋσ. ὤψωσε τὸν ὄφιν ἐν
 5, 45. Μωϋσῆς, εἰς ὃν ὑμεῖς
 ἠλπικατε
 - 46. εἰ γὰρ ἐπιστεύετε Μωϋσῇ
 6, 32. οὐ Μωϋσῆς δέδωκεν ὑμῖν

Joh. 7, 19. Μωϋσῆς δίδωκεν ὅμιον
τὸν νόμον
- 22. Μωϋσῆς δίδωκεν ὅμιον
τὴν περιτομήν etc.
- 23. μὴ λυθῇ ὁ νόμος Μωϋσ.
[8, 5. Μωϋσῆς ἡμῖν ἐνταίλατο]
9, 23. τοῦ Μωϋσέως ἰσμεν μα-
θηταί
- 29. Μωϋσῇ λελάληκεν ὁ Θ.
Act. 3, 22. Μωϋσῆς μὲν γὰρ πρὸς
τοὺς πατέρας
6, 11. εἰς Μωϋσῆν καὶ τὸν Θεόν
- 14. παρέδωκεν ἡμῖν Μωϋσῆς
7, 20. ἐγενήθη Μωϋσῆς
- 22. ἐπαιδεύθη Μωϋσῆς πά-
σῃ σοφίᾳ
- 29. ἔφυγε δὲ Μωϋσῆς ἐν
- 31. ὁ δὲ Μωϋσῆς ἰδὼν ἐθαύ-
μασε τὸ ὄραμα
- 32. ἑντρομος . . Μωϋσῆς
- 35. τοῦτον τὸν Μωϋσῆν
- 37. οὗτός ἐστιν ὁ Μωϋσῆς
- 40. „ὁ γὰρ Μωϋσῆς οὗτος“
- 44. ὁ λαλῶν τῷ Μωϋσῇ
13, 39. ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσέως
15, 1. τῷ εἶπαι Μωϋσέως
- 5. τηρεῖν τὸν νόμον Μωϋσέως
- 21. Μωϋσῆς γὰρ ἐκ γενεῶν
21, 21. ἀποστασίαν διδάσκεις
ἀπὸ Μωϋσέως

Act. 26, 22. οἱ προφηταί . . κ. Μ
28, 23. ἀπὸ τοῦ νόμου Μωϋ-
σέως καὶ τῶν προφητῶν
Rom. 5, 14. ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Μωϋσέως
9, 15. τῷ γὰρ Μωϋσῇ λέγει
10, 5. Μωϋσῆς γὰρ γράφει τὴν
δικαιοσύνην
- 19. πρῶτος Μωϋσῆς λέγει
1Cor. 9, 9. ἐν γὰρ τῷ Μωϋσέως νόμῳ
10, 2. εἰς τὸν Μωϋσῆν βαπτί-
σαντο
2Cor. 3, 7. εἰς τὸ πρόσωπον Μωϋσέως
- 13. καθάπερ Μωϋσῆς ἐτίθει
- 15. ἀναγινώσκεται Μωϋσῆς
2Tim. 3, 8. ἀντίστησαν Μωϋσαί
Heb. 3, 2. ὡς καὶ Μωϋσῆς ἐν ὅλῳ
τῷ οἴκῳ αὐτοῦ
- 3. παρὰ Μωϋσῆν ἤξιώται
- 5. Μωϋσῆς μὲν πιστός
3, 16. ἐξ Αἰγύπτου διὰ Μωϋσέως
7, 14. Μωϋσῆς ἐλάλησε
8, 5. κεχημάτισται Μωϋσῆς
9, 19; 10, 28.
11, 23. Μωϋσ. γεννηθεὶς ἐκρύβη
- 24. Μωϋσῆς μέγας γενόμενος
12, 21. Μωϋσ. εἶπεν. „Ἐκφοβός“
Jud. 9. περὶ τοῦ Μωϋσέως σώ-
ματος
Apo. 15, 3. τὴν ψῆδὴν Μωϋσέως δοῦ-
λου τοῦ Θεοῦ

N.

Ναασσών Mat. 1, 4. Luc. 3, 32.
Ναγγαλ Luc. 3, 25.
Ναζαρέτ, Ναζαρέθ
Mat. 2, 23; 4, 13; 21, 11. Mar. 1, 9.

Luc. 1, 26; 2, 4. 39. 51; 4, 16.
Joh. 1, 46. 47. Act. 10, 38.
Ναζαρενός
Mat. 1, 24; 14, 67. 16, 6. Luc. 4, 34.

Ναζωραῖος

Mat. 2, 23; 26, 71. Mar. 10, 47. Luc.

18, 37; 24, 19. Joh. 18, 5. 7; 19,

19. Act. 2, 22; 3, 6; 4, 10; 6,

14; 9, 5; 22, 8; 24, 5; 26, 9.

Ναθαν Luc. 3, 31.

Ναθαναήλ

Joh. 1, 46. 47. 48. 49. 50; 21, 2.

ναί

Mat. 5, 37. ὁ λόγος ὑμῶν· ναί ναί,

οὐ οὐ

9, 28. ναί, Κύριε (18, 51; 15, 27.

Mar. 7, 28. Joh. 11, 27;

21, 15. 16. Apoc. 16, 7)

11, 9. ναί λέγω ὑμῖν (Luc. 7,

26; 11, 51; 12, 5)

- 26. ναί, ὁ πατήρ, ὅτι οὕτως

(Luc. 10, 21)

17, 25; 21, 16.

Act. 5, 8; 22, 27.

Rom. 3, 29. ναί, καὶ ἐθρῶν

2Cor. 1, 17. 18. 19. ἢ παρ' ἐμοὶ τὸ

ναί ναί etc.

- 20. ἐν αὐτῷ τὸ ναί καὶ - τὸ

ἀμὴν

Phil. 4, 3. Philem. 20.

Jac. 5, 12. ἦτω δὲ ὑμῶν τὸ ναί ναί

Apoc. 1, 7; 14, 18; 22, 20.

Νατὶν Luc. 7, 11.

ναός † tropisch.

Mat. 23, 16. 17. 21. ὁμολογῇ ἐν τῷ ναφ etc.

- 35. μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ

θυσιαστηρίου

26, 61. καταλιῶσαι τὸν ναὸν τοῦ

θεοῦ (Mar. 14, 58) (cf. 27,

40. Mar. 15, 29)

27, 5. εἴψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ

ναφ ἀνεχώρησε

Mat. 27, 51. τὸ καταπέτασμα τ. ναοῦ

(Mar. 15, 38. Luc. 23, 45)

Luc. 1, 9. εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου

- 21. 22.

† Joh. 2, 19. λίσσατε τὸν ναὸν τοῦτ. 20.

† - 21. περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σώ-

ματος αὐτοῦ

Act. 7, 48. ἐν χειροποιήτοις [ναοῖς]

(cf. 17, 24)

19, 24. ναοὺς ἀργυρ. Ἀρτέμιδος

† 1Cor. 3, 16. ὅτι ναὸς θεοῦ ἐστέ (2Cor.

6, 16)

† - 17. τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ φθεί-

ρει - ὁ γὰρ ναὸς τοῦ θεοῦ

ἀγίος ἐστιν

† 6, 19. τὸ σώμα ὑμῶν ναὸς τοῦ

ἐν ὑμ. ἀγίου Πνεύματος

† 2Cor. 6, 16. ναὶ θεοῦ μετὰ εἰδώλων

† Eph. 2, 21. αὐτοὶ εἰς ναὸν ἁγίον ἐν Κ.

2Th. 2, 4. εἰς τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ

καθίσαι

Apoc. 3, 12. στύλον ἐν τῷ ναφ τοῦ θ.

7, 15. ἐν τῷ ναφ αὐτοῦ

11, 1. μέτρησον τὸν ναὸν τοῦ θ.

- 2. τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωθεν

τοῦ ναοῦ

- 19. ὁ ναὸς τοῦ θεοῦ ἐν τῷ

οὐρανῷ etc.

14, 15. ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ

- 17. ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν τῷ

οὐρανῷ

15, 5. ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς τοῦ

μαρτυρίου

- 6. ἐξῆλθεν . . ἐκ τοῦ ναοῦ

- 8. ἐγαμίσθη ὁ ναὸς καπνοῦ

16, 1. ἤκουσα φωνῆς μεγάλης

ἐκ τοῦ ναοῦ

- 17. ἀπὸ τοῦ π. τοῦ οὐρανοῦ

Apoc. 21, 22. ναὸν οὐκ εἶδον ἐν αὐτῇ
 † - - ὁ θεὸς - ναὸς αὐτῆς ἐστι
 Ναούμ Luc. 3, 25.
 νάρδος Mat. 14, 3. (Joh. 12, 3)
 Νάρκισσος Rom. 16, 11.
 ναυαγίη
 2 Cor. 11, 25. 1 Tim. 1, 19.
 ναίκληρος Act. 27, 11.
 ναύς Act. 27, 41.
 ναύτης Act. 27, 27. Apoc. 18, 17.
 Ναχώρ Luc. 3, 34.
 νενίς
 Act. 7, 58. (νεαν. καλουμέν. Σαύλου)
 20, 9; 23, 17. 18. 22.
 νενίσχος
 Mat. 19, 20. 22. Mar. 14, 51; 16, 5.
 Luc. 7, 14. Act. 2, 17; 5, 10.
 1 Joh. 2, 13. 14. γράφω ὑμῖν, νεαν. etc.
 Νεάπολις Act. 16, 11.
 Νεσμάν Luc. 4, 27.
 νεκρός † metaph.
 Mit ἐγείρειν u. ἐγείρειν.
 Mit ἀναστῆναι, ἀνάστ. u.
 diese Worte.
 † Mat. 8, 22. ἀφες τοὺς νεκροὺς θά-
 ψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκροὺς
 (Luc. 9, 60)
 22, 32. οὐκ - θ. νεκρῶν (Mar. 12,
 27. Luc. 20, 38)
 23, 27. γέμουσιν ὀστέων νεκρῶν
 28, 4. ἐγίνοντο ὡσεὶ νεκροί (cf.
 Mar. 9, 26)
 Luc. 7, 15. ἀνεκτίθισεν ὁ νεκρός
 † 15, 24. οὗτος ὁ υἱός μου νεκρός
 ἦν (32)
 16, 30. 31. εἰάν τις ἀπὸ νεκρῶν
 πορευθῇ etc.
 Joh. 5, 25. οἱ νεκροὶ ἀκούσονται

Act. 5, 10. εὗρον αὐτὴν νεκράν
 10, 42. κριτὴς ζώντων καὶ νεκρῶν
 20, 9. καὶ ἤρθη νεκρός
 28, 6. καταπίπτειν - νεκρὸν
 Rom. 4, 17. ζωοποιεῖν τοὺς νεκρ.
 † 6, 11. νεκροὺς μὲν τῇ ἁμαρτίᾳ
 - 13. ὡς ἐκ νεκρῶν ζώντας
 † 7, 8. ἁμαρτία νεκρά
 † 8, 10. σῶμα νεκρὸν δι' ἁμαρτίαν
 10, 7. Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀνα-
 γαγῆν
 11, 15. εἰ μὴ ζωῇ ἐκ νεκρῶν
 14, 9. νεκρῶν καὶ ζώντων κυ-
 ρεύσῃ
 1 Cor. 15, 29. βαπτίζομενοι ὑπὲρ τῶν
 νεκρῶν
 † Eph. 2, 1. νεκροὺς τοῖς παραπτώ-
 μασι (5. Col. 2, 12. ἐν τ. π.)
 Phil. 3, 11. εἰς τὴν ἐξανάστασιν τῶν
 νεκρῶν
 Col. 1, 18. πρωτότοκος ἐκ τῶν νε-
 κρῶν (Apoc. 1, 5)
 1 Th. 4, 16. οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ
 2 Tim. 4, 1. κρίνειν ζώντας καὶ νε-
 κροὺς (1 Pet. 4, 5)
 † Heb. 6, 1. μετανοίας ἀπὸ νεκρῶν
 ἔργων (9, 14)
 9, 17. ἐπὶ νεκροῖς βαβαῖα
 11, 35. τοὺς νεκροὺς αὐτῶν
 13, 20. ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν
 † Jac. 2, 17. ἡ πίστις, εἰάν μὴ ἔχη ἔργα,
 νεκρά ἐστὶ καθ' ἑαυτήν
 (cf. 20)
 - 26. τὸ σῶμα χωρὶς πνεύμα-
 τος νεκρὸν ἐστίν
 1 Pet. 4, 6. καὶ νεκροῖς εὐηγγελισθῇ
 Apoc. 1, 17. ἴππισα - - ὡς νεκρός
 - 18. ἐγανόμην ν. καὶ ἰδοὺ ζῶν

Αποκ. 2, 8. ἀγίνετο νεκρός, κ. ἔζησαν
 † 3, 1. ὅτι ζῆς, καὶ νεκρός εἰ
 11, 18. ὁ καιρὸς τῶν ν. κρηθῆναι
 14, 13. μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν
 Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες
 16, 3. ἐγένετο αἷμα ὡς νεκροῦ
 20, 5. οἱ δὲ λοιποὶ τῶν νεκρῶν
 - 12. εἶδον τοὺς νεκρούς etc.
 - - ἐκρηθῆσαν οἱ νεκροὶ ἐκ
 τῶν γεγραμμένων
 - 13. τοὺς νεκρούς τοὺς ἐν
 αὐτῇ etc.

νεκροῦν

Rom. 4, 19. Col. 3, 5. Heb. 11, 12.
 νέκρωσις Rom. 4, 19. 2 Cor. 4, 10.

νέος

Mat. 9, 17. οὐδὲ βάλλουσιν οἶνον
 νέον etc. (Mar. 2, 22. Luc.
 5, 37. 88. 39)

Luc. 15, 12. εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν
 (cf. 13)

22, 26. γενέσθω ὡς ὁ νεώτερος
 Joh. 21, 18. ὅτε ἦς νεώτερος
 Act. 5, 6. ἀναστάντες δὲ οἱ νεώτεροι.
 1 Cor. 5, 7. ἵνα ἦτε νέον φύραμα
 Col. 3, 10. τὸν νέον τὸν ἀνακαινού-
 μενον

1 Tim. 5, 1, 2. νεωτέρους, ὡς ἀδελ-
 φοὺς etc.

- 11. νεωτέρας δὲ χήρας

- 14. νεωτέρας γαμειν

Tit. 2, 4. σωφρονίζωσι τὰς νέας
 - 6. τοὺς νεωτέρους ὡσαύτως

Heb. 12, 24. διαθήκης νέας μεσίτη Ἰ.
 1 Pet. 5, 5. νεώτεροι, ὑποτάγητε
 πρεσβυτέροις

νεοσσός Luc. 2, 24.

νεότης

Mat. 19, 20. ἐφύλαξ. ἐκ νεότητός μου
 (Mar. 10, 20. Luc. 18, 21)

Act. 26, 4. βίωσίν μου τὴν ἐκ νεότη.

1 Tim. 4, 12. μηδαίς σου τῆς νεότη-
 τος καταφρονεῖτω

νεόφυτος 1 Tim. 3, 6.

νεύειν Joh. 13, 24. Act. 24, 10.

νεφέλη

Mat. 17, 5. νεφέλη φωτὸς ἐπεσκέλα-
 сен etc. (cf. Mar. 9, 7.
 Luc. 9, 34. 35)

24, 30. ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ
 οὐρανοῦ (26, 64. cf. Mar.
 13, 26. ἐν νεφέλαις. - 14,
 62. μετὰ τῶν ν. τοῦ οὐρ.
 Luc. 21, 27. ἐν νεφελῇ
 [al. - αἰς])

Luc. 12, 54. ἴδτε τὴν νεφέλην ἀνα-
 τέλλουσαν

Act. 1, 9. νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτόν

1 Cor. 10, 1. ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν
 - 2. ἐβαπτίσαντο ἐν τῇ νεφ.

1 Th. 4, 17. ἀρπαγησόμε. ἐν νεφέλαις

2 Pet. 2, 17. οὗτοι - νεφέλαι ὑπὸ λαί-
 λαπος ἐλαυνόμεναι (cf.
 Jud. 12)

Αποκ. 1, 7. ἔρχεται μετὰ τ. νεφελῶν

10, 1. περιβεβλημένον νεφέλην

11, 12. ἀνέβησαν εἰς τὸν οὐρα-
 νὸν ἐν τῇ νεφελῇ

14, 14. ἰδοὺ νεφέλη λευκή

- - ἐπὶ τὴν νεφέλην καθῆ-
 μενος (cf. 15. 16)

Νεφθαλίμ

Mat. 4, 13. 15. Αποκ. 7, 6.

νέφος Heb. 12, 1.

νεφρός Αποκ. 2, 23.

νεωκόρος Act. 19, 35.

νεωταριός 2 Tim. 2, 22.

νή 1 Cor. 15, 31.

νήθειν Mat. 6, 28 (Luc. 11, 27).

νηπιάζειν 1 Cor. 14, 20.

νήπιος

Mat. 11, 25. ἀπεκάλυψας αὐτὰ νη-
πίοις (Luc. 10, 21)

21, 16. „ἐκ στόματος νηπίων“

Rom. 2, 20. διδάσκαλον νηπίων

1Cor. 3, 1. ὡς νηπίοις ἐν Χριστῷ

18, 11. ὅτε ἤμην νήπιος, ὡς νή-
πιος ἐλάλουν etc.

Gal. 4, 1. ὁ κληρονόμος νήπ. ἔστιν
- - ὅτε ἤμην νήπιος

Eph. 4, 14. ἵνα μηκέτι ὦμεν νήπιοι

1Th. 2, 7. ὡς νήπιος. νήπ. [αἱ. ἡπιοί]

Heb. 5, 13. νήπιος γὰρ ἔστι

Νηρέυς Rom. 16, 15.

Νηρέ Luc. 3, 27.

νησίον Act. 27, 16.

νήσος

Act. 18, 6; 27, 26; 28, 1. 7. 9. 11.

Apoc. 1, 9. ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλομένῃ
Πάτμῳ

6, 14. πᾶν ὄρος καὶ νήσος

18, 20. πᾶσα νήσος ἔφυγε

νηστεία

Mat. 17, 21. ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ
(Mar. 9, 29) Luc. 2, 37.

Act. 14, 23; 27, 9.

1Cor. 7, 5. [τῇ νηστείᾳ καὶ] τῇ προ-
συχῇ

2Cor. 6, 5. ἐν ἀγρυπνίᾳ, ἐν νηστείᾳ

11, 27. ἐν νηστείᾳ πολλάκις

νηστεύειν

Mat. 4, 2. νηστεύσας ἡμέρας τεσ-
σαράκοντα

Mat. 6, 16. 17. 18. ὅταν-νηστεύητε etc.
9, 14. 15. νηστεύομεν πολλά etc.

(Mar. 2, 18. 19. 20. Luc.
5, 33. 34. 35)

Luc. 18, 12. νηστεύω δις τοῦ σαββα-
Act. 10, 30. ἤμην νηστεύων καὶ -
προσευχόμενος (cf. 13, 3)

18, 2. λειτουργούντων - καὶ νη-
στεύοντων

νήστις Mat. 15, 32. (Mar. 8, 3)

νηφάλιος 1 Tim. 3, 2. 11. Tit. 2, 2.

νήφειν

1Th. 5, 6. γρηγορώμεν καὶ νήφωμεν

- 8. ἡμέρας ὄντες νήφωμεν

2Tim. 4, 5. οὐ δὲ νήφα ἐν πᾶσι

1Pet. 1, 13. νήφοντες τελείως ἀπὸ-
στα

4, 7. νήψατε εἰς τὰς προσευχάς

5, 8. νήψατε, γρηγορήσατε

Νίγερ Act. 18, 1.

νικῶν

Luc. 11, 22. ἀπὸν - νικῶν αὐτόν

Joh. 16, 33. ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον

Rom. 8, 4. νικῆσης ἐν τῷ κρίνεσθαι

12, 21. μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ

- - νίκα ἐν τῷ ἀγ. τὸ κακόν

1Joh. 2, 13. νενίκηκατε τὸν πονηρόν
(14)

4, 4. νενίκηκατε αὐτούς

5, 4. τὸ γαγεννημένον ἐκ τοῦ

Θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον

- - νίκη ἢ νικήσασα τὸν

κόσμον (cf. 5)

Apoc. 2, 7. τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ

- 11. ὁ νικῶν οὐ μὴ ἀδικήσῃ

- 17. τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ τ.

- 26. ὁ νικῶν κ. ὁ τηρῶν ἔχρει

Apoc. 3, 5. ὁ νικῶν, οὗτος περιβα-
 λείται ἐν ἱματίοις
 - 12. ὁ νικῶν, ποιήσω αὐτὸν
 στύλον ἐν τῷ γαῶ
 - 21. ὁ νικῶν, δώσω αὐτῷ κα-
 θίσαι etc.
 5, 5 ἐνίκησεν ὁ λῶν... ἀνοιξαι
 6, 2. ἐξήλθα νικῶν καὶ ἵνα
 νικήσῃ
 11, 7. νικήσαι αὐτοὺς καὶ ἀπο-
 κτεναί
 12, 11. ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ
 αἷμα τοῦ ἀρνίου
 13, 7. ἐδόθη αὐτῷ... νικήσαι
 αὐτοὺς
 15, 2. τοὺς νικῶντας ἐκ τ. θηρίου
 17, 14. τὸ ἀρνίον νικήσαι αὐτούς
 21, 7. ὁ νικῶν κληρονομήσει
 Νικάνωρ Act. 6, 5.
 νίκη 1 Joh. 5, 4.
 Νικόδημος
 Joh. 3, 1. 4. 9; 7, 50; 19, 39.
 Νικολαῖται Apoc. 2, 6. 15.
 Νικόλαος Act. 6, 5.
 Νικόπολις Tit. 3, 12.
 νίκος
 Mat. 12, 20. 1 Cor. 15, 54. 55. 57.
 Νινευί Luc. 11, 32.
 Νινευίτης
 Mat. 12, 41. Luc. 11, 30. 32.
 νίπτειν
 Mat. 6, 17. τὸ πρόσωπόν σου νίψαι
 15, 2. οὐ γὰρ νίπτονται τὰς
 χεῖρας (Mar. 7, 3)
 Joh. 9, 7. νίψαι εἰς τὴν κολυμβή-
 θραν (cf. 11, 15)
 13, 5. νίπτειν τοὺς πόδας τῶν
 μαθητῶν (cf. 6. 8. 10. 12. 14)

1 Tim. 5, 10. εἰ ἀγίων πόδας ἐνιψον
 νιπτῆρ Joh. 13, 5.
 νοεῖν
 Mat. 15, 17. οὐπω νοεῖτε, ὅτι - χω-
 ρεῖ (Mar. 7, 18)
 16, 9. 11. οὐπω νοεῖτε οὐδὲ μνη-
 μον. τοὺς etc. (Mar. 8, 17)
 24, 15. ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω
 (Mar. 13, 14)
 Joh. 12, 40. „καὶ νοήσωσι τῇ καρδίᾳ“
 Rom. 1, 20. τοῖς ποιήμασι νοοῦμενα
 Eph. 3, 4. νοῆσαι τὴν σύνεσίν μου ἐν
 - 20. ὡν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν
 1 Tim. 1, 7. μὴ νοοῦντες μήτε ἀ λέγ.
 2 Tim. 2, 7. νόε ἀ λέγω
 Heb. 11, 3. πισταὶ νοοῦμεν κατηγ-
 ορίσθαι τ. αἰῶνας
 νόημα
 2 Cor. 2, 11. οὐ γὰρ αὐτοῦ τὰ νοήματα
 ἀγνοοῦμεν
 3, 14. ἐπωρώθη τὰ νοήμ. αὐτῶν
 4, 4. ἐτύφλωσε τὰ νοήματα
 τῶν ἀπιστῶν
 10, 5. αἰχμαλωτίξ. πᾶν νόημα
 11, 3. φθαρῇ τὰ νοήματα ὑμῶν
 Phil. 4, 7. τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ
 τὰ νοήματα ὑμῶν
 νόθος Heb. 12, 8.
 νομή Joh. 10, 9. 2 Tim. 2, 17.
 νομίζειν
 Mat. 5, 17. μὴ νομίσητε ὅτι ἤλθοι
 (cf. 10, 34)
 20, 10. ἐνόμισαν ὅτι πλείονα
 Luc. 2, 44. νομίσαντες - αὐτὸν ἐν τῇ
 συνουσίᾳ εἶναι
 3, 23. ὡν, ὡς ἐνομίζετο, υἱὸς
 Ἰωσήφ τοῦ Ἠλὶ
 Act. 7, 25; 8, 20; 14, 19.

Act. 16, 13. οὐ νόμιζέτο προσευχῇ εἶναι
 - 27; 17, 29.
 21, 29. ὃν ἐνόμιζον ὅτι εἰς τὸ ἰ.
 1 Cor. 7, 26. 36. 1 Tim. 6, 5.
 νομικός
 Mat. 22, 35. ἐπηρώτησεν εἰς ἐξ αὐτῶν
 νομικός (Luc. 10, 25)
 Luc. 7, 30. οἱ δὲ Φαρ. κ. οἱ νομικοί
 11, 45. ἀποκριθεῖς - τις τῶν νομ.
 - 46. ὕμιν τοῖς νομικοῖς οὐαί,
 ὅτι (52)
 14, 3. εἶπε πρὸς τοὺς νομικοὺς
 καὶ Φαρισαίους
 Tit. 3, 9. μάχας νομικὰς περιστ.
 - 13. Ζητῶν τὸν νομικόν
 νομῖμως 1 Tim. 1, 8. 2 Tim. 2, 5.
 νόμισμα Mat. 22, 19.
 νομοδιδάσκαλος
 Luc. 5, 17. Act. 5, 34. 1 Tim. 4, 7.
 νομοθεσία Rom. 9, 4.
 νομοθετεῖν Heb. 7, 11; 8, 6.
 νομοθέτης Jac. 4, 12.
 νόμος † metaph.
 Mat. 5, 17 καταλῦσαι τὸν νόμον
 - 18. οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ
 νόμου (cf. Luc. 16, 17)
 7, 12. οὗτος γάρ ἐστιν ὁ νόμος
 καὶ οἱ προφηταί (cf. 11,
 13; 22, 40. Luc. 16, 16.
 Rom. 3, 21)
 12, 5. οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῷ νόμῳ
 22, 36. ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ ν.
 23, 23. τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου
 Luc. 2, 22. κατὰ τὸν νόμον Μωϋσέως
 - 23. γέγραπται ἐν νόμῳ Κυ-
 ρίου (cf. 10, 26)
 - 24. εἰρημνιστὴν ἐν νόμῳ Κυρίου

Luc. 2, 27. κατὰ τὸ εἰρημνιστὴν τοῦ
 νόμου περὶ αὐτοῦ
 - 39. τὰ κατὰ τὸν νόμον Κυρίου
 24, 44. ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσέως καὶ
 προφήταις καὶ ψαλμοῖς
 Joh. 1, 17. ὁ ν. διὰ Μωϋσέως ἐδόθη
 - 46. ἔγραψε Μωϋσῆς ἐν τῷ ν.
 7, 19. Μωϋσῆς δίδωκεν ὑμῖν
 τὸν νόμον etc.
 - 23. ἵνα μὴ λυθῇ ὁ νόμος
 Μωϋσέως
 - 49. ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον
 - 51 μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίναι
 [8, 5. ἐν δὲ τῷ νόμῳ Μωϋσέως]
 - 17. ἐν τῷ ν. δὲ τῷ ἑμετέρῳ
 10, 34. γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ
 ὑμῶν (cf. 15, 25)
 12, 34. ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου
 18, 31. κατὰ τὸν ν. ὑμῶν κρίναι
 19, 7. ἡμεῖς νόμον ἔχομεν etc.
 Act. 6, 13. λαλῶν κατὰ . . τοῦ νόμου
 7, 53. ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς
 διαταγὰς ἀγγέλων
 13, 15. μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν
 τοῦ νόμου καὶ τῶν προφ.
 - 39. ἐν τῷ ν. Μωϋσέως δικ.
 15, 5. τηρεῖν τὸν ν. Μωϋσέως
 - 24. περιτέμνεσθαι καὶ τηρεῖν
 τὸν νόμον
 18, 13. παρὰ τὸν νόμον οὗτος
 ἀναπείθει
 - 15. περὶ . . νόμου τοῦ κατ'
 ἡμᾶς
 21, 20. ζηλωταὶ τοῦ ν. ἐπάρχουσιν
 - 24 τὸν νόμον φυλάσσω
 - 28. τοῦ νόμου καὶ τοῦ τό-
 που τούτου
 22, 3. ἀκρίβειαν τοῦ πατρώου ν.

- Act. 22, 12. εὐσεβῆς κατὰ τὸν νόμον
 23, 3. κρίνων με κατὰ τὸν νόμον
 - 29. περὶ ζητημάτων τοῦ νόμου αὐτῶν
 24, 6. κατὰ τὸν ἡμέτερον νόμον
 - 14. τοῖς κατὰ τὸν νόμον καὶ τοῖς ἐν τοῖς προφήταις γεγραμμένοις
 25, 8 οὕτως εἰς τὸν ν. τῶν Ἰουδ.
 28, 23. ἀπὸ τοῦ νόμου Μωϋσ.
 Rom. 2, 12. ὅσοι ἐν ν. ἡμαρτον etc.
 - 13. οἱ ἀκροαταὶ τοῦ ν. etc.
 - 14. ὅταν γ. ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῇ, οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες ἑαυτοῖς εἰσι νόμος
 - 15. τὸ ἔργον τοῦ ν. γραπτὸν
 - 17. ἐπαναπαύῃ τῷ νόμῳ
 - 18. κατηχούμενος ἐκ τοῦ ν.
 - 20. τῆς ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ
 - 23. ὃς ἐν νόμῳ καυχᾶσαι
 - - διὰ τῆς παραβύσεως τοῦ νόμου
 - 25. ἐὰν νόμον πράσσης
 - 26. τὰ δικαιώματα τοῦ νόμ.
 - 27. κρίναι ἢ - - ἀκροβυστία τὸν νόμον τελοῦσα - - παραβύτην νόμου
 8, 19. ὅσα ὁ νόμος λέγει, τοῖς ἐν τῷ νόμῳ λαλεῖ
 - 20. ἐξ ἔργων νόμου οὐ δικαιωθήσεται (Gal. 2, 16)
 - - διὰ γὰρ νόμου ἐπίγνωσις
 - 21. χωρὶς νόμου δικαιοσύνη
 - 27. διὰ ποίου νόμου; τ. ἔργων
 + - - διὰ νόμου πίστεως
 - 28. χωρὶς ἔργων νόμου

- Rom. 3, 31. νόμον οὖν καταργούμεν
 - - ἀλλὰ νόμον ἱστώμεν
 4, 13. οὐ γὰρ διὰ νόμον ἢ ἐπαγγελία τῷ Ἀβραάμ
 - 14. εἰ γὰρ οἱ ἐκ νόμου κληρονόμοι
 - 15. ὁ γὰρ νόμος ὁργὴν καταργάζεται etc.
 - 16. οὐ τῷ ἐκ τοῦ νόμου μόνον
 5, 13. ἄχρι γὰρ νόμου ἁμαρτία ἦν etc.
 - 20. νόμος δι' ἐπαισηλθεν
 6, 14. 15. οὐ γὰρ ἔσται ὑπὸ νόμου etc.
 7, 1. γινώσκουσι γ. νόμον λαλεῖ
 - - ὁ νόμος κυριεύει τοῦ ἀνθρώπου
 - 2. ἀνδρὶ δίδεται νόμος etc.
 - 3. ἐλευθέρῳ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ν.
 - 4. ἐθανατώθητε τῷ νόμῳ διὰ τοῦ σώματος
 - 5. παθήματα - διὰ τοῦ νόμ.
 - 6. κατηργήθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου
 - 7. ὁ νόμος ἁμαρτία;
 - - οὐκ ἔγνω ἐν μὴ διὰ νόμον
 - 8. χωρὶς γὰρ νόμου ἁμαρτία νεκρά
 - 9. ἔζων χωρὶς νόμου ποτὶ
 - 12. ὥστε ὁ μὲν νόμος ἁγίος
 - 14. ὁ νόμος πνευματικός ἐστι
 - 16. σύμφημι τῷ ν. ὅτι καλός
 - 21. εἰρήσκω ἄρα τὸν νόμον
 - 22. συνήδομαι γὰρ τῷ νόμῳ τοῦ Θεοῦ
 + - 23. ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσσι μου
 + - - τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου

† Rom. 7, 23. τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας
(cf. 8, 2)

- 25. νοὶ δουλεύω νόμῳ θ. etc.

† 8, 2. ὁ γὰρ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ etc.

- 3. τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦ νόμ.

- 4. τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου

- 7. τῷ γὰρ νόμῳ τοῦ Θεοῦ οὐχ ὑποτάσσεται

† 9, 31. διώκων νόμον δικαιοσύνης etc.

- 32. ὡς ἐξ ἔργων νόμου

10, 4. τέλος γὰρ νόμου Χριστός

- 5. δικαιοσ. τὴν ἐκ τοῦ νόμου

13, 8. ὁ γὰρ ἀγαπῶν τὸν ἑτερον νόμον πεπλήρωκε

- 10. πλήρωμα οὖν νόμου ἢ ἀγάπη

1 Cor. 7, 39. γυνὴ δίδεται [νόμῳ]

9, 8. οὐχὶ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει;

- 9. ἐν γὰρ τῷ Μωϋσείῳ νόμῳ

- 20. τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον etc.

- - μὴ ὦν αὐτὸς ὑπὸ νόμον
- τοὺς ὑπὸ νόμον κερδίσω

14, 21. ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται

- 34. καθὼς καὶ ὁ νόμος λέγει

15, 56. ἡ δὲ δύναμις τῆς ἁμαρτίας ὁ νόμος

Gal. 2, 19. διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον

- 21. εἰ γὰρ διὰ νόμου δικαιοσύνη

3, 2. ἐξ ἔργων νόμου τὸ Πνεῦμα ἀλάβετε

- 5. ἐξ ἔργων νόμου ἢ ἐξ ἀκοῆς

Gal. 3, 10. ὅσοι γὰρ ἐξ ἔργων νόμου εἰσὶν

- - ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου

- 11. ἐν νόμῳ οὐδεὶς δικαιοῦται

- 12. ὁ δὲ νόμος οὐκ ἔστιν ἐκ πίστεως

- 13. ἐκ τῆς κατάρτας τοῦ νόμου

- 17. ὁ μετὰ-νόμος οὐκ ἀκυροῖ

- 18. εἰ γὰρ ἐκ νόμου ἡ κληρονομία

- 19. τί οὖν ὁ νόμος; τῶν παραβάσεων χάριν

- 21. ὁ οὖν νόμος κατὰ τῶν ἐπαγγελιῶν etc.

- 23. ὑπὸ νόμον ἐφρουροῦμεθα

- 24. ὥστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν

4, 4. γενόμενον ὑπὸ νόμον

- 5. τοὺς ὑπὸ νόμ. ἐξογαγόντες

- 21. οἱ ὑπὸ νόμον θιλλόντες εἶναι τὸν νόμον οὐκ ἀκούετε;

5, 3. ὅλον τὸν νόμον ποιῆσαι

- 4. οἵτινες ἐν νόμῳ δικαιοῦσθε

- 14. ὁ γὰρ πᾶς νόμος - πληροῦται ἐν τῷ

- 18. οὐκ ἐστὶ ὑπὸ νόμον

- 23. κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος

6, 2. ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ

- 13. αὐτοὶ νόμον φυλάσσουσιν

Eph. 2, 15. τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασι καταργήσας

Phil. 3, 5. κατὰ νόμον Φαρισαίος

- 6. δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ

- 9. δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου

- 1Tim. 1, 8. καλὸς ὁ νόμος ἐάν τις αὐτῷ νομίμως χρηῖται
 - 9. δικαίῳ νόμος οὐ κείται
 Heb. 7, 5. ἐντολὴν ἔχουσιν - κατὰ τὸν νόμον
 - 12. νόμου μετὰθesis γίνεται
 - 16. οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς σαρκικῆς
 - 19. οὐδὲν γὰρ ἐτελείωσαν ὁ ν.
 - 23. ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν
 - - ὥρκομοσις τῆς μετὰ τὸν νόμον
 8, 4. προσφερόντων κατὰ τὸν νόμον τὰ δῶρα
 - 10. „διδούς νόμους μου εἰς“ (10, 16)
 9, 19. λαληθείσης γὰρ πάσης ἐντολῆς κατὰ νόμον ὑπὸ Μωϋσέως
 - 22. καθαρίζεται κατὰ τὸν ν.
 10, 1. σκιὰν γὰρ ἔχων ὁ νόμος τῶν μελλόντων
 - 8. κατὰ τὸν νόμον προσφέρονται
 - 23. ἀθετήσας τις νόμον Μ.
 Jac. 1, 25. νόμον τέλειον τὸν τῆς ἐλευθερίας (cf. 2, 12)
 2, 8. νόμον τελεῖτε βασιλικόν
 - 9. ἐλεγχόμενοι ὑπὸ τοῦ νόμ.
 - 10. ὅστις γὰρ ὅλον τὸν νόμον τηρήσει
 - 11. γέγονας παραβάτης νόμ.
 4, 11. καταλαλεῖ νόμου καὶ κρίνει νόμον
 - - εἰ δὲ νόμον κρίνεις, οὐκ εἰ ποιητῆς νόμου
 νοσεῖν 1 Tim. 6, 4.

νόσημα [Joh. 5, 4]

νόσος

- Mat. 4, 23. θεραπεύων πᾶσαν νόσον (cf. 9, 35; 10, 1. Mar. 3, 15. Luc. 9, 1)
 - 24. ποικίλαις νόσοις (cf. Mar. 1, 34. Luc. 4, 40)
 8, 17. „τὰς νόσους ἐβάστασεν“
 9, 35. πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῇ λαῷ
 Luc. 6, 17; 7, 21. Act. 19, 12.
 νοσσιὰ Luc. 13, 34.
 νοσσία Mat. 23, 37.
 νοσφίζεσθαι
 Act. 5, 2. 3. Tit. 2, 10.
 Νότος
 Mat. 12, 42. βασίλισσα νότου (Luc. 11, 31)
 Luc. 12, 55; 13, 29. Act. 27, 13; 28, 13. Apoc. 21, 13.
 νοουθεσία
 1 Cor. 10, 11. Eph. 6, 4. Tit. 3, 10.
 νοουθετεῖν
 Act. 20, 31. μετὰ δακρύων νοουθετῶν ἵνα ἔκαστον
 Rom. 15, 14. ἀλλήλους νοουθετεῖν
 1 Cor. 4, 14. ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νοουθετῶ
 Col. 1, 28. νοουθετοῦντες πάντα ἀνθρώπων
 3, 16. νοουθετοῦντες ἑαυτοὺς
 1Th. 5, 12. νοουθετοῦντας ἑμᾶς
 - 14. νοουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους
 2Th. 3, 15. νοουθετεῖτε ὡς ἀδελφόν νοუმηνία Col. 2, 16.
 νουνεχῶς Mar. 12, 34.
 νοῦς
 Luc. 24, 45. διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν

Rom. 1, 28. εἰς ἀδόκιμον νοῦν
 7, 23. τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου
 - 25. τῷ - νοῖ δουλεύω νόμῳ Θ.
 11, 34. τίς γὰρ ἔγνω νοῦν Κυ-
 ρίου (1 Cor. 2, 16)
 12, 2. τῇ ἀνακαινώσει τοῦ νοός
 ὑμῶν
 14, 5. ἐν τῷ ἰδίῳ νοῖ πληρο-
 φορεῖσθω
 1Cor. 1, 10. ἐν τῷ αὐτῷ νοῖ
 2, 16. ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ
 ἔχομεν
 14, 14. τὸ πνεῦμα - ὁ δὲ νοῦς μου
 - 15. προσεύχομαι - τῷ νοῖ etc.
 14, 19. διὰ τοῦ νοός μου λαλήσαι
 Eph. 4, 17. ἐν ματαιότητι τοῦ νοός
 - 23. τῷ πνεύματι τοῦ ν. ὑμῶν
 Phil. 4, 7. ὑπερέχουσα πάντα νοῦν
 Col. 2, 18. φουσιούμενος ὑπὸ τοῦ
 νοός τῆς σαρκὸς αὐτοῦ
 2Th. 2, 2. σαλευθῆναι ὑμᾶς ἀπὸ
 τοῦ νοός
 1Tim. 6, 5. διαφθαρμένων ἀνθ. τὸν
 νοῦν (cf. 2Tim. 3, 8)
 Tit. 1, 15. αὐτῶν καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ
 συνειδήσις
 Apoc. 13, 18. ὁ ἔχων τὸν νοῦν ψηφισ.
 17, 9. ὁ δὲ ὁ νοῦς ὁ ἔχων σοφ.
 Νυμφᾶς Col. 4, 15.
 νύμφη
 Mat. 10, 35. νύμφην κατὰ τῆς πενθε-
 ρᾶς (Luc. 12, 58)
 Joh. 3, 29. ὁ ἔχων τὴν νύμφην νυμ-
 φλος ἐστίν
 Apoc. 18, 23. φωνὴ νυμφίου κ. νύμφης
 21, 2. ἡτοιμασμένην ὡς νύμφην
 - 9. τὴν νύμφην τοῦ ἁγίου
 τὴν γυναῖκα

Apoc. 22, 17. τὸ πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη
 νυμφλος
 Mat. 9, 15. μετ' αὐτῶν ἐστὶν ὁ νυμ-
 φλος etc. (Mar. 2, 19. 20.
 Luc. 5, 34. 35)
 25, 1. εἰς ἀπάντησιν τ. νυμφίου
 - 5. χρονίζοντος δὲ τ. νυμφ.
 - 6. ἰδοὺ ὁ νυμφλος ἔρχεται
 - 10. ἦλθεν ὁ νυμφλος
 Joh. 2, 9. φωνεῖ τὸν νυμφίον ὁ ἀρχ.
 3, 29. ὁ ἔχων τὴν νύμφην νυμ-
 φλος ἐστίν
 - - ὁ δὲ φίλος τοῦ ν. etc.
 Apoc. 18, 23. φωνὴ νυμφ. καὶ νύμφης
 νυμφών
 Mat. 9, 15 (Mar. 2, 19. Luc. 5, 34).
 νύξ
 Mat. 2, 14; 4, 2.
 12, 40 bis. τρεῖς ἡμέρας καὶ
 τρεῖς νύκτας
 14, 25 (Mar. 6, 48); 25, 6; 26, 31
 (Mar. 14, 27). 34 (Mar. 14,
 30); 28, 13.
 Mar. 4, 27. ἐγείρεται ν. καὶ ἡμέραν
 5, 5. διαπαντός ν. καὶ ἡμέρας
 Luc. 2, 8. φυλάσσοντες φυλακὰς
 τῆς νυκτός
 - 37. λατρεύουσα νύκτα καὶ
 ἡμέραν (cf. Act. 26, 7)
 5, 5. δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κο-
 πιάσαντες
 12, 20. ταύτῃ τῇ νυκτὶ τὴν ψυχὴν
 17, 34. ταύτῃ τῇ νυκτὶ ἔσονται
 18, 7. ἡμέρας καὶ νυκτός (Act.
 9, 24. 1 Th. 2, 9; 3, 10.
 1 Tim. 5, 5. 2 Tim. 1, 3
 (θεήσεαι μου νυκτὸς καὶ
 24.

ἡμέρας). Apoc. 4, 8; 7, 15; 12, 10; 14, 11; 20, 10)
 Luc. 21, 37. τὰς δὲ νύκτας ἐξερχόμενος ὑπάλιζετο εἰς
 Joh. 3, 2. ἦλθε πρὸς αὐτὸν νυκτός (cf. 7, 50; 19, 39)
 9, 4. ἔρχεται νύξ, ὅτε οὐδαίς
 11, 10. περιπατῇ ἐν τῇ νυκτὶ
 13, 30. ἐξῆλθεν· ἦν δὲ νύξ
 21, 3. ἐν ἑκατῇ τῇ νυκτὶ
 Act. 5, 19; 9, 24. 25; 12, 6; 16, 9. 33; 17, 10; 18, 9.
 20, 31. νύκτα καὶ ἡμέραν
 23, 11. 23. 31; 27, 23. 27.
 Rom. 13, 12. ἡ νύξ προέκυψεν
 1Cor. 11, 23. ἐν τῇ ν. ἡ παρεδίδοτο
 1Th. 5, 2. ὡς κλέπτῃς ἐν νυκτὶ

1Th. 5, 5. οὐκ ἐσμέν νυκτός οὐδὲ σκοπός
 - 7. νυκτός καθυψύουσι - - μεθύουσι
 2Th. 3, 8. νύκτα κ. ἡμέραν ἐργαζόμεν.
 Apoc. 8, 12. καὶ ἡ νύξ ὁμοίως
 21, 25. νύξ γὰρ οὐκ ἔσται ἔτι (22, 5)
 νυστάζειν Mat. 25, 5. 2Pet. 2, 3.
 νύττειν Joh. 19, 34.
 νυχθήμερον 2 Cor. 11, 25.
 Νῶε
 Mat. 24, 37. 38. Luc. 3, 36; 17, 26.
 27. Heb. 11, 7. 1Pet. 3, 20.
 2Pet. 2, 5.
 νωθρός Heb. 5, 11; 6, 12.
 νῶτος Rom. 11, 10.

Ξ

ξενία Act. 28, 23. Philem. 22.
 ξενίζειν, ξενίζεσθαι
 Act. 10, 6. 18. 23. 32; 17, 20; 21, 16; 28, 7.
 [1Cor. 16, 19. παρ' οἷς καὶ ξενίζομαι]
 Heb. 13, 2. Ἰλαθόν τινες ξενισάντες ἀγγέλους
 1Pet. 4, 4. ἐν ψ ξενίζονται
 - 12. μὴ ξενίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει
 ξενοδοχεῖν 1 Tim. 5, 10.
 ξένος
 Mat. 25, 35. 38. 43. 44. ξένος ἤμην, κ. συνηγάγετέ με etc.
 27, 7. εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις
 Act. 17, 18. ξένων δαιμονίων δοκεῖ καταγγελεύς

Act. 17, 21. οἱ ἐπιδημοῦντες ξένοι
 Rom. 16, 23. Γάτος ὁ ξένος μου καὶ τῆς ἐκκλησίας
 Eph. 2, 12. ξένοι τ. διαθηκῶν τῆς ἐπ.
 - 19. οὐκέτι ἰστέ ξένοι καὶ παροικοί
 Heb. 11, 13. ξένοι καὶ παρεπίδημοι
 13, 9. διδασκαίς ποικίλαις κ. ξ.
 1Pet. 4, 12. ὡς ζήνου ὑμῖν συμβαίνοντος
 3 Joh. 5. τ. ἀδελφούς καὶ εἰς τοὺς ξένους
 ξίστης Mar. 7, 4. 8.
 ξηραίνειν
 Mat. 13, 6. διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν ἐξηράνθη (Mar. 4, 6. Luc. 8, 6).

Mat. 21, 19. 20. ἐξηράνθη παραχρῆμα
ἡ συκὴ etc. (Mar. 11, 20. 21)

Mar. 3. 3. ἐξηραμμένην ἔχοντι τὴν χ.
5, 29. ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ
αἵματος

9, 18. ἀφρίζει... καὶ ξηραίνεται

Joh. 15, 6. ὡς τὸ κλήμα καὶ ἐξη-
ράνθη

Jac. 1, 11. ἡλιος - ἐξηράνε τ. χόρτον

1Pet. 1, 24. ἐξηράνθη ὁ χόρτος

Apoc. 14, 15. ἐξηράνθη ὁ θειρισμός

16, 12. ἐξηράνθη τὸ ὕδωρ αὐτοῦ
ξηρός

Mat. 12, 10. τὴν χεῖρα ἔχων ξηράν
([Mar. 3, 3] Luc. 6, 6. 8)

23, 15. θάλασσαν κ. τὴν ξηράν

Luc. 23, 31. ἐν τῷ ξηρῷ τί γένηται;

Joh. 5, 3. τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν

Heb. 11, 29. θάλασσαν ὡς διὰ ξηρᾶς

ξύλινος 2 Tim. 2, 20. Apoc. 2, 20.
ξύλον

Mat. 26, 47. 55. μετὰ μαχαίρων καὶ
ξύλων etc. (Mar. 14, 48.
48. Luc. 22, 52)

Luc. 23, 31. ἐν τῷ ὕγρῳ ξύλῳ

Act. 5, 30. κρεμάσιντες ἐπὶ ξύλον
(10, 39)

13, 29. καθελόντες ἀπὸ τ. ξύλου

16, 24. ἡσφαλίστατο εἰς τὸ ξύλον

1Cor. 3, 12. ξύλα, χόρτον, καλάμην

Gal. 3, 13. „κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου“

1Pet. 2, 24. ἀνήγαγεν - ἐπὶ τὸ ξύλον

Apoc. 2, 7. ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς
(cf. 22, 2. 14. 19)

18, 12. καὶ πᾶν ἔξυλον θύϊνον -

ἐκ ξύλου τιμιωτάτου

22, 2. τὰ φύλλα τοῦ ξύλου

O.

ὄγκος Heb. 12, 1.

ὁδεύειν Luc. 10, 33.

ὁδηγεῖν

Mat. 15, 14. τυφλὸς δὲ τυφλὸν ἂν
ὁδηγῇ (Luc. 6, 39)

Joh. 16, 13. Πνεῦμα - ὁδηγήσει ὑμᾶς

Act. 8, 31. ἂν μὴ τις ὁδηγήσῃ με;

Apoc. 7, 17. ὁδηγήσει - ἐπὶ ζ. πηγᾶς
ὁδηγός

Mat. 15, 14. (cf. 23, 16. 24. Rom. 2,
19) Act. 1, 16.

ὁδοιπορεῖν Act. 10, 9.

ὁδοιπορία

Joh. 4, 6. 2 Cor. 11, 26.

ὁδός

* 1) eigentlich:

Mat. 2, 12. δεῖ ἄλλης ὁ. ἀνεχώρησαν
4, 15. „ὁδὸν θαλάσσης“

5, 25. εἰ ἐν τῇ ὁδῷ μετ' αὐτοῦ

10, 5. εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλ-

θῆτε καὶ εἰς πόλιν Συμ.

- 10. μὴ πήραν εἰς ὁδὸν (cf.
Mar. 6, 8. Luc. 9, 3)

13, 4. ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδ. (cf.
19. Mar. 4, 4. 15. Luc. 8,
5. 12)

21, 8. τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ (cf.
Mar. 11, 8. Luc. 19, 36)

Luc. 2, 44. ἦλθον ἡμέρας ὁδόν.

10, 4. μηδένα κατὰ τὴν ὁδὸν
ἀσπάσασθαι

12, 58. ἐν τῇ ὁδῷ δὸς ἐργασίαν

14, 23. ἐξέλθῃ εἰς τὰς ὁδοὺς
καὶ φραγμαῖς

Act. 1, 12. σαββάτου ἔχον ὁδόν

1Th. 3, 11. κατευθύναι τὴν ὁδὸν ἡμῶν
πρὸς ὑμᾶς

Apoc. 16, 12. ἐτοιμασθῇ ἡ ὁδὸς βασι-

2) metaph. ; † ἡ ὁδός, αἱ ὁδοὶ
τοῦ Θεοῦ, Κυρίου:

† Mat. 3, 3. „ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν
Κυρίου“ (Mar. 1, 3. Luc.

3, 4. Joh. 1, 23. εὐθύνετε
τὴν ὁδὸν Κυρίου)

7, 18. 14. εὐρύχωρος ὁ ὁδός ἡ
ἀπάγουσα εἰς.

† 11, 10. κατασκευάσει τὴν ὁδὸν
σου ἔμπροσθέν σου (Luc.
7, 27) (cf. Mar. 1, 2)

21, 32. ἦλθῃ - ἐν ὁδῷ δικαιο-
σύνης

† 22, 16. τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ - δι-
δάσκεις (Mar. 12, 14. Luc.
20, 21)

† Luc. 1, 76. ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ
- 79. τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς
ὁδὸν εἰρήνης

Joh. 14, 4. 5. τὴν ὁδὸν οἴδατε εἰς.
- 6. ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδός καὶ ἡ
ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ

Act. 2, 28. „ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς
ζωῆς“

9, 2. τῆς ὁδοῦ ὄντας ἄνδρας

† 13, 10. τὰς ὁδοὺς Κυρ. τὰς εὐθ.

14, 16. πορεύεσθαι ταῖς ὁδοῖς
αὐτῶν

Act. 16, 17. καταγγέλλουσιν ἡμῖν ὁδ.
σωτηρίας

† 18, 25. κατηχημένος τὴν ὁδὸν
τοῦ Κυρίου

† - 26. ἐξέθρετο τὴν τοῦ Θεοῦ ὁδόν

19, 9. κακολογούντες τὴν ὁδὸν
- 23. ταραχος οὐκ ὀλίγος περὶ
τῆς ὁδοῦ

22, 4. ταύτην τὴν ὁδὸν ἐδίωξα

24, 14. κατὰ τὴν ὁδὸν ἦν λέγουσιν
- 22. εἰδὼς καὶ περὶ τῆς ὁδοῦ

Rom. 3, 16. „ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν“

- 17. „ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγν.“

† 11, 33. ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ
αὐτοῦ

1Cor. 4, 17. τὰς ὁδοὺς μου τὰς ἐν Χρ.

12, 31. ὁδὸν ὑμῖν δεικνύμι

† Heb. 3, 10. „οὐκ ἔγνων, τ. ὁδοὺς μου“

9, 8. τὴν τῶν ἁγίων ὁδὸν

10, 20. ἦν ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν

Jac. 1, 8. ἐν πάσαις ταῖς ὁδ. αὐτοῦ

5, 20. ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ

2Pet. 2, 2. ἡ ὁδός τῆς ἀληθείας

- 15. καταλιπόντες εὐθείαν ὁδ.

- τῇ ὁδῷ τοῦ Βαλαάμ

- 21. τὴν ὁδ. τῆς δικαιοσύνης

Jud. 11. τῇ ὁδῷ τοῦ Χαίν ἐπερ.

† Apoc. 15, 3. ἀληθινὰ αἱ ὁδοὶ σου
ὁδοὺς

Mat. 5, 38. „ὁδόντα ἀντὶ ὁδόντος“

8, 12. ὁ βρυγμός τῶν ὁδόντων
(13, 42. 50; 22, 13; 24,
51; 25, 30. Luc. 13, 28)

Mar. 9, 18. Act. 7, 54. Apoc. 9, 8.
ὁδὸν ἄσθαι

Luc. 2, 48; 16, 24. 25. Act. 20, 23.

ὁδὸν Rom. 9, 2. 1 Tim. 6, 10.

ὁδὸς Mat. 2, 18. 2 Cor. 7, 7.

δοξαι Joh. 11, 39.

Ὁξίας Mat. 1, 8, 9.

δοξόνη Act. 10, 11; 11, 5.

δοξόνιον

Luc. 24, 12. Joh. 19, 40; 20, 5, 6, 7.

οἷσθαι, οἶμαι

Joh. 21, 25. Phil. 1, 17. Jac. 1, 7.

οἰκεῖν

Rom. 7, 17. ἡ οἰκουσα ἐν ἐμοὶ ἀμαρ-
τία (20)

- 18. οὐκ οἰκεῖ ἐν ἐμοὶ - ἀγαθόν

8, 9. πνεῦμα θεοῦ - οἰκεῖ ἐν
ἐμῇ (11. 1 Cor. 3, 16)

1 Cor. 7, 12, 13.

1 Tim. 6, 16. φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον
οἰκεῖτος

Gal. 6, 10. Eph. 2, 19. 1 Tim. 5, 8.
οἰκέτης

Luc. 16, 13. οὐδεὶς οἰκέτης δύναται
δυοὶ κυρίοις δουλεύειν

Act. 10, 7. δύο τῶν οἰκετῶν αὐτοῦ

Rom. 14, 4. κριτῶν ἀλλοτρίων οἰκέτην

1 Pet. 2, 18. οἱ οἰκέται, ὑποτασσόμε-
νοι τοῖς δεσπόταις

οἶκημα Act. 12, 7.

οἰκητήριον 2 Cor. 5, 2. Jud. 6.

οἰκία

*1) eigentlich:

Mat. 7, 24. οἰκοδόμησεν τὴν οἰκίαν
αὐτοῦ (cf. 25, 26, 27. Luc.
6, 48, 49)

10, 12. εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν
οἰκίαν (Mar. 6, 10. Luc.
9, 4; 10, 5, 7)

19, 29. πᾶς ὃς ἀφῆκεν οἰκίας
(Mar. 10, 29, 30. Luc. 18, 29)

23, 14. καταστρεψαὶ τὰς οἰκίας
(Mar. 12, 40. Luc. 20, 47)

Mar. 13, 15. μὴ καταβάτω εἰς τὴν οἰ-
κίαν (cf. Mat. 24, 17)

- 35. ὁ κύριος τῆς οἰκ. ἔρχεται
Joh. 8, 35. δοῦλος οὐ μένει ἐν τῇ οἰκ.

2 Joh. 10. μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς
οἰκίαν

2) metaph.:

Mat. 10, 13. εἰάν μὲν ᾗ ἡ οἰκία ἀξία
12, 25. πᾶσα πόλις ἡ οἰκία (Mar.
3, 25)

Mar. 6, 4. ἄτιμος - ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ
Joh. 4, 53. αὐτὸς κ. ἡ οἰκ. αὐτοῦ ὄλη

14, 2. ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρὸς
1 Cor. 16, 15. οἶδατε τὴν οἰκ. Στεφανῶ

2 Cor. 5, 1. ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία
- - οἰκ. ἀχειροποιήτων αἰῶν.

Phil. 4, 22. οἱ ἐκ τῆς Καισ. οἰκίας
οἰκιακός Mat. 10, 25, 36.

οἰκοδεσποτεῖν 1 Tim. 5, 14.
οἰκοδεσπότης

Mat. 10, 25. τὸν οἰκοδεσπότην Βασιλ.
13, 27, 52; 20, 1, 11; 21, 33.

24, 43. εἰ ᾗδει ὁ οἰκοδεσπότης
(Luc. 12, 39)

Mar. 14, 14. εἰπατε τῷ οἰκοδεσπότην
(Luc. 22, 11)

Luc. 13, 25; 14, 21.
οἰκοδομεῖν + metaph.

Mat. 7, 24, 26. οἰκοδόμησεν τὴν οἰ-
κίαν αὐτοῦ ἐπὶ τῇν etc.

(Luc. 6, 48, 49)

+ 16, 18. ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰ-
κοδομήσω μου τὴν ἐκ-
κλησίαν

21, 33. (Mar. 12, 1)

- 42. „ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκο-
δομοῦντες“ (Mar. 12, 10.

Luc. 20, 17. 1 Pet. 2, 7)

Mat. 23, 29. οικοδομείτε τοὺς τάφους
(Luc. 11, 47. 48)

26, 61. οικοδομήσαι αὐτόν (Mar.
14, 58)

27, 40. ἐν τρισὶν ἡμέραις οικο-
δομῶν (Mar. 15, 29. cf.
Joh. 2, 20)

Luc. 4, 29. ἐρ' οὐ ἡ πόλις - ψκο-
δόμητο

7, 5. συναγωγὴν - ψκοδόμησεν

12, 18. μερίζοντας οικοδομήσω

14, 28. πύργον οικοδομήσαι

- 30. ἤρξατο οικοδομεῖν

17, 28. ἐρύττεον ψκοδόμουν

Act. 4, 11. ὑμῶν τῶν οικοδομοῦντων
7, 47. 49.

† 9, 31. ἐκκλησία . . οικοδομου-
μένη καὶ πορευομένη

† Rom. 15, 20. ἐπ' ἄλλ. θεμέλιον οικοδ.

† 1Cor. 8, 1. ἡ δὲ ἀγάπη οικοδομεῖ

† - 10. οικοδομηθήσεται εἰς τὸ

† 10, 23. οὐ πάντα οικοδομεῖ

† 14, 4. ἐαυτὸν οικοδομεῖ

† - ἐκκλησίαν οικοδομεῖ

† - 17. ἕτερος οὐκ οικοδομεῖται

† Gal. 2, 18. ταῦτα πάλιν οικοδομῶ

† 1Th. 5, 11. οικοδομαίτε εἰς τὸν ἕνα

† 1Pet. 2, 5. ὡς λίθοι ζ. οικοδομαίσθε

οικοδομή † metaph.

Mat. 24, 1. τὰς οικοδομάς τοῦ ἱεροῦ
(Mar. 13, 1. 2)

† Rom. 14, 19. τὰ τῆς οικοδ. τῆς εἰς

† 15, 2. εἰς τὸ ἅγ. πρὸς οικοδομήν

† 1Cor. 3, 9. Θεοῦ οικοδομὴ ἔσται

† 14, 3. λαλεῖ οικοδομήν

† - 5. οικοδομὴν λάρβη

† - 12. πρὸς τὴν οικ. τῆς ἐκκλησ.

† 1Cor. 14, 26. πάντα πρὸς οικοδομήν

† 2Cor. 5, 1. οικοδομήν ἐκ Θ. ἔχομεν

† 10, 8. ἡμῖν εἰς οικοδομήν

† 12, 19. ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οικοδομῆς

† 13, 10. ἔδωκέ μοι - εἰς οικοδομήν

† Eph. 2, 21. ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οικοδομὴ
συναρμολογουμένη

† 4, 12. εἰς οικοδομήν τοῦ σώμα-
τος τοῦ Χριστοῦ

† - 18. εἰς οικοδομήν ἑαυτοῦ

† - 29. πρὸς οικοδ. τῆς χρείας

οικοδομία 1 Tim. 1, 4.

[οικονόμος Act. 4, 11]

οικονομεῖν Luc. 16, 2.

οἰκονομία

Luc. 16, 2. 3. 4. ἀπόδος λόγον τῆς
οἰκονομίας σου εἰς.

1Cor. 9, 17. οἰκονομίαν πεπιστευμα

Eph. 1, 10. εἰς οἰκονομίαν τοῦ πλη-
ρώματος τῶν καιρῶν

3, 2. τὴν οἰκονομίαν τῆς χά-
ριτος τοῦ Θεοῦ

- 9. τίς ἡ οικ. τοῦ μυστηρίου

Col. 1, 25. κατὰ τὴν οικον. τοῦ Θεοῦ

1Tim. 1, 4. οικον. Θ. τὴν ἐν πίστει

οικονόμος

Luc. 12, 42. ὁ πιστὸς οικονόμος

16, 1. δὲ εἶχεν οικονόμον. 3.

- 8. τὸν οικονόμον τῆς ἀδικίας

Rom. 16, 23. ὁ οικονόμος τῆς πόλεως

1Cor. 4, 1. οικονόμος μυστηρίων Θ.

- 2. ζητεῖται ἐν τ. οικονόμοις

Gal. 4, 2. ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ
οικονόμους

Tit. 1, 7. ὡς Θεοῦ οικονόμον

1Pet. 4, 10. ὡς καλοὶ οικονόμοι ποι-
κίλης χάριτος Θεοῦ

οἶκος

*1) eigentlich: † ὁ οἶκ. τοῦ Θεοῦ.

Mat. 9, 6. ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου
(Mar. 2, 11. Luc. 5, 24)

† 12, 4. εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ
(Mar. 2, 26. Luc. 6, 4)

- 44. ἐπιστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου (Luc. 11, 24)

† 21, 13. „ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς“ (Mar. 11, 17. Luc. 19, 46)

23, 38. ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν (Luc. 13, 35)

Mar. 2, 1. ὅτι εἰς οἶκόν ἐστι [α]. ἐν οἴκῳ]

Luc. 9, 61. τοῖς εἰς τὸν οἶκόν μου

11, 17. οἶκος ἐπὶ οἶκον πίπτει

† - 51. μεταξὺ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου

14, 28. γαμισθῇ ὁ οἶκός μου

† Joh. 2, 16. τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου οἶκον ἐμπορίου

† - 17. „ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου“

Act. 2, 46. κλῶντες - κατ' οἶκον ἀρετ.

5, 42. ἐν τῷ ἱερῷ κ. κατ' οἶκον

† 7, 47. 49.

8, 3. κατὰ τοὺς οἴκους εἰσπορευόμενος

20, 20. δημοσίᾳ καὶ κατ' οἴκους

Rom. 16, 5. τὴν κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίαν (cf. 1 Cor. 16, 19.

Col. 4. 15. Philem. 2)

Heb. 3, 4. πᾶς γὰρ οἶκος κατασκευ.

2) metaph. † ὁ οἶκ. τ. Θεοῦ:

Mat. 10, 6. πρόβατα - οἴκου Ἰσραήλ (15, 24)

Mat. 10, 12. [εἰρήνην τῷ οἴκῳ τ.] (Luc. 10, 5)

Luc. 1, 27. ἐξ οἴκου Δαυὶδ (89. cf. 2, 4)

- 33. ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ

16, 27. τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου

19, 9. σωτηρίᾳ τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο

Act. 2, 2. 36. πᾶς οἶκος Ἰσραήλ (cf. 7, 42)

7, 10. ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ

- 46. σκῆνωμα τῷ οἴκῳ Ἰακώβ

10, 2. σὺν παντὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ

11, 14. σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου

16, 15. ἐβαπτίσθη καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ

- 31. σὺ καὶ ὁ οἶκός σου

18, 8. σὺν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ

1 Cor. 1, 16. τὸν Στεφανᾶ οἶκον

1 Tim. 3, 4. τοῦ ἰδίου οἴκου καλῶς προϊσταμένον

- 12. προϊστάμενοι καὶ τῶν ἰδίων οἴκων

† - 15. ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἀναστρέφονται ἥτις ἐστὶν ἐκκλησία Θεοῦ

5, 4. τὸν ἰδίον οἶκον εὐσαβεῖν

2 Tim. 1, 16. τῷ Ὀνησιμ. οἴκῳ (4, 19)

Tit. 1, 11. ὅλους οἶκ. ἀνατρέπουσι

Heb. 3, 2. ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ (5)

- 6. ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ

- - οὗ οἶκός ἐσμεν ἡμεῖς

8, 8. „ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραήλ - Ἰούδα“ (10)

† 10, 21. ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ

11, 7. εἰς σωτηρίαν τοῦ οἴκου αὐτοῦ

1 Pet. 2, 5. οἶκος πνευματικός

† 4, 17. ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ

οικουμένη

Mat. 24, 14. ἐν ὅλῃ τῇ οικουμένη

Luc. 2, 1. πᾶσαν τὴν οικουμένην

4, 5. τὰς βασιλείας τῆς οικουμ.

21, 26. τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκ.

Act. 11, 28. ἐφ' ὅλην τὴν οικουμένην

17, 6. τὴν οἰκ. ἀναστατούντες

- 31. κρίνειν τὴν οικουμένην

19, 27. ὅλη ἡ Ἀσία καὶ ἡ οικουμένη σέβεται

24, 5. Ἰουδαίοις τοῖς κατὰ τὴν οικουμένην

Rom. 10, 18. τὰ πέρατα τῆς οικουμ.

Heb. 1, 6. εἰς τὴν οικουμένην

2, 5. τὴν οἰκ. τὴν μέλλουσαν

Apoc. 3, 10. ἐπὶ τῆς οικουμένης ὅλης

12, 9. πλανῶν τὴν οικουμ. ὅλην

16, 14. βασιλεῖς τῆς οἰκ. ὅλης

οἰκουργός Tit. 2, 5. [αἱ οἰκουρ.]

οἰκτιρίσειν Rom. 9, 15.

οἰκτιρμός

Rom. 12, 1. διὰ τῶν οἰκτ. τοῦ Θεοῦ

2 Cor. 1, 3. ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρῶν

Phil. 2, 1. σπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοὶ

Col. 3, 12. σπλάγχνα οἰκτιρμοῦ

Heb. 10, 28. χωρὶς οἰκτιρῶν

οἰκτιρῶν Luc. 6, 36. Jac. 5, 11.

οἶνοπότης Mat. 11, 19 (Luc. 7, 34).

οἶνος † metaph.

Mat. 9, 17. οὐδὲ βάλλουσιν οἶνον νέον etc. (Mar. 2, 22. Luc. 5, 37. 38)

27, 34. οἶνον μετὰ χολῆς μεμιγμένον [αἱ δ' ὅς]

Mar. 15, 23. ἐσφυρησμένον οἶνον

Luc. 1, 15. οἶνον καὶ σίκερα οὐ μὴ πλεῖν

7, 33. μῆτε οἶνον πίνων

10, 34. ἔλαιον καὶ οἶνον

Joh. 2, 3. 9. 10; 4, 46.

Rom. 14, 21. μὴ δὲ πίνειν οἶνον

Eph. 5, 18. μὴ μεθύσκεσθε οἶνω

1 Tim. 3, 8. μὴ οἶνω πολλῶ προσέχ.

5, 23. οἶνω ὀλίγω χρῶ

Tit. 2, 3. μὴ οἶνω πολλῶ δεδολωμέναις

Apoc. 6, 6. τὸν οἶνον μὴ ἀδικήσης
† 14, 8. τοῦ οἶνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας (18, 3)

† - 10. τοῦ οἶνου τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ

† 16, 19. τοῦ οἶνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς (cf. 19, 15)

† 17, 2. ἐκ τοῦ οἶνου τῆς πορνείας αὐτῆς

18, 13. καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον οἶνοφλυγία 1 Pet. 4, 3.

ὀκνεῖν Act. 9, 38.

ὀκνηρός

Mat. 25, 26. Rom. 12, 11. Phil. 3, 1.

ὀκτανήμερος Phil. 3, 5.

ὀλεθρός

1 Cor. 5, 5. 1 Th. 5, 3. 2 Th. 1, 9.

1 Tim. 6, 9.

ὀλιγοπίστος

Mat. 6, 30 (Luc. 12, 18); 8, 26; 14, 81; 16, 8.

ὀλίγος

Mat. 7, 14. ὀλίγοι εἰσὶν οἱ εὐρίσκοντες

9, 37. οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι (Luc. 10, 2)

15, 34 (Mar. 8, 7).

20, 16. ὀλίγ. δὲ ἐκλεκτοὶ (22, 14)

25, 21. ἐπ' ὀλίγα ἤς πιστός (23)

Mar. 1, 10; 6, 5.

- 31. ἀναπαύεσθε ὀλίγον

Luc. 5, 3. ἐπαναγαγεῖν δόλιγον
7, 47. ὃ δὲ δόλιγον ἀφίσταται,
δόλιγον ἀγαπᾷ
12, 48. θαρήσεται δόλιγας
13, 23. εἰ δόλιγοι οἱ σωζόμενοι;
Act. 12, 18. τάραχος οὐκ δλ. (19, 23)
14, 28. χρόνον οὐκ δόλιγον
15, 2. συζητήσεως οὐκ δόλιγης
17, 4. γυναικῶν . . οὐκ δόλιγαι
- 12. ἀνδρῶν οὐκ δόλιγοι
19, 24. ἐργασίαν οὐκ δόλιγην
26, 28. ἐν δόλιγῳ με πείθεις
- 29. ἐν δόλιγῳ καὶ ἐν πολλῷ
27, 20. χαιμῶνός τε οὐκ δόλιγου
2Cor. 8, 15. „ὁ τὸ δλ. οὐκ ἡλαττόνησε
Eph. 3, 3. προέγραψα ἐν δόλιγῳ
1Tim. 4, 8. πρὸς δλ. ἐστὶν ἀφέλιμος
5, 23. οἴνω δόλιγῳ χρεῶ
Heb. 12, 10. πρὸς δόλιγας ἡμέρας
Jac. 3, 5. δόλιγον πῦρ ἡλίκεν ὕλην
4, 14. ἡ πρὸς δόλιγον φαινομ.
1Pet. 1, 6. ἀγαλλιῶσθε δόλιγ. ἄρτι
3, 20. δόλιγαι τοῦτ' ἐστὶν ὀκτὼ
ψυχὰς διεσώθησαν
5, 10. δόλιγον παθόντας
- 12. δι' δόλιγον ἔγραψα
Apoc. 2, 14. ἔχω κατὰ σοῦ δόλιγα (20)
3, 4. ἔχεις δόλιγα ὀνόματα
12, 12. δόλιγον καιρὸν ἔχει
17, 10. δόλιγον αὐτὸν δεῖ μέναι
δολιγόψυχος 1 Th. 5, 14.
δολιγῶρεῖν Heb. 12, 5.
δολιγῶς 2 Pet. 2, 18.
δλοθρευτής 1 Cor. 10, 10.
δλοθρεύειν Heb. 11, 28.
δλοκαύτωμα
Mar. 12, 33. Heb. 10, 6. 8.
δλοκληρία Act. 3, 16,

δλοκληρος 1 Th. 5, 23. Jac. 1, 4.
δλολύζειν Jac. 5, 1.
*δλος
Mat. 1, 22. τοῦτο δὲ ὄλον γέγονεν
(21, 4; 26, 56)
5, 29. 30. καὶ μὴ ὄλον τὸ σῶμά
σου etc.
6, 22. 23. ὄλον τὸ σῶμά σου
φωτεινὸν ἔσται etc. (Luc.
11, 34. 36)
13, 33. ἔως οὗ ἐξυμώθη ὄλον
(Luc. 13, 21)
16, 28. τὸν κόσμον ὄλον κερδήσῃ
(Mar. 8, 36. Luc. 9, 25)
22, 37. ἐν ὄλῃ τῇ καρδίᾳ σου
καὶ ἐν ὄλῃ τῇ ψυχῇ σου
καὶ ἐν ὄλῃ τῇ διανοίᾳ
σου (Mar. 12, 30. 33. Luc.
10, 27)
- 40 ὄλος ὁ νόμος κ. οἱ προφ.
Joh. 7, 23. ὄλον ἀνθρώπον ὕγι
ἔποιησα ἐν σαββάτῳ
11, 30. καὶ μὴ ὄλον τὸ ἔθνος
13, 10. ἔστι καθαρός δλος
19, 23. ὕφαντός δι' ὄλου
Rom. 1, 8. ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ
1Cor. 5, 6. ὄλον τὸ φέσμα ζυμοῖ
(Gal. 5, 9)
12, 17. εἰ ὄλον τὸ σῶμα φθαρ-
μός etc.
Gal. 5, 3. ὄλον τὸν νόμον ποιῆσαι
Heb. 3, 2. 5. ἐν ὄλῳ τῷ οἴκῳ αὐ-
τοῦ etc.
Jac. 2, 10. ὄλον τὸν νόμον τηρήσει
3, 2. 3. 6. χαλιναγωγῆσαι καὶ
ὄλον τὸ σῶμα etc.
1Joh. 2, 2. περὶ ὄλου τοῦ κόσμου
(cf. 5, 19)

ὁμοειδής 1 Th. 5, 23.

Ὀλυμπίας Rom. 16, 15.

ὁμοειδής Apoc. 6, 13.

ὁμοειδής

Mat. 5, 24. 1 Cor. 5, 1; 6, 7; 15, 29.

ὁμοειδής Luc. 12, 54.

ὁμοειδής 1 Th. 2, 8.

ὁμοειδής

Luc. 24, 14. 15. Act. 20, 11; 24, 26.

ὁμοειδής 1 Cor. 15, 33.

ὁμοειδής Apoc. 18, 17.

ὁμοειδής 2 Pet. 2, 17.

ὁμοειδής Mar. 8, 23.

ὁμοειδής, ὁμοειδής

Mat. 5, 24. 36. μή ὁμοειδής ὅλως, μήτε
ἐν τῷ οὐρανῷ - - (μήτε
εἰς Ἰερ.) etc. (Jac. 5, 12)

23, 16. ὅς ἐν ὁμοειδίᾳ ἐν τῷ ναῷ
(cf. 18. 20. 21. 22)

26, 74. καταθεματίζουσιν κ. ὁμοει-
δούναι (Mar. 14, 71)

Mar. 6, 23. ὁμοειδούναι αὐτῇ ὅτι

Luc. 1, 73. ὁμοειδούναι ὅτι ὁμοειδής
Ἀβραάμ . . .

Act. 2, 30. ὁμοειδούναι αὐτῷ . . .
καθίσαι ἐπὶ τοῦ

7, 17. ἐπαγγελίας ἧς ὁμοειδούναι ὁ
θεός τῷ Ἀβραάμ

Heb. 3, 11. „ὡς ὁμοειδούναι ἐν τῇ ὁμοειδίᾳ“
(4, 3)

- 18. τίσι δὲ ὁμοειδούναι μὴ εἰς-
ελεύσεσθαι

6, 13. κατ' οὐδενὸς εἰχα μαιζο-
νος ὁμοειδούναι, ὁμοειδούναι κατ'
ἑαυτοῦ

- 16. ἀνθρώποι μὲν γὰρ κατὰ
τοῦ μαιζονος ὁμοειδούναι

7, 21. ὁμοειδούναι Κύριος

Apoc. 10, 6. ὁμοειδούναι ἐν τῷ ζῶντι
ὁμοειδούναι

Act. 1, 14. πρὸς καρτεροῦντες ὁμο-
ειδούναι (2, 46)

2, 1. ἦσαν ἅπαντες ὁμοειδούναι
(5, 12)

4, 24. ὁμοειδούναι ἦσαν φωνήν
7, 57. ὁμοειδούναι ὁμοειδούναι
ἐπ' αὐτόν (19, 29)

8, 6. πρὸς εἰχόντες οἱ ὁμοειδούναι . .
ὁμοειδούναι

12, 20. ὁμοειδής. δὲ παρήσαν πρὸς
15, 25. ὁμοειδούναι ἡμῖν γενομένοις
ὁμοειδούναι

18, 12. καταπέστησαν ὁμοειδούναι
δὲ οἱ Ἰουδαῖοι

Rom. 15, 6. ὁμοειδούναι ἐν ἐνὶ σπεί-
ματι δοξάζετε

ὁμοειδούναι Mar. 14, 70.

ὁμοειδούναι

Act. 14, 15. Jac. 5, 17.

ὁμοειδής

Mat. 11, 16 (Luc. 7, 31. 32).

13, 31. ὁμοειδής ἐστὶν ἡ βασιλεία -
κόσμου (Luc. 13, 18. 19)
(cf. 33. 44. 45. 47; 20, 1.
Luc. 13, 18. 19. 21)

- 52. ὁμοειδής ἐστὶν ἀνθρ. οἰκ.
22, 39. ἀντίπαρ δὲ ὁμοειδής αὐτῇ
(Mar. 12, 31)

Luc. 6, 47 (48. 49); 12, 36.

Joh. 8, 55; 9, 9.

Act. 17, 29. Gal. 5, 21.

1 Joh. 3, 2. ὁμοειδής αὐτῷ ὁμοειδής

Jud. 7. τὸν ὁμοειδής. τοῦτοις τρόποις

Apoc. 1, 13. 15; 2, 18; 4, 3. 6. 7; 9, 7. 10.

19; 11, 1; 13, 2. 4. 11; 14, 14;

16, 13; 18, 18; 21, 11. 13.

ὁμοιότης Heb. 4, 15; 7, 15.
 ὁμοιοῦν
 Mat. 6, 8. μὴ οὖν ὁμοιωθῆτε αὐτοῖς
 7, 24. ὁμοιώσω αὐτ. ἀνδρὶ (26)
 11, 16. τίνι δὲ ὁμοιώσω τὴν γε-
 νεάν (Luc. 7, 31)
 13, 24. ὁμοιωθή ἡ βασιλεία τῶν
 (18, 23; 22, 2; 25, 1)
 Mar. 4, 30. τίνι ὁμοιώσωμεν τὴν βα-
 σιλείαν (Luc. 13, 18, 20)
 Act. 14, 11. ὁμοιωθέντες ἀνθρώποις
 Rom. 9, 29. „ὡς Γβμ. ἐν ὁμοιώθ.“
 Heb. 2, 17. κατὰ πάντα τοῖς ἀδελ-
 φοῖς ὁμοιωθῆναι
 ὁμοίωμα
 Rom. 1, 23. ἐν ὁμοιώματι εἰκότος
 5, 14. ἐπὶ τῷ ὁμοιώματι τῆς
 παραβάσεως
 6, 5. σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ
 ὁμοιώματι τοῦ θανάτου
 8, 3. ἐν ὁμ. σαρκὸς ἁμαρτίας
 Phil. 2, 7. ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων
 γενόμενος
 Apoc. 9, 7. καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν
 ἀκρίδων
 ὁμοιώσεις Jac. 3, 9.
 ὁμοιογεῖν
 Mat. 7, 23. ὁμολογήσω αὐτοῖς ὅτι
 10, 32. ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμ-
 προσθεν etc. (Luc. 12, 8)
 14, 7. μεθ' ὅρκου ὁμολόγησεν
 Joh. 1, 20. ὁμολόγησε καὶ οὐκ ἡρνή-
 σατο etc.
 9, 22. αὐτὸν ὁμολόγησεν Χριστ.
 12, 42. διὰ τοὺς Φαρισαίους οὐχ
 ὁμολόγουν
 Act. 23, 8. ὁμολογοῦσιν τὰ ἀμφό-
 τερα

Act. 24, 14. ὁμολογῶ δὲ τοῦτό σοι,
 ὅτι κατὰ τὴν ὁδόν
 Rom. 10, 9, 10. ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῷ
 στόματί σου Κύριον Ἰη-
 σοῦν etc.
 1 Tim. 6, 12. ὁμολόγησας τὴν καλὴν
 ὁμολογίαν ἐνώπιον
 Tit. 1, 16. Θεὸν ὁμολογοῦσιν εἰδέναι
 Heb. 11, 13. ὁμολογήσαντες ὅτι ξένοι
 13, 15. χαιλῶν ὁμολογούντων
 τῷ ὀνόματι αὐτοῦ
 1 Joh. 1, 9. ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμ.
 2, 23. ὁ ὁμολογῶν τὸν υἱόν
 4, 2, 3. ὁ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χρ.
 ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα etc.
 - 15. ὃς ἐν ὁμολογήσῃ ὅτι
 2 Joh. 7. οἱ μὴ ὁμολ. Ἰ. Χρ. ἀρχόμ.
 Apoc. 3, 5. ὁμολογήσω [αἱ. ἐξομολ.]
 τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον
 ὁμολογία
 2 Cor. 9, 13. ὑποταγῇ τῆς ὁμ. ὑμῶν εἰς
 1 Tim. 6, 12, 13. ὁμολόγησας τὴν κα-
 λὴν ὁμολογίαν etc.
 Heb. 3, 1. ἀρχιερεῖα τῆς ὁμ. ἡμῶν
 4, 14. κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας
 10, 23. τὴν ὁμολογ. τῆς ἐλπίδος
 ὁμολογουμένως 1 Tim. 3, 16.
 ὁμότεχνος Act. 18, 3.
 ὁμόφωνος 1 Pet. 3, 8.
 ὄναρ
 Mat. 1, 20; 2, 12, 13, 19, 22; 27, 19.
 ὄναριον Joh. 12, 14.
 ὁνειδίζειν
 Mat. 5, 11. ὅταν ὁνειδίσωσιν ὑμᾶς
 (cf. Luc. 6, 22)
 11, 20. ὁνειδίζειν τὰς πόλεις
 27, 14. ὁνειδίζον αὐτόν. (Mar.
 15, 32)

Mar. 16, 14. ὠνειδίσαι τὴν ἀπιστίαν
 Rom. 15, 3. „τῶν ὄνειδίζοντων σε“
 1Tim. 4, 10. κοπιῶν. κ. ὄνειδίζομεθα
 Jac. 1, 5. διδόντος Θεοῦ - καὶ μὴ
 ὄνειδίζοντος
 1Pet. 4, 14. εἰ ὄνειδίζεσθε ἐν ὀνό-
 ματι Χριστοῦ
 ὄνειδισμός
 Rom 15, 3. „οἱ ὄνειδισμὶ τῶν ὄνει-
 διζόντων σε“
 1Tim. 3, 7. μὴ εἰς ὄνειδισμὸν ἐμπέσῃ
 Heb. 10, 13. ὄνειδισμ. τε κ. θλίψει
 11, 26. τὸν ὄνειδ. τοῦ Χριστοῦ
 13, 13. τὸν ὄνειδ. αὐτοῦ φέροντες
 ὄνειδος Luc. 1, 25.
 Ὀνήσιμος Col. 4, 9. Philem. 10.
 Ὀνησίφορος 2 Tim. 1, 16; 4, 19.
 ὀνικός
 Mat. 18, 6 (Mar. 9, 42. Luc. 17, 2).
 ὀνίνασθαι Philem. 20.
 *ὄνομα † ὄν. τοῦ Θ., Χρ., Κ.
 † Mat. 6, 9. ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου
 (Luc. 11, 2)
 † 7, 22. τῷ σὺ ὀνόματι προσφη-
 τεύσαμεν etc. (cf. Mar. 9,
 38. 39 (ἐπὶ τ. ὄν.). Luc.
 9, 49 (ἐπὶ τ. ὄν.)). (Mar.
 16, 17. ἐν τῷ ὄν.) (Luc.
 10, 17. ἐν τῷ ὄν.)
 † 10, 22. μισοῦμενοι - διὰ τὸ ὄνο-
 μά μου (Mar. 13, 13) (Mat.
 24, 9. Luc. 21, 12 (ἐνεκεν
 τοῦ ὄν. μου). 17) (cf. Joh.
 15, 21)
 - 41. 42. δεχόμε. - εἰς ὄνομα
 προφήτου etc. (Mar. 9, 41)
 † 12, 21. „τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἔθνη
 ἐλπιοῦσι“

† Mat. 18, 5. δέξεται - ἐπὶ τῷ ὄν. μου
 (Mar. 9, 37. Luc. 9, 48)
 † - 20. συνηγμ. εἰς τὸ ἕκον ὄν.
 † 19, 29. ἀφῆκεν - ἐνεκεν τ. ὄν. μου
 † 21, 9. ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυ-
 ρίου (Mar. 11, 9. 10. Luc.
 19, 38. Joh. 12, 13) (Mat.
 23, 39. Luc. 13, 35)
 † 24, 5. ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὄν. μου
 (Mar. 13, 6. Luc. 21, 8)
 † 28, 19. βαπτίξ. - εἰς τὸ ὄν. τοῦ
 πατρ. (cf. Act. 2, 38 (ἐπὶ);
 8, 16 (εἰς); 10, 48 (ἐν);
 19, 5 (εἰς))
 † Mar. 9, 41. ποτίσῃ - ἐν ὄν. ὅτι Χρι-
 στοῦ ἐστὶ
 † Luc. 1, 49. ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ
 6, 22. ἐκβάλλωσι τὸ ὄν. ὑμῶν
 10, 20. τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγγράφη
 † 24, 47. κηρυχθήναι ἐπὶ τῷ ὄν.
 αὐτοῦ
 † Joh. 1, 12. πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνο-
 μα αὐτοῦ (cf. 2, 23; 3, 18.
 1 Joh. 3, 23 (τῷ ὀνόματι);
 5, 13)
 † 5, 43. ἐλήλυθα ἐν τῷ ὄν. τοῦ
 πατρὸς etc.
 † 10, 25. τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν
 τῷ ὄν. τοῦ πατρ.
 † 12, 28. δόξασόν σου τὸ ὄνομα
 † 14, 13. 14. αἰτήσητε ἐν τῷ ὄν.
 μου etc. (15, 16; 16, 23.
 24. 26)
 † - 26. πέμψαι ἐν τῷ ὄν. μου
 † 17, 6. ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνο-
 μα τοῖς
 † - 11. τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ
 ὀνόματί σου

† Joh. 17, 26. ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ
ὄνομά σου

† 20, 31. ζῶν ἔχῃς ἐν τῷ ὀνό-
ματι αὐτοῦ

† Act 2, 21. „ἐπικαλέσθαι τὸ ὄν. Κ.“

† 3, 6. ἐν τῷ ὄν. Ἰησοῦ - ἔγειραι

† - 16. ἐπὶ τ. πίστει τοῦ ὄν. αὐτ.

- - ἑστερέωσε τὸ ὄν. αὐτοῦ

4, 7. ἐν ποίῳ ὄν. ἐποιήσατε

† - 10. ὅτι ἐν τῷ ὄν. Ἰησ. Χρ.

† - 12. οὕτε γ. ὄν. ἔστιν ἕτερον

† - 17. λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὄν. τούτῳ
(cf. 18; 5, 28. 40)

† - 30. διὰ τοῦ ὄν. τοῦ ἀγ. παιδ.

† 5, 41. ὑπὲρ τοῦ ὄν. κατηξιώθη-
σαν (cf. 9, 16; 15, 26;
21, 13)

† 8, 12. τὰ περὶ - τοῦ ὄν. Ἰ. Χρ.

† 9, 14. ἐπικαλουμένους τὸ ὄν.
σου (cf. 21; 22, 16. 1 Cor.
1, 2)

† - 15. βαστάσαι τὸ ὄνομά μου

† - 27. ἐπαρρόησάσατο ἐν τῷ ὄν.
τοῦ Ἰησοῦ (28)

† 10, 43. ἄφεσιν ἁμαρτιῶν λαβεῖν
διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ

† 15, 14. λαβεῖν - λαὸν τῷ ὄν. αὐτ.

† - 17. „τὸ ὄν. μου ἐπ’ αὐτούς“

† 18, 18. παραγγέλλω σοι ἐν τῷ
ὄν. Ἰησ. (cf. 2 Th. 3, 6)

† 19, 13. ὀνομάζειν ἐπὶ τοὺς - -
τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου

† - 17. ἐμμεγαλύνετο τὸ ὄν. τ. Κ.

† 28, 9. πρὸς τὸ ὄνομα Ἰησοῦ -
πολλὰ ἐναντία πράξαι

† Rom. 1, 5. ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ

† 2, 24. „τὸ γὰρ ὄν. τοῦ Θεοῦ“

† 9, 17. „διαγγεῖν τὸ ὄν. μου“

† Rom. 10, 13. „τὸ ὄνομα Κυρίου“

† 15, 9. „τῷ ὀνόματι σου ψαλῶ“

† 1 Cor. 1, 10. παρακαλῶ - διὰ τοῦ
ὀνόματος τοῦ Κυρίου

- 13. εἰς τὸ ὄν. Παύλου ἐβα-
πτίσθητε

- 15 εἰς τὸ ἐμὸν ὄν. ἐβάπτισα

† 5, 4. ἐν τῷ ὄν. τοῦ Κυρίου -
συναχθέντων

† 6, 11. ἐδικαιώθητε ἐν τῷ ὀνό-
ματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ

Eph. 1, 21. παντὸς ὀνόματος ὀνο-
μαζομένου

† 5, 20. εὐχαριστοῦντες - ἐν ὄν.
τοῦ Κυρίου ἡμῶν

† Phil. 2, 9. ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄν.

† - 10. ἐν τῷ ὄν. Ἰησ. πᾶν γόνυ
κάμψῃ

4, 3. ὧν τὰ ὄν. ἐν βίβλῳ ζωῆς

† Col. 3, 17. πάντα - - ἐν ὄν. Κ. Ἰ.

† 2 Th. 1, 12. ἐνδοξασθῇ τὸ ὄνομα
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰ. Χρ.

† 1 Tim. 6, 1. ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ
Θεοῦ - βλασφημῇται

† 2 Tim. 2, 19. „πᾶς ὁ ὀνομαζων τὸ
ὄνομα Κυρίου“

† Heb. 1, 4. διαφορώτερον - ὄνομα

† 2, 12. „ἀπαγγεῖλῶ τὸ ὄν. σου“

† 6, 10. ἐνεδείξασθε εἰς τὸ ὄνο-
μα αὐτοῦ

† 13, 15. ὁμολογούντων τῷ ὄ. αὐτ.

Jac. 2, 7. βλασφημοῦσι τὸ καλὸν ὄν.

† 5, 10. ἐλάλησαν τῷ ὄν. Κυρίου

† - 14. ἀλείψαντες - ἐν τῷ ὄν.
τοῦ Κυρίου

† 1 Pet. 4, 14. ὀνειδίξεσθε ἐν ὄν. Χρ.

† 1 Joh. 2, 12. ἀφῆκονται - αἱ ἁμαρτίαι
διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ

† 3 Joh. 7. ὑπὲρ γὰρ τοῦ ὄν. ἐξηλθον
- 15. ἀσπάζου τοὺς φίλους
κατ' ὄνομα

† Apoc. 2, 3. ἐβάστασας διὰ τὸ ὄνομα μου

† - 13. κρατεῖς τὸ ὄνομά μου
- 17. ὄν. καινὸν γεγραμμένον
3, 1. ὄνομα ἔχεις ὅτι ζῆς
- 4. ἔχεις ὀλίγα ὀνόματα ἐν Σ.
- 5. μὴ ἐξαλείψω τὸ ὄν. αὐτοῦ
- ὁμολογ. τὸ ὄνομα αὐτοῦ
- 8. οὐκ ἤρνησω τὸ ὄν. μου

† - 12. γράψω . . τὸ ὄνομα τοῦ
Θεοῦ μου

- τὸ ὄν. τῆς πόλεως τοῦ Θ.

† - τὸ ὄνομα μου τὸ καινόν
6, 8. ὄνομα αὐτῷ ὁ θάνατος
8, 11. τὸ ὄν. τ. ἀστέρος λέγεται
9, 11. ὄνομα αὐτῷ Ἑβραϊστὶ
Ἀβαδδων etc.

11, 13. ὀνόματα ἀνθρώπων χιλιάδες ἐπτά

† - 18. τ. φοβουμένοις τὸ ὄν. σου
13, 1. ὀνόματα βλασφημίας

† - 6. βλασφημῆσαι τὸ ὄνομα
αὐτοῦ (cf. 16, 9)

- 8. ὦν οὐ γέγρ. τὸ ὄνομα

- 17. τὸ ὄνομα τοῦ θηρίου

- τ. ἀριθμὸν τοῦ ὄν. αὐτοῦ

14, 1. τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὸ
ὄνομα τοῦ πατρὸς

- 11. χάραγμα τοῦ ὄν. αὐτοῦ

15, 2. τ. ἀριθμοῦ τοῦ ὄν. αὐτοῦ

† - 4. δοξάσῃ τὸ ὄνομά σου

17, 3. ὀνομάτων βλασφημίας

- 5. ὄνομα γεγραμμένον (cf.
19, 12. 16)

- 8. οὐ γέγραπται τὰ ὀνόμ.

† Apoc. 19, 13. καλεῖται τὸ ὄν. αὐτοῦ
21, 12. ὀνόματα ἐπιγεγραμμένα
- 14. δώδεκα ὀνόμ. τῶν δώδ.

† 22, 4. τὸ ὄν. αὐτοῦ ἐπὶ τῶν μετ.
ὀνομάζειν

Luc. 6, 13. 14. ἀποστόλους ὦν. etc.

Act. 19, 13. ὀνομάζειν ἐπὶ τοὺς ἔχον-
τας - τὸ ὄνομα τοῦ Κ.

Rom. 15, 20. ὀνομάσθη Χριστός

1 Cor. 5, 1. ἦτις οὐδὲ ἐν τοῖς ἔθνε-
σιν [ὀνομάζεται]

- 11. ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος

Eph. 1, 21. ὀνόματος ὀνομαζομένου

3, 15. ἐξ οὗ πᾶσα πατριὰ -

ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται

5, 3. μηδὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν

2 Tim. 2, 19. ὁ ὀνομάζων τὸ ὄν. Κυρ.
ὄνος, ὁ, ἡ

Mat. 21, 2. 5. 7 (Joh. 12, 15). Luc.
13, 15; 14, 5.

ὄντως

Mar. 11, 32. ὅτι ὄντως προφήτης ἦν

Luc. 23, 47. ὄντως ὁ ἄνθρωπ. οὗτος

24, 34. ἡγέρθη ὁ Κύριος ὄντως

Joh. 8, 36. ὄντως ἐλεύθεροι ἔσεσθε

1 Cor. 14, 25. ὁ Θ. ὄντως ἐν ὑμῖν ἔστι

Gal. 3, 21. ὄντως ἂν ἐκ νόμου ἦν

1 Tim. 5, 8. 5. 16. τίμα τὰς ὄντως
χήρας etc.

6, 19. τῆς ὄντως ζωῆς

2 Pet. 2, 18. τοὺς ὄντως ἀποφυγόντας
ὄξος

Mat. 27, 34. 48 (Mar. 15, 36. Luc.
23, 36. Joh. 19, 29. 30).

ὀξύς

Rom. 8, 15. Apoc. 1, 16 (ρόμφαλα.
2, 12; 19, 15); 14, 14 (ὀρέπανον.

17. 18).

ὁπή Heb. 11, 38. Jac. 3, 11.

ὀπισθεν

Mat. 9, 20 (Mar. 5, 27. Luc. 8, 44);
15, 23. Luc. 23, 26. Apoc. 4, 6;
5, 1.

ὀπίσω

Mat. 3, 11. ὀπίσω μου ἐρχόμενος
(Mar. 1, 7. Joh. 1, 15. 27. 30)

4, 10. ὑπάγε ὀπίσω μου (Luc.
4, 8) (cf. 16, 23. Mar. 8, 33)

4, 19. δεῦτε ὀπίσω μου (Mar. 1,
17. 20)

10, 38. ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου
(Mar. 8, 34)

16, 24. ὀπίσω μου ἐλθεῖν (Luc.
9, 33; 14, 27)

24, 18. μὴ ἐπιστρέψατω ὀπίσω
(Mar. 13, 16. Luc. 17, 31)

Luc. 7, 38. στάσα ὀπ. παρὰ τ. πόδας
9, 62. μὴ βλέπειν εἰς τὰ ὀπίσω

19, 14. ἀπίστ. πρεσβείαν ὀπ. αὐτ.
21, 8. μὴ οὖν πορευθῆτε ὀπί-

σω αὐτῶν

Joh. 6, 16. ἀπῆλθον . . εἰς τὰ ὀπ.

12, 19. ὁ κόσμος ὀπ. αὐτοῦ ἀπ.

18, 6. ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω

20, 14. ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω

Act. 5, 37. ἀπίστησε λαὸν ἱκανὸν
ὀπίσω αὐτοῦ

20, 30. ἀποσπᾶν τοὺς μαθητάς
ὀπίσω αὐτῶν

Phil. 3, 14. τὰ μὲν ὀπίσω ἐπιλανθ.

1Tim. 5, 15. ἐξεγράφησαν ὀπίσω τοῦ
σατανᾶ

2Pet. 2, 10. ὀπ. σαρκὸς - πορευομέν.
- 21. [εἰς τὰ ὀπίσω]

Jud. 7. ἀπελθούσαι ὀπίσω σαρκ.

Apoc. 1, 10; 12, 15; 13, 8.

ὀπλα

Joh. 18, 8. μετὰ-λαμπάδων κ. ὀπλων
Rom. 6, 13. ὀπλα ἀδικίας - δικαιοσ.

- 18. τὰ ὄπλη τοῦ φωτός

2Cor. 6, 7. διὰ τῶν ὀπλων τῆς δικ.

10, 4. τὰ γὰρ ὀπλα τ. στρατείας

ὀπλιζεσθαι 1 Pet. 4, 1. 2.

ὀπτάνεσθαι Act. 1, 3.

ὀπτασία

Luc. 1, 22; 24, 23. Act. 26, 19. 2Cor. 12, 1.

ὀπτεσθαι

I. ὀψομαι

Mat. 5, 8. τὸν Θεὸν ὀψονται

24, 30. ὀψονται τὸν υἱὸν τ. ἀνθ.

(Mar. 13, 26. Luc. 21, 7)

26, 64. ἀπ' ἄρτι ὀψεσθε τ. υἱὸν

(Mar. 14, 62)

27, 4. 24; 28, 7 (Mar. 16, 7). 10.

Luc. 3, 6. ὀψεται πῦσα σὰρξ τὸ
σωτήριον

18, 28. ὅταν ὀψησθε Ἀβραάμ

17, 22. ἰδεῖν, καὶ οὐκ ὀψεσθε

Joh. 1, 51. μεῖζω τούτων ὀψη

- 52. ὀψεσθε τὸν οὐραν. ἀν.

3, 36. οὐκ ὀψεται ζωὴν

11, 40. ὀψει τὴν δόξαν τοῦ θ.

16, 16. μικρὸν, καὶ ὀψεσθε με

(17. 19)

- 22. πάλιν δὲ ὀψομαι ὑμᾶς

19, 37. „ὀψονται εἰς ἐν ἐξικέντ.“

Act. 2, 17. „ὀράσεις ὀψονται“

18, 15. ὀψεσθε αὐτοί. κριτῆς γ.

20, 25. οὐκέτι ὀψεσθε τὸ πρόσ.

Rom. 15, 21. „οἷς οὐκ ἀνηγγέλη - -

ὀψονται“

Heb. 12, 14. οὐ χωρὶς οὐδαὶς ὀψεται

τὸν Κύριον

13, 23. ὀψομαι ὑμᾶς

1Joh. 3, 2. ὁψόμεθα αὐτ. καθώς ἐστὶ
Apo. 1, 7. ὄψεται αὐτὸν πᾶς ὁφθ.

22, 4. ὄψοντ. τὸ πρόσωπον αὐτ.

Π. ὁφθῆν

Mat. 17, 3 (Mar. 9, 4. Luc. 9, 31).

Luc. 1, 11 (22, 43); 24, 34.

Act. 2, 3. ὁφθῆσαν αὐτοῖς διαμε-
ριζόμεναι γλῶσσαι

7, 2. 26. 30. 35; 9, 17; 13, 31;
16, 9; 26, 16.

1Cor. 15, 5. 6. 7. 8. ὅτι ὁφθῆ Κηφᾶ εἶδο.

1Tim. 3, 16. ὁφθῆ ἀγγέλοις

Heb. 9, 23. Χριστ. - ὁφθῆσεται τοῖς

Apo. 11, 19; 12, 1. 3.

ὁπτός Luc. 24, 42.

ὁπώρα Apo. 18, 14.

ὄραμα

Mat. 17, 9. μηδενὶ εἶπητε τὸ ὄραμα

Act. 7, 31. ἰδὼν ἐθαύμαζε τὸ ὄραμα
9, 10. εἶπε . . . ὁ Κ. ἐν ὁράματι

- 12. εἶδεν ἐν ὁράματι ἄνδρα

10, 3. εἶδεν ἐν ὁράμ. φανερώς

- 17. τί ἂν εἶη τὸ ὄρ. ὃ εἶδε

- 19. διενθυμουμένου περὶ τοῦ
ὁράματος

11, 5. εἶδον ἐν ἐκστάσει ὄραμα

12, 9. ἰδοὺαι δὲ ὄραμα βλέπειν

16, 9. ὄραμα διὰ τ. νυκτός ὁφθῆ

- 10. ὡς δὲ τὸ ὄραμα εἶδον

18, 9. εἶπε δὲ ὁ Κ. δι' ὁράμ.

ὁρῶν

1) = zusehen, Acht haben
(ὄρα, ὁράτε):

Mat. 8, 4 (Mar. 1, 44); 9, 30; 16, 6
(Mar. 8, 15); 18, 10; 24, 6.

Mar. 8, 15. Luc. 12, 15 [Act. 22, 26].

1 Th. 5, 15. Heb. 8, 5.

Apo. 19, 10. ὄρα μὴ· (22, 9)

*2) im gewöhnlichen Sinn =
sehen: † ὄρ. τὸν Θ.

Luc. 1, 22. ὁπτασίαν ἑώρακεν (cf.
24, 23)

† Joh. 1, 18. Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώπ.

- 34. καὶ γὰρ ἑώρακα κ. μεμαρτ.

3, 11. ὃ ἑώρακα μ. μαρτυροῦμεν

- 32. ὃ ἑώρακε καὶ ἤκουσε

4, 45. π. ἑωρακότες αὐτὸ ἐποίησ.

† 5, 37. εἶδος αὐτοῦ ἑώρακατε

6, 2. ἑώρων τὰ σημεῖα

- 36. ἑωράκατέ με καὶ οὐ π.

† - 46. τὸν πατέρα τις ἑώρ. εἶδο.

8, 38. ἐγὼ ὃ ἑώρακα παρὰ τῆ

πατρὶς εἶδο.

- 57. καὶ Ἀβραάμ ἑώρακας;

† 9, 37. καὶ ἑώρακας αὐτόν

† 14, 7. καὶ ἑωράκατε αὐτόν

† - 9. ὃ ἑωρακὼς ἐμὲ ἑώρακε
τὸν πατέρα

15, 24. νῦν δὲ καὶ ἑωράκασι

19, 35. ὃ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε

20, 18. ὅτι ἑώρακα τὸν Κύριον

- 25. ἑωράκαμεν τὸν Κύριον

- 29. ὅτι ἑωρακὴς με

1Cor. 9, 1. οὐχὶ Ἰησοῦν ἑώρακα;

Col. 2, 1. οὐχ ἑωράκασι τὸ πρόσ.

- 18. ὃ μὴ ἑώρακεν ἐμβατεύων

Heb. 2, 8. οὐπω ὁρῶμεν αὐτῷ τὰ
πάντα ὑποταταγμένα

11, 27. ἀόρατον ὡς ὁρῶν ἑκαρτ.

1Pet. 1, 8. εἰς δὲ ἄρτι μὴ ὁρῶντες π.

1Joh. 1, 1. 2. 3. ὃ ἑωράκαμεν τοῖς
ὀφθαλμοῖς εἶδο.

† 3, 6. οὐχ ἑώρακ. αὐτ. οὐδὲ ἔγνω

4, 20. τ. ἀδελφὸν αὐτ. δὲ ἑώρ.

- τὸν Θεὸν δὲ οὐχ ἑώρακε

(cf. 2 Joh. 11)

δρασις

Act. 2, 17. Apoc. 4, 3; 9, 17.

δρατὸς Col. 1, 16.

δργή†δργ. μίλλ., τοῦ Θ., τοῦ Χρ.

†Mat. 3, 7. φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης δργῆς (Luc. 3, 7. 1 Th. 1, 10)

Mar. 3, 5. περιβλεψάμενος αὐτοὺς μετ' δργῆς

Luc. 21, 23 ἔσται. .δργήτ. λαῶ τούτῳ

†Joh. 3, 36. ἡ δργή τοῦ Θεοῦ μένει

†Rom. 1, 18. δργή Θεοῦ ἀπ' οὐρανοῦ

† 2, 5. θησαυρίζεις σεαυτῷ δργ. ἐν ἡμέρᾳ δργ. κ. ἀποκαλ.

† - 8. δργή καὶ θυμός

† 3, 5. Θ. ὁ ἐπιφύρων τὴν δργήν

4, 15. νόμος δργ. καταργάζεται

† 5, 9. σωθισόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς δργῆς

† 9, 22. θέλων ὁ Θεὸς ἐνδείξασθαι τὴν δργήν

- - σκεύη δργ. κατασκευασμ.

†12, 19. δότε τόπον τῇ δργῇ

13, 4. 5. ἔνδικος εἰς δργήν τῷ etc.

†Eph. 2, 3. ἡμεν τέκνα φύσει δργῆς

4, 31. πᾶσα πικρία καὶ θυμός καὶ δργή

† 5, 6. ἔρχεται ἡ δργή τοῦ Θεοῦ (cf. Col. 3, 6)

Col. 3, 8. δργήν, θυμόν, κακίαν

†1Th. 1, 10. ἀπὸ τῆς δργ. τῆς ἐρχομένης.

† 2, 16. ἐφθασε δὲ ἐπ' αὐτ. ἡ ὁ.

† 5, 9. οὐκ ἔθετο ἡμᾶς ὁ Θεὸς εἰς δργήν

1Tim. 2, 8. χωρὶς ὁ. κ. διαλογισμοῦ

†Heb. 3, 11. „ἄμωσα ἐν τῇ δργῇ μου“ (4, 8)

Jac. 1, 19. βραδὺς εἰς δργήν

- 20. δργή γ. ἀνδρὸς δικαιοσ.

†Apoc. 6, 18. ἀπὸ τῆς ὁ. τοῦ ἀρνίου

† - 17. ἡ ἡμέρα ἡ μ. τῆς ὁ. αὐτ.

†11, 18. ἤλθεν ἡ δργή σου

†14, 10. ποτηρίῳ τῆς δργῆς αὐτοῦ

†16, 19. οἶνον τ. θυμοῦ τῆς ὁ. αὐτ.

†19, 15. τ. θυμοῦ τῆς δργ. τοῦ Θ.

δργίξεσθαι

Mat. 5, 22. ὁ δργιζόμεν. τῷ ἀδελφῷ

18, 34; 22, 7 (Luc. 14, 21). Luc. 15, 28.

Eph. 4, 26. δργίξεσθε καὶ μὴ ἀμαρτάνετε

Apoc. 11, 18. κ. τὰ ἔθνη ὠργίσθησαν

12, 17. ὠργίσθη ὁ δρώπων ἐπὶ τῇ γυναικί

δργίλος Tit. 1, 7.

δργυιὰ Act. 27, 23.

δρέγασθαι

1 Tim. 3, 4; 6, 10. Heb. 11, 16.

δρεῖνός Luc. 1, 39. 65.

δρεξίς Rom. 1, 27.

δρθοποδεῖν Gal. 2, 14.

δρθός Act. 14, 10. Heb. 12, 13.

δρθοτομεῖν 2 Tim. 2, 15.

δρθρίζειν Luc. 21, 33.

δρθρεῖς Luc. 24, 22.

δρθρος

Luc. 24, 1. Joh. 8, 2. Act. 5, 21.

δρθώς

Mar. 7, 35. Luc. 7, 43; 10, 28; 20, 21.

δρια

Mat. 2, 16; 4, 13; 8, 34 (Mar. 5, 17).

15, 22. 39; 19, 1 (Mar. 10, 1).

Mar. 7, 31. Act. 13, 50.

δρίζειν

Luc. 22, 22. κατὰ τὸ ὠρισμένον

Act. 2, 23. τῇ ὀρισμένην βουλῇ - τ. θ.
10, 42; 11, 29; 17, 26. 31.

Rom. 1, 4. τοῦ ὀρισθέντος υἱοῦ θ.

Heb. 4, 7. τινὰ ὀρίζει ἡμέραν
ὀρχίζεσθαι

Mar. 5, 7. Act. 19, 13. 1 Th. 5, 27.
ὀρχος

Mat. 5, 33. ἀποδώσεις δὲ τῷ Κυρίῳ
τοὺς ὀρχους σου

14, 7. 9. μεθ' ὀρχου ὡμολόγη-
σεν etc. (Mar. 6, 26)

26, 72. ἡρνήσατο μεθ' ὀρχου

Luc. 1, 73. ὀρχ. ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβ.

Act. 2, 30. ὀρχω ὤμοσεν αὐτῷ ὁ θ.

Heb. 6, 16. 17. ἀντιλογίας πέρας εἰς
βαβαίωσιν ὁ ὀρχος etc.

Jac. 5, 12. ὀμνύετε μήτε τ. οὐρανὸν
- μήτε ἄλλον τινὰ ὀρκον

ὀρχωμοσία Heb. 7, 20. 21. 23.

ὀρχμῶν

Mat. 8, 33 (Mar. 5, 13. Luc. 8, 33).

Act. 7, 57; 19, 29.

ὀρχμῆ Act. 14, 5. Jac. 3, 4.

ὀρχημα Apoc. 18, 21.

ὀρχεον Apoc. 18, 2; 19, 17. 21.

ὀρχεις Mat. 23, 37 (Luc. 13, 34).

ὀρχοῦσθαι Act. 17, 26.

ὀρχος

Mat. 4, 8. εἰς ὄρος ὑψηλὸν ἵλαν
(Luc. 4, 5)

5, 1. ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος

- 14. ἐπάνω ὄρους κειμένη

8, 1. καταβάντι - ἀπὸ τοῦ ὄ.

14, 23. ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ'

ἰδίαν (Mar. 6, 46. Joh. 6,

15. cf. Mat. 17, 1. 9)

17, 1. 9. εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ'

ἰδίαν etc. (Mar. 9, 29.

Luc. 6, 12; 9, 23. 37) (cf.

Mar. 3, 13. Luc. 6, 12)

Mat. 17, 20. ἔρατε τῷ ὄρ. τούτῳ· Mat.
(cf. 21, 21. Mar. 11, 23)

21, 1. πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν
(Mar. 11, 1. Luc. 19, 29,

37) (Mat. 24, 3. Mar. 13,

8) (Mat. 26, 30. Mar. 14,

26) (Luc. 21, 37; 22, 39)

([Joh. 8, 1]) (Act. 1, 12)

24, 16. φευγέτωσαν ἐπὶ τὰ ὄρη

(Mar. 13, 24. Luc. 21, 21)

28, 16. εἰς τὸ ὄρος οὐ ἐτάξατο

Mar. 5, 5. 11 (Luc. 8, 32).

Luc. 3, 5. πᾶν ὄρος καὶ βουνός

23, 30. λέγειν τοῖς ὄρεσι· Πίσστε

Joh. 4, 20. ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προς-
εκύνησαν

- 21. οὕτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ

οὕτε ἐν Ἱεροσολύμοις

6, 3. ἀνῆλθε δὲ εἰς τὸ ὄρος ὁ Ἰ.

Act. 7, 30. 33 (Σινῶ).

1 Cor. 13, 2. ὥστε ὄρη μεθιστάνειν

Gal. 4, 24. 25. ἀπὸ ὄρους Σινῶ etc.

Heb. 8, 3. δειχθέντα σοι ἐν τῷ ὄρει

11, 38. ὄρεσι καὶ σπηλαίοις

12, 18. ψηλαφωμένῳ ὄρει

- 20. ὄρη τοῦ ὄρους

- 22. προσεληλύθατε Σιών ὄρει

2 Pet. 1, 18. ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ

Apoc. 6, 14. 15. 16; 8, 8; 14, 1 (Σιών);

16, 20; 17, 9; 21, 10.

ὀρχύττειν

Mat. 21, 33. (Mar. 12, 1). 25, 18.

ὀρχανός Joh. 14, 18. Jac. 1, 27.

ὀρχεῖσθαι

Mat. 11, 17 (Luc. 7, 32); 14, 6. Mar.

6, 22.

ἄριστος

Act. 2, 27. „τὸν ἄριστον σου ἰδεῖν δια-
φθοράν“ (13, 35)

13, 34. „τὰ ἄρδια Ἀβὶδ ἐπιπλάσσει“
1 Tim. 2, 8. ἰπαιροντας ὁσίους χεῖρας
Tit. 1, 8. δικαίον, ἄριστον, ἐγκρατὴ
Heb. 7, 26. ἄριστος, ἀκακος, ἀμίαντος
Apoc. 15, 4. ὅτι μόνος ἄριστος

16, 5. ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν, ὁ ἄριστος
ἄριστος Luc. 1, 75. Eph. 4, 24.
ἄριστος 1 Th. 2, 10.
ἄριμος

Joh. 12, 8. ἐκ τῆς ἄριμης τοῦ μύρου
2 Cor. 2, 14. τὴν ἄριμην τῆς γνώσεως
αὐτοῦ φανεροῦντι

- 16. ἄριμος θανάτου εἰς θάνατον.
Eph. 5, 2. θύσαν τῷ Θεῷ εἰς ἄριμην
ἐνώδιας (cf. Phil. 4, 18)

ἄριστος, ἄριστος
Mat. 23, 27. Luc. 24, 39. Joh. 19, 36.
Eph. 5, 30. Heb. 11, 22.

ἄριστος
2 Cor. 4, 7. 2 Tim. 2, 20.
ἄριστος 1 Cor. 12, 17.
ἄριμος

Mat. 3, 4. ζώνην δερματίνην περὶ
τὴν ἄριμην (Mar. 1, 6)

Luc. 12, 35. αἱ ἄριμοι περιεζωσμένοι
Act. 2, 30. ἐκ καρποῦ τῆς ἄριμης αὐτοῦ.
Eph. 6, 11. περιεζωσμένοι τὴν ἄριμην
ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ

Heb. 7, 5. ἐκ τῆς ἄριμης Ἀβραάμ
- 10. ἐν τῇ ἄριμῃ τ. πατρὸς ἡν
1 Pet. 1, 13. ἀναζωσμένοι τ. ἄριμης
τῆς διανοίας ὑμῶν

* οὐ

Mat. 7, 37. ναί, ναί· οὐ, οὐ (Jac. 5, 12)
οὐά Mar. 15, 29.

οὐαί

Mat. 11, 21. οὐαί σοι, Χοραζὶν, οὐαί
σοι, Βηθσα. (Luc. 10, 13)

18, 7. οὐαί τῷ κόσμῳ (cf. Luc.
17, 1)

23, 13. οὐαί δὲ ὑμῖν, γραμματεῖς
(14. 15. 16. 23. 25. 27. 29)
(cf. Luc. 11, 42. 43. 44.
46. 47. 52)

24, 19. οὐαί δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ
ἐχοῦσαις (Mar. 13, 17.
Luc. 21, 23)

26, 24. οὐαί δὲ τῷ ἀνθρώπῳ
(Mar. 14, 21. Luc. 22, 22)

Luc. 6, 24. πλὴν οὐαί ὑμῖν τοῖς
πλουτοῖς.

- 25. οὐαί ὑμῖν οἱ ἐμπληγῆσθε.

- οὐαί ὑμῖν οἱ γελοῦντες.

- 26. οὐαί ὑμῖν ὅταν καλῶς

1 Cor. 9, 16. οὐαί γὰρ μοι ἐστίν

Jud. 11. οὐαί αὐτοῖς, ὅτι τῇ ὁδῷ

Apoc. 8, 13. οὐαί, οὐαί, οὐαί τοῖς
κατοικοῦσιν

9, 12. ἢ οὐαί ἢ μία ἐπὶ πᾶσι θάνατος.

11, 14. ἢ οὐαί ἢ δευτέρα ἀπὸ πᾶ-
σι θάνατος.

12, 12. οὐαί τῇ γῇ . . ὅτι κατ.

18, 10. οὐαί οὐαί, ἢ πόλις ἡ με-
γάλη (16. 19)

οὐρά Apoc. 9, 10. 19; 12, 4.

οὐράνιος

Mat. [5, 48] ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐρά-
νιος (6, 14. 26. 32; 15, 13
[18, 36]; 23, 9)

Luc. 2, 13. πλῆθος στρατιᾶς οὐραν.

Act. 26, 19. τῇ οὐρανίῳ ὁπτασίᾳ

οὐράνιος Act. 14, 17; 26, 13.

οὐρανός

βασίλ. τῶν οὐρ. α. βασιλεία.

πατήρ ὁ ἐν οὐρ. α. πατήρ.

Mat. 3, 16. 17. ἀνεψύχθησαν αὐτῷ οἱ οὐρανοὶ etc. (Mar. 1, 10.

11. Luc. 3, 21. 22. Joh. 1, 32)

5, 12. μισθός ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐραν. (Luc. 6, 23. 35)

- 18. παρέλθῃ ὁ οὐρανός καὶ ἡ γῆ (Iac. 1, 17)

- 34. μήτε ἐν τῷ οὐρανῷ (cf. Jac. 5, 12)

6, 20. θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ (Luc. 12, 23) (cf. 18, 21. Mar. 10, 21. Luc. 13, 22)

- 26. εἰς τὰ πτερινὰ τοῦ οὐρανοῦ (cf. 8, 20. Luc. 9, 58) (Mar. 4, 4. 32) Luc. 8, 5 (Act. 10, 12; 11, 6).

11, 23. ἔως τοῦ οὐρανοῦ ὑψώθηται (Luc. 10, 15)

- 25. κύρις τοῦ οὐρ. καὶ τ. γῆς (Luc. 10, 21) (cf. Act. 17, 24)

14, 19. ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρ. (Mar. 6, 41; 7, 34. Luc. 9, 16)

16, 1. 2. 3. σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρ. ἐπιδειξάι etc. (Mar. 8, 11)

18, 10. ἄγγελοι αὐτ. ἐν οὐρανοῖς - 18. δεδεμέναι ἐν τῷ οὐρ. (cf. 19)

21, 25. ἐξ οὐρ. ἢ ἐξ ἀνθρώπων etc. (Mar. 11, 30. 31. (Luc. 20, 4. 5)

22, 30. ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἐν οὐρανῷ (Mar. 12, 25)

23, 22. καὶ ὁ θυμός ἐν τῷ οὐρ.

24, 29. πεισύνεται ἀπὸ τοῦ οὐρ. - αἱ δυνάμεις τῶν οὐρ. (Mar. 13, 25. Luc. 21, 26)

Mat. 24, 30. φανήσεται - ἐν τῷ οὐρ.

- ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρ. (cf. 26, 64. Mar. 14, 62)

- 31. ἀπ' ἄκρων οὐρανῶν (Mar. 13, 27)

- 35 ὁ οὐρ. καὶ ἡ γῆ παρελ. (Mar. 13, 31. Luc. 21, 33)

- 36. οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τοῦ οὐρανοῦ (Mar. 13, 32)

28, 2. ἄγγελος-καταβάς ἐξ οὐρ.

- 18. πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς

Mar. 16, 19 ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρ. (Luc. 24, 51. Act. 1, 10. 11)

Luc. 2, 15. ἀπηλθόν . . εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγγελοι

4, 25. ὅτε ἐκλείσθῃ ὁ οὐρανός 9, 54. καταβῆναι ἀπὸ τοῦ οὐρ.

10, 18. σατανᾶν . . ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεισόντα

- 20. ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς

11, 16. σημεῖον . . ἐξήλθον ἐξ οὐρ.

12, 56. πρόσωπον τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ

15, 7. χαρὰ ἔσται ἐν τῷ οὐρ.

- 18. 21. ἡμαρτον εἰς τ. οὐρ. etc.

17, 24. ἀστράπτει ἐκ τῆς ὑπ' οὐρ. εἰς τὴν ὑπ' οὐρ. λάμπει

- 29. πῦρ κ. θείον ἀπ' οὐρανοῦ

18, 13. εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπάραι 19, 38. εἰρήνη ἐν οὐρανῷ

21, 11. σημεῖα ἀπ' οὐρ. μεγάλη

22, 43. ὥφθη ἄγγελος ἀπ' οὐρ.

Joh. 1, 51. τὸν οὐρανὸν ἀνεψύχτα

3, 13. ἀναβίβηκεν εἰς τ. οὐρ. etc.

- 27. δαδόμενον - ἐκ τοῦ οὐρ.

- 31. ὁ ἐκ τ. οὐρ. ἐρχόμενος etc.

6, 31. ἄρτον ἐκ τ. οὐρ. (cf. 32)

Joh. 6, 33. ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ οὐρ.
(cf. 41 50. 51. (καταβάς 58)
- 38. καταβέβ. ἐκ τ. οὐρ. (42)
12, 28. φωνή ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
17, 1. ἐπήρε τοὺς ὄφ. - εἰς τ. οὐρ.
Act. 2, 2. ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐ-
ρανοῦ ἦχος
- 5. π. ἰθύνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρ.
- 19. τέρατα ἐν τῷ οὐρ. ἄνω
- 34. ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανοὺς
3, 21. ὃν δει οὐρ. - δέξασθαι
4, 12. ἔστιν ἕτερον ὑπὸ τὸν οὐρ.
- 24. τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν
καὶ τὴν θάλασσαν
7, 42. τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ
- 49. „ὁ οὐρανός μοι θρόνος“
- 55. ἀνενίσας εἰς τὸν οὐρανόν
- 56. θωρῶ τοὺς οὐρανοὺς
ἀνεψυμένους (cf. 10, 11)
9, 3. περιήστραψαν αὐτὸν φῶς
ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ
10, 16. ἀνελήφθη τὸ σκεῦος εἰς
τὸν οὐρανόν
11, 5. καταβαίνειν ἐκ τοῦ οὐρ.
- 9. ἀπεκρίθη . . ἐκ δευτέρου
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
- 10. ἀνεσπάρθη - εἰς τὸν οὐρ.
14, 15. ἐποίησε τὸν οὐρ. κ. τ. γ.
22, 6 ἐκ τοῦ οὐρ. περιστράψαι
Rom. 1, 18. ὀργὴ Θεοῦ ἀπ' οὐρανοῦ
10, 6. „ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρ.
1Cor. 8, 5. εἶτε ἐν οὐρ. εἶτε ἐπὶ γῆς
15, 47. ὁ Κύριος ἐξ οὐρανοῦ
2Cor. 5, 1. αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρανοῖς
- 2. τὸ οἰκητ. ἡμ. τὸ ἐξ οὐρ.
12, 2. ἕως τρίτου οὐρανοῦ
Gal. 1, 8. ἀγγαλος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγ-
γελιζται

Eph. 1, 10. τὰ ἐν τοῖς οὐρ. κ. τὰ ἐπὶ
τῆς γῆς (cf. Col. 1, 16, 20)
3, 15. πατριὰ ἐν οὐρ. κ. ἐπὶ γ.
4, 10. ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρ.
6, 9. ὁ Κύρ. ἔστιν ἐν οὐρανοῖς
Phil. 3, 20. πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς
Col. 1, 5. ἀποκειμέν. ὑ. ἐν τοῖς οὐρ.
- 23. τῇ κτίσει τῇ ὑπὸ τὸν οὐρ.
4, 1. ἔχετε Κύριον ἐν οὐρανοῖς
1Th. 1, 10. ἀναμένειν - ἐκ τῶν οὐρ.
4, 16. καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ
2Th. 1, 7. ἀποκαλύψει - γ. ἀπ' οὐρ.
Heb. 1, 10. ἔργα - σου εἰσὶν οἱ οὐρ.
4, 14. διεληλυθότα τοὺς οὐρ.
7, 26. ὑψηλότερος τῶν οὐραν.
8, 1. μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρ.
9, 23. 24. ὑποδείγματα τῶν ἐν
τοῖς οὐρανοῖς etc.
10, 34. ὑπαρξιν ἐν οὐρανοῖς
11, 12. τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ
12, 23. ἀπογεγραμμ. ἐν οὐρανοῖς
- 25. οἱ τὸν ἀπ' οὐρανῶν ἀπο-
στρεφόμενοι
- 26. „οὐ μόνον τὴν γῆν, ἀλλὰ
καὶ τὸν οὐρανόν“
Jac. 5, 18. ὁ οὐρ. ὑετὸν ἔδωκε κ. ἡ γῆ
1Pet. 1, 4. τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς
- 12. ἀποσταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ
3, 22. πορευθεὶς εἰς οὐρανόν
2Pet. 1, 18. ἐξ οὐρανοῦ ἐλαχθεῖσαν
3, 5. οὐρανοὶ ἦσαν ἐκπαλαι
- 7. οἱ δὲ νῦν οὐρ. καὶ ἡ γῆ
- 10. οἱ οὐρανοὶ ῥοιζήσδον πα-
ραλείπονται
- 12. οὐρ. πυρούμ. λυθήσονται
- 13. καινοὺς δὲ οὐραν. κ. γῆν
1Joh. 5, 7. [ἐν τῷ οὐρανῷ]

Αποκ.3,12. καταβαίνουσα ἐκ τοῦ οὐ-
ρανοῦ (cf. 10, 1; 16, 21;
18, 1; 20, 1)

4, 1. θύρα ἡνεγμ. ἐν τῷ οὐρ.

- 2. θρόνος ἔκειτο ἐν τῷ οὐρ.

5, 3. οὐδεὶς ἠδύνατο ἐν τῷ οὐρ.

- 13. ἐν τῷ οἶρ. καὶ ἐπὶ τ. γῆς

6,13. οἱ ἄστ. τοῦ οὐρ. ἔπεσαν

- 14. ὁ οὐρανός ἀπεχωρίσθη

8, 1. ἐγένετο σιγὴ ἐν τῷ οὐρ.

- 10. ἔπεσε ἐκ τοῦ οὐρ. ἄστηρ

9, 1. ἐκ τοῦ οὐρ. πεπτωκότα εἰς

10, 4. ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ

οὐρανοῦ (cf. 8; 11, 12;

12, 10 (ἐν τ. οὐρ.); 14, 2.

13; 18, 4; 19, 1 (ὡς φ. -

ἐν τ. οὐρ.); 21, 3)

- 5. ἦρε τὴν χεῖρα . . εἰς τὸν

οὐρανόν

- 6. ἔκτισε τὸν οὐρ. κ. τὰ ἐν αὐτ.

11, 8. τὸν οὐρ. ἐξουσίαν κλείσαι

- 12. ἀνέβησαν εἰς τὸν οὐραν.

- 13. ἔδωκαν δόξαν τῷ Θ. τοῦ

οὐρανοῦ

- 15. φωναὶ μεγ. ἐν τῷ οὐρ.

- 19. ἡνολγὴ ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ

ἐν τῷ οὐρανῷ

12, 1. σημείον μέγα ὥφθη ἐν

τῷ οὐρ. (cf. 3; 15, 1)

- 4. τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ

- 7. ἐγέν. πόλεμος ἐν τῷ οὐρ.

- 8. οὐδεὶς τόπος εὐρέθη . .

ἐν τῷ οὐρανῷ

- 12. εὐφρανέσθαι, οἱ οὐρανοί

13, 8. τοὺς ἐν τῷ οὐρανῷ σκη-
νοῦντας

- 13. ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβῆ

εἰς τὴν γῆν

Αποκ.14,7. ποιήσαντι τὸν οὐρανόν
καὶ τὴν γῆν

- 17. τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν τῷ οὐρ.

15, 5. ἡνολγὴ ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς

τοῦ μαρτ. ἐν τῷ οὐρανῷ

16,11. τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ

- 17. ἀπὸ τοῦ ναοῦ τοῦ οὐρ.

- 21. καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρ.

18, 5. ἐκολλήθησαν . . ἄχρι τοῦ

οὐρανοῦ

- 20. εὐφρανέτω . . οὐρανὸς καὶ

οἱ ἄγιοι κ. οἱ ἀπόστολοι

19,11. εἶδον τ. οὐρ. ἀνεμωμένον

- 14. στρατεύματα τὰ ἐν τῷ

οὐρανῷ ἠκολούθει

20, 9. πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ

τοῦ Θεοῦ

- 11. ἔφυγεν ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρ.

21, 1. οὐρ. καινὸν κ. γῆν καινήν

- ὁ γὰρ πρῶτος οὐρανός

- 2. καταβαίνουσιν ἐκ τοῦ

οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θ. (10)

Οὐρανός Rom. 16, 9.

Οὐράς Mat. 1, 6.

οὐς

Mat.10,27. ὁ εἰς τὸ οὐς ἀκούετε

11,15. ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκου-

έτω (13, 9. 43. Mar. 4, 9.

43; 7, 16. Luc. 8, 8; 14,

35. Αποκ. 2, 7 (ὁ ἔχ. οὐς

ἀκουσάτω. 11. 17; 2, 29;

3, 6. 13. 22). 13, 9. εἴ τις

ἔχει οὐς, ἀκουσάτω)

13,15. „τοῖς ὡς βαρύνει ἤκου-

σαν - μήποτε . . τοῖς ὡς

ἀκούσωσι“ (Act. 28, 27)

- 16 μακ. - τὰ ὡς ὑμῶν ὅτι

Mar. 7,33. ἔβαλε - εἰς τ. ὡς αὐτοῦ

Mar. 8, 18. ὅσα ἔχοντες οὐκ ἀκούετε;
Luc. 1, 44; 4, 21; 9, 44.

12, 3. ὁ πρὸς τὸ οὐς ἰλαλήσατε

22, 50. αὐτοῦ τὸ οὐς τὸ δεξιόν

Act. 7, 51. ἀπερίτμητοι τῇ καρδίᾳ
καὶ τοῖς ὠσίν

- 57; 11, 22.

Rom. 11, 8. „ὅσα τοῦ μὴ ἀκούειν“

1 Cor. 2, 9 (ὁ - οὐς οὐκ ἤκουσε); 12, 16.

Jan. 5, 4. εἰς τὰ ὅσα Κ. - εἰς ἐλλ.

1 Pet. 3, 12. „τὰ ὅσα αὐτοῦ εἰς δέησιν“

οὐσία Luc. 15, 12, 13.

ὁφείλειν

1) = müssen, mit folg. Inf.:

Luc. 17, 10. Joh. 13, 14; 19, 7. Act.

17, 24. Rom. 15, 1. 27. 1 Cor. 5,

10; 7, 36; 9, 10; 11, 7. 10. 2 Cor.

12, 11. 14. Eph. 5, 28. 2 Th. 1,

3 (2, 13). Heb. 2, 17; 5, 3. 12.

1 Joh. 2, 6; 3, 16; 4, 11. 3 Joh. 8.

2) = schuldig sein:

Mat. 18, 28. ὥφειλεν αὐτῷ ἰκ. δην. etc.

- 30. ἀποδοῦν τὸ ὁφειλόμενον
(cf. 34)

23, 16. ὅς δ' ἂν ὁμόση - ὁφεί-
λει (18)

Luc. 7, 41. ὁ εἰς ὥφειλε δην. πεντ.

11, 4. παντὶ ὁφείλοντι ἡμῖν

16, 5. πόσον ὁφείλεις τῷ κυ-
ρίῳ μου; (7)

Rom. 13, 8. μηδενὶ μηδὲν ὁφείλετε

1 Cor. 7, 3. τὴν ὁφειλομένην εὐνοίαν

Philem. 18. τι ἡ δίκησέ σε ἢ ὁφείλει
ὁφειλέτης

Mat. 6, 12. τοῖς ὁφειλόμενοις ἡμῶν

18, 24. Luc. 13, 4.

Rom. 1, 14. Ἑλλήσι - ὁφειλέτης εἰμι

8, 12. ὁφειλέται ἐ. οὐ τῇ σαρκί

Rom. 15, 27. ὁφειλῆται αὐτῶν εἶσιν

Gal. 5, 3. ὁφειλέτης ἐστίν - ποιῆσαι

ὁφειλή Mat. 18, 32. Rom. 13, 7.

ὁφειλῆμα Mat. 6, 12. Rom. 4, 4.

ὁφελον

1 Cor. 4, 8. 2 Cor. 11, 1. Gal. 5, 12.

Apoc. 8, 15.

ὁφελος 1 Cor. 15, 32. Jac. 2, 14.

ὁφθαλμοδουλεία

Eph. 6, 6. Col. 3, 22.

ὁφθαλμός

Mit ἀνολίγειν, ἐπαίρειν u.

diese Worte (exc. Act. 26, 18).

Mat. 5, 29. εἰ δὲ ὁ ὁφθαλμός σου

ἢ δεξ. (18, 9. Mar. 9, 47)

- 38. „ὁφθαλμόν ἀντὶ ὁφθ.“

6, 22. 23. ὁ λύχνος τοῦ σώμα-

τός ἐστίν ὁ ὁφθαλμός -

ὁ ὁφθ. - ἀπλοῦς - πονη-

ρός (20, 15. Luc. 11, 34)

7, 3. 4. 5. τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ

ὁφθ. etc. (Luc. 6, 41. 42)

9, 29. ἤψατο τῶν ὁφθαλμῶν

αὐτῶν (20, 34)

13, 15. 16. „τοὺς ὁφθαλμοὺς αὐ-

τῶν ἐκάμμυσαν, μήποτε

ἴδωσι τοῖς ὁφθ.“ (cf. Joh.

12, 40. Act. 28, 17)

- 16. ὁμῶν - μακάριοι οἱ ὁφθ.

(Luc. 10, 23)

20, 34. ἀνέβλεψαν αὐτ. οἱ ὁφθ.

21, 42. „θαυμαστή ἐν ὁφθαλ-

μοῖς ἡμῶν“ (Mar. 12, 11)

26, 43. αὐτῶν οἱ ὁφθαλμοὶ βε-

βαρημένοι (Mar. 14, 40)

Mar. 8, 18. ὁφθ. ἔχοντες οὐ βλέπετε

- 25. ἐπὶ τοὺς ὁφθαλμ. αὐτοῦ

Luc. 2, 30. εἶδον οἱ δ. μου τὸ σωτ.

Luc. 4, 20. οἱ ὁφθ. ἦσαν ἀτενίζοντες
 19, 42. ἐκρύβη ἀπὸ ὁφθ. σου
 24, 16. οἱ δὲ ὁφθαλμοὶ αὐτῶν
 ἐκρατοῦντο
 - 31. αὐτῶν δὲ διηνοιχθήσαν
 οἱ ὁφθαλμοί
 Joh. 9, 6. 11. 15.
 11, 41. Ἰησοῦς ἦρε τοὺς ὁφθ. ἄνω
 Act. 1, 9; 9, 18.
 26, 18. ἀνοιξάτω ὁφθαλμοὶ αὐτῶν
 Rom. 3, 18. „ἀπέναντι τῶν ὁ. αὐτ.“
 11, 8. „ὁφθ. τοῦ μὴ βλέπειν“
 - 10. „σκοτισθῇ. οἱ ὁ. αὐτ.“
 1Cor. 2, 9. „ἀ ὁφθαλμοὶ οὐκ εἶδε“
 12, 16. 17. 21. ὅτι οὐκ εἰμι ὁφθαλ-
 μός εἶε.
 15, 52. ἐν ῥιπῇ ὁφθαλμοῦ
 Gal. 3, 1. κατ' ὁφθ. - προσεγράφη
 4, 15. τοὺς ὁ. ὑμῶν ἐξορυσάμενος
 Eph. 1, 18. παρωτισμένους τοὺς ὁ-
 φθαλμοὺς τῆς διανοίας
 Heb. 4, 13. τετραχηλισμ. τοῖς ὁφθ.
 1Pet. 3, 12. „οἱ ὁφθαλμοὶ Κυρίου
 ἐπὶ δικαίους“
 2Pet. 2, 14. ὁφθ. - μιστ. μοιχαλίδος
 1Joh. 1, 1. ἐωράκαμεν τοῖς ὁφθαλ-
 μοῖς ἡμῶν
 2, 11. ἐτύφλωσε τοὺς ὁφθ. αὐτ.
 - 16. ἡ ἐπιθυμία τῶν ὁφθαλμ.
 Apoc. 1, 7. ὁψεται αὐτὸν πᾶς ὁφθ.
 - 14. οἱ ὁφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς
 φλόξ (19, 12)
 2, 18. ὁ ἔχων τοὺς ὁφθαλμοὺς
 αὐτοῦ ὡς
 3, 18. ἐγχεῖσαι τοὺς ὁφθ. σου
 4, 6. γέμοντα ὁφθαλμῶν (cf. 8)
 5, 6. ἔχον . . ὁφθαλμ. ἐπτά
 7, 17. ἐξαλείψαι ὁ θεὸς πᾶν

δάκρυον ἐκ τῶν ὁφθαλ-
 μῶν αὐτῶν (21, 4)

ὁφθ

Mat. 7, 10. μὴ ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ;
 (Luc. 11, 11)

10, 16. φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις
 23, 33. ὄφεις, γεννήματα ἐχιδνῶν

Mar. 16, 18. ὄφεις ἀροῦσι

Luc. 10, 19. ἐπάνω ὄφειν κ. σκορπ.

Joh. 3, 14. ὅπως τὸν ὄφιν

1Cor. 10, 9. ὑπὸ τῶν ὄφειν ἀπώλοντο

2Cor. 11, 3. ὡς ὁ ὄφεις ἔθαν ἐξηπά-
 τησεν ἐν τῇ πανουργίᾳ

Apoc. 9, 19. οὐραὶ - ὄφιοι ὄφειν

12, 9. ὁ ὄφεις ὁ ἀρχαῖος ὁ κα-
 λούμενος διαβ. (20, 2)

- 14. ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄφ.

- 15. ἔβαλεν ὁ ὄφ. ἐκ τοῦ στ.

ὁφρὺς Luc. 4, 29.

ὄχλεισθαι Luc. 6, 18. Act. 5, 16.

ὄχλοποιεῖν Act. 17, 5.

ὄχλος † ὄχλοι, οἱ ὄχλοι

† Mat. 4, 25. ἠκολούθησαν αὐτῷ ὁ.

πολλοὶ (8, 1; 12, 15; 19,

2; 20, 29 (ὄχλος). Mar.

5, 24 (ὄχλος). cf. Luc. 7,

9). - Joh. 8, 2 (ὄχλος).

† 5, 1. ἰδὼν - τοὺς ὁ. (8, 18; 9, 38,

cf. 14, 14. Mar. 6, 34; 9, 14)

† 7, 28. ἐξεπλήσσαντο οἱ ὄχλοι

(cf. 9, 33 (ἰθαύμ.); 12,

23 (ἐξίστ.); 15, 31 (θαύμ.).

Mar. 11, 18. Luc. 11, 14

(ἰθαύμασαν))

† 9, 8 (Mar. 9, 15. ὁ ὄχλος Joh.

6, 24. ὁ ὄχλος)

- 23. τὸν ὄχλον θορυβούμενον

- 25. ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος

- † Mat. 11, 7. λέγειν τοῖς ὄχλοις (cf. 12, 46; 13, 34; 23, 1; 26, 55. Luc. 7, 24; 12, 45; 13, 14 (τῷ ὄχλῳ))
- † 13, 2. συνήχθησαν - ὄχλοι πολλοί (cf. Mar. 5, 21. - ος)
- † - 36. ἀφαις τοὺς ὄχλους
- 14, 5. ἐφοβήθη τὸν ὄχλον (cf. 21, 26. † 46. - Mar. 12, 12)
- † - 13. ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι
- † - 15. ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους (22, 23; 15, 39. Mar. 6, 45. Luc. 9, 12.)
- † 14, 19 (bis) (15, 35. 36). (Mar. 8, 6. Luc. 9, 16)
- 15, 10. προσκαλεσάμ. τὸν ὄχλον (Mar. 7, 14; 8, 34)
- † - 30. προσῆλθον αὐτῷ ὄχλοι πολλοί
- 32. σπلاγχίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον (Mar. 8, 2)
- 33. χορτάσαι ὄχλ. τοσοῦτον
- 17, 14; 20, 31; 21, 8. † 9. † 11; † 22, 33; 26, 47.
- 27, 15. ἀπολύειν ἵνα τῷ ὄχλῳ
- † - 20 (ἔπεισαν τοὺς ὄχλ.). 24. Mar. 2, 4. 13; 3, 9. 20 (συνέρχεται. † Luc. 5, 15). 32; 4, 1. 36; 5, 27. 30. 31 [† 6, 33]; 7, 17. 33; 8, 1.
- 9, 17. 25 (ἐπισυνερέχει ὄχλος).
- † 10, 1. συμπορεύονται - ὄχλοι (cf. Luc. 14, 28)
- 46; 12, 37 (ὁ πολὺς ὄχλος ἤκουεν αὐτοῦ). 41; 14, 43.
- 15, 8. ἀναβοήσας ὁ ὄχλος
- 11. ἀνέσεισαν τὸν ὄχλον
- 15. τῷ ὁ. τὸ ἱκανόν ποιῆσαι

- † Luc. 3, 7. 10; † 4, 42; 5, 1.
- † 5, 3. ἐδίδασκον - τοὺς ὄχλους - 19. 29
- 6, 17. ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ καὶ πλήθος
- 19; 7, 11. 12.
- 8, 4. συνιόντος - ὄχλ. πολλοῦ
- 19. 40. † 42. † 45; † 9, 11.
- 9, 18. τίνα με λέγουσιν οἱ ὄχλ. [αἱ οἱ ἀνθρώποι]
- 37. 38; 11, 27.
- 11, 29. τῶν - ὁ. ἐπαθροισμένων
- 12, 1. 13; 13, 17; 18, 36; 19, 3. 39.
- 22, 6. παραδοῦναι - ἄτερ ὄχλου
- 47; † 22, 4. 48.
- Joh. 5, 13; 6. 5. 22; † 7, 12.
- 7, 12. κλανῆ τὸν ὄχλον
- 20. 31 (40). 32. 43.
- 49. ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος ὁ μὴ γινώσκων
- 11, 42. διὰ τὸν ὁ. τὸν περιεστ.
- 12, 9. 12. 17. 18. 29. 34.
- Act. 1, 15; 6, 7; † 8, 6.
- 11, 24. προσετέθη ὄχλος ἱκανός
- 26. † 13, 45; 14, † 11. † 13. 14.
- † 18. † 19; 16, 22; 17, 8.
- † 13; 19, 26. 33. 35; 21, 27. 34. 35; 24, 12.
- 24, 18. οὐ μετὰ ὄχλου οὐδὲ μετὰ
- Αποκ. 7, 9; † 17, 15 (λαοὶ καὶ ὄχλοι - καὶ ἔθνη); 19, 1 (6).
- ὀχύρωμα 2 Cor. 10, 4.
- ὀψάριον
- Joh. 6, 9. 11; 21, 9. 10. 13.
- ὀψί
- Mat. 23, 1. Mar. 11, 19; 13, 35.
- ὄψιμος Jac. 5, 7.

δψιος, δψια

I. δψιος adj. Mat. 11, 11.

II. δψια subst.

Mat. 8, 16. δψιας δὲ γενομένης

(14, 15, 23; 16, 2; 20, 8, 20; 27,

57. Mar. 1, 82; 4, 35; 6,

47; 14, 17; 15, 42).

Joh. 6, 16; 20, 19 (οὔσης - δψιας τῆ
ἡμέρας ἐκείνης).

δψις

Joh. 7, 24; 11, 44. Apoc. 1, 16.

δψώνιον

Luc. 8, 14. Rom. 6, 23. 1 Cor. 9, 7

2 Cor. 11, 8.

II.

παιδεύειν Mat. 22, 15.

παγίς

Luc. 21, 35. Rom. 11, 9. 1 Tim. 3, 7

(cf. 2 Tim. 2, 26). 6, 9.

πάθημα

1) Leiden:

Rom. 8, 18. οὐκ ἄξια τὰ παθ. τοῦ νῦν

2Cor. 1, 5. τὰ παθ. τοῦ Χριστοῦ

- 6. ἐν ὑπομονῇ τῶν αὐτῶν π.

- 7. κοινωνοὶ ἔστε τῶν παθ.

Phil. 3, 10. κοινωνίαν τῶν παθημάτων.

Col. 1, 24. ἐν τοῖς παθήμασι μου

(cf. 2 Tim. 3, 11)

Heb. 2, 9. διὰ τὸ πάθ. τοῦ θανάτου

- 10. διὰ παθημάτων τελειῶσαι

10, 82. ἀθλήσιν - παθημάτων

1Pet. 1, 11. τὰ εἰς Χρ. παθήματα

4, 13. τοῖς τοῦ Χρ. παθ. (cf. 5, 1)

5, 9. τὰ αὐτὰ τῶν παθημάτων

2) Leidenschaft, böse Lust:

Rom. 7, 5. τὰ παθ. τῶν ἁμαρτιῶν

Gal. 5, 24. τὴν σάρκα - σὺν τοῖς παθ.

παθητός Act. 26, 23.

πάθος Rom. 1, 26. Col. 3, 5. 1Th. 4, 5.

παιδαγωγός

1 Cor. 4, 15. Gal. 3, 24. 25.

παιδάριον Mat. 11, 16. Joh. 6, 9.

παιδεία

Eph. 6, 4. ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ

2Tim. 3, 16. πρὸς π. τὴν ἐν δικαιοσ.

Heb. 12, 5. μὴ ὀλιγώρει παιδ. Κυρ.

- 7. εἰ παιδεύαν ὑπομένετε

- 8. εἰ δὲ χωρὶς ἔστε παιδείας

- 11. πᾶσα δὲ παιδεία πρὸς

παιδεύειν

Luc. 23, 16. 22. παιδεύσας (= geisseln)

- αὐτόν

Act. 7, 22. ἐκπαίδευσεν Μωϋσῆς πᾶσιν

σοφίᾳ Αἰγυπτίων

22, 3. πεπαιδευμ. κατὰ ἀκριβ.

1Cor. 11, 32. ὑπὸ Κυρίου παιδευόμεθα

2Cor. 6, 9. ὡς παιδευόμενοι

1Tim. 1, 20. ἵνα παιδευθῶσι

2Tim. 2, 25. ἐν πραότητι παιδεύοντα

Tit. 2, 12. παιδεύουσα ἡμᾶς

Heb. 12, 6. δὴν ἀγαπᾷ Κύρ., παιδεύει

(cf. 7, 10)

Apoc. 3, 19. ἐλέγχω καὶ παιδεύω

παιδιδόθεν Mar. 9, 21.

παιδίον

1) von bestimmten Personen:

a) von Jesu:

Mat. 2, 8. 9. 11. 13. 14. 20. 21. Luc.

2, 17. 21. 27. 40.

b) von Anderen:

Luc. 1, 59. 66. 76. 80. Mar. 5, 39. 40. 41; 9, 24. Joh. 4, 49. Heb. 11, 23.

2) unbestimmt:

a) Jesus und die Kinder:

Mat. 18, 2. *προςκαλεσάμ. ὁ ἱ. παιδ.*
(cf. Mar. 6, 36. Luc. 9, 47)

- 3. 4. *καὶ γένησθε ὡς τὰ π.*

- 5. *δέξεται παιδίον τοιούτον*
(Mar. 9, 37. Luc. 9, 48)

19, 13. *προσγίγθῃ ἀντὶ παιδία*
(Mar. 10, 13)

- 14. *ἄφες τὰ παιδία* (Mar.
10, 14. Luc. 18, 16)

Mar. 10, 15. *δέξεται τὴν βασ. τοῦ θ.*
ὡς παιδίον (Luc. 18, 17)

b) andere Stellen:

Mat. 14, 21; 15, 38. Mar. 7, 28. Luc.
7, 32; 11, 7. Joh. 16, 21. Heb.
2, 13. 14; 11, 23.

3) uneigentlich:

Joh. 21, 5. *παιδία* als Anrede (1 Joh.
2, 13. 18)

1Cor. 14, 20. *μὴ παιδία γίνεσθε ταῖς*
φρεσίν

παιδίσκη

Mat. 26, 69 (Mar. 14, 66. 69. Luc. 22,
56. Joh. 18, 17). Luc. 12, 45. Act.
12, 13; 16, 16. Gal. 4, 22 (23. 30. 31).

παισιν

Mat. 26, 68. Mar. 14, 47. Luc. 22, 64.
Joh. 18, 10. Apoc. 9, 5.

παιζέιν 1 Cor. 10, 7.

παῖς

1) von Jesus: = Kind: Luc. 2, 43.

= Knecht: Mat. 12, 18. Act.
3, 13. 26; 4, 27. 30 (ὁ ἅγιος
παῖς σου).

2) übrige Stellen:

Mat. 2, 16; 8, 6. 8 (Luc. 7, 7). 13; 14,
2; 17, 18 (cf. Luc. 9, 42);
21, 15.

Luc. 1, 54. *Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ*
- 69. *Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ*
(Act. 4, 25)

8, 51. 54; 12, 45; 15, 26.

Joh. 4, 51. - Act. 20, 12.

πάλαι

Mat. 11, 21. Mar. 15, 44. Luc. 10, 13.
Heb. 1, 1. 2 Pet. 1, 9. Jud. 4.

παλαιός

Mat. 9, 16. *ἱμάτιον* (Mar. 2, 21. Luc.
5, 36)

- 17. *ἄσχοι* (Mar. 2, 22. Luc.
5, 37)

Luc. 5, 39. *οἶνος*

Rom. 6, 6. *ὁ παλαιός* - *ἄνθρωπος*
(Eph. 4, 22. Col. 3, 9)

1Cor. 5, 7. 8 (ζύμη). 2Cor. 3, 14 (*δια-*
θήκη). 1Joh. 2, 7 (*ἐντολή*).

παλαιότης Rom. 7, 6.

παλαιούν

Luc. 12, 33. Heb. 1, 11; 8, 13.

πάλη Eph. 6, 12.

παλιγγενεσία

Mat. 19, 28. Tit. 3, 5.

παμπληθεῖ Luc. 23, 18.

πάμπολυς Mar. 8, 1.

Παμφυλία

Act. 2, 10; 13, 13; 14, 24; 15, 38; 27, 5.

πανδοχείον Luc. 10, 34.

πανδοχεύς Luc. 10, 35.

πανήγυρις Heb. 12, 23.

πανοικί Act. 16, 34.

πανοπλία

Luc. 11, 22. Eph. 6, 11. 13.

πανουργία

Luc. 20, 23. 1 Cor. 3, 19. 2 Cor. 4, 2; 11, 3. Eph. 4, 14.

πανουργός 2 Cor. 12, 26.

πανταχόθεν Mar. 1, 45.

πανταχοῦ

Mar. 16, 20. Luc. 9, 6. Act. 17, 30; 21, 28; 24, 3; 28, 22. 1 Cor. 4, 17.

παντελής Luc. 13, 11. Heb. 7, 25.

πάντη Act. 24, 3.

πάντοθεν

Luc. 19, 48. Joh. 18, 20. Heb. 9, 4.

παντοκράτωρ

2 Cor. 6, 18. Apoc. 1, 8 (4, 8; 11, 17; 15, 3; 16, 7; 19, 6; 21, 22). 16, 14; 19, 15.

πάντοτε

Mat. 26, 11 (Mar. 14, 7. Joh. 12, 8).

Luc. 15, 31. *σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ*
18, 1. *πρὸς τὸ δεῖν πάντοτε*

προσεύχεσθαι (cf. Rom.

1, 10. 1 Cor. 1, 4. Eph. 5,

20. Phil. 1, 4. Col. 1, 3. 1 Th.

1, 2. 2 Th. 1, 3. 11; 2, 13)

Joh. 6, 34; 7, 6; 8, 29; 11, 42; 18, 20.

1 Cor. 15, 58. 2 Cor. 2, 14; 4, 10; 5, 6;
9, 8. Gal. 4, 18.

Phil. 1, 4. 20; 2, 12; 4, 4 (*χαίρετε*).
(1 Th. 5, 16)

Col. 4, 6. 12. 1 Th. 2, 16; 3, 6 (Phil.
1, 4); 4, 17; 5, 15.

2 Tim. 3, 7. Heb. 7, 25 (*π. ζῶν*).

πάντως

Luc. 4, 23. Act. 18, 21; 21, 22; 28, 4.

Rom. 3, 9. 1 Cor. 5, 10; 9, 10.

22; 16, 12.

παράβαλναι

Mat. 15, 2. 3. Act. 1, 25. 2 Joh. 9.

παραβάλλειν

Mar. 4, 30. Act. 20, 15.

παράβασις

Rom. 2, 23; 4, 15; 5, 14. Gal. 3, 19.

1 Tim. 2, 14. Heb. 2, 2; 9, 15.

παραβάτης

Rom. 2, 25 (*νόμου*). (27; Jac. 2, 11)

Gal. 2, 18. Jac. 2, 9.

παράβιάζεσθαι

Luc. 24, 29. Act. 16, 15.

παραβολή. Ausser den vielen syn-
optischen Stellen von den Para-
beln Jesu:

Heb. 9, 9; 11, 19.

παραβουλεύεσθαι Phil. 2, 30.

παραγγελία

Act. 5, 28; 16, 24. 1 Th. 4, 2. 1 Tim. 1, 5. 18.

παραγγέλλειν

Mat. 10, 5. Mar. 6, 8; 8, 6. Luc. 5,
14; 8, 29. 56; 9, 21. Act. 1, 4;

4, 18; 5, 28. 40; 10, 42; 15, 5;

16, 18. 23; 17, 30; 23, 22. 30.

1 Cor. 7, 10. 1 Th. 4, 11. 2 Th. 3, 4.

6. 10. 12. 1 Tim. 1, 3; 4, 11; 5,

7; 6, 18. 17.

*παράγειν

1 Cor. 7, 31. *παράγειν - τὸ σχῆμα τοῦ*
κόσμου τούτου

1 Joh. 9, 8. *ἡ σκοτία παράγεται*

- 17. *ὁ κόσμος παράγεται*

παραδεδειγμένον

Mat. 1, 19. Heb. 6, 6.

παράδεισος

Luc. 23, 43. 2 Cor. 12, 4. Apoc. 2, 7.

παράδεχέσθαι

Mar. 4, 20. Act. 16, 21; 22, 18. 1 Tim.

5, 19. Heb. 12, 6.

παραδιατριβή 1 Tim. 6, 5.

παραδιδόναι

1) überliefern (Jemand in die Gewalt eines Andern), hingeben:

a) Jesum:

Mat. 10, 4; 17, 22; 20, 18. 19; 26, 2. 15. 16. 21. 23. 24. 25. 45. 46. 48; 27, 2. 3. 4. 18. 26.

Mar. 3, 19; 9, 31; 10, 33; 14, 10. 11. 18. 21. 41. 42. 44; 15, 1. 10. 15.

Luc. 9, 44; 18, 32; 20, 20; 22, 4. 6. 21. 22. 48; 23, 25; 24, 7. 20.

Joh. 6, 64. 71; 12, 4; 13, 2. 11. 21; 18, 2. 5. 30. 35. 36; 19, 11. 16; 21, 20.

Act. 3, 13. ὃν ὑμεῖς παρεδώκατε

Rom. 4, 25. ὃς παρεδόθη διὰ τὰ παρ. 8, 32. ὑπὲρ ἡμῶν - παρέδωκεν αὐτόν

1Cor. 11, 23. τῇ νυκτὶ ἣ παρεδίδοτο

b) andere Personen:

Mat. 4, 12 (cf. Mar. 1, 14); 5, 25 (cf. Luc. 12, 58); 10, 17. 19 (24, 9. Mar. 13, 9. 11. Luc. 21, 12). 21 (ἀδελφὸς ἀδ.) (cf. 24, 10. Mar. 13, 12. Luc. 21, 16); 18, 34; 24, 9. 10.

Act. 7, 42 (ὁ Θεὸς - παρέδωκεν αὐτοὺς λατρεύειν τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ); 8, 3; 12, 4; 14, 26 (τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ. 15, 40); 15, 26 (τὰς ψυχὰς ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος - Ἰ. Χρ.); 21, 11; 22, 4; 27, 1; 28, 16. 17.

Rom. 1, 24. διὸ καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς (26. 28)

Rom. 6, 17. εἰς ὃν παρεδόθητε τῷ πον. διδαχῇς

1Cor. 5, 5. παραδόναι - τῷ σατανᾷ (cf. 1 Tim. 1, 20)

13, 8. εἰς ἃν παραδῶ τὸ σῶμά μου

2Cor. 4, 11. εἰς θάνατον παραδίδ.

Gal. 2, 20. παραδόντος ἑαυτόν (Eph. 5, 2. 25)

Eph. 4, 19. ἑαυτοὺς παρ. τῇ ἀσελγείᾳ

1Pet. 2, 23. παρεδίδου - τῷ κρίνοντι

2Pet. 2, 4. παρέδωκεν εἰς κρίσιν

2) übergeben - Einem etwas: Mat. 11, 27. πάντα μοι παρεδόθη (Luc. 19, 22)

25, 14. παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα (cf. 20. 22)

Luc. 4, 6. ἐμοὶ παραδίδοται

Act. 16, 4. παρεδίδουν αὐτοῖς φυλάσσειν τὰ δόγματα

1Cor. 15, 24. ὅταν παραδῶ τὴν βασιλ.

3) überliefern = mittheilen durch Erzählung, Lehre:

Mar. 7, 13. τῇ παραδ. . . ἣ παρεδώκ.

Luc. 1, 2. καθὼς παρέδοσαν ἡμῖν

Act. 6, 14. ὃ παρέδωκεν ἡμῖν Μω.

1Cor. 11, 2. 23. παρέδωκα ὑμῖν

2Pet. 2, 21. ἐκ τῆς παραδοθείσης - ἐκτολῆς

Jud. 3. τῇ - παραδοθείση - πλίσται

4) gestatten: Mar. 4, 29.

παράδοξις Luc. 5, 26.

παράδοσις

Mat. 15, 2. τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων (Mar. 7, 3. 5)

- 3. διὰ τὴν παρὰδ. ὑμῶν (6; Mar. 7, 13)

Mar. 7, 8. τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων (cf. Col. 2, 8)

Mar. 7, 9. ἵνα τὴν παρ. ὑμῶν τηρ.

1Cor. 11, 2. τὰς παραδόσεις κατέχετε

Gal. 1, 14. πατρικῶν μου παραδ.

2Th. 2, 15. κρατεῖτε τὰς παραδόσεις

8, 6. μὴ κατὰ τὴν παράδοσιν

παραζηλοῦν

Rom. 10, 19; 11, 11. 14. 1 Cor. 10, 22.

παραθάλσσιος Mat. 4, 18.

παραθωρεῖσθαι Act. 6, 1.

παραθήκη 2 Tim. 1, 12.

παραίνειν Act. 27, 9. 22.

παραίτεσθαι

Luc. 14, 18. ἤρξαντο - παραίτεσθαι -

ἔχε με παρητημέν. (cf. 19)

Act. 25, 11. οὐ παραιτούμαι τὸ ἀποθ.

1Tim. 4, 7. μύθους. 5, 11. χήρας

2Tim. 2, 23. ζητήσεις παραιτοῦ

Tit. 3, 10. αἰρετικὸν ἀνθρώπον - π.

Heb. 12, 19. παρητήσαντο, μὴ προστ.

- 25. μὴ παραιτήσησθε τὸν λα-

λοῦντα - τὸν ἐπὶ γῆς πα-

ραιτησάμενοι χρηματίζ.

παρακαθίξιεν Luc. 10, 39.

παρακαλεῖν

1) herbeirufen: Act. 28, 20.

2) trösten:

Mat. 2, 18; 5, 4. Luc. 16, 25. Act.

20, 12. 2 Cor. 1, 4. 6; 2, 7; 7,

6. 7. 13; 13, 11. Eph. 6, 22. Col.

2, 2; 4, 8. 1 Th. 3, 7; 5, 11.

2 Th. 2, 17.

3) bitten; ermahnen:

Mat. 8, 5. 31. 34; 14, 36; 18, 29. 32;

26, 53.

Mar. 1, 40; 5, 10. 12. 17. 18. 23; 6,

56; 7, 32; 8, 22.

Luc. 3, 18; 7, 4; 8, 31. 32. 41; 15, 28.

Act. 2, 40; 8, 31; 9, 38; 11, 23; 13,

42; 14, 22; 15, 32; 16, 9. 15. 39.

40; 19, 31; 20, 2; 21, 12; 24, 4;

25, 2; 27, 33. 34; 28, 14.

Rom. 12, 1. 8; 15, 30; 16, 17.

1Cor. 1, 10; 4, 12. 16; 14, 31; 16, 12. 15.

2Cor. 2, 8; 5, 20; 6, 1; 8, 6; 9, 5;

10, 1; 12, 8. 18.

Eph. 4. 1. Phil. 4, 2.

1 Th. 2, 11; 3, 2; 4, 1. 10. 18 (viel-

leicht = trösten); 5, 14.

2 Th. 3, 12 (παραγγέλλομεν καὶ

παρακαλοῦμεν).

1 Tim. 1, 3; 2, 1; 5, 1; 6, 2 (δίδα-

σκε καὶ παρακλ.). 2 Tim. 4, 2.

Tit. 1, 9; 2, 6. 15 (παρακάλει καὶ

ἐλεγγε). Phil. 9, 10.

Heb. 3, 13; 10, 25; 13, 19. 22.

1 Pet. 2, 11; 5, 1. 12 (παρακαλῶν

καὶ ἐπιμαρτυρῶν). Jud. 3.

παρακαλύπτειν Luc. 9, 45.

παρακαταθήκη

1 Tim. 6, 20. 2 Tim. 1, 14.

παράκεισθαι Rom. 7, 18. 21.

παράκλησις

1) Trost:

Luc. 2, 25. παράκλησιν τοῦ Ἰσραὴλ

6, 24. ἀπέχετε τὴν παρ. ὑμῶν

Act. 4, 36. υἱὸς παρακλήσεως

9, 31. τῇ παρακλ. τοῦ ἁγ. Πν.

15, 31. ἐχάρισαν ἐπὶ τῇ παρακλ.

Rom. 15, 4. διὰ τῆς παρ. τῶν γραφῶν

- 5. ὁ θεὸς τῆς - παρακλήσεως.

1Cor. 14, 3. παράκλ. κ. παραμυθίαν

2Cor. 1, 3. ὁ θεὸς πάσης παρακλ.

- 4. διὰ τῆς παρ. (cf. 5. 6. 7)

7, 4. πεπληρωμαι τῇ παρακλ.

- 7. ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ παρακλ.

- 13. ἐπὶ δὲ τῇ παρακλήσει

2Th. 2, 16. *δοὺς παράκλησιν αἰώνιον*
Philem. 7. *ἔχομεν - παράκλησιν ἐπὶ*
Heb. 6, 18. *ἰσχυρὰν παρ. ἔχομεν*

12, 5. *ἐκλήθησθε τῆς παρακλ.*

2) Ermahnung, Ansprache:

Act. 13, 15. *ἔργος - παρακλήσεως*
(Heb. 13, 22)

Rom. 12, 8. *ἐν τῇ παρακλήσει*

2Cor. 8, 4. *μετὰ πολλῆς παρακλήσεως*

- 17. *τὴν μὲν παράκλ. ἰδέξατο*

Phil. 2, 1. *εἰ τις οὖν παρ. ἐν Χριστ.*

1Th. 2, 3. *ἡ γὰρ παράκλησις ἡμῶν*

1Tim. 4, 13. *τῇ παρ., τῇ διδασκαλίᾳ*

παράκλητος

Joh. 14, 16, 26; 15, 26; 16, 7. 1Joh. 2, 1.

παραποή

Rom. 5, 19. 2 Cor. 10, 6. Heb. 2, 2.

παραπολούσῃν

Mar. 16, 17. Luc. 1, 3. 1 Tim. 4, 6.

2 Tim. 3, 10.

παραποῦσιν Mat. 18, 17.

παραπύπτειν

Luc. 24, 12. Joh. 20, 5, 11. Jac. 1,

25. 1 Pet. 1, 12.

παραλαμβάνειν

1) zu sich nehmen; aufnehmen
Jemanden:

Mat. 1, 20, 24; 2, 13. 14. 20. 21; 4,

5. 8; 12, 45; 17, 1 (26, 37. Mar.

14, 33. Luc. 9, 28); 18, 16; 20,

17 (Mar. 10, 32. Luc. 18, 31); 24,

40. 41 (Luc. 17, 34. 35. 36); 27, 27.

Mar. 4, 36; 5, 40; 7, 4; 9, 2.

Luc. 9, 10; 11, 28.

Joh. 1, 11 (*αὐτὸν οὐ παρέλαβον*);

14, 3; 19, 16.

Act. 15, 39; 16, 33; 21, 24. 26. 32;

23, 18.

2) übernehmen, überkommen
(durch Ueberlieferung):

1 Cor. 11, 23; 15, 1 (*ἀπὸ τοῦ Κυ-*
ρίου) (vielleicht Bedeutung 1).

3. - Gal. 1, 9. 12 (*παρὰ ἀνθρώ-*
που). Phil. 4, 9. Col. 2, 6 (*τὸν*
Χρ. Ἰ.); 4, 17 (*διακονίαν*). 1 Th.

2, 13; 4, 1. 2 Th. 3, 6. Heb. 12,

28 (*βασιλείαν*).

παραλείπεσθαι Act. 27, 8. 13.

παραλείμενος

Luc. 5, 18. 24. Act. 8, 7; 9, 33. Heb.

12, 12.

παράλιος Luc. 6, 7.

παραλλαγή Jac. 1, 17.

παραλογίζεσθαι

Col. 2, 4. Jac. 1, 22.

παραλυτικός

Mat. 4, 24; 8, 6; 9, 2 (bis). 6. Mar.

2, 3. 4. 5. 9. 10.

παραμένειν

1 Cor. 16, 6. Heb. 7, 23. Jac. 1, 25.

παραμυθίσθαι

Joh. 11, 19. 31. 2 Th. 2, 11; 5, 14.

παραμυθία 1 Cor. 14, 3.

παραμύθιον Phil. 2, 1.

παρανομείν Act. 23, 3.

παρανομία 2 Pet. 2, 16.

παραπικραίνειν Heb. 3, 16.

παραπικρασμός Heb. 3, 8. 15.

παραπίπτειν Heb. 6, 6.

παραπλῆσιν Act. 20, 16.

παραπλήσιον Phil. 2, 27.

παραπλησίως Heb. 2, 14.

παραπορεύεσθαι

Mat. 27, 39. Mar. 2, 23; 9, 30; 11,

20; 15, 29.

παράπτωμα

Mat. 6, 14 (ἀφίεναι. 15; [18, 35]. Mar.

11, 25. 26)

Rom. 4, 25. παρεδόθη διὰ τὰ π. ἡμ.

5, 15. οὐχ ὡς τὸ παρ. - τῷ τοῦ
ἑνὸς παραπτώματι (17)

- 16. ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων.

- 18. ὡς δι' ἑνὸς παραπτώματι.

- 20. ἵνα πλεονάσῃ τὸ παράπτ.

11, 11. τῷ αὐτῶν παραπτώματι

- 12. εἰ δὲ τὸ π. αὐτῶν πλουτοῦς

2 Cor. 5, 19. μὴ λογιζόμενος - τὰ παρ.

Gal. 6, 1. προληφθῇ - ἐν τινι παρ.

Eph. 1, 7. ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων.

2, 1. νεκροῦς τοῖς παραπτ. (5)

Col. 2, 13. νεκροῦς - ἐν τοῖς παραπτ.

- - χαρισάμενος ἡμῖν πάντα

τὰ παραπτώματα

Jac. 5, 16. ἐξομολογήσθῃ ἀλλήλοις

τὰ παραπτώματα

παρὰ ῥέειν Heb. 2, 1.

παράσημος Act. 28, 11.

παρασκευάζειν

Act. 10, 10. 1 Cor. 14, 8. 2 Cor. 9, 2. 3.

παρασκευή

Mat. 27, 62. Mar. 15, 42. Luc. 23, 54.

Joh. 19, 14. 31. 42.

παραινέειν Act. 20, 7.

παραινέειν

Mar. 3, 2 (Luc. 6, 7; 14, 1. - εἰσθαί; 20, 20). Act. 9, 24 (πύλας). Gal.

4, 10 (ἡμέρας).

παραινέσεις Luc. 17, 20.

παραινέειν

1) vorlegen, vorsetzen (eigentlich und uneigentlich):

Mat. 13, 24. 31 (παράβολήν). Mar.

6, 41; 8, 6. 7. Luc. 9, 16; 10, 8;

11, 6. Act. 16, 34; 17, 3 (- θασθαί). 1 Cor. 10, 27.

2) im Medium: anvertrauen; anbefehlen:

Luc. 12, 48; 23, 46 (τὸ πνεῦμα).

Act. 14, 23; 20, 32. 1 Tim. 1, 18.

2 Tim. 2, 2. 1 Pet. 4, 19 (τάς

ψυχάς).

παραινέειν Act. 17, 17.

παραινέειν 2 Cor. 4, 17.

παραινέειν

Mar. 14, 36. Luc. 22, 42.

παραινέειν 2 Cor. 11, 23.

παραινέειν [al. - οὐνή]

2 Pet. 2, 16.

παραινέειν

Act. 27, 12; 28, 11. 1 Cor. 16, 6. Tit. 3, 12.

παραινέειν Act. 27, 12.

παραινέειν

Mat. 21, 19. 20. Luc. 1, 64; 4, 39;

5, 25; 8, 44. 47. 55; 13, 13; 18,

43; 19, 11 (π. μέλλει ἡ βασ. τ.

θ.); 22, 60. Act. 3, 7; 5, 10; 9,

18; 12, 23; 13, 11; 16, 26. 33.

παραινέειν Apoc. 13, 2.

παραινέειν s. προςεδρ.

παραινέειν Heb. 12, 12.

*παραινέειν

1 Cor. 5, 3. Heb. 12, 11; 13, 5. 2 Pet. 1, 9.

παραινέειν 2 Pet. 2, 1.

παραινέειν Gal. 2, 4.

παραινέειν Jud. 4.

παραινέειν

Rom. 5, 20 (νόμος). Gal. 2, 4.

παραινέειν 2 Pet. 1, 5.

παρκετός

Mat. 5, 32. Act. 26, 29. 2 Cor. 11, 28.

παρεμβολή

1) Caserne (der röm. Soldaten):
Act. 21, 34. 37; 22, 24; 23, 10. 16. 32.

2) Lager: Heb. 13, 11. 13.

3) Heer: Heb. 11, 34. Apoc. 20, 9.

παρενοχλείν Act. 15, 19.

παρεπίδημος

Heb. 11, 13. 1 Pet. 1, 1; 2, 11.

παρέρχομαι

1) vorübergehen (local):

Mat. 8, 28; 26, 39. 42 (τὸ ποτήριον
ἀπ' ἐμοῦ). Luc. 18, 37. Act. 16, 8.

2) hinzutreten:

Luc. 12, 37; 17, 7. Act. 24, 7.

3) übertreten:

Luc. 11, 42 (κρίσιν, ἀγάπην); 15,
29 (τὴν ἐντολήν).

4) vorübergehen; vergehen
(zeitlich):

Mat. 5, 18 (bis). (Luc. 16, 17)

14, 15. ἡ ὥρα ἤδη παρήλθεν

24, 34. ἡ γενεὰ αὕτη (Mar. 13, 30.

Luc. 21, 32)

- 35. οἱ οὐραν. - παρελεύσον-
ται· οἱ δὲ λόγοι μου οὐ
μὴ παρέλθωσι (Mar. 13,
31. Luc. 21, 33)

Mar. 14, 35. παρέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὥρα

Act. 27, 9. νηστείαν - παρεληλυθίν.

2 Cor. 5, 17. τὰ ἀρχαία παρελήθεν

Jac. 1, 10. ὡς ἀνθος χορτοῦ παρελ.

1 Pet. 4, 3. ὁ παρεληλυθὼς χρόνος

2 Pet. 3, 10. φοιξήδον παρελεύσονται

Apoc. 21, 1. ἡ πρώτη γῆ παρελήθε

πύρεσις

Rom. 3, 25 (τῶν προγεγονότ. ἁμαρ-
τημάτων).

παρίχειν

Mat. 26, 10. κόπους (Mar. 14, 6. Luc.
11, 7; 18, 5. Gal. 6, 17)

Luc. 6, 29. τὴν σιαγόνα παρέχε

7, 4. ἄξιος - ᾧ παρέξῃ τοῦτο

Act. 16, 16. ἐργασίαν πολλήν (19, 24)

17, 31. πλίστιν παρασχὼν πᾶσιν

19, 24. παρείχετο - ἐργασίαν

22, 2. παρίσχον ἡσυχίαν

26, 2. παρίσχον-φιλανθρωπίαν

Col. 4, 1. ἰσότητα τοῖς δ. παρίχουθε

1 Tim. 1, 4. ζητήσεις παρέχουσι

6, 17. τῷ παρέχοντι ἡμ. - πάντα

Tit. 2, 7. σεαυτὸν παρεχόμενος

παρηγορία Col. 4, 11.

παρθενία Luc. 2, 36.

παρθένος

Mat. 1, 23; 25, 2. 7. 11. Luc. 1, 27.

Act. 21, 9. 1 Cor. 7, 25. 28. 34.

36. 37. 2 Cor. 11, 2. Apoc. 14, 4.

Πάρθος Act. 2, 9.

*παριστάναι (auch: εἶν)

Rom. 6, 13. παριστ. τὰ μέλη (19 bis)

- 16. παριστάνετε ἑαυτοὺς εἰς
δούλους

12, 1. παραστήσαι τὰ σώματα

14, 10. παραστησόμε. τῷ βήματι

16, 2. παραστήτε αὐτῇ

1 Cor. 8, 8. οὐ παρίστημι τῷ Θεῷ

2 Cor. 4, 14. κ. παραστήσει σὺν ὑμῖν

11, 2. ἀγνήν παραστ. τῷ Χρ.

Eph. 5, 27. ἵνα παραστήσῃ αὐτῇ

Col. 1, 22. παραστήσαι ὑμᾶς ἁγίους

- 28. ἵνα παραστήσωμεν πάντα

2 Tim. 2, 15. δόκιμον παραστ. τῷ Θ.

4, 17. ὁ - Κύριός μοι παρίστη

Παρμενᾶς Act. 6, 5.

πάροδος 1 Cor. 16, 7.

παροικεῖν Luc. 24, 13. Heb. 11, 9.
 παροικία Act. 13, 17. 1 Pet. 1, 17.
 πάροικος
 Act. 7, 6. 29. Eph. 2, 19. 1 Pet. 2, 11.
 παροιμία
 Joh. 10, 6; 16, 25 (bis). 29. 2 Pet. 2, 22.
 παροιμιάζειν Mat. 23, 27.
 παρόμοιος Mar. 7, 8. 13.
 πάροινος 1 Tim. 3, 3. Tit. 1, 7.
 παροίχουσθαι Act. 14, 16.
 παροξύνεσθαι
 Act. 17, 16. 1 Cor. 13, 5.
 παροξυσμός
 Act. 15, 39. Heb. 10, 24.
 παροργίζειν
 Rom. 10, 19. Eph. 6, 4.
 παροργισμός Eph. 4, 26.
 παροτρύνειν Act. 13, 50.
 παρουσία
 1) v. Christus; v. jüngsten Tag:
 Mat. 24, 3. σημεῖον τῆς σῆς παρ.
 - 37 (bis). 39. παρουσία τοῦ
 υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου
 1 Cor. 15, 23. ἐν τῇ παρ. αὐτοῦ (1 Th.
 2, 19; 3, 13; 4, 15; 5, 23.
 2 Th. 2, 1. Jac. 5, 7. 1 Joh.
 2, 28)
 2 Th. 2, 8. τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς παρ.
 - 9. οὐ ἔστιν ἡ παρουσία
 Jac. 5, 8. ἡ παρ. τοῦ Κυρ. ἤγγικε
 2 Pet. 1, 16. Χριστοῦ δύναμιν κ. παρ.
 3, 4. ἡ ἐπαγγελία τῆς παρ.
 - 12. σπεύδοντες τὴν παρου-
 σίαν τῆς τοῦ Θ. ἡμέρας
 2) von Menschen:
 1 Cor. 16, 27. 2 Cor. 7, 6. 7; 10, 10.
 Phil. 1, 26; 2, 12.
 παροψίς Mat. 23, 25. 26.

παρόρησις
 Mar. 8, 32. παρόρησις λαλεῖν (Joh. 7,
 13. 26; 10, 24; 11, 14; 16,
 29; 18, 20)
 Joh. 7, 4. ἐν παρόρησις εἶναι
 11, 54. οὐκίτι παρῶ. παριεπάται
 16, 25. παρόρησις ἀναγγελεῖ
 Act. 2, 29. εἰπὼν μετὰ παρῶ. (4, 31)
 4, 13. τὴν τοῦ Πέτρου παρόρησ.
 - 29. μετὰ πάσης παρῶ. (28, 31)
 2 Cor. 3, 12. πολλῇ παρῶ. χρώμεθα
 7, 4. πολλῇ μοι παρῶ. πρὸς ὑμ.
 Eph. 3, 12. ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παρῶ.
 6, 19. ἐν παρόρησις γνωρίσαι
 Phil. 1, 20. ἀλλ' ἐν πάσῃ παρόρησις
 Col. 2, 15. ἰδευμάτισεν ἐν παρῶ.
 1 Tim. 3, 13. καὶ πολλὴν π. ἐν πίστει
 Philem. 8. πολλὴν ἐν Χριστῷ παρῶ.
 Heb. 3, 6. ἀντὶ τὴν π. - κατὰσχ.
 4, 16. μετὰ παρῶ. τῷ Θρόνῳ
 10, 19. παρῶ. εἰς τὴν εἰσοδὸν
 - 35. μὴ ἀποβάλητε τὴν π. ὑμ.
 1 Joh. 2, 28. ἔχωμεν παρόρησιαν
 3, 21. παρῶ. ἔχομεν πρὸς τ. Θ.
 4, 17. ἵνα π. ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμ.
 5, 14. αὕτη ἐστὶν ἡ παρόρησις
 παρόρησιάζεσθαι
 Act. 9, 27. 28; 13, 46; 14, 3; 18, 26;
 19, 8; 26, 26. Eph. 6, 20. 1 Th. 2, 2.
 πάσχα
 Mat. 26, 2. τὸ πάσχα γίνεται
 - 17. φαγεῖν τὸ πάσχα (Mar.
 14, 12. 14. Luc. 22, 11. 15.
 Joh. 13, 28)
 - 18. ποτὶ π. (cf. Heb. 11, 28)
 - 19. ἡτοίμασαν τὸ πάσχα (Mar.
 14, 16. Luc. 22, 8. 13)
 Mar. 14, 1. ἦν - τὸ πάσχα

Mar. 14, 12. *ὅτε τὸ π. ἔθνον* (Luc. 22, 7)
 Luc. 2, 41. *τῇ ἑορτῇ τοῦ π.* (Joh. 18, 1)
 22, 1. *ἡ ἑορτῇ ἡ λεγομ. πάσχα*
 Joh. 2, 13. *ἐγγὺς ἦν τὸ π. τῶν Ἰουδ.*
 (6, 4. τὸ π. ἡ ἑορτῇ. 11, 55)
 - 23. *ἐν τῷ πάσχα ἐν τῇ ἑορτῇ*
 (18, 39 ohne ἐν τῇ ἑορτῇ)
 11, 55. *πρὸ τοῦ πάσχα*
 12, 1. *πρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα*
 19, 14. *παρασκευὴ τοῦ πάσχα*
 Act. 12, 4. *μετὰ τὸ πάσχα*
 1Cor. 5, 7. *τὸ π. ἡμῶν - ἐτύθη Χρ.*
πάσχειν
 1) von Christo:
 Mat. 16, 21. *πολλὰ παθεῖν* (Mar. 8, 31;
 9, 12. Luc. 9, 22; 17, 25)
 17, 12. *μέλλει πάσχ. ὑπ' αὐτῶν*
 Luc. 22, 15. *πρὸ τοῦ με παθεῖν*
 24, 26 (bis). *ἴδει παθεῖν τὸν*
Χριστόν (Act. 17, 8)
 Act. 1, 3. *μετὰ τὸ παθεῖν αὐτόν*
 3, 16. *παθεῖν τὸν Χριστόν*
 Heb. 2, 18. *ἐν ᾧ γὰρ πίπονθεν*
 5, 8. *ἀφ' ὧν ἔπαθε*
 9, 26. *ἴδει αὐτὸν πολλὰκις π.*
 13, 12. *ἔξω τῆς πόλεως ἔπαθε*
 1Pet. 2, 21. *ἔπαθεν ὑπὲρ ἡμῶν* (4, 1)
 - 23. *πάσχων οὐκ ἠπάλλει*
 3, 18. *ὑπὲρ ἁμαρτιῶν ἔπαθε*
 2) von Menschen:
 Mat. 17, 15; 27, 19. Mar. 5, 26. Luc. 13, 2.
 Act. 9, 16. *ὑπὲρ τοῦ ὀνόματ. μου π.*
 28, 5. *ἔπαθεν οὐδὲν κακόν*
 1Cor. 12, 26. *εἴτε πάσχει ἐν μέλος*
 2Cor. 1, 6. *ὧν καὶ ἡμεῖς πάσχομεν*
 8, 4. *τοσαῦτα ἐπάθετε εἰκῇ;*
 Phil. 1, 29. *κ. τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν*
 1Th. 2, 14. *ταῦτά ἐπάθετε καὶ ὑμεῖς*

2Th. 1, 5. *ὑπὲρ ἧς καὶ πάσχετε*
 2Tim. 1, 12. *καὶ ταῦτα πάσχω*
 1Pet. 2, 19. *πάσχων ἀδίκως*
 - 20. *κ. πάσχοντες ὑπομένετε*
 3, 14. *ἀλλ' εἰ καὶ πάσχοιτε*
 - 17. *κρείττον - ἀγαθόν. - π.*
 4, 1. *ὁ παθὼν ἐν σαρκί*
 - 15. *πασχέτω ὡς φονεύς*
 - 19. *ὥστε καὶ οἱ πάσχοντες*
 5, 10. *ὀλίγον παθόντας*
 Apos. 2, 10. *ἂ μέλλεις πάσχειν*
 Πάταρα Act. 21, 1.
πατάσσειν
 Mat. 26, 31. 51. Mar. 14, 27. Luc. 22,
 49. 50. Act. 7, 24; 12, 7. 23.
 Apos. 11, 6; 19, 15.
πατεῖν
 Luc. 10, 19; 21, 19. Apos. 11, 2; 14,
 20; 19, 15.
πατήρ
 1) von Gott; a) absolut:
 Mat. 11, 27 (bis) (Luc. 10, 22); 28, 19
 (εἰς τὸ ὄνομα τοῦ π.).
 Mar. 13, 32. *οὐδεὶς - εἰ μὴ ὁ πατήρ*
 Luc. 9, 26; 11, 13 (ὁ πατήρ ὁ ἐξ οὐρ.)
 Joh. 1, 14. *ὡς μονογενοὺς παρὰ π.*
 - 18. *ὁ ὧν εἰς τὸν κόλπον τοῦ π.*
 3, 35. *ὁ π. ἀγαπᾷ τὸν υἱόν* (cf.
 5, 20.; 10, 17; 15, 9)
 4, 21. *προσκυνήσετε τῷ π. (23)*
 - 23. *ὁ π. τοιοῦτους ζητεῖ*
 5, 18. *πατ. ἴδιον ἔλεγε τὸν θ.*
 - 19. *βλέπη τὸν πατ. ποιούντα*
 - 21. *ὥσπερ γὰρ ὁ π. ἐγείρει*
 - 22. *οὐδὲ - ὁ πατήρ κρίνει*
 - 23. *καθὼς τιμῶσι τὸν πατέρα*
 - *οὐ τιμᾷ τὸν π. τὸν πέμψ.*
 Joh. 5, 26. *ὁ π. ἔχει ζωὴν ἐν αὐτῷ*

- Joh. 5, 36. ὁ π. με ἀπίσταλκε (20, 21)
- 37. ὁ πέμψας με πατήρ (5, 23; 6, 39. τὸ θέλημα τοῦ πέμ. με π. 44; 8, 18, 18; 12, 49; 14, 24)
 - 45. κατηγορ. - πρὸς τὸν π. 6, 27. τοῦτον - ὁ π. ἀσφράγισα
 - 37. πᾶν ὃ δίδωσι μοι ὁ π.
 - 45. πᾶς ὁ ἀκούσας παρὰ τ. π.
 - 46. οὐχ ὅτι τὸν π. τις ἰώρακεν - οὗτος ἰώρακε τὸν π.
 - 57. ὁ ζῶν πατήρ καγὼ ζῶ διὰ τὸν πατέρα
 - 8, 27. ὅτι τὸν π. αὐτοῖς ἔλεγεν
 - 10, 15. καθὼς γινώσκει με ὁ π. καγὼ γινώσκω τὸν πατ.
 - 30. ἐγὼ καὶ ὁ πατήρ ἐν ἑσμεν
 - 36. ὃν ὁ πατήρ ἠγάπα
 - 38. ὅτι ἐν ἡμοῖς ὁ πατήρ καγὼ ἐν αὐτῷ (14, 10. 11. ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατήρ ἐν ἡμοῖς (cf. 20)
 - 12, 26. τιμήσει αὐτὸν ὁ πατήρ
 - 50. καθὼς εἰρηκέ μοι ὁ π.
 - 13, 1. ἵνα μεταβῇ - πρὸς τὸν π.
 - 8. πάντα δίδωκεν αὐτῷ ὁ π.
 - 6. οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τ. π.
 - 14, 8. 9. δαίξον ἡμῖν τὸν πατ.
 - 9. ἰώρακε τὸν πατέρα
 - 10. ὃ δὲ π. ἐν ἡμοῖς μένων
 - 13. ἵνα δοξασθῇ ὁ πατήρ ἐν τῷ νῦν (cf. 15, 8)
 - 16. ἐρωτήσω τὸν π. (16, 26)
 - 26. τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ὁ πέμψει ὁ πατήρ
 - 28. ὅτι εἶπον· Πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα (16, 28; cf. 14, 12)

- Joh. 14, 31. ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα
- ἐνεταίλατό μοι ὁ πατήρ
 - 15, 16. αἰτήσητε τὸν π. (16, 23)
 - 23. καὶ τὸν πατέρα μισοῖ
 - 26. ὃν ἐγὼ πέμψω - παρὰ τοῦ πατρὸς - ὁ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται
 - 16, 3. οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα
 - 15. ὅσα ἔχει ὁ πατήρ
 - 16. ὑπάγω πρὸς τὸν π. (17) (cf. 16, 10. πρὸς τὸν πατέρα μου)
 - 25. περὶ τοῦ π. ἀναγγαλιῶ
 - 26. ἐρωτήσω τὸν π. περὶ ὑμ.
 - 27. αὐτὸς - ὁ π. φιλεῖ ὑμᾶς
 - 28. ἐξηλθον παρὰ τοῦ π.
 - 32. ὁ πατήρ μετ' ἐμοῦ ἐστι
 - 18, 11. τὸ ποτήριον ὃ δέδωκέ μοι ὁ πατήρ
 - Act. 1, 4. τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ π.
 - 7. οὗς ὁ π. ἔθηκεν ἐν τῇ ἰδ. ἐξ.
 - 2, 38. τὴν ἐπαγγελίαν λαβὼν - παρὰ τοῦ πατρὸς
 - Rom. 6, 4. ἡγέρθη - διὰ τῆς δόξης τοῦ πατρὸς
 - 8, 15. ἀββᾶ ὁ πατήρ (Gal. 4, 6)
 - 1 Cor. 8, 6. εἰς Θεοῦ ὁ πατήρ
 - 15, 24. παραδῶ τὴν βασιλείαν τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ
 - 2 Cor. 1, 3. ὁ πατήρ τῶν οἰκτιρμῶν
 - Gal. 1, 1. διὰ Θεοῦ πατρὸς
 - 3. εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς
 - Eph. 1, 17. ὁ πατήρ τῆς δόξης
 - 2, 18. τὴν προσαγωγήν - πρὸς τὸν πατέρα
 - 5, 20. εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ κ. πατρὶ (Col. 1, 12; 3, 17)
 - 6, 23. ἀπὸ Θεοῦ πατρ. κ. Κυρ.

Phil. 2, 11. εἰς δόξαν Θεοῦ πατρός
 1 Th. 1, 1. ἐν Θεῷ πατρὶ
 2 Tim. 1, 2. ἀπὸ Θεοῦ πατρός (Tit. 1, 4)
 Jac. 1, 27. παρὰ τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ
 3, 9. εὐλογοῦμεν τὸν Θ. καὶ π.
 1 Pet. 1, 2. κατὰ πρόγνωσιν Θ. πατρ.
 2 Pet. 1, 17. λαβὼν παρὰ Θ. π. δόξαν
 1 Joh. 1, 2. ἡτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα
 - 3. κοινωνία - μετὰ τοῦ π.
 2, 1. παρακλήτον ἔχομεν πρὸς
 τὸν πατέρα
 - 13. ἐγνώκατε τὸν πατέρα
 - 15. ἡ ἀγάπη τοῦ πατρός
 - 16. οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ πατρ.
 - 22. ἀρνούμενος τὸν πατέρα
 - 23. οὐδὲ τὸν πατέρα ἔχει
 - 24. καὶ ἐν τῷ πατρὶ μένει
 3, 1. ἀγάπην διέδωκεν ἡμῖν ὁ π.
 4, 14. ὁ π. ἀπέσταλκε τὸν υἱόν
 [5, 7. ὁ πατήρ, ὁ λόγος]
 2 Joh. 3. παρὰ Θεοῦ πατρός - Ὑ.
 Χρ. τοῦ υἱοῦ τοῦ πατρ.
 4. ἐλάβομεν παρὰ τοῦ π.
 9. καὶ τὸν π. κ. τὸν υἱὸν ἔχει
 Jud. 1. ἐν Θεῷ π. ἡγιασμένοις
 b) ausdrücklich als Vater Christi:
 α) πάτερ (Anrede Jesu an den Vater):
 Mat. 11, 25; 26, 39. 42. Mar. 14, 36
 (ἀββὰ ὁ πατήρ). Luc. 10, 21
 (bis); 22, 42; 23, 34. 46. Joh. 11,
 41; 12, 27. 28; 17, 1. 5. 11 (π.
 ἄγιε). 21. 24. 25 (π. δίκαιε)
 β) ὁ πατήρ μου ὁ ἐν οὐρα-
 νοῖς oder ὁ οὐράνιος:
 Mat. 7, 21; 10, 32. 33; 12, 50; 15,
 13; 16, 17; 18, 10. 14. 19. 35.

γ) ὁ πατήρ μου:
 Mat. 11, 27. πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ
 τοῦ π. μου (Luc. 10, 22)
 20, 23. οἱς ἡτοίμασται ὑπὸ τοῦ
 πατρός μου
 24, 36. εἰ μὴ ὁ π. μου μόνος
 25, 34. δεῦτε οἱ εὐλογημ. τ. π. μ.
 26, 29. ἐν τῇ βασιλ. τοῦ π. μου
 - 58. παρακαλέσαι τὸν π. μου
 Luc. 2, 49. ἐν τοῖς τοῦ πατρός μου
 δαί εἶναι με
 23, 29. καθὼς διέθετό μοι ὁ πα-
 τήρ μου βασιλεῖαν
 24, 49. τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ π. μ.
 Joh. 2, 16. τὸν οἶκον τοῦ πατρ. μου
 5, 17. ὁ π. μ. - ὥς ἄρτι ἐργάζεται
 - 43. ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πα-
 τρός μου (10, 25)
 6, 32. ὁ π. μ. δίδωσιν - τὸν ἄρτον
 - 65. δεδομένον ἐκ τοῦ π. μου
 8, 19. οἶδατε, οὔτε τὸν πατ. μ.
 - 28. ἰδίδαξέ με ὁ πατήρ μου
 - 38. ἑώρακα παρὰ τῷ π. μου
 - 49. τιμῶ τὸν πατέρα μου
 - 54. ὁ π. μου ὁ δοξάζων με
 10, 18. ἐντολὴν ἔλαβον παρὰ τοῦ
 πατρός μου
 - 29. ὁ π. μου - μελῶν πάντων
 - ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ π. μου
 - 32. πολλὰ - ἔργα ἐκ τοῦ π. μ.
 - 37. ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ π. μ.
 14, 2. ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ π. μου
 - 7. τὸν π. μου ἐγνώκατε ἄν
 - 12. πρὸς τὸν π. μ. πορεύομαι
 - 20. ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ μου
 - 21. ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ
 πατρός μου
 - 23. ὁ π. μ. ἀγαπήσει αὐτόν

- Joh. 14, 28. ὁ π. μου μένων μου ἐστὶ
 15, 7. ὁ π. μου ὁ γεωργός ἐστι
 - 8. ἰδοὺ ἀσθὴ ὁ πατήρ μου
 - 10. τὰς ἐντολ. τοῦ π. μ. τηρήρ.
 - 15. ἡ ἡκουσα παρὰ τοῦ π. μ.
 - 24. μεμισήκασι - τὸν π. μου
 16, 10. πρὸς τὸν π. μου ὑπάγω
 20, 17. οὕτω γὰρ ἀναβέβηκα
 πρὸς τὸν πατέρα μου -
 ἀναβαίνω πρὸς τ. π. μου
 Apoc. 2, 27. εἴληφα παρὰ τοῦ π. μου
 3, 5. ἐνώπιον τοῦ πατρὸς μου
 - 21. ἐκάθισα μετὰ τοῦ π. μου

d) andere Stellen:

- Mat. 16, 27. Mar. 8, 38.
 Rom. 15, 6. Θεὸν καὶ πατ. τοῦ Κυρ.
 (2 Cor. 1, 3; 11, 31. Eph.
 1, 3; 3, 14. Col. 1, 3.
 1 Pet. 1, 3)
 Col. 2, 2. ἀπὸ Θεοῦ πατρ. τοῦ Χρ.
 Heb. 1, 5. ἵσται αὐτῷ εἰς πατέρα
 Apoc. 1, 6. ἱερεῖς τῷ Θεῷ κ. π. αὐτοῦ
 14, 1. τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐ-
 τοῦ (sc. τοῦ ἀρνίου)
 c) ausdrücklich als Vater der
 Menschen:

- a) ὁ πατήρ (ἡμῶν), ὁ ἐν οὐ-
 ρανοῖς, ὁ οὐράνιος:
 Mat. 5, 16. δοξάσωσιν τὸν πατέρα
 ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐραν.
 - 45. υἱοὶ τοῦ π. - ὑμ. τ. ἐν οὐρ.
 - 48. ὥσπερ ὁ π. ὑμ. ὁ ἐν οὐρ.
 6, 1. μισθὸν οὐκ ἔχετε παρὰ
 τῷ π. ὑμ. τῷ ἐν τοῖς οὐρ.
 - 9. πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς
 οὐρανοῖς (Luc. 11, 2)
 - 14. ἀφήσει - ὁ π. ὑμ. ὁ οὐ-
 ράνιος (15. Mar. 11, 25. 26)

- Mat. 6, 26. ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐρά-
 νιος τρέφει αὐτά
 - 32. οἶδε γὰρ ὁ π. ὑμ. ὁ οὐρ.
 7, 11. πόσω μᾶλλον ὁ πατήρ
 ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς
 23, 9. εἰς γὰρ ἐστὶν ὁ πατήρ
 ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς

β) ohne solchen Beisatz:

- Mat. 6, 4. ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων
 ἐν τῷ κρυπτῷ (6. 18)
 - 6. πρὸς εὐξαι τῷ πατρὶ σου
 τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ
 - 8. οἶδε γὰρ ὁ πατήρ ὑμῶν
 - 18. τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρ.
 10, 20. τὸ πν. τοῦ πατρὸς ὑμῶν
 - 29. ἀνευ τοῦ πατρὸς ὑμῶν
 18, 43. ἐν τῇ βασιλ. τοῦ πατρ. ὑμ.
 Luc. 6, 36. καθὼς καὶ ὁ πατήρ ὑμῶν
 οἰκτιρῶν ἐστὶ
 12, 30. ὑμῶν - ὁ πατήρ οἶδεν
 - 32. εὐδόκησεν ὁ πατήρ ὑμῶν
 Joh. 8, 41. ἵνα π. ἔχομεν τὸν Θεόν
 - 42. εἰ ὁ θ. πατήρ ὑμῶν ἦν
 20, 17. ἀναβαίνω πρὸς τὸν πα-
 τέρα μου καὶ πατ. ὑμῶν
 Rom. 1, 7. ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν
 (1 Cor. 1, 3. 2 Cor. 1, 2.
 Eph. 1, 2. Phil. 1, 2. Col.
 1, 2. 1 Th. 1, 1. 2 Th. 1, 1.
 ἐκ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν
 1 Tim. 1, 2. Phil. 3)
 2 Cor. 6, 18. ἵσται ὑμῖν εἰς πατέρα
 Gal. 1, 4. Θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν
 (cf. Phil. 4, 20. Col. 3, 17.
 1 Th. 1, 3 (3, 13); 3, 11.
 2 Th. 2, 16)
 1 Pet. 1, 17. εἰ πατέρα ἐπικαλεῖσθε

d) in anderer Verbindung:

Eph. 4, 6. εἰς θεός καὶ π. πάντων
 Heb. 12, 9. τῷ πατρὶ τῶν πνευμάτων
 Jac. 1, 17. ἀπὸ τοῦ π. τῶν φώτων

2) von Menschen:

* a) von bestimmten Personen:

Von Abraham: Mat. 3, 9. Luc. 1, 73; 3, 8; 16, 24. 27. 30. Joh. 8, 39. 58. 56. Act. 7, 2. Rom. 4, 1. 11 (π. πάντων τῶν πιστευόντ.); 12 (π. περιτομῆς); 16 (π. πάντων ἡμῶν); 17 (πατέρα πολλῶν ἁγίων 18). Heb. 7, 10. Jac. 2, 21.

b) unbestimmt:

a) im eigentlichen Sinn:

Mat. 8, 21. θάψαι τὸν πατέρα μου
 (Luc. 9, 59)

10, 21. παραδώσει πατήρ τέκνον
 (Mar. 13, 12)

- 35. διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ τοῦ π. (cf. Luc. 12, 53)

- 37. ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα

15, 4. τίμα τὸν πατέρα - ὁ κακολογῶν πατέρα (19, 19. Mar. 7, 10; 10, 19. Luc. 18, 20. Eph. 6, 2)

- 5. ὅς ἂν εἰπῇ τῷ π. - οὐ μὴ τιμῇσιν τὸν π. (cf. Mar. 7, 11. 12)

19, 5. καταλείψει - τὸν π. καὶ τὴν μητέρα (Mar. 19, 7. Eph. 5, 31)

- 29. πᾶς ὅστις ἀφῆκεν - ἢ π.

21, 31. τὸ θάλημα τοῦ πατρός

Luc. 11, 11. τίνα - ἐξ ὑμῶν τὸν πατ.

14, 26. καὶ οὐ μισεῖ τὸν πατέρα ἑαυτοῦ

Luc. 15, 12. etc. τῷ πατρὶ· Πάτερ, δός μοι etc

16, 27. εἰς τὸν οἶκον τοῦ π. μου

1 Cor. 4, 15. ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας

5, 1. γυναῖκα - τοῦ π. ἔχειν

Gal. 4, 2. ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός

Phil. 2, 22. ὡς πατρὶ τέκνον

1 Th. 2, 11. ὡς πατήρ τέκνα ἑαυτοῦ

1 Tim. 5, 1. παρακάλει ὡς πατέρα

Heb. 12, 7. ὃν οὐ παιδεύει πατήρ

- 9. τοὺς - τῆς σαρκ. ἡμῶν π.

β) πατέρες = Eltern:

Eph. 6, 4. Col. 3, 21. Heb. 11, 23.

γ) = die Aeltern:

Act. 7, 2; 22, 1 (ἄνδρες ἀδελφοὶ π. πατέρες). 1 Joh. 2, 13. 14.

δ) = Vorfahren:

Mat. 23, 30. ἐν τ. ἡμέραις τῶν π. ἡμῶν - 32. πληρώσ. τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν

Luc. 1, 55. ἐλάλησας πρὸς τοὺς π. ἡμ.

- 72. ἔλεος μετὰ τῶν π. ἡμῶν

6, 23. ἐποιοῦν τοῖς προφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν (cf. 26)

11, 47. οἱ - πατέρες ὑμῶν ἀπέκτειναν αὐτούς

- 48. τοῖς ἔργοις τῶν π. ὑμῶν

Joh. 6, 49. 58. ἔφαγον οἱ πατ. ὑμῶν 7, 22. περιτ. ἐστὶν ἐκ τῶν πατ.

Act. 3, 13. ὁ θ. τῶν πατέρων ἡμῶν (5, 30; 22, 14) (cf. 7, 32)

- 22. πρὸς τ. π. (cf. 25; 28, 25)

7, 11. 15. 19. 33. 39. 44. 45. 51. 52.

18, 17. ἐξελέξατο τοὺς π. ἡμῶν

- 32. τὴν πρὸς τοὺς πατέρας ἀπαγγελίαν (cf. 26, 6)

- 36. προσετίθη πρὸς τ. π. αὐτ.

Act 15, 10. οὗτοι οἱ πατέρες ἡμῶν
 Rom. 9, 5. ὧν οἱ πατέρες
 11, 28. ἀγαπητοὶ διὰ τοὺς πατ.
 15, 8. τὰς ἐπαγγ. τῶν πατέρων
 1Cor. 10, 1. οἱ πατέρες ἡμῶν πάντες
 Heb. 1, 1. λαλήσας τοῖς πατράσιν
 3, 9. ἐπειρασάν με οἱ π. ὑμῶν
 2Pet. 3, 4. ἀφ' ἧς-οἱ π. ἐκοιμήθησαν
 3) vom Teufel:
 Joh. 8, 38. 41. 44 (ter).
 Πάτριος Apoc. 1, 9.
 πατρὰ ψῆς 1 Tim. 1, 9.
 πατριά
 Luc. 2, 4. Act. 3, 25. Eph. 3, 15.
 πατριάρχης
 Act. 2, 29; 7, 8. 9. Heb. 7, 4.
 πατρικός Gal. 1, 4.
 πατρίς
 Mat. 13, 54. εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ
 (Mar. 6, 1)
 - 57. εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐ-
 τοῦ (Mar. 6, 4)
 Luc. 4, 23. καὶ ὥδε ἐν τῇ π. σου
 - 24. δεκτός ἐστιν ἐν τῇ π. αὐτ.
 Joh. 4, 44. ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι
 Heb. 11, 14. πατρίδα ἐπιζητοῦσι
 Πατράβασι Rom. 16, 14.
 πατροπαράδοτος 1 Pet. 1, 18.
 πατρῷος Act. 22, 3; 24, 14; 28, 17.
 παύειν
 Luc. 5, 4; 8, 24; 11, 1. Act. 5, 42;
 6, 13; 13, 10; 20, 1. 81. 32.
 1Cor. 13, 8. εἴτε γλώσσαι παύσονται
 Eph. 1, 16. οὐ παύομαι εὐχαριστῶν
 Col. 1, 9. οὐ παύομαι - προσευχ.
 Heb. 10, 2. οὐκ ἂν ἐπαύσαντο προσφ.
 1Pet. 3, 10. παυσάτω τὴν γλῶσσαν
 4, 1. πίπνυται ἀμαρτίας

Παῦλος (ἀνθύπατος) Act. 13, 7.
 Παῦλος, der Apostel:
 Act. 13, 9. (Σαῦλος δὲ ὁ καὶ Παῦλος)
 13. 16. 43. 45. 46. 50; 14,
 9. 11. 12. 14. 19; 15, 2.
 12. 22. 25. 35. 36. 38. 40;
 16, 3. 9. 14. 17. 18. 19.
 25. 28. 29. 36. 37; 17, 2.
 4. 10. 13. 14. 15. 16. 22. 33;
 18, 1. 5. 9. 12. 14. 18; 19,
 1. 4. 6. 11. 13. 15. 21. 26.
 29. 30; 20, 1. 7. 9. 10. 13.
 16. 87; 21, 4. 8. 11. 13. 18.
 26. 29. 30. 32. 37. 39. 40;
 22, 25. 28. 30; 23, 1. 3. 5.
 6. 10. 11. 12. 14. 16. 17. 18.
 20. 24. 31. 33; 24, 1. 10.
 23. 24. 26. 27; 25, 2. 4. 6.
 7. 9. 10. 14. 19. 21. 23; 26,
 1. 24. 28. 29; 27, 1. 3. 9.
 11. 21. 24. 31. 33. 43; 28,
 3. 8. 15. 16. 17. 25. 30.
 Rom. 1, 1. Παῦλος δοῦλος Ἰησ. Χρ.
 1Cor. 1, 1. Παῦλος κλητός ἀπόστολ.
 - 12. ἐγὼ μὲν εἰμι Παύλου (3, 4)
 - 13. μὴ Παῦλος ἰσταυρωθή
 - εἰς τὸ ὄνομα Παύλου
 8, 5. τίς οὖν ἐστὶ Παῦλος
 - 22. εἴτε Παῦλος εἴτε Ἀπολλῶς
 13, 21. τῇ ἐμῇ χειρὶ II. (Col. 4, 18.
 2 Th. 3, 17. cf. Philem. 19)
 2Cor. 1, 1. II. ἀπόστ. Ἰ. Χρ. (Eph.
 1, 1. Col. 1, 1. 1 Tim. 1, 1.
 2 Tim. 1, 1)
 10, 1. αὐτὸς δὲ ἐγὼ II. παρακ.
 Gal. 1, 1. II. ἀπόστ. οὐκ ἀπ' ἀνθρ.
 5, 2. ἐγὼ Παῦλος λέγω ὑμῖν
 Eph. 3, 1. ἐγὼ Παῦλος ὁ δέσμιος

Phil. 1, 1. Παῦλος καὶ Τιμόθεος
Col. 1, 23. οὐ ἐγενόμην ἐγὼ Π. διάκ.
1Th. 1, 1. Παῦλος καὶ Σιλουανός

(2 Th. 1, 1)

2, 18. ἐγὼ μὲν Παῦλος

Tit. 1, 1. Παῦλος δούλος Θεοῦ

Philem. 1. Παῦλος δέσμιος Χρ. Ἰησ.
9. τοιοῦτος ὢν ὡς Παῦλος

2Pet. 3, 15. ἀδελφός Παῦλος

Πάφος Act. 13, 6. 13.

παχύνεσθαι

Mat. 13, 15. Act. 28, 27.

πέδη Mar. 5, 4 (bis). Luc. 8, 29.

παδιδός Luc. 6, 17.

παῖς εὖειν Act. 20, 13.

παῖς ἤ Mat. 14, 13. Mar. 6, 33.

πειθαρχεῖν

Act. 5, 29. 32; 27, 21. Tit. 3, 1.

πειθεῖν

1) Activum:

a) Präs., Impf., Fut., Aor.:

Mat. 27, 20. ἔπεισαν τοὺς ὄχλους (cf.
Act. 14, 19)

28, 14. ἡμεῖς πείσομεν αὐτόν

Act. 12, 20; 13, 43; 14, 19; 18, 4.

19, 8. πείθων τὰ περὶ τῆς βα-
σιλείας τοῦ Θεοῦ

- 28, 6. Παῦλος οὕτως πείσας

26, 28. ἐν ὀλίγῳ με πείθεις

28, 23. πείθων τε αὐτούς

Gal. 1, 10. ἀνθρώπους π. ἢ τὸν Θ.

1Joh. 3, 19. πείσομεν τὰς καρδίας ἡ.

b) Prf. u. Plsqf.: πέποιθα, ἔπειποιθαι:

Mat. 27, 43. πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν

Mar. 10, 24. πέποιθόντας ἐπὶ τοῖς
χρήμασιν

Luc. 11, 22. ἐφ' ἣ ἔπειποιθαι

Luc. 18, 9. πεποιθότας ἐφ' ἑαυτοῖς
Rom. 2, 19. πέποιθας - σταντὸν ὁδη-
γὸν εἶναι

2Cor. 1, 9. μὴ πεπ. ὤμεν ἐφ' ἑαυτοῖς

2, 3. πεποιθὼς ἐπὶ πάντας

10, 7. εἰ τις πέποιθεν ἑαυτῷ

Gal. 5, 10. πέπ. εἰς ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ

Phil. 1, 6. 14. 25.

2, 24. πέποιθα - ἐν Κ. (2 Th. 3, 4)

3, 3. ἐν σαρκὶ πεποιθότας (4)

Philem. 21. πεποιθὼς τῇ ὑπακοῇ σου

Heb. 2, 13. „ἴσομ. πεπ. ἐπ' αὐτῷ“

13, 18. πεποιθήμεν - ὅτι (al.
πειθόμεθα)

2) Passivum:

a) Präs., Impf., Fut., Aor. =
sich überzeugen lassen;
glauben, folgen (mit Da-
tiv):

Luc. 16, 31. Act. 5, 36. 37. 40; 17, 40;
21, 14; 23, 21; 26, 26; 27,
11; 28, 24.

Gal. 5, 7. τῇ ἀληθ. μὴ π. [3, 1]

Rom. 7, 8. πειθομένοις δὲ τῇ ἀδικίᾳ

Heb. 13, 17. πείθεσθε τοῖς ἡγουμέν.

b) Prf. πέπεισμαι = über-
zeugt sein:

Luc. 20, 6. Rom. 8, 38; 14, 14; 15, 14.

2 Tim. 1, 5. 12. Heb. 6, 9.

πειθός 1 Cor. 2, 4 [al. ἐν πειθοῖ]

πειθώ 1 Cor. 2, 4 [al. ἐν πειθοῖς]

πεινῶν

1) eigentlich: † von Jesu:

Mat. †4, 2; 12, 1. †3; †21, 18; 25,

35. 37. 42. 44. Mar. †2, 25; †11,

12. Luc. †4, 2; 6, 3. Rom. 12, 20.

1 Cor. 4, 11; 11, 34. Phil. 4, 12.

Apoc. 7, 16.

b) uneigentlich:
Mat. 5, 6. Luc. 1, 53; 6, 21. 25.
Joh. 6, 35.

πειρα Heb. 11, 29. 36.
πειράζειν

1) Gott; den Geist:
Act. 5, 9. πειράσαι τὸ πνεῦμα Κ.
15, 10. τί πειράζετε τὸν Θεόν

1Cor. 10, 9. καὶ θῶς-τινες-ἐπειρασάν
Heb. 3, 9. ἐπειρασάν με οἱ πατέρες

2) Jesum:
Mat. 4, 1. πειρασθ. ὑπὸ τοῦ διαβ.
(Mar. 1, 13. Luc. 4, 2)

16, 1. πειράζοντες ἐπηρώτησαν
(Luc. 11, 16)

19, 3. πειράζοντες αὐτόν (Mar.
8, 11; 10, 2)

22, 18. τί με πειράζετε (Mar. 12,
15. Luc. 20, 23)

[Joh. 8, 6. πειράζοντες αὐτόν]
Heb. 2, 18. πίπονθεν - πειρασθεῖς
4, 15. πεπειρασμ. - κατὰ πάντα

3) Menschen:
Joh. 6, 6. ἔλεγε πειράζων αὐτόν
1Cor. 7, 5. μὴ πειράξῃ ὑμᾶς ὁ σατ.

10, 13. πειρασθ. ὑπὲρ δὲ δύνασθαι
2Cor. 13, 5. ἐαντὺς πειράζετε

Gal. 6, 1. μὴ καὶ πειρασθῇς
1Th. 3, 5. ἐπειράσαν ὑμᾶς ὁ πειρ.

Heb. 2, 18. τοῖς πειραζομ. βοηθήσαι
11, 17. Ἀβραὰμ πειραζόμενος

- 37. ἐπειράσθησαν [al. om.;
al. ἐπρήσθ.]

Jac. 1, 13. μηδεὶς πειραζόμενος -
ὑπὸ Θεοῦ πειράζομαι -
πειράζει . . οὐδένα

- 14. ἕκαστος πειράζεται

Apoc. 2, 2. ἐπειρασας τοὺς λέγοντας

Apoc. 2, 10. Ἰνα πειρασθῇτε
3, 10. π. τοὺς κατοικοῦντας

4) ὁ πειράζων
Mat. 4, 3. 1 Th. 3, 5.

5) mit Inf. = einen Versuch
machen: Act. 16, 7; 24, 6.

πειράσθαι
Act. 9, 26; 28, 21 [Heb. 4, 15].

πειρασμός
Mat. 6, 13. μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς
πειρασμόν (Luc. 11, 4)

26, 41. μὴ εἰσέλθ. εἰς π. (Mar.
14, 33. Luc. 22, 40; 22, 46)

Luc. 4, 13. συντελ. πάντα π. ὁ διάβ.
8, 13. ἐν καιρῷ πειρασμοῦ

22, 28. ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου
Act. 20, 19. θαυρίων καὶ πειρασμῶν

1Cor. 10, 13. π. ὑμᾶς οὐκ ἔλληφεν -
ποιήσῃ σὺν τῷ π. καὶ

τὴν ἐκβασιν
Gal. 4, 14. τὸν πειρ. μου [ὑμῶν] τὸν
ἐν τῇ σαρκὶ μου

1Tim. 6, 9. εἰς πειρ. καὶ παγίδα
Heb. 3, 8. τ. ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ

Jac. 1, 2. πειρασμ. περιπέσο. ποικ.
- 12. δς ὑπομένει πειρασμόν

1Pet. 1, 6. ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς
4, 12. πυρώσει πρὸς π. ὑμ. γιν.

2Pet. 2, 9. ἐκ πειρασμοῦ ῥυεσθαι
Apoc. 3, 10. ἐκ τῆς ὥρας τοῦ πειρ.

πεισμονή Gal. 5, 8.
πέλαγος Mat. 18, 6. Act. 27, 5.

πελεκίζειν Apoc. 20, 4.

*πείμπειν 1) Subj. Gott:

a) Johannes: Joh. 1, 33.

b) den Sohn:

Joh. 4, 34 (6, 38. 39. 40); 5, 23. 24.
30. 37; 6, 44; 7, 16. 18. 23. 33;

8, 16, 18, 26, 29; 9, 4; 12, 44.
45, 49; 13, 16, 20; 14, 24; 15,
21; 16, 5.

c) den h. Geist:

Joh. 14, 26 (cf. 15, 26; 16, 7).

2) Subj. Jesus:

Joh. 13, 20; 20, 21.

πέμπτος

Apoc. 6, 9; 9, 1; 16, 10; 21, 20.

πέντης 2 Cor. 9, 9.

πενθεῖν

Mat. 5, 4. μακάριοι οἱ πενθοῦντες

9, 15. μὴ δύνανται πενθεῖν

Mar. 16, 10. τοῖς . . π. καὶ κλαίουσιν

Luc. 6, 25. πενθήσετε καὶ κλαύσετε
(cf. Jac. 4, 9)

1Cor. 5, 2. οὐχὶ μάλλον ἀπενθήσατε

2Cor. 12, 21. πενθ. πολλοὺς τῶν πρ.

Apoc. 18, 11. πενθοῦσιν ἐπ' αὐτῇ
- 15. κλαίοντες καὶ πενθ. (19)

πενθερά

Mat. 8, 14 (Mar. 1, 30. Luc. 4, 38);
10, 35 (Luc. 12, 53).

πενθερός Joh. 18, 13.

πένθος

Jac. 4, 9. Apoc. 18, 7, 8; 21, 4.

πενιχρός Luc. 21, 2.

πεντηκοστή

Act. 2, 1; 20, 16. 1 Cor. 16, 8.

πέποιθα 3. πείθειν

πεποιθήσις

2 Cor. 1, 15; 3, 4; 8, 22; 10, 2. Eph.

3, 12. Phil. 3, 4.

πέρας

Mat. 12, 42. Luc. 11, 31. Rom. 10, 18.

Heb. 6, 16.

Πέργαμος Apoc. 1, 11; 2, 12.

Πέργη Act. 13, 13, 14; 14, 25.

*περί

Mat. 26, 28. περί πολλῶν ἐκχυνόμε-
νον (Mar. 12, 24)

Mar. 1, 44. προσέταγεν περί τοῦ κα-
θαρίσμου σου (Luc. 5, 14)

Rom. 8, 3. πέμψας - περί ἁμαρτίας

1Cor. 1, 13. ἐσταυρώθη περί [al. 1.
ὑπέρ] ὑμῶν

Gal. 1, 4. δόντος ἑαυτὸν περί τῶν
ἁμαρτιῶν [al. 1. ὑπέρ]

Heb. 10, 8. „λόκ. καὶ περί ἁμαρτίας
- 18. προσφορά περί ἁμαρτίας
- 26. περί ἁμαρτιῶν ἀπ. θυσία

18, 11. τὸ αἷμα [περί ἁμαρτίας]

1Pet. 3, 18. περί ἁμαρτιῶν ἵπαθετε.
[al. 1. ὑπέρ]

1Joh. 2, 2. ἱλασμός - περί τῶν ἁμαρ-
τιῶν (4, 10)

περιάγειν

Mat. 4, 23; 9, 35; 23, 15. Mar. 6, 6.
Act. 13, 11. 1 Cor. 9, 5.

περιαιρεῖν

Act. 27, 20, 40. 2Cor. 3, 16. Heb. 10, 11.

περιαστράπτειν Act. 9, 3; 22, 6.

περιβάλλειν

Mat. 6, 29. οὐδὲ Σολ. - περιβάλετο
(Luc. 12, 27)

- 31. ἢ τι περιβαλόμεθα;

25, 36. περιβάλετέ με. 38. 43.

Luc. 10, 43. περιβαλοῦσιν - χάρακα
23, 11. περιβ. αὐτὸν ἐσθῆτα

Joh. 19, 2. ἱμάτιον π. περιέβ. αὐτὸν

Act. 12, 8. περιβαλοῦ τὸ ἱμάτι. σου

Apoc. 3, 5. περιβαλεῖται ἐν ἱματίοις

- 18. ἱμάτια λευκὰ ἵνα περιβ.

περιβεβλημένος

Mar. 14^α 51 (σινδόνα); 16, 5 (στο-
λὴν λευκὴν). Apoc. 4, 4 (ἐν ἱμα-

τοῖς 19, 13); 7, 9 (στολάς 13);
10, 1 (νεφέλην); 11, 3 (σάκκους);
12, 1 (τόν ἥλιον); 17, 4 (πορ-
φυροῦν); 18, 16 (βύσσινον 19, 8).

περιβλέπεσθαι

Mar. 8, 5. 34; 5, 32; 9, 8; 10, 23;
11, 11. Luc. 6, 10.

περιβόλαιον

1 Cor. 11, 15. Heb. 1, 12.

περιδεῖσθαι Joh. 11, 44.

περιεργάζεσθαι 2 Th. 3, 11.

περιεργος Act. 19, 19. 1 Tim. 5, 13.

περιέρχασθαι

Act. 19, 13; 28, 13. 1 Tim. 5, 13.

Heb. 11, 37.

περιέχειν

Luc. 5, 9. Act. 23, 25. 1 Pet. 2, 6.

περιζώννυσθαι

Luc. 12, 35. 37; 17, 8. Act. 12, 8.

Eph. 6, 14. Apoc. 1, 13; 15, 6.

περίθεις 1 Pet. 3, 3.

περιστάναι

1) (Perf. Aor.) herumstehen:

Joh. 11, 42. Act. 25, 7.

2) vermeiden:

2 Tim. 2, 16. Tit. 3, 9.

περικάταρμα 1 Cor. 4, 13.

περικαλύπτειν

Mar. 14, 65. Luc. 22, 64. Heb. 9, 4.

περικεῖσθαι

Mar. 9, 42. Luc. 17, 2. Act. 28, 20.

Heb. 5, 2; 12, 1.

περικεφαλαία

Eph. 6, 17. 1 Th. 5, 8.

περικρατής Act. 27, 16.

περικρύπτειν Luc. 1, 24.

περικυκλοῦν Luc. 19, 43.

περιλάμπειν Luc. 2, 9. Act. 26, 13.

περιλείπεσθαι 1 Th. 4, 15. 17.

περίλυπος

Mat. 26, 38. Mar. 6, 26; 14, 34. Luc.
18, 23. 24.

περιμένειν Act. 1, 4.

πέριξ Act. 5, 16.

περιποιεῖν Luc. 1, 65.

περιποιος Luc. 1, 58.

περιούσιος Tit. 2, 14.

περιοχή Act. 8, 32.

περιπατεῖν

*1) eigentlich:

a) von geheilten Lahmen:

Mat. 9, 5. ἔγειραι καὶ περιπάτει

(cf. Mar. 2, 9; 5, 42. Luc.

5, 23. Joh. 5, 8. 9. 11. 12.

Act. 3, 6. 8. 9. 12)

11, 5. χωλοὶ περιπατοῦσι (Luc.

7, 22) (cf. Mat. 15, 31)

Act. 14, 8. 10.

b) andere Stellen:

Mar. 12, 38. ἐν στολαῖς π. (Luc. 20, 46)

Joh. 11, 9. ἐάν τις π. ἐν τῇ ἡμέρᾳ

- 10. περιπατῇ ἐν τῇ νυκτὶ

21, 18. περιεπάταις ὅπου ἤθελες

1 Pet. 5, 8. ὁ ἀντίδικος - π. ζητῶν

2) tropisch:

Mar. 7, 5. οὐ π. κατὰ τὴν παράδοσιν

Joh. 8, 12. οὐ μὴ π. ἐν τῇ σκοτίᾳ

12, 35. π. ὥς τὸ φῶς ἔχετε - ὁ

περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ

Act. 21, 21. μηδὲ τοῖς ἔθεσι περιπ.

Rom. 6, 4. ἐν καινότητι ζωῆς περ.

8, 1. τοῖς [μὴ κατὰ σάρκα π.]

- 4. τοῖς μὴ κατὰ σ. περιπ.

13, 13. ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνωνς

περιπατήσωμεν

14, 15. κατὰ ἀγάπην περιπατ.

1Cor. 3, 3. κατὰ ἄνθρωπον περιπ.
7, 17. οὕτω περιπατεῖτω
2Cor. 4, 2. περιπατ. ἐν πανουργίᾳ
5, 7. διὰ πίστεως - περιπατ.
10, 2. κατὰ σάρκα περ. (cf. 3)
12, 18. τῷ αὐτῷ πνεύματι περ.
Gal. 5, 16. πνεύματι περιπατεῖτε
Eph. 2, 2. ἐν αἷς ποτε περιπατή-
σατε (Col. 3, 7)
- 10. ὅτι ἐν αὐτοῖς (sc. ἔργ.
ἀγ.) περιπατήσωμεν
4, 1. ἀξίως π. τῆς κλήσεως
- 17. μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν,
καθὼς - τὰ - ἔθνη περ.
ἐν ματαιότητι τοῦ νοός
5, 2. περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ
- 8. ὡς τέκνα φωτός περιπ.
- 15. πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε
Phil. 3, 17. τοὺς οὕτω περιπατοῦντ.
- 18. πολλοὶ γὰρ περιπατοῦσ.
Col. 1, 10. περιπ. ἀξίως τοῦ Κυρίου
2, 6. ἐν αὐτῷ περιπατεῖτε
4, 5. ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε
1 Th. 2, 12. εἰς τὸ περιπατήσαι ὑμᾶς
4, 1. πῶς δεῖ ὑμᾶς περιπατεῖν
- 12. ἵνα περιπ. εὐσχημόνως
2 Th. 3, 6. ἀτάκτως περιπ. (3, 11)
Heb. 13, 9. ἐν οἷς - οἱ περιπατήσ.
1 Joh. 1, 6. ἐν τῷ σκότει π. (cf. 2, 11)
- 7. ἐν τῷ φωτὶ περιπατῶμεν
2, 6. καθὼς ἔχεινος περιεπάτ.
- αὐτός οὕτως περιπατεῖν
2 Joh. 4. π. ἐν ἀληθείᾳ (3 Joh. 3, 4)
6. περιπ. κατὰ τὰς ἐντολάς
- ἐν αὐτῇ (sc. ἐντ.) περιπ.
Apoc. 21, 24. περιπ. - διὰ τοῦ φωτός
περιπείρειν 1 Tim. 6, 10.

περιπίπτειν
Luc. 10, 30. Act. 27, 41. Jac. 1, 2.
περιποιεῖσθαι
Act. 20, 28. 1 Tim. 3, 13.
περιποίησις a) Erlangung:
1 Th. 5, 9. 2 Th. 2, 14. Heb. 10, 30.
b) Eigentum:
Eph. 1, 14. 1 Pet. 2, 9.
περιζήγνυμι Act. 16, 22.
περισπᾶσθαι Luc. 10, 40.
περισσειά
Rom. 5, 17. 2 Cor. 8, 2; 10, 15. Jac. 1, 21.
περισσεύειν
Mat. 5, 20. ἐὰν μὴ περισσ. - πλεον
13, 12. ὅστις γ. ἔχει - περισσευ-
θήσεται
14, 20. τὸ περισσεῦον τῶν κλα-
σμάτων (15, 37. cf. Luc.
9, 17. Joh. 6, 12. 13)
25, 29. δοθήσεται κ. περισσευθ.
Mar. 12, 44. τοῦ περισσεύοντος αὐ-
τοῖς (Luc. 21, 4) [al. πε-
ρισεύματος]
Luc. 12, 15; 15, 17.
Act. 16, 5. ἐπερίσσευον τῷ ἀριθμῷ
Rom. 3, 7. ἡ ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ ἐν
τῷ ἔμφ. ψεύσματι ἐπε-
ρίσσευσεν
5, 15. εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπερίσσε.
15, 13. τὸ περισσεύειν ὑμᾶς ἐν
τῇ ἐλπίδι
1Cor. 8, 8. οὕτως γὰρ - περισσεύομεν
14, 12. ἵνα περισσεύητε
15, 58. περισσεύοντες ἐν τῷ ἔργῳ
2Cor. 1, 5. περισσεύει τὰ παθήματα
- εἰς ἡμᾶς
- 5. περ. καὶ ἡ παράκλησις
3, 9. περ. ἡ διακ. - ἐν δόξῃ

2Cor. 4, 15. τὴν εὐχαριστίαν περισσ.
 8, 2. περισσ. εἰς τ. πλοῦτον
 - 7. ἐν παντὶ περισσεύετε πί-
 σται - ἐν ταύτῃ τῇ χά-
 ριτι περισσεύετε
 9, 8. χάριν περισσεύσαι εἰς
 ὑμᾶς - περισσεύετε εἰς
 πᾶν ἔργον
 - 12. περισσεύονσα διὰ πολλ.
 εὐχαριστιῶν τῷ Θεῷ
 Eph. 1, 8. ἣς ἐπερίσσευσεν εἰς ἡμᾶς
 Phil. 1, 9. μᾶλλον περισσ. ἐν ἐπιγν.
 - 28. τὸ καύχημα ὑμ. περισσ. ἐν
 4, 12. οἶδα καὶ περισσεύειν -
 περισσ. καὶ ὑστερεῖσθαι
 - 18. ἀπέχω - πάντα κ. περισσ.
 Col. 2, 7. περισσεύοντες ἐν αὐτῇ
 (sc. πίστει)
 1Th. 3, 12. ὑμᾶς ὁ Κ. πλεονάσαι κ.
 περισσεύσαι τῇ ἀγάπῃ
 4, 1. ἵνα περισσεύητε μᾶλλον
 (cf. 10)
 περισσευμα
 Mat. 12, 34 (Luc. 6, 45). Mar. 8, 8.
 2 Cor. 8, 13, 14.
 περισσός
 Mat. 5, 37. τὸ δὲ περισσὸν τούτων
 - 47. τί περισσὸν ποιεῖτε;
 Mar. 6, 51. ἐκ περισσοῦ (14, 31) [al.
 ἐκπερισσῶς]
 Joh. 10, 10. ἵνα - περισσὸν ἔχωσιν
 Rom. 8, 1. τί οὖν τὸ περισσὸν τοῦ
 Ἰουδαίου
 2Cor. 9, 1. περισσὸν μοι ἐστὶν τὸ γρ.
 Eph. 3, 20. ὑπὲρ ἐκ περισσοῦ (1 Th.
 3, 10; 5, 13) [al. ὑπερακ-
 περισσοῦ, - ὡς]

περισσότερος
 Mat. 11, 9. καὶ περισσότερον προ-
 φητοῦ (Luc. 7, 26)
 23, 13. περισσότερον κριμα (Mar.
 12, 40. Luc. 20, 47)
 Mar. 7, 36. μᾶλλον περ. ἐκήρυσσον
 Luc. 12, 4. περισσότερόν τι ποιῆσαι
 - 48. περισσότερον αἰτήσουσιν
 1Cor. 12, 23. τιμὴν περισσ. (24) - εὐ-
 σχημοσύνην περισσοτέρ.
 15, 10. περισσότερον αὐτῶν πάν-
 των ἰκοπίασα
 2Cor. 2, 7. τῇ περισσοτέρῃ λύπῃ
 10, 8. καὶ περισσ. τι πανυχῆσ.
 Heb. 6, 17. περισσότερ. βουλόμενος
 7, 15. περισσ. ἐτι κατάδηλον
 περισσῶς
 Mat. 27, 28. Mar. 10, 26; 15, 14 [al.
 - σοστέρας]. Act. 26, 11.
 περισσοτέρως
 Mar. 15, 14. 2 Cor 1, 12; 2, 4; 7,
 13, 15; 11, 23; 12, 15. Gal. 1, 14.
 Phil. 1, 14. 1 Th. 2, 17. Heb.
 2, 1; 13, 19.
 περιστερά
 Mat. 3, 16. καταβαῖνον ὡσεὶ περι-
 στέραν (Mar. 1, 10. Luc.
 3, 22. Joh. 1, 32)
 10, 16. γίνεσθε - ἀνέκραιτοι ὡς αἱ
 περιστεραι
 21, 12. τῶν πωλούντων τὰς π.
 (Mar. 11, 15. Joh. 2, 14, 16)
 Luc. 2, 24. δύο νεοσσούς περ. - ὧν
 περιτέμνειν
 Luc. 1, 59. π. τὸ παιδίον (cf. 2, 21)
 Joh. 7, 22. ἐν σαββάτῳ περιτ. ἄνθρ.
 Act. 7, 8. καὶ περιτέμνειν αὐτόν (cf.
 16, 3)

Act. 15, 1. ἂν μὴ περιτέμνησθαι

- 5. οἱ δὲ περιτέμν. αὐτούς

- 24. λέγοντες περιτέμνεσθαι

21, 21. περιτ. αὐτοὺς τὰ τέκνα

1Cor. 7, 18. περιτετμημένος τις ἐκλή-

θη - μὴ περιτεμνέσθω

Gal. 2, 3. ἡναγκάσθη περιτεμνηθῆν.

5, 2. ἂν περιτέμνησθαι

- 3. ἀνθρώπων περιτεμνομένων

6, 12. ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς πε-

ριτέμνεσθαι

- 13. οἱ περιτεμνόμενοι [αλ.

- τετμημ.]

- - θείλ. ὑμᾶς περιτέμνεσθαι

Col. 2, 11. ἐν ᾧ καὶ περιτεμνήθητε

περιτομῇ ἀχειροποιήτω

περιτιθέναι

Mat. 21, 33 (Mar. 12, 1); 27, 28. 48

(Mar. 15, 36). Mar. 15, 17. Joh.

19, 29. 1 Cor. 12, 23.

περιτομή

a) οἱ ἐκ περιτομῆς = Juden-
christen:]

Act. 10, 45; 11, 2. Rom. 4, 12. Gal.

2, 12. Col. 4, 11. Tit. 1, 10.

b) περιτ. tropisch:

Rom. 2, 29. περιτ. καρδίας ἐν πνεύμ.

Phil. 3, 3. ἡμεῖς γὰρ ἔσμεν ἡ περ.

Col. 2, 11. ἐν ᾧ καὶ περιτεμνήθητε

περιτομῇ ἀχειροποιήτω

- ἐν τῇ περιτ. τοῦ Χρ.

c) übrige Stellen:

Joh. 7, 22. Μωϋσῆς δέδωκεν ἡμῖν

τὴν περιτομήν

- 23. περιτομήν λαμβ. ἀνθρ.

Act. 7, 8. διαθήκην περιτομῆς

Rom. 2, 25. περιτ. μὲν γὰρ ὠφελεῖ -

ἡ περ. σου ἀκροβ. γέγ.

Rom. 2, 26. εἰς περιτ. λογισθήσεται

- 27. διὰ γράμματα. καὶ περιτ.

- 28. ἡ - ἐν σαρκὶ περιτομή

8, 1. τίς ἡ ὠφέλεια τῆς περ.

- 30. δικαιοῦσαι περιτ. ἐκ πίστ.

4, 9. ἐπὶ τὴν περιτομήν

- 10. ἐν π. ὅντι ἡ ἐν ἀκροβ. ἐστ.

- 11. σημεῖον ἔλαβε περιτομῆς

- 12. πατέρα περιτομῆς

15, 8. διάκονον γαγεν. περιτ.

1Cor. 7, 19. ἡ περιτομή οὐδὲν ἐστι

Gal. 2, 7. καθὼς Ἡέτρ. τῆς περιτ.

- 8. εἰς ἀποστολὴν τῆς περιτ.

- 9. αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περιτ.

5, 6. οὔτε περιτομή τι ἰσχύει

- 11. εἰ περιτομήν ἐτικηρύσσω

6, 15. οὔτε περιτομή τι ἔστιν

Eph. 2, 11. ὑπὸ τῆς λεγομένης περι-

τομῆς ἐν σαρκὶ χειροπ.

Phil. 3, 5. περιτομῇ ὀκταήμερος

Col. 3, 11. περιτομῇ κ. ἀκροβυστία

περιτρέπειν Act. 26, 24.

περιτρέχειν Mar. 6, 55.

περιφέρειν

Mar. 6, 55. 2 Cor. 4, 10. Eph. 4, 14.

Heb. 13, 9. Jud. 12.

περιφρονεῖν Tit. 2, 15.

περίχωρος

Mat. 3, 5; 14, 35. Mar. 1, 28; 6, 55.

Luc. 3, 3; 4, 14. 37; 7, 17; 8,

37. Act. 14, 6.

περίψημα 1 Cor. 4, 13.

περπαρεῦεσθαι 1 Cor. 13, 4.

Περσίς Rom. 16, 12.

πέρυσσι 2 Cor. 8, 10; 9, 2.

πατεινόν

Mat. 6, 26 (π. τοῦ οὐρανοῦ 8, 20;

18, 32. Mar. 4, 32. Luc. 8, 5; 9, 58;

13, 19. Act. 19, 12; 11, 6); 13, 4.
Mar. 4, 4. Luc. 12, 24. Rom. 1,
23. Jac. 3, 7.

πίστευσαι [**πιστεύσαι**]

Apoc. 4, 7; 12, 14; 14, 6; 19, 17.

πίτρα a) eigentlich:

Mat. 7, 24. 25 (Luc. 6, 48); 27, 51.

60 (Mar. 15, 46). Luc. 8, 6. 13.

Apoc. 6, 15. 16.

b) tropisch:

Mat. 16, 18. ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκ.

Rom. 9, 33., πέτραν σκανδάλου

1 Cor. 10, 4. ἐκ πνευμ. ἀκολ. πέτρας

1 Pet. 2, 7. πέτρα σκανδάλου

πίτρος Joh. 1, 43.

Πέτρος

† Σίμων Π. †† Π. κ. Ἰάκ. κ.

Ἰωάννης

Mat. †4, 18; 8, 14; †10, 2; 14, 28.

29; 15, 15; †16, 16. 18. 22. 23;

††17, 1. 4. 24. 26; 18, 21; 19,

27; 26, 33. 35. ††37. 40. 58. 69.

73. 75.

Mar. †3, 16; ††5, 37; 8, 29. 32. 33;

††9, 2. 5; 10, 28; 11, 21; ††13,

8; 14, 29 [31]; ††33. †37. 54.

66. 67. 70. 72; 16, 7.

Luc. †5, 8; †6, 14; 8, 45. ††51; 9,

20. ††23. 32; 9, 33; 12, 41; 18,

28; 22, 8 (Π. κ. Ἰωάν.). 34. 54.

55. 58. 60. 61 (bis). [62]; 24, 12.

Joh. 1, †41. †43. 45; †6, 8. 68; 13,

†6. 8. †9. †24. †36. 37; 18,

†10. 11. †15. 16. 17. 18. †25.

26. 27; 20, †2. 3. 4. †6; 21, †2.

3. 7 (bis). †11. †15. 17. 20. 21.

Act. 1, 13. 15; 2, 14. 37. 38; 3, 1.

3. 4. 6. 11. 12; 4, 8. 13. 19; 5,

3. 8. 9. 15. 29; 8, 14. 20; 9, 32.

34. 38. 39. 40; 10, 5. 9. 13. 14.

17. †18. 19. 21. 23. 25. 26. †32.

34. 44. 45. 46. 11, 2. 4. 7. †13;

12, 3. 5. 6. 7. 11. 13. 14. 16. 18;

15, 7.

Gal. 1, 18; 2, 7, 8. 11. 14.

1 Pet. 1, 1. Πέτρος ἀπόστ. Ἰησ. Χρ.

2 Pet. 1, 1. Συμμεῶν Π. δούλος κ. ἀπ.

πετροῦ δῆς

Mat. 13, 5. 20. Mar. 4, 5. 16.

πήγανον Luc. 11, 42.

πηγή a) eigentlich:

Mar. 5, 29 (τοῦ αἵματος). Joh. 4, 6

(bis). Jac. 3, 11. 12. 2 Pet. 2, 17.

Apoc. 8, 10; 14, 7; 16, 4.

b) tropisch:

Joh. 4, 14. πηγή ὕδατος ἀλλομένου

Apoc. 7, 17. ζωῆς πηγὰς ὑδάτων

21, 6. τῆς π. τοῦ ὕδατος τ. ζωῆς

πηγνύειν Heb. 8, 2.

πηδάλιον Act. 27, 40. Jac. 3, 4.

πηλίκος Gal. 6, 11. Heb. 7, 4.

πηλός Joh. 6, 11. 14. 15. Rom. 9, 21.

πήρα

Mat. 10, 10. Mar. 6, 8. Luc. 9, 3;

10, 4; 22, 35. 36.

πήχυς

Mat. 6, 27. Luc. 12, 25. Joh. 21, 6.

Apoc. 21, 17.

πιάζειν

Joh. 7, 30. 32. 44; 8, 20; 10, 39; 11,

57; 21, 3. 10. Act. 3, 7; 12, 4.

2 Cor. 11, 32. Apoc. 19, 20.

πιάζειν Luc. 6, 38.

πιθανολογία Col. 2, 4.

πικραίνειν

Col. 3, 19. Apoc. 8, 11; 10, 9. 10.

πικρία

Act. 8, 23. Rom. 8, 14. Eph. 4, 31.

Heb. 12, 15.

πικρός Jac. 3, 11, 14.

πικρῶς Mat. 26, 75. Luc. 22, 62.

Πιλάτος

Mat. 27, 2. 13. 17. 22. 24. 58. 62. 65.

Mar. 15, 1. 2. 4. 5. 9. 12. 14. 15. 43. 44.

Luc. 3, 1; 13, 1; 23, 1. 3. 4. 6. 11.

12. 13. 20. 24. 52.

Joh. 18, 29. 31. 33. 35. 37. 38; 19,

1. 4. 6. 8. 10. 12. 13. 15. 19. 21.

22. 31. 38.

Act. 3, 13; 4, 27; 13, 23.

1 Tim. 6, 18.

πίμπρασθαι Act. 2, 68.

πινακίδιον Luc. 1, 63.

πίναξ

Mat. 14, 8. 11; 23, 25. Mar. 6, 25. 28.

Luc. 11, 39.

πίνειν

Mat. 6, 25. τί φάγητε καὶ τί πίνητε

(31. Luc. 12, 29)

11, 18. μήτε ἰσθίων μήτε πίνων

(19. Luc. 7, 33. 34)

20, 22. δύνασθε πίνειν τὸ ποτή-

ριον (cf. 23; 26, 42. Mar.

10, 38. 39. Joh. 18, 11)

24, 38. τρώγοντες καὶ πίνοντες

- 49. ἰσθίη κ. πίνη μετὰ τῶν

μεθυόντων

26, 27. πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες

(Mar. 14, 23)

- 29. οὐ μὴ πῶ - ἐκ τούτου

τοῦ γεννήματος (Mar. 14,

26. Luc. 22, 18)

27, 34. ἔδωκαν αὐτῷ πίνειν ὄξος

- οὐκ ἤθελε π. (Mar. 15, 23)

Mar. 2, 16. μετὰ τῶν - ἁμαρτωλῶν

ἰσθίει καὶ π. (Luc. 5, 30)

16, 18. καὶ θανάσιμόν τι πίωσιν

Luc. 1, 15. οἶνον κ. σίκ. οὐ μὴ πῆ

5, 33. οἱ δὲ σοὶ ἰσθ. κ. πίνουσι

- 39. οὐδεὶς πῶν παλαιόν

10, 7. ἰσθ. κ. πίν. τὰ παρ' αὐτῶν

12, 19. φάγε, πίε, εὐφραίνου

- 45. ἰσθ. τε κ. πίν. κ. μεθ.

13, 26. ἐφάγ. ἐνώπ. σου καὶ ἐπ.

17, 8. ὥς . . πῶ - μετὰ ταῦτα

. . πῖσαι σύ

- 27. ἤσθιον, ἔπινον, ἐγ. (cf. 28)

22, 30. ἰσθ. κ. πίν. ἐπὶ τ. τραπ.

Joh. 4, 7. δός μοι πῖν (cf. 9. 10)

- 12. αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιε

- 13. πᾶς ὁ πίνων ἐκ τ. ὕδ. (14)

6, 53. φάγητε - καὶ πῖντε - τὸ

αἷμα (54. 56)

7, 37. εἰάν τις διψᾷ - πινέτω

Act. 9, 9. οὐκ ἔφαγεν οὐδὲ ἔπινεν

23, 12. μήτε φ. μήτε π. ὥς (21)

Rom. 14, 21. μὴ φαγ. χρ. μηδὲ π. οἶν.

1 Cor. 9, 4. ἐξουσίαν φαγ. κ. πῖν

10, 4. πόμα πνευματικὸν ἔπιον

- ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματ.

- 7. „ἐκάθισεν - φαγ. κ. πῖν“

- 21. ποτήριον Κυρίου πίνειν

- 31. εἴτε οὖν ἰσθ. εἴτε πίνετε

11, 22. εἰς τὸ ἰσθίειν κ. πίνειν

- 25. ὁσάκις ἂν πίνετε

- 26. ὁσάκις - τὸ ποτ. πίνετε

- 27. ὅς ἂν - πῖν τὸ ποτήριον

- 28. ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω

- 29. ἰσθίων καὶ πίνων ἀνα-

ξίως - κρῖμα ἑαυτῷ ἰσθίει

καὶ πίνει

15, 32. φάγωμεν καὶ πίωμεν

Heb. 6, 7. γῆ - ἡ πιούσα τὸν - ὑπόγον
 Apoc. 14, 10. οὗτος πίεται ἐκ τ. οἴν.

16, 6. αἷμα - ἔδωκε πίνειν

18, 3. ἐκ τοῦ οἴνου - πίπτωκε
 πάντα τὰ ἔθνη [αἱ. πι-
 πότικε. αἱ. πίπτωκαν]

πίστῃς Rom. 11, 17.

πιπράσκειν † tropisch

Mat. 13, 46; 18, 25; 26, 9. Mar. 14, 5.

Joh. 12, 5. Act. 2, 45; 4, 34; 5, 4.

† Rom. 7, 14. πεπραμ. ὑπὸ τ. ἁμαρτ.

* π(ί)πτειν 1) eigentlich: oft

2) tropisch:

Rom. 11, 11. μὴ ἔπτασαν ἵνα πίωσι;

- 22. ἐπὶ μὲν τοὺς πεσόντας

14, 4. Κυρίῳ στήκει ἡ πίπτει

1 Cor. 10, 12. βλέπτε μὴ πίω

13, 8. ἡ ἀγάπη οὐδέποτε πί-
 πται [ἐκπίπτει]

Heb. 4, 11. ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ - πίω

Jac. 5, 12. ἵνα μὴ ὑπὸ κρίσιν πίω.

Apoc. 2, 5. πόθεν πίπτωκας;

7, 16. οὐδὲ μὴ πίω ἐκ' αὐτοῦ
 ὁ ἥλιος

11, 11. φόβος μέγας ἔπασεν [ἐπ-
 ἔπ.] ἐπὶ τοὺς

Πισιδίαι Act. 13, 14; 14, 24.

πιστεύειν 1) glauben;

a) absolut; oder mit Accus.
 oder mit folg. δτι:

Mat. 8, 13. ὡς ἐπίστευσας γενήσῃτω

9, 28. πιστεύετε ὅτι δύναμαι

21, 22. ὅσα ἂν αἰτήσητε - πι-
 στεύοντες

24, 33. - μὴ πιστεύσητε (26. cf.
 Mar. 13, 21)

Mar. 5, 36. μὴ φοβοῦ, μόνον πίστευε

Mar. 9, 23. τὸ εἰ δύνασαι πιστεῦ-
 σαι - πάντα δυνατὰ τῷ
 πιστεύοντι

- 24. πιστεύω, βοήθει μου
 τῇ ἀπιστίᾳ

11, 23. πιστεύση ὅτι ἂ λέγει γίν.

- 24. πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε

15, 32. ἵνα ἴδωμεν κ. πιστεύσωμεν.

16, 16. ὁ πιστ. καὶ βαπτισθεῖς

- 17. σημεῖα - τοῖς πιστεύουσιν

Luc. 1, 45. μακαρία ἡ πιστεύουσα

8, 12. μὴ πιστεύσαντ. σωθῶσιν

- 13. πρὸς καιρὸν πιστεύουσι

- 50. μόνον πίστευε καὶ σω-
 θήσεται

22, 67. οὐ μὴ πιστεύσητε (cf. Joh.
 4, 48)

Joh. 1, 7. ἵνα πάντας πιστεύσωσι
 δι' αὐτοῦ

- 51. ὅτι εἰπόν σοι - πιστεύεις

3, 12. καὶ οὐ πιστεύετε (6, 36;
 10, 25. 28)

- πῶς ἐὰν εἶπω - πιστεύσ.

- 18. ὁ - μὴ πιστ. ἤδη κέκορ.

4, 41. ἐπίστευσαν διὰ τὸν λό-
 γον αὐτοῦ

- 42. οὐκέτι διὰ τὴν σὴν λα-
 λῶν πιστεύομεν

- 53. ἐπίστευσεν αὐτὸς κ. ἡ οἰκ.

5, 44. δύνασθε ὑμεῖς πιστεύειν

6, 64. τινὲς οὐ οὐ πιστεύουσιν
 - οἱ μὴ πιστεύοντες

- 69. πεπιστεύκαμεν κ. ἐγνώ-
 καμεν ὅτι

8, 24. ἐὰν γ. μὴ πιστεύσητε ὅτι

9, 18. οὐκ ἐπίστευσαν - παρὶ
 αὐτοῦ ὅτι

- 38. πιστεύω, Κύριε

Joh. 10, 38. ἵνα γινῶτε κ. πιστεύσ. ὅτι

- 11, 15. ἵνα πιστεύσῃτε
- 26. πιστεύεις τοῦτο
- 27. ἐγὼ πεπιστεύκα ὅτι σὺ εἰ
- 40. ὅτι ἂν πιστεύσῃ ὄψει
- 42. ἵνα πιστεύσωσιν ὅτι σὺ
- 12, 39. οὐκ ἠδύναντο πιστεῦειν
- 47. ἂν τις - καὶ μὴ πιστεύσῃ
- 13, 19. πιστεύσῃτε ὅτι ἐγὼ εἰμι
- 14, 10. οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ
- 29. ἵνα ὅταν γέν. πιστεύσῃτε
- 16, 27. πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ
- 30. ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι
- 31. ἄρτι πιστεύετε
- 17, 8. ἐπίστευσαν ὅτι σὺ με ἀπ.
- 21. ἵνα ὁ κόσμος πιστ. ὅτι
- 19, 35. ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύσῃτε
- 20, 8. εἶδε κ. ἐπίστευσεν
- 25. ἂν μὴ ἴδ. - οὐ μὴ πιστ.
- 29. ὅτι ἰωρακὴς με, πεπιστεύκας
- - μὴ ἰδόντας καὶ πιστεύσ.
- 31. ἵνα πιστεύοντ. ζωὴν ἔχητε
- - ἵνα πιστεύσῃτε ὅτι Ἰησ.

Act. 2, 44. πάντες οἱ πιστεύοντες

- 4, 4. πολλοὶ - ἐπίστευσαν
- 32. πληθὺς τῶν πιστευσάντ.
- 8, 13. ἐπίστευσε κ. βαπτισθεῖς
- [- 37. εἰ πιστεύεις ἐξ ὅλης τῆς καρδίας - πιστεύω τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ εἶναι -]
- 9, 26. μὴ πιστεύοντες ὅτι
- 11, 21. πολὺς τε ἄριθμὸς πιστ.
- 13, 12. ἰδὼν - ἐπίστευσεν
- 39. πᾶς ὁ πιστ. δικαιούται
- 41. ἔργον δ' οὐ μὴ πιστεύσ.
- 48. ἐπίστευσαν ὅσοι ἦσαν
- 14, 1. ὥστε πιστ. - πολὺ πληθὺς

Act. 15, 5. τινὲς τῶν - πεπιστευκότας

- 7. ἀκοῦσαι - καὶ πιστεῦσαι
- 11. πιστεύομεν σωθῆναι
- 17, 12. πολλοὶ - ἐπίστευσαν
- 34. κολληθέντας αὐτῷ ἐπιστ.
- 18, 8. ἐπίστευον κ. βαπτίζοντο
- 27. τ. πεπιστ. διὰ τῆς χάριτος
- 19, 2. ἐλάβετε πιστεύσαντες
- 18. πολλοὶ - τῶν πεπιστευκ.
- 21, 20. Ἰουδαίων τῶν πεπιστευκ.
- 25. τῶν πεπιστευκότ. ἐθνῶν
- 26, 27. οἶδα ὅτι πιστεύεις

Rom. 1, 16. παντὶ τῷ πιστεύοντι

- 3, 22. πάντας τοὺς πιστεύοντας
- 4, 11. πιστεύόντων δι' ἀκροβ.
- 18. ἐπ' ἐλπίδι ἐπίστευσεν
- 6, 8. πιστ. ὅτι καὶ συζήσομεν
- 10, 4. παντὶ τῷ πιστεύοντι
- 9. πιστεύσης ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ Θεὸς αὐτόν
- 14. πῶς δὲ πιστεύσουσιν
- 13, 11. ἧ ὅτε ἐπιστεύσαμεν
- 14, 2. δ' μὴ πιστεύει φαγεῖν
- 15, 18. ἐν τῷ πιστεύειν

1Cor. 1, 21. σῶσαι τοὺς πιστεύοντας

- 3, 5. δι' ὧν ἐπιστεύσατε
- 11, 18. μέρος τι πιστεύω
- 14, 22. οὐ τοῖς πιστεύουσιν - ἀλλὰ τοῖς πιστεύουσιν
- 15, 2. εἰ μὴ εἰκὴ ἐπιστεύσατε
- 11. καὶ οὕτως ἐπιστεύσατε

2Cor. 4, 13. ἐπίστευσα - διὸ ἐδάλησα

- ἡμῖς πιστεύομεν, διὸ κ.
- Gal. 3, 22. δοθῇ τοῖς πιστεύουσι
- Eph. 1, 19. εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντ.
- 1 Th. 1, 7. πᾶσι τοῖς πιστεύουσι
- (2, 10. 13)

4, 14. εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι

2Th. 1, 10. ἐν πᾶσι τοῖς πιστεύουσι
1Tim. 3, 16. ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ

Heb. 4, 3. εἰσαρχ. - οἱ πιστεύσαντες.

11, 6. πιστεύσαι - δεῖ δεῖ ἐστί

Jac. 2, 19. οὐ πιστεύεις ὅτι ὁ Θεός

1Pet. 2, 7. ἡ τιμὴ τοῖς πιστοῦνται

1Joh. 4, 16. ἡμεῖς ἠγνώκαμεν καὶ
παπιστεύκ. τὴν ἀγάπην

5, 1. πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησ.

- 5. εἰ μὴ ὁ πιστ. ὅτι Ἰησοῦς

Jud. 5. τοὺς μὴ πιστεύσαντας

b) πιστ. mit Dativ der Pers.
oder † Sache:

Mat. 21, 25. οὐκ ἐπιστεύσ. αὐτῷ (32.

Mar. 11, 31. Luc. 20, 5)

- 32. αἱ πόρνοι ἐπιστ. αὐτῷ -
τοῦ πιστεύσαι αὐτῷ

27, 42. καὶ πιστεύσομεν αὐτῷ

Mar. 16, 13. οὐδὲ ἁγίοις ἐπιστεύσαν

Joh. 4, 21. γυναῖ, πιστεύ μοι ὅτι

† - 50. ἐπιστ. ὁ ἄνθρ. τῷ λόγῳ

5, 24. πιστ. τῷ πέμψαντί με

- 38. τοῦτῃ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε

- 46. εἰ γὰρ ἐπιστεύετε Μωϋσῇ,
ἐπιστεύετε ἂν ἐμοί

† - 47. γραμμασιν οὐ πιστεύετε

- - τοῖς ἐμοῖς ῥήμασι πιστ.

6, 30. ἴδωμεν καὶ πιστέυσ. σοι

8, 31. παπιστεύκ. αὐτῷ Ἰουδ.

- 45. ὅτι - λέγω οὐ πιστ. μοι

- 46. διατὶ ὑμεῖς - οὐ πιστεύ-

ετε μοι

10, 37. εἰ οὐ ποιῶ - μὴ πιστ. μοι

- 38. κἂν ἐμοί μὴ πιστεύητε

† - - τοῖς ἔργοις πιστεύσατε

12, 38. τίς ἐπιστευσεν τῇ ἀκοῇ;

(Rom. 10, 16)

14, 11. πιστεύετε μοι ὅτι ἄγω

Joh. 14, 11. διὰ τὰ ἔργ. - πιστ. μοι
Act. 5, 14. πιστεύοντες. τῷ Κ. (cf. 18, 8)

8, 12. ὅτε δὲ ἐπιστ. τῷ Φίλιππῳ

† 13, 41. „ἔργον ᾧ οὐ μὴ πιστεύσ.“

16, 34. πανοικί παπιστ. τῷ Θεῷ

† 24, 14. πιστ. πᾶσι τοῖς - γεγρ.

26, 27. πιστ. - τοῖς προφήταις

27, 25. πιστεύω - τῷ Θεῷ ὅτι

Rom. 4, 3. „ἐπιστευσεν Ἀβραάμ τῷ

Θεῷ“ (Gal. 3, 6. Jac. 2, 2)

- 17. κατέναντι οὐ ἐπιστ. Θεοῦ

† 10, 16. „τίς ἐπιστ. τῇ ἀκοῇ“

2Th. 2, 11. εἰς τὸ πιστ. αὐτοὺς τῷ

† - 12. οἱ μὴ πιστ. τῇ ἀληθείᾳ

2Tim. 1, 12. οἶδα - ᾧ παπιστεύκα

Tit. 3, 8. οἱ παπιστευκότες τῷ Θεῷ

† 1Joh. 8, 23. πιστεύσωμεν τῷ ὄν. σου

4, 1. μὴ παντὶ πνεύματι πιστ.

5, 10. ὁ μὴ πιστεύων τῷ Θεῷ

c) πιστ. mit εἰς;

a) in Bezug auf Christum:

Mat. 18, 6. Mar. 9, 42. Joh. 1, 12.

εἰς τὸ ὄνομα (3, 18. 1 Joh. 5,

13); 8, 15. 16. 18. 36; 4, 39; 6,

29. 35. 40. 47; 7, 5. 31. 38. 39.

48; 8, 30; 9, 35. 36; 10, 42; 11,

25. 26. 45. 48; 12, 11 (εἰς τὸν

Ἰησ.); 12, 87. 42. 44. 46; 14, 1

12; 16, 9; 17, 20.

Act. 10, 43; 14, 23; 19, 4 (εἰς τ. Ἰ.).

Rom. 10, 14. Gal. 2, 16. Phil. 1, 29.

1 Pet. 1, 8. 1 Joh. 5, 10.

β) in Bezug auf Gott: Joh. 14, 1.

γ) Joh. 12, 38. πιστ. εἰς τὸ φῶς

1Joh. 5, 10. οὐ παπιστ. εἰς τὴν μαρτ.

d) πιστ. mit ἐπὶ c. Dat. u. Acc.;

und mit ἐν:

Mar. 1, 15. πιστεύετε ἐν τῷ εὐαγγ.

Luc. 24, 25. πιστ. ἐπὶ πᾶσιν (Neutr.)

Act. 9, 42. ἐπὶ τὸν Κ. (11, 17; 16, 31)

22, 19. τοὺς πιστευόντας ἐπὶ σε

Rom. 4, 5. πιστ. ἐπὶ τὸν δικαιοῦντα

4, 24. πιστ. ἐπὶ τὸν ἐγείραντα

9, 33. ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ (10,

11. 1 Pet. 2, 6)

1Tim. 1, 16. μαλλόντ. πιστ. ἐπ' αὐτῷ

2) anvertrauen:

Luc. 16, 11. τὸ ἀληθ. τίς ὑμῖν πιστ.

Joh. 2, 24. οὐκ ἐπιστ. αὐτὸν αὐτοῖς

Rom. 3, 2. ἐπιστεύθησαν τὰ λόγια

1Cor. 9, 17. οἰκονομίαν παπίστευμαι

Gal. 2, 7. παπίστευμαι τὸ εὐαγγ.

1Th. 2, 4. πιστευθῆναι τὸ εὐαγγ.

2Th. 1, 10. ἐπιστεύθη τὸ μαρτύριον

1Tim. 1, 11. εὐαγγέλιον δ' ἐπιστεύθη

Tit. 1, 3. ἐν κήρυγματι ὁ ἐπιστ.

πιστικός Mar. 14, 8. Joh. 12, 8.

πιστις 1) absolut:

Mat. 8, 10. τὸσαύτην πίστιν εὗρον

9, 2. ἰδὼν ὁ Ἰ. τὴν π. αὐτῶν

(Mar. 2, 5. Luc. 5, 20)

- 22. ἡ πίστις σου σέσωκέ σου

(Mar. 5, 34; 10, 52. Luc.

7, 50; 8, 48; 17, 19)

- 29. κατὰ τὴν π. ὑμῶν γεν.

15, 28. μεγάλη σου ἡ πίστις

17, 20. πίστιν ὡς κόκκον σινά-

πεως (Luc. 17, 6)

21, 21. ἐὰν ἔχητε π. κ. μὴ διακρ.

23, 23. τὸν ἴλεον καὶ τὴν πίστιν

Mar. 2, 5. πῶς οὐκ ἔχετε πίστιν;

Luc. 7, 9. τὸσαύτην πίστιν εὗρον

8, 25. ποῦ ἐστιν ἡ πίστις ὑμῶν;

17, 5. πρὸς θες ἡμῖν πίστιν

18, 8. εὐρήσει τὴν π. ἐπὶ τ. γῆς

22, 32. μὴ ἐκλείπη ἡ πίστις σου

Act. 3, 16. ἡ π. ἡ δι' αὐτοῦ ἰδωκαν

6, 5. πλήρη πίστ. καὶ πνεύμ.

- 7. ὑπῆκουον τῇ πίστει

- 8. πλήρη π. καὶ δυνάμεως

11, 24. πνεύμ. ἁγίου καὶ πίστ.

13, 8. διαστρέψαι - ἀπὸ τῆς π.

14, 9. πίστιν ἔχει τοῦ σωθῆναι

- 22. ἐμμένειν τῇ πίστει

- 27. ἤνοιξε - θύραν πίστεως

15, 9. τῇ πίστει καθαρίας τὰς

καρδίας αὐτῶν

16, 5. ἰσταρεοῦντο τῇ πίστει

17, 31. πίστιν παρασχὼν πᾶσιν

Rom. 1, 5. εἰς ὑμνοῦν πίστεως

- 8. ἡ π. ὑμῶν καταγγέλλεται

- 12. τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστεως

- 17. ἐκ πίστεως εἰς πίστιν

- - „ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως

ζήσεται“ (Gal. 3, 11. Heb.

10, 38)

3, 3. τὴν πίστιν τοῦ Θεοῦ (=

Treue Gottes) καταργήσει

- 25. διὰ τῆς πίστεως ἐν τῷ

αὐτοῦ αἵματι

- 27. διὰ νόμου πίστεως

- 28. δικαιοῦσθαι πίστει

- 30. δικαιοῦσαι περιτομὴν ἐκ

πίστεως καὶ ἀκροβυστίας

διὰ τῆς πίστεως

- 31. καταργοῦμεν διὰ τῆς π.

4, 5. λογίξ. ἡ π. αὐτοῦ εἰς δικ.

- 9. ἰλογισθῇ τῷ Ἀβρ. ἡ π.

- 11. τῆς δικ. τῆς π. τῆς ἐν τῇ

- 12. τῆς ἐν ἀκροβυστίᾳ πί-

στεως τοῦ πατρὸς

- 13. διὰ δικαιοσύνης πίστεως

- 14. κακίνονται ἡ πίστις

- 16. διὰ τοῦτο ἐκ πίστεως

- Rom. 4, 16. τῷ ἐκ πίστεως Ἀβραάμ
 - 19. μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει
 - 20. ἐνεδυναμώθη τῇ πίστει
 5, 1. δικαιοθ. - ἐκ πίστεως
 9, 30. δικαιοσ. - τῆς | ἐκ πίστ.
 - 32. οὐκ ἐκ πίστεως, ἀλλ' ὡς
 10, 6. ἡ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη
 - 8. τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως
 - 17. ἄρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς
 11, 20. οὐ - τῇ πίστει ἵστηκας
 12, 3. θ. ἐμίσησε μέτρον πίστ.
 - 6. κατὰ τ. ἀναλογίαν τῆς π.
 10, 1. ἀσθενοῦντα τῇ πίστει
 - 22. σὺ πιστὶν ἔχεις
 - 23. ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως
 - - ὁ οὐκ ἐκ πίστ. ἀμαρτία
 16, 26. εἰς ὑπακοὴν πίστεως
 1Cor. 2, 5. ἵνα ἡ π. ὑμῶν μὴ ᾗ ἐν
 12, 9. ἐτέρῳ δὲ π. ἐν τῷ αὐτῷ
 13, 2. ἐὰν ἔχω πᾶσαν τ. πίστιν
 - 13. νυνὶ δὲ μένει πίστις
 15, 14. κενὴ δὲ καὶ ἡ π. ὑμῶν
 - 17. ματαία ἡ πίστις ὑμῶν
 16, 13. στήκετε ἐν τῇ πίστει
 2Cor. 1, 24. κυριεύωμεν ὑμῶν τῆς π.
 - - τῇ γὰρ πίστει ἱσθῆκατε
 4, 13. τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστ.
 5, 7. διὰ πίστεως γὰρ περι-
 πατοῦμεν, οὐ διὰ εἰδους
 8, 7. περισσεύετε πίστει
 10, 15. ἀξιομένης τῆς π. ὑμῶν
 13, 5. εἰ ἐστὶ ἐν τῇ πίστει
 Gal. 1, 23. εὐαγγελίζεται τὴν πίστιν
 3, 2. 5. ἡ ἐξ ἀκοῆς πίστεως
 - 7. οὐ ἐκ πίστεως οὗτοι εἰσιν
 - 8. ἐκ πίστ. δικαιοὶ τὰ ἔθνη
 - 9. οἱ ἐκ πίστ. εὐλογοῦνται
 - 12. νόμος οὐκ ἔστιν ἐκ π.

- Gal. 3, 14. λάβωμεν διὰ τῆς πίστ.
 - 23. πρὸ τοῦ δὲ ἐλθεῖν τὴν π.
 - - εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν
 - 24. ἵνα ἐν πίστεως δικαιοθ.
 5, 5. πνεύματι ἐκ πίστεως
 - 6. πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη
 - 22. ἀγαθωσύνη, π., πραότης
 6, 10. πρὸς τοὺς οἰκείους τῆς π.
 Eph. 2, 8. τῇ - χάριτι ἐστε σεω-
 σμένοι διὰ τῆς πίστεως
 3, 17. διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς
 καρδίαις
 4, 5. μία πίστις, ἐν βάπτισμα
 - 13. εἰς τὴν ἐνότητά τῆς π.
 - 29. οἰκοδομὴν τῆς πίστεως
 6, 16. τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως
 - 23. ἀγάπη μετὰ πίστεως
 Phil. 1, 25. χαρὰν τῆς πίστεως
 2, 17. λειτουργία τῆς π. ὑμῶν
 3, 9. δικαιοσύνην ἐπὶ τῇ π.
 Col. 1, 4. ἀκούσαντες τὴν π. ὑμῶν
 - 23. τῇ π. τεθμελιωμένοι
 2, 7. βεβαιούμενοι ἐν τῇ π.
 1Th. 1, 3. ὑμῶν τοῦ ἔργου τῆς π.
 3, 2. ὑπὲρ τῆς πίστεως ὑμῶν
 - 6. τὴν π. καὶ τὴν ἀγ. ὑμῶν
 - 7. διὰ τῆς ὑμῶν πίστεως
 - 10. ὑστερήματα τῆς π. ὑμῶν
 5, 8. θάρρακα πίστεως κ. ἀγ.
 2Th. 1, 3. ὑπεραυξάνει ἡ π. ὑμῶν
 - 4. τῆς ὑπομονῆς ὑμῶν κ. π.
 - 11. ἔργον πίστ. ἐν δυνάμει
 3, 2. οὐ γὰρ πάντων ἡ πίστις
 1Tim. 1, 2. γνησίῳ τέκνῳ ἐν πίστει
 - 4. οἰκονομίαν Θεοῦ τὴν ἐν π.
 - 5. ἐκ - πίστεως ἀνυποκρί-
 του (2 Tim. 1, 5)

1Tim.1, 14. μετὰ πίστεως κ. ἀγάπης
 - 19. ἔχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν
 συναλδήσιν
 - - περὶ τὴν π. ἐνανάγησαν
 2, 7. ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ
 - 15. ἐὰν μείνωσιν ἐν πίστει
 8, 9. τὸ μυστήριον τῆς πίστ.
 4, 1. ἀποστήσονται τινες τῆς π.
 - 6. τοῖς λόγοις τῆς πίστεως
 - 12. ἐν πίστει, ἐν ἀγνείᾳ
 5, 8. τὴν πίστιν ἤρνηται
 - 12. τὴν πρώτην π. ἡτέθησαν
 6, 10. ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς
 πίστεως
 - 11. εὐσέβειαν, π., ἀγάπην
 - 12. τ. καλὸν ἀγῶνα τῆς π.
 - 21. περὶ τὴν π. ἡστοχώσαν
 2Tim. 1, 13. ἐν π. κ. ἀγάπῃ τῇ ἐν Χρ.
 2, 18. ἀνατρέπων τὴν τιμὴν π.
 - 22. πίστιν, ἀγάπην, εὐρίνην
 8, 8. ἁδόκιμοι περὶ τὴν πίστιν
 - 10. τῇ προςθέσει, τῇ πίστει
 4, 7. τὴν πίστιν τετήρηκα
 Tit. 1, 1. κατὰ π. ἐκλεκτῶν Θεοῦ
 - 4. κατὰ κοινὴν πίστιν
 - 13. ὑγιαίνων ἐν τῇ πίστει
 2, 2 ὑγιαίνοντας τῇ πίστει
 - 10. π. πᾶσαν ἐνδεικνυμένους
 3, 15. φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει
 Philem. 6. ἡ κοινωνία τῆς π. σου
 Heb. 4, 2. τῇ πίστει τοῖς ἀκούσασιν
 6, 12. διὰ πίστεως κ. μακροθ.
 9, 28. ἀπεκδοχομένοις εἰς σω-
 τηρίαν [διὰ πίστεως]
 10, 22. ἐν πληροφωρίᾳ πίστεως
 - 39. ἰσμὲν - πίστεως εἰς παρ.
 11, 1. ἔστι - πίστις ἁλιζομέ-
 νων ὑπόστασις

Heb. 11, 3. πίστει νοοῦμεν (cf. 4. 7.
 8. 9. 11. 17. 20. 21. 22. 23.
 24. 27. 28. 29. 30. 31)
 - 6. χωρὶς - πίστ. ἀδύνατον
 - 7. τῆς κατὰ π. δικαιοσύνης
 - 13. κατὰ π. ἀπέθανον οὗτοι
 - 33. διὰ πίστ. κατηγωνίσαντο
 - 39. μαρτυρηθέντες διὰ τῆς π.
 12, 2. εἰς τὸν τῆς π. ἀρχηγὸν κ.
 13, 7. μιμεῖσθε τὴν πίστιν
 Jac. 1, 3. τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς
 πίστεως (1 Pet. 1, 7)
 - 6. αἰτεῖτω - ἐν πίστει
 2, 5. πλουσίους ἐν πίστει
 - 14. ἐὰν πίστιν λέγῃ τις ἔχειν
 - - μὴ δύναται ἢ π. σῶσαι
 - 17. ἡ πίστις ἐὰν μὴ ἔχη ἔργα,
 νεκρά ἐστὶ
 - 18. σὺ π. ἔχεις, κἀγὼ ἔργα
 - - δεῖξόν μοι τὴν πίστιν σου
 - - ἐκ τῶν ἔργων μου τὴν
 πίστιν μου
 - 20. ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔρ-
 γων νεκρά (26)
 - 22. ἡ π. συνήργει τοῖς ἔργοις
 - - ἐκ τῶν ἔργων ἡ πίστις
 ἐτελειώθη
 - 24. ἐξ ἔργων - οὐκ ἐκ πί-
 στεως μόνον
 5, 15. ἡ εὐχὴ τῆς πίστ. σώσει
 1Pet. 1, 5. φρουρουμένους διὰ πίστ.
 - 9. τὸ τέλος τῆς πίστ. ὑμῶν
 5, 9. ἀντίστητε στερεοὶ τῇ π.
 2Pet. 1, 1. ἰσότημον ἡμῖν λαχοῦσι π.
 - 5. ἐν τῇ π. ὑμῶν τὴν ἀρετὴν
 1Joh. 5, 4. ἡ νίκη - ἡ πίστις ἡμῶν
 Jud. 3. τῇ - παραδοθ. - πίστει
 20. τῇ ἀγιωτάτῃ ὑμῶν π.

Αποκ.2,19. τὴν ἀγάπην καὶ τὴν π.

13,10. ἡ ὑπόμ. κ. ἡ π. τῶν ἀγ.

2) mit Beisatz:

a) im Genitiv:

Mar.11,22. ἔχετε πίστιν Θεοῦ

Act. 3,16. ἐπὶ τῇ πίστει τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ

Rom. 3, 3. τὴν πίστιν τοῦ Θεοῦ (= Treue Gottes) καταργήσαι

- 22. διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χρ.

- 26. δικαιοῦντα τὸν ἐκ π. Ἰησ.

Gal. 2,16. διὰ πίστεως Ἰησ. Χριστοῦ

- - δικαιοθ. ἐκ π. Χριστοῦ

- 20. ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ

3,22. ἐκ πίστεως Ἰησ. Χριστοῦ

Eph. 3,12. διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ

Phil. 1,27. τῇ πίστει τοῦ εὐαγγελίου

3, 9. τὴν διὰ πίστεως Χριστοῦ

Col. 2,12. διὰ τῆς π. τῆς ἐνεργείας

2Th. 2,18. πίστει ἀληθείας

Jac. 2, 1. ἔχετε τὴν π. τοῦ Κ. ἡμῶν

Αποκ.2,13. οὐκ ἤρνησω τὴν π. μου

14,12. τηροῦντες - τὴν π. Ἰησοῦ

b) m. Präpst. (εἰς, ἐν, ἐπὶ, πρὸς):

Act.20,21. π. τὴν εἰς τὸν Κ. ἡμῶν

24,24. περὶ τῇ εἰς Χριστὸν π.

26,18. πίστει τῇ εἰς ἐμέ

Rom. 5, 2. τῇ πίστει εἰς τὴν χάριν

Gal. 3,26. διὰ τῆς π. ἐν Χρ. Ἰησοῦ

Eph. 1,15. τὴν καθ' ὑμᾶς π. ἐν τῷ Κ.

Col. 2, 5. τῆς εἰς Χριστὸν π. ὑμῶν

1Th. 1, 8. ἡ π. ὑμῶν ἡ πρὸς τ. Θεόν

1Tim.3,13. ἐν πίστει τῇ ἐν Χρ. Ἰ.

2Tim.3,15. διὰ π. τῆς ἐν Χρ. Ἰησοῦ

Heb. 6, 1. πίστεως ἐπὶ Θεόν

1Pet.1,21. τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς Θεόν

πιστός 1) von Personen:

a) von Gott; von Christo:

1Cor. 1, 9. π. ὁ Θεὸς δι' οὐ ἐκλήθ.

(cf. 10, 13. 2 Cor. 1, 18)

1Th. 5,24. πιστὸς ὁ καλῶν ὑμᾶς

2Th. 3, 3. πιστὸς - ἐστὶν ὁ Κύριος

2Tim.2,13. εἰ ἀπ., ἐκεῖνος π. μένει

Heb. 2,17. π. ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς

3, 2. π. ὄντα τῷ ποιήσαντι

10,23. πιστὸς - ὁ ἐπαγγελιάμενος (11, 11)

1Pet.4,19. ὡς πιστῷ κτιστῇ

1Joh.1, 9. πιστὸς ἐστι καὶ δίκαιος

Αποκ.1, 5. ὁ μάρτυς ὁ π. (3, 14)

19,11. καλούμ. π. κ. ἀληθινός

b) von Menschen = treu;

† gläubig:

Mat.24,45. ἐστὶν ὁ πιστὸς δοῦλος

(cf. 25, 21. 23)

25,21. ἐπὶ ὀλίγα ἡς πιστὸς (23)

Luc.12,42. ὁ π. οἰκονόμος καὶ φρ.

16,10. ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ π.

ἐν πολλῷ πιστὸς ἐστι

- 11. ἐν τῷ - π. οὐκ ἐγένεσθε

- 12. ἐν τῷ ἄλλοτρίῳ πιστοὶ

19,17. ἐν ἐλαχίστῳ π. ἐγένου

† Joh.20,27. μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός

† Act.10,45. οἱ ἐκ περιτομῆς πιστοὶ

† 18, 1. γυναικὸς Ἰουδ. πιστῆς

† - 15. κεκρίκατέ με πιστὴν τῷ

Κυρίῳ εἶναι

1Cor.4, 2. οἱ. ἵνα π. τις εὐρεθῇ

† - 17. τέκνον - πιστὸν ἐν Κυρίῳ

† 7,14. ἡγλασται - ὁ ἄπιστος ἐν

τῇ γυναικὶ [τῇ πιστῇ]

† - 25. ἡλεημένος ὑπὸ Κυρίου πιστὸς εἶναι

+2 Cor. 6, 15. μερὶς π. μετὰ ἀπίστου
 + Gal. 3, 9. σὺν τῷ πιστῷ Ἀβραάμ
 + Eph. 1, 1. τοῖς πιστοῖς ἐν Χρ. Ἰησ.

6, 21. πιστὸς διάκονος ἐν Κυ-
 ρίῳ (cf. Col. 1, 7; 4, 7)

+ Col. 1, 2. ἀγ. κ. π. ἀδελφοῖς ἐν Χρ.
 (†) 4, 9. τῷ π. καὶ ἀγαπητῷ ἀδ.

1 Tim. 1, 12. ὅτι πιστὸν με ἡγήσατο
 3, 11. γυναῖκας - πιστάς ἐν πᾶσι

+ 4, 8. τοῖς π. καὶ ἀπεγνωκόσι

+ - 10. σωτήρ - μάλιστα πιστῶν

+ - 12. τύπος γίνου τῶν πιστῶν

+ 5, 16. εἴ τις πιστὸς ἢ πιστὴ ἔχει

+ 6, 2. πιστοὺς ἔχοντ. δεσπότας

+ - - πιστοὶ εἰσι καὶ ἀγαπητοὶ

2 Tim. 2, 2. παράθου π. ἀνθρώποις

+ Tit. 1, 6. τέκνα ἔχων πιστά

Heb. 3, 5. πιστὸς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ

+ 1 Pet. 1, 21. τοὺς - πιστ. [αἱ. πι-
 στύνοντας] εἰς Θεόν

5, 12. Σίλουαν. τοῦ π. ἀδελφοῦ

3 Joh. 5. πιστὸν ποιεῖς ὃ ἐὰν ἐργ.

Apoc. 2, 10. γίνου π. ἔχρι θανάτου

- 13. ὁ μάρτυς μου ὁ πιστὸς

+ 17, 14. κλητοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ κ. π.

2) von Sachen = glaubwürdig:

Act. 13, 34. τὸ ὅσα Δαυὶδ τὰ πιστά

1 Tim. 1, 15. πιστὸς ὁ λόγος (3, 1; 4,

9; 2 Tim. 2, 11. Tit. 3, 8.

cf. Apoc. 21, 5; 22, 6. οἱ

λόγοι π. κ. ἀληθινοὶ εἰσι)

Tit. 1, 9. τοῦ κατὰ τὴν διδασχὴν

πιστοῦ λόγου

πιστοῦν 2 Tim. 3, 14.

πλανᾶν, πλανᾶσθαι

1) πλανᾶν

Mat. 24, 4. μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ

(Mar. 13, 5)

Mat. 24, 5. πολλοὺς πλανήσουσι (11.
 Mar. 13, 6)

- 24. ὅσα πλαν. - καὶ τοὺς ἐκ.

Joh. 7, 12. πλανᾶ τὸν ὄχλον

2 Tim. 3, 13. πλανῶντες κ. πλανώμενοι

1 Joh. 1, 8. ἵαντοὺς πλανῶμεν

2, 26. περὶ τ. πλανώντων ὑμᾶς

3, 7. μῆδεῖς πλανάτω ὑμᾶς

Apoc. 2, 20. πλανᾶ τοὺς ἰμους δούλ.

12, 9. σατανᾶς ὁ πλ. τὴν οἰκ.

13, 14. πλανᾶ τοὺς κατοικοῦντας

19, 20. ἐν οἷς ἐπλάνησε τοὺς λαβ.

20, 3. ἵνα μὴ πλανᾶ ἔτι τὰ ἔθ.

- 8. πλανῆσαι τὰ ἔθνη

- 10. διάβολος ὁ πλ. αὐτοὺς

2) πλανᾶσθαι

Mat. 18, 12. ἐὰν - πλανηθῇ ἐν ἐξ αὐτ.

- - ζητεῖ τὸ πλανώμενον

- 13. τοῖς μὴ πεπλανημένοις

22, 29. πλανᾶσθε μὴ εἰδότες

Mar. 12, 24. οὐ διὰ τοῦτο πλανᾶσθε

- 27. πολὺ πλανᾶσθε

Luc. 21, 8. βλέπετε μὴ πλανηθῆτε

Joh. 7, 47. μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλαν.

1 Cor. 6, 9. μὴ πλανᾶσθε (15, 33.

Gal. 6, 7. Jac. 1, 16)

2 Tim. 3, 13. πλανῶντες κ. πλανώμεν.

Tit. 3, 8. ἀπειθεῖς, πλανώμενοι

Heb. 3, 10. „ἀεὶ πλανῶνται ἐπὶ καρδ.“

5, 2. τοῖς ἀγνοοῦσιν κ. πλαν.

11, 33. ἐν ἱερημίαις πλανώμενοι

Jac. 5, 19. πλανηθῇ ἀπὸ τῆς ἀληθ.

1 Pet. 2, 25. ὡς πρόβατα πλανώμενα

2 Pet. 2, 15. ἐπλάνηθησαν ἐξακολ.

Apoc. 18, 23. ἐν τῇ φαρμακείᾳ σου

ἐπλαν. πάντα τὰ ἔθνη

πλάνη

Mat. 27, 64. ἡ ἰσχυρὴ πλάνη χεῖρων

Rom. 1, 27. τὴν ἀντιμισθίαν. - τῆς πλ.

Eph. 4, 14. πρὸς τ. μεθοδεύσαντες πλ.

1Th. 2, 3. οὐκ ἐκ πλάνης

2Th. 2, 11. ἐνέργειαν πλάνης

Jac. 5, 20. ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ

2Pet. 2, 18. ἐν πλάνῃ ἀναστρεφόμεν.

3, 17. τῇ τῶν ἀθέσμων πλάνῃ

1Joh. 4, 6. τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης

Jud. 11. τῇ πλάνῃ τοῦ Βαλαάμ

πλανήτης Jud. 13.

πλάνος

Mat. 27, 63. 2 Cor. 6, 8. 1 Tim. 4, 1

(πνεύμ. π.). 2 Joh. 7.

πλάξ 2 Cor. 3, 3 (bis). Heb. 9, 4.

πλάσμα Rom. 9, 20.

πλάσσειν Rom. 9, 20. 1 Tim. 2, 13.

πλαστός 2 Pet. 2, 3.

πλατεία

Mat. 6, 5; 12, 19. Luc. 10, 10; 13,

26; 14, 21. Act. 5, 15. Apoc. 11,

8; 21, 8. 21; 22, 2.

πλάτος

Eph. 3, 18. Apoc. 20, 9; 21, 16 (bis).

πλατύνειν

Mat. 23, 5. 2 Cor. 6, 11. 13.

πλατύς Mat. 7, 13.

πλίγμα 1 Tim. 2, 9.

πλεῖν

Luc. 8, 23. Act. 21, 3; 27, 2. 6. 24.

Apoc. 18, 17.

πλέκειν

Mat. 27, 29. Mar. 15, 17. Joh. 19, 2.

πλεονάζειν

Rom. 5, 20. ἵνα πλεονάσῃ τὸ παράπτ.

- οὐδ' ἐπλεόν. ἡ ἁμαρτία

6, 1. ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ

2Cor. 4, 15. ἡ χάρις πλεονάσασα

8, 15. „ὁ τὸ πολὺ οὐκ ἐπλεόν.“

Phil. 4, 17. τὸν καρπ. τὸν πλεον. εἰς

1Th. 3, 12. ὑμᾶς - ὁ Κύριος πλεονά-

σαι κ. περισσ. τῇ ἀγάπῃ

2Th. 1, 3. πλεονάζει - ἡ ἀγ. - εἰς

2Pet. 1, 8. ταῦτα γ. ὑμῖν - πλεονάζ.

πλεονεκτεῖν

2 Cor. 2, 11; 7, 2; 12, 17. 18. 1 Th. 4, 6.

πλεονέκτης

1 Cor. 5, 10. 11; 6, 10. Eph. 5, 5.

πλεονεξία

Mar. 7, 22. πλεονεξίαι, πονηρίαι

Luc. 12, 15. φυλάσσω. ἀπὸ τῆς πλεον.

Rom. 1, 29. πονηρίαι, πλεον., κακία

2Cor. 9, 5. μὴ ὡς πλεονεξίαν

Eph. 4, 19. ἐν πλεονεξίᾳ

5, 3. ἡ πλ. μὴδὲ ὀνομαζέσθω

Col. 3, 5. τὴν πλ. ἥτις ἐστὶν εἰδωλ.

1Th. 2, 5. ἐν προφάσει πλεονεξίας

2Pet. 2, 3. ἐν πλεον. πλαστοῖς λόγ.

- 14. καρδίαν γαρυμνασμένην

πλεονεξίας ἔχοντας

πλευρά

Joh. 19, 34; 20, 20. 25. 27. Act. 12, 7.

πληγή

Luc. 10, 30. πληγὰς ἐπιθ. ἀπῆλθεν

12, 48. ποιήσας - ἄξια πληγῶν

Act. 16, 23. ἐπιθάντες αὐτοῖς πληγὰς

- 33. ἔλουσαν ἀπὸ τῶν πληγῶν

2Cor. 6, 5. ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς

11, 23. ἐν πληγ. ὑπερβαλλόντως

Apoc. 9, 18. ἀπὸ τῶν τριῶν πληγ. τ.

- 20. ἐν ταῖς πληγαῖς ταύταις

11, 6. πατάξαι - ἐν πάσῃ πλ.

13, 3. ἡ πληγή τοῦ θανάτου

αὐτοῦ (12)

- 14. τὴν πληγ. τῆς μαχαίρας

15, 1. πλ. ἐπὶ τὰς ἐσχάτας (6.8)

16, 9. ἐπὶ ταῖς πληγαῖς ταύταις

Apoc. 16, 21. ἐκ τῆς πλ. τῆς χαλάρης
 - - μεγάλη ἐστὶν ἡ πλ. αὐτῆς
 18, 4. ἐκ τῶν πληγῶν αὐτῆς
 - 8. ἤξουσιν αἱ πληγαὶ αὐτῆς
 21, 9. ε. ἐπὶ τὰ πλ. τῶν ἐσχαίων
 22, 18. τὰς πληγ. τὰς γεγραμμ.

πλήθειν, πίμπλημι

Mat. 22, 10. ἐπλήσθη ὁ γάμος ἀνακ.
 27, 48. ἐπλήσας - ὄξους (Joh. 19, 29)

Luc. 1, 15. πνεύματος ἁγίου πλη-
 σθήσεται (cf. 1, 41. 67.
 Act. 2, 4; 4, 8. 31; 9, 17;
 13, 9)

- 28. ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι
 (2, 6. 21. 22)

- 57. τῇ - Ἐλισάβετ ἐπλήσθη
 ὁ χρόνος

4, 28. ἐπλήσθ. πάντες θυμοῦ

5, 7. ἐπλήσαν [ἐπλήσθησαν]
 , ἀμφοτέρω τὰ πλοῖα

- 26. ἐπλήσθησαν φόβου

6, 11. ἐπλήσθησαν ἀνοίας

21, 22. πλησθῆναι πάντα τὰ γε-
 γραμμένα

Act. 3, 10. ἐπλήσθησαν θάμβους

5, 17. ἐπλήσθη. ζήλου (13, 45)

19, 29. ἐπλήσθη ἡ πόλις ὅλη
 τῆς συγχύσεως

• πλήθος

Luc. 2, 13. πλήθος στρατιᾶς οὐραν.

Jac. 5, 20. καλύψει πλήθος ἁμαρ-
 τῶν (1 Pet. 4, 8)

πληθύνειν

Mat. 24, 12. πληθυνθ. τὴν ἀνομίαν

Act. 6, 1. πληθυνόντων τ. μαθητῶν

- 7. ἐπληθύνετο ὁ ἄριθμός

7, 17. ἐπληθύνθη ἐν Αἰγύπτῳ

9, 31. τῇ παρακλήσει - ἐπληθύν.

Act. 12, 24. ἠϋΐσαν καὶ ἐπληθύνετο
 2 Cor. 9, 10. πληθύνει τὸν σπόρον ὑμ.

Heb. 6, 14. „πληθύνων πληθυνώ σε“

1 Pet. 1, 2. χάρις ὑμῖν - πληθυνθεῖν
 (2 Pet. 1, 2)

Jud. 2. ἔλαος ὑμῖν - πληθυνθεῖν
 πλήκετος 1 Tim. 3, 3. Tit. 1, 7.

πλημμύρα Luc. 6, 48.

πλήρης

Mat. 14, 20. θωδ. κοφ. πλήρεις (cf.
 15, 37. Mar. 6, 43; 8, 19)

Mar. 4, 28. πλήρη σίτον ἐν τῷ στάλῃ

Luc. 4, 1. πνεύματος ἁγίου πλήρης
 (Act. 6, 3; 17, 55; 12, 24)

5, 12. ἀνὴρ πλήρης λήπρας

Joh. 1, 14. πλ. χάριτος κ. ἀλήθειας

Act. 6, 5. πλήρη πίστεως

- 8. πλήρη χάριτος

9, 36. πλήρης ἀγαθῶν ἔργων

13, 10. πλήρης παντός δόλου

19, 28. γενόμενοι πλήρ. θυμοῦ

2 Joh. 8. μισθὸν πλ. ἀπολάβωμεν
 πληροῦν

1) = füllen; an-, ausfüllen
 (mit etwas: Gen., Dat., Acc., ἐν)

Mat. 13, 48. ὅτε ἐπληρώθη (sc. σα-
 γγην)

Luc. 2, 40. πληρούμενον σοφίας

3, 5. „πᾶσα φάραγξ πληρ.“

Joh. 12, 3. οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς
 ὁσμῆς τοῦ μύρου

16, 6. ἡ λύπη πεπλ. ὑμ. τ. καρδ.

Act. 2, 2. ἐπληρώσεν ὅλον τ. οἶκον

- 28. πληρώσεις με εὐφροσύνης

5, 3. ἐπληρώσεν ὁ σατ. τ. καρδ.

- 28. πεπληρ. τὴν Ἱερ. τῆς διδ.

13, 52. ἐπληρ. χαρᾶς καὶ πνεύμ.

Rom. 1, 29. πεπληρωμ. πάσῃ ἀδικίᾳ

Rom. 15, 13. πληρ. ὑμᾶς πάσης χαρᾶς
 - 14. πεπληρ. πάσης γνώσεως
 2Cor. 7, 4 πεπληρ. τ. παρακλήσει
 Eph. 1, 23. τὸ πληρῶμα τοῦ τὰ
 πάντα ἐν πᾶσι πληρο-
 μένου
 8, 19. ἵνα πληρωθῇτε εἰς πᾶν
 τὸ πληρῶμα τοῦ Θεοῦ
 4, 10. ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα
 5, 18. πληροῦσθε ἐν πνεύματι
 Phil. 1, 11. πεπληρωμένοι καρπὸν
 [-πῶν] δικαιοσύνης
 4, 18. περισσεύω, πεπληρωμαι
 - 19. πληρώσει πᾶσαν χρείαν
 Col. 1, 9. ἵνα πληρωθῇτε τὴν ἐπι-
 γνώσιν - ἐν πάσῃ σοφίᾳ
 2, 10. ἵνα ἐν αὐτῷ πεπληρ.
 2Tim. 1, 4. ἵνα χαρᾶς πληρωθῶ
 2) = erfüllen; vollenden; zu
 Ende führen; vollständig
 machen.
 a) die Schrift (als Weissa-
 gung), ein weissagendes
 Wort:
 Mat. 1, 22. ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν
 (2, 15. 17. 23; 4, 14; 8,
 17; 12, 17; 13, 35; 21, 4;
 27, 9 [35]).
 (8, 17. οὐκ ἤλθον καταλῦσαι,
 ἀλλὰ πληρῶσαι)
 28, 54. πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ
 γραφαί (cf. 56. Mar. 14,
 49; 15, 28. Luc. 4, 21 (ἡ
 γρ.). Joh. 13, 18; 17, 12;
 19, 24. 36. Act. 1, 16. Jac.
 2, 23)
 Luc. 1, 20. τοῖς λόγοις μου οἵτινες
 πληρωθήσονται

Luc. 21, 22. τοῦ πληρωθῆν. [πλησθ.]
 πάντα τὰ γεγραμμένα
 24, 44. δεῖ πληρ. πάντα τὰ γεγρ.
 Joh. 12, 38. ὁ λόγος Ἦσ. - πληρωθῇ
 15, 25. ἵνα πληρ. ὁ λόγ. ὁ γεγρ.
 18, 9. ἵνα πληρ. ὁ λόγος (32)
 Act. 3, 18. ὁ Θεὸς δὲ προκατήγγειλε
 - ἐπλήρωσεν
 13, 27. τὰς φωνὰς τῶν προφη-
 τῶν - ἐπλήρωσαν
 b) das Gesetz:
 Mat. 5, 17. οὐκ ἤλθον καταλῦσαι,
 ἀλλὰ πληρῶσαι
 Rom. 13, 8. νόμον πεπλήρωκα
 Gal. 3, 14. νόμος ἐν ἐνὶ λόγῳ πλη-
 ροῦται [πεπληροῦται]
 c) von der Zeit:
 Mar. 1, 15. πεπλήρωται ὁ καιρὸς
 Luc. 21, 24. ἄχρι πληρωθῶσι καιροί
 Joh. 7, 8. ὁ καιρὸς - οὐπω πεπλήρ.
 Act. 7, 23. ἐπληροῦτο αὐτῷ - χρόν.
 - 30. πληρωθ. ἱστῶν τεσσαρ.
 9, 23. ὡς - ἐπληροῦντο ἡμέραι
 24, 27. διετίας - πληρωθείσης
 d) die Freude:
 Joh. 3, 29. ἡ χαρὰ ἣ ἐμὴ πεπλήρ.
 15, 11. ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ
 16, 24. χαρὰ ὑμῶν ἢ πεπληρ.
 (1 Joh. 1, 4. 2 Joh. 12)
 17, 13. τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πε-
 πληρωμένην ἐν αὐτοῖς
 Phil. 2, 2. πληρώσ. μου τὴν χαρὰν
 e) übrige Stellen:
 Mat. 3, 15. πληρ. πᾶσαν δικαιοσύν.
 23, 32. πληρῶσατε τὸ μέτρον
 Luc. 7, 1. ἐπλήρ. πάντα τὰ ρήματα
 9, 31. ἔξοδον - ἦν ἕμλλη πληρ.
 22, 16. ὥς οὐτον πληρ. ἐν τ. βασ.

Act. 12, 25. πληρώσαντες τὴν διακονίαν (Col. 4, 17)

13, 25. ἐπλήρ. ὁ Ἰω. τὸν δρόμον

14, 26. ἔργον δ' ἐπληρώσαν

19, 21. ὡς - ἐπληρώθη ταῦτα

Rom. 8, 4. τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου - πληρωθῇ

15, 19. πεπληρωκ. τὸ εὐαγγέλιον

2Cor. 10, 6. πληρωθῇ ὑμῶν ἡ ὑπακοή

Col. 1, 25. πληρ. τὸν λόγον τοῦ Θ.

4, 12. τέλειοι καὶ πεπληρ. ἐν [αἰ. πεπληροφ.]

2Th. 1, 11. ἵνα - πληρ. πᾶσαν εὐδοκ.

Apo. 3, 2. ἔργα πεπληρ. ἐνώπιον.

6, 11. ὡς πληρώσ. [πληρωθῶσι] καὶ οἱ σύνδουλοι

πληροφορεῖν

Luc. 1, 1. περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων.

Rom. 4, 21. πληροφορ. ὅτι ὁ ἐπήγγ.

14, 5. ἐν τῷ ἰδίῳ νοῦ πληροφ.

Col. 4, 12. πεπληροφ. [αἰ. πεπληρωμ.] ἐν παντὶ θελήματι

2Tim. 4, 5. τὴν διακ. σου πληροφορ. - 17. τὸ κήρυγμα πληροφορ.

πληροφορία

Col. 2, 2. τῆς πληροφ. τῆς συνείσεως

1Th. 1, 5. ἐν πληροφορίᾳ πολλῇ

Heb. 6, 11. πρὸς τὴν πληρ. τῆς ἐλπίδ.

10, 22. ἐν πληροφ. πίστει

πλήρωμα

Mat. 9, 16. αἶραι - τὸ πλήρωμα αὐτοῦ (Mar. 2, 21)

Mar. 6, 43. ἦραν κλασμ. δῶδ. κοφ. πληρώματα [αἰ. πλήρεις]

8, 20. πληρώματα κλασμάτων

Joh. 1, 16. ἐκ τ. πληρώματος αὐτοῦ

Rom. 11, 12. πέσω μᾶλλ. τὸ πλ. αὐτ.

Rom. 11, 25. τὸ πλ. τῶν ἰθνην εἰσελθῇ

13, 10. πληρ. - νόμου ἢ ἀγάπ.

15, 29. ἐν πληρ. εὐλογίας Χριστ.

1Cor. 10, 26. ἡ γῆ κ. τὸ πλ. αὐτ. [28]

Gal. 4, 4. ἦλθῃ τὸ πλ. τοῦ χρόνου

Eph. 1, 10. τοῦ πληρωμ. τῶν καιρῶν - 23. τὸ πλ. τοῦ τὰ πάντα ἐν π.

3, 19. εἰς πᾶν τὸ πλ. τοῦ Θεοῦ

4, 13. ἡλικίας τοῦ πλ. τοῦ Χρ.

Col. 1, 19. πᾶν τὸ πλ. κατοικῆσαι

2, 9. πᾶν τὸ πλ. τῆς θεότητος

πλησίον 1) als Präp. Joh. 4, 5.

2) ὁ πλησίον (mit ἀγαπᾶν u. ἀγαπᾶν)

Luc. 10, 29. τίς ἐστὶ μου πλησίον;

- 36. τίς οὖν τούτων - πλησίον δοκαὶ σοὶ γαγονταί τοῦ

Act. 7, 27. ὁ ἀδικῶν τὸν πλησίον

Rom. 13, 10. τῷ πλ. κακὸν οὐκ ἐργ.

15, 2. ἕκαστος - τῷ πλ. ἀρεσκ.

Eph. 4, 25. ἕκαστος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ

Heb. 8, 11. ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ [αἰ. τ. πολίτην]

πλησμονή Col. 2, 23.

πλήσσειν Apo. 8, 12.

πλοῖάριον

Mar. 3, 9; 4, 36. Joh. 6, 22. 23. 24; 21, 8.

πλοῖον

Mat. 4, 21, 22; 8, 23. 24; 9, 1; 13, 2; 14, 13. 22. 24. 29. 32. 33; 15, 39.

Mar. 1, 19. 20; 4, 1. 36. 37; 5, 2. 18. 21; 6, 32. 45. 47. 51. 54; 8, 10. 13. 14.

Luc. 5, 2. 3. 7. 11; 8, 22. 37.

Joh. 6, 17. 19. 21. 22. 24; 21, 3. 6.

Act. 20, 13. 38; 21, 2. 3. 6; 27, 2.

6. 10. 15. 17. 19. 22. 30. 31. 37.
 38. 39. 44; 28, 11.
 Jac. 3, 4. Apoc. 8, 9; 18, 17. 19.
 πλοῦς Act. 21, 7; 27, 9. 10.
 πλούσιος † trop.
 Mat. 19, 23. δυσκόλως πλούσ. εἰσελθ.
 - 24. ἡ πλούσιον εἰς τ. βασ.
 (Mar. 10, 25. Luc. 18, 25)
 27, 57. ἀνθρ. πλούσ. ἀπὸ Ἄριμ.
 Mar. 12, 41. πολλοὶ πλούσιοι ἔβαλλον
 (cf. Luc. 21, 1)
 Luc. 6, 24. οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πλουσίοις
 12, 16. ἀνθρώπου τινὸς πλουσ.
 14, 12. μηδὲ γείτονας πλουσίους
 16, 1. ἀνθρ. τις ἦν πλούσ. (19)
 - 21. ἀπὸ τῆς τραπ. τοῦ πλ.
 - 22. ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσ.
 18, 23. ἦν γὰρ πλούσιος σφόδρα
 19, 2. καὶ οὗτος ἦν πλούσιος
 † 2Cor. 8, 9. ἐπτώχευσε πλούσιος ὦν
 † Eph. 2, 4. θ. πλούσιος ὦν ἐν ἐλπί.
 1Tim. 6, 17. τοῖς πλ. ἐν τῷ νῦν αἰῶνι
 Jac. 1, 10. ὁ - πλ. ἐν τῇ ταπεινώσει
 - 11. ὁ πλ. - μαρανθίσεται
 † 2, 5. πλουσίους ἐν πίστει
 - 6. οἱ πλούσιοι καταδυναστ.
 5, 1. ἄγε νῦν οἱ πλούσιοι
 † Apoc. 2, 9. ἀλλὰ πλούσιος εἶ
 † 3, 17. πλούσ. εἰμι καὶ πεπλουτ.
 6, 15. οἱ πλούσ. κ. οἱ ἰσχυροὶ
 18, 16. τοὺς πλ. καὶ τ. πτωχοὺς
 πλουσίως
 Col. 3, 16. 1 Tim. 6, 17. Tit. 3, 6.
 2 Pet. 1, 11.
 πλουτεῖν
 Luc. 1, 53. πλουτοῦντας ἔξαπέστ.
 12, 21. μὴ εἰς Θεὸν πλουτῶν
 m. 10, 12. Χρ. π. πλουτῶν εἰς π.

1Cor. 4, 8. ἤδη ἐπλουτήσατε
 2Cor. 8, 9. τῇ ἐκ. πτωχεῖα πλουτήσ.
 1Tim. 6, 9. οἱ δὲ βουλόμενοι πλουτ.
 - 18. πλουτ. ἐν ἔργοις καλοῖς
 Apoc. 3, 17. πλούσιός εἰμι κ. πεπλούτ.
 - 18. ἵνα πλουτήσης
 18, 3. ἐκ τ. δυνάμ. - ἐπλούτησαν
 - 15. οἱ πλουτήσ. ἀπ' αὐτῆς
 - 19. ἐν ἡ ἐπλούτησαν πάντες
 πλουτεῖν
 1 Cor. 1, 5. 2 Cor. 6, 10; 9, 11.
 πλοῦτος
 Mat. 13, 22. ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου
 (Mar. 4, 19)
 Luc. 8, 14. ὑπὸ μεριμνῶν κ. πλούτου
 Rom. 2, 4. τοῦ πλ. τῆς χρηστότητος
 9, 23. τὸν πλ. τῆς δόξης αὐτοῦ
 11, 12. πλούτος κόσμου
 - 12. πλούτος ἐθνῶν
 - 33. ὡ βᾶθος πλ. καὶ σοφίας
 2Cor. 8, 2. τὸν πλ. τῆς ἀπλότητος
 Eph. 1, 7. κατὰ τὸν πλ. τῆς χάριτος
 - 18. τίς ὁ πλ. τῆς δόξης τῆς
 2, 7. τὸν ὑπερβάλλοντα πλού-
 τον τῆς χάριτος
 8, 8. τὸν ἀνεξίχν. πλ. τοῦ Χρ.
 - 16. κατὰ τὸν πλούτον τῆς
 δόξης αὐτοῦ
 Phil. 4, 19. κατὰ τὸν πλ. αὐτοῦ ἐν θ.
 Col. 1, 27. τίς ὁ πλ. τῆς δόξ. τοῦ μ.
 2, 2. εἰς πάντα πλ. τῆς πληρ.
 1Tim. 6, 17. ἐπὶ πλούτου ἀθλητότητι
 Heb. 11, 26. μεῖζονα πλούτον ἡγήσ.
 Jac. 5, 2. ὁ πλούτος ὑμῶν σέσηπε
 Apoc. 5, 12. δύναμιν καὶ πλ. κ. σοφ.
 18, 16. ἡρημώθη ὁ τοσοῦτος πλ.
 πλύνειν
 [Luc. 5, 2.] Apoc. 7, 14; [22, 14.]

πνεῖςιν

Mat. 7, 25. 27. Luc. 12, 55. Joh. 8, 8;
6, 18. Act. 27, 40. Apoc. 7, 1.

πνεῦμα 1) = Geist Gottes:

a) absolut: τὸ πνεῦμα (cf.
auch sub 2)

Mat. 4, 1. ἀνήχθη - ὑπὸ τοῦ πν.
12, 31. ἡ - τοῦ πν. βλασφημία
22, 43. Δαυὶδ ἐν πνεύματι [al.
πν. ἁγ.] - καλεῖ

Mar. 1, 10. τὸ πν. ὡς περισσεράν
- 12. τὸ πν. αὐτὸν ἐκβάλλει

Luc. 2, 27. ἦλθεν ἐν τῷ πνεύματι
4, 1. ἦγετο ἐν τῷ πνεύματι
- 14. ἐν τῇ δυνάμει τοῦ πν.

Joh. 1, 32. τὸ πν. καταβαλὼν (33)
3, 5. ἐξ ὕδατος κ. πνεύματος
- 6. τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ
πνεύματος (8)

- 8. τὸ πν. ὅπου θέλει πνεῖ
- 34. δίδωσιν ὁ θεὸς τὸ πν.

4, 24. πνεῦμα ὁ θεός
6, 63. τὸ πν. ἐστὶ τὸ ζωοποιῶν

7, 39. εἶπε περὶ τοῦ πνεύματος

Act. 2, 4. καθὼς τὸ πν. ἰδίδου
- 7. ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύμα-
τός μου (18)

6, 10. καὶ τῷ πνεύμ. ᾧ ἐλάλει

8, 29. εἶπε - τὸ πνεῦμα τῷ Φι-
λίππῳ (cf. 10, 19; 11, 12)

11, 23. ἐσήμανε διὰ τοῦ πνεύμ.

18, 5. συνέλεχτο τῷ πν. [al. λόγῳ]

21, 4. ἔλεγον διὰ τοῦ πνεύμ.

Rom. (8, 1. [κατὰ πνεῦμα] (4. 5))

- 5. οἱ - κατὰ πν. τὰ τοῦ πν.

(- 6. 9. 10. 13. s. sub 2)

- 16. αὐτὸ τὸ πνεῦμα συμμαρ-
τυρεῖ τῷ πνεύμ. ἡμῶν

Rom. 8, 23. ε. ἀπαρχὴν τοῦ πν. ἔχ.

- 26. τὸ πν. συναντιλαμβάνεται

- - τὸ πν. ὑπεραντιγχεῖται

- 27. τί τὸ φρόνημα τοῦ πν.

15, 30. διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ πν.

1Cor. 2, 10. τὸ γ. πν. πάντα ἐρευνᾷ

- 13. ἐν διδακτοῖς πν. [ἀγίου]

12, 4. τὸ - αὐτὸ πν. (cf. 8. 9)

- 7. ἡ φανέρωσις τοῦ πνεύμ.

- 8. διὰ τοῦ πν. δίδονται λόγ.

- 11. τὸ ἐν κ. τὸ αὐτὸ πνεῦμα

- 13. ἐν ἐνὶ πν. - ἐβουπτισθημεν

- - εἰς ἐν πν. ἐποτισθημεν

2Cor. 1, 22. τ. ἀρῥαβῶνα τοῦ πν. (5, 5)

3, 6. τὸ - πνεῦμα ζωοποιεῖ

- 8. ἡ διακονία τοῦ πνεύματ.

- 17. ὁ δὲ Κύρ. τὸ πν. ἐστιν

Gal. 3, 2. ἐξ ἐργων νόμου. τὸ πν. ἐλεύθ.

(- 3. ἐναρξάμενοι πνεύματι)

- 5. ἐπιχορηγ. ὑμῖν τὸ πν.

- 14. τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πν.

(4, 29; 5, 16. 17. 18. 22. 25; 6, 8.

Eph. 5, 9; 6, 17. s. sub 2)

1Th. 5, 19. τὸ πνεῦμα μὴ σβεννύετε

1Tim. 4, 1. τὸ - πνεῦμα ζητῶς λέγει

1Pet. 1, 2. ἐν ἁγιασμῷ πνεύματος

- 22. ἡγνικ. διὰ πν. [al. om.]

1Joh. 3, 24. ἐκ τοῦ πν. οὐ ἡμῖν ἔδωκε

5, 6. τὸ πν. ἐστὶ τὸ μαρτυροῦν

- - τὸ πν. ἐστὶν ἡ ἀλήθεια

- 8. τὸ πν. κ. τὸ ὕδωρ κ. τὸ

Apoc. 2, 7. τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς

ἐκκλησίαις (11. 17. 29; 3,

6. 13. 22)

14, 13. ναὶ λέγει τὸ πνεῦμα

22, 17. τὸ πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη

b) (τὸ) πνεῦμα (τὸ) ἅγιον

Mat. 1, 18. ἐκ πνεύματος ἁγίου (20)

Mat. 3, 11. ἐν πνεύματι ἁγίῳ καὶ
πυρὶ (Luc. 3, 16)

12, 32. κατὰ τοῦ πν. τοῦ ἁγίου

22, 43. Δ. ἐν πν. [ἁγίῳ] - καλεῖ

28, 19. εἰς τὸ δν. - τοῦ ἁγίου πν.

Mar. 1, 8. βαπτ. ὑμ. ἐν πν. ἁγ. (cf.
Joh. 1, 23. Act. 1, 5; 11, 16)

8, 29. εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον

12, 36. εἶπεν ἐν πνεύματι ἁγίῳ

13, 11. ἀλλὰ τὸ πν. τὸ ἅγιον

Luc. 1, 15. πνεῦμ. ἁγ. πλησθήσεται
(cf. 41. 67. Act. 2, 4; 4,
8. 31; 9, 17; 13, 9)

- 35. πν. ἅγιον ἐπιτεύσεται

2, 25. πν. ἦν ἅγιον ἐπ' αὐτόν

- 26. ὑπὸ τοῦ πν. τοῦ ἁγίου

3, 22. καταβῆναι τὸ πν. τὸ ἅγ.

4, 1. πνεύματος ἁγίου πληρῆς
(Act. 11, 24)

11, 13. δώσει πνεῦμα ἅγιον

12, 10. εἰς τὸ ἅγιον πν. βλασφ.

- 12. ἅγιον πν. διδάξει ὑμᾶς

Joh. 7, 39. οἶπω γὰρ ἦν πν. ἅγιον

14, 26. τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον

20, 22. λάβετε πνεῦμα ἅγιον

Act. 1, 2. ἐνταλάμ. - διὰ πν. ἁγίου

- 8. ἐπαλθόντος τοῦ ἁγ. πν.

- 16. ἦν προεῖπε τὸ πν. τὸ ἅγ.

2, 33. ἐπαγγελίαν τοῦ ἁγ. πν.

- 38. τὴν δωρεάν τοῦ ἁγίου
πνεύματος (10, 45)

5, 3. ψεύσασθαι σε τὸ πνεῦ-
μα τὸ ἅγιον

- 32. τὸ πνεῦμα δὲ τὸ ἅγιον

6, 3. πλήρεις πν. [ἁγίου] καὶ
σοφίας (cf. 5; 7, 55)

7, 51. τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ ἀν-
τιπίπτετε

Act. 8, 15. λάβωσι πνεῦμα ἅγιον
(cf. 17. 19; 10, 47; 19, 3)

- 18. δίδοται τὸ πν. τὸ ἅγιον

9, 31. παρακλήσει τοῦ ἁγ. πν.

10, 38. ἔχρισεν - πνεύματι ἁγίῳ

- 44. ἐπέσσε τὸ πν. τὸ ἅγιον

13, 2. εἶπε τὸ πν. τὸ ἅγιον

- 4. ὑπὸ τοῦ πν. τοῦ ἁγίου

- 52. χαρᾶς καὶ πν. ἁγίου

15, 8. δοὺς αὐτοῖς τὸ πν. τὸ ἅγ.

- 23. ἔδοξε γὰρ τῷ ἁγίῳ πνεῦ-
ματι καὶ ἡμῖν

16, 6. κωλυθέντες ὑπὸ τ. ἁγίου
πνεύματος

19, 2. οὐδὲ εἰ πν. ἅγιόν ἐστιν

- 6. ἦλθε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον

20, 23. τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον -
διαμαρτύρεται

- 28. τὸ πν. τὸ ἅγιον ἔθετο

21, 15. λέγει τὸ πνεῦμα τὸ
ἅγιον (Heb. 3, 7)

28, 25. τὸ πν. τὸ ἅγιον ἐλάλησε

Rom. 14, 17. χαρὰ ἐν πνεύματι ἁγίῳ

15, 13. ἐν δυνάμει πν. ἁγ. (19)

- 16. ἐν πν. ἁγίῳ (2 Cor. 6, 6)

2 Cor. 13, 13. ἡ κοινωνία τοῦ ἁγ. πν.

Eph. 4, 30. μὴ λυπεῖτε τὸ πνεῦμα
τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ

5, 18. πληροῦσθε ἐν πν. [ἁγίῳ]

1 Th. 1, 5. ἐν δυνάμει κ. ἐν πν. ἁγ.

- 6. μετὰ χαρᾶς πν. ἁγίου

4, 8. δόντα τὸ πνεῦμα αὐτοῦ
τὸ ἅγιον

2 Tim. 1, 14. διὰ πν. ἁγ. τοῦ ἐνοικ.

Tit. 3, 5. ἀνακαινώσεως πν. ἁγίου

Heb. 2, 4. πνεῦμ. ἁγίου μερισμοῖς

8, 4. μετόχους γενηθ. πν. ἁγ.

9, 8. δηλούντος τοῦ πν. τ. ἁγ.

- Heb. 9, 14. διὰ πν. ἁγίου [al. αἰωνίου]
 10, 15. μαρτυρεῖ - τὸ πν. τὸ ἅγ.
 1Pet. 1, 12. ἐν πν. ἁγίῳ ἀποσταλ.
 2Pet. 1, 21. ὑπὸ πν. ἁγ. φερόμενοι
 [1Joh. 5, 7. τὸ ἅγιον πνεῦμα]
 Jud. 20. ἐν πν. ἁγίῳ προσευχόμεν.
 c) πνεῦμα mit Genitiv: τοῦ
 Θεοῦ, τοῦ Κυρ., Ἰησοῦ Χρ.,
 τῆς ἀληθ. etc. (auch mit ἐκ):
 Mat. 3, 16. εἶδε τὸ πν. τοῦ Θεοῦ
 10, 20. τὸ πν. τοῦ πατρὸς ὑμῶν
 12, 18. θῆσω τὸ πν. μου ἐπ'
 - 28. ἐν πν. Θεοῦ ἐγὼ ἐκβάλλω
 Luc. 4, 18. πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ
 Joh. 14, 17. τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας
 (15, 26; 16, 13. 1 Joh. 4, 6)
 Act. 2, 17. ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύμα-
 τός μου (18)
 5, 9. πειράσαι τὸ πν. τοῦ Κυρ.
 8, 39. πνεῦμα Κυρίου ἤρπασε
 16, 7. οὐκ εἶασεν αὐτοὺς τὸ
 πνεῦμα Ἰησοῦ
 Rom. 1, 4. κατὰ πνεῦμα ἁγιοσύνης
 8, 2. νόμος τοῦ πνεύματος τῆς
 ζωῆς ἐν Χριστῷ
 - 9. πν. Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν
 - - πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ ἔχει
 - 11. τὸ πν. τοῦ ἐλεῖραντος Ἰ.
 - - τοῦ ἐνοικοῦντος αὐτοῦ
 πνεύματος ἐν ὑμῖν
 - 14. πνεύματι Θεοῦ ἄγονται
 1Cor. 2, 10. ὁ Θ. διὰ τοῦ πν. αὐτοῦ
 - 11. εἰ μὴ τὸ πν. τοῦ Θεοῦ
 - 12. τὸ πν. τὸ ἐκ τοῦ Θεοῦ
 - 14. τὰ τοῦ πνεύμ. τοῦ Θεοῦ
 3, 16. τὸ πν. τοῦ Θ. οἰκεῖ ἐν ὑμ.
 6, 11. ἐν τῷ πν. τοῦ Θ. ἡμῶν
 7, 40. πνεῦμα Θεοῦ ἔχειν
 1Cor. 12, 3. ἐν πνεύματι Θεοῦ λαλῶν
 2Cor. 3, 3. πνεύματι Θεοῦ ζώντος
 - 17. οὐ - τὸ πνεῦμα Κυρίου
 - 18. ἀπὸ Κυρίου πνεύματος
 Gal. 4, 6. τὸ πν. τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
 Eph. 1, 13. τῷ πν. τῆς ἐπαγγελίας
 3, 16. διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ
 (4, 30. μὴ λυπεῖτε τὸ πνεῦμα
 τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ)
 Phil. 1, 19. ἐπιχορηγ. τοῦ πν. Ἰ. Χρ.
 Heb. 10, 29. τὸ πνεῦμα τῆς χάριτος
 1Pet. 1, 11. τὸ ἐν αὐτοῖς πν. Χριστοῦ
 4, 14. τὸ τοῦ Θ. πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς
 1Joh. 4, 2. γινώσκετε τὸ πν. τοῦ Θ.
 - 13. ἐκ τοῦ πν. αὐτοῦ δίδωκεν
 Apoc. 11, 11. πνεῦμα ζωῆς ἐκ τοῦ
 Θεοῦ (Lebenshauch)
 19, 10. τὸ πν. τῆς προφητείας
 2) = Geist des Menschen,
 theils der natürliche, theils
 als Wirkung des h. Geistes
 (cf. auch sub 1, a): († Plural)
 Mat. 5, 3. οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι
 28, 41. τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυ-
 μον, ἡ δὲ σὰρξ (Mar. 14, 38)
 27, 50. ἀφῆκε τὸ πνεῦμα
 Mar. 2, 8. ἐπιγνοὺς ὁ Ἰησοῦς τῷ
 πνεύματι αὐτοῦ
 8, 12. ἀναστεινάζας τῷ πν. αὐτ.
 Luc. 1, 17. ἐν πν. κ. δυνάμει Ἁλίου
 - 47. ἠγαλλίασε τὸ πν. μου
 - 80. ἐκραταιοῦτο πνεύματι (2,
 40 [al. om. πν.])
 8, 55. ἐπέστρεψε τὸ πν. αὐτῆς
 9, 55. οἶον πνεῦμ. ἴστε ὑμεῖς;
 10, 21. ἠγαλλιόσατο τῷ πν. ὁ Ἰ.
 [al. τῷ πν. ἁγ.]
 23, 46. παραθήσομαι τὸ πν. μου

Joh. 3, 6. τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ
πνεύματος πνεῦμά ἐστι

4, 23. ἐν πν. καὶ ἀληθεῖα (24)

6, 63. πν. ἐστι καὶ ζωὴ ἐστι

11, 33. ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύμ.

18, 21. ἐταράχθη τῷ πνεύματι

19, 30. παρέδωκε τὸ πνεῦμα

Act. 7, 59. δέξαι τὸ πνεῦμά μου

17, 16. παρωξύνετο τὸ πν. αὐτ.

18, 25. ζῶν τῷ πνεύματι (cf.
Rom. 12, 11)

19, 21. ἔθετο ὁ Παῦλ. ἐν τῷ πν.

20, 22. διδεδμημένος - τῷ πνεύματι

Rom. 1, 9. φ' λατρεύω ἐν τῷ πν. μου

2, 29. ἐν πνεύμ., οὐ γράμματι

7, 6. ἐν καινότητι πνεύματος

8, 1. μὴ κατὰ σάρκα περιπ.
[ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα] (4. 5)

- 6. τὸ δὲ φρόνημα τοῦ πν.

- 9. οὐκ ἐστὶ ἐν σαρκί, ἀλλ'
ἐν πνεύματι

- 10. τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν - τὸ
δὲ πνεῦμα ζωή

- 13. εἰ δὲ πνεύματι τὰς πρά-
ξεις τοῦ σώμ. θανατοῦτε

- 15. οὐ γὰρ ἐλάβ. πν. δουλ.

- - ἐλάβετε πν. νίοθεσις

- 16. αὐτὸ τὸ πνεῦμα συμμαρ-
τυρεῖ τῷ πνεύμ. ἡμῶν

11, 8. πνεῦμα κατανύξως

1Cor. 2, 4. ἐν ἀποδείξει πνεύματος

- 11. εἰ μὴ τὸ πν. τοῦ ἀνθρ.

- 12. οὐτὸ πν. τοῦ κόσμου ἐλάβ.

4, 21. πν. τε πραότητος (Gal. 6, 1)

5, 3. ἀπὼν τῷ σώματι, παρὼν
δὲ τῷ πνεύματι

- 4. ὑμῶν καὶ τοῦ ἐμοῦ πν.

- 5. ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ

1Cor. 6, 17. κολλώμενος τῷ Κυρίῳ
ἐν πνεύμᾳ ἐστι

[- 20. καὶ ἐν τῷ πνεύμ. ὁμῶν]

7, 34. ἄγλα καὶ σώματι κ. πν.

† 12, 10. διακρίσεις πνευμάτων

14, 2. πνεύματι [αλ. πνεῦμα]
δὲ λαλεῖ μυστήρια

† - 12. ζηλωταὶ ἐστε πνευμάτων
[αλ. πνευματικῶν]

- 14. τὸ πν. μου προσεύχεται,
ὁ δὲ νοῦς μου (cf. 15)

- 16. εὐλογῆσης τῷ πνεύματι

† - 32. πνεύματα [αλ. πνεῦμα]
προφητῶν

15, 45. εἰς πνεῦμα ζωοποιοῦν

16, 18. ἀνέπνευσαν γὰρ τὸ ἐμ. πν.

2Cor. 2, 13. ἀνέσιν τῷ πνεύματι μου

3, 6. οὐ γράμματος, ἀλλὰ πν.

- - τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτεί-
ναι, τὸ δὲ πν. ζωοποιεῖ

4, 13. τὸ αὐτὸ πν. τῆς πίστεως

7, 1. μολυσμοῦ σαρκὸς κ. πν.

- 13. ἀναπίνονται τὸ πν. αὐτ.

11, 4. πν. ὑπερον λαμβάνετε

12, 18. τῷ αὐτῷ πν. παριεσπ.

Gal. 3, 3. ἐναρξάμενοι πνεύματι νῦν
σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε

4, 29. ὁ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς
ἐδίωκε τὸν κατὰ πνεῦμα

5, 5. πνεύματι ἐκ πίστεως ἐκ-
πύδα - ἀπεκδεχόμεθα

- 16. πνεύματι περιπατεῖτε

- 17. ἡ - σὰρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ
τοῦ πνεύματος, τὸ δὲ

πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκὸς

- 18. εἰ δὲ πνεύματι ἄγεσθε

- 22. ὁ - καρπὸς τοῦ πνεύματος

- 23. ὁ - καρπὸς τοῦ πνεύματος

- 24. ὁ - καρπὸς τοῦ πνεύματος

- 25. ὁ - καρπὸς τοῦ πνεύματος

- 26. ὁ - καρπὸς τοῦ πνεύματος

- Gal. 5, 25. εἰ ζῶμεν πνεύματι, πν. καὶ στοιχωῦμεν
 6, 8. ὁ δὲ σπειρών εἰς τὸ πν. ἐκ τοῦ πν. θερίσει ζωὴν
 - 18. ἡ χάρις - μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν
- Eph. 1, 17. πν. σοφίας καὶ ἀποκαλ.
 2, 18. ἀμφότεροι ἐν ἐνὶ πνεύμ.
 - 22. εἰς κατοικητ. τοῦ Θ. ἐν πν.
 4, 3. τὴν ἐνότητα τοῦ πνεύμ.
 - 4. ἐν σῶμα καὶ ἐν πνεύμα
 - 23. τῷ πν. τοῦ νοῦς ὑμῶν
 5, 9. ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ πνεύματος [αἰ. φωτός]
 6, 17. τὴν μάχαιραν τοῦ πν.
 - 18. προσευχόμενοι - ἐν πν.
- Phil. 1, 27. στήκετε ἐν ἐνὶ πνεύματι
 2, 1. εἴ τις κοινωνία πνεύμ.
 3, 3. οἱ πνεύματι Θεῷ [αἰ. Θεοῦ] λατρεύοντες
 4, 23. μετὰ τοῦ πν. [πάντων] ὑμῶν
- Col. 1, 8. ἀγάπην ἐν πνεύματι
 2, 5. τῇ σαρκὶ ἄπειμι, ἀλλὰ τῷ πν. σὺν ὑμῖν εἰμι
- 1Th. 5, 23. ὑμῶν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα
- 2Th. 2, 2. μήτε διὰ πνεύματος
 2, 13. ἐν ἀγίασμῳ πνεύματος
- 1Tim. 3, 16. ἰδικαιώθη ἐν πνεύματι
- 2Tim. 1, 7. πνεῦμα δειλίας
 4, 22. Χρ. μετὰ τοῦ πν. σου
- Philem. 25. χάρις - μετὰ τ. πν. ὑμ.
- Heb. 4, 12. ψυχῆς τε καὶ πν. [αἰ. σώμ.]
- Jac. 2, 26. τὸ σῶμα χωρὶς πνεύματ.
 4, 5. ἐπιποθεῖ τὸ πνεῦμα
- 1Pet. 3, 4. καὶ ἡσυχίου πνεύματος
 - 18. ζωοποιήθεις - πνεύματι
- 1Pet. 4, 6. ζῶσι - κατὰ Θ. πνεύματι
- 1Joh. 4, 1. μὴ παντὶ πν. πιστεύετε
 † - - δοκιμάζετε τὰ πνεύματα
 - 2. πᾶν πν. ὁ ὁμολογεῖ εἰς.
- Jud. 19. ψυχικοὶ πν. μὴ ἔχοντες
- Apoc. 1, 10. ἰγνόμενην ἐν πν. (4, 2)
 13, 15. δοῦναι πνεῦμα τῇ εἰκόνι
 17, 8. εἰς ἔρημον ἐν πνεύματι
 21, 10. ἀπήνεγκέ με ἐν πνεύματι
 † 22, 6. ὁ Θεὸς τῶν πν. τῶν προφητῶν [αἰ. τῶν ἀγίων πρ.]
- 8) = Geistwesen:
 a) = die abgeschiedenen Seelen der Menschen:
 Luc. 24, 37. ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν
 - 39. πνεῦμα σάρκα - οὐκ ἔχει
 Act. 23, 8. μηδὲ ἄγγελον μήτε πν.
 - 9. εἰ δὲ πνεῦμα ἐλάλησεν
 Heb. 12, 23. πνεύμασι δικαίων τετελ.
 1Pet. 3, 19. τοῖς ἐν φυλακῇ πνεύμασι
 b) = himmlische Geister:
 Heb. 1, 14. λειτουργικὰ πνεύματα
 12, 9. τῷ πατρὶ τῶν πνευμάτων
 Apoc. 1, 4. ἀπὸ τῶν ἐπὶ τὰ πνευμάτ.
 (3, 1; 4, 5; 5, 6)
- c) von bösen Geistern:
 Mat. 8, 16. ἐξέβαλε τὰ πνεύματα
 10, 1. ἐξουσίαν πνευμάτων. ἀκαθάρτων (πν. ἀκάθ.: Sing. und Plur. 12, 43. Mar. 1, 23. 26. 27; 3, 11. 30; 5, 2. 8. 13; 6, 7; 7, 25; 9, 25. Luc. 4, 36; 6, 18; 8, 29; 9, 42; 11, 24. Act. 5, 16; 8, 7. Apoc. 16, 13; 18, 2)
- 12, 45. ἐπὶ ἕτερα πνεύματα πονηρότερα (Luc. 8, 16)

Mar. 9, 17. ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον
(25. καὶ κωφόν)
- 20. τὸ πν. ἐσπάραξεν αὐτόν
Luc. 4, 33. ἔχων πνεῦμα δαιμονίου
7, 21. πνευμάτων πονηρῶν (8, 2.
Act. 19, 12. 13. 15. 16)
9, 39. πνεῦμα λαμβάνει αὐτόν
[al. τὰ δαιμόνια]
10, 20. τὰ πν. ὑμῖν ὑποτάσσεται
13, 11. πνεῦμα ἔχων ἀσθενείας
Act. 16, 16. ἔχουσαν πνεῦμα πύθωνος
- 18. τῷ πνεύματι εἶπε
Eph. 2, 2. κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς
ἐξουσίας τοῦ αἵρος, τοῦ
πν. τοῦ νῦν ἐνεργούντος ἐν
1Tim. 4, 1. προσέχ. πνεῦμ. πλάνοις
1Joh. 4, 6. τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης
Aroc. 16, 14. πνεύματα δαιμονίων
4) = Wind: Joh. 3, 8. Heb. 1, 7.
5) = Hauch:
2 Th. 2, 8. Aroc. 11, 11.
πνευματικός † von Personen:
Rom. 1, 11. χάρισμα ὑμῖν πνευματ.
7, 14. ὁ νόμος πνευματ. ἐστίν
15, 27. τοῖς πνευματικοῖς αὐτῶν
ἐκοινωνήσαν
1Cor. 2, 13. πνευματικοῖς πνευματικά
† - 15. ὁ δὲ πνευματ. ἀνακρίνει
† 3, 1. ὑμῖν ὡς πνευματικοῖς (cf.
Gal. 6, 1)
9, 11. ὑμῖν τὰ πν. ἐσπείραμεν
10, 3. τὸ αὐτὸ βρώμα πνευμα-
τικὸν ἐφαγον
- 4. τὸ αὐτὸ πόμα πν. ἐπιον
- - ἐκ πνευμ. ἀκολ. πέτρας
12, 1. περὶ δὲ τῶν πνευματικῶν
14, 1. ζηλοῦτε - τὰ πνευματικά
† - 37. προφήτης εἶναι ἢ πνευμ.

1Cor. 15, 44. ἐγείρ. σῶμα πνευμ. (46)
Eph. 1, 3. εὐλογία πνευματικῇ
5, 19. ψδαῖς πνευμ. (Col. 3, 16)
6, 12. πρὸς τὰ πν. τῆς πονηρίας
Col. 1, 9. συνέσει πνευματικῇ
1Pet. 2, 5. οἶκος πνευματικός
- - πνευματικὰς θυσίας
πνευματικῶς
1 Cor. 2, 14. Aroc. 11, 8.
πνίγειν Mat. 18, 28. Mar. 5, 13.
πνικτόν Act. 15, 20. 29; 21, 25.
πνοή Act. 2, 2; 17, 25.
ποδήρης Aroc. 1, 13.
ποία Jac. 4, 14.
ποίημα Rom. 1, 20. Eph. 2, 10.
ποίησις Jac. 1, 25.
ποιητής
Act. 17, 28. Rom. 2, 13. Jac. 1, 22.
23. 25; 4, 11.
ποικίλος
Mat. 4, 24 (Mar. 1, 34. Luc. 4, 40).
2Tim. 3, 6. Tit. 3, 8. Heb. 2, 4;
13, 9. Jac. 1, 2 (1 Pet. 1, 6).
1 Pet. [3, 7;] 4, 10.
ποιμαίνειν
Mat. 2, 6. ποιμαίνει τὸν λαόν μου
Luc. 17, 7. δοῦλον - ποιμαίνοντα
Joh. 21, 16. ποιμαίνε τὰ πρόβ. μου
Act. 20, 28. ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν
1Cor. 9, 7. τίς ποιμαίνει ποίμνην
1Pet. 5, 2. ποιμάνετε τὸ ἐν ὑμῖν
ποίμνιον τοῦ Θεοῦ
Jud. 12. ἐαυτοὺς ποιμαίνοντες
Aroc. 2, 27. ποιμ. αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ
7, 17. ποιμ. αὐτοὺς καὶ ὁδηγ.
12, 5. ποιμαίνειν πάντα τὰ
ἔθνη ἐν ῥάβδῳ σιδηρῇ
(19, 13)

ποιμήν

Mat. 9, 36. πρόβατα μὴ ἔχοντα ποι-
μίν. (Mar. 6, 34)

25, 32. ὡς περὶ ὁ ποιμήν ἀφορίζει
τὰ πρόβατα

26, 31. παύξω τὸν ποιμένα
(Mar. 14, 27)

Luc. 2, 8. ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ
(cf. 15, 18, 20)

Joh. 10, 2. ποιμήν ἐστι τῶν προβ.
- 11 bis. ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμήν
ὁ καλός (14)

- 12, ὁ μισθωτὸς - καὶ οὐκ
ὦν ποιμήν

- 16. μία ποίμνη, εἰς ποιμήν

Eph. 4, 11. τοὺς δὲ ποιμ. καὶ διδ.

Heb. 13, 20. τὸν ποιμένα τῶν προ-
βάτων τὸν μέγαν

1Pet. 2, 25. ἐπὶ τὸν π. - τῶν ψυχῶν
ποίμνη

Mat. 26, 31. Luc. 2, 8. Joh. 10, 16.
1 Cor. 9, 7 (bis).

ποίμνιον

Luc. 12, 32. Act. 20, 28. 29. 1 Pet.
5, 2, 3.

πολεμεῖν

Jac. 4, 2. Apoc. 2, 16; 11, 7 (bis);
13, 4; 17, 14; 19, 11.

πόλεμος

Mat. 24, 6. πολέμους καὶ ἀκούς π.
(Mar. 13, 7. Luc. 21, 9)

Luc. 14, 31. πορευόμενος - εἰς πόλ.

1Cor. 14, 8. παρασκευάζεται εἰς πόλ.

Heb. 11, 34. ἐγεν. ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ

Jac. 4, 1. πόθεν πόλεμοι κ. μάχ.

Apoc. 9, 7. ἡτοιμασμένοις εἰς πόλεμ.
- 9. τραχόντων εἰς πόλεμον

Apoc. 11, 7. ποιήσει μετ' αὐτῶν πόλ.
(cf. 12, 17; 13, 7; 19, 19)

12, 7. ἐγένετο π. ἐν τῷ οὐρανῷ

16, 14. εἰς πόλεμον τῆς ἡμέρας
- τοῦ Θεοῦ

20, 8. συναγ. αὐτοὺς εἰς πόλ.
* πόλεις

Mat. 4, 5. εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν (27,
53. Apoc. 11, 2; 21, 2, 10;
22, 19)

Heb. 11, 10. τὴν τοὺς Θεμ. ἐχ. πόλιν
- 16. ἡτοίμασε γὰρ αὐτοῖς π.

12, 22. πόλει Θεοῦ ζώντος Ἰε-
ρουσαλὴμ ἐπουρανίῳ

13, 14. οὐ γὰρ ἔχομεν ὡς με-
νουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν

μέλλουσαν ἐπιζητούμεν

Apoc. 3, 12. τῆς πόλεως τοῦ Θεοῦ
μου, τῆς καινῆς Ἱερουσ.

11, 8. πόλεως τῆς μεγάλης (cf.
14, 8; 16, 19; 17, 18; 18,
10. 16. 18. 19. 21)

20, 9. τὴν π. τὴν ἡγαπημένην
πολιτάρχης Act. 17, 6, 8.

πολιτεία Act. 22, 28. Eph. 2, 12
πολιτεύεσθαι

Act. 23, 1. Phil. 1, 27.
πολίτευμα Phil. 3, 20.

πολίτης
Luc. 15, 15; 19, 14. Act. 21, 39.

Heb. 8, 11 [al. τὸν πλησίον].
πολλαπλασίῳ

Mat. 19, 29. Luc. 18, 30.
πολυύσπλαγχνος

Jac. 5, 11 [al. πολύσπλαγχνος]
πολυλογία Mat. 6, 7.

πολυμερῶς Heb. 1, 1.
[πολυπληθία Act. 14, 7]

πολυποικίλος Eph. 3, 10.
πολύσπλαγχνος α. πολυεύσπλ.
πολυτελής

Mar. 14, 3. 1 Tim. 2, 9. 1 Pet. 3, 4.
πολύτιμος

Mat. 13, 46; 26, 7. Joh. 12, 3. 1 Pet. 1, 7.
πολυτρόπως Heb. 1, 1.

πόμα 1 Cor. 10, 4. Heb. 9, 10.

πονηρία

Mat. 22, 18. Mar. 7, 22. Luc. 11, 39.

Act. 3, 26. Rom. 1, 29. 1 Cor. 5,

8. Eph. 6, 12 (τὰ πνευματικὰ
τῆς πονηρίας).

πονηρός † von Personen:

πνεῦμα πον. α. πνεῦμα 3, α.

Mat. 5, 11. πᾶν πονηρόν ῥῆμα

(†) - 37. ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστίν

(†) - 39. μὴ ἀντιστήναι τῷ πονηρῷ

† - 45. ἐπὶ πον. καὶ ἀγαθούς

(†) 6, 13. ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πο-
νηροῦ [Luc. 11, 4]

- 23. ὁ ὄφθ. σου πον. ἢ (20, 15)

† 7, 11. ὑμεῖς πονηροὶ ὄντες

- 17. καρπὸς πον. ποιεῖ (19)

9, 4. ἐν θυμ. πον. ἐν ταῖς καρδ.

† 12, 34. πονηροὶ ὄντες

† - 35. ὁ πον. ἀνθρώπος ἐκ τοῦ
πον. θησαυροῦ ἐκβ. πον.

(Luc. 6, 45)

† - 39. γενιά πον. καὶ μοιχαλῖς
(16, 4) (cf. 12, 45. Luc.

11, 29)

(†) - 45. πνεύματα πονηρότερα
ἐαυτοῦ (Luc. 11, 28)

† 13, 19. ἔρχεται ὁ πονηρός

(†) - 38. οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ

† - 49. ἀπορριψαὶ τοὺς πονηρ.

15, 19. διαλογισμοὶ π. (Jac. 2, 4)

† Mat. 18, 32. δοῦλε πονηρῆ (25, 26.
Luc. 19, 22)

† 22, 10. πονηρ. τε καὶ ἀγαθούς

Mar. 7, 22. ὀφθαλμὸς πον., βλασφ.

- 23 πάντα ταῦτα τὰ πονηρὰ

Luc. 3, 19. πᾶν. ὃν ἐποίησε πον.

6, 22. τὸ δνομα ὑμῶν ὡς πον.

† - 35. τοὺς ἀχαριστοὺς κ. πον.

† 11, 13. πονηροὶ ὑπάρχοντες

† - 34. ἐπὶ δὲ πονηρός ἦ

Joh. 8, 19. ἦν γὰρ πονηρὰ αὐτῶν

τὰ ἔργα (cf. 7, 7) Col. 1,

21. 2 Tim. 4, 18. 1 Joh.

3, 12. 2 Joh. 11.

(†) 17, 15. τηρήσης - ἐκ τοῦ πον.

† Act. 17, 5. τινὲς ἄνδρας πονηροὺς

18, 14. ῥαδιούργημα πονηρόν

25, 18. οὐδαμ. αἰτίαν - [πονηράν]

28, 21. ἐλάλησέ τι - πονηρόν

Rom. 12, 9. ἀποστρυφόντες τὸ πον.

† 1 Cor. 5, 13. „ἐξάρτα τὸν πονηρ.“

Gal. 1, 4. τοῦ ἐνσot. αἰῶνος πον.

Eph. 5, 16. αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσιν

6, 13. ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρῇ

† - 16. πάντα τὰ βέλη τοῦ πον.

1 Th 5, 22. ἀπὸ παντὸς εἰδους πον.

† 2 Th. 3, 2. τῶν ἀτόπων καὶ πονη-

ρῶν ἀνθρώπων

(†) - 3. φυλάξαι ἀπὸ τοῦ πονηρ.

1 Tim. 6, 4. ὑπόνοιαι πονηραὶ

† 2 Tim. 3, 13. πονηροὶ - ἀνθρώποι

καὶ γόητες

Heb. 3, 12. καρδία πονηρὰ ἀπιστίας

10, 22. ἀπὸ συνειδήσ. πονηρῆς

Jac. 4, 16. καύχησις τοιαύτη πο-

νηρὰ ἐστίν

† 1 Joh. 2, 13. νενικῆκ. τὸν πον. (14)

(†) 3, 12. Κάιν ἐκ τοῦ πονηροῦ ἦν

† 1 Joh. 5, 18. ὁ π. οὐχ ἄπτεται αὐτοῦ
(†) - 19. ἐν τῷ πονηρῷ καίται
8 Joh. 10. λόγοις πονηροῖς φλυαρῶν
Apo. 16, 2. ἕλκος κακὸν κ. πονηρόν
πόνος
[Col. 4, 13.] Apo. 16, 10. 11; 21, 4.
Ποντικός Act. 18, 2.
Πόντιος cf. Πιλάτος.
Πόντος Act. 2, 9. 1 Pet. 1, 1.
Πόπλιος Act. 28. 7. 8.
πορεία Luc. 13, 22. Jac. 1, 11.
*πορεύεσθαι
Luc. 1, 6. πορ. ἐν πάσαις ταῖς ἐντολ.
7, 50. πορ. εἰς εἰρήνην (8, 48.
Act. 16, 36. ἐν εἰρήνῃ)
21, 8. μὴ - πορευθ. ὀπίσω αὐτ.
22, 22. ὁ - υἱὸς τοῦ ἀνθρ. πορ.
- 33. εἰς θάνατον πορεύεσθαι
Joh. 14, 2. πορεύομαι (= πρὸς τ.
πατ.) (3. 12. 28; 16, 7. 28)
Act. 9, 31. πορ. τῷ φόβῳ τοῦ Κ.
14, 16. πορ. ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν
1 Pet. 3, 22. πορευθεῖς εἰς οὐρανόν
4, 3. πεπορ. ἐν ἀγγελίαις
2 Pet. 2, 10. τοὺς ὀπίσω σαρκὸς ἐν
ἐπιθυμίᾳ μισμοῦ πορ.
(cf. 3, 3. Jud. 16. 18)
Jud. 11. ὁδῷ τοῦ Κάιν ἐπορεύθ.
πορθεῖν Act. 9, 21. Gal. 1, 13. 23.
[πορεία Jac. 1, 11. α. πορεία]
πορισμός 1 Tim. 6, 5. 6.
Πόρχιος Act. 24, 27.
πορεία
Mat. 5, 32. παρὰ τὸς λόγους πορείας
15, 19. μοιχεύει, πορνεύει, κλο-
παί (Mat. 7, 21)
19, 19. μὴ ἐπὶ πορν. [al. wie 5, 32]
Joh. 8, 41. ἐκ πορν. οὐ γεγενήμεθα

Act. 15, 20. τῆς πορνείας καὶ τοῦ
πνικτοῦ (29; 21, 25)
Rom. 1, 29. [πορνεία], πονηρία
1 Cor. 5, 1. (bis) ἀκούεται ἐν ὑμῖν π.
6, 13. σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ,
ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ
- 18. φεύγετε τὴν πορνείαν
7, 2. διὰ - τὰς πορνείας
2 Cor. 12, 21. τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ πορ-
νείᾳ (cf. Gal. 5, 19. Eph-
5, 3. Col. 3, 5)
1 Th. 4, 3. ἀπέχ. ὑμᾶς ἀπὸ τῆς π.
Apo. 2, 21. ἐκ τῆς πορνείας αὐτῆς
(cf. 9, 21; 19, 2)
14, 8. τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας
αὐτῆς (18, 3)
17, 2. ἐκ τοῦ οἴνου τῆς π. αὐτ.
- 4. τὰ ἀκάθαρτα τῆς π. αὐτ.
πορνεύειν
1) eigentlich: 1 Cor. 6, 18; 10, 8.
2) tropisch:
Apo. 2, 14. 20; 17, 2; 18, 3. 9.
πόρνη
Mat. 21, 31. οἱ τελῶναι κ. αἱ π. (32)
Luc. 15, 30. καταφαγὼν - μετὰ π.
1 Cor. 6, 15. τὰ μέλη - ποιήσω πόρ-
νης μέλη;
- 16. ὁ κολλῶν. τῇ π. ἐν σῶμα
Heb. 11, 36. Παῖθ ἡ π. (Jac. 2, 25)
Apo. 17, 1. τὸ κρέμα τῆς π. τῆς μεγ.
- 5. Βαβυλῶν ἡ μεγάλη ἡ
μήτηρ τῶν πορνῶν
- 15. οὐ ἡ πόρνη κύθηται
- 16. μισησούσιν τὴν πόρνην
19, 2. ἔκρινε τὴν π. τὴν μεγ.
πόρνος
1 Cor. 5, 9. μὴ συναναμιγν. πόρνοις
- 10. τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμου

1Cor. 5, 11. πόρνος ἢ πλεονέκτης
 6, 9. οὔτε π. οὔτε εἰδωλολ.
 Eph. 5, 5. πῦς π. ἢ ἀκάθαρτος
 1Tim. 1, 10. πόρνοις, ἀρσενοκοίταις
 Heb. 12, 16. μή τις π. ἢ βέβηλος
 13, 4. π. - καὶ μοιχοὺς κρινεῖ
 Apoc. 21, 8. φονεῖσι καὶ πόρνοις
 22, 15. οἱ φάρμακοι κ. οἱ πόρνοι.
 πόρρω, πορρωτέρω
 Mat. 15, 8 (Mar. 7, 6). Luc. 14, 23; 24, 28.
 πόρρωθεν Luc. 17, 12. Heb. 11, 13.
 πορφύρεα
 Mar. 15, 17. 20. Luc. 16, 19. Apoc.
 17, 4; 18, 12.
 πορφύρεος
 Joh. 19, 2. 5. Apoc. 17, 4; 18, 16.
 πορφυρόπωλις Act. 16, 14.
 πόσις
 Joh. 6, 55. Rom. 14, 17. Col. 2, 16.
 ποταμός
 Mat. 3, 6. ἐν τῷ Ἰορδάνῃ [ποταμ.]
 (Mar. 1, 5)
 7, 25. ἤλθον οἱ ποταμοὶ καὶ (27.
 cf. Luc. 6, 48. 49)
 Joh. 7, 38. ποτ. ἐκ τῆς κοιλ. αὐτοῦ
 ρεῖουσιν ὕδατος ζῶντος
 Act. 16, 13. παρὰ ποτ. οὗ ἐνομιζέτο
 2Cor. 11, 26. κινδύνους ποταμῶν
 Apoc. 8, 10. ἔπασεν ἐπὶ τὸ τρίτ. τῶν π.
 9, 14. τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ
 Εὐφράτῃ (16, 12)
 12, 15. ἔβαλεν ὕδωρ ὡς ποταμ.
 - 16. κατέπιε τὸν π. ὃν ἔβαλεν
 16, 4. εἰς τοὺς ποταμοὺς καὶ
 εἰς τὰς πηγὰς
 22, 1. ποταμὸν ὕδατος ζωῆς
 - 2. τοῦ ποτ. ἐντεῦθεν κ. ἐντ.
 ποταμοφόρητος Apoc. 12, 15.

ποταπός
 Mat. 8, 27. Mar. 13, 1. Luc. 1, 29;
 7, 99. 1 Joh. 3, 1. 2 Pet. 3, 11.
 ποτήριον
 Mat. 10, 42. ποτίσῃ ἕνα - ποτήριον
 ψυχροῦ (cf. Mar. 9, 41)
 20, 22. πῖναι τὸ ποτήριον ὃ ἐγώ
 (cf. 23; 26, 39. 42. Mar.
 10, 38. 39; 14, 36. Luc.
 22, 42. Joh. 18, 11)
 23, 25. τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου
 (Luc. 11, 39)
 - 26. τὸ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου
 26, 27. λαβὼν τὸ ποτήριον (Mar.
 14, 23. cf. Luc. 22, 17. 20.
 1 Cor. 11, 25)
 Mar. 7, 4. βαπτισμοὺς ποτηρίων
 - 8. ξεστῶν καὶ ποτηρίων
 Luc. 22, 20. τοῦτο τὸ ποτ. ἡ καινὴ
 διαθ. etc. (cf. 1 Cor. 11, 25)
 1Cor. 10, 16. τὸ ποτήριον τῆς εὐλογ.
 - 21. ποτ. Κυρ. πίν. (cf. 11, 27)
 - - ποτήριον δαιμονίων
 11, 26. 28. ὁσάκις - τὸ ποτήριον
 τοῦτο πίνετε etc.
 Apoc. 14, 10. ἐν τῷ ποτ. τῆς ὀργῆς
 16, 19. τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου
 τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς -
 17, 4. χρυσοῦν ποτήριον
 18, 6. ἐν τῷ ποτ. ᾧ ἐκέρασε
 ποτίζειν
 Mat. 10, 42. ποτίσῃ ἕνα - ποτήριον
 (Mar. 9, 41)
 25, 35. ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ
 με (cf. 37, 42)
 27, 48. πλῆσας - ἐπότιζον αὐτόν
 Mar. 15, 36. γμίλας - ἐπότιζον αὐτόν
 Luc. 13, 15. βούν - ἀπαγαγὼν ποτ.

Rom.12,20. ἐὰν διωξῇ, πότιζε αὐτόν
 1Cor.3, 2. γάλα ὑμῶς ἐπότισα
 - 6. Ἀπολλῶς ἐπότισεν
 - 7. οὔτε ὀφρυτεύων-οὔτε ὁ π.
 - 8. ὁ φρυτ. - ὁ ποτ. ἐν εἰσιν
 12,13. εἰς ἐν πνεῦμα ἐποτίσθη-
 μιν [al. al.]
 Aroc.14,8. ἐκ τοῦ οἴνου - πεπότικα
 πάντα τὰ ἔθνη
 Ποτίολοι Act. 28, 13.
 πότος 1 Pet. 4, 3.
 Πούδης 2 Tim. 4, 21.
 πούς
 Mat. 4, 6. „μήποτε προσκόψης -
 τὸν πόδα σου“ (Luc. 4, 11)
 5, 35. „ἵποπούδιόν ἐστι τῶν
 ποδῶν αὐτοῦ“ (cf. 22, 44.
 Mar. 12, 36. Luc. 20, 43.
 Act. 2, 35; 7, 49. Heb. 1,
 13; 10, 13)
 7, 6. καταπατήσωσιν αὐτοὺς
 ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν
 10,14. τὸν κονιορτὸν τ. ποδ. ὑμ.
 15,30. ἐξέριψαν αὐτοὺς παρὰ
 τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ
 18, 8. ὁ ποῖς σου σκανδαλίζει
 σε (Mar. 9, 45)
 - - ἡ δύο πόδας ἔχ. (Mar.9,45)
 - 29. πεσὼν [εἰς τ. πόδας αὐτ.]
 (cf. Mar. 5, 22 (πρὸς 7, 25).
 Luc. 8, 41 (παρὰ). Joh.
 11, 32. Act. 5, 10 (παρὰ);
 10, 25 (ἐπὶ). Aroc. 1, 17
 (πρὸς); 19, 10 (ἐμπρ.))
 22, 13. διήσαντες αὐτ. π.χ. χεῖρας
 28, 9. ἐκράτησαν αὐτ. τ. πόδας
 Mar. 6, 11. τὸν χοῦν τὸν ὑποκάτω
 τῶν ποδῶν ὑμῶν

Luc. 1, 79. κατευθύναι τοὺς π. ἡμῶν
 7,39. 44. 46. στάσα ὅπ. παρὰ
 τοὺς πόδας αὐτοῦ etc.
 (cf. Joh. 12, 3)
 8,35. καθήμενον-παρὰ τοὺς π.
 9, 5. ἀπὸ τῶν ποδῶν ἡμῶν
 ἀποτιν. (Act. 13, 51)
 10,11. κολληθέντα ἡμῖν [εἰς
 τοὺς π.]
 - 39. παρακαθίσασα παρὰ τ.
 πόδας τοῦ Ἰησοῦ
 15,22. ἐποδήματι εἰς τοὺς π.
 24,39. 40.
 Joh.11, 2. ἐκμάξασα τοὺς πόδας
 αὐτοῦ (cf. 12, 3)
 - 44. δεδεμένος τοὺς πόδας
 13, 5. νίπτειν τοὺς π. τῶν μαθ.
 (cf. 6. 8. 9. 10. 12 14 (bis).)
 20,12. καὶ ἕνα πρὸς τοὺς ποσὶν
 Act. 4,35. ἐτίθουν παρὰ τοὺς πό-
 δας τῶν ἀπ. (37; 5, 2)
 5, 9. οἱ πόδες τῶν θαψάντων
 7, 5. ἔδωκεν - οὐδὲ βῆμα ποδ.
 - 33. „τὸ ἐπόδημα τῶν ποδῶν
 σου“ (cf. 13, 25)
 - 58. ἀπέθετο - παρὰ τοὺς
 πόδας νεανίου
 14, 8. ἀδύνατος τοῖς ποσὶν
 - 10. ἀνάστηθι ἐπὶ τοὺς π. σου
 16,24. τοὺς π. αὐτ. ἡσφαλιστο.
 21,11. διήσας αὐτοῦ τὰς χεῖρας
 καὶ τοὺς πόδας
 22, 3. παρὰ τοὺς π. Γαμαλιήλ
 28,15. στήθι ἐπὶ τοὺς π. σου
 Rom.3,15. „ὅς εἰς οἱ π. ἀντῶν ἐκχ.“
 10,15 „ὥρατοι οἱ π. τῶν εὐαγγ.“
 16,20. συντρίψει τὸν σατανᾶν
 ὅπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν

1Cor.12,15. ἴαν εἴπη ὁ ποῦς

- 21. ἡ κεφαλὴ τοῖς ποσὶ

15,25. Θῆ - ὑπὸ τοὺς π. αὐτοῦ

- 27. ὑπὲταξεν ὑπὸ τοὺς πόδ.

(Eph. 1, 22. cf. Heb. 2, 8)

Eph. 6,15. ὑποδησάμενοι τοὺς πόδ.

1Tim.5,10. εἰ ἀγίων πόδας ἐνίψεν

Heb.12,13. „τροχιὰς ὁρθὰς ποιή-
σατε τοῖς ποσὶν ὑμῶν“

Apoc.1,15 (2, 18).

3, 9. προσκυν. ἐνώπ. τῶν π. σου

10, 1. 2; 11, 11; 12, 1; 13, 2.

22, 8. ἔπεσαν προσκυνῆσαι ἔμ-
προσθεν τῶν ποδῶν τοῦ
ἀγγέλου

πράγμα

Mat.18,19. περὶ παντός πράγματος

Luc. 1, 1. περὶ τῶν πεληροφορη-
μένων ἐν ἡμῖν πραγμ.

Act. 5, 4. τί οὗτις ἔσθι ἐν τῇ καρδίᾳ
σου τὸ πρᾶγμα τοῦτο;

Rom.16, 4. ἐν ᾧ ἂν ὑμ. χρήσῃ πρᾶγμ.

1Cor. 6, 1. πρᾶγμα ἔχ. πρὸς τὸν ἕτ.

2Cor. 7,11. ἀγνοοῦς εἶναι ἐν τῷ πρ.

1Th. 4, 6. πλεονεκτ. ἐν τῷ πρᾶγμ.

Heb. 6,18. διὰ δύο πρ. ἀμεταθέτων

10, 1. αὐτὴν τ. εἰκόνα πραγμ.

11, 1. πραγμάτων ἑλεγχος οὐ
βλεπομένων

Jac. 3,16. πᾶν φαῦλον πρᾶγμα

πραγματεῖα 2 Tim. 2, 4.

πραγματεύεσθαι Luc. 19, 13.

πραιτώριον

Mat. 27, 27. Mar. 15, 16. Joh. 18, 28

(bis). 33; 19, 9. Act. 23, 25.

Phil. 1, 13.

πράκτωρ Luc. 12, 58 (bis).

πραῖς

Mat.16,27. ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ
τὴν πράξιν αὐτοῦ [al.
τὰ ἔργα]

Luc.23,51. τῇ βουλῇ κ. τῇ πρ. αὐτ.

Act.19,18. ἀναγγέλλοντες τὰς πρ.
αὐτῶν [al. τὰς ἀμαρτ.]

Rom.8,13. τὰς πρ. τοῦ σώμ. θανατ.

12, 4. οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει πρ.

Col. 3, 9. σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ

πραῖς Mat. 11, 29. [al. πραῦς]

πράότης [πραῦτης]

1 Cor. 4, 21. 2 Cor. 10, 1. Gal. 5,

23; 6, 1. Eph. 4, 2. Col. 3, 12.

1 Tim. 6, 11. 2 Tim. 2, 25. Tit. 3, 2.

πρασιὰ Mar. 6, 40.

*πράσσειν, πράττειν

Nicht bei Mat. und Mar.

Luc.19,23. σὺν τόκῳ ἂν ἔπραξα αὐτό

23,15. οὐδὲν ἄξιον θανάτου ἐστὶ

πεπραγμένον αὐτῷ (cf.

Act. 25, 11).

Joh. 8,20. πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσ-
σων (5, 29)

Act.15,29. εὐ πράξετε

16,23. μηδὲν πρ. σεαυτῷ κακόν

Rom.2,25. ἴαν νόμον πράσσης

7,15. οὐ γ. δ. θίλω τοῦτο πράσσ.

- 19. δ. οὐ θίλω κακὸν τοῦτο

πράσσω

13, 4. ἴαν δὲ τὸ κακὸν ποιῆς

- τῷ τὸ κακὸν πράσσειν

2Cor.12,21. ἀσελγείᾳ ἢ ἔπραξαν

1Th. 4,11. πράσσειν τὰ ἴδια καὶ

ἐργάζεσθαι

πρᾶυπάθεια 1 Tim. 6, 11.

πραῦς

Mat. 5, 5; 11, 29; 21, 5. 1 Pet. 3, 4

πραότης cf. πραότης

Jac. 1, 21; 3, 13. 1 Pet. 3, 15.

πρίπις

Mat. 3, 15. 1 Cor. 11, 13. Eph. 5, 8.

1 Tim. 2, 10. Tit. 2, 1. Heb. 2, 10; 7, 26.

πρεσβεῖα Luc. 14, 32; 19, 14.

πρεσβεύειν

2 Cor. 5, 20. Eph. 6, 20.

πρεσβυτέριον

Luc. 22, 66. Act. 22, 5. 1 Tim. 4, 14.

πρεσβύτερος

1) im Plur. = die Vorfahren:

Mat. 15, 2 (Mar. 7, 3. 5. Heb. 11, 2).

2) der Aelttere (vom Lebensalter):

Luc. 25, 15 [Joh. 8, 9]. Act. 2, 17.

1 Tim. 5, 1. 2? 1 Pet. 5, 5?
(die 2 letzten Stellen vielleicht zu 3, b gehörig).

3) die Aeltesten;

a) bei den Juden:

Mat. 16, 21. ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων
καὶ ἀρχιερέων κ. γραμμ.
(Mar. 8, 31. Luc. 9, 22)

21, 23. οἱ ἀρχ. καὶ οἱ πρ. τοῦ
λαοῦ (26, 47; 27, 1. 3. 12.
20. Act. 4, 23; 23, 14 ohne
Beisatz; 25, 15 (τῶν Ἰου-
δαίων))

26, 3. οἱ ἀρχ. κ. οἱ γραμμ. κ.
οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ
(Mar. 11, 27; 14, 43 ohne
Beisatz) (Mar. 14, 53. οἱ
ἀρχ. καὶ οἱ πρεσβύτεροι
καὶ οἱ γραμματεῖς)

- 57. οἱ γραμμ. καὶ οἱ πρεσβ.

- 59. οἱ ἀρχ. κ. οἱ πρ. κ. τὸ συν-
ῆδριον ὅλον [al. om. οἱ πρ.]

Mat. 27, 41. οἱ ἀρχ. - μετὰ τῶν γραμμ.

κ. πρεσβ. [al. πτ. πρεσβ.

Φαρισ. - al.: πρεσβ. καὶ

Φαρισ.] (Mar. 15, 1. οἱ

ἀρχ. μετὰ τ. πρ. κ. γρ.)

28, 12. συναχθ. μετὰ τῶν πρ.

Luc. 7, 3. πρεσβυτ. τῶν Ἰουδαίων

20, 1. οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμ-

ματεῖς σὺν τοῖς πρεσβ.

22, 52. τοὺς - ἀρχ. καὶ στρατηγ.

τοῦ ἱεροῦ καὶ πρεσβυτ.

Act. 4, 5. τοὺς ἀρχοντας καὶ πρε-

σβυτέρους κ. γραμματεῖς

- 8. ἀρχοντες τοῦ λαοῦ καὶ

πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραήλ

6, 12. τ. λαὸν κ. τ. πρ. κ. τ. γρ.

24, 1. ὁ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας μετὰ

τῶν πρεσβυτέρων

b) in der christl. Kirche:

Act. 11, 30. ἀποστειλ. πρὸς τοὺς πρ.

14, 23. χειροτονήσαντες - πρεσβ.

15, 2. πρὸς τοὺς ἀποστ. κ. πρ.

(cf. 4. 6. 22. 23 [καὶ οἱ]

ἀδελφ.; 16, 4)

21, 17. τοὺς πρεσβυτ. τῆς ἐκκλ.

(Jac. 5, 14)

- 18. πάντες - παρευμένοντο οἱ

πρεσβύτεροι

1 Tim. 5, 17. οἱ καλῶς προεστ. πρεσβ.

- 19. κατὰ πρεσβ. κατηγορίαν

Tit. 1, 5. κατὰστ. κατὰ πόλιν πρ.

1 Pet. 5, 1. πρεσβυτ. τοὺς ἐν ὑμῖν

2 Joh. 1. ὁ πρεσβ. ἐκλεκτῇ Κυρίῳ

3 Joh. 1. ὁ πρεσβύτερος Γαλῶν

c) = die 24 Aeltesten in

der Apoc.:

Apoc. 4, 4. 10; 5, 5. 6. 8. 11. 14; 7,

11. 13; 11, 16; 14, 8; 19, 4.

προκυροῦν Gal. 3, 17.
 προλαμβάνειν
 Mar. 14, 8. 1 Cor. 11, 21. Gal. 6, 1.
 προλέγειν
 2 Cor. 13, 2. Gal. 5, 21. 1 Th. 3, 4.
 προμαρτύρεσθαι 1 Pet. 1, 11.
 προμελετᾶν Luc. 21, 14.
 προμεριμνᾶν Mar. 13, 11.
 προνοεῖν
 Rom. 12, 17 (cf. 2 Cor. 8, 21). 1 Tim. 5, 8.
 πρόνοια Act. 24, 2. Rom. 13, 14.
 προορᾶν Act. 2, 25; 21, 29.
 προορίζειν
 Act. 4, 28. δσα - προώρισε γενέσθαι
 Rom. 8, 29. κ. προώρισε συμμόρφους
 - 30. οὓς δὲ προώρισε, τούτους
 1 Cor. 2, 7. ἣν προώρισεν ὁ Θεός
 Eph. 1, 5. προορίσας ἡμᾶς εἰς υἱοθ.
 - 11. προορίσθ. κατὰ πρόθ.
 προπάσχειν 1 Th. 2, 2.
 προπάτωρ Rom. 4, 1 [al. 1. πατ.].
 προπέμπειν
 Act. 15, 3; 20, 38; 21, 5. Rom. 15,
 24. 1 Cor. 16, 6. 11. 2 Cor. 1,
 16. Tit. 3, 13. 3 Joh. 6.
 προπετής Act. 19, 36. 2 Tim. 3, 4.
 προπορεύεσθαι
 Luc. 1, 78. Act. 7, 40.
 [προσάββατον Mar. 15, 42]
 προσάγειν
 Luc. 9, 41. Act. 16, 20; [27, 27].
 1 Pet. 3, 18 (τῷ Θεῷ).
 προσαγορεύειν Heb. 5, 10.
 προσαγωγή
 Rom. 5, 2. Eph. 2, 18; 3, 12.
 προσαιτεῖν
 Mar. 10, 46. Luc. 18, 35. Joh. 9, 8.
 προσαιτεῖς Joh. 9, 8.

προσαναβαίνειν Luc. 14, 10.
 προσαναλίσκειν Luc. 8, 43.
 προσαναπληροῦν
 2 Cor. 9, 12; 11, 9.
 προσανατίθασθαι
 Gal. 1, 16; 2, 6.
 [προσανίχκειν Act. 27, 27]
 προσάπειλεῖσθαι Act. 4, 21.
 προσδανᾶν Luc. 10, 35.
 προσδέεσθαι Act. 17, 25.
 προσδέχεσθαι
 Mar. 15, 43. προσδεχόμενος τὴν βα-
 σιλίαν (Luc. 23, 51)
 Luc. 2, 25. προσδεχόμε. παράκλησιν
 - 38. προσδεχομένοις λύτρωσιν
 12, 36. προσδεχομ. τὸν κύριον
 15, 2. ἀμαρτωλοὺς προσδέχεται
 Act. 23, 21. προσδεχόμενοι τὴν ἐλ-
 γγγλίαν (cf. Heb. 11, 13)
 24, 15. ἐλπίδα ἣν - προσδέχονται
 Rom. 16, 2. προσδέξῃσθε ἐν Κυρίῳ
 (Phil. 2, 29)
 Tit. 2, 13. πρ. τὴν μακαρίαν ἐλπίδα
 Heb. 10, 34. τὴν ἀρπαγὴν - προσδέξ.
 11, 35. οὐ προσδέξ. τὴν ἀπολύτην.
 Jud. 21. προσδεχόμενοι τὸ ἔλπος
 προσδεκᾶν
 Mat. 11, 3. ἡ ὑπερον προσδεκῶμεν
 (Luc. 7, 19. 20)
 24, 50. ἐν ἡμέρᾳ ἣ οὐ προσδεκᾶ
 (Luc. 12, 46)
 Luc. 1, 21; 3, 15; 8, 40.
 Act. 3, 5; 10, 24; 27, 33; 28, 6.
 2 Pet. 3, 12. 13 (γῆν καινὴν). 14.
 προσδοκία Luc. 21, 26. Act. 12, 11.
 προσδεῖν Act. 27, 7.
 [προσεγγίζειν Mar. 2, 4]
 [προσεδραύειν 1 Cor. 9, 13]

προσεργάζεσθαι Luc. 19, 16.

*προσερχεσθαι

Sehr oft in den Synopt. und Act.
(namentlich im Partic.: προσ-
ελθών - όντες); 1mal bei Joh.
(12, 21).

1Tim. 6, 3. μη προσέρχεται ύγ. λόγ.

Heb. 4, 16. προσερχώμ. - τῷ θρόνῳ

7, 25. προσερχομένους δι' αὐ-
τοῦ τῷ θεῷ (11, 6)

10, 1. τοὺς προσερχ. τελειῶσαι

- 22. προσερχώμ. μετὰ ἀληθ.

προσεύχεσθαι

Mat. 5, 44. προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν
ἐπηρεαζόντων (Luc. 6, 28)

6, 5. όταν προσεύχη (cf. 6. 7. 9)

14, 23. κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι

Jesu Beten (exc. das in

Gethsemane): Mar. 1, 35;

6, 46. Luc. 3, 21; 5, 16;

9, 18. 28. 29; 11, 1.

19, 13. ἐπιθῇ αὐτοῖς κ. προσεύξ.

23, 14. μακρὰ προσευχόμενοι διὰ

(Mar. 12, 40. Luc. 20, 47)

24, 20. προσεύχεσθε - ἵνα μή

γένηται (Mar. 13, 18)

26, 36. ἀπελθὼν προσεύξομαι

(39. 42. 44. cf. Mar. 14, 82.

35. 39. Luc. 22, 41. 44

(ἐκτενίστατον).)

- 41. γρηγορεῖτε καὶ προσεύχ.

(Mar. 13, 33. ἀγρυπ.; 14,

38. cf. Luc. 22, 40. 46.

blos προσεύχεσθε)

Mar. 11, 24. προσευχόμεν. αἰτεῖσθε

- 25. όταν στήκητε προσευχ.

Luc. 1, 10. ἦν - προσευχόμενον ἔξω

11, 1. διδάξον ἡμᾶς προσεύχ.

Luc. 11, 2. όταν προσεύχ., λέγεται

18, 1. δεῖν πάντοτε προσεύχ.

- 10. 11. ἀνέβησαν - προσεύ-
ξασθαι etc.

Act. 1, 24. προσευξάμενοι εἶπον

6, 6. προσευξάμενοι ἐπέθηκαν

8, 15. προσηύξατο περὶ αὐτῶν

ὅπως λάβω

9, 11. Ἰδοὺ γὰρ προσεύχεται

- 40. θεῖς τὰ γόνата προσ-
ηύξατο (cf. 21, 5)

10, 9. ἀνέβη - προσεύξασθαι

- 30. προσευχομ. ἐν τῷ οἴκῳ

11, 5. ἤμην προσευχόμε. (12, 12)

13, 8. νησταύσ. καὶ προσευξάμ.

14, 23. προσευξάμ. μετὰ νηστ.

16, 25. προσευχ. ὕμνον τὸν θ.

20, 36. σὺν πᾶσιν - προσηύξατο

22, 17. προσευχομ. μου ἐν τῷ ἰε.

23, 8. προσευξάμενος - ἴσατο

Rom. 8, 26. τί προσευξάμ. καθὼ δει

1Cor. 11, 4. πᾶς ἀνὴρ προσευχ. 5. 13.

14, 13. προσευχόμενος ἵνα διαρμ.

- 14. προσεύχωμαι γλώσση

- 15. προσεύξομαι τῷ πνεύ-

ματι - τῷ νοῒ

Eph. 6, 18. διὰ πάσης προσευχῆς -

προσευχόμενοι

Phil. 1, 9. τοῦτο προσεύχομαι ἵνα

Col. 1, 3. περὶ ὑμῶν προσευχόμεν.

- 9. ὑπὲρ ὑμῶν προσευχόμεν.

4, 3. προσευχόμε. - περὶ ἡμῶν

1Th. 5, 17. ἀδιαλείπτως προσεύχομ.

- 25. προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν

(2 Th. 3, 1. Heb. 13, 18)

2Th. 1, 11. προσευχ. - περὶ ὑμῶν, ἵνα

1Tim. 2, 8. προσεύχεσθαι ἀνδρας

Jac. 5, 13. κακοπαθεῖ - προσευχίθω

Jac. 5, 14. προσευξάσθωσ. ἐπ' αὐτ.

- 16. προσεύχ. ὑπὲρ ἀλλ., ὅπως

5, 17. προσευχῇ προσηύξ. (18)

Jud. 20. ἐν πν. ἀγίῳ προσευχόμε.

προσευχῇ

Mat. 17, 21. ἐν προσευχῇ καὶ νηστειᾷ

(Mar. 9, 29)

21, 18. „οἶκος προσευχῆς κληθ." (Mar. 11, 17. Luc. 19, 46)

- 22. αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ

πιστεύοντες

Luc. 6, 12. διανυκτερ. ἐν τῇ προσ-

ευχῇ τοῦ Θεοῦ

22, 45. ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευχ.

Act. 1, 14. προσκαρτεροῦντες - τῇ

προσευχῇ (cf. 2, 42; 6, 4.

Rom. 12, 12. Col. 4, 2)

8, 1. τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς

τὴν ἐννάτην

10, 4. αἱ πρ. σου καὶ αἱ ἐλεημ.

- 31. εἰσηκούσθῃ σου ἢ πρ.

12, 5. πρ. - ἦν ἐκτενής - πρὸς

τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ

16, 13. οὐ ἐνομιζέτο πρ. εἶναι

- 18. πορευομένων ἡμ. εἰς πρ.

Rom. 1, 10. ἐπὶ τῶν πρ. μου θεόμενος

15, 30. ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑπὲρ

ἐμοῦ πρὸς τὸν Θεόν

1Cor. 7, 5. ἵνα σχολάσῃτε τῇ πρ.

Eph. 1, 16. ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου

(1 Th. 1, 2)

6, 18. διὰ πάσης πρ. κ. δεήσεως

Phil. 4, 6. τῇ πρ. καὶ τῇ δεήσει -

τὰ αἰτήματα γνωρίζε-

σθω πρὸς τὸν Θεόν

Col. 4, 12. ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὑμῶν

ἐν ταῖς προσευχαῖς

1Tim. 2, 1. ποιεῖσθαι δεήσεις, προσ-
ευχάς (cf. 3, 5)

Philem. 4. μνηστὴν - ἐπὶ τῶν πρ. μου

22. διὰ τῶν πρ. ὑμῶν χαρισθ.

Jac. 5, 17. προσευχῇ προσηύξατο

1Pet. 3, 7. ἐγκόπτεσθαι τὰς πρ. ὑμ.

4, 7. νήψατε εἰς τὰς προσευχ.

Apo. 5, 8. αἱ πρ. τῶν ἁγίων (8, 3. 4)

προσέχειν

1) Acht haben = sich in Acht
nehmen:

Mat. 6, 1. προσέχετε τὴν δικ. ὑμῶν

μὴ ποιεῖν

7, 15. προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν

ψευδοπροφητῶν

10, 17. πρ. - ἀπὸ τῶν ἀνθρώπ.

16, 6. προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης

(cf. 11. 12. Luc. 12, 1)

Luc. 17, 3. προσέχετε ἑαυτοῖς!

20, 46. προσέχ. ἀπὸ τῶν γραμμ.

21, 34. προσέχετε - ἑαυτοῖς μή-

ποτε βαρυνθῶσιν

Act. 5, 35. πρ. ἑαυτοῖς ἐπὶ τοῖς ἀνθρ.

2) seine Aufmerksamkeit
richten auf Jemand oder
auf etwas:

Act. 8, 6. προσέτιχον - τοῖς λεγομέ-
νοῖς (cf. 16, 14)

20, 28. προσέτιχτε - ἑαυτοῖς καὶ

παντὶ τῷ π. - ποιμαίνειν

1Tim. 4, 13. πρόσχετε τῇ ἀναγνώσει

Heb. 2, 1. πρόσχ. ταῖς ἀκουσθεῖσι

7, 13. πρόσσχηκε τῷ θουσιαστ.

2Pet. 1, 19. ᾧ καλῶς ποιεῖται πρόσχ.

3) anhangen:

Act. 8, 10. ᾧ πρόστιχον πάντες

- 11. πρόστιχον δὲ αὐτῷ

1Tim. 1, 4. μηδὲ προσέχειν μύθοις
(cf. Tit. 1, 14)

8, 8. μὴ οἴνω πολλῷ προσέχ.

4, 1. πρ. πνεύμασι πλάνοις

προσηλοῦν Col. 2, 14.

προσήλυτος

Mat. 23, 15. Act. 2, 10; 6, 5; 13, 43.

πρόσκαιρος

Mat. 13, 21. Mar. 4, 17. 2 Cor. 4, 16.

18. Heb. 11, 25.

*προσκαλεῖσθαι

Act. 2, 39; 13, 2; 16, 10.

προσκαρτερεῖν

Mar. 3, 9. Act. 1, 14 (τῇ προσευχῇ

Rom. 12, 12. Col. 4, 2); 2, 42

(τῇ διδασχῇ). 46; 6, 4 (τῇ δια-

κονίᾳ τοῦ λόγου); 8, 13; 10, 7.

Rom. 13, 6.

προσκαρτερήσεις Eph. 6, 18.

προσκαρτάλαιον Mar. 4, 38.

προσκληροῦσθαι Act. 17, 4.

[πρόσκλησις 1 Tim. 5, 21]

[προσκλίνεσθαι Act. 5, 36]

[πρόσκλησις 1 Tim. 5, 21]

προσκολλᾶσθαι

[Mat. 19, 5] (Mar. 10, 7 [Eph. 5, 31].)

Act. 5, 36.

πρόσκομμα

Rom. 9, 32 (cf. 33. 1 Pet. 2, 8); 14,

13, 20. 1 Cor. 8, 9.

προσκοπή 2 Cor. 6, 3.

προσκοπτεῖν

Mat. 4, 6 (πρός λίθον. Luc. 4, 11);

7, 27 (τῇ οἰκίᾳ [al. 1. προς-

ῥήξαν]). Joh. 11, 9. 10. Rom.

9, 32 (τῷ λίθῳ); 14, 21 (ὁ ἄδ.

σου). 1 Pet. 2, 8 (τῷ λόγῳ).

προσκυλίσειν

Mat. 27, 60 (Mar. 15, 46).

προσκυνεῖν

Mat. 2, 2. 8. 11.

4, 9. ἐὰν πεσὼν προσκυνήσῃς
μοι (Luc. 4, 7)

- 10. τὸν Θεόν σου προσκυνή-
σεις (cf. Luc. 4, 8)

8, 2 (19, 18); 14, 33; 15, 25;
18, 26; 20, 20; 25, 9. 17.

Mar. 5, 6; 15, 19. Luc. 24, 52.

Joh. 4. 20. 24 (ἐν πνεύματι etc.).

9, 38; 12, 20.

Act. 7, 43; 8, 27; 10, 27; 24, 11.

1Cor. 14, 25. προσκυνῆσαι τῷ Θεῷ

Heb. 1, 6; 11, 21 (προσκύνησαν ἐπὶ

τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδ. αὐτ.).

Αποκ. 8, 9; 4, 10. προσκυνήσουσι τῷ

ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας

5, 14. ἔπεσαν καὶ προσεκύνησαν

7, 11. προσεκύνησαν τῷ Θεῷ

(11, 16; 19, 4)

9, 20. ἵνα μὴ πρ. τὰ δαιμόνια

11, 1. τοὺς προσκυν. ἐν αὐτῷ

13, 4. προσκύν. τῷ δράκ. etc.

8. 12 (14, 9. 11; 20, 4).

- 15. προσκυνήσωσι τῇ εἰκόνι

(16, 2; 19, 10; 20, 4)

14, 7. προσκυνήσ. τῷ ποιήσαντι

15, 4. προσκυν. ἐνώπιόν σου.

19, 10. ἔπεσον - προσκ. αὐτῷ etc.

- - τῷ Θεῷ προσκύν. (22, 9)

22, 8. ἔπεσα προσκυνῆσαι ἔμπρ.

προσκυνητῆς Joh. 4, 23.

προσλαλεῖν Act. 13, 43; 28, 20.

προσλαμβάνεσθαι

Mat. 16, 22 (Mar. 8, 32).

Act. 17, 5; 18, 26; 27, 33. 34 (ερω-
φῆς 36); 28, 2.

Rom. 14, 1. τὸν - ἀσθενούντα τῇ πί-
σται προσλαμβάνεσθαι
- 3. Θεὸς γ. αὐτὸν προσελάβ. 15,
7. προσλαμβάνεσθαι ἀλλή-
λους etc.

Philem. 12. αὐτὸν - προσλαβοῦ

πρόσληψις Rom. 11, 15.

προσμένειν

Mat. 15, 82 (Mar. 8, 2).

Act. 11, 23. προσμένειν τῷ Κυρίῳ
[13, 43. προσμένειν τῇ χάρι. τ. Θ.]

18, 18. - 1 Tim. 1, 3; 5, 5 (προς-
μένει ταῖς δαίσεσι)

προσομιλῆσθαι Mat. 6, 53.

προσοφείλειν Philem. 19.

προσοχθήσειν Heb. 3, 10. 17.

πρόσπεινος Act. 10, 10.

προσπήγνυμι Act. 2, 23.

προσπίπτειν

Mat. 7, 25. Mar. 3, 11 (cf. 5, 33. Luc.
8, 28. 47); 7, 25 (πρός
τοὺς πόδας)

Luc. 5, 8. προσέπ. τοῖς γόνασι τ. Ὑ.

Act. 16, 29. προσέπεσε τῷ Παύλῳ

προσποιεῖσθαι Luc. 24, 28.

προσπορεύεσθαι Mar. 10, 35.

προσρήγνυμι Luc. 6, 48. 49.

προστάτις Rom. 16, 2.

προστάττειν

Mat. 1, 24; 8, 4 (Mar. 1, 44. Luc.
5, 14) [21, 6]. Act. 10, 33. 48;
[17, 26].

προστιθέναι

Mat. 6, 27 (Luc. 12, 25). 33 (Luc. 12,
31). Mar. 4, 24; [14, 25].

Luc. 3, 20; 17, 5 (πρ. ἡμῖν πιστῶν)
19, 11; 20, 11. 12.

Act. 2, 41. 47; 5, 14; 11, 24; 12, 3;
13, 36.

Gal. 3, 19. παραβάσεων χάριν προς-
ετίθη [al. 1. ἐτίθη]

Heb. 12, 19. μὴ προστιθ. αὐτοῖς λόγον
προστρέχειν

Mar. [9, 15]; 10, 17. Act. 8, 30.

προσφάγιον Joh. 21, 5.

πρόσφατος Heb. 10, 20.

προσφάτως Act. 18, 2.

προσφέρειν

1) unbestimmt: bringen, her-
beibringen; öfter in den ge-
schichtlichen Büchern.

2) darbringen, Opfer:

Mat. 5, 23. ἵαν - προσφέρεις τὸ δῶ-
ρόν σου (24)

8, 4. προσένεγκε τὸ δῶρόν σου
(cf. Mar. 1, 44. Luc. 5, 14)

Joh. 16, 2. λατρεῖαν προσφ. τῷ Θεῷ

Act. 7, 42. „θυσίας προσηγάγε μοι“
21, 26. προσηγάθη ὑπὲρ ἑνὸς -
ἡ προσφορά

Heb. 5, 1. ἵνα προσφ. δῶρά τε καὶ
θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν

- 3. παρὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν
ὑπὲρ ἁμαρτιῶν

- 7. ἐκτεθῆς - προσενέγκας;

8, 3. εἰς τὸ προσφέρειν δῶρα

- ἔχειν τι - ὃ προσενέγκῃ

- 4. τ. ἱερῶν τῶν πρ. τὰ δῶρα

9, 7. ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτ.

- 2. θυσίαι προσφέρονται

- 14. ἑαυτὸν προσην. - τῷ Θ.

- 25. πολλὰς προσφ. ἑαυτὸν

- 28. ἅπαξ προσενεχθ. εἰς τὸ

Heb. 10, 1. ὁς (sc. θυσίας) προσ-
φέρουσιν εἰς τὸ διηνεκές

- 2. ἱκανῶς προσφερόμεν.

- 8. κατὰ τὸν νόμον προσφ.

- 11. πολλάκις προσφ. θυσίας

- 12. ὑπὲρ ἁμ. προσεν. θυσίαν

11, 4. θυσίαν - προσην. τῷ Θ.

- 17. πλίστ. προσεν. Ἀβρ. τὸν Ἰσ.

- - τὸν μονογενῆ προσέφερεν

3) Passiv mit folgendem Dativ: Jemand behandeln wie etwas: Heb. 12, 7.

προσφιλής Phil. 4, 8.

προσφορά

Act. 21, 26. πρόσθεν ἢ προσφορά

24, 17. ἡλεημοσύνας - κ. προσφ.

Rom. 15, 16. γένηται ἡ πρ. τῶν ἰθύνων

Eph. 5, 2. ἔαντ. - προσφ. κ. θυσίαν

Heb. 10, 5. „θυσίαν καὶ προσφοράν“

- 8. „προσφοράν κ. ὁλόκαυτ.“

- 10. διὰ τῆς προσφοράς τοῦ

σώματος τοῦ Ἰησοῦ Χρ.

- 14. μὴ γὰρ πρ. τετελείωκεν

- 18. προσφορά περὶ ἁμαρτίας

προσφωνεῖν

Mat. 11, 16. Luc. 6, 13; 7, 32; 13, 12;

23, 20. Act. 21, 40; 22, 2.

προσχαίρειν

Mar. 9, 15 [al. προστρέχ. al. προτρέ.]

πρόσχυσις Heb. 11, 28.

προσψάυειν Luc. 11, 46.

προσωπολήπτειν Jac. 2, 9.

προσωπολήπτῃς Act. 10, 34.

προσωπολήψια

Rom. 2, 11. Eph. 6, 9. Col. 3, 25.

Jac. 2, 1.

πρόσωπον 1) πρ. τοῦ Θεοῦ:

Mat. 18, 10. τὸ πρ. τοῦ πατρὸς μου

Act. 2, 28. πληρ. - μετὰ τοῦ πρ. αὐ

Heb. 9, 24. ἑμφανισθ. τῷ πρ. τοῦ Θ.

1 Pet. 3, 12. πρόσωπον δὲ Κυρίου

Apoc. 22, 4. ὄψονται τὸ πρ. αὐτοῦ

2) πρ. πρὸς πρόσωπον:

1 Cor. 13, 12. - βλέπομεν

3) πρ. λαμβ. u. ähnliches:

Mat. 22, 16. οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρό-

σωπον ἀνθρ. (Mar. 12, 14) -

Luc. 20, 21. οὐ λαμβάνεις πρόσωπον

Gal. 2, 6. πρ. Θ. ἀνθρώπου οὐ λαμβ.

Jud. 16. θαυμάζοντες πρόσωπα

4) πρὸ προσώπου τινός:

Mat. 11, 10 (Mar. 1, 2. Luc. 7, 27).

Luc. 1, 76; 9, 52 (10, 1). Act.

13, 24.

5) ἀπὸ προσώπου τινός:

Act. 3, 20 (2 Th. 1, 9); 5, 41; 7, 45.

Apoc. 6, 16; 12, 14; 20, 11.

6) κατὰ πρόσ. † ohne Gen.:

Luc. 2, 31. Act. 3, 18; † 25, 16.

2 Cor. 10, 1. † 7 (τὰ κατ. π.). Gal.

† 2, 11.

7) ἐν προσ. † ohne Gen.:

2 Cor. 2, 10 (Χριστοῦ. 4, 6); † 5, 12.

8) εἰς πρόσ. † ohne Gen.:

2 Cor. 8, 24; † 11, 20.

9) übrige Stellen:

Mat. 5, 16. 17; 16, 3 (τοῦ οὐραν.);

17, 2. 6 (ἔπεσ. ἐπὶ π. cf. 26, 39.

Luc. 5, 12; 17, 16. 1 Cor. 14, 25.

Apoc. 7, 11; 11, 16); 26, 67.

Mar. 14, 65. Luc. 9, 29. 51. 53;

12, 56 (τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐραν.

cf. 21, 35. Act. 17, 26); 22, 64;

24, 5. Act. 6, 15; 20, 25. 38.

2 Cor. 1, 11; 3, 7 (bis). 13. 18.

Gal. 1, 22 (ἄγνωσ. τῷ πρ.)

Col. 2, 1. 1 Th. 2, 17 (bis cf. 3, 10). Jac. 1, 11. 23 (τὸ προσ. τῆς γενέσεως αὐτ.). Apoc. 4, 7; 9, 7; 10, 1.

προτάττειν Act. 17, 36 [al. προστ.].
προτείνειν

Act. 22, 25 [al. προστίθεναν].

πρότερος, πρότερον

1) Adj.: Eph. 4, 22.

2) Adv.: Joh. 6, 62; 7, 50. 51; 9, 8. 2 Cor. 1, 15. Gal. 4, 13. 1 Tim. 1, 13. Heb. 4, 6; 7, 27; 10, 32. 1 Pet. 1, 14.

προστίθασθαι

Rom. 1, 13; 3, 25. Eph. 1, 9.

προτρέπεσθαι Act. 18, 27.

προτρέχειν Luc. 19, 4. Joh. 20, 4.

προὑπάρχειν

Luc. 23, 12. Act. 8, 9.

πρόφασις

Mat. 23, 14. προφάσει μακρά προσ-
ευχόμενοι [al. μακρῶ]

(Mar. 12, 40. Luc. 20, 47

[al. -ρῆ al. -ράν]).

προφίρειν Luc. 6, 45 (bis).

προφητεία

Mat. 13, 14. ἡ προφ. Ἰσαίου ἢ λεγ.

Rom. 12, 6. εἶτε προφ. κατὰ τὴν ἀν.

1 Cor. 12, 10. ἄλλω δὲ προφητεία

13, 2. ἐὰν ἔχω προφητείαν

- 8. προφητεῖται καταργηθ.

14, 6. λαλήσω - ἐν προφητείᾳ

- 22. ἡ δὲ πρ. οὐ τοῖς ἀπίστοις

1 Th. 5, 20. προφητείας μὴ ἐξουθεν.

1 Tim. 1, 18. κατὰ τὰς προαγούσας ἐπι-
σε προφητείας

4, 14. ἐδόθη σοι διὰ προφητ.

2 Pet. 1, 20. πᾶσα προφητεία γραφῆς

2 Pet. 1, 21. ἡνέχθη ποτὲ προφητεία

Apoc. 1, 3. ἀκούοντας τοὺς λόγους
τῆς προφητείας

11, 6. τὰς ἡμέρας τῆς πρ. αἰ.

19, 10. τὸ πνεῦμα τῆς προφητ.

22, 7. τοὺς λόγους τῆς προφη-
τείας τοῦ βιβλίου (10.
18. cf. 19)

προφητεύειν

Mat. 7, 22 (ἐν τῷ σῶ ὀνόματι); 11,
13 (ὡς Ἰωάννου); 13, 7
(cf. Mar. 7, 6).

26, 68. προφήτευσον ἡμῖν, Χρ.
(cf. Mar. 14, 65. Luc. 22, 64)

Luc. 1, 67. Joh. 11, 51.

Act. 2, 17. „προφ. οἱ υἱοὶ ὁμ.“ 18.

19, 6. ἐλάλ. γλώσσαις κ. προσφ.

21, 9. παρθένοι - προφητεύουσ.

1 Cor. 11, 4. προσευχ. ἡ προφητ. (5)

13, 9. ἐκ μέρους προφητεύομεν

14, 1. ζηλοῦτε - ἵνα προφητεύ-
ητε (cf. 3. 4. 5. 24. 31. 39)

1 Pet. 1, 10. Jud. 14. Apoc. 10, 11; 11, 3.

προφήτης

1) von alttestamentl. Pro-
pheten (incl. Joh. Bapt.):

a) bei Citaten:

a) ohne Namen:

Mat. 1, 22; 2, 5. 15. 23; 13, 35; 21, 4
[27, 35]. Joh. 6, 45. Act. 7, 42.
48; 13, 40.

β) mit Namen:

Jesaias: Mat. 3, 3; 4, 14; 8, 17;
12, 17 [Mar. 1, 2]. Luc. 3, 4.

Joh. 1, 23; 12, 38. Act. 28, 25.

Jeremias: Mat. 2, 17.

Daniel: Mat. 24, 15 [Mar. 13, 14].

Joel: Act. 2, 16.

b) ohne Citat:

α) ὁ νόμος κ. οἱ προφ.:

Mat. 5, 17; 7, 12; 11, 13 (οἱ προφ. κ. ὁ νόμ.); 22, 40. Luc. 16, 16. 29 (Μωϋσ. κ. οἱ πρ. 31; 24, 27); 24, 44 (νόμος Μ. κ. προφ. κ. ψαλμ.). Joh. 1, 46 (Μ. ἐν τῷ νόμ. κ. οἱ πρ.). Act. 13, 15; 24, 14; 28, 23. Rom. 3, 21.

β) übrige Stellen:

Mat. 5, 12. τοὺς προφήτας τοὺς πρὸ ὑμῶν (Luc. 6, 23)
11, 9. τί ἐξηγήσεται ἰδεῖν; προφήτην etc. (Luc. 7, 26)
12, 39. τὸ σημεῖον τοῦ Ἰωανᾶ τοῦ προφήτου (Luc. 11, 29)
16, 14. Ἰερεμ. ἡ ἓνα τῶν προφ.
21, 26. ἔχουσι τὸν Ἰω. ὡς προφ.
23, 29. τοὺς τάφους τῶν προφητῶν 31 (cf. Luc. 11, 47. 50).
- 37. Ἰερουσ. ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφ. (Luc. 13, 34)
26, 56. αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν
Mar. 8, 28. ἓνα τῶν προφητῶν
11, 32. Ἰωάννην ὅτι ὄντως πρ. ἦν
Luc. 1, 70. τῶν ἀπ' αἰῶνος πρ. αὐτοῦ
- 76. προφ. ὑψίστου κληθήσῃ
4, 17. βιβλίον Ἡσαίου τοῦ πρ.
- 27. ἐπ' Ἐλισαίου τοῦ προφ.
7, 28. μετίζων - προφ. Ἰωάννου
- 39. οὗτος εἰ ἦν προφήτης
9, 8. πρ. εἰς τῶν ἀρχ. ἀνέστη
13, 28. Ἀβρ. - κ. πάντας τ. πρ.
18, 31. γεγραμμ. διὰ τῶν προφ.
20, 6. Ἰωάννην προφήτην εἶναι
24, 25. ἐλάλησαν οἱ προφῆται
Joh. 7, 52. προφ. ἐκ τῆς Γαλ. οὐκ
8, 52. Ἀβρ. ἀπέθ. κ. οἱ πρ. (53)

Act. 2, 30. προφήτης οὖν ὑπάρχων
3, 18. διὰ στόματος πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ (21)
- 24. πάντες οἱ πρ. ἀπὸ Σαμ. 25.
7, 52. τίνα τῶν προφητῶν οὐκ ἰδίωσαν οἱ πατέρες
8, 28. ἀνεγίνωσκε τὸν προφήτην Ἡσαίαν. 30. 34.
10, 43. τούτῳ πάντες οἱ πρ. μαρτ.
13, 20. κριτὰς ἕως Σαμ. τοῦ πρ.
- 27. τας φωνὰς τῶν προφητῶν
15, 15. οἱ λόγοι τῶν προφητῶν
28, 22. ὦν - οἱ προφ. ἐλάλησαν
- 27. πιστεύεις τοῖς προφητ.
Rom. 1, 2. διὰ τῶν προφητ. αὐτοῦ
11, 3. „τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν“
1Th. 2, 15. ἀποκτείναντων Ἰησοῦν κ. τοὺς ἰδίους προφήτας
Heb. 1, 1. ἐν τοῖς προφήταις
11, 32. Σαμουὴλ κ. τῶν προφ.
Jac. 5, 10. τοὺς προφήτας οἱ ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι Κυρίου
1Pet. 1, 10. ἐξηρμήνευσαν προφήτ. οἱ
2Pet. 2, 16. τὴν τοῦ πρ. παραφροσίναν
3, 2. ὑπὸ τῶν ἁγίων προφητ.
Apo. 10, 7. τοὺς ἑαυτοῦ δούλους τοὺς προφήτας
11, 10. οἱ τοῖς οἱ δύο προφῆται
- 18. τοῖς πρ. καὶ τοῖς ἁγίοις
16, 6. αἷμα ἁγίων καὶ προφητῶν (cf. 18, 24)
18, 20. οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι καὶ οἱ προφῆται
22, 6. ὁ θεὸς τῶν πνευμ. τῶν προφητῶν
- 9. τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν

2) von Jesus:

Mat. 13, 57. οὐκ ἔστι προφ. ἀτιμος
(Mar. 6, 4. cf. Luc. 4, 24.
Joh. 4, 44)

21, 11. Ἰησοῦς ὁ πρ. ὁ ἀπὸ Ναζαρ.
- 46. ὡς προφήτ. αὐτὸν εἶχον

Mar. 6, 15. προφήτης ἐστὶν ὡς εἰς
τῶν προφητῶν

Luc. 7, 16. προφ. μέγας ἐγγίγεται
13, 33. προφ. ἀπολλίσθαι ἐξω γ.
24, 19. ὅς ἐγένετο ἀνὴρ προφ.

Joh. 1, 21. ὁ προφήτης εἰ σύ;
- 25. οὔτε Ἠλίας οὔτε ὁ προφ.

4, 19. ὅτι προφήτης εἰ σύ

6, 14. ὁ προφ. ὁ ἐρχόμενος εἰς

7, 40. οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ πρ.

9, 17. ὅτι προφήτης ἐστὶν

Act. 3, 32. „προφήτην ὑμῖν ἀναστή-
σαι“ (7, 37)

- 23. „μὴ ἀκοίση τοῦ πρ. ἐκ.“

3) von christlichen Propheten:

Die Stellen der Apoc. s. sub 1, b, β.

Mat. 10, 41. ὁ δεχόμενος προφήτην
εἰς ὄνομα etc.

23, 34. προφήτας καὶ σοφούς καὶ
γραμματεῖς (Luc. 11, 49)

Act. 11, 27. κατήλθον ἀπὸ Ἰερ. προφ.

13, 1. προφήται κ. διδάσκαλοι

15, 32. καὶ αὐτοὶ προφ. ὄντες

21, 10. τῆς ἀπὸ τῆς Ἰουδ. προφ.

1Cor. 12, 28. ἀποστόλ., δεῦτερον πρ.

- 29. μὴ πάντες προφήται

14, 29. προφήται - δύο ἢ τρεῖς

- 32. πνεύμ. προφητῶν προ-
φήταις ὑποτάσσεται

- 37. εἰ τις δοκεῖ προφ. εἶναι

Eph. 2, 20. τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν
προφητῶν

Eph. 3, 5. ἀπεκαλύφθη τοῖς ἁγίοις
ἀποστ. αὐτοῦ κ. προφ.

4, 11. τοὺς δὲ προφήτας, τοῖς
δὲ εὐαγγελιστάς

4) von einem heidn. Dichter:

Tit. 1, 12. εἰπέ τις ἐξ αὐτῶν ἰδίας
αὐτῶν προφήτης

προφητικός

Rom. 16, 26. 2 Pet. 1, 19.

προφήτης Luc. 2, 36. Apoc. 2, 20
προχαιρίζεσθαι

Act. 3, 20; 22, 14; 26, 16.

προχαιροτονεῖν Act. 10, 41.

Πρόχορος Act. 6, 5.

πρύμνα

Mar. 4, 38. Act. 27, 29. 41.

πρωτ

Mat. 16, 8; 20, 1. Mar. 1, 35 (16, 9);

11, 20; 13, 35 (ἡ ἄλεκτροφ. ἡ
πρωτ); 15, 1; 16, 2. Joh. 18, 28;

20, 1. Act. 23, 23.

πρωτα

Mat. 21, 18; 27, 1. Joh. 18, 28; 21, 4

πρωτίνος Apoc. 2, 28 [22, 16]

πρώρα Act. 27, 30. 41.

πρωτεύειν Col. 1, 18.

πρωτοκαθεδρία

Mat. 23, 6. Mar. 12, 39. Luc. 11, 43,
20, 46.

πρωτοκλησία

Mat. 23, 6 [al. 1. πρωτοκλησία].

Mar. 12, 39. Luc. [11, 43]; 14, 7.
8; 20, 46.

*πρῶτος

Mat. 12, 45. τὰ ἰσχυρά - χεῖρονα τῶν
πρωτῶν (Luc. 11, 26.

2 Pet. 2, 20)

Mat. 19, 30. πολλοὶ ἴσονται πρῶτοι
 ἰσχυροὶ etc. (20, 16. Mar.
 10, 31. Luc. 13, 30)
 20, 8. ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν ὡς
 τῶν πρῶτων
 - 27. ὃς δὲν θάλλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι
 πρῶτος, ἴστω ὑμῶν δου-
 λος (Mar. 9, 35; 10, 44)
 22, 38. πρώτη κ. μεγάλη ἐκτολή
 (Mar. 12, 28. 29. 30)
 27, 64. ἡ ἰσχυρὴ πλάνη χείρων
 τῆς πρώτης
 Mar. 14, 12. τῇ - πρώτῃ τῶν ἀζύμων
 16, 9. πρῶτῃ πρῶτῃ σαββάτου
 Luc. 19, 47. οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ
 Joh. 1, 15. ὅτι πρῶτός μου ἦν (30)
 Act. 13, 50. τοὺς πρῶτους τῆς πόλεως
 17, 4. γυναικῶν - πρῶτ. οὐκ ὄλ.
 25, 2. ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ πρῶ-
 τοὶ τῶν Ἰουδαίων (28, 17)
 26, 23. εἰ πρῶτος ἐξ ἀναστάσεως
 1 Cor. 15, 45. ὁ πρῶτος ἀνθρ. Ἄδ. (47)
 Eph. 6, 2. ἡ τις ἴστω ἐκτολή πρῶτῃ
 1 Tim. 1, 15. ὡς πρῶτός εἰμι ἐγώ
 5, 12. τὴν πρῶτην πλίστιν ἡ θεία.
 Heb. 8, 7. εἰ γὰρ ἡ πρ. ἐκείνη ἦν (13)
 9, 1. ἡ πρῶτη sc. σκηνὴ (2. 6. 8)
 - 15. ἐπὶ τῇ πρ. διαθήκῃ (18)
 Apoc. 1, 17. ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἰσχυρός
 (2, 8; 22, 13)
 2, 4. τὴν ἀγάπην σου τὴν πρ.
 - 5. τὰ πρῶτα ἔργα ποιήσον
 (cf. 19)
 20, 5. ἡ ἀνάστ. ἡ πρῶτῃ (6)
 21, 1. ὁ - πρῶτος οὐρανοῦ καὶ
 ἡ πρῶτῃ γῆ (cf. 4).
 πρωτοστάτης Act. 24, 5.
 πρωτοτόκια Heb. 12, 16.

πρωτότοκος
 Mat. 1, 25 (Luc. 2, 7).
 Rom. 8, 29. πρῶτ. ἐν πολλοῖς ἀδελφ.
 Col. 1, 15. πρωτότ. πάσης κτίσεως
 - 18. πρωτότ. ἐκ τῶν νεκρῶν
 (cf. Apoc. 12, 33)
 Heb. 1, 6 (εἰσαγάγῃ τὸν πρ.); 11, 28.
 12, 23. ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων
 παῖσιν
 Rom. 11, 11. Jac. 2, 10; 3, 2 (bis).
 2 Pet. 1, 10.
 πτέρνα Joh. 13, 18.
 περὺγιον Mat. 4, 5. Luc. 4, 9.
 πτέρυξ
 Mat. 23, 37. Luc. 13, 34. Apoc. 4, 8;
 9, 9; 12, 14.
 πτηνόν 1 Cor. 15, 30.
 πτωίσθαι Luc. 21, 9; 24, 37.
 πτόησις 1 Pet. 3, 6.
 Πτολεμαῖς Act. 21, 7.
 πτύειν
 Mar. 7, 33; 8, 23. Joh. 9, 6.
 πτύον Mat. 8, 12 (Luc. 8, 17).
 πτύρεσθαι Phil. 1, 28.
 πτύσμα Joh. 9, 6.
 πτύσσειν Luc. 4, 20.
 πτώμα
 Mat. 14, 12; 24, 28. Mar. 6, 29. Apoc.
 11, 8. 9 (bis).
 πτώσις Mat. 7, 27. Luc. 2, 34.
 πτωχεῖα 2 Cor. 8, 2. 9. Apoc. 2, 9.
 πτωχεύειν 2 Cor. 8, 9.
 πτωχός
 Mat. 5, 3. οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι
 11, 5. οἱ πτωχ. εὐαγγελίζονται
 (cf. Luc. 4, 18; 7, 22)
 19, 21. κ. δὲ πτωχοῖς (Mar. 10,
 21. cf. Luc. 18, 22; 19, 8)

Mat. 26, 9. δοθῆναι πτωχοῖς (cf. 11.
Mar. 14, 5. 7. Joh. 12, 5.
6. 8; 13, 29)

Mar. 12, 42. μία χήρα πτωχή ἔβαλε
(43. Luc. 21, 3)

Luc. 6, 20. μακάριοι οἱ πτωχοί
14, 18. κάλει πτωχοὺς (21)
16, 20. πτ. - τις ἦν ὄν. Δάξ. (22)

Joh. 9, 8. ὅτι πτωχὸς ἦν

Rom. 15, 26. τοὺς πτωχοὺς τῶν ἀγίων
τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ

2Cor. 6, 10. ὡς πτωχοί, πολλοὺς δὲ
πλουτίζοντας

Gal. 2, 10. μόνον τῶν πτ. ἵνα μνημ.
4, 9. ἀσθενῇ καὶ πτ. στοιχεῖα

Jac. 2, 2. εἰσέλθῃ - κ. πτ. (3. 5. 6)

Apoc. 3, 17. πτ. κ. τυφλὸς κ. γυμνός
13, 16. τ. πλουσίους κ. τ. πτωχ.

πυγμή Mar. 7, 3.

Πύθων Act. 16, 16.

πυκνός

Luc. 5, 33. Act. 24, 26. 1 Tim. 5, 23.

πυκτεύειν 1 Cor. 9, 26.

πύλη

Mat. 7, 13. διὰ τῆς στενῆς π. etc.
(14. Luc. 13, 24)

16, 18. πύλαι ἔξου οὐ κατισχ.

Luc. 7, 12. Act. 3, 10; 9, 24; 12, 10;
16, 18.

Heb. 13, 12. ἔξω τῆς πύλης ἔπαθα
πυλῶν

Mat. 26, 71. Luc. 16, 20. Act. 10,
17; 12, 13. 14 (bis); 14, 13. Apoc.
21, 12 (π. δώδεκα 21). (13. 15.
21. 25; 22, 14)

πῦρ 1) vom höllischen Feuer:

Mat. 3, 10. 12 (π. ἀσβέστω) (7, 19; 13,
40. Luc. 3, 9. 17. Joh. 15, 6)

Mat. 5, 22. εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυ-
ρός (18, 9. Mar. 9, 47)

13, 42. εἰς τὴν κέμινον τοῦ π. (50)

18, 8. εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον
(23, 41. cf. Jud. 7)

Mar. 9, 43. εἰς τὸ πῦρ ἀσβεστον (45)
- 44. τὸ π. οὐ σβέννυται (46. 48)

Heb. 10, 27. πυρός ζῆλος ἐσθ. μέλλ.

Apoc. 19, 20. εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυ-
ρός (20, 10. 14. 15; 21, 8)

2) metaphor.:

Mat. 3, 11. βαπτίσει ἐν πνεύματι
ἀγίῳ καὶ πυρὶ (Luc. 3, 16)

Mar. 9, 49. πᾶς - πυρὶ ἁλισθῆσεται

Luc. 12, 49. πῦρ ἤλθον βαλεῖν εἰς
τὴν γῆν

1Cor. 3, 13. ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται
etc. (cf. 15)

Heb. 12, 29. „ὁ θ. ἡμῶν π. καταναλ.“

Jac. 3, 6. καὶ ἡ γλῶσσα πῦρ
Jud. 23. ἐκ τοῦ πυρός ἀρπάζοντες

3) übrige Stellen:

Mat. 17, 15 (Mar. 9, 22).

Luc. 9, 54. πῦρ καταβῆναι ἀπὸ τοῦ
οὐρανοῦ

17, 29; 22, 55.

Act. 2, 19; 7, 30; 28, 5.

Rom. 12, 20. „ἄνθρακας πυρός“

2Th. 1, 8. Heb. 1, 7; 11, 34; 12, 18

Jac. 3, 5; 5, 3. 1 Pet. 1, 7 (διὰ πυ-
ρός δοκιμαζόμενον)

2Pet. 3, 7. π. τηρούμενοι εἰς ἡμέραν

Apoc. 1, 14. ὄφθαλμοὶ αὐτ. ὡς φλόξ
πυρός (2, 18; 19, 12)

3, 18; 4, 5; 8, 5; 9, 7. 8; 9, 17. 18;

10, 1 (ὡς στόλοι πυρός);

11, 5 (ἐκ τοῦ στόμ.); 13,

18 (ἐκ τοῦ οὐραν. cf. 20,

9); 14, 10. 18; 15, 2; 16,
8; 17, 16 (18, 8).
πυρρ Act. 28, 2. 3.
πύργος
Mat. 21, 33 (Mar. 12, 1. Luc. 14, 28).
Luc. 13, 4.
πυρρῶσιν Mat. 8, 14. Mar. 1, 30.
πυρρῶς
Mat. 8, 15. Mar. 1, 31. Luc. 4, 38. 39.
Joh. 4, 52. Act. 28, 8.
πύρινος Apoc. 9, 17.
πυρρῶσιν
1Cor. 7, 9. κρεῖσσον - γαμήσαι ἢ π.
2Cor. 11, 29. καὶ οὐκ ἐγὼ πυρρῶμαι
Eph. 6, 16. τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ
πυρρῶματα σβῆσαι
2Pet. 3, 12. οὐρ. πυρρῶ. λυθίσοντ.
Apoc. 1, 15; 3, 18 (χρυσὸν πεπυρρ.).
πυρρῶζειν Mat. 16, 2. 3.

Πύρρῶς Act. 20, 4.
πύρρῶς Apoc. 6, 4; 12, 3.
πύρρῶσις
1 Pet. 4, 12. Apoc. 18, 9. 13.
πῶλειν
Mat. 10, 29 (Luc. 12, 6); 13, 44; 19,
21 (Mar. 10, 21. Luc. 12, 33);
21, 12 (Mar. 11, 15. Luc. 19, 45.
Joh. 2, 14. 16); 25, 9. Luc. 17,
28; 22, 36. Act. 4, 34. 37; 5, 1.
1 Cor. 10, 25. Apoc. 13, 17.
πῶλος
Mat. 21, 2 (5. 7. Mar. 11, 2. 4. 5. 7.
Luc. 19, 30. 33. 35. Joh. 12, 15).
πῶροῦν
Mar. 6, 52 (8, 17. Joh. 12, 40). Rom.
11, 7. 2 Cor. 3, 14.
πῶρῶσις
Mar. 3, 5. Rom. 11, 25. Eph. 4, 18.

P.

Ῥάβ Heb. 11, 31. Jac. 2, 25.
Ῥάββι
Mat. 23, 7. 8; 26, 25. 49. Mar. 9, 5;
11, 21; 14, 45. Joh. 1, 39. 50;
3, 2. 26; 4, 31; 6, 25; 9, 2; 11, 8.
Ῥάββονι, Ῥάββουνι
Mar. 10, 51. Joh. 20, 18.
Ῥάββιζειν Act. 16, 22. 2 Cor. 11, 25.
Ῥάβδος
Mat. 10, 10 (Mar. 6, 8. Luc. 9, 3).
1Cor. 4, 21. ἐν Ῥάβδῳ ἔλθω - ἢ ἐν ἀγ.
Heb. 1, 8. „Ῥάβδος ἐνδύτης ἡ Ῥ.
τῆς βασιλείας σου“
9, 4. ἡ Ῥ. Δαρῶν ἡ βλαστῆσασα

Heb. 11, 21. ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς Ῥάβδου
Apoc. 2, 27; 11, 1; 12, 5; 19, 15.
Ῥάβδουχος Act. 16, 35. 38.
Ῥαγαῦ Luc. 3, 35.
Ῥαδιούργημα Act. 13, 14.
Ῥαδιουργία Act. 13, 10.
Ῥακά Mat. 5, 22.
Ῥάκος Mat. 6, 16 (Mar. 2, 21).
Ῥαμᾶ Mat. 2, 18.
Ῥαντίζειν
Heb. 9, 13. 19. 21; 10, 22 (τὰς
καρδίας).
Ῥαντισμός Heb. 12, 24. 1 Pet. 1, 2.
Ῥαπίζειν Mat. 5, 39; 23, 67.

ῥάπισμα

Mar. 14, 65. Joh. 18, 22 (19, 3).

ῥαφίς

Mat. 19, 24 (Mar. 10, 25. Luc. 18, 25).

ῤαχάβ Mat. 1, 5.

ῤαχήλ Mat. 2, 18.

ῤεβέκκα Rom. 9, 10.

ῥίδα Apoc. 18, 18.

ῥίσειν Joh. 7, 38.

ῤαμφάν [ῤαφάν] Act. 17, 43.

ῤήγιον Act. 28, 18.

ῥήγμα Luc. 6, 49.

ῥήμα † ῥ. Θεοῦ

(†) Mat. 4, 4. ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένων διὰ στόματος Θεοῦ (Luc. 4, 4)

[5, 11]; 12, 36.

18, 16. ἐπὶ στόματος - σταθῆ
πάν ῥήμα (cf. 2 Cor. 13, 1)26, 75. τοῦ ῥήματος τοῦ Ἰησοῦ
(Mar. 14, 72)27, 14. ἀπειρήθη - πρὸς οὐδὲ
ἐν ῥήμα

Mar. 9, 32 (Luc. 9, 45).

Luc. 1, 37. οὐκ ἀδυνατήσῃ παρὰ
τῷ Θεῷ πᾶν ῥήμα- 38. γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥ. σου
- 65; 2, 15. 17. 19. 29. 50. 51.† 3, 2. ἐγένετο ῥήμα Θ. ἐπὶ Ἰω.
5, 5; 7, 1; 18, 34; 20, 26; 24, 8. 11.† Joh. 3, 34. τὰ ῥ. τοῦ Θεοῦ λαλεῖ
5, 47. πῶς τοῖς ἡμοῖς ῥήμασι
πιστεύετε6, 63. τὰ ῥήματα αὐτοῦ λαλεῖ
- 68. ῥήμ. ζωῆς αἰωνίου ἔχεις

8, 20. ταῦτα τὰ ῥήμ. ἐλάλησεν

† - 47. τὰ ῥ. τοῦ Θεοῦ ἀκούει
10, 21. ταῦτα τὰ ῥ. οὐκ ἔστι δαίμ.

Joh. 12, 47. ἰδὲν τίς μου ἀκούσῃ ἐν ῥ.

- 48. μὴ λαμβάνων τὰ ῥ. μου

14, 10. τὰ ῥήματα αὐτοῦ λαλεῖ

15, 7. τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν

17, 8. τὰ ῥήμ. αὐτοῦ διέδοκας μοι

Act. 2, 14; 5, 20 (τῆς ζωῆς). 32; 6, 11. 13.

10, 22. 37. τὸ μὲν γενόμενον ῥ. (44)

11, 14. λαλήσῃ ῥήματα πρὸς σὺ

- 16. ἐμνήσθην δὲ τοῦ ῥ. τ. κ.

Act. 13, 42; 16, 38; 26, 25 (σωφροσύνης); 28, 25.

† Rom. 10, 8. „ἐγγύς σου τὸ ῥήμα
ἐστί“ - τὸ ῥ. τῆς πίστεως

† - 17. ἀκοή διὰ ῥήματος Θεοῦ

- 18. „τὰ ῥήματα αὐτῶν“

2 Cor. 12, 4. ἀβρότητα ῥήματα αὐτοῦ
λαλήσαιEph. 5, 26. καθαρίσας τῷ λουτρῷ -
ἐν ῥήματι† 6, 17. τὴν μάχαιραν τοῦ πνεύματος
ὅ ἐστι ῥήμα Θεοῦ

Heb. 1, 3. τῷ ῥ. τῆς δυνάμεως αὐτοῦ

† 6, 5. καλὸν γευσάμ. Θ. ῥήμα

† 11, 3. κατηρτίσθαι τοὺς αἰ-
ῶνας ῥήματι Θεοῦ

12, 19. σύλπ. ἤχῳ κ. φωνῇ ῥήμ.

† 1 Pet. 1, 25. „τὸ δὲ ῥ. Κυρ. μένει“ etc.

2 Pet. 3, 2 (Jud. 17).

† Apoc. 17, 17. τὰ ῥ. [αἱ οἱ λόγ.] τ. Θ.

ῤησὰ Luc. 3, 27.

ῥήσσειν, ῥήγνυμι

Mat. 7, 6; 9, 17 (Mar. 2, 22. Luc. 5, 37).

Mar. 9, 18 (Luc. 9, 42). Gal. 4, 27.

ῥήτωρ Act. 24, 1.

ῥήτως 1 Tim. 4, 1.

ῥίζα

Mat. 3, 10. πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δέν-
δρων (Luc. 3, 9)

Mat. 13, 6. διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν. 21.
(Mar. 4, 6. 17. Luc. 8, 13)

Mar. 11, 20. ἐξηραμμένην ἐκ ῥιζῶν
Rom. 11, 16. 17. 18. εἰ ἡ ῥίζα ἁγία ἐστὶ.

15, 12. „ἴσται ἡ ῥ. τοῦ Ἰησοῦ“

1 Tim. 6, 10. ῥίζα γὰρ πάντων τ. κακῶν

Heb. 12, 15. „μὴ τις ῥίζα πικρίας“

Apoc. 5, 5. ὁ λῆων - ἡ ῥίζα Δαυὶδ
(cf. 22, 16)

ρίζουν, ῥιζοῦσθαι

Eph. 3, 17. Col. 2, 7.

ῥιπή 1 Cor. 15, 52.

ῥιπίσειν Jac. 1, 6.

ῥίπτειν, ῥίπτειν

Mat. 9, 38. ἐρῶμιμένοι· ὡσαύτῃ πρόβατα
15, 30; 27, 5. Luc. 4, 35; 17, 2.

Act. 22, 23; 20, 19. 29.

ῥοβοάμ Mat. 1, 7.

ῥόδη Act. 12, 13.

ῥόδος Act. 21, 1.

ῥοιζηθὼν 2 Pet. 3, 10.

ῥομφαία

Luc. 2, 35. αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύ-
σεται ῥομφαία

Apoc. 1, 16. ῥομφαία διστομος ὀξεῖα
(cf. 19, 15)

2, 12. ἔχων τὴν ῥ. τὴν διστομον

- 18. ἐν τῇ ῥ. τ. στόματός μου

6, 8. ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ

19, 21. ἀπεκτάνθησαν ἐν τῇ ῥ.

ῥουβήν Apoc. 7, 5.

ῥούθ Mat. 1, 5.

ῥούφος Mar. 15, 21. Rom. 16, 13.

ῥύεσθαι

Mat. 6, 13. ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πο-
νηροῦ (Luc. 11, 4)

27, 43. ῥυσάσθω νῦν αὐτόν

Luc. 1, 74. ἐκ χειρὸς - ῥυσθίνας

Rom. 7, 24. τίς με ῥύσεται ἐκ τοῦ
σώματος

11, 26. „ἦξει ἐκ Σιών ὁ ῥυόμε.“

15, 31. ἵνα ῥυσθῶ ἀπὸ τ. ἀπειθ.

2 Cor. 1, 10. ἐκ τηλικούτου θανάτου
ἐρῶσατο ἡμᾶς καὶ ῥύε-
ται ἐτο.

Col. 1, 13. ὃς ἐρῶσατο ἡμᾶς ἐκ
τῆς ἐξουσίας

1 Th. 1, 10. Ἰησοῦν τὸν ῥυόμενον
ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ὀργῆς

2 Th. 3, 2. ἵνα ῥυσθῶμεν ἀπὸ τῶν

2 Tim. 3, 11. ἐκ πάντων με ἐρῶσατο
ὁ Κύριος

4, 17. ἐρῶσθην ἐκ στόματος λ.

- 18. ῥύσ. με ὁ Κ. ἀπὸ παντός

2 Pet. 2, 7. δίκαιον Δωτ - ἐρῶσατο

- 9. εὐσεβεῖς ἐκ πειρ. ῥύεσθαι

ῥύμη

Mat. 6, 2. Luc. 14, 21. Act. 9, 11; 12, 10.

ῥυπαρεύεσθαι Apoc. 22, 11.

ῥυπαρία Jac. 1, 21.

ῥυπαρός Jac. 2, 2. Apoc. 22, 11.

ῥύπος 1 Pet. 3, 21.

ῥυποῦν Apoc. 22, 11.

ῥύσις Mar. 5, 25 (Luc. 8, 43. 44).

ῥυτίς Eph. 5, 27.

ῥωμαϊκός Luc. 23, 38.

ῥωμαῖος

Joh. 11, 48. Act. 2, 10; 16, 21. 37.

38; 22, 25. 26. 27. 29; 23, 27;

25, 16; 28, 17.

ῥωμαῖσι Joh. 19, 20.

ῥώμη

Act. 18, 2; 19, 21; 23, 11; 23, 14,

16. Rom. 1, 7. 15. 2 Tim. 1, 17.

ῥώννυσθαι Act. 15, 29; 23, 30.

Σ.

σαβαχθάνι

Mat. 27, 46 (Mar. 15, 34).

σαβαώθ (Κύριος σ.)

Rom. 9, 29. Jac. 5, 4.

σαββατισμός Heb. 4, 9.

σάββατον

1) Singular:

a) ἡμέρα τοῦ σαββ.:

Luc. 13, 14. 16; 14, 5. Joh. 19, 31.

b) andere Stellen:

Mat. 12, 2. οὐκ ἔξεστι ποιεῖν ἐν σ.

- 5. οἱ ἱερεῖς - τὸ σάββατον
βιβηλοῦσι- 8. Κύριος γὰρ ἐστι τοῦ σ.
(Mar. 2, 28. Luc. 6, 5)

24, 20. μηδὲ σαββάτω

Mar. 2, 27. τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄν-
θρωπον ἐγένετο εἰς.6, 2; 16, 1. 9 (πρώτη σαββά-
του [al. -ων])

Luc. 6, 1. ἐν σαββ. δευτεροπρώτῳ

- 6. 7 (σαββάτῳ θεραπεύουσι
cf. 13, 14; 14, 3).

13, 15. ἐφ' σ. οὐ λύει τὸν βούν

14, 1. σαββάτῳ φαγεῖν ἄρτον

18, 12. νηστεύω δις τοῦ σαββ.

23, 54. 56.

Joh. 5, 9. 10. 16. 18 (ἔλυε τὸ σ.);

7, 22. 23 (ὕγιη ἐποίησα
ἐν σαββάτῳ)

9, 14. 16 (οὐ τηρεῖ); 19, 31.

Act. 1, 12. σαββάτου - ὁδόν

13, 27. κατὰ πᾶν σάββατον ἀνα-
γινωσκομένης (15, 21)

- 42. εἰς τὸ μεταξὺ σ. λαλ.

- 44; 18, 4.

2) Plural:

a) ἡμέρα τῶν σ.

Luc. 4, 16. Act. 13, 14; 16, 13.

b) μία, τῇ μιᾷ τῶν σ.

Mat. 28, 1. Mar. 16, 2 [al. -ευ].

Luc. 24, 1. Joh. 20, 1. 19. Act.

20, 7 (ἐν). 1 Cor. 16, 2 [al. σαβ-
βάτου]

c) (ἐν) τοῖς σάββασιν:

Mat. 12, 1. 5. 10 (θεραπεύειν. Mar.

8, 2). 11. 12 (καλῶς ποιεῖν.

Mar. 3, 4).

Mar. 1, 21; 2, 23. 24.

Luc. 4, 31; 6, 2. 9 [al. τῶ σ.]; 13,
10 [al. -τω].

d) andere Stellen:

Mat. 28, 1. ὁψὲ - σαββάτων

Act. 17, 2. ἐπὶ σάββατα τρία διελ.

Col. 2, 16. νουμηνίας ἡ σαββάτων

σαγήνη Mat. 13, 47.

Σαδδουκαῖοι

Mat. 3, 7; 16, 1. 6. 11. 12; 22, 23.

24. Mar. 12, 18. Luc. 20, 27. Act.

4, 1; 5, 17; 23, 6. 7. 8.

Σαδὼκ Mat. 1, 14.

σαίνειν, σαίνεσθαι 1 Th. 3, 3.

σάκκος

Mat. 11, 21 (Luc. 10, 13). Apoc. 6,

12; 11, 3.

Σαλά Luc. 3, 35.

Σαλαθιήλ Mat. 1, 12. Luc. 3, 27.

Σαλαμὶς Act. 13, 5.

Σαλείμ Joh. 3, 23.

σαλεύειν

Mat. 11, 7. ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον

(Luc. 7, 24)

Mat. 24, 29. αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται (Mar. 13, 25. Luc. 21, 26)

Luc. 6, 38. μέτρον - σεσαλευμένον - 48. οὐκ ἰσχυρε σαλ. αὐτήν Act. 2, 25; 4, 31; 16, 26; 17, 13.

2Th. 2, 2. εἰς τὸ μὴ ταχέως σαλευθῆναι ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ νοός Heb. 12, 26, 27. οὐ ἡ φωνὴ τὴν γῆν ἐσάλευσεν etc.

- 27. τῶν σαλευομένων τὴν μετὰ θείων etc.

Σαλήμ Heb. 7, 1, 2.

Σαλμών Mat. 1, 4, 5. Luc. 3, 32.

Σαλμώνη Act. 27, 7.

σάλος Luc. 21, 25.

σάλπιγξ

Mat. 24, 31. 1 Cor. 14, 8; 15, 52 (ἐν τῇ ἰσχ. σάλπ.). 1 Th. 4, 16 (ἐν σάλπ. Θεοῦ). Heb. 12, 19. Apoc. 1, 10; 4, 1; 8, 2 (ἐκτὰ σάλπιγγ. 6). 13; 9, 14.

σαλπίζειν

Mat. 6, 2. 1 Cor. 15, 22. Apoc. 8, 6. 7 (ὁ πρῶτος ἐσάλπισεν. cf. 8. 10. 12; 9, 1. 13; 11, 15). 13; 10, 7.

σαλπιστής Apoc. 18, 22.

Σαλώμη Mar. 15, 40; 16, 1.

Σαμάρεια

Luc. 17, 11. Joh. 4, 4, 5, 7. Act. 1, 8; 8, 1, 5, 9, 14; 9, 31; 15, 3.

Σαμαρίτης

Mat. 10, 5. Luc. 9, 52; 10, 33; 17, 16. Joh. 4, 9. 39. 40; 8, 48. Act. 8, 25.

Σαμαρεῖτις Joh. 4, 9.

Σαμοθράκη Act. 16, 11.

Σάμος Act. 20, 15.

Σαμουήλ

Act. 3, 24; 13, 20. Heb. 11, 32.

Σαμψών Heb. 11, 32.

σανδάλιον Mar. 6, 9. Act. 12, 8. σανίς Act. 27, 44.

Σαούλ

I. Kōnig: Act. 13, 21.

II. Apostel: Act. 9, 4, 17; 22, 7. 13; 26, 14.

σαπρός

Mat. 7, 17. τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον etc. (18; 12, 33; 13, 48. Luc. 6, 43)

Eph. 4, 29. πᾶς λόγος σαπρός - μὴ ἐ-

Σαπφίρη Act. 5, 1.

σάπφειρος Apoc. 21, 19.

σαργάνη 2 Cor. 11, 33.

Σάρδεις Apoc. 1, 11; 3, 14.

σάρδινος Apoc. 4, 3.

σάρδιος Apoc. 21, 20.

σαρδόνυξ Apoc. 21, 20.

Σάρπητα Luc 4, 26.

σαρκικός

Rom. [7, 14] 15, 27. τοῖς πνευματικοῖς - ἐν τοῖς σαρκικοῖς λαι-
τουργῆσαι

1Cor. 3, [1] 3. 4. ἔτι γὰρ σαρκικοί
ἴστε etc.

9, 11. τὰ πνευματικὰ - ὑμῶν
τὰ σαρκικὰ θειλομεν

2Cor. 1, 12. οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ
10, 4. τὰ γ. ὅπλα - ἡμῶν οὐ σ.

1Pet. 2, 11. τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν
σάρκινος

Rom. 7, 14. ἐγὼ δὲ σάρκινός εἰμι

1Cor. 3, 1. ὡς σαρκίνοις, ὡς νηπίοις

2Cor. 3, 3. ἐν πλατὶ καρδίας σαρκίν.

Heb. 7, 16. κατὰ νόμον ἐντολῆς σ.

σάρξ

- † σάρξ opp. πνεῦμα
 †† πᾶσα σάρξ
 ††† σάρξ καὶ αἷμα
 ††† Mat. 16, 17. σάρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀποκάλυψί σοι, ἀλλ' ὁ πατήρ
 19, 5. 6. „ἴσονται - εἰς σάρκα μίαν“ etc. (Mar. 10, 8. 1 Cor. 6, 16 Eph. 5, 31)
 †† 24, 22. οὐκ ἂν ἰσώθῃ πᾶσα σάρξ (Mar. 13, 20)
 † 26, 41. τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής (Mar. 14, 38)
 †† Luc. 8, 6. „ὄψεται πᾶσα σὰρξ“
 † 24, 39. πνεῦμα σάρκα καὶ ὅστις οὐκ ἔχει
 Joh. 1, 13. οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκ.
 - 14. ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο
 † 3, 6. τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς σὰρξ ἔστι
 6, 51. ἡ σὰρξ μου ἔστιν, ἣν ἐγὼ δώσω
 - 52. δοῦναι τὴν σάρκα φαγεῖν
 - 53. φάγητε τὴν σάρκα τ. υἱοῦ
 - 54. ὁ τρώγων μου τὴν σ. (56)
 - 55. ἡ γὰρ σὰρξ μου ἀληθῶς ἔστι βρωσίς
 † - 63. τὸ πνευμά ἐστι τὸ ζῶον., ἡ σὰρξ ὠφελεῖ οὐδέν
 8, 15. κατὰ τὴν σάρκα κρίνεται
 †† 17, 2. ἐξουσίαν πάσης σαρκὸς
 †† Act. 2, 17. „ἐπὶ πᾶσαν σάρκα“
 - 26. „ἔτι δὲ καὶ ἡ σὰρξ μου“
 - 30. [τὸ κατὰ σ. ἀναστῆσιν]
 - 31. οὐδὲ ἡ σὰρξ αὐτοῦ εἶδε διαφθοράν

- † Rom. 1, 3. γενομένου ἐκ σπέρματος Δαυὶδ κατὰ σάρκα
 2, 23. ἡ - ἐν σαρκὶ περιτομή (cf. Eph. 2, 11)
 †† 3, 20. „οὐ δικαιωθήσεται πᾶσα σὰρξ“ (Gal. 2, 16)
 4, 1. εὐρηκέναι κατὰ σάρκα
 6, 19. διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν
 7, 5. ὅτι γὰρ ἤμεν ἐν τῇ σ.
 - 18. ἐν ἐμοί, τοῦτ' ἐστὶν ἐν τῇ σαρκὶ μου
 (†) - 25. τῇ δὲ σ. νόμῳ ἁμαρτίας
 † 8, 1. [μὴ κατὰ σάρκα περιπατ.]
 - 3. ἡσθάνει διὰ τῆς σαρκὸς
 - - ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς ἁμ.
 - - κατέκρινε τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκὶ
 † - 4. μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν, ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα (cf. 2 Cor. 10, 2. 3)
 † - 5. οὐ γὰρ κατὰ σάρκα ὄντες
 † - - τὰ τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν
 † - 6. τὸ γ. φρόνημα τῆς σαρκὸς θάνατος
 † - 7. φρόνημα τ. σαρκὸς ἐχθρὸς
 † - 8. οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες
 † - 9. οὐκ ἔστι ἐν σαρκὶ ἀλλ' ἐν πνεύματι
 † - 12. ὀφειλέται ἰσμεν οὐ τῇ σ.
 † - - τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν
 † - 13. εἰ γὰρ κατὰ σάρκα ζῆτι - τὰς πρᾶξεις τῆς σαρκὸς [αἱ τοῦ σώμ.]
 9, 3. συγγενῶν μου κατὰ σάρκα
 - 5. ὁ Χριστὸς τὸ κατὰ σάρκα
 - 8. οὐ τὰ τέκνα τῆς σ. - ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας

- Rom. 11, 14. παραζηλώσω μου την σ.
 13, 14. τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ
 ποιεῖσθαι
- 1Cor. 1, 26. σοφοὶ κατὰ σάρκα
 †† - 29. μὴ καυχῆσθαι πάσα σ.
 † 5, 5. εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκὸς
 ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ
 7, 28. θλίψιν δὲ τῇ σ. ἔξουσιν
 10, 18. τὸν Ἰσραὴλ κατὰ σάρκα
 †† 15, 39. οὐ πάσα σὰρξ ἡ αὐτῇ
 σὰρξ etc.
- ††† - 50. σὰρξ καὶ αἷμα βασιλείαν
 Θεοῦ κληρονομ. οὐ δύν.
- 2Cor. 1, 17. κατὰ σάρκα βουλευόμεαι
 4, 11. ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν
 5, 16. οἶδαμεν κατὰ σάρκα -
 ἔγνωκαμεν κατὰ σ. Χρ.
 † 7, 1. μολυσμοῦ σαρκὸς κ. πν.
 - 5. ἔσχηκεν ἄνεσιν ἡ σ. ἡμῶν
 10, 3. οὐ κατὰ σ. στρατεύομ.
 11, 18. καυχῶνται κατὰ τὴν σ.
 12, 7. σκόλοψ τῇ σαρκὶ
- ††† Gal. 1, 16. οὐ προσανεθέμην σαρκὶ
 καὶ αἵματι
 2, 20. ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκὶ
 † 3, 3. ἐναρξάμενοι πνεύματι,
 νῦν σαρκὶ ἐπιτελείσθαι
 4, 13. δι' ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς
 - 14. πειρασμὸν μου τὴν ἐν
 τῇ σαρκὶ μου
 - 23. κατὰ σάρκα γεγέννηται
 - 29. ὃ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς
 , 5, 13. εἰς ἀφορμὴν τῇ σαρκὶ
 † - 16. ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ
 μὴ τελείωται
 † - 17. ἡ γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ
 κατὰ τοῦ πνεύματος etc.
 † - 19. τὰ ἔργα τῆς σαρκὸς

- † Gal. 5, 24. τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν
 σὺν τοῖς παθήμασι
- † 6, 8. σπειρών εἰς τὴν σάρκα
 ἑαυτοῦ ἐκ τῆς σαρκὸς θε-
 ρίσειν φθοράν
 - 12. εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκὶ
 - 13. ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σ. καυχ.
- Eph. 2, 3. ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σ.
 ὑμῶν - θελήματα τῆς σ.
 καὶ τῶν διανοιῶν
 - 11. τὰ ἔθνη ἐν σαρκὶ etc.
 - 15. ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ - κα-
 ταργήσας
- 5, 29. οὐδείς - - τὴν ἑαυτοῦ
 σάρκα ἐμίσησεν
 - 30. μέλη ἐσμέν τοῦ σώματος
 αὐτοῦ ἐκ τῆς σαρκὸς αὐ-
 τοῦ καὶ ἐκ τῶν ὀστέων
 6, 5. τοῖς κυρίοις κατὰ σάρκα
 (Col. 3, 22)
- ††† - 12. οὐκ - - πρὸς αἷμα καὶ
 σάρκα - - ἀλλὰ πρὸς τὰ
 πνευματικὰ τῆς πονηρίας
- Phil. 1, 22. εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρκὶ
 - 24. τὸ δὲ ἐπιμένειν ἐν τῇ σ.
 3, 3. 4. οὐκ ἐν σαρκὶ πεποι-
 θότες etc.
- Col. 1, 22. ἐν τ. σώματι τῆς σ. αὐτοῦ
 - 24. ἐν τῇ σαρκὶ μου ὑπὲρ τοῦ
 σώματος αὐτοῦ
 2, 1. τὸ πρόσωπόν μου ἐν σ.
 † - 5. εἰ - - τῇ σαρκὶ ἄπαιμι,
 ἀλλὰ τῷ πνεύματι
 - 11. τοῦ σώματος τῆς σαρκὸς
 - 13. τῇ ἀπροβυστίᾳ τῆς σ. ὑμ.
 - 18. ὑπὸ τοῦ νοὸς τῆς σ. αὐτοῦ
 - 23. πρὸς πλησμοσιν τῆς σ.

† 1 Tim. 3, 16. ὁφανερώθη ἐν σ., ἰδι-
καιώθη ἐν πνεύματι
Philem. 16. ἐν σαρκὶ καὶ ἐν κυρίῳ
††† Heb. 2, 14. κοινοῦν ἡμεῖς σαρκὸς
καὶ αἱματος
5, 7. ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρ-
κὸς αὐτοῦ
9, 10. δικαιομασί σαρκὸς
- 13. πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς
καθαρότητα
10, 20. τοῦτ' ἐστὶ τῆς σ. αὐτοῦ
12, 9. τοὺς μὲν τῆς σ. ἡμῶν πατ.
Jac. 5, 3. φάγεται τὰς σάρκας ὑμ.
†† 1 Pet. 1, 24. „πᾶσα σ. ὡς χόρτος“
† 3, 18. θανατωθεὶς μὲν σαρκί,
ζωοποιηθεὶς δὲ πνεύμ.
- 21. οὐ σ. ἀπόθεις ῥύπου
4, 1. παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν
σαρκὶ etc.
- 2. ἐν σαρκὶ βιώσαι
† - 6. κατὰ ἀνθρώπους σαρκὶ -
κατὰ θεὸν πνεύματι
2 Pet. 2, 10. τοὺς ὀπίσω σαρκὸς ἐν
ἐπιθυμίᾳ
- 18. ἐν ἐπιθυμίαις σαρκὸς
1 Joh. 2, 16. ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς
4, 2. ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα. 3.
2 Joh. 7. ἐρχόμενον ἐν σαρκὶ
Jud. 7. ὀπίσω σαρκὸς ἐτίρας
8. σάρκα μὲν μιᾶνουςι
23. τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἐπι-
λωμένον χιτῶνα
Apc. 17, 6. τὰς σάρκας αὐτῆς φάγ.
(cf. 19, 18)
19, 21. ἐκ τῶν σαρκῶν αὐτῶν
σαρκοῦν
Mat. 12, 44 (Luc. 11, 25). Luc. 15, 8.

Σάββα
Rom. 4, 19; 9, 9. Heb. 11, 11. 1 Pet. 3, 1
Σαρὼν Act. 9, 35.
σατανᾶν 2 Cor. 12, 7.
σατανᾶς
Mat. 4, 10. ὕπαγε ὀπίσω μου, σα-
τανᾶ! (Mar. 1, 13. Luc. 4, 9)
12, 26. εἰ ὁ σατανᾶς τὸν σατανᾶ
ἐκβάλλει (Mar. 3, 23. %
Luc. 11, 18)
16, 23. ὕπαγε ὀπίσω μου, σα-
τανᾶ! (Mar. 8, 33)
Mar. 4, 15. ἔρχεται ὁ σατανᾶς καὶ
αἶρει τὸν λόγον
Luc. 10, 18. ἰδού σου τὸν σατανᾶ
ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐ-
ρανοῦ πεσόντα
13, 16. ἦν ἰδὼσεν ὁ σατανᾶς
22, 3. εἰς ἧλθε δὲ σατανᾶς ἐκ
τουῦ θανάτου
- 31. ὁ σατανᾶς ἐξητήσατο αὐ-
τὸν
Joh. 13, 27. εἰς ἧλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ σα-
τανᾶς
Act. 5, 3. ἐπλήρωσεν ὁ σατανᾶς τὴν
καρδίαν
26, 18. τῆς ἐξουσίας τοῦ σατανᾶ
Rom. 16, 20. θεὸς - συντρίψει τὸν
1 Cor. 5, 5. παραδούναι τὸν τω-
ν τῶν σατανᾶ
7, 5. μὴ πειράξῃ ὑμᾶς ὁ σα-
2 Cor. 2, 11. μὴ πλεονεκτῇ θῶμεν ὑπὲρ
τοῦ σατανᾶ
11, 14. ὁ σ. μετασχηματίζεται ἐκ
1 Th. 2, 18. ἐνέκοιμεν ἡμᾶς ὁ σατανᾶς
2 Th. 2, 9. κατ' ἐνέργειαν τοῦ σα-
1 Tim. 1, 20. οὗς παρέδωκα τῶν σατανᾶ
5, 15. ἐξετράπησαν ὀπίσω τ. σ.
Apc. 2, 9. συναγωγή τοῦ σατανᾶ
- 13. ὅπου ὁ θρόνος τοῦ σα-
τανᾶ

Αποκ.2,24. τὰ βαθία τοῦ σατανᾶ

3, 9. ἐκ τῆς συναγ. τοῦ σατ.

12, 9. ὁ ὄφης ὁ ἀρχαῖος - σατ.

20, 2. διάβολος καὶ σατανᾶς

- 7. λυθίσεται ὁ σατανᾶς ἐκ
τῆς φυλακῆς

σάτον Mat. 13, 33 (Luc. 13, 21).

Σαῦλος

Act. 7, 58; 8, 13; 9, 1. 8, 11; 19, 22.

24, 26; 11, 25, 30; 12, 25; 13,

1. 2. 7. 9.

σβαννύειν, σβέννυμι

Mat.12,20. „λῖνον τυφόμε. οὐ σβέσ.“

25, 8. αἱ λαμπ. ἡ. σβέννυνται

Mar. 9,44. „καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυ-
ται“ (46. 48)

Eph. 6,16. τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ
πακυρωμένα σβέσαι

1Th. 5,19. τὸ πνεῦμα μὴ σβέννυτε

Heb.11,34. ἔσβησαν δύναιμι πυρός

σεβάζεσθαι Rom. 1, 25.

σέβασμα Act. 17, 23. 2 Th. 2, 4.

σεβαστός

I. Kaisertitel: Act. 25, 21. 25.

II. Adject: Act. 27, 1.

σέβεσθαι

Mat.15, 9. μάτην δὲ σέβονται με
(Mar. 7, 7)

Act.13,43. τ. σεβομένων προσελύτων

- 50. τὰς σεβομένας γυναῖκας

16,14. Ἀνδία.. σεβομένη τὸν Θ.

17, 4. τῶν τε σεβομένων Ἑλλ.

- 17. τοῖς Ἰουδ. καὶ τ. σεβομέν.

18, 7. Ἰούστου σεβομένου τὸν Θ.

- 13. τοὺς ἀνθρώπους σέβε-
σθαι τὸν Θεόν

19,27. ἦν.. ἡ οἰκουμένη σέβεται

σείσιν

Mat. 21, 10; 27, 51; 28, 4. Heb. 12, 28.

Apoκ. 6, 13.

σειρά 2 Pet. 2, 4.

σεισμός

Mat. 8,24. σεισμός μέγας ἐγένετο

(cf. 28, 2. Act. 16, 26.

Apoκ. 6, 12; 11, 13; 16, 18)

24, 7. σεισμοὶ κατὰ τόπους

(Mar. 18, 8. Luc. 21, 11.

σεισμοὶ τε μεγάλοι)

27,54. ἰδόντες τὸν σεισμόν

Apoκ.6,12. σεισμός μέγας ἐγένετο

8, 5. ἀστραπαὶ καὶ σεισμοὶ

11,19. βρονταὶ καὶ σεισμοὶ

Σεκοῦνδος Act. 20, 4.

Σελεύχεια Act. 18, 4.

σελήνη

Mat.24,29. ἡ σ. οὐ δώσει τὸ φέγγος

(Mar. 13, 24. Luc. 21, 25)

Act. 2,20. „μεταστρ.- ἡ σ. εἰς αἷμα“

1Cor.15,41. ἄλλη δόξα σελήνης

Apoκ.6,12. ἡ σ. ὅλη ἐγένετο ὡς αἷμα

8,12. τὸ τρίτον τῆς σελήνης

12, 1; 21, 23.

σεληνιαζέσθαι Mat.4,24; 17,15.

Σεμετ Luc. 3, 26.

σεμίδαλις Apoκ. 18, 13.

σεμνός

Phil. 4, 8. 1 Tim. 3, 8. 11. Tit. 2, 2.

σεμνότης 1 Tim.2, 2; 3,4. Tit.2, 7.

Σέργιος Act. 13, 7.

Σερούχ Luc. 3, 35.

Σήθ Luc. 3, 38.

Σήμ Luc. 3, 36.

σημαίνειν

Joh. 12, 33 (18, 32; 21, 19).

Act. 11, 28; 25, 27. Apoκ.1,1.

σημαίον

Mit τίρας verbunden α. τίρας.

Mat. 12, 28. Θύλομεν ἀπὸ σοῦ σημαίον
ιδεῖν (cf. 16, 1. Mar. 8,
11. 12. Luc. 11, 16)

- 29. γενεὰ - σημαίον ἐπιζητεῖ
(16, 4. Luc. 11, 16. 19)

- οὐ δοθήσεται - εἰ μὴ τὸ
σημαίον Ἰωανᾶ (16, 4. Luc.
11, 29. 30)

24, 3. τί τὸ σημαίον τῆς σῆς
παρουσίας (cf. Mar. 13, 4.
Luc. 21, 7)

- 30. φανήσεται τὸ σημ. τοῦ
νίου τοῦ ἀνθρώπου

26, 48. Ἰδωκεν αὐτοῖς σημαίον
Mar. 16, 17. σημαῖα δὲ τοῖς πιστεῦσ.

- 20. ἐπακολουθούντων σημ.

Luc. 2, 12. τοῦτο ὅμιν τὸ σημαίον

- 34. εἰς σημ. ἀντειλεγόμενον

21, 11. σ. ἀπ' οὗρ. μεγάλα ἔσται

- 25. ἔσται σημαῖα ἐν ἡλίῳ

23, 8. ἡλπιζέ τι σημαίον ἰδεῖν

Joh. 2, 11. ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν
σημαίων ὁ Ἰησοῦς

- 18. τί σημαίον δεικνύεις ἡμῖν

- 23. αὐτοῦ τὰ σημ. ἃ ἐποίησεν

8, 2. ταῦτα τὰ σημαῖα δύνα-
ται ποιεῖν

4, 54. δεύτερον σημ. ἐποίησεν

6, 2. τὰ σημαῖα ἃ ἐποίησεν ἐπὶ
τῶν ἀσθενούντων

- 14. ὃ ἐποίησε σημαίον ὁ Ὑ.

- 26. οὐχ ὅτι εἶδετε σημαῖα

- 30. τί οὖν ποιεῖς σὺ σημαίον

7, 31. πλείονα σ. σούτ. ποιήσεις

9, 16. τοιαῦτα σημαῖα ποιεῖν

10, 41. Ἰω. μὲν σ. ἐποίησεν οὐδὲν

Joh. 11, 47. πολλὰ σημαῖα ποιεῖ

12, 18. τοῦτο αὐτὸν πεποιθῆ-
ναι τὸ σημαίον

- 37. αὐτοῦ σημ. πεποιθητότης

20, 30. ἄλλα σημ. ἐποίησεν ὁ Ὑ.

Act. 4, 16. γνωστὸν σημ. γέγονε δι

- 22. ἐγεγονέναι τὸ σημαίον τοῦ
το τῆς λίσσεως

8, 6. βλέπειν τὰ σ. ἃ ἐποίησεν

- 13. δυνάμεις καὶ σημ. μεγ.

Rom. 4, 11. σημαίον ἔλαβεν περιτομῆς

1Cor. 1, 22. Ἰουδαῖοι σημαῖα αἰτούσιν

14, 22. αἱ γλῶσσαι εἰς σημαῖα
εἰσιν - τοῖς ἀπίστοις

2Cor. 12, 12. τὰ μὲν σημαῖα τοῦ ἀπ-
στόλου etc.

2Th. 3, 17. ὃ ἐστὶ σημ. ἐν πάσῃ ἐκ

Apoc. 12, 1 (σ. μέγα). 3; 13, 13 (σ.
μεγάλα). 14; 15, 1; 16,
14; 19, 20.

σημαιοῦσθαι 2 Th. 3, 14.

σήμερον

Mat. 6, 11. δὸς ἡμῖν σήμερον

- 30. χόρτον τοῦ ἀγροῦ σ-
μερον ὄντα

Mar. 14, 30. σὴμ. ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ

Luc. 2, 11. ἐτίχθη ἡμῖν σὴμ. σωτ.

13, 32. σήμερον καὶ αὐριοι κα-
τ' ἐρίτη (33)

19, 5. 9. σήμερον γὰρ ἐν τῇ
οἰκῃ σου etc.

23, 43. σ. μετ' ἐμοῦ ἔσθ' ἐν τῇ

Act. 13, 33. „ἐγὼ σήμερον γεγέννη-
σα“ (Heb. 1, 5; 5, 5)

Heb. 3, 7. „σήμερον ἐὰν τῆς φωτὸς
(cf. 16; 4, 7)

13, 8. χθὲς κ. σὴμ. ὁ αὐτὸς

Jac. 4, 13. σήμερον κ. αὐριον πορεύ-
σθαι

σῆπεν Jac. 5, 2.

σηρικόν Apoc. 18, 12.

σῆς Mat. 6, 19. 20 (Luc. 12, 33).

σητόβρωτος Jac. 5, 2.

σθενοῦν 1 Pet. 5, 10.

σιαγών Mat. 5, 39 (Luc. 6, 29).

σιγῶν

Luc. 9, 36 [18, 39]; 20, 26.

Act. 12, 17; 15, 12. 13.

Rom. 16, 25. μυστηρίου χρόνοις αἰώνιοις σεσιγημένον

1 Cor. 14, 28. 30. 34. σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ etc.

σιγή Act. 21, 40. Apoc. 8, 1.

σίδηρος Apoc. 18, 12.

σιδηροῦς

Act. 12, 10. Apoc. 2, 27; 9, 9; 12, 5; 19, 15.

Σιδών

Mat. 11, 21. 22; 15, 21. Mar. 3, 8;

7, 24. 31. Luc. 4, 26; 6, 17; 10,

13. 14. Act. 27, 3.

Σιδώνιος Act. 12, 20.

σικάριος Act. 21, 38.

σίκαρα Luc. 1, 15.

Σίλας, Σιλουανός

I. Σίλας bei Lucas:

Act. 15, 22. 27. 32. 34. 40; 16, 19.

25. 29; 17, 4. 10. 14. 15; 18, 5.

II. Σιλουανός bei Paulus und Petrus:

2 Cor. 1, 19. 1 Th. 1, 1. 2 Th. 1, 1.

1 Pet. 5, 12.

Σιλωάμ Luc. 18, 4. Joh. 9, 7. 11.

σιμικίνθιον Act. 19, 12.

Σίμων

I. Simon Petrus:

Mat. 4, 18; 10, 2; 16, 16. 17; 17, 25.

Mar. 1, 16. 29. 30. 36; 3, 16;

14, 37. Luc. 4, 38; 5, 3. 4. 5. 8.

10; 6, 14; 22, 31; 24, 34. Joh.

1, 41. 42. 43; 6, 8. 68; 13, 6. 9.

24. 36; 18, 10. 15. 25; 20, 2. 6;

21, 2. 3. 7. 11. 15. 16. 17. Act.

10, 5. 18. 32; 11, 13 [2 Pet. 1, 1].

II. Simon Kananites:

Mat. 10, 4. Mar. 3, 18. Luc. 6, 15.

Act. 1, 13.

III. Simon, Bruder Jesu:

Mat. 13, 55. Mar. 6, 3.

IV. Simon ὁ λεπρός:

Mat. 26, 6. Mar. 14, 3.

V. Simon, ein Phariseer:

Luc. 7, 40. 43. 44.

VI. Simon von Cyrene:

Mat. 27, 32. Mar. 15, 21. Luc. 23, 26.

VII. Simon, Vater des Judas Ischarioth:

Joh. 6, 71; 12, 4; 13, 2. 26.

VIII. Simon der Magier:

Act. 8, 9. 13. 18. 24.

IX. Simon, Gerber zu Joppe:

Act. 9, 43; 10, 6. 17. 32.

Σινᾶ Act. 7, 30. 33. Gal. 4, 24. 25.

σίναπι

Mat. 13, 31 (Mar. 4, 31. Luc. 13, 19);

17, 20 (Luc. 17, 6).

σινδών

Mat. 27, 59 (Mar. 15, 46. Luc. 23, 53).

Mar. 14, 51. 52.

σινιάζειν Luc. 22, 31.

σιτευτός Luc. 15, 23. 27. 30.

σιτιστός Mat. 22, 4.

σιτομέτριον Luc. 12, 42.

σιτος.

τὰ σίτα plur.

Mat. 3, 12. συνάξει τὸν σίτον αὐτοῦ
(Luc. 3, 17)13, 25. ἀνὰ μέσον τοῦ σίτου
- 29. ἐκριζώσητε ἅμα αὐτοῖς
τὸν σίτον
- 30. τὸν δὲ σίτον συναγάγετε

Mar. 4, 28. πλήρη σίτον ἐν τῷ στάχυνι

Luc. 16, 7. ἑκατὸν κόρους σίτου

22, 31. συνιάσαι ὡς τὸν σίτον

Joh. 12, 24. ὁ κόκκος τοῦ σ. πεσὼν εἰς

Act. 7, 12. ὄντα σίτα ἐν Αἰγύπτῳ

27, 38. ἐβαλλόμενοι τὸν σίτον
εἰς τὴν θάλασσαν

1Cor. 15, 37. κόκκον - σίτου ἢ τινος

Apos. 6, 6; 18, 18.

Σιῶν

Mat. 21, 5. Joh. 12, 15. Rom. 9, 33;

11, 26. Heb. 12, 22. 1 Pet. 2, 6.

Apos. 14, 1.

σιωπῆν

Mat. 20, 31 (Mar. 10, 48. Luc. 18, 39).

26, 68. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα (Mar.
14, 61)

Mar. 3, 4 (9, 34).

4, 39. σιῶπα, περιμωσο

Luc. 1, 20. ἔση σιωπῶν καὶ μὴ θυ-
νάμενος λαλῆσαι

18, 39. ἵνα σιωπήσῃ

19, 40. ἐὰν οὗτοι σιωπήσωσιν

Act. 18, 9. λάλει καὶ μὴ σιωπήσῃς
σκανδαλίζεις

Mat. 5, 29. 30. ὁ ὀφθ. - σκανδ. σε etc.

11, 6. μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν
μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἑμοί
(Luc. 7, 23)

13, 21. εὐθύς σκανδ. (Mar. 4, 17)

Mat. 13, 57. ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ
(Mar. 6, 3)

15, 12. οἱ Φαρ. - ἐσκανδαλίσθ.

17, 27. μὴ σκανδαλίσωμεν αὐτ.

18, 6. ὃς δ' ἂν σκανδαλίσῃ ἑν
(Mar. 9, 42. Luc. 17, 2)- 8. ὁ πούς σου σκανδαλίζε
σε (cf. 9. Mar. 9, 43 45. 47)

24, 10. σκανδαλισθῆς. πολλοί

26, 31. 33. σκανδαλισθῆσεσθαι ἐν
ἑμοί etc. (Mar. 14, 27. 29)

Joh. 6, 61. τοῦτο ὑμᾶς σκανδαλίζει;

18, 1. ἵνα μὴ σκανδαλισθῇτε

Rom. 14, 21. ἐν ᾧ ὁ ἀδελφός σου
προςκόπτει ἢ σκανδαλίζ.1Cor. 8, 13. βρωμα σκανδαλίζει τὸν
ἀδελφόν etc.2Cor. 11, 29. τίς σκανδαλίζ., καὶ οὐκ
σκάνδαλον

Mat. 13, 41. πάντα τὰ σκάνδαλα

16, 23. σκάνδαλόν μου εἰ

18, 7. οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶ
σκανδάλ. etc. (Luc. 17, 1)

Rom. 9, 33. „πίτραν σκανδάλου“

11, 9. „εἰς θῆραν καὶ εἰς σκ.“

14, 13. μὴ τιθῆναι - τῷ ἀδελφῷ
ἢ σκάνδαλον

16, 17. τὰ σκ. παρὰ τ. διδασκ.

1Cor. 1, 23. Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον

Gal. 5, 11. κατήργηται τὸ σκάνδα-
λον τοῦ σταυροῦ

1Pet. 2, 8. καὶ πίτρα σκανδάλου

1Joh. 2, 10. σκάνδαλον ἐν αὐτῷ οὐκ

Apos. 2, 14. βαλεῖν σκάνδ. ἐνὶ οὐρανῷ
σκάπτειν Luc. 6, 48; 13, 8; 16, 1

σκάφη Act. 27, 16. 30. 32.

σκέλος Joh. 19, 31. 32. 33.

σκέπασμα 1 Tim. 6, 8.

Σκευᾶς Act. 19, 14.

σκευή Act. 27, 19.

σκευός

Mat. 12, 29. τὰ σκευή αὐτοῦ διαρ-
πάσαι (Mar. 3, 27)

Mar. 11, 16. Luc. 8, 16; 17, 31.

Joh. 19, 29. Act. 9, 15; 10, 11. 16; 11,
5; 27, 17.Rom. 9, 21. ὁ μὲν εἰς τιμὴν σκευός
- 22. 23. σκευή ὀργῆς - ἑλλεύς

2Cor. 4, 7. ἐν ὁσπραλνοῖς σκεύουσιν

1Th. 4, 4. τὸ ἐαυτοῦ σκευός κτᾶσθαι

2Tim. 2, 20. σκευή χρυσοῦ καὶ ἀργυροῦ
- 21. ἔσται σκευός εἰς τιμὴν

Heb. 9, 21. τὰ σκευή τῆς λειτουργίας

1Pet 3, 7. ὡς ἀσθενεστέρω σκευέει

Apoc. 2, 27; 18, 12.

σκηνή

Mat. 17, 4. ποιήσω μὲν ὥδε τρεῖς
σκηνάς (Mar. 9, 5. Luc.
9, 33)

Luc. 16, 9. εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς

Act. 7, 43. 44; 15, 16.

Heb. 8, 2. 5. τῆς σκηνῆς τῆς ἀλη-
θινῆς etc.9, 1. 2. 3. 6. 8. ἡ πρώτη [σκηνή]
etc.- 11. διὰ τῆς μελίζονος καὶ
τελειοτέρας σκηνῆς- 21. τὴν σκηνὴν δὲ καὶ πάντα
τὰ σκευή

11, 9. ἐν σκηναῖς κατοικήσας

13, 10. οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύοντες;

Apoc. 13, 6. βλασφημησαί - τὴν σκη-
νὴν αὐτοῦ15, 5. ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου ἐν τῷ οὐρανῷ

21, 3. ἡ σκ. τοῦ θ. μετὰ τῶν ἀ.

σκηνοπηγία Joh. 7, 2.

σκηνοποιός Act. 18, 3.

σκήνος 2 Cor. 5, 1. 4.

σκηνοῦν

Joh. 1, 14. ὁ λόγος - ἐσκήνωσεν ἐν ἡμ.

Apoc. 7, 15. σκηνώσει ἐπ' αὐτοῦς
12, 12; 13, 6.

21, 3. σκηνώσει μετ' αὐτῶν

σκήνωμα

Act. 7, 46. 2 Pet. 1, 13. 14.

σκιὰ

Mat. 4, 16. „ἐν χώρᾳ κ. σκιᾷ θανά-
του“ (cf. Luc. 1, 79)

Mar. 4, 32. ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ

Act. 5, 15. κἂν ἡ σκιά ἐπισκιάσῃ

Col. 2, 17. ἃ ἔστι σ. τῶν μελλόντων

Heb. 8, 5. καὶ σκιᾷ λατρεύουσι
10, 1. σκιὰν γὰρ ἔχων ὁ νόμος
τῶν μελλόντων

σκιρτᾶν Luc. 1, 41. 44; 6, 23.

σκληροκαρδία

Mat. 19, 8 (Mar. 10, 5). Mar. 16, 14.

σκληρός

Mat. 25, 24. ὅτι σκληρὸς εἰ ἄνθρωπος

Joh. 6, 60. σκληρὸς ἐστὶν οὗτ. ὁ λόγ.

[Act. 9, 5. σκληρόν σοι πρὸς κέντρα
λακτίζειν] (26, 14)

Jac. 3, 4. Jud. 15.

σκληρότης Rom. 2, 5.

σκληροτράχηλος Act. 7, 51.

σκληρύνειν

Act. 19, 9. ὡς δὲ τινες ἐσκληρύνοντο

Rom. 9, 18. ὃν δὲ θέλει σκληρύνει

Heb. 3, 8. „μὴ σκληρύνετε τὰς καρ-
δίας“ (15; 14, 7)

- 13. ἵνα μὴ σκληρυνθῇ - τeis

σκολιδός

Luc. 3, 5. Act. 2, 40. Phil. 2, 15.

1 Pet. 2, 18.

σκόλοψ 2 Cor. 12, 7.

σκοπεῖν

Luc. 11, 35. σκόπει οὖν μὴ τὸ φῶς

Rom. 16, 17. σκοπεῖν τοὺς τὰς διχο-

χασίας - ποιούντας

2Cor. 4, 18. μὴ σκοποῦντων ἡμῶν τὰ
βλεπόμενα

Gal. 6, 1. σκοπῶν σεαυτὸν μὴ κ. σὺ

Phil. 2, 4. τὰ ἑαυτῶν ἕκαστος σκο-
ποῦντας

3, 17. σκοπ. τοὺς οὕτω περιπ.

σκοπός Phil. 3, 14.

σκορπίζειν

Mat. 12, 30 (Luc. 11, 23). Joh. 10,
12; 16, 32. 2 Cor. 9, 9.

σκορπίος

Luc. 10, 19; 11, 12. Apoc. 9, 3. 5. 10.

σκοτεινός

Mat. 6, 23 (Luc. 11, 34. 36).

σκοτία

Mat. 10, 27. ὁ λέγω ὑμῖν ἐν τῇ σκο-
τίᾳ (Luc. 12, 8)

Joh. 1, 5. τὸ φῶς ἐν τῇ σκ. φαίνει

- - ἡ σκ. αὐτὸ οὐ κατέλαβεν

6, 17. σκοτία ἤδη ἐγεγόνει

8, 12. μὴ περιπατῆσαι ἐν τῇ σκ.

12, 35. μὴ σκοτία ὑμῶς κατα-
λάβῃ etc.

- - ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκ.

- 46. ὁ πιστ. . . ἐν τῇ σκοτίᾳ
μὴ μένῃ

20, 1. πρωτὴ σκοτίας ἔτι οὕσης

1Joh. 1, 5. σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν

2, 8. ἡ σκοτία παράγεται

- 9. ἐν τῇ σκ. ἔστιν ἥως ἄρτι

1Joh. 2, 11. ὁ δὲ μισῶν -- ἐν τῇ σκο-
τίᾳ ἔστι καὶ ἐν τῇ σκο-
τίᾳ περιπατεῖ

- - ἡ σκ. ἐτίφλωσε τοὺς ὁφθ.

σκοτίζειν, σκοτίζεσθαι

Mat. 24, 29. ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται
(Mar. 13, 24)

Luc. 23, 45. ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος

Rom. 1, 21. ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος
αὐτῶν καρδία11, 10. „σκοτισθήτωσαν οἱ ὁφθ.
αὐτῶν“

Eph. 4, 18. ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ

Apoc. 8, 12; 9, 2.

σκότος

I. τὸ σκότος:

Mat. 4, 16. „ὁ καθήμενος ἐν σκότει“

6, 23. εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ
σκότος ἔστι, τὸ σκότος
πόσον! (cf. Luc. 11, 35)8, 12. εἰς τὸ σκ. τὸ ἐξώτερον
(22, 13; 25, 30)27, 45. σκότος ἐγίν. ἐπὶ πᾶσαν
(Mar. 15, 33. Luc. 23, 44)

Luc. 1, 79. ἐπιφάνει τοῖς ἐν σκότει

22, 53. ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους

Joh. 3, 19. μᾶλλον τὸ σκ. ἢ τὸ φῶς

Act. 2, 20. μεταστραφῆσ. εἰς σκότος

13, 11. ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτὸν - σκ.

26, 18. ἐπιστρέψαι ἀπὸ πλάτους
εἰς φῶς

Rom. 2, 19. φῶς τῶν ἐν σκότει

13, 12. τὰ ἔργα τοῦ σκότους
(Eph. 5, 11)

1Cor. 4, 5. τὰ κρυπτά τοῦ σκότους

2Cor. 4, 6. ἐκ σκότους φῶς λάμψαι

6, 14. κοινωνία φωτὶ πρὸς σκ.

Eph. 5, 8. ἦτε γάρ ποτε σκότους

Eph. 6, 12. πρὸς τοὺς κοσμοκράτο-
ρας τοῦ σκότους τούτου
Col. 1, 13. ἐκ τ. ἐξουσίας τοῦ σκότ.
1Th. 5, 4. 5. οὐκ ἐστὶ ἐν σκότει etc.
1Pet. 2, 9. τοῦ ἐκ σκότους ὑμᾶς κα-
λίσαντος εἰς τὸ - φῶς
2Pet. 2, 17. οὐ ὁ ζόφος τοῦ σκότους
εἰς αἰῶνα τατήρηται (cf.
Jud. 13)
1Joh. 1, 6. ἐν τῷ σκότει περιπατ.
II. ὁ σκότος:
Heb. 12, 18. γνώφῃ καὶ σκότῳ καὶ θ.
σκοτοῦν, σκοτοῦσθαι
Apoc. 16, 10.
σχύβαλον Phil. 3, 8.
Σχύθης Col. 3, 11.
σκυθρῶπος
Mat. 6, 16. Luc. 24, 17.
σύνλλειν
Mat 9, 36. Mar. 5, 35 (Luc. 8, 49).
Luc. 7, 6.
σχύλον Luc. 11, 22.
σκοληκόβρωτος Act. 12, 23.
σκοληξ Mar. 9, 44. 46. 48.
σκαράγδινος Apoc. 21, 19.
σκάραγδος Apoc. 21, 19.
σμέρνα Mat. 2, 11. Joh. 19, 39.
Σμέρνα Apoc. 1, 11; 2, 8.
σφυρνίζειν Mar. 15, 23.
Σόδομα, τὰ
Mat. 10, 15; 11, 23. 24. Mar. 6, 11.
Luc. 10, 12; 17, 29. Rom. 9, 29.
2 Pet. 2, 6. Jud. 7. Apoc. 11, 8.
Σολομών
Mat. 1, 6. 7; 6, 29; 12, 42. Luc. 11,
31; 12, 27. Joh. 10, 23. Act. 3,
11; 5, 12; 7, 47.
σορός Luc. 7, 14.

σοῦδαριον
Luc. 19, 20. Joh. 11, 44; 20, 7. Act.
19, 12.
Σουσάννα Luc. 8, 3.
σοφία † τοῦ Θεοῦ
Mat. 11, 19. ἰδικαιώθη ἡ σ. ἀπὸ τῶν
τίκνων (Luc. 7, 35)
12, 42. τὴν σοφίαν Σολομώντος
(Luc. 11, 31)
15, 54. πόθεν τούτῳ ἡ σοφία
αὕτη; (cf. Mar. 6, 2)
Luc. 2, 40. πληρούμενον σοφίας
- 52. σοφία κ. ἡλικία κ. χάριτι
† 11, 49. ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ εἶπεν
21, 15. δώσω ὑμῖν στόμα κ. σοφ.
Act. 6, 3. πνεύματος καὶ σοφίας
- 10. τῇ σοφίᾳ κ. τῷ πνεύματι
7, 10. ἔδωκεν αὐτῷ χάριν κ. σοφ.
- 22. πάση σοφίᾳ Αἰγυπτίων
† Rom. 11, 33. ὃ βάθος πλοῦτου καὶ
σοφίας καὶ γνώσεως θ.
1Cor. 1, 17. οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου
- 19. „τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν“
- 20. τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου
τούτου (cf. 3, 19)
† - 21. ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ etc.
- 22. Ἑλλήνας σοφίαν ζηλοῦσι
† - 24. Ἰσραὴλ - - Θεοῦ σοφίαν
- 30. ἐγενήθη ἡμῖν σ. ἀπὸ θ.
2, 1. καθ' ὑπερ. λόγου ἡ σοφ.
- 4. ἐν παιδοῖς σοφίας λόγοις
- 5. μὴ ἢ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων
- 6. 7. σοφίαν δὲ λαλοῦμεν
ἐν etc.
- 13. ἀνθρωπίνης σοφίας λόγ
12, 8. δίδοται λόγος σοφίας
2Cor. 1, 12. οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ

Eph. 1, 8. ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρονήσῃ (cf. Col. 1, 9)
 - 17. πνεῦμα σοφ. κ. ἀποκαλ.
 † 3, 10. ἡ πολυποικιλίᾳ σ. τοῦ Θ.
 Col. 1, 28. διδάσκοντες - ἐν πάσῃ σοφίᾳ (3, 16)
 2, 3. πάντες οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως
 - 23. λόγον μὲν ἔχοντες σοφίας
 4, 5. ἐν σ. περιπατεῖτε πρὸς
 Jac. 1, 5. εἰ δέ τις ὑ. λείπεται σοφ.
 3, 13. ἐν πραύτητι σοφίας
 - 15. οὐκ ἔστιν αὐτῇ ἡ σοφία ἄνωθεν καταρχομένη (17)
 2Pet. 3, 15. κατὰ τὴν αὐτῇ δοθεῖσαν σοφίαν
 Apoc. 5, 12. πλουτοὶ κ. σ. κ. ἰσχύς
 7, 12. ἡ δόξα κ. ἡ σ. - τῷ Θ.
 13, 18. ὡς ἡ σοφία ἔστιν
 17, 9. ὡς ὁ νοῦς ὁ ἔχων σοφίαν
 σοφίζειν 2 Tim. 3, 15. 2 Pet. 1, 16. σοφός
 Mat. 11, 25. ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν (Luc. 10, 21)
 23, 34. προφήτας κ. σοφοὺς κ. γρ.
 Rom. 1, 14. σοφοῖς τε καὶ ἀνοήτοις
 - 22 φάσκοντες εἶναι σοφοί
 16, 19. σοφοὺς - εἰς τὸ ἀγαθόν
 - 27. μόνῳ σοφῷ Θεῷ διὰ Ἰ.
 ([1 Tim. 1, 17. Jud. 25])
 1Cor. 1, 19. τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν
 - 20. ποῦ σοφός, ποῦ γραμμ.;
 - 25. τὸ μωρόν τοῦ Θεοῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ
 - 26. οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα
 - 27. ἵνα τοὺς σ. κατασχύνη

1Cor. 3, 10. ὡς σοφός. ἀρχιτέκτων
 - 18. εἰ τις δοκεῖ σ. εἶναι etc.
 - 19. „δρασσόμενος τοὺς σοφ.“
 - 20. „διαλογισμοὺς τῶν σοφ.“
 6, 5. οὐκ ἐνι ἐν ὑμῖν σοφός
 Eph. 5, 15. μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλ' ὡς σ.
 Jac. 3, 13. τίς σοφός καὶ ἐπιστήμων
 Σπανίᾳ Rom. 15, 24. 28. σπαράσσειν
 Mar. 1, 26; 9, 20. 26 (Luc. 9, 39). σπαργανοῦν Luc. 2, 7. 12.
 σπᾶσθαι Mar. 14, 47. Act. 16, 27.
 σπαταλᾶν 1 Tim. 5, 6. Jac. 5, 5. σπείρα
 Mat. 27, 27 (Mar. 15, 16). Joh. 13, 3. 12. Act. 10, 1; 21, 31; 27, 1. σπείρειν
 Mat. 6, 26. οὐ σπείρουσιν οὐδὲ θιρίζουσιν (Luc. 12, 24)
 13, 3. 4. 18. 19. 20. 22. 23. ἐξήλθον ὁ σπείρων τοῦ σπείρειν etc. (Mar. 4, 3. 4. 14. 15. 16. 18. 20. Luc. 8, 5)
 - 24. 25. 27. ἀνθρώπῳ σπείροντι καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀγρῷ etc.
 - 31. 37. 39. ἰσπείρα ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ etc. (Mar. 4, 31. 32)
 25, 24. 26. θιρίζων ὅπου οὐκ ἰσπείρας etc. (Luc. 19, 21. 22)
 Joh. 4, 36. ἵνα καὶ ὁ σπείρων ὁμοῦ χαίρῃ. 37.
 1Cor. 9, 11. ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἰσπείραμεν
 15, 36. 37. ὁ σπείρεις, οὐ ζωοποιήσεται etc.

1Cor. 15, 42. 43. 44. σπείρεται ἐν φθορᾷ, ἐγείρεται etc.

2Cor. 9, 6. ὁ σπείρων φαιδομένωσεται.

- 10. ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῷ σπείροντι

Gal. 6, 7. 8. ὁ γὰρ ὅταν σπείρει ἀνθρώπος etc.

Jac. 3, 18. καρπὸς δὲ δικαιοσύνης σπείρεται τοῖς ποιοῦσιν εἰρήνην

σπακουλάτωρ Mar. 6, 27.

σπίνδεσθαι

Phil. 2, 17. 2 Tim. 4, 6.

σπέρμα

1) = Same:

a) eigentlich:

Mat. 13, 24 (27. 37. 38). 32 (Mar. 4, 31). 1 Cor. 15, 38. 2 Cor. 9, 10 [al. σπόρον].

b) Same Gottes: 1 Joh. 3, 9.

2) = Nachkommenschaft (eigentlich und uneigentlich):

a) σπ. Ἀβραάμ:

Luc. 1, 55. Joh. 8, 33 (37). Act. 3, 25; 7, 5. 6.

Rom. 4, 13. 16. 18; 9, 7 (Heb. 11, 18). 8 (λογίζεσθ. εἰς σπ.); 11, 1.

2 Cor. 11, 22. Gal. 3, 16. 19. 29. Heb. 2, 16.

b) σπ. Δαυὶδ:

Joh. 7, 42. Act. 13, 23. Rom. 1, 3. 2 Tim. 2, 8.

c) andere Stellen:

Mat. 22, 24. ἀναστήσει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ (cf. 25. Mar. 12, 19. 20. 21. 22. Luc. 20, 28)

Rom. 9, 29. „ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπ.“

Heb. 11, 11. εἰς καταβολὴν σπέρματος

Apoc. 12, 17. τῶν λοιπῶν τ. σπ. αὐτῆς σπερμολόγος Act. 17, 18.

σπεύδειν

Luc. 2, 16; 19, 5. 6. Act. 20, 16; 22, 18. 2 Pet. 3, 12.

σπήλαιον

Mat. 21, 13 (Mar. 11, 17. Luc. 19, 46).

Joh. 11, 38. Heb. 11, 38. Apoc. 6, 15.

σπιλάς Jud. 12.

σπίλος Eph. 5, 27. 2 Pet. 2, 13.

σπιλοῦν Jac. 3, 6. Jud. 23.

σπλάγχνα

Luc. 1, 78. διὰ σπλάγχνα ἱλθούς θ.

Act. 1, 18. ἐξεχύθη πάντα τὰ σπλ. αὐτοῦ

2Cor. 6, 12. στενοχωρεῖσθε ἐν τοῖς σπλάγχνοις ὑμῶν

7, 15. τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ περισσεύεσθαι εἰς ὑμᾶς ἵσται

Phil. 1, 8. ἐν σπλάγχνοις Χρ. Ἰησοῦ

2, 1. εἰ τινα σπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοί

Col. 3, 12. ἐνδ.-σπλάγχνα οἰκτιρμοῦ

Philem. 7. τὰ σ. τῶν ἀγίων ἀναπέπ. 12. αὐτὸν τοῦτ' ἵσται τὰ ἑμὰ σπλάγχνα

20. ἀνάπανσόν μου τὰ σπλ.

1Joh. 3, 17. κλέβη τὰ σπλ. αὐτοῦ σπλαγχνίζεσθαι

1) von Jesu:

Mat. 9, 36; 14, 14 (Mar. 6, 34); 15, 32 (Mar. 8, 2); 20, 34. Mar. 1, 41 (9, 22). Luc. 7, 13.

2) von andern Personen:

Mat. 18, 27. Luc. 10, 33; 15, 20.

σπόγγος

Mat. 27, 48 (Mar. 15, 36. Joh. 19, 29).

σποδός

Mat. 11, 21 (Luc. 10, 13). Heb. 9, 13.

σπορά 1 Pet. 1, 23.

σπόριμα

Mat. 12, 1 (Mar. 2, 23. Luc. 6, 1).

σπόρος

Mar. 4, 26. 27 (Luc. 8, 5. 11). 2 Cor. 9, 10.

σπουδάσειν mit folg. Infinitiv:

Gal. 2, 10. Eph. 4, 3. 1 Th. 2, 17.

2 Tim. 2, 15; 4, 9, 21. Tit. 3, 12.

Heb. 4, 11. 2 Pet. 1, 10. 15; 3, 14.

σπουδαίος 2 Cor. 8, 17. 22.

σπουδαίως

Luc. 7, 4. Phil. 2, 28. 2 Tim. 1, 17.

Tit. 3, 13.

σπουδή

Mar. 6, 25. ἐπελθούσα εὐθείως μετὰ

σπουδῆς

Luc. 1, 39. ἐπορεύθη - μετὰ σπουδῆς.

Rom. 12, 8. προϊστάμενος ἐν σπουδῇ

- 11. τῇ σπουδῇ μὴ ὀκνηροί

2 Cor. 7, 11. 12. πόσῃν κατειργάσατο

ὑμῖν σπουδὴν etc.

8, 7. γνώσει καὶ πάσῃ σπουδῇ

- 8. διὰ τῆς ἐτέρων σπουδῆς

- 16. διδόντι τὴν αὐτὴν σπου-

δὴν ὑπὲρ ὑμῶν

Heb. 6, 11. ἐνδείκνυσθαι σπ. πρὸς

2 Pet. 1, 5. σπουδὴν πᾶσαν παρεῖσαν.

Jud. 8. πᾶσαν σπ. ποιούμενος

σπουδῇς

Mat. 15, 37; 16, 10 (Mar. 8, 8). Mar.

8, 20. Act. 9, 25.

στάμνος Heb. 9, 1.

στασιαστικῆς Mar. 15, 7.

στάσις

Mar. 15, 7 (Luc. 23, 19. 25). Act. 15,

2; 19, 40; 23, 7. 10; 24, 5. Heb. 9, 8.

στατήρ Mat. 17, 27.

σταυρός

Mat. 10, 38. ὃς οὐ λαμβάνει τὸν σταυ-

ρὸν αὐτοῦ (Luc. 14, 27.

βαστάζει τὸν σταυρὸν)

16, 24. ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐ-

τοῦ (Mar. 8, 34. cf. 10, 21.

Luc. 9, 23)

27, 32. ἡγήρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν

σταυρὸν αὐτοῦ (Mar. 15,

21. Luc. 23, 26. Joh. 19, 17)

- 40. 42. ἀτάβηθι ἀπὸ τοῦ

στ. etc. (Mar. 15, 30. 32)

Joh. 19, 19; 25, 31.

1 Cor. 1, 17. μὴ κενωθῇ ὁ στ. τ. Χρ.

- 18. ὁ λόγος γ. ὁ τοῦ σταυροῦ

Gal. 5, 11. τὸ σκάνδαλον τοῦ σταυρ.

6, 12. μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ Χρ.

διώκωνται

- 14. ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρ.

Eph. 2, 16. ἀποκαταλλάξῃ - - διὰ

τοῦ σταυροῦ

Phil. 2, 8. θανάτου δὲ σταυροῦ

3, 18. ἐχθροὺς τοῦ στ. τοῦ Χρ.

Col. 1, 20. διὰ τ. αἵματος τοῦ σταυ-

ροῦ αὐτοῦ

2, 14. προσηλώσας αὐτὸ τῷ στ.

Heb. 12, 2. ὑπέμεινε στ. αἰσχύνῃς

σταυροῦν

1) eigentlich:

a) von Jesu:

Mat. 20, 19; 23, 34; 26, 2; 27, 22

(σταυρωθῆτω. 23. cf. Mar. 15, 13.

14. Luc. 23, 21. Joh. 19, 6. 15).

26 (Mar. 15, 15. Joh. 19, 16). 31

(Mar. 15, 20). 35 (Mar. 15, 24).

38 (Mar. 15, 27); 28, 3 (Mar. 16,

6). - Mar. 15, 25.

Luc. 23, 23. 33; 24, 7 (σταυρωθῆναι καὶ - ἀναστῆναι). 20.

Joh. 19, 6. 10. 15. 18. 20. 23. 41.

Act. 2, 36; 4, 10.

1Cor. 1, 23. Χρ. ἑσταυρωμένον (2, 2) 2, 8. τὸν Κύριον τῆς δόξης ἑσταύρωσαν

2Cor. 13, 4. εἰ ἑσταυρ. ἐξ ἀσθενείας

Gal. 3, 1. 7. - ἐν ὑμῖν ἑσταυρωμένος

Apoc. 11, 8. ὁ Κύρ. ἡμῶν ἑσταυρώθη

b) von Paulus: 1 Cor. 1, 13.

2) tropisch:

Gal. 5, 24. τὴν σάρκα ἑσταύρωσαν

6, 14. δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἑσταύρ.

σταφυλή

Mat. 7, 16 (Luc. 6, 44). Apoc. 14, 18.

στάχυς

Mat. 12, 1 (Mar. 2, 23. Luc. 6, 1).

Mar. 4, 28.

Στάχυς Rom. 16, 9.

στέγειν

1 Cor. 9, 12; 13, 7. 1 Th. 3, 1. 5.

στέγη

Mat. 8, 8 (Luc. 7, 6). Mar. 2, 4.

στειλεῖν

Luc. 1, 7. 36; 23, 29. Gal. 4, 27.

στέλλεσθαι

2 Cor. 8, 20. 2 Th. 3, 6.

στέμμα Act. 14, 13.

σσεναγμός Act. 7, 34. Rom. 8, 26.

στενάζειν

Mar. 7, 34. Rom. 8, 23. 2 Cor. 5, 2. 4.

Heb. 13, 17. Jac. 5, 9.

σπενός Mat. 7, 13. 14 (Luc. 13, 24).

σπενοχωρεῖσθαι

2 Cor. 4, 8; 6, 12.

σπενοχωρεῖν

Rom. 2, 9; 8, 35. 2 Cor. 6, 4; 12, 10.

σπερεός

2 Tim. 2, 19. Heb. 5, 12. 14. 1 Pet. 5, 9.

σπερεοῦν Act. 3, 7. 16; 16, 5.

σπερέωμα Col. 2, 5.

Στεφανᾶς 1 Cor. 1, 16; 16, 15. 17.

Στέφανος

Act. 6, 5. 8. 9; 7, 59; 8, 2; 11, 19;

22, 20.

στέφανος

Mat. 27, 29. πλῖξαντες στέφανον ἐξ

ἀκανθῶν (Mar. 15, 17.

Joh. 19, 2. 5)

1Cor. 9, 25. ἵνα φθαρτὸν στ. λάβωσι

Phil. 4, 1. χαρὰ καὶ στέφανός μου

1Th. 2, 19. χαρὰ ἡ σταφ. καυχῆσεως

2Tim. 4, 8. ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφ.

Jac. 1, 12. λήψεται τὸν στ. τῆς ζωῆς

1Pet. 5, 4. τὸν ἀμαράντινον τῆς

δόξης στέφανον

Apoc. 2, 10. δώσω σοι τὸν στ. τῆς ζωῆς

3, 11. ἵνα μηδεὶς λάβῃ τὸν στέ-

φανόν σου

4, 4. στεφάνους χρυσοῦς (cf.

9, 7; 14, 14)

- 10. βαλοῦσι τοὺς στ. αὐτῶν

6, 2. ἐδόθη αὐτῷ στέφανος

12, 1. στέφανος ἀστέρων δώδεκα

σπεφανοῦν

2 Tim. 2, 5. Heb. 2, 7. 9.

σπῆρος

Luc. 18, 13; 23, 43. Joh. 18, 25 (21,

20). Apoc. 15, 6.

σπῆκειν

Mar. 11, 25. ὅταν σπῆκ. προσευχόμεν.

Rom. 14, 4. ἐπὶ ἰδίᾳ Κ. σπῆκει ἢ πίπτει

1Cor. 16, 13. σπῆκεται ἐν τῇ πίστει

Gal. 5, 1. *τῇ ἐλευθερίᾳ - στήκατε*
 Phil. 1, 27. *στήκατε ἐν ἐνὶ πνεύματι*
 4, 1. *οὕτω στήκατε ἐν Κυρίῳ*
 1Th. 3, 8. *ὅταν ὑμεῖς στήκ. ἐν Κυρ.*
 2Th. 2, 15. *ἄρα οὖν, ἀδελφοί, στήκ.*
στηριγμός 2 Pet. 3, 17.
στηρίζειν
 Luc. 9, 51. *τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐστῆ-*
ριξε τοῦ πορεύεσθαι εἰς
Ἱερουσαλήμ
 16, 26. *χάσμα μέγα ἐστήρικται*
 22, 32. *στήριξον τοὺς ἀδελφούς*
 Rom. 1, 11. *εἰς τὸ στηριχθῆναι ὑμᾶς*
 16, 25. *ὑμᾶς στηρίζαι κατὰ τὸ εὐ.*
 1Th. 3, 2. *εἰς τὸ στηρίζαι ὑμᾶς*
 3, 13. *εἰς τὸ στηρίζαι ὑμῶν τὰς*
καρδίας ἀμέμπτους ἐν ἀγ.
 2Th. 2, 17. *στηρίζαι ὑμᾶς ἐν παντὶ*
λόγῳ καὶ ἔργῳ ἀγαθῷ
 3, 3. *ὁ Κ. ὃς στηρίζει ὑμᾶς*
 Jac. 5, 8. *στηρίζατε τὰς καρδίας*
ὑμῶν
 1Pet. 5, 10. *στηρίζει, σθανώσκει*
 2Pet. 1, 12. *ἐστηρικμένους ἐν τῇ πα-*
ροῦσῃ ἀληθείᾳ
 Apoc. 3, 2. *στήρισον τὰ λοιπὰ*
στίγμα Gal. 6, 17.
στιγμή Luc. 4, 5.
στίλβειν Mar. 9, 3.
στοά
 Joh. 5, 2; 10, 23. Act. 3, 11; 5, 12.
στοβάς Mar. 11, 8.
στοιχεῖν
 Act. 21, 24. Rom. 4, 12. Gal. 5, 25;
 6, 16. Phil. 3, 16.
στοιχεῖον
 Gal. 4, 3. *ὑπὸ τὰ στ. τοῦ κόσμου*
 (cf. Col. 2, 8, 20)

Gal. 4, 9. *τὰ ἄσθενῆ καὶ πτωχὰ στ.*
 Heb. 5, 12. *τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς*
τῶν λογίων
 2Pet. 3, 10. *στοιχεῖα δὲ καυσόμενα*
λυθήσονται (12)
στολῇ
 Mar. 12, 38. *Φερόντων ἐν στολαῖς πε-*
ριπατεῖν (Luc. 20, 46)
 16, 5. *περιβεβλημένον στολὴν*
λευκὴν
 Luc. 15, 22. *ἐξενέγκατε τὴν στολὴν*
τὴν πρώτην
 Apoc. 6, 11. *ἐδόθ. αὐτ. στολὴ λευκὴ*
 7, 9. *περιβεβλημένους στολὰς*
λευκάς (13)
 - 14. *ἔπλυναν τὰς στ. αὐτ. εἰς*
στόμα
Mit ἀνοίγειν s. ἀνοίγ.
 Mat. 4, 4. *διὰ στόματος Θεοῦ*
 12, 34. *ἐκ γὰρ τοῦ περισσυνύμα-*
τος - τὸ στόμα λαλεῖ
 (Luc. 6, 46)
 [15, 8. *ἐγγίζει μοι . . τῷ στό-*
ματι αὐτῶν]
 - 11. *τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ*
στόμα εἶς (17, 18)
 18, 16. *ἐπὶ στόματος δύο μαρ-*
τύρων (2 Cor. 13, 1)
 21, 16. *„ἐκ στόματος νηπίων“*
 Luc. 1, 70. *ἐλάλησε διὰ στόματος κ.*
ἀγίων (cf. Act. 1, 16; 3,
 18, 21; 4, 25)
 4, 22. *ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ*
στόματος αὐτοῦ
 11, 54. *Θηρεῦσαι τι ἐκ τοῦ στό-*
ματος αὐτοῦ
 19, 22. *ἐκ τοῦ στόματός σου*
κρινῶ σε

Luc. 21, 15. δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν

- 24. πεσούνται στόματι μαχαίρας καὶ αἰχμαλ.

22, 71. ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ

Joh. 19, 29. προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στ.

Act. 11, 8. οὐδέποτε εἰσῆλθεν εἰς τὸ στόμα μου

15, 7. διὰ τοῦ στ. μου ἀκούσαι

22, 14. ἀκούσαι φωνὴν ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ

23, 2. τύπτειν αὐτοῦ τὸ στόμα

Rom. 3, 14. „ὡν τὸ στ. ἄρας - γέμαι“

- 19. ἵνα πᾶν στόμα φραγῇ

10, 8. „ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ“

- 9. ὁμολογήσης ἐν τῷ στόματί σου (10)

15, 6. ὁμοθυμαδὸν ἐν ἑνὶ στόματι δοξάζετε

Eph. 4, 29. ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορεύεσθαι

6, 19. λόγος ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου

Col. 3, 8. αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν

2Th. 2, 8. τῷ πνεύματι τοῦ στ. αὐτοῦ

2Tim. 4, 17. ἔρῃ. ἐκ στόματος λέοντος

Heb. 11, 33. ἐφραξαν στόμ. λέοντων - 34 ἐφυγ. στόματα μαχαίρας

Jac. 3, 3. ἵππων - - εἰς τὰ στόματα βάλλομεν

- 10. ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος ἐξέρχεται

1Pet. 2, 22. εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ

2Joh. 12. στόμα πρὸς στόμα λαλῆσαι (cf. 3 Joh. 14)

Jud. 16. τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπέρρογκα

Apoc. 1, 16. ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ῥομφαία (cf. 2, 16; 19, 15)

3, 16. σε ἑμέσαι ἐκ τοῦ στ. μου

9, 17. 18. ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν ἐκπορεύεται πῦρ etc.

(cf. 11, 5)

- 19. ἔξουσία - ἐν τῷ στ. αὐτῶν

10, 9. ἐν τῷ στ. σου ἔσται γλυκύ

- 10. ἦν ἐν τῷ στόματί μου ὡς μέλι

12, 15. ἔβαλεν ὁ ὄφεις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ

13, 2. τὸ στόμα αὐτοῦ ὡς στόμα λέοντος

- 5. 6. ἰδὲ θῆ. αὐτῷ στόμα λαλοῦν μεγάλη etc.

14, 5. ἐν τῷ στόματι αὐτῶν οὐχ εὐρέθη

16, 13. ἐκ τοῦ στόματος τοῦ δράκοντος etc.

19, 21. ἐξελεύσεται ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ

στόμαχος 1 Tim. 5, 23.

στρατεία

2 Cor. 10, 4. 1 Tim. 1, 18.

στρατεύεσθαι

Luc. 3, 14. ἐπηρώτων - στρατεύομεν.

1Cor. 9, 7. τίς στρατεύεται ἰδίοις ὄψωνις ποτὶ

2Cor. 10, 3. οὐ κατὰ σάρκα στρατευόμεθα

1Tim. 1, 18. ἵνα στρατεύῃ ἐν αὐταῖς τὴν καλὴν στρατείαν

2Tim. 2, 4. οὐδεὶς στρατευόμε. ἐμπλ.

Jac. 4, 1. τῶν ἡδονῶν ὑμῶν στρα-
τευομένων ἐν τοῖς μέλεσιν

1Pet. 2, 14. στρατ. κατὰ τῆς ψυχῆς
στράτευμα

Mat. 23, 7. Luc. 23, 11. Act. 23, 10.
27. Apoc. 9, 16; 19, 14. 19.

στρατηγός

Luc. 22, 4. τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς
στρατηγοῖς

- 52. στρατηγούς τοῦ ἱεροῦ κ.
πρεσβυτέρους

Act. 4, 1. οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ στρατη-
γός τοῦ ἱεροῦ

5, 24. ὁ στρατηγός τοῦ ἱεροῦ
καὶ οἱ ἀρχιερεῖς

- 26. ὁ στρ. σὺν τοῖς ὑπηρέταις
16, 20. 22. 35. 36. 39.

στρατιά Luc. 9, 13. Act. 7, 42.

στρατιώτης

Mat. 8, 9 (Luc. 7, 8); 27, 27 (Mar.
15, 16); 28, 12. Luc. 23, 36.

Joh. 19, 2. 23. 24. 32. 34.

Act. 10, 7; 12, 4. 6. 18; 21, 32. 35;
23, 23. 31; 27, 32. 42; 28, 16.

2 Tim. 2, 3.

στρατολογεῖν 2 Tim. 2, 4.

στρατοπεδάρχης Act. 28, 16.

στρατόπεδον Luc. 21, 20.

στρεβλοῦν 2 Pet. 3, 16.

στρέψειν

Mat. 5, 39. στρέψον αὐτὸν καὶ τῇν
ἄλλην

7, 6; 16, 23.

18, 3. ἵαν μὴ στραφῇτε

Luc. 7, 9. 44; 9, 55; 10, 22. 23; 14,
25; 22, 61; 23, 28.

Joh. 1, 33; 12, 40; 20, 14. 16.

1et. 7, 39. ἐστράφησαν ταῖς καρδ.

Act. 7, 42. Ἰσραὴλ - ὁ Θεός

12, 46. στραφεύμεθα εἰς τὰ ἔθνη

Apoc. 11, 6. στρέφειν αὐτὰ εἰς αἷμα
στρεφνίξιν Apoc. 18, 7.

στρεῖνος Apoc. 18, 2.

στρουθίον

Mat. 10, 29. 31 (Luc. 12, 6. 7).

στρωνύειν, στρώννυμι

Mat. 21, 8 (Mar. 11, 8). Mar. 14, 15
(Luc. 22, 12). Act. 9, 34.

στυνγάζειν Tit. 3, 3.

στυνγάζειν Mat. 18, 3. Mar. 10, 22.

στύλος

Gal. 2, 9. οἱ δοκοῦντες στύλοι εἶναι

1Tim. 3, 15. στύλος καὶ ἰδραῖωμα τῆς
ἀληθείας

Apoc. 3, 12. στύλον ἐν τῷ ναβ τοῦ θ.

10, 1. ὡς στύλοι πυρός

Στωϊκός Act. 17, 18.

συγγένεια Luc. 1, 62. Act. 7, 3. 14.

συγγενής

Mar. 6, 4. ἐν τοῖς συγγενέσι καὶ ἐν
τῇ οἰκίᾳ

Luc. 1, 36. 58; 2, 44; 14, 12; 21, 16.

Joh. 18, 26. Act. 10, 20.

Rom. 9, 3. τ. συγγ. μου κατὰ σάρκα

16, 7. τοὺς συγγενεῖς μου

- 11. Ἡρωδίωνα τὸν συγγ. μου

- 21. Ἰ. καὶ Σ. οἱ συγγενεῖς μου

συγγνώμη 1 Cor. 7, 6.

συγκαθίσθαι

Mar. 14, 54. Act. 16, 30.

συγκαθίσζειν Luc. 22, 55. Eph. 2, 6.

συγκακοπαθεῖν 2 Tim. 1, 8.

συγκακουχεῖσθαι Heb. 11, 25.

συγκαλεῖν

Mar. 15, 16. Luc. 9, 1; 15, 6. 9; 22, 12.

Act. 5, 21; 10, 24; 28, 17.

συγκαλύπτειν Luc. 12, 2.
συγκάμπτειν Rom. 11, 10.
συγκαταβαίνειν Act. 25, 5.
συγκατάθεσις 2 Cor. 6, 16.
συγκατατίθεσθαι Luc. 23, 51.
συγκαταψηφίζειν Act. 1, 26.
συγκεράννυμι
 1 Cor. 12, 24. Heb. 4, 2.
συγκινεῖν Act. 6, 12.
συγκλίσσειν
 Luc. 5, 6. Rom. 11, 32. Gal. 3, 22 (of. 23).
συγκληρονομός
 Rom. 8, 17. Eph. 3, 6. Heb. 11, 9.
 1 Pet. 3, 7.
συγκοινωνεῖν
 Eph. 5, 11. Phil. 4, 14. Apoc. 18, 4.
συγκοινωνός
 Rom. 11, 17. 1 Cor. 9, 23. Phil. 1, 7.
 Apoc. 1, 9.
συγκομίζειν Act. 8, 2.
συγκρίνειν
 1 Cor. 2, 13. 2 Cor. 10, 12.
συγκύπτειν Luc. 13, 11.
συγκυρία Luc. 10, 31.
συγχαίρειν
 Luc. 1, 58. συνέχαιρον αὐτῇ
 15, 6. συγχαρήτέ μοι (9)
 1 Cor. 12, 26. συγχαίρει π. τὰ μέλη
 18, 6. συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ
 Phil. 2, 17. χαίρω κ. συγχαίρω πᾶσιν
 - 18. χαίρετε κ. συγχαίρετέ μοι
συγχεῖν, συγχύνειν
 Act. 2, 6; 9, 22; 19, 32; 21, 27. 31.
συγχερῆσθαι Joh. 4, 9.
σύγχυσις Act. 19, 29.
συζευγνύειν, συζεύγνυμι
 Mat. 19, 6 (Mar. 10, 9).
συζῆν Rom. 6, 8. 2 Cor. 7, 3. 2 Tim. 2, 11.

συζητεῖν
 Mar. 1, 27; 8, 11; 9, 10. 14. 16; 12, 28.
 Luc. 22, 23; 24, 15. Act. 6, 9; 9, 29.
συζήτησις Act. 15, 7; 23, 29.
συζητητής 1 Cor. 1, 20.
σύζυγος Phil. 4, 3.
συζωποεῖν Eph. 2, 5. Col. 2, 13.
συκάμινος Luc. 17, 6.
συκῇ
 Mat. 21, 19. 20. 21 (Mar. 11, 13. 20.
 21); 24, 32 (Mar. 13, 28. Luc. 21,
 29). Luc. 13, 6. 7. Joh. 1, 49 (50).
 Jac. 3, 12. Apoc. 6, 13.
συκομορέα Luc. 19, 4.
σύκον
 Mat. 7, 16 (Luc. 6, 44. Jac. 3, 12).
 Mar. 11, 13.
συκοφαντεῖν Luc. 3, 14; 19, 8.
συλαγωγεῖν Col. 2, 8.
συλῆν 2 Cor. 11, 8.
συλλάσειν
 Mat. 17, 8 (Mar. 9, 4. Luc. 9, 30).
 Luc. 4, 36; 22, 4. Act. 25, 12.
συλλαμβάνειν
 1) empfangen, schwanger
 werden:
 Luc. 1, 24. 31. 36; 2, 21. Jac. 1, 15
 (ἡ ἐπισυμία).
 2) ergreifen, fangen:
 Mat. 26, 55 (Mar. 14, 48). Luc. 5, 9.
 Joh. 18, 12. Act. 1, 16; 12, 3;
 23, 27; 26, 21 (Med.).
 3) beistehen (Med.):
 Luc. 5, 7. Phil. 4, 3.
συλλέγειν
 Mat. 7, 16. μήτι συλλέγουσιν ἀπὸ
 ἀκανθῶν σταφυλὴν (Luc.
 6, 44)

Mat. 13, 28. 29. 30. 40. Θέλεις . . συλ-
λέξωμεν αὐτά; etc.

- 41. συλλέξουσιν ἐκ τῆς βα-
σιλείας . . . πάντα τὰ
σπένδαλα

- 48. καθίσταντες συνέλεξαν τὰ
καλὰ εἰς ἀγγεῖα

συλλογίζεσθαι Luc. 20, 5.

συλλυπεῖσθαι Mar. 3, 5.

συμβαίνειν

Mar. 10, 32. Luc. 24, 14.

Act. 3, 10; 20, 19 (πειρασμῶν); 21, 35.

1 Cor. 10, 11. ταῦτα - τύποι συνέβαι-
νον ἡμῖν

1 Pet. 4, 12. ὡς ξίνου ἡμῖν συμβαίν.

2 Pet. 2, 22. συμβέβηκε δὲ αὐτοῖς ἐπὶ
συμβάλλειν

Luc. 2, 19. συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ.

14, 31. συμβαλεῖν ἐτέρῳ βασ. εἰς
Act. 4, 15. συνέβαλλον πρὸς ἀλλήλους

17, 18. συνέβαλλον αὐτῷ

18, 27. συνεβάλετο πολὺ τοῖς πε-
πιστευκόσι διὰ τῆς χάριτος.

20, 14. συνέβαλον ἡμῖν εἰς τὴν Ἀ.

συμβασιλεύειν

1 Cor. 4, 8. 2 Tim. 2, 12.

συμβιβάζειν

Act. 9, 22. συμβιβάζ. ὅτι οὗτος ἐστὶ

18, 10. συμβιβάζοντι. ὅτι προσκ.

1 Cor. 2, 16. ὅς συμβιβάζει αὐτόν

Eph. 4, 16. συμβιβάζόμενον διὰ πάσ.

Col. 2, 2. συμβιβασθέντες ἐν ἀγάπῃ

- 19. διὰ τῶν ἀφῶν - ἐπιχο-
ρηγοῦμενοι καὶ συμβι-
βαζόμενοι

συμβουλεύειν

Mat. 26, 4 (Joh. 11, 53). Joh. 18, 14.

Act. 9, 23. Apoc. 3, 18.

συμβούλιον

Mat. 12, 14 (Mar. 3, 6); 22, 15; 27, 1

(Mar. 15, 1). 7; 28, 12. Act. 25, 12

σύμβουλος Rom. 11, 34.

Συμεών

I. Jacobs Sohn: Apoc. 7, 7.

II. Judas Sohn: Luc. 3, 30.

III. Gläubiger Jude:

Luc. 2, 25. 34.

IV. Zuname des Ap. Petrus:

Act. 15, 14. 2 Pet. 1, 1.

V. mit dem Beinamen Niger:

Act. 13, 1.

συμμαθητής Joh. 11, 16.

συμμετρεῖν

Rom. 2, 15; 8, 16; 9, 1. Apoc. 22, 18.

συμμερίζεσθαι 1 Cor. 9, 12.

συμμέτοχος Eph. 3, 6; 5, 7.

συμμιμητής Phil. 3, 17.

σύμμορφος Rom. 8, 29. Phil. 3, 21.

συμμορφοῦσθαι Phil. 3, 10.

συμπαθεῖν Heb. 4, 15; 10, 34.

συμπαθής 1 Pet. 3, 8.

συμπαράγινεσθαι

Luc. 23, 48. 2 Tim. 4, 16.

συμπαράκαλεῖσθαι Rom. 1, 12.

συμπαράλαμβάνειν

Act. 12, 25; 15, 37. 38. Gal. 2, 1.

συμπαράμένειν Phil. 1, 25.

συμπαρεῖναι Act. 25, 24.

συμπάσχειν

Rom. 8, 17. 1 Cor. 12, 26.

συμπέμπειν 2 Cor. 8, 18. 22.

συμπεριλαμβάνειν Act. 20, 10.

συμπλίνειν Act. 10, 41.

συμπληροῦν

Luc. 8, 23; 9, 51. Act. 2, 1.

συμπνίγειν

Mat. 13, 22 (Mar. 4, 7. 19. Luc. 8, 14). Luc. 8, 42.

συμπολίτης Eph. 2, 19.

συμπορεύεσθαι

Mar. 10, 1. Luc. 7, 11; 14, 25; 24, 15.

συμπόσιον Mar. 6, 39.

συμπρασβύτερος 1 Pet. 5, 1.

συμφάναι Rom. 7, 16.

συμφέρειν

1. transit.: Act. 19, 19.

II. intrans.: συμφέρει:

Mat. 5, 29. 30. συμφέρει γάρ σοι ἵνα etc.

18, 6; 19, 10.

Joh. 11, 50; 16, 7; 18, 14.

1 Cor. 6, 12. οὐ πάντα συμφέρει (10, 23)

2 Cor. 8, 10. τοῦτο γὰρ ἡμῖν συμφέρει

12, 1. καυχᾶσθαι δὴ οὐ σ. μοι

III. τὸ συμφέρον, τὰ συμφέροντα:

Act. 20, 20. 1 Cor. 7, 35; 10, 33; 12, 7. Heb. 12, 10.

σύμφορος 1 Cor. 7, 35; [10, 33]

συμφύεσθαι Luc. 8, 7.

συμφυλίτης 1 Th. 2, 14.

σύμφυτος Rom. 6, 5.

συμφωνεῖν

Mat. 18, 19; 20, 2. 13. Luc. 5, 36.

Act. 5, 9; 15, 15.

συμφώνησις 2 Cor. 6, 15.

συμφωνία Luc. 15, 25.

σύμφωνος 1 Cor. 7, 5.

συμψηφίζειν Act. 19, 19.

σύμψυχος Phil. 2, 2.

*συνάγειν

Mat. 3, 12. συνάξει τὸν σίτον αὐτοῦ εἰς τὴν (Luc. 3, 17) (13, 30)

Mat. 6, 26. οὐδὲ συνάγ. εἰς ἀποθ.

12, 30. ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ (Luc. 11, 23)

18, 20. συνηγμ. εἰς τὸ ἐμὸν θν.

24, 28. ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἄετοί (Luc. 17, 37)

25, 24. συνάγων θθεν οὐ διεσκόρπισας (28)

- 35. κ. συνηγάγ. με (38. 43)

Joh. 4, 36. συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν συναγωγή

Mat. 4, 23. διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν (cf. 9, 35; 13, 54. Mar. 6, 2. Luc. 4, 15; 13, 10)

6, 2. 5. ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς ῥύμαις etc.

10, 17. ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαστιγώσουσιν (cf. 34. Mar. 13, 9. Luc. 12, 11; 21, 12)

12, 9 (Mar. 3, 1. Luc. 6, 6).

23, 6. πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς (Mar. 12, 39. Luc. 11, 43; 20, 46)

Mar. 1, 21. 23. εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν etc. (Luc. 4, 33)

- 29. ἐκ τῆς συναγωγῆς ἐξελθόντες (Luc. 4, 38)

- 39. κηρύσσων εἰς τὰς συναγ. αὐτῶν (Luc. 4, 44)

Luc. 4, 16. 20. 28.

7, 5. τὴν συναγωγὴν αὐτὸς ἐποδόμησεν ἡμῖν

8, 41. αὐτὸς ἄρχων τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχε

Joh. 6, 59; 18, 20.

Act. 6, 9. *τινὲς τῶν ἐκ τῆς σ. τῆς λεγομένης Διβαρτίνων*
 9, 2. *εἰς δαμασκὸν πρὸς τὰς σ.*
 - 30. *ἐν ταῖς σ. ἐκήρυξε τὸν Ἰ.*
 13, 5. *ἐν ταῖς σ. τῶν Ἰουδαίων*
 (cf. [42]; 14, 1; 17, 1. 10). 14.
 - 43. *λυθελίσης δὲ τῆς συναγωγ.*
 15, 21. *ἐν ταῖς σ. ἀναγινωσκόμε.*
 - 17 (18, 4); 18, 7. 19. 26; 19,
 8; 22, 19; 24, 12; 26, 11.
 Jac. 2, 2. *εἰς ἐλθῇ εἰς τὴν συν. ὑμ.*
 Apoc. 2, 9. *συναγωγὴ τοῦ σατανᾶ*
 3, 9. *ἐκ τῆς συν. τοῦ σατανᾶ*
συναγωνίζεσθαι Rom. 15, 30.
συναθροίσειν Phil. 1, 27; 4, 3.
συναθροίσειν
 Luc. 24, 33. Act. 12, 12; 19, 25.
συναιθροίσειν Mat. 18, 23. 24; 25, 19.
συναιχμάλωτος
 Rom. 16, 7. Col. 4, 10. Philem. 23.
συνακολουθεῖν
 Mar. 5, 37 (Luc. 23, 40).
συναλλίζεσθαι Act. 1, 4.
 [συναλλάσσειν Act. 7, 26]
συναναβαίνειν
 Mar. 15, 41. Act. 13, 31.
συνανακείσθαι
 Mat. 9, 10 (Mar. 2, 15); 14, 9 (Mar.
 6, 22. 26). Luc. 7, 49; 14, 10. 15.
συναναμίσσονται
 1 Cor. 5, 9. 11. 2 Th. 3, 14.
συναναπαύεσθαι Rom. 15, 32.
συναντῆν
 Luc. 9, 37; 22, 10. Act. 10, 25; 20, 22.
 Heb. 7, 1. 10.
συνάντησις Mat. 8, 34.
συναντιλαμβάνεσθαι
 Luc. 10, 40. Rom. 8, 26.

συναπάγεσθαι
 Rom. 12, 16. Gal. 2, 13. 2 Pet. 3, 17.
συναποθνήσκειν
 Mar. 14, 31. 2 Cor. 7, 3. 2 Tim. 2, 11.
συναπόλλυσθαι Heb. 11, 31.
συναποστείλλειν 2 Cor. 12, 18.
συναρμολογεῖν Eph. 2, 21; 4, 16.
συναρπάζειν
 Luc. 8, 29. Act. 6, 12; 19, 29; 27, 15.
συναυξάνεσθαι Mat. 13, 30.
συνδέειν Heb. 13, 3.
σύνδεσμος
 Act. 8, 23. Eph. 4, 3 (τῆς εἰρήνης).
 Col. 2, 19; 3, 14 (τῆς τελειότητος)
συνδοξάζειν Rom. 8, 17.
σύνδουλος
 Mat. 18, 28. 29. 31. 33. *ἕνα τῶν συν-*
δούλων αὐτοῦ etc.
 24, 49. *τύπτειν τοὺς συνδούλους*
 Col. 1, 7. *τοῦ ἀγαπητοῦ σ. ἡμῶν*
 4, 7. *διάκονος καὶ σύνδουλος*
ἐν Κυρίῳ
 Apoc. 6, 11; 19, 10; 22, 9.
συνδρομή Act. 21, 30.
συνεργεῖν
 Eph. 2, 6. Col. 2, 12; 3, 1.
συνέδριον
 Mat. 5, 22. *ἔνοχος ἔσται τῷ συνεδρίῳ*
 10, 17. *παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς*
εἰς συνέδρια (Mar. 13, 9)
 26, 59. *οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ*
πρεσβύτεροι καὶ τὸ συν-
έδριον ὅλον (Mar. 14, 55.
 Luc. 22, 66)
 Mar. 15, 1. *οἱ ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν*
πρεσβυτέρων καὶ γραμ-
ματίων καὶ ὅλον τὸ σ.
 Joh. 11, 47. *συνήγαγον . . συνέδριον*

Act. 4, 15; 5, 21. 27. 34. 41; 6, 12.
15; 22, 30 (τούς ἀρχιερεῖς
καὶ πᾶν τὸ συνέδριον);
23, 1. 6. 15. 20. 28; 24, 20.

συνειδήσεις

† ἀγαθή, καλή, καθαρά,
πονηρά etc.

[Joh. 8, 9. ὑπὸ τῆς σ. ἐλεγχόμενοι]

† Act. 23, 1. πάση συνειδήσει ἀγαθῇ
παπολιτευμαι

† 24, 16. ἀπρόσκοπον συνειδ. ἔχ.

Rom. 2, 15. συμμαρτυρούσης αὐτῶν
τῆς συνειδ. (cf. 9, 1)

13, 5. ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνειδ.

1 Cor. 8, 7. τῇ συνειδήσει τοῦ εἰδω-
λου - ἰσθίουσι etc.

- 10. ἡ σ. αὐτοῦ ἀσθενοῦς ὄντος

- 12. αὐτῶν τὴν σ. ἀσθενοῦσαν

10, 25. 27. διὰ τὴν συνειδήσιν

- 28. τὸν μηνύσαντι καὶ τὴν σ.

- 29. συνειδήσιν - - οὐχὶ τὴν
ἐαυτοῦ etc.

2 Cor. 1, 12. τὸ μαρτύριον τῆς σ. ἡμῶν

4, 2. πρὸς πᾶσαν σ. ἀνθρώπων

5, 11. ἐν ταῖς συνειδήσεσ. ὑμῶν

† 1 Tim. 1, 5. συνειδήσεως ἀγαθῆς

† - 19. ἔχων πίστιν κ. ἀγαθὴν σ.

† 3, 9. ἐν καθαρᾷ συνειδήσει

4, 2. κακαυτηριασμένων τὴν
ἰδίαν συνειδήσιν

† 2 Tim. 1, 3. ἐν καθαρᾷ συνειδήσει

Tit. 1, 15. αὐτῶν καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ σ.

Heb. 9, 9. κατὰ συνειδήσ. τελειῶσαι

- 14. καθαρῶς τὴν σ. ὑμῶν ἀπὸ

10, 2. ἔχειν ἔτι συνειδήσιν
ἀμαρτιῶν

† - 22. ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς

† 13, 18. καλὴν συνειδήσιν ἔχομεν

1 Pet. 2, 19. διὰ συνειδήσιν Θεοῦ

† 3, 16. συνειδ. ἔχοντας ἀγαθὴν

† - 21. συνειδήσ. ἀγαθῆς ἔπαρ.

συνεῖναι Luc. 9, 18. Act. 22, 11.

συνεῖς ἐρχεσθαι

Joh. 6, 22; 18, 15.

συνέκδημος

Act. 19, 29. 2 Cor. 8, 19.

συνεκλεκτός 1 Pet. 5, 13.

συνελεύειν Act. 7, 26.

συνέπεςθαι Act. 20, 4.

συνεπιμαρτυρεῖν Heb. 2, 4.

συνεπιτίθεςθαι Act. 24, 9.

συνεργεῖν

Mar. 16, 20. τοῦ Κυρίου συνεργούντος

Rom. 8, 28. τοῖς ἀγαπῶσιν τὸν Θεὸν
πάντα συν. εἰς ἀγαθόν

1 Cor. 16, 16. παντὶ τῷ συνεργούντι

2 Cor. 6, 1. συνεργούντες δὲ κ. παρακ.

Jac. 2, 22. ἡ πίστις συνήργ. τ. ἔργοις

συνεργός

Rom. 16, 3. 9. 21. τοὺς συνεργούς μου
ἐν Χριστῷ etc.

1 Cor. 3, 9. Θεοῦ γὰρ ἴσμεν συνεργοί

2 Cor. 1, 24. συνεργοί ἴσμεν τῆς χαρᾶς

8, 23. εἰς ὑμᾶς συνεργός

Phil. 2, 25. συνεργὸν κ. συστράτη. μου

4, 3. τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου

Col. 4, 11. συνεργοί εἰς τ. βασιλείαν

1 Th. 3, 2. συνεργὸν τοῦ Θεοῦ ἐν

Philem. 1. τῷ ἀγ. κ. συνεργῷ ἡμῶν

24. Δημᾶς, Λουκᾶς, οἱ συν. μου

3 Joh. 8. συνεργοί γινώμεθα τῇ
ἀληθείᾳ

*συνέρχασθαι

1 Cor. 7, 5; 11, 17. 18. 20. 33. 34;
14, 23. 26.

συνεσθίσαι

Luc. 15, 2. Act. 10, 41; 11, 3. 1 Cor.
5, 11. Gal. 2, 12.

σύνεσις

Mar. 12, 33. ἀγαπῶν - - ἐξ ὅλης τῆς
συνέσεως

Luc. 2, 47. ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ ταῖς ἀπ.

1 Cor. 1, 19. „τὴν σύν. τῶν συνετῶν“

Eph. 3, 1. τὴν σύν. μου ἐν τῷ μυστ.

Col. 1, 9. σοφία καὶ συνέσις πνευματ.

2, 2. τῆς πληροφορίας τῆς σ.

2 Tim. 2, 7. δόξη - σύνεσιν ἐν πάσιν

συνετός

Mat. 11, 25 (Luc. 10, 21). Act. 13, 7.

1 Cor. 1, 19.

συνευδοκεῖν

Luc. 11, 48. Act. 8, 1; 22, 20. Rom.

1, 32. 1 Cor. 7, 12. 13.

συνευχαρισθαί

2 Pet. 2, 13. Jud. 12.

συνεφιστάναι Act. 16, 22.

συνέχειν

Mat. 4, 24. Luc. 4, 38; 8, 37. 45;

12, 50; 19, 43; 22, 63. Act. 7,

57; 18, 5; 28, 8. 2 Cor. 5, 14.

Phil. 1, 23.

συνήδεσθαι Rom. 7, 22.

συνήθισα Joh. 18, 89. 1 Cor. 11, 16.

συνηλικιώτης Gal. 1, 14.

συνθάπτειν Rom. 6, 4. Col. 2, 12.

συνθάψαν, συνθάψασθαι

Mat. 21, 44.

συνθάβειν Mar. 5, 24. 31.

συνθρύπτειν Act. 21, 13.

συνιδεῖν, συναιδέσθαι

Act. 5, 2; 12, 12; 14, 6. 1 Cor. 4, 4.

συνιέναι, συνείμι Luc. 8, 4.

συνιέναι, συνιήμι

Mat. 13, 13. 14. 15. 19. 23. οὐκ ἀκού-
ουσιν οὐδὲ συνιούσι etc.

(Mar. 4, 12. Luc. 8, 10.
Act. 28, 26. 27)

- 51. συνήκατα ταῦτα πάντα;

15, 10 (Mar. 7, 14); 16, 12 (Mar.
8, 17. 21); 17, 13.

Mar. 6, 52. οὐ γὰρ συνήκαν ἐπὶ τ. ἄρτοις

Luc. 2, 50; 18, 34.

24, 45. τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς

Act. 7, 25. συνιέναι τοὺς ἀδελφοὺς
αὐτοῦ ὅτι etc.

Rom. 3, 11. „οὐκ ἔστιν ὁ συνιῶν“

15, 21. „οἱ οὐκ ἀκηκ. συνήσουσι“

2 Cor. 10, 12. ἑαυτοῖς οὐ συνιούσιν

Eph. 5, 17. συνιέντες τί τὸ θέλημα

συνιστάνειν, συνίστημι

I. Συνίστημι, συνέστησα,
transit:

Rom. 3, 5. θ. δικαιοσύνην συνίστησι

5, 8. συνίστησι δὲ τὴν ἑαυ-
τοῦ ἀγάπην

16, 1. συνίστημι δὲ ὑμῖν Φοίβην

2 Cor. 3, 1. ἑαυτοὺς συνιστάνειν

4, 2. συνιστῶντες ἑαυτοὺς πρὸς

5, 12. ἑαυτοὺς συνιστάνομε. ὑμῖν

6, 4. ἐν παντὶ συνιστῶντες

ἑαυτοὺς

7, 11. ἐν παντὶ συναστήσασαι

ἑαυτοὺς ἀγνοοῦς εἶναι

10, 12. τῶν ἑαυτοὺς συνισκ. (18)

- 18. ὃν ὁ Κύριος συνίστησιν

Gal. 2, 18. παραβάτην ἑμαυτὸν συν-
ιστάνω

II. Συνίστηκα intrans.:

Luc. 9, 32. ἄνδρας τοὺς συνεστῶτας
αὐτῷ

Col. 1, 17. πάντα ἐν αὐτῷ συνίστηται
2Pet. 3, 5. γῆ-δι' ὕδατος συναστῶσα

III. Συνίστασθαι

2Cor. 12, 11. ἐγὼ γὰρ ὥφαιλον ὑφ'
ὑμῶν συνίστασθαι

συνοδεύειν Act. 9, 7.

συνοδία Luc. 2, 44.

συνοικεῖν 1 Pet. 3, 7.

συνοικοδομεῖν Eph. 2, 22.

συνομιλεῖν Act. 10, 27.

συνομορεῖν Act. 18, 7.

συνοχή Luc. 21, 25. 2 Cor. 2, 4.

συντάττειν Mat. 26, 19; 27, 10.

συντέλλειν

Mat. 13, 39 (τοῦ αἰῶνος. 40. 49; 24,
3; 28, 20). Heb. 9, 26 (τῶν αἰώνων).

συνταλῶν

Mat. 7, 28. Mar. 13, 4. Luc. 4, 2. 13.

Act. 21, 27. Rom. 9, 28. Heb. 8, 8.

συντέμνειν Rom. 9, 28.

συντηρεῖν

Mat. 9, 17 (Luc. 5, 39). Mar. 6, 20.

Luc. 2, 19.

συντιθέναι

Luc. 22, 5. Joh. 9, 22. Act. 23, 20.

συντόμως Act. 24, 4.

συντρίχειν

Mar. 6, 33. Act. 3, 11. 1 Pet. 4, 4.

συντρίβειν

Mat. 12, 20. κάλαμον συντετριμμένον

Mar. 5, 4; 14, 3.

[Luc. 4, 18. τοὺς συντετριμμένους τῇν
καρδίαν]

9, 39. πνεῦμα-συντρίβον αὐτὸν
Joh. 19, 36. „ὅσους οὐ συντρίβεται
αὐτοῦ“

Rom. 16, 20. συντρίψει τὸν σατανᾶν
ὑπὸ τοὺς πόδας ὑμῶν

Apoc. 2, 27. ὡς τὰ σκαῦη-συντρίβεται
σύντριμμα Rom. 3, 16.

σύντροφος Act. 13, 1.

συντυγχάνειν Luc. 8, 19.

Συντύχη Phil. 4, 2.

συνυποκρίνεσθαι Gal. 2, 13.

συνυπουργεῖν 2 Cor. 1, 11.

συνωδίνειν Rom. 8, 22.

συνωμοσία Act. 23, 13.

Συρακοῦσαι Act. 28, 12.

σύρειν

Joh. 21, 6. Act. 8, 3; 14, 19; 17, 6.

Apoc. 12, 4.

Συραφοινίχισσα Mar. 7, 26.

Συρία

Mat. 4, 24. Luc. 2, 2. Act. 15, 23.

41; 18, 18; 20, 3; 21, 3. Gal. 1, 21.

Σύρος Luc. 4, 27.

Σύρτις Act. 27, 17.

συσπαράττειν Luc. 9, 42.

σύσσημον Mar. 14, 44.

σύσσωμος Eph. 3, 6.

συστασιαστικής Mar. 15, 7.

συστατικός 2 Cor. 3, 1.

συσταυροῦν

Mat. 27, 44 (Mar. 15, 32). Joh. 19, 32.

Rom. 6, 6. Gal. 2, 20.

συστέλλειν Act. 5, 6. 1 Cor. 7, 29.

συστενάζειν Rom. 8, 22.

συστοιχεῖν Gal. 4, 25.

συστρατιώτης

Phil. 2, 25. Philem. 2.

συστρέφειν Act. 28, 3.

συστροφή Act. 19, 40; 23, 12.

συσχηματίζεσθαι

Rom. 12, 2. 1 Pet. 1, 14.

Συχάρ Joh. 4, 5.

Συχίμ Act. 7, 16.

σφαγή

Act. 8, 32. Rom. 8, 36. Jac. 5, 5.

σφάγιον Act. 7, 42.

σφάζειν, σφάττειν

1 Joh. 3, 12. Apoc. 5, 6 (12; 13, 8).

9; 6, 4. 9; 13, 3; 18, 24.

σφραγιζειν

Mat. 27, 66. σφραγισαντες τον λιβον

Joh. 3, 33. Ισφραγισ. οτι ο Θ. αληθής

6, 27. τουτον - Ισφραγισεν ο Θ.

Rom. 15, 28. σφραγισάμενος αυτοις

τον καρπον τουτον

2Cor. 1, 22. ο και σφραγισάμ. ημᾶς

Eph. 1, 13. Ισφραγισθητε τῷ πνεύμ.

4, 30. ἐν ᾧ Ισφραγισθητε εἰς

Apoc. 7, 8. σφραγισωμεν τ. δούλους

τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ τῶν

μετώπων αὐτῶν

- 4. ἀριθμὸν τῶν Ισφραγισμ.

- - χιλιάδες Ισφραγισμένοι

(5. 6. 7. 8)

10, 4. σφράγισον α ἰλάλησαν

20, 3. Ισφράγισαν ἐπάνω αὐτοῦ

22, 10. μὴ σφραγίσης τ. λόγους

σφραγίς

Rom. 4, 11. σφραγ. τῆς δικαιοσύνης

1Cor. 9, 2. ἡ γ. σφρ. τῆς ἐμ. ἀποστ.

2Tim. 2, 19. ἔχω τὴν σφραγ. ταύτην

Apoc. 5, 1. κατεσφραγισμένον σφρα-

γισιν ἐπτά (cf. 2. 5. 9;

6, 1. 3. 5. 7. 9. 12; 8, 1)

7, 2. σφραγιδα Θεοῦ ζῶντος

9, 4. τὴν σφ. τοῦ Θ. ἐπὶ τῶν μετ.

σφυρά

Act. 3, 7.

σχιδόν

Act. 13, 44; 19, 26. Heb. 9, 22.

σχῆμα 1 Cor. 7, 31. Phil. 2, 8.

σχίζειν

Mat. 27, 51 (Mar. 15, 38. Luc. 23, 45).

Mar. 1, 10. Luc. 5, 36. Joh. 19,

24; 21, 11. Act. 14, 4 (23, 7).

σχίσμα

Mat. 9, 16 (Mar. 3, 21).

Joh. 7, 43; 9, 16; 10, 19.

1Cor. 1, 10. μὴ ἢ ἐν ὑμῖν σχίσματα

11, 18. ἀκούω σχίσματα ἐν ὑμῖν

12, 25. μὴ ἢ σχίσμα ἐν τῷ σώμ.

σχοινολον Joh. 2, 15. Act. 27, 32

σχολάζειν

Mat. 12, 44 (Luc. 11, 25). 1 Cor. 7, 5.

σχολή Act. 19, 9.

σώζειν

Mat. 1, 21. Ἰησοῦν, αὐτὸς γὰρ σώσει

τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν

ἁμαρτιῶν αὐτῶν

8, 25. Κύρ., σῶσ. ἡμᾶς (cf. 14, 30)

9, 21. ἵαν μόνον ἀφωμαι - σω-

θῆσομαι (Mar. 5, 23. 28)

- 22. ἢ πῶς σου σέσωκέ σε

(Mar. 5, 34; 10, 52. Luc.

7, 50; 8, 48; 17, 19; 18, 42)

- - ἰσώθῃ ἡ γυνή

10, 22. ο δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος

οὗτος σωθήσεται (24, 13.

Mar. 13, 13)

16, 25. τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σώσει

(Mar. 8, 35. Luc. 9, 24;

17, 33)

18, 11. σώσαι τὸ ἀπολωλός (Luc.

19, 10)

19, 25. τίς ἄρα δύναται σωθῆ-

ναι; (Mar. 10, 26. - Luc.

18, 26)

24, 22. οὐκ ἀνῆσώθῃ πᾶσα σάρξ

(Mar. 13, 20)

Mat. 27, 40. 42. *σώσον σεαυτὸν* etc.
(Mar. 15, 30. 81. Luc. 23, 37. 36)

- 49. *ἔρχεται ἡλ. σώσον αὐτόν*

Mar. 3, 4. *ψυχὴν σώσαι ἢ ἀποκτείναι* (Luc. 6, 9)

6, 56. *ὅσοι ἂν ἤπτοτο αὐτοῦ ἰσώζοντο*

16, 16. *ὁ πιστεύσας . . σωθήσ.*

Luc. 8, 12. *μὴ πιστεύσαντες σωθῶσι*

- 38. *πῶς ἰσώθῃ ὁ δαιμονισθεὶς*

- 50. *πίστευε, καὶ σωθήσεται*

[9, 56. *οὐκ ἤλθε ψυχὰς ἀνθρώπων ἀπολίσσαι, ἀλλὰ σώσαι*]

13, 23. *εἰ ὅλγοι οἱ σωζόμενοι;*

Joh. 3, 17. *σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ*

5, 34. *λέγω, ἵνα ἡμεῖς σωθῇτε*

10, 9. *ἐάν τις εἰς τὴν ἡμέραν σωθῇ*

11, 12. *εἰ κακοίμηναι, σωθήσεται*

12, 27. *σώσον με ἐκ τῆς ὥρας τ.*

- 47. *ἵνα σώσω τὸν κόσμον*

Act. 2, 21. *„πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα Κ. σωθήσεται“*
(Rom. 10, 13)

- 40. *σώθητε ἀπὸ τῆς γενεᾶς*

- 47. *προσελθεῖ τοὺς σωζομ.*

4, 9. *ἐν τίνι οὕτως σέσωται*

- 12. *ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς*

11, 14. *ἐν οἷς σωθήσῃ σὺ κ. πᾶς ὁ*

14, 9. *πίστιν ἔχει τοῦ σωθῆναι*

13, 1. *οὐ δύνασθε σωθῆναι*

- 11. *διὰ τῆς χάριτος . . πιστεύομεν σωθῆναι*

16, 30. *τίμα δεῖ ποιεῖν, ἵνα σωθῶ;*

- 31. *πίστευσον . . κ. σωθήσῃ σὺ*

27, 20. *τοῦ σώζεσθαι ἡμᾶς*

Act. 27, 31. *σωθῆναι οὐ δύνασθε*

Rom. 5, 9. *σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς*

- 10. *σωθῇσ. ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ*

8, 24. *τῇ γὰρ ἐλπιδι ἰσώθημεν*

9, 27. *„τὸ κατάλειμμα σωθήσεται“*

10, 9. *ἐὰν ὁμολογήσῃς - σωθήσῃ*

11, 14. *σώσω τινὰς ἐξ αὐτῶν*

- 26. *πᾶς Ἰσραὴλ σωθήσεται*

1Cor. 1, 18. *τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν*

- 21. *σῶσαι τοὺς πιστεύοντας*

3, 15. *αὐτὸς δὲ σωθήσεται*

5, 5. *ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ*

7, 16. *εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις etc.*

9, 22. *ἵνα πάντας τινὰς σώσω*

10, 33. *ζητῶν - ἵνα σωθῶσι*

15, 2. *δι' οὗ καὶ σώξομαι*

2Cor. 2, 15. *ἐν τοῖς σωζομένοις καὶ ἐν*

Eph. 2, 5. *χάριτι ἔστε σεσωσμένοι*

- 8. *τῇ γὰρ χάριτι ἔστε σεσωσμένοι διὰ τ. πίστεως*

1Th. 2, 16. *λαλῆσαι ἵνα σωθῶσιν*

2Th. 2, 10. *εἰς τὸ σωθῆναι αὐτοῦς*

1Tim. 1, 15. *ἀμαρτωλοὺς σώσαι*

2, 4. *πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι*

- 15. *σωθήσεται δὲ διὰ τῆς τ.*

4, 16. *σεαυτὸν σώσεις καὶ τοὺς ἀκουοντὲς σου*

2Tim. 1, 9. *Θεοῦ τοῦ σώσαντος ἡμᾶς*

4, 18. *σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπουράνιον*

Tit. 3, 5. *κατὰ τὸν αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς διὰ λου-*

τροῦ παλιγγενεσίας

Heb. 5, 7. *τὸν δυνάμενον σώζειν αὐτὸν ἐκ θανάτου*

Heb. 7, 25. ὁθεν καὶ σώζειν εἰς τὸ
παντελὲς δύναται τοὺς
προσερχομένους

Jac. 1, 21. σώσαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν
2, 14. μὴ δύναται ἡ πίστις σώ-
σαι αὐτόν;

4, 12. ὁ δυνάμενος σώσαι κ. ἄπ.

5, 15. σώσαι τὸν κάμνοντα

- 20. σώσαι ψυχὴν ἐκ θανάτου

1Pet. 3, 21. ἡμᾶς ἀντίτυπον τῶν σώ-
σαι βάπτισμα

4, 18. ὁ δίκαιος μόλις σώζεται

Jud. 5. λαὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου σώσας

- 23. οὗς δὲ ἐν φόβῳ σώζειτε

Apoc. 21, 24. τὰ ἔθνη τῶν σωζομένων
σῶμα

† tropisch von der Kirche:

Mat. 5, 29. 30. μὴ ὄλον τὸ σῶμά σου
βληθῇ etc.

6, 22. 23. ὁ λύχνος τοῦ σώμα-
τός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός etc.
(Luc. 11, 34. 36)

- 25. μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ
ὑμῶν - μηδὲ τῷ σώματι
ὑμῶν (Luc. 12, 22. 23)

10, 28. τῶν ἀποκτεινόντων τὸ
σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν
(Luc. 12, 4)

14, 12; 26, 12 (Mar. 14, 8).

26, 26. τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου
(Luc. 14, 22; 22, 19. 1 Cor.
11, 24)

27, 52. πολλὰ σώματα τῶν κε-
κοιμημένων

- 58. 59. ἡγήσατο τὸ σῶμα τοῦ
Ἰησοῦ etc. (Mar. 15, 43. 45.
Luc. 23, 52. 55. Joh. 19,
38. 40)

Mar. 5, 29. ἔγνω τῷ σώμ. ὅτι ἴαται
Luc. 17, 37. ὅπου τὸ σῶμα, ἔκει οὐκ.

24, 3. 23. οὐκ εὗρον τὸ σῶμα
τοῦ Κ. etc.

Joh. 2, 21. περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σ. αὐτ.

19, 31. μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ στα-
υροῦ τὰ σώματα

20, 12. ὅπου ἔκειτο τὸ σ. τοῦ Ἰ.

Act. 9, 40. ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα

Rom. 1, 24. ἀτιμάζεσθαι τὰ σ. αὐτῶν

4, 19. τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ἤδη νε-
κρωμένον

6, 6. καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς
ἀμαρτίας

- 12. ἐν τῷ θνητῷ ὑμ. σώματι

7, 4. διὰ τοῦ σώματος τοῦ Χρ.

- 24. ἐκ τοῦ σ. τοῦ θανάτου

8, 10. τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν - -

τὸ δὲ πνεῦμα ζῶν

- 11. τὰ θνητὰ σώματα ὑμῶν

- 13. εἰ δὲ πνεύματι τὰς πρά-
ξεις τοῦ σ. θανατοῦτε

- 23. ἀπολύτρωσιν τοῦ σ. ὑμῶν

12, 1. παραστήσαι τὰ σ. ὑμῶν

- 4. ἐν ἐνὶ σώματι μέλη πολλά

† - 5. ἐν σῶμά ἐσμεν ἐν Χρῷ

1Cor. 5, 8. ὡς ἀπὸν τῷ σώματι, πα-
ρὼν δὲ τῷ πνεύματι

6, 13. τὸ δὲ σ. οὐ τῇ κορνεῖσθε

- 15. τὰ σώματα ὑμῶν μέλη

Χριστοῦ ἐστιν

- 16. ὁ κολλ. - ἐν σῶμά ἐστι

- 18. ἐκτός τοῦ σώματος ἐστι

- - εἰς τὸ ἴδιον σ. ἀμαρτ.

- 19. τὸ σ. ὑμῶν ναὸς τοῦ - πν.

- 20. δοξάσ. - θ. ἐν τῷ σ. ὑμῶν

7, 4. τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ

ἐξουσιάζει etc.

1Cor. 7, 34. ἀγία καὶ σῶματι καὶ
πνεύματι

9, 27. ὑποπιάζω μου τὸ σῶμα

+ 10, 16. κοινωνία τοῦ σ. τοῦ Χρ.

+ - 17. ἔν σῶμα οἱ πολλοί

11, 27. ἔνοχος ἐστὶ τοῦ σώματος - - τοῦ Κυρίου

- 29. μὴ διακρίνων τὸ σ. τοῦ Χ.

12, 12. καθάπερ γὰρ τὸ σῶμα
ἐν ἐστὶ etc.

+ - 13. εἰς ἐν σῶμα ἐβαπτίσθημ.

- 14. τὸ σῶμ. οὐκ ἐστὶν ἐν μέλος

- 15. 16. οὐκ εἰμι ἐκ τοῦ σώματος etc.

- 17. εἰ ὅλον τὸ σ. ὁφθαλμός

- 18. ἔθετο τὰ μέλη - ἐν τῷ σ.

- 19. εἰ - ἐν μέλος, ποῦ τὸ σ.;

- 20. πολλὰ μὲν μέλη, ἐν δὲ σ.

- 22. τὰ δοκοῦντα μέλη τοῦ σ.

- 23. ἀτιμότερα εἶναι τοῦ σ.

- 24. ὁ θ. συνεικράσει τὸ σῶμα

- 25. μὴ ἢ σχίσμα ἐν τῷ σ.

+ - 27. ὑμεῖς δὲ ἐστέ σῶμα Χρ.

13, 3. παραδῶ δὲ σώμά μου

15, 35. ποίω δὲ σῶμ. ἔρχονται;

- 37. οὐ τὸ σ. τὸ γεννησόμενον

- 38. σ. αὐτῷ δίδωσι σώματα etc.

- 40. σῶματα ἐπουράνια etc.

- 44. σπείρεται σῶμα ψυχικόν etc.

2Cor. 4, 10. ἐν τῷ σώματι περιφέροντες etc.

5, 6. 8. ἐνδημοῦντες ἐν τῷ σώματι etc.

- 10. ἕκαστος τὰ διὰ τοῦ σώμ.

10, 10. ἡ δὲ παρουσία τοῦ σ. ἀσθ.

12, 2. 3. εἴτε ἐν σώματι, οὐκ οἶδα etc.

Gal. 6, 17. ἐν τῷ σώμ. μου βαστάζω

+ Eph. 1, 23. τῇ ἐκκλησίᾳ ἣτις ἐστὶ τὸ
σῶμα αὐτοῦ

+ 2, 16. τοὺς ἄμφ. ἐν ἐνὶ σώματι

+ 4, 4. ἐν σῶμα καὶ ἐν πνεῦμα

+ - 12. εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ

+ - 16. ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα ἐστ.

+ 5, 23. αὐτός ἐστι σωτὴρ τοῦ σ.

- 28. ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα

+ - 30. μέλη ἰσμέν τοῦ σ. αὐτοῦ

Phil. 1, 20. ἐν τῷ σώματι μου

3, 21. τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν etc.

+ Col. 1, 18. κεφαλὴ τοῦ σ., τῆς ἐκκλ.

- 22. ἐν τῷ σ. τῆς σαρκὸς αὐτοῦ

+ - 24. ὑπὲρ τοῦ σώματος αὐτοῦ, ὃ ἐστὶν ἡ ἐκκλησία

2, 17. σκιά τῶν μελλόντων, τὸ δὲ σῶμα Χριστοῦ

+ - 19. τὴν κεφαλὴν, ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα

- 23. ἀφαιδία σώματος

+ 3, 15. ἐκλήθητε ἐν ἐνὶ σώματι

1Th. 5, 23. ὑμῶν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα

Heb. 10, 5. „σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι“

- 10. προσφορὰς τοῦ σώμ. Ὑ.

- 22. λελουμένοι τὸ σ. ὕδατι

13, 3. αὐτοὶ ὄντες ἐν σώματι

- 11. τούτων τὰ σ. κατακαίεται

Jac. 2, 16. τὰ ἐπιτήδεια τοῦ σώματι.

- 26. τὸ σ. χωρὶς τοῦ πν. νεκρόν

3, 2. χαλινάγ. καὶ ὅλον τὸ σ.

- 3. ὅλον τὸ σ. αὐτῶν μετὰ γομ.

- 6. ἡ σπιλοῦσα ὅλον τὸ σ.

1Pet. 2, 24. ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σ. αὐτοῦ

Jud. 9. περὶ τοῦ Μωϋσέως σώμ.

Αποκ. 18, 13. και φεδῶν και σωμαίων
σωματικός Luc. 3, 22. 1 Tim. 4, 8.
σωματικῶς Col. 3, 9.

Σώπατρος Act. 20, 4.

σωρεύειν Rom. 12, 20. 2 Tim. 3, 6.

Σωσθίνης Act. 18, 7. 1 Cor. 1, 1.

Σωσίπατρος Rom. 16, 21.

σωτήρ

Luc. 1, 47. τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι μου

2, 11. ἐπέχθη ὑμῖν σήμερον σ.

Joh. 4, 42. ὁ σ. τοῦ κόσμου ὁ Χρ.

Act. 5, 31. τοῦτον ὁ Θεός - σωτήρα

ὑψωσε

13, 23. τῷ Ἰσραὴλ σωτήρα Ἰησ.

Eph. 5, 23. αὐτός ἐστι σωτήρ τ. σώμ.

Phil. 3, 20. ἐξ οὗ και σωτήρα ἀπεκ-

δεχόμεθα Κ. Ἰησ. Χρ.

1 Tim. 1, 1. Θεοῦ σωτήρος ἡμῶν (2, 3.

Tit. 1, 3; 2, 10; 3, 4. Jud. 25)

4, 10. Θεῷ ζῶντι ὅς ἐστι σωτήρ

πάντων ἀνθρώπων μά-

λιστα πιστῶν

2 Tim. 1, 10. τοῦ σωτήρος ἡμῶν Ἰη-

σοῦ Χριστοῦ (Tit. 1, 4;

2, 31; 3, 6. 2 Pet. 1, 1.

11. 20; 3, 18)

2 Pet. 3, 2. ἐντολῆς τοῦ Κ. και σωτ.

1 Joh. 4, 14. τ. υἱὸν σωτήρα τ. κόσμου

σωτηρία

Luc. 1, 69. ἤγειρε κίρας ὡτηρίας

ἡμῖν

- 71. σωτηρ. ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν

- 77. γνώσιν σωτηρίας τῷ λαῷ

19, 9. σωτ. τῷ οἴκῳ τ. ἐγένετο

Joh. 4, 22. ἡ σ. ἐκ τῶν Ἰουδ. ἐστίν

Act. 4, 12. ἐν ἄλλῃ οὐδενί ἡ σωτηρία

7, 25. δίδωσιν αὐτοῦ σωτηρίαν

13, 26. ὁ λόγος τῆς σωτ. ταύτης

Act. 13, 47. „τοῦ εἶναι σε εἰς σωτη-
ρίαν“

16, 17. κατ. ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας

27, 34. πρὸς τῆς ὑματέρας σω-

τηρίας ὑπάρχει

Rom. 1, 16. εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ π.

10, 1. ὑπὲρ αὐτῶν εἰς σωτηρίαν

- 10. ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν

11, 11. ἡ σωτηρία τοῖς ἔθνεσιν

13, 11. ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτ.

2 Cor. 1, 6. τῆς ὑμῶν παρακλήσεως

και σωτηρίας etc.

6, 2. „ἐν ἡμέρᾳ σωτηρ.“ etc.

7, 10. μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν

Eph. 1, 13. τὸ εὐαγγέλιον τῆς σω-

τηρίας ὑμῶν

Phil. 1, 19. μ. ἀποβήσεται εἰς σωτ.

- 23. ὑμῖν θὰ σωτηρίας

2, 12. τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν

κατεργάσεσθαι

1 Th. 5, 8. περιεκαθ. ἐλπίδα σωτηρ.

- 9. εἰς περιποίησιν σωτηρίας

2 Th. 2, 13. εἰλατο ὑμᾶς - εἰς σωτηρ.

2 Tim. 2, 10. σωτηρ. τύχωσι τῆς ἐν Χ.

3, 15. σε σοφίαι εἰς σωτηρίαν

Heb. 1, 14. κληρονομεῖν σωτηρίαν

2, 3. ἀμελήσαντες σωτηρίας

- 10. τ. ἀρχηγὸν τῆς σ. αἰτῶν

5, 9. αἰτίος σωτηρίας αἰωνίου

6, 9. τὰ κρείττονα και ἐχό-

μενα σωτηρίας

9, 28. αὐτὸν ἀπεκδεχ. εἰς σωτ.

11, 7. εἰς σωτηρίαν τοῦ οἴκου

αὐτοῦ

1 Pet. 1, 5. εἰς σωτηρίαν ἐτόλμην ἀπ.

- 9. κομιζ. - σωτηρίαν ψυχῶν

- 10. περὶ ἧς σωτ. ἐξέζητησαν

2, 2. αὐξήθητε εἰς σωτηρίαν

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΝ

2Pet. 3, 15. σωτηρίαν ἡγείσθαι
 Jud. 3. περὶ τῆς κοινῆς σωτηρ.
 Apoc. 7, 10. ἡ σωτηρία πρὸς Θεοῦ ἡμῶν
 12, 10. ἄρτι ἄγνετο ἡ σωτηρία
 καὶ ἡ δύναμις
 19, 1. ἡ σωτηρία καὶ ἡ δόξα
 καὶ ἡ δύναμις
 σωτήριος, σωτήριον
 I. Σωτήριος *adject.*:
 Tit. 2, 11. ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σω-
 τήριος πᾶσιν ἀνθρώποις
 II. Τὸ σωτήριον
 Luc. 2, 30. εἶδον - τὸ σωτήριόν σου
 3, 6. τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ
 (Act. 28, 28)
 Eph. 6, 17. περιεφαλαίαν τοῦ σωτ.
 σωφρονεῖν
 Mar. 5, 15. τὸν δαίμονιζόμενον - σω-
 φρονεῖντα (Luc. 8, 35)

Rom. 12, 3. μὴ ὑπερφρονεῖν - ἀλλὰ
 φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν
 2Cor. 5, 13. εἴτε σωφρονούμεν, ὅμην
 Tit. 2, 6. παρακάλει σωφρονεῖν
 1Pet. 4, 7. σωφρονήσατε οὖν καὶ
 νήψατε
 σωφρονίζειν Tit. 2, 4.
 σωφρονισμός 2 Tim. 1, 7.
 σωφρόνως Tit. 2, 12.
 σωφροσύνη
 Act. 26, 25. 2 Tim. 2, 9. 15.
 σώφρων
 1Tim. 3, 2. νηφάλιον, σώφρονα, κόσ-
 μιον, φιλόξενον
 Tit. 1, 8. σώφρονα, δίκαιον, ὅσιον
 2, 2. νηφαλίους εἶναι, σεμνοὺς,
 σώφρονας
 - 5. σώφρονας, ἀγνῆς, οἰκονο-
 ροὺς, ἀγαθὰς

T.

Ταβιθά Act. 9, 38. 40.
 τάγμα 1 Cor. 15, 23.
 τακτός Act. 12, 21.
 τάλαιπωρεῖν Jac. 4, 9.
 τάλαιπωρία Rom. 3, 16. Jac. 5, 1.
 τάλαιπωρος
 Rom. 7, 24. Apoc. 3, 17.
 τάλανταίος Apoc. 16, 21.
 τάλαντον
 Mat. 18, 24; 25, 15. 16. 20. 22. 24.
 25. 28.
 ταλιθά Mar. 5, 41.
 ταμίαιον, ταμίειον
 Mat. 6, 6; 24, 26. Luc. 12, 3. 24.

τάξις
 Luc. 1, 8. ἐν τῇ τάξει τῆς ἡμέρας
 1Cor. 14, 40. κατὰ τάξιν γενέσθω
 Col. 2, 5. βλέπων ὅμων - τὴν τάξιν
 Heb. 5, 6. „κατὰ τὴν τάξιν Μελχι-
 σιὰκ“ (10; 6, 20; 7, 11.
 17. 21)
 7, 11. κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρὼν
 ταπεινός
 Mat. 11, 29. ταπεινός ἐν καρδίᾳ
 Luc. 1, 52. δυνάστας - - ὑμῶν τα-
 πεινούς
 Rom. 12, 16. τοῖς ταπεινοῖς συναπα-
 γόμενοι

2Cor. 7, 6. ὁ παρακαλῶν τοὺς ταπ.

10, 1. κατὰ πρόσωπον μὲν ταπεινός ἐν ὑμῖν

Jac. 1, 9. ὁ ἀδελφός ὁ ταπεινός

4, 6. ταπεινοῖς δὲ διδῶσι χάριν (1 Pet. 5, 5)

ταπεινοῦν

Mat. 18, 4. ὃς οὖν ταπεινώσῃ ἑαυτὸν

23, 12. ὅστις δὲ ὑψώσει ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται etc. (Luc. 14, 11; 18, 14)

2Cor. 11, 7. ἑμαυτὸν ταπεινῶν ἵνα ὑμῖς ὑψωθῆτε

12, 21. με ταπεινώσῃ ὁ Θεός μου,

Phil. 2, 8. ἐταπεινώσεν ἑαυτὸν

4, 12. οἶδα καὶ ταπεινοῦσθαι

Jac. 4, 10. ταπεινώθητε ἐνώπιον τ.

Κυρίου κ. ὑψώσει ὑμᾶς

1Pet. 5, 6. ταπεινώθητε οὐν ὑπὸ τῇ κραταιᾷ χειρὶ τοῦ Θεοῦ

ταπεινοφροσύνη

Act. 20, 19. μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ θαυρῶν

Eph. 4, 2. μετὰ πάσης ταπ. κ. πραότ.

Phil. 2, 3. τῇ ταπ. ἀλλήλους ἡγοῦμ.

Col. 2, 18. θέλ. ἐν ταπεινοφροσύνῃ

- 28. ἐν ἐθ. κ. ταπεινοφροσύνῃ

3, 12. ἐνδύσ. - χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην, πραότ.

1Pet. 5, 5. τὴν ταπ. ἐγκομβώσασθαι

ταπεινόφρων 1 Pet. 3, 8.

ταπεινώσεις

Luc. 1, 48. Act. 8, 83. Phil. 3, 21.

Jac. 1, 10.

ταράσσειν

Mat. 2, 3; 14, 26. (Mar. 6, 50)

Luc. 1, 12; 24, 38.

[Joh. 5, 4. κ. ἐτάρασσε τὸ ὕδωρ. 7]

Joh. 11, 33. ἐνεβριμήσατο . . καὶ ἐτάραξεν ἑαυτὸν

12, 27. ἡ ψυχὴ μου τετάρακται

13, 21. ἐταράχθη τῷ πνεύματι

14, 1. μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία (27)

Act. 15, 24; 17, 8. 13.

Gal. 1, 7. οἱ ταράσσοντες ὑμᾶς (cf. 5, 10)

1Pet. 3, 14. „μηδὲ ταραχθῆτε“

ταραχὴ Mar. 13, 8 [Joh. 5, 4].

τάραχος Act. 12, 18; 19, 23.

Ταρσεύς Act. 9, 11; 21, 39.

Ταρσός Act. 9, 30; 11, 25; 22, 3.

ταρταροῦν 2 Pet. 2, 4.

τάσσειν

Mat. [8, 9] (Luc. 7, 8); 23, 16.

Act. 13, 48; 15, 2; 22, 10; 23, 23.

Rom. 13, 1. αἱ δὲ οὐσαι - ὑπὸ Θεοῦ τεταγμέναι εἰσίν

1Cor. 16, 15. εἰς διακονίαν τοῖς ἁγίοις ἔταξαν ἑαυτούς

ταῦρος

Mat. 23, 4. Act. 14, 13. Heb. 9, 13; 10, 4.

ταφή Mat. 27, 7.

τάφος

Mat. 23, 27. παρομ. τάφοις κεκοσμη.

- 29. τοὺς τ. τῶν προφητῶν

27, 61. 64. 66; 23, 1.

Rom. 3, 13. „τάφος ἀνωγμένος“

τάχα Rom. 5, 7. Philem. 15.

ταχίως

Luc. 14, 21; 16, 6. Joh. 11, 31. 1 Cor.

4, 19. Gal. 1, 6. Phil. 2, 19. 24.

2 Th. 2, 2. 1 Tim. 5, 22. 2 Tim. 4, 9.

ταχινός 2 Pet. 1, 14; 2, 1.

τάχος Luc. 18, 8. Act. 12, 7; 22, 18;

25, 4. Rom. 16, 20. Apoc. 1, 1; 22, 6.

ταχύς, ταχεία, ταχύ

I. Ταχύς adj.: Jac. 1, 16.

II. Ταχύ adverb.:

Mat. 5, 25; 28, 7. 8.

Mar. 9, 39 [16, 8].

Joh. 11, 29. ἐγείρεται ταχύ

Apoc. 2, 5. ἔρχομαι σοι ταχύ (2, 16; 3, 11)

11, 14. ἡ οὐαί ἡ τρ. ἔρχεται ταχύ

22, 7. ἰδοὺ ἔρχομαι ταχύ (22, 12. 20)

τάχιον

Joh. 13, 27; 20, 4. 1 Tim. 3, 14. Heb.

13, 19. 23.

τάχιστα Act. 17, 15.

ταίχος

Act. 9, 25. 2 Cor. 11, 32. Heb. 11, 30.

Apoc. 21, 12. 14. 15. 17. 18. 19.

τεκμήριον Act. 1, 3.

τεκνίον

Joh. 13, 33. τεκνία, ἔτι μικρόν μεθ' υἱ.

Gal. 4, 19. τεκνία, οὐδὲ πάλιν

1 Joh. 2, 1. τεκνία μου, ταῦτα γράφω (12)

- 28. καὶ νῦν, τεκνία, μένετε

3, 7. τεκνία, μηδεὶς πλανᾷτω

- 18. τεκνία μου, μὴ ἀγαπῶμεν

4, 4. ἐκ τοῦ Θεοῦ ἔστε, τεκνία

5, 21. τεκνία, φυλάξατε ἑαυτοὺς

τεκνογονεῖν 1 Tim. 5, 14.

τεκνογονία 1 Tim. 2, 15.

τέκνον

1) imleiblichen Sinne (Kind; Nachkomme):

Mat. 2, 18. „Ῥαχὴλ κλαίονσα τὰ τέκνα αὐτῆς“

3, 9. ἐγείραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ (Luc. 3, 8)

Mat. 7, 11. διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμ. (Luc. 11, 13)

10, 21. παραδώσει - πατὴρ τέκνον etc. (Mar. 13, 12)

15, 26. λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων (Mar. 7, 27)

18, 25. τὴν γυν. αὐτοῦ κ. τὰ τέκνα

19, 29. ἀφῆκεν - ἡ γυναῖκα, ἡ τέκνα, ἡ ἀγρούς (Mar. 10, 29. 30. Luc. 18, 29)

21, 28. ἀνθρ. εἶχε τέκνα δύο etc.

22, 24. „μὴ ἔχων τέκνα“ (cf. Mar. 12, 19. Luc. 20, 31)

27, 25. ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν

Mar. 7, 27. πρῶτον χορτασθῆναι τὰ τέκνα

Luc. 1, 7. οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον

- 17. καρδίας πατέρ. ἐπὶ τέκνα

2, 48. τέκνον, τί ἐποίησας

14, 26. μισεῖ - τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα

15, 31. τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ

23, 28. καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν

Joh. 8, 39. εἰ τέκνα τοῦ Ἀβραάμ ἔστε

Act. 2, 39. ὑμῖν - κ. τοῖς τέκνοις ὑμ.

7, 5. οὐκ ὄντος αὐτῷ τέκνον

13, 38. τοῖς τέκνοις αὐτῶν ἡμῖν

21, 5. σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις - 21. μὴ περιτέμνειν αὐτοὺς τὰ τέκνα

1 Cor. 7, 14. τὰ τέκνα ὑμῶν ἀκάθαρτά ἐστι, νῦν δὲ ἁγιά ἐστιν

2 Cor. 12, 14. τὰ τέκνα τοῖς γονεῦσι θησαυρίζειν etc.

Gal. 4, 27. „πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου“

- Eph. 6, 1. τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς
γονεῦσιν (Col. 3, 20)
- 4. μὴ παροργίζετε τὰ τέ-
κνα ὑμῶν (cf. Col. 3, 21)
- Phil. 2, 22. ὅτι ὡς πατρὶ τέκνον
- 1Th. 2, 7. θάλλη τὰ ἑαυτῆς τέκνα
- 11. ὡς πατὴρ τέκνα ἑαυτοῦ
- 1Tim. 3, 4. τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ
- 12. τέκνων καλῶς προϊσταμ.
5, 4. χήρα τέκνα ἢ ἔκγονα ἔχει
- Tit. 1, 6. τέκνα ἔχων πιστά
- 1Pet. 3, 6. ἥς ἐγενήθητε τέκνα
- Aroc. 12, 4. τὰ τέκνα αὐτῆς καταφάγη
- 5. ἡρπύσθη τὸ τέκνον αὐτῆς
- 2) metaph.:
- Mat. 9, 2. εἶπε - - θάρσει, τέκνον
(Mar. 2, 5)
- 11, 19. ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων
αὐτῆς (Luc. 7, 35)
- 23, 37. ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα
σου (Luc. 13, 34)
- Mar. 10, 24. τέκνα, πῶς δύσκολον
- Luc. 16, 25. τέκνον, μνήσθητι ὅτι
- Joh. 1, 12. τέκνα Θεοῦ γενέσθαι (11,
52) (Rom. 8, 16. 17. 21;
9, 7, 8. Phil. 2, 15. 1 Joh.
3, 1. 2. 10; 5, 2)
- Rom. 9, 8. τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας
- 1Cor. 4, 14. ὡς τέκνα μου ἀγαπητά
- 17. ὅς ἐστι τέκνον μου ἀγα-
πητόν - ἐν Κυρίῳ
- 2Cor. 6, 13. ὡς τέκνοις λίγω
- Gal. 4, 25. μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς
4, 28. ἐπαγγελίας τέκνα ἐσμέν
- 31. οὐκ ἐσμέν παιδίσκης τέκνα
- Eph. 2, 3. ἡμεῖν τέκνα φύσει ὀργῆς
5, 1. ὡς τέκνα ἀγαπητά
- 8. ὡς τέκνα φωτὸς περιπ.
- 1Tim. 1, 2. Τιμοθέε γνησίῳ τέκνῳ ἐν
πίστει (cf. 18. 2 Tim. 1, 2)
- 2Tim. 2, 1. σὺ οὖν, τέκνον μου
- Tit. 1, 4. Τίτῳ γνησίῳ τέκνῳ
- Philem. 10. περὶ τοῦ ἐμοῦ τέκνου, ὃν
ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς
- 1Pet. 1, 14. ὡς τέκνα ὑπακοῆς
- 2Pet. 2, 14. κατάρας τέκνα
- 1Joh. 3, 10. τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου
- 2 Joh. 1. τοῖς τέκνοις αὐτῆς, οὓς
4. εὗρηκα ἐκ τῶν τέκν. σου
13. τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς σου
- 3 Joh. 4. ἀκούω τὰ ἐμὰ τέκνα
- Aroc. 2, 23. τὰ τέκνα αὐτῆς ἀποκτενῶ
τεκνοτροφεῖν 1 Tim. 5, 10.
τέκτων Mat. 13, 55 (Mar. 6, 3).
τελειν
- Mat. 10, 23. οὐ μὴ τελίσῃτε τὰς πόλεις
11, 1; 13, 53; 17, 24; 19, 1 (28, 1)
- Luc. 2, 39. ὡς ἐτέλεισαν ἅπαντα
(Act. 13, 29)
- 12, 30. ἕως οὐ τελειοθῇ
18, 31. τελειοθ. πάντα τὰ γεγερ.
22, 37. δεῖ τελειοθῆναι ἐν ἐμοί
- Joh. 19, 28. πάντα ἤδη τετέλεστοι
- 30. εἶπε· Τετέλεστοι
- Rom. 2, 27. ἀκροβ. τὸν νόμον τελοῦσα
13, 6. καὶ φόρους τελεῖτε
- Gal. 5, 16. ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ
τελίσῃτε
- 2Tim. 4, 7. τὸν δρόμον τετέλεκα
- Jac. 2, 8. εἰ μέντοι νόμον τελ. βας.
- Aroc. 10, 7. ἐτελείσθῃ τὸ μυστήριον
11, 7. ὅταν τελίωσιν τὴν μαρτ.
15, 1. ἐν αὐταῖς ἐτελείσθῃ ὁ
Θυμὸς τοῦ Θεοῦ
- 8. ἄχρι τελειοθῶσιν αἱ ἐπί-
17, 17. ἄχρι τελειοθῇσονται οἱ λ.

- Apoc. 20, 3. τελειοῦσθ' τὰ χίλια ἔτη
 (5. 7)
 τέλειος † von Personen:
 † Mat. 5, 48. Ἰσαῦθα οὖν ὑμεῖς τέ-
 λειοι εἶτε.
 † 19, 21. εἰ θέλεις τέλειος εἶναι
 Rom. 12, 2. τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρε-
 στον καὶ τέλειον
 † 1 Cor. 2, 6. λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις
 13, 10. ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον
 † 14, 20. φρεσὶ τέλειοι γίνεσθε
 † Eph. 4, 13. εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς
 μέτρον
 † Phil. 3, 15. ὅσοι οὖν τέλειοι, τοῦτο
 φρονῶμεν
 † Col. 1, 28. ἄνθρωπον τέλειον ἐν Χρ.
 † 4, 12. ἵνα στήτε τέλειοι κ. πεπλ.
 † Heb. 5, 14. τελείων δὲ ἐστὶν ἡ στε-
 ρεὰ τροφή
 9, 11. διὰ τῆς μαζιζονος καὶ τε-
 λαιοτέρας σκηνης
 Jac. 1, 4. ἔργον τέλειον ἔχετε
 - - ἵνα ἦτε τέλειοι
 - 17. πᾶν θώρημα τέλ. ἄνωθεν
 - 25. εἰς νόμον τέλειον τὸν
 τῆς ἐλευθερίας
 † 8, 2. οὗτος τέλειος ἀνὴρ
 1 Joh. 4, 18. ἡ τελ. ἀγάπη ἔξω βάλλει
 τελειότης Col. 3, 14. Heb. 6, 1.
 τελειοῦν
 Luc. 2, 48. τελειωσάντων τὰς ἡμέρας
 13, 32. καὶ τῇ τρίτῃ τελειοῦμαι
 Joh. 4, 34. τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον
 5, 36. ἵνα τελειώσω αὐτά
 17, 4. τὸ ἔργον ἐτελείωσα
 - 23. ὥς τετελειωμένοι εἰς ἔν
 19, 28. ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφή
 Act. 20, 24. τελειῶσαι τὸν δρόμον μου
 2 Cor. 12, 9. ἡ γὰρ δύναμις μου ἐν
 ἀσθενείᾳ τελειοῦται
 Phil. 3, 12. ἡ ἥδη τετελειῶμαι
 Heb. 2, 10. τὸν ἀρχηγόν - διὰ παθη-
 μάτων τελειῶσαι
 5, 9. καὶ τελειωθεὶς ἐγένετο
 7, 19. οὐδὲν γὰρ ἐτελείωσεν ὁ
 νόμος
 - 28. υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τε-
 τελειωμένον
 9, 9. μὴ δυν. κατὰ συνειδήσιν
 τελειῶσαι τὸν λατρεύοντα
 10, 1. προσερχομένους τελειῶσ.
 - 14. τετελείωκεν εἰς τὸ διη-
 νακὲς τοὺς
 11, 40. μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθ.
 12, 23. καὶ πνεύμασι δικαίων τε-
 τελειωμένων
 Jac. 2, 22. ἐκ τῶν ἔργων ἡ πίστις
 ἐτελειώθη
 1 Joh. 2, 5. ἀληθῶς ἐν αὐτῷ ἡ ἀγάπη
 τοῦ Θεοῦ τετελειῶται
 4, 12. τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμ.
 - 17. ἐν τ. τετελειῶται ἡ ἀγάπη
 - 18. οὐ τετελειῶται ἐν τῇ ἀγ.
 τελείως 1 Pet. 1, 13.
 τελειώσις Luc. 1, 45. Heb. 7, 11.
 τελειότης Heb. 12, 2.
 τελειοφορεῖν Luc. 8, 14.
 τελευταῖα
 Mat. 2, 19; 9, 18; 15, 4 (Mar. 7, 10);
 22, 25.
 Mar. 9, 44. 46. ὁ σκώληξ αὐτοῦ
 οὐ τελευταῖα etc.
 Luc. 7, 2 [Joh. 11, 39].
 Act. 2, 29; 7, 15.
 Heb. 11, 22. πιστεῖ Ἰωσήφ τελευταίων
 τελευταίη Mat. 2, 15.

τέλος † = Zins

Mat. 10, 22. ὁ δὲ ὑπομένειν εἰς τέλος (24, 13. Mar. 13, 13)

† 17, 25. λαμβάνουσι τέλη ἢ κήνσον ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτῶν
24, 6. ἀλλ' οὐπω ἐστὶ τὸ τέλος (of. 14. Mar. 13, 7. Luc. 21, 9)

26, 58. ἰδεῖν τὸ τέλος

Mar. 3, 26. οὐ δύναται σταθῆναι, ἀλλὰ τέλος ἔχει

Luc. 1, 33. τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος

18, 5. μὴ εἰς τέλος ἐρχομένη

22, 37. τὰ περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει

Joh. 13, 1. εἰς τέλος ἠγάπησεν αὐτ.

Rom. 6, 21. τὸ γ. τ. ἐκείνων θάνατος
- 22. τὸ δὲ τέλος ζωῆν αἰώνιον

10, 4. τέλος γὰρ νόμου Χριστός

† 13, 7. ἀπόδοτε -- τῷ τὸ τέλος, τὸ τέλος

1Cor. 1, 8. ὑμᾶς ἕως τέλους ἀναγκλ.

10, 11. εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατήντησεν

15, 24. εἰτα τὸ τέλος, ὅταν παρ.

2Cor. 1, 13. ἕως τέλους ἐπιγνώσεσθε

3, 13. εἰς τὸ τέλος τοῦ καταργουμένου

11, 15. ὡς τὸ τέλος ἔσται κατὰ τὰ

Phil. 3, 19. ὡς τὸ τέλος ἀπώλεια

1Th. 2, 16. ἰδοὺ. - ἡ ὁργὴ εἰς τέλος

1Tim. 1, 5. τὸ δὲ τέλος τῆς παραγγελίας ἐστὶν ἀγάπη

Heb. 3, 6. μέχρι τέλους βεβαίαν

6, 8. ἡς τὸ τέλος εἰς καὺσιν

- 11. τῆς ἐλπίδος ἄχρι τέλους

7, 3. μήτε ζωῆς τέλος ἔχων

Jac. 5, 11. τὸ τέλος Κυρίου εἶδετε

1Pet. 1, 9. τὸ τέλος τῆς πίστεως

3, 8. τὸ δὲ τέλος, πάντες ὑμ.

4, 7. πάντων δὲ τὸ τέλος ἡγγικε

- 17. τὸ τέλ. τῶν ἀπειθουσίων

Apoc. 1, 8. [ἀρχὴ καὶ τέλος]

2, 26. ὁ τηρῶν ἄχρι τέλους τὰ

21, 6. ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος (22, 13)

τελώνης

Mat. 5, 46. 47. οἱ τελῶναι τὸ αὐτὸ ποιοῦσι etc.

9, 10. 11. πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ - μετὰ τῶν

τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν

(Mar. 2, 15. 16. Luc. 5, 30)

10, 8. Ματθαῖος ὁ τελωνῆς

11, 19. τελωνῶν φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν (Luc. 7, 34)

18, 17. ὥσπερ ὁ ἐθνικός κ. ὁ τελ.

21, 31. οἱ τελ. καὶ αἱ πόρνοι (33)

Luc. 3, 12. ἦλθον δὲ καὶ τελ. βαπτ.

5, 27. τελωνῆν ὀνόματι Λευὶν

- 29. ὄχλος τελωνῶν πολὺς

7, 29. οἱ τελ. ἐδικαίωσαν τὸν θ.

15, 1. οἱ τελ. καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ

18, 10. ὁ εἰς Φαρ. κ. ὁ ἕτερος τελ.

- 11. ἡ κ. ὡς οὗτος ὁ τελωνῆς

- 13. ὁ τελ. μακρόθεν ἐστὼς

τελωνιον

Mat. 9, 9. καθεήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον (Mar. 2, 14. Luc. 5, 27)

τέρας

Mat. 24, 24. σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα (Mar. 13, 22)

Joh. 4, 48. εἰάν μὴ σημ. καὶ τέρατα

Act. 2, 19. „δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρ.“

- 22. δυνάμει κ. τέρασι κ. σημ.

- 43. πολλὰ τε τέρατα καὶ σημ.

(4, 20; 5, 12; 14, 3)

Act. 6, 8. ἐποίησε τέρατα κ. σημεῖα
7, 36. ποιήσας τέρατα κ. σημ.
15, 12. ἐποίησεν ὁ Θεὸς σημεῖα
καὶ τέρατα ἐν τοῖς ἔθνεσι
Rom. 15, 19. δυνάμει σημ. κ. τεράτων
2Cor. 12, 12. ἐν σημείοις καὶ τέρασι
2Th. 2, 9. ἐν πάσῃ δυνάμει κ. ση-
μείοις κ. τέρασι ψεύδους
Heb. 2, 4. σημείοις τε καὶ τέρασι
Τέταρτος Rom. 16, 22.
Τέταρτος Act. 14, 1. 2.
τεσσαράκοντα
Mat. 4, 2. νηστεύσας ἡμέρας τεσ-
σαράκοντα καὶ νύκτας
τεσσαράκοντα (cf. Mar. 1,
13. Luc. 4, 2)
Joh. 2, 20. τεσσαράκοντα κ. ἑξ ἔτεσιν
Act. 1, 3. δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα
4, 22. ἐτῶν γὰρ ἦν πλείονων
τεσσαράκοντα
7, 30. 36. 42. πληρωθέντων ἐτῶν
τεσσ. etc. (Heb. 3, 9. 17)
18, 21; 23, 13 (21)
2Cor. 11, 24. πεντάκις τεσσ. παρὰ μίαν
Apos. 7, 4. ἑκατὸν τεσσαράκ. τέσσα-
ρες χιλιάδες (14, 1. 8)
11, 2. μῆνας τεσσ. δύο (13, 5)
21, 17. ἑκατὸν τ. τεσσάρ. πηχῶν
τεσσαράκοντα ἑταίρας
Act. 7, 23; 13, 18.
τέσσαρες, τέσσαρα
Mat. 24, 31. ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων
(Mar. 13, 27)
Mar. 2, 8. Luc. 2, 37.
Joh. 11, 17; 19, 23.
Act. 10, 11. τέσσαροι ἀρχαὶ δεδε-
μένον (11, 5)
12, 4; 21, 9. 23; 27, 29.

Apos. 4, 4. Θρόνοι εἴκοσι τέσσ. etc.
- 6. τέσσαρα ζῶα γέμοντα (8;
5, 6. 8. 14; 6. 1. 6; 7, 11;
14, 3; 15, 7; 19, 4)
- 10. οἱ εἴκοσι τέσσαρ. πρεσβ.
(5, 8. 14; 11, 16; 19, 4)
7, 1. τέσσαρες ἀγγέλους ἐστῶ-
τας (7, 2; 19, 14. 15)
- - ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας
τῆς γῆς (20, 8)
- - κρατοῦντας τοὺς τέσσα-
ρας ἀνέμους
- 4. ἑκατὸν τεσσαράκ. τέσσα-
ρες χιλιάδες (14, 1. 3)
9, 13. ἐκ τῶν τεσσάρ. κεράτων
21, 17. ἑκατὸν τεσσαράκοντα τεσ-
σάρων πηχῶν
τέταρτος
Mat. 14, 25 (Mar. 6, 48). Act. 10, 30.
Apos. 4, 7 (ζῶον); 6, 7 (σφρα-
γίδα). 8 (τὸ τέταρτον τῆς γῆς);
8, 12 (ἄγγελος. 16, 8); 21, 19
(σμάραγδος)
τετράγωνος Apos. 21, 16.
τετράδιον Act. 12, 4.
τετρακισχίλιοι
Mat. 15, 38 (16, 10. Mar. 8, 9. 20).
Act. 21, 38.
τετρακόσιοι
Act. 5, 36; 7, 6; 13, 20. Gal. 3, 17.
τετραμήνος Joh. 4, 35.
τετραπλοῦς Luc. 19, 8.
τετράποδα
Act. 10, 12 (11, 6). Rom. 1, 23.
τετραρχεῖν Luc. 3, 1.
τετραρχῆς Mat. 14, 1 (Luc. 3, 19;
9, 7. Act. 13, 1).
τεφροῦν 2 Pet. 2, 6.

τέχνη

Act. 17, 29; 18, 3. Apoc. 18, 22.

τεχνίτης

Act. 19, 24; 19, 38.

Heb. 11, 10. τήν - πόλιν, ἥς κ. - ὁ θ.

Apoc. 18, 22. πᾶς τέχνη. πάσης τέχνης

τήκεσθαι 2 Pet. 3, 12.

τηλευγώς Mar. 8, 25.

τηρεῖν τὸ νόμον. ἐν τολ., λόγον, σάββ. u. ἁηnl.

† Mat. 19, 17. τηρήσον τὰς ἐντολάς
† 23, 3. πάντα οὖν ὅσα ἀνείπω-
σιν ὑμῖν τηρεῖν, τηρεῖτε
27, 36. 54; 23, 4.

† 28, 20. τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετείλ.

† Mar. 7, 9. τήν παράδοσιν ὑμ. τηρ.

Joh. 2, 10. τετήρηκ. τὸν καλὸν οἶνον

† 8, 51. 52. 55. τὸν λόγον τὸν
ἑμὸν τηρήσῃ etc.

† 9, 16. τὸ σάββατον οὐ τηρεῖ

12, 7. εἰς τήν ἡμέραν . . τετή-
ρηκεν αὐτό† 14, 15. τὰς ἐντολάς τὰς ἡμᾶς τη-
ρήσατε (21; 15, 10)

† - 23. τὸν λόγ. μου τηρ. (cf. 24)

† 15, 10. τὰς ἐντολάς τοῦ πατρὸς
μου τετήρηκα† - 20. εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρη-
σαν, καὶ τὸν ὑμέτερον
τηρήσουσιν

† 17, 6. τ. λόγον σου τετήρηκασι

- 11. τηρήσον αὐτοὺς ἐν τῷ ὄν.

- 12. ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὄν.

- 15. ἵνα τηρήσῃ αὐτοὺς ἐκ
τοῦ πονηροῦ

Act. 12, 5. 6. ἐτηρ. ἐν τῇ φυλακῇ etc.

† 15, 5. τηρεῖν τὸν νόμον Μωϋσ.

† - 24. περιε. κ. τηρεῖν τὸν νόμον

Act. 16, 28. ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτοὺς
† 21, 25. μηδὲν τοιοῦτον τηρεῖν
αὐτοὺς

24, 23; 25, 4. 21.

1 Cor. 7, 37. τοῦ τηρεῖν τήν ἑαυτοῦ
παρθένον2 Cor. 11, 9. ἀβαρῆ ὑμῖν ἑμαυτὸν ἐτή-
ρησα καὶ τηρήσωEph. 4, 3. τηρεῖν τὴν ἐνότητά του
πνεύματος1 Th. 5, 23. τὸ σῶμα ἀμέμπτως - -
τηρηθεῖ1 Tim. 5, 22. σεαυτὸν ἀγνὸν τηρεῖ
† 6, 14. τηρήσαι σε τὴν ἐντολήν

2 Tim. 4, 7. τὴν πίστιν τετήρηκα

Jac. 1, 27. ἄσπιλον ἑαυτὸν τηρεῖν

† 2, 10. ὅστις γὰρ ὅλον τὸν νό-
μον τηρήσει1 Pet. 1, 4. κληρονομίαν - τετηρημέ-
νην ἐν οὐρανοῖς εἰς ὑμᾶς

2 Pet. 2, 4. εἰς χρίσιν τηρουμένους

- 9 εἰς ἡμέραν κρίσεως - τηρ.

- 17. οἷς ὁ ζῆλος τοῦ σκό-
τους εἰς τὸν αἰῶνα τε-
τήρηται (Jud. 13)3, 7. οἱ δὲ νῦν οὐρανοὶ - -
κυρὶ τηρούμενοι† 1 Joh. 2, 3. τὰς ἐντολάς αὐτοῦ τη-
ρῶμεν etc. (cf. 4; 3, 22
24; 5, 2. 3)

† - 5. τηρῇ αὐτοῦ τὸν λόγον

5, 18. ὁ γαννηθεὶς ἐκ τοῦ Θεοῦ
τηρεῖ αὐτόν

Jud. 1. Χτῶ τετηρημέν. κλητοὶς

6. ἀγγ. τε τοὺς μὴ τηρή-
σαντας τὴν ἑαυτῶν ἀρ-
χὴν - εἰς χρίσιν - ὑπὸ
ζῆλον τετήρηκεν

Jud. 18. εἰς αἰῶνα τηρήται
21. ἑαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ Θεοῦ
τηρήσατε

† Apoc. 1, 3. τηροῦντε τὰ ἐν αὐτῇ γαργ.
2, 26. ὁ τηρῶν ἄχρι τέλους τὰ
ἔργα μου

† 3. 3. καὶ τήρει καὶ μετανόησον

† - 8. ἐτήρησάς μου τὸν λόγον

† - 10. ἐτήρησας τὸν λόγον τῆς
ὑπομονῆς

- - σε τηρήσω ἐκ τῆς ὄρας
τοῦ πειρασμοῦ

† 12, 17. τῶν τηρούντων τὰς ἐν-
τολάς τοῦ Θεοῦ (14, 12)

16, 15. τηρῶν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ

† 22, 7. ὁ τηρῶν τοὺς λόγους τῆς
προφητείας

† - 9. τῶν τηρούντων τοὺς λό-
γους τοῦ βιβλίου

τήρησις

Act. 4, 3; 5, 18. 1 Cor. 7, 19.

Τιβερίδας Joh. 6, 1. 23; 21, 1.

Τιβερίτις Luc. 3, 1.

τίειν 2 Th. 1, 9.

τιθέναι

*1) Evang. u. Act.:

Mat 12, 18. „Θήσω τὸ πνεῦμά μου
ἐπ’ αὐτόν“

22, 44. „ὥς ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς
σου ὑποπόδιοι τῶν πο-
δῶν“ (Mar. 12, 36. Luc.
20, 43. Act. 2, 35. 1 Cor.
15, 25. Heb. 1, 13; 10, 13)

24, 51. τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν
ὑποκριτῶν θήσῃ (Luc.
12, 46)

Mar. [4, 30. ἐν τίνι αὐτὴν παραβολῇ
θῶμεν]

Mar. 10, 16. τίθεις τὰς χεῖρας ἐπ’ αὐτά

Luc. 1, 66. ἔθεντο πάντες οἱ ἀκου-
σαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐ-
τῶν (cf. 21, 14. Act. 5, 4)

9, 44. Θέσθε - εἰς τὰ ὅτα ὑμῶν
τοὺς λόγους τούτους

19, 21. 22. αἰρεῖς ὃ οὐκ ἔθη-
κας etc.

Joh. 10, 11. 15. 17. 18. τὴν ψυχὴν αὐ-
τοῦ τίθῃσιν ὑπὲρ τῶν
προβάτων etc. (cf. 13, 37.
38; 15, 13. 1 Joh. 3, 16)

15, 16. ἔθηκα ὑμᾶς ἵνα ὑμεῖς ὑπ.

Act. 1, 7. χρόνους . . οὓς ὁ πατήρ
ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ

13, 47. „τίθεικά σε εἰς φῶς
ἔθνων“

19, 21. ἔθετο ὁ Παῦλος ἐν τῷ
πνεύματι . . πορεύεσθαι

20, 28. ἐν ᾧ ὑμᾶς . . ἔθετο ἐπι-
σκόπους

27, 12. οἱ πλείους ἔθεντο βουλὴν

2) übrige Schriften:

Rom. 4, 17. „πατέρα πολλῶν ἐθνῶν
τίθεικά σε“

9, 33. „τίθῃμι ἐν Σιών λίθον“
(1 Pet. 2, 6)

14, 13. τὸ μὴ τιθέναι πρόσκομ-
μα τῷ ἀδελφῷ

1 Cor. 3, 10. 11. θεμέλιον τίθεικα etc.
9, 18. ἀδάπανον θήσω τὸ εὐ-
αγγέλιον τοῦ Χριστοῦ

12, 18. ὁ Θεὸς ἔθετο τὰ μέλη -
ἐν τῷ σώματι

- 28. οὓς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν
τῇ ἐκκλ. πρῶτον ἀποστ.

16, 2. ἔκυστος ὑμῶν παρ’ ἑαυτῷ
τιθέτω

2Cor.3,13. ἐτίθει κάλυμμα ἐπὶ τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ

5, 9. θίμενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγ.

Gal. 3,19. παραβάσεων χάριν ἐτί-
θη (sc. ὁ νόμ.)

1Th. 5, 9. ὅτι οὐκ ἔθετο ἡμᾶς ὁ
θεὸς εἰς ὀργήν

1Tim.1,12. θίμενος εἰς διακονίαν
τὸν πρότερον ὄντα

2, 7. εἰς ὃ ἐτίθει ἐγὼ κήρυξ
(2 Tim. 1, 11)

Heb. 1, 2. ὃν ἔθηκε κληρονόμον

1Pet.2, 8. εἰς ὃ καὶ ἐτίθεισαν

2Pet.2, 6. ὑπόδειγμα - τειθεικῶς

Apoc.1,17;10, 2; 11, 9.

τίκτειν

Mat. 1,21 (τίθεται - νιόν. 23).25; 2,2.

Luc. 1,31. 57; 2, 6. 7. 11.

Joh.16,21. ἡ γυνὴ ὅταν τίκτῃ

Gal. 4,27. „στειρα ἡ οὐ τίκτουςα“

Heb. 6, 7. γῆ γὰρ ἡ - - τίκτουςα
βοτάνην

11,11. Σύμφα - - παρὰ καιρὸν
ἡλικίας [ἔτεκεν]

Jac. 1,15. ἡ ἐπιθυμία - τίκει αἷμ.

Apoc.12,2. 4. 5. 13.

τίλλειν

Mat. 12, 1 (Mar. 2, 23. Luc. 6, 1).

Τίμαιος Mar. 10, 46.

τιμῆν

Mat.15,45. „τίμα τὸν πατέρα“ etc.

(19, 19. Mar. 7, 10; 10, 19.

Luc. 18, 20. Eph. 6, 2)

- 8. „τοῖς χεῖλεσι με τιμῶ“
(Mar. 7, 6)

27, 9. τ. τιμὴν τοῦ τετιμημένου

Joh. 5,23. ἵνα πάντες τιμῶσι τὸν
νιόν etc.

Joh. 8,49. τιμῶ τὸν πατέρα μου

12,28. τιμῶσι αὐτὸν ὁ πατήρ

Act.28,10. πολλαῖς τιμαῖς ἐτίμησαν
ἡμᾶς

1Tim.5, 3. χήρας τίμα τὰς ὄντως χ.

1Pet.2,17. πάντας τιμῆσατε

- - τὸν βασιλέα τιμᾶτε

τιμῇ † = Preis

† Mat. 27,6. 9. ἐπαι τιμὴ αἱματός
ἐστι etc.

Joh. 4.44. ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι τι-
μὴν οὐκ ἔχει

† Act.4,34. τὰς τιμὰς τῶν πιπρα-
σκομένων (5, 2. 3)

† 7,16. ὠνήσατο - τιμῆς ἀργυρ.
† 19,19. συναψήφισαν τὰς τιμὰς
αὐτῶν

28,10. πολλαῖς τιμαῖς ἐτίμησαν

Rom.2, 7. 10. δόξαν καὶ τιμὴν καὶ
ἀφθαρσίαν etc.

9,21. ὁ μὲν εἰς τιμὴν σκευός,
ὁ δὲ εἰς ἀτιμίαν (cf.
2 Tim. 2, 20. 21)

12,10. τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγ.

13, 7. ἀπόδοτε - τῷ τῇ τιμῇ
τῇ τιμῇ

1Cor.6,20. ἡγορεύθ. γ. τιμῆς (7,23)

12,23. 24. τούτοις τιμὴν περισ-
σοτέραν περιτίθεμαι etc.

Col. 2,23. οὐκ ἐν τιμῇ τινι

1Th. 4, 4. ἐν ἀγιασμῷ καὶ τιμῇ

1Tim.1,17. θ. τιμῇ καὶ δόξᾳ εἰς τοῦς

5,17. διπλῆς τιμ. ἀξιούσθωσ.

6, 1. πάσης τιμῆς ἀξιους ἡ γ.

- 16. ὅ τιμῇ χ. κράτος αἰώνιον

Heb.2, 7. 9. δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστε-
φάνωσας etc.

8, 3. πλείονα τιμὴν ἔχει τοῦ

Heb. 5, 4. οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει
τὴν τιμὴν

1Pet. 1, 7. εἰς ἔπαινον κ. τ. κ. δόξαν
2, 7. ἵμ. οὐκ ἡ τιμὴ τοῖς πιστ.

3, 7. ἀπονέμοντες τιμὴν

2Pet. 1, 17. λαβὼν - τιμὴν κ. δόξαν

Apoc. 4, 9. δάσουσι - δόξαν καὶ τι-
μὴν - τῷ ζῶντι εἰς τοὺς
αἰῶνας (cf. 11; 5, 12, 13;
7, 12 [19, 1]; 21, 24, 26)

τίμιος

Act. 5, 34. τίμιος παντὶ τῷ λαῷ
20, 24. οὐδὲ ἔχω τὴν ψυχὴν μου
τιμίαν ἑμαυτῷ

1Cor. 3, 12. ἄργυρον, λίθους τιμίους
(λίθος τίμ.: Apoc. 17, 4;
18, 12, 16; 21, 11, 19)

Heb. 13, 4. τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσι

Jac. 5, 7. τὸν τίμ. καρπὸν τῆς γῆς

1Pet. 1, 7. πολὺ τιμιώτερον χρυσοῦ
- 19. τιμῷ αἵματι - Χριστοῦ

2Pet. 1, 4. τὰ μέγιστα ἡμῖν καὶ τί-
μια ἐπαγγέλματα

Apoc. 18, 12. ἐκ ξύλου τιμωτάτου

τιμωτότης Apoc. 18, 19.

Τιμότης

Act. 16, 1; 17, 14, 15; 18, 5; 19, 22;

20, 4. Rom. 16, 21. 1 Cor. 4, 17;

16, 10. 2 Cor. 1, 1. 19. Col. 1, 1.

1 Th. 1, 1. 1 Tim. 1, 2, 18; 6,

20. 2 Tim. 1, 2. Philem. 1. Heb.

13, 23.

Τίμων Act. 6, 5.

τιμωρεῖν Act. 22, 5; 26, 11.

τιμωρία Heb. 10, 29.

τίτλος Joh. 19, 19, 20.

τίτος

2 Cor. 2, 13; 7, 6. 13, 14; 8, 6, 16.

23; 12, 18. Gal. 2, 1. 3. 2 Tim.
4, 10. Tit. 1, 4.

τοιχος Act. 23, 3.

τόκος Mat. 25, 27 (Luc. 19, 23).

τολμῶν

Mat. 22, 46. οὐδὲ ἐτόλμησέ τις - ἐπε-
ρωτῆσαι αὐτόν (Mar. 12,
34. Luc. 20, 40. cf. Joh.
21, 12)

Mar. 15, 43. Act. 5, 13; 7, 32.

Rom. 5, 7; 15, 18. 1 Cor. 6, 1. 2 Cor.

10, 2; 10, 12; 11, 21. Phil. 1,

14. Jud. 9.

τολμηρῶς, τολμηρότερον

Rom. 15, 15. τολμηρότερον δὲ ἔγραψα

τολμητῆς 2 Pet. 2, 10.

τομός, τομώτερος Heb. 4, 12.

τόξον Apoc. 6, 2.

τοπάζιον Apoc. 21, 20.

τόπος

Mat. 12, 43. δι' ἀνδρῶν τόπων

Luc. 4, 17. εὔρε τὸν τόπον οὗ ἦν
γεγραμμένος

14, 9. δὸς τοῦτω τόπον

- τὸν ἱσχατον τόπον (10)

- 22. καὶ ἔτι τόπος ἐστὶ

Joh. 4, 20. ὅ τ. ὅπου δεῖ προσκυνεῖν

14, 2. 3. ἐτοιμάσαι ὑμῖν τόπ. etc.

Act. 1, 25. λαβεῖν τὸν τόπον [αλ.

κλήρον] τῆς διακονίας

- πορευθῆναι εἰς τὸν τό-
πον τὸν ἴδιον

6, 13. 14. κατὰ τοῦ τόπου τοῦ
ἁγίου etc.

25, 16. τόπ. τε ἀπολογίας λάβοι

Rom. 12, 19. δότε τόπον τῇ ἐργῇ

15, 23. μηκέτι τόποι ἔχων ἐν τοῖς

1Cor. 14, 16. ἀναπλ. τὸν τ. τοῦ ἰδιώτου

Eph. 4, 27. μήτε δίδετε τόπον τῷ διαβόλῳ

Heb. 12, 17. μετανοίας γ. τόπ. οὐχ εὖρε

Apoc. 12, 8. οὐδὲ τ. εὐρίθη (cf. 20, 11)

τράγος Heb. 9, 20; 18, 19; 10, 4.

τράπεζα

Mat. 15, 27. ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων (Mar. 7, 28)

21, 12. τῆς τραπ. τῶν κολλυβιστῶν (Mar. 11, 25. Joh. 2, 15)

Luc. 16, 21. ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουτοῦ

19, 23. οὐκ ἴδωκας τὸ ἀργυρίον μου ἐπὶ τὴν τράπεζαν

22, 21. ἐπὶ τῆς τραπέζης

- 30. ἐσθίετε... ἐπὶ τῆς τραπ.

Act. 6, 2. διακονοῦν τραπέζαις

16, 34. παρέθηκε τράπεζαν

Rom. 11, 9. γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν εἰς παγίδα

1Cor. 10, 21. οὐ δύνασθε τραπέζης Κυρίου μετέχειν καὶ τραπέζης δαιμονίων

Heb. 9, 2. ἐν ᾗ - ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἁρτων

τραπέζιτης Mat. 25, 27.

τραῦμα Luc. 10, 34.

τραυματίζειν

Luc. 20, 12. Act. 19, 16.

τραχηλίζεσθαι Heb. 4, 13.

τράχηλος

Mat. 18, 6. κρεμασθῇ - ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ (Mar. 9, 42. Luc. 17, 2)

Luc. 15, 20. ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ

Act. 15, 10. ἐπιθῆναι ζυγὸν ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν μαθητῶν

Act. 20, 37. ἐπὶ τὸν τραπ. τοῦ Παύλου

Rom. 16, 4. ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὸν ἑαυτῶν τράχ. ἐπέθηκεν

τραχύς, τραχία

Luc. 3, 5. Act. 27, 29.

Τραχωνίτις Luc. 3, 1.

τρεῖς, τρία

Mit ἡμέρα von der Auferstehung Jesu s. ἡμέρα.

Mat. 13, 33. εἰς ἀλεύρου σάτα τρία (Luc. 13, 21)

17, 4. ποιήσωμεν ὅσα τρεῖς σκηνάς (Mar. 9, 5. Luc. 9, 33)

18, 16. δύο μαρτύρων ἢ τριῶν (2 Cor. 13, 1. 1 Tim. 5, 19. Heb. 10, 28)

- 20. οὐ γὰρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς

Luc. 1, 56; 2, 46; 4, 25; 10, 36; 11, 5; 12, 52; 13, 7.

Joh. 2, 6; 21, 11.

Act. 5, 7; 7, 20; 9, 9; 10, 19 (11, 11); 17, 2; 19, 8; 20, 3; 25, 1; 28, 7. 11. 12. 17.

1Cor. 10, 8; 13, 13; 14, 27. 29.

Gal. 1, 18. Jac. 5, 17.

1Joh. 5, 7. τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυρ.

- 7. [οὗτοι οἱ τρεῖς ἔν εἰσι]

- 8. [τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυρ.]

- - οἱ τρεῖς τὸ ἔν εἰσιν

Apoc. 6, 6; 8, 13, 9, 18 (πληγαί); 11, 9. 11; 16, 13 (πνεύματα); 19; 21, 13.

Τρεῖς Ταβέραναι Act. 28, 15.

τρέμειν Mar. 5, 33 (Luc. 8, 47). Act. 9, 6. 2 Pet. 2, 10.

τρέφειν

Mat. 6, 26. ὁ πατὴρ ὑμῶν - τρέφει αὐτά (cf. Luc. 12, 24)

Mat. 25, 37. εἶδομεν πεινῶντα, καὶ
ἰθρῖψαμεν
Luc. 4, 16 [23, 29]. Act. 12, 20.
Jac. 5, 5. ἰθρῖψατε τὰς καρδ. ὑμ.
Apoc. 12, 6, 14.
τρέχειν
Mat. 27, 48 (Mar. 15, 36); 28, 8.
Mar. 5, 6. Luc. 15, 20; 24, 12. Joh.
20, 2, 4.
Rom. 9, 16. οὐ τοῦ θεῶ. οὐδὲ τ. τρέχ.
1 Cor. 9, 24. οἱ ἐν σταδίῳ τρέχ. etc.
- οὕτω τρέχ. ἵνα καταλάβ.
- 26. ἐγὼ τοίνυν οὕτω τρέχω
Gal. 2, 2. εἰς κενὸν τρ. ἢ ἰδραμον
5, 7. ἐτρέχετε καλῶς
Phil. 2, 16. οὐκ εἰς κενὸν ἰδραμον
2 Th. 3, 1. ἵνα ὁ λόγος τοῦ Κ. τρέχῃ
Heb. 12, 1. δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν
τὸν προκαίμ. ἡμῖν ἀγῶνα
Apoc. 9, 9. ἰππων - τρεχόντων
τρεῖς ἄκοντα
Mat. 13, 8, 23. ὁ δὲ ἐξήκοντα, ὁ δὲ
τρεῖς etc. (Mar. 4, 8, 20).
26, 15. τρεῖς. ἀργύρια (27, 3, 9)
Luc. 3, 23. Joh. 5, 5; 6, 19. Gal. 3, 17.
τρεῖς ἀκόσιοι Mar. 14, 5 (Joh. 12, 5).
τρεῖς βολοί Mat. 7, 16. Heb. 6, 8.
τρεῖς βολοί
Mat. 3, 3 (Mar. 1, 3. Luc. 3, 4).
τρεῖς ἄκοντα Act. 20, 31.
τρεῖς Mar. 9, 18.
τρεῖς μηνὸν Heb. 11, 12.
τρεῖς
Mat. 26, 34. ὅτι - τρεῖς ἀπαρνήσῃ με
(75. Mar. 14, 30. 72. Luc.
22, 34. 61. Joh. 13, 38)
Act. 10, 16. τοῦτο - ἐγένετο ἐπὶ τρεῖς
(11, 10)

2 Cor. 11, 25. τρεῖς ἰσθρῖψατο etc.
12, 8. τρεῖς τὸν Κύριον παρακ.
τρεῖς ἄκοντα Act. 20, 9.
τρεῖς χίλιοι Act. 2, 41.
*τρεῖς
Mit ἡμέρα von der Auferste-
hung Jesu s. ἡμέρα.
Mat. 20, 3; 22, 26.
26, 44. πάλιν προσεήξατο ἐκ τρ.
27, 64. ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας
Mar. 15, 25. ἦν - ὥρα τρίτη
Luc. 12, 39. ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ
13, 32. τῇ τρίτῃ τελειοῦμαι
20, 12. προσέθετο πῆμψαι τρίτ.
24, 21. τρίτην ταύτην ἡμέρ. ἀγῶν
Joh. 2, 1. τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ
Act. 2, 15. ἔστι γ. ὥρα τρίτη τῆς ἡμ.
23, 28; 27, 19.
2 Cor. 12, 2. ἕως τρίτου οὐρανοῦ
Apoc. 4, 7 (ζῶν); 6, 5 (σφραγ.); 8,
10 (ἄγγελος. 14, 9; 16, 4);
11, 14 (ἡ οὐαί); 21, 19.
τὸ τρίτον, Subst.
Apoc. 8, 7. 8. 9. 10. 11. 12; 9, 15 (18); 12, 4.
τρίτον adv.
Mar. 14, 41. Luc. 23, 22. Joh. 21, 14;
21, 17. 1 Cor. 12, 28. 2 Cor. 12,
14; 13, 1.
τρίχινος Apoc. 6, 12.
τρεῖς
Mar. 16, 8. 1 Cor. 2, 3. 2 Cor. 7, 15
(Eph. 6, 5. Phil. 2, 12).
τρεῖς Jac. 1, 17.
τρέπος
Mat. 23, 37 (Luc. 13, 34).
Act. 1, 11; 7, 28; 15, 11; 27, 25.
Rom. 3, 2. Phil. 1, 18. 2 Th. 2, 3;
3, 16. 2 Tim. 3, 8. Heb. 13, 5. Jud. 7.

τροποφορεῖν Act. 18, 18.

τροφή

Mat. 3, 4. ἡ δὲ τροφὴ αὐτοῦ ἦν ἀκρίδης
6, 25. ἡ ψυχὴ πλεῖον ἐστὶ τῆς
τροφῆς (Luc. 12, 23)

10, 10; 24, 45.

Joh. 4, 8. Act. 2, 46; 9, 19; 14, 17;
27, 33. 34. 36. 38.

Heb. 5, 12. 14. χρῆσαν ἔχοντες γάλα-
κτος, καὶ οὐ στερεᾶς τρο-
φῆς etc.

Jac. 2, 15. τῆς ἐφημέρου τροφῆς

Τρόφιμος

Act. 20, 4; 21, 29. 2 Tim. 4, 20.

τροφός 1 Th. 2, 7.

τροχιά Heb. 12, 13.

τροχός Jac. 3, 6.

τροβλίον Mat. 23, 23 (Mar. 14, 20).

τρογῶν Luc. 6; 44. Apoc. 14, 18. 19.

τρογῶν Luc. 2, 24.

τρομαλιά Mar. 10, 25 (Luc. 18, 25).

τρύπημα Mat. 19, 24.

Τρύφαινα Rom. 16, 12.

τροφῶν Jac. 5, 5.

τροφή Luc. 7, 25. 2 Pet. 2, 13.

Τρυφῶσα Rom. 16, 12.

Τρωάς

Act. 16, 8. 11; 20, 5. 6. 2 Cor. 2, 12.

2 Tim. 4, 13.

τρώγειν

Mat. 24, 38. τρώγοντες καὶ πίνοντες

Joh. 6, 54. 56. ὁ τρώγων μου τὴν
σάρκα etc.

- 57. ὁ τρώγ. με καθεὶνος ζῆς.

- 58. ὁ τρώγ. τοῦτον τὸν ἄρτον

18, 13. „ὁ τρώγων μετ' ἐμοῦ τὸν
ἄρτον“

Τρωγύλλιον Act. 20, 15.

τυγχάνειν

Luc. 10, 30; 20, 35.

Act. 19, 11; 24, 3; 26, 22; 27, 3; 28, 2

1 Cor. 14, 10. τοσαῦτα, εἰ τύχοι, γένη

15, 37. κόκκον, εἰ τύχοι, σίτου

16, 6. πρὸς ὑμᾶς δὲ τυχόν πα-
ραμενῶ

2 Tim. 2, 10. ἵνα - σωτηρίας τύχῃσι

Heb. 8, 6. τίτευχε λειτουργίας

11, 35. κρείττονος ἀναστάς. τύχ.

τυμπανίζειν Heb. 11, 35.

τύπος

Joh. 20, 25. ἴδω - τὸν τύπον τῶν
ἡλῶν etc.

Act. 7, 43. 44. τοὺς τύπους οὓς ἐποι-
ήσατε προσκυνεῖν αὐτοῖς

23, 25. ἐπιστολὴν περιέχουσαν
τὸν τύπον τοῦτον

Rom. 5, 14. ὅς ἐστι τύπ. τ. μέλλοντος
6, 17. εἰς ὃν παρεδόθητε τύ-
πον διδασκῆς

1 Cor. 10, 6. ταῦτα δὲ τύπ. ἡμῶν ἐγεν.

- 11. πάντα τύποι συνέβαινον

Phil. 3, 17. καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς

1 Th. 1, 7. γενέσθαι ὑμᾶς τύπους

2 Th. 3, 9. ἑαυτοὺς τύπ. δοῶμεν ὑμῖν

1 Tim. 4, 12. τύπος γίνου τῶν πιστῶν

Tit. 2, 7. τύπον καλῶν ἔργων

Heb. 8, 5. „κατὰ τὸν τύπον τὸν
δείχθέντα“

1 Pet. 5, 3. τύποι γινόμενοι τοῦ πα-
μνίου

τύπτειν

Mat. 24, 49. τύπτειν τοὺς συνδούλους

27, 30. ἐτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ (Mar. 15, 19)

Luc. 6, 29. τῷ τύπτοντί σε ἐπὶ τὴν
σιαγόνα

Luc. 12, 45. ἄρξεται τύπ. τοὺς παῖδας
13, 13. ἔτυπ. εἰς τὸ στήθος αὐτ.
22, 64. ἔτυπον αὐτοῦ τὸ πρὸς.
23, 48. τύπτ. ἱαντῶν τὰ στήθη
Act. 18, 17. Σωσθάνην . . . ἔτυπον
ἐμπροσθεν
21, 32. τύπτοντες τὸν Παῦλον
23, 2. τύπτειν αὐτοῦ τὸ στόμα
- 3. τύπτειν σὺ μάλ' ἢ ὁ θ. etc.
1 Cor. 8, 12. τύπτοντες αὐτῶν τὴν συν-
είδησιν ἀσθενούσαν
Τύραννος Act. 19, 9.
τυρβάξασθαι Luc. 10, 41.
Τύριος Act. 12, 20.
Τύρος
Mat. 11, 21. 22; 15, 21. Mar. 3, 8;
7, 24. 31. Luc. 6, 17; 10, 13. 14.
Act. 21, 8, 7.
τύφασθαι Mat. 12, 20.
τυφλός
Mat. 9, 27. 28. ἠκολούθησαν αὐτῷ
δύο τυφλοὶ etc.
11, 5. (τυφλ. ἀναβλέπουσι. Luc.
7, 21. 22). 12, 22.
15, 14. ὁδηγοὶ εἰσι τυφλοὶ τυ-
φλῶν etc. (Luc. 6, 39)
- 30. 31; 20, 30 (δύο τυφλοὶ κα-
θήμενοι. cf. Mar. 10, 46.
49. 51. Luc. 18, 35)

Mat. 21, 14; 23, 16 (οὐαὶ ὑμῖν, ὁδηγοὶ
τυφλοὶ. 24)
23, 17. μαρτοὶ καὶ τυφλοὶ. (19)
- 28. Φαρισαῖε τυφλὴ
Mar. 8, 22. φέρουσιν αὐτῷ τυφλ. etc.
Luc. 4, 18. „κηρύξαι .. τυφλοῖς ἀνά-
βλεψιν“
14, 13. ἀναπήρ., χωλ. τυφλ. (21)
Joh. 5, 8. τυφλῶν, κωρ., ξηρῶν
9, 1. ἀνθρ. τυφλὸν ἐκ γενετ.
(2. 6. 8. 13. 17. 18. 19. 20.
24. 25. 32)
- 39. οἱ βλέποντες τυφλοὶ γίν.
- 40. μὴ κ. ἡμεῖς τυφλοὶ ἐσμεν;
(cf. 41)
10, 21. τυφλῶν ὀφθαλμοὺς ἀνοί-
γαι (cf. 11, 37)
Act. 13, 11. ἔση τυφλὸς μὴ βλέπων
Rom. 2, 19. ὁδηγὸν εἶναι τυφλῶν
2 Pet. 1, 9. τυφλὸς ἐστὶ μυωπάων
Apoc. 3, 17. εἰ - πτωχὸς καὶ τυφλὸς
τυφλοῦν
Joh. 12, 40. 2 Cor. 4, 4. 1 Joh. 2, 11.
τυφοῦσθαι
1 Tim. 3, 6; 6, 4. 2 Tim. 3, 4.
τυφωνικός Act. 27, 14.
Τύχιος
Act. 20, 4. Eph. 6, 21. Col. 4, 7.
2 Tim. 4, 12. Tit. 3, 12.

Υ.

ὕακινθος Apoc. 9, 17.
ὕακινθος Apoc. 21, 20.
ὕαλινος Apoc. 4, 6; 15, 2.
ὕαλος Apoc. 21, 18. 21.

ὕβρις
Mat. 22, 6. Luc. 11, 45; 18, 32. Act.
14, 5. 1 Th. 2, 2,
ὕβρις Act. 27, 10. 21. 2 Cor. 12, 10.

ὕβρισις Rem. 1, 30. 1 Tim. 1, 13.
ὕγιαίνειν

Luc. 5, 31. οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ὕγιαίνοντες ἰατροῦ
7, 10; 15, 27.

1 Tim. 1, 10. τῇ ὕγιαίνουσῃ διδασκαλίᾳ (2 Tim. 4, 3. Tit. 1, 9; 2, 1)

6, 2. ὕγιαίνουσι λόγοις τοῦ Κυρ. (cf. 2 Tim. 1, 18)

Tit. 1, 12. ὕγιαίν. ἐν τῇ πίστει (2, 2)

3 Joh. 2. εὐδοχεῖσθαι κ. ὕγιαίνειν ὕγιής

Mat. 12, 13 (Mar. 3, 5. Luc. 6, 10);
15, 31. Mar. 5, 34. Joh. 5, 4. 6.
9. 11. 14. 15; 7, 23. Act. 4, 10.

Tit. 2, 8. λόγον ὕγιῃ

ὕγρος Luc. 23, 31.

ὕδρια Joh. 2, 6. 7; 4, 23.

ὕδρεποποιεῖν 1 Tim. 5, 23.

ὕδρωπικός Luc. 14, 2.

ὕδωρ † metaph.

Mat. 3, 11. βαπτίζω ὑμᾶς ἐν ὕδατι
(Mar. 1, 8. Luc. 3, 16. Joh.
1, 26. 31. 33. cf. Act. 1, 5;
11, 16)

- 16. ἀνάβη εὐθύς ἀπὸ τοῦ
ὕδατος (Mar. 1, 10)
8, 32; 14, 28. 29.

17, 15 (Mar. 9, 22); 27, 24.

Mar. 9, 41. ποτίσῃ ὑμᾶς ποτ. ὕδατος
14, 13 (Luc. 22, 10).

Luc. 7, 44. ὕδωρ ἐπὶ . . οὐκ ἔδωκας
8, 24. 25; 16, 24.

Joh. 2, 7. 9. γαμίσματα τὰς ὕδριας
ὕδατος etc.

3, 5. γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ
πνεύματος

Joh. 3, 23; 4, 7.

† 4, 10. ἔδωκεν ἄν σοι ὕδωρ ζῶν
(cf. 11. 13. 14. 15)

- 48. ὅπου ἐποίησε τὸ ὕδωρ
οἶνον

[5, 3. 4. 7]

† 7, 39. ποταμοὶ . . ὕδ. ζῶντος
18, 5. βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νίκτι.
19, 34. ἐξήλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ

Act. 8, 36. 38. 39.

10, 47. μήτι τὸ ὕδ. πωλῦσαι δύν.

Eph. 5, 26. καθαρίσας τῷ λουτρῷ
τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι

Heb. 9, 19. μετὰ ὕδατος καὶ ἑρίου

10, 22. λελουμ. τὸ σ. ὕδατι καθ.

Jac. 3, 12. γλυκὺ ποιῆσαι ὕδωρ

1 Pet. 3, 20. διεσώθησαν δι' ὕδατος

2 Pet. 3, 5. γῇ ἐξ ὕδατος καὶ δι'
ὕδατος συνειστέσσα

- 6. κόσμος ὕδατι κατακλι-
σθαις ἀπώλετο

1 Joh. 5, 6. ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ
αἵματος etc.

- 8. Πν. καὶ τ. ὕδωρ κ. τὸ αἷμα

Apc. 1, 15. ὡς φωνὴ ὕδατων πολλῶν
(14, 2; 19, 6)

† 7, 17. ζωῆς πηγὰς ὕδατων
8, 10. ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδά-
των (cf. 16, 4)

- 11; 11, 6; 12, 15; 14, 7.

16, 5. τοῦ ἀγγέλου τῶν ὑδάτων
- 12; 17, 1. 15.

† 21, 6. τοῦ ὕδατος τῆς ζωῆς

† 22, 11. ποταμὸν ὕδατος ζωῆς

† - 17. λαβίτω ὕδωρ ζωῆς

ὑετός

Act. 14, 7; 28, 2. Heb. 6, 7. Jac. 1
7. 18. Apc. 11, 6.

υιοθεσία

Rom. 8, 15. ἐλάβετε πνεῦμα υιοθεσ.
 - 23. υιοθεσίαν ἀπεκδεχόμεν.
 9, 4. ὡς ἡ υιοθεσία κ. ἡ δόξα
 Gal. 4, 5. ἵνα τὴν υιοθ. ἀπολάβωμ.
 Eph. 1, 4. προορίσας ὑμᾶς εἰς υιο-
 θεσίαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

υιός

1) = Christus:

a) ὁ υιός Μαρίας:

Mat. 1, 21. 23 (Luc. 1, 31).

- 25. τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρω-
 τότοκον (Luc. 2, 7)

Mar. 6, 3. ὁ τέκτων ὁ υιός Μαρίας

b) ὁ υιός Ἰωσήφ:

Luc. 3, 23; 4, 22. Joh. 1, 46; 6, 42
 (cf. Mat. 13, 55).

c) ὁ υιός Δαυὶδ:

Mat. 1, 1. Ἰησοῦ Χριστοῦ υιοῦ Δ.

9, 27. ἐλέησον ἡμᾶς, υἱὲ Δαυὶδ
 (Mar. 10, 47. Luc. 18,
 38. 39)

12, 23. οὗτός ἐστιν ὁ υιός Δ.

15, 22. Κύριε, υἱὲ Δ. (20, 30. 31)

21, 9. ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δ. (15)

22, 42. τίνος υιός ἐστι; (45. Mar.
 12, 35. 37. Luc. 20, 41. 44)

d) ὁ υιός τοῦ ἀνθρώπου:

Mat. 8, 20. ὁ δὲ υιός τοῦ ἀνθρώπου
 οὐκ ἔχει πού (Luc. 9, 58)

9, 6. ἐξουσίαν ἔχει ὁ υιός τοῦ
 ἀνθρώπου (Mar. 2, 10.
 Luc. 5, 24)

10, 23. ὥς ἂν ἔλθῃ ὁ υιός τ. ἀ.

11, 19. ἦλθεν ὁ υιός τοῦ ἀνθρώ-
 που ἐσθίω (Luc. 7, 34)

12, 8. κύριος - τοῦ σαββ. ὁ υιός
 τ. ἀ. (Mar. 2, 28. Luc. 6, 5)

Mat. 12, 32. εἶπεν λόγον κατὰ τοῦ υιοῦ
 τοῦ ἀνθρ. (Luc. 12, 10)

- 40. οὕτως ἵσται ὁ υιός τοῦ
 ἀνθρώπου (Luc. 11, 30)

13, 37. ὁ σπείρων τὸ καλὸν σπ.
 - ὁ υιός τοῦ ἀνθρώπου

- 41. ἀποστέλει ὁ υιός τ. ἀνθρ.

16, 13. τίνα-εἶναι τὸν υἱὸν τ. ἀ.

- 27. μέλλει γὰρ ὁ υιός τοῦ
 ἀνθρώπου ἐρχεσθαι ἐν
 τῇ δόξῃ (25, 31)

- 28. ἴδωσι τὸν υἱὸν τ. ἀνθρ.

17, 9. ὥς οὐ ὁ υιός τοῦ ἀνθρ.
 ἐκ νεκρῶν ἀν. (Mar. 9, 9)

- 12. οὕτω καὶ ὁ υιός τοῦ ἀν-
 θρώπου μέλλει πάσχειν

- 22. μέλλει ὁ υιός τοῦ ἀνθρώ-
 που παραδίδοσθαι (cf.
 20, 18; 26, 2. 24. Mar. 9,
 31; 10, 33; 14, 21. 41. Luc.
 9, 44; 24, 7)

18, 11. ἦλθε - ὁ υιός τοῦ ἀν-
 θρώπου σῶσαι

19, 28. καθίστη ὁ υιός τοῦ ἀνθρ.

20, 28. ὁ υιός τοῦ ἀνθρ. οὐκ ἦλθε
 διακονηθῆναι (Mar. 10, 45)

24, 27. ἡ παρουσία τοῦ υιοῦ τοῦ
 ἀνθρώπου (37. 39)

- 30. τὸ σημεῖον τοῦ υιοῦ τοῦ
 ἀνθρώπου etc.

- καὶ ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ
 ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ
 (Mar. 13, 26. Luc. 21, 27)

- 44. ὁ υιός τοῦ ἀνθρ. ἐρχεται
 [25, 13] (Luc. 12, 40)

26, 24. ὁ μὲν υιός τοῦ ἀνθρώ-
 που ὑπάγει etc. (Mar.
 14, 21. Luc. 22, 23)

Mat. 26, 64. ὁψασθε τὸν υἱὸν τ. ἀνθρ.
(Mar. 14, 62. cf. Luc. 22, 69)

Mar. 8, 31. δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρ.
πολλὰ παθεῖν (Luc. 9, 22)

- 38. ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται (Luc. 9, 26)

9, 12. πῶς γέγραπται ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου

13, 26. τότε ὀψονται τὸν υἱὸν τ. ἀνθρ. ἐρχόμ. (Luc. 21, 27)

Luc. 6, 22. ἔνεκα τοῦ υἱοῦ τ. ἀνθρ.
[9, 56 ὁ - υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἤλθι - ἀπολέσαι]

12, 8. ὁ υἱὸς τ. ἀ. ὁμολογήσει

17, 22. τῶν ἡμερῶν τοῦ υἱοῦ τ. ἀ.
- 24. οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρ. ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ

- 26. οὕτως ἔσται - ἐν ταῖς ἡμέραις τ. υἱοῦ τ. ἀνθρ.

- 30. ἡ ἡμέρα ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀποκαλύπτεται

18, 8. ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐλθὼν - εὐρήσει

- 31. τὰ γεγραμμένα - τῷ υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου

21, 36. ἔμπροσθεν τ. υἱοῦ τ. ἀ.

22, 48. φιλήματι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδίδω;

Joh. 1, 52. τοὺς ἀγγέλους - ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου

3, 13. ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ

- 14. ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου (12, 34)

5, 29. ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ἐστὶ

6, 27. ὁ υἱὸς τ. ἀ. ὑμῖν δώσει
- 58. τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀ.
- 62. θεωρεῖτε τὸν υἱὸν τοῦ ἀ.

Joh. 8, 28. ὑψώσθητε τὸν υἱὸν τοῦ ἀ.
12, 23. δοξασθῇ ὁ υἱὸς τ. ἀνθρ.

- 34. τίς ἐστὶν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου

Act. 7, 56. τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν ἰστώτα τοῦ θ.

Heb. 2, 6. „ἡ υἱὸς ἀνθρώπου“
e) ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, τοῦ πατρ. u. ähnl.:

Mat. 2, 15. „ἐκάλεσα τὸν υἱὸν μου“

3, 17. ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός (17, 5. Mar. 1, 11; 9, 7. Luc. 3, 22; 9, 35. 2 Pet. 1, 17)

4, 3. εἰ υἱὸς εἰ τοῦ Θεοῦ (6; 27, 40. Luc. 4, 3. 9)

8, 29. τί ἡμῖν καὶ σοί, υἱέ τ. θ.

14, 33. ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς εἰ

16, 16. ὁ υἱὸς τοῦ θ. τοῦ ζῶντος

26, 63. Χριστός, ὁ υἱὸς τοῦ θ.

27, 43. ὅτι Θεοῦ εἰμι υἱὸς
- 54. ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς ἦ οὗτος (Mar. 15, 39)

Mar. 1, 1. Ἰησοῦ Χριστοῦ υἱοῦ τ. θ.
3, 11. ὅτι σὺ εἰ ὁ υἱὸς τοῦ θ. (Luc. 4, 41)

5, 7. υἱέ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου (Luc. 8, 28)

14, 61. ὁ Χρ. ὁ υἱὸς τ. ἐκλογητοῦ

Luc. 1, 32. υἱὸς ὑψίστου κληθήσεται
- 35. κληθήσεται υἱὸς Θεοῦ

22, 70. σὺ οὖν εἰ ὁ υἱὸς τοῦ θ.

Joh. 1, 34. οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τ. θ.
- 50. σὺ εἰ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ

3, 16. τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μετ' ἐμοῦ
- 17. ἀπίστ. ὁ θ. τὸν υἱὸν αὐτοῦ
5, 25. τῆς φωνῆς τοῦ υἱοῦ τ. θ.

Joh. 6, 69. ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ
 Θεοῦ [al. 1. ὁ ἅγιος]
 9, 35. πιστεύεις τὸν υἱὸν τ. Θ.
 10, 36. υἱὸς τοῦ Θεοῦ εἰμι
 11, 4. δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ Θ.
 - 27. ὁ Χρ. ὁ υἱὸς τ. Θ. (20, 31)
 17, 1. δόξασόν σου τὸν υἱόν etc.
 19, 7. ἱαυτὸν υἱόν τ. Θ. ἐποίησεν
 Act. [8, 37. πιστεύω τὸν υἱόν τοῦ
 Θεοῦ εἶναι]
 9, 20. οὐτός ἐστιν ὁ υἱὸς τ. Θ.
 Rom. 1, 3. περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
 - 4. ὁρίσθαι τοῦ υἱοῦ Θεοῦ
 - 9. τῷ εὐαγγ. τοῦ υἱοῦ αὐτ.
 5, 10. θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
 8, 3. τὸν ἱαυτοῦ υἱὸν πέμψας
 - 29. τοῦ εἰκότος τοῦ υἱοῦ αὐτ.
 - 32. τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφαί-
 σατο
 1Cor. 1, 9. κοινωνίαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
 2Cor. 1, 19. ὁ γὰρ τοῦ Θ. υἱὸς Ἰ. Χρ.
 Gal. 1, 16. ἀποκαλύψαι τὸν υἱόν
 αὐτοῦ ἐν ἐμοί
 2, 20. τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ
 4, 4. ἐξαπ. ὁ Θ. τὸν υἱόν αὐτοῦ
 - 6. τὸ πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
 Eph. 4, 13. ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τ. Θ.
 Col. 1, 13. βασιλείαν τοῦ υἱοῦ. τῆς
 ἀγάπης αὐτοῦ
 1Th. 1, 10. ἀναμένειν τὸν υἱόν αὐτοῦ
 Heb. 1, 5. υἱός μου εἰ σύ etc. (5, 5)
 4, 14. Ἰησοῦν τὸν υἱόν τοῦ Θεοῦ
 6, 8. ἀνασταυρ. - τὸν υἱόν τ. Θ.
 7, 3. ἀφωμ. - τῷ υἱῷ τοῦ Θ.
 10, 29. οἱ τὸν υἱόν τ. Θ. καταπατ.
 1Joh. 1, 3. μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰη-
 σοῦ Χριστοῦ (cf. 7)
 3, 8. ἐφανερῶσθαι ὁ υἱὸς τ. Θ.

1Joh. 3, 23. τῷ ὀνόμ. τοῦ υἱοῦ αὐτ. Ἰ.
 4, 9. τὸν υἱόν αὐτοῦ τ. μονογενῆ
 - 10. ἀπίσταιλε τὸν υἱόν αὐτοῦ
 - 15. Ἰησοῦς ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ
 Θεοῦ (5, 5)
 5, 9. περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ (10)
 - 10. πιστεύων εἰς τὸν υἱόν τ. Θ.
 - 11. ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστιν
 - 12. μὴ ἔχων τὸν υἱόν τ. Θ.
 - 13. τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τ. Θ.
 - 20. ὁ υἱὸς τοῦ Θ. ἦκει etc.
 2 Joh. 8. Ἰ. Χρ. τοῦ υἱοῦ τ. πατρὸς
 Apoc. 2, 18. τάδε λέγει ὁ υἱὸς τ. Θ.
 7) ὁ υἱός (κατ' ἐξοχήν):
 Mat. 11, 27. οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν
 υἱόν etc. (Luc. 10, 22)
 Joh. 1, 18. ὁ μονογενὴς υἱὸς ὁ ὢν
 3, 35. ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν υἱόν
 (cf. 5, 20)
 - 36. ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱόν etc.
 5, 19. οὐ δύν. ὁ υἱὸς ποιεῖν etc.
 - 21. οὕτω κ. ὁ υἱὸς οὗτος θάλει
 - 22. πᾶσαν δέδωκε τῷ υἱῷ
 - 23. πάντες τιμῶσι τ. υἱόν etc.
 - 26. οὕτως ἔδωκε καὶ τῷ υἱῷ
 6, 40. πᾶς ὁ θρωπῶν τὸν υἱόν
 8, 35. ὁ υἱὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα
 - 36. ὁ υἱὸς ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ
 14, 13. δοξ. ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ
 1Cor. 15, 28. ἀπὸ τοῦ υἱοῦ ὑποταγή-
 σεται τῷ ὑποτάξαντι
 Heb. 1, 2. ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν υἱῷ
 - 8. πρὸς θεὸν τὸν υἱόν
 3, 6. Χρ. δὲ ὡς υἱὸς ἐπὶ τόν
 5, 8. καίπερ ὢν υἱός
 7, 28. υἱόν εἰς τὸν αἰῶνα τετελ.
 1Joh. 2, 22. τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν
 - 23. ὁ ἀρνούμενος τὸν υἱόν etc.

1 Joh. 3, 24. ἐν τῷ υἱῷ καὶ ἐν τῷ π.

4, 14. ὁ πατ. ἀπίσταλκε τὸν υἱόν

5, 12. ὁ ἔχων τὸν υἱὸν ἔχει τὴν ζ.

2 Joh. 9. τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν

2) von Menschen:

a) leiblich (Sohn; Nachkomme):

Mat. 1, 20. Ἰωσήφ, υἱὸς Δαυὶδ

7, 9. αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀρτον (Luc. 11, 11)

10, 37. ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατ.

12, 27. οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσι (Luc. 11, 19)

17, 15. ἐλέησόν μου τὸν υἱόν (Mar. 9, 17. Luc. 9, 38. 41)

20, 20. 21. τῶν υἱῶν Ζαβεδαίου (26, 37; 27, 56 Mar. 10, 35. Luc. 5, 10. Joh. 21, 2)

21, 37. 38. (Mar. 12, 6. Luc. 20, 13). 22, 2; 23, 31. 35.

27, 9. ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ (Luc. 1, 16. Act. 5, 21; 7, 23. 37; 9, 15; 10, 36. Rom. 9, 27. 2 Cor. 3, 7. 13. Heb. 11, 22. Apoc. 2, 14; 7, 4; 21, 12)

Mar. 3, 28. τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων (Eph. 3, 5)

9, 17; 10, 46.

Luc. 1, 13 (57). 36; 3, 2.

7, 12. υἱὸς μονογενὴς τῇ μητρὶ 9, 38. 41.

12, 53. διαμερ. πατὴρ ἐφ' υἱῷ etc.

14, 5. τίνος ὑμῶν υἱὸς [al. ὄνος] ἢ βοῦς εἰς φρέαρ ἔμπες.

15, 11. ἄνθρ. τις εἶχε δύο υἱούς (cf. 13. 19. 21. 24. 25. 30)

19, 9. αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν

Joh. 1, 43; 4, 5 (cf. 12). 46 (cf. 47. 50. 53); 9, 19 (cf. 20).

Act. 2, 17 („προφητεῖς οὖσι οἱ υἱοὶ ὑμῶν“); 7, 16. 21. 29; 13, 21. 26 (υἱοὶ γένους Ἀβρ.); 16, 1. 14; 23, 16.

Rom. 9, 9. Gal. 4, 22 (cf. 30).

Heb. 7, 5; 11, 21. 24. Jac. 2, 21.

Apoc. 1, 13. ὅμοιον υἱῷ ἀνθρ. (14, 14) 12, 5. ἔτεκεν υἱὸν ἄρρενα

b) metaph.:

Mat. 5, 9. υἱοὶ Θεοῦ κληθήσ. (cf. 45. υἱ. τοῦ πατρ. Luc. 20, 36.

Rom. 8, 14. 19; 9, 26. υἱ. θ.

ζῶντος. cf. 2 Cor. 6, 18.

Gal. 3, 26. cf. Apoc. 21, 7)

8, 12. οἱ - υἱοὶ τῆς βασ. (13, 37)

9, 15. οἱ υἱοὶ τοῦ τυμφῶνος (Mar. 2, 19. Luc. 5, 31)

13, 38. οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ

17, 25. ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτῶν (26)

23, 15. ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γένν.

Mar. 3, 17. υἱοὶ βροντῆς

Luc. 6, 35. ἤσασθε υἱοὶ ὑψίστου

10, 6. ὁ υἱὸς εἰρήνης

16, 8. οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τοῦτου (20, 34)

- - τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτός (Joh. 12, 36. 1 Th. 5, 5)

20, 36. τῆς ἀναστάσεως. υἱοὶ ὄντες

Joh. 17, 12. ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας (2 Th. 2, 3)

19, 28. γυναί, ἰδοὺ, ὁ υἱὸς σου

Act. 3, 25. ἵνα οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν καὶ τῆς διαθήκης

4, 36. Βαρνάβας - μεθερμηνευόμενος υἱὸς παρακλήσεως.

13, 10. υἱὰ διαβόλου

Act. 23, 6. εἰμι υἱὸς Φαρισαίου [al. Φαρισαίων]
 Gal. 3, 7. οὗτοι εἰσιν υἱοὶ Ἀβραάμ
 4, 6. ὅτι - ἴστε υἱοὶ
 - 7. οὐκίτι εἰ δοῦλος, ἀλλ' υἱὸς etc.
 Eph. 2, 2. ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας (5, 6. Col. 3, 6)
 Heb. 2, 10. πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν ἂν.
 12, 5. ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται (cf. 6. 7. 8)
 1Pet. 5, 13. Μάρκος ὁ υἱὸς μου
 3) von Thieren: Mat. 21, 5.
 ὕλη Jac. 3, 5.
 ὕμναιος
 1 Tim. 1, 20. 2 Tim. 2, 17.
 ὕμναιον
 Mat. 26, 30 (Mar. 14, 26). Act. 16, 25.
 Heb. 2, 12.
 ὕμνος Eph. 5, 19 (Col. 3, 16).
 *ὑπάγειν
 Mat. 4, 10. ὑπάγε ὀπίσω μου, σατανᾶ (Luc. 4, 8) (cf. Mat. 16, 23. Mar. 8, 33)
 26, 24. ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει (Mar. 14, 21)
 Mar. 5, 19. 34. ὑπάγε εἰς εἰρήνην
 10, 52. ὑπάγε, ἡ πίστις σου σέσω.
 Joh. 3, 3. πόθεν ἔρχεται κ. ποῦ ὑπ.
 6, 67. μὴ κ. ὑμ. θέλετε ὑπάγειν;
 7, 33. ὑπάγω πρὸς τὸν πῖμπ.
 με (16, 5)
 8, 14. πόθεν ἦλθον καὶ ποῦ ὑπάγω etc.
 - 21 22. ἐγὼ ὑπάγω καὶ ζητήσεται με etc.
 13, 3. ἀπὸ Θεοῦ ἔξηλθε καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπάγει

Joh. 13, 33. ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ
 - 36. Κύριε, ποῦ ὑπάγεις etc.
 14, 4. 5. ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, οἴδατε etc.
 - 28. ὑπ. κ. ἔρχομαι πρὸς ὑμ.
 16, 10. πρὸς τὸν πατέρα μου ὑπάγω (16. 17)
 18, 8. ἄφατε τοὺτους ὑπάγειν
 Jac. 2, 16. ὑπάγετε ἐν εἰρήνῃ
 1Joh. 2, 11. οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει
 Apoc. 17, 8. εἰς ἀπώλειαν ὑπάγειν (11) ὑπακοή
 Rom. 1, 5. εἰς ὑπακοὴν πίστ. (16, 26)
 5, 19. διὰ τῆς ὑπακοῆς κ. ἰνός
 6, 16. δοῦλους εἰς ὑπακοὴν etc.
 15, 18. εἰς ὑπακοὴν ἔθνων
 16, 19. ἡ γὰρ ἡμῶν ὑπακοή εἰς πάντας ἀφίκετο
 2Cor. 7, 15. τὴν πάντων ὑμῶν ὑπακ.
 10, 5. εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χρ.
 - 6. πληρωθῇ ὑμῶν ἡ ὑπακοή
 Philem. 21. πεποιθώς τῇ ὑπακοῇ σου
 Heb. 5, 8. ἔμαθεν ἀφ' ὧν ἔπαθε τὴν ὑπακοὴν
 1Pet. 1, 2. εἰς ὑπακοὴν κ. ῥαντισμὸν
 - 14. ὡς τέκνα ὑπακοῆς
 - 22. ἐν τῇ ὑπ. τῆς ἀληθείας ὑπακούειν
 Mat. 8, 27. οἱ ἄν. - ὑπακούουσ. αὐτῷ (Mar. 4, 41. Luc. 8, 25)
 Mar. 1, 27. ἐπιτ. κ. ὑπακούουσ. αὐτῷ
 Luc. 17, 6. καὶ ὑπήκουσεν ἂν ὑμῖν
 Act. 6, 7. ὑπήκουον τῇ πίστει
 12, 13. πρὸς ἡλθε παιδίσκη ὑπακοῦσαι
 Rom. 6, 12. εἰς τὸ ὑπακ. ταῖς ἐπιθ.
 - 16. δοῦλοι ἴστε ὅτι ὑπακούετε
 - 17. ὑπηκούσατε δὲ ἐκ καρδ.

Rom. 10, 16. οὐ πάντες ὑπήκουσαν τῷ
εὐαγγελίῳ

Eph. 6, 1. ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν
(Col. 3, 20)

- 5. ὑπακ. τοῖς κυρ. (Col. 3, 22)

Phil. 2, 12. καθὼς πάντοτε ὑπηκούουσ.

2Th. 1, 8. τοῖς μὴ ὑπακούουσιν τῷ εὐ.

3, 14. οὐχ ὑπακούει τῷ λόγῳ

Heb. 5, 9. τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ

11, 8. Ἄβρ. ὑπήκουσεν ἐξελθεῖν

1Pet. 3, 6. ὑπήκουσε τῷ Ἀβραάμ

ὑπανδρος Rom. 7, 2.

ὑπαντεῖν

Mat. 8, 29. (Luc. 8, 27). Joh. 11, 20.
30; 12, 18.

ὑπάντησις Joh. 12, 13.

ὑπαρξίς Act. 2, 45. Heb. 10, 34.

τὰ ὑπάρχοντα

Mat. 19, 21. πώλησόν σου τὰ ὑπάρ-
χοντα (cf. Luc. 12, 33)

24, 47 (Luc. 12, 44); 25, 14.

Luc. 8, 3; 11, 21 (12, 15); 12, 44 (14,
33; 16, 1).

19, 8. τὰ ἡμίση τῶν ὑπάρχ. μου

Act. 4, 32. 1 Cor. 13, 3. Heb. 10, 34.

ὑπείκειν Heb. 13, 47.

ὑπεναντίος Col. 2, 14. Heb. 10, 27.

* ὑπέρ

1) mit Genit.:

† in Bezug auf Christi Lei-
den und Sterben:

Mar. 9, 40. ὅς γὰρ οὐκ ἔστι κατ'
ὑμῶν, ὑπὲρ ὑμῶν ἔστιν
(Luc. 9, 50)

† 14, 24. ὑπὲρ [al. παρ.] πολλῶν ἐκ-
χυνόμενον (Luc. 22, 20)

† Joh. 6, 51. δώσω ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσ-
μου ζωῆς

† Joh. 10, 11. τὴν ψυχὴν τιθήσιν ὑπὲρ
(15. cf. 13, 37. 38; 15, 13.
1 Joh. 3, 16)

11, 4. ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δόξης τ. θ.

† - 50. ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ
(cf. 51. 52) (cf. Rom. 5, 6.

7. 8; 14, 15. 1 Cor. 15, 3.

2 Cor. 5, 14. 15. 1 Th. 5, 10)

† 17, 19. ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἀγιάζω

† 18, 14. ἀπολίσθαι ὑπὲρ τ. λαοῦ

Act. 5, 41. ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος - ἀτι-
μασθῆναι

9, 16. ὑπὲρ τ. ὀνόματος παθεῖν

15, 26. παραδίδωκ. - ὑπὲρ τ. ὀν.

21, 13. ἀποθάνειν - ὑπὲρ τ. ὀν.

- 26. προσηρέχθη ὑπὲρ ἐνὸς

ἐκάστου - ἢ προσφορὰ

26, 1. ὑπὲρ σεαυτοῦ λέγειν

Rom. 1, 5. ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ

8, 31. εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν

† - 32. ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρ-
έδωκεν αὐτόν

9, 3. ἀνάθεμα εἶναι ὑπὲρ τῶν
ἀδελφῶν μου

15, 8. λέγω - ὑπὲρ ἀληθ. Θεοῦ

16, 4. ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὸν
ἐαυτῶν τράχηλον ὑπ-
έθηκαν

† 1 Cor. 1, 13. ἵσταυρώσθῃ ὑπὲρ ὑμῶν
4, 6. ἵνα μὴ εἰς ὑπὲρ τοῦ ἐνὸς
φυσιοῦσθαι

† 5, 7. ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη Χρ.

† 11, 24. τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον

15, 29. βαπτίζόμενοι ὑπὲρ τῶν
νεκρῶν

† 2 Cor. 5, 21. ὑπὲρ ἡμῶν ἀμαρτίας
ἐποίησεν

12, 15. ἐκδαν. ὑπ. τῶν ψυχῶν ὑμῶν

2Cor. 13, 8. οὐ - κατὰ τῆς ἀληθείας,
ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας
† Gal. 1, 4. δόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ [al.
περὶ] τῶν ἁμαρτιῶν (cf.
Tit. 2, 14)

† 2, 20. παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ
ἡμῶν (cf. Eph. 5, 2, 25)

† 3, 13. γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κα-
τάρα

Eph. 3, 1. ὁ δέσμιος - ὑπὲρ ὑμῶν
- 13. ταῖς θλίψεσι μου ὑπ. ὑμ.

Phil. 1, 7. φρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑμ.
- 29. τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν
4, 10. τὸ ὑπὲρ ἡμῶν φρονεῖν

Col. 1, 24. παθήμασιν ὑπ. ὑμῶν etc.
2, 1. ἀγῶνα ἔχω ὑπὲρ [al. περὶ]
ὑμῶν (cf. 4, 12)

2Th. 1, 5. ὑπὲρ ἧς καὶ πάσχετε
† 2, 6. ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων

† Heb. 2, 9. ὑπ. παντός γεύσεται θαν.
5, 1. θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν

- 3. προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτ.
6, 20. πρὸδρομος ὑπὲρ ἡμῶν

εἰς ἡλθεν
7, 27. ὑπὲρ τῶν ἰδίων - ἀνα-
φέρειν

9, 7. προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ κ.
- 24. ἐμφανισθῆναι - ὑπ. ἡμῶν

† 10, 12. ὑπ. ἁμαρτ. προσενέγκας
† 1Pet. 2, 21. Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ

ἡμῶν (cf. 3, 18; 4, 1)

2) ὑπὲρ mit Accus.:

Mat. 10, 24. οὐκ ἔστι μαθητῆς ὑπὲρ
τὸν διδάσκαλον etc. (Luc.
6, 40)

- 37. φίλων - ὑπὲρ ἡμῶν

Luc. 16, 8. φρονιμώτεροι ὑπὲρ τούτων
υἱοὺς τοῦ φωτός

Act. 26, 13. ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα
τοῦ ἡλίου

1Cor. 4, 6. ὑπ. δ. γέγραπται φρονεῖν
10, 13. πειρασθ'. ὑπ. δ. δύνασθαι

2Cor. 1, 8. ὑπὲρ δύναμιν (8, 3 [al.
παρά])

Eph. 1, 22. ἔδωκε κεφαλὴν ὑπ. πάντα
3, 20. ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι

Phil. 2, 9. ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄν.

Heb. 4, 12. τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν
μάχαιραν

ὑπεραίρεσθαι

2 Cor. 12, 7. 2 Th. 2, 4.

ὑπεράκμος 1 Cor. 7, 36.

ὑπεραυξάνειν 2 Th. 1, 3.

ὑπερβαίνειν 1 Th. 4, 6.

ὑπερβάλλειν

2 Cor. 3, 10; 9, 14. Eph. 1, 19; 2,
7; 3, 19.

ὑπερβαλλόντως 2 Cor. 11, 23.

ὑπερβολή

Rom. 7, 13. γίνηται καθ' ὑπερβολὴν
ἁμαρτωλός

1Cor. 12, 31. ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν
ὑμῖν δείκνυμι

2Cor. 1, 8. καθ' ὑπ. ἐβαρύνθημεν
4, 7. ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνά-
μεως ἢ τοῦ Θεοῦ

- 17. καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερ-
βολὴν - καταργᾷται

12, 7. τῇ ὑπ. τῶν ἀποκαλύψεων

Gal. 1, 13. καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον
ὑπερέκεινα 2 Cor. 10, 16.

ὑπερεκπερισσοῦ

Eph. 3, 20. 1 Th. 3, 10; 5, 13.

ὑπερεκτείνειν 2 Cor. 10, 14.

ὑπερεκχύνεσθαι Luc. 6, 38.

ὑπερεντυγχάνειν Rom. 8, 26.

ὑπερέχαιν

Rom. 13, 1. Phil. 2, 8; 4, 7. 1 Pet. 2, 13.

Τὸ ὑπερέχον Phil. 3, 8.

ὑπερηφανία Mar. 7, 22.

ὑπερήφανος

Luc. 1, 51. Rom. 1, 30. 2 Tim. 3, 2.

Jac. 4, 6 (1 Pet. 5, 5).

ὑπεριδεῖν Act. 17, 30.

ὑπερλίαν 2 Cor. 11, 5; 12, 11.

ὑπερνεκρῶν Rom. 8, 37.

ὑπερογκος 2 Pet. 2, 18. Jud. 16.

ὑπεροχή 1 Cor. 2, 1. 1 Tim. 2, 2.

ὑπερπερισσεύειν]

Rom. 5, 20. 2 Cor. 7, 4.

ὑπερπερισσῶς Mar. 7, 37.

ὑπερπλεονάζειν 1 Tim. 1, 14.

ὑπερψοῦν Phil. 2, 9.

ὑπερφρονεῖν Rom. 12, 3.

ὑπερφῶν Act. 1, 13; 9, 37. 39; 20, 8.

ὑπέρχαιν Jud. 7.

ὑπήκοος

Act. 7, 39. 2 Cor. 2, 9. Phil. 2, 8.

ὑπηρέτειν

Act. 13, 36; 20, 34; 24, 23.

ὑπηρέτης

Mat. 5, 25. ἡ κριτής σε παραδῶ τῷ

ὑπηρέτῃ

26, 58. ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπη-

ρετῶν (Mar. 14, 54)

Mar. 14, 65. Luc. 1, 2; 4, 20.

Joh. 7, 32. 45. 46; 18, 3. 12. 18. 22.

36; 19, 6.

Act. 5, 22. 26; 13, 5; 26, 16.

1 Cor. 4, 1. ὡς ὑπηρέτην Χριστοῦ

ἄνθρωπος

Mat. 1, 24. Luc. 9, 32. Joh. 11, 13.

Act. 20, 9. Rom. 13, 11.

ὑποβάλλειν Act. 6, 11.

ὑπογραμμός 1 Pet. 2, 21.

ὑπόδειγμα

Joh. 13, 15. ὑπόδειγ. γὰρ ἴδωκα ὑμῶν

Heb. 4, 11. μὴ ἐν τῷ αὐτῷ εἰς ὑπο-

δειγματι πείσῃ τῆς ἀπει-

θείας

8, 5. ὑποδειγματι κ. σικτῇ λα-

τρεύουσι τῶν ἐκουρατίων

9, 23. τὰ μὲν ἐκ. τῶν ἐν τοῖς οὐρ.

Jac. 5, 10. ὑπόδειγμα λάβετε - τῆς κ.

2 Pet. 2, 6. ὑπόδειγμα μελλόντων

ἀσεβῶν τε θεικῶς

ὑποδεικνύειν

Mar. 6, 9 (Luc. 8, 7).

Luc. 6, 47; 12, 5. Act. 9, 16; 20, 35.

ὑποδείσθαι

Mar. 6, 9. Act. 12, 8. Eph. 6, 15.

ὑποδέχεσθαι

Luc. 10, 38; 19, 6. Act. 17, 7. Jac. 2, 25.

ὑπόδημα

Mat. 3, 11. (cf. Mar. 1, 7. Luc. 3, 16.

Joh. 1, 27. Act. 13, 25); 10, 10

(Luc. 10, 4).

Luc. 15, 22; 22, 35. Act. 7, 33.

ὑπόδικος Rom. 3, 19.

ὑποδύγειν Mat. 21, 5. 2 Pet. 2, 16.

ὑποδύνουμι Act. 27, 17.

ὑποκάτω

[Mat. 22, 44] Mar. 6, 11; 7, 28. Luc.

8, 16. Joh. 1, 51. Heb. 2, 8. Apoc.

5, 3. 13; 6, 9; 12, 1.

ὑποκρίνισθαι Luc. 20, 20.

ὑπόκρισις

Mat. 23, 28. Mar. 12, 15. Luc. 12, 1.

Gal. 2, 13. 1 Tim. 4, 2. 1 Pet. 2, 1.

ὑποκρίτης

Mat. 6, 2. 5. 16. ὥσπερ οἱ ὑποκρι-

ται ποιοῦσιν etc.

Mat. 7, 5. ὑποκριτὰ, ἔκβαλε πρῶτον (Luc. 6, 42)
 15, 7. ὑποκριταί, καλῶς προσηύτευσεν (Mar. 7, 6)
 16, 3. ὑποκριταί, τὸ μὲν πρόσωπον (Luc. 12, 56)
 22, 18. τί με πειράζετε, ὑποκρι.
 23, 13. οὐαὶ δὲ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι (14 [Luc. 11, 44]).
 - 15. γραμματεῖς - ὑποκριταί (23. 25. 27. 29)
 24, 51. μετὰ τῶν ὑποκριτῶν θήσεται
 Luc. 13, 15. ἀπακριθῆ οὖν αὐτῷ . . ὑποκριτὰ!
 ὑπολαμβάνειν
 Luc. 7, 13; 10, 30. Act. 1, 9; 2, 15. ὑπολείπεσθαι Rom. 11, 3.
 ὑπολήνιον Mar. 12, 1.
 ὑπολαμβάνειν 1 Pet. 2, 21.
 ὑπομένειν
 Mat. 10, 22. ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος (24, 13. Mar. 13, 13)
 Luc. 2, 43. Act. 17, 14.
 Rom. 12, 12. τῇ θλίψει ὑπομένοντες
 1 Cor. 13, 7. (ἡ ἀγ. -) πάντα ὑπομένει
 2 Tim. 2, 10. πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς
 - 12. εἰ ὑπομένωμεν, καὶ συμβασιλεύσομεν
 Heb. 10, 32. πολλὴν ἀθλήσιν ὑπαμείναντες παθημάτων
 12, 2. ὅς - ὑπέμεινε σταυρόν
 - 3. τοιαύτην ὑπομεμενηκότα
 - ἀντιλογίαν
 - 7. εἰ παιδείαν ὑπομένετε
 Jac. 1, 12. ὅς ὑπομένει πειρασμόν
 5, 11. μακαρ. τοὺς ὑπομένοντας
 1 Pet. 2, 20. κολαφιζόμενοι ὑπομ. etc.

ὑπομιμνήσκειν
 Luc. 2, 61. Joh. 14, 16. 2 Tim. 2, 14.
 Tit. 3, 1. 2 Pet. 1, 12. 3 Joh. 10.
 Jud. 5.
 ὑπόμνησις
 2 Tim. 1, 5. 2 Pet. 1, 13 (3, 1).
 ὑπομονή
 Luc. 8, 15. καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ
 21, 19. ἐν τῇ ὑπομ. ὁμῶν κτήσ.
 Rom. 2, 7. καθ' ὑπομ. ἔργου ἀγαθ.
 5, 3. 4. ἡ θλίψις ὑπομονὴν καταργάζεται etc.
 8, 25. δι' ὑπομ. ἀπεκδεχόμεθα
 15, 4. διὰ τῆς ὑπ. - τῶν γραφῶν
 - 5. ὁ δὲ θεὸς τῆς ὑπομονῆς
 2 Cor. 1, 6. ἐν ὑπομ. τῶν αὐτῶν παθ.
 6, 4. ἐν ὑπομονῇ πολλῇ ἐν θλ.
 12, 12. ἐν πάσῃ ὑπομονῇ
 Col. 1, 11. εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν
 1 Th. 1, 3. τῆς ὑπ. τῆς ἐλπίδος τ. Κ.
 2 Th. 1, 4. ὑπὲρ τῆς ὑπ. ὁμῶν κ. πιστ.
 3, 5. εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ Χρ.
 1 Tim. 6, 11. πιστίν, ἀγάπην, ὑπομ.
 (cf. 2 Tim. 3, 10. Tit. 2, 2)
 Heb. 10, 36. ὑπομονῆς γ. ἔχετε χρεῖαν
 12, 1. δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν
 Jac. 1, 3. 4. τὸ δοκίμιον ὁμῶν τῆς πίστεως καταργάζεται ὑπομονὴν etc.
 5, 11. τὴν ὑπ. ἰωβ ἠκούσατε
 2 Pet. 1, 6. ἐν τῇ ἐγκρατείᾳ τὴν ὑπομονὴν etc.
 Apoc. 1, 9. ἐν τῇ θλίψει . . καὶ ὑπομονῇ Ἰησοῦ
 2, 2. 3. τὸν κόπον σου καὶ τὴν ὑπομονὴν σου
 - 19. τὴν ὑπ. σου καὶ τὰ ἔργα

Apoc. 3, 10. τὸν λόγον τῆς ὑπ. μου
 13, 10. ὡς ἐστιν ἡ ὑπ. κ. ἡ πίστ.
 14, 12. ὡς ὑπομ. τῶν ἀγίων ἐ.
 ὑπονοεῖν Act. 13, 25; 25, 18; 27, 27.
 ὑπόνοια 1 Tim. 6, 4.
 ὑποπλεῖν Act. 27, 4, 7.
 ὑποπνέειν Act. 27, 13.
 ὑποποδίσιν
 Mat. 5, 35. τῇ γῇ, ὅτι ὑποποδίσιν
 ἐστι τῶν ποδῶν αὐτοῦ
 (cf. Act. 7, 49)
 22, 44. θῶ τοὺς ἐχθρούς σου
 ὑποπόδ. τῶν ποδῶν σου
 (Mar. 12, 36. Luc. 20, 43.
 Act. 2, 35. Heb. 1, 13. cf.
 10, 13)
 Jac. 2, 3. κάθου ῥ. ὑπὸ τὸ ὑπ. μου
 ὑπόστασις
 2Cor. 9, 4 ἐν τῇ ὑποστάσει ταύτῃ
 11, 17. ἐν ταύτῃ τῇ ὑποστάσει
 τῆς καυχήσεως
 Heb. 1, 3. χαρακτήρ τῆς ὑπ. αὐτοῦ
 3, 14. τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως.
 11, 1. πίστ. ἐλπίζομένων ὑπ.
 ὑποστήλlein
 Act. 20, 20. 27. Gal. 2, 12. Heb. 10, 38.
 ὑποστολή Heb. 10, 39.
 ὑποστρώννυμι Luc. 19, 36.
 ὑποταγή
 2Cor. 9, 13. ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ τῆς ὁμο-
 λογίας ὑμῶν εἰς τὸ εὐ-
 αγγέλιον τοῦ Χριστοῦ
 Gal. 2, 5. οἷς οὐδὲ - εἴξαμεν τῇ ὑπ.
 1Tim. 2, 11. μανθάν. ἐν πίστῃ ὑποτα-
 3, 4. τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ
 ὑποτάσσουσιν
 Luc. 2, 51. ἦν ὑποτασσόμενος ἀντοῖς
 10, 17. (δαιμόν.). 20 (τὰ πν.).

Rom. 8, 7. νόμῳ - οὐχ ὑποτάσσεται
 - 20. τῇ γὰρ ματαιότητι ἡ κτί-
 σις ὑπετάγη etc.
 10, 3. τῇ δικ. οὐχ - ὑπετάγησαν
 13, 1. ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις
 ὑποτασσέσθω (cf. Tit. 3, 1)
 - 5. ἀνάγκη ὑποτάσσασθαι
 1Cor. 14, 32. 34. προφηταῖς ὑποτάσσ-
 εται etc.
 15, 27. πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ
 τοὺς πόδας αὐτοῦ etc.
 (Eph. 1, 22)
 - 28. ὑπ. ἀντῷ τὰ πάντα etc.
 16, 16. ὑποτάσσησθε τοῖς κοι-
 οῦτοις
 Eph. 5, 21. ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις
 ἐν φόβῳ Θεοῦ
 - 22. ἰδίοις ἀνδράσιν ὑποτάσσ-
 σεσθε (cf. Col. 3, 18. Tit.
 2, 5. 1 Pet. 3, 1. 5)
 - 24. ἡ ἐκκ. ὑποτάσσεται τῷ Χ.
 Phil. 3, 21. ὑποτάξει ἑαυτῷ τὰ πάντα
 Tit. 2, 9. δεσπόταις ὑποτάσσεσθαι
 (cf. 1 Pet. 2, 18)
 Heb. 2, 5. οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέταξε
 - 8. „πάντα ὑπέταξεν ὑποκά-
 τω τῶν ποδῶν“ etc.
 12, 9. ὑποταγησόμεθα τῷ πατρὶ
 Jac. 4, 7. ὑποτάγητε οὖν τῷ Θεῷ
 1Pet. 2, 13. ὑποτάγητε οὖν πᾶσι -
 κτίσι
 3, 22. ὑποταγέντων ἀντῷ ἀγγέλ.
 5, 5. ὑποτάγητε πρεσβυτέροις
 ὑποτιθεῖναι Rom. 16, 4. 1Tim. 4, 6.
 ὑποτρέχειν Act. 27, 16.
 ὑποτιπύσκειν 1Tim. 1, 16. 2Tim. 1, 13.
 ὑποφέρειν
 1Cor. 10, 13. 2Tim. 3, 11. 1Pet. 2, 19.

ὑποχωρεῖν Luc. 5, 16.
 ὑπωπιάζειν
 Luc. 18, 5. 1 Cor. 9, 27.
 ὕς 2 Pet. 2, 22.
 ὕσσωπος Joh. 19, 29. Heb. 9, 19.
 ὑστερεῖν
 Mat. 19, 20. τί ἔτι ὑστερεῖ;
 Mar. 10, 21. ἔν σοι ὑστερεῖ
 Luc. 15, 14: 22, 35.
 Joh. 2, 3. ὑστερήσαντες οἴνου
 Rom. 3, 23. ὑστεροῦνται τῆς δόξης
 τοῦ Θεοῦ
 1Cor. 1, 7; 8, 8; 12, 24.
 2Cor. 11, 5. 8; 12, 11.
 Phil. 4, 12. περισσεύειν καὶ ὑστε-
 ρεῖσθαι
 Heb. 4, 1; 11, 37; 12, 15 (ἀπὸ τῆς
 χάριτος)
 ὑστέρημα
 Luc. 21, 4. ἐκ τοῦ ὑστερήμ. αὐτῆς
 1Cor. 16, 17. τὸ ἑμῶν ὑστέρημα οὐτοι
 ἀνεπλήρωσαν
 2Cor. 8, 13. 14. τὸ ἑμ. περισσεύμα εἰς
 τὸ ἐκείνων ὑστέρημα etc.
 9, 12. τὰ ὑστερήμ. τῶν ἀγίων
 11, 9. τὸ γὰρ ὑστέρημά μου
 προσανεπλήρωσαν οἱ ἀδ.
 Phil. 2, 30. ἀναπληρώσῃ τὸ ἑμῶν
 ὑστέρημα τῆς πρὸς με-
 λειτουργίας
 Col. 1, 24. ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστε-
 ρήματα τῶν θλίψεων
 τοῦ Χριστοῦ
 1Th. 3, 10. καταρτίσαι τὰ ὑστερή-
 ματα τῆς πίστεως ὑμῶν
 ὑστέρεσις Mar. 12, 44. Phil. 4, 11.
 ὕστερος [Mat. 21, 31.] 1 Tim. 4, 1.
 ὕφαντός Jc. 19, 23.

ὑψηλός
 Mat. 4, 8. εἰς ὄρος ὑψηλὸν λλαν
 (17, 1. Mar. 9, 2. Luc. 4, 5)
 (cf. Apoc. 21, 10)
 Luc. 16, 15. τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν
 Act. 13, 17. μετὰ βραχίονος ὑψηλοῦ
 Rom. 12, 16. μὴ τὰ ὑψηλά φρονούντες
 Heb. 1, 3. μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς
 7, 26. ὑψηλότερος τῶν οὐρα-
 νῶν γενόμενος
 Apoc. 21, 12. τεῖχος μέγα καὶ ὑψηλὸν
 ὑψηλοφρονεῖν
 Rom. 11, 20. 1 Tim. 6, 17.
 ὕψιστος
 Mat. 21, 9. ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις
 (Mar. 11, 10. Luc. 19, 38)
 Mar. 5, 7. υἱὰ τοῦ Θεοῦ ὑψίστου
 (Luc. 8, 28)
 Luc. 1, 32. υἱὸς ὑψίστου κληθήσεται.
 - 35. δύναιμις ὑψίστου ἐπισκ.
 - 76. προφήτης ὑψ. κληθήσῃ
 2, 14. δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ
 6, 35. ἔσονται υἱοὶ ὑψίστου
 Act. 7, 48. οὐχ ὁ ὕψιστος ἐν χείροσ.
 16, 17. δοῦλον τοῦ Θ. τοῦ ὑψ.
 Heb. 7, 1. ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψ.
 ὕψος
 Luc. 1, 78. ἀνατολὴ ἐξ ὕψους
 24, 49. ἐνδύσ. δύναμιν ἐξ ὕψους
 Eph. 3, 18. πλάτος καὶ μήκος καὶ
 βάθος καὶ ὕψος
 4, 8. „ἀναβάς εἰς ὕψος“
 Jac. 1, 9. καυχάσθω - ὁ ταπεινός
 ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ
 Apoc. 21, 16. τὰ πλάτος κ. τὸ ὕψ. αὐτῆς
 ὕψοῦν
 Mat. 11, 23. Καπερν. ἢ ἕως τοῦ οὐρ.
 ὕψωθίσα (Luc. 10, 15)

Mat. 23, 12. ὅστις δὲ ὑψώσῃ αὐτόν,
ταπεινωθήσ. etc. (Luc.
14, 11; 18, 14)

Luc. 1, 52. καὶ ὑψώσῃ ταπεινούς

Joh. 3, 14. Μωϋσῆς ὑψώσῃ τὸν ὄφιν
ἐν τῇ etc.

8, 28. ὅταν ὑψώσῃς τὸν υἱόν

12, 32. ἵνα ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς

- 34. δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱόν
τοῦ ἀνθρώπου

Act. 2, 33. τῇ δεξιᾷ οὖν τοῦ Θεοῦ
ὑψωθείς

5, 31. τοῦτον ὁ Θ. . . σωτήρα
ὑψώσῃ τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ

13, 17. τὸν λαὸν ὑψώσῃ ἐν τῇ π.

2Cor. 11, 17. ταπεινῶν, ἵνα ὑμ. ὑψωθ.

Jac. 4, 10. ταπεινώσῃτε ἐνώπιον τοῦ
Κυρίου καὶ ὑψώσῃ ὑμᾶς
(1 Pet. 5, 6)

ὑψωμα Rom. 8, 39. 2 Cor. 10, 5.

Φ.

φαγεῖν

Mit πίνειν verbunden α. πίνειν.

Mat. 12, 4. ἄρτους τῆς προθ. ἔφ. etc.
(Mar. 2, 26. Luc. 6, 4)

14, 16. 20 (Mar. 6, 31. 36. 37. 42.

44. Luc. 9, 13. 17. Joh. 6, 5).

15, 20. ἀνέπτυξαι χεῖρες φαγεῖν

- 32. 37 (Mar. 8, 1. 2. 8. 9).

25, 35. καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν
(cf. 42)

26, 17. φαγεῖν τὸ πάσχα (Mar.
12, 14. Luc. 22, 8. 11. cf.
Joh. 13, 23)

- 26. λάβετε, φάγετε (Mar. 14,
22. Luc. 22, 15. 16. 1 Cor.
11, 24)

Mar. 3, 20; 5, 43 (Luc. 8, 55); 11, 14.
Luc. 4, 2; 7, 36.

13, 26. ἐφάγομεν ἐνώπιόν σου

14, 1. σαββάτω φαγεῖν ἄρτον

- 15. μακάρ. ὃς φάγεται ἄρτον

15, 23; 24, 43.

1. 4, 31. 32. 33; 6, 23. 26. 31(49). 50. 51.

Joh. 4, 52. 53. δοῦναι τὴν σάρκα φ.
- 58. ἔφαγον οἱ πατέρες ὑμῶν

Act. 10, 13. 14 (11, 7).

Rom. 14, 2. 21. 23.

1Cor. 8, 8. 13; 10, 3 (βρώμα πνευ-
ματικόν); 11, 20 (κυρια-
κὸν δείπνον). 21. 33.

2Th. 3, 8. Heb. 13, 10.

Jac. 5, 3. τὰς σάρκας ὑμῶν

Apo. 2, 7. φ. ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς

- 14. φαγεῖν εἰδωλόθυτα (20)

- 17. [φαγεῖν ἀπὸ] τοῦ μάννα

10, 10; 17, 16 (σάρκας αὐτῆς).

19, 18. σάρκας βασιλείων

φάγος Mat. 11, 19 (Luc. 7, 34).

Ι. φαίνειν

Joh. 1, 5. φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει

5, 35. ὁ λύχνος ὁ καίόμε. κ. φ.

2Pet. 1, 19. ὡς λύχνος φαίνοντι ἐν
ἀχμηρῷ τόπῳ

1Joh. 2, 8. τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἤδη
φαίνει

Apo. 1, 16; 8, 12; 21, 23.

II. φαίνεσθαι

Mat. 1, 20; 2, 7. 13. 19; 6, 5. 16. 18;
9, 33; 13, 26; 23, 27. 28; 24,
27. 30.

Mar. 14, 64; 16, 9. Luc. 9, 8; 24, 11.

Rom. 7, 13. ἵνα φανῇ ἁμαρτία

2Cor. 13, 7. Phil. 2, 15 (ὡς φωστῆρες).

Heb. 11, 2. εἰς τὸ μὴ ἐκ φαινομένων

Jac. 4, 14. 1 Pet. 4, 18. Apoc. 18, 23.

Φαλίσ Luc. 8, 35.

φανερός

Mat. 6, 4. ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φα-
νερῷ (6. 18)

12, 16 (Mar. 8, 12).

Mar. 4, 22. Luc. 8, 17. Act. 4, 16; 7, 13.

Rom. 1, 19. φανερόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς

2, 28. οὐ γὰρ ὁ ἐν τῷ φανερῷ
Ἰουδαῖος etc.

1Cor. 3, 13. τὸ ἔργον φαν. γινήσεται

11, 19; 14, 25 (τὰ κρυπτά τῆς
καρδίας)

Gal. 5, 19 φανερά δὲ ἐστί τὰ ἔργα

Phil. 1, 13. τοὺς δεσμοὺς μου φανε-
ροὺς ἐν Χριστῷ

1Tim. 4, 15. φανερά ἢ ἐν πᾶσιν

1Joh. 3, 10. ἐν τούτῳ φανερά - τὰ
τίκνα τοῦ Θεοῦ

φανεροῦν

Mar. 4, 22. οὐ γὰρ ἐστὶ τι κρυπτόν,
δὲ ἂν μὴ φανερωθῇ

16, 12 (ἐν ἐτέρᾳ μορφῇ). 14 (τοῖς
ἑνδεκά).

Joh. 1, 31. ἵνα φανερωθῇ τῷ Ἰσραὴλ

2, 11. ἱφανέρ. τὴν δόξαν αὐτοῦ

3, 21. ἵνα φανερ. αὐτοῦ τὰ ἔ.

7, 4. φανέρωσον σεαυτὸν τῷ κ.

9, 3. ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα
τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ

Joh. 17, 6. ἱφανέρωσά σου τὸ ὄν.

21, 1. ἱφανέρωσεν ἑαυτὸν . . .
τοῖς μαθηταῖς etc.

- 14. ἱφανερῶθη δ' Ἰ. τοῖς μαθ.

Rom. 1, 19. Θεὸς γὰρ αὐτοῖς ἱφανέρ.

3, 21. δικαιοσύνη θ. πεφανέρ.

16, 26. μυστηρίου - - σεσιγημέ-

νου, φανερωθέντος δὲ

νῦν (cf. 2 Tim. 1, 10. Tit.

1, 3. 1 Pet. 1, 10)

1Cor. 4, 5. φανερώσαι τὰς βουλὰς

2Cor. 2, 14; 3, 3.

4, 10. 11. ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰ.

ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φα-

νερωθῇ etc.

5, 10. ἡμᾶς φανερωθῆναι δεῖ

ἔμπροσθεν τοῦ βήματος

- 11. Θεῷ δὲ πεφανερῶμεθα

7, 12; 11, 6.

Eph. 5, 13. πάντα ἀεγχόμενα ὑπὸ

τ. φωτός φανεροῦνται etc.

Col. 1, 26. ἱφανερῶθη τοῖς ἁγίοις

3, 4. ὅταν ὁ Χριστὸς φαν. etc.

4, 4. ἵνα φανερώσω αὐτό

1Tim. 3, 16. ἱφανερῶθη ἐν σαρκί

Heb. 9, 8. 26.

1Pet. 5, 4. φανερωθέντος τοῦ ἀρχιπ.

1Joh. 1, 2. ἡ ζωὴ ἱφανερῶθη etc.

2, 19. ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι οὐκ

- 28. ἵνα ὅταν φανερωθῇ

3, 2. οὐπω ἱφανερῶθη εἰς ἑσ-

μεθα etc.

- 5. ἐπειὶ φανερωθῇ ἵνα

- 8. εἰς τοῦτο ἱφανερῶθη - ἵνα

4, 9. ἐν τούτῳ ἱφανερῶθη ἡ

ἀγάπη - ἐν ἡμῖν ὅτι

Apoc. 3, 18. μὴ φανερωθῇ ἡ αἰσχύνῃ

15, 4. τὰ δικαιώματά σου ἱφαν.

φανερῶς

Mar. 1, 45. Joh. 7, 10. Act. 10, 3.

φανέρωσις 1 Cor. 12, 7. 2 Cor. 4, 2.

φανός Joh. 18, 3.

Φανουήλ Luc. 2, 36.

φανταζόμενον Heb. 12, 21.

φαντασία Act. 25, 23.

φάντασμα Mat. 14, 26 (Mar. 6, 49).

φάραγξ Luc. 8, 5.

Φαραώ

Act. 7, 10. 13. 21. Rom. 9, 17. Heb.

11, 24.

Φαρίς Mat. 1, 3. Luc. 3, 33.

Φαρισαίος

1) mit Σαδδουκ.:

Mat. 3, 7; 16, 1 (Mar. 8, 11). 6 (ζύμη.

11. Mar. 8, 15. Luc. 12, 1). 12

(διδαχή).

2) mit ἀρχιερεῖς s. ἀρχ.

3) mit γραμματεῖς s. γραμμ.

4) übrige Stellen:

Mat. 9, 11. 14. ἡμεῖς καὶ οἱ Φαρι-

σαῖτοι νηστεύομεν (Mar.

2, 18. Luc. 5, 33)

- 34; 12, 2 (Mar. 2, 24. Luc. 6,

2). 14 (Mar. 3, 6). 24; 15,

12; 19, 3 (Mar. 10, 2); 22,

15 (Mar. 12, 13. καὶ τῶν

Ἡρωδιανῶν). 34. 41.

23, 26. Φαρισαῖε τυφλὲ (cf. Luc.

11, 39) - [37, 41]

Mar. 7, 1. 3; 8, 11. 15 (τῆς ζύμης

τῶν Φαρ.). (Luc. 12, 1)

Luc. 5, 17. Φαρισ. καὶ νομοδιδάσκ.

7, 30. οἱ δὲ Φαρ. καὶ οἱ νομικοί

- 36. 37. 39. εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ

Φαρισαίου etc.

11, 42. οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρ. (43)

Luc. 11, 37 39. ἡρώτα αὐτὸν Φαρι-

σαῖός τις etc.

13, 31. προσήλθόν τινες Φαρισ.

14, 1. τ. ἀρχόντων τῶν Φαρις.

- 3. τ. νομικοὺς καὶ Φαρις.

16, 14. οἱ Φ. φιλόργυροι ὑπάρχ.

17, 20. ἐπερωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τ. Φ.

18, 10. ὁ εἰς Φαρ. καὶ ὁ ἔτ. (11)

19, 39. τινὲς τῶν Φαρισαίων

Joh. 1, 24 ἴσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων

3, 1. ἄνθρωπος ἐκ τῶν Φαρι-

σαίων, Νικόδημος

4, 1; 7, 32 47.

7, 49. ἐκ τῶν ἀρχ... ἣ ἐκ τ. Φ.

8, 13; 9, 15. 16. 40; 11, 46.

12, 19. οἱ οὖν Φαρισαῖοι εἶπεν

πρὸς αὐτοὺς

- 42. διὰ τοὺς Φ. οὐχ ὡμολόγ.

Act. 5, 34. τις . . Φαρ. ὄν. Γυμνασιῇ

15, 5. ἀπὸ τῆς αἰρέσεως τῶν Φ.

23, 6. τὸ δὲ ἕτερον Φαρισαίων

- ἐγὼ Φαρ. εἰμι, υἱὸς Φαρ.

- 8. Φαρισαῖοι δὲ ὁμολογοῦσι

- 9. οἱ γραμματεῖς τοῦ μί-

ρους τῶν Φαρισαίων

26, 5. ἐξῆσα Φαρισαῖος

Phil. 3, 5. κατὰ νόμον Φαρισαῖος

φαρμακεία

Gal. 5, 20. Apoc. 9, 21; 18, 23.

φαρμακεύς Apoc. 21, 8.

φαρμακός Apoc. 22, 15.

φάσις Act. 21, 31.

φάτνη Luc. 2, 7. 12. 16; 13, 15.

φάυλος

Joh. 3, 20. Rom. 9, 11. Tit. 2, 3.

Jac. 3, 16.

φέγγος

Mat. 24, 29 (Mar. 13, 24). Luc. 11, 33.

φείδωσθαι

Act. 20, 29. μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμν.
Rom. 8, 32. τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφεί-
σατο

11, 21. τῶν - κλάδων οὐκ ἐφεί-
σατο etc.

1Cor. 7, 28. ἐγὼ δὲ ὑμῶν φειδομαι

2Cor. 1, 23; 12, 6; 13, 2.

2Pet. 2, 4. ἀγγέλων ἀμ. οὐκ ἐφείσατο
- ὁ ἀρχ. κόσμου οὐκ ἐφείσ.

φειδομένως 2 Cor. 9, 6.

φείδοντες 2 Tim. 4, 13.

φείρειν † = tolerare

Mat. 14, 11 (Mar. 6, 27. 28). 18; 17, 17

(Mar. 9, 17. 19. 20). Mar. 1, 32.

Mar. 2, 3 (Luc. 5, 18); 4, 8; 7, 32;

8, 23; 12, 15. 16; 15, 22.

Luc. 15, 23; 22, 26; 24, 1.

Joh. 2, 8 (bis); 4, 33.

12, 24. πολὺν καρπὸν φέρει (cf.
15, 2. 4. 5. 8. 16)

18, 29; 19, 39; 20, 27; 21, 10.

21, 18. ἄλλος σε . . οἶσει ὅπου
οὐ θάλλεις

Act. 2, 2; 4, 34. 37; 5, 2. 16; 12, 10

(πύλιν φέρουσιν εἰς τὴν

πόλιν); 14, 18; 25, 7 (αι-

τιώματα. 18. αἰτίαν); 27,

15. 17.

† Rom. 9, 22. ἤνεγκεν ἐν πολλῇ μα-
κροθυμίᾳ σκευὴ ὀργῆς

2Tim. 4, 13. φέρε καὶ τὰ βιβλία

Heb. 1, 3. φέρων τα τὰ πάντα τῷ
ῥήματι τῆς δυνάμεως

6, 1. ἐπὶ τ. τελειότητα φερώμ.

9, 16. θάνατον ἀνάγκη φέρεσθ.

12, 20. οὐκ ἔφερ. γ. τὸ διαστελλ.

† 13, 18. τ. ὀνειδισμόν αὐτοῦ φέρ.

1Pet. 1, 13. τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν

2Pet. 1, 1. φωνῆς ἐνοχθείσης (cf. 18)

- 21. ἡνέχθη ποτὶ προφητεία

- - ὑπὸ Πν. ἀγ. φερόμενοι

† 2, 11. οὐ φέρουσι κατ' αὐτῶν -
βλάβσημον κρίσιν

2 Joh. 10. Apoc. 21, 24. 26.

φεύγειν

Mat. 2, 13. φεύγει εἰς Αἴγυπτον

3, 7. φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλού-
σης ὀργῆς (Luc. 3, 7)

8, 33 (Mar. 5, 14. Luc. 8, 34).

10, 23. φεύγετε εἰς τὴν ἐτέραν νεα.

23, 33. πῶς φύγ. ἀπὸ τ. κρίσεως

24, 16. φευγέτωσαν ἐπὶ τὰ ὄρη

(Mar. 13, 14. Luc. 21, 21)

26, 56. ἀφέντας αὐτὸν ἔφυγον
(Mar. 14, 50. 52)

Mar. 16, 8. Joh. 10, 5. 12. 13.

Act. 7, 29; 27, 30.

1Cor. 6, 18. φεύγετε τὴν πορνείαν

10, 14. φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολ.

1Tim. 6, 11. ταῦτα φεύγε

2Tim. 2, 22. τὰς δὲ νεωτερικὰς ἐπι-
θυμίας φεύγε

Heb. 11, 34; 12, 25.

Jac. 4, 7. καὶ φεύξεται ἀφ' ὑμῶν

Apoc. 9, 6; 12, 6; 16, 20; 20, 11.

Φῆλιξ

Act. 23, 24. 26; 24, 3. 23. 24. 25.
27; 25, 14.

φήμη Mat. 9, 26. Luc. 4, 14.

Φῆστος

Act. 24, 27; 25, 1. 4. 9. 12. 13. 14.

22. 23. 24; 26, 24. 25. 32.

φθάνειν Mat. 12, 23 (Luc. 11, 20).

Rom. 9, 31. 2 Cor. 10, 14. Phil. 3,

16. 1 Th. 2, 16; 4, 15.

φθαρτός

Rom. 1, 23. 1 Cor. 9, 25; 15, 53. 54.

1 Pet. 1, 18. 23.

φθίγγεσθαι

Act. 4, 18. 2 Pet. 2, 16. 18.

φθίρειν

1 Cor. 3, 17. εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ
φθαίρει. φθαρεί τοῦτον
ὁ θεός15, 53. φθίρουσιν ἡθὴ χρησθ'
ὁμιλῆσαι κακαί

2 Cor. 7, 2. οὐδένα φθίραμεν

11, 3. μήπως - φθαρή τὰ νοή-
ματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς
ἀπλότητοςEph. 4, 22. ἀνθρώπον τὸν φθειρό-
μενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας2 Pet. 2, 12. ἐν τῇ φθορᾷ αὐτῶν καὶ
φθαρήσονται

Jud. 10. ἐν τοῖτοις φθίρονται

Apoc. 19, 2. ἥτις ἐφθαίρει τὴν γῆν ἐν
τῇ πορνείᾳ αὐτῆς

φθινοπωρινός Jud. 12.

φθόγγος Rom. 10, 18. 1 Cor. 14, 7.

φθονεῖν Gal. 5, 26 [Jac. 4, 2].

φθόνος

Mat. 27, 18. ὅτι διὰ φθόνον παρέδω-
καν (Mar. 15, 10)Rom. 1, 29. μιστοὺς φθόνου, φθό-
ρου, ἱριδος, δόλου

Gal. 5, 21. φθόνοι, φθόνοι, μέθαι

Phil. 4, 15. διὰ φθόνον καὶ ἱρίν

1 Tim. 6, 4. ἐξ ὧν γίνεται φθόνος, ἱρίς
Tit. 3, 3. ἐν κακίᾳ καὶ φθόνῳ διά-
γοντεςJac. 4, 5. πρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ
τὸ πνεῦμα

1 Pet. 2, 1. ὑποκριταί καὶ φθόνους

φθορά

Rom. 8, 21. ἀπὸ τ. δουλείας τῆς φθ.

1 Cor. 15, 42. 50. σπείρεται ἐν φθορᾷ

Gal. 6, 8. ἐκ τῆς σ. θείου φθορὰν

Col. 2, 22. ἃ ἴσθι πάντα εἰς φθορὰν

2 Pet. 1, 4. τῆς ἐν κόσμῳ ἐν ἐπιθυ-
μίᾳ φθορᾶς2, 12. γεγεννημένα εἰς ἄλωσιν
καὶ φθορὰν εἰς.- 19. δοῦλοι ὑπάρχοντες τῆς
φθορᾶς

φιάλη

Apoc. 5, 8 (φιάλας χρυσᾶς γαμοῦ-
σας. 15, 7); 16, 1 (2. 3. 4. 8. 10.
12. 17); 17, 1; 21, 9.

φιλάγαθος Tit. 1, 8.

Φιλαδέλφεια Apoc. 1, 11; 3, 7.

φιλάδελφια

Rom. 12, 10. 1 Th. 4, 9. Heb. 13, 1.

1 Pet. 1, 22. 2 Pet. 1, 7.

φιλάδελφος 1 Pet. 3, 8.

φιλανδρος Tit. 2, 4.

φιλανθρώπια Act. 28, 2. Tit. 3, 4.

φιλανθρώπως Act. 27, 3.

φιλαργυρία 1 Tim. 6, 10.

φιλάργυρος

Luc. 16, 14. 2 Tim. 3, 2.

φιλαυτος 2 Tim. 3, 2.

φιλεῖν † = küssen

Mat. 6, 5. φιλοῦσιν - προσεύχεσθαι

10, 37. ὁ φιλ. πατέρα - ὑπὲρ ἐμὴ
23, 6 (Luc. 20, 46).† 28, 48. ὃν ἐν φιλήσῃ, αὐτὸς ἴσθι
(Mar. 14, 44. Luc. 22, 47)

Joh. 5, 20. ὁ γ. πατήρ φιλεῖ τὸν υἱόν

11, 3. ὃν φιλεῖς ἀσθенаί

- 36. ἴδε πῶς ἐφίλει αὐτόν

12, 25. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

Digitized by Google

Joh. 15, 19. ὁ κόσμος. ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει
 16, 27. ὁ πατήρ φιλεῖ ὑμᾶς
 - ὑμεῖς ἡμῖ πεφιλήκατε
 20, 2. μαθητ. δὲ ἐφίλει ὁ Ἰησ.
 21, 15. 16. σὺ οἶδας ὅτι φιλω σε
 - 17. Σίμων Ἰ., φιλεῖς με; etc.
 2 Cor. 16, 22. εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν Κύρ.
 Tit. 3, 15. ἀσπασαί τοὺς φιλοῦντας
 ἡμᾶς ἐν πίστει
 Apoc. 3, 19. ἐγὼ ὅσους ἂν φιλω,
 ἐλέγχω καὶ παιδεύω
 22, 15. ὁ φιλῶν κ. ποιῶν ψεῦδος
 φιλήδονος 2 Tim. 3, 4.
 φίλημα
 Luc. 7, 45. φ. μοι οὐκ ἰδωκας (22, 48)
 Rom. 16, 16 (ἐν φιλήματι ἀγίῳ. 1 Cor.
 16, 20. 2 Cor. 13, 12. 1 Th.
 5, 26. 1 Pet. 5, 14)
 Φιλήμων Philom. 1.
 Φίλητος 2 Tim. 2, 17.
 φίλια Jac. 4, 4.
 Φιλιππησιοί Phil. 4, 15.
 Φίλιπποι
 Act. 16, 12; 20, 6. Phil. 1, 1. 1 Th. 2, 2.
 Φίλιππος
 I. der Apostel:
 Mat. 10, 3. Mar. 3, 18. Luc. 6, 14.
 Joh. 1, 44. 45. 46. 47. 49; 6, 5.
 7; 12, 21. 22; 14, 8. 9. Act. 1, 13.
 II. der Diakon:
 Act. 6, 5; 8, 5. 6. 12. 13. 26. 29. 30.
 31. 34. 35. 37. 38. 39. 40; 21, 8.
 III. Sohn Herodes des Gr. und
 der Marianne:
 Mat. 14, 3. Mar. 6, 17. Luc. 3, 19.
 IV. Sohn Herodes des Gr. und
 der Cleopatra:
 Mat. 16, 13. Mar. 8, 27. Luc. 3, 1.

φιλόθεος 2 Tim. 3, 4.
 Φιλόλογος Rom. 16, 15.
 φιλονεικία Luc. 22, 24.
 φιλόνηκος 1 Cor. 11, 16.
 φιλοξενία Rom. 12, 13. Heb. 13, 2.
 φιλόξενος
 1 Tim. 3, 2. Tit. 1, 8. 1 Pet. 4, 9.
 φιλοπρωτεύειν 3 Joh. 9.
 φίλος
 Mat. 11, 19. ταλυνῶν φίλος καὶ ἀμαρ-
 τωλῶν (Luc. 7, 34)
 Luc. 7, 6; 11, 5. 6. 8.
 12, 4. λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλ. μου
 14, 10. φίλε, προσανέβηθι ἀνώ-
 τερον
 - 12; 15, 6. 9. 29.
 16, 9. ποιῶσατε ἑαυτοῖς φίλους
 21, 16; 23, 12.
 Joh. 3, 29. ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου
 11, 11. Ἀδάρας ὁ φίλος ἡμῶν
 15, 13. ὅς ἐστιν ὑπὲρ τῶν φίλ. αὐτοῦ
 - 14. ὑμεῖς φίλοι μου ἐστέ
 - 15. ὑμᾶς δὲ εἰρηκα φίλους
 19, 12. οὐκ εἰ φίλος τ. Καίσαρος
 Act. 10, 24; 19, 31; 27, 3.
 Jac. 2, 23. Ἀβρ. - φίλος Θεοῦ ἐκλήθη
 4, 4. φίλος εἶναι τοῦ κόσμου
 3 Joh. 15. ἀσπάζονται σε οἱ φ. etc.
 φιλοσοφία Col. 2, 8.
 φιλόσοφος Act. 17, 18.
 φιλόστοργος Rom. 12, 10.
 φιλότεχνος Tit. 2, 4.
 φιλοτιμίσθαι
 Rom. 15, 20. 2 Cor. 5, 9. 1 Th. 4, 11.
 φιλοφρόνως Act. 28, 7.
 φιλόφρων 1 Pet. 3, 8.
 φιμούν
 Mat. 22, 12. 34. Mar. 1, 25 (Luc. 4

35); 4, 39. 1 Cor. 9, 9 (1 Tim. 5, 18). 1 Pet. 2, 15.

Φλίγων Rom. 16, 14.

φλογίζειν Jac. 3, 6.

φλόξ

Luc. 16, 24. Act. 7, 30. 2 Th. 1, 8.

Hebr. 1, 7. Apoc. 1, 14 (2, 18; 19, 12).

φλυαρεῖν 3 Joh. 10.

φλύαρος 1 Tim. 5, 13.

φοβεῖσθαι

1) τὸν Θεόν, τὸν Κύριον:

[Mat. 9, 8]. Luc. 1, 50; 18, 2. 4; 23, 40.

Act. 10, 2. 22. 35; 13, 16 (οἱ φοβοῦ-
μενοι. 26).

Col. 3, 22 (τὸν Κύρ.). 1 Pet. 2, 17.

Apoc. 11, 18 (τὸ ὄνομά σου); 14, 7;
15, 4; 19, 5.

2) übrige Stellen:

Mat. 1, 20; 2, 22.

10, 26. μὴ οὖν φοβηθῆτε αὐτούς

- 28. μὴ φοβεῖσθε ἀπὸ τῶν -
φοβηθῆτε δὲ μάλλον τὸν
δυναμένον (Luc. 12, 4. 5. 7)

14, 5. ἐφοβήθη τὸν ὄχλον (Mar.

6, 20) (φοβεῖσθαι τὸν ὄ-

χλον: Mat. 21, 26 (Mar.

11, 32). 46 (Mar. 12, 12.

Luc. 20, 19). Luc. 22, 9.

Joh. 9, 22 (τοὺς Ἰουδ.).

Act. 5, 26 (τ. λαόν)).

Mat. 14, 27. ἐγὼ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε

(Mar. 6, 50. Joh. 6, 19. 20)

([Luc. 24, 36])

- 30; 17, 6. 7 (Luc. 9, 34); 25,

25 (Luc. 19, 21); 27, 54;
28, 5. 10.

Mar. 4, 41. ἐφοβήθησ. φόβον μέγαν
(Luc. 8, 25) (cf. Luc. 2, 9)

5, 15 (Luc. 8, 35). 33.

- 36. μὴ φοβοῦ, μόνον πιστεῦε
(Luc. 8, 50)

9, 32 (Luc. 9, 45); 10, 32; 11,
18; 16, 8.

Luc. 1, 13. μὴ φοβοῦ, Ζαχαρία (cf. 30)

- 10. μὴ φοβεῖσθε

5, 19. μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν

12, 32. μὴ φοβοῦ, τὸ μικρὸν
ποίμινον

Joh. 12, 15. „μὴ φοβοῦ, Θύγατερ
Σιών“

19, 8. μάλλον ἐφοβήθη

Act. 9, 26; 16, 38; 18, 9; 22, 29 [23,
10]; 27, 17. 24 (μὴ φο-

βοῦ, Παῦλε). 29.

Rom. 11, 20. μὴ ὑψηλοφρ. ἀλλὰ φοβεῖ

13, 3. μὴ φοβεῖσθαι τὴν ἐξουσ.

- 4. ἐὰν δὲ τὸ κακ. ποιῇς, φ.

2Cor. 11, 3; 12, 20.

Gal. 2, 12 (τοὺς ἐκ περιτ.); 4, 11.

Eph. 5, 33. γυνὴ ἵνα φοβ. τὸν ἄνδρα

Heb. 4, 1; 11, 23. 27.

13, 6. „Κύριος ἱμοὶ βοηθός, κ.
οὐ φοβηθήσεται“

1Pet. 3, 6. μὴ φοβούμενοι μηδαμὴν
πτύησιν

- 14. „τὸν δὲ φόβον αὐτῶν
μὴ φοβηθῆτε“

1Joh. 4, 18. ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τε-
λελειώται ἐν τῇ ἀγάπῃ

Apoc. 1, 17. μὴ φοβοῦ, ἐγὼ εἰμι

2, 10. μηδὲν φοβοῦ ἃ μέλλουσιν
πάσχειν

φοβερός Heb. 10, 27. 31; 12, 21

φόβητρον Luc. 21, 11.

φόβος

φ. μέγας α. μέγας.

1) φ. Θεοῦ, τοῦ Κυρίου,
Χριστοῦ:

Act. 9, 31 (τοῦ Κυρ.). Rom. 3, 18.

2 Cor. 5, 11 (τοῦ Κυρ.); 7, 1.

Eph. 5, 21 (τοῦ Χρ.).

2) a brige Stellen:

Mat. 14, 26; 28, 4.

- 8. μετὰ φόβου κ. χαρᾶς μεγ.

Luc. 1, 12. φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐ-
τόν (cf. Act. 19, 17. Apoc.
11, 11)

- 65. ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος
5, 26. ἐπλήσθησαν φόβου

7, 16. ἔλαβε δὲ φόβος πάντας

21, 26. ἀπὸ φόβου καὶ προσδο-
κίας τῶν

Joh. 7, 13. διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰου-
δαίων (19, 38; 20, 19)

Act. 2, 43. ἐγένετο δὲ πᾶσι ψ. φόβ.

Rom. 8, 15. οὐ γὰρ ἐλάβετε πνεῦμα
δουλείας πάλιν εἰς φόβον

13, 3. οἱ γὰρ ἄρχοντες οὐκ εἰσι
φόβος τῶν ἀγαθ. ἔργων

- 7. ἀπόδοτε - - τῷ τὸν φό-
βον, τὸν φόβον

1 Cor. 2, 3. ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ
πολλῷ (cf. 7, 15. Eph. 6,
5. Phil. 2, 12)

2 Cor. 7, 5. ἴξ. μάχαι, ἰσωθεν φόβοι

- 11. ἀγανάκτησιν, ἀλλὰ φόβ.

1 Tim. 5, 20. ἴνα καὶ οἱ λοιποὶ φό-
βον ἔχωσι

Heb. 2, 15. φόβῳ θανάτου - - ἵνο-
χοι ἦσαν δουλείας

1 Pet. 1, 17. ἐν φόβῳ - ἀναστρέφετε
2, 18. ὑποτασσόμε. ἐν παντὶ φ.

1 Pet. 3, 2. τὴν ἐν φ. ἀγνὴν ἀναστρ.

- 14. τὸν δὲ φόβον αὐτῶν μὴ
φοβηθῆτε

- 15. μετὰ πραυτήτος κ. φόβου

1 Joh. 4, 18. φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ
ἀγάπῃ etc.

Jud. 23. οὓς δὲ ἐν φόβῳ σώζετε

Apoc. 18, 10 (15).

Φοίβη Rom. 16, 1.

Φοινίκη Act. 11, 19; 14, 3; 21, 2.

Φοίνιξ Act. 17, 12.

φοίνιξ Joh. 12, 13. Apoc. 7, 9.

φονεύειν

Mat. 5, 21 (19, 18). (μὴ φ. Mar. 10,
19. Luc. 18, 20. Rom. 13, 9. Jac.
2, 11); 23, 31 (τοὺς προφ.). 35.

Jac. 4, 2; 5, 6 (τὸν δίκαιον).

φονεύς

Mat. 22, 7. Act. 3, 14; 7, 52; 23, 4.

1 Pet. 4, 15. Apoc. 21, 8; 22, 15.

φόρος

Mat. 15, 19 (Mar. 7, 21). Mar. 15, 7

(Luc. 23, 19. 25). Act. 9, 1. Rom.

1, 29. Gal. 5, 21. Heb. 11, 37.

Apoc. 9, 21.

φορεῖν

Mat. 11, 8. Joh. 19, 5. Rom. 13, 4

(τὴν μάχαιραν). 1 Cor. 15, 49

(τὴν εἰκόνα). Jac. 2, 3.

Φόρον Ἀππίου Act. 28, 15.

φόρος

Luc. 20, 22; 23, 2. Rom. 13, 6. 7.

φορτίσειν Mat. 11, 28. Luc. 11, 46.

φορτίον

Mat. 11, 30; 23, 4 (Luc. 11, 46). Act.

27, 10. Gal. 6, 5.

Φουρτουνάτος, Φορτουνά-

τος 1 Cor. 16, 15. 17.

Mat. 23, 12. ὅστις δὲ ὑψώσει ἑαυτὸν,
ταπεινωθήσ. etc. (Luc.
14, 11; 18, 14)

Luc. 1, 52. καὶ ὑψωσε ταπεινούς

Joh. 8, 14. Μωϋσῆς ὑψωσε τὸν ὄφιν
ἐν τῇ etc.

8, 28. ὅταν ὑψώσῃτε τὸν υἱὸν

12, 32. ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς

- 34. δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου

Act. 2, 33. τῇ δεξιᾷ οὖν τοῦ Θεοῦ
ὑψωθείς

5, 31. τοῦτον ὁ Θ. . . σωτήρα
ὑψωσε τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ

13, 17. τὸν λαὸν ὑψωσαν ἐν τῇ π.

2Cor. 11, 17. ταπεινῶν, ἵνα ὑμ. ὑψωθ.

Jac. 4, 10. ταπεινώθητε ἐνώπιον τοῦ
Κυρίου καὶ ὑψώσει ὑμᾶς
(1 Pet. 5, 6)

ὕψωμα Rom. 8, 39. 2 Cor. 10, 5.

Φ.

φαγεῖν

Mit πίνειν verbunden α. πίνειν.

Mat. 12, 4. ἄρτους τῆς προφ. ἔφ. etc.
(Mar. 2, 26. Luc. 6, 4)

14, 16, 20 (Mar. 6, 31. 36. 37. 42.

44. Luc. 9, 13. 17. Joh. 6, 5).

15, 20. ἀνίπτοις χερσὶ φαγεῖν

- 32, 37 (Mar. 8, 1. 2. 8. 9).

25, 35. καὶ ἰδὼκατέ μοι φαγεῖν
(cf. 42)

26, 17. φαγεῖν τὸ πάσχα (Mar.

12, 14. Luc. 22, 8. 11. cf.

Joh. 18, 28)

- 26. λάβετε, φάγετε (Mar. 14,

22. Luc. 22, 15. 16. 1 Cor.

11, 24)

Mar. 3, 20; 5, 43 (Luc. 8, 55); 11, 14.

Luc. 4, 2; 7, 36.

13, 26. ἐφάγομεν ἐνώπιόν σου

14, 1. σαββάτῳ φαγεῖν ἄρτον

- 15. μακάρ. ὃς φάγεται ἄρτον

15, 23; 24, 43.

Joh. 4, 31. 32. 33; 6, 23. 26. 31(49). 50. 51.

Joh. 4, 52. 53. δοῦναι τὴν σάρκα φ.
- 58. ἔφαγον οἱ πατέρες ὑμῶν

Act. 10, 13. 14 (11, 7).

Rom. 14, 2. 21. 23.

1Cor. 8, 8. 13; 10, 3 (βρῶμα πνευ-

ματικόν); 11, 20 (κυρια-

κὸν δεῖκνον). 21. 33.

2Th. 3, 8. Heb. 13, 10.

Jac. 5, 3. τὰς σάρκας ὑμῶν

Apoc. 2, 7. φ. ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς

- 14. φαγεῖν εἰδωλόθυτα (20)

- 17. [φαγεῖν ἀπὸ] τοῦ μάννα

10, 10; 17, 16 (σάρκας αὐτῆς).

19, 18. σάρκας βασιλείων

φάγος Mat. 11, 19 (Luc. 7, 34).

Ι. φαίνειν

Joh. 1, 5. φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει

5, 35. ὁ λύχνος ὁ καιόμε. κ. φ.

2Pet. 1, 19. ὡς λύχνῳ φαίνονται ἐν

αὐχμηρῷ τόπῳ

1Joh. 2, 8. τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἤδη

φαίνει

Apoc. 1, 16; 8, 12; 21, 23.

II. φαίνεσθαι

Mat. 1, 20; 2, 7. 13. 19; 6, 5. 16. 18;
9, 33; 13, 26; 23, 27. 28; 24,
27. 30.

Mar. 14, 64; 16, 9. Luc. 9, 8; 24, 11.
Rom. 7, 13. ἵνα φανῇ ἀμαρτία
2Cor. 13, 7. Phil. 2, 15 (ὡς φωστῆρες).
Heb. 11, 2. εἰς τὸ μὴ ἐκ φαινομένων
Jac. 4, 14. 1 Pet. 4, 18. Apoc. 18, 23.
Φαλίξ Luc. 8, 35.

φανερός

Mat. 6, 4. ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φα-
νερῷ (6. 18)

12, 16 (Mar. 8, 12).

Mar. 4, 22. Luc. 8, 17. Act. 4, 16; 7, 13.

Rom. 1, 19. φανερόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς
2, 28. οὐ γὰρ ὁ ἐν τῷ φανερῷ
Ἰουδαίος etc.

1Cor. 3, 13. τὸ ἔργον φαν. γενήσεται
11, 19; 14, 25 (τὰ κρυπτὰ τῆς
καρδίας)

Gal. 5, 19 φανερά δὲ ἐστί τὰ ἔργα

Phil. 1, 18. τοὺς δεσμοὺς μου φανε-
ροὺς ἐν Χριστῷ

1Tim. 4, 15. φανερά ἢ ἐν πᾶσιν

1Joh. 3, 10. ἐν τούτῳ φανερά - τὰ
τίκνα τοῦ Θεοῦ

φανεροῦν

Mar. 4, 22. οὐ γὰρ ἐστὶ τι κρυπτόν,
ὃ ἐὰν μὴ φανερωθῇ

16, 12 (ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ). 14 (τοῖς
ἰνδακά).

Joh. 1, 31. ἵνα φανερωθῇ τῷ Ἰσραὴλ

2, 11. ἱφανέρ. τὴν δόξαν αὐτοῦ

3, 21. ἵνα φανερ. αὐτοῦ τὰ ἔ.

7, 4. φανέρωσον σεαυτὸν τῷ κ.

9, 3. ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα
τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ

Joh. 17, 6. ἱφανέρωσά σου τὸ ἔν.

21, 1. ἱφανέρωσεν ἑαυτὸν . . .
τοῖς μαθηταῖς etc.

- 14. ἱφανερῶθῃ ὁ Ἰ. τοῖς μαθ.

Rom. 1, 19. Θεὸς γὰρ αὐτοῖς ἱφανέρ.

3, 21. δικαιοσύνη θ. πεφανέρ.

16, 26. μυστηρίου - - σεσιγημέ-

νου, φανερωθέντος δὲ

νῦν (cf. 2 Tim. 1, 10. Tit.

1, 8. 1 Pet. 1, 10)

1Cor. 4, 5. φανερώσαι τὰς βουλὰς

2Cor. 2, 14; 3, 3.

4, 10. 11. ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰ.

ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φα-

νερωθῇ etc.

5, 10. ἡμᾶς φανερωθῆναι διὰ

ἡμπεροσθεν τοῦ βήματος

- 11. Θεῷ δὲ πεφανερῶμεθα

7, 12; 12, 6.

Eph. 5, 13. πάντα ἡλεγχόμενα ὑπὸ

τ. φωτὸς φανεροῦνται etc.

Col. 1, 26. ἱφανερῶθῃ τοῖς ἁγίοις

3, 4. ὅταν ὁ Χριστὸς φαν. etc.

4, 4. ἵνα φανερώσω αὐτὸ

1Tim. 3, 16. ἱφανερῶθῃ ἐν σαρκί

Heb. 9, 8. 28.

1Pet. 5, 4. φανερωθέντος τοῦ ἀρχιπ.

1Joh. 1, 2. ἡ ζωὴ ἱφανερῶθῃ etc.

2, 19. ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι οὐκ

- 28. ἵνα δταν φανερωθῇ

3, 2. οὐπω ἱφανερῶθῃ εἰ ἐσθ-

μεθα etc.

- 5. ἑκείνος ἱφανερῶθῃ ἵνα

- 8. εἰς τοῦτο ἱφανερῶθῃ - ἵνα

4, 9. ἐν τούτῳ ἱφανερῶθῃ ἡ

ἀγάπη - ἐν ἡμῖν ὅτι

Apoc. 3, 18. μὴ φανερωθῇ ἡ αἰσχύνῃ

15, 4. τὰ δικαιώματά σου ἱφαν.

φανερῶς

Mar. 1, 45. Joh. 7, 10. Act. 10, 3.
φανέρωσις 1 Cor. 12, 7. 2 Cor. 4, 2.
φανός Joh. 18, 3.

φατουήλ Luc. 2, 36.

φανταζόμενον Heb. 12, 21.

φαντασία Act. 25, 23.

φάντασμα Mat. 14, 26 (Mar. 6, 49).

φάραγξ Luc. 8, 5.

Φαραώ

Act. 7, 10. 13. 21. Rom. 9, 17. Heb.
11, 24.

Φαρές Mat. 1, 3. Luc. 3, 33.

Φαρισαίος

1) mit Σαδδουκ.:

Mat. 3, 7; 16, 1 (Mar. 8, 11). 6 (ζύμη.
11. Mar. 8, 15. Luc. 12, 1). 12
(διδαχή).

2) mit ἀρχιερεῖς s. ἀρχ.

3) mit γραμματεῖς s. γραμμ.

4) übrige Stellen:

Mat. 9, 11. 14. ἡμεῖς καὶ οἱ Φαρι-
σαῖοι νηστεύομεν (Mar.
2, 18. Luc. 5, 33)

- 34; 12, 2 (Mar. 2, 24. Luc. 6,
2). 14 (Mar. 3, 6). 24; 15,
12; 19, 3 (Mar. 10, 2); 23,
15 (Mar. 12, 13. καὶ τῶν
Ἡρωδιανῶν). 34. 41.

23, 26. Φαρισαῖοι τυφλοὶ (cf. Luc.
11, 39) - [27, 41]

Mar. 7, 1. 3; 8, 11. 15 (τῆς ζύμης
τῶν Φαρ.). (Luc. 12, 1)

Luc. 5, 17. Φαρισ. καὶ νομοδιδάσχ.
7, 30. οἱ δὲ Φαρ. καὶ οἱ νομικοὶ
- 36. 37. 39. εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ
Φαρισαίου etc.

11, 42. οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρ. (43)

Luc. 11, 37. 39. ἡρώτα αὐτὸν Φαρι-
σαῖός τις etc.

13, 31. προσήλθόν τινας Φαρισ.

14, 1. τ. ἀρχιτῶν τῶν Φαρισ.

- 3. τ. νομικοὺς καὶ Φαρισ.

16, 14. οἱ Φ. φιλάργυροι ὑπάρχ.

17, 20. ἐπερωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τ. Φ.

18, 10. ὁ εἰς Φαρ. καὶ ὁ ἔτ. (11)

19, 39. τινὲς τῶν Φαρισαίων

Joh. 1, 24 ἴσυν ἐκ τῶν Φαρισαίων
3, 1. ἀνθρῶπος ἐκ τῶν Φαρι-
σαίων, Νικόδημος

4, 1; 7, 32. 47.

7, 49. ἐκ τῶν ἀρχ. . . ἢ ἐκ τ. Φ.

8, 13; 9, 15. 16. 40; 11, 46.

12, 19. οἱ οὖν Φαρισαῖοι εἶπον
πρὸς αὐτούς

- 42. διὰ τοὺς Φ. οὐχ ὁμολίγ.

Act. 5, 34. τίς . . Φαρ. ὄν. Γεμαλιήλ

15, 5. ἀπὸ τῆς αἰρέσεως τῶν Φ.

23, 6. τὸ δὲ ἕτερον Φαρισαίων

- ἐγὼ Φαρ. εἰμι, υἱὸς Φαρ.

- 8. Φαρισαῖοι δὲ ὁμολογοῦσι

- 9. οἱ γραμματεῖς τοῦ μί-
θους τῶν Φαρισαίων

26, 5. ἔζησα Φαρισαῖος

Phil. 3, 5. κατὰ νόμον Φαρισαῖος
φαρμακεία

Gal. 5, 20. Apoc. 9, 21; 18, 23.

φαρμακεύς Apoc. 21, 8.

φαρμακός Apoc. 22, 15.

φάσις Act. 21, 31.

φάτνη Luc. 2, 7. 12. 16; 13, 15.

φάυλος

Joh. 3, 20. Rom. 9, 11. Tit. 2, 8.

Jac. 3, 16.

φέγγος

Mat. 24, 29 (Mar. 13, 24). Luc. 11, 33.

φαιδασθαι

Act. 20, 29. μὴ φαιδόμενοι τοῦ ποιμν.

Rom. 8, 32. τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφαι-
σατο11, 21. τῶν - κλάδων οὐκ ἐφαι-
σατο εἰς.

1 Cor. 7, 29. ἐγὼ δὲ ὑμῶν φαιδομαι

2 Cor. 1, 23; 12, 6; 13, 2.

2 Pet. 2, 4. ἀγγέλων ἀμ. οὐκ ἐφαισατο

- 5. ἀρχ. κόσμου οὐκ ἐφαισα.

φαιδομένως 2 Cor. 9, 6.

φελόνης 2 Tim. 4, 13.

φέρειν † = tolerare

Mat. 14, 11 (Mar. 6, 27. 28). 18; 17, 17

(Mar. 9, 17. 19. 20). Mar. 1, 32.

Mar. 2, 3 (Luc. 5, 19); 4, 8; 7, 32;

8, 23; 12, 15. 16; 15, 22.

Luc. 15, 23; 22, 26; 24, 1.

Joh. 2, 8 (bis); 4, 33.

12, 24. πολὺν καρπὸν φέρει (cf.

15, 2. 4. 5. 8. 16)

18, 29; 19, 39; 20, 27; 21, 10.

21, 18. ἄλλος σε . . οἶσι ὅπου

οὐ θίσεις

Act. 2, 2; 4, 34. 37; 5, 2. 16; 12, 10

(πύλιν φέρουσιν εἰς τὴν

πόλιν); 14, 13; 25, 7 (αι-

τιώματα. 18. αἰτίαν); 27,

15. 17.

† Rom. 9, 22. ἤνεγκεν ἐν πολλῇ μα-

κροθυμίᾳ σκευὴ ὀργῆς

2 Tim. 4, 13. φέρε καὶ τὰ βιβλία

Heb. 1, 3. φέρων τε τὰ πάντα τῷ

ῥήματι τῆς δυνάμεως

6, 1. ἐπὶ τ. τελειότητι φερώμ.

9, 16. θάνατον ἀνάγκη φέρεσθ.

12, 20. οὐκ ἔφερ. γ. τὸ διαστελλ.

† 13, 13. τ. ὀνειδισμὸν αὐτοῦ φέρε.

1 Pet. 1, 13. τὴν φερόμενην ὑμῖν χάριν

2 Pet. 1, 1. φωνῆς ἀναχθείσης (cf. 18)

- 21. ἤνυχθη ποτὶ προφητεία

- - ὑπὸ Πν. ἀγ. φερόμενοι

† 2, 11. οὐ φέρουσι κατ' αὐτῶν -

βλάβσημον κρίσιν

2 Joh. 10. Apoc. 21, 24. 26.

φεύγειν

Mat. 2, 13. φεύγει εἰς Αἴγυπτον

3, 7. φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλού-

σης ὀργῆς (Luc. 3, 7)

8, 33 (Mar. 5, 14. Luc. 8, 34).

10, 23. φεύγετε εἰς τὴν ἐρήραν ἐσθ.

23, 33. πῶς φύγ. ἀπὸ τ. κρίσεως

24, 16. φευγέτωσαν ἐπὶ τὰ ὄρη

(Mar. 13, 14. Luc. 21, 21)

26, 56. ἀφέντες αὐτὸν ἔφυγον

(Mar. 14, 50. 52)

Mar. 16, 8. Joh. 10, 5. 12. 13.

Act. 7, 29; 27, 30.

1 Cor. 6, 18. φεύγετε τὴν πορνείαν

10, 14. φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολ.

1 Tim. 6, 11. ταῦτα φεύγε

2 Tim. 2, 22. τὰς δὲ νεωτερικὰς ἐπι-

θυμίας φεύγε

Heb. 11, 34; 12, 25.

Jac. 4, 7. καὶ φεύξεται ἀφ' ὑμῶν

Apoc. 9, 6; 12, 6; 16, 20; 20, 11.

Φῆλιξ

Act. 23, 24. 26; 24, 3. 22. 24. 25.

27; 25, 14.

φήμη Mat. 9, 26. Luc. 4, 14.

Φῆστος

Act. 24, 27; 25, 1. 4. 9. 12. 13. 14.

22. 23. 24; 26, 24. 25. 32.

φθάνειν Mat. 12, 23 (Luc. 11, 20).

Rom. 9, 31. 2 Cor. 10, 14. Phil. 3,

16. 1 Th. 2, 16; 4, 15.

φθαρτός

Rom. 1, 23. 1 Cor. 9, 25; 15, 53. 54.

1 Pet. 1, 18. 23.

φθίγγεσθαι

Act. 4, 18. 2 Pet. 2, 16. 18.

φθείρειν

1 Cor. 3, 17. αἵτις τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ

φθείρει. φθερεῖ τοῦτον
ὁ θεός15, 53. φθείρουσιν ἡθὴ χρησθ'
ὁμιλῆαι κακῇ

2 Cor. 7, 2. οὐδὲνα ἐφθείραμεν

11, 3. μήπως - φθαρή τὰ νοή-
ματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς
ἀπλότητοςEph. 4, 22. ἀνθρώπων τὸν φθειρό-
μενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας2 Pet. 2, 12. ἐν τῇ φθορᾷ αὐτῶν καὶ
φθαρήσονται

Jud. 10. ἐν τοῦτοις φθείρονται

Apoc. 19, 2. ἤτις ἐφθίρει τὴν γῆν ἐν
τῇ πορνείᾳ αὐτῆς

φθινοπωρινός Jud. 12.

φθόγγος Rom. 10, 18. 1 Cor. 14, 7.

φθονεῖν Gal. 5, 26 [Jac. 4, 2].

φθόνος

Mat. 27, 18. ὅτι διὰ φθόνον παρέδω-
καν (Mar. 15, 10)Rom. 1, 29. μεστοὺς φθόνου, φό-
ρου, ἱριδος, δόλου

Gal. 5, 21. φθόνοι, φόνοι, μέθαι

Phil. 4, 15. διὰ φθόνον καὶ ἱρίν

1 Tim. 6, 4. ἐξ ὧν γίνεταί φθόνος, ἱρίς

Tit. 3, 3. ἐν κακίᾳ καὶ φθόνῳ διά-
γοντεςJac. 4, 5. πρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ
τὸ πνεῦμα

1 Pet. 2, 1. ἀποκρίσεις καὶ φθόνους

φθορά

Rom. 8, 21. ἀπὸ τ. δουλείας τῆς φθ.

1 Cor. 15, 42. 50. σπείρεται ἐν φθορᾷ

Gal. 6, 8. ἐκ τῆς σ. θείσει φθοράν

Col. 2, 22. ἃ ἴσται πάντα εἰς φθοράν

2 Pet. 1, 4. τῆς ἐν κόσμῳ ἐν ἐπιθυ-
μίᾳ φθοράς2, 12. γαγεννημένα εἰς ἄλωσιν
καὶ φθοράν etc.- 19. δοῦλοι ὑπάρχοντες τῆς
φθοράς

φιάλη

Apoc. 5, 8 (φιάλας χρυσᾶς γεμού-
σας. 15, 7); 16, 1 (2. 3. 4. 8. 10.
12. 17); 17, 1; 21, 9.

φιλάγαθος Tit. 1, 8.

φιλαδέλφεια Apoc. 1, 11; 3, 7.

φιλαδέλφια

Rom. 12, 10. 1 Th. 4, 9. Heb. 13, 1

1 Pet. 1, 22. 2 Pet. 1, 7.

φιλάδαλφος 1 Pet. 3, 8.

φιλανδρος Tit. 2, 4.

φιλανθρώπιος Act. 28, 2. Tit. 3, 4

φιλανθρώπως Act. 27, 3.

φιλαργυρία 1 Tim. 6, 10.

φιλάργυρος

Luc. 16, 14. 2 Tim. 3, 2.

φιλαυτός 2 Tim. 3, 2.

φιλεῖν † = küssen

Mat. 6, 5. φιλοῦσιν - προσεύχονται

10, 37. ὁ φιλ. πατέρα - ὑπὲρ ἐμὲ

23, 6 (Luc. 20, 46).

† 26, 48. ὃν ἐν φιλήσῃ, αὐτὸς ἴσται

(Mar. 14, 44. Luc. 22, 47)

Joh. 5, 20. ὁ γ. πατὴρ φιλεῖ τὸν υἱόν

11, 3. ὃν φιλεῖς ὡς θανάτι

- 36. ἴδε πῶς ἐφιλεῖ αὐτόν

12, 25. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

13, 25. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

14, 21. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

15, 13. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

16, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

17, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

18, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

19, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

20, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

21, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

22, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

23, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

24, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

25, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

26, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

27, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

28, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

29, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

30, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

31, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

32, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

33, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

34, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

35, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

36, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

37, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

38, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

39, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

40, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

41, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

42, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

43, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

44, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

45, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

46, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

47, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

48, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

49, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

50, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

51, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

52, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

53, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

54, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

55, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

56, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

57, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

58, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

59, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

60, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

61, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

62, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

63, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

64, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

65, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

66, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

67, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

68, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

69, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

70, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

71, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

72, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

73, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

74, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

75, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

76, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

77, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

78, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

79, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

80, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

81, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

82, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

83, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

84, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

85, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

86, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

87, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

88, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

89, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

90, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

91, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

92, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

93, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

94, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

95, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

96, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

97, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

98, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

99, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

100, 26. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

Joh. 15, 19. ὁ κόσμος. ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει
 16, 27. ὁ πατήρ φιλεῖ ὑμᾶς
 - - ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε
 20, 2. μαθητ. ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησ.
 21, 15. 16. σὺ οἶδας ὅτι φιλω σε
 - 17. Σίμων Ἰ., φιλεῖς με; etc.
 2Cor. 16, 22. εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν Κύρ.
 Tit. 3, 15. ἄσπασαι τοὺς φιλοῦντας
 ἡμᾶς ἐν πίστει
 Apoc. 3, 19. ἐγὼ ὄσους ἂν φιλω,
 ἐλέγχω καὶ παιδεύω
 22, 15. ὁ φιλῶν κ. ποιῶν ψεῦδος
 φιλήδονος 2 Tim. 3, 4.
 φίλημα
 Luc. 7, 45. φ. μοι οὐκ ἴδωκας (22, 48)
 Rom. 16, 16 (ἐν φιλήματι ἀγιω. 1 Cor.
 16, 20. 2Cor. 13, 12. 1 Th.
 5, 26. 1 Pet. 5, 14)
 Φιλήμων Philem. 1.
 Φίλητος 2 Tim. 2, 17.
 φίλια Jac. 4, 4.
 Φιλιππίσιοι Phil. 4, 15.
 Φίλιπποι
 Act. 16, 12; 20, 6. Phil. 1, 1. 1 Th. 2, 2.
 Φίλιππος
 I. der Apostel:
 Mat. 10, 3. Mar. 3, 18. Luc. 6, 14.
 Joh. 1, 44. 45. 46. 47. 49; 6, 5.
 7; 12, 21. 22; 14, 8. 9. Act. 1, 13.
 II. der Diakon:
 Act. 6, 5; 8, 5. 6. 12. 13. 26. 29. 30.
 31. 34. 35. 37. 38. 39. 40; 21, 8.
 III. Sohn Herodes des Gr. und
 der Marianne:
 Mat. 14, 3. Mar. 6, 17. Luc. 3, 19.
 IV. Sohn Herodes des Gr. und
 der Cleopatra:
 Mat. 16, 13. Mar. 8, 27. Luc. 3, 1.

φιλόθεος 2 Tim. 3, 4.
 Φιλόλογος Rom. 16, 15.
 φιλονεικία Luc. 22, 24.
 φιλόνηκος 1 Cor. 11, 16.
 φιλοξενία Rom. 12, 13. Heb. 13, 2.
 φιλόδοξος
 1 Tim. 3, 2. Tit. 1, 8. 1 Pet. 4, 9.
 φιλοπρωτεύειν 3 Joh. 9.
 φίλος
 Mat. 11, 19. τελωνῶν φίλος καὶ ἄμαρ-
 τωλῶν (Luc. 7, 34)
 Luc. 7, 6; 11, 5. 6. 8.
 12, 4. λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλ. μου
 14, 10. φίλε, προσανέβηθι ἀνώ-
 τερον
 - 12; 15, 6. 9. 29.
 16, 9. ποιῶσατε ἑαυτοῖς φίλους
 21, 16; 23, 12.
 Joh. 3, 29. ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου
 11, 11. Ἀάφαρος ὁ φίλος ἡμῶν
 15, 13. Ὁ ἵππερ τῶν φίλ. αὐτοῦ
 - 14. ὑμεῖς φίλοι μου ἰστέ
 - 15. ὑμᾶς δὲ εἰρηκα φίλους
 19, 12. οὐκ εἰ φίλος τ. Καίσαρος
 Act. 10, 24; 19, 31; 27, 8.
 Jac. 2, 23. Ἄβρ. - φίλος Θεοῦ ἐκλήθη
 4, 4. φίλος εἶναι τοῦ κόσμου
 3 Joh. 15. ἄσπάζονται σε οἱ φ. etc.
 φιλοσοφία Col. 2, 8.
 φιλόσοφος Act. 17, 18.
 φιλόστοργος Rom. 12, 10.
 φιλότεκνος Tit. 2, 4.
 φιλοτιμίσθαι
 Rom. 15, 20. 2Cor. 5, 9. 1 Th. 4, 11.
 φιλοφρόνως Act. 28, 7.
 φιλόφρων 1 Pet. 3, 8.
 φιμουῖν
 Mat. 22, 12. 34. Mar. 1, 25 (Luc. 4

35); 4, 39. 1 Cor. 9, 9 (1 Tim. 5, 18). 1 Pet. 2, 15.

Φέγων Rom. 16, 14.

φλογίζειν Jac. 3, 6.

φλόξ

Luc. 16, 24. Act. 7, 30. 2 Th. 1, 8.

Hebr. 1, 7. Apoc. 1, 14 (2, 18; 19, 12).

φλυαρεῖν 3 Joh. 10.

φλύαρος 1 Tim. 5, 13.

φοβεῖσθαι

1) τὸν Θεόν, τὸν Κύριον:

[Mat. 9, 8]. Luc. 1, 50; 18, 2. 4; 23, 40.

Act. 10, 2. 22. 35; 13, 16 (οἱ φοβοῦ-
μενοι. 26).

Col. 3, 22 (τὸν Κύρ.). 1 Pet. 2, 17.

Apoc. 11, 18 (τὸ ὄνομά σου); 14, 7;
15, 4; 19, 5.

2) abridge Stellen:

Mat. 1, 20; 2, 22.

10, 26. μὴ οὖν φοβηθῆτε αὐτούς

- 28. μὴ φοβεῖσθε ἀπὸ τῶν -
φοβήθητε δὲ μάλλον τὸν
δυνάμενον (Luc. 12, 4. 5. 7)

14, 5. ἀφοβήθη τὸν ὄχλον (Mar.

6, 20) (φοβεῖσθαι τὸν ὄ-
χλον: Mat. 21, 26 (Mar.

11, 32). 46 (Mar. 12, 12.

Luc. 20, 19). Luc. 22, 9.

Joh. 9, 22 (τοὺς Ἰουδ.).

Act. 5, 26 (τ. λαόν)).

Mat. 14, 27. ἐγὼ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε

(Mar. 6, 50. Joh. 6, 19. 20)

([Luc. 24, 36])

- 30; 17, 6. 7 (Luc. 9, 34); 25,

25 (Luc. 19, 21); 27, 54;

28, 5. 10.

Mar. 4, 41. ἀφοβήθησ. φόβον μέγαν
(Luc. 8, 25) (cf. Luc. 2, 9)

5, 15 (Luc. 8, 35). 33.

- 38. μὴ φοβοῦ, μόνον πιστεῦ
(Luc. 8, 50)

9, 32 (Luc. 9, 45); 10, 32; 11,
18; 16, 8.

Luc. 1, 13. μὴ φοβοῦ, Ζαχαρία (cf. 30)

- 10. μὴ φοβεῖσθε

5, 19. μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν

12, 32. μὴ φοβοῦ, τὸ μικρόν
πολεμίων

Joh. 12, 15. „μὴ φοβοῦ, θύγατερ
Σιών“

19, 8. μάλλον ἀφοβήθη

Act. 9, 26; 16, 38; 18, 9; 22, 29 [23,

10]; 27, 17. 24 (μὴ φο-
βοῦ, Παῦλε). 29.

Rom. 11, 20. μὴ ὑψηλοφρ. ἀλλὰ φοβοῦ

13, 3. μὴ φοβεῖσθαι τὴν ἐξουσ.

- 4. ἂν δὲ τὸ κακ. ποιῆς, φ.

2Cor. 11, 3; 12, 20.

Gal. 2, 12 (τοὺς ἐκ παριτ.); 4, 11.

Eph. 5, 38. γυνή ἵνα φοβ. τὸν ἄνδρα

Heb. 4, 1; 11, 23. 27.

13, 6. „Κύριος ἔμοι βοηθός, κ.

οὐ φοβηθήσομαι“

1Pet. 3, 6. μὴ φοβοῦμενοι μηδεμίαν

πίσιν

- 14. „τὸν δὲ φόβον αὐτῶν

μὴ φοβηθῆτε“

1Joh. 4, 18. ὁ δὲ φοβοῦμενος οὐ τε-

λεισται ἐν τῇ ἀγάπῃ

Apoc. 1, 17. μὴ φοβοῦ, ἐγὼ εἰμι

2, 10. μὴ δὲν φοβοῦ ἃ μέλλουσιν

πάσχειν

φοβερός Heb. 10, 27. 31; 12, 21

φόβητρον Luc. 21, 11.

φοβήτρον

φοβήτρον

φοβήτρον

φοβήτρον

φοβήτρον

φόβος

φ. μέγας κ. μέγας.

1) φ. Θεοῦ, τοῦ Κυρίου,
Χριστοῦ:

Act. 9, 31 (τοῦ Κυρ.). Rom. 3, 18.

2 Cor. 5, 11 (τοῦ Κυρ.); 7, 1.

Eph. 5, 21 (τοῦ Χρ.).

2) a brige Stellen:

Mat. 14, 26; 28, 4.

- 8. μετὰ φόβου κ. χαρᾶς μεγ.

Luc. 1, 12. φόβος ἐπέπεσαν ἐπ' αὐ-
τόν (cf. Act. 19, 17. Apoc.
11, 11)

- 65. ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος

5, 26. ἐπλήσθησαν φόβου

7, 16. ἔλαβε δὲ φόβος πάντας

21, 26. ἀπὸ φόβου καὶ προσδο-
κίας τῶν

Joh. 7, 13. διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰου-
δαίων (19, 38; 20, 19)

Act. 2, 43. ἐγένετο δὲ πᾶσι ψ. φόβ.

Rom. 8, 15. οὐ γὰρ ἐλάβετε πνεῦμα
δουλείας πάλιν εἰς φόβον

13, 8. οἱ γὰρ ἄρχοντες οὐκ εἰσὶ
φόβος τῶν ἀγαθ. ἔργων

- 7. ἀπόδοτε - - τῷ τὸν φό-
βον, τὸν φόβον

1 Cor. 2, 3. ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ
πολλῷ (cf. 7, 15. Eph. 6,

5. Phil. 2, 12)

2 Cor. 7, 5. ἴξ. μάχαι, ἔσωθεν φόβοι

- 11. ἀγανάκτησιν, ἀλλὰ φόβ.

1 Tim. 5, 20. ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ φό-
βον ἔχωσι

Heb. 2, 15. φόβῳ θανάτου - - ἵνα
χοι ἦσαν δουλείας

1 Pet. 1, 17. ἐν φόβῳ - ἀναστράφητε
2, 18. ὑποτασσόμε. ἐν παντί φ.

1 Pet. 3, 2. τὴν ἐν φ. ἀγνὴν ἀναστρ.

- 14. τὸν δὲ φόβον αὐτῶν μὴ
φοβηθῆτε

- 15. μετὰ πρᾶυτητος κ. φόβου

1 Joh. 4, 18. φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ
ἀγάπῃ etc.

Jud. 23. οὓς δὲ ἐν φόβῳ σώζετε

Apoc. 18, 10 (15).

Φοίβη Rom. 16, 1.

Φοινίκη Act. 11, 19; 14, 3; 21, 2.

Φοινίξ Act. 17, 12.

φοινίξ Joh. 12, 13. Apoc. 7, 9.

φονεύειν

Mat. 5, 21 (19, 18). (μὴ φ. Mar. 10,

19. Luc. 18, 20. Rom. 13, 9. Jac.

2, 11); 23, 31 (τοὺς προφ.). 35.

Jac. 4, 2; 5, 6 (τὸν δίκαιον).

φονεύς

Mat. 22, 7. Act. 8, 14; 7, 52; 23, 4.

1 Pet. 4, 15. Apoc. 21, 8; 22, 15.

φόνος

Mat. 15, 19 (Mar. 7, 21). Mar. 15, 7

(Luc. 23, 19. 25). Act. 9, 1. Rom.

1, 29. Gal. 5, 21. Heb. 11, 37.

Apoc. 9, 21.

φορεῖν

Mat. 11, 8. Joh. 19, 5. Rom. 13, 4

(τὴν μάχαιραν). 1 Cor. 15, 49

(τὴν εἰκόνα). Jac. 2, 3.

φόρον Ἀππίου Act. 23, 15.

φόρος

Luc. 20, 22; 23, 2. Rom. 13, 6. 7.

φορτίζειν Mat. 11, 28. Luc. 11, 46.

φορτίον

Mat. 11, 30; 23, 4 (Luc. 11, 46). Act.

27, 10. Gal. 6, 5.

Φουρτουνάτος, Φορτουνά-
τος 1 Cor. 16, 15, 17.

φραγγέλλιον Joh. 2, 15.
 φραγγέλουv
 Mat. 27, 26 (Mar. 15, 15).
 φραγγός
 Mat. 21, 13 (Mar. 12, 1). Luc. 14, 23.
 Eph. 2, 14.
 φράζειν Mat. 13, 36; 15, 15.
 φράττειν
 Rom. 8, 19. 2 Cor. 11, 10. Heb. 11, 33.
 φρέαρ
 Luc. 14, 5. Joh. 4, 11. 12. Apoc. 9, 1. 2.
 φρεναπατῆν Gal. 6, 3.
 φρεναπάτης Tit. 1, 10.
 φρένας 1 Cor. 14, 20.
 φρίσσειν Jac. 2, 19.
 φρονεῖν
 Mat. 16, 23. οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ
 (Mar. 8, 33)
 Act. 23, 22 ἀκοῦσαι ἃ φρονεῖς
 Rom. 8, 5 τὰ τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν
 [11, 20. μὴ ἐψηλὰ φρόνιμι] (12, 16)
 12, 3. παρ' ὃ δει φρ. ἀλλὰ φρ.
 - 16. τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλήλους
 φρονοῦντες etc. (cf. 15, 5.
 2 Cor. 13, 11. Phil. 2, 2
 [3, 16]; 4, 2 (ἐν Κυρίῳ)).
 14, 6. ὃ μὴ φροῶν τὴν ἡμέραν
 Κυρίῳ οὐ φρονεῖ etc.
 1 Cor. 4, 6. τὸ μὴ ὑπὲρ ὃ γέγραπται
 φρονεῖν
 13, 11. ὡς νῆπιος ἐφρονοῦν
 Gal. 5, 10. οὐδὲν ἄλλο φρονησέτω
 Phil. 1, 7; 2, 2. 5; 3, 15.
 8, 19. οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες
 - 10. τὸ ὑπὲρ ἑμοῦ φρονεῖν etc.
 Col. 3, 2. τὰ ἄνω φρονεῖτε
 φρόνημα Rom. 8, 6. 7. 27.
 φρόνησις Luc. 1, 17. Eph. 1, 8.

φρόνιμος
 Mat. 7, 24. ὅμοι. αὐτὸν ἀνδρὶ φρον.
 10, 16. φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις
 24, 25. ὁ πιστὸς δούλος κ. φρό-
 νιμος (Luc. 12, 42)
 25, 2. 4. 8. 9. πάντα . . ἐξ αὐ-
 τῶν φρόνιμοι etc.
 Luc. 16, 8. φρονημάταροι ὑπὲρ τοῖς
 υἱοῖς τοῦ φωτός
 Rom. 11, 25. παρ' ἑαυτοῖς φρόνιμοι
 (12, 16)
 1 Cor. 4, 10 (ἐν Χριστῷ); 10, 15.
 2 Cor. 11, 19. φρόνιμοι ὄντας
 φρονίμως Luc. 16, 8.
 φροντίζειν Tit. 3, 8.
 φρουρεῖν
 2 Cor. 11, 32. Gal. 3, 23 (ὑπὸ νό-
 μῳ). Phil. 4, 7 (τὰς καρδίας
 ὑμῶν - ἐν Χριστῷ). 1 Pet. 1, 5
 (ἐν δυνάμει θ. φρουρουμένη).
 φρουράττειν Act. 4, 25.
 φρύγανον Act. 28, 3.
 Φρυγία Act. 2, 10; 16, 6; 18, 23
 Φύγαλλος 2 Tim. 1, 15.
 φυγή Mat. 24, 20 (Mar. 13, 18).
 φύειν Luc. 8, 6. Heb. 12, 15.
 φυλακή
 † φυλακαὶ τῆς νυκτὸς
 βάλλειν εἰς φ. α. βάλλειν
 (exco. Apoc. 2, 10)
 Mat. 14, 3. 10. καὶ ἔθετο ἐν φυλακῇ
 etc. (Mar. 6, 17. 27. Luc.
 3, 20)
 † - 25. τετάρτῃ δὲ φυλακῇ τῆς
 νυκτὸς (Mar. 6, 48)
 † 24, 43 ποῖα φυλακῇ . . ἔρχεται
 25, 36. 39. 43. 44. ἐν φυλ. ἤμνητε.
 Luc. 2, 8. φυλάσσοντες φυλακὰς

† Luc. 12, 88. ἂν ἦλθῃ ἐν τῇ δευτέρῃ
φυλακῇ etc.

21, 12. εἰς συναγ. καὶ φυλακὰς

22, 88. εἰς φυλακ. κ. εἰς θάνατον

Act. 5, 19. 22, 25; 8, 3; 12, 4. 5. 6.

10, 17; 16, 24. 40; 22, 4; 28, 10.

2 Cor. 6, 5. ἐν πλῆγαις, ἐν φυλακαῖς

11, 23, ἐν φυλακ. περισσοτέρως

Heb. 11, 36. ἐτι δὲ δεσμῶν κ. φυλακῆς

1 Pet. 3, 19. τοῖς ἐν φυλακῇ πνεύμασι

Apoc. 2, 10. βαλεῖν - εἰς φυλακὴν

18, 2. φ. παντὸς πνεύματος etc.

20, 7. λυθῇσ. - ἐκ τῆς φ. αὐτοῦ

φυλακίζειν Act. 22, 19.

φυλακτῆρία Mat. 23, 5.

φύλαξ Act. 5, 23; 12, 6. 19.

φυλάσσειν † von Geboten

† Mat. 19, 20. ταῦτα πάντα ἐφυλάξα-

μην (Mar. 10, 20. Luc. 18, 21)

Luc. 2, 8; 8, 29; 11, 21. † 28 (τὸν λό-

γον); 12, 15 (φυλάσσεσθαι

ἀπὸ τῆς).

Joh. 12, 25. εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλά-

ξει αὐτήν

† - 47. ἀκούσῃ τῶν ῥημ. κ. μὴ φ.

† Act. 7, 53. ἑλάβετε τὸν νόμον - καὶ

οὐκ ἐφυλάξατε (cf. 16, 4.

τὰ δόγματα; 21, 24. τὸν

νόμον)

12, 4; 21, 25 (φυλάσσεσθαι - ἐπὶ

- εἰδωλόθυτον).

22, 20; 23, 35; 28, 16.

† Rom. 2, 26. τὰ δικαιώματα τοῦ νό-

μου φυλάσσει

† Gal. 6, 13. αὐτοὶ νόμον φυλάσσουσιν

2 Th. 3, 3. φυλάξει ἀπὸ τοῦ πονηροῦ

1 Tim. 5, 21. ἵνα ταῦτα φυλάξῃς

1 Tim. 6, 20. τὴν παραθήκην φύλαξον
(2 Tim. 1, 12. 14)

2 Tim. 4, 15. δὴ καὶ σὺ φυλάσσου

2 Pet. 2, 5. Νῶε δικ. κήρυκα ἐφύλαξε

3, 17. φυλάσσεσθαι ἵνα μὴ τῇ

1 Joh. 5, 21. φυλάξ. ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν

Jud. 24. φυλάξει ὑμᾶς ἀπαιστούς

φυλῇ

1) von den Stämmen Israels:

Mat. 19, 28 (Luc. 22, 30) (Jac. 1, 1.

Apoc. 21, 12).

Luc. 2, 36 (Apoc. 7, 6). Act. 13, 21

(Beniamin. Rom. 11, 1. Phil. 3, 5.

Apoc. 7, 8). Apoc. 5, 5 (7, 5);

7, 5. 6. 7. 8.

2) allgemein:

Mat. 24, 30. πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς

γῆς (Apoc. 1, 7. cf. 7, 9; 11, 9;

13, 7; 14, 6). - Heb. 7, 13. 14.

φύλλον

Mat. 21, 19 (Mar. 11, 13); 24, 32

(Mar. 13, 28). Apoc. 22, 2.

φύραμα

Rom. 9, 21; 11, 16. 1 Cor. 5, 6. 7.

Gal. 5, 9.

φυσικός Rom. 1, 26. 27. 2 Pet. 2, 12.

φυσικῶς Jud. 10.

φυσιούν

1 Cor. 4, 6 (μὴ εἰς ὑπερ τοῦ ἐνός).

18, 19; 5, 2; 8, 1 (ἢ γνωσίς);

13, 4 (ἢ ἀγάπη οὐ φυσιοῦται).

Col. 2, 18. εἰκὴ φυσιοῦμεν. ὑπὸ τοῦ

νοῦς τῆς σαρκὸς αὐτοῦ

φύσις

Rom. 1, 26. εἰς τὴν παρὰ φύσιν

2, 14. φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῇ

- 27. ἢ ἐκ φύσεως ἀκροβυστία

11, 21. τῶν κατὰ φύσιν κλάδων

Rom. 11, 24. ἐκ τῆς κατὰ φύσιν ἐξ-
κόπης ἀγγελαίου etc.

1Cor. 11, 14. αὐτὴ ἡ φύσις διδάσκει
ἐμᾶς

Gal. 2, 15. ἡμεῖς φύσει Ἰουδαῖοι

4, 8. τοῖς φύσει μὴ οὖσι θεοῖς

Eph. 2, 8. ἦμεν τέκνα φύσει ὀργῆς

Jac. 3, 7. πᾶσα γὰρ φύσις θηρίων

- δεδάμασται τῇ φύσει

τῇ ἀνθρώπινῃ

2Pet. 1, 4. θείας κοινωνοὶ φύσεως

φυσίωσις 2 Cor. 12, 20.

φυτεῖα Mat. 15, 13.

φυτεύειν

Mat. 15, 13. πᾶσα φυτεῖα ἣν οὐκ

ἐφύτευσεν ὁ πατήρ μου

21, 33 (Mar. 12, 1. Luc. 20, 9).

(cf. 1 Cor. 9, 7)

Luc. 13, 6; 17, 6 (ἐν τῇ θαλάσσῃ). 28.

1Cor. 3, 5. ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλῶς

ἐπότισεν (cf. 7, 8)

φωλεός Mat. 8, 20 (Luc. 9, 58).

*φωνεῖν

Mat. 26, 34. 75. πρὶν ἀλέκτορα φω-

νῆσαι (Mar. 14, 30. 68. 72.

Luc. 22, 34. 60. 61. Joh.

13, 38; 18, 27)

27, 47 (Mar. 15, 35).

Luc. 14, 12; 23, 46 (φωνῇ μεγάλῃ).

Joh. 12, 17. Δάξαντες ἐφώνησεν ἐκ

τοῦ μνημείου

13, 13. ὑμεῖς φων. με· ὁ διδάσκ.

*φωνῇ φ. μεγάλη ε. μέγας.

Mat. 3, 3. φωνῇ βοῶντος ἐν τῇ ἐρή-

μῃ (Mar. 1, 3. Luc. 3, 4.

Joh. 1, 23)

- 17. φωνῇ ἐκ τῶν οὐρ. λέγουσα

(Mar. 1, 11. Luc. 3, 22)

Mat. 17, 5. φωνῇ ἐκ τῆς νεφέλης λέγ.

(Mar. 9, 7. Luc. 9, 35. 36)

Joh. 3, 8. 29.

5, 25. ἀκούσονται τῆς φωνῆς

τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ

- 28. ἀκούσονται τῆς φ. αὐτοῦ

- 37. οὐτε φωνὴν αὐτοῦ ἀκη-

κόσατε πώποτε οὐτε εἶδος

10, 3. 4. 5. τὰ πρόβατα τῆς φω-

νῆς αὐτοῦ ἀκούει etc.

- 16. 27. τῆς φωνῆς μου ἀκού-

σουσι etc.

12, 28. 30. ἤλθεν οὖν φωνὴ ἐκ

τοῦ οὐρανοῦ etc.

18, 37. ὁ ὢν - ἀκούει μου τῆς φ.

Act. 7, 31. ἐγένετο φωνὴ Κυρ. πρὸς

11, 9. φωνὴ - ἐκ τοῦ οὐρανοῦ

- 22. θεοῦ φωνὴ κ. οὐκ ἀνθρ.

13, 27. τὰς φ. τῶν προφητῶν

1Cor. 14, 7. τὰ ἄσχυρα φωνῇ νομιζόμενα

(cf. 8. 10. 11)

Gal. 4, 20. ἀλλάξαι τὴν φωνὴν μου

1Th. 4, 16. ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου

Heb. 3, 7. „τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκού-

σητε“ (4, 7)

12, 19. 26.

2Pet. 1, 17. 18; 2, 16 (ἐν ἀνθρ. φ.).

Apoc. 1, 10 (ὡς σάλπιγγος. 8, 13).

12. 15 (ὡς φωνὴ ὑδάτων

πολλῶν. 14, 2; 19, 6).

3, 20; 4, 1. 5 (ἀστραπαὶ καὶ φω-

ναι καὶ βρονταὶ (cf. 6,

1; 8, 5; 10, 3. 4; 11, 19;

14, 2; 16, 18; 19, 6)

5, 11 (ἀγγέλων πολλῶν); 6, 6.

7; 9, 9 (ὡς φ. ἀρμάτων).

13; 10, 4 (ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.

8; 14, 2. 18). 7; 14, 2 (ὡς

κίθαρ.); 18. 2 (ἰσχυρ.).
 22 (κίθαρωδῶν - μύλου).
 23 (νυμφίου καὶ νύμφης);
 19, 5 (ἐκ τοῦ θρόνου). 6
 (ὡς φων. ὄχλου πολλοῦ).

φῶς

† tropisch (†† υἱοὶ τοῦ φ.).
 † Mat. 14, 16. „εἶδε φῶς μέγα“ εἶπε.
 † 5, 14. ὑμεῖς ἐστε τὸ φ. τ. κόσμ.
 † - 16. οὕτω λαμπράτω τὸ φ. ὑμῶν
 6, 23. εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ
 (Luc. 11, 35)

10, 27 (Luc. 12, 3); 17, 2. 5.

Mar. 14, 54 (Luc. 22, 56).

† Luc. 2, 32. φῶς εἰς ἀποκάλυψιν
 ἰθύνων

8, 16 [11, 33].

†† 16, 8. ὑπάρ τοὺς υἱοὺς τ. φωτός
 † Joh. 1, 4. ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων

† - 5. τὸ φ. ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει

† - 7. ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ
 φωτός (8)

† - 8. οὐκ ἦν ἰκεῖνος τὸ φῶς

† - 9. ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν
 (cf. 1 Joh. 2, 8)

† 8, 19. τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν
 κόσμον

† - ἡγάπησαν - - μᾶλλον τὸ
 σκότος ἢ τὸ φῶς

† - 20. ὁ φαῦλα πράσων μισεῖ
 τὸ φῶς

† - οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φ. (21)

† 5, 35. ἀγαλλιασθήναι . . ἐν τῷ
 φωτὶ αὐτοῦ

8, 12. ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ
 κόσμου (9, 5; 12, 46)

- - ὁ ἀκολουθῶν . . ἴξει τὸ
 φῶς τῆς ζωῆς

Joh. 11, 9. τὸ φῶς τοῦ κόσμου τοῦ
 τοῦ βλέπει

† - 10. τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ

† 12, 35. ἔτι . . τὸ φ. ἐν ὑμῖν ἐστι

† - - περιπατεῖτε ἕως τὸ φῶς

† - 36. ἕως τὸ φῶς ἔχετε πι-
 στεύετε εἰς τὸ φῶς

†† - - ἵνα υἱοὶ φωτός γένησθε

Act. 9, 3. περιήστραψεν αὐτὸν φῶς
 ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ (22, 6.
 9, 11; 26, 13)

12, 7. φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἴκῳ.

† 13, 47. „τεθεικά σε εἰς φ. ἰθύνων“

16, 29. αἰτήσας δὲ φωτα

† 26, 18. ἐπιστρέψαι ἀπὸ σκοτούς
 εἰς φῶς καὶ τῆς ἐξουσίας

† - 23. φῶς μέλλει πταγγέλλειν

† Rom. 2, 19. φῶς τῶν ἐν σκότει

† 13, 12. ἰνδυσ. τὰ ὄπλα τοῦ φωτός

† 2 Cor. 4, 6. ἐκ σκοτούς φῶς λάμπει

† 6, 14. τίς δὲ κοινωνία φωτὶ
 πρὸς σκότος;

† 11, 14. μετασχ. εἰς ἄγγελον φωτ.

† Eph. 5, 8. νῦν δὲ φῶς ἐν Κυρίῳ

†† - - ὡς τέκνα φωτός περιπ.

- 9. ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ φωτός

† - 18. ἀλεγγόμενα ὑπὸ τοῦ φω-
 τός etc.

† Col. 1, 12. τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων
 ἐν τῷ φωτὶ

†† 1 Th. 5, 5. υἱοὶ φωτός ὄντες καὶ
 υἱοὶ ἡμέρας

† 1 Tim. 6, 16. φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον

Jac. 1, 17. ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν φω-
 των, παρ' ᾧ οὐκ ἐνι

† 1 Pet. 2, 9. εἰς τὸ θαυμαστὸν αὐ-
 τοῦ φῶς

† 1 Joh. 1, 5. ὁ Θεὸς φῶς ἐστι

† 1 Joh. 1, 7. ἐν τῷ φωτὶ περιπατῶμεν
 † - - ὡς αὐτός ἐν τῷ φωτὶ
 † 2, 9. ὁ λέγων ἐν τῷ φ. εἶναι
 † - 10. ὁ ἀγαπῶν - ἐν τῷ φ. μένει
 Apoc. 18, 23; 21, 24; 22, 5.
 φωστήρ Phil. 2, 15. Apoc. 21, 11.
 φωσφόρος 2 Pet. 1, 19.
 φωτεινός
 Mat. 6, 22 (Luc. 11, 34. 36); 17, 5.
 φωτίζειν
 Luc. 11, 36. ὅταν ὁ λύχνος τῇ ἀστρα-
 πῇ φωτίζει σε
 Joh. 1, 9. τὸ φῶς - ὁ φωτίζει πάντα
 ἄνθρωπον

1 Cor. 4, 5. φ. τὰ κρυπτὰ τοῦ σκοτεινοῦ
 Eph. 1, 18. πεφωτισμένους κ. ὁφθαλ-
 μούς τῆς καρδίας ὑμῶν
 3, 9. φωτίζει πάντας, εἰς ἣ
 κοινωνία τοῦ μυστηρίου
 2 Tim. 1, 10. ὁ Χτοῦ - φωτισαντος δὲ
 ζωὴν - διὰ τοῦ εὐαγγ.
 Heb. 6, 4. τοὺς ἀπαξ φωτισθέντας
 10, 32. ἐν αἷς φωτισθ. πολλήν
 Apoc. 18, 1. ἡ γῆ ἐφωτισθή ἐκ τῆς δ.
 21, 23. ἡ γὰρ δόξα τοῦ Θεοῦ
 ἐφώτισεν αὐτήν
 22, 5. ὁ Θεὸς φωτίζει ἐπ' αὐτοίς
 φωτισμός 2 Cor. 4, 4. 6.

X.

χαίρειν

1) beim Gruss:

Mat. 26, 49 (27, 29. Mar. 15, 18. Joh.
 19, 8); 28, 9.
 Luc. 1, 28. Act. 15, 23; 23, 26. Jac.
 1, 1. 2 Joh. 10. 11.

2) = sich freuen:

Mat. 2, 10. ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην.
 5, 12. χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε
 (Luc. 6, 23)
 18, 13 (Luc. 15, 5).
 Mar. 14, 11 (Luc. 22, 5).
 Luc. 1, 14. ἐπὶ τῇ γενήσει αὐτοῦ
 χαρήσονται
 10, 20. ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε, ὅτι
 - - χαίρετε δὲ ὅτι τὰ ὀνόμ.
 13, 17; 15, 32; 19, 6. 37; 23, 8.
 Joh. 3, 29. χαρᾷ χαίρει διὰ τὴν
 4, 36; 8, 56; 11, 15; 14, 28.

Joh. 18, 20. ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται
 - 22. χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία
 20, 20. ἐχάρησαν ἰδόντες
 Act. 5, 41; 8, 39; 11, 23; 18, 43; 15, 31.
 Rom. 12, 12. τῇ ἐλπίδι χαίροντες
 - 15. χαίρειν μετὰ χαिरόντων
 16, 19. χαίρω οὖν τὸ ἐφ' ὑμῖν
 1 Cor. 7, 30. οἱ χαίροντες ὡς μὴ χαίρ.
 13, 6. οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ
 16, 17. χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ
 2 Cor. 2, 3. ἀφ' ὧν ἴδαι με χαίρειν
 6, 10. ὡς λυπ., αἰεὶ δὲ χαίροντες
 7, 7. 9. 13. 16; 13, 9. 11.
 Phil. 1, 18. ἐν τούτῳ χαίρω, ἀλλὰ
 καὶ χαρήσομαι
 2, 17. χαίρω κ. συγχαίρω πᾶσιν
 - 18. τὸ δ' αὐτὸ καὶ χαίρετε καὶ
 συγχαίρετέ μοι
 - 28. ἵνα ἰδόντες χαρήτε

Phil. 3, 1. χαίρετε ἐν Κυρίῳ (4, 4)
 4, 10. ἐχάρην δὲ ἐν Κυρίῳ με-
 γάλως, ὅτι ἦδη
 Col. 1, 24 (ἐν τοῖς παθῆμ.); 2, 5.
 1Th. 3, 9. τῇ χαρᾷ ἣ χαίρομεν δι'
 ὑμᾶς ἐμπροσθεν τοῦ Θ.
 5, 16. πάντοτε χαίρετε
 1Pet. 4, 13. χαίρετε, ἵνα καὶ ἐν τῇ
 ἀποκαλύψει - - χαρῇ τε
 ἀγαλλιώμενοι
 2 Joh. 4. 3 Joh. 3.
 Apoc. 11, 10; 19, 7 (χ. καὶ ἀγαλλ.).
 χάλαζα Apoc. 8, 7; 11, 19; 16, 21.
 χαλᾶν
 Mar. 2, 4. Luc. 5, 4. 5. Act. 9, 25;
 27, 17. 30. 2 Cor. 11, 33.
 Χαλδαῖοι Act. 7, 4.
 χαλεπός Mat. 8, 23. 2 Tim. 3, 1.
 χαλινάγωγεῖν Jac. 1, 26; 3, 2.
 χαλινός Jac. 3, 3. Apoc. 14, 20.
 χάλκεος, χαλκοῦς Apoc. 9, 20.
 χαλκεύς 2 Tim. 4, 14.
 χαλκηδών Apoc. 21, 19.
 χαλκίον Mar. 7, 4.
 χαλκολίβανον Apoc. 1, 15; 2, 18.
 χαλκός
 Mat. 10, 9 (Mar. 6, 8). Mar. 12, 41.
 1 Cor. 13, 1. Apoc. 18, 12.
 χαμαί Joh. 9, 6; 18, 6.
 Χαναάν Act. 7, 11; 13, 19.
 Χαναναῖος Mat. 15, 22.
 χαρά χ. μεγάλη κ. μέγας.
 Mat. 13, 20 (Mar. 4, 16. Luc. 8, 13). 44.
 25, 21. εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρ. (23)
 Luc. 1, 14. ἔσται χαρὰ σοὶ κ. ἀγαλ-
 λιασις
 10, 17. ὑπέστρεψαν.. μετὰ χαρ.
 15, 7. χαρὰ ἔσται . . ἐπὶ ἐνὶ

Luc. 15, 10. χαρὰ γίνεται ἐνώπιον
 τῶν ἀγγέλων ἐπὶ ἐνὶ
 24, 41. ἀπιστοῦντων αὐτῶν ἀπὸ
 τῆς χαρᾶς
 Joh. 3, 29. χαρᾷ χαίρει διὰ τὴν φ.
 - - ἡ χ. ἡ ἐμὴ πεπληρωται
 15, 11. ἡ χ. ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μένη
 - - ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ
 (cf. 16, 14. 1 Joh. 1, 4.
 2 Joh. 12)
 16, 20. ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν
 γενήσεται
 - 21. διὰ τὴν χαρὰν ὅτι
 - 22. τὴν χ. ὑμῶν οὐδεὶς αἶρει
 17, 13. ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν
 ἐμὴν πεπληρωμένην
 Act. 12, 14; 13, 52; 20, 24.
 Rom. 14, 17. χαρὰ ἐν πνεύματι ἁγίῳ
 15, 13. πληρώσαι ὑμᾶς πάσης χ.
 - 32. ἵνα ἐν χαρᾷ ἔλθω
 2Cor. 1, 24. συνεργοὶ ἐσμεν τῆς χ. ὑμ.
 2, 3. ἡ ἐμὴ χαρὰ πάντων ὑμῶν
 ἐστιν
 7, 4. ὑπερπερισσεύομαι τῇ χ.
 - 13. ἐπὶ τῇ χαρᾷ Τίτου
 8, 2. ἡ περισσεια τῆς χ. αὐτῶν
 Gal. 5, 22. ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μα-
 κροθυμία
 Phil. 1, 4. μετὰ χαρᾶς τὴν δέσιν
 ποιούμενος
 - 25. εἰς τὴν ὑμῶν προκοπὴν
 καὶ χαρὰν τῆς πίστεως
 2, 2. πληρώσατέ μου τὴν χαρ.
 - 29. μετὰ πάσης χαρᾶς
 4, 1. χαρὰ καὶ στέφανός μου
 Col. 1, 11. μακροθυμίαν μετὰ χαρᾶς
 1Th. 1, 6. μετὰ χαρᾶς πνεύμ. ἁγίου
 2, 19. τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπὶς ἡ χ.

1Th. 2, 20. ὑμεῖς - ἡ δόξα ἡμῶν καὶ ἡ χάρις

3, 9. ἐπὶ πάσῃ τῇ χαρῇ ἣ χαίρομεν δι' ὑμᾶς

2Tim. 1, 4. ἵνα χαρᾶς πληρωθῶ

Philem. 7. χαρὰν γὰρ ἔχομεν πολλήν

Heb. 10, 34. μετὰ χαρᾶς προσδέξασθε

12, 2. προκειμένης ἀπὸ χαρᾶς - 11; 13, 17.

Jac. 1, 2. πᾶσαν χαρὰν ἠγήσασθε

4, 9. ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν

1Pet. 1, 8. ἀγαλλ. χαρᾷ ἀνεκλαλήτῃ

3 Joh. 4. μαισιότιραν τούτων οὐκ ἔχω χαρὰν

χάραγμα

Act. 17, 29. χαράγματι τέχνης καὶ ἐνθυμήσεως ἀνθρώπου

Apoc. 13, 16. δώσιν αὐτοῖς χάραγμα - 17; 14, 9. 11; 15, 2; 16, 2; 19, 20; 20, 1.

χαράκτηρ Heb. 1, 3.

χάραξ Luc. 19, 43.

χαρίζεσθαι

Luc. 7, 21. 42. 43.

Act. 3, 14; 25, 11. 16.

27, 24. κεχαρίσται σοι ὁ θεὸς πάντας

Rom. 8, 32. τὰ πάντα ἡμῖν χαρίζεται

1Cor. 2, 12. τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ χαρίζονται ἡμῖν

2Cor. 2, 7. μᾶλλον ὑμᾶς χαρίσασθαι - 10. ὃ δέ τι χαρίζεσθε, καὶ ἐγὼ etc.

12, 13. χαρίσασθε μοι τ. ἀδικίαν

Gal. 3, 18. τῷ δὲ Ἀβραάμ δι' ἐπαγγελίας κεχαρίσται ὁ θ.

Eph. 4, 32. χαριζόμενοι ἑαυτοῖς κατ' ὅς (Col. 3, 13)

Eph. 4, 32. ἐν Χρ. ἐχαρίσαστο ὑμῖν

Phil. 1, 29. ὑμῖν ἐχαρίσθη τὸ ἐπὶ Χ.

2, 9. ἐχαρίσαστο αὐτῷ δυνάμει

Col. 2, 13. χαρισάμενος ἡμῖν πάντα

3, 13. ὁ Χρ. ἐχαρίσαστο ὑμῖν

Philem. 22. χαρισθήσονται ὑμῖν

χάρις

1) = Gnade; Gunst:

a) von Gott:

a) mit dem Beisatz: τοῦ θεοῦ, τοῦ κυρίου etc.

Luc. 2, 40. Act. 11, 23; 13, 43; 14,

3 (τῷ λόγῳ τῆς χάριτος. 20,

32). 26; 15, 11 (τοῦ κυρ. Ἰησ.).

40; 20, 24 (τὸ εὐαγγ. τῆς χ.).

Rom. 3, 24; 5, 15 (bis); 16, 20 (ἡ

χάρις τοῦ κυρίου-μεθ' ὑμῶν.

24. 1 Cor. 16, 23. 2 Cor. 13, 13.

Gal. 6, 18. Phil. 4, 23. 1 Th. 5, 28.

2 Th. 3, 18 [Tit. 3, 15]. Philem.

25. Apoc. 22, 21).

1 Cor. 1, 4; 3, 10; 15, 10 (ter).

2 Cor. 1, 12; 6, 1; 8, 1. 9; 9, 14;

12, 9 (ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου).

Gal. 1, 6 (χάρ. Χριστοῦ). 15; 2, 21.

Eph. 1, 6 (δόξης τῆς χάριτος). 7

(πλουτόν τῆς χ. 2, 7); 3, 2. 7.

Col. 1, 6. 2 Th. 1, 12. 1 Tim. 1, 14

(ἡ χάρις τοῦ κυρίου).

Tit. 2, 11; 3, 7. Heb. 2, 9 [4, 16];

12, 15.

1 Pet. 4, 10; 5, 12. 2 Pet. 3, 18 (χά-

ριτι καὶ γνώσει). Jud. 4.

β) ohne diesen Beisatz:

Luc. 1, 30. εὖρες γὰρ χάριν παρὰ

τῷ θεῷ (cf. 2, 52)

Joh. 1, 14. πλήρης χάριτος καὶ ἀλη-

θείας (cf. 1, 17)

Joh. 1, 16. ἐλάβ. κ. χάριν ἀντὶ χάρ.
 Act. 6, 8. πλήρης χάρ. κ. δυνάμεως
 7, 46. εὖρε χάριν ἐνώπ. τοῦ Θ.
 18, 27. πεπιστευκ. διὰ τῆς χάρ.
 Rom. 1, 5. δι' οὗ ἐλάβομεν χάριν
 - 7. χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
 ἀπὸ Θεοῦ (1 Cor. 1, 3.
 2 Cor. 1, 2. Gal. 1, 3. Eph.
 1, 2. Phil. 1, 2. Col. 1, 2.
 1 Th. 1, 1. 2 Th. 1, 2.
 1 Tim. 1, 2 (χάρις, ἔλεος,
 εἰρήνη. 2 Tim. 1, 2. Tit.
 1, 4). Philem. 3. cf. 1 Pet.
 1, 2 (χάρις ὑμῖν καὶ εἰ-
 ρήνη πληθυνθεῖη. 2 Pet.
 1, 2), Apoc. 1, 4.
 4, 4. οὐ λογίζεται κατὰ χάριν
 - 16. ἐκ πίστε. ἵνα κατὰ χάριν
 5, 2. εἰς τὴν χάριν ταύτην
 - 17. τὴν περισσεῖαν τῆς χάρ.
 - 20. ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρ.
 - 21. ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ
 δικαιοσύνης
 6, 1. ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ
 - 14. οὐ γὰρ ἔσται ὑπὸ νόμον,
 ἀλλ' ὑπὸ χάριν (15)
 11, 5. κατ' ἐκλογὴν χάριτος
 - 6. εἰ δὲ χάριτι, οὐκ ἐξ ἔργων
 - ἡ χάρις οὐκέτι γίνεται χ.
 12, 3. διὰ τῆς χάριτος τῆς δο-
 θεῖσης μοι (6; 15, 15.
 Gal. 2, 9)
 2Cor. 4, 15. ἡ χάρις πλεονάσασα διὰ
 τῶν πλειόνων
 9, 8. πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι
 Gal. 5, 4. τῆς χάριτος ἐξέπίσατε
 Eph. 2, 6. χάρ. ἔσται σεσωσμένοι (8)
 3, 8. ἐμοὶ - ἐδόθη ἡ χ. αὐτῇ

Eph. 4, 7. ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χ.
 6, 24. ἡ χάρις μετὰ πάντων
 (Col. 4, 18. 1 Tim. 6, 21.
 2 Tim. 4, 22 [Tit. 3, 15].
 Heb. 13, 25)
 Phil. 1, 7. συγκοινωνοὺς μου τῆς χ.
 2Th. 2, 16. δοὺς - ἐλπὶδα ἀγαθὴν
 ἐν χάριτι
 2Tim. 1, 9. κατ' ἰδίαν - χάριν τὴν
 δοθεῖσαν ἡμῖν
 2, 1. ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι
 τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
 Heb. 10, 29. τὸ πνεῦμα τῆς χάριτος
 ἐνυβρίσας
 12, 28. ἔχωμεν χάρ., δι' ἧς λατρ.
 13, 9. χ. βεβαιουῖται τὴν καρδ.
 Jac. 4, 6. μελίζονα δὲ δίδωσι χάριν
 - - „ταπεινοὶς δὲ δίδωσι χά-
 ριν (1 Pet. 5, 5)
 1Pet. 1, 10. περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάρ.
 - 13. τὴν φερομένην ὑμῖν χά-
 ριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησ.
 2, 19. τοῦτο γὰρ χάρις (20)
 3, 7. συγκληρονόμοι χ. ζωῆς
 5, 10. ὁ δὲ Θεὸς πάσης χάριτος
 2 Joh. 3. ἔσται μεθ' ὑμῶν χάρις,
 ἔλεος, εἰρήνη παρὰ Θεοῦ
 b) von Menschen:
 (Luc. 2, 52.) Act. 2, 47; 4, 33? 7, 10.
 Act. 24, 27. χάριτας καταθεῖσθαι τοῖς
 Ἰουδαίοις (cf. 25, 9)
 25, 8. αἰτούμενοι χ. κατ' αὐτοῦ
 2) = Dank:
 Luc. 6, 32. ποῖα ὑμῖν χ. ἐστὶ (33. 34)
 17, 9. μὴ χάριν ἔχει τῷ δοῦλῳ
 Rom. 6, 17. χάρις δὲ τῷ Θεῷ ([7, 25.]
 1 Cor. 15, 57. 2 Cor. 2, 14;
 8, 16; 9, 15)

1Cor. 10, 30. αἱ ἰσὺ χάριτι μετέχω

3) = Almosen, Liebesgabe:

1 Cor. 16, 3. 2 Cor. 1, 15; 8, 4. 6. 7. 19.

4) = Anmuth, Lieblichkeit:

Luc. 4, 32. Eph. 4, 29. Col. 3, 16; 4, 6.

χάρισμα

Rom. 1, 11. χάρις. ὑμῖν πνευματικόν

5, 15. οὕτω καὶ τὸ χάρισμα

- 16. τὸ δὲ χάρισμα ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων

6, 23. τὸ δὲ χ. τοῦ θ. ζωὴ αἰών.

11, 29. τὰ χαρ. κ. ἡ κλήσις τ. θ.

12, 6. ἔχοντες δὲ χαρίσματα

1Cor. 1, 7. ὅστερ. ἐν μηδενὶ χαρίσμ.

7, 7. ἴδιον ἔχει χάρισμα ἐκ θ.

12, 4. διαιρέσεις δὲ χαρισμάτων.

- 9. χαρίσμ. ἰαμάτων (28. 30)

- 31. ζήλ. - τὰ χ. τὰ κρείττονα

2Cor. 1, 11. τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ

1Tim. 4, 14. τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος

2Tim. 1, 6. ἀναζωπυρεῖν τὸ χ. τ. θ.

1Pet. 4, 10. ἐκ. καθὼς ἔλαβε χάρισμα

χαριτοῦν Luc. 1, 28. Eph. 1, 6.

Χαρόν Act. 7, 2. 4.

χάρτης 2 Joh. 12

χάσμα Luc. 16, 28.

χεῖλος

Mat. 15, 8 (τοῖς χ. με τιμᾷ. Mar. 7, 6).

Rom. 3, 13. 1 Cor. 14, 21 (ἐν χεῖ-

λεσιν ἑτέροις). Heb. 11, 12 (τῆς

θαλάσσης); 13, 15 (καρπὸν χει-

λίων). 1 Pet. 3, 12 (παυσάτω

χεῖλη αὐτοῦ).

χειμάζεσθαι Act. 27, 18.

χειμαρῆος Joh. 18, 1.

χειμών

Mat. 16, 3; 24, 20 (Mar. 13, 18). Joh.

10, 22. Act. 27, 20. 2 Tim. 4, 21.

χεῖρ

ἐκτείνειν, ἐπαίρειν, ἐπι-

τιθεῖναι, ἐπιβάλλειν τὰς

χ., ἐπιθεσεις τῶν χ., s. diese

Worte.

1) χεῖρ τοῦ θεοῦ, τοῦ κυρ.:

Luc. 1, 66. Act. 4, 28. 30; 7, 50;

11, 21; 13, 11.

Rom. 10, 21. Heb. 1, 10; [2, 7]. 1Pet. 5, 6.

2) andere Stellen:

Mat. 3, 12 (Luc. 3, 17).

4, 6. ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε

(Luc. 4, 11)

5, 30 (18. 8. Mar. 9, 43).

8, 15 (cf. Mar. 1, 31).

9, 25 (Mar. 5, 41. Luc. 8, 54).

12, 10. 13. τὴν χ. ἔχων ξηράν etc.

(Mar. 3, 1. 3. 5. Luc. 6,

6. 8. 10)

15, 2. 20. οὐ γὰρ νίπτονται τὰς

χεῖρας etc. (Mar. 7, 2. 3. 5)

17, 22. παραδίδοσθαι εἰς χεῖ-

ρας ἀνθρώπων (Mar. 9,

31. Luc. 9, 44) (cf. 28, 4.

5. Mar. 14, 41. Luc. 24, 7)

(cf. Act. 2, 23; 21, 11; 28, 17)

22, 13; 26, 23; 27, 24.

Mar. 6, 2; 8, 23; 9, 27.

Luc. 1, 76 (74); 6, 1; 15, 22; 23, 46;

24, 39. 40.

Joh. 8, 35. δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ αὐ-

τοῦ (18, 3)

10, 28. οὐχ ἀρπάσει . . ἐκ τῆς

χειρὸς μου

- 29. ἐκ τῆς χ. τοῦ πατρός μου

- 39; 11, 44; 13, 9.

20, 20. ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖ-

ρας (25, 27)

Act. 3, 7; 5, 12 (τῶν ἀποστόλων);
7, 25. 35 (ἀγγέλου). 41; 9, 41;
11, 30 (διὰ χειρὸς Βαρνάβα);
12, 7. 11 (ἐκ χειρὸς Ἡρώδου).
17 (13, 16; 21, 40) (cf. 19, 33).
14, 3; 15, 23 (διὰ χειρὸς αὐτῶν);
17, 25 (ὕπὸ χειρῶν ἀνθρώπων
θεραπεύεται); 19, 11 (διὰ τῶν
χειρῶν Παύλου).

19, 26. θεοὶ οἱ διὰ χ. γινόμενοι
20, 34; 21, 11; 23, 19; 24, 7; 28, 3. 4.

1Cor. 4, 12. ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις
χερσὶ (cf. Eph. 4, 28. 1 Th.
4, 11)

12, 15. 21.

16, 21. τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου (cf.
Gal. 6, 11. Col. 4, 18. 2 Th.
3, 17. Philem. 19)

2Cor. 11, 33. Gal. 3, 19 (ἐν χ. μεσίτου)

Heb. 8, 9; 10, 31 (ἐμπροσθέν εἰς χεῖ-
ρας θεοῦ ζῶντος); 12, 12.

Jac. 4, 8. καθαρίσατε χεῖρας, ἄμ.

1Joh. 1, 1. αἱ χ. ἡμῶν ἐψηλάφησαν

Apoc. 1, 16 (17); 6, 5; 7, 9; 8, 4 (10,
8. 10); 9, 20; 10, 2. 5 (13, 16);
14, 9. 14; 17, 4; 19, 2; 20,
1. 4.

χειραγωγέιν Act. 9, 8; 22, 11.

χειραγωγός Act. 13, 11.

χειρόγραφον Col. 2, 14.

χειροποίητος

Mar. 14, 58 (ναὸν τοῦτον. cf. Act.
7, 48; 17, 24). Eph. 2, 11 (περι-
τομῆς). Heb. 9, 11 (σκηνῆς οὐ
χειροποιήτου). 24.

χειροτονεῖν

Act. 14, 23. 2 Cor. 8, 19.

Χερουβὶμ Heb. 9, 5.

χήρα

Mat. 23, 14. τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν
(Mar. 12, 40. Luc. 20, 47)

Mar. 12, 42. 43. μία χήρα πτωχὴ ἰβρα-
λα etc. (Luc. 21, 2. 3)

Luc. 2, 37; 4, 25. 26; 7, 12; 18, 3. 5.

Act. 6, 1. αἱ χῆραι αὐτῶν

9, 39. πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίον-
σαι (cf. 41)

1Cor. 7, 8. τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χ.

1Tim. 5, 3. 4. 5. 9. χήρας τίμα τὰς
ὄντως χήρας etc.

- 11. νεωτέρας δὲ χήρας παρ.

- 16. εἴ τις - - ἔχει χήρας

Jac. 1, 27. ἐπισκέπτ. ὀρφανούς κ. χ.

Apoc. 18, 7. βασίλισσα, κ. χ. οὐκ εἰμὶ
χθής

Joh. 4, 52. Act. 7, 28. Heb. 13, 8.

χιλῖαρχος

Mar. 6, 21 (Apoc. 6, 15). Joh. 18, 12.

Act. 21, 31. 32. 33. 37; 22, 24. 26.

27. 28. 29; 23, 10. 15. 17. 18. 19.

22; 24, 7. 22. 23. Apoc. 19, 18.

χιλῖας

Luc. 14, 31. Act. 4, 4. 1 Cor. 10, 8.

Apoc. 5, 11; 7, 4. 5 (ἰσφραγι-
σμένοι. 6. 7. 8); 11, 13; 14, 1.

8; 21, 16.

χιλῖοι

2Pet. 3, 8. μία ἡμέρα - ὡς χίλια ἔτη

Apoc. 11, 3 (12, 6); 14, 20.

20, 2. ἔδωκεν αὐτὸν χίλια ἔτη
(3. 4. 5. 6. 7)

χιλος Act. 20, 15.

χιτών

Mat. 5, 24 (Luc. 6, 29); 10, 10 (Mar.

6, 9. Luc. 9, 8). Mar. 14, 63

Luc. 3, 11. Joh. 19, 23. Act. 9, 39. Jud. 23.

χίων

Mat. 28, 3. Mar. 9, 3. Apoc. 1, 14.

χλαμύς Mat. 27, 28. 31.

χλευάζειν Act. 17, 32.

χλιαρός Apoc. 3, 16.

Χλόη 1 Cor. 1, 11.

χλωρός

Mar. 6, 39. Apoc. 6, 8; 8, 7; 9, 4.

χοϊρός 1 Cor. 15, 47. 48. 49.

χούτις Apoc. 6, 6.

χοίρος

Mat. 7, 6. ἔμπροσθεν τῶν χοίρων

8, 30. 31. 32. ἀγέλη χοίρων πολ-
λῶν βοσκομένη etc. (Mar.
5, 11. 12. 13. 16. Luc. 8,
32. 33)

Luc. 15, 15. βόσκειν χοίρους (16)

χολᾶν Joh. 7, 23.

χολή Mat. 27, 34. Act. 8, 23.

Χοραζίν Mat. 11, 21. Luc. 10, 13.

χορηγῶν 2 Cor. 9, 10. 1 Pet. 4, 11.

χορός Luc. 15, 25.

χορτάζειν

Mat. 5, 6 (Luc. 6, 21); 14, 20 (Mar.

6, 42. Luc. 9, 17. Joh. 6, 26);

15, 33. 37 (Mar. 8, 4. 8). Mar.

7, 27. Luc. 16, 21. Phil. 4, 12.

Jac. 2, 16. Apoc. 19, 21.

χόρτασμα Act. 7, 11.

χόρτος

Mat. 6, 30; 13, 26; 14, 19 (Mar. 6, 39.

Joh. 6, 10).

Mar. 4, 28. Luc. 12, 28.

1 Cor. 3, 12. ξύλα, χόρτον, καλάμην

Jac. 1, 10. 11. ὡς ἄνθος χόρτου
παρελεύσεται etc.

1 Pet. 1, 24. πᾶσα σάρξ ὡς χόρτος etc.

Apoc. 8, 7; 9, 4.

Χουζᾶς Luc. 8, 3.

χοῦς Mar. 6, 11. Apoc. 18, 19.

χρεῖν, κίχρημι Luc. 11, 5.

χρεῖα

1) *χρεῖαν ἔχειν* = bedürfen,
nōthig haben:

a) mit Infin.; mit ἵνα:

Mat. 3, 14; 14, 16. Joh. 2, 25 (ἵνα);

13, 10; 16, 30 (ἵνα). 1 Th. 1, 8;

4, 9; 5, 1. Heb. 5, 12. 1 Joh. 2, 27.

b) mit Genitiv:

Mat. 6, 8. οἶδε - ὧν *χρεῖαν ἔχετε*

9, 12. οὐ *χρεῖαν ἔχουσιν* - τοῦ
λατροῦ (Mar. 2, 17. Luc.
5, 31)

21, 8. ὁ Κύριος αὐτῶν *χρ. ἔχει*

(Mar. 11, 3. Luc. 19, 31. 34)

26, 65. τί *ἐτι χρεῖαν ἔχομεν μαρ-*

τύρων (Mar. 14, 63. cf.

Luc. 22, 71)

Luc. 15, 7. οὐ *χρεῖαν ἔχ. μετανοίας*

Joh. 13, 29. 1 Cor. 12, 21 (his). 1 Th.
4, 12.

Heb. 5, 12; 10, 36 (ὕπομονῆς). Apoc.

3, 17; 21, 23; [22, 5].

c) absolut:

Mar. 2, 25. Luc. 9, 11. Act. 2, 45

(καθότι ἄν τις *χρεῖαν εἴη*.

4, 35). 1 Cor. 12, 24. Eph. 4, 28.

1 Joh. 3, 17.

2) *χρ. ἐστίν*:

Luc. 10, 42. ἐνός δέ *ἐστι χρεια*

Heb. 7, 11 [Apoc. 22, 5].

3) übrige Stellen: † Plural

Act. 6, 3; † 20, 32; 28, 10 [al. *χρεῖας*].

† Rom. 12, 13 (τῶν *ἀγίων*).

Eph. 4, 29. Phil. 2, 25; 4, 16.
19 (πληρωῶσι πᾶσαν χρεῖαν).
Tit. 3, 14.

χρεωφειλίτης Luc. 7, 41; 16, 5.
χρεῖ, χρεῖναι Jac. 3, 10.

χρεῖζειν

Mat. 6, 32. Luc. 11, 8; 12, 30. Rom.
16, 2. 2 Cor. 3, 1.

χρεῖμα

Mat. 10, 23. 24 (Luc. 18, 24). Act.
4, 37; 8, 18. 20; 24, 26.

χρεματίζειν

Mat. 2, 12. χρεματισθέντες κατ' ὄ-
ναρ (cf. 22)

Luc. 2, 26. καὶ ἦν αὐτῷ κεχρημα-
τισμένον

Act. 10, 22. ἐχρεματίσθη ὑπὸ ἀγγέλ.
11, 26. χρεματίσαι τε πρῶτον . .

τούς μαθητ. Χριστιανούς

Rom. 7, 3. μοιχαλὶς χρεματίζει

Heb. 8, 5. κεχρημάτισται Μωϋσῆς
11, 7. πιστεὶ χρεματισθεὶς Νῶε

12, 25. τὸν ἐπὶ γῆς παραιτησά-
μενοι χρεματίζοντα

χρεματισμός Rom. 11, 4.

χρεῖσθαι, χρεάομαι

Act. 27, 3. 17. 1 Cor. 7, 21. 31 (τῷ
κόσμῳ); 9, 12. 15. 2 Cor. 1, 17;
3, 12; 13, 10. 1 Tim. 1, 8; 5, 23.

χρεῖσιμος 2 Tim. 2, 14.

χρεῖσις Rom. 1, 26. 27.

χρηστεύεσθαι 1 Cor. 13, 4.

χρηστολογία Rom. 16, 18.

χρηστός

Mat. 11, 30. ὁ γὰρ ζυγὸς μου χρηστός
Luc. 5, 39; 6, 35.

Rom. 2, 4. τὸ χρηστὸν τοῦ Θεοῦ εἰς
μετανοίαν σε ἄγει

1 Cor. 15, 33 „φθίρουσιν ἡθὴ χρη-
στὰ ὁμίλῃαι κακὰ!“

Eph. 4, 32. εἰς ἀλλήλους χρηστοί

1 Pet. 2, 3. „ὅτι χρηστός ὁ Κύριος“
χρηστότης

Rom. 2, 4. τοῦ πλοῦτου τῆς χρη-
στότητος αὐτοῦ

3, 12. „ἔστι ποιῶν χρηστότ.“

11, 22. χρηστότητα καὶ ἀποτο-
μίαν Θεοῦ etc.

2 Cor. 6, 6. ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρη-
στότητι (cf. Gal. 5, 22)

Eph. 2, 7. ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ

Col. 3, 12. χρηστότητα, ταπεινοφρ.

Tit. 3, 4. ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλαν-
θρωπία ἐπεφάνη τ. - Θ.

χρεῖν

Luc. 4, 18. Act. 4, 27; 10, 38. 2 Cor.
1, 21. Heb. 1, 9.

χρεῖσμα 1 Joh. 2, 20. 27.

Χριστιανός

Act. 11, 26; 26, 28. 1 Pet. 4, 16.

Χριστός

Χρ. mit Ἰησοῦς s. Ἰησοῦς.

Χρ. in Verbindung mit ἀγάπη,
αἷμα, ἀποθνήσκειν, δοῦ-
λος, ἐγείρειν, εὐαγγέλι-
οις, s. diese Wörter.

Mat. 1, 17. ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βα-
βυλῶνος ἕως τοῦ Χριστοῦ

2, 4. ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται

11, 2. τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ

16, 16. σὺ εἰ ὁ Χριστὸς (Mar. 8,
29. Luc. 9, 20. τὸν Χρ. τοῦ

Θ. Joh. 6, 69; 11, 27)

- 20. ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Χρ.

22, 42. τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τ. Χρ.

Mat. 23, 8. ὑμῶν ὁ καθηγητής [ὁ Χριστός] (10)

24, 5. ἐγὼ εἰμι ὁ Χριστός (23)

26, 63. εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ (Mar. 14, 61. Luc. 22, 67) (cf. Luc. 23, 39)

- 68. προφήτευσον ἡμῖν, Χρ.

Mar. 1, 34. ἡδαισαν αὐτὸν [Χρ. εἶναι]

9, 41. ἐν ὀνόμ. ὅτι Χτοῦ ἐστι

12, 35. ὅτι ὁ Χριστὸς υἱὸς ἐστι Δαυὶδ (Luc. 20, 41)

13, 21. ἰδοὺ ὡδε ὁ Χριστὸς

15, 32. ὁ Χρ. ὁ βασιλεὺς τ. Ἰσρ.

Luc. 2, 11. ἐτέχθη . . σωτὴρ ὃς ἐστι Χριστὸς Κύριος

2, 26. ἴδῃ τὸν Χριστὸν Κυρίου

3, 15. μήποτε αὐτὸς εἶη ὁ Χρ.

4, 41. σὺ εἶ [ὁ Χριστός] ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ etc.

9, 30. τὸν Χριστὸν τοῦ Θεοῦ

23, 2. ἑαυτὸν Χτὸν βασιλ. εἶναι

- 35. εἰ οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς ὁ τοῦ Θεοῦ ἐκλεκτός

24, 26. ταῦτα ἰδεῖ παθεῖν τὸν Χριστὸν (46)

Joh. 1, 30. οὐκ εἰμι ἐγὼ ὁ Χρ. (3, 28)

- 25. εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ Χριστός

- 42 τὸν Μεσσίαν ὃ ἐστι μεθερμην. Χρ. (cf. 4, 25)

4, 29. μήτι οὗτός ἐστιν ὁ Χρ.

- 43. ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου ὁ Χρ.

7, 26. οὗτός ἐστιν ὁ Χρ. (41)

- 27. ὁ δὲ Χρ. ὅταν ἔρχεται (31)

- 41. μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γυλιλαίας ὁ Χριστὸς ἔρχεται;

- 42. ἀπὸ Βηθλεὲμ . . ὁ Χρ-ιστὸς ἔρχεται

Joh. 9, 22. αὐτὸς ὁμολογήσῃ Χριστ.

10, 24. εἰ σὺ εἶ ὁ Χρ., εἰπέ ἡμ.

12, 34. ὁ Χρ. μένει εἰς τὸν αἰῶνα

Act. [2, 30. ἀναστήσειν τὸν Χριστὸν]

- 31. περὶ τ. ἀναστάσεως τ. Χ.

3, 18. προκατήγγειλε . . παθεῖν τὸν Χρ. (17, 3)

4, 26. κατὰ τοῦ Κυρίου κ. κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ

8, 5. ἐκήρυσεν αὐτοῖς τὸν Χρ.

[9, 20. ἐκήρυξε τὸν Χριστόν]

- 22. ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός

17, 3. ὅτι τὸν Χρ. ἰδεῖ παθεῖν

26, 23. εἰ παθητός ὁ Χριστός

Rom. 6, 3. ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ (Col. 2, 20)

7, 4. διὰ τοῦ σώματος τ. Χρ.

8, 9. εἰ δέ τις πενῶμα Χτοῦ οὐκ

- 10. εἰ δὲ Χριστὸς ἐν ὑμῖν

- 17. συγκληρονόμοι δὲ Χτοῦ

9, 1. ἀλήθειαν λέγω ἐν Χρ.

- 3. ἀνάθεμα εἶναι ἀπὸ τ. Χ.

- 5. ἐξ ὧν ὁ Χ. τὸ κατὰ σάρκα

10, 4. τέλος γὰρ νόμου Χριστός

- 6. Χριστὸν καταγαγεῖν

- 7. Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν

[- 17. διὰ ῥήματος Χριστοῦ]

12, 5. ἐν σώμᾳ ἔσμεν ἐν Χτῷ

14, 10. τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ (cf. 2 Cor. 5, 10)

- 18. δουλεύειν τῷ Χριστῷ

15, 3. ὁ Χρ. οὐχ ἑαυτῷ ἤρρεσεν

- 7. 18. 20. 29; 16, 5. 7. 9.

16, 10. τὸν δόκιμον ἐν Χριστῷ

- 16. αἱ ἐκκλησίαι πάσαι τ. Χ.

- 18. Χριστῷ οὐ δουλεύουσιν

1Cor. 1, 6. πό μαρτύριον τοῦ Χρ.

1Cor. 1, 12. ἐγὼ δὲ Χριστοῦ

- 13. μεμέρισται ὁ Χριστός
- 17. ἀπίσταιλέ με Χριστός
- - μὴ κενωθῇ ὁ σταυρός τοῦ Χριστοῦ (cf. Gal. 5, 11; 6, 12. Phil. 3, 18)

- 23. Χριστὸν ἐσταυρωμένον

- 24. Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν

2, 16. νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν

3, 1. ὡς νηπιῖς ἐν Χριστῷ

- 23. ὑμεῖς δὲ Χριστοῦ, Χριστός δὲ Θεοῦ

4, 1. ὡς ὑπηρέτας Χριστοῦ

- 10. ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν

- - ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χρ.

- 15. παιδαγωγούς ἔχετε ἐν Χ.

- 17. τὰς ὁδοὺς μου τὰς ἐν Χτῷ

5, 7. ὑπὲρ ὑμῶν ἐτύθη Χριστός

6, 15. μέλη Χριστοῦ ἵστιν εἰς.

8, 12. εἰς Χριστὸν ἁμαρτάνετε

9, 21. ἀλλ' ἔννομος Χριστῷ

10, 4. ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός

- 9. μὴ δὲ ἐκπειράζωμεν τὸν Χ.

11, 1. καθὼς κἀγὼ Χριστοῦ

- 3. ἡ κεφαλὴ ὁ Χριστός ἵστι

- - κεφαλὴ δὲ Χριστοῦ ὁ Θεός

12, 12. οὕτω καὶ ὁ Χριστός

- 27. ὑμεῖς δὲ ἵστα σῶμα Χρ.

15, 12. εἰ δὲ Χτὸς κηρύσσεται δι

- 18. οἱ κοιμηθέντες ἐν Χρ.

- 19. ἡλπιότες ἵσμεν ἐν Χρ.

- 22. ἐν τῷ Χριστῷ πάντες

ζωοποιηθήσονται

- 23. ἀπαρχὴ Χριστός

- - ἔπειτα οἱ τοῦ Χριστοῦ

2Cor. 1, 5. τὰ παθήματα τοῦ Χτοῦ

(cf. 1 Pet. 4, 13; 5, 1)

- - διὰ τοῦ Χτοῦ περισσεύει

2Cor. 1, 21. βεβαιῶν . . ὑμῖν εἰς Χρ.

2, 10. ἐν προσώπῳ Χριστοῦ

- 14. θριαμβεύοντι ἡμ. ἐν τῷ Χ.

- 15. Χριστοῦ εὐὐδία ἵσμεν

- 17. ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν (cf. 2 Cor. 12, 19)

3, 3. ὅτι ἵστα ἐπιστολὴ Χρ.

- 4. διὰ τοῦ Χ. πρὸς τὸν Θ.

- 14. ἐν Χριστῷ καταργεῖται

4, 4. τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ

5, 16. ἐγνώκαμεν κατὰ σάρκα Χ.

- 17. εἰ τις ἐν Χ., καινὴ κτίσις

- 19. Θεός ἦν ἐν Χριστῷ

- 20. ὑπὲρ Χ. οὐκ προσβεβύομεν

- - θάομεθα ὑπὲρ Χριστοῦ

6, 15. τίς δὲ συμφωνήσῃς Χτῷ

8, 23. ἀπόστολοι ἐ., δόξα Χτοῦ

10, 1. τῆς προφύτης καὶ ἐπιστολῆς τοῦ Χριστοῦ

- 5. εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χρ.

- 7. πέποιθεν ἐαυτῷ Χριστοῦ εἶναι etc.

11, 2. ἀγνὴν παραστήσαι τῷ Χ.

- 3. ἀπλότητος τῆς εἰς τὸν Χ.

- 10. ἵστιν ἀλήθεια Χριστοῦ ἐν ἡμοῖς

- 13. εἰς ἀποστόλους Χριστοῦ (cf. 1 Th. 2, 6)

- 23. διάκονοι Χριστοῦ εἰσι

12, 2. οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χρ.

- 9. ἐπ' ἡμ. ἡ δύναμις τοῦ Χ.

- 10. ἐν στενοχωρίαις ὑπὲρ Χ.

13, 3. τοῦ ἐν ἡμοῖς λαλοῦντος Χ.

Gal. 1, 6. ἐν χάριτι Χριστοῦ

- 22. ταῖς ἐκκλ. . . ταῖς ἐν Χτῷ

2, 17. δικαιοθῆναι ἐν Χριστῷ

- - Χρ. ἁμαρτίας διάκονος

- 20. Χριστῷ συνσταύρωμαι

- Gal. 2, 20. ζῆ δὲ ἐν ἡμοῖς Χριστός
 - - τῇ πίστει ζωῇ τῇ τοῦ
 Θεοῦ καὶ Χριστοῦ
 8, 13. Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν
 - 16. τῷ σπέρμ. σου ὃς ἐστὶ Χρ.
 - 17. προεκκυρωμένην ὑπὸ τοῦ
 Θεοῦ εἰς Χριστόν
 - 24. παιδευγὸς ἡμῶν γέγο-
 ρεν εἰς Χριστόν
 - 27. εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε
 - - Χριστόν ἐνεθίσασθε
 - 29. εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ
 4, 7. κληρονόμος Θεοῦ διὰ Χτοῦ
 - 19. μορφωθῇ Χριστὸς ἐν ὑμῖν
 5, 1. Χτὸς ἡμᾶς ἤλευθέρωσα
 - 2. Χ. ὑμᾶς οὐδὲν ὠφελήσει
 - 4. κατηργήθητε ἀπὸ τ. Χρ.
 - 24. οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν
 σάρκα ἐσταύρωσαν
 6, 2. ἀναπληρώσατε τὸν νόμον
 τοῦ Χριστοῦ
 Eph. 1, 3. ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν
 Χριστῷ (2, 6)
 - 10. ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ
 πάντα ἐν τῷ Χριστῷ
 - 12. προηλπικότητας ἐν τῷ Χρ.
 - 20. ἣν ἐνήργησεν ἐν τῷ Χρ.
 2, 5. συναξωποίησα τῷ Χτῷ
 - 12. ὅτε ἦτε . . χωρὶς Χριστοῦ
 3, 4. ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ Χρι-
 στοῦ (cf. Col. 4, 3)
 - 6. τῆς ἐπαγγ. αὐτοῦ ἐν τῷ Χ.
 - 8. τὸν ἀν. πλοῦτον τοῦ Χτοῦ
 - 17. κατοικῆσαι τὸν Χριστόν
 διὰ τῆς πίστεως
 4, 7. τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ
 - 12. τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ
 - 13. τοῦ πληρώματος τοῦ Χρ.

- Eph. 4, 15. ὃς ἐστὶν ἡ κεφαλὴ, ὁ Χρ.
 - 20. οὐχ οὕτως ἐμάθετε τὸν Χ.
 - 32. ὁ Θ. ἐν Χ. ἐχαρίσατο ὑμῖν
 5, 2. καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς
 ἡγάπησεν ἡμᾶς (25)
 - 5. ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χρ.
 - 14. „ἐπιφανύσει σοι ὁ Χτὸς“
 - 21. ἐν φόβῳ Χριστοῦ
 - 23. ὡς καὶ ὁ Χριστὸς κεφαλὴ
 - 24. ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ
 - 29. καθὼς καὶ ὁ Χ. [al. ὁ Κ.]
 - 32. εἰς Χτὸν καὶ εἰς τὴν ἐκκλ.
 6, 5. ὑπακούετε . . ὡς τῷ Χ.
 Phil. 1, 10. εἰς ἡμέραν Χριστοῦ (2,
 16. 2 Th. 2, 2)
 - 13. φανεροῦν ἐν Χρ. γενέσθαι
 - 15. τὸν Χριστόν κηρύσσουσιν
 - 17. τὸν Χριστόν καταγγέλ-
 λουσιν (cf. 18)
 - 20. μεγαλυνθήσεται Χριστὸς
 - 21. ἡμεῖς γὰρ τὸ ζῆν Χριστὸς
 - 23. οὖν Χριστῷ εἶναι
 - 29. ἐχαρίσθη τὸ ὑπερ Χτοῦ
 2, 1. παράκλησις ἐν Χριστῷ
 - 30. διὰ τὸ ἔργον τοῦ Χτοῦ
 3, 7. ἡγῆμαι διὰ τὸν Χ. ζημίαν
 - 8. ἵνα Χριστὸν κερδήσω
 - 12. κατελήφθην ὑπὸ Χριστοῦ
 4, 13. ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με
 [Χριστῷ]
 Col. 1, 2. πιστοῖς ἀδελφοῖς ἐν Χρ.
 - 7. διάκονος τοῦ Χριστοῦ
 - 24. τῶν θλίψεων τοῦ Χριστοῦ
 - 27. ὃς ἐστὶ Χριστὸς ἐν ὑμῖν
 - 28. ἄνθρωπον τέλειον ἐν Χρ.
 2, 2. τοῦ Θεοῦ [καὶ πατρὸς
 καὶ τοῦ Χριστοῦς]
 - 3. οὐ κατὰ Χριστόν

Col. 2, 11. ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ Χρ.
 - 17. τὸ δὲ σῶμα Χριστοῦ
 3, 1. συνηγέθητε τῷ Χριστῷ
 - - ὁ Χριστός ἐστιν ἐν δεξιᾷ
 - 3. σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ Θεῷ
 - 4. ὅταν ὁ Χτός φανερωθῇ
 - 11. πάντα κ. ἐν πᾶσι Χριστός
 - 13. καθὼς κ. ὁ Χ. ἐχαρίσματο
 - 15. ἡ εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ
 - 16. ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ
 - 24. τῷ γ. Κυρίῳ Χ. δουλεύετε
 1Th. 2, 6. ὡς Χριστοῦ ἀπόστολοι
 4, 16. οἱ νεκροὶ ἐν Χ. ἀναστήσ.οι
 2Th. 3, 5. εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ Χρ.
 1Tim. 2, 7. ἀληθεῖαν λέγω [ἐν Χτῷ]
 5, 11. καταστρηνιάσωσι τοῦ Χ.
 2Tim. 2, 19. τὸ ὄνομα Χριστοῦ
 Philem. 8. πολλὴν ἐν Χρ. παρῆλθον
 20. ἀνάπαυσον . . ἐν Χριστῷ
 Heb. 3, 6. Χριστός δὲ ὡς υἱός
 - 14. τοῦ Χριστοῦ γεγόναμεν
 5, 5. οὕτω κ. ὁ Χ. οὐχ ἵκαντὸν ἐδ.
 6, 1. τὸν τῆς ἀρχῆς τ. Χ. λόγον
 9, 11. Χτός δὲ παραγεγόμενος
 - 24. εἰσηλθὲν ὁ Χριστός
 - 28. ὁ Χρ. ἀπαξ προσενεχθεῖς
 11, 26. τὸν θναυισμόν τοῦ Χτοῦ
 1Pet. 1, 11. τὸ ἐν αὐτ. πνεῦμα Χτοῦ
 - - τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα
 - 19. ἀμνοῦ ἀμώμου . . Χτοῦ
 2, 21. Χριστός ἐπαθεν ὑπὲρ
 ὑμῶν (cf. 4, 1)
 3, 15. Κύριον τὸν Χρ. ἀγιάσατε
 - 16. ἀγαθὴν ἐν Χ. ἀναστροφὴν
 - 18. Χ. ἀπαξ περὶ ἡμ. ἐπαθε
 4, 14. ἐν ὀνόματι Χριστοῦ
 2 Joh. 9. ἐν τῇ διδασκῇ τοῦ Χ. etc.
 Apoc. 12, 10. ἡ ἐξουσία τοῦ Χ. αὐτοῦ

Apoc. 20, 4. ἐβασίλευσαν μετὰ τοῦ Χ.
 - 6. ἱερεῖς τοῦ Θ. καὶ τοῦ Χ.
 χρὸνίξειν
 Mat. 24, 48 (Luc. 12, 45); 25, 5. Luc.
 1, 21. Heb. 10, 37.
 χρόνος
 Mat. 2, 7. 16. Mar. 2, 19; 9, 21.
 Luc. 1, 57; 4, 5 (ἐν στιγμῇ χρό-
 νου); 8, 27 (23, 8). 29; 18, 4;
 20, 9.
 Joh. 5, 6; 7, 33 (ἔτι μικρὸν χρόνον.
 12, 35); 14, 9.
 Act. 1, 6 (3, 21). 7; 7, 17. 23 (13,
 18); 14, 3; 17, 30 (τῆς ἀγνοίας);
 20, 18.
 Rom. 7, 1; 16, 25 (χρόνοις αἰωνίοις
 σσειγήμενου. cf. 2 Tim. 1, 9.
 Tit. 1, 2)
 1 Cor. 7, 39; 16, 7. Gal. 4, 1. 4 (τὸ
 πληρωμα τοῦ χρόνου). 1 Th. 5,
 1 (περὶ δέ των χρ. κ. των καιρων).
 Heb. 4, 7; 5, 12; 11, 32.
 1 Pet. 1, 17. 20 (ἐπ' ἐσχάτων τῶν
 χρόνων); 4, 2. 8. Jud. 18 (ἐν
 ἐσχάτῳ χρόνῳ).
 Apoc. 2, 21; 6, 11; 10, 6 (χρόνος
 οὐκέτι ἔσται); 20, 3 (λυθῆναι
 μικρὸν χρόνον).
 χρονοτριβεῖν Act. 20, 16.
 χρυσίον
 Act. 3, 6; 20, 33. Heb. 9, 4. 1 Pet.
 1, 7. 18; 3, 3. Apoc. 3, 18; 17,
 4 (18, 6); 21, 18 (21).
 χρυσοδακτύλιος Jac. 2, 2.
 χρυσοῦλιθος Apoc. 21, 20.
 χρυσοπρασος Apoc. 21, 20.
 χρυσός
 Mat. 2, 11. 10, 9; 23, 16. 17. Act. 17,

29. 1 Cor. 3, 12. 1 Tim. 2, 9.
 Jac. 5, 3. Apoc. 9, 7; 17, 4; 18, 12, 16.
 χρυσούν Apoc. 17, 4; 18, 16.
 χρυσοῦς
 2 Tim. 2, 20. Heb. 9, 4 (θυμιατήριον). Apoc. 1, 12 (ἐπὶ τὰ λυχνίας. 20; 2, 1). 13 (ζώνην. 15, 6); 4, 4 (σταφάνους. 9, 7; 14, 14); 5, 8 (φιάλας. 15, 7); 8, 3 (λιβανωτόν. 9, 13); 9, 20 (εἰδωλα); 17, 4 (ποτήριον); 21, 15 (μέτρον κάλαμον).
 χρῶς Act. 19, 12.
 χωλός
 Mat. 11, 5 (Luc. 7, 22); 15, 30, 31; 18, 8; 21, 14.
 Mar. 9, 45. Luc. 14, 13. 21. Joh. 5, 8. Act. 3, 2 (14, 8). 11; 8, 7. Heb. 12, 13.
 χώρα
 Mat. 2, 12; 4, 16 (χώρα - θανάτου); 8, 28 (cf. Mar. 5, 1. 10. Luc. 8, 26).
 Mar. 1, 5 (ἡ Ἰουδαία χώρα) [6, 55].
 Luc. 2, 8; 3, 1; 12, 16; 15, 13 (cf. 19, 12). 14. 15; 21, 21.
 Joh. 4, 35 (τύς χώρας ὅτι λευκαί); 11, 54. 55.
 Act. 8, 1 (τὰς χώρας τῆς Ἰουδαίας); 10, 39 (26, 20); 12, 20; 13, 49; 16, 6 (τὴν Γαλιλαϊκὴν χώραν. 18, 23); 27, 27.
 Jac. 5, 4. ἀμνησάντων τὰς χ. ὁμῶν
 χωρεῖν
 Mat. 15, 17; 19, 11 (τ. λόγον. 12).
 Mar. 2, 2. Joh. 2, 6; 8, 37 (ὁ λόγος οὐ χωρεῖ ἐν ὑμῖν); 21, 25.
 2 Cor. 7, 2. 2 Pet. 3, 9.
 χωρίζειν
 Mat. 19, 6. ἀνθρώπος μὴ χωρίζεται (Mar. 10, 9)
 Act. 1, 4; 18, 1. 2.
 Rom. 8, 35. 39. τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ etc.
 1 Cor. 7, 10. γυναῖκα ἀπὸ ἀνδρός χωρισθῆναι etc.
 Philem. 15. Heb. 7, 26.
 χωρίον
 Mat. 26, 36 (Mar. 14, 32). Joh. 4, 5.
 Act. 1, 18. 19; 4, 34; 5, 3, 8; 23, 7.
 *χωρίς
 Joh. 15, 5 χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθῃς
 Rom. 3, 21. χωρὶς νόμου (cf. 28; 4, 6; 7, 8. 9) (Jac. 2, 18. 20. 26)
 Eph. 2, 12. ἦτε χωρὶς Χριστοῦ
 Heb. 4, 15. πεπειρασμένον - χωρὶς ἁμαρτίας (cf. 9, 28)
 7, 20. οὐ χωρὶς ὀρκωμοσίας
 9, 7. οὐ χ. αἵματος (cf. 18, 22)
 10, 28. χ. οἰκτιρῶν - ἀποθν.
 11, 6. χ. διὰ πλίστους ἀδύνατον
 12, 8. εἰ δὲ χ. ἔσται παιδείας
 Χῶρος Act. 27, 12.

ψ.

ψάλλειν

- Rom. 15, 9. 1 Cor. 14, 15. Eph. 5, 19.
 Jac. 5, 13.

- ψαλμός Luc. 20, 42. Act. 1, 20 (cf. Luc. 24, 44. Act. 13, 33). 1 Cor. 14, 26. Eph. 5, 19 (Col. 3, 16).

ψευδάδελφος

2 Cor. 11, 28. Gal. 2, 4.

ψευδαπόστολος 2 Cor. 11, 18.

ψεύδασθαι

Mat. 5, 11. καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι

Act. 5, 3. ψεύσασθαι σε τὸ Πνεῦμα

- 4. οὐκ ἐψεύσω ἀνθρώποις

Rom. 9, 1 (cf. 2 Cor. 11, 31. Gal. 1, 20. 1 Tim. 3, 7)

Col. 3, 9. μὴ ψεύδ. εἰς ἀλλήλους

Heb. 6, 18. ἀδύνατον ψεύσασθαι θ.

Jac. 3, 14. μὴ - ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας

1Joh. 1, 6. ψευδόμεθα, καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν

Apoc. 3, 9. οὐκ εἰσιν, ἀλλὰ ψεύδονται

ψευδῆς Act. 6, 13. Apoc. 2, 2; 21, 8.

ψευδοδιδάσκαλος 2 Pet. 2, 1.

ψευδολόγος 1 Tim. 4, 2.

ψευδομάρτυρ

Mat. 26, 60. 1 Cor. 15, 15.

ψευδομαρτυρεῖν

Mat. 19, 18 (Mar. 10, 19. Luc. 18, 20.

Rom. 13, 9). Mar. 14, 56. 57.

ψευδομαρτυρία

Mat. 15, 19; 26, 59.

ψευδοπροφήτης

Mat. 7, 15. ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν

24, 11. πολλοὶ ψευδ. ἐγερθεύ-

σονται (Mar. 13, 22) (cf.

Mat 24, 24) Luc. 6, 26.

Act. 13, 6.

2Pet. 2, 1. ψευδοπροφήται ἐν τ. λαῷ

1Joh. 4, 1. πολλοὶ ψευδ. ἐξεληλύθα-

σιν εἰς τὸν κόσμον

Apoc. 16, 13; 19, 20; 20, 10.

ψεύδος

Joh. 8, 44. ὅταν λαλῇ τὸ ψεῦδος

Rom. 1, 25. μετέλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ψ.

Eph. 4, 25. ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος

2Th. 2, 9. σημεῖοις καὶ τέρασι ψ.

- 11. πιστεῦσαι αὐτοὺς τῷ ψ.

1Joh. 2, 21. πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ ἔστι

- 27. τὸ χρίσμα - οὐκ ἔστι ψ

Apoc. 14, 5; 21, 27; 22, 15.

ψευδόχριστος

Mat. 24, 24 (Mar. 13, 22).

ψευδώνυμος 1 Tim. 6, 20.

ψεῦσμα Rom. 3, 7.

ψεῦστης

Joh. 8, 44. ψεύστης ἔστι καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ

- 55. ἴσοι. ὁμοιοσύμ. ψεύστης

Rom. 3, 4. πᾶς δὲ ἄνθρωπος ψεύσ.

1Tim. 1, 10. πόρνοις - ψεύταις, ἐπιόρκοις καὶ εἰ τι ἕτερον

Tit. 1, 12. „Κρήτες αἱ ψεύται“

1Joh. 1, 10. ψεύστην ποιοῦμεν αὐτόν

2, 4. ψ. ἔστι, καὶ ἐν τούτῳ

- 22. τίς ἐστὶν ὁ ψεύστης εἰ

μὴ ὁ ἀρνούμενος

4, 20. εἰάν τις εἴπῃ - ψ. ἐστίν

5, 10. ὁ μὴ πιστεύων τῷ Θεῷ

ψεῦστην πεποίηκεν αὐτ.

ψηλαφῆν

Luc. 24, 39. Act. 17, 27. Heb. 12, 18.

1 Joh. 1, 1.

ψηφίσειν Luc. 14, 28. Apoc. 13, 18.

ψηφος Act. 26, 10. Apoc. 2, 17.

ψιθυρισμός 2 Cor. 12, 20.

ψιθυριστής Rom. 1, 30.

ψιχίον

Mat. 15, 27 (Mar. 7, 28). Luc. 16, 21.

ψύχασθαι Mat. 24, 12.

ψυχή

Mat. 2, 20. ζητούντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου

6, 25. μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν etc. (Luc. 12, 22, 23)

10, 28. τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δύναμ. ἀποκτείναι

- 39. ὁ εὐρών τὴν ψυχὴν αὐτοῦ etc. (Luc. 9, 24. Joh. 12, 25)

11, 29. ἀνάπαισιν τ. ψυχαῖς ὑμ.

12, 18. „εἰς ὃν εὐδόκησεν ἡ ψυχὴ μου“

16, 26. τὴν δὲ ψ. αὐτοῦ ζημιώθῃ etc. (cf. Mar. 8, 35. 36. 37)

20, 28. δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν (Luc. 10, 45)

22, 37. ἀγαπήσεις - ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου (Mar. 12, 30. 33. cf. Luc. 10, 27)

26, 38. περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχὴ μου (Mar. 14, 34)

Mar. 3, 4. ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀποκτείναι (Luc. 6, 9)

Luc. 1, 46. μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον

2, 35. σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διαλεύσεται ῥομφαία

[9, 56. οὐκ ἤλθε ψυχὰς ἀνθρώπων ἀπολέσαι]

12, 19. ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου· ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ

- 20. τὴν ψ. σου ἀπαιτοῦσιν

14, 26. μισεῖ . . τὴν ἑαυτοῦ ψ.

17, 33. ζητήσῃ τὴν ψ. αὐτ. σῶσαι

21, 19. τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν

Joh. 10, 11. τὴν ψυχὴν αὐτοῦ εἰσθῇσιν ὑπὲρ (10, 15. 17) (cf. 15, 13. 1 Joh. 3, 16)

- 24. ἕως πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἰρέις;

12, 27. νῦν ἡ ψ. μου τετάραιται

13, 37. τὴν ψυχὴν μου ὑπὲρ σοῦ θήσω (cf. 38)

Act. 2, 27. „οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψ. μου εἰς ᾗδου“ (cf. 31)

- 41 (ψυχαὶ ὡσεὶ τρισχ.) (cf. 7, 14; 27, 87. 1 Pet. 3, 20).

- 43; 3, 23.

4, 32. τοῦ δὲ πλήθους . . ἦν ἡ καρδία καὶ ἡ ψυχὴ μία

14, 2. ἐκάκωσαν τὰς ψυχὰς τῶν ἐθνῶν κατὰ τῶν

- 22. ἐπιστηριζόντες τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν

15, 24. ἀνασκευάζοντες τὰς ψ. ὑμ.

- 26. παραδεδωκ. τὰς ψ. αὐτῶν

20, 10. ἡ γὰρ ψ. αὐτοῦ ἐν αὐτῷ

- 24. οὐδὲ ἔχω τὴν ψυχὴν μου

27, 10. πολλῆς ζημίας . . τῶν ψ.

Rom. 2, 9. στενοχωρία ἐπὶ πᾶσαν ψ.

11, 3. „ζητοῦσι τὴν ψ. μου“

13, 1. πᾶσα ψ. ἔξουσα. ὑπερεχ.

16, 4. οἵτινες ὑπὲρ τῆς ψ. μου τ.

1 Cor. 15, 45. ἐγένετο - Ἀδάμ εἰς ψυχὴν

2 Cor. 1, 23; 12, 15.

Eph. 6, 6. ποιοῦντες - ἐκ ψυχῆς (cf. Col. 3, 23)

Phil. 1, 27. μὲ ψ. συναθροῦντες

2, 30. παραβουλευσάμεν. τῇ ψ.

1 Th. 2, 8. καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς

5, 23. ὑμῶν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψ.

Heb. 4, 12. ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς τε

6, 19. ὡς ἀγκυραν ἐχομεν τῆς ψ.

Heb. 10, 38. „οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψ. μου“
 - 39. εἰς περιποίησιν ψυχῆς
 12, 3. ταῖς ψ. ὑμῶν ἐκλυόμενοι
 13, 17. ἀγρυπν. ὑπὲρ τῶν ψ. ὑμ.
 Jac. 1, 21. θυν. σῶσαι τὰς ψ. ὑμῶν
 5, 20. σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτου
 1Pet. 1, 9. κομίζ. - σωτηρίαν ψυχῶν
 - 22. τὰς ψ. ὑμῶν ἡγνικότες
 2, 11. στρατεύονται κατὰ τῆς ψ.
 - 25. ἐπίσκοπον τῶν ψ. ὑμῶν
 4, 19. παρατίθεται θάσαν τὰς ψ.
 2Pet. 2, 8. ψ. δικαίαν - βρασάνιζεν
 - 14. δελεάζοντες ψ. ἀστηρ.
 3 Joh. 2. εὐδοοῦται σου ἡ ψυχὴ

Apoc. 6, 9 (cf. 20, 4); 8, 9.
 12, 11 οὐκ ἠγάπησαν τὴν ψ.
 16, 3; 18, 13, 14
 ψυχικός
 1 Cor. 2, 14 (ἄνθρωπος); 15, 44. 48
 (σῶμα). Jac. 3, 15 (ἡ σοφία).
 Jud. 19.
 ψύχος
 Joh. 18, 18. Act. 18, 2. 2 Cor. 11, 27.
 ψυχρός Mat. 10, 42. Apoc. 3, 15. 16.
 ψωμίσειν
 Rom. 12, 20. 1 Cor. 13, 3.
 ψωμίον Joh. 13, 26; 27, 30.
 ψῶσειν Luc. 6, 1.

Ω.

Ω Apoc. 1, 8. ἐγὼ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ
 Ω (11; 21, 6; 22, 13)
 Ωβήθ Mat. 1, 5. Luc. 3, 32.
 ὦδ ἡ
 Eph. 5, 19 (Col. 3, 16). Apoc. 5, 9;
 14, 3; 15, 3.
 ὦδιν Mat. 24, 8. (Mar. 13, 8). Act.
 2, 24. 1 Th. 5, 3.
 ὦδιν Gal. 4, 19. 27. Apoc. 12, 2.
 ὦμος Mat. 23, 4. Luc. 15, 5.
 ὠνεῖσθαι Act. 7, 16.
 ὠόν Luc. 11, 12.
 *ὦρα
 Mat. 8, 13. ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ (cf. 9,
 22; 10, 19; 15, 28; 17, 13;
 18, 1; 26, 55. Mar. 13, 11.
 Luc. 7, 21; 10, 31; 12, 12
 [13, 31]; 20, 19; 24, 33.
 Joh. 4, 53; 19, 27)

Mat. 14, 15. καὶ ἡ ὥρα ἥδη παρεῖληθεν
 (cf. Mar. 6, 35. ὦ. πολλή)
 24, 36. περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκα-
 νης καὶ ὥρας οὐδ. οἶδεν
 (Mar. 13, 32) (24, 42. 44. 50;
 25, 13. Luc. 12, 39. 40. 46)
 26, 40. μίαν ὥραν γρηγορήσαι
 (Mar. 14, 37)
 - 45. ἡγγικεν ἡ ὥρα (cf. Mar.
 14, 41)
 27, 45. 46. ἀπὸ δὲ ἔκτης ὥρας
 σκοτός etc. (Mar. 15, 33.
 34. Luc. 23, 44)
 Mar. 11, 11. ὅπλως ἥδη οὐσης τῆς ὥ.
 14, 35. παρῆλθῃ ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὥ.
 15, 25. ἦν δὲ ὥ. τρίτη, κ. ἑσπέρ.
 Luc. 1, 10; 2, 38; 14, 17; 22, 14. 59.
 Joh. 1, 40. ὥρα ἦν ὥς δεκάτη (cf.
 4, 6; 19, 14)

Joh. 2, 4. οὐπω ἦκει ἡ ὥρα μου
 4, 21. ἔρχεται ὥρα, ὅτε... πρὸς-
 κυνήσῃς (23; 5, 25. ἔρχ.
 κ. νῦν ἵσταιν. 28; 16, 2. 25)
 - 52. ἐπύθαστο... τ. ὦ., ἐν ἧ etc.
 5, 35. ἀγαλλιασθῆναι πρὸς ὥρ.
 7, 30. οὐπω ἐληλύθει ἡ ὦ. αὐτ.
 (8, 20)
 11, 9. οὐχὶ δὴ δὲκά εἰσιν ὥραι
 τῆς ἡμέρας;
 12, 23. ἐλήλυθεν ἡ ὥρα, ἵνα
 δοξασθῇ
 - 27. σῶσόν με ἐκ τῆς ὦ. ταύτ.
 13, 1. ὅτι ἐλήλυθεν αὐτοῦ ἡ ὦ.
 - 4. ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα
 - 31. ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς
 - 32. ἔρχεται ὥρα κ. νῦν ἐλήλ.
 17, 1. Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα
 Act. 2, 15; 3, 1 (τῆς προσευχ.); 5, 7;
 10, 3. 9. 30; 16, 18. 33; 19, 34;
 22, 13; 23, 23.
 Rom. 13, 11. ὦ. ἡμᾶς ἡδὴ ἐξ ὕπνου ἐγ.
 1Cor. 4, 11. ἄχρι τῆς ἄραις ὥρας
 15, 30. κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥρ.
 2Cor. 7, 8. εἰ κ. πρὸς ὦ. ἐλύπησεν ὑμ.
 Gal. 2, 5. οἷς οὐδὲ πρὸς ὦ. εἰξάμεν
 1Th. 2, 17. ἀπορφανισθέντες - πρὸς
 καιρόν ὥρας

Philem. 15. ἔχωρῖσθαι πρὸς ὥραν
 1Joh. 2, 18. παῖδια, ἐσχάτη ὦ. ἰστίετα.
 Apoc. 3, 3. μὴ γινῶς πολὺν ὥραν ἤξω
 - 10. ἐκ τῆς ὦ. τοῦ πειρασμοῦ
 9, 15. ἡτοιμασμένοι εἰς τὴν ὥρ.
 11, 13. ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐγίνετο
 14, 7. ἦλθεν ἡ ὦ. τῆς κρίσεως
 (18, 10)
 - 15. ἦλθεν ἡ ὥρα τοῦ θρασυαῖ
 17, 12; 18, 16 (19).

ὠραῖος

Mat. 23, 27. Act. 3, 2. 10. Rom. 10, 15.
 ὠρῶσθαι 1 Pet. 5, 8.

ὠρηθε Rom. 9, 25.

ὠτλον

Mat. 26, 51 (Mar. 14, 47. Luc. 22, 51.
 Joh. 18, 10. 26)

ὠφέλεια Rom. 3, 1. Jud. 16.

ὠφέλειν + ὠφέλεισθαι

+ Mat. 15, 5 (Mar. 7, 11); + 16, 26
 (Mar. 8, 36. Luc. 9, 25); 27, 24.
 + Mar. 5, 26.

Joh. 6, 63 (ἡ σὰρξ οὐκ ὠφελεῖ οὐ-
 δέν); 12, 19.

Rom. 2, 25. 1 Cor. 13, 3; 14, 6. Gal.
 5, 2. Heb. 4, 2; + 13, 9.

ὠφέλιμος

1 Tim. 4, 8. 2 Tim. 3, 16. Tit. 3, 8.

SCHMOLLER, Otto
Handconcordanz zum
griechischen N. T.

511
S357ha
1869

